ஸ்ரீ

பதினெண் சித்தர்களில்

மஹா மகுத்துவம் பொருந்திய

போக முனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம் ௭௲

7398

இவை

ஆயுள்வேத பாஸ்கர

கந்தசாமி முதலியாரவர்கள்

பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

சென்னை - புஸ்தகஷாப்

B. R. இராகவ நாயகர்

அவர்களால்

சென்னை - சூளை, ஸ்ரீ பாரதி அச்சுக்கூடத்திற்

டைட்டில்பேஜ் மாத்திரம் அச்சிடப்பட்டது.

இதன் விலை] **1926** [ரூபா **4.**

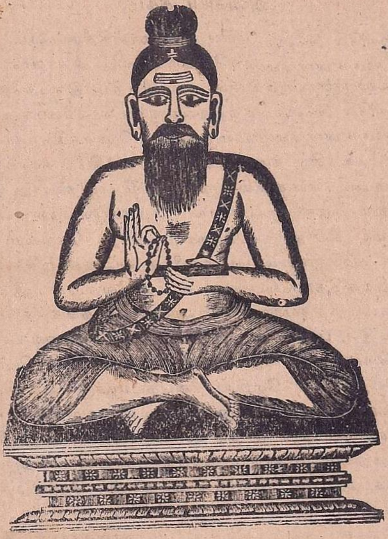

காலாங்கிநாதர்

கடவுள் துணை.

போகர்சரித்திரவரலாறு.

அவையடக்கம்.

மகாமகுத்துவம் பொருந்திய பதிணெண்சித்தர்களும், நாற்பத்தெண் பெரியமுனிவர்களும் நவகோடிரிஷிகளும் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் சிவகாருண்ணியத்தினால் ஏற்படுத்திய இருபத்தோரிலட்சகிரந்தங்களிலே அனேகமகுத்துவங்களும் உலகமகிமைகளும் கூறிய வண்ணமிருக்க என்குருவாகிய மகுத்துவம் பொருந்திய காலாங்கிநாதர் சீனபதிதேசத்தில் சமாதியடைந்த காலத்திலே எனக்குபதேசித்தவண்ணம் அடியேன்குளிகைபூண்டு குருமொழிதவாது இந்தபெருநூலென்னும் போகரேழாயிரமாகிய சத்தகாண்டத்தை அடியேன் சத்தசாகரமுந் திரிந்து வடதிக்கையும் பரிந்து மேற்கூறிய சித்துமுனிவராசீர்மங்களெல்லாம் பார்த்தறிந்து வடநூலார் தென்னூலார் கூறியசாத்திரத் தொகுப்பெல்லாங் கடந்து வேதபுராண இதிகாசங்களெல்லாங் கட்டறுத்துமலைநாடென்னும் வடபொதிகைச் சார்புச்சென்றுமகமேரில் இருட்பவரையுங் கண்டுகிரேதாதி ரேதாதுவாபர மூன்றுயுகசங்கைகளெல்லாந்தெரிந்து எந்தநாட்டிலுஞ்சிறந்த பொன்னாடாகிய சீனபதியிற்சென்று மேற்படி சீனபதியாருக்கு உலகமகிமையெல்லாந் தெளிவர வுபதேசஞ்செய்து மேற்படிகிரந்தமாகிய போகரேழாயிரம் பாடத்துணிந்தேன் இந்தக் கிரந்தத்தைத் தென்பொதிகையில் வாழும் மகுத்துவம்பொருந்திய அகத்தியமகாமுனிவர் திருச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றல் செய்பலாயிற்று அம்மலையில் தெய்வீகத்தன்மை பொருந்திய அகத்தியமுனிவர்செய்த பன்னீராயிரக் காண்டத்தையும் அம்மலையிலிருக்கும் தபோதனரிஷிகள் முதலானவர்களும் இந்நூலுக்கொப்பாக பன்னீராயிரத்தையுவமைகூறி அங்ஙனமே அரங்கேற்றத்துணிந்தார்கள்.

உ

போகர்சத்தகாண்டம்-எ௲

முதலாவது காண்டம்

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.
நூல்	2
முக்கோணசக்கரமகிமை	,,
வாசியோகம்	4
மணிபூரகம்	8
அனாகதம்	9
விசுத்தி	10
ஆராதாரதரிசனம் காயத்திரி	13
வாசியோகம்	17
நரகசொர்க்காதி	19
புரியஷ்டம்	22
மறுபிறவியில்லாமல்	23
மனப்பெருமை மவுனயோகம்	25
புசண்டர்யோகம்	28
ஆசனத்திலட்பியாசிக்கமுறை	33
மனோன்மணிப்பெருமை	45
அஷ்டாங்கசித்தி	,,
எமசித்தி	,,
அங்கிஷசித்தி	,,
அஷ்டாங்கம்	46
எமம்பத்துக்குவிபரம்	,,
நேமப்பத்துக்குவிபரம்	48
காமப்பாலுடம்பில்கலத்தல்	53
பிரத்தியாகரமாறுக்கும்	,,
அவரீயாகம்	57
உப்புகட்டு	60
ஆயிபூசை	61
பூரவுப்பு	,,
வெடியுப்புச்செயநீர்	62
சாரசுத்தி	70
சாரசுன்னம்	,,
சாரநீர்சினச்சுன்னம்	71
சூடச்சுன்னம்	,,
அண்டச்சுன்னம்	,,
நிமிளைச்சுன்னம	,,

பொருள்.	பக்கம்
பரிச்சுன்னம்	71
சாரக்கட்டு	,,
சிவப்பு சவ்வீரவைப்பு	78
பரங்கிபாஷானவைப்பு	79
நூல்முறை	80
கோரைவீரவைப்பு	81
துரிசிகுரு	82
சிவப்புவெவாச்சாரம்	86
இந்துப்புவைப்பு	93
கெந்தியுப்பு	94
குடோரி	,,
சூடன்வைப்பு	95
அயமுருக்கு	,,
காந்தகத்து	96
மாதம் பனிரெண்டுக்கும் கற்ப அனுபானங்கள்	99
சதுரக்கள்ளிகற்பம்	100
மிளகுகற்பம்	,,
முப்பொடிது துவளை அமுர்தம்	101
கரிசாலை	,,
வேம்பு	,,
சர்க்கரைவேம்பு குமரிமலைமூலி	102
கிளிமூக்கு மாங்காய்	103
நெல்லிக்காய்	104
சிவனார்வேம்பு	,,
அண்டகற்பம்	,,
உப்புக்கட்டு	106
மயூரச்செம்பு	112
அயச்செம்பு	113
காந்தசத்து	114
பாலாசம்	118
சந்திரோதயம்	119
மகாகிராவகம்	,,
சாரக்கட்டுசுன்னம்	122

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
கெந்தகத்தயிலம்	122	கெவுரிபாஷாணம்	143
கேசரத்தின் தயிலம்	123	வெடியுப்புச்செயநீர்	144
அயச்செப்பு	,,	சாரநீர்	145
தாளகம்	,,	திருசுஜெயநீர்	,,
சாதிலிங்கவைப்பு	124	பொற்றொட்டிவைப்பு	147
திமுருகல்பாஷாணம் கார்முகில் பாஷாணம்	125	ரத்தபாஷாணம்	,,
இந்திரகோபம் பூதபாஷாணம்	126	அஞ்சனபாஷாணம்	,,
குங்குமபாஷாணம்	127	நாகப்பதங்கம்	,,
லவணபாஷாணம்	128	ரத்தசிங்கி	148
சூதக்கட்டு	130	எமசிங்கி	149
துவாதசத்தின் தயிலம்	,,	தாம்பரச்சுன்னம்	150
வங்களபச்சை	136	மிறுதார்சிங்கு	,,
செப்புசுத்தி	,,	பாஷாணப்பேர்வகை	151
சூதப்பதங்கம்	137	மிருதாருசிங்கிச்செம்பு	152
வெள்ளைப்பதங்கம்	138	பூநாகச்சத்து	153
ரசகர்ப்பூரவைப்பு	139	சங்குசெப்பு	155
ரசசெந்தூரம்	140	வக்கிராந்தசத்து	156
பவளப்புற்று பாஷாணம்	143	காயகற்பம்	158
		நற்பெருமை	,,

முதலாவதுகாண்டம் பொருளகராதி

முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது காண்டம்,

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பககம்.
வாதலிங்கவைப்பு	112	காயாதிகற்பம்	170
லிங்கசெம்பு	,,	தாளகவேதை	172
சிடிகைவேதை	113	காயகற்பசமாதி	173
லிங்ககுரு	,,	மெய்ஞ்ஞானோபதேசங்களாவன	174
லிங்ககுரு	115	லிங்கப்போக்கு	,,6
லிங்ககுரு	,,	காயகற்பம்	17
லிங்ககுரு அறுவகைசெயநீர்	116	இலிங்கவேதை	,,
நந்திலிங்க காரசாரலோககுரு	,,	சூட்சமுப்பூமார்க்கம்	177
லிங்ககுரு காயாதிகற்பம்	117	லிங்ககுரு	,,
தென்கற்பகாயம்	,,	நாகவேதை	178
காந்த காயாதிகற்பம்	118	உப்புக்கட்டு செந்தூரம்	,,
போகர் நாகவேதை	119	உலகவாதி	179
காயாதிகற்பம்	190	சகஸ்திரசத்து	181

பொருள்	பக்கம்
அண்டசத்து	181
நாகபற்பம்	182
வெள்வக்கபற்பம்	183
துரிசிகட்டு	184
குளிகைசாரணை	185
குளிகைக்குள்பூசமருந்து	,,
புடத்துக்குராசன்	186
சிறுகண்ணுகவேதை	191
அவக்களங்கு	,,
கெந்தகத்தயிலம்	192
செம்புகத்தி	193
பச்சைவெட்டுவேதை	,,
ரசிதமார்க்கம்	194
அயக்களங்கு	,,
தாளகக்கட்டு	195
அயக்கலங்குசெப்பு	196
பாஷாணக்கட்டு	197
நாகவேதை	,,
லிங்கவேதை	198
இரசவேதை	199
போகர் குளிகைவதிசயம்	,,
சித்தர்கள்வருத்துப்போக்கு	200
இராஜாக்கள்வைப்பு	,,
விலாடமாந்தகாம்தருமர்வைப்பு	201
விபீஷணன்வைப்பு	202
இந்திரசித்துசாபம்	.
சாபநிவர்த்தி	203
இராவணன்வைப்பு	,,
பஞ்சா லன்வைப்பு	204
போகர் இறந்தவரைக்காண்பிக் கஜாலமாளிகை	,,
போகர் மனையின்பேரிலிருந்து குதித்தது	206
பாளம்என்பது வாராவதி	,,
போகரிடம் பதுமை பேசியது	208
இரண்டாவது பதுமைக்குபோகர் வணக்கஞ் சோல்வது	209
போகர் சுப்பிரமணியர் கோயில் கண்டது	,,
போகரிஷி ஆசீர்மம்சொன்னது	210
சித்தர் கள்உளவுசொன்னது	212
மேருவுக்கு மேற்கு சித்தர் மகுத்துவம்	,,
கறுப்புசெந்தாமரை	213
சித்திரகிரிபருவதம்	214
சித்தர்கள் சித்திரகிரியைப்பொன்னாக்கி விட்டது	214
போகர் வச்சிரகண்டிபெற்றது	215
போகர் திரேதாயுக சித்திரைகண்டது	,,
போகர் துவாபரயுக சித்திரைக்கண்டது	,,
போகர் ஆஸ்தானகிரிகண்டது	216
போகர் செத்தவரை எழுப்புவதை தடுப்பது	217
கெண்ட பேரண்டரிஷி பச்சி போகரைகண்டது	,,
போகருக்கு பச்சியுபதேசம்	218
போகர் பொன்பச்சியைக்கண்ட	,,
போகர் அதிசயம் பார்த்தது	,,
போகர் திருப்பாற்கடல் கண்ட	220
சிறு கண் ணுக வேதை	221
மிருதார்சிங்கு வேதை	,,
பொன்னிமிளை வேதை	222
நீலவானத்தயிலம்	,,
வெள்வங்கம்நீர்வரங்க	223
லரிவங்கவெட்டை	,,
லிங்கசெப்பு	224
பூரக்கட்டுசிடிகைவேதை	225
வீரக்கட்டு	226
தாளக்கட்டு	,,
துருசுகளங்கு	227
காந்தவேதை	228
அயச்செந்தூர்வேதை	,,
காயசிங்கிபற்பம்	229
வீரமெழுகு	230
போகசித்தர்வழிலைமாற்கம்தடுப்ப	,,
நூல் தொகுப்பு	232
பாஷாணப் பதங்கம்	,,
சங்கால் பச்சைவேதை	233
செப்புதொட்டிவேதை	,,
வர்னக்களிம்பு	234
லிங்கம்போக்கு	235
பாஷணமெழுகு	236
சித்தர் பழப்பு	,,
போகர் வெழியாங்கம்	238
போகர் கமலமுனியைக்கண்டது	,,
வெள்வங்கவெட்டை	239
வெள்ளிவித்தை	241
காரக்கட்டு	242

பொருள்.	பக்கம்.
காந்தகர்பம்	243
போகர்கெடை சட்டிவிந்தை	244
நாகவெள்ளி	245
போகர் சொர்னவயிரவபூசை	246
முத்துவித்தை	247
போகர் செம்புவுருக்கு	,,
போகர் பச்சைக்கர்ப்பூரவைப்பு	248
கஸ்தூரிவைப்பு	,,
கஸ்தூரிவைப்பு	249
கஸ்தூரிவைப்பு	250
அயவெட்டு	,,
போகர் லிங்கக்கட்டு	,,
பாஷாணமெழுகு	253
தாளகயியசெந்தூரம்	254
குடவன் செம்பு	255
தங்கசெந்தூர்ம்	256
அயக்களங்கு	257
நவகோடிசிததர்வைப்பு	258
போகர் மூலி கற்பம்	259
அபினி வைப்பு	260
போகர் வுப்புமணி	,,
சன்னிக்கு சுடரெண்ணை	262
விஷபேதிக்கு	,,
எண்ணை	263
கரிநாகப்பதங்கம்	,,
மகோதுரத்துச்கு	264
அபக்காந்த வேகிபகுளிகை	,,
பாஷாண கட்டு	265
போகர் சீனபதியில வெள்ளை மனுஷர் பிரதாபம்	,,
காந்தசெம்பு	266
வசிமை	268
பூநீறுக்கு பூமிவளம்	270
பூநீரெடுக்க விதி	273
பூநீர்எடுக்க மநுபாகம்	274
மேருவுக்கு இடபாகத்தில் கண்ணபிரான் ஸ்திரிகள் லீலைமண்டபத்தை போகர் கண்டது	,,
போகர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமண்டலத்தில் சித்தர்களை கண்டது	275
போகருக்குச் சாபம் கொடுத்தது	276
கமலமுனியைக்கண்டது	278
போகர் நளபதியைக்கண்டது	,,
போகர் அகஸ்தியர்மலைகண்டது	280
போகர் இரத்தினகிரிகண்டது	281
போகர் திருமூலர் பாட்டரை சமாதியில கண்டது	282
திருசங்கு போகருக்குபுத்திகூற	284
போகர் கமலமுனியைக்கண்டது	285
போகர்சத்திய அரிச்சந்திரன் சமாதிகண்டது	,,
சமாதிதிறந்தது	287
அரிச்சந்திரனிடம் போகர் உபதேசம்பெற்றது	288
போகர் சீனபதிக்குவந்தது	,,
போகர் காத்தாடிவித்தைசெய்தது	,,
கமலமுனி பரிவுகூறினது	290
இரசசெந்தூரம்	,,
சீனவீரவைப்பு செந்தூரம்	293
குருவுபசாரம்	294
குருநிந்தைசாபம்	295
வெடியுப்பு செந்தூரம்	296
சுக்கான்கல்சுன்னம்	298
போகர் ஈடுமொற்கம்	299
போகர் சித்திராதம் நடத்தினது	,,
நாகக்களங்குசெந்தூரம்	302
போகர் மாற்றுயர்வுவேதை	304
மாக்றுயர்வுவேதை	,,
வெள்வங்கக்களங்கு	305
கரிவங்கவெட்டை	306
போகர்போல்வித்தை	,,
போகர் நீராவிக்கப்பல்செய்தது	308
அயக்குபேரி	313
உப்புசெந்தூரவேதை	314
காயகற்பத்தயிலம்	315
மூடருக்கோதியபுத்தி	316
சித்தர்கள் நூல்பார்க்கத்தொகுப்பு	317

இரண்டாவதுகாண்டம் பொருளகராதி

முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது காண்டம்

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
நவகண்டரிஷியைக் காலாங்கி குருகண்டது	322	பூவகை	362
போகர் பாரிஷ்தேசம்கண்டது	323	மூலவகை	,,
சொர்ணரைக்கண்டது	,,	மாமிஷவகை	,,
சாரக்கட்டு செந்தூரப்போக்கு	325	போகர் அஷ்டகிரிபர்வதம் கண்டது	363
சூதகசெந்தூரம்	326	கணபதி சமாதிகண்டது	,,
தாம்பரச்சுன்னம்	327	பிரமசமாதிகண்டது	365
தங்கசெந்தூரம்	329	தாடகையாள்சமாதி	368
மிருத்துவரிஷிக்கும் காலாங்கிக் குஞ்சாபம்	330	போகர்மோடிவித்தை	371
மகமேருவுக்கு நான்குபாகத்திலிருக்கும் அதிசயம்	,,	செச்சைக்காய்கொட்டையிடிப்	372
வீரமெழுகு	331	கோழிமுட்டை ஆகாயம்பறக்க	373
லிங்கதார செந்தூரம்	334	முளைக்கீரைவித்தை	,,
லோகமாரணம் கூட்டுமுறை தொந்தம்	,,	இருசவசியம்	874
அப்ரேக்கு செந்தூரம்	337	இலங்கைவேந்தன் குளிகை	375
தாம்பரசெந்தூரம்	340	குளிகைவேதை செந்தூரம்	377
தாம்பரசெந்தூரம்	341	குளவிகூண்டு மெழுகுவேதை	378
நாகவெள்ளி	343	சுக்கான்பெருமை கண்ணுடிக்காய்ச்சு	,,
போகர்வானத்துமீன்	345	சாமான்கண்ணுடிசன்னப்போக்	,,
இரசசெந்தூரம்	,,	செய்தவற்குபூநீர்பேதவகை	379
திரிகுளிஷகசெந்தூரம்	346	பீங்கான் பூநீர்விவரம்	380
மதியமுர்தலேகியம்	349	பளிங்குகற்பூரவைப்பு	382
வல்லாரைகெற்பம்	,,	ஆகாயத்திலபோகர்கூண்டுவித்	383
இரண்டாவது வல்லாரைக் கற்பம் கருபிண்டமரிய	,,	செந்தருவித்தை சமுத்திரத்திலிரங்க	384
செங்காட்டுக்காய்லேகியம்	350	இராவணன் நவரத்தினசமாதி	386
காரியபற்பம்	351	இராவணன்பாட்டன் துவாபரயுகத்துச் சங்கதி	386
மாற்றுயர்வுவேதை	,,	சீனபதிப்பெண்களுக்கு கற்பயெண்ணை	387
மாற்றுயர்வு	352	போகர் கருலேக்கியவிரதம்	390
போகர் உரோமபுரிகண்டது	355	உளர்க்குருவிலேகியம்	391
போகர் எமலோகப்பட்டணம் கண்டது	356	கெற்பச்சூட்டுக்குதயிலம்	392
போகர் மக்காபுரிகண்டது	357	கந்தகத்திராவகம்	393
பத்திரியாக்கோபைகண்டது	358	துருசுதிராவகம்	494
கமலர்யாகோபுக்கு புத்திகூறல்	359	சாராத்திராவகம்	,,
போகர் சூரியவனம்பார்த்தது	360	வெடியுப்புதிராவகம்	395
போகர் தாதுலேகியம்	,,	பாஷாணத்திராவகம்	,,
நீனிசவகை	361	சங்கு அயத்திராவகம்	396
		சீரகத்திராவகம்	,,

பொருள்.	பக்கம்
ஓமத்திராவகம்	396
பெருங்காயவைப்பு	697
இரும்புசாயம் ஆடைகளுக்குவர்ணம்	
சீனபதி காயிதபுகையிலை	398
வரகுணபேதகடிதாசிசெய்யும் விபரம்	401
சீனத்தாற்கு வஸ்துபோதை	,,
சற்பராஜன் மாத்திரை	402
நவநீத கற்பம்	406
சூரணங்க ளனுபானம்	407
புட்டிக்குள் கோழிமுட்டை விடுகிற சாலம்	,,
தங்க நிமிளைவேதை	408
பன்னியப்சா	409
உப்புசெந்தூரவேதை	,,
அயச்செந்தூரம்	410
அபரேக்கு செந்தூரம்	411
உப்புகட்டு	414
சிவயோகி பொய்த்தன்மை	,,
தங்கச் செம்பு	416
லிங்கக்கட்டு	417
பூரகட்டு வேதை	418
பஞ்சபூத செந்தூரம்	420
சோதி விருட்சங்கண்டது	422
சோதி விருட்சமை	,,
இராக்காலம் ஆகாயத்தில் மண்டலம் காண்பது	424
சாதிலிங்கக்கட்டு செந்தூரவேதை	,,
லிங்கக்கட்டு	425
கெந்தகதயிலம்	427
அபினிசெம்பு வேதை	428
கெந்தகக் களங்கு	429
வேதவியாசர் பாஷாணமெழுகு	,,

பொருள்	பக்கம்.
பூரச்சுன்னம்	431
சாரநீர் உப்புகட்டு	431
உப்பு பாத்திரம்	432
லிங்கக்கட்டு	433
வெள்ளி செந்தூரம்	436
தாளகக்கட்டு	437
நாகக்கட்டு	439
துருசுகுரு	440
செப்புரேக்கு வேதை	441
இரசவெண்ணெய்	,,
சித்தர்கள் போகரை அஞ்சலி கேட்குதல்	444
கருங்கள் பாயவெட்டை யீயம்	,,
இரும்புவுருக்கு	445
தாதுவிர்த்தி தாம்பூலகுளிகை	,,
பொம்மை காகிதங்கள் ஒட்டம்	446
நேத்திரரோகத் தயிலம்	447
சூடாமணித் தயிலம்	448
சூதவெண்ணை	450
எமரச்செந்தூரம்	451
அயக்களங்கு செம்புவேதை	452
அயச்சவளை செந்தூரம்	453
காயகற்பவுண்டை	454
போகர் சத்தசாகரங்கண்டது	458
வெள்ளையானைமீதில் தேவேந்திரனை கண்டது	459
போகர் அளாகபுரிகண்டது	460
வைகுண்டத்தில் பிரம்மாவை கண்டது	462
நடராஜர் விக்கிரகம்	465
சீனபதியில் கமலமுனி சமாதி அதிசயம்	477

மூன்றாவதுகாண்டம் பொருளகராதி

முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது காண்டம்,

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்
பூநீரெடுக்கவிதி	481
முப்பூவினால் சரக்குசத்துருசங்	486
கேசாவித்தை	488
போகர் செத்தவரைக் காணுதலும் அவர்களிடம்பேசுதலுமாகிய குளிஜாலமாலி	490
உச்சாடனம்	493
பூதங்கள் பலபேத வாத்தியங்களை வாசிக்கும் ஜாலம்	297
போகர் கோகர்ணஜாலம்	498
போகர் அஞ்சனத்தில் ராமர் திரவியத்தை யெடுத்தது	499
வைத்திய சூட்சமுப்பூ	501
சித்தர்கள் முப்பூவைக்கேட்டுத	503
சித்தர்கள் மகிழ லேக்கியம்	504
லேக்கியத்தத்துவம்	507
போகர் சிறுகர்பம்	508
காயகற்ப சூரணம்	509
பிரதமையைக் கன்னிப்பெண் பிரம்பாலடித்தது	514
மகாகாயகற்பசெந்தூரம்	514
அயசத்து	515
அப்ரேக்குசத்து	516
கெந்தகச்சத்து	517
நாகசத்து	519
வங்கச்சத்து	521
தாம்பரச்சத்து	522
காயகற்பசெந்தூரசத்துவகை	523
பொற்றலைகையாந்தகரை	524
பொடுதலை மூலி	524
விலாரிமூலி	525
வல்லாரைமூலிகள்	,,
புலியாரைமூலி	526
பொன்னுவரைமூலி	,,
பொன்னூமத்தைமூலி	528
செந்தூரப்பெருமைரோகநிதா	529
தீரும்வியாதி	,,
காயாதிகற்பமுண்டவர்கள் அஷ்டசித்திபெற்ற	531
சீஷர்கள் ஆசானுக்கு அஞ்சலிசெய்தது	532
கொங்கணவர்காயகற்பம்	533
போகர் சீனபதில் நவநீதவர்ணஞ் செய்தது	537
கருவங்கபற்பம்	538
வெள்வங்கபற்பம்	539
சூதகச்செந்தூரம்	541
மேகரோகத்தயிலம்	,,
ஸ்நானவிதி	542
சாரணை குருமூலி	542
தாம்பிரபற்பம்	543
தங்கபற்பம்	544
அநுபானம்	545
பொன்னுவரைசூரணம்	546
பேய்கள் ஆட	547
பெருங்கொடுப்பைநெய்	548
வல்லாரைநெய்	549
சதாவெரிநெய்	550
காயகற்பமுண்டவர்க்கு புகை	552
தத்துவப்பிட்டு	554
வழலையறுக்க சூரணம்	556
மகோதரங்களுக்கு	556
பித்தபாண்டுக்கு	558
கர்ப்பந்தரிக்க	..
மறுபடியும் தத்துவங்கூறல்	561
விநாயகர் உற்பவம்	561
வீரபத்திரர் உற்பவம்	562
பத்திரகாளி உற்பவம்	563
கிருஷ்ணனுற்பவ	564
நந்திபோகர் முன்னிலையாகச் சூதருக்கு உபதேசங்கூறல்	566
ஸ்ரீராமன்செந்தூரம்	569
தாம்பரச்சுத்தி	571
கெந்தகசுத்தி	572
துருசுசெம்பு	572
பாம்பாட்டிசித்தர்உற்பவம்	574
சுப்பிரமணியருற்பவம்	..
கெந்தகத்தயிலம்	576
தாளகசெந்தூரம்	578
அனுமார் உற்பவம்	,,
சிவவாக்கியருற்பவம்	579
யூகிமுனிவர் உற்பவம்	581
யூகிமுனிதிருஷ்டாந்தம்	582
புலிப்பாணி உற்பவம்	584

பொருள்.	பக்கம்.
புலிப்பாணிக்குச்சாபம்தீர்த்தது	586
கொங்கணவருற்பவம்	586
கௌதமரிடியைக்கண்டது	587
கௌதமர் கொங்கணவர் வரலா	588
கொங்கணவர் சமாதியிலிருந்து வந்தது	590
கொங்கணருக்கு பராக்ரிடி சாபந்தீர்த்தது	591
குருபாரிடியாகம்	596
மச்சமுனி உற்பவம்	597
சட்டமுனி உற்பவம்	599
சட்டமுனியிடம் அசரீரி வாக்குப்பிறந்தது	601
சட்டமுனி பொதிகைசாற்பில் சமாதியடைந்தது	602
சட்டமுனி சமாதியில் சிலம் போசைக்கேட்பது	603
சட்டமுனி மறுபடியுஞ்சமா திக்குப்போகல்	604
சட்டமுனிவர் சீடர்களுக்கு புத்திகூறல்	605
கமலமுனி உற்பவம்	607
சீடருக்கு கமலமுனி புத்திகூற	608
கமலமுனி இரண்டாவதுசமாதி க்கு எகல்	611
கமலமுனி சீஷர்களுக்கு அசரீரி வாக்குகூறல்	611
காலாங்கிநாதநாதருற்பவம்	614
போகருக்கு காலாங்கிபுத்திகூற	625
போகர் சீடனுகிய புலிப்பாணி க்குக்கூறல்	617
போகர் இமயகிரிக்குப்போவா ராஞல் காலாங்கிநாதர் சமா தியில் சொன்னபுத்தி	618
இராமதேவரென்னும் யாக்கோபு உற்பவம்	619
யாக்கோபு மக்காபுரியில்சமாதி யடைந்தது	620
கபியின்சமாதியிடம் வாக்குபிற	621
யாக்கோபுவருவரென்று ஐந்து தலைநாகங்கூறினது	622
யாக்கோபு சமாதியிலிருந்துவந்த வுடன் பூலோகத்தில்நடந்த அதிசயமென்னவென வினு	622
யாக்கோபு இரண்டாவது சமாதிக்கேகல்	623
அசரீரி வாக்குகூறல்	624
யாக்கோபு கடைசிசமாதி	625
புலஸ்தியருற்பவம்	626
புலத்தியர் சமாதிக்குப்போகும் போது தேரையருக்கு சொல்	627
புலஸ்தியர் சமாதியிலிருந்து வருகையிலதிசயங்கள்	628
புலஸ்தியர்சமாதியிலிருந்துவரு	629
புலஸ்தியர் இரண்டாவது சமாதிக்கேகல்	629
தன்வந்திரி உற்பவம்	630
தன்வந்திரி சீஷர்களுக்கு யோக மார்க்கங்கூறல்	631
சீஷர்களுக்கு ராசிகூறல்	631
தன்வந்திரி சமாதிக்கேகல்	632
சமாதியிடம் சீஷர்களுக்குபுத்தி	633
தன்வந்திரி சமாயிலிருந்து சீஷர்களுக்கு அசரீரி வாக்குக் கூறல்	633
தன்வந்திரி சமாதியை அகஸ்தியர் காணவந்தது	633
தன்வந்திரிசமாதியை நந்தீசர் காணவருதல்	634
தன்வந்திரியைக்காண அசுவனியும் விசுவனியும்வருத	634
தன்வந்திரி மறுபடிசமாதிக்கே	635
அயிராவதமருகிற்சமாதியடை	636
சீஷனுகிய டமராநந்தர்புத்திகூ	637
டமராநந்தருக்கு சுந்தரானந்தர் சமாதியில் அசரீரிகூறல்	637
சுந்தரானந்தர் மறுபடியும்சமா	639
போகர் திக்குவிஜயம்	640

நான்காவது காண்டம் பொருளகராதி

முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது காண்டம்

பொருள் அகராதி.

பொருள்	பக்கம்
சத்தசாகரப்பெருமை	642
போகர் சத்தரிடியைக்கண்டது	643
சத்தகன்னிகளைக்கண்டது	646
பஞ்சவாகளை சத்தகன்னி விசாரித்தது	648
தயிர்கடலுக்கு வடகோடி	649
தனேன்மணிதாமரைபொய்	,,
போகர் மனேன்மணியைக்கண்	649
டதை சீடர்க்குரைத்தல்	650
போகர் தனகோட்டியென்னும் ராமேஸ்வரத்தைக்கண்டது	651
தனகோட்டி யிடபாகம்	652
போகர் குருபர்னமகரிடியை சம்புமகாரிடியைக்கண்டது	653
போகர் முத்தாசிர்மங்கண்டது	653
சம்புமகாரிடி போகருக்கு உபதேசங்கூறல்	654
தனக்கோட்டியில் அலையில்லாமல்யிருப்பதைப்பற்றி புலிப்பாணிக்குக்கூறல்	656
சீதாதேவி யாகங்காணவந்தது	,,
சீதாசாபத்தால் கடலலேகின்ற	,,
போகர் திருச்சங்குகோட்டையைக்கண்டது	657
கிருஷ்ணராசிர்மங்கண்டது	658
போகர் ஆணிமுத்துவிளையுந்துறையைக்கண்டது	659
சீனத்தார்க்குதீவை போகர்கூற	,,
சீனபதியார் நீராவிகப்பலால் முத்துகடலகண்டது	660
போகர் மரக்கலக்கண்ணுடி சொன்னது	,,
அகஸ்தியர் பன்னீராயிரத்தை போகர்சிறப்பித்தது	661
போகர் பச்சைமலேகண்டது	,,
பச்சைமலேசித்தர் போகரைக் கேள்வி கேட்டது	662
மோனமகாரிடியைக்கண்டது	663
மோனகுரு போகருக்கு உபதேசங்கூறல்	664
போகர் சீனபதிக்குவந்தது	,,
ஆகாயமார்க்கமாய்கூண்டுகெட்டிக் கொண்டுயிறங்கி பச்சையெடுக்கும்விதி	,,
தனக்கோட்டிக்குவடபாகத்தில் கெம்புவிளையும் ஆற்றைக்க	665
போகர் கம்பளிசித்தரைக்கண்	666
போகர் கெம்புநதிகேட்டது	667
கெம்புரிடி போகருக்கு ஞானேபதேசஞ்சொல்லி கெம்புவிளைவுகாட்டியது	668
போகர் சீனபதிக்குவந்து கெம்புவிலேகூறல்	669
போகர் யானைமலேகண்டது	670
தும்புருமகரிடி யாசிர்மம்	671
தும்புருரிடி போகருக்கு யானைமகிமைகூறல்	672
தும்புருரிடி போகருக்கு தந்திரமுரைத்தல்	673
சங்கப்புலவருக்கு அகஸ்தியர் பண்டிதஞ்செய்தது	674
அகஸ்தியர் ஞானதிருஷ்டியினுல்சிரசில் தேரையிருக்குதெனகூறல்	675
அகஸ்தியர்க்குத் தேரையர் தந்திரஞ்சொன்னதினுல் தேரையனென பெயர்பெ	,,
தேரையர் வாரணவாசிமலேயிற்சென்றது	676
தேரையர் சீஷருக்குபதேசித்தல்	,,
வாரணவாசியை தேரையர் தங்கமாக்கினது	,,
அகஸ்தியர் தேரையரை சமாதானப்படுத்தல்	677
தேரையரிடம் அசரீரிவாக்குப் பிறந்தது	678
தேரையர் சமாதிவிட்டு வந்த	679
தேரையர் மறுபடியுஞ் சமாதிக்குப்போய் இருபதாண்டுபோனல் வருவேனெனறு சீஷர்	

பொருள்	பக்கம்
களுக்கு உரைப்பதும் சொற்பனங்கூறுவதும்	680
தேரையர் சமாதிக்கு யேகல்	681
தேரையர் வரலாறு கூறல்	682
தேரையர் சீடருக்கு சொற்பனஞ்சாதித்தல்	683
தேரையர் சமாதிவிட்டுவந்து சீடர்களுக்குகூறல்	,,
போகர் புலிப்பாணிக்குச்சொல்வது	684
ரோமரிஷியாருற்பவம்	685
ரோமரிஷிகெந்தகச்செம்புவே	,,
ஸ்ரீராமர் தங்கக்காசு	686
சேவல்கற்பம்	,,
மயில்கற்பம்	687
மயில் யெச்சக்களங்குவேதை	688
செந்தூரமுண்ண	689
ரோமரிஷி டில்லிக்கு மேற்பாகத்தில் சமாதியடைதல்	,
அதிசயங்காண்பது	690
மறுபடியும் ரோமரிஷி சமாதிக்கேகுதல்	691
கடுவெளிசித்தருற்பவம்	692
போகர் பவளம்விளையும் காட்டைக்கண்டது	,,
கதண்டுமகாரிஷிவனம்	693
கடுவெளிசித்தர் போகரைக்கண்டு மகாரிஷியிடமழைத்துப்போகுதல்	,,
கதண்டுமகாரிஷி போகருக்குபவளக்காட்டை தெரிவிப்பது	,,
கதண்டுகள் போகருக்கு அஞ்சலிசெய்தது	695
கதண்டுமகாராஜன் கோட்டை கண்டது	,,
சீஷர் போகரைமன்னிப்பது	696
போகர் சீனபதிபெண்களுக்கு பவளமாலைதரித்தல்	697
போகர் பவளம்விளைகிற வதிசயத்தை சீனத்தார்க்கு கூறல்	,,
கடுவெளிசித்தர் சமாதிக்குப் போதல்	699
கடுவெளியார் பூர்வகிபானத்தால் நினைக்கும்போது போகர் குளிகைபூண்டு இறங்கியது	,,
கடுவெளியார் போகருக்குபுத்தி கூறி சீடரை அழைத்துக் ண்டு சமாதிக்கேகல்	700
கடுவெளியார் சீடரோடு சமாதிக்கேகல்	,,
கடுவெளிசித்தர் சமாதிமகிமை	701
கடுவெளிசித்தர் சமாதிவிட்டுவந்தது	702
கடுவெளிசித்தர் சமாதிவிட்டுவந்தபிறகு போகரைகேட்ட	773
கடுவெளிசித்தர் போகருக்கும் சீடருக்கும் சமாதிக்குப்போரேனென்றுரைத்தல்	774
டில்லிக்கு தென்கிழக்கு ஜயமுனியுற்பவம்	706
போகரைக்கண்டமாண்பர்கள் ஜெயமுனிசீடருக்குரைத்த	707
போகர்ஜெயமுனியைக்கண்	..
போகர் சல்லியவித்தைசெய்த	708
போகர் சொர்னகிரி நிதிகண்	710
போகர் சொர்னகிரியில் நிதியெடுத்தது	711
ஸ்ரீராமர் முத்திரைவராகனைக் கண்டு சினத்தால் தங்கக்காசு செய்தது	713
ஜெயமுனிவர் சமாதியில் சென்றபோது அசரீரிவாக்கு	714
ஜெயமுனிவர் இரண்டாவது சமாதிக்கேகல்	715
ஜெயமுனி சமாதிக்கேகல்	716
போகர் ஜெயமுனிவரலாறு	717
அசுவனிதேவர் சமாதி கண்டது	717
அசுவனிக்கு சீஷர்களுரைத்த	718
போகர் அசுவனிதேவரை ஆகாயப்புரவிகேட்டது	720
போகர் தன்குளிகையை கையில் மறைத்துக்கொண்டு ஆகாயபுரவியின் வேகஞ்சோதிப்	729
போகர் ஆகாயபுரவியின்மேல் சைனதேசம் போகிறது	721
போகரை சைனதேசத்துப் பெண்கள் காணல்	721
பஞ்சலோகப்புரவி பஞ்சகர்த்தாளொடுக்கம்	722

பொருள்	பக்கம்
சைனதேசத்துப்புரவியைக்கண்டு அசுவனிதேவர் ஆச்சரியப்படுதல்	724
போகர் சிக்கிந்தாமலையில் ரிடியைக்கண்டது	724
சிக்கிந்தாமலை சித்தரிடம் செம்புரவிபேசுவது	725
போகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரிடியைக்கண்டது	726
திருவேலரிடிகேட்கையில் சீடர் போகரை கல்லாய்சமைப்ப	727
நாதவெளிசித்து போகரை எழு	727
சிக்கிந்தரிடிசமாதி	729
சிக்கிந்தரிடி சீடருக்குவிசேடமுரைத்தல்	729
சிக்கிந்தரிடி சமாதியில் அசரீரிவாக்கு	730
சிக்கிந்தரிடி சமாதிவிட்டுவரு	731
போகர் சிக்கிந்தாமலை அதிசயத்தை சித்துகளைக்கேட்ட	732
போகர் முதலையைக்காண கரையேறினது	734
முதலை போகருக்கு வரலாறுகூ.	735
சுந்தரமூர்த்திக்கு சோழர்பிள்ளை வறலாறுகூறல்	736
முதலைவாயிற் சுந்தரமூர்த்தி மதலைவாங்கினது	736
முதலை சிகிந்தாமலையின் சித்தர் மகிமை போகருக்குகூறல	737
போகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரைககண்டது	737
போகர் அரிச்சந்திரனை மயகனத்தில் கண்டது	739
போகருக்கு சித்துகூறுவது	739
போகர் சித்தினுடன் விடைபெற்று திருவேலரிடியினிடஞ் சென்றது	740
அரிச்சந்திரனுக்கு திலங்கிய சித்துமகிமையை திருவேலருக்குகூறல்	741
போகருக்கு திருவேலரிடி உலக மகிமையுரைத்தல்	742
சிக்கிந்தாமலையில் வடிவேலர் வாகனம் போகரிடம் பேசு	742
தேவேந்திரன்சாபத்தால் திரேதாயுகத்தில் சிக்கிந்தாமலை ரிடி சுப்பிரமண்யருக்குப் பொன்மயிலானது	743
காலாங்கிநாதர் பொன்மயில் சாபம் நீங்கினது	744
போகரிடியாகிய பொன்மயிலுக்குகூறல்	744
சிக்கிந்தாமலைபொன்மயில் ரிடியார்சாபத்தை போகர் காலாங்கிக்கு கூறல்	745
காலாங்கிநாதர் போகர்நீதில் பட்சம்வைத்து பொன்மயில் சாபம் நீக்குவது	746
போகர் சிக்கிந்தகமலைநீங்கி சைனபதியேகல்	748
போகர் காலாங்கிநாதர் சுடரொளிகண்டது	748
போகர் மறுபடியும் சிக்கிந்தாமலைக்கேகல்	749
சிக்கிந்தாமலை சிஷவர்க்கம்போகருக்கு மதயாதைகூறல்	749
போகரிஷி சிக்கிந்தாமலையில் மறுபடியும் முதலையைக்கானல்	750
சுந்தரமூர்த்திநாயனர் முதலைமூன்றுயுகப்பிரளயவதிசயத்தைபோகருக்குக் கூறல்	751
திரேதாயுகத்தில் நவகண்டரிஷியார் பாட்டன் யாகஞ்சசய்கையில் நவகண்டரை முதலைமுழுங்கியது	752
போகர்நவகண்டரிஷியைஎழுப்	753
மூதலை விழுங்கிய நவகண்டரிஷியார்மகிமை போகர்கண்டது	754
போகர் நவகண்டர்மடுவில் ஜலமுண்டாகியது	754
போகரைமுதலைகண்டு அஞ்சலி	755
போகர்முதலைவாய்பிள்ளைவாங்	755
நவகண்டரிஷியார்பாட்டன் முதலைவாய்ப்பிள்ளை வாஙகினதற்காக போகருக்கு திரோதாயினுகத்தின் மகிமையைக்கூறுகி	756
ரேணுகையால்நாதாக்கள்தவமிழந்தது	756
திரேதாயுகத்தில் ரேணுகையின் பூஷணங்கள் இருப்பிடத்தை	

பொருள்.	பக்கம்.
நவகண்டரிஷிபாட்டன் போகருக்கு கூறல்	758
ரேணுகையைபோகர்வரங்கேட்	761
ரேணுகைபோகருக்கு ஆசீர்வதி	762
துவாபரயுகத்தில் திரௌபதைசமாதியை போசர்கண்டது	765
திரௌபதை சமாதிபக்கத்திலிருந்த சித்தர்கள் போகரை யாரென்று வினவல்	767
போகர் சைனபதிப்பெண்களுக்குரேணுகையின் வாலாறுகூற	768
போகர் காலாங்கிநாதருடஆசீர்வாதத்தைப்பெற்று சைனபதிபெண்களைக்காணல்	768
போகர்நாகமலைகண்டது	769
போகர்நீலாஞ்சனச்கிரியைக்க	770
போகர் அஞ்சனகிரியில் சதாசிவரிஷியைக்கண்டது	771
போகருக்கு சதாசிவரிஷி ஞானோபதேசசகூறல்	773
ஆகாயகெந்தருவரிஷி சதாசிவரிஷியாருக்கு காயகற்பங்கொ	773
சதாசிவரிஷி போகரைக்குறித்து சந்தோஷப்படுதல்	775
காயகற்பத்தால் அரிச்சந்திரன் பிறந்தது	776
சதாசிவரிடியார் போகர்குளிகைக்குஇமயகிரியில் இருபத்தோர் வரைசெல்லும்படி வரங்கொ	777
போகர் சதாசிவரிஷியாரிடத்தில் விடைபெற்றது சினிபதிக்கு யேகுதல்	777
போகர் இமயகிரிபர்வதத்தில் எட்டாவதுவரைசென்றது	778
இந்திரன் வெள்ளானைபோரையாரென்று வினவல்	779
தேவேந்திரன்சமாதியை சித்தர்கள் போகருக்குகாண்பித்தது	780
பச்சைவண்ணப்புரவியும் சென்னிறக் கொக்கும் போகரிடம் வார்த்தையாடல	781
போகர் இமயகிரியில் பதினோருவரைசென்றது	782
போகர்ஜம்புமகாரிஷியைக்கண்	783
பனிரெண்டாம்வரைசென்றது	784
போகர்பதிமூன்றும்வரைசென்	785
விநாயகரைகண்டது	785
லிங்கதெரிசனம்	786
போகர்பதினைந்தாவரைசென்ற	786
போகருக்குநாதாக்கள் மனோன்மணியாள்ஜோதி காண்பித்த	787
போகர்பதினாறும்வரைசென்ற	788
போகர் கருவசளையுங் கறும்பசுங்கண்டது	789
மூலிகையைகறும்பசுவுதின்றதால்சித்து சாபமீய்தல்	790
நவகண்டரிஷியைமுதலைவிழுங்	790
போகர் பதினேழாம்வரைசென்	791
விஷ்ணுசமாதி	791
மகாவிஷ்ணு போகருக்கு அசரீரிவாக்கால் உபதேசங்கூறியது	792
போகர் பதினெட்டாம்வரைசென்றது	793
பத்தொன்பதாவது வரையில் பதினென்சித்தர்கள் நவகோடிரிஷிகள் நாற்பத்தெண்பேர்முனிவர்கள் செய்த பெருநூல்கள் மூன்றுயுக சமாதிகாணல்	793
போகர் இருபதவாதுசென்ற	795
போகர் இருபத்தோருவதுவரையில் கைலைபதிகண்டது	796
போகர் கடவுளைப்பாராமல் விசனமுற்றல்	798
கைலாயபதியிலும் கடவுளைக்கண்டதில்லை	798
நூற்பெருமை	800

ஐந்தாவதுகாண்டம் பொருளகராதி முற்றுப்பெற்றது.

ஆருவதுகாண்டம்

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.
கள்ளனைபிடிக்கதந்திரம்	802
கஸ்தூரிஜாலம்	804
பச்சரிசிஜாலம் கள்ளனைபிடிக்க	806
மாச்சிமைகூறல்	808
பொரிஜாலம்	,,
கெசகெசாமீன்ஜாலம்	809
எலிமிச்சம்பழம்வித்தை	810
பாண்டம் சலமில்லாமல் சாதம் சமைப்பது	811
ஆட்டுகெடாபண்ணினஜாலம்	812
ஆஞ்சநேயர்ஜாலம்	813
இலங்கையழிவுகூறல்	814
அரிசிஜாலம்	816
கோழிமுட்டை புட்டிகளிலடைத்தல்	816
பசுவுபால்கரக்காதிருக்கஜாலம்	817
உடுக்கையுடைக்கஜாலம்	820
பூசாலியின்பேரில்சனனதம்வரு	820
இதுவும்வுடுக்கைவுடைக்க	821
பூசினிக்காய் ஜாலம்	821
கற்பூரவித்தை	823
திருவெண்ணீரில்லாமல் கேணியில் ஸ்நானஞ்செய்து சூரியனில்நிற்க மேனியில் வெண்ணீர்கண்டது	824
சங்கிலிஜாலம்	825
பேயாட	826
இல்லரத்துப்பெண்கள் தேவதாபொய்மசக்கல்	829
மாதுதெய்வத்தால் சமுசாரிமயங்கல்	829
பிரதமைநடக்க	830
போகர் புலிப்பாணிக்கு சாயாபுருஷதரிசனங் காண்பித்தது	852
ஆகாயத்தில் ரூபாங்காணல்	833
சாயாபுருஷ தெரிசனம்	835
சோகர் சீனபதிக்குப் போவது	837
போகர்சீனபதிப்பெண்களுக்குசாயாபுருஷதெரிசனஞ்சொல்வ	,,
பானையுடைக்க தண்ணீர்நிற்க	838
கள்ளச்சைவம்	838
சீனபதியாருக்குச் சைவமில்லை	841
போகர்சீனபதிதேசத்தார்க்கு சாஸ்திரமில்லையென்றகூறல்	841
சீனபதிப்பெண்களுக்குதீட்டு இல்லை	844
போகர் சிங்கிவிளையாட்டு	845
சத்துருக்களுக்குச் சிங்கிதாக்கு	846
போகர் நோயாளிக்குக் காயகற்பங் கூறல்	847
பொன்மாற்றுயாவும்	849
குடவன்பொன்	851
மேற்சொன்ன செந்தூரத்திற்கு ஜெயநீர்	852
செம்புகத்தி	852
ரூ ; வெள்ளி	853
போகர்செம்புவித்தை	855
அபினிசெம்பு	856
நாகக்கட்டு செந்தூரம்	857
திரிவங்கச் செந்தூரம்	859
லோகப்பாய்ச்சல்	859
உப்புமணிவுற்பத்தி	860
பாலமணி வுற்பத்தி	861
பச்சைமணி வுற்பத்தி	861
நீலாமணி வுற்பத்தி	862
பவளமணி வுற்பத்தி	862
கறுப்புமணி வுற்பத்தி	862
முத்துமணி வுற்பத்தி	863
கல்லுப்பு செந்தூரம்	863
செந்தூரவேதைமூலம்	865
போகர் நீலாஞ்சனக் கப்பல் கண்டது	866
சீனபதிப் பெண்கள் வெண்காகவஞ் சனக்கல்லால் வானத்திலதிசயங் கண்டது	868
போகர் சீனபதிப் பெண்களுக்கு ஈடுலைரத்தல்	869
அடைக்கலக் குருவியினீடு	870

பொருள்.	பக்கம்.
கருமிகட்கு ரோகவுற்பத்தி	873
ஸ்ரீவசியவாடை	874
அடைக்கல் பட்சி ஈடு	875
அண்டங்காக்கை வசியவாடை	876
நேத்திராஞ்சனமை	877
ஸ்ரீவசியம்	878
ஸ்ரீபுருஷாள் வசியம்	879
ஸ்ரீவசியமை	881
ஸ்ரீகளுக்கு ஈடுமுறை	882
சத்துருவைத் துன்பப் படுத்தல்	883
பேர்சொல்லி வேர்பிடுங்கல்	885
மலையாளகறுப்பான் சிங்கமோக மணி	885
விலாடபுரத்து வசியம்	886
போகர் பேர்சொல்லி வேர்பிடுங் கும் வித்தையை புலிப்பாணி கூறல்	888
திசைப்பூண்டுக்கு காப்புகட்டல்	889
மலையாளபூபதி கறுப்பண்ணன் மந்திரம்	890
காலாங்கிநாதர் சமாதிக்குப்போகு முன் இறந்தவர்கள்கணக்கு	891
கிரேதாயுகத்துத் தொகை	892
திரேதாயுகத்துத் தொகை	893
துவாபரயுகத்துத்தொகை	893
கலியுகத்துத்தொகை	893
போகர் பூமியளவும் சமுத்திர அளவுங் கூறல்	894
ஸ்தலப்பெருமை	,,
மனிதர்பேதாபேதம்	,,
பட்சிகள்பேதாபேதம்	895
மிருகபேதாபேதம்	895
மாரால் நகரப்பட்ட ஜீவஜெந்துக் களின் பேதாபேதம்	896
விருட்சங்களின்பேதாபேதம்	896
மனிதருக்கு அறிவு ஐந்து மிருகங் களுக்கு அறிவு நான்கு பட்சிக் கு அறிவு மூன்று மாரால் நகரு ம்பிராணிக்கு அறிவு இரண்டு விருட்சத்துக்கு அறிவு ஒவ்ன் று கூறுதலாம்	897
சக்கிரவாத்திகள் செங்கோற்பெ ருமை கூறல்	897
சுப்பிரமணியர் தியானம்	899
மாறுதல் சக்கரம்	899
கடவுளுண்டென்பதற்கு திருஷ் டாந்திரம்	900
மாடன் மந்திரம்	901
மலையாள தூமாதேவதை மந்திர	902
போகருக்கு சித்துகூறல்	903
தூமாதேவி பிரணவமந்திரத்தை போகருக்கு சித்துகூறல்	904
மலையாளகருப்பண்ணண்வசியம்	905
சத்துரு மாரணம்	907
திரிசூலி மந்திரோச்சாடணம்	908
மாரணவித்தையால் மடிந்தவரை எழுப்புதல்	909
பதினென்சித்தர்கள் சாதியும் நிலைமுறைமையும் கூறல்	912
போகர் சித்தர்கள்வயதும் சமாதி மார்க்கமுங் கூறல்	919
சிவவாக்கியர் தாய்தந்தைமாரை இவ்வாழ்க்கை கேழ்க்குதல்	922
போகர் புலிப்பாணிக்கு சித்தர்கள் பிறப்பும் திருநட்சத்திரமுங்கூர	939
போகர்தட்சணாதிமாண்பரின்குறி யைசீனபதியாருக்குறைத்தல்	953
சத்தகன்னி குறிகேட்கல்	956
பட்சணமான்பருக்கு பலவிததே வதை குறிகூறல்	958

ஆறுவதுகாண்டம் பொருளகராதி

முற்றுப்பெற்றது.

ஏழாவதுகாண்டம்,

பொருள் அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்
பரசுராமரிஷி	1103
போகர் இமயகிரிவடபாகத்தில சிங்கம்குட்டிஈனுவதைக்கண்ட	964
பெண்சிங்கம் யானைக்கூட்டத்தில் குட்டியீனுவது	965
சிங்கத்தினல் சித்தர்கள்மடிந்தது	966
சித்தர்கள் சிங்கத்தைக்கண்டு கல்லமரத்தின்மேலேறிக்கொண்ட	637
போகர் சீனபதிக்குவந்தது	638
போகர் சீனபதிமாண்பருக்கு சிங்கத்தின்விஷத்தைமுறித்துவுயிர்கொடுத்தல்	969
போகர் உச்சிலிங்கத்தேனைக்கண்	970
சுரங்கத்தில்உச்சிலிங்கத்தேனிரு	970
யானை கோனுனைத்துறத்துவது	971
கோனுண்மீதில் இரக்கம்வைத்து சித்தர்கள் பங்குகொடுத்தது	972
போகர் சதுரகிரிவதிசயத்தை புலிப்பாணிக்குகூறல்	973
பனையளவுசித்தரைபோகர்கண்ட	974
சதுரகிரிசித்தர் பொதிமாட்டுக்காரரை புகையிலைகேட்டது	,,
பொதிமாட்டுக்காரர்கள் சித்தர்பெருமையறியாமல்பகடிசெய்யல்	975
சித்துமுனிசாய்ந்த அசோகமரத்தைசோராய் சிறுத்தல்	976
பொதிமாட்டுக்காரர் சித்துவை மழைவருஷிக்கச்சொன்னது	977
பொதிமாட்டுக்காரர் புகையிலையிற்பங்குகொடுத்தது	,,
குருஉத்திரவின்படி சீஷராகியசித்து பொதிமாட்டுக்காரருக்குவுபதேசித்தல்	978
பொதிமாட்டுக்காரருக்கு எமவித்தைகாண்பித்தது	979
பொதிமாட்டுக்காரருக்குக்காண்பித்தமூலியெல்லாம் போகர்புலிப்பாணிக்குகூறல்	980
வசளைமூலி ௬௮-மாற்று	,,
பொன்முசட்டை ௫௦௦-மாற்று	,,
பொன்னுவாரை ௨௧௮-மாற்று	981
பொன்னூமத்தை ௭௦௮-மாற்று	,,
கறுப்புக்காகைக்கையாந்தகரை ௪௦௮-மாற்று	982
சிறியாநங்கை ௬௪-மாற்று	983
நாகவேதை	,,
பெரியாநங்கை ௧௨௮-மாற்று	,,
கறுப்புகோடரசுழி ௫௦-மாற்று	985
சிகப்புசித்திரமூலம் ௨௫-மாற்று	986
மேற்படி மூலிகற்பம்	987
போகர் புலிப்பாணிக்குப்போய் இன்னதென்று கூறல்	988
போகர் புலிப்பாணிக்கு மெய்கூ	,,
நன்னாரிகற்பம்	989
கற்பமுண்பவர்க்கு யேமசித்திலிங்கபபோக்கு	,,
நத்தைகற்பம்	993
கற்ப முண்ப தற்கும் ஔஷதம் பலிப்பதற்கும் வாதஞ்செய்வதற்கும்சூட்சமப்பூகாடிமுடிக்க விபரம்	994
காடிதிராவகம்	995
பூவழலையெடுக்க	996
பூநீறுகாய்ச்சல்	997
பிரம்பக்கல் சுன்னம்	,,
கல்லுப்பு காய்க்கமுறை	998
முப்பென்றதற்கு நாமம்	999
அறுபத்துநான்கு சாக்காலும் வேதைமுகம்	1001
போகர் புலிப்பாணிக்கு பூநீறெடுக்க புத்தி கூறுதல்	1002
புலிப்பாணிக்கு போகர் மறுபடியும் புத்திகூறல்	1004
வையகத்து மாண்பர் பூநீறெடுக்கும்போதுகருஞ்சாரையினபாயத்தைபோகர் புலிப்பாணிக்குவுபதேசித்தல்	1005
இறந்துபோன கறுஞ் சாரையை மற்றொருகறுஞ்சாரைமூலிகையா லெழுப்புதல்	1005

பொருள்.	பக்கம்.
சிவமான்பரிருவரும் சர்ப்பத்தின் மூர்த்தியெடுத்துஞ்சப்பப்படுத்த	1007
மூலியாலிழந்த சாத்தை சர்பம் தன்னுச்சாமந்தி லிருக்கும் குரு வாகிய சித்துவுக்கு காண்பித்த	1009
கருஞ்சாரைமூலியால் மூப்பூஎடுக்கப்போன கலைமான்பர் கரமிழந்து மறுபடியும் குருவருளால் வழலையெடுத்தல்	1009
சர்ப்பம்குருவுக்கு சரம்வந்த விசேடமுறைத்தல்	1009
வனத்துர்விஷியார் பாம்புக்குயிதவுகூறல்	1010
தாம்பிரகற்பம்சிவலிங்கமானது	1011
போகர்புவனகிரியில் உசசிலிங்கத்தேளென்னும் சிறகுடையசெந்தேளைக்கண்டது	1012
பாஷாணகற்பம்	1013
ஆமைகற்பம்	1014
சுனையில் கூர்மம் போகரைக்கண்டது	1015
போகர்சாபம் நிவர்த்திசெய்தது	,,
கலைமான்கற்பம்	1016
கேசரிகற்பம்	1017
போகர்புலிப்பாணிக்கு சன்மார்க்கவிதிகூறல்	1018
கற்பமுண்ண கெந்தகத் தயிலம்	1019
விலாங்குகற்பம்	1022
நாறைகற்பம்	1025
மயில்முட்டைகற்பம்	1026
வருணரிஷியார் அசுவம் போகரைக்கேட்பது	1029
செம்புறவே போகருக்குகுபதேசித்தல்	1029
லவணகற்பம்	1031
லவணவகையிருபத்தைந்தும்என்னுடைய நிகண்டிற்காண்க	1032
லவணவேதைமுகம்	,,
போகர் புலிப்பாணிக்குதந்திர புத்திகூறல்	1033
மாரணவேதை	1034
சூதவெள்ளி	1035
சூதசெந்தூரம்	1036
வெடியுப்புகட்டு	1037
கல்லுப்புவேதை	1040
உப்புகட்டு செந்தூரவேதை	1040
சூதவெள்ளிமணி	1043
செம்புசுத்தி	1049
வைரவைப்பு	1049
கெமபுவைப்பு	1051
சற்பச்சைவைப்பு	1052
ஜண்டாசபஸ்பம்	1053
பஞ்சபூதசிவராசயோகசெந்தூரம்	1056
நவலோகஞ்செந்தூரம்	1058
செந்தூரம் வேதைமுகம் ரோகநிவர்த்தி	1060
ரசவெள்ளி	1062
வெள்வங்கநீர்வாங்கல்	1064
நாகக்கட்டுவேதை	1065
பூரக்கட்டுவேதை	1067
வேதைமுகம்	1071
கொச்சிவீரக்கட்டு	1073
குளிகைவேதைமுகம்	1075
சகலரோகங்களுக்குஞ் சூரணபாகம் காயகற்பம	1076
யோகஞ்சாதிப்போர்க்கு வழலைத்திராவகம்	1077
புலிப்பாணிக்கு போகர்ஞானப்பால்வூட்டல்	1078
ஞானப்பாலறிதல்	1081
துருசுசெந்தூரக்களங்கு	1083
தாளகக்கட்டுவேதை	1085
நாற்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள் பதினெண்சித்தாகள் நவகோடிரிஷிகள்போகரைவருந்தல்	1087
பூதாந்த சித்தர்மகிமை	1090
கருவூரார்மகிமை	,,
சுந்தரானந்தர்மகிமை	1091
போகா புலிப்பாணிக்குபாஷாணவிளைவுகள் கூறல்	1093
கருமாக்கல்விளைவு	,,
கெந்தகவிளைவு	,,
தாளகவிளைவு	,,
கற்பரிபாஷாணவிளைவு	1094
காயகற்ப அயசசெந்தூரம்	,,
செந்தூரமனுபானம்	1095
மகாசிடிகை அயச்செந்தூரம் சமுசாரிக்கானவேதை	1096
சிடிகை அயச்செந்தூரம்	1097

பொருள்.	பக்கம்.
போகர் காலாங்கிநாதர்சிவியசரித்திரத்தை புலிப்பாணிக்கு வுபதேசித்தல்	1098
மச்சரிஷி	1099
கூர்மரிஷி	1100
வராகரிஷி	,,
நரசிங்கரிஷி	1101
வாமரிஷி	1102
மாமரிஷி	1103
பலராமரிஷி	1104
பௌத்தமரிஷி	1105
கலிகரிஷி	,,
கலியுகத்தாருக்கு வியாசமகாரிஷியார் இந்த தசரிஷிகளை பத்தவதாரமென்னு புராணக்கட்டு கூறினர் இவர்கள் திரேதாயுகத்துமனிதரென்று சொல்லப்படுவர்	1106
போகர் ஆயிரத்தெட்டு சிவாலயப்பெருமை கூறல்	,,
தீர்த்தமகிமை	1110
போகர் தன்வரலாற்றை புலிப்பாணிக்குக்கூறல்	1112
போகர்புலிப்பாணியை யாசீர்வதித்து புத்திகூறல்	1114
போகர் சமாதிக்குப்போகல்	1115
போகர் சித்தர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் வணக்கங்கூறுகின்றார்	1116
போகர் சித்தர்களுக்கு அவையடக்கங்கூறல்	1119

போகர்சத்தகாண்டம்-௭௲

ஏழாவதுகாண்டம் பொருள் அகராதி,

முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம் பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எசு.

முதலாவது காண்டம்.

காப்பு.

ஆனந்த மாய்நிறைந்த ஆதிபாதம்
அண்டபரி பூரணமா மையர்பாதம்
வானந்தமாகிநின்ற கணேசன்பாதம்
மருவியதோர்மூலத்தில் நந்திபாதம்
தானந்தமாகியதோர் காலாங்கிபாதம்
சனகருடவியாக்கிரமர் பதஞ்சலியின்பாதம்
போனந்தமாகியதோ ரிஷிகள்பாதம்
போற்றிஎழாயிர நூல் புகலுவேனே. க

தானான தாம்பர பர்ணியேழுகாதம் தாக்கான காவேரியெழுபது காதம், வேனுனகங்காவு மெழு நூறுகாதம் வேகமுடன்சென்றுமல்லோ குளிகைகொண்டேன், கானனகடலேழுஞ்சுற்றிவந்து காணாத காக்ஷி யெல்லாம் கண்ணிற்கண்டு, பானனபராபரியை மனதிலெண்ணிப் பாடினேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்ந்தானே. உ

பண்பாகவயித்தியமும் வாதமார்க்கம் பரிவானஜெகசால குளிகைமார்க்கம், நண்பானசித்தர்களின் மறைவுமார்க்கம் நலமானராஜாக்களிருந்தமார்க்கம், தின்பானதேவாரதம் நடந்தமார்க்கம் திறமான மனோவேகம் செல்லுமார்க்கம், தன்பானசாதிரங்கள் தொகுப்புமார்க்கம் தயவானமூலிகையுட ரகசியங்காணே. ௩

காணவேபாண்டவா ளிருந்தமார்க்கம் கதிர்மதியின்கிரிகைகளிருக்குமார்க்கம், பூணவேபிரமாலபம் தேவாலயங்கள் புகழானபாஷமான மலைகள்மார்க்கம், தோணவே சரக்குகனின் வைப்புமார்க்கம் துறையானநதிமலைக ளிருக்குமார்க்கம், ஈனவேமிருகங்கள் மகத்துவமார்க்கம் யெழிலானபக்ஷியுட மார்க்கம்பாரே. ச

பார்க்கவேமனிதரிட பேதாபேதம் பாங்கானதுரைகோடி தொந்தங்கோடி, ஏர்க்கவேஅதிசயங்க ளெடுத்துகூற யெழிலானவாதி

சேடனிலுமாகா, சேர்க்கவேஉலகத்தின் மகிமைகோடி சிறப்பானவதி சயங்க ளுள்ளதெல்லாம், ஆர்க்கவேசித்தர்களை வணங்கியானும் அன் பாகபோகரிஷி அறைந்திட்டேனே. ரு

அறைந்திட்டேன் ஏழுலட்சம்கிரந்தந்தன்னை அன்பாகஅதிசயங் களெல்லாம்பார்த்து, குறைந்திட்டேன் போகரேழாயிரமாக கூறினே ன்லோகத்து மாந்தர்க்காக, வரைத்திட்டேன் நாலுயுகவதிசயங்கள் யாவும் வாகாகபாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டங், பரைந்திட்டேன் சீன தேசம் யானும்சென்று பாடினேன்போகரிஷி புகலுவேனே. சு

புகலுவேன் வாதியென்றபேர்களுக்கு போற்றியேமெய்ஞ்ஞானம் வரவேண்டும், நிகலுகின்ற ஆதாரமரியவேண்டும் நீக்கரியகாயத்தை நிருத்தவேண்டும், புகலுகின்றபராபரியை பூசிக்கவேண்டும்பானமென் ருல்தூசிக்காப் பருவம்வேண்டும், மகலுகின்றகுருமுரையுங்கைம்மு ரையும்வேண்டும் மறுகாட்டாவிதெல்லாம்வாதம் போச்சே. எ

போகாமல்வாதத்தை நிருத்தவென்ருல் போக்கோடே சவர்க்கா ரகுருவைப்பண்ணு, வாகாகுமுப்பை நன்ருய்கட்டியிடு மருவியதன்பூர த்தை யுப்புபண்ணு, 'தாக்காகுந்தாளகத்தை நீறுபண்ணு சமர்த்துட னேவங்கத்தை சுண்ணம்பண்ணு, வேகாததுரிசியைத்தான் குருவாய் பண்ணு விளங்கியதோர்வாதமெல்லாங் கைக்குள்ளாச்சே. அ

அரிமுகன்பதம்போற்றி கடவுள்பதம்போற்றி கடாட்சித்துஎனை யீன்ற ஆயிபதம்போற்றி, அரி அயன்பதம்போற்றி வாணிபதம்போ ற்றி அருள்தந்தலட்சுமிதா ஆயிபதம்போற்றி, தூரியமாம்பாட்டனெ ன்ற மூவர்பதம்போற்றி துணையானகாலாங்கி அய்யர்பதம்போற்றி, நிருவிகற்பசமாதியுற்ற ரிஷிகள்பதம்போற்றி நிறைந்துநின்றசரணமே காப்புதானே. கூ

நூல்.

தானுனயேழுலட்சம் சிவன்தான்சொன்ன சாஸ்திரத்தின்கரு வெல்லாந் தரிக்கப்பண்ணி, கோனுனகுருநூலாம் யேழுகாண்டம் கொட்டினேன்வாதமென்ற முரைதடன்னை பானுனபாட்டரைத்தான் கருக்கள்கேட்டு பயின்றெடுத்த ஆயிசொன்ன பண்புகேட்டு தேனுன காலாங்கி ஐபரையுங்கேட்டு செப்பினேன்சத்தகாண்டம் திரமாய் காணே. க0

முக்கோண சக்கர மகிமை.

காணவே மூலமது அண்டம்போல காரணமாய்திரிகோண மாக நிற்கும், பூணவேமூன்றின்மேல் வளையமாகும் பிரம்பாகயிதழது

தானுமுமாகும், நாணவேநாற்கமலத் தட்சரத்தைகேளு நலமானவய நமசி ரீரீயாகு, மூணவேமுக்கோணத்துள் ளொளிஓங்காரமுயற்சியார தற்குள்ளே யகாரமாமே. கக

அகாரத்தின்மேலாக கணேசனிர்ப்பார் ஆதியொருகோணத்தில் உகாரம்நிர்க்கும். உகாரத்தில்வல்லமையால் சத்திநிர்ப்பாள், ஓடுங்கிய தோர்முனையொன்றில் கதலிப்பூவாய் புகாரமாய் முகங்கீழ் குண்டலி யாஞ்சத்தி, பெண்பாம்புபோல்சுருட்டிச் சீறிக்கொண்டு சுகாரமாய்சுழி முனையோ டுருவிநிர்ப்பாள் துரியாதீதமென்ற வவத்தைதானே. கஉ

அவத்தைக்கு இருப்பிட மூலமாகும் அழகானகதலிப்பூ எட்டி தழாய்நிர்க்கும், நவத்தைக்கும்நந்தியனால் வாயில்நிர்ப்பாள் நற்சிவ மாம் சிகாரத்தில்கோடிபானும். வவதைக்கும்வாய்திரவான் மலனால் மூடும் மைந்தனேஎட்டிதழி லெட்டுசத்தி, பவத்தைக்கு சத்திஎட்டின் பேரேதென்றால் பாங்கான அளிமாவும் லகிமாத்தானே கங

தானனலகிமாவும்கிரிமாவோடு தங்குமீசுரத்த்து சத்தில் சத்தி, பூனனபிராதசத்தி பிரகாமிசத்திபேரெட்டுத் தேவரையுந் தளத்தில் நின்று, ஏனையிதழாலே முடிக்கொள்வார் ஏத்தமாம்நந்தியைத்தான் காணுமையால், வானனவஸ்துவைபீ பாணம்பண்ணி வங்கென்றுவாங் கியே கும்பித்ததே. கச

ஊதினலென்வாசத்தி லகிரியாலே உலாவுவாரிதழெல்லாந் திரந் துவிட்டு போதினலாயிசொன்ன யேவல்கேளப்பா பூந்துபார்நந்தி கண்டால் யோகமாகும்; வாதினல்பத்தான வருவித்துக்கும் வாசலை யேதிரவாமல் மூடிக்கொள்வர், னேதினலிதுக்குள்ளே வாசிமாட்டு இடத்தோடி வங்கென்று உள்ளேவாங்கே. கரு

வாங்கியேநந்திதனில் சிங்கென்று கும்பி வலத்தோடில்சிங்கென் று உள்ளேவாங்கி, தாங்கியேவங்கென்று யிருத்திக்கும்பி தளமான தெளிவாரும் வெளியால்காணும் ஓங்கியேமாணிக்க ஒளிபோல்தோ ன்றும், உத்தமனேமூலத்திணுண்மைகாணும் தேங்கியேவல்லபையாஞ் சத்தித்தானுஞ் சிரந்திருந்தால் பச்சைநிறமாகுந்தானே. கசு

பச்சைநிரவல்லமையை பணிந்துபோற்று பாங்கானஆருக்கும்பரு வஞ்சொன்னள், மொச்சையாய்மூலமதி சித்தியானல்மூவுலகுஞ் சஞ் சரித்து திரியலாகும், கச்சைநிரகாயமுமோ கனிந்துமின்னுங் கசட கன்று ஆறுதலந்தன்னில்தோன்றும், துச்சைநிரவாதமது சொன்ன படிகேட்குந் துரியத்தின்சூட்சமெல்லாந் தோன்றும்பரே. கஎ

பாரென்றுபுரியஷ்ட நாவில்சேர்க்கும் பளிச்சென்று மூலத்தில் சோதிகாணும், காறென்றதீபவொளி கண்ணேகூசுங் கணபதிதான் கண்முன்னே நிர்த்தம்செய்வார், ஊரென்றயோகத்துக் குருதிசொல் வார்உற்பனமாம்வாதத்தினுண்மைசொல்வார், நேறென்றசதாசிவத்தி னிலேயுஞ்சொல்வார் நீச்சென்றுவிட்டாக்கால் யோகம்போச்சே, ௧அ

போச்சொன்றுவிடக்காதே மூலந்தன்னை போகையிலுமிருக்கை யிறுமனத்தையூணு, சேச்சென்றவிரசத்தம் கேளால்பக்கம் புரந்திரு ந்து லட்சியத்தைப்பூட்டிவாங்கு, மாச்சென்றுவாசியைநீ தவரொட்டா தோ மனந்தன்னைமூலத்தில் மருவிசேர்க்கும், வேச்சென்றுகடினம் போல் முன்னேகாணும் விடுகாதேமாச்சலாய் விரைந்துஉண்ணே,

உன்னியேபழகுமட்டுங் கடுக்காய்காணு முட்புகுந்துபார்த்துவந் தால் லுறுதிகூடும், வன்னியேதுலங்குமட்டு மனதலைக்கும், மாசற்ற வொளிவுகண்டால் மகிழ்ச்சியாகும், பின்னியேபின்கலையி லிசையில் கூடும் பேருனசுழினைதன்னில் நெட்டிச்சேரும், நன்னியேநமன் வெரு ண்டு அப்பார்போவானுளெல்லாங் கடிகையுமாய்நாட்டலாமே. ௨0

வாசியோகம்.

நாட்டமாய்லகுவாக மூலம்பாரு நலமானவாசிகொண்டு ஊதியூதி ஊட்டமாய்சாக்கிரத்தில் நின்றுநின்று, உத்தமனேநந்திகண்டால் வா தங்காணும் தூட்டமாய்வெரும்பேச்சால் வார்த்தைசொன்னல், சுடு காட்டுபிணமாக சொல்லுக்கொக்கும் பூட்டுவாய்மூலத்தின் ஒலிகாண் மட்டும், பொற்கொடிபோற் சுழிமுனையுந் திரந்துபோம், ௨௧

சுழிமுனையேதிரந்தாக்கால் மனமொடுங்குஞ் சுழியிலே அகப்பட் டதுரும்புபோலாம் வழிமுனையே ஆதாரமேறலாகும் மகத்தானசித்தி யதுஎட்டுவாகும், சுழிமுனையாஞ் சுழுத்தியுள்ளேயழித்திடாது கனக் கோடே வாசியென்றகுதிரையேரு, சுழிமுனையி லிருந்தாக்கால் அங் கொன்றுமில்லை. ௨௨

ஏறவேஐம்புலனு மூலக்கையாக விடும்பான ஆங்கார முரலுமாக, ஆரவே ஆசையதுஉருவமாக வழும்பான மனதையுள்ளே மாட்டிக் கொண்டு, மூறவேஆசைபதை அடித்து சன்னி முழுமோசமாகியல் லோ பிரலப்பண்ணும், தேறவேயோகமுதல் ஞானம்ரண்டும்தெரியா தேயிரந்தவர்கள் கோடிதானே. ௨௩

கோடியென்ற நரஜென்மம் மண்ணாசையாலும், குணமான ஆசை யுடதினியாலு மோடியென்ற மோகத்தில் பெண்ணாசையாலு மோ

கத்தால்பூட்டுகிற பொன்னாசையாலும், தூடியென்ற சுகயோகசுகியினாலுந் துலையாதபாசத்தின் மயக்கத்தாலும். வாடியென்ற உலகமெல்லாம் மயக்கமாச்சு மக்களை வாய்ஞானப்பேச்சுமாச்சே. ௨௪

ஆச்சென்றபேச்சாலே யொன்றுமில்லை அரிதானசாத்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்த்து, மூச்சென்றமூச்சாலே சகலசனமிரந்தார் மூச்சடங்கிசாகாமல் முயற்சிகேளு, நாச்சென்றநடுமூலங் கண்டத்தூன்றிநலியாமல் வுட வீட்டில்கட்டி, தோச்சென்றதேசியெங்கு மோடாதப்பா சோடசத்தில்சிவகளை இருப்புமாமே. ௨௫

இருப்பானமூலத்தில் கணேசன்பாதம் இருத்தியே வாசியைநீ அதற்குள்மாட்டு, தருப்பானபிராணாயந்தவறிற்றானால் தம்பித்து வரவழைத்து தளத்தில்ரேசி, குறிப்பானமாத்திரைதானேறேயேறக் குறிகளெல்லாங்குறிப்பாக வறிவில்தோன்றும், மறிப்பானவாசியது நழுவிற்றானால் மனிதரெல்லமாடென்ற வார்த்தையாமே. ௨௬

வார்த்தையால் தர்க்கத்தால் ஒன்றுமில்லை வல்லமையாய்யைம்புலனை அருத்துக்கட்டி, ஆர்த்தையாலக்கரத்தை விழிரண்டில்வைத்து அரிவானமனந்தன்னை அதற்குள்நாட்டி, தேர்த்தையால் தேசியென்ற குதிரைதன்னைச் சிக்கெனவாய்சிங்கென்று கடிவாளம்பூட்டி, மூர்த்தையால்மூலத்தில் மறிந்துகட்டி முனையானசுழினைவிட்டு மூட்டில்பாரே.

மூட்டியேமது உண்ணுங்கற்பமுண்ணுங் மூதண்டைகாயத்தை சுத்திபண்ணு, காட்டிலேகனமான மூலிகையுமுண்ணு கசடகற்றுங் கழுகனத்தில் கண்ணொளிதான்மீறும், ஆட்டியே அண்ணாக்கில் கபத்தைதள்ளி அடுக்காருதலத்திலுள்ள ஆமம்நீக்கு, வாட்டியே ஐம்புலனை வாளால்வீசு மறவாதேயிரவுபகல் வாசிமாட்டே. ௨௮

மாட்டவே மார்க்கமாய் மூலத்தில் நில்லு மறவாதேயொன்றில் நின்று தேறினாக்காள், ஆட்டவே அடிமாத்தை தொத்தியேற ஆச்சரியம் நுனிமட்டும் யேறலாகும், மூட்டவே மூலமதுபழகினாக்கல்முகிந்தவிடமாறுகடந்தப்பால்தாண்டி, தூண்டவே துவாதசாந்தத்தில்சொக்கில் சுருதிமுடிந்திடமறிந்து சேரலாமே. ௨௯

சேரவேசகஸ்திரமா முண்டகத்தின் பூவைசோந்தேரிச் சந்திரமண்டலத்தில்புக்கு, ஆறவேஅரிவென்றமனதால்கொய்து ஆனைமுகன் வல்லபைக்குங் குண்டலியாந்தாய்க்கும், பாரவே பதத்தில்வைத்து அர்ச்சித்துத்தூபம் பலதூபம்பணிமாரி விவேகத்தாலே, தூரவேசோமப்பா லுகந்தளித்து தூயநால் மூலத்தில் குதிரைமுனைக்கட்டே.

கட்டியே அஞ்சுவிபண்ணிக் குண்டலியாந்தாபை கருத்தில்வைத்து, கணபதியை வல்லபையைத்தானும் முட்டியேமுகிழ்ந்திறந்து வழிதாவென்று, முனையானசத்திபென்பாய் மயக்கந்தீரத் தெட்டியேவஸ்துவைத்தான் பாணம்பண்ணிச், செயலரிந்துகபாடமது திரப்பாரப்பா எட்டியேநந்திபத மிரைஞ்சிபோற்று ஏற்றமாந் தொழிலெல்லா மெளிதிலாமே. ௩௧

எளியிலேநந்திவந்து யிரக்கமாகி யெட்டாமறுபந்து நாலுமீராற், நெறியிலே வாதங்கை கட்டிநிற்கும் நீச்சானகுருவகைகள் நிசமாய்த்தோனறும், களியிலேகாயமதுசித்தியாகும் கருத்தூணித்தான்வாய்க்கக் கலந்துபோவாய், அளிகிலே ஆலமுண்டானுட்டுக்காணும் மாச்சரியம்சிலம்பொலியும் மயக்கமாமே. ௩௨

அயிக்கமாய்விழுகாதே காமத்தீபி அனுதினமும் வேதாந்தமுடிவைப்பாரு, ஒயிக்கமா ஒருவருடன்வாயாடாதே உண்மைமோவிருந்து உனனிலுண்ணிப்பாரு, தியக்கமாய் பொய்கொலைகள் செய்திடாதே சேர்தேறுவாசியென்ற தேசிதன்னில், மயக்கமாய்வஸ்துவைநீ பானம்பண்ணி மத்தாலேயழியாதேமாய்கைநீக்கே. ௩௩

நீக்கியே ஐம்புலனை அருத்துசாடு நித்திரையைத் தள்ளிவிட்டுக்காலையுண்ணு, தூத்தமரேசகபூதத்தைதானுஞ் சுயம்பானகும்பகமுங்கணக்காய்சூட்டு, தாக்கியே அமுர்தவெள்ளந் தன்னையுண்ணு சங்கற்பவிகற்பமென்ற சட்டைநீக்கு வாக்கியேபிறுணயம் வரிசைதன்னை மறவாமல் மாட்டுதற்கு மார்க்கஞ்செய்யே. ௩௪

சேய்துமேயுற்றுபார் கருத்தையூனித் திகையாதேபுலங்களொடு கணேசன்காண்பார், கொய்த்துமே பூசைபண்ணிக் குட்டிக்கொண்டு கூர்ந்துமேவாசிதன்னை இருத்திவைத்து, ஒய்த்துமே ஓம் சிறியும் இறியுங்கிளியும் உயரயெங்கணபதி யென்றுசரிக்க, நய்ந்துமேநந்தியர்கொடிக்கதிர்கொப்பு நற்சுழியில் ஒளிகண்டால் நமனுடானே. ௩௫

நாடாமற்போவதென்னஎன்றுகேழ்க்க நற்சத்தபரிசமொடுரூபங்ரசகெந்தி, தாடாமல்சத்தோடு பொறிகளாஞ்சாந் தனக்கேற்ற வழிபோகில் மனந்தானேடும் தோடாமல்காதையைநீ போற்றினுக்கால் சொல்லொன்றுங்கேளாது சூட்டிப்பாரே. ௩௬

சூட்டிப்பார் இன்னமும்நீ பரிட்சைகேளு துடித்தன்னைப்போற்றிடிலோ ரூபங்காணர், வூட்டிப்பார் அமுதந்தன்னை அசைத்துக்கொண்டால் வளமானவாசமொன்றுந் தோற்றிடாது, ஊட்டிப்பார் வாய்தன்

னிலுப்பையிட்டால் உருகரிச்சு உப்பென்ற ருசியேகாணும், ஓட்டிப்
பார் ரென்பதுமுடலிலூர்ந்தாலேற்றமாமறிவாலேபரிசமாச்சே. ௩௭

ஆச்சுசிந்தனேவேருய் நின்ருயானல் அறிருமாகா மந்திரியின்
வேகமாச்சு, ஒச்சிந்து மணத்துணித்தம்பிராணுயாமம் உகந்தேரிவாசி
யைநீபிடித்தேபூரி, மூச்சிந்தமூலத்தில் முதிர்ந்துகும்பி முனையானவ
யமுமாச்சு விவரிடாமல், காச்சிந்தமூலத்தில் நின்றுநின்று கதரகண்டு
தெரியுமேலேயேறே. ௩௮

எறியேபாரென்று ஐயர்சொன்ஞர் எனையீன்ற ஆயர்காலாங்கிநா
தர், பாரு இதுவழியென்றுபக்குவத்திற்சொன்ஞர் பதஞ்சலியும் வியா
க்கிரமர் சிவயோகமும், மீறியே ஏறுதற்கு விளங்கச்சொன்ஞர் மிக்க
பராபரத்தாயு இதுவேசென்னுள், ஆரியோநான்பார்த்த ஆணுவத்தை
அனுபவித்தேதழாயிரத்தி லமைத்திட்டேனே. ௩௯

அமைத்திட்டசிகாரமென்றஅட்சரத்தா யமும்பாகான்வெளியில்
வாகனமேசெய்வார் வெளிதன்னில் கூ கூ கூ கூ, நமைத்திட்ட ஒரு
சொல்லாலேழுகோடி நரகமெனும்விரவியென்றகடலில்வீழ்வார், சிமை
த்திட்ட சித்தரெல்லாம் மூலத்துள்ளே சிங்கென்று உன்னியே தியா
னிப்பாரே. ௪0

தியானித்து உள்ளடக்கி பூசைசெய்வார் செயகண்டிசங்கோசை
காதில்கேழ்க்கும், தியானிப்பார்சிலம்பொலியினேசைகேட்கும் சிதம்
பரமாநடனத்தின் செயலுங்காணும், தியானிப்பார் சச்சிதானந்தவெ
ள்ளந்திகட்டாம லுண்டிப்பார் தேவியீவாள், தியானிப்பாரனுதினமுஞ்
சீவன் தேவிபத்ததில் திடமாகமனவிலங்கு மாட்டுவாரே. ௪௧

மாட்டியே மனவிலங்கைப் பூட்டிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியாயானந்த
மயமுமாகி, பூட்டியேவாசியைத்தான் கும்பித்துக்கொண்டு பிரளாமல்
தம்பித்து நிற்பாரையா, நாட்டியேமனமொன்ருய்த் திடாகரித்து நா
தாந்த பெருவழியேநாடுவார்கள், தூட்டியே துவாதசாந்தத்தில்புக்கி
சுருதியந்தத்துள்ளிருந்து துதிசெய்வாரே. ௪௨

துதிசெய்துமூலதனத் தாண்டியப்பால் துடியானநாலங்குலமே
தாண்ட, பதிசெய்த பிர்மனுடவீடுமாகும் பகர்ந்தசுவாதிஷ்டான மெ
ன்றுபேரு, அதிசெயநால்வட்டக வளயஞ்சுத்தல் ஆறிதள்தானட்சர
த்தை யறியக்கேளு, பதிசெய்த சுயப்பிரமர் யாரவர்தான் பாங்கான
நடுபீசம் லங்னம் ஆமே. ௪௩

நகாரமென்றஎழுத்ததுவும் பிரமர்க்காகும் லாவென்றயெழுத்த துவும் பிரிதிவிபீசம், புகாரமென்றதுரியாதிக் கிருப்பிடந்தான் புகள்கின்ற இருக்கானவேதமாகு, அகாரமென்ற அன்னமாம் வாகனந்தானதினுடையநிறம் பொன்னிறமுமாகும். மகாருகின்ல இவருடைய தொழிலின்கூறு மயிரெலும்பு இறைச்சிதோல் நரம்போடஞ்சே.

அஞ்சானபொன்னிறம் பிரமன்பக்க லடங்காத வாணிநிற்பாள்ளறிந்துகொள்ளு, தஞ்சான சதுர்முகமுப்பை அவர்தந்தண்டு கமண்டலமும் அட்சதமாலேயோடு, பஞ்சானபதமதனம் பிர்ம்மணிமாலே பகர்ந்தநவரத்தினமாங் கிரீடத்தோடு, திஞ்சானதியானித்து தேசியைத்தான் சிரந்தசபாமந்திரத்தை செபித்துஉண்ணே. சரு

உண்ணியேசரஸ்பதியை தியானித்தூதி உறுதியாய்பெறுதற்கு உண்மைகேளு, கண்ணியேசகலவித்தை தருந்தாய்நீயே தயாநிதியே சிங்குவையில் தரிக்குந்தாயே, முன்னியே நீபிரிந்தால் மோடனுவான் முனிந்து நீமுன்னின்ருல் மூத்தனுவான், கன்னியே போகசித்திவாத சித்தி காயசித்திஞானசித்தி கடாட்சியென்னே. சகூ

என்றுமேதியானித்து வாசிவைத்து பிழுத்துமேகங் கென்று இருத்திக்கும்பி, நன்றுமேநகாரத்தால் லியித்தோர்கோடி நல்வினைக்கும்தீவினைக்கும் எருத்தகடா என்றுமேதியானித்து இருக்கனன்று எத்தமலர்கொண்டு அர்ச்சித்தேற்ற, அகன்றுமேநான்முகன்றன் பதியைவிட்டு அடியதிந்தமாவினுட பதியிலாக்கே. சஎ

மாவினுடவீடதுதான் அருவிரவின்மேலே மாசற்றபிறைபோலே கோட்டையாகும் மாவினுடவிலேயம்போல்பத்திகழ்தான்பத்தில் மகத்தானவட்சரத்தின் பபனேக்கேளு, தாவினுடஜனகமாக முனியின்தாயார் தயங்காதநரபர்ப்பர் தண்மையாகும், ஆவினுடமங்கனடுவில் பூதமப்பு அதின்பீசம்வங்கென்று அறியலாமே. சஅ

மணிபூரகம்,

அறிந்தமணி பூரத்தின் வீடமாகும் அப்பனேதுரியமது யிருப்பிடந்தான்பிரிந் தேசாவேதமுமாம் படிகவர்னம், பிரியாமல் லட்சிமிதான்வாமபாகம், கறிந்தஅறு சுவையுமங்கே காணலாகும் கதிர்த்தநீர்மச்சையொடு உதிரமூளே, வெறித்ததோர் விந்துவொடு அஞ்சுமாகும் மிக்கசங்குசக்கரமுங் கருடவாகனமே. சகூ

வாகனமாய்லட்சுமியின் சமேதர்பக்கல் வாசியொடு மங்கென்று இருத்திக்கும்பி, ஆகனமாயரிநமோ நாமுயணவொன்று அனுசரித்

துச்செபம்செய்து அஞ்சல்பண்ணு, தேகனமாய் செகமெல்லாம் ரட்சிக்குந்தாய்தான் திரோதகையுமயக்கத்தில் சுழற்றுமேதான், மோகனமாய்மோகமெல்லா மானவீடு மூக்கரைச்சிகுடியிருந்து முதிர்ந்தவீடே. ருo

வீடாகதிரோதகையு மிருந்தவீடு வெகுபோகங்காமியத்தைவிடுத்தவீடு, வாசாமனங்கலங்கி நின்றவீடு மாயமெல்லாங் குடிகொண்டமகத்தாம்வீடு, பேடாக்கருத்தழிந்து பெண்ணைத்தேடி பேய்க்கூத்தாய் நின்றலைந்த பெரியவீடு, சாசாகவரம்பழித்த சாதிவீடு தன்வசமாய் வாசிகொண்டு தாக்கிடாயே. ருக

தாக்கியேசந்திரமண்டலத்தில்பூவை சகஸ்திரமாமிதழாலே தரிக்கப்பணிணி, பாக்கியே பலபலதூபந்தானும் பண்பாகமனத்தாலே பாவகமேபண்ணி, ஆக்கியேமேலேற அருள்தாவென்று அஷ்டசித்து தந்துமே அனுப்பநன்று, போக்கியே ஐம்புலனைப் பொறியின்பக்கல் போகாமல்நிருத்தவென்று போற்றிசெய்யே. ருஉ

செய்யவேமாலோடு லட்சுமிதானும் சித்தமகிழ்ந்தப்போது சித்தியீவார், பையவேயேருதற்குப்பலனுஞ்சொல்வார் பலபலவாங்தொழிலினுட பக்குவமேசொல்வார், உய்யவே இரக்காமல் சடந்தான்யிருக்க உருதியாம்யோகத்துக் குண்மைசொல்வார், ஐயவே அஷ்டாங்கமனைத்தும்பார்க்க அதற்கதற்கு வங்கமெல்லா மறிவிப்பாரே. ருரு

அநாகதம்.

அறிவுக்குமேலேறி யெட்டங்குலத்துக்கப்பா லனாகத்தின் வீட்டைக்கேளு, முறிவுக்குமுக்கோணமாகுதற்கு முதிற்வளையம் பனிரெண்டு யிதழுமாகும், பிரிவுக்கு சாகாவாசா சாசாபோரான சசசசானு டாட டாவாகுயமே, இறிவுக்குயிதழில்நிற்கும் அட்சரந்தான் எற்றமாஞ்சுழித்தியதுக் கிருப்புமாமே. ருச

ஆமென்றசிகாரத்தி னெடுத்துநடுவாகும் ஆண்மையாய்பூதமது தேயுதானுகும், தேனென்னசெம்மைநிறச் சிவப்புமாகுந் தேய்வுடபீசமது றவ்வுமாகும், ஓமென்றவொளிகோடிபானுவாகும் ருத்திரனும் ருத்திரியும் நடுவேநிற்பார், கோமென்ற அவருடைய குணமேதென்னில் கொடும்பொசிப்புஞ் சோம்பலோடு பயமுந்தூங்கே, ருரு

தூங்கவேயெழுப்பிமெள்ள பெண்ணைசேர்க்கும் சுகமஞ்சுஞ்சிவன் கைக்குள் தொழில்தானப்பா, ஓங்கவே ரத்தினசிம்மா சனமுமாகும் உமாசத்தியாகுமடா அஸ்திமாலே, மாங்கவே மான்மழுவும் வரிப்புலித்

தோல் மகரகொடி சூரியப்பிரகாசமாகும், தாங்கவேவிபூதிதேவதே வா சர்ப்பாசனந்தரித்த தாயார் தாமே. ருசு

தாமேன்றே தியானித்து வாசியைநீவைத்து தம்பித்து ஓம் ஆம் அம் உம் சிவாய நமாவென்று, ஓமென்று உன்னியே உத்தமிதாய்பத த்தை உறுதியாய்மனந்தன்னை ஒவ்வப்பண்ணி, ஆமென்று ஐம்புலனை யறிவால்தள்ளி ஆதியந்தமில்லாத தாயே என்று, காமென்றுகடாட் சித்து அருள்தாவென்று கருத்தாகமனந்தன்னை யொளியில்வையே.

ஒளியான நந்திவாகனமுமாகும் ஒருசாமவேதத்தி னுருப்புமா கும், கனியானகாமப்பால் மாச்சல்செய்து கடுநரையுந் திரையோடு கண்புகைச்சலாகி, வெளியானசடமழிந்து விந்தையூற்றி வெறுங்கூத் தாய் ஞானமெல்லாம் விழலாய்ப்பண்ணும், கொளியான யிவருடைய கூத்தையெல்லாங் கண்டுகும்பித்துக்குறியோடேகூர்ந்திடாயே. ருஅ

கூர்ந்திட்டநடுவனையில் காந்திதானும் கூகைக்குமாக்காலம் குறி கண்டாப்போல், ஆர்த்திட்டு அவர்பதத்தில் மனவிலங்குமாட்டி அறி வோடே அசையாமல் அதற்குள்நின்று, ஏர்ந்திட்ட ஏருதற்கு வழி யைக்கேட்டு எட்டெட்டுசித்திக்கு மியல்பூவாங்கி, வார்த்திட்டுவாதத் தினங்களெல்லாங்கேட்டு வகையானகாயசித்தி மார்க்கங்கேளே. ருகூ

கேளுமேசந்திரமண்டத்தில்புக்கி கெடியான மலர்வாங்கி பதத் தில்வைத்து, தேளுமேசிவனோடு சத்திக்குந்தான் சிதையாமல் மனந் தன்னைத்துருவடிசேவித்து, வாழுமேமந்திரத்தை புன்னியுன்னி வாசி யைநீமறவாமல் மருவிப்பூட்டி, மாளுமேநீயகற்றித் தூபதீபமாறச்சித் து விடைதரவே சுருக்காயேறே. கூ0

விசுத்தி.

ஏறியேபனிரண்டங் குலமேதாண்டி ஏத்தாம்விசுத்தியென்றதல முமாகும், மாறவே அருகோண வளையமொன்று மகத்துவமாம் பதி னாறு இதழுமாகும் ஆறவே இதழுக்கு ளட்சரந்தான் அ ஆ இ ஈ உ ஊ வரமதுரவெயிரோ இல்லோ துளையான எ ஐ ஒ ஔ அம் அம் ஆமே.

ஆம்முதலாப்பதினாறு எழுத்துமிட்டு அறுகோண நடுவேதான் வகாரம் நிற்கும், வாமுதலாய் மயேஸ்பரனும் மயேஸ்பரியும் நிற்பார் மகத்தானசொற்பனத்துக் கிருப்புமாகும், பூமுதலாய்ப்பூதமது வாயு மாகும் புகழானபீசமது அங்குமாகும், நாமுதலாய்தாணவே தாந்தா னாகும் நபலம்னேவாகனமாய் நாடலாமே. கூஉ

நாட்டமாய் இவருடையதொழிலுநன்றாய் நடத்தலொடு ஓட்டல் மயங்கிக்கிடத்தல், நீட்டமாய் நிறுத்தலொடு கலங்காமலிருத்தல் நிலையஞ்சின்விபரத்தை நிலைக்கக்கேளு, பூட்டமாய்பொசித்தலொடு ராகங்கேட்கல் பொங்கியே கோபஞ்சண்டை சிமையைத்தாங்கல், ஓட்டமாயோங்காரம்உன்னைக்கண்டால் உயர்வாயைதிரந்திடுதல் உருதிகாணே.

உறுதியாம்ருசியாறு வாயினுள்ளே உரிசைதான் வாயினுக்குப் பாலுமில்லை, பருதியாம்பரமென்ற பீடமப்பாபரத்தி என்றுமோர்பண்புமாகும், கிறிதியாமைப்பொறியின் கணையைவாங்கி பிசகாமல் நாலதனிலொக்கசேர்த்து, அறுதியா மாதாரமெல்லாம் பார்த்து அப்பனே நாலுக்குளளேத்திடாயே. ௬௪

அளேத்திட்டநாலுக்குள் சிங்கென்றாணு ஆதியாம் ஓம்நமசிவாயவென்றே, துளேத்திட்டு வாசியைநீ வாயுஊட்டில் சுருக்கிட்டு கட்டிடவே ஓடாதப்பா, பழைத்திட்டுபதினுருதலத்தில்தானும் பாங்கான சிவகளே இருப்புமாகுங்! திளேத்திட்டசிவகளேயிருந்ததாலே சிறப்பாக பாடிவிக்குந் திரமையாமே. ௬௫

திரமையோயுரிசையோ டுண்ணப்பண்ணுஞ் ஜீவகளேயிருந்துகொண்டுயெட்டுநாளாய், புறமையாயிருந்துகொண்டு நாவும்பாழாய்ப் புத்தியுள்ளஜீவகளேமதிபோல்தேய்ந்து, நலுமையாய் நறைதிறையாய்ச்சேரமாண்டு, நலமானஜீவகளேபோகுவதைக்காணு குறமையாய்நாதமது கண்டத்திற்காணுங், குறிப்பானதிரோதகையின்கூற்றுதானே. ௬௬

தானனவாய்வுட வீட்டில்நின்று தம்பித்து ஆத்தாளேத்தான் விலங்குபூட்டி, போனனசந்திரன் மண்டலத்தில்பூவால் போற்றியோ அடிவணங்கி வாசிபூட்டி, தேனனமேலேற வழிதாவென்று சுத்தசைதன்னியத்தைத் தோத்தரித்து, வானனவாதசித்சி யோகசித்தி மகாசித்தியொகசித்தி மார்க்கங்கேளே. ௬௭

மார்க்கமாய்மந்திரத்தை யுன்னியுன்னி வாசியைநீ மறவாமல்மருவிபூட்டி. ஆர்க்கமாய்வங்கென்று கும்பித்துநிற்கில் ஆத்தாளும் அய்யருமே யுளமகிழ்ந்து, மார்க்கமாய்வாதத்தின் வழிதஞ்சொல்லி வரிசையோடேருதற்குவழியுஞ்சொல்வார், ஊக்கமாமயேஸ்பரத்தின்பதியை விங்கு உயர்ந்தேறிபதினோரங்குலமேலேறே. ௬௮

மேலேறிரண்டு புருவமத்தியில் மிகையான அண்டபோல் நிற்குமப்பா, மேலேறி வட்டமாம் வீடுபோலே வளேயமொன்று ரண்டிதழ்

தான் எரஷரிவாகும், ஆளேறி ஆங்கென்ற அட்சரந்தான்நடுவே ஆகா
சபூதமாம் பூதபீசம், மானேறிமனோன்மணியும் சதாசிவனும் நிற்பார்
மவத்தைதான்சாக்கிரத்தின் வீடுமாமே. ௬௯

வீடுமாம்வர்னமது மேகவர்னம் விலங்குகின்ற தொழிலதுதான்
காமக்குரோதம், லாடுவாம்லோபமொடுமோகமாகும் மதமாச்சாரியத்
தோடஞ்சாகும், நாடுநான்சமுகன்மாலுஞ் சிவன்மயேசன் னலமாகக்
காப்பார்கள் திகைத்துதானும், தானுசதாசிவன்றானுந் தளவாயாகுந்
தளவாயை கண்டாக்கால் சகலமாமே. ௭0

தளவாயைக்கண்டாக்கால் சம்சயந்தான் தீரும் சங்கற்ப விகற்ப
மென்ற சட்டைநீங்கும், தளவாயை கண்டாக்கால் தாயோடேசேர்ப்
பார் சச்சிதானந்தத்தின்றன்மைகாண்பார், தளவாயைக்கண்டாக்கால்
சகலசித்துமாகுந் தளைவாளோடொத்த கள்ளனைந்துநிறமாகும், தள
வாயை ஐம்பத்தொன்றில் காணுதப்பா சாங்கமாயுறைத்து நீ வாசி
மாட்டே. ௭௧

உரைத்துமே ஆக்கினையாஞ் சாக்கிரத்தில் உகந்துமேமனோன்ம
ணியை யுச்சரித்து, மறைத்துமேமந்திரத்தைசொல்லக்கேளும் மருவு
கா ஏ இள்கூ ஆகல இரிபுமாகும் அரைத்தும் அசைகன், இரீயுமாகு
அதின்பின்பு அதிகழாயிரமுமாகு, முரைத்தும்மூக்கண்டபஞ்சதேசா
விலுச்சரியே முனிந்துமேயுச்சரித்துமூட்டுநீயே. ௭௨

மூட்டியேதாயாருடபதத்தைகண்டால் முஷ்காரமாய்கையெல்லா
மொழிந்துபோகும், நாட்டியேயெட்டோட நாலுங்கூட்டி நாதாந்தசித்
தியெல்லாஞ்சணத்திலாகு, மாட்டியேதமருக்குள் புகுதலாகும்மயிர்ப்
பாலநெறுப்பாறு கடக்கலாகும், நீட்டியேநிராதார மறியலாகும் நிச்ச
யமாய்க்குடுகெள்ல்லா நினைக்கலாமே. ௭௩

நினைக்கவேஐம்புலனுமொடுங்கிப்போகும் நோய்மூப்புச்சாடுநரை
திரையும்போகும், கனைக்கவேகாயசித்தி வாதசித்துங்காணுங் கன்னி
மைக்குள்போற் உயிர் கடிகிமீளும், அனைக்கவே சாக்கிரத்தி லிருந்து
கொண்டு ஆயியொடு அப்பனுந்தான் கூத்தும்பார்த்து, தனைக்கவேசரி
யொடுகிரியையோகம் சார்ந்ததோர்ஞானமெல்லாந்தானுனரே. ௭௪

தானுனமனோன்மணியைத் தாண்டியப்பால் தணிந்ததோரெட்டு
விரல் மேலேகேளு, கோனுனகுருபதந்தான்கூட்டிப்பாரு குறிப்பான
புகழ்காணே ராயிசத்தெட்டு, ஆனுனநடுமையம் ஐங்கோணமாகும்

அகாரமாமகாரமொடு மகாரமாகும், நாஞனநாதமொடு விந்துஅஞ்சும் வந்தபத்தாமைங்கோணத்தில் நிற்கும்பாரே. எரு

பார்க்கவேஉகாரமா நடுமையத்தில் பரிசுத்தவெளியாகி உதிக்கும் பாரு, பார்க்கவேசிகாரத நிர்மலன்றன்வடிவாம் பார்த்ததொரு வாசியைத்தா னதுர்க்குள்வைத்து, நேர்க்கவேஓடாமல் நிறுத்திப்பாரு நிலையாதபிரவிபரும் பூரணமுட் கொள்ளும், ஆர்க்கவேயடிவாழ வேதாந்தத்தி னுதியென்றபொருளொருவர்க் கறியொண்ணுதே. எசு

அறியொணுப்பிரமாந்திர மென்றுபேரு அநிலுடையநிறந்தானும் படிகவர்னம், நெறியொன்னுக் காயத்திரியாகலின்னு நித்யநித்ய நிருபமாகும் நித்யசுத்த, பறியெண்ணுப்பரிபூரண சச்சிதானந்தபகாரிய நிரஞ்சன வித்துவங்கே, நெறியொண்ணுநிற்பாசா யதிமசியாம் மெறிவதனுகூடதம்பிர சோதயாதே. எஎ

ஆராதார்தெரிசனம் காயத்திரி.

தேயென்றவிருபத்து நாலாய்நின்ற தெளிவானகாயத்திரி தனைச்செபித்து, வாவென்றுவாசிபைநீ இருத்திவைத்து மனந்தன்னைப்போறவழிபோகொட்டாமல், தேயென்றஇருத்தியே கும்பித்துக்கொண்டு சிற்சொருபகாயத்திரி தனிற்செபிக்க, பூவென்றபிறவியற்று பூரணத்திலயிப்பாய் போக்குமில்லைவரவுமில்லை பொருளுமாச்சே. எஅ

பொருளாகமேலேரித் துவாதசந்தான்போக்கோடேபதினெனன்றாய் பிரித்துப்பாரு, அருளானஉன்மனைவி லெட்டுசத்தி யருளானபரையொன்று பறந்தானென்று, தெருளானபதினென்றுஞ் செப்பினேனுன் செப்பரிதுகாரணந் தாண்டியேகாணேன், நருளானகந்தியேழாயிரத்தில் நாட்டினுர்நல்லநீவை நான்காணேனே. எகூ

காணுதமார்க்கமெல்லாங் காணும்நேருய் கடுசாகமுனைமுகத்தில் கடிந்தால்சாறும், ஊணுதேவூணினல் பிடரிக்குள்ளே வுறுதியொடு நற்சிவமாம் ருத்திரனுங்காணுங், கோணுகுண்டலிகோத்தை நோக்கிக் கூர்ந்து பார்ப்பதினென்று மொன்றுகாலும், நாணுதேநடுமையம் நோக்கினல்கால் நலமானகாலாந்தான் கோடிப்பானே. அ0

பானுன நூல்சொன்னபடியேவாய்க்கும் பரந்தோடும்வாசியொடு பழகினுக்கால், வானுளவார்த்தையால் பார்த்திட்டாக்கால் வளமாகக் காயத்திரி மோநீர்காய்தானும், நானுனநாய்க்குமே தேங்காய்தானும் நலமானயோகசித்தி பார்க்குங்காலம், கோனுனயறத்தினுட முடிவைப்பாரு குடியிருந்தவாசியிட முறையைக்கேளே, அக

கேளுநீமூலத்தில் குமட்டுவாகரத்தை கிழமர்த்திசிகாரத்தை போகாமல்ரேசி, நீளுநீரேசித்துப் பூரித்துப்பாரு நிர்மலமாம்குண்டலியில் நந்திகாணும், வாளுநீநந்திவந்து வசனிப்பார்பார் மகத்தான சித்தியெட்டு ஞானந்தானும், நாளுநீவாசிவைத்து மந்திரமகாரத்தை நலமாகக்கண்டிட்டே நாட்டிடாயே. ௮௨

நாட்டிட்டமூலத்தைத் தாண்டிப்பின்னர் நலமானகஞ்சனு பதியிற்கூட்டி, ஒட்டியேவகாரத்தை உருத்திநோக்கி ஒளிவானசிகாரத்தால் உள்ரேசிக்க பாட்டியேபண்டானபிறவிபறலாகும் பண்பாகநான்முகனைக் கண்டதாலே, மாட்டியேகஞ்சனுட பதியைத்தாண்டி மாலிருக்கும்மதியூடி மருவிநில்லே. ௮௩

மருவியேவகாரத்தை யுட்பூரித்து வாதமாஞ்சிகாரத்தை உள்ளேரேசி, பருவியேபஞ்சநரை யெல்லாம்போக்கிப் பாலனுமாய்பதினறு வயசுமாவார், உருவியேமால்கடந்துருத்திரன்தன்பதியில் உணர்வான வாசியைநீ உருத்தித்தாக்கு, தருவியேசிகாரத்தை உள்ரேசிக்கச் சடந்தானுஞ் சிவப்போடி சித்தியாமே. ௮௪

சித்தியாம்ருத்திரன்றன் பதிபைத்தாண்டி தெளிவானமயேசனுட பதியில்புக்கி, அத்தியாம்வகாரத்தை அசையாமற்பூரி யதுக்குள்ளேசிகாரத்தை உள்ரேசிக்கப், பத்தியாஞ்சிறுபிள்ளை தானுவார்கள் பாருடலங்கை நெல்லிக்கனிபோலாகும், துத்தியாஞ்சிவயோகம் வைத்துப்பாரு துடியாகுங்குளிகை யெல்லாஞ் சுருக்கிலாமே. ௮௫

சுருக்கானமயெஸ்பரத்தின் பதியைத்தாண்டி சூ என்ற சதாசிவமிடத்தேகாலையூன்றி, மசுக்கானசிகாரத்தை வைத்துப்பாரு மகத்தானசித்தோடும் கௌனமாகுஞ், செருக்கானமனோன்மணி மாதாவின் பாதந் திரமானவாசிவைத்துப் படியேபார்க்க, பெருக்காணமேய்ஞ் ஞான நிராதாரந்தான் செய்வானவாசினைதான் தானும் நீயாமே. ௮௬

நீயானகுருபதத்தில் நின்றுபாலுல் நிலையானசிவயோகவாசிஒட்டு, தாயாணபூரணமுஞ் சகலதெரிசனமாஞ் சதமானவகராசிகாரனத்தின் மாசக்கம், வயலானவலுவைத்தான் வைத்துமங்கே மதியோடேபார்மனதில் மகத்தானசித்தி, தியானநீக்கவிடமத்துநின்ற சிறந்திடுமே பூரணத்தான் சித்துமாகே. ௮௭

சித்தாகப்பாய்ந்தேன்நா னண்டந்தன்னில் தெளிவானவண்டத்தில் திறஞ்சொன்னார்நந்தி, அத்தாகஅண்டியஞ்சலித்து அடுக்காக அதுதாண்டி யிருந்தது தானடுவுமாகி, பத்தாகநுனையென்றார் பட்டா

தாமும் பாலித்தாரூபத்தை வாறவைத்து, கத்தாககமலினிய்ய கரத்தில்கட்டி கனல்சோதியண்டம்போல் நுழைந்திட்டேனே. அஅ

நுழைந்திட்டேநிருவிகற்ப நிறையானயோகி நேரஞ்சுதனித்தனியேகோடிசித்தர், குழைத்திட்டு தெவிட்டாதே பாத்துநின்றேன் சித்தானியுனக்கெங்நாளாச்சுதென்றார் குழைந்திட்டு கொடியறுத்துமாச்சுதென்றேன் நறியதளஞ்சித்தின்னம்பாரென்றார்கள் மழைத்திட்டுநுழைந்தேன் பின்னோரண்டத்தில் மகத்தானசித்தரக்கை கூப்பினேனே. அகூ

கைகூப்பிக்கட்டியதோர் பதுமைபோலக் கையினல்தடவினேன் கைதட்டாது, கைகூப்பிநீள்காரத் தடைந்தயோர்க ளரியோரைகண்டு நானஞ்சி, வலம்வந்தேன் கைகூப்பிபரிவான அடுக்கொன்று தன்னில் பாய்ந்தேநான் முடியேரிபரிந்துபோந்தேன், செய்கூப்பி அண்டமெல்லாஞ் சோதித்தேநான் சுருக்தாக மறுவண்டம் பாய்ந்திட்டேனே.

பாய்ந்திட்டேனண்டத்தில் நுழைந்துபார்த்தேன், பலகோடிசித்தர்கள் வாசித்தர்கள், ஆய்ந்திட்டு அணைந்திடும் நூலாரதான் சொன்னுரையனே எனக்கேட்டே னடிவணங்கி, காய்ந்திட்ட சிவன்தானுந் தாய்கண்டு சொன்னர் தனி ஏழுலட்சத்தை கரைகண்டுபார்த்தோம், தோய்ந்திட்ட இந்தநூல்பெருக்கமெத்த சுருக்காதே போனமென்ன வெனக்கேட்டேனே. கூக

கேட்டதுக்குத்தரந்தான் சித்தர்சொன்னர் கிரந்தத்தைசுருக்குவதற்குச்சிவனுலுமாகா. மாட்டாதுக்கு ஒன்றுனசாஸ்திரத்தில் மகத்துவமாஞ்சுருக்குண்டோ வென்றுகேட்டார், சூட்டிதுக்குச் சித்தர்கள்தான் சொன்னமார்க்கஞ் சருமிச்சதொகு ப்பெல்லாந்தெரிந்து, பார்த்து எட்டதுக்கு ளேழுலட்ச மியல்புதன்னை எற்றகல்லு வெட்டுபோலிசைந்திட்டாரே. கூ௨

சிசைந்திட்டாரேழுலட்சத்தியல்பையெல்லா மெலிதாமேழாயிரமிசைத்துவைத்தார், பசைந்திட்டதூலெங்கே யிருக்குதெனப்பகர்ந்தார் பாக்காணதெட்சணபாகத்தில்தானும், அசைந்திட்ட நூற்றறுபதாமண்டபத்தி லமைத்துவைத்தார் சித்தர்கள்தான்பாரே, கசைந்திட்ட எடுதனில் கருவென்னசொல்லுங் கருத்தைகடாட்சித்துச் சொல்லென்பாரே. கூ௩

என்றதோர்படிக்கின்ற நூலில்தானும் எற்றமாய்ப்பயனெல்லாஞ் சொல்லுவோமோ வென்ற கண்டதோர் நூல்தன்னில் சாரனையுங்

குருந்தான் சுருக்குமேபதிறை அங்கர்தானுங். தின்றுமேபெட்டெட்டெலசித்தோடு தியங்காமலாடலா மற்றேற்குகிட்டா, நன்றுமேநீதங்காமல் தெங்குசிவயோகம்நலமானபூரணமும்மயிக்கம்பாரே கச

அயிக்கமே பூரணத்தில் தூங்காமல்தூங்கும், அன்பானசொரூபத்தை காட்டும்பாரு, அயிக்கமே நூலாரார் கையிலுண்டு அவருடைய பேர்தன்னை சொல்லுமென்றார், கபிக்குமேவாசிக்குக் குருவுமான காரணமாம் நந்தியவர் காட்டும்நூலை, தியக்குமேசித்தருக்குக் கொடுத்தார் நூலை திருமூலரரைந்ததில் திடமென்பாரே. கரு

திடமான நூல்தண்ணில் செப்பினதுசொல்லாய் தியங்காதசாரணைதான் கட்டுமார்க்கங், குடமான கோடறியோடு சிராவனந்தான் கொடிதானபரிக்குருவுந் செந்தூரங்கள், தடமானலவனமொடு சத்தும் செம்பு தனியகந்த குளிகையொடு செநீராகும், கடமானதிருகவமும் இளக்கூட்டந்தான் கடிதானமூலிமகா அவுஷதந்தானே. கசு

அவுஷதமொடுவ்வுஷதவகை பதினேழுங்க மடங்களுஞ்சொன்னரெண்ணுயிரத்திலுள்ளே, எவுஷதமொடுயேழுலட்சக் கிரந்தப்போக்கைஇடித்து மெண்ணுயிரமா யென்பாட்டர்சொன்னர், கவுஷதமெண்ணுயிரத்தைத்திரட்டித்தானுச் சுதித்தஐயாயிரமாய் பின்புசொன்னர் மவுஷத மூவாயிரமும் ஆயிரம்பின்புசொன்னர் முன்னூறுமுப்பத்து மூன்றென்றுரே கஎ

என்றுரே சாற்றினதோர் நூலைழிற்று னேமுலட்சங்கிரந்தத்தின் போக்கெல்லாந்தான், கன்றுரேகரும்பான பாகுபோல்திரட்டி கருவெல்லாங்கண்டுணைந்த படியேசொன்னர், தன்றுரேதந்தை காலாங்கிநாதர் தாமுமேசகலநூல் பார்த்துத்தேர்ந்து, அண்டாரே யகண்டம் போலஞ்சுகாண்டஞ் சொன்னர் ஆயிரத்தெட் டண்டமெல்லாமலாவினேனே கஅ

அளாவினேறாற் றதுபதாமண்டலத்திலை ஐயர்கந்திசாஸ்திரமுமாராய்ந்துபார்த்தேன், தூளாவினேன் பாட்டருடனென்நூலை ஐபர்துதிசெய்தேன், சுருதியாம்வாக்கியத்தைக் கலாவினேன்காலாங்கி நூலைதானும் கருத்திருத்திச்சனகாதிநால்வர்நூலும், விளாவினேன்ரிஷிசித்தர் நூலையெல்லம் வெட்டவெளியாய்திறந்து வீசினேனே. ககூ

வீசினேனேழுபாண்ட முடிக்காய் சொன்னேன் வெட்டவெளியாகுதற்கு நிகண்டுசொன்னேன், தூசினேன் சூத்திரந்தான் னெழுநூற்றுச்சொச்சஞ் சொல்லரிய நிகண்டதுவும் பதினேழுநூறு, பூசி

னேன் யோகத்துக்குறுதிசொன்னேன், பூட்டுகின்ற லட்சியத்தின் போக்குஞ்சொன்னேன் ஓதினேன் மந்திரத்தின் உருதிசொன்னேன் உருதியாம்வாசியென்ற யோகந்தானே. ௧00

தானனகாயத்தையுருதிபண்ணு தனித்தோடுவாசிவைத்துவைத் ததங்கே, பானேயெங்நேரமுந்தான் பழக்கமாகிப் பார்த்துநீதெர்ந்தாக்கால்தேகம்தூக்கும், தேனகத்தெளியாத காலத்தில்தான் தித்தோடுமெய்யாதுசித்திக்காது, வானனவாசிவைத்து உரைக்காதார்க்கு மருவாதுபூரணந்தான் வெளியாகாதே. ௧0௧

வாசியோகம்.

வெளியானவாசியைத்தான் வரவழைத்து வீட்டுக்குளங்கங்கே வைத்திட்டுத்தான், தனியாகவைத்திட்டுச் சாதித்தாக்கால் சாதித்து வாசியுமீசனுமொன்றுகும், வளியாகவாசியைப்போல் சித்தொன்றுமில்லே மாசித்துசிவனவனும் வாசிபொன்றில்; ஒளியாகவாசியது உயிரை மீட்கும் உருதியாம்சிவயோகத் துண்மைதானே. ௧0௨

உண்மையாயிதைப்போலவேறுலகில்சித்தி உத்தமனேமற்றென்றுமில்லேயேதான், பண்மையாய்ப்பல்லுயிராங் காலமெல்லாம் பார்த்தாலுங்கிட்டாது பாரிலில்லே, துண்மையாய்ச்சொல்லுயர்ந்த வாசிதானுஞ் சுருதிமுடிந்திடசூட்சமாகும்பாரு, வண்மையாய்வாதிசித்தரிஷிகள்யோகி வாசியைப்போல்சித்தியில்லே பரிந்துநோக்கே. ௧0௩

நோக்கவேசோங்கினல் நட்பங்காணும் நணுக்கத்தில் வாதம் வந்துசெய்திடாது, பார்க்கவேசோம்பிநீ நின்றயானல் பாவந்தான் கிடையாது பாழாஞ்சென்மம், பூர்க்கவேவாசியைத்தான் விட்டாயானல் பிரவியாஞ்சாக்கிரத்தி லழுந்திப்போவாய், நீக்கவேவாசியைத்தானிறுத்திநோக்கு நிட்களமாய்சோதியொளி யாகுங்காணே. ௧0௪

காணவேபாத்தினடி கண்ணேயாகுங் காண்பதரிதுமே கண்ணேட்டதென்றீர், பாணவேபாத்தினடிபார்க்குமார்க்கம் பண்பட்டக்கண்ரண்டு வைச்சுழுனேமூக்கில், காணவேகாலசையாமல்நோக்கிச் சதிக்கின்றநாவிலொன்றுசேரில் வெறும்பாழாம், பாணவேமனேன்மணித்தாய் பட்டப்பகலாவாள் பகரரியா ரவிகோடிஒப்புமாமே. ௧0௫

ஒப்பல்லஒப்பல்லகதிந்துபூரணந்தான் உகமையாங்கரையில்லேபாய்ந்திட்டாக்கால், கப்பல்லகளங்கற்ற பூரணந்தான் கரையற்றுநின்ற வொளிமகாபோதந்தான், நிப்பல்லநின்றபெண் பிள்ளேகாட்ட நிறை

யற்றகிர்க்குணந்தான் மௌனமாகும், முப்பல்லமோனமாஞ் சமாதியு
ற்று முனைநாசியூடிசூலமுத்தியாமே. க0சு

முத்தியாங்கானகத்தி லிருந்தாலென்ன முகையாகநடுவீரில்வாழ்
ந்தாலென்ன, தந்தியாந்தானமென்னமானமென்ன சாவென்னபிழைப்
பென்ன சாந்தியானல், வத்தியாம்வானமென்ன அண்டமென்ன வாரி
தியும்பொய்யாச்சு மனஞ்செவ்வானல், புத்தியாம்பொய்யாமோ கண்
டதெல்லாம் பிறிதியுற்றசாங்கற்றுல் பொய்யென்பாரே. க0எ

என்பதேகண்ணரைக்கண்டதெல்லாம் எய்யாமறகாணதே போன
தென்ன, அன்பதேஐயர்பதம்வாசிவைத்து அடைந்தார்க்குங்காணு
மது அசையாவிட்டால், கண்பதேகாணுது நடனந்தானும் நலமாகப்
பூணவே திகைநாதங்காணும், துன்பதேசுருதிமுடிந் திடமுஞ்சுத்த
சைதன்னியமாம்போதமாமே. க0அ

போதமேநோக்கவுந்தானெளிதோ சொல்லுபுக்கியே வாசிவைத்
துநிலேத்துப்பாரு, நீதமேமௌனமாய்நிலேத்தஉண்ணு நிமையானகண்
ணுக்கு அடுக்கடுக்க சாதகமேமுறையோடே தப்பாதேநில்லு, தப்பா
மற்பார்க்கவுந்தான் செயலோநந்தி, ஒக்கமே உன்செயலாலூடிவெளி
யாகும் உருதிமுப்பாழ்வெளிதாண்டி முடிவுமட்டே. க0கூ

முடிவுமப்பாஉனக்குமே லாதியொன்றில்லே மிக்கானபராபரமுமி
ல்லேகண்டாய், எடிவுமென்றுளிதுக்கொக்க பின்னென்றுமில்லே யேக
மென்பார் காணர்களெல்லேயில்லே, துடிவுசொன்னவழிகேளு சூட்சந்
தன்னால் தூய்தானகண்டதின் மனவடிவைத்தான், படிவுபண்ணியெட்
டுள்ளாய் பகுந்தமுடிபரந்தான் பயனறிந்துசாதிக்கவல்லோர்தானே.

வல்லோர்கள்பார்ப்பார்கள் வாட்டியன்தானப் வாய்க்குமோயெல்
லோர்க்கும் மெளிதாச்சோஞானம், பல்லோர்கள் மாயமாய்கைவாட்டி
யத்தான்பார் பாங்கானமயிர்ப்பாலம் நெறுப்பாறுந்தாண்டத், தல்லோ
ர்கள்வாசினையைத் தவிடுபொடியாக்கி தரிக்கின்றவாசியைத்தான் சந்த
தம்பண்ணி, மல்லோர்கள்மார்க்கமாய் ஆறுதலந்தாண்டி மந்திரியாமர்
க்கடகமழிந்துபோமே. கககக

மர்க்கடகஜம்புலந்தான் மாண்டுபோகில் மர்சற்றசிற்பரைதான்
சுடர்கோடிபானு, கர்க்கடகங்கண்டிதிரீ கடந்தவெளிபாருகடுவெளிக்கு
மடியில்லேமுடிவுமில்லே, உர்க்கடகஒளிக்குமுடியில்லேகாணும் ஊணவே
அடியில்லேபுன்மனந்தானுண்ணு, புர்க்கடகமனந்தானேமைகுத்துவமித்
தனையும் பெரிதானவழிதாண்டிகூடிற்றுதானே. ககஉ

நரகசொர்க்காதி.

கூடிற்றுமனந்தானே மாயத்தில்மருவி குளம்பிப்போ யலைந்து கொண்டுகுறிகூடாது, வாடிற்றுமனந்தானேபோதத்திற்சொக்கி மாறு தகருணைக்குள் வாழ்ந்தோர்சித்தர், காடிற்றுமனமாளுங்கருணையாலே கண்டிக்கவாய்க்கு மெளிதாமோசொல்லு, மாடிற்றுமாறுதகருணையா லும் வாச்சுதேமெய்ஞ்ஞானசித்திதானே. ௧௧௩

சித்தியாமாறுதகருணைக்குள்நின்று ஜெகச்ஜால வித்தையென்று தெளிந்திட்டார்கள், சித்தியாமவுனயோகத்தில்நின்றுதெளிந்திட்டார் வெளிந்திட்டார் சைதன்யத்தில், சித்தியாம்பெரியோர்க்கு மற்றொன் றுமில்லை சிகாரவாசியதுசொன்னபடிகேழ்க்கும், சித்தியாமனவாக்குப் பெரியோர்களுக்கு சொல்லரிதாம்பிர்மநிஷ்டை விசாரமாமே.

பிரமவிசாரத்தைத்தான் பேசிடும்வேதாந்தம் பேசமறைநூலது தான்பிரமவிசாரத்தை, பிரமவிசாரத்தையேபேசும்பதினெட்டு பேரா னஅறுபத்துநாலுகலைதானும், பிரமவிசாரத்தைப்பேசுந்தொண்ணூற் றாறும் பிரமவிசாரத்தையே பேணுமற்றஞானம், பிரமவிசாரத்தினுட பேறறியாமாண்பர் பேயானமாய்கைதனிலழுந்துவாரே. ௧௧௫

ஆழுந்துவார்தானென்ற ஆங்காரத்தி னவ்வேரைப்பிடுங்காதார் அறியமாட்டார், வருந்துவார்வாசியென்ற மவுனியோர்கள் மாசற்றபிர ம்மவிசாரத்தைக்காண்பார்கள், மழுந்துவார்பிறப்பில்லை மரணமில்லை வாசியுமேசித்தித்த மகத்தோர்க்குந்தான், எழுந்துவார்காயசித்தியோ கசித்தி யெழிலானவாதசித்தி யெத்தந்தானே. ௧௧௬

எத்தமாய்சித்தரவர்வாதிதன்னை இடும்பாகக்காணமல் தூஷித்தா க்கால், கூத்தமாம்ரவிகோடிநரகில்வீழ்வார் கொடும்பசியால்வறுமை யால் திகைத்தேங்குவார்கள், நாத்தமாய்நரகமொடு சொர்க்கந்தானும் நரகமையாயிதுரெண்டும்சொல்லக்கேளு, மாத்தமாம்மலத்திலேசிருமி ச்சகிருமி மகத்தாகசெனித்ததுபோல் நரகந்தானே. ௧௧௭

தானென்றகோபத்தால்வந்தமுறையாலே தாக்கானசெனனமும் பலவுமாகும், தேனென்றசெனனமாய் செனிப்பதெல்லாம் திகைப்பா னகோபமது கொடும்பாவந்தான், மானென்றசொர்க்கத்தின் வழிதா னேது மகத்தானமானிடனுகச்செனித்து, பானென்றமுன்செய்தபலா பலத்தின்குறையால் பராபரத்தேதோன்றினல்மகாசொர்க்கந்தானே

தானானபூரணமகுத்துவம்நீபாரு தளிரானதீபம்போல் தான்முளைந்ததேகம், கானானகண்டிப்புதண்டிக்கப்படாது கத்தியதுநடுவோடுவகைதட்டாது, கோனானமனந்தானும்வாசிபோலொன்றில் கூறுறபூரணமுங்குறிப்பாய்த்தோன்றும், நானானமாய்கையையுங் கண்டங்கமுந்திப்போகும் நலமானநிர்மலங்கர்ப்பூரத்தீபே. கககூ

கற்பூரத்தீபம்போல்தீபமாகும் கடிதானபூரணம் வாவென்றேகூவும், பர்ப்பூரம்போலொத்தவாசிதான்போகும் பலபலவாந்துன்பமொடுயாவற்றும்போகும், அர்ப்பூரக்காயமது அழியாதாகும் அதிமாயையில்லையந்த கண்டத்தில்தான், உர்ப்பூரத்தோயவேசித்தருக்கு உறவாடல்மெத்தவுண்டு உண்மையாமே. கஉ0

உண்மையாய்ப்பலியாது யோகந்தானும் உருதியாம்பசுவான நீசருக்கு, பண்மையாம்பாவமெங்கோபிக்குந்தான் பலியாதுகொலைசெய்தபாவிக்கேற்கே, வண்மையாம்மத்திபமாம் புத்தியானோன் மருளானகாமோகிமகத்தன்மூடன், எண்மையாய்தாட்சிகளு மேற்றும்பொய்யோன் இடும்பனும்அளிப்னெடு சோம்பந்தானே. கஉக

தானானபெண்ணைப்பார்த் தேங்கிப்பின்சொல்வோன் தாக்கானகர்ம்மவறைதப்புமாபாவி, தூனானசோகவிகாரத்தான்சோம்பன்துணையானமூத்தோரை தந்தைதாயை, ஆனானசங்மில்லாதேதான் வைவோனதிகமாம்வீணார்ப்பரானதூரன், வேயூனவெறுங்கைவெகு துஷ்டன்மூர்க்கன் வெருபுல்லன்குருதோழிக்கும்பொய்யாமே. கஉஉ

ஆமேயாகாமியத்தானடங்காக்காமன் அளம்பனெனரிமுகத்தான் அதியபாண்டி, நூமைதுடைக்கின்றசுசியில்லாச்சண்டாளன் சிவவேடந்தரிசிக்கில்தூஷிப்போன்தான், வாமேவுகோள்பொய்யன் லோபியீனன் மகத்தானயீனங்கள்வாதிதர்க்கன், மாமேவுமாமிசத்தைவருந்திதின்போன் மதுவாகியிவர்களுக்கு யோகம்பொய்யோ. கஉங

ரோகத்தால்யிவர்களுக்கு நீந்தால்பாவம் உடனேதான்நரகெய்திஉழுலுவான்பார், யாகநூலிவர்களர்ச்சிக்கலாகா அதிசயமாய்பிர்மத்தியணுகும்பாரு, காகநூல்கர்ப்பத்தைச் சூட்டலாகா, கண்காணுதூரத்தேசயமாய்நில்லு, நாகநூல்ஞானத்தை விழித்தலாகா நாட்டினால்நரகெய்துநலங்குவாரே. கஉச

நலங்கவேயாருக்குக்கொடுப்பதென்றால் நாதாந்தவேதாந்தபிரமசாரி, மலங்கவேயவதூதிகர்மிகூர்மி மகத்தானசிவயோகிபதிமார்க்கத்தார், துலங்கவேசுத்தசைதன்னியத்தோர் சொல்மொழிமகிவாததூய்மையாளர், கலங்கவேதர்மமனுஷ்டித்தோர்சார்ந்தோர் கர்ப்புடையமங்கையரைக்கருதார்தாமே. கஉரு

தாமென்ற தந்தைதாயைப் பூசிப்போர்கள் தமையடைந்தபேர் களேயே தற்காப்போர்கள், ஏமென்றயெவ்வுயிருந் தம்முயிர்போலெண் ணி யிறங்குவோர் வரம்புதப்பி யிகழ்ந்திடாதார், வாமென்ற வாசியு டன் வாதித்தாடு மகத்தோர்கள் வாமத்தின் வழியில்நிற்பார், ஆமெ ன்ற அப்புனிடம் வுப்புபோல வடைந்தோர்க்கு மடங்கலும் போதிக் கலாமே. கஉசு

போதித்து யோகத்தின் பொருளேக்காட்டி பேரானஞானத்தின் பொருளேச்சொல்லு, ஆசித்து வமர்ந்தாக்கா லதில் பிழைப்பான் அல் லாவிட்டால் பேய்வனதிஷ்டயீனன், சோதித்து நால்வரைக்கும் கர்ப் பஞ்சூட்டி குடியானவாதத்தின் சூட்சஞ்சொல்லு காதித்துகை காட்டு அருளோடுபொருளுங் கைம்முறையாய்குளிகையொன்றுசூட்டிநீட்டே.

நீட்டுகின்ற வச்சையது நிரந்தரமுங்காட்டு நீங்காதபூரணத்தை யடுத்துப்பாரு, நாட்டுகின்ற பெட்டுநாலதனில் சேர்ந்து நடித்துமே கண்டத்தைநின்றுகூடி, ஆட்டுகின்ற ஆடிச்சு நிறைந்தகத்திருக்கஆண் மையாங்கதிரேது முனைமூக்கில்நின்று, ஊட்டுகின்ற யோகிக்குத்தன் னிடத்தே யோடுமுதிக்கின்ற ஞானிக்குமதுபதமாமே. கஉஅ

பதமான லோகத்தாரிந்த முறைகேளு பதியான அம்புவியில்மு ழுங்குஞ்சீவன், நிதமான நித்திரையில் நெடுவீதியோடல் நிறைந்தசை யோகங் கொட்டாவியேக்கத்தால், இதமான முப்பத்து யறுபத்துமா யாடும் இயலானபுரி யஷ்டமொவ்வொன்ருக, நலமாக நாளுக்குநாள் சிரணிக்கநாடியே நமன்பதிக்கு யெய்துவாரே. கஉகூ

நாடுமிரந்தோடியே நமனுக்கெய்வார் நலமான வாசிநிறைந்துள் ளேவாங்கில், ஆடுதிருநடனமு மம்பலமுங்காணும் ஆட்டத்தின்குறிப் புத்தநன் மேலோகிமேோ, நாடுமூலதாரஞ் சபைநந்தோ மென்றே நாட் டியேதலமாரு முருகிச்சுழியோடேபூட்டு, கபாலம்புகுந்து குருபதத் தில் மேவிபுகுந்த மண்டலத்திதழ் தானுபிரத்தி னெட்டே. கங0

எட்டாகக் கருமண்டல மூட்டிக்கவிழ்ந்து இதமாகக் கைகண்ட யோகங்காணும், கட்டாகக்க பாலத்தைக்கடந்து மெய்யென்று கதிர் போலேபுகையோடி துவாதசாந்தத்தை, உட்டாக உண்டிருந்து அச்ச பைதான்மறித்து உயரமாமுகடேத்த கபாலங்கல்லாம் இட்டாகக்கருங் குனலே மிகவுமுண்டு, எல்லாந்தான்தெரிசனமேயேறுங்காணே.

ஏறுமே லென்றீர்கண் மூக்கிலேதாச்சு ஏறியே வாசிகொண்டு மனத்தோணு, ஊறுமங்கென்றுன்னிநலுருகும்பாழில் ஒளியோடு

பூரணந்தான் கோடிபானு, தேறிதீபச்சுடரில் திக்கெல்லாங்காணுந் தெவிட்டாதமானோசி சிறக்கும்நாலுவீறு யுறைந்திடுயோகத்தாலே மூட்டி, உருக்கடந்த பொருள்தானும் மூலமாமே. கஙஉ

மூலந்தானுலான பதவெளியுமாச்சுபாரு நலமானவானந்தான் போகமாச்சு, பானந்தான்பாரு மதினல்லூராகும் பரவுமுப்பாழ் கடந்திமேபாருந் தீயைத்தானந்தா, பார்த்திடவே பரமவெளியாச்சு சாதித்துவரிடவே வெறும்பொய்யாச்சு, தேனந்தான் தோத்தரித்து சுருதி மனோன்மணியோ சுகருற்ற பூரணத்தைகண்டிட்டேனே. கஙங

புரியஷ்டம்.

கண்டிட்டுசுழிமுனையில் மன்னமோட்டி கண்மூடிவிழிரெண்டும் நினைவில்நோக்க, பண்டிட்டநினைகாரம் பளிச்சென்று தோனும் பாரபரமாமணித்தாயும் பரியொன்றீய்ந்தான், அண்டிடுஎறுறு லகண்டவெளிகாட்டும் ஆண்மையாம்போதத்தி லடுத்துவிக்கும், குண்டிட்டுபரத்தினடி தன்னிற்காட்டிஞ் சுருதி மனோன்மணித்தாயும் வாவென்பாளே. கஙச

வாவென்றசடமெல்லாம் பிரமன்கூறு மறைந்துநின்ற ரத்தசலமாலின்கூறு, போவென்றதிதற்குள்ளே புரியஷட்டந்தான் பேரானசூட்சமென்ற தேகங்கேளு, சேவென்றகாசிரமாம் சிவன்தானென்று சேர்ந்ததின்மேலாதாரம் மயேஸ்மரந்தானென்று, தாவென்ற யகாரமாய் சதாசிவன்தானென்று சாந்துநின்ற விந்துவதின் மேலுமாமே.

மேலான விந்துவின்மேல் நாதமொன்று மிக்கவதின்மேல் சத்தியொன்றுகேளு, மாலான விதின்மேலே சிவன்தானென்று உற்றசிவனென்னில் வாராட்டியந்தான் பாலானவதின்மேலே பரைதானென்று, பாருமந்தயெட்டல்லோ புரியட்டந்தான் மாலான விதினெட்டால் பிரப்பிரப்புமாச்சு, வாரானபுரியஷ்ட மார்க்கந்தானே. கஙரு

மார்க்கந்தான்புரி யஷ்டக் கூத்தேகூத்து மகத்தானே கோடிசென்மமெடுத்து ஆடும், ஏர்க்கவேபுரியஷ்டத்தெழுவகை தோற்றம் எங்குமதுவிரிந்தாடப்பிரபஞ்சமாக்க, பார்க்கத்தான் புரியஷ்டபகவான் கூத்துபண்பாகவிதையறிந்து கூர்ந்துபாரு, தீர்க்கந்தான் பார்த்தறிந்த பெரியோர்தாமும் திறந்தோமே தள்ளியதின்மேல் நிறப்பாரே.

நிற்ப்பார்கள் பரைமேலே, முப்பாழ்கேளு நீங்கியே நடுவெளிப்பாழாமதுக்குமேலே, ஒப்பார்க ளொளிபாழாய் நிற்க்கும்பாரு உயர்ந்துமேலதைத் தாண்டி யுரைக்கக்கேளு, விப்பான வெளியொளிப்

பாழ் விரைந்துபாரு மிதுமூன்றுவரை தாண்டவன் மனத்தாய் நிற்பாள், கர்ப்பான மொழியுடையாள் தமரின்வாசல் தனிப்பரந்தான் போதமதுவொன்றுய்ப்பாரே. கஙஅ

போதமதுதானென்று மதற்கேபாரு பேரான வகண்டமென்ற விளக்கேபேரு, சேதமென்றதவன்கடுக்கவ்வளவே போதஞ்சேர்ந்தணுகில் தமக்குள்ளேசேரலாகும், ஆகமதுகண்டவர்கண்டவீதி ஆதியில் லையந்தமில்லையறியப்போகா நேதமதுபோதமது வென்னலாகும், நேரரிது மனக்குரவா நேரொட்டாதே. கஙகூ

மறுபிறவியில்லாமல்.

நேராதுவென்றுசொல்லி சிவயோகிதானும் நிலைத்து உன்னிப்பரையளவு மோடினுலுங், காஞனபிரவிவந்து வெய்தும்பெய்தும் கருவில் பிரந்தாலும் சிவயோகியாவான், பாரானபிரையளவும் புரியஷ்டமாச்சு பண்பானவரைகடந்து வெளிப்பாழுற்றால், ஆருனவெளிப்பாழையண்டமென்று அர்ச்சித்துப்பார்த்தாக்கால் பிறக்கொட்டாதே.

ஏதென்றுபிறக்காமலதற்குள்ளேநின்று இன்னமொருவரையேறியிதுவே என்பான், வாதென்று அதற்குள்ளே மயங்கியேங்கி மற்றுமொருவரையேறி யிதுதானென்பான், தீதென்றுமூன்றுவரை திரந்துயேறி சிரந்துநின்று உம்மணைமையிதுதானென்பான், பாதென்று ரவிகோடி வன்னிகோடி பரிவானமதிகோடி பரிந்துபாரே. கசக

பறிந்துபார்முதற்பாழில்பூதபூதம் பரியாகசிந்தால்வாதியாவான் எரிந்துபாரண்டன்பாழுடுத்திட்டாக்கா லெட்டெட்டுமறுபத்துநாலாஞ்சித்தன், முரிந்துபார்மூணுன்பாழ்புக்கினுக்கால் மூச்சானவாசியதுபிரந்ததானம், கரிந்துபார்நால்பரிஞ்சு போகுவிடங்கண்டால் நமனடுங்கிப் போனவிடம் நாட்டிடாயே கசஉ

நாட்டியே நிராதாரந் தன்னில்சொக்கி நலமாகக்குழைந்துள்ளே புகுந்தாயானுல், தாட்டியே தானேற நாமம்போச்சு சாஸ்திரத்தாலாருய்ந்த பொருளும்போச்சு, சூட்டியேசுழுத்தியைப்போலுறக்கமாச்சு தூங்குவாமாகுமோலொன்றுங்காணுர், தாட்டியே சடம்போன சுழுத்தியினில் புகுந்தால் தனித்தசிவன் போலாவாய் நீயுங்காணே. கசங

காணவேயாடினதோர் கூத்தைப்பார்த்து கருத்துரைத்துபின்பு தான்வாதம்பாரு, பாணவே யாதரவா நோக்கிப்பாரு பாதத்தல்லாடியதோர் கூத்துக்காணும், காணவே வாசியுட நட்பைக்கண்டால் நடன

மாங்கூத்ததுவும் கண்முன்காணும், தாணவேநடனத்தின் கூத்துகண் டால் தடித்தேந்தார் சாவும்பொய்யாய்ப்போமே. கசச

போமென்றுசொன்ன ஆராதாரத்தில் போக்கானகளத்தில் நிற் கும் அட்சரந்தான், ஆமென்றுசேர ஐம்பதட்சரமேயாச்சு அப்பனே ஒன்றெங்கே காணேங்காணேம், மாமென்று ஆசானேயடுத்துக்கேளு அதுவறிந்துசொன்னக்கால் குருவேயாகும். கசரு

நாமென்றேபோகிறது வருகிறதுரண்டாம் நலமான ஓரெழுத்து எங்கே என்றால், கோமென்றகுருபதத்தி லயிக்கிபமாகக் கூடியேமரு விநின்று அரியென்றாகி, வாமென்ற வாசியினல் சிகாரமாகி வாசியோ டொன்றியே சிங்கென்றாச்சு, தேமென்ற ஓரெழுத்தால் வாசியாச்சு சலனச்சு சடனச்சு அண்டமாச்சே. கசசு

ஆச்சென்ற ஓரெழுத்தால் கோபமாச்சு அரகரா உற்பனமுமொ டுங்கினமுமாச்சு, ஓச்சென்ற வெழுத்தாலே யொளியுமாச்சு உள்ளடங் கச்சோறியைப்போல் நந்திநந்தி, தேச்சென்ற வெழுத்தடங்கில்சோ திகாணுந் தேகமுமே விளக்கொளியாஞ் சிந்தையில்லே, தாச்சென்ற சந்திரனுஞ்சூரியனுமொன்றாய் தயங்காதேசுழிமுனேயில்பேணிக்கூடே

கூடுவதுமுப்பாழுமூன்றுவீதி குறிப்பாகமுனேயுமணிகூடிச்சேர்க் கும், நாடவேநாலுக்குளடங்கும்பாரு நலமாக ஏணிபழுவாகக்காணும் ஏடவேதளத்தோடு யெழுத்துபாரு, ஏறினல்முப்பாழுங் கடந்துபோ கும் பாடவேபராபரத்தில் மனேன்மணியாந்தாயும், பரிவானவமுர்த மொடு பாலிப்பாளே. கசஅ

பாலிப்பாலதுகடந்தால் நிராகாரந்தான் பார்த்துமே தெளிந்த பின்பு, பரத்தேயேகில் போலிப்பாள் தெளிவான போதம் போதம் போக்கோடே யென்குருவும் மதற்குள்ளசென்றார், ஏறிப்பாழிதுகடந் தேறிப்போனே, வினேப்பாறியிதுகடந்து அந்தத்தேரில் சொலிப் பானசிலம்பொலியில் புக்கினேன்யான் சுகமெல்லாங் காலாங்கியையர்க் காச்சே. கசகூ

ஐயரென்ற காலாங்கிநாயர் தானறிபாத சிறியோர்க்கு அறிவு தந்தார், உயிரென்ற உடல்பொருளாவியுந்தான் மூன்றும் உலகத்தார் கொண்டவர்க்குப் பலந்தானென்றேன், செப்பமென்றசிளம்பொலிக்கு ளவரும்வந்தார் சிரசுவைத்து அவர்பதத்தில் சரணஞ் செய்தேன், எல்யமென்று யேனேயாண்டு ஞானங்காட்டி யெளிமைபாஞ் சஞ்சலத் தை யோட்டினரே. கரு0

கப்பூரணத்தினக்காட்டி, தெஞ்சலத்தில் சித்தரெல்லாம் பணியக்கா ட்டி தேசிமாராமென்குருவுமண்டத்தெப்தில், கஞ்சலித்துக்கண்களித் தேவுன்கருணைக்கூர்ந்தேன் கருணை தந்தா யென்றுரைத்து கடாட்சித் தாரே. கயிக

ஆரேயம்புனைறுத்தால் மனமொன்றுச்சு அதிகமனவாய்வு வே னப் பூசித்தோங்கும், போரென்றவாயுமேல் மனதுயேறி பொரிகடந் து நெறிகடந்துபோக்குந்தாண்டி, கூரென்றவாரொடுக் குளப்பதமுந் தாண்டி கொடிதானமுப்பாழின் போக்குந்தாண்டி, மாரென்றுமனித் தாயைச் சரணம்பண்ணி வைத்துப்பார்நாலுக்குள் மருவிப்பாரே.

மனப்பெருமை-மனவுயோகம்.

மருவியேமுந்திமுந்திமூலம்மீதான் வாசிகொண்டு பாய்ச்சியதில் மாட்டிப்பாரு, உருவியேகுறியின்மேல் கொண்டாயானுல் உற்பான நாலைவிட்டா லெங்குமில்லை, அருவியேமுன்பின்னுங் கீழுமேலும் அழ லென்னதழலென்ன மதிதானென்ன, கருவியேகனங்கொள்ளாக் காட் சியாகுஞ் கனங்கொள்ளாப்போதத்தைக் கண்டிடாயெ. கருங

கண்டிட்டமனத்தாலே தவமுமாச்சு கவர்ந்ததுவுமுயிரதுவுமன மேயாச்சு, மண்டிட்டவாயுமேல் மனமுமாச்சு மகத்தானசஞ்சலத்தால் மனம்பேயாச்சு, அண்டிட்டதீபமபோல்மனமேசென்று அகண்டத்திற் சேர்ந்துதென்றுலதுதான்போதம், மண்டிட்டமணம்விட்டால்ஞானம் போச்சு வாசியைத்தானழுவவிட்டால் யோகம்போச்சே. கருச

யோகத்தைவிடுகாதே மவுனமார்க்கம் உற்பனமாய்ப்புத்தியுள்ளா னென்றுசொல்லிக், காகத்தைகர்லாங்கி நாயனர் தாமும் கடாட்சித்து முன்னேதான்பிராணுயாமம், மோகத்தைமுதிர்ந்தபின்பு மொழிந்த சொற்கேளு முந்தினதோர்மூலத்தி லகாரமீசன், காகத்தை உகாரம துசத்தியாக்க தனித்திரண்டுங்கூடுவது மவுனமாமே. கருரு

மவுனமாமூலத்தேமுந்திமுந்தி மருவினல் பளிச்சென்று விகிதங்சா ணும், நிவுனமாலிங்கமது நந்தியாக நேராகயெட்டிதழும்விரிந்துகாணு ம், உவுனமாமகத்தைவிட்டுச் சுழிமுனையினேடேஓகோகோ அநாகத த்தில் மவுனமெட்டு, சவுனமாமசைந்துநித்த மவுனத்தாலே சிரசு சடையசைந்தாட நடனங்காணே. கருசு

காணப்பாமேலேறி யக்கினியினுள்ளே கருத்தாரீ மவுனத்தைத் தாக்கினுக்கால், நீணப்பா சதாசிவன்றுன் நிர்த்தஞ்செய்வார் நிலையா கசிவகாமி யிருந்துபார்ப்பாள், ஆணப்பாயவனிடத்தில் கவர்ந்து நித்

தம் அணுகினாலம்பலத்தினடையலாகும், மூணப்பாவதைவிட்டு அறிவின்மூல முதிர்ந்தேறவாசியுடமுறைமைகேளே. கருஎ

முறைமையாய்நடுவுக்குள் மவுனமூன்றி முதிர்ந்துமனந்தேறவிட்டுத்திறமாய்நில்லு, திறமையாயறியவென்றாலெழில்சேர்மைந்தா தேறுவதுந்தவறுவதுமனதுக்குள்பாரு, அருமையாயறிவினுடமூலங்கண்டால் அசடில்லாகற்பூரதேகமாச்சு, செருமையாயாலயத்துச் சிவன்றான்வந்து திரட்டியன்னங்கொடுக்கையிலே யுண்ணலாமே. கருஅ

உண்ணலாமென்றநித்தமூலத்துள்ளே உறுதியாயொவ்வொன்றாயுரைத்துக்காணும், எண்ணலாமினத்தோடோவரிசையோடே யேமாறலில்லாமலெத்தியாடு, கண்ணலாமட்சரத்தில் கருத்தைவைத்துப்பாருக் கருதிநின்றமந்திரத்தைசேர்த்துவுண்ணு, பொன்னலாம்புலன்றன்னையவரவர்களிருக்கும் பேரானவீட்டில்வைத்துப்பூட்டுப்போடே.

பூட்டிட்டுநாலாகவெளியினுள்ளே புகழ்கின்றசோதியைப்பார்பொருளேதோன்றும், கூட்டிட்டுஒவ்வொன்றாய்க்கடிந்துகூடுங் கொள்கியதோர்மூன்றாந்தானைதானுள்ளே, மாட்டிடமேற்கண்ணின் மணித்தாயப்பா மருவினின்றகொலுக்காணகண்ணுண்டோசொல், மீட்டிடுமேலானபத்திதானஞ்சென்றால் வேதாந்தமுடிவானவெளியுமாச்சே.

ஆச்சென்றவெளியென்றாலிருட்டிவெளியல்ல ஆதியாம்உன்மனைத்தாய்விளக்காய்நின்றால், ஓச்சென்றவொளியென்றா லொளியுமல்ல ஓகோகோயிருவர்தானென்றில்நின்றார், காச்சென்றநிராகாரங்காணுங் காணுங் கண்டுடனேமண்சூரி கலந்துபோகும், வாச்சென்றவிளக்கொளியில்விட்டில்வீழ்ந்து மாண்டிடல்போல்மனஞ்சென்று மருவுந்தானே

மருவினால்முத்திமுத்திமைந்தாகேளு மற்றதெல்லாமுத்தியல்லாமருவுமார்க்கம், புருவினால்மனஞ்செபித்தால்போக்குமில்லை பூணாட்டால்பேய்க்கூத்தாம்பொல்லாமாய்கை, உருவினால்யோகத்துக்கிதுவேமார்க்கம் உண்மையாய்ப்பார்த்தபடி யுறுதிசொன்னேன், இருவினாலிந்தமுறையேத்துவாசி யேறாட்டால்யோகமெல்லாமிழக்குந்தானே.

தானானநாதவொளிநின்றுவோங்கா சமர்த்தானபூரணத்தே தளர்த்துநோக்கி, கானானமனமிரதநிராகாரத்தை வாய்திறந்துசொல்லுதற்குநாமமேது, பானானநிர்க்குணமோ காணேன்காணேன் பாங்கானக்கரையில்லைபதியேகாணேன், ஊனானமூலத்தைநின்றுயேறி எட்டினேனுற்பனத்தைக்கண்டிலேனே. கசுங

உற்பனமாம் பூரணத்தில் கரையோகாணே னுயர்ந்துநின்ற சனகாதிநால்வர்காணு, நிற்பனமாமூலகுரு தானுங்காணுர் நிலைமையாஞ் சுரர்முதலாய் சித்தர்காணுர், நிற்பனமாம் நிட்களத்தின் கரையேசொல்ல நிலையானயேதாந்தம் விளம்பக்காணேன், அற்பனமாமனமோடியண்டிற்ருனல் ஆலித்தேலயித்துநின்று வழுந்தலாமே. கசுச

லயித்துநின்று வழுத்துவது யெவ்வாறென்னிலன்னமிஞ்சவஸ்துவுண்ட ஆண்மைபோல, சுகித்துநின்று சொக்குவது யெவ்வாறென்னில் சோதிப்பாமமுர்தமுண்ட தூய்மைபோல குவித்துநின்றழுத்துவதுயெவ்வாறென்னில் கோரக்கர்கற்பமிஞ்சுங் கூர்மைபோல, இனித்துநின்றிம்மூன்றுமொப்புமல்ல ஏத்தமாமானந்த போதைதானே. கசுரு

தானெங்கேபார்ப்பதென்றல் மூலமாகுந் தருகுரும்பமிலேச்சருக்குங்காணுஞ்சோதி, ஆனங்கே யாதாரத்தளமுங்காணும் ஆட்டான முப்பாழுங்கடந்துபோகும், கோனெங்கே யமர்வாசல் குள்ளேபுக்கில் கோடிமதிகோடிரவியெண்ணெண்ணுது, பூணங்கே பூரணத்தின் கரையோணும் பூந்துடனே காந்தயம்போல் பொருந்தும்பாரே.

பொருந்துவது யெவ்வாறு யென்றுபேசில் பெருந்தீபமுடைதிரிபோல்நெய்யுமாகும், வருந்துவதுவருணசலம் ரவியுண்டாப்போல் மகாவஞ்சுவர்னண்டபடிகம்போல, தருந்துவதுசலத்தடங்குங்கு ம்ளிபோலச் சேத்தமவண் கூப்பிட்டுக்கேட்ளாப்போல, ஒருந்துவது மொடுங்குவது மிதுவேமார்க்கம் உத்தமனே மகத்தோடு உன்னுவுன்னே.

உன்னுதன்மைஞானத்துக்காதாரமாச்சு உண்மையாஞ்சாந்தமல்லோசோகச்சார்வு, மன்னுவண்மை விவேகமென்றவாழ்வுமாச்சு வாய்திறக்காமவுனமென்றே மனதுக்கின்பம், நண்ணுவுன்மை ஞானத்துக்கேடும்வீதி நலிவில்லாத்திடமல்லோ மகத்தம்விரம் புண்ணுவுன்மை பூரணமாம்பொறியைத்தள்ளு போக்கோடேமவுனத்தில்பூட்டிநில்லே.

நில்லாமல் மடவார்பால்மாயத்தூடில் நிருத்தலையாங்கொள்ளிமையக்தெரும்புபோல்வாய், கல்லாமல்காமுகனுய்த் திரிந்திடாதே கடிதானபாழைதொடர்ந்துதானுல், வல்லாமல்விழிகண்டு வலையிற்சிக்கி மற்றதுமேசமாதிவிட்டுக்கழண்டாயானுல், அல்லாமலொன்றுமில்லை நீயுங்கேட்டால் யதிஷ்டமுனக்கில்லையென்று அறிந்துக்கொள்ளே. கசுசு

கொள்ளென்ற யோகமார்பார்த்தாரென்றுல் குணமானசூடாலையென்றபிணந்தான், வள்ளென்ற மூடர்பிள்ளை சுவாலமூர்த்திவண்மையாயவருக் குபதேசித்தார், புள்ளென்ற வாசியெல்லாம் போகொட்டா

மற்போக்கோடே குண்டிலியிற் கருத்தைப்பூட்டி, வெள்ளென்ற வய செல்லாம் விருத்தியாக்கி விளங்கிகயயர சருக்கு வருள்செய்வாளே.

செய்தவளைபெண்ணொன்று அறியான்மன்னன் செகத்துவசனம வளாலேபேர்ந்தார்ஞானம், பைதவளப்பதினாறு யுககற்பந்தான் பரத் தோடேயொன்றாகப்பரிந்துபோனால், தொய்பவளத் துவாபரமாம்யுகத் தில்தானுஞ் சேர்ந்துமேயிருவருந் தான்கலந்துபோனார், கைதளப் போச்சியவளுதவும் பெண்தாய் கற்புடையபெண்ணாலணையநன்றே.

அணையவேபெண்ணவர்க்கு வந்ததேது அதிகமாம் நால்யுகத்திற் செய்தவப்பயன்றான, பிணையவேபெண்ணனுருபமாச்சு பேதித்தகுரு வாச்சுபெண்டீராச்சு, மணையவேபதக்கமுத்தாராப்பெண் தன்னோடே பரவியே மூலமாமுறுதியோகம், கணையவோபெண்ணை விட்டாலாகா தென்னிக் கனவாலேகாயப்பெண்கலவானப்போ, களஉ

கலந்துமே விண்ணனதுரவியென்றார் காமமாம்பெண்ணைவிட்டு நீங்குநீங்கு, அலந்துமேகாலாங்கி பையர்தாமும் அடித்துமே பெண் ணைசதள்ளிவிட்டார் புலேந்துமேபிள்ளைகளை வேறேவேறாய் போயெங் குதிரியுமென்றுவிடையுமீந்தார், கலந்துமேகருவூரார் தெற்கேசென்று கடியரிஷிகையில்சாபம் கொண்டிட்டாரே. களங

கொண்டிட்டபின்புதான் போதுமப்பாவென்று கொடிதானகாந்தி மதிக்குள்ளே சென்றால், என்றுபெனையாண்ட காலாங்கிநாதர் ஏகவெ ளியம்பலத்தே யேகிநின்றார், பண்டுபராபரனால்கடாக்ஷத்தால் யான் பாய்ந்துமே விண்ணேறியோங்கி வந்தேன், மண்டுமணித்தாயோடு பழக்கமாகி மனமுணித்திரும்பிவந்தேன் மக்கள்பாரே. களச

பசுண் திர் யோகம்.

வந்தேறி நெஞ்சினுள்ளே நினைவையோடிவளர்ந்த பணிபுகைபோ லேயிழைத்துவோடும், பந்தேறிநினைவையுன்னிப்பற்றிப்பாரு பரிந்து மேற்கொண்டாலுன்னிப்பாரு மந்தேறிமகோசரத்தை நின்றுபாருமரு வவேயிதற்குள்ளேகாலைக்கூட்டு, புந்தேறிச்செய்தவரா ரென்றால்கேளு புசண்டர்செய்தார் சதாநித்தம் பூட்டியாடே. களரு

ஆடவேபவர்செய்தவகையேதென்னி லப்பயமாங்கும்பகந்தானறு பத்துநாலு, பூடவேபூரகந்தான்முப்பத்திரண்டு புகையானரேசகந்தா ன்பதினாறாகும், ஆடவேயவரிருந்துபெற்றார்பேறு வழகானகற்பகமர த்தின்மேலே, காடவேகாகமெனவுருவைக்கொண்டு கண்டிருந்தார் கோடியுகங்களைகாணேனே. களசு

கரைகாணாகோடிபிர்மாகண்டாரையா கரையற்றவிஷ்ணுமயங்கோ
டிகண்டார், தரைகாணாச்சங்காரங்கோடிகண்டார் தாக்கோடேமயேஸ்
பரத்தைத்தாண்டிநின்று, துரைகாணாச்சதாசிவன் தானொடுங்கிச்சத்தி
துலையாதவாதமுடன்விந்துவற்று, திரைகாணாசிவன்சென்றுசிற்பரை
யிற்சேர்ந்து தெளிகடந்தபூரணத்திற்சொக்கினாரே. ௧௭௭

சொக்கியேபுசுண்டருமேயவளைத்தொட்டு சுழுத்தியென்றசினே
ந்திரன்றானுநின்றார், பக்கியிந்திரசாலவித்தைபோட்டாளாகில் பரிந்தி
மேக்ஷணப்பொழுதிற்பணியும்வந்து, நிக்கிநிஜமெனவிரித்தாள் யீடார
த்தை நிமிஷத்திலண்டமெல்லாமாய்ந்துபோச்சு, சுக்கியதைவேணுமெ
ன்றால்றுடைக்கவல்லாள் சுருதிக்குவித்தானமுத்தித்தாயே.

முத்தியிலேரின்றுவந்த கண்டமூர்த்தி முன்போலேகற்பகமே
யாவாவென்றார், பத்தியிலேயதுமேலேகூடாரமென்றார் பார்க்கையிலே
கூட்டோடேவிருட்சமாச்சு நித்தியிலேநின்றுரைத்தசித்தைப்போலே
நிலவரமாகக் கூட்டுக்கு ளமர்ந்துநின்றார், கத்தியிலே நிற்கிறதோர்
பூவைப்போலகண்டத்தேநின்றுரைத்துக் கருதினாரே. ௧௭௯

உரைத்துமே புசுண்டருடபிறப்பைக்கேளு உகந்துமது நடனங்
கள்களிக்கும்போது, பரைந்துமே பரிதிமுதற்சோமனையுந் தரித்துப்
பராபரமும்பார்வதியும் பார்த்தாரத்தை, நிரைத்துமேசிவகளையைகா
மம்போல நேர்ந்தணைய யன்னமங்கே நிறை கொர்ப்பமாச்சு, இரைத்
துமேயிருபத்து ஒன்றுபிள்ளை யீசனுடகளையாலேபுசுண்டராச்சே.

ஆச்சென்றவிருபது பேர்நாமத்தாலே யனேகநாளிருந்துமேவிரு
ந்துபோனார், போச்சொன்று அவர்பிடித்தார்பிராணயோகம் பேரான
சிவகளை மூர்க்கததாலே, பேச்சென்றவாணவம் பிறந்தால்யார்மேற்
பேறுபெறவவர்போலே யாருக்காகும், மூச்சென்று முந்திமுந்தி மூல
யோகம் ஒளிவுகண்டமட்டுமே நெஞ்சிற்பாரே. ௧௮௧

பாரென்றநெஞ்சில்நிற்கும் நடுமூலந்தான் பரிநேராய்ப்பார்த்து
மேபழக்கமாக்கி, பூரென்றுவந்துதென்றார் புசுண்டமூர்த்தி பொருநெ
ருப்புபஞ்சுபட்டார் போலேயாகும், போரென்றபாரத்தேறு போகரை
யப்பாம் பின்குஞ்சு சிறகொடிந்து காலும்போனால், ஏரென்ற வினைத்
தோடேகூடாதாய்போ விளமையிலே மூலத்தைக்கூடிடாயே. ௧௮௨

கூடாட்டாலரிதரிது பிராணனென்றார் கூறியதோர் சொன்ன
மொழி கேட்டுப்பொங்கி, ஆடாட்டலடியற்ற மரம் போலியானு மவர்
பதத்தில் வீழ்ந்தெழுந்தேன் ஆண்மையாக, நாடாட்டா லையரன்று

போகமூர்த்திநம்போலே வாழ்ந்திரென்றுயெடுத்தாரய்யர், மூடாட் டால்சொன்னதொருமூலமாதி முதிர்ந்துநின்றபிராணனைத்தானறிந்தி டாயே. ௧௮௩

அறிந்திட்டவையரெங்கேயிருப்பதென்றால் அதிகமாமேருவுக்கு தெற்கேயாகும், முறிந்திட்டவாதமுண்டுஞானமுண்டு மூர்க்கமாம் யோகமுண்டுசித்தரெல்லாமுண்டு, பிறந்திட்டபிராணனைத்தானறியப் பண்ணி பூரணந்தான்லயிக்கின்றபோகங்காட்டி, உருந்திட்டமரவாச லுணர்வுகாட்டி ரிபதேசத்துண்மைதானுரைத்திட்டாரே. ௧௮௪

உரைத்திட்டமெழிக்கிறதும் படைக்கிறதுஞ்செய்தா லுரையான சிவலோகவாண்மையாலே, வரைத்திட்டவனுப்பியே விடைகொடுத்து மாசற்றமூர்த்தியே போய்வாவென்றார், தரைத்திட்டு வையருமே சாகைக்குப்போனார் சாங்கமாய்பிள்ளைகட்குத்தன்மைசொல்லி, புரை த்திட்டுப்பிராணனைத்தானறியுங்களென்று போதித்தேன்பிள்ளைகட் குப்புத்திதானே. ௧௮௫

தானனரண்டெழுத்தைதபூட்டியேறச் சதிரானசிவயோகம்கைபிற் சிக்கும், ஆனனவிசுத்தியிலேநின்றுகொண்டு அப்பனேநினைவாலேமூல ம்பாரு, கூனனசுழிமுனையிற்குழலாய்க்காணிங் குறிப்பாகவாசிவைத் துக்காலையாட்டு, பானனபதிசென்றநத்திகாந்தி பண்பானமதுவை யுண்டுபரிந்துபாரே. ௧௮௬

பரிந்துநின்று கண்டத்தைப் புருவமையம்பாரு பண்பானசுடர் போலபகுந்துகாணும், குரிந்துநின்று குருபதத்தைத் துவாதசத் தைப்பாரு கூர்மையாய்பதினென்றுங்கடந்துதோன்றும், கரிந்துநின்ற கண்டத்தில் நாகத்தைப்பாரு கலங்காமல் பிராணனுமே நிலைத்துக்கா ணும், அரிந்துநின்றவனுகதத்தைமாலோடுபிரமன் அடுத்துப்பார்வெட் டவெளியல்லலாமே. ௧௮௭

அல்லலாந்தேகத்தை யறியவென்றால் அடுத்தேறி யுன்மனையில் நின்றுபாரு, கல்லலாங் கீழ்நோக்கக் கண்டிப்பற்று கையினால் பிடித்த விடமொன்றுமில்லை, வல்லலாம்லெட்சியங்கள்வழியாச்சானல் வாறுது நித்திரையும் பசியுங்கேளு, புல்லலாம்பிரசத்தங் கேளாப்பக்கம் பிறந் திருந்து லெட்சியத்தைப் பூட்டிமூட்டே. ௧௮௮

பூட்டையிலே பிரசத்தங் கேட்டுதானல் புலங்களது முஷகா மாய் முறித்துப்போடும், மாட்டையிலே மனதுசற்றே நழுவிற்றானல் மடையனுக் கடித்தவெள் ளெலும்பாய்ப் போவாய், தூட்டையிலே மனமலைக்குஞ் சூடொட்டாது சோதனையாங் குறிகளெல்லாஞ் சுழற்

றிப்போடுங், காட்டையிலேகைநெல்லிக்கனிபோலாகுங் கனமானவா சிவைத்துக்கருத்தைவூணே. ௧அ௬

ஊணிப்போங்கப்பலுக்குநங்கூரம்போட்டா லூறிகின்றவாசியைநீ யுரைத்துக்கட்டி, ஆணிப்போலசையாமல்மனத்தைமாட்டி யடியோ டேயழுக்காறுதளத்திலோட்டி, நாணிப்போம்புலன்றன்னைநாட்டிநாட் டி நரிபரிக்குக்கடிவாளம்பூட்டிக்கட்டி, மூணிப்போமுளையடித்துக்குரு பதத்தில் பிடிக்கமுனிந்த நிராகாரத்தில்மூட்டிபோடே. ௧௬0

ஓட்டியேமூலத்தால்முத்திபெற்றார் உத்தமனே பாட்டனென்ற மூலநாயர், நாட்டியேநந்தியல்லோ வுபதேசித்தார் நலமானமூலத்தில் நந்திநந்தி, ஏட்டியேமூலத்தால்முத்திபெற்றார் ஏத்தமாம்பாட்டரென் றயெட்டுபேரும், மூட்டியேவிதுகடந்தமூலம்மூல மூலமென்றுமூச்சுவி ட்டுப்பேசொண்ணுதே. ௧௬௧

பேசொண்ணுமூலத்தேயெல்லாந்தோன்றும் பொருளாகவிரித்து நின்றுபிரபஞ்சமாகிப், பேசொண்ணுப்போகமெல்லா மனுபோகித்துப் பெரிதானமூலத்தேவந்துசேரும், பேசொண்ணுக்கேசரத்தோ யுர்ப்ப னமும்பயமும் போக்கொன்றுவரத்தொன்று ரண்டுஞ்சொல்வேன், பேசொண்ணுவகாரவது வுற்பனத்தைப்பண்ணும் பிரிந்துகொள்ளு மு தரத்தாலயமுமானே. ௧௬௨

வயமானநிஷ்களமாமகாரமொன்றில் நந்தியென்பா ரதின்பேருய துவேபோகம், நயமானவோங்காரமதிலேநின்று ஓராறுமறியுயர்ந்து தாழ்ந்துகாணும், நியமானபனிரண்டாய்நின்றுஆடி நிலைத்துநின்ற யெ ட்டினுடகளையைவாங்கி, மயமானகாமப்பாலிரைத்திரைத்து மாண்டு போங்கள்ளருடன் மருவிடாதே. ௧௬௩

மருவதுதானெதையென்றால்மூலத்தீயை மாட்டினல்வாசினையுங் கைவிட்டேகும், கருவதுவும்பேச்சால்கருதிடாதே காமப்பேய்பிடித்த துபோக்கேயூணு, வருவதுதான்மொத்துஉள்ளே பார்த்தாலுற்ற கள் ளரைவருந்தானேடிப்போவார், முருவதுதான் முன்பின்னையென்றுயா னல் மூலத்தில்காலனுங்காலனில்லைதானே. ௧௬௪

தானனகாலனுண்டென் லுலகோர்சொல்வர் தனிக்காலன்வேறி ல்லைமூலன்காலன், ஆனனவாலமுண்டானஞ்சேசெய்தா ரதைக்கண்டு பதஞ்சலியுமன்புகூர்ந்தார், கோனனபிரபஞ்சத்திற் றில்லைக்குள்ளே கூப்பிட்டுஆட்டுவித்துக்கூத்துகண்டார், ஆனனகன்னியன்றுவாலங்கா ட்டு லாட்டிவித்தாள்திருநடனஞ்சிவனைத்தானே. ௧௬௫

சிவசத்திவுந்தியிலேதானாப்நின்று சேர்ந்துநின்றயிடபாகத்துரிய வீடு; அவசத்தபானமதுநின்றுகொண்டு அதிகமலஞ்சலங்கருத்துயரு ந்தல்கேட்கும், தவசத்தமானனதிற்கூடிக்கொண்டு சாப்பிட்டபதார்த் தமெல்லாஞ் சமனாய்ச்செய்யும், துவதத்தநெஞ்சான சுழுத்தியுள்ளே துலங்கிபதோரெனவாசத்தியீசன்றானே. ௧௯௬

ஈசனென்றயிடத்துள்ளே யிதனைக்கேளு யீராறுவதிலுள்ளேகா வலாச்சு, தாச்சென்றபதினொருவர் கருவிகூட்டந் தனித்துநின்றபிரா ணனங்கேநிற்கும்பாரு, கோச்சென்றுங் கொலுவிருந்தார்யத்தியீசன் கொள்கின்றசொர்பனத்தின் வீட்டைக்கேளு, பாச்சென்றபரத்தினி டவடிவுமாச்சு பாங்கானவுதானனங்கே பாரித்தாளே. ௧௯௭

பாரித்துப்பதினாறுகருவிகூட்டம் பண்பாகக் கொலுவிருந்தார்பர மன்சத்தி, வீரித்துயவ்விடத்தேநின்றவரானார் விராடன்மதிலுறைந் தால்முன்பினிரண்டுங்காணும், எரித்துயெட்டினாட கணையைவாங்கி யிடிசூரைவிட்டுவிடமேந்திப்பாரு, பூரித்துகடந்தவெள்ளப் புருவமைய த்தே பேரானசாக்கிரமாந்தலமிதாச்சே. ௧௯௮

ஆச்சென்றபதினாலுகருவிகூட்டம் மதிநின்றார் சதாசிவனுமணி த்தாயாரும், வேச்சென்றவியானனங்கேவிரைந்துநின்றான் மேலான கொலுவாச்சுபிரபஞ்சமாச்சு, தேச்சென்றகவியெங்கே தொண்ணூற் றாறு சுயம்பாகவதினுடைய தொழிலைச்செய்யு, மாச்சென்றமறந்தெ தல்லாந்தோற்றமாகு மனங்குவிந்துபூரணத்தின்கொலுவிதாமே.

தாமென்றகொலுக்கண்டு கருவிகூட்டந்தனித்தங்கே யிந்திரியக் கூத்துகண்டு, மானென்றமாமாயைபெண்ணாசை மகத்தானபடுகுழி யில் மாய்ந்துகாண்பார், ஆமென்றவடிவெடுத்து வாங்காரங்கூட்டி யழு ம்பானமயக்கத்தானகமேலாக்கி, பாமென்றபாவத்தைத்தலைமேற்கொ ண்டு பாங்கானவாசனையிற்குருகுவாரே. ௨00

புகுருவார்நரகத்தில்மூலங்கண்டு புகுந்துமேதீயொளியிற் கூடக் கூட்டி, கருகுவார்களையிருந்தபானுவீட்டில் கலங்காமல்கலந்துமந்த வொளியுங்கண்டு, தகுறவேசந்திரனாற்விந்துவீடடில் தாமதமாய்வித் தணலைமேவப்பண்ணி, அகுறவேயாரணசோலைப்போல அழுந்தவே யுடல்குளிர்ந்துபுளகமாமே. ௨0௧

ஆமென்றசாம்பவிமுன்திரையைக்காட்டி வைங்கோணக் குருபத த்திற்புகழைக்கண்டு, நாமென்றநாதவிந்தாமீசன்சத்தி நற்கமலமாயி ரத்தெட்டிதழின்மையம், தாமென்றரவிகோடி மதிதான்கோடி சார்

ந்துநின்றமூலத்திற் சதமாங்கோடி, வேமென்ற யவ்வொளிக்கு நின்றுமேலே விருக்கிறதே தேவியென்றபிரமன்தானே. ௨0௨

பிரமமாம்பிரமமென்பார் போதமென்பார் பிரகாசசுத்தவெளிசாரலென்பார், நிரமமாம்வேறொன்றிலாத நிற்குணந்தான் நிர்மலமாங்கடந்துநின்ற வேதாந்தமென்பார், விபரமாம்பிரபஞ்சமெல்லாம் விளைந்திதென்பார்வெளியாகநின்மயமாய் நிறைந்ததென்பார், வர்மமாங்கடந்தவழி வெளிதானென்பார் வாய்பேசசேயல்லாமல் வரைகாணாரே.

கரைகாணப் பூரணத்திறெளியைச்சொல்ல மதியேது கதியேது திப்தானேது, நிரைகாணநிரஞ்சனமா மெழியைக்காண நிசமாகக்கேசரியால் நீட்டிப்பாரு, புரைகாணப்புல்லருக்கு வொன்றுமில்லை புத்தியுள்ளசித்தருக்குப் பொருள்தான்மேலே, உரைகாணார்மூலத்தே பார்த்து யென்னவுறுதியில்லா துண்ணியேவுளரிப்போச்சே. ௨0௪

ஆசனத்திலப்பியாசிக்கமுறை.

உண்ணவே யகாரமுதலன் பத்தொன்று முறுதியாம்பதினாறிற்பிரிந்துதப்பா, பண்ணவே யகாரமது யீசனைச்சுபதிக்கடுக்க வார்த்திகஞ்சத்தியாச்சு, எண்ணவேயிப்படிபதினாயிரமும் ஏத்தமாஞ் சிற்றசத்தியாகநின்று முண்ணவேயிதனாலே முப்பத்தைஞ்சாச்சு மூவுலகோரெழுத்தாகமுதிர்ந்தவாறே. ௨0௫

முதிர்ந்தவன்பத்தோ ரெழுத்தால்வேதமாச்சு முக்யமாம்புராணமொடுசாஸ்திரங்களெல்லாம், விதிர்ந்தபின்புயிதற்குள்ளே விரிந்துதப்பாமிக்க சச்சிதானந்தவிரினாலே, நதிர்ந்தாறுநதிகளெல்லாஞ் சமுத்திரத்திற்புக்கி நகர்ந்தாப்போல் பூரணத்தில்பிச்சுப்போகும், ஒதிர்ந்து தேயொன்றுமில்லை யோக்கியதோர்நாளுமில்லை யொளிதான்காணே.

ஒளியானவாசியைத்தா னுன்னிக்கொண்டு உருண்டாலும்பிரண்டாலுமுன்னுமூலம், அளியானபாணி யடித்தாப்போலக்கூடும் அப்பவொரு விக்கினங்களணுகிடாது, குளியானமுழங்கால்மேல் குதிகால்போட்டுக்கொடுஞ்சுழிக்காங் கோமுதாசனத்திற்கூட்டு, வெளியாகவணிந்தாக்கால் வலக்கால்மேலே விபரமாமாசனத்தில்கூடிடாயே.

ஆசனத்தில் கூடயிலேவாசினைசுண்டி லத்துடைமேல்ரண்டான்பதத்தைவைத்து, பாசனத்தில் பற்பாசனமாய்க்கட்டிப் பதிவாகநுனிமூக்கைப்பரிந்துபாரு, வாசனத்தில்சுழிமுனையில்வாசிகூடு மருவுகின்றவாசினைதானேடிப்போகும், ஏசனத்திலிதுமார்க்கந்தாயைக்கண்டு இருக்கலாம்பூரணத்தில் யெய்தலாமே. ௨0அ

எய்தினால்சிவயோகி ஞானியாவானிருக்கியேவாசியெல்லா முடவிற் சேரும், அய்தினால்மூலத்திலொளியேவீசு மாறுதலங்கிரந்தியெல்லா மற்றுப்போகும், கொய்தினால் கும்பகத்தேமிதக்கவாகுங் கொடிதான தணலையசைக்கப்போகார் மைதினால் வாய்வுவென்ன மசகமாச்சு மறந் தந்த சித்தருங்கண்டவாறே. ௨௦௯

வாரானமூலத்தை யவ்வென்றாணு மருவியபின்முனைகொண்டால் வங்கொறாணு, பாரானபளிச்சென்றால் சிங்கென்றாணு பற்றியேமுன் னூறுவகை காணுங்காணு, மீரானமின்னினுட வொளிபோல்காணும் மிரளாதே மனமுள்ளேசாரமுண்ணு, ஆரானயாலமுண்டசிவன் முக் கண்போல் ஆங்காரதீயொளியை யழுந்திப்பாரே. ௨௧௦

தீயொளிதான்பளிச்சென்றால் பிரண்டையிலே ஊதுசிந்தித்தால் யோகமங்கேசித்தியாச்சு, சுரவொளியாங்கும்பகமுளைக்கேறுது கொடி தானவாயு வங்கேமவுனமாகும், சாவொளிதான்சமைப்பதற்குத் தீயும் வேண்டாம் சமர்த்தானசிகாரத்தை வூதப்பற்றுஞ், சூழொளியாஞ்சு ழுத்திபங்கேநெடும்பாதையோடு சுளுக்காகயிம்முறையையாடிப்பாரே.

ஆடியங்கேபார்ப்பதற்கு முறையைக்கேளு ஆடவெல்லாஞ்சொல் லுகிறேனறிந்துகொள்ளு, ஈடியங்கே யிடகலைபால் பூரித்துநின்றுவழி லாகமூலத்தேதநினைவாய்கும்பி, நீடியங்கேபின்கலையினுள்ளேரேசிநேர்ப் பாக நேர்ப்பாகயேத்திவாநீ, தூடியங்கேவிரைத்தாக்கால் சுத்திநாடி திறமானவாதபித்தஞ் சிலேட்டுமெம்போமே. ௨௧௨

திறமானமூன்றுவகைநோயும்வெந்து சித்தியாய்க்காயந்தானிருக் கும்நன்றாய். நலமானநல்வினையும் தீவினையும்நீறும் நவியானவைம்புல னும்விரைந்துபோகும், உறவானஓங்காரநாதனாலே ஒருகோயிடிபோ லேயோங்குமோங்கும், அறமானதிப்படியே யளைஞ்சுகண்டேனறிந்து மேநாங்களுமிப்படிதான்பாரே. ௩௧௩

பாருநீ யவ்வென்றாலும்புக்கூடும் பரவியதோர்மகாரமதில் சேர்ந் துநின்றால் ஊருநீஉகாரமாய்மேலேயேறு மிதுகாணும்பிரசாதமென்ற மார்க்கம், நாருநீபளிச்சென்றால் நந்தியாக நயமாகயிதினாலேவாசி சேரு, ஆருநீயட்சரமு மகாரத்தோடு யணைந்ததோர்வாசிரண்டு நாத விந்தே. ௨௧௪

நாதமென்றும்விந்துவென்றும் வாசிக்கேபேரு ரவிமதியுஞ்சிவசத் தியென்றுபேரு, வாதமென்றும் வசியமென்று மதுக்கேபேரு மன மென்றும்போதமென்று மிதுக்கேபேரு, நீதமென்றும்பூமியென்றுமி

தற்கேபேரு நிலையானவேகமென்றும்கந்தமென்றும்நேரு; காத்தமென்றுந்தாரமென்று மிதற்கே பாரு கண்ணொளியாய் நின்ற திரண்டுந்தானே. ௨௧௫

ரெண்டையுந்தானுற்றுப்பார்க்கப்பார்க்க நிறையற்று உறையற்றுவுணர்வுமற்று, அண்டையுந்தான்நல்லற்றுப்போனதெல்லா மடங்கிற்றுவுட்புகுந்தந்தநாவில், தண்டையுந்தான்சித்தொத்துத் தெளிவுமொத்து செயலற்றநிஷ்களமாய்க்காணுங்காணும், பண்டையுந்தான்பற்றற்றசிற்பரத்தாள் பணிந்திடுமென்றுசொல்லி பகர்ந்திட்டாளே. ௨௧௬

பகர்ந்திட்டவாசியதுயென்றபேச்சு பண்பாகவாய்க்குமெத்தவெளிதோசொல்லு, திகர்ந்திட்டதேசிதான் ஞானதேசி சேர்ந்திதைத்தான் மனமொத்து யேறுவோர்க்கு, புகர்ந்திட்ட புருவத்தில் நின்று ஆடும் பொருளான மனோன்மணியாம் பெண்ணைப்பாரு, இகர்ந்திட்ட காசிகங்கையமுனையூன்று மேகமாய்க்கண்டுந்தான் புருவமென்னே.

என்னவேசிகாரமது நெருப்பாரம்மா யிசைந்துநின்றவுகாரமதுமயிர்ப்பாலமாம், உன்னவேரண்டும்விட்டா லொன்றுமொன்றில் ஓங்கியதோர்சிகாரத்தையொளிழகான்று, மன்னவேயோகாரமுர்தில்வசவுமுந்தும் வருந்தியேமிதுநன்றுதள்ளநன்று, தன்னவேரண்டொளித்தால் சாந்தியாவான் தனித்திரண்டுமாறுக்குந்தள்ளநன்றே. ௨௧௮

நன்றான சிகாரத்தில் கோபமெய்து நானென்ற வாணுவத்தால் ஒகாரந்தாக்கும், பென்றானவிதூரண்டும்பெரியோரையா பிரப்பதற்கு மிறப்பதற்கும் பெரியவித்து, உண்டான உகாரமதுவுடலேயாச்சு ஓங்கியதோர் சிகாரமது வரைந்தேபுக்கி, என்றான பிறப்பிறப்பு மிரண்டு மாச்சு எழுத்துரண்டுமேத்தமாமிருத்திப்பாரே. ௨௧௯

இருத்தியேபாரென்றுயொண்ட யேத்தமாங்காலாங்கி வையர்தாமும், பருத்தியே பக்குவம்பார்த்தெனக்குச் சொன்னார் பாரென்றார் வாசியைத்தான்பூரணத்திலயிக்க, மருத்தியேநண்ணிமைக்குள்வாயில் வந்து கலர்குமருவிரண்டும்பிறந்திறந்து, வித்திதென்றார் மறித்துமே மவுனத்தைவிடாதேயென்றார்மக த்தானவிதூரண்டால்பிறப்புமாச்சே.

பிறவாமல் ஞாலத்தில் கூடு கூடு பிறத்தியாந் தூரமல்ல புகழ்ந்த நாலு, மறவாமலெந்நாளும் வாழ்வாய்நீதான் மாசற்றநாளைப்பார் சக்மோடாது, கறவாமல் கண்டத்தைவைத்துக் கனிந்துமேயோடுறதைர கடுகிப்ப, நறவாமல்கைக்கனிபோல் நாலுந்தோன்றும் நாதாந்தமணித் தாயுமழைப்பாள்பாரே. ௨௨௧

பாரென்றநாலையே பார்க்கவென்றால் பண்பாக வகையெல்லாஞ் சொல்லக்கேளு, கானென்றகாலையேமாலைக்வண்டாங் கடியதோர்கூட் டங்கள்கலக்கவேண்டாம், நானென்றநிசியானநடுசாமத்தில் நலங்காம லசைவற்று யிருந்துபாரு, கோனென்றகோலத்தைக்கூட்டிப்பார்த்துக் குறுமுனியாந்தலத்தில்நின்று குறித்துநோக்கே. ௨௨௨

நோக்கியேநிலைத்து நின்று கண்டத்துள்ளே நுட்பமா மட்சரந் தான்பதினார் தன்னில், ஒக்கியேவொன்றிநின்றா லுயிரேயாகும் உள்ளா றில்வகாரம்நிற்குஞ் சாவுபொய்யாம். நாக்கியே கைக்கெட்டா நாலுங் காணும் நாலதனிலேநின்று வாசியோட்டி, மூக்கியே தாய்காண்பாள் மூன்றும்வீதி முப்பாழெல்லாம் வெளியாமுன்பின்னாமே. ௨௨௩

பின்னாகப்புக்கியிருவென்பாள்தாயும் போர்தமொழி யிருவென்ற சொல்லைக்கேட்டு, முன்னாகக்குதிரை நான்பாகத்தோணேன் மூலமா மாதாரத்தளமெல்லாங்காணேன், கொன்னாகக்குருவென்றமொழியுங் காணேன் குறித்திட்டபொறியோடு நெறியுங்காணேன், மன்னாகமறு வென்ற தாயுங்காணேன் மட்டற்றபோதத்திலுன்னினேனே. ௨௨௪

உன்னியே சமாதியைந்தி னாறுதிகேளு உகப்பான தத்துவல்ய சாதியென்று, முன்னியேதத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் முனிந்தகலாப் பூதங்களைந்தாகும், துன்னியேகுட்சமத்தில்தானடக்கி சூட்சுமத்தை நம்பெரியவரசன்போலாக்கி, கன்னியேகாரணமாஞ் சரீரத்திலடக்கிக் கருதியிதைப்பிரகிருதியிலேகலறப்பண்ணே. ௨௨௫

கலறவேபுருடனையந்திட்டமானமாகக்கலந்து நின்றசைதன்னிய மாகக்கண்டு, ஒலறவேகருத்தழிந்து யொன்றேயாகி உள்ளரையில்காற் றசையாவிளக்குப்போல, அலறவேயலைச்சலற்றுத்தானேதானா யகண் டமெய்ப் பூரணமாய்நின்றுபின்னை, துலறவேதேகமற்றுயிருப்பதாலே சுத்தமாமதத்துவல்ய சமாதியாச்சே. ௨௨௬

சமாதியாஞ்சவ்விகற்பச் சமாதிகேளு தனித்தனித்தா னிரண்டு வகையதிலேயுண்டு, சமாதியாஞ்சத்தநனு வித்தையுண்டு தரிப்பான திரிசானுவித்தையொன்று, பெமாதியாஞ்சத்தானு வித்தைமாக்கம் பெரியதோருதத்துவசமாதிக்குத்தான், பமாதியாஞ்சத்தங்கள் பட்சி யோசை படுகிறது உன்மனத்தை பாருமங்கே. ௨௨௭

பருவமாஞ்சத்தானு வித்தையொன்று படியான சவ்விகற்ப மெ ன்றுபேரு, திருவமாந் திரிசாணு வித்தைமார்க்கஞ் சூட்சியாயந்த நிலைக்குள்ளேநின்று, தருவமாந் தன்னையனுசந்தானம் பண்ணி சஞ்

சரிக்கிதிரிசானு வித்தையாகு, மருவமாம்சவ்விகற்பச் சமாதிமார்க்க மருவியதோர்சஞ்சாரத்திருக்கில்பாரே. உஉஅ

பாரென்றநிருவிகற்பசமாதிகேளு பாங்கான தத்துவநிலைசமாதி முத்தி, காரென்றசத்தானுவித்தை முத்திதன்னைத் தான்மறந்துதூக் கமுறுமயக்கம்போல, வாரென்றபிரசத்தங்காதிற்கேளா மருவியந்தப் பூரணத்தே லயித்துநிற்கும், நேரென்றசைதன்னிய மாகப்போனால் நிருவிகற்பசமாதியென்றநேர்மையாச்சே. உஉகூ

நேர்மையாய்சமாதிவிட்டுசஞ்சரிக்கில் நினைவாகச்சமாதியிலேயிரு க்கும்போது, தீர்மையாய்க்காலமென்ற திரையத்துள்ளுஞ் சிதைந்த பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யென்றெண்ணு, வேர்மையாய்விவகாரத்தா லேதோன்றி விரிந்தபிரபஞ்சத்தின்பாசந்தள்ளி, நேர்மையாய்நிருவிக ற்பமாகநின்றால் நெளிவானநிருவிகற்பமிதுவேயாச்சே. உருய

ஆச்சென்றதத்துவல்யசமாதிமுத்தி அறிவானநிருவிகற்பமாகும் போது, நீச்சென்றநிருவிகற்பசமாதிக்குள்ளே நேரானவிக்கினங்கள் நாளதுண்டு, தூச்சென்றமிதகுவென்றால்சொல்லக்கேளு சுருதிலயம் விட்சேபஞ்சட்சேபமாகும், காச்சென்றகரமாஞ்சுவாசமொன்று கருத் தூணிச்சொல்லுவதுநாலுதானே. உருக

நாலென்றதிதற்குள்ளே யிடதகைக்கேளு நனிந்துநின்றநித்தி ரைதான்விட்சேபந்தான், காலென்றராகமுறுங்கலகத்தாலே கலந்து வரும்வாசியுங் காரணத்தாலே, மாலென்றமனோகராச் சியத்தினாலே வருகுந்தான்சஞ்சேப நித்திரையுமல்ல, ஆலென்றமனோகராச்சியமும ல்ல அரவானசொரூபங்கள் மறக்குமதுவே. உருஉ

அதுமறந்துயிடமாகயகண்டுநிற்கு மத்தியதிலாச்சரியஞ் சுவாச மாகும், கதுநமக்குமனமொழிந்தகணுவில்நின்ன கருதுகின்றசரூபத் தேசந்தோஷித்துச், சதுமறந்துதனித்துயர்ந்த சமாதியுள்ளே தனி த்துநின்றவானந்த மனுபோகத்தைந்து, பறந்துபோம்நாலுவிக்கினமு மற்று நலமுற்றசொரூபத்தி லயிக்கநன்றே. உருரு

அயிக்கவேநன்றானவகண்ட விருத்தியநாத காற்றில்லாவிளக்கு ப்போல, ஐயிக்கவேயலைச்சலற்றுத் தண்ணீருமுப்ப மடங்கிநின்றவாற துபோலழுத்திநிற்கும், தயிக்கவேபிரமன்மா லுருத்திரனுங்கேட்டுத் தனித்துமேவேற்றுருவாய்ப் பிரமன்தானும், அயிக்கவேயிப்படிதான் கடிகையொன்று யறுநேரங்கடிகையுற்றால்பதத்தைக்கேளே. உருச

கேளுமேயசுவாதியாகங்கோடி கிருபைபண்ணிசெய்ததோர் பல னுக்கொக்கும், மூளுமேயிப்படிதான்சமாதிமூட்டில் முனையாகச்சுழுத்

தியென்றுயெண்ணவேண்டாம், கேளுமேசுழுத்திக்குச்சித்தந்தானுந்தியங்கிநின்றவத்துமேநசித்துப்போகும், ஆளுமேசமாதிக்குநாம்பிரமமென்று யாண்மையாயதுவிருத்தியிருக்கும்பாரே. ௨௱௫

பாரென்றுசொல்லுகையால் ரண்டுக்கும்பேதம் பண்பானநிருவிகற்பச்சமாதிமார்க்கம், தாரென்றசஞ்சாரச்சமாதிகேளு சார்ந்துநின்றனிருவிகர்ப்பம்பட்டேயப்பா, பேரென்றுயெழுந்திருந்து பிரபஞ்சத்தைப்பார்த்து பிரிவாகவிவரிக்குங்காலமெல்லாம், ஆகரன்றபிரபஞ்சமெல்லாஞ்சமுத்திரத்தி லதில்நிர்க்குந்துறைபோலமாயந்தானே.

தானுனமாயமூன்றுசிலந்திபுடமலைபோல் தயங்குகின்றகூர்மத்தினங்கம்போல, ஆனுனதோயமுற்றயாகாசம்போ லழுந்துகின்றசொர்பனத்தினறிவைப்போலே, தானுனதம்மிடத்தேயுண்டாச்சையா தம்மிடத்தேயிருந்துகொண்டுமோம்புக்கி, கானுனவறிவழிந்துபோறதானுல்கலந்துநன்மைவிடவொன்றுங்காண்கிலேனே. ௨௱௭

காண்கிலேன்சகலமும் பாமென்றுநின்றுக் கலந்துநாமொன்றல்லோவேறொன்றில்லை, பூண்கிலேனென்னிடத்தேபிறந்ததெல்லாம் பேயாகவழிந்ததெல்லாமெண்ணிலெய்தும், யெண்கிலேனென்னைவிட்டதொன்றுமில்லை யியல்பாகவுரைந்துநில்லுயெங்நேரந்தான், மாண்கிலேன்மனத்தோடுசந்தானித்து மருவியேயுள்ளிட்டுவுரைதல்நன்றே.

உரைத்திட்டார்சாதாரப்பயந்தான்வந்து உறப்பெரியபிராணனுருப்பயந்தான்வந்து, மரைத்திட்டுமானபங்கமகத்தாய்வந்து மயக்கமாய்க்கண்முன்னேதேவதைகள்வந்தும், குறைத்திட்டக்குருவினிடகோபம்வந்தும் கோளுகையும்விகற்பமென்ற மறியரியுமாகி, பரைத்திட்டு பரியாசந்ததிபழிபோட்டு பதவிகற்கமனதிங்கே யில்லையென்னே.

என்னவேயென்னிடத்தேயொன்றுங்காணே னியல்பாகநானொருவனென்னுலெல்லாம், பொன்னவேநான்கண்டதெல்லாம் பொய்பொய்பேரானசத்தியுடயிந்திரசாலய், மன்னவேமனமுரைந்துசஞ்சரித்தால் மகத்தானசஞ்சாரசமாதியாச்சு, அன்னவேயாரூடசமாதிதன்னை யாய்ந்துமேசொன்னபடி யறிந்துகொள்ளே. ௨௱௰

கொள்ளென்றதேவதைகள்வந்தாலுந்தான் குவித்துசட்டைவண்ணுதேயகண்டமாய்நில்லு, அள்ளென்றவத்துவிதநெறியிற்கூடி அறிந்துமேசஞ்சாரச்சமாதிக்குள்ளுந் தெள்ளென்றதிடப்பட்டபின்புகேளு தெளிந்துமேசகலத்தில் சம்சயம்போக்கித், துள்ளென்றசுட்டசட்டிவிட்டாப்போலே தோற்றமாந்தேவதையை சத்தாய்க்காணே.

காணவேதேவதையை மனதிலெண்ணிக் கலங்காமல் மலைபோ லேயசைவுமற்று, நீணவேதேவதைகள் காற்றுபோலென்று நிச்சயித் துவொன்றாக நில்லுநில்லு, ஆணவே யத்துவித நிலைதானென்றுயறி வோடே திடப்பட்டு திறத்தில் நில்லு, யூணவேசாதகத்தி னிலையைக் கூட்டி யுத்தமமாரூடச் சமாதியாச்சே. உசஉ

சமாதியெல்லாம் பார்க்குமுன்னே சாதகத்தைக்கேளு தம்பித்து வாசியைநீபூட்டிமூட்டு, உமாதியா மூலங்கண்டுரைத்தபின்பு யோகமெல் லாம் நவ்வொன்றுவூட்டிப்பாரு, வமாதியாய்பாயமெல்லாந்தள்ளிப்போ ட்டுவகையாகச்ச மாதியைந்தும்வாய்க்கும்வாய்க்கும் நமாதியாய்நாலு மங்கே முன்னேதோன்றும் நாடினுல் சமாதிக்கு முறையிதாமே.

முறையான மவுனமான சமாதிகேளுமொழிந்துநான் சொல்வ தேதுகுருசொல்லவேணு, மறையானமாய்கையறுமனஞ் செம்மையா குமாசற்றால் பாசமென்றயோகந்தானும், அறையான மனஞ்சென்று வறிவில்கூடுமெதீதமதாங்கண்ட வெளிகாந்திகாணும், பாறையான யதுக் கொல்லாம் படுதீபற்றும் பண்பான மவுனத்தை யரையிறேனே, உசங

யரையுறேன் அகாரமது மூலத்தில்நிற்கும் பண்பானஉகாரமது கண்டத்தில்நிற்கும், வரையிறேன்மகாரமது மனோன்மணியில்நிற்கும் வாகாகயிழுத்தொன்றாய்க் கூட்டினுக்கால், நிரையிறேன்மவுனம தறி வில் கூடுநின்றுரைக்கில் கண்டந்தானுள்ளே கொள்ளும், இரையிறே நடக்கையிலு மிருக்கையிலுமைந்தா யிருந்துரைக்கப் பிரபஞ்ச மெல்லா மெளிதாய்ப் போச்சே. உசரு

போச்சுதே பாழாச்சுமுன்பின்னில்லை பெரும்பரியாந் திசைநா தங்காதில்கேட்கும், ஆச்சுதேமதிகோடி வன்னிகோடி யடங்காதரவி கோடிகாந்தியாகும், பாச்சுதே தினந்தோறும் பார்க்கக்கிட்டில் பண் பாக முழிகிப்போமவுனப்பாம்பு, தேச்சுதேசடத்துக்குச் சிதைவுகா ணுஞ் சடந்தானுஞ் சித்தியாய்த்திட மாய்ப்பண்ணே. ருசசு

திடமாகப்பண்ணினுல் சடம்போகாதுசிதையாது மவுனத்தைத் திடமாய்நில்லு, மடமாகமவுனத்தா லாவியைப்பாரு மனமொன்றில் கண்டத்திலொளியேகாணும், புடமாகச்சடங்காணும் பிடிக்கப்பொய் யாம்பெரிதானகற்பூர தீபம்போல்நிற்கும், சடமாகக்கண்ணினுல் சாய் கையினுலாச்சு சச்சிதானந்தமென்ற தேகமாமே. உசஎ

தேகமே யாறுதலை யாறுகாலாய்ச் சித்திமுத்தி கண்டுநின்ற பா னுவுக்குள். மாகமே யிப்படியே மதியைப்பார்த்தால் மகத்தானவமுர்

தமென்ற தேகமாகும், பூகமேபொன்போலே வர்னமாகும் பொருள் கடந்துவண்டத்தில்புக்கலாகுஞ், சோகமேசோமப்பாலுண்டுசட்டைத் தோலுரியும்மவுனத்தின் சூட்சந்தானே. உசஅ

தானென்றசமாதியைத்தான்முன்னேபார்த்து சாதித்துவப்பியா சம்பண்ணக்கேளு, ஊனென்ற ஓகாரமாமுதாசனந்தான் தள்ளு உத்த மனேசிகாரமென்ற கோபம்போக்கு, வானென்றவாயில்வந்தால் மன துட்கொள்ளு மகத்தானதுவைதமென்ற வாசினிதான்முந்தும், தே னென்றவிதிரண்டுஞ் செயிக்கமாட்டார் திறமர்கத்தள்விட்டுச் சமாதி சேரே. உசகூ

சோராகமுந்தின தத்துவத்தைப்பாரு சேர்ந்தபின்பு எமமென்ற சயதையைத்தான்பாரு, பூராககிரிகைஷென்ற நேமத்தைப்பாருபுகமூ னயோமென்றபிராணுயாமம், பேராகவுண்ணியபின் பிரத்தியாகாரம் பெரிதானதாரணையும் யோகமாச்சு, தாராகசமாதியைந்தும் ஞானமா ச்சு சாதகமாயிதனுலுஞ் சார்ந்துபாரே. உரு0

சார்ந்துமோநாலுமுறை பார்ப்பதற்குமுன்னே தனிபஞ்சகிர்த்தி யமெல்லாஞ் சாதித்தேறி, மார்ந்துமே மவுனமாஞ் சமாதிக்குள்ளே மாசற்றசிவமான தெரிசனையைக்கண்டு, சார்ந்துமேதத்வப்பசமாதிபா ர்த்து தனிப்பினபுசஞ்சாரசமாதிசென்று, சேர்ந்துமேநிருவிகற்பசமா தியாலுல் சிறந்தபின்புயாரூடச்சமாதியாமே. உருக

ஆமென்ற வேதாந்தஞ் சித்தாந்தத்தோடே ஆண்மைபாஞ் சம தாந்தமப்பியாசமார்க்கம், ஊமென்ற நாதாந்த யோகமார்க்கம் உற்று நின்றபோதாந்தஞானமார்க்கம், வாமென்றகாலாங் கிவைக்குமார்க்கம் வகைமுறையாயிது வாறுங்காணுங்காணும் ஊமென்றவுடம்பெடுத்து விட்டகுறைவந்தாலுபர்ந்து நின்றவகண்டமுன்னே புணணுந்தானே.

தானென்றஉண்ணுவதுதவளைசற்பம் போலுந்தனித்துநின்றகெ ருடன்கைக்கோழிபோலும், வேனென்றவேங்கை கைபிலாடுபோலும் விரவியதோர் மயிலின்வாய் சற்பம்போலும்: மானென்றயிடிவிழுந்த மலையைப்போலுமகத்தான துஷ்டர்கைபில்சென்றுபோலும் பானென்ற போதமுன்னைப்பாய்ந்திறைஞ்சி பருவமேதீயாலுல் பண்ணுந்தானே.

பண்ணவே தத்துவத்தைப் பரிந்துபாரு பாங்கான யோகத்தில் மாய்ந்துபாரு, குண்ணவேமவுனத்தில்கூடிப்பாரு கேசரிதானேனென் றூல் கூர்ந்துக்கேளு, நண்ணவே ரவிமதிபாம் வன்னிமூன்றும் நாடி நின்றததுவல்லோ கேசரிதான்மைந்தா, லண்ணவேயானந்த வேதாந் தம்பார்த்பா லதிலொன்றுங் கேசரியை யார்ந்திலேனே. உருச

ஆர்ந்துவதெவ்வாறு வேதாந்தமார்க்கம் அறிவான மூன்றெழுத்தினிடநேசமுண்ணே, நார்ந்துநாலெழுத்துரண்டாந்தீட்சைப்பாரு நலம்பெறவே வைந்தெழுத்துமூன்றுந்தீட்சை, போர்ந்துவது வாறெழுத்துநாலாந்தீட்சை போரானவெட்டெழுத்து மைந்தாந்தீட்சை; பார்ந்துவதுபத்தெழுத்தாறுந்தீட்சை பதினைந்துவட்சரந்தானேழுமாச்சே.

எழோடுபதினாறு யெட்டாந்தீட்சை ஏற்றமாஞ்சத்தியுடபிரசாதவித்தை ஊழோடு வொன்பதுதான் பின்புகேளு வுத்தமனே பரமானபிரசாதவித்தை, மாழோடுபத்தாச்சுதீட்சைமார்க்க மருவியதோர்பதினென்றுமவுனதீட்சை, மூழோடு ஆடாதுயெட்டிற்சேரு மூதண்டமவுனத்தை மெள்ளவறிவில்சேரே. ௨௫௬

சேருநீகுருசொன்ன வெழுத்தையொட்டி திறமானவறிவிலேயகண்டத்தைப்பாரு, ஆருநீயகண்டமதுவுன்னைத்தூக்கு மறிவிலேமனஞ்செல்லநாதயமாங்கு, மாருநீமவுனத்தைச்சொல்லாராசான் மகத்தானவகண்டத்தில்சொக்கிபுக்க, வாருநீமந்திரம்பொய்வாயைமூடு மாசற்றபதினோராந்தீட்சைதானே. ௨௫௭

தானென்றகுருபதந்தான் தாமரைப்பூப்போல் சகஸ்திரத்திலெட்டிதழாய்த் தயங்கிநிற்கும், நானென்ற நடுவேதான்மட்டமாக நலமானவைங்கோணநிற்கும்பாரு, தேனென்றநடுவேதான் சிவசத்தியொன்றுப் செயலற்று யுருவமற்று வொளியுநிற்கும், கானென்ற ரவிகோடிகாந்தியாகுங் கண்கூசுமின்னலொளி கண்கண்டாயே. ௨௫௮

கண்டிட்டால்தத்துவங்கள் சூழ்ந்துநிற்குங் கருத்தாகதத்துவத்தின்தெரிசனையைக்கண்டு, அண்டிட்டால்ஞானத்துக்காதிபீடம் அண்டமெல்லாம் போகுதடா வுருவித்தாண்டி, வண்டிட்டால் ஞானமென்பார்வாய்பேச்சாலே வந்துதென்று வித்தைசொல்விவாதுகாங்டி, கொண்டிட்டால் குறிகளை காட்டமாட்டார் கொடிதான திருப்பாட்டு கூறுவாரே. ௨௫௯

கூறுவார் குருபதத்தின் தத்துவத்தைத்தாண்டி குறிப்பானசிவனுடதெரிசனையைக்கேளு, தேறுவார்சிவகளை கோடிரவிபோலச் சிறப்பாகநின்றதடா திடமாய்ப்பாரு, ஆறுவார் சிவனென்ன சிவமேயாச்சு அறையிறேனதில் நின்று வுறையொட்டாது, ஊறுவாருன்னியத்தில் நின்றுயானல் உயரவல்லோதூக்கியே விழுக்குந்தானே. ௨௬௦

இழுக்காணமூலமுத லாறுந்தள்ளி யேறிநின்று மேல்றுமடுத்து நோக்கி, உழுக்கானவுன்மணையைத்தாண்டியேறி யுதிப்பானஞானசத்

திக்குள்ளேசென்று, மழுக்கானகேசரியாமனத்தாடி மந்தத்தின்பரா பரமாய்ஞானமூர்த்தி, பிழுக்கானகாலமொடுபிறப்பிறப்புபோகும் பிடித்துவிட்டசூடாலே யோங்காரமாமே. உசுக

ஓங்காரமத்துநின்று மண்ணையுண்ணு முருவியந்த மனஞ்சென்று தண்ணிருண்ணும், தேங்காரந் தண்ணீர்தான் தீமைவுண்ணுந் தீங்கானதீர்சென்று காலையுண்ணுங், காங்காரங்கால்சென்று விண்ணையுண்ணுங் கருத்தழிந்துமேசடலமென்றேயுண்ணும், வோங்காரம்வேதாந் தஞ்சித்தாந்தம்போச்சு மேலேறிமதுவுண்டு விரைந்துபாரே. உசுஉ

உண்டு ஓங்காரமுதலஞ் செழுத்தோடாறும் உற்றுநின்றபஞ்சகர்த்தாளிருக்குந்தானம், அண்டுவாங்காரமொடு ஆணவமுமற்று அதிஷ்டானம்நானென்றதற்றுப்போனல், பண்டுதானகாரமொடு வுகாரங்காணும் பாங்கானமகாரமொடு விந்துநாதம், விண்டுவதின் மேல்நிற்கும் பாபரத்தின் வெளியானமவுனத்தைப் பற்றியேறே. உசுந

ஏறவேயகாரமது உகாரத்தைக்கொள்ளும் ஏத்தமாம் உகாரமது மகாரத்தைக் கொள்ளும், மாறவேமகாரமது விந்துவையுட்கொள்ளு மகத்தானவிந்துவது நாதத்தைக் கொள்ளுந், தாறவேநாதமடி சத்தியைத்தான்கொல்லுந் தனித்துநின்ற சத்தியல்லோ சிவத்தைக்கொள்ளும், சிறவேபுரந்றன்னைப்பரந்தான்கொள்ளுஞ் சிவபதத்தைக்கொண்டவிடஞ்சேர்ந்துஉண்ணே. உசுச

சேர்ந்துநின்றமூலமுதலாறும்பார்த்து சுழிமுனைதானுறுவி நின்றதோற்றப்பார்த்து, சார்ந்துநின்ற மதிபோலே சாம்பவிலைக்கண்டு தாக்கிநின்று வனமுறைத்துத் தேர்ந்தபின்பு, பார்த்துநின்ற திவ்வளவும் யோகமார்க்கம் பகலிரவுற்றவிடம் மூனமார்க்கம், கார்ந்துகன்னி நின்றவிடங் கண்டால்ஞானங் காட்டுவாள் கேசரியைக் கண்டுபாரே.

கண்டுபார்வாசியுன்னி மேலேயேத்த கைவிட்ட மயக்கத்தைக் கிழேதள்வாள், விண்டுபார் க்ஷணத்துக்குள் வெளியுங்காணும் விடுபடு வாளண்டண்ட மாலைபூண்டாள், அண்டுபார் ஆதிவலையத்து அநாதிவலையத்து அதீதமாம் ரண்டுமொன்று அறிந்துகூடு, உண்டுபார் நிற்குணத்திலமுர்தமள்ளி லுயர்ந்துநின்றஞானசத்தி யுண்மைதானே.

உண்மையாம் வாசியொன்று மவுனமொன்று முத்தமமாம் ரண்டுவித்தை யுரைக்கக்கேளு, தண்மையாஞ் சாம்பவியுங் கேசரியும் ரண்டுதனித்தேசி யேருதற்குக் காதிவித்தை, வண்மையா மனமென்றால் ஞானவித்தை மாசியென்றமனமானல் ரண்டும்பொய்யாஞ், ஆண்மையாமறிவந்தாண்டுமோகு மதிதனின்றவெளியல்லோ வகண்டம்பாரே.

பாரென்றதீயிற்குள் பராபரம்தானிருந்தார் பண்பாபகக்கண்டவ ரார்சித்தயோகி எரென்றவுன்மனத்தாய்கேசரிக்குள்நிற்பாளேறிப்பார் மவுனம்வைத்துவூதுஊது, நீயென்றநிற்குணந்தானதிலேகொள்ளு நிலையாரெமவுனமொன்றுவதியுண்டு, கானன்றநீராகார மொன்றுமில்லை கட்டுறதாரறிவுகொண்டு கருதிக்காணே, உகூஅ

காணவேகுண்டலியின் மூலமொன்றுகண்டத்தில்பாரபரமா மூலமொன்று, பூணவேபுருமயமூலமொன்று புகழான விந்துவிலே மூலமொன்று, தாணவேசத்தியிலேமூலமொன்று தனித்துநின்றபராபரத்தில் மூலமொன்று, ஆணவேயிதையாறுங்கண்டோன் ஞானியறிந்துணர்ந்தால் மும்மூலயோகியாமே. உகூகூ

யோகியாம்நகாரவரையகாரவரைமட்டும்முறுதியாம் யோகத்தின் மூலமாச்சு, வாசியாம் அகாரமுதல் உகாரந்தொட்டு வதிதமாமகாரவரைஞானமூலம், தேசியாந்திசைநாதமவுனத்தில்காணுஞ்சேர்ந்தேறச் சேர்ந்தேறவகண்டவீதி, வூதியாங்காமப்பாலுண்டால்கேளுபோகசித்திக்கடுக்கானற்பாலே யுண்ணே. உஎ0

கடுங்கானற்பாலுண்ண ஞானசித்திகடிதான யோகத்திலஞ்ஞாத, மடுங்கானபவுறுத்தி லஞ்சுநாதமறைதானுங் கடந்திடத்தே சுத்தநாதம், நெடுங்கானல்யீசத்தில்வாசிமுத்தி நேர்ப்பானமூலத்திலொவியே சத்தி, திடுங்கானல்சொலித்து நிற்குமென்னுலுந்தான் தூரமல்லகாதமல்ல கண்ணிமைக்குளாமே. உஎக

கண்ணிமைக்குள் விண்ணுக்குள் கலந்துகாணுங்கடிதான விண்ணேது வெளியெங்கேது, ஒண்ணிமைக்குளொளியேது உரைத்தபடியிம்மூன்று முன்னிதமாங்கே சரிதானுபர்த்தியாச்சு, நுண்ணிமைக்குள்கண்ணேது மூக்கங்கேது நுண்மையாங்கண்டிப்பு வழிந்துபோச்சு உண்ணிமைக்கு ளொன்றிரண்டு சமரசந்தானேது வுற்றுப்பார் வெட்டவெளிஒண்ணில்தானே. உஎஉ

ஒண்ணிலே நின்றுரைத்துப்பழக்கமாகி உத்தமியாமனோன்மணியைப்புருவமையத்தோடே, உண்ணியேயொளிவோடே மவுனத்தையோட்டி வூதியேசாம்பவியைக்கண்டுகொள்வாய், 'நிண்ணியேயிவ்வளவு யோகமார்க்கம் நின்றவனேசிவயோகி நினைவாய்க்கேளு. குண்ணியே விந்துவென்ற குருபதத்தைக்கூட்டப்பபாமவுனத்தைத்தாரையாமே.

தாரையாம் விந்துவிலேதிரமதியோகோடி தளுக்காகக்கண்கூசி மயக்கமாகும், ஓரையாம்நாதத்தில் செவிடுபட்டுவூமையென்றவெருத்திணுடவுருவந்தோன்றும், வாரையாமயசத்தியிலே வன்னியேமொச

ற்றகோடிரவிமதியுமொவ்வா, சூரையாஞ்சோமப் பானுண்டவர்க்குக் காணுஞ் சூதானஞானிகட்குமாயந்தானே. உஎச

மாயமாஞ்சிவத்துக்குள் மனவுஞ்சென்றால் மாசற்றநவகோடிவன்னிரவிசோமன், பாயமாம்பரத்தின்சிழ்முப்பாழுண்டு பார்க்கவேயகாரமொன்று உகாரமொன்று, மோயமா மகாரமொன்றும்பாழாக முனைந்திந்து வதிவெளியைச் சொல்லப்போகா, தூயமாமொழியுடையவுன்மனத்தை தேவிபுடபதமொன்றே கேசரிதான்காணே. உஎரு

கேசரிதான் தாயானபதத்தின்காந்தி கீர்த்திக்கண் கொள்ளாது விண்கொள்ளாது, ஆசரியென்பாா ரம்பாரந்தூளென்பார் அவளுக்குள் மவுன முண்டியறிவுன்ளிப்பாரு, கேசரியின்மவுனத்தே நிஷ்களமாய் போவாய் கெடியானவம் பரத்திலேதோவேதோ தூசரியின்படிமைந்தாலட்சியத்திநேர்மை சொல்லரிதுவப்புறத்தேசோதிதானே.

தாவென்ற மகாரவரைகாதவோசை தாயானகன்னிக்குப் பீடமாகு, மாளென்றேயூணப்பாமவுனஞான மகத்தானநாதத்தோ டென்றியொரு முனையாய், ஊனென்ற ஒருவழியா யொன்றாயோடு வுட்புகுந்தால்தோற்று தங்கொன்றுமில்லை, தூனென்றசுத்த வெளிரவிகோடிவன்னிகுழப்பாக மதிகோடி கண்டுகொள்ளாதே, உஎஎ

கொள்ளாத வதிதமென்ற மகாரங்காணும் குறிப்பகனகாரமல்லோகுருகைகாட்டும், வள்ளாதமகாரமல்லோயடங்கிய நந்தந்தாண்டி வழிகாட்டு மிடமல்லோகேசரி தான்மைந்தா, மள்ளாதமகார மென்னமேலெழுத்தே யென்பார் மாட்டுவதுமூன் றெழுத்துங் காணமாட்டார், அள்ளாதமசாரமென்ன மவுனவித்தைவாய்திறமாமவுனமாமே.

வாமென்றமவுனவித்தை மூறெழுத்துயென் பார்மாட்டுகிறவினங் காணுமார்க்கங்காணார். வாமென்றமவுனவித்தைவாய் மூடயென்பார்மாடாடு குதிரையதுவாய்போக்கேது, கோமென்றமவுன வித்தைகேட்டிருப்பார் கூட்டுறவுகாணார் கள்நாதங்கேளார், ஆமென்றமவுன வித்தை தாண்டி நாட்டி ஆதியாந்திசைநாதங் கேட்குங்காணே. உஎகூ

காணேதான் மதியினுடவமுர்தஞ்சிந்துங்கலங்காலம் துவாதசங் கடந்துதோன்றும், தானேதானேசையறுந்தன்னினைவும் போகுந்தாரை போலண்ணுக் கிலமுர்தமொடு, மானேதானமும் மலங்களற்றுப் போகும் சகத்தானவைம் பொறிகளடங்கிநிற்கும் தேனேதான்மேலாமுதம்லகிரிமீறிச் சணமாகுமுன்றுக்கு மேற்செயமுமாமே. உஎகூ

செயமானவுலகத்திலகிரியுண்டு தீர்க்கமாய்முநிர்ந்தபின்புஉன்னுளக்கிரி, மயமானமகாரத்தால்வந்துதாக்கும் மகாரத்தைக்கூட்டையிலேயறிந்துகூடு, குயமானகும்மென்ற நாதத்தில்கூடு குறியோடேயறிவென்றமவுனத்தைநாட்டு, நயமானநாதத்தினுட்டங்கேளுநலங்காமலொருவழியேநாட்டிடாயே. ௨௮௧

நாடினுல்சனனமதுமுத்தியாகும் நலமாகவேறுதற்கு வழியைக் கேளு, வாடினுல்மூலத்தில்வாசிவைத்து வழியோடேபிராணுயாமம் பண்ணத்தீரும், கூடினுல்குண்டலிக்குள்நடனங்கண்டு கொடிதானவாதித்தனொளியைக்காணு, ஆடினுல்கண்டத்திலங்கென்றாணு ஆடாத வழிதிறக்காவழிசெல்வாமே. ௨௮௨

மனோன்மணிப்பெருமை.

செவ்வையாய்நின்றுரைத்த பழக்கமானுல் சிறப்பானமனோன்மணிதான்புருவமையத்தே, மவ்வையாமொளியோடே மவுனத்தையூது மகத்தானசாம்பவியைக்கண்டுகொள்வாய், நெவ்வையாமிவ்வளவும்யோகமார்க்கம் நின்றவனேசிவயோகிநிலைத்துக்காணுங், தவ்வையாம்விந்துவென்றகுருபதத்தில் தாக்கவேமவுனத்தைத்தாரையாமே.

அஷ்டாங்க சித்தி.

தாரையாமஷ்டாங்கஞ்சாற்றக்கேளு தனித்தனியேவொவ்வொன்றுப்விரித்துச்சொல்வேன், நேரையாஞ்சாட்டியமாம் நித்திரையைப் போக்கு நியமமாய்சதாநித்தந்தாரகத்தில்நில்லு, தூரையாமனங்குவிந்துகேசரியைப்பாரு சோமப்பால் கசிந்தோடுங்கேசரியைக் கண்டால், காரையாரவிமதியும்வன்னிகூடி கலந்துநின்றயிடமல்லே கேசரிதான் காணே. ௨௮௪

ஏமசித்தி

காணவேயேமமொடுநேமமாகுங் கருதியதோராசனமும்பிராணுயாமம், பூணவேபிரத்தியாகாரந்தாரணையினோடு பெருமையாந்தியானமொடுசமாதியாகும், ஏனவேயிதுவெல்லாமெட்டேயங்கு மிசைவான சித்தாந்தம் வேதாந்தமிரண்டும், ஆணவேயடமெல்லாஞ் சொல்லக் கேளு அறிந்துகொள்ளும் நிரைநிரைவாயறிவில்தானே. ௨௮௫

அங்கிஷசித்தி.

தானென்றவேமமதுபத்துமாகும் தனித்ததோர் ஐங்கிஷையுஞ் சத்தியத்தினோடு, ஆனென்றஆர்த்திகப்பிரமங்கேளு ஆச்சரியந்தயவினுடையாட்சேபமாகும், கானென்றகூர்மையினோடுதிருதிகூட கடிதான

மிதாசாரமஞ்சனத்தோடு, பானென்றபத்துமேயேமமாச்சு பண்பான நேமத்தைப்பகர்ந்துபாரே. உ௮௬

அட்டாங்கம்.

பாரென்றசோலையத்திகோமுத்தினோடு பரமமொடுவீரமாஞ்சிங்கமாகும், மூரென்றமந்திரமொடுமுத்தமாகு முனையானமயூரமொடு சகந்தானாகும், ஒவென்றவொன்பதுமாசனந்தானாச்சு உற்றுக்கேள் பிராணாபபிரிதிதன்னை, காரென்றரேசகமுப்பூரகமுங்கலந்துநின்ற அற்பிசமுநிற்பிசமஞ்சே. உ௮௭

அஞ்சவேஆறுவகை பிரத்தியாகார மனுகூலசரீரமென்றபிரத்தியாகாரம், இஞ்சவேயிந்திரியம்பிரத்தியாகார மியல்பானபிராணனென்றபிரத்தியாகாரம், கஞ்சவேகரணமென்றபிரத்தியாகாரம் கைகலந்தகாமியமாம்பிரத்தியாகாரம், துஞ்சவேபிரத்தியாகாரந்தன்னை சொல்லிவிட்டேன் தனியாறுஞ்சூட்டிப்பாரே. உ௮௮

சூட்டியேதாரணையிலாறுவிதஞ்சொல்வேன் சுயபஞ்சபூதத்தின் தாரணைதானொன்று, பூட்டியேபிராணனென்றதாரணையினோடு புகழானபிர்மமென்றதாரணையுமாகும், தாட்டியேதாகமென்றதாரணையினோடு தத்துவமென்தொரணையுஞ்சார்ந்துகேளு, மாட்டியேதாரணையினோடுமைந்தா மகத்தானயாறுவிதமுண்டுபாரே. உ௮௯

பார்க்கவேபத்துவித தியானஞ்சொல்வேன் பரிவானசடாதாரத்தியானமொன்று, மார்க்கவேதேகமொன்று தியானமொன்று மருவிநின்றமண்டலத்தில்தியானமொன்று, வேர்க்கவேபிரமத்தின் தியானம் ஒன்று வெளிபானவிட்டுணுவின்தியானமொன்று, ஊர்க்கவேருத்திரனுந்தியானமொன்று உகப்பானதேவதாதியானமொன்றே. உ௯0

ஏமம்பத்துக்கு விபரம்.

ஒன்றானசஞ்சாரச்சமாதியொன்று உதிக்கின்றஆரூடச் சமாதியொன்று, அன்றானசமாதிக்குளஞ்சு விதஞ்சொன்னேன் அப்பனே அட்டாங்கமெட்டுமாச்சு, பன்றானயேமமதுபத்துங்கேளு பயனெல்லாஞ்சொல்லுகிறேன்பட்சிமிருகங், துன்றானபோதுவுந்தன் சுகதுக்கம் போல துப்புறவாய்மனதொன்று தெளிந்திடாயே. உ௯௧

தெளிந்திட்டாலங்கிஷைதானென்றுசொல்வார் சித்தாந்தவிபரந் தான்சொல்லும்வாறு, விளிந்திட்டவேதாந்திசொல்லும்வாரு விரிவானபொறிவழியேயறிந்துநின்று; அளிந்திட்டயகண்டமென்று பூரணத்

தையப்பா லறிந்திட்டுப்பரிசனருகக்கண்டு, தளிந்திட்டசாதிவர்ணுச்சிரமத்தாலே சங்கற்பவிகற்பமெல்லாந் தள்ளிப்போடே. உகூஉ

போட்டுமேவேறுகூறுகப்பண்ணி பூதாமலங்கிழையாய்ச்சார்ந்து நிற்கில், நீட்டுமேநின்றநிலை ஆயிங்கிஷையென்பார்கள் நேரானபரியாசம் விளையாட்டாலும், ஆட்டுமேபோய்விட்டு வெங்குமான்மா யந்தரமாய் நிரைந்திருந்தசொரூபமூர்த்தி, சாட்டுமேயிதுவல்லோ சத்தியந்தான் மைந்தா தனித்தனியேகண்டிக்கப்படாதென்பாரே. உகூகூ

என்பார்களங்கிஷையில்கூடிநின்று இறைந்துமேபரிபூரணமாயிருப்பதாக்கி, மன்பார்கள்வஸ்துவையுந்தவிரவேறே மார்க்கங்கானில்லையென்றுசந்தானித்து, தன்பார்கள்சத்தியமாம்வாக்குக்காயஞ் சாதமென்றும்பாலென்றும்கிரகியாமல், அன்பார்களபகரிப்பைவிட்டுமனமுரைத்தால்அனித்தியமாஞ் சரீராதிசுபாவமாச்சே உகூச

சரீரியென்றேயரிந்துபார்சகலமெல்லாந் தாரானசரீரத்தில்வருத்தத்தைநீக்கு, துரியமென்றேசகலசனம் நன்மைபோலச் சுகம்வருத்தமல்லோர்க்குந்தந்தைதாய்மைந்தர், பிரியமென்றேதனந்தம் வந்தாலுந்தான் பேரானசத்துருவுக்கிதமேசெய்யில், நெரியமென்றேயாட்சேபமிதையென்பார்கள் நேராகயிதுவுமல்லோ சொல்லக்கேளே.

கேளப்பாவேதாந்தசாஸ்திரமேசெம்மை கேள்வியுற்றசமயமெல்லாம்பொய்யென்றுதள்ளி, தேளப்பாதிடப்பட்டா லாட்சேபமாகுஞ் செயமானசத்துருவும் வியாதிபீடையென்பார், மீளப்பாநிரஞ்சனமுஞ் சீதளமுமாகு மிஷ்டானதுக்கவபிமானம்வந்து, ஏளப்பாசொற்பனம் போலென்றுயெண்ணி யேங்காமல்சேருவது சமயமென்பாரே.

என்பார்கள்வேதாந்தத்துள்ளேமுத்தி யொடுகுறியாஞ்சாஸ்திரத்தில்முத்தியில்லை, வென்பார்களதினலேசொன்ன பொருளென்னவேறில்லைநாமதுதானென்பதல்லோ, உன்பார்கள்காரியத்தில்மனத்திற்கோளை யுருகாமலிருப்பதேதிர்ப்தியென்பார், இன்பார்கள்வேதாந்தத்தாலேமுத்தி யிதைவிட்டால்மற்றென்றுமில்லைதானே. உகூஎ

இல்லையேபூரணந்தாநாமென்றெண்ணி யேகநித்தமறவாமலிருந்தானுகில், கொல்லையேநம்மிடத்தேவந்தெதொன்றுமில்லை கூடிநின்றல் மிதாகாரமென்றுமாகும், வெல்லையேநிர்க்குணம் வேறென்றில்லைவிருதாவாயாகாரந்தன்னைச்சுக்கி, கல்லையேதுருத்திகையுஞ் சலத்தினலே கனிந்துநின்றவாசனந்தான் சவுசமாச்சே. உகூஅ

சவுசமாம்வேதாந்தசாரத்தாலே சகமென்றதுரியமதில் தானேநின்று, நிவுசமாஞ்சொற்பனத்திலவத்தைகளைக்கண்டு நெருங்கிநின்று

போனதில்லைவந்ததில்லையென்று, வெவுசமாம்வேதாந்தகுருமுகத்தில் விரைந்துகொண்டுகாலம்வந்துநேர்ந்துதானால், துவுசமாயிருப்பதுவே சவுசமாகுந் துரிதமாமெமமென்றபத்துமாச்சே. உ௯௯

பத்தானநேமத்தைப்பகரக்கேளு பாங்கானசத்தியமென்ன மித்தையென்ன, நத்தானநானேதுநானென்றதாரு நமக்குத்தான்மகத்துவந்தபேதமேது, சுத்தானசோத்தியங்காணுவாலாச்சு சுருதியாம் வேதாந்தத்தாலேபார்த்து, நித்தானநிரந்தயமுமாலோசித்து நீங்காட்டால்பொல்லாங்கைத்தவசுமாச்சே. ௩00

ஆச்சுதேபிரமாதிலோகத்துள்ளே யழுத்திநின்றகாமியத்தை நாகம்போலெண்ணி, தூச்சுதேவெறுப்புவந்து சொற்பனம்போலாச்சுத் துக்கமிதுவென்றுசொல்லிமனதுதேறி, தாச்சுதேப்பொருளானசச்சிதானந்தத் தடையற்றுதெளிந்துநின்றுதானேதானுல், போச்சுதேயானந்தவடிவுமாகி போதமாயிருக்கில்சந்தோஷந்தானே. ௩0௧

நேமம்பத்துக்கு விபரம்.

தானனவாகமபுராணந்தன்னை தணிவாகவெல்லோக்கும் வெளியிவிட்டு, வேனுனவேதாந்தபிரமசாரம் விளங்குநெகருச்சொல்லும் பூரணமென்றெண்ணி, ஆனுனதறிந்துகொண்டாராத்திமமாச்சு யரியதாய்க்குருவுரைத்தவுபதேசத்தைக் காணுனதறிந்தபொருள் முத்தனுகிக் கருதியதோரத்தமெல்லாங் குருவுக்கீயே. ௩0௨

ஈய்ந்துபார்பரம்நோக்கத்தானமாகும் இருக்கிறதோர் தன்தேகசுகபோகமெல்லாம், ஆய்ந்துபார்யார்செய்துந்தனக்கு வந்தாப்போலேயனேகசெந்து பொசித்ததிதல்லாம்நாமென்றுதிருத்தி, நயந்துபாரொருமித்தாலீசர்க்குப்பூசைநலமாகயாச்சுதென்றுயறிந்துகொள்ளு, தோய்ந்துபாரிப்படிதாந்திருத்தியானுல்தீர்க்கமாஞ்சிவபூசையென்றுகாணே

காணவேசாஸ்திரங்களெல்லாம்விட்டு கலந்தாடுவிர்த்தி யெல்லாமடித்துத்தள்ளி, தாணவேதன்னிழல்போல் குருவினுட்பின்னேசச்சிதானந்தவெள்ளந்தானென்றெண்ணி, தோணவேதெளிவிக்கும்வஸ்துக்குள்ளே தோற்றியேசோதித்துமனந்தானென்றால், ஆணவேதெளிவக்குமுபனிஷத்துவென்று வறிவிக்கும்பூரணமேசிரவணமுமாமே.

அறிவிக்குமாங்கார வியாபாரத்தா லாதாயமிகுதியாயகப்பட்டாலும், பொரிவித்துமதின்மேலே யபேட்சைவிட்டு பொறிதானும்புலன் வழியே போக்குண்டாக்கி, வறிவிக்குங்கேட்டிருந்த ஞானமெல்லாங்

றெடியாகநிலேகுலேந்து வுலகத்தேசிக்கி, வறிவிக்கும்வாசனேயாம்பெண் டீர்பிள்ளே வருகின்றபாசமெல்லாம் லட்சமெண்ணே. ௱௧௬

என்ணவேயெண்ணியந்த மதியாறில்வந்தா லியல்பாகபழிசகத் திலிருந்துகொண்டு, திண்ணதேமனதொன்றில் வேதாந்தம்பார்த்து சீராகநிற்கிறதேலட்சையாகும், வெண்ணவேவேதாந்தபிரமந்தன்னில் விரைந்துநின்றுபூரணத்தைத்தினந்தானேக்க, வண்ணவேகோழைவி ட்டுத்தெளிவுவந்து வளப்பமுற்றூல்மதியென்றுசொல்லலாமே.

சொல்லவேநான்பிரமமென்றுவாசான் சுருதிகுருவுபதேசப் படி யேநின்று, வெல்லவேமேதாந்தப்பொருளென்றெண்ணி மிகுதியாசை தன்னேத்தள்ளிவிட்டால், மல்லவேமனமொத்தால் சிவமிதாச்சு மற்ற தெல்லாஞ்சிவமல்லமாயங்காணும், வல்லவேமவுசத்தை யைம்பொறி யின்வழியில் மருவாமல்நிறுத்திஞல்மாயம்போமே. ௱௧௮

மாயாமல்நான்பிர்மமென்றேயெண்ணி மனதொத்துநிரந்தரமும் வேதாந்தம்பார்த்து, பேயாமலெங்தெந்தகாரியங்கள்வந்தும் புகழாகத் துக்கமுடன்சுகந்தான்வந்தும், காயாமல்குருசொன்னகாரியத்தின்வழி யைக் கைமுறையாய்நிற்பதுவேவிரதமாச்சு, நேயாமலேமமென்ற பத் துஞ்சொன்னே னேராகவிருபன்தையுமனுஷ்டித்தேரே. ௱௧௯

எறியிந்தவிருபதையு மனுஷ்டித்தாக்கால் எற்றமாமனத்திடமில் லாவிட்டால், தேறியிந்தச்சுவறில்லாசித்திரம்போலாகுஞ் சிறந்தசிவ ரடிப்படைதான்வைக்குமுன்னே, சூரியிந்தகுளிகையவயத்து மொக்கு துப்புரவாய்க்காயசித்திபண்ணுமுன்னே, ஊறியிந்தச்சதுருகத்தைக் கண்டதொக்கு முண்மையிருபதுமனுஷ்டித்தாலறிவுண்டாமே,

அறிவுண்டாப்சதுர்யுகத்தோடேமூர்த்தியைக்காண யப்பனேய ஷ்டாங்கமறிந்துபுண்ணு, தறிவுண்டாச்சுகசாதனமாயிருந்துகொண்டு தனித்ததோர்மூலத்தில்வங்கென்றுபூரிக், குறிவுண்டாய்க் கும்பித்து மாத்திரையையேற்றி கூராகசிகாரத்தால்முடியுண்டாக்கி, நெரியுண்டாய் மூன்றுமுரைமாறிஞக்கால் நேராகக்கும்பகமேரேசிப்பாயே

ரேசித்துயிப்படிதானங்கென்றுகும்பி நில்லாமலிதுரண்டுந்தீர்ந்த பின்பு, ஆசித்துயகாரமுதலுகாரங்கூட்டி உப்பனேமவுனத்தால்கும்பி த்தேதகு, மாசற்றமவுனந்தான்குவிந்தபின்பு மருவியதோர்மூலத்தை விட்டுநீயுங், காசித்துகண்டத்தேநின்றுலூது காலடங்கிவந்தபின்புமூல ம்பாரே. ௱௧௨

பார்த்துமேயறிவோடேமவுனம்பூரி பரிவாகப் பூரணத்தையதுக்குள்கும்பி, நீர்த்துமேமுனையோடேரேசகத்தைப்பண்ணு நிற்பிசமாய் பிரமமென்றபிராணாயாமம், பூர்த்துமேபிரபஞ்சமென்றயாசைவிட்டுப் பின்னொன்றுமனதுள்ளேசங்கியாமல், ஆர்த்துமேயந்தமென்றகாரணமுமாகி யந்தமென்றமார்க்கத்திலாடிக்காணே. ௩௧௩

ஆடியேயாசனத்தைவிரித்துச்சொல்வே னதிகமாஞ்சோஸ்திகத்தையறியக்கேளு, மூடியேமுழங்காலாங்குளச்சில்ரண்டில் முனிந்தாக்கால்ரண்டும்வைக்கச்சொல்லதிகமாச்சு, சூடியேசிங்காதனத்தைக்கேளு சுறந்தயோவேட்டிதனைப்போட்டுக்கொண்டு, நாடிகயமுழங்கால்கள்நீட்டி நுனிமூக்கைப்பார்த்திருப்பார் நிசமாங்காணே. ௩௧௪

நிசமானபத்திராசனத்தைக்கேளு நேராகவுட்கார்ந்து காலைரண்டுங், துசமானபிறகாலேகையாற்கட்டி சுகமுற்றுயிருக்கையி லாசனமுமாச்சு, நிசமானமுத்தயாசனத்தைக்கேளு முனிந்துமேகாட்டோடு காடுபோட்டு, குசமானகுத்துக்குள்குதிரைவைத்து கூசாமலிருப்பதிந்தக்கொள்கைதானே. ௩௧௫

கொள்கையாம்பூரயாசனத்தைக்கேளு குறிபெறவோரண்டுகையுந்தரையினூணி, கிள்கையாமுழங்கையைத்தெர்ப்புளிலேவைத்து கலந்துதடிபோலாகக்கவருவார்கள், துள்கையாஞ்சுகமுற்ற யாசனத்தைக்கேளு சுகமாகவேண்டியதோர்படியிருப்பு, உள்கையாமென்பதுக்கும் பருவஞ்சொன்னே னுரைந்துயினிபிராணைபமுரைக்கக்கேளே,

கேளென்றசரீரத்தில்பஞ்சபூதங் கெடியாகவிருக்கின்றதானத்துள்ளே, மாளென்றமண்டலத்தில்வர்னமுத்து மனதுள்ளேதரித்துடனேபிராணதாரம், பாளென்றபதினாறுமூலத்தொட்டு பருவமுடன்பிராணனைத்தான்றரிக்கப்பண்ணி, தானென்றகிரமத்தோடேசஞ்சரிக்கில்தாரணைதானுலுவிதஞ்சாதிப்போர்க்கே. ௩௩0

சாதித்ததியானத்தைசாற்றக்கேளு சட்டமாம்பிரமருடவீட்டுக்குள்ளே, ரேதித்தமண்டலமுங்குண்டலங்கிரீடங்கலந்துமேசரசோதிலோகப்ரதானம், சோதித்தபரிவாரஞ்சூழ்ந்துநிற்கச் சொல்லுகிறேன் வானத்திற்சூட்டினோர்க்கு, மாதித்தவானுடையதியானங்கேளு மாசற்றபச்சைவர்னம்வருத்திட்டாயே. ௩௩௧

வருத்திட்ட சங்கொடுசக்கரமுந்தடியும் தரைந்துநின்றபதுமைபோல் நாற்கரங்கள், குருந்திட்டக்குண்டலமுங் கீரீடம்வைத்துக் கொததானமுத்தோடு துளசிமாலை, கருந்தீட்டகவுஸ்துவமாம் ரத்தி

னம் பூண்டுகையெடுக்க லட்சுமியுங்கலந்து வைத்து, அருந்திட்டபிரமா திலோகபால ரருகிருத்தி தியானிப்பாரறிந்துகாணே. ௩௩௨

அறிந்துமேருந்திரனைத் தியானம்பண்ணு ஆண்மையாமஞ்செழுத்துமாயுதங்களோடு, பிரிந்துமே குண்டலமுங்கிரீடம்பூண்டு புகழான ருத்திரியைவாமம்வைத்து எரிந்துமேயிருக்கிறதாய் தியானித்துள்ளே வெளிதாகவுபசரிப்பார் பெரியோர்தாமு, மறிந்துமே மயேஸ்பரனைக்க ருத்தாய்நோக்கி மாசற்று வர்ச்சிப்பார் வண்மையோரே. ௩௩௩

வண்மையாஞ் சதாசிவனு மனோன்மணியை நோக்கி மனதுண்ணித் தியானிப்பாரதிகமெத்த, ஆண்மையாயிப்படியே அறுவரைதியானமானபின்பு மண்டலத்தில்மூன்றுவகையானம், உண்மையாயிப்பபடியேவுபாசிப்பார்க்க ளுத்தமமாந்தேவதாத்தியானமாச்சு, விண்மையாய் விசுவமென்ற தியானங்களு விளங்கிநின்ற பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சரீரமொன்றே ௩௩௪

சரீரமொன்றே நானென்று அபிமானித்து தனித்திருந்து யீஸ்பரனைச்சிந்திப்பார்கள், சரீரமென்றே சிவனுக்குரீரமான கலந்துநின்ற லிங்கத் தைக்கண்டாப்போலே, உரீரமொன்றே ரூபமாய்நின்றதெல்லாம் உண்மையாய்யீஸ்பரனைம்போலேபாப்பார், புரீரமொன்றே பிராணுயத்தியானங்களுபுகள்பெறவேவொன்றுவஞ்கமுப்பத்தாறே.

ஆரூடபிரகிருதியென்றபுருஷனப்பா அதிகமாம்பரமார்த்தமூன்ருய்க்கண்டு, மாரூடகோஷமஷ்டி மருவிநின்ற வியாஷ்டியாய்ப்பிரித்துக்கொண்டு, தேரூடமெந்திரத்தாற் பூசைபண்ணி செபித்துநின்றுஉபாசியபார்நாற் பத்திரண்டு, ஊரூடலெவ்வொன்றே யெட்டாய்வாங்கியுயர்ந்துநின்றதித்தனையும் வித்தையாமே. ௩௩௬

வித்தையாம்பிரம மென்றதியானங்களி விரிவானமாயையெடுமாயப்பூமி, சுத்தையானசுத்தமென்ற சைதன்னியந்தான் சுருதியாயிதுமூன்றும் விண்ணைப்போலே, வித்தையாபறந் திருக்கக்காடுகண்டுமெத்தவரைதீர்த்தமுத்தி சேத்திரமாய்ப்பார்த்து, உத்தையாயெந்நேரஞ்சுந்தைசெய்து உகந்துநான்பிரமமொன்று பெண்ணியெண்ணே.

எண்ணியேபத்து நானியல்பாச் சொன்னே னெளிதாகச்சமாதிஅஞ்சுமுன்னேசொன்னேன், அண்ணியதோஷ்டாங்க மடக்கிசொன்னே னடவெல்லாந்தானறிந்தால் ஞானியாவன், ஒண்ணியதோர்சாமதிக்கு ஆதிக்கஞ்சொன்னே னுரைப்பானமாயியுடவுறுதிசொன்னேன் உண்ணியதோர் உளஞ்சுமுன்னே பார்த்துத்தேறி உண்ணியேவாசியென்ற திறத்தைப்பாரே. ௩௩௮

திறமாகவிப்படிதான் பிராணயாமம் செய்வதற்கு ரோமமெல்லாம்வேர்வையோடு, அறமாகயாடனென்று வாசிதன்னை யனுதினமுமப்பியாசம் பண்ணினக்கால், தறமானதாது வெல்லாஞ் சித்தியாகுந் தசையிலுள்ள தோஷமெல்லாஞ் சாடிப்போகும், நிறமானநோயெல்லாங்கக்கும்பாரு நெடிதாகச்சட்டையொன்று திரண்டுபோமே.

போகுமேசடத்தினுள்ளே நோய்களெல்லாம் பொருமியேநீராக வெந்துபோகுந், தேகுமேதேகமது சிவப்புமாகுஞ் செவ்வலரிப்பூபோலாங் கண்கள்ரண்டும், வாகுமேசடமிந்த யிறுகுந்தேகம் மகத்தான சக்கரங்களாறுங்காணும், ஒகுமேபஞ்சகர்த்தாளே வருந்தான்வந்து உற்றுவவர்கேட்ட தெல்லாமுதவுமாறே. ௩௪௦

உரைக்கவேரேசகந்தான் விடுவதாகு மோங்கியதோர் பூரகந்தானுள்ளேவாங்கல், தரைக்கவேகும்பகந்தான் தம்பிச்சிருத்தல் தாங்கியதோர் பீசமந்திரத்திலூடல் விரைத்துமே நிற்பீசமந்திரத்தைவிட்டு தெளியிலேபூரித்தால் மெதுவிலேதான், அரைக்கவேயஞ்சுவித பிராணயாமமசையாம துயாசனத்திலிருத்திப்பாரே. ௩௪௧

பார்க்கவேமாத்திரைதான் முப்பத்திரண்டு பண்பாகப்பூரிப்பாய் மூலத்துக்குள்ளே, ஆர்க்கவே மாத்திரைதானறுபத்திநாலு அடவாகக்கும்பித்துப்பாரு மூர்க்கவேமாத்திரைதான்பதினறப்பா முனையாக ரேசிப்பாய் தவறிடாமல், நார்க்கவேயறிந்துகொண்டு நந்தியைத்தான் பார்த்து நலந்தபின்பிறநலம நாடிஊதே. ௩௪௨

நாடியேவிஷ்ணுவை நயந்துவூது நலமாகவுரைத்தபின்பு ருத்திரனிற்சேரு, ஊடியேமயேஸ்பரத்தில் நின்றுவூது உரைந்தபின்பு சதாசிவத்திலுகந்கூடு, ஓடியேயாறுதலமுத்தியேறி உகந்துமேயொன்றுச் சுபிராணயாமம், பீடியேவிரமத்தின்கயாமத்தின் பேராகவொருமுறைக்குள் நீங்கிப்போமே. ௩௪௩

நீங்கிப்போம் பிராணயஞ்செய்யும்போது நிலைத்துமேமாத்திரை தானேறயேறக், காங்கிப்போங்கப்பமிகும் நேர்மைகொள்ளுங் கதித்துமேகபாலத்தை யசைத்துதூக்கும், வூங்கிப்போமும்மலமுங் களிம்புபோலமூர்ந்துநின்றநாடியெல்லாஞ் சுத்தியாகும், ஓங்கிப்போம்பிராணயமுறைத்துதாண லோங்குமேதிசைநாதவுண்மைதாணே. ௩௪௫

உண்மையெட்டு பருவமுண்டுபிராணயத்தி லொளியாமல்சொல்லுகிறேன்வந்துகேளு, வெண்மைமத்திநின்று முத்திவேர்வையாகுமிக்கநின்றதம்பிக்குமரண்டாம்பட்சம், தின்மையற்பறதீபமாமூன்றும்

பட்சம்செடந்தானும்லெகுவாகும் நாலாம்பட்சம், பெண்மையொத்து பிரகாசிக்கு மஞ்சாம்பட்சம் பேரானகுண்டலிமேலாறிலாமே. ௩சரு

காமப்பாலுடம்பில்கலத்தல்.

ஆறவேவாகாயகெவுனமார்க்க மதிகமாந் தூரதிஷ்டியறியப்பண்ணும், ஏறவேயெட்டினுடபெருமைகேளு ஏற்றமாங்கேசரத்தில்திசைநாதங்கள், நாறவேநல்வினையுந்தீவினையும்நீறும நயந்தபின்புநாடியுத்திதானுமாகும், ஊறவேகாமப்பா லுடம்போடே கலக்கு முவந்துமே பிராணுபமுரைத்துப்பாரே. ௩சசு

உரைத்துமேசொல்லுகிறேன் பிரிதியாகார முண்மையாய் வாசியினின்வழியிற்சென்று, மிரைத்துமே நடந்துவிக்குந் துரியந்தானுமிகையாதவுனத்தைமெள்ளமுயற்சியாக்கி, விரைத்துமேதிரிபுரதைத் திரியவொட்டாமல் வெட்டிபத்தை மறிக்கிறதே பிரத்தியாகாரம், கிரைத்துமேயிதற்குள்ளேயாறுவிதமுண்டு எடுத்துமே சொல்லுகிறேனியல்பாய்க்கேளே. ௩சஎ

பிரத்தியாகரமாறுக்கும்.

இயல்பானசரீரமென்றபிரத்தியாகார மெய்வதுரண்டுவிதம்நன்றுய்க்கேளு, நயல்பானபிரபஞ்சத்தில்மனம்போகாமல் நலமாகச்சமாதியிலேயிருத்தலொன்று, கயலாகநாடிசுத்தி கலந்தபின்பு கலந்துபோமிளமையெல்லா மழைப்பதொன்று, ஓயலானவொருபொருளை நாடிநின்றுவ் உத்தமனேபிரத்தியாகாரமாச்சே. ௩சஅ

ஆச்சென்றவிந்திரியபிரத்தியாகர மாண்மையுற்ற தாதுவெனுந்தனத்தரோகம், போச்சென்றுபோகாமல் சமாதியில்வைத்து புத்தியொத்துபூட்டுகிறதுவொன்றுகாணும், நீச்சென்றபிராணனும் பிரத்தியாகாரம் நேர்மையொத்துநாடிசுத்தியானபின்பு, ஊச்சென்றவிச்சிமிகலாடத்தோடு உறுதியுற்றவாக்கினையுஞ்சோத்திறந்தானுமே. ௩சகூ

தானனநேத்திரமுநாசிவாய்தான் தனித்தபடிநாக்குதான்கண்டம்நெஞ்சு, ஊனனவுதிரமொடுயிடுப்புநாபி உற்றதுடைமுழங்காலுபாதங்கேளு, ஆ[illegible]னையங்குஷடம் வயவங்களோடு மன்பான பிராணனைத் தான்தானம்[illegible] வேனுனகாலத்தில் விரைந்தணைத்து விடுகிறது துராணமென்றபிரத்தியாமே, ௩ரு0

ஆமென்றபிரத்தியாந்தரமாங்கானந் தன்னையலைத்து பிரபஞ்சத்தையணுகொட்டாமல், வாமென்றவஸ்துவொடுமார்க்கத்தாடி மகத்தானகாமியத்தை நரகம்போலெண்ணி, தாமென்றசங்கற்ப விகற்பமெல்

லாந்தனியானமன தினுள்ளே சங்கியாமல், வேமென்றவேதாந்த விசா ரத்தாலே விளங்கியதோர் ஞானத்திலிருத்தல்நன்றே. ௬௫௧

இருத்தினுல்கரணமென்ற பிரத்தியாகாரம் எளிதான தனதான் யம் பொன்னுமண்ணும், தருத்தினுலாபரணஞ் சகலவஸ்துந் தந்தி னுல்மன திலேயபேட்சிக்காமல், வருத்தினுல் வயிராக்கியமன திலெண் ணி மனம்வெருத்துவிடுதல்மெத்தவுபர்த்திகேளு, பருத்தினுல்கருவச ங்கபிரத்தியாகார பரிவாகவேதாந்தம்பார்த்துத்தேறே. ௬௫௨

தேறவேசாட்சியெங்கும் நாமாய்நின்றோம் திகைத்துநின்றமாய மெல்லாநமக்குக்கீழே, ஊறவேநிரந்தரமுமுறைத்துநின்று உலிந்துநின் றமார்க்கமெல்லாம் நமக்குள்நின்று, மாறவேமாயமென்ற தெல்லாந் தள்ளி மகத்தானலோகத்தோர்வணங்கிநின்று, சாரவேசர்வசித்தியா கும்பாரு சருகாதிபட்சணியுமுதவுவாரே. ௬௫௩

உதவுவார் நிர்வாணி யேவல்கேட்பார் உண்மையாம் யோகசித்தி வாதசித்தி, விதவுவார் வினைகளெல்லாங் கழன்றுபோகும் விரைந்த தோர்சுழிமுனையும் வெளியாய்க்காணும், பதவுவார்சடமதுவும் வண்டு போலாம் பொற்பதுமைபோலதுதானிருக்கலாகும், சிதவுவார்சடந்தா னுஞ்சொன்னபடிகேட்குஞ் சித்தியாய்க்கூடுவிட்டுப்பாயலாமே. ௬௫௪

பாயவேவுமீரும்பானமாகும் பார்க்கவொட்டால் கிரியதுகண் ணில்மீரும், தோயவேதேவரெல்லாம் வணங்கிநிற்பார் செடம்போச்சு கயிலாசதேகமாச்சு, ஆயவேயஷ்டமாசித்தியாகு மதுகடந்த நிர்க்கு ணமுமடுக்கக்காட்டும், வாயவேகோபத்தால்வார்த்தைசொன்னுல் மண் ணேடுகல்முதலாய் நீருய்ப்போமே. ௬௫௫

நீரானவக்கினிமண்டலல்தா நேர்ந்தசுவாதிஷ்டானத்தின்கீழாக வாருனமூலமாமுக்கோணத்தின், மருவயதோர் நாலிதழ்மேலமர்ந்து நிற்குந் தேருனவானமது சிவப்புமாகுந், தெரிந்துகொண்டுவாசியினு லுன்னியாடும் காருனகளிம்பற்றுசடமுந்தானுங், கனமில்லாவண்டது போல்தேகமாகு மூருனமூம்மலமுங் களிம்பு நீங்கு மீளாத்தியக்கினி மண்டலமுமாமே. ௬௫௬

ஆமென்றமாலிடைவிஷ்ணுமேலே யதீதமாம்ருத்திரன்ரன்பதிக் குக்கீழே, பாமென்றுபன்னிருவர்காவலாக பரிவான பிராணனைதான் காத்துநிற்கும், பாமென்றபளிங்குநிறம் போலிருக்கும் பரிவாகவாசி வைத்துயூதிப்பாரு, தேமென்றசிவகளை தேசுபோல சிறந்தவாதித் தன்மண்டலமுந்தானே. ௬௫௭

மண்டலமாய்விசுத்தியின்மேலேகாணு மனோன்மணித்தாய்கொலுவுக்குக்கீழேபாரு, குண்டலமாய்ச்சந்திரமண்டலமுந்தானுங் குறிப்பாகவமர்ந்திருக்குங்கூடிப்பாரு, மண்டலமாயமுர்தகலையருவியாகுமதிற்சொக்கிவமுர்தத்தையுண்ணலாகும், பண்டலமாய்பதினாறுகளையுந்தானும் பரிசுத்திதழைசுத்திபரவுந்தானே. ௱௫௮

பரவியேகாலாங்கி நாதர்சொன்னார் பக்குவத்திலடியேனும்பார்த்துத்தேறி, புரவியேபொதிகைக்கும்வாய்வுமூலைபெருத்ததோரசோகமாமரத்தின்கீழே, அருவியேயறுபத்து மூன்றுபேர்க்குமஷ்டாங்கயாகத்தைப்போதித்தேதான், பரவியேயறுபத்துமூன்றுபேர்க்குப்பலித்துதே யஷ்டாங்கசித்திதானே. ௱௫௯

சித்தியாயறுபத்துமூன்றுபேருந் தேசமெங்குந்திரிந்திட்டுவிண்ணிலேறி, அத்தியே யடுக்காறுமதனில்புக்கி யதிசெயங்களெல்லாந்தானறிந்துபார்த்து, நத்தியாய்நடனத்தின்புதுமைகண்டு நாதாந்தத்திசைநாதம்நாட்டம்பார்த்து, புத்தியாய்யிப்பூமிக்குள் மேருவலம்வந்து புகழ்ந்தாரே பிள்ளைகள்தான் புகழ்ந்தேன்காணே. ௱௬0

காணவேபிள்ளைகள்தான் வணக்கஞ்செய்தார் கையமர்த்திச் சமாதிக்குள்செல்லுமென்றேன், ஊணவே காலாங்கிநாயகர் முவக்குருதுமேநெஞ்சில்வைத்துமூலநாயர், தோணவேபாதமெந்தன்சிரசில்வைத்து சிவயோகமார்க்கத்தில் தெளியவென்று, வேணவர்சோகமா மரத்தின்கீழே வேட்டிதனைவிரித்துமே விரைந்தேன்பாரே. ௱௬௧

விரைந்துமேநூருண்டு சிவயோகத்தில் வெளியொளிபாழ்தன்னில் மனம்விரவிப்போச்சு, திறைந்துமேவாண்பெண்ணுஞ் சிங்கம்ரண்டுஞ் சிலையென்றநம்மையெண்ணிச்சிறக்குநூலில், புரைந்துமேவெகுநாள்தான் பிள்ளைகளைப்பெற்றுப் பெருக்கங்களாகியே சிங்கக்கூட்டம், நரைந்துமே நன்மைசுத்தி யிருந்துக்கொண்டு நாட்டமாயிரை கொண்டுயொசிக்கும்பாரே. ௱௬௨

பார்க்கவே வெகுநாள்தானிருக்கும்போது பதிவாகவதிலொருநாள்நமக்குத்தானும், ஆர்க்கவேயானந்தங்கழிந்துதானு மருவிபோல் திவலைசிங்கமடியின்மேலே, தீர்க்கவேசிங்கமதுபடுத்திருக்கத் திவலைதான் சிங்கத்தின்வாயில்வீழ, ஆர்க்கவேயெழுந்திருந்து விழித்துப்பார்த்து ஆனந்தவாரியினால் ஞானமாச்சே. ௱௬௩

ஞானமாய்ப்பந்துகனந்தனையழைத்து நாதாந்தச்சிவயோகிதன்னைத்தாமும், கானமாய்க்கல்லென்று யருகிருந்தோம் கடுஞ்சாபம்நமக்

குவரப்போகுதென்று, தூனமாய்விடமெல்லாஞ் கத்திபண்ணிசுற்றி லுந்தான் பிள்ளைகளைக்காவல்வைத்து, தானமாய்த்தங்களுக்குயிடந் தான்வேறே யவதரித்துச்சதாநித்தம் போற்றுவாரே. ௬௬௪

போற்றியேயர்ச்சித்து யஞ்சலிபண்ணி பேரானசிவசொந்தை பொசித்திடாமல், தேற்றியேபுல்சருரு தனைப்பொசித்து சிவசிந்தை மறவாமல் காத்திருக்கும், ஆற்றியேயிம்படி தானனேகங்காலமர்ச்சித் துக்காத்திருக்கும் நாளில்தானும், லேற்றியேவெளியொளிபாழ் தன் னைவிட்டுவெளியிலேமனர் தன்னை விரைந்திட்டேனே. ௬௬௫

விறைந்திட்டுக்கண்விழித்துப்பார்க்கும்போது மிருகமென்றசிங்க மெல்லாம்நடுநடுங்கி, அரைந்திட்டியடிவணங்கிநிற்கும்போது ஆர்நீங்க ளென்றுசொல்லி யான்ருன்கேட்க, திரந்திட்டமிருகமென்றசிங்கம்நா ங்கள் செயறியாப்புத்தியினிற்செயலென்றெண்ணி, முறைத்திட்டமூர் த்திபிடபதத்தில்நின்ருே முனிந்தகண்ணீர்த் திவலையினுலறிவுண்டா ச்சே. ௬௬௬

அறிவுண்டாய்ப்பயந்துமேநடுங்கி அடியேன்கள் கடந்தேறும் பொருட்டுக்காகத், தெறுவுண்டாய்த்தேவர்பறங்கரத்திருந்தோஞ்சே யமேதுதேவரீர் கடாக்ஷத்தாலே, நெறியுண்டாய்மிருகமென்றசட்டை நீங்கி நித்யமாமுத்திபெனக்கருளுகன்னே, நெறிவுண்டாய் நான்தானு முபதேசிக்க நாடாளும்ராஜாவாய்ப்பிறந்திட்டாரே. ௬௬௭

பிறந்திட்டுராச்சியங்கள் மிகவுமாண்டு பேரானசுகாதிகளை யனுப வித்து, மறந்திட்டமாம்கைபெண்ணுசைமயக்கறுத்துமனது தன்னைவ ழிப்பாடாக்கி, திறந்திட்டுத்திரேகசதமல்லவென்று திரும்பிவந்துரா சாவாய்க்குருவேயென்று, கறந்திட்டபால்போலயோகஞானங் கருத் தெனக்கு அருளியென்ருன் கடாட்சித்தேனே. ௬௬௮

என்ருனகடாட்சத்தால்யோகம்பார்த்து எத்தானவரசரனயோக த்தில்நின்று, கன்ருனகைநெல்லிக்கனிபோலேதான் கருதியேயோகத் தின் கருத்தறிந்து, தின்ருனகற்பங்கள் வெகுநாள்தின்று செடமிருக் கக் கற்பாந்தகாலந்தானுங், குன்ருனவாதமெல்லாங் கூர்ந்துபார்த்து குளிகைக்கட்டிக் கெவுனவழிகொண்டிட்டாரே. ௬௬௯

கொண்டிடவேஜவரையுஞ் சோதித்தேறி கூர்ந்துமேதிரும்பிவந் து யடியேன்பக்கல், அண்டிட்டவஷ்டாங்கமறிந்துபார்த்து அஷ்டான சைதன்யத்தடர்ந்திருந்தார், விண்டிட்டுவதுபத்துநாலுபேர்சிஷர் மே தினியிலெங்குமேசஞ்சரித்து, அண்டிட்டுச்சமாதிக்குளமைந்திருந்தா ரறியாட்டால் யோகத்தை யவத்தமாமே. ௬௭0

அவயோகம்.

அவத்தமாவயோகங்கள்சேய்தானுகி லரியாமல்பூரித்த லோதுங் கிற்ருனல், விவத்தசாம்வியாப்பிரத்தைச்சொருக்கிக்கொள்ளும் விழிப் பானகனபோகமுங்கோணிப்போகும், உவத்தமா யுடம்மெரிவுமிக்கலா கு முடலெல்லாம்வேர்வையால்வலியேகாணும், கவத்தமாமட்டயோக கர்மயோகம் கடிதானவபயோகங்கருமங்கேளே. ௧௭௧

கருமமாய்ப்பூதமெல்லாம்லயமேசெய்துகாரணமாந்தத்துவத்தை லபமேசெய்து, நருமமாய்க்குருபதத்தில்நாட்டினின்று நயந்துமேயே றுவார்கடினமெத்த, பருவமாய்ப்பிரியங்கியோகத்தாலே பரிந்துமே மலிவார்கள்கர்மகர்மம், நிருபமாய்மிக்கானராசயோகம் நிலைத்தல்லோ சாதித்துநினைவாய்ப்பாரே. ௧௭௨

நினைவாகவதன்மேலே மந்திரயோகம் நேரானதசதீட்சைமுறை யோடொக்க, அனைவாகயண்டவெளிச்சக்கரத்தை ஆடிநின்றுபிராணு யந்தீர்ந்துதேறி, மனைவாகநிர்க்குணத்தின்மவுனத்தூடிமருவிவிட்டாய் மருவிவிட்டாய்பூரணத்திநேடு, வினைவாகத்தசதீட்சையார் சொல்லப் போருர் விரைந்துணர்ந்தபெரியோரையடுத்திடாயே. ௧௭௩

பெரியோரையடுத்திட்டுத்தொண்டுபண்ணி போற்றிசெய்துயனு சரித்துக்கேட்டால்சொல்வார், மரியோரைக்கேட்டேனே சொல்லவில் லையென்று மனக்குறங்கால்கெட்டவர்கள்கோடாகோடி, துரியாதேய லையாதேமோட்சம்வேண்டித், துரிசிவிட்டுக்காத்திருந்துகுருபதத்தில் கேளு குரியார்க்குக்கொடுத்திட்டால்தீட்சையாவார் கூட்டடாபூரணத் தில்கடுகநீயே. ௧௭௪

கடுகலேயேறயிலே தீட்டைவிதிக்கருவைக் கருத்துண்ணியங்கங் கேகலந்துகாணும், அடுகவேபிராணயமங்கங்கேவைத்து வாகாகவிழு ங்கையிலேயொளியேபீறுங், திடுகவேவொளியோடேசேறுசேர சிறப் பானதிசைநாதஞ்செவியில்கேட்கும், அடுகவேபராபரத்தாயமிர்தமீவா ளகண்டபரிபூரணந்தான்பேசும்பாரே. ௧௭௫

பார்க்கவேபூரணந்தானெளிதோமைந்தா பரிவானதசதீட்சைக்கு ருவைக்காரு, ஆர்க்கவேயவர்மனதுவந்துதானுல் ரண்டிலேசித்தியாம டைந்துகூடும், நோக்கவேயிதைவிட்டுமதத்தில்சென்று நினைவுகெடப்பா னமுண்டுநிலைத்துவுண்ணார், தாக்கவேகூசாதே சற்குருவைத்தேடித் தானசையாமுடல்பொருளுமாவிநீயே. ௧௭௬

ஆவியவர்கைக்கொண்டால்கண்டங்கொள்ளு மடுக்கானவாணுவந் தான்பிறவிபோச்சு, பாவியென்றபேரெல்லாம்படுதீயாச்சு பராபரத்தி லுன்னறிவுபாய்ந்துபோச்சு. காவியென்றசீலையென்ற வேஷமென்னக் கருவுண்ணிசமுசாரத்துள்ளேநிற்பார், கோவியென்றகோபம்வந்து செ பித்தாரானல் கோட்டிவிழுந்தாப்போலகொள்ளுந்தானே. ௩௭௭

தானனபிராணுயாமம்பண்ணும்போது தயங்கியே யபினுபரத்தி ல்பானந்தாக்கில், ஊனனஉகாரத்திலுந்தியிலேநேர்வாய் முகப்பானம ருந்துகொண்டால்கருமநோய்தான், ஆனனலட்சியத்தையதிலேவைத் து அடியற்றுமூர்ச்சையுள்ளேவாங்கிநின்ருல், பானனவபானமதுபிரிந் துபோகும் பண்பானபானத்தைப்பாங்காயுண்ணே. ௩௭௮

உண்ணவேயிவ்வளவும் யோகமார்க்கம் உறுதியாய்ப் பார்த்தபடி யுண்மைசொன்னேன், கண்ணவேகாலாங்கிஐயர்சொல்லக் கடாட்சித்த பாட்டரென்றமூலநாயர், திண்ணவேயவர்பதத்தைச் சிரசில்வைத்துச் சிறந்தமனேன்மணித்தாயார் சொல்லக்கேட்டு, விண்ணவேபதஞ்சலி யர்வியாக்கிரமர்தாமும் விதியுள்ளாரென்றுசொல்லிப்போதித்தாரே. ௩௭௯

போதித்தபெரியோர்கள்ரிஷிகள் சித்தர் புத்தியுள்ளாரென்று மாகக்கண்டு, ஓலறவேகருத்தழிந்து யொன்றேயாகி உள்ளரையில்காற் றசையாவிளக்குப்போல, அலறவேயலைச்சலற்றுத்தானேதானு யகண் டமெய்ப் பூரணமாய்நின்றுபின்னே, துலறவேதேகமற்றுயிருப்பதாலே சுத்தமாமதத்துவல்ய சமாதியாச்சே. ௩௮0

ஆச்சப்பாசவர்க்கார குருவைப்பண்ண வறையிறேனுனந்தமறி ந்தமட்டும், போச்சப்பாசவர்க்காரமென்னவென்பார் பொல்லாதரெண் ணெயைகழற்றமாட்டார், மாச்சப்பாபூநீராலெல்லாமாச்சு மருவியதிற் பழச்சாற்றைவிட்டுஆட்டி, பாச்சப்பாபுடம்போட்டுயெடுத்துப்பார்த்து பாரமில்லேலேசாச்சுவென்பார்பாரே. ௩௮௧

பாரப்பாசவர்க்காரமார்க்கம்பாரு பங்குனிதனிலெடுததப்பூநீர்தா னும், நேரப்பாபடிநாலுபாண்டத்திற்போட்டு, தாரப்பாவாட்டிநன்ருய் வகையதிலேயுண்டு, சமாதியாஞ்சத்தநனுவித்தையுண்டு தரிப்பான திரிசானுவித்தையொன்று, பெமாதியாஞ்சத்தானு வித்தைமாக்கம் கலக்கிவைத்து சமர்த்துடனேநாலாநாள்தெளிவைவாங்கே. ௩௮௨

வாங்கியேயடுப்பில்வைத்துயெரிநேர்பாக வற்றியேகுழம்புபோல் வருதல்கண்டு, தேங்கியேபடியரைதா நல்லெண்ணெயும் சிறப்பாக கூடவிட்டுத்திராளய்க்காய்ச்சி, பாங்கியேபக்குவத்திலானபின்பு பரு

வமுடன் விபூதிமேற் சிலைபோட்டு, நீங்கியேயகப்பையினா லெடுத்து விட்டு நெகிழாமல் விளாங்காய்போ லுண்டைசெய்யே. ௩௮௩

செய்தவுண்டை ரவிதனிலே யுலரவைத்து சிறப்பாக வெடுத்து வைத்துநவபாண்டத்தில், மைதபின்புலோகத்தோர் சவர்க்காரந்தான் வாதத்துக்காகாது வண்ணார்க்காகும், பைதபின்புயிதற்கடுத்த சுத்தி கேளு பாங்காகப்பாக்குபோற்சீவிக்கொண்டு, கொய்தமல்லிசாறதனால் பாகமேசெய்து கூறியரவிதனிலே காயப்போடே. ௩௮௪

காயவே யேழுநாள்கலைத்துப்போடு காய்ந்தபின்பு செய்கிறவரி சைகேளு, மாயவேநெல்லதனைப் பாண்டத்திட்டு வகையாகத்தண்ணீ ருங்கூடவிட்டு, நேயமாமல்லிகையினிலையை நினைவாகவதின்மேலேச வர்க்காரம்வைத்து, தோயவேமேலு மந்தயிலைபரப்பித் தோலைகட்டி மேல்மூடி யடுப்பிலேற்றே. ௩௮௫

அடுப்பெற்றிக்கடிகைரண்டு தீயைமூட்டி ஆவிமேல்வருதல்கண்டு யெடுநேர்பாகத், துடுப்பேற்றரவிதனிலே யுலரப்போட்டுத்துலங்கமுன் போலிலைபரப்பிநெல்லிவைத்து, வடுப்பேற்றரவிதனிலே யுலரப்போட் டுமறுகாலு முன்போலேயிலைபரப்பிக். கடுப்போற்றி யெரித்துமுன் போல் பதத்தைப்பார்த்துக் கனமானவெயிலுக்குட்காயப்போடே.

போட்டுடனே தந்தம்போற்சுத்தியாகும் புகழாகக்கிளிபோலத் தாழக்கட்டி, ஆட்டுடனேகற்சுண்ணங்கிளிஞ்சிற்சுண்ண மப்பனேயக் ண்டோறி நத்தைச்சுண்ணம், நீட்டோடேசங்குசுண்ணம் புதிதாய்ச் சுட்டு நீற்றாமேலொன்றாககலந்துகொண்டு, மாட்டுடனேகிளியெடுத்து நடுவேவைத்து வளமானசட்டியிலே வைத்திடாயே. ௩௮௭

வைத்தபின்பு அயத்தகடுயெண்ணிப்பார்த்து வளமாகப்பதியை யுறவாகப்போட்டு, உயத்தபின்புவமுரிதன்னில் மல்லிகையினிலையை யுறவாகப்போட்டு நன்றாய்க்காச்சிக்கொண்டு, நைத்தபின்பு இந்நீரை விட்டுநீயும்நலமாகமேற்சட்டிமூடிப்போடு ஐத்தபின்புகிளிவாங்கியுலரப் போடு ஐந்துதரமிப்படிதானீற்றிடாயே. ௩௮௮

நீற்றபின்பு கிளிவாங்கியுலரப்போடு நிதமாக அண்டோட்டிதனை வைத்து, மாட்டியபின்னண்டோடுமேலேமூடி மறவாமல் சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து, தோற்றியதோர்பத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு சுகமாகக் குளிர்ந்தபின்பு யெடுத்துப்பாரு ஆற்றியதோர் தவளகமாம்படிகம் போல வம்மம்மா சவர்க்காரகுருவுமாமே. ௩௮௯

குருவுக்குக்கடுங்காரசெயநீர்கேளு கூறியபூநீறுங்கல்லுச் சுன் ணாங், தருவுக்குளமுரி விட்டுக்கலக்கிவைத்துச் சாதகமாய் மூன்றுதின

ங்கடந்தபின்பு, திருவுக்குள்தெளிவிருத்துச்சேருரண்டு திற்மானபீங் கானில்வைத்துக்கொண்டு, கருவுக்குள்போடுகிற மருந்தைக்கேளுகன மான ஐந்துசுன்னங்காசுப்போடே ௩௯0

போடப்பா காசெடைதான் வங்கச்சுன்னம் பொலிவானவெடியுப் புசுன்னம்போடு, நீடப்பாசினமொரு காசுபோடு நிகருனகூடனுமோர் காசுபோடு. முடப்பா பூரமொருகாசுபோடு முனையான சலாசத்துகாசு போடு ஆடப்பாநாபியொரு காசுபோடு ஆதியென்ற சாரமொரு காசு தானே. ௩௯௧

காசெடைதான் குருவண்டு உரமுஞ்சூதங் கனமானபுழுகோடபு ருவினெச்சில், நேசிதோர்குக்குடத்தின் வெண்மலமுங்கூட நெகிழா மலமுரிவிட்டு யரைநாற்சாமம், வாசியதாமுன்னீரிற் கரைத்துக்கொ ண்டு மறவாமலண்டமது முப்பத்தொன்று, தேசியாத வெண்கருவைக் கூடவிட்டுச் சிறப்பானவெருக்கம்பால் சேரரைவாரே. ௩௯௨

வார்த்துநன்ருய் மத்திப்பாய் குச்சியாலே மறவாமல் மூன்று நாள்மத்திச்சப்பால், போற்றியதோர் தெளிவிறுத்துப் பீங்கானுக்குள் பொற்கொடிமுன் வைத்ததனைப் பூசைபண்ணி. மாற்றியதோர் வஸ்து சித்தி பானஞ்செய்து மறவாமலஞ்செழுத்து யெட்டெழுத்துமாதி, தூற்றியதோர் சவர்க்காரந்தோய்த்துப்போடு சுகமாக வேழுநாள் றவி யிற்போடே. ௩௯௩

போட்டபின்பு சுண்ணும்பு முப்புநேரே பொடித்து அரை சுண் ணும்புதண்ணீர்விட்டு, நாட்டபின்பு புடம்போட்டு யெடுத்துரைத்து நலமாகக் குகைபோலப்பண்ணிக்கொண்டு நீட்டமுடன்சரக்கெல்லாம் மொன்ருய்சேர்த்து நெடிதானபருவமிடனணுகியேதான், ஆட்டியபின் மேல்மூடிச்சீலைசெய்து அதட்டியொருபுடம்போடச்சுன்னமாமே.

சுன்னமென்ற துரைக்கலாங்கடுங்காரமெத்த தொடுகுறிபோற் கடுங் காரமேறுமேறுங், கன்னமென்றதிறவுகோல் வழலைச் சுன்னக் கடுங்காரமேறிஞல் சரக்குக்கங்டும். பன்னமென்ற கல்லுப்பு விதுக் குட்சாகும் படுமுன்னே நவாச்சாரங் கட்டிப்போகும், வன்னமென்ற வீரமது மணியுமாகு மகத்தானபூரமது சுன்னமாமே.

உப்புக்கட்டு

ஆமப்பாதாதுவகை யறுபத்துநாலுமப்பனே மெழுகாகுங் குரு வுமாகும், வாமப்பாவுபசாரங்களீய மாகும்மார்க்கத்தில் குளிகையுமாஞ் செந்தூரமாகும், போமப்பா வெகுதூரமெட்டியோடும் போகத்தில்

மெத்தவுண்டு புகட்டியாடும், ஊமைப்பாகாலாங்கிபாதம்போற்றி யுலகத்தோர் பிழைக்கவென்று வுரைசெய்தேனே. ௩௯௭

உரைசெய்தேனீ சருவடமொழியைப்பார்த்து உத்தமனே யேழு ஆயிரமாமுன்னே, நிரைசெய்தேனேழைத்தானெழுநூறாக நிகண்டாகமறைபாமல் திறந்துபோட்டேன், புரைசெய்தவென்னூலிலொன்று பொய்யா புத்தியில்லாப்புல்லருக்குமலேவுதோன்றும், கரைசெய்தேன் வாதமடந்திறந்துபோகசைதவறில் நூல்களெல்லாங்மசடாய்ப்போமே

ஆயி பூசை.

போகாது ஆயிபதம்பூசைபண்ணு பொக்கோடேயரீதாரமேறிப் பாரு, ஏகாமல்வாசியைத்தானங்கெறாணு எழும்பாமல் வாசியைத்தானறுத்து தள்ளு, நோகாமல்சடமெல்லாங் கற்பமுண்ணு நோக்கிநின்றவறிவுக்குள் மனத்தைப்பூணு, சாகாமல்தேகத்தைச் சுத்திபண்ணு சதாநித்தங்குருவுடைய பதத்திலுன்னே. ௩௯௮

உன்னவேவுப்புடைய கட்டைக்கேளு ஓடுகிறதூரமது வுயர்த்திமெத்த, பன்னவேபலனூலிலில்லையில்லை பாடினதால்சித்தரென்பகையுமாச்சு கன்னவேசவர்க்காரச்சுன்னமொன்று கலருகமன்சாரத்தைக் கல்வத்திட்டுப், பன்னவேநாற்சாமமுமிநீர்விட்டுப் பக்குவமாயரைத்துருட்டிக் குகையில்வையே. ௩௯௯

வைத்துமே சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து வளமாகபத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு, கைத்துமேவாவிட்டு யெடுத்துவாங்கி நலமானசடுங்காரச் செயநீர்குத்தித், தைத்துமேமூன்றுநாள் ரவியிற்போடு சாதகமாய்த் தினந்தினமுஞ் செயநீர்குத்திப், பைத்து வெண்ணெய் பக்குவமாய்ப் பீங்கானிலப்பிப் பருவமா யிராக்காலம் பனியில்வையே. ௪00

வைத்துடனேமொழுமொலெனத்தண்ணீராகும் வாதாகவிந்நீரில் வீரம்போட்டுக், கைத்துடனேயிந்துப்புக்கல்வத்திட்டுக் காணிதேநீரிலரைநாலுசாமம், மொய்த்துடபனயெடுத்துருட்டிச்சுன்ன முளைமேல் மூடியேசீலைசெய்து புடதைப்போட்டு, நைத்துடனே யிந்துப்புச்சுன்னமாகும் நனைத்துமே கடுங்காரம்ரவியிற்போடே. ௪0௧

பூர வுப்பு.

போடப்பா தினமூன்றுகாயம் பொசிவான பின்பெடுத்துப் பனியில்வைப்பாய், நீடப்பாசெயநீரா மிதனைவாங்கிநிலைத்துநிற்கும் வீரத்தைப்பொடித்துத்தூவி ஆடப்பயாசெயநீரு மொருபலந்தான் வாங்கி

யதற்குள்ளே பூரமொருபலத்தைப் போடு, நாடப்பா காற்றில்லாக்குளி ர்ந்தவிடந்தன்னில் நணுகாமல் மூன்றுநாள் மூடிவையே. சOஉ

வையப்பாரவிதனிலே ஐந்துநாள்தான் மகத்தான பூரமதுமுப்பு மாகுஞ், செய்யப்பா சுண்ணம்புக்குகையிலிட்டு சிறப்பாக மேல்மூடிச் சீலைசெய்து மெய்யப்பா பத்தெருவில் புடத்தைப்போடே வெரித்த புலிபோலுழன்று வெண்ணெயாகும், கையப்பா பட்டுடனே வெந்துநீ றுங் கடுங்காரஞ்செயநீராலரைத்துஅப்பே. சOந

அப்பியே பிங்கானில் ரவியில்போடு ஐந்துநாள் தினந்தினமுஞ் செயநீர்குத்தி, செப்பியேயொருவருடன் பேசவேண்டாம் ஜெகஜால மிதற்குள்ளே யடங்கிப்போச்சு, கப்பியாஞ்சுன்னமெல்லா மிதற்குள் ளாச்சு கையில்லை யிதற்டிள்ளே சொல்லவென்றால், வெப்பியேவெம் மியேயலையவேண்டாம் வெகுளாதேபிங்கானில் பதனம்பண்ணே.

பண்ணப்பாவீரமொருபலந்தான் தூக்கி பரிவானசவர்க்காரஞ் செ யநீர்விட்டு, தண்ணப்பாகல்வத்தி லரைநாற்சாமந் தனில் பிறகுவழித் தெழித்து வில்லையாக்கி, கண்ணப்பாரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்பு காகி டைதான் சவர்க்காரச்சுன்னம்போட்டு, விண்ணப்பா பூரமாஞ்சுன்ன மொன்று வெண்காரஞ் சாரமிருகாசுதூக்கே. சOரு

தூக்கியபின்கல்வத்திற்சாரநீரால் துடியாகவரைத்துமேற்கவசங் கட்டி, தாக்கியபின்ரவிதனிலே வுலரவைத்துச் சாதகமாய்ச் சுண்ணம் புக்குகையிலிட்டு, நோக்கியேவச்சிரமாஞ்சீலைசெய்து நொடியானகாந்த வாஞ்சீலைசெய்து, நீக்கியபின் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு நிர்மலம் போல் வெண்ணீராய் நிரைந்துபோமே. சOசு

வெடியுப்புச் செயநீர்

போகாமல்வெடியுப்புச்செயநீர்கேளு போக்கோடேவெடியுப்பு நா லாங்காய்ச்சல், வாகாமல்பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு மைந்தனே பூநீறுபலமும்போடு, தாகாமல்சினமொரு பலமும்போடு தயங்காதகல் லுப்புப்பலமும்போடு, வேகாமல் சூடனது காசுபோடு விரவியதோர் காரமொருகாசுபோடே. சOஎ

பேட்டடெல்லாங்கல்வத்திற் பழச்சார்விட்டுப் பொலிவாகமூன்று நாளாட்டு ஆட்டு, நீட்டெல்லாம் வழித்துப்யச் சட்டிக்கிட்டு நேர்ப்பா மத்தீடியரிப்பாய் நாலுசாமம், வாட்டெல்லாம் வடித்துமொரு பிங்கா னுக்குள் மைந்தனேகடுங்காரச் செயநீர்குத்தித், திட்டோடே ஐந்து நாள்ரவியிற்போட்டுச் சிறப்பாகச்சுன்னமென்ற குகையிலூதே. சOஅ

ஊதையிலே சுண்ணாம் பாய்வெந்துநீறுமுத்தமனே பீங்கானி
லெடுத்துக்கொண்டு, மாதையிலேகெடுங் காரச்செய நீர்குத்தி மைந்த
னேநீற்றியதைப் பனியில்வைப்பாய், பாதையிலேசலமாகுமிந்தநீரில்
பருவமுடன்வழலை யென்றகன்னங்காசு, கோதையிலேபூரமென்ற சுன்
னங்காசு கொடியதொடுவீரமென்ற சன்னங்காசே. ௪0௯

காசெடைதான் செயநீரில்கலக்கிக்கொண்டு கடியதொருசாக்குக
ளிற் சுசுக்குபோட, ஆசெடைதானறு பத்துநாலுங்கட்டு மாச்சரியவு
பரிசங்கள் சத்தேபாகுங், காசெடைதான் கெவிரிவெள்ளை லிங்கம் வீர
ந்தயங்காததாளகமுஞ் சிலைபுங்கெந்தி, தேசெடைதான்நாகத்தைப்ப
கையாமல்கொல்லுஞ்செணத்திலேகவருஞ்கஞ்சாய்க்காச்சாமே.

சாமப்பாவுப்பிதுக்குள் சாற்றக்கேளு தனித்ததொரு வெடியுப்பு
சீனக்காரம், ஓமம்பாகடல்நுரையுஞ் சூடனிந்துஉத்தமனேவெண்கா
ரம்துரசுச்சாரம், நாமப்பாவெடியுப்பு நீரைவார்த்து நலக்கவரையேழு
நாள்ரவியிற்போடு, வேமப்பாசரக்கெல்லாம் வெந்துநீறும் வெகுளா
தேநீங்கானிலெடுத்துவையே. ௪௧௧

வையப்பாவுப்பேது வென்றாயானால் மகூத்தானவாரிதியில் சத்தி
நாதம், தையப்பாமலைபோலே நிற்கும்பாரு தனையெடுத்துப் பாக்குப்
போலுண்டைகொண்டு, செய்யப்பாபூச்சாறு தினமூன்றுவிட்டித் திற
மானபுப்பங்கே சுத்தியாகும், மெய்யப்பா நினைவாக வுலரப்போடு விர
வியங்கே வுட்பூசமருந்துகேளே. ௪௧௨

கெளப்பாசவர்க்காரச்சுன்னமொன்று கெடியானவீரமொன்று பூர
மொன்று, வாளப்பாசவர்க்காரச் செயநீர்விட்டு மைந்தானகுழம்புபோ
ல்கல்வத்தாட்டி, கேளப்பாகல்லுப்பில்துவைத்துவாட்டு கொள்கியந்தத்
தணலுக்குளடர்ந்துவாட்டி, நாளப்பாகுழம்பையெல்லாம் பூசிவாட்டி
நலத்தபின்புமுன்னெட்டு மருந்தைபூசே. ௪௧௩

பூசியதைவாட்டுதற்கு விபரங்கேளு பொலிவான வெடியுப்புநீரை
வார்த்து, தாசியதைக்கல்வத்தில் குளப்பிக்கொண்டு தழையெல்லாம்
பிரட்டிநன்றாய்வாட்டிப்போடு, வாசியதைகல்லுப்பு பலத்தைக்கேளு
வகையாகமும்பலத்திற்பூசிப்போடு, தேசியதையடுக்கடுக்க முதிரவாட்
டிச் சிறப்பாகதணலுக்குளடர்ந்துவாட்டே, ௪௧௪

வாட்டிடவே கல்லுப்புத்தேறிப்போகும் மருவியதோர் ஊசரமு
ம்உப்பும்நேரே, நாட்டிடவேநாயுருவி புரண்டைச்சாம்பல் நலமானகிளி
ஞ்சிநீர் சரியாய்க்கூட்டி, ஆட்டிடவேவமுரிவிட்டு மெழுகாய்ப்பண்ணி

அடைபோலேரண்டாக்கி சட்டியிலேபோடு, நீட்டிடவேபடைமேலே யுப்பைவைத்து நேர்பாகவதின்மேலே யடையால்மூடே. ௪௧௫

மூடியேமேல்மூடிச் சிலைசெய்து முசிபாதே யடுப்பேற்றியெறிநால் சாமம், ஆட்டியேதீபம் போலெரித்துவாங்கி ஆறவிட்டுயெடுத்தந்தபடி யேவைத்து, நாட்டியேகசபுடத்திற் போட்டாயானால் நலமானவயிரல் போலுரு கிக்கட்டும், தேற்றியேபாறவிட்டுத்துப்பாரு சிவசிவாமுத்து போல்மணிபுமாமே. ௪௧௬

ஆமப்பாமணியெடுத்து வுருக்கிப்பாரு அரகராபொன்போலநின் று ஆடும், தேமப்பாகரிதனிலே யிரங்கிற்றானால் சிறப்பாகமுன்போல மருந்துப்பூசி, வாமப்பாபுடம் போடுவுருகிநிற்கு மணிபோலே நின்றாடு ங்கரியினுள்ளே, தாமப்பாவுப்பு மணித்தாழ்வடமாய்க்கோர்த்துத் தா யோடுதந்தையும் பூசைபண்ணே. ௪௧௭

பண்ணப்பாபானமொடு சுத்திவைத்துப் பரிவாகப்பூசைபண்ணிம துவையுண்ணு, விண்ணப்பா தாழ்வடத்தைக்காதில்வைத்து வேதாந் தவனுபவத்தில் மனதையுன்னிக், கண்ணப்பாவஞ்செழுத்து மெட்டெ முத்துமோத கயிலைபுறைசிவன்வந்து நிர்த்தஞ்செய்வார், நண்ணப்பா சிறுபிள்ளைவாயில்வந்து நாட்டிலுள்ள வதிசயங்கள்சொல்லுவேனே.

சொல்லுவாளட்டகர்ம மெட்டுந்தானும் தோற்றாநகருமத்தின்வ ழியுஞ்சொல்வாள், கொல்லுவாள்வாமத்தைப் பணிந்தபேரை கூப்பிடு வாள்வாமத்திற் கொள்கினோரை, வெல்லுவாள்சிவகாமி சொல்லயானு விடுத்துப்பார்த்து மக்கட்காகச்சொன்னேன், மல்லுவாள் சமாதியிலே யுரைத்துப்பாரு மாயப்பிரபஞ்சமெல்லா மொழிந்துபோமே. ௪௧௯

போகாமல்உப்பினிடகுருவைச்சொல்ல புகழாகச்சவர்க் காரச்சு ன்னமொன்று, நோகாமற்கர்ப்பூரச் சுன்னமொன்று நேர்ப்பாரவீரத் தின் சுன்னமொன்று, வேகாமற் புழுகொன்று சீனமொன்று விரவிய ரைச்சவர்க்காரநீரினாலே, வாகமலுப்பினுட மணிக்குப்பூநீர் மாசற்றர விதனிலே யுலரப்போடே. ௪௨௦

உலர்ந்தபின்புசுண்ணாம்புக்குகையில்வைத்து உத்தமனே மேல் மூடிச்சிலைசெய்து, அலர்ப்தபின்பு பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு ஆதி யென்றகல்லுப்பு சுண்ணாம்பாகும், குலந்தனுக்குக் கோடாலிக்காம்பு போலே கொள்ளியதோர் சரக்குக்குகாலன்காலன், நலந்தனக்கடுங்கா ரசசெயநீர்குத்தி நாளெழுரவியிற்குள் உலரப்போடே. ௪௨௧

போடவேவதின்மேனிப்பூப்போலாகும் பொலிவானசுன்னமிடை
சாரங்கூட்டி, நாடவேதினமொன்றுஅரைத்தாயானல் நலமானவருண
சலம்போலேநிற்கும், நீடவேரவிதனிலேயுலர்ந்தபின்பு நேரானசுண்
ணம்புக்குகையில்வைத்து, ஆடவேமேல்மூடிச்சீலைசெய்து அகட்டியொ
ருபுடம்பொடச்சுன்னமாகே. சஉஉ

சுன்னத்தைப்பனியில்வைக்கச்செயநீராகுந் தோற்றறியவெந்நீரில்
வீரச்சுன்னம், வன்னத்தைமாற்றிவிக்குஞ் சவர்க்காரசுன்ன மாசற்ற
வெளியாகும்பூரச்சுன்னம், கன்னத்தைவெளியாக்கும் நீரிற்போட்டுக்
கலக்கியொன்ருய்மத்தித்துச்சரக்கிற்பூச, அன்னத்தையடுத்தபால்சல
ம்வேருய்ம்போல் வணுகிலேகட்டியங்கேமணிபோலாமே. சஉங

ஆமப்பாயறுபத்துநாலுதானும் அப்பனேவுபசரங்கள் நூற்றிரண்
டுபத்தும், போமப்பாலவணமுதலிருபத்தஞ்சும் பொன்காய்க்குமரமா
கபபண்ணுவிக்கும், நாமப்பாகாலாங்கிபதத்தைப்போற்றி நாட்டிலுள்
ள்பேர்களுக்குப்பிழைக்கச்சொன்னேன், வாமப்பாயென்னுலி லொன்
றுதப்பில் மதிகெட்டபோகமுனியென்றுசொல்லே. சஉச

சொல்லவேஉபினிடமணியைக்கேளு தூடியாகக்கருவில் வைத்து
வுருக்கும்போது, மல்லவேதங்கமோரிடையைநீட்டு வாய்திறந்துஆவெ
ன்றுசுழித்துவாங்கும், வெள்ளவேநாகமோரிடையைப்போடு பேதித்
துவாங்கையிலேசூதம்போடு, தெள்ளவேவீரமோ ரிடையைப்போடுத்
திரண்டுருகிவாங்கையிலேகெந்திபோடே. சஉரு

போட்டுடனேகளங்காகுமுப்பூவுங்கால் பொலிவானநவலோகமன்
பதுக்கொன்று, காட்டுடனேபத்தரையேமாற்றுகாணுங் கனகத்தைக்
கண்டுடனேகொர்ச்சிக்காதே, ஆட்டுடனேஅன்னமரைதண்ணீர் கொள்
ளு ஆசையென்றபுளியுப்பை பகற்றித்தள்ளு, நாட்டுடனேசிவசொத்
தைவறுமைபோலெண்ணு நலம்போலேசுமாதியிலேயிருந்திடாயே.

இருந்திட்டவுப்பினிடசெந்தூரத்தை யிதமாகக்கேளுங்கள்மாணு
க்காளே, தருந்திட்டசூதமொன்றுநாகமுன்று மருவியிதையுருக்கியல்
லோபொடியாய்ப்பண்ணி, திருந்திட்டவீரமென்றசின்னமொன்று சிற
ப்பாகமத்தித்து பனியில்வைக்க, அருந்திட்டசெயநீரா மிதனைவாங்கி
ஆதியென்றவுப்புபணிதன்னிற்ருேயே. சஉஎ

தோச்சுமேபரித்தகட்டைமேலேதூற்றிற் சுகமானவிலுப்பைநெ
ய்பால்விளக்கைவைத்துப், பாச்சுமேநூலிழையில் திரியைப்போட்டுப்

பக்குவமாய்வாங்குமட்டுப்வாட்டித்திரு, எய்ச்சுமேயுப்பருந்துபரிதான ப்பா இதமானவருணனைப்போலாகும்பாரு, காச்சுமேநவலோகமைமப துக்கொன்றிய கையோடேபத்தரையாங்கண்டுகொள்ளே. சஉஅ

கொள்ளப்பாசெந்தூரங்குன்றிமட்டுங் கோடானகோடிவரையிரு த்துந்தேகம், விள்ளப்பாசுக்கிலத்தைக்கட்டிநீற்ற மேலேறுமல்லாதுகீ ழோடாது, துள்ளப்பாநரைதிரைகளெல்லாமாறுஞ் சுகமாகுங்காயமது சிவந்துபோகும், விள்ளப்பாசட்டையொன்று கக்கிப்போகும் வேதாந் தசாரமெல்லாம்வெளியாம்ப்போமே. சஉகூ

போமப்பாபச்சையுப்புதின்ருயானல் புகழானவேருவையில் கக்கி போடுய், வேமப்பாவமுரியிலேயிரங்கிப்போகும் வெறிப்பானச்சடமெ ல்லாம்தளர்ந்துபோகும். போமப்பாசடமலேந்துநரைமெத்தாகி புகழா னதந்தமெல்லாங்கழன்றுபோகுப், நாமப்பாகட்டியதோருப்பைத்தின் றுநலமானசமாதியிலே யிருந்திட்டேனே. ச0ங

இருந்திட்டேன் சமாதியிலேகற்பமுண்ட ஏழுயுகங்கடந்தபின்பு யெழுந்தேனையா, அருந்திட்டபாட்டர்பக்கல்சென்றுயானும் அருகிருந் தெழுந்திறைஞ்சிதீட்சைகேட்டேன், திருந்திட்டகாலாங்சிஜயர்யாதவ சென்று செப்பமுடனேயுகம்வாதம்பார்த்தேன், பருந்திட்டமாகியல் லோகுளிகைகட்டிப் பக்குவமாயண்டமெல்லாம்பார்த்திட்டேனே.

பார்த்திட்டேனண்டரண்ட பத்துமட்டும் பரிவானமலைதோறும் நாதாக்கள்கோடி, ஆர்த்திட்டமலைதோறுஞ்சித்தர்கோடி அந்தத்தம லைகளிலேமூலிகையோமெத்த, ஏர்த்திட்டசாஸ்திரங்களனேகமுண்டு எந்தநூல்பார்த்துமேயெளிதில்காணூர், மார்த்திட்கிமாகவல்லோ வுப் புச்சொன்னேன் மறைத்தார்கள் சாஸ்திரத்தில் சித்தர்தானே.

மறைத்ததென்னவென்ருக்கால் சொல்லக்கேளு மலைகளெல்லாம் சித்தர்மயமாச்சுதென்று, நிறைந்ததென்ன ஆதியுப்பையிழுக்காய்ச் சொல்லி நேராகவழலையைத்தான்மூடிப்போட்டார், உரைத்ததென்ன வாலையினல்வாதம்போச்சு ஓகோகோகாயசித்திகெவுனசித்திபோச்சு குறைத்ததென்னசித்தரென்றுசொல்லியானுங் கூறினேன்வெளியாகக் கூறினேனே. சஙங

கூறியதோர்சவர்க்காரவுண்டைசெய்து குறிப்பாகச்சுத்திபண்ணி சுன்னம்பண்ணு, மாறியதோர்கடுங்காரச்செயநீர்பண்ணு மைந்தனே கற்பூரவுப்புபண்ணு, தேறியதோர்வீரத்தைச்சுண்ணம்பண்ணு சிறப்-

பாகவெடியுப்பிற்செயநீர்பண்ணு, ஆறியதோர்கல்லுப்பைக்கட்டியாடு அரகராவாதமிதிலடங்கிப்போச்சே. ௪௩௪

போச்சென்றவுப்பினிட மெழுகைக்கேளு பேரானவுப்பதுவும்பல மும்மொன்று, ஆச்சென்றகுகையில்நின்றுவுருகும்போது அப்பனேசார மதுபலமுங்கால்தான், நீச்சென்றவெண்காரம்பலமுங்கால்தான் நேரா னகெந்தகமும்பலமறைதான்சேர்த்து, காச்சென்றசவர்க்காரநீரைவார் த்துக் குன்றியளவுண்டைசெய்யே. ௪௩௫

செய்தவுண்டைவுப்புநின் றுருகும்போது சிதராமலொவ்வொன் றுய்க்கொடுத்துவாநீ, மைதவுண்டைபுகையாமலுள்ளேவாங்கி மகிழாம லுப்பதுவுமிப்பால்வாங்கிப், பெய்தநவலோகத்தில் னூற்றுக்கொன்று போட்டிடவேதசமாற்றாய் நிற்கும்பாரு, ஐதவுப்புக்காவிக்குமோடாத ப்பா ஆச்சரியங்காயசித்திசுருக்காம்பாரே. ௪௩௬

பாரிந்தமெழுகதனைக்குன்றியுண்ணு பத்தியமாய்ப்புளியுப்புப்பெ ண்ணுந்தள்ளு, காரிந்தநாற்பதுநாளுள்ளவரையில்வாழுங் கனமான யோகத்தேநின்றுதேரு, சாரிந்தசட்டையொன்றுதள்ளிப்போடுஞ் சந் திரனேசூரியனேவென்பார்பாரு, ஆரிந்தபகுசெய்வார்நாதாக்கள்செய் வார் ஆச்சரியமுலகத்தோர்பாஷாண்டிதானே. ௪௩௭

தானென்றவுலகோர்க்குவாதமெய்தி லத்தருவம்யனுய்த்திரிந்து பெண்ணைச்சேர்ந்து, பானென்றவமுதமுண்டுமற்றேயாகிப் பலநினை வாய்க்கற் பழித்துப்பாசமெய்திக், கோனென்றகுருவேது காயசித்தி யேது குறிப்பானஆதாரவழுதானேது, வானென்றியாடுகிறகுளிகை யென்னவென்று வாய்ப்பேச்சாய்த்திரிந்துழன்று மருளுவானே.

மருளாமற்போகவல்லோ வாதஞ்சொன்னே மாண்டிறந்துப்போ காமற்காயசித்திசொன்னேன், இருளானவெளிகாண யோகஞ்சொன் னே னேழுவகைகாணவல்லோகுளிகைசொன்னேன், அருளானமனம டங்கப்போதஞ்சொன்னேன் வாநந்தமாவதற்கு வஸ்துசொன்னேன், பொருளானகுருபதத்தில் தொண்டுபண்ணி போக்கோடேவுப்பைமுந் திக்கட்டியாடே. ௫௩௯

ஆடவேவுப்பென்றசுன்னமொன்று அணைத்திடுநீசாரத்தை ரண் டையுந்தான். நீடவேகல்வத்திலரைநாற்சாமம் நேர்ந்தபின்புசுன்ன மென்றகுகையில்வைத்தூது, நாடவேகடுங்காரசெயநீர்குத்தி நாள்மூ ன்றுமத்தித்துரவியில்வைப்பாய், மூடவேரவியில்வைக்கச் செயநீராகு முத்தமனேயிந்நீரினேட்டங்கேளே. ௪௪0

கேளப்பாயிங்நீரில்வீரச்சுன்னங் கெடியாகமத்தித்துப் பலந்தான் பூரம், நாளப்பாபிங்கானிற்பூரம்போட்டு நலமாகச்செயநீரை யதிலே வாரு, நீளப்பாமூன்றுநாள்நிழலில்வைத்து நேர்பாகரவிதனிலேஐந்து நான்போடு, வாளப்பாயரைத்துநன்றுய்பில்லே தட்டி வளமானசவர்க்கா ரச்சுன்னம்பூசே. ௪௪௧

பூசியல்லோசுன்னமென்றகுகையில்வைத்துப் பொருந்தவேமேல் மூடிச்சீலேசெய்து, ஆசியல்லோபீசானம்பூசைபண்ணி ஐங்தெருவிற் புடம்போடப்பூரம்நீறும், வாசியல்லோகடுங்காரச்செயநீர்குத்தி மகத் தானரவிதனிலேயுலரப்போடு, தேசியல்லோசிவகாமிசொன்னமார்க் கஞ் செப்புகிறேனதின்வேகஞ்செப்புறேனே. ௪௪௨

செப்பியதோர் பூரமதுபலந்தானென்று தெளிவான சாரமதுபல முமொன்று, ஒப்பியதோரிதுரெண்டுங்கல்வத்தாட்டு ஓங்கியதோர்கெ ட்டெழும்பமாட்டுமொட்டு, தப்பியதோர்சுண்ணம்புக் குகையில்வைத்து சார்பாகமேல்மூடிச்சீலேசெய்து, அப்பியதோர்புடம்போட வெந்துநீரு மாச்சரியம்பனியில்வைக்கசெயநீராமே. ௪௪௩

ஆமப்பாவிங்நீரில்வீரச்சுன்ன மதட்டியேகலக்கிமெள்ளவைத்துக் கொண்டு, ஓமப்பாசரக்கானவறுபத்திநாலு முற்றுமெள்ளமாட்டிடவே மணிபுமாகுஞ், சாமப்பாசாரமதுலவணமெல்லாஞ் க்ஷணத்திலேசுண் ணும்பாய்விரிந்துபோகும், வேமப்பாகண்டருமோவெள்ளேயாகும் வே தித்ததாளகத்தின்மஞ்சள்போமே. ௪௪௪

மஞ்சளென்றகெந்தகமேவெள்ளேயாகு மாசற்றவீரமதுசுன்னமா கு, மஞ்சளென்றலிங்கமதுமெழுமேயாகு மாதியென்றகல்லுப்புமணி யுப்புமாகுந், துஞ்சளென்றஉபசரங்களியமாகுந் தொடுமுன்னேதேக மதுவிரைத்துப்போகும், கஞ்சளென்றலோகங்கள் வெண்ணேயாகுங் காட்டிடவேநூற்றென்றிலேமமாமே. ௪௪௫

ஏமமேயாச்சுதென்றுபுளக்கிக்கவேண்டா மெளிதாகமூலத்தையிரு த்திப்பாரு, வாமமேகெதியாகவனுதினமும்போற்று வழியாறுதலமே ம்லாங்கண்டுபாரு, தேவமேசமரசவாசலுக்குள்ளேபுக்கிச் செப்பரிய மதியளவுங்தொட்டுயேறு, காமமேகதியென்றுவிழுகவேண்டாங் கருத் தென்றவாளினுற்பொறியைவீசே. ௪௪௬

வீசிடவேபூரமென்ற நீறினலே விளங்கியதோர் தாளகத்திற் சுருக்குப்போடு, தூசிடவே சவர்க்காரச்சுன்னந்தானுந் துடியானபூர மென்றசுன்னமுன்று, ஆசிடவேவெடியுப்பு நீராலாட்டி அப்பியதா

ளகத்தில் விரவிப்போடு, வாசிடவே சுண்ணும்புக் குகையில்வைத்து மண்செய்து லூதிடவே சுன்னமாமே. சசஎ

சுன்னமென்ற தாளகத்தில் வீரங்கூட்டித் துடியாக மத்தித்து வங்கத்தப்பி, கன்னமென்ற அண்டோடு கீழ்மேலிட்டு கடுவேகசுன்ன மென்ற குகையிலூது, வன்னமென்ற வங்கமது சுன்னமாகும் வாத மென்ற கடைதிறக்குந் துரவுகோலாஞ், சின்னமென்ற வேங்கைகையி லாடுபோள திடுக்கிட்டுச் சூதமது வுண்டையாமே. சசஅ

ஆமப்பா துரிசியொரு பலமேதூக்கு அதிகமென்றபூரநீர் தன்னில் தோய்த்து சேமப்பா ரவிதனிலேயுலரப்போடு சிறப்பாக வேழுநாளா னபின்பு, தாமப்பாசவர்க்காரச் சுன்னமொன்று தயங்காதவீரமொன் றுசுன்னமொன்று, வாமப்பாவங்கமொன்று பூரமொன்று வகையாக சூதமொருகாசுந்தானே. சசகூ

தானென்றபுழுகொடு உரமுங்கூட்டிச் சமரசமாய்க் கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி, மானென்ற துரிசியின்மேல் கவசங்கட்டி வகையான சுண்ணும்புக் குகையில்வைத்து, கானென்ற மேல்மூடிச் சீலைசெய்து கசபுடத்தில்போட்டெடுத்துயாறவிட்டு, ஆனென்ற கவசத்தையுடைத் துப்பார்த்தா லம்மம்மாகடுஞ்சுருக்கு சுன்னமாச்சே. சடுo

ஆச்சப்பா துரிசியது குருவுமாகு ல்ண்டரண்ட கடாகமெல்லாங் கிழுந்துப்போகு, மூச்சப்பாயாடுமுன்னேநாகங்கட்டு மூதண்டசவ்வீர மெழுமேயாகும், பாச்சப்பா யண்டமெல்லா மெழுகாய்ப்போகும் பா ஷாணகுலமெல்லாம் வெண்மையாகும், ஏசப்பாபனிநீரும் வெள்ளைநீரு மெடுத்துவந்தாமொன்றிரவிற் கோடியாமே. சடுக

கோடியென்று சொல்லுவதுங் கொஞ்சங்கொஞ்சங் குறுக்காம லெடுக்கலாமனேகவித்தை, மாடியென்று மீளையாமற் சித்தியாகு மாசி த்தராட்டமெல்லாமிதுதானல்லோ, நாடியென்றுந்துரிசினுல்சிங்கிபண் ணி நலமுற்றகுளிகைகட்டிச் சாரணைசெய்து, ஆடியென்றுங் குளிகை தனைவாயில்வைத்து அண்டாண்டபதமெல்லாம் பார்த்திட்டேனே.

பார்த்திட்டேனண்டத்திற் சித்தர்கோடி பரிவாகயவரைநீ கண்டு பேசில், மார்த்திட்ட குருவேது வென்றூராகில் மகத்தான மூலரிட பேரனென்றுசொல்லு, சேர்த்திட்டாலஸ்திரஞுஞ் சூஸ்திரமுங்கேட் பார்சிறப்பாகக்கக்கத்திலிருக்குதென்று, கார்த்திட்ட குளிகையுடவே தங்கேட்கில் கண்ணிமைக்குள் கற்பமென்று புக்குமென்றுன்னே.

சாரசுத்தி.

என்னவேசாரத்தைபண்டம்போற்சிவி யிதமானவபினேடுமிளகு பூரங், கன்னவேமேனிச் சாறரைத்துப்பூசிக் கடுகவேரவிதன்னி லுலரப்போடு, பன்னவேயதின்மேலேசரக்குத்தானும் பக்குவமாயிறக்கியதில் கவசங்கட்டி, மன்னவே சாணுக்கிச்சிலைசெய்து வகையாகவங்கத்தில் தோய்க்கக்கேளே. சருச

கேளப்பாவங்கத்தைக்குகையிலிட்டு கெடியாகவுருகையில் தோய்த்துவாரீ. வாளப்பாஏழுதரந்தோய்த்துவாரீ வகையான்காரமது சுத்தியாகுந், தாளப்பா சவர்க்காரச்சுன்னவீரந் தயங்காத பூரமொடு மூன்றுங்கேளு, வேளப்பாவெடியுப்பு நீரைவார்த்து விரவியரை சாரத்தின் மேலேபூசே. சருரு

பூசியதைசுண்ணும்புக்குகையில்வைத்துப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார்தவளநீறும், ஆசியதைக்கடுங்காரச்செயநீர்குத்தி யப்பனேபனியில்வைக்கச் செயநீராகும். தேசியதிற் சரக்குகளிற் சுருக்குப்போட செயமான மெழுகாகும் வேதையாகும், ஆசியதை யெண்ணுதே கற்பமுண்ணு அருணனைப்போல் சிவப்பாகுங்காயந்தானே. சருசு

தானென்றசெயநீரில் வீரச்சுண்ணஞ் சமரசமாய்ப் பூரமொன்று சுன்னமொன்று, கானென்றசவர்க்காரச் சுன்னந்தானும் கலந்தசெயநீரால் படிகைமேலே, வானென்ற தினந்தோறுந் தோய்த்துத்தோய்த்து மகத்தானரவிதனிலேழுநாள்போட்டு, பானென்ற வெடியுப்புச்சுன்னம்பூசப் பருவமாய்ச்சுன்னமொரு குகையில்வையே. சருஎ

வைத்துமேசிலைசெய்து புடத்தைப்போடு வாகாகவெடுத்துப்பார் சினச்சுன்னம், கைத்துமேகடுங்காரச் செயநீர்குத்தி கணிதமாய்ச்சமனுகச்சாரஞ்சேர்த்து, தைத்துமே கல்வத்திலிட்டு ஆட்டிச் சமமாகப் புடம்போடு யெடுத்துக்கொட்டி, மைத்துமே பனியில்வைக்கச் செயநீராகு மாசற்றநீராலே யெல்லாஞ்சாமே. சருஅ

சாரச்சுன்னம்.

சாமென்றநீரிலே வீரச்சுன்னந் தயங்காதபூரமென்ற சுன்னம் போட்டு, காமென்ற நீரிலேகலக்கிவைத்துக்கடுஞ் சூடன்பலமொன்றில் நீரைவார்த்து, ஆமென்ற நிழலிலே மூன்றுநாள்வைத்து அதன்பிறகு யேழுநாள் ரவியிற்போட்டு, வாமென்ற பில்லைபண்ணி புலரப்போட்டு மாசாரக்கல்லுப்பு சுன்னம்பூசே. சருகூ

சாரநீர் சீனச்சுன்னம்.

பூசியே சுண்ணும்புக்குகையில்வைத்துப்பொலிவாகப்புடம்போட ப்பூப்போலாகும், காசியென்றகடுங்காரச் செயநீர்க்குத்திக் கனமாக யண்டத்தின்மேலேபூசி, தேசியென்றசேர்த்துருக்க முள்ளேவைத்து ச் சிறப்பாகமூன்றுநாள் ரவியிற்போடு தூசியென்றமேலோடு ரண்டு கருக்கூடங்சுழன்றுவெந்து சுண்ணும்பாய் நீறிப்போமே. சகூ0

சூடச்சுன்னம்.

நீறியதில்வீரமென்ற சுன்னம்போட்டு நேர்ப்பாகச்சாரநீர்விட்டு ஆட்டி, மாறியதில்கிமிளே தனைகவசங்கட்டி மகத்தானசுண்ணும்புக்கு கைக்குள்வைத்து தேறியதில்மேல்மூடிச் சீலேசெய்துசிறப்பாகக்கெச புடத்தில் போடுநீயும், ஆறியபின்யெடுத்துப்பார்கடிதாஞ்சுன்ன மாகார முதிணுண்மை யறிந்திலேனே. சகூக

அண்டச்சுன்னம்.

அறிந்திலேனிச்சுன்னம் வீரச்சுன்ன மப்பனேரண்டையுந்தான் சாரநீரால், பிறிந்திலேன்மத்தித்துத் தங்கத்துக்கப்பி பேரானயண்டத்தோல்கீழ்மேலிட்டு செறிந்திலேன் கேசபுடமாய்வெளியிற் போடு சிறப்பானபரிதானுஞ் சுன்னமாகும், கறிந்திலேன்வாதமடந் திறந்து ப்போச்சு கரைக்குள்ளாய் வாதமடஞ்சிக்கிப்போச்சே. சகூஉ

கிமிளேச்சுன்னம்.

போச்சப்பா பரிதானுஞ்சுன்னமாஞல் போட்டிட்டால் சூதமது கட்டிப்போகும், நீச்சம்பாவாதமெல்லாங்கைக்குள்ளாகும் நிரைநிரைத் தாதுவெல்லாமணிபோலாடுங், காச்சப்பாதேகமது பொன்போலாகுங் கண்டுகொள்ளுகாயசித்தி சுருக்குமெத்த, வாச்சப்பாவித்தையுமுப்பா லாச்சு மயங்காதேவுப்பைமுந்திக்கட்டியாடே. சகூ௩

பரிச்சுன்னம்.

ஆடவே வாசினையையடித்துத்தள்ளு அப்பனே யஷ்டாங்கமறிந்துபாரு, போடவேகற்பமுண்டு காயசித்தியுண்டு புகழுமனேன்மணித் தாயைநீராய்பூசி, கூடவேகுருபதத்தை தொண்டுபண்ணு குறிப்பான கைம்முறையுமினமும்பாரு, நீடவேசத்துருவுமித்துருவும்பாரு நினை வெல்லாம் சிவதாந்தக்குறிப்பில்லையே. சகூச

சாரக்கட்டு.

குறிப்பாகவெங்காரக்கட்டுக் கேளுகூறிலது யிதின்பெருமைசிவனுங்காணுர், நெரிப்பாகச் சத்தெல்லாமிதிஞலல்லோ நேரானகாமவி

டாய்சத்துப்போச்சு, வெறிப்பானலோகங்கள் தம்மினத்துக்கெல்லாம் விரவியிதையிட்டல்லோகண்விட்டாடும், கறுப்பாகம்கபா லல்லோகார ஆட்டு கைவிட்டால்சரக் கெல்லாமுட்கொள்ளா தென்னே. சசரு

என்னவேசாரமது பலகைபோல யெடுத்மே யாவெருதின்சா ணியாலே, கன்னவேகழுவிநன்ருய் சுத்திபண்ணி கலங்காதே சவர்க் காரச்சுன்னம்வீராம், என்னவேபூரமொடு மூன்றுங்கேளு பதரும்ல் கழஞ்சிவைதான் சாக்கிக்கொண்டு, தன்னவேமத்தித்துச் சாரநீரில் தயங்காதே ரவிதனிலேதோய்த்துப்போடே. சசசு

போடவேதினமெழில் வெளுரிக்கட்டும் பூனைக்கண்ணொளிபோல வரவுங்காணும், ஆடவேநாகத்தின்செயநீர்க்குள்ளே யபரஞ்சிரேக்கத ணேமேலேசுற்றி, நீடவேதிபத்தில் வாட்டுநேர்ந்த நேரானஅபஞ்சியை த்தான் சுளித்துவாங்கும், மாடவே யருணனைப்போல் சிவப்பேயாகி மாதளம்பூப்போலிருக்கு மக்காள்பாரே. சசஎ

பார்க்கவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று பாய்ச்சிடவே பதினறு மாற்றுமாகும். ஆர்க்கவேதினம் பணந்தானுண்டாயானு லருணனைப் போல் தேகமுமாங் கண்ணொளியே யீறும், சேர்க்கவேகாயமது கர்ப் பாந்தகாலந் திரையாமல் பண்ணிவைக்கும் நாரையோயில்லை கார்க்க வேசூதத்தை க்ஷணத்திற்கொல்லும் கண்ணிமைக்குள் பாஷாணஞ்சத் துமாமே. சசஅ

சத்தான சாரநீர்க்குள்ளே மைந்தா தயங்காத சவர்க்காரச் சுன் னமிட்டுப், பத்தானவீரமிட்டும் பூரமிட்டுப்பரிவாகப்பீங்கானில் வாங் கிக்கொண்டு அத்தானயண்டமது அன்பத்தொன்று, அதிகமென்றம ஞ்சளாய்கருவைவாங்கி, நித்தானசட்டியிட்டு யடுப்பிலேற்றி நினைவாக வறுத்திடுவாய்க் கருகத்தானே. சசகூ

கருகவே வறுத்திடவெ மயிலமாகும் காணந்தவேளையிலே படி தானென்று, பருகவேயிதுப்பையெண்ணைக் கூடவிட்டு பக்குவமேயா னபின்பு யிறுத்துக் கொண்டு, தருகவேயப்புருகம் பலந்தாரண்டு தன் னேடுகாந்தமது பலமும்ரண்டு, திருகவேகருவளகில் பலமும்ரண்டு சிரந்தடுதாருவெ.ங்காரம் பலமும்ரண்டே. சஎ0

ரெண்டோடு யிதுவெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி நேரான அண் டத்தின் தயிலத்திற்குழப்பி, பண்டோடே மண்ணாலே குகைதான்ப ண்ணி பக்குவமாய்ச்சுட் டெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, சண்டோடே தயிலத்தையுட் குகையிற்பூசிச் சார்பாகநாகம் பலந்தானெட்டுக், கண்

டோடேவெறுங்குகைக்கு ளுரிக்கிமைந்தா கனமானசாரத்தின்பொடி மேல்தூவே. சஎக

தூவியேநாகமது கண்விட்டாடுஞ் சுகமாகமருந்திட்டகுகையில் வார்த்துத், தாவையிலே தயிலத்தைக்குத்து குத்து தனிப்பிறகுசார நீர்குத்திவாரீ, பாவையிலே வில்லைபாயிருக்கும்பாரு பக்குவமாயொடு த்துமுன்போல் தயிலம்பூசிக், காவையிலேமுன் போலவுரு மைந்தா கனமானசாரத்தின் பொடிமேல்தூவே. சஎஉ

தூவியபின் முன்குகையில்மருந்துபூசித் துடியாகவதற்குள்ளே சாய்த்துப்பின்பு, பாவியபின்னதின்மேலேதயிலங்குத்திப்பரிவாகவதி ன்மேலே சாரநீர்க்குத்தி, மேவியபின்னிப்படியே ஐம்பத்தொன்று மொலிவாகச்சாய்ந்துவாபாகமாக, காவியபின் புகையஞ்சுங்கட்டிப்போ கும் கனமான முழுக்கட்டுநாகம்பாரே. சஎங

பாரப்பாநாகமது கட்டிற்றுனல் பண்பேதிசண்பேதிகத்திபேதி, ஆரப்பாயிதினுட்டைக் காணப்போமுர் அம்மம்மா சிவரிஷிசித்தர்காண் பார், தூரப்பாவெடுத்த சலந்துலைபாப்போலத் தூடர்ந்தேறிக் கொடி மட்டு மெட்டியோடும், காரப்பாகுருபதத்திற் றெண்டுபண்ணு கைம் முறைகள் தவறுமல்சூட்டுவிட்டே. சஎச

சூட்டவேநாகமொரு பலந்தானப்பாதுடியான தங்கமொருபலத் திலிய, நீட்டவேரண்டுமொன்றுயுருகும்போது நினைவாகச்சூதமொரு பலத்தைப்போடு, ஆட்டவேகல்வத்திலதனைக்கொட்டி யணையப்பா பல நாலுகெந்திதானும், கூட்டவேசூடனது பலமுரண்டு கொடிதானமல் லிகையின் சாற்றுலாட்டே. சஎரு

ஆட்டியேதினமூன்றுகாயக்காய அதன்பின்பு பொடியாக்கிக்குப் பிக்கேற்றி, நீட்டியேவாலுகையிற் பனிரண்டுசாமம் நேர்ப்பாகமுத்தீயு மாட்டித்தீரு, கூட்டியேவஸ்துசுத்தி யீசானத்தில்கொடியநிருவாணிக் குப்பூசைசெய்து, மாட்டியேநவலோக மாயிரத்துக்கொன்றுமாற்றது யிருபத்து அஞ்சுதானே. சஎசு

அஞ்சானசெந்தூரங் குன்றியுண்ணு அப்பனே மண்டலத்தில்சட் டைபோகும், பஞ்சாங்கநோய்களெல்லாந் தவிடுபொடியாகும் படுமுன் னேகாயமதுயிருகிக்கொள்ளும், தஞ்சானசிலைபோலத் தேகமாகுஞ்சா வில்லைபுகாந்தவரை நரைதிரையோயில்லை, பிஞ்சானகாயமுமாம் பத்தி யமாமுண்ணு பேசாதேயொரு வருடன் மூலம்பாரே. சஎஎ

பார்க்கவேநாகமொடு பலத்தைநீயும் பரிவாகத்தகடாக்கிப் பூசக் கேளு சேர்க்கவேவீரமென்ற சுன்னமொன்று சிறப்பானபூரமென்ற சுன்னமொன்று, கார்க்கவேதாளகத்தின் சுன்னமொன்று கலங்காதே சாரநீர்விட்டுஆட்டி, ஆர்க்கவேமத்தித்துத் தகட்டிற்பூசிஆதியாஞ்சுண் ணாம்பு குகயிறாறுதே. ௪௭௮

ஊதவே சுண்ணாம்பாய் நீறிப்போகும் உத்தமனேவாசனைக்குப் பாஷாணஞ்சாகும், பாதவேசூதமது யிட்டிளி போலாகும் பண்பான வீரமது மணியுமாகும். கோதவேலிங்கமது கட்டிப்போகும் கொடி தானசரக்குகளிற்பூசிவாட்ட, ஓதவேசரக்கொல்லாம் மணிபோலாகும் உத்தமனேநாகத்தி னோட்டந்தானே. ௪௭௯

தானென்றநாகம்போற் காரீயஞ்சாய்த்துச் சமர்த்துடனே தக டாக்கிப்பூசக்கேளு, வூனென்றவெள்ளையென்ற பாஷாணத்தோடு உத் தமனே சவ்வீரம்பூரஞ்சீனம், கானென்றசவர்க்காரச் சுன்னஞ்சூடன் கலந்தரைத்துச் சாரதின்செயநீராகில், பானென்றதகடுதனிற் பூசிவை த்துப் பக்குவமாஞ் சுன்னமென்ற குகையிலூதே. ௪௮0

ஊதையிலே வெந்துருகிச்சுன்னமாகும் உத்தமனே சுன்னத்தி ன்சாரங்கூட்டிப், பாதையிலேகல்வத்திலிட்டு ஆட்டிப் பக்குவதாய்ச்சு ன்னமென்ற குகையில்வைத்து, வேதையிலேமேல்மூடிச் சீலைசெய்து விளங்கவே புடம்போடமலரும் பூப்போல், காதையிலேகடுங் காரச்செ யநீர்குத்திக் கனமான பீங்கானிற் பனிப்படவேவையே. ௪௮௧

வைத்துடனே பலபலெனத்தண்ணீராகும் வாகாகயின்னீரில்வீ ரம்பூரம், கைத்துடனேஉப்பான சுன்னமிட்டுக்கனமான துரிசிநீர்கழ ஞ்சுபோட்டுத், தைத்துடனேகல்வத்திற்சூதம்போட்டுத் தாக்கியரை நால்சாமம் கல்வத்திட்டு, மொய்த்துடனே யுண்டையா யெடுத்துக் கொண்டு முயற்சியாய் ஆரையிலை கவசங்கட்டே. ௪௮௨

கட்டியே அவிர்ப்புட மாய்ப்பத்துபோடு கனமானசூடன்தீதன் னில்வாட்டித், தேட்டியேகாண்டியிலே யெண்ணெய்குத்தி யுருக்கிச் செயமான பின்பெடுத்து சிரசில்வைக்க, வெட்டியேபார்நீயு மகற்றி போடு விரவியேவாயில்வைக்கத் தம்பனையேயாகும், வட்டியேயுபசாரத் தின்சத்தையீந்து மார்க்கமாய்ச்சாரணை தான் செய்திடாயே. ௪௮௩

செய்திட்டகுளிகைதன்னை வாயில்வைக்கத்திறமான அண்டாண் டதலங்களெல்லாம், கைத்திட்டமாகவுந்தன் காட்டிவிக்குங் கண்ணி மைக்குள் சங்கவரைபுக்கிவிக்கும், கொய்திட்டஆண்டத்தில் சித்தரு ண்டுகுளிகையெங்கே பார்ப்பமென்ப ரறியவேண்டாம், மெய்திட்ட

புத்தியினல் கொடுத்தாயானல்விரைந்தெடுத்து அண்டத்தில்பாய்வார் பாரே. சஅச

பாரப்பா அடுக்குகளிற்புத்திகொள்வார் பாய்ந்துபோய்நீயங்கே தடவப்போருய்ச், சேரப்பாபாட்டருட மணிபைவாங்கித்திறமாகப் பார்ப்பமென்று வாயில்வைத்து, காரப்பா அண்டத்திற்புக்கிபோனன் கடுகவொருமணிவாயில் வைத்துப்பாட்டர், தூரப்பாகேதனத்தில்தே டிப்பார்த்தார் சுற்றியெங்குங்காணுமல் திகைத்திட்டாரே. சஅரு

திகைத் திட்டுக்குகையில்வைத்துச் சிஷருக்குச்செப்பினர்கேசா த்திலாடும்போது, பகைத்திட்டசித்தர்கள்தானனேகங்கோடி பாசிக் குங்குளிகையைத்தான் கேட்பார்மக்காள், நகைத்திட்டு அவர்கையிலீ யவேண்டாம் நம்போலேயேளிதமாய்ப்போகவேண்டாம், புகைத்திட் டார் பாட்டர்சொல்லக்கேட்டே னியானும்பேய்மக்காள் புத்திகொண்டு பிழைத்திட்டீரே. சஅசு

பிழைத்திட்டுக் குளிகைகட்டியோகம் பார்த்துப் பேரான காயத் தைச்சுத்திபண்ணி, குழைத்திட்டு ஆத்தாளேபூசைபண்ணிக் கூரறிய வஸ்துசுத்தி பானம்பண்ணி, அழைத்திட்டுவாசியைத்தான் அங்கென் ஞனி அடுக்காறுதளத்தில்நிற்கும் அச்சமுங்கண்டு, வழைத்திட்டசா ந்திதனி லமூர்த்தத்தையுண்டு வழியோடேமனதூன்றிப் பாருபாரே.

பார்த்திடவேதங்க மொன்று உருகும்போது பரிவானசூதமொ ன்றுகாரத்தோடீய்ந்து, காத்திடவேநாகமொன்று கொடுத்துவாங்கிக் காணிதுக்குச் சமனுகக்கெந்திகூட்டி, ஆர்த்திடவேதாளக முஞ்சிலை யும்வீரம் அழகாகநாலிலொன்று கூடக்கூட்டி, மார்த்திடவே கல்வத்தி லிதனையிட்டு மல்லிகையினிலைச் சாற்றிலரைத்திடாயே. சஅஅ

அரைத்திடுவாய் தினமூன்றுசாறுவிட்டு அழகாகப்பொடி யாக்கி க்குப்பிக்கேற்றி, நிறைத்திடுவாய் வாலுகையி னடும்பிலேற்றி நேர்பா கத்தீ யெரிப்பாய் பனிரண்டுசாமம், விரைந்திடுவாய் ஆயிபதம்பூசைப ண்ணி வெகுளாதேயெடுத்துப்பா ரருணன்போலாங், கரைத்திடுவாயா யிரத்துக் கொன்றேயீயக் கைகண்டமாற் றென்ன விருபத்தஞ்சே.

அஞ்சுமேசெந்தூரம் பணந்தானென்று அனுபானந்தேனேடே மண்டலமேகொள்ளு, கெஞ்சுமேநோய்களெல்லாந் தவிடுபொடியாகுங் கொடியானகாசித்தியருணன்போலாங், துஞ்சுமேநரை திரைகளெல்லா மாறுஞ் சகமானசட்டை யொன்றி கக்கிப்போகும், வஞ்சுமேகற்பாந்த கோடிகாலம் வாசியைக்துலத்தி லிருத்திப்பாரே. சகூ0

இருத்திடவேசவ்வீரவைப்புக்கேளு எழிலானவெடியுப்புநாலுபத்துபலந்தான், பொருத்திடவே சீனமது அஞ்சு பந்துபலந்தான் புகழாமவிதுரண்டுங்கல்வத்திட்டு, வருத்திடவேமேனிசார்விட்டுஆட்டு வகையாக வில்லைதட்டியுலரப்போட்டு, தரித்திடவேகவசத்தி விதனைப்போட்டு சக்கரமாம் பானையைத்தான் மேலேமூடே. ௪௯௧

மூடியேசீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றி முசியாதேபீங்கானில் கிண்ணிவைத்துச், சாடியேதண்ணெலெறிப்பாய்முச்சாமந்தான் தன்னுக்குள் வேர்வைபோலிறங்கும்பாரு, வாடியேவெளுப்பாகவிறங்கும் நீரை வகையாக வூற்றிவிடுமறுகாலை நீரைத், தேடியே வீதருக்கு ளடைத்துவைத்துச் சிதராமல் நீரையெல்லாம் வாங்குவாங்கே. ௪௯௨

வாங்கியே சூதமொரு பலந்தானெட்டு வகையாமறுபீங்கான் தன்னில்வைத்து, ஓங்கியே திராகவகத்தை யதிலேவிட்டு உர்ப்பனமாய்த்தனலிட்டுவுருகவைத்து, தேங்கியேமனல் போலையாகும்பாருசிறக்கவே கல்லுப்புப் பலந்தானென்று, பாங்கியே துரிசியொருபலந்தானுனுபக்குவமாம் பூநீறுபலந்தான் ரண்டே. ௪௯௩

ரெண்டோடுவெடியுப்பு ஒன்றைதானப்பா நேர்ப்பானசீனமது ஒன்றறையேயாகுங், ரண்டோடு அன்னமென்றபேதிதானுங் கருவவேஒருபலந்தான் கூடப்போடு, தண்டோடுசாரமது அரையேபோடு சார்வானகல்லுப்பு துரிசுதன்னை, பண்டோடேபொடியாக வறுத்துப்போடு பக்குவமாய்வெவ்வேறே பொடித்துவையே. ௪௯௪

வைத்தெல்லாஞ் சூதத்தில்நன்றாய்ப் போட்டு வாகாகப்பொடிசெய்துகுப்பிக்கேற்றிப், பைத்ததெல்லா மரைவாசிதானே போட்டுப்பக்குவமாய் வாலுகையின்மேலேயேற்றி, கைத்தல்லோதீ போட்டுக்கமலம்போல நாலுநாள்முச்சாமம் ஆறவிட்டுப்போடு, கைத்தல்லோபனிரண்டுசாமமானல் கனமானத்தங்கம்போ விருக்குந்தானே. ௪௯௫

தானென்றசவ்வீரப் பொடிதான்சேரை சமர்த்தானகல்லுப்புலுப்புவொன்றுக்கு முக்கால், மானென்றசவ்வீரப் பொடியாக்குப்பாதி மகத்தான முரில்யென்றபலந்தானப்பா, கானென்றதுரிசிக்குப்பாதிப் பூநீறு கனமானநீறுக்குச் சீனமுக்கால், வேனென்ற வெடியுப்புமப்படியேயாகும்வெடியுப்பு மூன்றிலொன்று சாரஞ்செய்யே. ௪௯௬

சேர்க்கவே யன்னமென்ற பேதிதானுஞ் சிறந்தபூநீறுக்குப் பாதியப்பா, ஆர்க்கவே பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி அரைவாசிவாலுகையின்மேலேவைத்து, ஏர்க்கவேதீயிடுவாய் கமலம்போல இதமா

னீ

நாலுமுச்சாமமப்பா, பார்க்கவேயாறவிட்டு யெரித்தாயானுல்பருவமாய் பனிரண்டு சாமந்தானே. ௪௯௭

தானென்ற மும்முறைதா னிப்படியே செய்தால் சமர்த்தான கொச்சியென்றபேருமாச்சு, தானென்பரங்கிவைத்தான் மாயிசொல் லக் கனமானவீரத்தால் வாதமாச்சு, வேனென்றவீரத்தைச் சுன்னஞ் செய்தால் வெகுளாமல் தங்கமது பூப்போலாகுந், தேனென்றசரக் கெல்லாஞ்சுண்ணும்பாகுஞ் சிறுபிள்ளையாடு மிந்தவாதந்தானே.

வாதத்துக் காதியென்ற வீரப்போக்கைமரைத்தாரே நாதாக்கள் ரிஷிகள்சித்தர், வேதத்தின்முடிவுபோலொளிப்பு மெத்தவெட்டவெளி யாச்சுதென்றார் லோகமெல்லாம், போதத்தின் பஞ்சகர்த்தாள்சிருட்டி போகும் பொன்மயமாயுலக மெல்லாம்போகுமென்று, நீதத்தல்கொன் னவ ராருமில்லைநேர்ப்பாக வென்னூலிற்சொன்னேன் காணே. ௪௯௯

சொன்னதினுல் சித்தரென்னபகையுமாக்க தோற்றுந கருவெல் லாம் வெட்டவெளியாகப், பன்னதினுல் பலனென்று விரித்துச்சொன் னேன் பரத்துக்கேவுப்பென்று மனநிலெண்ணித், தன்னதினுல்மன் னதினுல் தூல்கொடுத்தோ னரகமெய்திமாண்டிறந்து கடைநரகில் வீழ்வான்காணே. ௫௦௦

காணவேநிர்மூட லாதிகட்குக் கைக்கொடுக்கி லிந்நூலில் கருவை யுண்ணி, பூணவேபார்த்தலைந்து யேமங்கண்டு புளகித்து மெய்மறந்து பெண்ணைக்கண்டு, ஆணவேதனமீய்ந்து கற்பழிந்து அழும்பாக்கிக்குடி கெடுத்துஆசைபூட்டி, ஊணவேகாமநோய்கொண்டுயேங்கி உலகத்து நடத்தை தப்பியவன்றனே. ௫௦௧

தானுனஞானிக்கு இந்நூலெய்தில் சண்டாளப்பாசத்தை யறுத் துத்தள்ளி ஊனுனகாயத்தைச் சுத்திபண்ணி ஊருருதலங்களெல்லாஞ் சோதித்தேறிப், பானுனநிராதாரத் துள்ளேசொக்கிப் பரத்துக்குஅ டுக்கநின்று பானம் பண்ணி, ஆனுன அன்னமரை தண்ணீர்கால யருந் தியே யொருபொழுது யிருப்பார்தானே. ௫௦௨

இருந்திட்டகருவெல்லா மெண்ணிபார்த்து எளிதாகத்தொழில் செய்து ஏமங்கண்டு, திருந்திட்டசிவனுடைய சொத்திதென்று சொல வுசெய்யார் கனமானகர்மத்துக்குப், பொருந்திட்ட மாத்திரையேயெ டுத்துவித்து பூசைதிரவியத்துக்குக்கற்பத்துக்கும், அருந்திட்டுமோன் னுமறியாதார்போல வசைவற்று இருப்பார்கள் ஞானிதானே. ௫௦௩

ஞானிக்கு வறுமைவந்தால் சகலசித்தும்பொய்யாம் நாட்டிலுள் ளமனிதர்கள் தானகைப்பாரென்று, ஞானிக்குப்பசிவந்தால் மனமலையு மென்று நலமானகாயசித்தி போகுமென்று, ஞானிக்குவிகடம் வரலா காதென்று நாதாக்கள்சொல்லாத கருவைச்சொன்னேன், ஞானிக்குச் சொன்னதாங்குருவுக்காச்சு நலமான சவ்வீரவைப்புக்கேளே. ௫௰௪

சிவப்புசவ்வீரவைப்பு.

கேளப்பா வெடியுப்புப்பலமேநூறு கெடியானசீனமது நூற்றுப் பத்து, வாளப்பாசவுட்டுப்பு இருபத்தைஞ்சு மருவியதோர் துரிசியது முப்பதாகும், நாளப்பாநவாச்சாரம் பலமும்பத்து நண்பானசத்தி யென்ற சாரமாச்சு; காளப்பாகல்லுப்புப் பலமுமஞ்சு கடிசாகக்கல்வத் திற்பொடியாய்ப்பண்ணே. ௫௰௫

பொடிபண்ணி பிரண்டைச்சார்தன்னினாலே பூணியரைத்தேழு நாள்பில்லைசெய்து, கெடிபண்ணிரவிதனிலே யுலரப்போட்டுக் கெட்டி யாம்பாண்டத்தில்லரைவாசியிட்டுத் தடிபண்ணிச்சக்கரமாம்பானைதன் னைச் சாங்கமாய் மூடியெல்லாஞ் சீலைமண்செய்து, துடிபண்ணியடுப் பேற்றிதீயைமூட்டித் துப்பரவாய்த் தீநீரைவாங்குவாங்கே. ௫௰௬

நீரிலெவெள்ளை நீர்தனையகற்றி நேர்பானசிவந்தநீர் தன்னை வாங் கிச், சீரிலேயாக்கான துய்யர்தன்னில் சிறப்பாக அடைத்துவைத்துச் சேதிகேளு, ஆரிலேசூதமொருபலந்தான்பத்துச் சூக்ஷாதிசல்லுப்பு அஞ்சுமாகும், ஊரிலேதுரிசியதுரண்டரையே பலந்தான்முற்பனமாய் வெடியுப்பு ரண்டுபலமுமாமே, ௫௰௭

ஆமப்பாசீனமது ரண்டுபலமாகு மன்னமென்ற பேதியதுபலமு மிரண்டு, ஓமம்பாசாரமதுபலமும்ரண்டு உறுதியாம் பூநீறுபலமும்ரண் டு, காமப்பாலிங்கமதுபலமு மெட்டுக்கம்பிரச கர்ப்பூரப்பலமுமெட்டு, நாமப்பாவெள்ளையது பலமேயொன்று நற்கெவுரிமனோசிலையும் பலமு மொன்றுபோடே. ௫௰௮

போடவேபலமொன்று கெந்திதானும் புகழானசூடனது பலமு மொன்று, வாடவேதொட்டியொடு அப்புரகநிமிளை வர்த்தமொடுவைகி ருந்து தமர்காந்தலோகம், தேடவேகற்காதி சாத்திரவேதிசிறிப்பான சிங்கியொடு குதிரைப்பல்லு, நீடவே அஞ்சனக்கல் துத்தத்தோடுநெ டிதானசலாசித்துக் கல்நார்தானே. ௫௰௯

தானென்ற கடல்நுரையுமொவ்வொன்று பலந்தான் தாக்கிய யரையெட்டுநாள் திராவகத்தைவிட்டு, பானென்றரவிதனிலேயுலரப் போட்டு மருப்பீங்கான்றன்னி லிட்டுத்தணலில்வைத்து, ஊனென்ற

பொடிப்போலே வறுத்துக்கொண்டு, உற்பனமாய்க்காசியென்ற மேரு க்கேற்றிவானென்ற அறைவாசி மட்டும்போட்டு, மயங்காதேமாவு கையில் வைத்திடாயே. ருகo

வைத்திட்டுத் தீயெரிப்பாய் பனிரண்டுசாமம்வளமானதீபம்போ லாறவிட்டுக், கைத்திட்டுதீயெரிப்பாய்க்கமலம்போலக் கலங்காதபனிர ண்டு சாமந்தானும், மொய்த்திட்டு பகல்முழுதுந்தீயைப்போடு முயற் சியாய் ராக்காலமாறப்போடு, நைத்திட்டு ஆறு நாளானபின்புநலமாகு ம்பதம்பார்த்து யிறக்கிடாயே. ருகக

இறக்கியேகுப்பியைத் தான்முன்மருந்துகூட்டி இதமாகத்திராவ கத்தி லரைத்துலர்த்தி, நறுக்கியே முன்போலப்பொடியாய்ப் பண்ணி நலமானகாசியென்ற மேருக்கேற்றி, உறக்கியே வாலு கையின்மேலே வைத்து உற்பனமாய்த்தீயிட்டு அறுநாலுசாமம், இறக்கியேயாறவிட்டு வுடைத்துவாங்கி மறுகாலுமுன்போலே மருந்தைக்கூட்டே. ருகஉ

பரங்கி பாஷாணவைப்பு.

கூட்டியேமும் முறைதான் செய்தாயானல் கொடுவசிப்பாய்ச் சவ் வீரமிருக்கும்பாரு, நீட்டியே சிறுவிஷமும் பலமுமஞ்சு நெடிதான அ லரிவேர்பட்டைபலம் பத்து, மூட்டியேகெந்தகந்தான்பலமுரண்டு முட் டையா மஞ்சளென்றகருவாலாட்டி, வாட்டியே பில்லைபண்ணிப்புடத்த யிலம் வாங்கி வகையான வீரத்திற் சுருக்குபோடே. ருகங

போட்டுடனேமெழுகாச பதத்தில்வாங்கிப்போனரேக்குசுத்தி வைக்கத்தின்னும், நீட்டுடனேவுள்ளுக்கு நாலுதங்கம நிமழாமல் சுற் றிவைக்கத் தின்றுபோடும், மூட்டுடனே ஆயிரத்துக்கொன்றேயியமு சியாதேபதினலு மாற்றுமாகும், மாட்டுடனேவுபசரங்க ளியமாகு மா சற்றவீரத்தை யொளித்தார்பாரே. ருகச

ஒளித்தாரே நாதாக்க ளென்றுசொல்லி உத்தமித்தாய்ப் பாதத் துக்குண்மையாக, அளித்தாரேலோகத்தோர் பிழைக்கவென்று ஆச் சரியம்வீரம்விட்டால்வாதம்போச்சு, களித்தாரேமுன்சொன்ன வீர மெல்லாங் காரமிடும்வயித்திபத்துக்குறுதியாகுஞ், சளித்தாரேயேம மென்றுங்காணுதேங்கிச் சுணங்களாய்ச்சுடலைந்துமாள்வான்ருனே.

மாளாமல்பறங்கி யென்ற பாஷாணத்தை மகிழ்வாகவைக்கிற தோர்முறைமைகேளு, தாளாமல்சூதமொரு பலந்தான்பத்துசாகமால் கல்லுப்புப்பலந்தானெட்டு, மீளாமல்வெள்ளையென்ற பாஷாணமைந்து விரவியேகல்வத்திற்பொடித்துக்கொண்டு, கேளாமல்திராவகத்தாலெ ட்டுநாளாட்டிக் கெடியாகப்பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றே. ருகசு

மேருக்கேயேற்றி பின்வாலுகையில்வைத்து விதமாகத்தீயுங்கள்
பனிரண்டுசாமம் பேருக்கேபதங்கமதுயிறங்கியேறுமபெருந்தேங்காய்
போலிருக்கும் பாஷாணந்தான், பேருக்கேறினபோல மருந்துகூட்டிப்
பேசாதே திராகவத்தைவிட்டு ஆட்டிப், பாருக்கே பொடிபண்ணி
மேருக்கேற்றி பக்குவமாய்வாலுகையில் பதித்திட்டாயே. ருகஎ

பதித்திட்டுப்பனிரண்டு சாமத்தீபைப்பகல்முழுதுமெரியிட்டு ஆ
றப்போடு, விதித்திட்டபக்குவத்தி விறக்கிப்பாருவேலோடுதள்ளியே
பொடியாய்ப்பண்ணு, மதித்திட்டு முன்போல மருந்துகூட்டி மறவாதே
முன்றுதரந்திறந்தாயானல், கதித்திட்டு பரங்கியென்ற பாஷாணமா
குங் கண்ணிமைக்குள் ரகிதவித்தைபாகும் பாரே. ருகஅ

பாரப்பாபரங்கியென்ற பாஷாணந்தான் பலமெடுத்து அயச்சட்
டிக்குள்ளேவைத்து, நேரப்பாதுண்டிப்பாய் நாலுசாமம் நீத்தாதேசு
ருக்கிடவே மெழுகாய்ப்போகும், தூரப்பாயிரும்புசெம்பில் நூற்றுக்
கொன்றீ துடியானரசிதமதுபதினுறுகுஞ், சீரப்பாசரக்கொல்லாங் கட்
டிப்போகுஞ் சிறுபிள்ளையாடுமிந்தவாதந்தானே. ருககூ

வாதமென்றல் கொஞ்சத்தில் கிடைக்குமோதான் மகத்தான
யோகிமுதல் ரிஷிகள்சித்தர், நீதமென்ற பஞ்சகர்த்தா விவர்களெல்
லாம் நேர்ப்பர்கபார்க்கையிலுந் தப்பிப்போகும், வேதமென்ற அந்த
ரத்தின்முடிவுக்கேற்கும், விரைந்தமனேன்மணித்தாயார் சொல்லயா
னும் பாதமென்றன்சிரசில்வைத்துக்கேட்டு, கேட்டுப் பரிவாகப் பிள்ளை
கட்கா புரைசெய்தேனே. ருஉ0

நூன்முறை.

உரைசெய்தார் சித்தர்கள்தானனேகங்கோடி உத்தமனே அகஸ்
தியர்தானெட்டுப்பாவாய், நிரைசெய்தேநவகண்டஞ் சொன்னரையா
நேர்பாகவெண்பாவாய் கோரக்கர்தாமும், திரைசெய்தவெழு ஆயிரந்
தான்சொன்னர், திரட்டியல்லோமச்சமுனியேழுகாண்டஞ்சொன்னர்
புரைசெய்த சிவவாக்கிய ரஞ்சுகாண்டஞ்சொன்னர் போக்கோடே சித்
தர் சொன்னர்களை காணேனே. ருஉக

காணுத காசிபர்தான்வண்ணஞ் சொன்னர் கறையற்ற ரோமமு
னிவடுகிற் சொன்னர், பூணுதாரமதேவர் சந்தப்பாசென்னர் புகழிய
நந்திகள்தான் சந்தஞ்சொன்னர், கோணுதசங்குமா முனிகாலேயா
குறைத்துமே கலித்துறையாய்த்தெளிவாய்ச்சொன்னர், கோணுதே
திருமூலநாயர்தாமுஞ் சொன்ன திருமந்திரமுந்தான் காடு காடே.

காடாகப்போகாமல் பதஞ்சலிமாமூர்த்தி கணக்கோடே யேழு காண்டஞ்சொன்னாரையா, தோடாகச்சட்டைமுனி நிகண்டோடொக் கத்தோராம விருபத்துயேழு நூறு, பாட்டாகக்காலாங்கிநாதர் தாமும் பக்குவமாய் நாலுகாண்டஞ் சொன்னாரையா, நாயாகவிருந்தயேர்க்குத விபென்று நலமாகவேழுகாண்டஞ் சொன்னேனென்பாரே. ௫௨௩

பார்க்கவே யென்மைந்தாவெழு நூராகப் பரிவாகச்சொல்லி விட் டேன் சூத்திரமாய்த்தானும், நோக்கவேயென்பிள்ளைகொங்கணர் தா னப்பாநிறைமூன்று ஆயிரத்தன் னாருசொன்னார், சேர்க்கவே சட்டை முனிநூலும்நன்று செகமறிய கொங்கணர் தாநூலும்நன்று காக்கவே வேகங்குமா முனினூலும்நன்று கருதியேமனதூன்றிப் பாருபாரே.

பாரப்பானூல் மற்ற நூல்களெல்லாம் பரிபாஷைக் கருவாகச் சொன்னாரையா, நேரப்பாகண்ணாடி மூக்குப்போல நேர்பாகசமர்சொல் லிவைத்தார்தேவர், சேரப்பாசாஸ்திரங்கள் பார்க்கபார்க்கத்திருட்டெ ல்லாம்வெளியாகுமறைப்புமில்லை ஆரப்பாயென்னுடையநூலுகண்டோ ராதியென்ற கொங்கணர்தான்கரைகண்டாரே. ௫௨௫

கோரைவீரவைப்பு.

கண்கண்ட் கோரையென்ற வீரவுப்பைக்காட்டுகிறேன் கருவாகக் கேளுங்கள்மக்காள், பாரைகண்டசவ்வீரம் பலந்தாடுனட்டு பாய்ச்சிநன் றுப்க் கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி, நிரைகண்ட கல்லுப்புச் சுன் னம்ரண்டு செகமறிய சவர்க்காரச்சுன்னம்ரண்டு, மறைகண்டதுரிசி யென்ற சுன்னம்ரண்டு மாசற்ற வெடியுப்புச் சுன்னம்ரண்டே. ௫௨௬

ரெண்டானசாரமென்ற சுன்னம்ரண்டுநேர்பான சீனமென்றசுன் னம்ரண்டு, பண்டானஅன்னமென்றபேதிரண்டு பாங்கான பொடியோ டேவொக்கக்கூட்டித், தண்டானபேருவுக்கனைவாசி சோட்டுச்சாதக மாய்வாலுகையின்மேலேவைத்து, செண்டானவடுப்பேற்றிவைப்பாயப் பாசெகமறியாப் பனிரண்டுசாமந்தானே. ௫௨௭

தானென்ற வீரத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால் சாதகமாயடியிலே தானேநிற்கும், கானென்ற விரும்புமேலணுபோல்வைத்து கனமான நீரையள்ளியதிலேகுத்தி, தேனென்றகுரு வாகுந்தண்ணியிலேகுழை த்துச் சிறப்பாகக்காகத்தி னிறகிற்பூசக், கோனென்றகொக்கிறகுபோ லேயாகுங் கொள்ளையோகொள்ளையிதில் வாதந்தானே. ௫௨௮

வாதந்தானெனப்படிதான் வருகுமக்காள்மகத்தான துரிசியல்லோ நீறுபண்ணவேணுஞ், சூதந்தான்தன்னையல்லோ கட்டத்தேணுந்துடி

யான சூதமதிலோகாயசித்தியாகும், வேதமென்ற பொருளறிந்தான் ஞானியாவான் விரைந்தாறுதலங்கண்டோன்யோகியாவான், காதந்தா னென்று சொல்லவார்த்தையாச்சு கலந்தொட்டி நடந்தாக்கால் துலைம்பு பாரே. ருஉகூ

துரிசிகுரு

பார்ப்பதுபோல்துரிசி யொருபலத்தைவாங்கிப் பரிவானசேரையென்றவீரந்தன்னை, சேர்ப்பதுதான்முக்காயெடையேதூக்கிச் செயமான வால்நீரால் மத்தித்தப்பா, கார்ப்பதுதான் துரிசியின்மேற் பூசு பூசு கனமான ரவிதனிலேபோடுபோடு, தோர்ப்பதுதான் பத்துநாள் போட்டாயானல் சுகமான துரிசியது நீறுமாமே. ருகo

ஆமேதான் சாறுவாரத்தழைகளெல்லாம் அதட்டிமெள்ளக்குரு போட்டுப்பிழியத்தண்ணிர், போமேதான்பாலெல்லாமுறித்து நீராய்ப் பிடில்லேசுத்தசலம்போலேநிற்கும். வேமேதான் சரக்குகளிற்சுருக்குப் போட விடுபட்ட மெழுகாகும்வேதையாகும், ஓமேதானவலோகந்தீர்ந் தாயானு லொருகோடிக்கோடிமிது வுயர்த்திதானே. ருகக

உயர்த்தியென்ற விராலியிலைக்குள்ளேகேளு வுரலிலிட்டுக் குடித்தபின்பு துரிசிச்சுன்னம், புயர்த்தியென்ற விராகனிடையதிலேபோட்டுப் பிசைந்துவைத்துக் கிட்டிகட்டிப் பிழியத்தண்ணீர், குயர்த்தியென்றசூதமது அபச்சட்டியிட்டுக் கொடுஞ்சுறுக்காய்ப் போட்டுவரவொரு சாமந்தான், கயர்த்தியென்ற யிட்டிளிபோலாகும்பாரு நாமறியோமிது போலப் போகந்தானே. ருகஉ

போக்கானசூதத்தில் தங்கமிட்டுப் பேரானகெந்தமோ சரியாய்க் கூட்டித், தாக்கான தாளகமுஞ் சிலேபும்வீரம் தயங்காதமல்லிகையின் சாற்றுலாட்டி, நோக்கானகுப்பியிலே பொடிபண்ணிப்போட்டு நுகந்து நின்றவாலுகையில் செந்தூரித்து, வாக்கான ஆயிரத்துக் கொன்றேவீய மாற்றென்னபணிரண்டு காணுங்காணே, ருகங

காணந்தவுபரசங்கள் நூற்றிரண்டுபத்துங் கனமானபாஷாணமறு பத்துநாலுந் தோணந்தலவணமுத விருபத்துஞ்சுஞ் சொல்முறையாம் நவலோகம்நவரத்னங்கள், ஆணந்தவிதுவெல்லாஞ்சத்தாய்வாங்கி அம்மம்மாசூதத்தி லொவ்வொன்றுயீய்ந்து, பூணந்தக்குடோரிவிட்டுக்கக் கப்பண்ணி புகழானசாரணையில் சாப்த்திடாயே. ருகச

சாய்த்திடவேயொருதாரந்தான் பாசத்தையீய்ந்து சாதகமாஞ்சககடென்றகுளிகையாச்சு, வாய்த்திடவே ரண்டுதாரந்தீர்ந்தாயானல் மா

சற்றபோகியென்ற குளிகையாச்சு, மாய்த்திட்வேமூன்றுதரந்தீர்ந்தாயானல்மகத்தான யோகியென்றகுளிகையாச்சு, ஆய்ந்திடவேயைந்துதரந்தீர்ந்தாயானலதிசெயமாங்குளிகையென்று வறிந்திடாயே.

அறிந்திடவே யொருதரந்தீர்ந்தாயானு லப்பனே மோகினியென்றகுளிகையாச்சு, செறிந்திடவேயிரு நாலுதீர்ந்தாயானல் செகமறியவஷ்டமாசித்தியாச்சு, பிறிந்திடவே பதினென்றே தாமுந்தீர்ந்தால்போரானகாமதேவர் குளிகையாச்சி, கறிந்திடவே பதின்மூன்று தரந்தீர்ந்தாயானல் கமலினியாங்குளிகையென்ற நாமமாச்சே. ௫௩௬

ஆச்சப்பாபதிணைந்து தாமுந்தீர்ந்தா லப்பனேசந்தான குளிகையாச்சு, போச்சப்பாபதினேழுதாமுந்தீர்ந்தால்போரான சுரூபமென்றகுளிகையாச்சு, வாச்சப்பாகுளிகைதனை வாயில்வைத்து வடகடலுந்தென்கடலுமருவலாகுந், தோச்சப்பாயண்டத்தில்மரிற்புக்கிச் சுரூபமெனச்சிலம்பொலியில் மேவலாமே. ௫௩௭

மேவவேதுரிசியென்றகுருவைத்தொட்டு விளம்புகிறேன்தாசானபூவைவாங்கிப் பர்வவேதுரிசியிட்டுப் பிழிந்துக்கொண்டுபருவான அயச்சட்டிக்குள்ளேவார்த்து, தாவவேநெடுங்கம் பிலிங்கமொன்று தனைப்பொடித்து அயச்சட்டிக்குள்ளே வைத்து, காவவேவெடியுப்புக்காசெடையைவைத்துக் கனமானவடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டே. ௫௩௮

மூட்டவே வெந்துநன்ருய் மெழுகுமாகு முனியவேவழித்தெடுத்துப்பீங்கானில்வைத்து, நாட்டவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றுநலமான மாற்றென்னபத்தரையேகாணும், ஆட்டவே தினங்குன்றி யுள்ளேகொள்ள அருணனைப்போல் தேகமுமாங் கண்டுகொள்ளு, பூட்டவே நரையெல்லாமாறிப்போகும் பொற்சடையோன் தேகமுமாங் கண்டுபாரே, ௫௩௯

கண்டுபார்விராகனிடை துரிசிசுன்னங் கனமான சதுரக்கள்ளிபாலிற்போட்டு. விண்டுபார் சாமந்தான்மூடிவைக்க விடுபட்ட சுத்தசலம போலேயாகும், கொண்டுபார்வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான்கொடிதான அயச்சட்டிக்குள்ளே வைத்து; மண்டுபார் நாற்சாமஞ்சுருக்குப்போட மகத்தானவெள்ளையது மெழுகுமாமே ௫௪0

மெழுகெடுத்து வங்கத்திலிடைக்கிடைதானீய மெதுவானவங்கமது நொறுங்கும்பாரு, அழுகெடுத்துவங்கத்தை வெள்ளியிலேதாக்கஅப்பனேரசிதமதுபொடியேயாகும், தழுகெடுத்துச் சூதத்தைச்சமனய்ச்சேர்த்து தாக்கியரைபாறென்ற தண்ணீர்விட்டு,அழுகெடுத்து நாற்சாமமரைத்தபின்பு நலமாகவழித்தெடுத்து அயவகலில் வையே.

வைத்துமே அயவகலால் சீலைமண்செய்து வாகாகப்பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு, தைத்துமேவெந்ததுந் தருவாய் நிற்குஞ் சம்சபங்களெண்ணுமல்வங்கநூற்றில், நைந்துமேயரிசெடைதான்குருமுடித்தாயானால் நலமானமாற்றென்னபதினைந்தாகும் வெய்த்துமேசெம்புஅயந் தன்னிலீய விடுபட்டவெள்ளிய மாகும்பாரே. ௫௪௨

பாரப்பாரசிதமென்ற பாஷாணம்வைக்கப் பண்பாகச்சொல்லுகிறேன் மாணாக்கனே, நேரப்பாசங்கினுடசுன்னந்தானும் நிறுத்தலலோபலம்பத்துகல்வத்திலிட்டு, சேரப்பாசீனமென்றபொடிதான்பத்து சிறப்பானகல்லுப்புபொடிதான்பத்து, வேரப்பாவெள்ளையென்ற பாஷாணம்பத்துமேவியதோர் சாரமதுபலமும் ரண்டே. ௫௪௩

ரெண்டோடே சூதமதுபலமும்பத்து நேர்ப்பான திராவகத்திலெட்டுநாளாட்டி, தண்டோடேரவிதனிலேயுலரப்போட்டுச்சாங்கமாய்ப்பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி, வெண்டோடேவாலுகையின் பாலே வைத்து விரவியேகமலம்போல்தீயைப்போடு, பண்டோடே பனிரண்டு சாமமானால் பக்குவமாய்ப்பலகைபோற் பதங்கமாமே. ௫௪௪

ஆமிந்தப்பாஷாணம் பலந்தான்வாங்கி அயச்சட்டிக்குள்வைத்து அப்பால்கேளு, சாமிந்தச் சதிரக்கள்ளிப்பால்தான்சேரை சமர்த்துடனேயெலியாலம்பலந்தான்சேரை, வேமிந்தரண்டுமொன்றாய்க் கலக்கிவைத்து விரவியதோர்கருநாபிபலம்பொடித்துப்போட்டு, ஊமிந்தமூன்றுநாள்கலக்கிவைத்து வுற்பனமாந்தண்ணீராஞ் சுருக்குபோடே.

சுருக்கிடவேரசிதமென்ற பாஷாணந்தான் துடியானமெழுகாகுஞ் சுரண்டிவாங்கி, நருக்கிட்ட வெள்ளியைத் தீர்த்தாயானால் நலமான நீர் வற்றிரசிதமாகும் முழுக்கிட்டமெழுகாலேசூதக்கட்டு முயர்ச்சியாந்துரிசியதுகுருவுமாகும், குருக்கிட்டவாதமொன்று பார்ப்போமென்றுங் குலாமானமாதியல்ல குருடனாமே. ௫௪௬

குருடனென்றால் பத்தியுண்டு பயபக்தியுண்டு குரங்கானவாதியென்றாலிலைதழையைத்தேடி, குருடனைப்போலொன்றோடே யொன்றைச்சேர்ந்து முயற்சியாயுரைத்தங்கேபுடத்தைப்போடு, திருடனைப்போல்விழித்தங்கே யெடுத்துப்பார்த்துச் சீயென்று யெறிந்துவிட்டுப் பின்னொன்றைப்பார்ப்பான், கெருடனைப்போல் ஞானமுற்றவாதியென்றால் கேள்வியாய்ச்சுடுகோமல் குருதேடுவானே. ௫௪௭

குருத்தேடியவர்கள் சொன்னமொழியைக் கேட்டுக்குறையாதே சாஸ்திரத்தைத்தேடிச்சேர்த்து, கருத்தேறிக் கைம்முறைகள் கண்டு தேறிக் கலங்காதேயோகத்தை நின்றுதேறி, உருத்தேடியுட்கருவிற்

கருவையறிந்து உடலறிந்தவுயிர்நிற்குந்தானந்தேடி, அருள்தேடி யாத்தாளையறிந்துதேடி யவள்சொல்லக் கேட்டுணர்ந்து வாதம்பாரே.

பாரம்பா துரிசுயென்றசுன்னந்தானும் பதறாமல்விராகனெடையெடுத்துக்கொண்டு, நேரப்பாயெருக்கனுடபால்ரண்டுசேரில் நினைவாகவதிலிட்டுச்சாமம்வைக்க, சேரப்பா கசடற்றிச்சலமாய்நிற்குஞ் சிறப்பானகெவுரியென்றபாஷாணந்தான், வாரப்பா அயச்சட்டிக்குள்ளே வைத்து மறவாமல்நாற்சாமஞ் சுருக்குப்போடே, ௫௪௯

போட்டுடனேமெழுகாகு மெடுத்துமக்காள்பேரானகாரீயம்பலந்தாணொன்றில், நீட்டுடனேசரியிடையாய்மெழுகிலீயநேர்ப்பாகவாங்கியதுதூளாய்ப்போகும், மாட்டுடனேஈயத்தில்தங்கமீய்ந்தால் மலிந்துதங்கம்நொருங்கியேதூளாய்ப்போகும், ஆட்டுடனேயிதற்குநேர்சூதங்காட்டி யரைத்துமுந்நீர்தன்னாலே பில்லைகட்டே. ௫௫0

கட்டியே அயச்செம்புக்குள்ளேவைத்துக் கனமானபத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு, உட்டியேகுருவாகும்நூற்றுக்கொன்றீய ஓடியேபத்தரைதானுயர்த்திமெத்த, துட்டியேபம்மெழுகுசூதங்கட்டுந்துலையாதசரங்கெல்லாங் கொல்லும்கொல்லும், எட்டியேவெகுதூர மோடுமோடுமெடுக்கெடுக்கத் துலையாதவூற்றுமாமே. ௫௫௧

ஊற்றானதாளகந்தான்பலத்தைவாங்கி யுறுதியாஞ்சுன்னத்தில் சுத்திபண்ணி, மாற்றானவயச்சட்டிக்குள்ளேவைத்து மருவவேயிலைக்கள்ளிப்பாலுக்குள்ளே, நீற்றான துரிசியென்ற சுன்னம்போடு நீறாகமுறிப்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு, காற்றானதாளகத்திற் சுருக்குப்போடக் கனமானமெழுகாகு மெடுத்துக்கொள்ளே. ௫௫௨

கொள்ளவேசுத்தித்த செம்புவொன்றுகுவிந்துநின்று வுருகையிலேமெழுகொன்றீய, மெள்ளவேவெங்கலம்போல் தகர்ந்துநிற்கு மேதித்துவுருகையிலே தங்கமீயத், தள்ளவே சுழன்று வொன்றாயாடும்போதுதங்கத்தின் சரியிடைக்குநாகமீய, அள்ளவே கூட்டியெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி யதிகமாய்ச் சூரணத்தைச் சரியாய்க்கூட்டே. ௫௫௩

கூட்டவேசூதந்தான் கெந்தகத்தில்கொட்டிகுறிப்பாகமுன்பாலின்தண்ணீராலாட்டி, நாட்டவேபில்லைபண்ணி அயச்சிமிளில்வைத்துநயமாகமேல்மூடி மண்சிலைசெய்து, வாட்டவே பத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு மகத்தானசெந்தூரம் ரவிதானம்பா, ஆட்டவேமதிதன்னில் நூற்றுக்கொன்றீய வருணனைப்போற் சிவப்பானதங்கமாமே. ௫௫௪

தங்கமாம்குருபட்டால்சூதங்கட்டுஞ் சாவென்றபேர் போச்சுத்தேகத்துக்குப், பங்கமாஞ்சரக்குகளிற் போட்டுப்போடப் பதைத்த

ங்கே கட்டிப்போங்தூாவோடுங், கெங்கையாஞ்சாறு வாரத்தழைகளெல்லாங் கெடியாகம்பிசைந் தழுத்திப்பிழியத்தண்ணீர், சங்கையாமுட்கொள்ளக் காயசித்தியாகிச் சதகோடியுகம்வரைக்குமழியாதெண்ணே.

சிவப்பு யெவாச்சாரம்.

எண்ணவே சிவப்பான யெவாச்சாரத்தை யிதமாகக்கேளுங்கள் மாணுக்கானே, யண்ணவேவெடியுப்புரண்டுபத்துபலந்தான் பருவமுடன்சினமதுயிருபத்தைந்து, கண்ணவேரண்டையுந்தான்கல்வத்திலிட்டு காரமாம்நாயுருவிச்சாற்றலாட்டி, தெண்ணவேதெல்லுப்போல்பில்லை கட்டித்திறமான ரரிதனிலேகாயப்போடே. ருருசு

போடவேதினமூன்று காயகாயப் பொருக்கானபின்பெடுத்துக்கலையத்திட்டு, ஆடவேசக்கரமாம்பானைமேலே யணைத்தாம்போல்வைத்திட்டு மாசிமண்பூசி, நீடவேயடும்பில்வைத்துத் தீயைமூட்டு நினைவாக வெள்ளைநீர்வருகும்பாரு, வாடவேசிவந்தநீர் பன்வருகுமுக்கால் மகத்தானபீங்கானி லெடுத்துவையே. ருருஎ

வைக்கவேயரக்காலே குப்பிபண்ணி வருகிறதோர் திராவகத்தையதிலேவாரு, நைக்கவேவெள்ளைதன்னை வீசிப்போடு நவாச்சாரமொருசேரைக்கல்வத்திட்டு, ஐபிக்கமே திராவகத்தாலாட்டு ஆட்டுஆறுசாக மாட்டியபின் வழித்தெடுத்து, பைக்கவே பரும்பீங்கான்றன்னில் வைத்தும் பருவமாய்த்திராவகத்தை வாங்கிக்குத்தே. ருருஅ

குத்தியே ரவியில்வைத்து மூன்றுநாள்தான் குறிப்பாகத்தணல்மேலே பீங்கான்வைத்துப், பத்தியே பொடிபொடிபோல் வறுத்துக்கொண்டு பருவமாய்காசிபேனற மேருக்கேற்றி, அத்தியேயரைமாசிமட்டும்போடு அளிகானவாலுகையின் மேலேவைத்து, எத்தியே தீப்போடுகமலம்போல யிதமாகப்பனிரண்டு சாமந்தானே. ருருகூ

தானென்றநாற்சாம மெரித்துப்போடு சாதகமாயிராக்கால மாறப்போடு, கானெனறமூன்றுநாளானபின்புகடுங்குப்பியெடுத்துடைத்தால் தேங்காய்போலந், தேனென்றசிறுதிடத்திற்சிவந்துகாணுந் திரும்பவதைக்கல்வத்திற்பொடியாய்ப்பண்ணி, வானென்றதிராவகத்தைவிட்டுஆட்டு பரும்பீங்கானறனி லிட்டுத்திராவகத்தைக் குத்தே,

குத்தியேநாள் மூன்றுரவியிற்போடு குவிந்தபின்புதணலுக்குள் வறுத்துப்போடு, எத்தியே பொடியாக்கி மேருக்கேற்றி யிதமானவாலுகையிற்றீயைமூட்டு, பத்தியேகமலம்போ லெரிப்பாயப்பா பனிர

ண்டுசாமமுந்தான் கடந்தபின்பு, தத்தியேகுப்பியைத்தானுடைத்துப் போடு தணலில்நிற்குந்தங்கமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. ௫௬௧

கொள்ளவேமுன்போலே திராவகத்தாலாட்டு குவிந்தபின்பு நீர்க் குத்திரவியிற்போடு, அள்ளவேதணலுக்குள் வறுத்துப்போடு அதிக மாங்காசியென்ற மேருக்கேற்றி, தள்ளவேவாலுகையிற் றீயைமூட்டித் தனையெடுத்து முன்போலப்பாவனையேசெய்து, துள்ளவேயேழுதரந் தீர்ந்தாயானால் சூரியன்போல்வந்திருக்குஞ் சாரந்தானே. ௫௬௨

சாரந்தான்பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு சயர்த்தாகக்கூதமது பலமும்பத்து, வாரந்தான்தங்க மதுரண்டரையேபலந்தான் மருவிநன் ருய்லேசாகக் கல்வத்திட்டுத், தீரந்தானெலுமிச்சம்பழச் சார்விட்டு திரளவரைமூன்றுநாள் பொடியாய்ப்பண்ணி, காரந்தான்காசியென்ற மேருக்கேற்றி கனமானவாலுகையில் வைத்திடாயே. ௫௬௩

வைத்துமேபனிரண்டு சாமந்தீயை மறவாமல் போட்டுவரத்தீபம் போல, மைத்துமே மாதளம்பூப்போலேயாகும் மைந்தனேவேறொன் றுகுப்பிக்கேற்றி, வைத்துமண்சிலையினுற் காற்றோடாமல் நலமாகக்கட் டிவைத்து ஆயிரத்துக்சொன்று, தைத்துமேகாசிடைதான்கொடுப்பா யானல் தங்கமதுபதினறு மாற்றுமாமே. ௫௬௪

தங்கமேயாச்சுதென்று கெர்விக்காதே தளராமல்காயத்தைதசித் திபண்ணு, பங்கமேவாராமல் தினம்பணந்தானுண்டு பளபளக்குமுடம் பெல்லாம் பாலையாவாய், அங்கமோசரீரவது பவளபோலாம் அரனுண் டகற்பமிதுயானுமுண்டேன், சிங்கமேயிவனென்பார் நரையோயில்லை செகமெல்லாங் குன்றியிடைக் கொவ்வாவாரே. ௫௬௫

ஒவ்வாது ஏகம்பசாரத்துக்கு உத்தமியாமனேன் மணித்தாய்பி ளப்புமெத்த, சவ்வாதுவுடன்கூடிச் சரக்கிற்பூசித் தணலிலேவாட்டை யிலேசவளையாகுங், கவ்வாதுநவலோகம் படிகுமுன்னே கனகமயமாகி விடுங்கணக் கோமெத்த, பவ்வாதுவுலகத்திற் கெட்டபேர்கள் பரியாச மென்பார்கள் பாஷாண்டிதானே. ௫௬௬

பாஷாண்டிமெத்தவுண்டு லோகத்துள்ளே பாவாகஅவனோடே பேசவேண்டாம், பாஷாண்டிவாதமுண்டோயென்று கேட்டால்பண்பா கச்செய்தொழிலேவாதமொன்றுசொல்லு பாஷாணடிவைதாலுஞ்சகித் துக்கொண்டு பயபத்திமார்க்கமாய் விசேஷஞ்சொல்லிப், பாஷாண்டிமு கத்து முன்னேநிற்குமூதேவி பாங்கானதேசம் விட்டு மறுதேசம் புக்கே. ௫௬௭

புக்கவே ஞானமுற்றவாதியுடன் பேசுபிறப்பான மனிதருடன் பேசவேண்டாம், மக்கியேமன தடக்கிப்போதம்பாரு மகத்தான பெரியோர்க்குத் தொண்டுபண்ணு, எக்கியே மூலத்தைக் குப்பிக்கேற்றுஇயலான தளங்களெல்லாஞ்சேதித்தேறி நக்கியேவமுதத்தைமவுனமுன்னிராதாக்கள்ரிஷி யுடையமரபில்நில்லே. ருகூஅ

நில்லென்று அறுபத்து நாலுமரபுள்ளே நிலைத்துநிற்கும் வாதசித்திகுளிகைசித்தி, கல்லென்றகாயசித்திகெவுனசித்தி கரையுடனேகாயசித்திஞானசித்தி, வில்லென்றவெட் டெட்டுஞ்சித்தியுண்டு மேதினியுங்கொள்ளாது கரைகொள்ளாது, சில்லென்றகாடுபோற் சாத்திரங்கள்மெத்த செப்பரிது உரைகாணில்வாதந்தானே. ருகூகூ

வாதந்தான் முன்பின்னுப்சொல்லிவைத்து மறைத்தாரேசரக்கென்றவைப்புதன்னை, நீதந்தானுதியுப்பை யிழுக்காய்ச்சொல்லிநிலைத்துநிற்கும் வீரத்தைமறைத்துப் போட்டார், வேதந்தான்முடிவுக்குவொப்பாய்நின்ற வீரத்தைவைத்தாலே வாதமாகும், பாதந்தானில்லாமல் நடக்கப்போமோ பரிவாகச்சிவந்திருந்த சாரந்தானே. ருஎ0

சிவந்திருந்தசாரத்தின் மகிமைசொல்லச் சித்தர்முதல் ரிஷிகளுக்குமுடியாதப்பா, உவந்திருந்த காலாங்கிநாயனுர்சொல்ல உண்மையாய்க்கேட்டிருந்து யானுங்கண்டேன், நவத்திருந்த சூதத்தைத்தூரத்திக்கொல்ல நலமாகவெகுசுளுக்கு நல்கப்போகார், தவழ்ந்திருந்து பிள்ளைசென்றுநடந்தாப்போல சரக்கொல்லாங் கண்ணிமைக்குள்கொல்லுந்தானே. ருஎக

கொல்லுகிற கருவேதுயென்றுயானுல் குருந்தபடி சொல்லுகிறேன் குறிப்பாய்கேளு, வெல்லுகிறசூதமென்ற கெந்தியொன்று விடுபட்டதாளகமுஞ் சிலையும்லிங்கம், அல்லுகிறசிவப்பான சாரமொன்று அப்பனேபழச் சாற்றால்சாமமாட்டி, தெல்லுகிறபில்லை கட்டிபுலரப்போட்டு சிரப்பாக ஐங்குகையில் வைத்திடாயே. ருஎஉ

வைத்துமேசிலைசெய்து புடத்தைப்போடு வயிரவற்குவஸ்துசுத்திபூசைபண்ணி, கைத்துமேவசத்தை வாங்கிப்போடு களங்காகவேயிருக்கும் நவலோகத்தில், ஐந்துமே ஆரத்துக்கொன்றுபோடு அப்பனே மாற்றென்ன பனிரண்டாகும், கைத்துமேகாவிக்கு உப்புக்கேகாநலமானசீஷருக்குத் தொழிலில்லை சொல்லே. ருஎங

சொல்லவே சூதத்தைகட்டுதற்கு சுளுவாக வழிசொல்வேன்கேளுமக்காள், அல்லவேயிருப்பகலிற் பழச்சார்விட்டு அதீதமென்றசாரத்தைப்பொடியாய்ப்பண்ணி, மல்லவே சூதமொரு பலத்தைவிட்டு

மறவாமல்கணவிலைவைத்துப் பொடியைத்தூவு, கல்லவேகட்டியது மண்போடுங் கரியில்வைத்து உருகிடவேபசிதாமே. ௫௭௪

ஆமப்பாயிச்சாரம்பொடியாய்ப்பண்ணி அப்பனேமஞ்சளென்றக ருவைப்போட்டு, ஓமப்பாரவியில் வைக்கத்தயிலமாகும் உற்பனமாம் பணவிடைதான் தயிலங்கொள்ள, போமப்பாசாவுபொய்யாக் கற்பாகாலம்புகழான வயிரம்போலிருக்குந்தேகம். காமப்பாவித்தைக்கு மெத்தநன்று கைவிட்டசூத்திரம்போ லாடும்பாரே. ௫௭௫

பார்க்கவே துரிசியொரு வைப்புச்சொல்லப் பண்பாகச்செம்பாலே பானைபண்ணி, கார்க்கவேகல்லுப்புப் பொடிபாய்ப்பண்ணி காணிதுக்குப் பதினாறில் வெடியுப்புச்சீனம் ஏர்க்கவேநிருத்தந்த பானையிலேபோட்டு இதமான பழச்சாறுயோரும்வார்த்து ஆர்க்கவேமல் மூடிப்புதைத்துப் போடு ஆறு திங்களானபின் மெடுத்துப்பாரே. ௫௭௬

எடுத்துப்பார் பச்சையாய்க்கட்டியாக இதமானவயிரம்போல்துரியாகும், அடுத்துப்பாருப்ப துவுஞ்சத்தியாச்சு அப்பனேசெம்பதுவுஞ் சிவமுமாச்சு, கடுத்துப்பார்தயிரதுவும் விஷ்ணுவாச்சுகலந்து நின்றக மூச்சாறுபிருமாவாச்சு, தொடுத்துப்பாரிதைக். குருவுசெய்யில்வேதை துலையாதுவாதத்திலாதியாமே. ௫௭௭

வாதத்திலாதியென்றசூதக்கட்டு வகைசொல்லவேன்பச்சையென்றுமயங்கவேண்டாம், நீதத்தில்துரிசியதுபலமுமொன்று நேர்ப்பாகப் பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டு, பூதத்திலிரும்பானகரண்டி தன்னைப் புதுக்கியேதண்ணீர்விட்டுக்கழுவிப்போடு, சூதத்தைநிறுத்தல் லோ பலமும் போட்டு சுறுக்குடனே தண்ணீரைமுக்கால்வாரே. ௫௭௮

தண்ணீர்தான் கொதிக்கையிலே துரிசித்தூளைச்சாதகமாய்த்தூவிவாத்தண்ணீர்மேலே, தண்ணீர்தான்சுண்டிடவேமறு தண்ணீர்விட்டுச்சாகாமல்தூவிவாத்தண்ணீர்சுண்டும், விண்ணீர்தான் மூன்றுதரம் விட்டுக்காயச்சு மெழுகுபோ லுருண்டிருக்குஞ் சூதந்தானும், தண்ணீரைவிட்டுநன்றாய்த் தோய்த்துத்தோய்த்துச் சிறப்பாகக்கழுவிவிடத் தீர்க்கமாமே. ௫௭௯

தீர்க்கயுருட்டியபதை வைத்துக்கொண்டு செப்பரியமத்தங் காய்க்குள்ளேவைத்து, மூர்க்கமாய்ப் புடந்தன்னைப்பேர்த்துப்போடு முயற்சியாய்ப்பின்பெடுத்துக்கழுவிப்போடு, ஆர்க்கமாய்வெள்ளிய தன்விராகனிடைபத்து வழகாகச்சிமிழ் போலதிருவள்வைத்துப்பண்ணிதூர்க்கவேசூதவுண்டை நடுவேவைத்துத் துப்பபவாய்மேல் மூடிதிருவிப் போடே. ௫௮0

திருவியே மறுசற்றுல்நல்லயெண்ணை சிறப்பாகக்கல்வத்திலரை மட்டம்வார்த்து, மருவியேவெள்ளியென்ற கிண்ணிதன்னை வட்டமிட்டு வுஞ்சல்போல்கல்வத்திட்டு, தருவியேமேலோடுகொண்டுமூடிச் சாங்க மாய் மராஷமண்மேலேபூசி, கருவியேகலசத்தின் கழுத்துதன்னில் கடுகியேபணம்போலத்தமருபோடே. ௫௮௧

தமரிட்டுக்கலசத்தை ஆணிமேல்வைத்துத் தயங்காதே விரல்ப ருமன்கிரியைப்போட்டு, கமரிட்டுவிளக்கேற்றி நாலுசாமங் கலங்காதே யெரியிட்டு ஆறவிட்டு, அமரிட்டுவெள்ளியென்ற கிண்ணிதன்னை அசை யாமல் திருகிவிடு உண்டைவாங்கி, பமரிட்டுத்தண்ணியிலே கழுவிப் போட்டு பத்துவிசையவிப்புடமாய்காயில்போடே. ௫௮௨

காயிலேபோட்டபின்பு தண்ணீரிற்கழுவிக் கசகாமல்வெள்ளியிட சிமிளில்வைத்துப், பாயிலேமுன்போல யெண்ணையிலேபோட்டுப்பக்கு வமாய்நாற்சாமமெரித்துபின்பு, போயிலேயிப்படி தானூறுபுடம்போடு போரனயெண்ணையிலேபத்துவிசைபோடு, தோயிலேவெள்ளியைத்தா னடித்துபோடுசிறம்பானவெள்ளியைத்தானீயம்விட்டுமே தே. ௫௮௩

ஊதியேமுன்னிரையில் சிமிள்போலப்பண்ணு உத்தமனேபுதம் பத்துயெரிப்புப்பத்து, பாதியேயிப்படிதான் செய்துகொண்டுபரிவாகக் கரியில்வைத்து வுருக்கஆடும் கோதியேதங்கமிட்டு வுருக்கிக்கொண்டு குறிப்பானநாகமதுகூடவிட்டு, ஆதியேசகனுகப் பொடியாய்ப்பணணி அற்றகெந்தி சூதமிடைசரியாய்க்கூட்டே. ௫௮௪

கூட்டியேகல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி கொடியானமல்லிகை யின்சாற்றுலாட்டி, நீட்டியேமூன்றுநாளரைத்தபின்பு நேராகப்பொடி பண்ணிகுப்பிக்கேற்றி, மூட்டியேவாலுகையின்மேலேவைத்து முயற்சி யாய்த்தீயிட்டுக்கமலம்போல, ஆட்டியேபனிரண்டுசாமமாறுல ருண ணிறம்போலாகும் வேதைகேளே. ௫௮௫

கேளப்பாநூற்றொன்று லோகத்தோடுங் கெடியானமாற்றென்ன யெட்டுமாகும், வேளப்பாகுளிகைக்குச்சாரணையேசெய்தால் விரவியே கோடிலட்சங் காணலாகுந், தாளப்பா ஆசுண்டுதயங்கவேண்டாந்தயங் காதமூலிகையிலாச்சுமெத்த, பாளப்பாதுரிசுவிட்டு சூதக்கட்டுபடுசுருக் குமூலிகையிற் காட்டாதென்னே. ௫௮௬

என்னவேவுபசாரங்கள் நூற்றிரண்டுபத்து இலைகளினுல் கருக்கிட் டால்சத்துவாரா, பண்ணவேபாஷாண மறுபத்துநாலும்படுமுன்னே நட்டாகச்சுன்னம்மாகா மண்ணவேயுப்புவகையிருபத்தஞ்சு மல்லிகைப்

பூப்போல்மலர்ந்து சுன்னம்மாகா, தன்னவேகாரசாரங்களாலே சகல முந்தான் கடினவாங்குருவுமானே. ௫அஎ

ஆமப்பாமூலிகையிச்சிறிதுவுண்டு அந்தவிதமூலிகைதான் மனுட ருக்கெய்தா, வாமப்பாமலைகளிலேயுண்டுவுண்டு மகத்தானகல்லருகில் சூதமுண்டு, தாமப்பாமனிதரங்கே சஞ்சரிக்கப்போகார் சஞ்சரிப்பார் நாதாக்கள் ரிஷிகள்சித்தர், போமப்பாமனிதருக்குச் சாரகாரம் புகழா திவாதத்தில் துரிசியாமே. ௫அஅ

ஆதியாந்துரிசியொன்றில்களங்குசொல்ல அறைகிறேன் பண்பாக வறிவுள்ளோர்க்கு, பாதியாந்துருசியிலே ஒருபலமேதூக்குபண்பாகக் கெந்தியதுபலமேமுக்கால், வாதியாஞ்சூடனது பலமரைதான் போடு மாசற்ற வீரமதுபலமுங்கால்தான், பேதியாம்மிதுமூன்றுமுமிநீர்விட் டுப் பிலக்கவரைநாற்சாமம் பின்புகேளே. ௫அகூ

கேளுநீ மெழுகாகும்பதத்தில்வாங்கிக் கெடிபடவே துரிசியின் மேலப்பிப்போடு, வாளுநீயுலர்ந்தபின்பு அதின்மேற்போட வகையாகச் சுண்ணும்புக்கவசம்போடு, தாளுநீயுலர்ந்தபின்புசீலைசெய்து தணலிலே யூதிநன்றாய்க் கவம்வாங்கி, நீளுமேநீறியதைக் குகையில்வைத்துநேரா கவிட்டிருக்கமணியுமாமே. ௫கூ0

மணியெடுத்து அடித்தாக்காள் ரவியுமாகு மாசற்றவெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்று, தணியாகவுருக்கிடவே மூன்றுமாற்று தப்பாதுகைகண் டதொழிலுமாகும், அணியாகயிச்செம்பு களங்குசெய்ய அப்பனேசெந் தூரங்குருந்தான்செய்ய, கணியாகநாலாறுங் காணுங்காணுங் கருத்தி துக்கருளென்றால் கெந்திதானே. ௫கூக

தானுகுந்துரிசியென்ற செந்தூரத்தைச்சாற்றுகிறே னிதுவேகு முன்னேபாரு, தேனுகும்வெடியுப்புச் செயநீர்தன்னில் சிறந்துநின்ற துரிசியொருபலந்தானெட்டு, காணுகுஞ்செயநீரில் தோய்த்துத்தோய்த் துக் கடுரவியில்போட்டுவா தினந்தானேழு, பானுகும் வெடியுப்பு மூன் றுபத்துபலந்தான் பண்பானசினமது முப்பத்தஞ்சே. ௫கூஉ

அஞ்சவேகல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணியப் பனேகழுதையிட ரத்தம்வார்த்துத், துஞ்சவேயரைத்து நன்றாய்வில்லைபண்ணித் துடியா னரவிதனிலே யுலரப்போட்டு, மிஞ்சவேகல்வத்திற் போட்டுநீயுமேலா னசக்கரமாம் பானைவைத்து, கெஞ்சவேயுளுந்தரைத்துச் சீலைசெய்து கெடியானவடுபேற்றித் தீயைமூட்டே. ௫கூ௩

மூட்டவேமேலோடிப் புகையோடொக்க மூக்காலேசலம் விழு கும்வெள்ளைநீராய், ஆட்டவேவெள்ளையைத்தானகலவைத்து அதன்

பின்பு சிவந்தசலம்வருகுமக்காள், பூட்டவேபீங்கானில் வாங்கிவாங்கிப் பேரான அரகாக்லேகுப்பிபண்ணி, நீட்டவேயதில்வாரு கரையாதப்பா நேரானலோக மென்றுல்கரைந்துபோமே. ருகூச

போமெனவே ரவியில்வைத்துத் துரிசியைநீ வாங்கிப் பொடிபண்ணிக் கல்வத்தில் திராவகத்தைவார்த்து, ஆவெனவே யறுசாமமரைத் தபின்பு அப்பனேமறுபீங்கான்றன்னில்வைத்து காமெனவே நீர்சுத்தி ரவியிற்போடு கலங்காதேமூன்று நாளானபின்பு, தாமெனவே தணலுக் வறுத்துப்போட்டுத் தயங்காதே பொடிப்போலே மேருக்கேற்றே.

ஏற்றியேதீமூட்டு பனிரண்டுசாமம் இதமாகக்கடந்த பின்பு ஆற விட்டு, மாற்றியேபுடைத்தெடுத்துக்கல்வத்திலிட்டு வாகானதிராவகத் திலரைத்துமுன்போல், தூற்றியேபெரும்பீங்கான் றன்னில்வைத்து துடியானதிராவகத்தைக் குத்துகுத்து, ஆற்றியேதணலுக்குள் வறுத் துப்போடு அதீதமாங்காசியென்ற மேருக்குப்போடே. ருகூஎ

போட்டுமேவாலுகையின் மேலேவைத்துப் பொலிவாகத்தீபம் போல்தீயைப்போடு, ஆட்டுமேபனிரண்டுசாமமானு லப்பனே ஆறவிட் டுயெடுத்துப்பாரு, காட்டுமேஜந்துதர மிப்படியேபண்ணு கசடற்றவரு ணனைப்போல் சிவந்துகாணுந், தீட்டுமேஅம்மரத்தைக்கத்திகொண்டு செதுக்கியதோர் வாறுகதுந் துரிசியாட்டே. ருகூஎ

ஆட்டானசேந்தூரம் நவலோகத்திலணைத்திடவே பத்தரைதானு யிரந்துக்கொன்று, மூட்டானசூதத்தைக் கரண்டியிலேவிட்டுமுந்து நின்றசெந்தூரமாரை யிலேக்கட்டு, காட்டானசாறதனைப் பிழிந்தாயா னுல் கனகம்போல்திரண்டுருண்டு மணியுமாகும், வாட்டான் சூடன்தீக் குள்ளேவாட்டி மருவநன்றுயுருக் கிடவேசோதியாமே. ருகூஅ

சோதியாங் குளிகைதனை வாயில்வைக்கச் சுக்கிலத்தம்பனை யா கும்வசியமாகும் வாதியாங்கைக்குளிது இருந்துதென்றுல் வாதாடிசண் டையிட்டோர் வணக்கமாவார், சாதியாங்குலங்களென்று தர்க்கம்பே சிச் சண்டையிட்டுமயிர் பிடித்துக்சாகவேண்டாம் பேதியாங்காயத்தை சித்திபண்ணி பேரானசித்தினிட மரபில்நில்லே. ருகூகூ

சித்தரென்றநாமமது பெதினுலாச்சு சிவவிந்தைகட்டியதோர் தீர் மையலே, பத்தனென்றநாமமது யெதினுலாச்சு பானமென்ற தூசிக் காபருவத்தாலே, நித்தனென்றநாமமது யெதினுலாச்சு நிலேத்தாறு தலங்கண்டநினைவினுலே, முத்தனென்றநாமமது யேதுக்காச்சுமூச்சற் றஞானவிடங்கண்ட ஞானியோர்க்கே. ௬00

ஞானிநானென்றுசொல்லி வாய்ப்பேசாமல்மாண்பர் நலமான அவ்வேடம்பூண்டுகொண்டு, யோனிதனக்காசைசாத்திரங்கள் சொல்லிவுண்மையாயென்றமந்திரங்களுபதேசித்து, பாணியென்றபணம்பரித்துப்பொய்கள்சொல்லி பார்த்துக்கொள்வேனென்று நரகத்தில்புக்கி, சூணியென்ற நோய்வந்தாலமைத்தபடியென்றுசுழன்றலைவார் ஞானியல்ல வேடத்தோரே. ௩0௧

வேடமாந்துரிசியென்ற செந்தூரம்பலந்தான் விளங்கியதோர்சுத்தித்தபூரமெகன்று, காடமந்த தங்கமென்றரேக்குத்தானுங்கடுகவேயரைப்பலந்தான்கூடவிட்டு, பாடமாம்பெற்றலையின் சாற்றாலாட்டு பக்குவமாப்ப்பொடியாக்கிக்குப்பிக்கேற்றி, வாடமாம்வாலுகையின்மேலே வைத்து வளமாகபனிரண்டு சாமத்தீயெரியே. ௩0௨

தீயெரித்து ஆறவிட்டுஎடுத்துப்பாருசிதப்பென்றால் வெகுசிவப்பு அருணன்போலாம், ஆயெரித்துநவலோக மாயிரத்துக்கொன்று அணைத்திடவேபதினாறு மாற்றுமாகும், பாயெரித்துபண விடைதான் தேனிலுண்ணு பளபளக்குமுடம் பெல்லாமண்டலத்தில், மனம்வெருத்து வறுமையுற்றாலென்னஞானம் வழங்கியதோர் சித்தியெல்லா மண்ணாய்ப்போமே. ௩0௩

மண்ணாசை கொண்டல்லோசிறிதுபேர்கள் மாயமாம்வாசனையிலிறந்துபோனார், பெண்ணாசைகொண்டல்லோசிறிதுபேர்கள்பொன்தோற்றுப்பேயராய்மாண்டுபோனார், உண்ணாசைகொண்டல்லோசிறிதுபேர்கள் உலுத்தராய்ப்பிச்சையெடுத்துண்டிறந்தார், கண்ணாசைபசுவுக்குயிருக்குமாப்போல் கலக்கமற்றஞானிக்குவேடமென்ன சொல்லே.

இந்துப்பு வைப்பு.

வேடமாமிந்துப்புவைப்புச்சொல்வேன் விளங்கியதோர்நாலாடுப்புவரிசையாய்க்கட்டி, பாடமாமடிகனத்த சட்டிவைத்துபருவமால்க்கடனீரிலுப்புக்காய்ச்சி, கோடமாமரத்தினந்தினமுங்காய்ச்சிக் காய்ச்சிக்கொட்டியேவடிப்பாரமுள்ளபானை, காடமாய்நிறைத்திட்டுவடுப்பிலேற்றிக்காடாக்கினியாகவே தீயைமூட்டே. ௪0௫

மூட்டவே வெந்துருக்சிச்சலமாய்நிற்கு முனையாகமுப்பத்துக்கொன்று சீனம், நீட்டவேவெடியுப்பு முப்பத்துக்கொன்று நேராகப்பொடி பண்ணியதிலேபோடு, ஆட்டவேவெந்துவொன்றாய்க் குழம்பாய்நிற்கும் ஆறவிட்டும்பானையைத்தானுடைத்துவாங்கி, காட்டவே வெளுப்பாகக்கட்டியாகுங் கல்லுப்பில்செய்தாக்கால் சிவந்துபோமே.

சிவக்கின்ற இந்துப்புவாதத்துக்காய்ச்செய்கின்ற பேர்களுக்குக் கல்லுப்புச்சுளுகு, பவக்கின்றலோகத்தோர்கல்லுப்பில்செய்வார் பரங்கியென்றுல்கலல்நீரிலுப்புக்காய்ச்சி, கவக்கின்றவண்ணுர் தன்னுப்புப் போலச் சதுரமாய்க் கட்டில்வைத்துச்செய்வாரையா, அவக்கின்ற கட்டியாய்வெளுப்புமெத்த ஆகையால்சுண்ணும்புக்கிது தானென்றே. கூ0எ

கெந்தியுப்பு.

நனறெனவேகெந்தியுப்புவைப்புக்கேளு நலமாகக்கடல்நீரிலுப்புக் காய்ச்சி, கண்டனவேயடிகனத்தபானையிலேபோட்டுக் காய்ச்சினதோருப்புக்குப் பதினுறிலொன்று, தண்டனவே சுரைகெந்திபொடித்துப் போட்டுச் சாதகமாய்முப்பத்துக்கொன்றுநீலம், பண்டெனவேவெடியுப்புமப்படியேயாகும் பாங்காகப்பொடித்ததெல்லாங்கூடப்போடே.

கூடவிட்டு வடுப்பேற்றுயெரிநால்சாமங் கோடிகோடாக்கினியாந் தீயைப்போடு, ஆடவிட்டுஉப் ருகிநிற்கும்மோது அதிற்போடுமருந்தெல்லாம்பொடியாய்ப்பண்ணி, வாடவிட்டுநால்சாமம்மெரித்தபின்பு மயங்காதேசிதளமாயாறப்போடு, நாடவிக்றிப்பானையைத் தானுடைவாங்க நலமானவயிரம்போலுப்புமாமே. கூ0கூ

உப்பானகெந்தியது திராவகத்துக்காதி உத்தமனேசாரணைக்குமுதவியாகும், தப்பானசொல்லில்லைகருமறைப்போயில்லைசத்தியமாய் நான்பார்த்தபடிதான்சொன்னேன், சப்பானஅஞ்சுகொம்பில்மனந்தான்சென்று கலகத்தில்விழுகாதே கருத்தூன்றிப்பார், அப்பானவுப்புப் போல்நேர்மைபாரு அழும்பருடன்பேசாபலிருக்கநன்றே. கூக0

குடோரி.

நன்றெனவே குடோரியொன்று சொல்லக்கேளு நலமான வெடியுப்புநாலாங்காய்ச்சல், கன்றெனவேபலம்நாலுகல்வத்திலிட்டு, காணிதுக்குசமனுகந்பூரீறுபோட்டு, வின்றெனவேவெள்ளையென்றபாஷாணந்தான் வெங்காரம்பலம்நாலுபொறித்துப்போட்டு, தன்றெனவே தாளகமும்நாலுபலமேபோட்டுச்சாதகமாய்ச்சூதமதுபலமும்நாலே.

நாலோடுஅரைபலந்தான் சாரம்போடு நலமாககல்லுப்புவறுத்துப்போடு, சாலோடுநாலுபலங்கூட்டிப்போடுதனையெல்லாமெருக்கினுடபாலினுலே, காலோடுமறுசாமமரைத்துநன்றுய்க்கனமான ரவிதனிலே பொடியாய்ப்பண்ணி, மேலோடுகாசியென்ற மேருக்கேற்றி விரவியேயரைவாசிமட்டும்போடே. கூகஉ

போட்டுமே வாலுகையின்மேலேவைத்துப் பொலிவாகத்தீமூட்டு கமலம்போல, வரட்டுமேபனிரண்டுசாமந்தானும் ப்தருமல்போட்டுவா கமலத்தீயாய், ஆட்டுமேயாறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு அரகராவயிரம் போல் பதங்கித்துநிற்குங், காட்டுமே சத்துகளில் கரைநீராகக் கண் விட்டு ஈயம்போலிருக்குந்தானே. ௬௧௩

சூடன் வைப்பு.

தானென்ற சூடானதுவைப்புகேளு தனித்துநின்றவாழையுடகிழங்குத்தண்ணீர், தேனென்றபடிபத்து அளந்துகொண்டு சிறப்பானசெம்பினுட பாண்டத்தில்விட்டு, வேனென்றவெடியுப்பு நாலுபத்து பலந்தான் வெகுளாமல்பொடிபண்ணிக்கூடப்போட்டு, மானென்றவடுப்பேற்றியெறிநேர்பாக வற்றியெல்லாம்குழம்புபோல்வருகும்பாரே. ௬௧௪

வருதல்கண்டு கருவாயின் பட்டைதன்னை வகையாகத் தூள்பண்ணித்தயிலம்வாங்கித், திருதல்கண்டுபடிதானுங்கூடவிட்டு சிறப்பான புட்டானபதத்திற்காய்ச்சி, கருதல்கண்டு இறக்கியே ஆறவிட்டுக் கசகாமலுளிகொண்டுவெட்டிவாங்கி, அருகல்கண்டுபரணிதனிலடைத்துப் போடு ஆச்சரியஞ்சூடனென்ற பேருமாச்சே. ௬௧௫

ஆச்சிந்த சூடனைத்தான் பொடியாய்ப்பண்ணி அசண்டசெம்பு பானைதனிற் கால்வாசிபோட்டு, பாச்சிந்தசெம்பினுட குடத்துநீரைப் பக்குவமாய்மேல்வைதது ச்சீலைசுற்றி, காச்சிந்த அடுப்பேற்றிக்கமலம் போல்க் கைபொருக்கத் தண்ணீரைப் பதத்தைப் பார்த்து, கீச்சிந்த ஆவிவிடுத்துப்பார்க்க கிண்ணியென்ற கற்பூரமாகும்பாரே. ௬௧௬

பாரப்பாகிண்ணியென்றகற்பூரத்தில் பக்குவமாய்க்கட்டினதோர் சரக்கையெல்லாம், வாரப்பாபரிசுற்றிவாட்டென்றதெல்லா மைந்தனே யிதினுடையதீயில்வாட்டு, நேரப்பாபுகையடங்கிபரியுள்ளவாங்கி நேர்ப் பாகச்செந்தூரமாகும்பாரு, காரப்பாவிளக்குதான்கற்பூரவிளக்குக்கருகாமல் சிவக்குமிந்ததீபந்தானே. ௬௧௭

அய முருக்கு.

தானென்ற அயமுறுக்கவித்தைகேளு சாதகமயெலியாலம்பால் ரண்டுசேரில், கானென்றகெந்தகத்தைப் பொடியாய்ப்பண்ணி கனமான நாலுபலங்கூடப்போட்டு, வேனென்றவெண்காரம்பலமும்ரண்டு மெலிவானகுடோரி கால்பலமும்போடு, ஊனென்ற செவ்வலிக்கிழங்குதானும் உரலிலிட்டுயிடித்துச்சார்சேரவாரே. ௬௧௮

வார்த்துடனேயெள்ளெண்ணை ரெண்டுசேரு வாகாகவுதுவெல்லாமயச்சட்டியுட்டு, பேர்த்துடனே யடுப்பேற்றி யெறித்துமெள்ளளப்

பொங்காமல் தயிலமென்றபதத்தில்வாங்கு, சேர்த்துடனே யசப்பொடிதான்பலமும்நாலு திறமானகாந்தத்தாலெடுத்துக்கொண்டு, ஏர்த்துடனே பீங்கானிற் பொடியைப்போட்டு இதமாகத் தயிலத்தில் பிசறிவையே. ௬௧௯

வைத்துமே மூன்றுநாளானபின்பு வச்சிரமாங் குகைதன்னிலடைத்துமூடி, பொய்த்துமே சரவுலையில்வைத்துவூத போரான அயந்தானு முருகியாடும், நைத்துமே பொடியாக்கித்தயிலத்திற் கிசறிநலமாகமுன்போலவுருக்கித்தீரு, தைத்துமேதர முருக்கித்தீர்ந்தால் கனமான அயந்தானுநாகந்தானே. ௬௨0

நாகமாமயந்தானுஞ் சிவந்திருக்கும் நண்பாகவிடைக் கிடைதான் தங்கத்திலீய்ந்து, பாகமாயுருகையிலே நாகமீயப் பதையாமல் நாகமங்கேகட்டிப்போகும், சாகமாங்கல்வத்திலிதனையிட்டு தனைப்பொடித்து நாகயிடைச்சுதங்கட்டி, ஆகமாஞ்சுதத்தில்ரெட்டிகெந்தியரைத்துமே மல்லிகையின் சாற்றாலாட்டே. ௬௨௧

ஆட்டுவதுநாகரசமானபின்பு அப்பனே ரவியில்வைத்து பொடியாய்ப்பண்ணி, பூட்டுவதிகாசியென்ற மேருக்கேற்றிப் பேரானவாலுகையின்மேலேவைத்துக், காட்டுவாய்ப்பனிரண்டுசாமத்தீயைக் கமலம்போலெறியிட்டுக்கலரவாங்கி, ஊட்டுவதுநவலோகம்நூற்றுக்கொன்று உட்புகுந்துபத்தரைதான் தப்பாவறே. ௬௨௨

வாறுகேள் செந்தூரங்குன்றியுண்ணு மண்டலத்தில்நரைதிரைகளெல்லாமாறும், கூறுகேள்தேகமது கருங்கல்லாகுங் குத்திறுல்மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போகும், தேறுகேள்தேகமது வுவர்ந்தகாலஞ் சென்றாலும் பதினாறுவயதுபோலாகும், வேறுகேள்வாசியெல்லாமுள்ளேநிற்கும் வெளியோடேமனங்கப்பண்ணும்பாரே. ௬௨௩

காந்தசத்து.

பண்ணவே காந்தத்தின் சத்துகேளு பருக்கையாய்ப் பொடித்து அயச்சட்டியிட்டுக், குண்ணவே கொள்ளிலையின் சாறுவாங்கிக்குன்றுதேநால்சாமஞ்சிருக்குப்போடு, விண்ணவேவெள்ளாட்டு வுதிரம்வார்த்து விளங்சவேயதின்தோலில்வைத்துக்கட்டி, கண்ணவே குழிவெட்டி குப்பைக்குள்வைத்து கலங்காதே யிருபதுநாள் மூடிப்போடி ௬௨௪

போட்டபின்பு யெடுத்து அதைக்கல்வத்தாட்டி புகழான கொள்ளிலையின் சாற்றினாலே, நீட்டபின்பு கலசத்தில் சாறுவிட்டு நினைவாக வதற்குள்ளே காந்தம்வைத்து, வாட்டபின்பு மேல்மூடிச் சீலைசெய்து

வலியபுடம் போட்டெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, நாட்டபின்பு நல்லெ ண்ணெய்படி தானொன்றநலமானகுன்றிமணிபடியரை தான்போடே.

போட்டதனைக்குள்சாற்றிலூறவைத்துப் புகழாகவூறியபின் கல் வத்தாட்டி, நீட்டதனை மெழுகதுபோ லரைத்துவாங்கி நினைவாக நல் லெண்ணெய்தன்னிற்டோட்டு, ஆட்டதனைபெலியாலம்பால் சேரைவி ட்டுஅழகானகொள்ளிலைச்சார்சேரைவிட்டு, கேட்டபின்புகெந்தகந்தா ணுலுபலம்போட்டு கெடியானவெண்காரம் ரண்டுபலம்போடே. கூஉங

போட்டப்பா குடோரியொரு பலமுங்கால்தான்பொடித்தெல்லா ங்கொள்ளிலையின் சாற்றாலாட்டி, நாட்டப்பா நல்லெண்ணெய்தன்னிற் போட்டுநலமாகவடுப்பேற்றியெறிநேருக, கூட்டப்பாகுழம்பாகி யிறக் கிவைத்துக் கொடியதொருகாந்தத்திற் பிசறிக்கொண்டு, மூட்டப்பா மூன்றுநாளானபின்பு மூச்சைக்கேயெடுத்திட்டு வுருக்கிடாயே. கூஉச

உருக்கவே வெந்துருக்கிக்கரடுமாகும் உத்தமனே யுடைத்தெடுத் துப்பொடியாய்ப்பண்ணி, தருக்கவே முள்குழம்பிற் பிசறிவைத்துச் சாதகமாய் முன்போலே வுருக்கித்திரு, பருக்கவேயிப்படி தானேழுமூ து பண்பானகாந்தமதுசத்தேயாகு, மிருக்கவேகற்பாந்தகாலமென்று லென்மகனே மெழுகுகட்டிக்கிண்ணிவாரே. கூஉரு

வார்த்திந்த கிண்ணியிலே பானம்பண்ணி வகைவகையாய் கற்ப மெல்லா மதிலேபுண்ணு, போர்த்திந்தகிண்ணியிலேசூதம்வார்த்துபுக ழான கருவூமத்தஞ்சாறுவிட்டு, பேர்த்திந்த வாலுகையின்மேலேவைத் துபிரு மாய்த் தீயெரிக்க வுண்டையாகும், பார்த்திதனை வழித்தெடுத் துக் கழஞ்சிநிறைபாக பக்குவமாயுண்டைபண்ணித் தமரும்போடே.

தமரிட்டுவுண்டைபண்ணி யதிலேபோட்டு சாதகமாய்மூன்றுதி னங்கழிந்தபின்பு, அமரிட்டசெம்பட்டில் கோர்த்துக்கொண்டு ஆதியா ம் பராபரியைப்பூசைபண்ணி, கமரிட்டவஸ்துசத்தியர்ச்சனையே செய் து காரணமாஞ்சாம்பவி விமோசனமேபண்ணி, குமரிட்டுஆதார நிரா தாரப்பார்த்து கொள்கிபதோர் சபைதன்னில் மனதையுன்னே.

உன்னியபிரசத்தங் கேளாப்பக்கம் உவந்திருந்து நிஷ்டையிலே செபமேசெய்து, கன்னியேயஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மோதிகார ணமாங் குருசொல்ல வுறுதிகேட்டு, பன்னியேமதியில்நின்றுஅமுதத் தையுண்ண பரிதிகண்ட பனிபோலே பாவம்நீங்கி, மன்னியே சிலம் பொலிநாதங்கேட்டு மகழ்ச்சியாய்க் கற்பத்தையுண்டுதேறே. கூஉஅ

தேறவேகாந்தசத்து பலத்தைவாங்கிச் சிவப்பாகத்தங்கத்தையி டைக்கிடையேகூட்டி, மாரவேரண்டு மொன்றுயுருகும்போது மைந்த னே நாகமொருபலத்தைப்போடு, ஆறவே கல்வத்திலிதனைக்கொட்டி அதட்டியே பொடிபண்ணிச்சூதஞ்சேர்த்து, காரவேரண்டுபலங்கெந்தி யிட்டுக் காரியமாய்ப்பொற்றலையின் சாற்றுலாட்டே. ௬௨௯

ஆட்டியே அறுசாமம் ரவியில்வைத்து அப்பனேபொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றி, நீட்டியேவாலுகையின் மேலேவைத்து நினைவாகத்தீ போட்டுபனிரண்டுசாமம், பூட்டியேசெந்தூரப்பதத்தைப்பாரு புகழா கச் சிலாகைநுனிக் கருப்புக்காணும், வாட்டியேயாறவிட்டு இறக்கிக் கொட்டி மைந்தனே தங்கமென்ற சிமிளில்வையே. ௬௩0

வைக்கவே நவலோகம்நூற்றுக்கொன்று மாட்டிடவே பனிரண்டு மாற்றுமாகும், மெய்க்கவேபணவிடைதான் தேனிலுண்ண மேனியெ ல்லாந் தங்கமயமாகும்பாரு, நைக்கவே நரைதிரைகளெல்லாமாறு நம னென்றசொல்லுமில்லைகற்பகோடி, கைக்கவேபுளியுப்புரண்டும்விட்டுக் கன்னியின் மேலாசைவிட்டு உண்ணு உண்ணே. ௬௩௧

உண்ணவே கற்பத்திக்குறுதிகேளு உப்பாகா புளியாகா பெண் ணுமாகா, கண்ணவே துவர்ப்பாகா மோருமாகா கசிந்தவெள்ளு நல் லெண்ணெய் சுண்ணும்பாகா, விண்ணவே நித்திரையின் சோம்பலா கா வேறுனமாங்கிஷங்கள் மச்சமாகா, பண்ணவேகடுகுள்ளி காயமா கா பலபலவாஞ்சிந்தையெல்ல மறுத்துத்தள்ளே. ௬௩௨

தள்ளியே புண்ணுகிற பத்தியத்தைக்கேளு சார்பான நெய்யாகு ம் பாலுமாகும், அள்ளியேசிறுபயறு முருங்கையாகு மப்பனே வெள் ளாட்டுக்கரியுமாகும், துள்ளியே தூதுவளை யிலைகாயாகுஞ்சுண்டைவி யாங் கவுதாரி காடையாகும், பள்ளியே பழமாகுங் பழுவெல்லாந்தே ணுகும் பானமாமே. ௬௩௩

ஆமப்பாசிறுகீரை யரைக்கீரையாகும் அதிதமாம் புளியாரை நல் லாரையாகும், போமப்பாபொன்னிநல்லாங் காணியாகும் புளிப்பான நெல்லிக்காய் வூறகாயாகும், தேமப்பாவழுதலங்காய்ப் பீர்க்கங்காயாகு ஞ் சிறப்பானமுசலாகுமூர்க்குருவியாகும், வாமப்பாமரையாகுமானு மாகும் வகையாக இப்படிதான் பத்தியமாயுண்ணே. ௬௩௪

உண்ணுறது ஒருசேரை யரிசியப்பாஉத்தமனே ஒருபொழுது வெந்நீர்கொள்ளு, பண்ணுறதோர் மருந்துகளில்காந்தி கொண்டால் பசுவின்பால் ராக்கால மொருசேர்கொள்ளு, விண்ணுறதுவுள்ளமுட

மெல்லாம்பாரு வேதாந்தவாலையைத்தான் நித்தம்பூசி, அண்ணுறது குருபதத்தை யடுத்துநித்தம் அடுக்கடுக்காயுண்ணுகிறகற்பங்கேளே.

உண்ணவே வயதங்கேயிருபதாகி யுத்தமனே யிருபதுநாள் கடுக்காய் கொள்ளு, கண்ணவே வயதங்கே முப்பதாகில் கடிதாக முப்பது நாள் கொள்ளுகொள்ளு, பண்ணவேவயதங்கே நாற்பதாகில் பரிவாகக் கடுக்காயைநாற்பதுநாள்கொள்ளு, ரண்ணவே வயதங்கே யன்பதாகில் நலமாகப்பதினைந்து நாள் தான்கொள்ளே. ௯௱௬

கொள்ளவேவயதங்கேயறுபதாகில் குறையாதேகடுக்காயைப்பத்துநாள்கொள்ளு, அள்ளவேயறுபதின்மேல் வயதேயானால் ஆச்சரியங் காயசித்யாகாவாமா, விள்ளவேகடுக்காயைப் பொடியாய்ப்பண்ணி மெல்லிதாய்ச்சீலையிலே யறிந்துக்கொண்டு, துள்ளவேயமுரிதனை முரித்துக் கொண்டு சகமாகவெருகடித்தூள் குழப்பிக்கொள்ளே. ௯௱௭

சகாள்ளுதற்கு அமுரிதனை முறிக்கக்கேளு கொடூரமாங் காந்தமென்றபாத்திரத்தில், விள்ளுதற்குமுன்னீராமமுரிதள்ளி விளங்கவே கொள்ளுமட்டும் பின்னீர்வாங்கித், துள்ளுதற்கு தேத்தினுடவித்து தன்னை துடியாகவிதிற்கலக்கிவைத்துப்பின்னும், அள்ளுதற்குத்தெளிவிறுத்து தூளைப்போட்டு, அங்கனவே வாசியோடிழுத்துவாங்கே.

வாங்கியேதினந்தோறும் விடியற்கால மாலையிலே கியாழமொன்றுவைக்கக்கேளு, பாங்கியே மிளகதுதானிருபத்தஞ்சு பரிவான அறுகம்வேர் பிடிதானென்று, தேங்கியே யிடித்துநன்றுப்ச் சட்டியிலே போட்டுத் திறமாகபடியொன்றுதண்ணீர்விட்டு, ஆங்கியே ஆழாக்காய் காச்சிக்கொண்டு ஆவெண்ணெய்பாக்களவு போட்டருந்தே. ௯௱௯

அருந்தியேகாலமேகடுக்காய்கொள்ளு அப்பனேமாலையிலே கியாழங்கொள்ளு, பொருந்தியே வுடலுக்குத்தாகமில்லை புளியுப்பு யெண்ணெயெல்லாந் தள்ளுதள்ளு, அருந்தியே மண்டலந்தான் கொள்ளும்போது அப்பனேயொருமுறைதான்சட்டை நீங்கும், பொருந்தியேயிக் கற்பங்கொண்டாயானால் புண்ணியனேதிரேகமது யிறுகும்பாரே.

மாதம்பனிரண்டுக்கும்கற்ப அனுபானங்கள்.

இறுகுமே செங்கடுக்காய் மெத்தநன்று இதமாகக் கிடைக்காட்பொற்கடுக்காய்நன்று, அறுகுமே ஆணியாவணிக்குமப்பா அழகான வெல்லத்தினோடேகொள்ளு, தருகுமேசித்திரைவைகாசிக்கப்பா சாதகமாய் சுக்கினுடகியாழத்திற்கொள்ளு, மறுகுமேபுரட்டாசி யாடிக்கப்பாமாசற்றகுறிஞ்சுத்தேன் தன்னிற்கொள்ளே. ௯௯௧

கொள்ளவேவைப்பிசிக்குங்கார்த்திகைக்குமப்பா குமறியாஞ்சார் தனிலே வைத்துக்கொள்ள, விள்ளவேகாயசித்தி யோகசித்தி வேதாந்தமடனேன்மணியாஞ் ஞானசித்தி, தள்ளவே யஷ்டமாம் யோகசித்தி தாரணியில்மானிடர்கள் கௌசித்தி, மெள்ளவே சதாகால மிந்தமார்க்க மேதினியிற்கசடறவேவைத்துப்போற்றே. ௬௪௨

வைத்துமே மார்கழி தை மாசிக்கப்பா வாகானகறக்கண்டி னேடே யுண்ணு, பைத்துமேபங்குனிக்கு நெய்பிற்கொள்ளு பனிரண்டுமாதத்திப்பருவஞ்சொன்னேன், நைத்துமேயிப்படிதான்பருவமாக நானுண்டபடிசொன்னேனீயுமுண்ணு, பொய்த்துமேபோகாமல் பூனசபண்ணு போக்கோடே வாசியைத்தாணிழுத்துவாங்கே. ௬௪௩

சதுரகள்ளி கற்பம்.

வாங்கியே சதுரக்கள்ளிகாயேபத்து மைந்தனேகுமரிச்சோற்காசூரண்டு, தேங்கியேஅமுரியுடன்கலந்துகொள்ளச் சிதைந்துநின்ற ஆமமெல்லாந்தள்ளிப்போடு, பாங்கியே கைம்முறையாய்ச் செய்தாயானல் பலிக்குமே வயித்தியவாதயோகம், ஏங்கியே சடத்திலுழ்ள விஷநீர் வற்றும் எலும்பில் நின்றசூண்ணும்பு வேகம்போமே. ௬௪௪

மிளகு கற்பம்.

வேகம்போமிருபதுநாள் காலமேகொள்ளு மெலிவானமாலையிலேகியாழங்கொள்ளு, தாகம்போந் தாளிசப்பத்திரியுஞ் சுக்குந்தனித்ததொரு சீரகமுமஞ்சியேலம், ஆகம்போய் வராகனிடை யொவ்வொன்றுக்கு அதட்டியேசட்டியிலே பொடித்துக்காய்ச்சி, நாகம்போமாழாக் குமாலையிலேகொள்ளு நமனுக்குநமனுவாய் நன்ருய்ப்பாரே. ௬௪௫

பாரப்பாயிதுகடந்த பின்புநீதான் பரிவாக அவ்வஞ்சாய் மிளகையேற்றி, சேரப்பா அமுரியிலே காலமேகொள்ளு சிறப்பான நாற்பதுநாள்கொள்ளுகொள்ளு, காரப்பாயிருபது நாளேற்றியுண்ணு கைம்முறைபாய் நூறுமட்டுமானபின்பு, தூரப்பா அவ்வஞ்சாகுறைத்து எண்ணுசொல்முறையாய் மாலையிலே பொடிநீயுண்ணே. ௬௪௬

பொடியாவதேதெதென்ருல் சொல்லக்கேளு பேரான பொற்கொன்றைப்பூவினேடு, கொடியானமல்லிகையின் பூவினேடு கொக்கிறகு மந்தாரைவெள்ளைபபூவும் அடியாகநிழலுலர்த்தா யுலர்த்திக்கடகாண்டு அப்பனே பொடித்துநன்ருப்ச்சூரணமேசெய்து, கொடியானதேனதனில் குழப்பியுண்ணு நேர்பாகமாலையிலே மண்டலந்தானுண்ணே. ௬௪௭

முப்பொடி தூதுவளை அமுர்தம்

மண்டலந்தானுண்டபின்பு சொல்லக்கேளு வாகானதூதுவளை யிலையினோடு, விண்டலந்தான் தக்கோலஞ் சாதிக்காயுமேலானவாலுழு வைவித்தினோடு, குண்டலந்தான்கொடிவேலி பொற்கொன்றைப்பூவுகூ ரானநிலப்பனையின் கிழங்குகூட்டி, முண்டலந்தான்பொடிசெய்துவைத் துக்கொண்டு முக்கழஞ்சுமுட்பன்றிநெய்யிற்கொள்ளே. கூசஅ

கொள்ளவேவதத்தைய கக்கிப்போடு கொடிதானபித்த மெல்லா முறிந்துபோகும் கள்ளவேசிரசில்நிற்குங் கற்பத்தைச் சாடுஞ்சங்கிலை போற்கோழையறுந்தமர் திறக்கும் விள்ளவேமதிதன்னிலமுதஞ்சோக் குமெய்நிறைந்தாடி யெல்லாமிறுகிக்கொள்ளும், துள்ளவேயிந்திரியச் சேறுபொங்குந் துடியாதேகாமநோய்கொல்லுந்தானே. கூசகூ

கொல்லுகிறகாமத்தைமதியிலேற்று குறிபார்த்துத்தலங்களெல் லாங்கூர்ந்துபாரு, வொல்லுகிறமனக்குரங்கு அஞ்சுகொம்பிற்றுண்ட விடுகாதேபோகமென்றவாளால்வீசு, மல்லுகின்றயோகத்தைசதாநித் தம்பகரு மதியினிற்குமமூதத்தைச்சிந்தியுண்ணு, அல்லுகிற ஆத்தா ளைநித்தம்பூசியரிவில்நின்ற குருபதத்தையடுத்துக்கேளே. கூடு0

கரிசாலை.

கேளப்பாகரிசாலைக்குப்பைமேனி கெடியானகரந்தையொடுவல்லா ரைநீலி, வாளப்பாபொற்றலையின் சமூலமோடுவகையாக நிழலுலர்த் தாயுலர்த்திக்கொண்டு, ;தாளப்பாயிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து சாதகமாய்வெரு கடிதானதேனிலுண்ணு, கேளப்பாகட்டியதோர்வே கம்போலச் கெணத்திலேகாயசித்தி யிருவேளையுண்ணே. கூடுக

உண்ணப்பாமண்டலநதான் நோய்மூன்றுபோம் உத்தமனேஉத ரத்தில்கிருமிபோகுங், கண்ணப்பாபவளம் போல்சிவந்திருக்கும் காய மெல்லாஞ் சம்பளத்தின்வாசம்வீசும், விண்ணம்பா அந்தரத்துமீன்க ளெல்லாம்வெகுளாமலபகல்காணத்தோற்றுவிற்கும் வண்ணப்பாபாதா ளநிதிகள்தோற்றும் வாய்திறந்ததனமாறும் வெளியாய்ப்போமே.

வேம்பு.

போமப்பா யிதுகடந்தபின்புநீதான் புகழ்பேறவேநூறுண்டின் வேம்பைப்பார்த்து, ஆமப்பாபட்டையைத்தான்வெட்டிவந்து அப்பனே நிழலுலர்த்தா யுலர்த்திபின்பு, காமப்பாயிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமே செய்துகரிசாலைமல்லிகையின் சாறுவார்த்தை, தேமப்பாயேழுதரம் பாவனையேசெய்து சிறப்பானவெருகடித்துள்கொண்டிடாயே. கூடுங

கொண்டிடவே யனுபானவகையைக்கேளு குறிஞ்சித்தேன் தனிற்குழைத்து நாற்பதுநாள்கொள்ளு, விண்டிடவே யந்திசந்திநினைவால்க்கொள்ளு மெய்யெல்லாங்கருங்காலின் வயிரமாகும், சுண்டிடவேநரை திரைகளெல்லாம்போகும் சுக்கிலந்தான்மேலிறுகிக் கீழோடாது கண்டிடவே யாறுதலம்வெளியாய்க் காணுங் காலனுமேயஞ்சிடுவான் காணுகாணே. ௯௫௪

சர்க்கரைவேம்பு குமரிமலைமூலி.

காணவே மலைதோறுஞ் சர்க்கரைவேம்புண்டு காய்தின்றால்கற்கண்டுபோலேதோன்றும், பூணவேயிலைதின்றால் மண்டலத்திற்சித்தி புகழானகாய்தின்றால் பட்சத்தில்சித்தி, தோணவேபூதின்றால் வாதத்திற்சித்திதொகுத்ததொகை சித்தருக்குயிதுவேயாகும், ஆணவே கீழவழிபாக்குமப்பா ஆச்சரியமிதுதேடிஅறிந்துகொள்ளே. ௯௫௫

கொள்ளவே சிவப்பான கற்றாழைதானுங் கொண்டுவரமண்டலந் தானந்திசந்தி விள்ளவேதேகமதுகஸ்தூரிவீசும்வேர்வைதான் தேகத்திற்கசியாதப்பா, துள்ளவேநரை திரைகளெல்லாமாறுஞ்சோம்பலென்றநித்திரையுங் கொட்டாவியில்லை, கள்ளவேகாமமிதுவுடபுபிலூறும் கண்களுமேமோசெவ்வாளிப்பூப்போலாமே. ௯௫௬

ஆமிந்தச்சோறெடுத்துச்சூதத்துக்கு அனலிலேவைத்துமெள்ள சுருக்குப்போட, வாமிந்தச்சூதமது மணிபோலாகே வகைவகையாய் பாஷாணங் கட்டிப்போகும் சேமிந்தத்தங்கத்தை யுருக்கிச்சாய்க்கக்ஷேணத்திலே செம்பாகுந்தூரவோடும், நாமிந்தப்படிபார்த்தோங்காரீயஞ்செம்பாம் நாதாக்களிப்படியேபார்த்திடாரே. ௯௫௭

பார்த்திட்ட மலைகளிலே மூலிகையைக்கேளு பரிவான கருநெல்லிகறுத்தநொச்சி, பூர்த்திட்டபுறச்சோதிபெரியசோதி புகழ்பெரியவெள்ளைப்பூ துத்தியோடு, வர்த்திட்ட கல்லுக்குள் கோசஞ்சம்பா எளிதானரோமவிருட்சம், எருமைவிருட்சம், கார்த்திட்ட்கருநீலி சுணங்கல்விருட்சம் கறுத்திருக்குக்கொடுவேலிசெந்திராயே. ௯௫௮

ரெந்திரால்வெண்புரசுவெள்ளைக்கண்டா செங்கள்ளி சேம்பல்விகுண்டலமாம்பாலை, கந்திராம்கசப்பானபசலையோடு கடியதொருபொற்சிந்தி சாய்கைவேதி, அந்திராய்கருவீரு சிவதத்தில்லை அதிவெள்ளைதூதுவளைகறுத்தவாளை, கந்திராய் கருப்பான கரியசாலை கறுத்தமத்தை வெண்கரந்தைகல்லரையுமாமே. ௯௫௯

ஆமப்பாமூவிலைகுருந்திணோடு ஆச்சரியங்கருந்தும்பை வெள்ளைக்காந்தி, ஓமப்பாவெண்டான ஆதண்டையோடு உத்தமனே முப்பத்

துரண்டுமூலி, வாமப்பாமலைதோறுமுணடுவுண்டு மகத்தானமூலிகை தான் பரிசவேதை, கரமப்பாஓய்வின்றிசூதங்கட்டும் கலந்துநின்றவா சனைபாஷாணஞ்சாகே. ௯௱௧

சாகவேசரக்கானவறுபத்துநாலுந் தனித்தனியேவேதையுமாஞ் சகஸ்திரத்துக்கோடுஞ், சாகவேவுபசரங்கள்நூற்றிரண்டுபத்துஞ் சமளைபோல்சத்தாகயிறங்கும்பாரு, சாகவேலவணமுத லிருபத்தஞ்சும் தனித்தனியேகட்டாகுஞ்சரக்கைக்கொல்லும், சாகவேபண்ணுமலிருத்திவிக்குஞ் சங்கற்பவிருப்பமென்றசட்டைபோக்கே. ௯௱௧

கிளிமூக்குமாங்காய்.

போக்கானகிளிமூக்குமாவொன்றுண்டு புகழானகிளிபோலேகாயுங்காய்க்கும், வாக்கானயிலையதுவுமரசிலைபோற்காணு மைந்தனேயிதனுடையபழத்தையுண்ணு, நோக்கானகெவுனவழி சுறுக்காயோடும் நொடியிலேகாயசித்திகிடைக்குமப்பா, போக்கானபூப்பூத்தபத்துநாள் பழமாம் புண்ணியராஞ்சித்தருக்குயெய்தும்வாறே. ௯௱௨

வாறுகேள்விடத்தோல்வோபட்டைவாங்கி மருவநன்றாய்நிழலுலர்த்திச்சூரணமேசெய்ய, பேறுகேள்பலம்நாலுநிறுத்துக்கொண்டு யேச்சரியசூதமதுபலந்தானாலு, தாறுகேள்கல்வத்திலிதனைப்போட்டு சாதகமாய்மல்லிகையின்சாறுவிட்டு,தேறுகேளெண்சாமமரைப்புமைபோல் தேன்வார்த்துவுண்டைசெய்துவைத்துக்கொள்ளே. ௯௱௩

வைத்ததொருமருந்தெடுத்து அந்திசந்தி வகையாகமண்டலந்தானுண்டாயானால், கைத்ததொறுபித்தமறுங்கபத்தைச்சாடுங் கசடான ஆறுதளந்திறந்துபோகும், வெய்த்ததொருவாதமெண்பதுவும்போகும் மேலானசிலேத்துமமுமகன்றுபோகும், வித்ததொருசரசோதி நிர்த்தஞ்செய்வள் வீணைபோலொளியாகும்வாக்குத்தானே. ௯௱௪

தானென்றபொற்சீந்தி யானால்நன்று சாதகமாய் சிகப்புநன்றுகிடையாவிட்டால், பானென்றநற்சீந்திமேல்தோலைப்போக்கி பருந்தண்டாய்க்கொண்டுவெந்துகிழித்துப்போட்டு, கோனென்ற நிழலுலர்த்திச் சூரணமேசெய்து கூறுனகற்கண்டுசமபாகஞ்சேர்த்து, வேனென்ற வொருகடித்தூளந்திசந்தி வெருளாதேமண்டலமு முண்டுபாரே.

பாரப்பாமேகமென்றதெல்லாம்போகும் பரிவாகவாதபித்தம் பக்குவமாகுஞ், சேரப்பாகபாலத்தின்வெட்டைபோகுஞ் செகமறிய அட்டசுரவேகம்போகும், காரப்பாதாதுமுற்றுந்தழைக்குந்திரேகஞ் சதி

ரான ஆறுதளம்வன்னிமீறும், பேரப்பாசிந்திக்குச்சாவேயில்லை பேரின்பசாஸ்திரத்தைதப்பேணிப்பாரே. கூஎசு

நெல்லிக்காய்.

பேணிப்பார்நெல்லிக்காய்முத்தல்வாங்கி பேரானபால்விட்டவித்துக்கொண்டு, ஊணிப்பார்நிழலுலாத்திச்சூரணமேசெய்துஉத்தமனே சுத்தித்தகெந்திசரிகூட்டி, பேணிப்பார்தேனதனிற்குழைத்துவுண்ணு பேராகமண்டலந்தானுண்டாயானால், ஆணிப்பார்முன்னெடுத்த தேகம்போக்கி ஆச்சரியஞ்சிவசத்திதேகமாச்சே. கூஎஎ

சத்தியதுயேதென்றால்கெந்தகமுமாச்சு தனித்துநின்ற சிவந்தானுஞ்சூதமாச்சு, புத்தியதுயேதென்றால்மூலமாச்சு புகழானவாறுதளந்துன்னிப்பாரு, பத்தியதுவயதென்றாலறிவுட்புக்கி பராபரத்திலிச்சதுவேபத்திபத்தி, முத்தியதுயேதென்றால்மவுனந்தாண்ட மோசமில்லைசைதன்னியமுத்தியாமே. கூஎஅ

சிவனார்வேம்பு.

ஆமப்பாயிதுகடந்தசிவனார்வேம்பை அப்பனேயிடித்துநன்றாய்சூரணமேசெய்து. தேமப்பாவாலுமுறைசரியாய்க்கூட்டி சிறப்பாகக்கரந்தைச்சார்வார்த்தரைத்து, காமப்பாவில்லைபண்ணிநிழலுலர்த்தி சாதகமாய்ப்பூப்புடத்தில்தயிலம்வாங்கி, வாமப்பாமுக்கழஞ்சு அந்திசந்தி மறவாதேமண்டலமுங்கொண்டிடாயே. கூஎகூ

கொண்டிடவேகுட்ட மெல்லாம்போகும்பாரு கூரானசரீரத்தில் வாதம்போகும். விண்டிடவேவிஷங்களெல்லாமகன்றுபோகு மேனிவயர்மாந்துளிர்நிறமுமாகும், கண்டிடவேகன்னிபர்கள் வசமதாவார்க் காரியமாபைம்புலனைபடுத்துச்சாடுந், துன்றிடவேஆசையற்றால் காயசித்திபோகுந் தூசித்துக்கன்னியரைத்தொடலாகாதே. கூஅ0

அண்டகற்பம்.

ஆகவேயண்டத்தின்கற்பங்கேளு அப்பனேகருங்கோழிச்சாவலுடன்போடு, வாகவேவளர்த்ததின்முட்டையெல்லாம்வாங்கி வகையாக கல்லுப்புக்குள்ளேவைத்து, ஏகவேயிருபதுநாள்கழிந்தபின்பு யெடுத்தல்லோஅயச்சட்டிக்குள்ளேவைத்துப், போகவேகெருடனிடகிழங்குசார்விட்டுப் புகழாகவடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. கூஅக

எரித்திடவே சாறெல்லாஞ் சுண்டிப்போகு மிதமாகஆறவிட்டு வைத்துக்கொண்டு, பரித்திடவேமேலோடு அண்டமொன்று வாங்கி

பதறாமல் ரண்டாக்கியங்சந்நிகொள்ளு, தரித்திடவே தினமொன்று மேலோடுவாங்கிச் சாதகமாய்தினந்தினமுமொவ்வொன்றாக, மரித்திடவே யெரித்தசலங் கற்பாந்தகாலம் வைத்திருக்கவேணு மென்றால் மண்கலந்தான் கொள்ளே. சூ அஉ

கொள்ளவேகாயமிதுசிவந்துமின்னுங் குறிப்பான கண்கள்ரண்டு செய்தஞ்சம்போலாம், விள்ளவே கைகால்ரண்டுங் கற்றாணுகுமெலிவானசரம்பெல்லாமிறுகிக்கொள்ளும், துள்ளவேயனுபவித்தால் விந்துவீழாச்சுக்கிலந்தானிறுகியங்கே மேலேயோடுங், தள்ளவேசெட்டையொன்றாகக்கிப்போகுஞ் சமர்நீதுடனேயிழ்வளவுஞ் சாதித்தேறே.

சாதித்துத்தலை முழுகவரிசைகேளு சாதகமாயப்பட்சத்து கொருக்காலப்பா, பேதித்துமிளகோடு மஞ்சள்நெல்லி பேரானவெப்பரிசி கடுக்காய்தானும், வாதித்துசமபாகம் நிறுத்துக்கொண்டு வளமான ஆவின்பால்விட்டுஆட்டி, காதிச்சுத்தலைதனிலே தேய்த்துக்கொண்டு கனமானவெந்நீரில் குழுகிடாயே. சூ அச

முழுசிடவேகபாலமிது கெட்டியாகும் மூச்சான வாசியதுமேற் கொள்ளாது, நழுகிடவேரோமமது தும்பிபோலாம் நனைந்தாலுங்குளிராதுவன்னிமீறும், அழுதிடவே கண்ணீர்தண்ணீர்விழாது அந்தரத்தின்மீனெல்லாம் பகலிற்றோணும், விழிதிடயேபுடலிலுள்ள விஷநீர் வற்று மேனியுமோபொன்னிறம் போலாகும்பாரே. சூ அரு

பாரக்கவேவார்த்துமிகவுருகிக்கால்தான் பரிவாக ஆவினெய்தேய்த்துக்கொண்டு, ஏர்க்கவேபசும்பாலுமரைப்பாய்ப்பண்ணி யெளிதாக வெந்நீரில் முழுகிவாநீ, கார்க்கவே ரோமமது கருவண்டுபோலாங் கண்ணுக்குளொளிமீறுந் தாகமில்லை, தோர்க்கவே சுருமுனையும்நெட்டிட்டேறுஞ் சுள்ளாமல்பிரபஞ்சமாயை நீக்கே. சூ அசு

நீர்க்கவேதாம்பூலந் தின்பதற்கு நினைவாகச் சுண்ணும்புசெய்யக் கேளு கார்க்கவேகற்பூரச்சிலையின்மேலே கல்லுக்குள் சுன்னத்தைக்கவசம்போட்டு, பார்க்கவேகறியோட்டிஊதுவூது பஞ்சுபோல்பொருமியங்கேசுன்னமாகும், தோர்க்கவே கல்நாரிப்படியேயூது துடியான அண்டத்தோலூதிடாயே. சூ அஎ

ஊதிடவே கெருடப்பட்சிபவளமுத்து உத்தமனே யிவ்வகையுஞ் சுன்னமாகும், கோதுவதுகொட்டைப் பாக்கதனைச்சீவி குறிப்பாகப் பழுக்கவெற்றிலைபிற்பூசி, ஒதுவதுமுன் சாற்றை யுமிழ்ந்துபோட்டு உத்தமனே தாம்பூலந் தின்றத்தப்பு, வாதுவதுவாததத்தம் கேட்டு மத்தைப்போக்குமகத்தான வுபரசத்தின் சுன்னந்தானே. சூ அஅ

தானென்றகாலையிலே வழலைவாங்கச் சாதகமாம்ச் சொல்லுகிறேன் மக்காள்கேளும், வானென்ற கரிசாலஞ்சாற்றினோடு வளமான ஆவினெய்சமனுப்ச்சேர்த்து, ஊனென்ற அங்குட்டவிரலில்தோய்த்து உத்தமனே யண்ணாக்கில் பிரளதேய்த்து, தேனென்றசங்கிலிபோற் கபந்தான்வீழுஞ் சிறப்பாகப்பதினாறுதரமும் வாங்கே. ௬௮௯

வாங்கியேமண்டலந்தா னிப்படிதானப்பா மாலையிலேசெய்கிறவரிசைகேளு, பாங்கிலாயேரண்டத் தெண்ணெய்தன்னைப் பரிவாகத்தான்துனியிற்றேய்த்துக்கொண்டு தேங்கியேபாவைபோற்காலவூன்றிச் சிறப்பாகக்குஞ் சனத்தில்சுத்துநூலு, ஓங்கிவாயிடசாரிதிருப்புநூறு ஒளித்திருந்த ஆமமெல்லாங்கழன்றுபோமே. ௬௯0

ஆமமேகழலாட்டால்காயசித்தியில்லை அண்ணாக்கில் வீழாட்டில் முதஞ்சிந்தாம், வாமமேயில்லாட்டால்பூசை போச்சுமாயிங்கேசொல்வதுவுமறைந்துபோச்சு, ஏமமேபிறப்பதுவு மண்ணுப்போச்சு எடுத்ததொரு குளிகையுடவேகம்போச்சு, காமமேகெதியென்று விருக்கவேண்டாம் கைம்முறையாயிருகலத்தின் சட்டைதள்ளே. ௬௯௧

தள்ளியேமூலிகையைக் கறுப்புப்பண்ணச்சாதகமா யரைமட்டுங் குழிதான்வெட்டித், தெள்ளியேசெங்கொட்டை ஒன்றிரண்டாய் வெட்டிச் சிறப்பாகமிளகுசாம்பல்பரப்பிமேலே, அள்ளியேகரம்பைமண்ணை மேலேபோட்டு அழகாகப்பாத்திகட்டிநீர்விட்டு, நள்ளியே யழுகவிட்டு மூன்றுதினங்கள் நலமாகக்கொத்திவைய யாறப்போடே. ௬௯௨

ஆறவிட்டுப்பதிப்பதற்குவிபரங்கேளு அழகானகுமரியொடு ஓமங்கஞ்சா, தேறவிட்டுவல்லாரை கரிசாலைசிறப்பான செருப்படையும் நீலிவீழி, ஏறவிட்டுப்பொற்றலையி னெச்சிநெல்லி யிதமான கரந்தையோடுமத்தந்தும்பை, சீறவிட்டுக்கொல் லனிகோவைவாழை சிறப்பாகப்பதித்துவைத்துத் தண்ணீர்வாரே. ௬௯௩

வார்த்தல்லோபயிராக்கித் தண்ணீர்வார்த்து வாகாகக்காய்ந்தபின்பு விரையைவாங்கிப் பார்த்தவலோ முன்போலசெங்கொட்டையிட்டுப் புகளினமறுபடிதான் விரையைப்போடு, கோர்த்தல்லோ ரண்டிடத்தில் கொட்டையிட்டுக் கொடுஞ்சுறுக்காய் மாறியேபயிரைப்போடு, வர்த்தல்லோவிப்படிதா னாலுதரம்போடு என்மகனே முழுக்கறுப்பாய் மூலிதானே. ௪௯௪

தானென்றமூலிகைதான் மலைகள்தோறுஞ் சாதகமாய்வைத்தாரே ரிஷிகள்சித்தர், வானென்ற கறுப்புக்குப்பரிட்சைகேளு வாகாகக் கொக்கிறகு கொண்டுவந்து, பானென்ற யிலைகசக்கி மேலேபூசப்

பரிவாகக்காகத்தி னிறகோயாகும் கோனென்றயிலே தின்றுல்காயசித்
துகொடுஞ்சுறுக்காய்ச் கொடியவவா யிறுத்துந்தானே. ௬௯௫

இறுத்தியதோர் குமரியுடகற்பமுண்டு எழுபதுதான்கோடியுகமி
ருந்தார்பாட்டர், அருந்தியதோர் ஓமமுண்டு காலாங்கிநாயனறுபது
தான்கோடியுகம் வாதம்பார்த்தார், வருந்தியதோர் கஞ்சாதால்கோரக்
கர்தானு மனதொன்றில், சமாதியிலே ஏழுயுகம்நின்றூர், திருந்திய
தோர் கரிசாலைலற்புமுண்டு சிவயோகிமுனியுடைய றிறமைகேளே.

கேளப்பாஅஞ்சுயுகம் நாதாக்களோடே கொடியாகத்தான் சிரித்து
வேதாந்தம்பார்த்தார், .கேளப்பாநீலியுண்டு ராமதேவர் !விழைந்தேழு
லட்சமப்பா யோகம்பார்த்தார், நாளப்பாவாமமுனி செருப்படையை
யுண்டு நாலேழுலட்சமப்பாசமாதியுற்றூர், தேளப்பாஓமமுண்டு ஆனந்
தநாதர் செகத்திலுள்ள வதிசெயங்கள்பார்த்திட்டாரே. ௬௯௭

பார்த்திட்டு விழிகொண்டு கஞ்சமலைசித்தர் பத்துயுகம் ஆரூடச
மாதியிலேநின்றூர், ஏர்த்திட்டபொற்றலைபார் கொங்கணர் தானப்பா
ஏழுயுகங்குளிகைகட்டி வாதம்பார்த்தார், கார்த்திடவேபதஞ்ச தான்
காந்தையுண்டு கைகொட்டிச்சிதம்பரத்தில் நடனங்கண்டார், போர்த்
திட்டகொல்லனுட கோவையுண்டு போகர்முனியென்று சொல்லிப்புள
கித்தேனே. ௬௯௮

புளகித்துக கோடியுகம் வாதம்பார்த்து போக்கோடே யொவ்
வொன்றுய்விரித்துயானும், இளகித்துவழுகாண்ட மிதுவேசொன்னே
னேழைபுந்தா னெழுநூறுய்நிகண்டாய்க் கோர்த்தேன் அழகித்துக்
கண்டபடி சொன்னேமக்காள் ஆச்சரியம் வெட்டவெளி மறைப்போ
யில்லை, ஊசித்துவுப்பை நன்றுய்க்கட்டியுண்ணு ஒருசொல்லுந்தப்பாது
சித்தியாமே, ௬௯௯

உப்புக் கட்டு.

சித்தியா மன்னத்திலுப்புக் கூட்டச்செப்புகிறேனுதாக்கள்சொல்
லாதெல்லாம், பத்தியாய்ப்புங்கம்வேர்ப் பாலைவாங்கி பாரையுப்புத்
தோய்த்தெடுத்துரவியிற்போட்டு முத்தியாயேழுநாள் ரவியிற்போட்டு
முனையான வெடியுப்புப்பலந்தானஞ்சு, வெத்தியாய்சீனமதுபலந்தா
னைந்துவெண்காரம் பலமஞ்சுகல்லுப்பஞ்சே. ௭00

அஞ்சோடு சாரமஞ்சுபூநீஞ்சு ஆதியாங்கடநுரையுஞ் சூடனஞ்சு,
பிஞ்சோடுசவவீரபெலந்தான்ரண்டு பேயானபுங்கன்வேர் பாலிலாட்டி
நஞ்சோடுயேழுநாள் வார்த்தரைத்து நலமானரவிதனிலேயுலரப்போட்

டுகுஞ்சோடு அண்டநீர் பலந்தானைந்து குழப்பியேபாவாலேவைத்துக் கொள்ளே. எ0௧

கொள்ளவேபாரவுப்பில் தோய்த்துதோய்த்து குறிப்பாகக்கரி வோட்டில்வாட்டுவாட்டு, மெள்ளவே தனைக்கு ஊடர்ந்து வாட்டுவெளுப் படங்கியுப்பதுவுஞ்செம்மையாகுந், தள்ளவேசுண்ணும்புமுப்புநோமே சமனுகப்பொடுத்து மைபோல்முறியறவே, துள்ளவேரண்டடைபாய்த் தட்டிவைத்துத்துடியாகவிசித்தவுப்பை வைத்துவையே. எ0௨

வைத்துமோ லடைமூடிச்சட்டியில்வைத்து வாகாகநாற்சாமந் தீ யைமுட்டி, மொய்துமேல்மூடி யொருசீலேசெய்து முசியாமல்நூறெரு புடத்தேபோடு, வைத்துமே யாறவிட்டுயெடுத்துப்பாரு தவளம்போற் றப்பளிங்குநிறமாகிநிற்கும், வைத்துமோகரிச்சோறி விந்தவுப்பையிட் டுநலமாகநாள்தோறுங் கொண்டிடாயே, எ0௩

கொண்டிட்டா வித்தவுப்புச்சட்டையெல்லாந் தள்ளுங்கூசாதே வாசியெல்லாம் கெட்டிட்டேறும் விண்டிட்டபுருவமைபத்தமர் திறக்கும் விழியோடே மனம்கலங்கபண்ணிவிக்கும், தண்டிட்டஅமுரியிலேயிரங் காதுப்புச் சாதகமாய்ப்பச்சையுப்புத் தின்றுயானுல், மண்டிட்டசித்தி யெல்லாம் பாழாய்ப்போகும் வாய்த்திருந்த கருவெல்லாம் மண்ணுப் போமே. எ0௪

போமென்றவுப்புக்குக்கார மேற்றிப்போலிவாகச் சுன்னமென்ன குகையிலூத, ஆமென்றபூப்போலே சுன்னமாகு மத்திடைக்குச்சா ரம் விடச்செயநீராகும், வேமென்றசரக்கானவறுபத்துநாலும் வெகு ளாமல் மணிபோலக்கண்விட்டாடும் சாமென்றசாவுபொய்யாம்வோதை யாகுஞ் சகஸ்திறந்தான்மாற்றுகுந்தன்னிற்பாரே. எ0௫

பாரப்பாவுப்புநின் றுருகும்போது பரிவோடியிடைக்கிடையாய் நாதம்போடு, காரப்பா நாகயிடைசூதம்போடு கனமானகெந்தகந்தான் ரெட்டிப்போடு, சேரப்பாயெடுத்துடனே களங்குமாகுஞ் சேர்ந்தநவ லோகத்திலன்பதுக்கொன்றி, ஓமப்பாமாற்றுறிகாணுங்காணும் வெகு ளாதேபணவிடை தான்தேனிலுண்ணே. எ0௬

உண்ணவேமண்டலத்தி லெளியோமீறு முத்தமனே கால்கள் ரண்டுங்கற்றாணுகும், விண்ணவேபச்சைரச மென்றுதின்னுவெகுளா தே பாஷாணமெல்லாந் தின்னு, விண்ணவேஉபரசத்தின் சத்தைத் தின்னுகலங்கா தேவாசிகொண்டுவுள்ளேபூரு, பண்ணவேநடக்கையிலு மிருக்கையிலுநீரன் பழக்கமுண்டுமூலத்தைப்பாருபாரே. எ0எ

பார்க்கவே வுப்பென்ற களங்கள் தன்னைப் பலபலவாம் லோகத்தி லன்பதுக் கொன்றீய்ந்து ஏர்க்கவே யிதைவிற்றுச் செலவுசெய்த எளிதாக அன்னவரை தண்ணீர்கொள்ளு, கார்க்கவேயொருசேரைசமைத் துவுண்டு கனமானகற்பத்தை யுண்டுதேறு, தோர்க்கவே வுட்புகுந்து மூலம்பாரு தொடுகுறிபோலாறு தளம் வெளியாய்ப்போமே. ௭௦௮

வெளியானவப்பிரேகசத்துக்களு விளங்குகின்றவப்ரோக முதற் றரந்தான் சூளியானரத்தவர்னம், ரண்டாம்பட்சம் முயர்ந்தமூன்றும் தரந்தான் கிருஷ்ணவர்னம், அளிபாதவப்பிரேக நவநீதம்பண்ணி அப் பனைகிளிபோலக் கட்டிக்கொண்டு, களியான கொள்ளிலையின் சாறு தன்னால் கலங்காதேநாள்மூன்றேலையாக்கே. ௭௦௯

ஆர்ச்சவேவோலைபோற் சட்டியிலேவிட்டு அசையாதே கொள்ளி லையின்சார்தன்னாலே, பார்க்கவேயடுப்பேற்றி எரித்துப்பின்பு பருவா ழைக்கிழங்குச்சார் மூன்றுநாள்தான், காக்கவேயறுசாம மூறப்போட் டுக் கலங்காமல்வடிகட்டி யெடுத்துக்கொண்டு, நீக்கவேவாலுகையிலடுப் பிலேற்றி நிதானமதாயெரித்துமெள்ளக் குளிகைவாங்கே. ௭௧௦

வாங்கியேபலம்பத்து கல்வத்திற்போட்டு வகையானவெங்காரம் பலந்தான்பத்து, தேங்கியேகாரமைந்துகட்டுப்புவொண்று சிறப்பான சர்க்கரை தேன் பழமும்போடு, ஓங்கியே ஆகளையின் பாலைவார்த்து உறுதியாங்குடோரியொரு பலமும்போட்டு, நீங்கியே மூன்றுநாள் நெகிழவாட்டி லேசானவடைதட்டி யுலரப்போடே. ௭௧௧

உலர்ந்தபின்பு வங்கமென்றதாதெத்தாலானு உத்தமனே சரவுலை யில்வைத்துவூது, அலர்ந்தபின்புயப்பிரேகஞ்சத்தாய்வீழு மாராய்ந்து சத்தெல்லாம்பொருக்கிக்கொண்டு, கலர்ந்தபின்புகாடெடுத்துக் கல்வத் தாட்டி கலங்காதேமுன்போல மருந்தரைத்துக்கூட்டி, நலர்ந்தபின்பு வில்லைதட்டிச்சரவுலையிலூது நலமாகவப்பிரேகஞ்சத்துமாமே. ௭௧௨

ஆமப்பாகாடெடுத்து முன்மருந்துக்கூட்டி அரைத்துநன்றாய்வில் லைத்தட்டி ஐந்தரமூது, ஓமப்பாசத்தெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து உத் தமனே வெண்காரஞ் சரியாய்க்கூட்டித், தாமப்பாகுகையிலிட்டு வுருக் கின்றாய்ச் சாய்க்கவேநல்லெண்ணெய் தேங்காய்ப்பாலும், காமப்பா யிலுப்பைப்பூநெய்யுந்தேனுங் கலந்தொன்றாமத்தித்துசாய்த்திடாயே.

சாய்த்திடவே மூன்றுதரங் கன்மிசங்கள்போகுந் தங்கமதுரண் டுக்கு அம்பிரேகம்காலு, பாய்த்திடவேரண்டுமொன்று யுருக்கிக்கொ ண்டு பரிவாகமெழுகுகட்டிக் கிண்ணிதாரு, மாய்ந்திடவே சீலையது

திறவமாய்செய்துவா லுகைமேல்வைத்ததற்குசூதம்பாரு,எய்த்திடவே
கருமத்தஞ்சார்விட்டுகிண்ணிக்கிதமாக வைத்திடவேவெண்ணெயாமே

வெண்ணெயெல்லா வழித்துமொரு மொத்தையாக்கி மேலான
குளுந்ததண்ணீரிற்போட்டுத், திண்ணெய்தாயிறுகியது கல்லுப்போ
லாஞ் சேர்த்தெடுத்துயாரையிலே கவசங்கட்டி, தண்ணெயாயவிர்ப்புட
மாய்ப்பத்துப்போடு தயங்காதேமத்தங்காய்க்குள்ளேவைத்துப், போ
டுவிண்ணெயாவ்விராலிமலைக்குள்ளே போடு விதமானவிராலியிலைக்குள்
ளேபோடே. எகரு

போட்டெடுத்துச் சூடனுட தீயில்வாட்டிப் புகழாகக் காண்டியி
லெண்ணெய்க்குத்தியுருக்கி, ஆட்டெடுத்து வொன்றுக்கு நாலுதங்க
மழகாகச்சூதத்திற்பா திநாகம், நீட்டெடுத்து வுருக்கியொன்றாய் மணி
யாய்வாங்கி நேர்ப்பாகக்கல்வத்திற் பொடித்துநன்றாய்த், தொட்டெடு
த்துச்சுத்தித்த கெந்திதானுந் துரிசாகச்சூதயெடை கெந்திகூட்டே.

கூட்டியெல்லாம் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி குறிப்பாகப்பொடி
பண்ணிக்குப்பிக்கேற்றி, ஆட்டியேவாலுகையின்மேலேவைத்து யறு
சாமமானபின்பு கடுந்தீப்போடு, நீட்டியேபனிரண்டுசாமமானால் நிலைத்
துநிழ்கு மாதளம்பூநிறத்தைப்போல, வாட்டியே நவலோகம் நூற்றுக்
கொன்றீமாற்றென்ன பனிரண்டாம்பணவிடைதாலுண்ணே. எகள

உண்ணவேமண்டலந்தா னந்திசந்தி வுத்தமனே யுகாந்தவரையி
றுத்துந்தேகம், தண்ணவேயிருட்டரையி விருந்தாயானால் சந்திரனோ
சூரியனோவென்பார்பாரு, கண்ணவேமேனியது கஸ்தூரிவீசுங் கமலம்
போல் கால்கைரண்டு மிருதுவாகும், எண்ணவே கற்பமெல்லாம் படிப
டியாயேறு மிருந்துபார் சமாதிக்குட் கற்பமொன்றே. எகஅ

ஒன்றானகெந்தகந்தான் பலமோபத்து உத்தமனேசுத்திபண்ணி
அயச்சட்டியிட்டு, கன்றானகுமரிச்சோர் கீழ்மேலுமிட்டுக் கலறவே
கொதிப்பாகநாலுசாமம், பன்றானபழச்சாறு சுருக்குப்போடு பருவமா
ய்ப்புங்கம்பால்நாலுசாமம், கன்றானநிழலுலர்த்திக் கல்வத்திட்டுக் கடு
கவே பொடிபண்ணி மாந்துளிரின்சாறே, எககூ

சாறதினாலெண்சாமமட்டு ஆட்டு தயங்குமணித்தக்காளிச்சாற்று
லாட்டு, பேறதினால் மந்தாரைவெள்ளைப்பூவைப் பிசைந்தரைச்சாற்றி
னாலெண்சாமமாட்டு, வாறதினால்புளிப்பான மாதளையின் பழந்தான்
வகையானசாரதினா லெண்சாமம்மாட்டு, தேறதினால் தாமரைப்பூச்
சாற்றாலாட்டிச் சிறப்பாகக்காந்தமைந்து புலந்தான்போடே. எஉ0

போடவேவெண்காரம் பலந்தானைந்து புகழானகுடோரி யொரு பலமும்போடு, நீடலேகுன்றிமணிக் கட்டுவுப்பு நிலைக்கவொரு பலம் போட்டு ஆகளையின்பாலால் வாடவேயெண்சாக மாட்டிப்பின்பு வகை யாக வில்லைதட்டிபுலரப்போட்டு நாடவேநல்லெண்ணெய்பலந்தானொ ன்று நயமானவயச்சட்டிகுள்ளேவாரே. எகள

வார்த்துமே யடுப்பேற்றிவில்லைத்தட்டி வாகானகமலம்போலெரி நேர்ப்பாக, ஏர்த்துப்பொறுத்தபதந்தன்னில்வாங்கி யிருபுவிமுந்துரு த்தியிட்டுச்சரவுலையிலூது பேர்த்துமே மணிமணியாய்ச்சத்துவிழும் பேராகக்கட்டையெல்லாஞ்சோதித்துவாங்கிக், காற்றுமே முன்போ லக்காரங்கூட்டி கலங்காதே ஐந்துதரமூதிடாயே. எஉஉ

ஊதியேசத்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து உத்தமனேவெண்கா ரங்கூடக்கூட்டி, காதியே ஐங்குதுகையிலிட்டுருக ஆட்டிக்கனமானஅ ப்பிரேகஞ்சாய்த்தாப்போல, சாதியேசாய்க்காக்காலவருணன்போலத் தயங்காதேசத்தாகுங்கெந்திசந்து, வாதியேயிதைக்காணப் போறார் மாண்பர்மாசற்றநா தாக்களாடும்ஆட்டே. எஉங

ஆட்டானகெந்தகத்தின் சத்துவேகம் ஆமறிவார்சிவயோகி யல் லார்காணார்நீட்டான அம்பலத்திற்சோழன்றானும் நிலைத்தநடராசரை த்தான்வார்க்கச்சொன்னா பூட்டானசிற்பர்கள்தான் கருக்கட்டிவார் த்தார்பின்புபின்பு போகவுமேசிற்பரேங்கிச் கூட்டானமனதுநொந்து திகைக்கும்போது கொடுமூலநாயனங்கேவந்திட்டாரே. எஉச

வந்திட்டுசிற்பரைதான் வரவழைத்து மனக்குறைகா னென்ன சொல்லும்மைந்தாவென்ன, மெந்திட்டுவிக்கிரகம்வார்க்கவார்க்க வின் னமாய்ப்போடுதேன செய்வோமென்ன நொந்திட்டமனதுகண்டு திரு மூலர்தாமுநெடிக்குள்ளேவார்க்திடுநீ யென்றுசொல்லிக் கந்திட்டுக்கா செயைதான்செம்பையிந்தார் கடுகவேசிப்பருந்தான்வார்த்திட்டாரே.

வார்த்திடவே தங்கமெல்லாஞ் செம்பாய்ப்போச்சு மனம்புண்ணா ய்நிற்குவப்போசோழன்வந்தார், ஏத்திடவே விக்கிரகம் வார்ப்பித்தா யோ எடுத்துவாதென்றிடவே கொடுமுன்வைத்தார், பார்த்திடவே தங்கமெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு பரிவாகச்செம்பாலேவார்த்தாயென் று வேர்த்திடவே ஆக்கினைதான்பண்ணச்சொன்னார் விடுபக்டார்சோழ ன்முன்னேநாயன்தாமே. எகூகூ

ஆமப்பாசிற்பரைதான் சொல்லவேண்டாம் அதிகமாய்ப்பொன் னுனக்குத்தாரோமென்று வேமப்பாவெள்ளியைத்தானுருகச்சொல்லி

விரைந்தழூவாயிரத்திற்காசெடை தான்போட்டார், தாமப்பாமாற்றது வுமிருபதாச்சு சாதகமாய்குளிகைபிட்டுமறைந்துபோனார் சேமப்பாத வசியங்கேயென்றுகேட்கத் தேடியெங்கும் பார்த்திட்டுத்திகைத்திட்டாரே. ௭௨௭

திகைத்திட்டுவந்துசொன்னார் சோழன்முன்னே சிவசிவாவென்றுசொல்லி வாயைப்பொத்தி, நகைத்திட்டுசிற்பருக்கு வெகுமானஞ்செய்து நாதாக்கள்மகிமை சொல்லயெவரால்கூடும் மிகைத்திட்டுவிடுதிக்குப்போனார்சோழன் வேண்டியதோர்கெந்தகத்தின் சத்துவேகம் பகைத்திட்டுச்சித்தரூபங்களுக்குங் சொன்னேன் பாரிதுக்குள் செந்தூரஞ்செய்யக்கேளே. ௭௨௮

கேளப்பாகட்டியதோர் சூதமொன்று கெடியாகவுருகையிலேசத்துவொன்று நீளப்பா தங்கமொன்று நாசுமென்று நேராகவுருக்கியொருமணியாய்வாங்கி வேளப்பா கல்வத்திற்பொடியாய்பண்ணி விளங்கிநின்றதாளகமுஞ்சிலையு மொன்றுபோட்டு நாளப்பாபொற்றலை யிறுசாற்றாலாட்டி நலமாகத்தெல்லுப்போல்வில்லைபண்ணே. ௭௨௯

பண்ணியதோர்வில்லை தன்னையகலிலிட்டு பாய்ச்சியேமூடியொருசீலைசெய்து கண்ணியேபத்தெருவிற்புடந்தைப்போடு கண்கொள்ளா வருணன்போற் செந்தூரமாகும், கண்ணியே செந்தூரமாயிரத்துக்கொன்றுநாட்டிடவேபதினாறுமாற்றுமாகும், புண்ணியமேசெய்தவற்குசெந்தூரமாகும் பொல்லாததுரோகிக்குளய்தவாறே. ௭௩0

வாறுகேள்செந்தூரங் குன்றியுண்ணு மண்டலத்தாநந்திசந்திமறவாமல்நீயும் தேறுகேதேகமது செப்புத்தூணும் சிதறடித்தால்மலைகளெல்லாந் தவிடுபொடியாகும் சாறுகேள்கத்தியினால்வீசினைக்கால் கனீரென்றுவெங்கலத் தினோசையாகும் நாறுகேள்நரமெல்லாஞ்சி வந்துகாணும் நாதாக்கள் சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. ௭௩௧

மயூரச் செம்பு.

ஆச்சப்பாமயூரத்தின் செம்பெடுக்க அறையிறேனனை றிந்தமட்டுந்தானுங் வாச்சப்பாமயிலிறகு கொண்டுவந்து வளமாகத்திரிதிரித்துநல்லெண்ணெய்தோய்த்து நீச்சப்பாகட்டெடுத்துகரியாய்ப்பண்ணி நிலைக்கவொருசேருமட்டு நிறுத்துக்கொண்டுதேச்சப்பாகல்வத்திலிதனைபோட்டுத் துரியாகக்காரமொடு பலந்தானஞ்சே. ௭௩௨

அஞ்சானவெண்காரம் பலந்தாஞ்சு யாதியாங்குடோரி யொரு பலமுங்கொண்டு, நஞ்சானவீரமொரு பலமுமூன்று நாயகமாங்கல்

லுப்புபலமுமொன்று, பிஞ்சானகுன்றி மணியெள்ளுமோச்சை பேசா தேயொவ்வொன்று பலமும்போட்டுக், கஞ்சானவாதளேயின் பாலை வார்த்துக் கடுகியேதிரைமூன்று நாள்வில்லேகட்டே. ௭௩௩

கட்டியேவில்லேதன்னை நாளத்தூதிக் கட்டோடேமணிமணியாய் ரவிதனினிற்கும், ஒட்டியேதேசெம்பெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு ஓகோ கோகரடெல்லா முன்போலூது, தெட்டிபேதோரைந்துதரமருந்திட்டு த்தெல்லிப்போல் வில்லேதட்டி ஆதுவூது, வெட்டியதோர்செம்பெல்லா ங்காரமிட்டு யாட்டியே காரமுன்போல்சாய்த்திடாயே. ௭௩௪

சாய்த்திடவேசெம்பாலே சூதங்கட்டுஞ் சமுசயங்களெண்ணுதே பாஷாணஞ்சாகு, மாய்த்திட்ட அரவமது தீண்டாதையாமகத்தானவி ஷங்களொன்றுங்கிட்டாதப்பா, பாய்த்திட்டசெம் போடேதங்கஞ்சேர் த்து பாங்கானகைவளேகள் பண்ணுபண்ணு, காய்த்திட்ட குண்டலங் கள்விக்கிரகம்பண்ணு காட்டிவுள்ளேசித்த ரெல்லாந்தரிப்பார்பாரே.

பாரப்பாமயூரத்தின் செம்புஒன்று பாங்கானதங்கமொன்று நாக மொன்று, சேரப்பாமுன்று மொன்றுயுருக்கிக்கொண்டு செயலானசூ தத்தையொக்கக்கூடி, காரப்பாகல்வத்திற் பொடியாய்ப் பண்ணிக்கச டற்ற கெந்தகத்தைப்பாதிகூட்டு, வாரப்பாசெருப்படையின் சாற்று லாட்டிவளமாகக்கல்லு போல்வில்லேகட்டே, ௭௩௬

கட்டியேயஞ்செருவிற் புடத்தைப்போட்டு கைம்முறையாயாற விட்டு எடுத்துப்பாரு, தட்டியேமாதளம் பூப்போலேயாகுந் தனேயெ டுத்துயாயிரத்துக் கொன்றேபோடு, மட்டியேமாற்லென்னபதினாறு காணு மைந்தனேபனவிடைதான் பாவிலுண்ணு, எட்டியேகாயமது யிருப்புத்தூணு மென்னென்னகடித்தாலுஞ் செத்துப்போமே. ௭௩௭

அயச் செம்பு.

போமென்ற அயத்தினுடசெம்புகேளு புகழானரோமமதுயெள் ளெண்ணெய்தோய்த்து, வாமென்ற அயச்சட்டிக்குள்ளேயிட்டு அப்ப னேமூன்றுபத்துபலத்தைபோடு, காமென்றயாப் பொடிதான்பலமோ பத்து கைம்முறையா யறப்பொடியைப்பிசரிவைக்கத், தேமென்றவடுப் பேற்றி ரோமத்தின்றயிலஞ் சிறப்பாகவேயுண்ணப்பிரட்டித்தீரே.

தீரென்றுரோம மெல்லாங்கரியாகுமட்டுஞ் செய்முறையாயாப் பொடியைப் புரட்டிவாங்கிக், காமென்ற கரியோடேவைத்துக் கொண்டு கார்த்திகையின் கிழங்கதுவும்பலமும்பத்து, சேரென்றசெவ்வல்லிக்

கிழங்குபத்து சேர்த்திடித்துச்சாறு ஒருபடியும்வாங்கி, ஆறென்றஆத ளையின்பாலைவார்த்து அழகானவெள்ளெண்ணெய்படிதான்வாரே.

வார்த்தெல்லாங் குழம்புபோல்வருதல்கண்டு வகையானவெண் காரம்பலந்தானைந்து, சேர்த்தெல்லாந்துரிசியொறு பலந்தானைந்துதே சில்லாக்கெந்தகந் தான்பலமுமூன்று, கோர்த்தெல்லாம், பொடியாக்கி யெண்ணையிலேபோட்டுக் கொதிப்பித்துக்குழம்பானபதத்தில்வாங்கிக் கார்த்தெல்லாம்வழித்துவொருகலவத்திலிட்டுக் கைம்முறையாயரைப் பொடியை பிசறிவையே. எச0

வையப்பாரோம மென்றகரியினோடே மயங்காதேகுகையிலிட்டு மாட்டியூது, தையப்பாமணிமணிபா யிறங்கும்பாரு தனையெடுத்துவு டைத்துமுன்போல் தைலத்திற்பிசரி, கையப்பாஅஞ்சுதரம் உருக்கித் தீரு சகடற்றவெள்ளிபொன்போற் கண்விட்டாடு, மையப்பாகசடற்ற செம்பேயாகும் வயதையிதில்முடிவுசொல்லவிண்கொள்ளாதே, எசக

கொள்ளாதஅயச்செம்புபலந்தானாலு குறிப்பானதங்கமொன்று நாகமொன்று, விள்ளாத ஈயமொன்று வுருக்கியாட்டி விரவிடுநீகல்வத் திற்பொடியாய்ப்பண்ணி, அள்ளாதசூதமது பலந்தானென்று அசடில் லாக்கெந்தகந்தான்பலமுநாலு, துள்ளாதமாளிகையின் சாற்றாலாட்டித் துடியாகவெண்சாமம் ரவியிற்போடே. எசஉ

போட்டெடுத்துப் பொடியாக்கி மேருக்கேற்றிப் புகழன் வாலு கையின் மேலேவைத்து, ஆட்டெடுத்துப் பனிரண்டுசாமந்தீயை ஆற விட்டுப் பார்த்தாக்கால் செந்தூரமாகும், பூட்டெடுத்து ஆயிரத்துக் கொன்றபோடு புகழாகப்பதினாறுமாற்றுகாணும், நீட்டெடுத்துமண் டலந்தான் தினங்குன்றியுண்ணு நேரானசட்டைகக்கிப் பாலையாமே.

காந்தசத்து,

ஆமென்றகாந்தமது பலந்தான்பத்து அப்பனேகுன்றி போலு டைத்துக்கொண்டு, காமென்றசெம்பிலிப்பால் படிதானாலு கலரவிட்டு சுருக்கிடுநீநாலுசாமம், தாமென்றகல்வத்தில் செம்பிலிப்பால்விட்டுத் தாக்கியரைநால்சாமம் புடத்தைப்போடு, ஆமென்றபாலாலே யரைத் தரைத்து அப்பனேஐந்துபுடம் போட்டுத்தீரே. எசச

தீர்ந்தபின்புபொடியாக்கிச் சட்டிபிட்டு செம்பிலியின்ரோமமது பலந்தான்பத்து, ஆய்ந்தபின்புசுருக்கிட்டு ரோமந்தன்னை அப்பனேத யிலத்திற்பிரட்டிப்போடு, காய்ந்தபின்புரோமத்தின் றயிலமெல்லாங்

கரியோடேவாரிவைத்து கருத்தைக்கேளு, தேய்த்தபின்புகருங்குண்றிச்சாறதுவும் படிதான்சிறப்பானகொள்ளிலேச் சார்படிதானென்றே.

ஒன்றானபொன்னினு வாரையின்சாறு உயர்ந்த ஆதளையின்பால் படிதானென்று, கன்றானசெவ்வல்லிக் கிழங்குசார்படிதான் கார்த்திகையின் கிழங்குசார்படிதானென்று, தின்றானபுளியாரணைக்கிழங்குச்சாறு சிறப்பான நல்லெண்ணெய் சமனாய்க்கூட்டி, நன்றானவடுப்பேற்றிச்கமலம் போலெரித்து நலமாகக்குழம்பான பதத்திற்பாரே. எசக

பார்க்கவேகெந்தகந்தான் பலமுமூன்று பரிவானவெண்காரம் பலமுமைந்து, ஏர்க்கவேயிதைவிற்றுச்செலவுசெய்து வெளிதான வீரமது பலமுமொன்று கார்க்கவேகுடோரியது பலமுமொன்றுகல்வத்திலிட்டெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணிச், சேர்க்கவேமுன் மருந்திலொக்கப் போட்டுச் சிறப்பாகக்குழம்பானபதத்தில்வாங்கே. எசஎ

வாங்கியேகாந்தத்திற் பிசறிக்கொண்டு வளமாகச்சரவுலையிலூது ஊது, தாங்கியேகாட்டோடு சத்தாய்வீழுந் தப்பாமல்சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு, தேங்கியே கரடெடுத்துத் தயிலத்தில்பிசறிச் செப்பரியகாளத்தாலூதித்தீருபங்கியேஐந்துதரமூதித்தீருபரிதிபோற் செம்பாக நிறமுமாச்சே. எசஅ

செம்பானகாந்தமதுபலந்தானு திறமான தங்கமது பலந்தானென்று, கம்பானநாகமதுபலந்தானென்று கருதியதோர்கட்டானசூதமொன்று, நம்பானயிதுநாலுமுருக்கிக்கொண்டு நலமாகக்கல்வத்திற் பொடியாப்பண்ணு, கொம்பானகுலாமல்லிச் சாற்றாலாட்டிக் கூறவே முன்னநாள் ரவியிற்போடே. எசகூ

போட்டுவாமுன் சொன்னசூதத்திலாட்டி பெரிதானகெந்தகத்தைச்சுத்திப்போடு, கேட்டுவாபொடிபண்ணி மேருக்கேற்றிக் கெடியானவாலுகையின் மேலேவைத்து, நாட்டுவாய் பனிரண்டு சாமந்தீயைநலமாக ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு, சாட்டுவாய்மாதளம்பழம்பூப் போலேயாகுஞ் சாத்திரத்திற்கொன்றுமிம் வேதைதானே. எரு0

தானென்ற செந்தூரங்குன்றியுண்ணு சாதகமாய்மண்டலத்திற் சட்டைகக்கும், கோனைகாயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னுங் கொடிதான நாகமெல்லாம் பவளம்போலாம், பானைவஸ்துவுண்டா லாகிரியில்லை பாஷாண வர்க்கங்கள் கறிசோறாகும், ஊனைசடந்தானுங் கோடிகாலம் உத்தமனேசமாதியிலே யிருக்கலாமே. எருக

இருக்கவேலோகமென்ற திராவகத்தை யியம்பிடவேயானந்தர் வுற்றுக்கேளு, பருக்கவேவெடியுப்பு பலந்தானூறு பரவியதோர்சீன மதுஎண்பத்தைந்து, சுருக்கவேதுரிசியது நாற்பதாகுஞ்சுளுவானசார மது இருபாதகும், உருக்கவேகல்லுப்புப் பலந்தான்பத்து உயர்த்தி யாம்பூநீறு பலந்தானஞ்சே. எருஉ

அஞ்சான சத்தியென்றசாரம்நாலு அழகானகெந்தியுப்பு பலந் தான்மூன்று, வஞ்சானவுருவியுப்பு பலந்தானென்று வகையெல்லாம் பொடித்துமொருசட்டியிட்டு, கஞ்சான கழுதையுடரத்தம்வார்த்துகடு கரைத்து ஏழுநாள்ரவியிற்போட்டு, துஞ்சானஅடிகனத்த கலசத்திட்டு துயரறவேயடிக் கலசமட்டும்போடே. எருரு

போட்டதின்மேற் சக்கரமாம் பாலைச்சட்டி பொருந்தவேமேல்க விழ்த்துமாஷந்தன்னால், நாட்டதின்மேல்சீலைசெய்து ரவியில்வைத்து நலமாகவடுப்பேற்றி யெரிநேர்பாக, நீட்டதின்பின் பீங்கானால் கிண் ணிவைத்து நேர்ப்பாகச் சட்டியின்மேல்தண்ணீர்குத்தி, பூட்டதின் மேற்புகையோடச் சலந்தான்வீழும் பொருந்திமுன்னீர்தனையகற்றிப் பின்னீர்வாங்கே. எருச

வாங்கியேமுன்வைத்த சரக்குதன்னை வகையாகஐந்துபங்குபண் ணிவைத்து, தேங்கியே ஒருபங்கிலிதனையூத்து சிறப்பாகமுன்போலே கலசத்திட்டு, தாங்கியேயடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கிசாதகமாய் முன் போலே மறுசரக்கிலூற்றி, பாங்கியே புலரவிட்டுக்கலசத்திட்டு பக்கு வமாய் ஐந்துதரமிப்படியேவாங்கே எருரு

வாங்கியே அரக்காலே குப்பிபண்ணி வளமாகதிராவகத்தையதி லேவாரு, தேங்கியேசூதமொருபலந்தானெட்டு சிறப்பாககல்வத்திலிட் டுக்கொண்டு, வாங்கியேதினமூன்று திராவகத்தாலாட்டி மறுபீங்கான் றன்னிலே வழிதமெடுத்து, தாங்கியேகரியோட்டில் வறுத்துக்கொண் டுசமரசமாய்ப்பொடிபோலேமேருக்கேற்றே. எருசு

ஏற்றியே வாலுகையின்மேலேவைத்து இதமாகத்தீ யெரித்து பனிரண்டுசாமம், போற்றியேயாறவிட்டு யெடுத்துக்கொட்டிபுகழாகத் திராவகத்திலரைத்துலர்த்தி, தூற்றியேகொடிபோலே குப்பிக்கிட்டுச் சுகமானவாலுகையின் மேலேவைத்து, பாற்றியேபனிரண்டு சாமந் தானும் பக்குவமாய்தீயெரித்து ஆறவிட்டுவாங்கே. எருஎ

வாங்கியெல்லா முன்போல வரைத்தெடுத்து வரிசையாயைந்து முறைதீர்ந்துயேறு, தாங்கியேசெந்தூரமருணன்போலத் தலத்திலே

யிருக்குமப்பாயிதனின்வேதை, ஓங்கியேகோடிக்குஓன்றலும் உத்த மனேகதலியுட பழத்தைவாங்கி, தேங்கியேபணவிடைதானுள்ளே கொள்ளச் சிவசிவாசூரியன்போல்தேகமாச்சே. எஙுஅ

ஆச்சப்பாதிரா வகத்திலனந்தம்வித்தை ஆராய்ந்துஒவ்வொன்று ய்ப்பார்த்துத்தேறு, ஏச்சப்பாகட்டினமோஉருக்கினமோ கோடியெடுத் தோடுங்குளிகைமுதல்செந்தூரங்கோடி, வாச்சப்பாகன்னமுதற் களங் குகோடி வழங்கியதோர்குருக் கோடிமெழுகுகோடி, பாச்சப்பா ஒவ் வொன்றில்வேதைகோடி பரிட்சிக்கத்தூமமுதலெட்டுமாமே. எஙுகூ

துரிசிதிராவகம்.

ஆமென்றதுரிசியுடதிராவகத்தைச்சொல்வேன் அப்பனே துரிசி யொருபலந்தானூறு, காமென்றவெடியுப்புபலந்தானூறு கலங்காதசின மதுபலந்தானூறு, வேமென்ற சவுட்டுப்புபலமுமைந்து வெகுளாதே வளயலுப்புபலமுமைந்து, தாமென்றகெந்தியுப்புபலமுமைந்து தங்கா தேயிந்துப்புபலமுமைந்தே. எகூ0

அஞ்சோடுசத்தி யென்றகாரம்பத்து அப்பனேகல்லுப்புபலமும் பத்து, நஞ்சோடுவீரமது பலமுமூன்று நவாச்சாரமும் பத்துபலமும் போடு, பிஞ்சோடுகருவங்கபலமுமொன்று பேசாதவாதளையுப்பு உருவி யப்பு, பஞ்சோடுமேணியுப்பு மேனியுப்புதருதே ஒவ்வொன்றுபல மும்போடே எகூக

போட்டெல்லாம்பரங்கியுடசாரயம்வார்த்துப் பொருந்தவேமூன் றுநாளாட்டுஆட்டு, ஆட்டெல்லாம் ரவியிலிட்டு ஐந்துபங்குபண்ணி அப்பனேஒருபங்கு கலசத்திலிட்டு, பூட்டெல்லாம் மாலையென்றசட்டி மூடிப்புகழாகமாஷத்தால் சீலைசெய்து, மூட்டெல்லா மடுப்பேற்றிபீங் கான்வைத்துமுயற்சியாய்த்திராவகத்தைவாங்கிடாயே. எகூஉ

வாங்கிட்டதிராவகத்தை மறுசரக்கிலூற்றி வளமாகரவியிலிட்டுக லசத்திற்போட்டு, தேங்கிட்டதிராவகத்தைவாங்கித்திருசிறப்பாகவை ந்துதரமிப்படியேவாங்கு, பாங்கிட்டஅரக்காலேகுப்பிப்பண்ணிப்பதன மாய்மூடிவைத்து பாங்கைக்கேளு, தேங்கிட்டபாறையுப்புபல மீரேழு சிறப்பாகத்திராவகத்தில்தோய்த்திடாயே. எகூங

தோய்த்துமேதின மேழுரவியிற்போடு தொன்மையாம்வெடியுப் புச்சீனக்காரம், காய்த்துமேகடல் நுரையுஞ்குடனிந்து கலங்காதபூநீ ரிற்காரம்வீரம், தேய்த்துமேவாச்சாரந்துரிசு வெள்ளைசிறப்பாகப்ப

திரென்று திராவகத்திலாட்டி, எப்த்துமேவில்லைகட்டு புலரப்போடு
இதமாக அகலிட்டு அவிர்ப்புடமாய்ப்போடே. எசுச

புடம்போடு அரைத்தரைத்து ஐந்துதரந்தானும் புகழாகவெரு
வெடுத்துபத்துமட்டும், திடம்போடுதிராவகத்தில்பலந்தானேழு சிறப்
பாகப்புடம்போடமருந்தைத்தானும், கடம்போடு குழம்பாகக்கரைத்
துக்கொண்டுகல்லுப்பில்பிசறியல்லோகரியோட்டில்வாட்டு நடம்போடு
குழம்பெல்லாந்தோய்த்துவாட்டுவாட்டே. எசுரு

வாட்டியேகவிசிக்கு மருந்துகேளு வகையாகபேறனென்றகிளிஞ்
சில்தன்னை, காட்டியேசுண்ணும்புஞ்சவுட்டுமெண்ணுங் கலங்காதேதண்
ணீரிற் கலக்கிக்கொண்டு, ஒட்டியேதீயெரித்துவற்றுமட்டும் உத்தம
னேபுடம்போட்டுத்தூளாய்ப்பண்ணி, நாட்டதியே திராவகத்தாலரை
த்தரைத்து நலமாகஐந்துபுடம்போட்டுத்தீரே. எசுசு

தீரவேபுடம்போட்டமருந்துதன்னை திராவகத்தாலளரதீதுருட்டி
மெழுகுபோல, ஆறவேமுன்னுப்பில்கவசங்கட்டி அசையாதேகலசத்
திற்பூநீறுவைத்து, ஊறவேயதின்மேலேஉப்பைவைத்து உத்தமனே
மேலுமந்தபூநீறுபோட்டு, தேறவேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து தீர்க்கமாய்
க்கெசபுடமாய்ப்போட்டுவாங்கே. எசுஎ

வாங்கியே புப்புபண்ணிப்பார்த்தால்மக்காள் வயிரம்போலிருகிய
துதங்கம்போலாம், ஓங்கியேகரிபில்வைத்து உருகிப்பாரு உத்தமனே
தங்கம்போல் கண்விட்டாடும், தேங்கியேகரியில்நின்றாகம்பித்தானால்
சிறப்பாகமுன்போலப்புடைத்தைப்போடு, ஏங்கியே ஒருவருடன்பேச
வேண்டா மேத்தியேகடுங்காரச் சுன்னத்திலூதே. எசுஅ

பாலரசம்.

சுன்னமென்ற குகைதனிலே வூதிப்பின்மைந்தா துடியாகப்பலம்
நாலுநிறுத்துக்கொண்டு, சுன்னமென்றதிராவகத்தி லிதனைப்போட்டு
கமைறவேமத்தித்துவைத்துக்கொண்டு, பன்னமென்றசூதமதுபலந்தா
னெட்டு பாய்ச்சியேகல்வத்தில்திராவகத்தைவாரு, சின்னமென்றசாம
மொன்றுஅரைத்துநன்றாய்ச் சிறப்பாகரவிதனிலேபோட்டிடாயே.

போட்டுவாயரைத்தரைத்து ரவிதனிலேயப்பா புகழாகமாதமொ
ன்றுமறவாமல்நீயுங், காட்டுவாய்சூதமதுசிவப்பேயாகுங் கண்டுகொள்
ளாவேளைதயுமாக்கண்டுகொள்ளு, நீட்டவேகுகையில்வைத்துக்காயவை

த்து நினைவாகக்கையிடேகுளிந்துபோகும், பூட்டுவாவெங்நீரைக்கொப் பரையிற்காய்ச்சிப் புகழரகத்துளிசூதமதுக்குள்போடே. எஎ0

போட்டடனேகுளுந்ததண்ணீர்போலேயாகும் போக்கானபலா சம்பரிட்சைசெம்மை, நாட்டடனேநாலுபலம் நிறுத்துக்கொண்டு நல மானதங்கமதுபலந்தானென்று, பூட்டடனேகல்வத்திலிதனைப்போட் டுப் புகழானகருத்துளசிசாறுவிட்டு, தொட்டடனேநாள்மூன்று அரை த்துபின்பு துடியானகெந்தகத்சேருபோடே. எஎக

சந்திரோதயம்.

போட்டரைத்துத்தினமொன்று ரவியில்வைத்துப் பொடியாரைக் காசியென்ற மேருக்கேற்றி, நீட்டரைத்துவாலுயின் மேலேவைத்து நினைவாகத்தீயிடுவாய்பனிரண்டுசாமம், கூட்டரைத்துஆறவிட்டுயெடுத் துப்பாரு கொடியானமாதளம்பூ நிரம்போல் நிற்கும், தொட்டரைத்து சந்திரோதய மென்றநாமந் துலங்கிபிதின் மகிமைசொல்ல முடியா தாமே. எஎஉ

முடியாதசெந்தூரங் குன்றிபுண்ண முனையானகாயமதுகிவந்து மின்னும், பிடியாதமதயானைபிலனுக்கொக்கும் பெண்களுடனனுபோ கம்பண்ணினுக்கால், துடியாதநூறுபேர்வேணும்வேணுஞ் சுக்கிலந்தா னூருகின்றகேணியாகும், அடியாதநோயெல்லா மறுத்துப்போடு மம் மம்மாசெண்பகத்தின்கண்போலாமே. எஎ௩

ஆமிந்தச்செந்தூரமாயிரத்துக்கொன்று அணைந்திடவே யிருபத் துஐந்துமாற்று, போமிந்தசரக்குகளிற் போட்டுப்போட்டுப் புகழாகக் கட்டுண்டுமெழுகுமாகும், காமிந்ததுரிசியின்மேல்வாய்ரோலப்பி கடுர வியிற்போட்டிடவேகுருவுமாகும், வாமிந்ததுரிசியினால் சூதங்கட்டும் மகத்தானலிங்கமது ஒருபயந்தான். எஎச

ஒருபலந்தான்கட்டியாய் வாங்கிக்கொண்டு உத்தமனே அயச்சட் டிக்குள்ளேவைத்து, சுருபலந்தான்சுருக்கிடவே மெழுகாய்ப்போகும் சூட்சாதிவேதைகள் கோடியுண்டு, கருபலந்தான்ரவிமதியுஞ்சேர்த்து கண்காணுமாற்றதுவுமதிகங்காணும், நிருபலமாய்நவதோகநூற்றிலீய நிச்சயமாய்மாற்றென்னபனிரண்டாமே. எஎரு

மகாதிராவகம்.

ஆமப்பாதிராவகத்தைசொலவேனப்பா அப்பனேஎருக்கோடுகுப் பைமேனி, போமப்பாதாழையொடு அறுகுவாழை போரானமத்தை

யொடுதுத்திகள்ளி, தாமப்பாதென்னிலேயும்நாயுரு நாணல்தயங்காத பிரண்டையொடுமுடக்கொத்தானும் சாமப்பாபுரசோடுமுள்ளங்கித்திப்புல் தயங்காதேகாயவைத்துச்சாம்பலாக்கே. எஎசு

காயவைத்துச்சுட்டுமேசாம்பலாக்கிக் கலங்காதேவெவ்வேருய்த் தண்ணீர்கரைத்துத், தோயவைத்து மூனறுநாள் தெளிவைவாங்கிச் சுகமாகவுடப்பெரித்துஉப்பாய்க்காய்ச்சி, மேயவைத்துஒவ்வொன்ருய்க் காய்ச்சிவெவ்வேற் நெகிழாமலொவ்வொன்றுபலமுந்தூக்கிச், சாயவைத்துமானிஞெடு ஆடுபானே தயங்காத ஒட்டையொடு கழுதைதானே.

தானென்றகுதிரையொடு மாடுயேழுந் தனித்தனியே நீர்வாங்கி உரைப்பாய்க்காச்சி, வானென்றரண்பெலந் தூக்கிக்கொண்டு வளமான முசல்புழுக்கையெலிப்புழுக்கை, தேனென்றவவ்வாலின்புழுக்கையோடு சிறப்பாகயிவைமூன்றுஞ்சுட்டசாம்பல், கானென்றரண்டுபலங்கடல்நீர் தன்னில் கரைத்திறுத்தெளிவிறுத்து உப்பாய்க்காச்சே. எஎஅ

காச்சியதுபலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு கடிதானவீரமதுபலமுமூன்று, காய்ச்சியேதாளகமும்பலமுமூன்று தயங்காதசிலேயதுவும்பலமுமூன்று, பாச்சியேவெள்ளேயதுபலமுமூன்று பரிவானகெந்தகமும் பலமுமூன்று, வாச்சியேதுத்தமதுபலமுமூன்று மகத்தானபேதியது பலந்தாஞறே. எஎகூ

ஆருகச்சாரமதுபலந்தாஞறு அடைவானகல்லுப்புபலந்தாஞறு, ஏருகயிந்துப்புபலந்தாஞறு எளிதானவளகிலுப்புபலந்தாஞறு, போரகவெண்காரம் பலந்தாஞறு பெலத்துநின்ற சத்தியென்ற சாரமாறு, நீருகப்பூநீறுபலந்தாஞறு நிலேத்தகெந்திவுப்பதும்பலந்தாளெட்டே.

எட்டாதகடல்நுரைதான்பலமுமெட்டு இயல்பானதுரிசியதுபலந் தானெட்டு, காட்டாதவெடியுப்புபலந்தாஞறு கலங்காதசீனமது பலமும்நீறு தெட்டாதபரங்கியுடசாராய்வார்த்து சிறப்பாகயேழுநாளரைத்துலர்த்து, பட்டாதஐந்துபங்கு பண்ணிவைத்து பக்குவமாயொரு பங்குகலயத்தூட்டே. எஅக

ஊட்டியே மேற்சட்டி கவிழ்த்துமூடி உத்தமனே மாமிஷத்தாற் சிலேசெய்து, நீட்டியேஅடுப்பேற்றிபெரிநேர்பாக நிலேத்தவுப்புகையோடேசலந்தான்வீழும் காட்டியேபுகைநின்ருய்திராவகமும்நிற்குங் கலங்காதேமுன்வைத்த சரக்கில்வார்த்துச், சூட்டியேரவியில்வைத்துக்கல்வத்திட்டு துடியாகத்தீநீரைவாங்குவாங்கே. எஅஉ

வாங்குமே ஐந்துதரமூட்டிபூட்டி மறவாதே அரக்கானகுப்பியி லேவாரு, தேங்குமேமணற் கல்லுரோமமத்தி சிறப்பானநவலோக மெல்லாஞ்சாம்பல், எங்குமேமுகத்திலந்த தூபம்பட்டால் எளிதிலே கண்களெல்லாங் கரைந்துபோகும், பாங்குமேதூபமுகம்பார்த்து நின்று பதறுதேவிறகைமெள்ள அடுப்பிற்போடே. எஅங

போட்டிடுதூரத் தேநின்றுகொள்ளு புகைமேலேபட்டுதென்றால் சடம்விரிந்துபோகும், வாட்டிட்டுசரக்குகளிற்றேய்த்துப்போட மகத் தானமெழுகாகும் வேதையாகும், நீட்டிட்டுயேற லென்றகிளிஞ்சில் தன்னை நீரோடேயுவர்மண்ணுந்தண்ணிலேபோட்டு, காட்டிட்டு அடுப் பேற்றி யெரித்துவாங்கி கனபுடமாய்ப்போட் டெடுத்துத்தூளாய் பண்ணே, எஅச

பண்ணியேதிராவகத்திலிதனைப்போட்டு பதறுமே மூன்றுதரங் கழிந்தபின்னை, நண்ணியேகல்வத்திலரைத்துருட்டி நலமாகஅகலிவிட் டுபுடத்தைப்போடு, கண்ணியேயைந்துதரந் திராவகத்திலரைத்துக் கடுகியேபுடமைந்துபோட்டுத்தீரு, திண்ணியேபொடியாக்கிப்பீங்கானி ல்வைத்துச் சிற்பரம்போல்சாரமொருகட்டிவாங்கே, எஅரு

சாரக்கட்டுசுன்னம்.

வாங்கியொருகலசத்திற் பொடிக்கீழிட்டு வாகானசாரமென்றகட் டிவைத்து, தேங்கியேமேலும்மிந்தப்பொடியைப் போட்டுச்சிறப்பாக மேல்மூடிசீலைசெய்து, தாங்கியேஐங்தெருவில்புடத்தைப் போடுதயங் காதேஆறவிட்டெடுத்துக்கொண்டு, ஓங்கியேபொடியெல்லாம் பொடித் துக்கொண்டு உத்தமனேமுன்போலக்கட்டிவையே எஅசு

கட்டிவைத்து முன்போலப் புடத்தைப்போடு காணப்பாயேழுபு டம்போட்டுத்தீரு, அட்டிவைத்ததந்தம்போலிருக்கும்பாரு ஆச்சரிய சாரத்தின்முடிவு சொல்லப்போகா, முட்டிவைத்து சாரத்தில் செயநீர் கோடிமூதண்டகுருக்கோடி செந்தூரங்கோடி, பொட்டிவைத்துத்திற ந்ததுபோல்வாதமாச்சு போக்கிதிலேமெத்தவுண்டு புகட்டியாட்டே.

ஆடவேசாரத்தைக்கட்டியாக அதின்மேலேசவ்வீரபூரம்போட்டு நீடவேபுழுகோடு சூதமைந்தும் நேரானவாய் நீராலரைத்துப்பூசிக், கூடவேசுண்ணும்புக்குகையிலிட்டு கூசாதேகரி யோட்டிலூதிவாங்கு, சூடவேநீராகும் பீங்கானில்வைத்துத் துடியாகப்பனியில்வைக்கச்செய நீராமே. எஅஅ

ஆமின்னஞ்செய நீரால்சொல்லக்கேளு ஆச்சரியஞ்சூதவித்தை கல்வத்திட்டு, வேமுன்னஞ்செயநீராலரைத்தரைத்து வெகுளாதேர விதனிலேகாயப்போடு, தாமின்னமிருபதுநாளரைத்தரைத்துச சார்பா காவிதனிலேகாயப்போடு, சேமின்னமேழுசட்டை நீக்கிப்போடு சேர்ந் திருக்கும்சந்தானுஞ் செய்திகேளே. எஅகூ

சேதிகள்தேங்காயின் குடுக்கையிலேவார்த்துச் சிறப்பாகமெழு கடைத்து வைத்துக்கொண்டு, வாதிகேள்ரவிமதியில்தகவோங்கி வள மானரசந்தடவிப்புடத்தைப்போட்டு, பாதிகள்பதினுறுமாற்றுமாகும் பாசத்தில் வேதையுமாம் பாருபாரு, சோதிகேளிந்தரசந் தின்றால் காயஞ்சுறுக்காகச்சட்டைகக்கிவாலையாமே. எகூ0

கெந்தகத்தயிலம்.

ஆமின்னங்கெந்தகத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனேகெந்த கந்தான்பலமும்பத்து, காமின்னங்கற்ருழைக்குள்ளேவைத்து கடுஆ வினெய்பாவிற்சுத்திபண்ணி, தேமின்னங்கல்வத்திலிதனைப்போட்டுச் சிறப்பான குருகத்திவிரையைவாங்கி, ஓமின்னமயிற் கொன்றைவிரை யினூடேஉற்பனமாய்ச்சமனுக்கி வெங்காய்ச்சாறே. எகூக

சாற்றினு லரைத்தரைத்து வில்லைகட்டி சார்வாகப்பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கு, தேற்றினல் தயிலம்விட்டுக் கெந்தகத்தை சிறப்பாக விருபதுநாளாட்டு ஆட்டு, பேற்றினல்துரிசி வெள்ளைபலந்தானென்று போரகக்கட்டிய தோர்சாரமொன்று காற்றினல்கட்டியதோர் உப்பு வொன்று கலங்காதே கூடவிட்டுமூன்றுநாளாட்டே. எகூஉ

ஆட்டியபின்காசியென்ற மேருவிலேபோட்டு அப்பனேமூக்கின் வாய்க்கதம்பைவைத்து, மூட்டியபின்கும்பித்துச் சட்டியிலேபோட்டு மூக்கின்வாய்ப் பிரம்பைவிட்டு மண்ணைக்கொட்டி, தீட்டியபின் அடுப் பேற்றியடுப்புக்குள்ளே சிறப்பாகப் பீங்கானும்பரணிவைத்து, ஒட்டிய பின்கட்டியிலே எருவைப்போட்டு உத்தமனே தயிலமெல்லாமெடுத் துவையே. எகூ௩

தயிலமெல்லாம் வீழ்வதற்குமூன்று புடம்போடத் தங்காமலிறங் கிப்போம்பீங்கானுள்ளே, அகிலமெல்லாமீந்தானுந் தயிலவிலைக்கொவ் வாதாச்சரியம்பரிமேலே பூசிக்காய்ச்ச. மயிலமெல்லாந்தங்கமதுசெம் பெயாகும்மாசற்றசெம் பொன்னுந்வலோகங்கோடி, கயிலமெல்லாமு ன்கையிலேசெம்பைபீயக் கண்கொள்ளாவேதைவுமாங்கண்போரே.

கேசரத்தின் தயிலம்.

பாரப்பாகேசரத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன் பரிவானகேசரந்தான் பலந்தானூறு, சேரப்பாயிளவயது ரோமந்தன்னைசீயக்காய்கொதியிட்டுக்கழுவிப்போட்டு, சாரப்பாயெள்ளுபோல் நறுக்கிக்கொண்டு சாகாமலெண்ணெய்தண்ணில்தோய்த்து, சீரப்பாசட்டியிலே வறுத்துக்கொண்டு சிறப்பானகலுவத்திலிதனைப்போடே. எகூரு

போடவேகெந்தகந்தான் பலமும்பத்து புகழானதாளகமும்பலமுமைந்து, நாடவேசிலைபதுவும் பலமுமூன்று நஞ்சானவீரமது பலமும்ரண்டு, கூடவேகட்டியதோர் சாரமொன்று குறிப்பாகக் கட்டியதோர் கல்லுப்பொன்று, தேடவே துரிசுகுருபலந்தானொன்று சிறப்பாகக்கூடவிட்டுத்திறமாயாட்டே. எகூகூ

ஆட்டுவதுபெருக்கம்பால்நாலுசாமம் அப்பனேமெழுகாகும்பதத்தில்வாங்கிப், பூட்டுவதுதெல்லுப்போல் வில்லைகட்டி பேரானபூப்புடத்தில்தயிலம்தாங்கிநாட்டுவதுபரணியிலேபடைத்து நலமாகஅரப்பொடிதான்பலமுமெட்டு, மூட்டுவது தயிலத்திற்பிசறிக்கொண்டு முயற்சியாயக்காரமிட்டுவுருக்கிடாயே. எகூஎ

அயச் செம்பு.

உருக்கிடவேயைந்துதரந் தயிலத்தில்பிசறி உத்தமனேரவிபோலே செம்புமாகும், சொருக்கிடவே மதினிலே யைம்பதுக்கு ஒன்றுதுடியாகமாற்றேழு காணுங்காணும், அருக்கிடவே தங்கமிட்டு வுருகிக்கொண்டு ஆதியென்ற சூதமிட்டுக்கெந்தியிட்டு, பருக்கிடவேவாலுகையில் செந்தூரித்தால் பதினாறுமாற்றாக விளங்கும்பாரே. எகூஅ

பாரின்னந்தாளகத்தின் செம்புசொல்வேன் பருகல்லுஞ்சுண்ணம்புசுட்டுக்கொண்டு, காரின்னம்தாளகத்தைக் கிளிபோற்கட்டுக் கச்சுண்ணங்கீழ்மேலுபூசிநன்றாய், வாரின்னம் வெங்காரைவிட்டுநீற்றுமறவாதேயிருபத்துவென்றுமீயும், சேரின்னங்கூழ்ப்பாண்டங்காடியிலேபோட்டுத் திறமாகக்கொதிக்கவிட்டு யிறக்கிடாயே. எகூகூ

தாளகம்.

இறக்கியேகல்வத்திற்சேரைபோட்டு இதமானகுலாமல்லிச்சாற்றுலாட்டி, அறக்கியேயுலரவிட்டுயைந்துளாட்டி ஆடுதின்னாப்பாளைசாற்நாலுசாமம், மறுக்கியேசிறுகுட்டித்தக்காளிச்சாறு மைந்தனே யமுரியிலைச்சாற்றுலாட்டு, நறுக்கியேபெருக்கினுட பழுப்புச்சாறு நலமான வகத்தியுட பழுப்புச்சாறே. அ00

பழுப்பானகெருடனுடகிழங்குசாறு பரிவானயெருக்கினுடகிழங்குச்சாறு; கொழுப்பானவெள்ளாட்டு ரத்தத்தோடு கூரானமுசல்ரத்தங்கோழிரத்தஞ், கொழுப்பானவெள்ளைமந்தாரைபூச்சாறு திறமானயிந்திரமாங்கோபப்பூச்சி, நழுப்பானபூநாகம் நூறுபோட்டு நல்கரைத்து ஒவ்வொருநாளுலரப்போடே. அ0க

உலர்ந்தபின்பு துரிசிபலம் நாலுபோடு உத்தமனே வெண்காரம்பலந்தான்மூன்று, அலர்ந்தபின்புவெடியுப்புபலந்தான்ரண்டு அப்பனே வீரமதுபலந்தானென்று, கலந்தபின்புசினமது பலந்தான்போடு கற்பூரசிலாசத்துப் பலந்தான்ரண்டு, குலந்தனக்குக் கோடாலிகுடோரியொன்று கூசாதேகூடவிட்டு அரைத்திடாயே. அ0உ

அரைத்திடவே பெலியாலம்பாலாலாட்டி அப்பனேமூன்றுநாளரைத்துப்பின்பு, நிரைத்திடவேநெல்லுப்போல் விலிலேகட்டி நேராகசரவுலேயிலூதுவூது, துரைத்திடவேயுருகியது சத்தாய்வீழுஞ் சிதருமணெடுத்தெல்லாங் கட்டைதானும், புரைத்திடவே பின்பொருகாலுருக்கிப்பாரு பொன்போலாஞ் சத்தெல்லாமெடுத்துக்கொள்ளே. அ0ங

கொள்ளவே குகையில்வைத்துக் காரமிட்டுக் கூசாதேவுருகியெல்லாமணியாய்வாங்கே, விள்ளவேநவலோகம் நூற்றுக்கொன்று மேவியகாசெடைதான்சத்தையீய, துள்ளவேபதினாறு மாற்றுமாகுந்துடியானசத்திலே கிண்ணிவார்த்து, அள்ளவேசிலைசெய்து வாலுகையில்வைத்து ஆதியாஞ்சூதமிட்டுக் கொதிக்கவையே. அ0ச

கொதிக்கையிலே கருமத்தஞ் சாறுவாறு கூசாதேவெண்ணெயைப்போலாகுமட்டும், விதிக்கையிலே வெண்ணெயெல்லாம் வழித்துக்கொண்டுமேலான குளிந்ததண்ணீற் தன்னிற்போட்டு, மதிக்கையிலே ஆரையிலைக்கவசங்கட்டி வகையாகயீரஞ்சுபுடத்தைப்போடு, துதிக்கையிலே மணியாலே சிவத்தைப்பண்ணு செனனமென்றமுவேழுமோக்ஷந்தானே. அ0ரு

தானென்ற மணியாலே செந்தூரம்பண்ணு சமர்த்தாகக்குருபண்ணுகளங்குபண்ணு வாவென்ற வெளிகடக்கா சித்திபண்ணு மாசற்றயோகசித்திகெவுனசித்திபண்ணி, தேனென்ன வமுர்தமங்கே சித்திபண்ணு செகசாலவார்த்தையெல்லாஞ் சகம்போலெண்ணு, கோனென்றகுருதேடி கூப்பிட்டாலேனென்பாளாயிதானே. அ0சு

சாதிலிங்கவைப்பு.

தானென்ற சாதிலிங்கவைப்புக்கேளு சாற்றறியகுதம்து பலந்தானாறு, தேனென்றகெந்தகந்தா னிருபத்தைந்து தேர்ப்பாககெந்தகத்

தைஒட்டிவிட்டு, வானென்றகணலில் வைத்து உருக்கிக்கொண்டு வரிசையாய்ச் சூதத்தையதிலேபோட்டு, கானென்ற அயத்துடுப்பால்கிண்டிக்கிண்டுக் கறுப்பாகத்தூள்போலேயாகும்பாரே. ௮௦௫

ஆகுமப்பாகெந்தகத்தில் நாலத்தொன்று அசையாதேவெடியுப்புப்பொடித்துப்போடு, வாகுமப்பா செம்பாலேகுடம்போலான வகையாகஅதற்குள்ளே தூளைப்போடு, ஏகுமப்பா அரைவாசிமட்டும்போடு எழிலானவாலுகையின் மேலேவைத்து, போகுமப்பா தீயெரிப்பாயெட்டுநாள்தான் புகழாகப்பதங்கித்துலிங்கமாமே. ௮௦௬

ஆமப்பாபதங்கித்துப் பவளம்போலே அசையாதுமேல் நின்றததுதான்லிங்கம், போமப்பாபாண்டமது செம்புத்தொட்டி புகழான அடியில்நின்றால் தீமுறுகலாச்சு, காமப்பாநடுவில்நின்றால்கார்முகிலுமாச்சுகடுகியிதைமெழுகுசெய்யில்வேகையாகும், சேமப்பாஷாணமுப்பத்திரண்டு சிறப்பானவைப்புக்குநாலுமாச்சே. ௮௦௭

வைப்பானநாகமென்ற பாஷாணத்தைவகையாகசொல்லுகிறேன் வேதையாக, மெய்ப்பானநாகமதுபலந்தான்பத்து விரவியேயிலுப்பைநெய்யிற்சுத்திபண்ணி, நைப்பானதகடுகட்டிப்புளியிலைபோல் நறுக்கிநயமானகூத்தனென்ற யிலையரைத்து, கைப்பான தகட்டுக்குகவசங்கட்டிகடுகியைந்து வெருணிலேபுடத்தைபோடே.

போட்டபின்புயீரைந்து புடந்தானப்பா புகழான அயச்சட்டித்தனிலுருக்கி, நீட்டபின்புகுமரிவேர் பொடியாய்நறுக்கி நிற்வாககூட விட்டுஅயத்தால்கிண்டு, மூட்டபின்பு பனிரண்டுசாமந்தானுமுத்தமனே வேர்போட்டுக்கிண்டக்கிண்ட, மாட்டபின்பு மஞ்சள்நிறம்பற்பமாகுமைந்தனேயிதைநிறுத்துக்கல்வத்திற்போடே.

போடவேநாகமென்றதுள்தான்பத்து புகழான சூதமதுபலந்தான்பத்து, நீடவேதுரிசியது பலந்தானைந்து நேர்பானசூடனது பலமுமைந்து, வாடவேவெண்சாரம் பலந்தானைந்து வரிசையாய்க்கெந்தியதுபலமுமைந்து. தேடவேவெள்ளையது பலமுமூன்றுசிறப்பான வீரமதுபலமுமூணே.

தீமுருகல்பாஷாணம் கார்முகில்பாஷாணம்.

மூணோடு தாளகமும் பலமுமூன்று முயற்சியாஞ்சிலையதுவும் பலமு மூன்று, துணோடு யிதுவெல்லாங் கல்வத்திட்டு துடியாமல் பொடிபண்ணிசூட்சங்கேளு, நாணுக்குமட்டிமாதளம்பூசாற்றில்கரைத்து யெ

ட்டுநாள்ரவியில்வைத்து, பூணேடுபொடி பண்ணிக்குப்பிக்கேற்றி புக பூரகவா லுகையில்வைத்திடாயே.

வைத்திட்டு தீயெரிப்பாய்ப் பனிரண்டுசாமம் வாகானகமலம் போல்தீயைமூட்டு, கைத்திட்டு ஆறவிட்டு மூன்றுநாள் போடுசாதகமா யாறியபின்னுடைத்துப்பாரு. மொய்த்திட்டுமேலேறிப்பதங்கிப் போ கு மூர்க்கமாம் பாஷாணம் இந்திரனும், கைத்திட்டவிலாபக்கஞ் சோர மென்றநாமங் காணப்பா அடியில் நின்றால் நாகமாமே.

ஆமென்றபாஷாணமூன்றுதானும் அன்றெரித்தார் மன்மதனை யீசன்றானும். ஓமென்றநெற்றிக்கண்சுவாலைக்கொக்கும் உத்தமனே சரக்குக்குக்காலகாலன். போமென்ற வெகுதீரன் யெட்டியோடும்போ னபுன்பு கற்பகமாம் விருக்ஷமப்பா வேமென்றகாலனுண்டகற்பமம்பா விரைந்துண்ணக்காயசித்தி மண்டலத்தில்தானே.

சித்தியாஞ்சூதமென்ற பாஷாணவைப்பு செப்பரிது சித்தருட நூலிலில்லை, பத்தியாம்பாஷாணபணந்தானென்பார் பரியாசபேச்சாச் சுவாதப்பேச்சு முத்தியாஞ்சூதமென்ற பாஷாணத்தைமுன்னூற்றுக் கொன்றிடவேபத்தும்பத்தும் வெத்தியாம் பாஷாணம் பச்சை தன் னில்வேதைவெகுநூலை யாராய்ந்து சொன்னேன்காணே.

இந்திரகோபம் பூதபாஷாணம்

காணப்பாயென்னூலி லொன்றுதப்பில் கடைகெட்டபோகரென் றுசொல்லிக்காட்டு பூணப்பாகைதப்பில் போக்குதப்பும் புத்தி யுண் டாய்ச் செய்திடிலோவென்றும்பொய்யா, வீணப்பாஒருதரந்தான் தப் பிற்றானல் மீளவதைமூன்றுதரமறைத்துப்பாரு, தூணப்பாதரும்பா னவாறுபோலச் சொல்முறையைமறவாதே சூட்டிப்பாரே.

சூட்டியதோரென்நூலில் பாஷாணங்கள் சுளுக்காகும்வேதை க்குபச்சைதன்னில், பூட்டியதோர்பூட்டென்ன பாஷாணத்தில் பிரித் திதற்குள் வேதையென்று சொல்லேனில்லை காட்டியதோடடித்து டையில்புண்தனக்குக் கண்மறையச்சிலையினுல் மூடினபோல் மூட்டெ ன்னவிதுதான்மைந்தா மூட்டாளேயிம்மட்டும்மறிந்து ஆடே.

ஆடவேசூதமதுபலந்தான்பத்து அந்திடைக்கு வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான், நீடவேகெந்தியது பலமுமைந்து நிலையானவெடியுப் புபலமுமூன்று மகத்தான தாளகமும பலமும்ரண்டு மூடவேசிலையது வும் பலமுமொன்று முயற்ச்சியாய்க்கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணே.

பொடிபண்ணித் தவசியென்றமுருங்கைச்சாற்றில் போக்கோடே யேழு நாளரைத்துமைபோல், முடிபண்ணிரவியிலிட்டு மேருக்கேற்றி முயற்சியாய் வாலுகையின்மேலேவைத்து, அடிபண்ணி தீயெரிப்பாய் பனிரண்டுசாமம் யாறவிட்டுராமாறுமகலிற்போடு, கெடிப்பண்ணி பனிரண்டுசாமமானல் கெடியாகக்குப்பியைத்தானுடைத்துப்பாரே. அகங

உடைத்திடவே மேலோடி பசுங்கித்துநின்றால் உத்தமனே சூதமென்றபாஷாணமாச்சு, அடைத்திடவேயடியில் நின்றபாஷாணந்தான் அப்பனேநீலமென்ற பேருமாச்சு குடைத்திடவேயடியில்நின்றால் காக பாஷாணங் கூறிதுக்குள்கரை கண்டுசொல்லப்போகா, நடைத்திடவே சிவகாமி சொல்லக்கேட்டு நாதாக்கள் பதமறியச்சொன்னேனென்பாரே.

சொன்னதொரு சாத்திரபலங்க ளெல்லாஞ் சொற்பெரிய மணித்தாய்க்குக்குருவுமாச்சு, பன்னதொரு மனதிலுள்ளகருவையெல்லாம் பாடினேன் வெட்டவெளியாகத்தானும், மன்னரொரு நாதாக்கள் நூலைப்பார்த்து மவுனமாய்வைத்த தெல்லாம்வெளியிற் போட்டார், இன்னதொரு சாஸ்திரத்தைக்குகைக்குள்வைத்து இழுக்காகும் நூல்களையேவெளிவைத்தாரே. அகரு

வைத்ததொரு சாஸ்திரத்தில்வழலைதன்னைவகையா கச்சொல்லாமல் கருமறைத்துபோட்டார், மெய்த்ததொரு வீரமென்றப்போக்கு தன்னைவெளியாகச் சொல்லாமல் சூத்திரமாய்ச்சொன்னார், தைத்த தொரு சரக்கானவைப்பு தன்னை நலமாகஒளித்துவிட்டால்வாதமெங் கேசெய்வார், பைத்ததொரு வாதத்திலாதி யென்ன பாங்கானவழலையொருவீரந்தானே.

தானென்றவழலையதுசுன்னமானல் சரக்கொல்லாங்கடண்டுசுன்னமாகும், வேனென்ற மகாவீரம் வாச்சுதென்றால் வேதையென்ற சொல்லுக்கு உறுதியாகும், கானென்றகல்லுப்புகரியில்நீற்று கசமானசரக்கெல்லா மூறல்போகும். வேனென்றமகாவீரம் வாய்க்காவிட்டால் வேதையென்றசொல்லெல்லாம் விழலாய்போமே.

குங்குமபாஷாணம்.

போமென்றகுங்குமப் பாஷாணவைப்பு காட்டுகிறேன் புத்தியில்லாப்புல்லருக்குங்காண, வாமென்னகூதமதுபாஷாணம்பத்து அழகான குதிரைப்பல் பாஷாணம்பத்து, வேனென்ற வெண்காரபொறிபலங்

தான்பத்து வெளுப்பானசீனத்தின் பொரிதானைந்து. காமென்ற அன்னத்தின்பேதிபலமைந்து கடிதானகெந்தகமும்பலமுமைந்தே.

பலமானதாளகந்தான் சிலைபுமானல் பாங்காகநிறுத்தல்லோகல்வத்திட்டு. குலமாகுமெலுமிச்சம்பழச்சாறுவிட்டு குமட்டியேரைத்தேழுநாள்ரவியிற்போட்டு, தலமாகுங்காசி யென்றமேருக்கேற்றி தளருமல் வாலுகையின்மேலேவைத்து, நிலமாகும்பனிரண்டு சாமந்தீமூட்டிநிசமாகும் பதம்பார்த்து ஆறப்போடே.

ஆறவிட்டுஉடைத்துப்பார்கட்டியாகுமப்பனே குங்குமத்தினிறமதாகும், நீறவிட்ட சரக்குக்காலனுகும் நெடுங்காலமிருக்க வென்ருல் வீசமிதையுண்ணு, தேறவிட்டுமெண்டலத்திற்சடைகக்குஞ் சித்தர்கள் தானுண்டல்லோ காயசித்தியாறு, மீறவிட்டு மெழுகாகப் பண்ணிக்கொண்டு விரவியத்தோர்சூதத்திற் போட்டுப்போடே.

போடவே ஆனையைப்போல்வீறிட்டுச்சாகும் போக்கோடே தங்கமிட்டுகாகமிட்டு, ஆடவேகெந்தியிட்டு செந்தூரித்து ஆயிரத்துக்கொன்றிடவேனம்மைந்தாகும், வாடவேமயங்காமல்சரக்குவைப்பு வரிசையாயொவ் வொன்ருய்ப்பார்த்துத்தேறு, தேடவேகாயத்தைச் சுத்திபண்ணு செகச்சாலத்துன்மார்க்கச்சட்டைபோக்கே.

லவணபாஷாணம்.

போக்காணலவண மென்றபாஷாணத்தை பொல்லாதவாதிக்குக்காட்டவேண்டாம், தேக்காணகெதிஞலென்றுகேட்கில் செகசால மயக்கத்திற்சிக்கிக்கெண்டு நோக்கானபெண்ணுசைதனிலுழன்று நோயெத்திக்குடிகெடுத்தால் நுணக்கமாகித், தாக்கானலோகத்தோர் குடிகெடுத்துச்சங்கியாதேயிருப்பாள் சண்டிதானே.

தானென்றமனதை யுற்றுப்பார்த்தாலை சண்டாளகோபத்தை நிறுத்தமாட்டார், ஊனென்றசுகத்தையல்லோ யிச்சித்துக்கொண்டு உற்றுநின்றசை யோகத்தாலே கெட்டு, வானென்ற பொருள்தேடமாட்டார்மாண்பர் மகத்தான அறுதலத்தின் தரிசனையைப் பார்ப்பார், பானென்ற ஞானவெள்ள முண்டுகொண்டு பதருமலிருக்கரியார் மூடர்தாமே.

தானென்றவெடியுப்பு பலந்தானூறு சாதகமாய்ப்பாண்டத்திற் போட்டுபின்பு, கானென்றகாடியோடு லெலுமிச்சம்பழத்தால் கலந்துகொண்டு சமனுக உப்புக்கு நாலு, பானென்றசாறு விட்டுகரையக்கா

ய்ச்சி பக்குவமாய் வடிகட்டிப் பதத்திற்காய்ச்சி, வானென்றயைந்துத ரங்காய்ச்சிக்கொண்டு மார்க்கமாய்ரவிபுலர்த்திபிரம்பாய்வையே. அ௨ச

பிரம்பானபூநீறு பலந்தாநூறு புளிப்பானகாடி யொடௌலுமிச்சம் பழச்சாற்கூட்டி, திரமானதெளிவிறுத்து உப்பாய்க்காச்சிச் சேர்ந்துநி ன்ற உப்பதனை முன்போல்கரைத்து, அரம்பானவொரு நிரைக்குநாலு நிறைதண்ணீர் அரட்டையாய்விடுகாதேயைந்துதரங்காய்ச்சி, உரம்பா னஉப்பெடுத்துரவியில்வைத்து உத்தமனேகல்லுப்புபலந்தானூறே.

நூறேடுபழச்சாறுபுளித்தக்காடி நுகர்ந்துநின்றநானூறுபலந்தா ன்வார்த்து, காறேடுகொதிக்கவைத்துக்காய்ந்த பின்வுகலங்காமல்வடி கட்டி உப்பாய்காய்ச்சு, வீறேடியைந்துதரங் காச்சி காச்சி விளங்கிய கோரவியிலிட்டுபுபலம்பத்து நிறுத்துத், தாறேடுகாய்ச்சி தோர்வெடி யுப்புப்பார்த்து தாழ்ச்சியில்லாப்பூநீறுவுப்புபத்தே. அ௨௬

உப்போடுவெள்ளையென்ற பாஷாணம்பத்து உயர்ந்துநின்றசூ மதுபலந்தான்பத்து, அப்போடுகெந்தமது பலமும்பத்து ஆசியென்ற துரிசியது பலமும்பத்து, வைப்போடு சாரமதுபலமுமைந்து மாசற்ற சீனத்தின் பொரிதானைந்து, மப்போடுதாளகமும் பலமுமைந்து மாச ற்றதாளகமுஞ்சிலையதுவுமூணே. அ௨எ

மூணேடுபிதுவெல்லாங் கல்வத்திரட்டு முப்புரத்தையெரித்தகுப் பைமேனிச்சாறு, பூணேடுயேழு நாளரைத்துமைபோல் பொடியாக்கி காசியென்ற மேருக்கேற்றி, வாணேடுவாலுகையின் மேலேவைத்து மறவாதேதீமூட்டிக் கமலம்போல, துணேடுபனிரண்டு சாமமானல் துடியாணலவணமென்ற பாஷாணமாச்சே. அ௨அ

ஆச்சென்றகொடுஞ் சிங்சித்தயிலஞ்சொல்வேன் ஆதனையும்வாலு முவை புரசுருட்டி. நீச்சென்ற கஞ்சாவுமததையுங்கு நெடுதானகுருக் கத்தி அழிஞ்சில்புன்னை, வாச்சென்றதாளையொடுவாளம்வேம்பு வகை யான நீர்வெட்டிசமூதைமுள்ளி, காச்சென்ற பல்லைந்தும்விரையை வாங்கிகணக்காகப்படியொன்று அளந்துபோடே. அ௨௯

போட்டெல்லாங் கெருடனுகிழங்குச்சாற்றில் புகழாகவூறவைத் துமூன்றுநாள்காண், நாட்டிதெல்லாங்கல் வத்திலிட்டுயாட்டி அதிற் போடுமருந்தினைத்தானறைப்க்கேளு, நீட்டிதெல்லாமரிதாரஞ்சிலையுங் கெந்தி நேரானவெடியுப்பு சீனஞ்சூடன், பூட்டிதெல்லாஞ் சாம்பிரா ணிச்சாரம்லீரம் புகழ்ந்தகருங்குங்கிலியப்பூநீர்தானே. அ௩0

தானனென்றதுரிசியோடு அன்னபேதி சாதகமாய்வகைக்குரண் டுபலந்தான்போடு, கானென்றமுன் மருந்தோடொக்கப்போட்டுகலந்து

தரைப்பாய்கெருடனுட கிழங்குச்சாற்ருல், தேனென்ற வெட்நோள் மெழுகுபோலாட்டி, தெல்லுப்போல் வில்லேபண்ணி யுலரப்போடுபா னென்றபூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி பாச்சியெல்லாம் பரணிதனில டைத்திடாயே. அகக

அடைத்திட்ட தயிலத்தில் துரிசுவெள்ளேப் பனேபலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு, கிடைத்திட்டதயிலத்தில்மத்தித்தப்பா கெடியா னலிங்கத் திற்சுருக்குப்போட்டு, படைத்திட்டலிங்க மதுமெழுகுமா கும் பாங்கானநவலோகம் வேதையாகும், முடைத்திட்டமெழுகாகும் பரிசினத்தில் மூதண்டவேதையுமாங்கண்டுபரே. அகஉ

சூதக்கட்டு.

பாறென்றசூதமொரு பலந்தானெட்டு பாய்ச்சியல்லோ கல்வத்தி விட்டுநீயும், வாவென்றதயிலமது எருதுளிதான்குத்தி அரைத்திடவே வெண்ணெயைப்போலாகும்பாரு, காரென்றகிளிக்கட்டிச்சூடன் தீயில் கலங்காதே யிருநாழிவாட்டிப்பின்பு சீரென்ற கரண்டிலலே யெண் ணெய்குத்தித்திறமாகவுருக்கிடவேமணியுமாமே. அகங

ஆமிந்த மணிதனக்கு சாரணையைச்செய்ய அண்டரண்டபதமள வும் போகலாகும், போமிந்த மணிதனேயேவாயில் வைத்துப்புகழான யுமிநீரை யுள்ளேகொள்ள, சாமிந்தசடந்தானும்சட்டை கக்கிசந்திரர் கள் சூரியர்கள்போலாங்தேகம், தாமிந்தப்படியுண்டோம் பாட்டருண் டார் நாதாக்களிப்படியே உண்டிட்டாரே. அகச

உண்டிட்டமணிதனுக்கு நாலத்தொன்று உத்தமனே தங்கமிட்டு நாகமிட்டு, பண்டிட்டகாரமிட்டு உருக்கிக்கொண்டு பாய்ச்சிதற்குச்சரி யாகக்கெந்திகூட்டி. கண்டிட்டகல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு கலங் சாதேகுலாமல்லிச்சாற்ருலாட்டி, மண்டிட்டமுன்றுநாளரைத்துப்பின் புமயங்காதே காசியென்றமேருக்கேற்றே. அகரு

வற்றியல்லோ முத்தியுமுன்றுநாள்தா னிதமாகவாரவிட்டுயேடுத் துப்பாரு. போற்றியல்லோ வருணனேப்போற்சிவந்துநிற்கும் பொலி வாகப்பணவிடைதான்தேனிலுண்ணு, சாற்றியல்லோ மண்டலந்தான் தப்பாதுண்ணு சட்டைகக்கிச்சந்திரர்போல் முகமுமாகும், வாற்றியல் லோவுனவழிசுறுக்குமெத்த வாச்சரியசிங்கியென்றதயிலந்தானே.

துவாதசத் தின்றயிலம்.

தானென்ற துவாதசத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன் சாதகமாய்ச்சே ங்கொட்டைநீர் வெட்டிமுத்து, தேனென்றகுருக்கத்தி வாலுழுவை

வித்து சிறப்பான குமட்டிவித்திளேடு, வேனென்றவாலுழுவையரிசி யோடு விரும்பியேசமனிடையாய்த் தூக்கிக்கொண்டு பானென்றபெருங்காட்டா மணக்குவித்துப்பகாரியகுன்றி மணியழுஞ்சில்வித்தே.

வித்தோடுபிராயமணிபணிரண்டுங் கேளுவிளங்கியதோர்படிபொன்று அளந்துபோட்டு, புத்தோடுசெங்கணர் கிழங்குசாற்றில் யொலிவாகவூறவைத்து மூன்றுநாள்தான், பத்தோடுகல்வத்தி லரைத்துமை போலபகாரியகந்தக முந்தாளகமும்சிலையும், கொத்தோடுகை வீரங் கெவுரிவெள்ளை கொடியதொரு பூநீறுஞ்சவட்டு உப்பே. ௮௩௮

உப்பான கல்லுப்பு வெடியுப்புக்சீனம் உத்தமனே துரிசியொடு சூடனிந்து, விப்பானமுன்மருந்தோடொக்கப்போட்டு விரவியரையெட்டுநாள் கிழங்குச்சாற்றில், அப்பாநீதெல்லுப் போல்வில்லை பண்ணியாத்தியாம பூப்புடத்தில்தயிலம்வாங்கி, செப்பானதீயிட்டுதுருசுநீரிட்டுச்சீரானசரக்கு களிற்சுருக்குபோடே. ௮௩௯

கருக்கிடுவதெதிலென்று லிங்கம்வெள்ளை துடியானமாகல்தேவிசிலையும்வீரம், முருக்கிட்டகெவுரியொடு கெந்திரூதமுணயானநாகமொடு காரீயம்வங்கம், நரிக்கிடுவதுரிசியொடு செம்புக்காரம் நலமானசிங்கியொடுமெழுகுமாகும், கருக்கிடுவதாவ் வொன்றில்வேதைகோடி கரையில்லைகணக்கில்லைகலந்துபாரே. ௮௪0

பாரப்பாசதமுகமாங் குருவிநாட்டு பண்பேதிசெண்பேதிபெண்சத்தபேதி, தாரப்பாதூமமொடு சந்தானபேதி தயங்காதபரிசமொடு லேபனபேதி, சேரப்பாதீபமொடு எட்டுமாகும்சித்தருடநூல்களிலேயில்லையில்லை, யாரப்பாவிதன் பெருமையறியப்போறார் அரனறிவார்யாத்தாளறிந்தவாறே. ௮௪௧

வாருனபூநீறுபதக்குவாரி மாட்டிதற்குளெட்டி லொன்றுகல்லுச்சுன்னம், பேருனகழுதையுடமூத்திரத்திற் பிசைந்துநன்ருய் கலக்கிவைத்து மூனறுநாள்தான், தாருனநாள் தெளிவைவாங்கி தயங்காதகல்லுப்புக்கூடன்ரண்டு, காருனவகைக்குரண்டு பலமேதூக்கி அப்பனே பொடிபண்ணித்தெளிவில்போடே. ௮௪௨

போட்டுமேயடுப்பேற்றி பெரித்து உப்பாய்ப் புகழானபதத்தெடுத்து கல்வத்திட்டு, மீட்டுமே மூன்றுநாளரைத்தபுன்பி மெழுகாகும்பதத்தெடுத்து வில்லைகட்டித், தீட்டுமேமூன்றுதரம்வில்லைதட்டி நிட்சயமாய்ச் சீனமொடுகல்லுப்போடு, தீட்டுமோவிதனிலே காயப்போடு செப்பில் வைத்துச்சிலைசெய்து புடத்தைப்போடே. ௮௪௩

புடம்போட்டு வைங்கெருவி லாரவிட்டுவாங்கிப் பேராகமுன்போ லவரைத்துக்கட்டி, கடம்போட்டு மூன்றுதாம்போட்டுத்திரு கசகாமல் வழலையென்ற குருந்தானைந்து, திடம்போடு செம்புக்குள்ளெடுத்துக் கொண்டுத் திறமானநாயுருவிசுட்டசாம்பல் புடம்போடு, பதக்கெடுத்து யானைநீர்விட்டு அதட்டிநன்றாய்க் கலக்கிவைத்துத்தெளிவாவாங்கே.

வாங்கியே அண்டோடு சுன்னம்பண்ணி வலமாகப்பலம்ரண்டு கூடப்போட்டுத் தேங்கியே யிந்துப்பு பச்சைபூரஞ்சிறக்கவேண்டுபலம் கல்வத்திரட்டு, தாங்கியேயரைத்துமைபோல் தெளிவிட்டு சாற்பாக வடுப்பேற்றியெரித்துவுப்பாய்ப், பாங்கியேகல்வத்தி விட்டுயாட்டிப்பத மாக மூன்றுநாளாட்டிடாயே. அசரு

ஆட்டியே மூன்றுபுடந்தீர்ந்தபின்பு அசங்காமல் வெவ்வேறே யெடுத்து வைத்து, தேட்டியேபூரமென்ற திதுதானுச்சு செகமெல்லா மெச்சுமிந்த குருதானுட்டு, தட்டியே யெருக்குமிதைச் சமூலஞ் சுட்டு த்தயங்காமல் பதக்கெடுத்துக் குதிரைநீரில், மட்டியேயிருதூணி நீரிற் போட்டுமறவாமல் மூன்றுநாள்கலக்கிவையே. அசசு

வைத்தபின்பு தெளிவிறுத்துப் பாண்டத்திலிட்டு மறவாமற்சங் குநீரிரண்டுபலந்தான்போட்டு, நைத்தபின்பு கடல்நுரையுஞ்சாரமரண் டுநலமாகப்பலம் ரண்டுமகல்வத் திட்டு, கைத்தபின்பு பொடிபண்ணிக் குழம்பில்போட்டுக் கலங்காதேவுப் பானபதத்தில்வாங்கி, மொய்த்த பின்பு முன்னீராலரைத்துக்கட்டி மூன்றுபுடம்போட் டெடுத்துபத னம்பண்ணே. அசஎ

பண்ணியபின் சாரமென்றகுரு தானுச்சுபகர்சதுரக்கள்ளிதனைச் சுட்டசாம்பல், நண்ணியதோர்பதக் கெடுத்துப்பாண்டத்திலிட்டு நல மானவெள்ளாட்டுமூரிதானும். கண்ணியதாலி தூணியமூரிவிட்டுக்கலக் கிவைத்துத் தெளிவிறுத்துக்கிளிஞ்சிற்சுன்னம், எண்ணியதாம் ரண்டு பலங்கூடவிட்டு இதமாகவடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. அசஅ

எரித்திடவே குறுகியதுகுழம்புபோலா மெளிதானவெண்காரந் துரிசிரண்டு, மரித்திடவேபொடி யாக்கிச்குழப்பிவிட்டு வளமாகக்காய்ச் சியதை யுப்பாய்ப்பண்ணி, தரித்திடவேமுன்போலப் புடத்தைப்போடு தயங்காதே யெரித்துவைத்துமாட்டக்கேளு. குரித்திடவேதுரிசியென் றகுருதானுச்சு கொடுவேலிசமூலமேசாம்பலாக்கே. அசகூ

சாம்பலைத்தான்பதக்கெடுத்துப் பாண்டத்திட்டுச்சார் பானபசுவி ன்கோசலத்திவிட்டு, சாம்பலைத்தான் கரைத்துவைத்து மூன்றுநாள்

தான்வகையாகத் தெளிவிறுத்துநத்தைசுன்னம், சாம்பலைத்தான்ரண்டுபங்குகூடப் போட்டுக்கலர் குழம்பம்பக்குவத்தில் வெடியுப்புப்போடு, வேம்பலைத்தான் வீரமதுபலமும்ரண்டு விரவிநன்றுய்ப்பொடிபண்ணிக் குழம்பில்போடே. அரு0

போட்டபின்பு அடுப்பேற்றியெரிக்கவுப்பாம் புகழாகமுன்னீரலைரைத்துதட்டி, நாட்டபின்பு முன்போலமூன்று புடம்போட்டு நலமாக வெடுத்து வைத்துச்செம்புக்குள்ளே, ஆட்டபின்புவீரனென்ற குருகாணுச்சு அம்வம்மாயிதன் வேகமண்டாண்டநீறும், நாட்டபின்பு கொடிக்கள்ளிசாம்பலாக நலமாகமனிதனுடவமுரியிலேபோடே. அருக

போட்டுமேயகட்டி நன்றுய்க் கலக்கிவைத்துப் புகழாகத்வெளிவிறுத்துவடுப்பிலேலற்றி, வாட்டுமேநாகமாம் வண்டுசுட்டு மருவியதேசுண்ணும்பாய் ரண்டுபலம்போடு, கேட்டுமேகுழம்பான் பதத்தில்வாங்கிச் சிறப்பானவெள்ளை யொடுசீனம்ரண்டு, ஆட்டுமேபெடிபண்ணிக் குழம்பில்போட்டு அடுப்பேற்றியெரித்தந்தவப்பைவாங்கே. அருஉ

வாங்கியே ஊமையென்றசிப்பிதன்னை வகையாகச்சுத்தி பண்ணிச் சுண்ணும்பாக்கி, தேங்கியோண்டுபலம்நிறுத்துப்போட்டுச் சிறப்பாகவடுப்பேற்றிக் குழம்பாய்க்காச்சி, ஓங்கியேதாளகமும்வளகிலுப்பு ஒக்கவேபொடிபண்ணிரண்டுபலம்போட்டு, ஏங்கியேவுப்பாகக்காய்ச்சிக் கொண்டு யெடுத்தரைத்து முன்போலப்புடைத்துப்போடே. அருந

போடென்ற வமுரிசுட்டுச்சாம்பலாக்கிப் புகழாகப்பதக்களந்து பாண்டத்திற்போடு, நாடென்றகடலில் நிற்குஞ் சிவந்திருந்த சொரியை நலமாகயெடுத்து வந்துபாண்டத்துள்ளே, ஊவென்னவுப்பிடவுந் தண்ணீராகு முத்தமனேயிருதூணி நீரைவிட்டு, ஆடென்றமூன்று நாள்கழித்தபின்பு அப்பனே தெளிவிருத்துப் பாண்டத்தில்வாங்கே.

வாங்கும்போதடுப்பேற்றி யெரிக்கும்போது வளமானநன்றோடு சுன்னம்பண்ணி, தாங்கும்போரண்டுபலங் கூடப்போட்டு தயங்காதே யடுப்பேற்றி யெரிப்பாயானல், ஓங்குமப்போகுழம்பான பதத்தைப் பார்த்து உற்றுநின்றசரக்கையினிச் சொல்லக்கேளு, தூங்குமப்போசூதம்ரண்டுபலத்தைப்போடு துடியானகெந்தியுப்புரண்டுபலம்போடே

போட்டெல்லா மடுப்பேற்டியுப்பாய்க்காய்ச்சிப் பொலிவானபின் பெடுத்துக்கல்வத்திட்டு, மூட்டெல்லா முன்னீராலரைத்துக்கட்டிமூன்றுபுடம்போட் டெடுத்துவைத்துத்துக்கொள்வாய், ஆட்டெல்லாஞ்சூத

த்திலாட்டுஆட்டு அண்டபகிரண்டமுதல்வெந்துநீறும், காட்டெல்லாம் வாழையுடசருகுசுட்டு காரியமாய்ப்பதக்களந்துபாண்டத்திற்போடே.

போட்டுமே வாழையுடக்கிழங்குச்சாற்றில் புகழாகத்வெளிவிறுத்து அடுப்பில்வைத்து, ஊட்டுமேசுண்ணும்புசொல்லக்கேளு உயர்ந்த வாங்கூமச்சிசுன்னம்பண்ணி, நாட்டுமேபலம்ரண்டு நிறுத்துப்போட்டு நயிமானகுழம்பாகும் பதத்திற்கேளும் ஆட்டுபேயன்னமென்ற பேதியோடு அசையாதலிங்கமது ரண்டுந்தூக்கி, பூக்டுபேபொடிபண்ணிக் குழம்பிற்போட்டு புரட்டியெல்லாம்வாங்கியல்லோ கல்வத்தாடே.

ஆட்டியேமுன்போல மூன்றுபுடம்போட்டு அயச்சிமிழிலெடுத்து வைத்துப்பதனமாகப், பூட்டியேதொப்பை சுட்டுச்சாம்பலாக்கிப் புகழாகமூன்றுபடி பாண்டத்திற்போட்டு மூட்டியேகள்ளென்ற காடிதானுமுசியாமவிருதுணிவிட்டுப்பின்பு, வாட்டியேமூன்றுநாள் கலக்கி வைத்து மறவாதேதெளிவிறுத்து அடுப்பிற்காய்ச்சே. அருஅ

காய்ச்சியேகுழம்பான பக்குவத்தில் கலந்திடுநீ கெருடபட்சிகன்னம்ரண்டு, பாய்ச்சியேசூக்குட வெண்மலமும்ரண்டு பகரறியகெந்தகமும்பலமும்ரண்டு, தாய்ச்சியே பொடிபண்ணிக் குழம்பிற்போட்டுக் சார்பாகவடுப்பெரித்து வுப்புவாங்கு, முயற்சியேமுன்போலே வரைத்துக்கட்டி முன்றுபுடம்போட்டெடுத்துப் பதனம்பண்ணே. அருகூ

பண்ணியபின் சதமுகமாங்குருவுமாச்சுப் பணவிடைதான்பத்துமெடுத்தொன்றாய்க்கூட்டி, ஒண்ணிப்பின்கல்வத் தில்முன்னீரலாட்டி உத்தமனேசெப்புகுளெடுத்து, நண்ணியபின்மேல்மூடிச் சீலேசெய்து நலமாகவஞ்செருவிற் புடத்தைப்போடு, எண்ணியபின்னுறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு இதமானபொற்சிமிளிற் பதனம்பண்ணே. அகூ0

பண்ணியதோர் குருவெடுத்து விராலிக்கிட்டுப் பரிவாகச்சாறெடுத்து அயச்சட்டிவார்த்து, ஒண்ணியதோர் நல்லகொழுக்கரியிலூதி உத்தமனேகாந்தமதிற் காட்டித்தோய்ப்பாய், விண்ணியதோர் கொழுக்காய்ச்சித்தோய்க்கவிண்டு விண்ணு அகரதாலப் பொருமிவீழும் நண்ணியதோர்சாதெல்லாம் எற்றத்தோய்த்து நலமான அகரெல்லாம் வாரிக்கொள்ளே. அகூக

வாரியேபெருங் காட்டாமணக்கி னெண்ணெய் வார்த்தல்லோ வெண்காரஞ்சரியால்க்கூட்டி, நாரியேகுகையிலிட்டு மூன்றுதாம் முருக்கநலமானஈயும்போற் சவளையாகும், ஏரியேவுடைந்ததுபோல் வாத

வெள்ளமிரைக்கவேதுலையாது அயத்தூள்வித்தை, வாரியேபொங்கையி லேசதமுட்கொள்ளு மகத்தான அயமுருக்கில்கொல்லுந்தானே.

தானென்றநாகத்தை பதையாமற் கொல்லுஞ் சமுசயங்களெண் ணுதேச்சகலமு முட்கொள்ளும், வானென்றசூதமது கட்டிப்போகு மா சற்ற அயனுகமாட்டி ஆட்டு, தேனென்றசிவகாமி சொன்னமார்க்கஞ் செப்பரியநாதர்கள் மெச்சும்வித்தை, பானென்ற செந்தூரங்களங்கு செய்யில் பரிவாகவாயிரத்துக் கோடும்பாரே. அசுரு

ஓடுமே அண்டத்தைப் பணம்போல்போற்று உத்தமனே கழச் செடைதான் குருவைப்போடு, வாடுமேசெந்தூருக்க மேலேவைத்து மாசற்றவிதனிலே சாமம்வைக்கத், தேடுமேமெழு கெல்லாமெழுகாய்ப் போகுஞ் சேர்ந்தமூவாயிரத்துக் கொன்றேயோடும், பாடுமேவீணை யைப்போல்மெழுகு கொள்ளபரிவான அண்டரதினுண்மைதானே.

அண்டவித்தையாருக்காஞ் சிவயோகிக்காம் ஆத்தாளைப்பூசித்த வாமிக்காகும், பிண்டவுத்தை மும்மூலயோகிக்காகும் பேரான அசை யையுட மூலிக்கொக்கும், வண்டவித்தை பொல்லாதது ரோகிக்கெய்து மகத்தானவேதாந்தரிஷிகள்சித்தர், கண்டவித்தை மனதடக்கி யூமை யாவார் காரணமாஞ்சீஷருக்குப் போதிப்பாரே. அசுரு

பாரென்றகுருவெடுத்துக் காசெடைதானதூக்கிப் பரிவானசது ரக்கள்ளிப்பாளிற்போட்டுக், காரென்றசாமத்தில் சுத்தசலமாகுங் கல் வத்தின் சூதம்விட்டுச் சுத்திபண்ணிப், பாரென்றஅயச்சட்டிக்குள்ளே விட்டுப் பதறுமலொருசாமஞ் சுருக்குபோட, கோனென்ற யிட்டிளி போல்கட்டியாகுங் கூப்பிட்டாலேனென்னும்வாதந்தானே. அசுசு

வாதந்தான்வேண்டுமென்றால் சூதத்தாட்டு மகத்தான அஷ்டகர் மமெட்டுமாகும், காதந்தான்கோடியது நிமைக்குமுன்னே கலங்தோ டிப்புக்கிவரு மணியினேசை, வேதந்தான்திடத்துமேமுடிவுக்கொக்கு மேவியதோர்சிலம்பொலியில் நாதங்கேட்கும், நீதந்தான் குகத்துக்க டுத்தவாறு நிமிஷத்திற்காயசித்துசெவுன சித்துமாமே. அசுஎ

ஆமிந்தமணிநின்று வுருகும்போது அந்திடைக்குத் தங்கமிட்டு ஆட்டுஆட்டு, சேமிந்தகெந்தகத்தை ரெட்டுயிட்டு சிறப்பான பொற்ற லையின்காற்றுலாட்டி, போமிந்தசாக்கதனைகுப்பியில்வைத்துப் புகழாக சீலமண்வலுவாய்ச்செய்து, ஓமிந்தக்காசியென்ற மகருக்கேற்றி யுற்ப னமாம்வாலுகையின் மேலேவையே. அசுஅ

வைக்கவெபனிரண்டு சாமப்தீயை மறவாதேமுத்தீயு மாட்டுமாட்டு, கைக்கவேதாளம்பூநிறத்தைப்போலாஞ் சார்பாகச்சிலாகிட்டுக்கிண்டிப்பாரு, உய்க்கவேநவலோக மாயிரத்துக்கொன்று வுத்தமனேபதினுறுமாற்றுமாகு, மொய்க்கவேசெந்தூரங்குன்றியுண்ணு மேனியுமேயருணன்போலாகுந்தானே, ௮௬௯

வங்காளப்பங்சை.

தானென்றவங்காளப் பச்சைவைப்புச் சாதகமாய்ச் சொல்லுகிறேன்மாணுக்காளே, ஊவென்றசெம்பான அரப்பொடிதான் பத்துவுத்தமனேதுரிசிபத்து வெடியுப்புரண்டு, வாளென்றயெலுமிச்சம் பழச்சாற்விட்டு மருவவேமத்தித்துக் கல்வத்திட்டு, தேனென்றகுப்பையிலேமூன்றுதிங்கள்புதைத்துத் திறமாகவெடுத்துப்பார் பச்சையாமே.

செப்பு சுத்தி.

ஆமப்பாபிசம்புதனைசுத்திபண்ண அறையுறேன் கருங்குன்றிக்கொள்ளிலையின்சாறு, வாமப்பா கல்லுருவி நொச்சியோடு வகைநாலுமிடித்துநன்ருய்ப் பழச்சார்விட்டு, காமப்பாகுன்றிமணி யரைத்துப்போட்டுக் கலக்கியொன்ருய்மத்தித்துயதிற்நுட்சாய்ப்பாய், சேமப்பாவேவேழுதர முருக்கிச்சாய்க்கச் செம்பினுட ஊறலெல்லாங் கழன்றுபோமே. ௮௭௧

போகவேபிச்செம்பில் கிண்ணிபண்ணு புகழான செங்கொட்டைநீர்வெட்டிமுத்து, வேகவே வெளிக்சாட் டாமணக்குவித்து விரைந்தவேர்வாழைவித்துச்சரியாய்க்கூட்டி, சாகவேதுரிசியொன்று சாரமொன்றுசாதகமாய்க்கல்லுப்புவெடியுங்பொன்று, ஏகவேயுரலிலிட்டிடியிடித்திதெல்லாமிதமானகார்த்திகைபின் கிழங்குசாறே. ௮௭௨

சாற்றினுல்மூன்றுநா ளரைத்துமைபோல் சந்திச்சுபில்கட்டி யுலரப்போட்டு, பேற்றினுல்பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி பிங்காணும்பரணிலடைத்துவைத்து, வாற்றினுல் பதங்கமொன்று சொல்வேன்யானும்வகையானகல்லுப்பு வெடியுப்புசீனம், தேற்றினுல் துரிசியொடு சாரந்தாணுஞ் சிறப்பாகவொவ்வொருகாசெடைதான்தூக்கே. ௮௭௩

தூக்குவது அரிதாரஞ் சிலையுங்கெந்தி துடியான வெள்ளையொடுகெவுரிலிங்கம், ஆக்குமதுகடல்நுரையும் வீரந்தொட்டி அழகானகுதிரைப்பல் அன்னபேதி, தேக்குவது பூநீறுத்தியானமாகும் சிறப்பானவெண்காரங்காந்தஞ்சிங்கி, நீக்குவது அப்பிரேகம் ராசவந்தாம் நேரானமிமுளையொடு பொன்னம்பர்தானே. ௮௭௪

தானனஅரம்பொடியும்நாகம்வங்கம் சார்பானகாரியம்வெங்கலத்
தின்பொடியும், தேனனவகைக்குமொருகாசெடையேதூக்கி சிறப்பாக
முப்பத்திவொன்றுமாச்சு, வானனசூதமதுமுப்பத்தொன்று வகையெ
ல்லாங்கல்வத்திற் பொடித்துப்போட்டு, தேனனதைலத்தைக்குத்தி
ஆட்டிக் குறிப்பாகவேழுதா மரைத்துலர்த்தே. ௮௭௫

சூதட்பதங்கம்.

உலர்த்தியேயிரும்பாலே யுள்ளங்கைபோ லுத்தமனேலேசாகச்
சட்டிபண்ணி, மலர்த்தியேவரைவிட்டுச் செம்புகிண்ணி மருவவே
வதைக்குள்ளேவழக்கம்பார்த்து அலர்த்தியேசட்டியிலே வருந்துவை
த்து அதன்மேலேகிண்ணிவைத்துப் பொருந்தப்பார்த்து, சிலர்த்தி
பேசந்துக்குச் சீலைசெய்யுந் திறமையாய்த்தான்வரிசை செப்புவேனே.

செப்பவேசெம்பினுட அரப்பொடியுங்கடுக்காய்த் திறமானயிரும்
பினுடஅரப்பொடியுங்கூட்டி, அம்பவேகருமணலுஞ்செம்புநீறு மட
வானகுருந்தக்கல்மீனினெட்டி, நப்பவேவெண்கருவுமத்திப்பாகும் நல
மாகவிதில்விட்டுயிடித்துநைய, உப்பவேமெழுகுபோல் பதமாய்ப்பண்
ணி யுத்தமனேசந்துக்குளடைத்திடாயே. ௮௭௭

அரைத்திட்டசெம்புபோல்கவசம்பண்ணி அசகாமல்பதனமாய்ச்
சீலைசெய்து, உடைத்திட்டுமுக்கவரில்சட்டிவைத்து உற்பனமாயிலுப்
பைநெய்யால்விளக்குவைத்து; படைத்திட்டு அங்குட்டபருமமாகப் பக்
கத்தில்நின்றதிரி விளக்கையேற்றி, கடைத்திட்டுமூன்றுநா ளவியாம
லெடுத்துக் கைகண்டபதங்கமது எறும்பாரே. ௮௭௯

எறியதோர்பதங்கமெல்லாம்வழித்தெடுத்து இதமானவப்பிரேக
நவநீதம்பண்ணி, கூறியதோர்வெண்கருவாலரைத்துவாங்கிக் குகை
செய்துமேல்மூடிரண்டுசெய்து, மாறியதோர்பதங்கத்தை யுள்ளேவை
த்து வகையாகமேல்மூடிச்சீலைசெய்துத், தேரியதோர்கெசபுடத்திற்
போட்டெடுத்துச் சிறப்பாகமருந்தெல்லாம் வாங்கிக்கொள்ளே.

வாங்கியேகுகையிலிட்டுக் காரம்வைத்து வளமாகயுருக்கியொரு
மணியால்வாங்கி, தாங்கியே யெடுத்துப்பார் முத்துப்போலத் தவளம்
போல்குதமது யிருக்கும்பாரு, ஏங்கியே ஆச்சுதென்றுமயங்கவேண்
டாம் இயல்பாகக்கெந்தியிட்டுப் பதங்கஞ்செய்து, ஓங்கியேநாகமிட்டுக்
கல்வத்திற்போட்டு உத்தமனேமயிற்கொண்றைசாற்றாலாட்டே.

ஆட்டியேகாசியென்றமேருக்கேற்றி அப்பனேவாலுகையின்மே
லேவைத்து, மூட்டியேபனிரெண்டுசாமந்தீயை முசியாமலாறவிட்டுயெ

டுத்துப்பாரு, நீட்டியேசெந்தூரமருணன்போலாம் நேரானநவலோகம் நூற்றுக்கொன்று, காட்டியேதனமாற்றுய்க்கண்டுபாரு கனமானபதங் கமது மகிமைதானே. ௮௮௧

தானனஅரைவாசிவுப்பின்மேற்போட்டுத் தன்னுக்குள்சூதத்து ள்பரப்பிவைத்து, கானனவதின்மேலே செங்கல்தூள்போட்டுக் கையாலேஅமிழ்த்திட்டு மேல்தோண்டிகவிழ்தது. வானனசந்துக்குமண் ணைச்செய்து மருவியதோர்வடுப்பேற்றி யெறிப்பாயப்பா, தேனன காடாக்கினிசாமம்நாலு சிறப்பாகவெரித்திடவே பதங்கமாமே.

மகிமையென்றபதங்கத்தை பலந்தான்தூக்கி மகத்தானகலுவத் திற்போட்டுப்பின்பு, மகிமையென்றஅரப்பொடியு நாலுபலம்போட்டு மகத்தானகாரமொரு பலமும்போட்டு, மகிமையென்றபெருங்காட்டா மணக்கினெண்ணெய் வார்த்தரைத்துச்சாமமொன்று குகையிலிட்டு, மகிமையாய்மூன்றுதரமுருக்கிப்போட மாசற்றஅயந்தானும்நாகமாமே

நாகமென்றஅயத்திடைக்கிச் சூதங்கூட்டி நலமாகவுருக்கையிலே நாகமிட்டு, மோகமென்ற புகையெழுப்பிக்கட்டிப்போகு முத்தமனே கெந்தியிட்டுச்சூதமிட்டுப் பாதமென்றபொற்றலையின் சாற்றாலாட்டிப் பக்குவமாயைந்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டு, வேகமென்ற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று வேதிக்கமாற்றென்ன பனிரெண்டாச்சே.

வெள்ளைப்பதங்கம்.

ஆச்சப்பாவெள்ளையென்ற பதங்கங்கேளு ஆதிவெள்ளைப்பாஷாணைக்குதிரைப்பல்லும், ஒச்சப்பாதாளகமும் பூநீறும்வீரம் உத்தமனே சாரமொடுதுருசுசீனம், பாச்சப்பாகல்லுப்பு வெடியுப்புக்கெளரி பரிவாகவெள்ளையென்ற அப்பிரகத்தோடு, காச்சப்பாநாகமொடு வெள்ளீயப் பொடியும் கடல்நுரையும்சங்வுநீரண்டத்தோடே. ௮௮௫

ஓடோடுஅன்னமென்றபேதிதானு முத்தமனேசூடனொடு அரப்பொடியுஞ்சிங்கி, காடோடுவெக்கிராந்தகஞ்சமென்றநிமிளை காந்தமொடு சத்திபென்றசாரந்தானும், நாடோடுயிருபத்துஐந்துமாச்சு நலமான சூடனதுயிருபத்தைந்து, பாடோடுயெருக்காலம்பால்விட்டாட்டி பதருமலேழுநாளரைத்துலர்த்தே. ௮௮௬

உலர்த்தியேவிமலையாய் வைத்துக்கொண்டு உத்தமனேவெள்ளி பண்ணி, அலர்த்தியே அயச்சட்டியுள்ளங்கைபோல் அப்பனேவரையிட்டும்பண்ணிவைத்து, மலர்த்தியேமருந்துதனையுள்ளேவைத்து வகை

யாகமேற்கிண்ணிப் பொருந்தப்பார்த்து, பிலர்த்தியேமுன்கவசம்போ லேசெய்து பேராகமுக்கலரின்மேலேயேற்றே. அஅஏ

எங்கியேகல்வைத்துத்திரியைப்போட்டு இதமானமுள்ளி யெண் ணெய்விளக்குயேற்றி, போற்றியேமூன்றுநா லவியாமலேற்று புகழா னபதங்கமதுயேறும்பாரு, ஆற்றியேபதங்கமெல்லா மெடுத்துவாங்கி யாதிவெள்ளை யப்பிரேகநவநீதம்பண்ணி, சாற்றியேகுகையொன்றுச் சில்லுபண்ணிச் சார்பான அண்டவெள்ளைக்கருவால்வண்ணே.

பண்ணியதோர்குகைக்குள்ளே மருந்தைவைத்துப் பரிவாகமேல் மூடிச்சீலைசெய்து, கண்ணியதோர்கெஜபுடத்திற் போட்டெடுத்துக் கனமானகுகைக்குள்ளே வைத்துருக்கி; நண்ணியதோர்சூதம்நின்று வருகும்போது நலமானகிண்ணியைநீ சமனுப்போடு, திண்ணியதோ ர்சூதமிடைவெள்ளீயம்போட்டுத் திறமாகக்காரமிட்டு வுருக்கிச்சாயே

சாய்த்திடவேமருந்தெடுத்து நிறுத்துக்கொண்டு சார்பானநாலு க்குச்சூதமொன்று, போய்த்திட்டமருந்துக்குநாலத்தொன்று புகழா னவெள்ளியதுநிறுத்துப்போட்டு. காய்த்திட்டமுலைப்பாலை விட்டுயாட் டிக் கனமானவில்லைசெய்து அபச்செம்பில்வைத்து, எய்த்திட்டயைந் தெருவிற்புடத்தைப்போடுளளி தானசெம்புவங்கம்நூற்றுக்கொண்ணே

ஒண்ணுனவெள்ளியது மாற்றுக்கெளு உற்பனமாயிருபத்துயைந் துமாற்று, கண்ணுனசூதமது வெள்ளியாகுங் காரீயம்வெள்ளீயம்நாகம் வெள்ளியாகும், விண்ணுனசெம்பதுவும் வெள்ளியாகும் மகத்தானவய மதுவும் வெள்ளியாகும், விண்ணுனஅம்பலத்தை தெரிசித்தப்பா மே வியதோர் சிலம்பொலிநாதங்கேளே. அகூக

ரசகற்பூரவைப்பு.

நாதமென்றபச்சைரசகற்பூரம்பண்ண நலமாகச்சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு; போதமென்றசூதமது பலந்தானெட்டுப் புகழானகெந்த கமே பலந்தானென்று, நீதமென்ற கெந்தகத்தை ஒட்டிலிட்டு வுருக்கி நினைவாகச்சூதத்தையதில்விட்டுக்கிண்டு, நாதமென்றகரிபோல தூளா ய்ப்போகும் நலமாகவெடுத்துவை பாகங்கேளே. அகூஉ

கேளப்பாமண்ணுலே தோண்டிபண்ணிக் கெடியாகச்சந்துவாய்ப் பொருந்தச்சுட்டு, நாளப்பா மேல்தோண்டிக் குள்ளேபூச நலமான மத் தைச்சார் மூன்றுதரம்பூசி, வேளப்பா வுலர்ந்தபின்பு அடித்தோண் டிக்குள்ளே விரவியதோர்கறியுப்பு அரைத்தோண்டிமட்டும், வாளப்பா

பொடிபண்ணித் தோண்டியிலேபோட்டு மருவியதோர் செங்கல் மண்ணுழிதானே. அ௬௱௩

ஆமப்பாபதங்கமது மேல்தோண்டிக்குள்ளே அப்பனேயேறியது மாப்போல்நிற்கும், தாமப்பா பதங்கமெல்லாமயிற்குச் சுகட்டித்ததும் பாமலெடுத்தல்லோ குப்புக்கிட்டு, வாமப்பா வாலுகையின் மேலே வைத்து மறவாமல் தீப்போடு பனிரண்டுசாமம், காமப்பா பதங்கமது யிறுகியேறிக் கம்பிபோல் வெளும்பாக விருக்கும்பாரே. அ௬௪

இருக்கிறதோர் கர்ப்பூரம் விராகநாலு இதமானகெந்தியது விராகனென்று, பருக்கிறதோர் கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணிப் பணவிடை தானனுபானத்தோடேகொள்ள, செருக்கிறதோர் கடிவிஷங்கள் புண்கள்சூலை செருமியவெண்குஷ்டங்கள் பவுத்திரங்கள் கிரந்தி, அருக்கிறதோர் விநாதியெல்லா மகன்றுபோகு மாதித்தன் கண்டதொரு பனிபோலாமே. அ௬௫

ரசசெந்தூரம்.

பனியென்ற பச்சைரசஞ் செந்தூரிக்கப் பாங்கானசூதமது பலந்தானெட்டு, கனியென்ற கெந்தகந்தான்ரண்டு பலமாகுங் கனமான வோட்டிலிட்டுத் தணலில்வைத்து, தொனியென்றகெந்தகத்தை யுருக்கிக்கொண்டு, சூதத்தையதில்விட்டு அயத்தால்கிண்டி நனியென்ற சூதமது கரிபோலாகும் நயத்தோடே வாங்கிமெள்ளக் குப்பியிற்போடே.

போட்டுமே யரைவாசிக் குப்பிக்கப்பா புகழான வாலுகையின் மேலேவைத்து, நாட்டுமேஓடாலேமேலேமூடி நயமாகவடுப்பெரித்துச் சாமம்ரண்டு, ஓட்டுமே ஓடதனை வாங்கிப்போட்டு வுக்கிரமாயெரித்தாக் கால்கெந்தகந்தான்பத்தும், வாட்டுமே கெந்தகத்தின் நாலத்தொன்று மருவியதோர் தாளகத்தை நிறுத்துவையே. அ௬௭

வைக்கவேகொஞ்சமர்ய்க்குப்பியிலேபோட்டு மறவாமல் அயக்கத்திரால் கிண்டுகிண்டு, நைக்கவே தாளகத்தைப் போட்டுப்போட்டு நலமாககிண்டிவரச் சாகைபாலே, உய்க்கவேசரக்கெல்லாம் பதங்கமாகும் உற்றவெறுங் குப்பியாயடியிற்காணுஞ். செயிக்கவே யடியிலேமருந்தில்லாட்டால் சீரானபதமென்று அடுப்பையாற்றே. அ௬௮

ஆற்றியே யிருநாழியானபின்பு அயக்குறட்டால் குப்பிதனை வெளியில்வாங்கி, போற்றியே நீர்தெளித்து ஆறப்போட்டுப் புகழாகக் குப்பியெல்லாந் தள்ளிப்போட்டு, தேற்றியே சிவப்பாகக் கம்பிபோலாய்ச் சிறுகதிராய்ப் பலகைபோலிருக்கும்பாரு, சாற்றியேபணவிடைதான்றேனிலுண்ணத் தப்பாதுரோயெல்லாஞ் சாடிப்போமே. அ௬௯

சாட்டியே கல்வத்தி லிதனைப்போட்டுத் தயங்காமல் பொடிபண்ணிக்காட்டுச்செம்பு, நீட்டியேகிழங்கின்சாற்றுவைத்துக்கொண்டு நினைவாகயரைத்திடுவாய் மூன்றுநாள்தான், வாட்டியே ரவியில்வைத்துப் பொடியாய்ப்பண்ணி வளமானகாசியென்றகுப்பியிலேபோடு, ஓட்டியே வாலுகையின் மேலேவைத்து உற்பனமா யடுப்பெரித்து ஆறவிட்டு வாங்கே. அகூ0

வாங்கியே முன்போலக் கல்வத்திற்போட்டு வளமானகிழங்குச் சார்விட்டு ஆட்டி, தேங்கியே யரைத்திட்டு மூன்றுநாள்தான் திறமாகப் பொடியாக்கிக்குப்பிக்கேற்றி, ஓங்கியேயரைக்கையிலே பலந்தான் கெந்தி உற்பனமாய்ப்போட்டரைத்துக்குப்பிக்கேற்றி, தாங்கியேமூன்று நாள்தீயையாட்டு தப்பாமலிப்படிதா னைந்துதரமேற்றே. அகூக

யைந்துமேவாலுகையின் தளத்தில்நிற்கும் அசங்காமலச்யிமிழிலெடுத்துவைத்து, உஞ்சுமே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றீ யுற்பனமாய்ப்பத்தரையே மாற்றிகாணும், செஞ்சுமேநோயெல்லாந் தவிடுபொடியாகுங்கெடியானகாலனுமே யஞ்சிப்போவான், மிஞ்சியதோர்புளியுப்பு விட்டுத்தின்றால் மேவியதோர் சட்டைகக்கிப் பாலையாமே. அகூஉ

பாலையாஞ் சிவப்பான கெந்திதன்னைப் பகரக்கேள் பராபரைக்கு முதல்நாகந்தான், ஓலையாலெழுதவென்றுலிதனிலுட்டு உத்தமனேகடல்தண்ணீர்க் கொப்பேயாகு, மாலையாங் கொன்றையைத் தான்றரித்த சிவன்மைந்தர் மயங்கினரிதினுடைய ஆட்டைப்பார்த்து, ஆலையாய்ச் சரக்கெல்லாங் லொல்லுய்கொல்லும் அம்மம்மா ஆயியுடநாதந்தானே.

நாதமென்றுமிதுக்குப்பேர்சுத்திகெந்தி நவமானகோழித்தலைச் சூடனென்றும், போதமென்ற விதினுடைய வைப்புதன்னைப் போக்கோடேவெளியாகச் சொன்னேன்மக்காள், நீதமென்ற நெல்லிக்காய்க் கெந்தகத்தை நினைவாகப்பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு, கீதமென்ற செவ்வகத்தி செவ்வலரிமுருக்கு கெடியான செவ்வல்லி செம்பரித்தி தானே. அகூச

தானான மாந்துளிருங் குமரிவேருந் தயங்குமணித் தக்காளிசாணாக்கியோடு, பானானபுளியாரைபத்துங்கேளு பாங்காககெவ்வேறாய்ப் படிதான்சாறு, கோனாகவார்த்து வொவ்வொன்றாய்க் கலக்கிக்கொண்டு கொடியதொரு யிந்திரமாங் கோபப்பூச்சி, தேனான பூநாகம்ரண்டுங் கேளு தேசிக்காயளவரைத்து கீடப்போடே. அகூரு

போடவே வெடியுப்பு சீனம்ரண்டு பொலிவாகவகைக்கு மொரு பலமும்போட்டு, வாடவேபசுவின்பால் படிதானைந்து மாசற்ற எலுமிச்

சம்பழச்சாறுசேரை, தேடவே கலக்கியொன்றாய் வைத்துக்கொண்டு திறமாகச்சட்டியிலே படிதான்வார்த்து, நீடவேசீலேகட்டி அதின்மேற் கெந்தி நினைவாகப்பரப்பியல்லோ மேற்சட்டிமூடே. அகூசு

மூடியேசீலேசெய்து குருதான்கெல்லி மூயபற்சியாய்ச் சட்டிதனைப் புதைத்துப்போடு, நாடியேமேற்சட்டி தெரியவிட்டு நழுகாமல்புடம் போடுபத்தெருவிலப்பா, தேடியேஆரவிட்டு யெடுத்துப்மாரு சிறப்பாக வுருகியெல்லாஞ் சாறுதனில்நிற்கும், வாடியேமணியெல்லாம் பொருக் கிக்கொண்டு மறுபடியுஞ்சாறெருக்கப் படிதான்வாறே. அகூஎ

படிச்சாறுவார்த்துமே மறுசீலேக்கட்டிப் பாங்காகமணியெல்லாம் பொறுக்கிவைத்து, துடியாக பரப்பியே மேற்சட்டிமூடி துப்புரவாய்ச் சீலேசெய்துபுடத்தைப்போடு, அடிச்சாறுவற்றவற்ற மறுசாறுவார்த்து அதட்டியே யிருபத்துஒன்றுபோடு, கடிதுதள்ளிவிட்டு மணியெல்லாம் பொருக்கிக் கழுமியேதண்ணீரில் ரவியிற்போடே. அகூஅ

போட்டபின்புயெடுத்ததனை கல்வத்திலிட்டுப் பொடிபண்ணிக்கல் வத்தில் மயில்நெய்வார்த்து, பூட்டபின்புவாலுகையின் மேலேவைத் துப் பொருந்தவேதி திமூட்டிக்கமலம்போல, நாட்டபின்புகாடாக்கினி நாலுசாமம் நலமாகத்திபாக்சினி யாறுசாமம், கேட்டபின்பு நாற்சாம மாறவிட்டு யெரிக்கச்சிவசிவா மாதம்பூ நிறம்போலாமே. அகூகூ

நிறமான கெந்தகத்தில் வேகம்பட்டால் நினைக்கு முன்னேசூதம் துயேமமாகு, மறவானலோகத்தில் பரிசிக்கவேதை யானுண்டகற்ப மிதுயானுங் கொண்டேன், திறமான தங்கமது செம்புமாகுஞ் சேர்ந்த நவலோகத்தில் யிரத்துக்கோடும், குறமாதுமாமியுட நாதமப்பாகொண் டாக்கால் கடிகையிலே சித்தியாமே. கூ00

சித்தியாந்தேவருக்கு மைந்துபூதம் செகததிலுள்ள சித்தருக்கு மைந்துபூதம், முத்தியாமூர்வன முமைந்துபூதம் உயர்ந்தநிறை விருட் சமெல்லாமைந்துபூதம், புத்தியாம் பாம்பின்முமைந்துபூதம் போக்கா னயைந்திறு லெல்லாமாச்சு, பத்தியாம் வாதத்தில் பஞ்சபட்சி பாஷா ணவைப்பதனைப்பாடினேனே. கூ0க

பாடினேன்வட மொழியைப் பிரித்துப்பார்த்து பரிவாக ஆத்த ளைக்கேட்டுக்கேட்டு, ஓடினேன் குளிகையிட்டு நாதாக்கள் பதத்தில் உகந்தடிமையாகியல்லோ வாதம் பார்த்தேன், வாடினேன் மனமிளை த்து வாதம்பார்த்து மயக்கமெல்லாங் குருசொல்ல மனதிலெண்ணி, நாடினேனுலகத்தோர் நம்மைப்போலே, நவிந்துயான் வெளியாகத் திறந்திட்டேனே. கூ0உ

திறந்திடா திருந்தாக்கால் சரக்குவைப்பைச் சகத்திலேவதாம் பொய்யாகுமென்று இறந்திடா திருக் கவெளியாகச்சொன்னேன் ஏழை மதிபோகாதே பார்க்கவென்றால், மறந்திடாக் கருவையெல்லா முன் னிப்பாரு மாயமாம் வாசினியால் மனம்புண்ணாகும், பிறந்திடா திருக் கவென்றால் காயசித்திப் பண்ணு பெரியோர்கள்பதம் போற்றிக்கரு வைக்கேளே. கூ0௩

கருவென்னதாளகமும் பலமுமைந்து காந்தளப்பூப் போலான பூ நிறைந்து, உருவென்னலிங்கமது பலமுமைந்து உயர்த்தியாய்ச் சிலையது வும்பலமுமைந்து, குருவென்ன கெவுரியது பலமுமைந்து கூட்டியெல் லாங்கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி, திருவென்ன செங்கீரைச்சாறு விட்டுச் சிறப்பாகவேழு நாளரைத்திடாயே. கூ0௪

அரைத்திட்டுப் பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி ஆறவிட்டுப்பனிர ண்டுசாமந் தீயைப்போடு வரைத்திட்டப்பதங்கமதுயிறுகி யேறிவகை யானபஞ்சபட்சி பாஷாணமாகும் நரைத்திட்டுப்போகாது, மெழுகுப் பண்ணிக்கொண்டால் நவலோகமாயிரத்துக் கோடும்பாரு, புரைத்திட் டுவீசமுடைபாலி லுண்ணு பொலிவானசட்டைகக்கி வாலையாமே.

பவளப்புற்றுபாஷாணம்.

ஆமென்றபவளபுற்று பாஷாணந்தா நரையிறேனி யான்றானுமறி ந்தமட்டும், போமென்றகாளகந்தான் பலமும்பத்து புகழானவெள்ளை யென்றபாஷாணந்தான், காமென்ற பலம்பத்து கல்வத்திட்டு கனமாக வரைத்துநன்றாய்ப் பொடியாய்ப்பண்ணி, தேமென்ற ரண்டுபலங்கெந் தியிட்டுச் சிறப்பாகக்காசியென்ற மேருக்கேற்றே. கூ0௫

ஏற்றியேவாலுகையின் மேலேவைத்து இதமாகக் கமலம்போல் தீயைமூட்டு, போற்றியேநால்சாமங் கமலம்போலாட்டு புகழாக ஆற விட்டுத்தண்ணீற்குத்து, சாற்றியேகுப்பியைத்தா னுடைத்துப்பார்த் தால்சாங்கமாய்ப் பாஷாணம்புற்றுப் போலாகு, மாற்றியேயிதைக்கட்டி வேதையோடிலம்மம்மாவெகு தூரமோடுங்காணே. கூ0௭

கெவுரிபாஷாணம்.

காணப்பாகெவுரி யுடவைப்புகேளு கடிதான வெள்ளையென்றபா ஷாணந்தான், ஊணப்பா பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு வுத்தமனே கெந்தகம் ரண்டரைபலந்தான், பூணப்பா பொடிபண்ணி மேருக்கேற் றிப்புகழானவாலுகையின் தீயைமூட்டு, வீணப்பா கமலம்போல் நாலு சாமம் விடுபடவே யெரித்திட்டு உடைத்துவாங்கே. கூ0௮

வாங்கியேயுடைத் தாக்காலடிக்குப்போல வகையான சிவப்புமஞ் சள்போலிருக்கும், ஒங்கியேயிதைக்கட்ட ஆராலாகுமுத்தமனேவெடி யுப்புச்செய்நீராகும், தேங்கியே வெடியுப்புச் செயநீர்கேளு சிறப்பான பெருங்கம்பிகாலாங்காய்ச்சல், பாங்கியே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொ ண்டு பக்குவமாஞ்சாரமது காசெடைதானேந்தே. கூ0கூ

வெடியுப்புச்செயநீர்.

ஐஞ்சோடு கல்லுப்புகாசெடைதானைந்து அழகான பூநீறு காசு மைந்து, நஞ்சோடு சீனமது காசுமைந்து நலமான வப்பிரேகங்காசு மைந்து, பிஞ்சோடு வெள்ளையதுகாசுமைந்து பேரானதுரிசியது காசு மைந்து, பஞ்சோடுசீனமது காசுமைந்து பாங்கான சூடனதுக்காசு மைந்தே. கூக0

காசுதானைந்தாகும் வெண்காரம்பூரங் காணிதுக்குள் சமனுகக் கடல் நுரையைப்போடு, மாசுதானிந்துப்பு அன்னபேதி மகத்தானசத் தியென்றசாரத்தோடு, தூசுதானிது வெல்லாங்கல்வத்திட்டுத்துடியா கப்பொடிபண்ணிச் சொல்லக்கேளு, பூசுதான் பழம்புளிதான் பலமும் பத்து புகழான கொறுக்காயின் பலமும்பத்தே. கூகக

பத்தானஎறலென் சதைபிஞேடு பாங்கானபருங் கொன்றைபழ த்தைக்கேளு. வித்தான பலம்பத்து நிறுத்துப்போட்டு மேவியதோ ரெலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு, முத்தாக விடித்துமைபோல்மெழுகாய்ப் பண்ணிமுயற்சியாம்பில்லேசெய்து வுலரப்போட்டு, அத்தானபூப்புடத் தில்தயிலம்வாங்கி அழகான முனமருந்தில் விட்டுஆட்டே. கூகஉ

ஆட்டியே எழுநாள் ரவியில்போடு அழகானவடிகனத்த கலசம் வாங்கி, பூட்டியேகற் சுன்னங் குழைத்துக்கொண்டு புகழானவிரல்பரு மங்கனமாய்ப்பூசி, தேடியேகலயத்தினுள்ளும்பூசிச் சிறப்பானசில்லுக் குநடுவேபூசி, வாட்டியேகலயத்துள் மருந்தைவைத்து வகையாகச்சில் விட்டுச்சீலேசெய்யே. கூகங

செய்தபின்பு நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு திறமாக ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு, கைதபின்பு பொடிப்பண்ணிப் பீங்கானில் வைத்துக் கனமான பனியில்வைக்கச்செய நீராகு, மைதபின்பு இந்நீரில் வீரம் பூரமருவநன்றாய் பொடிபண்ணிச் செயநீரிற்போடு, எய்தபின்பு சரக் கான வறுபத்துநாலு மிதமானசெய நீரில் தோய்த்துவாட்டே. கூகச

வாட்டியபின்சுறுக் கிடவேமெழுகாய்ப் போகும் வகையான கட் டினமாம்நீற்றினமுமாகும், பூட்டியபின்செந்தூரங்களங்கமாகும் போக் கானசத்துவகைகுளிகையாகும், நீட்டியபின்னவலோகம்வேதையாகும்

நிலைநிற்கும்காவிக்கும் புடத்துக்கே, ஒட்டியபின் ஜெயநீரில்சுருக்காம்
வேளைத உற்பனமாங்காயசித்துக்கெவனமாமே. ௯௧௫

சாரநீர்.

சீனமாமப்பிரேகங்காசுமைந்து சிறப்பானசூடனது காசுமைந்து,
பானமாம்பூரமதுகாசுமைந்து பகருகின்றவெண்காரங்காசுமைந்து,வூன
மாம்வீரமதுகாசுமைந்து உற்பனமாஞ்சத்தியென்றசாரமைந்து, கான
மாமன்னமென்றபேதியைந்து சுனமானகல்வத்திற்பொடியாய்பண்ணே

பண்ணியேவெடியுப்புநீரைவார்த்து பாங்காகவரைத்திடுவாயேழு
நாள்தான், ஒண்ணியேகலசத்திற்சுண்ணம்பூசி வுத்தமனேபதற்கு
ள்வைத்துப்புடத்தைப்போடு, நண்ணியேயாறவிட்டுப் பனியில்வைக்க
நலமானவாரிதிபோற்நலமுமாகும், கண்ணியேயிந்நீரில்வீரம்பூரம் கா
செடைதான்பொடித்திட்டு வைத்துக்கொள்ளே. ௯௧௬

கொள்ளென்றஜெயநீரால்பாஷாணங்கள் குறிப்பாகச்சுருக்கிடவே
கட்டிப்போகும், அள்ளென்றகல்லுப்புமணிபோலாடு மாச்சரியநாகத்
தையமுக்கிக்கொல்லும், துள்ளென்றசூதத்தைமாலையாக்குந் துடியா
னபூரத்தைச்சுன்னம்பண்ணும், புள்ளென்றலிங்கத்தை மெழுகுபண்
ணும் போகத்திலேவெகுகோடியாடலாமே. ௯௧௮

துருசு ஜெயநீர்.

ஆடலாம்துருசென்றஜெயநீராலே அப்பனேதுருசதுவும்பலந்தா
ன்பத்து, சூடலாங்கெந்தகந்தான்பலந்தான்மூன்று சுடர்கொடிறாஞ்சூ
டனதுபலமுமூன்று, வூடலாம்வீரமதுபலந்தானொன்று உற்பனமாம்
வெள்ளைபதுபலமுமூன்று, நீடலாம்பூநீறுபலமுமொன்று நிச்சயமாங்
காரமதுபலமுமொன்றே. ௯௧௯

ஒன்றானசத்தியதுகாசுமைந்து உற்பனமாந்தாளகமுங்காசுமைந்
து, மன்றானசிலைபதுவுங்காசுமைந்து மாசற்றசீனமதுகாசுமைந்து,
குன்றான அண்டநீர்காசுமைந்து கோழியுடவெண்மலமுங்காசுமை
ந்து, வென்றானசூதமதுகாசுமைந்து மெய்யானபூரமதுகாசுமைந்தே

காசெடைதானேந்தாகும்வெள்ளைநரம்பும் கனத்ததொருகுருவண்
டுமைம்பத்தொன்று, தூசெடைதான்கல்வத்திற்பொடியாய்ப்பண்ணி
துவளவரைபேழுநாள்சாரநீரால், மாசெடைதான்தெல்லுப்போல்வில்
லைபண்ணி வளமானகல்வத்திற்சுன்ன[illegible]பூசி, ஆசெடைதான்மருந்தை
யிட்டுஞ்சீலைசெய்து வைம்பசி[illegible]மெள்ள புடம்பலவாமே.

பலமதுதான்கெந்தகத்தைநிறுத்துப்போடுபாஷாணவெள்ளையது காசுயைந்து, நிலமதுதானீலமதுகாசுயைந்து நீச்சானவீரமதுகாசுயைந்து, குலமதுதான்கல்லுப்புகாசுமைந்து கொடிதானசாரமதுகாசுயைந்து, நலமதுதான்சினமதுகாசுயைந்து நற்கெவுரிமனோசிலையுங்காசுயைந்தே. கூ௨௨

அஞ்சோடுவெங்காரமன்னபேதி அழகானதுத்தமொடுகாசுமைந்து, கஞ்சோடுயிதுவெல்லாங்கல்வத்திட்டு கடிதானவெண்கருவுமெருக்கம்பாலு, நஞ்சோடுவார்த்தரைத்துக்குழம்பிக்கொண்டு நலமானதாம்பரத்தின்தகட்டிலப்பி, மிஞ்சோடுகொடிவேலிவேரின்பட்டை மெலிவானஅண்டோடுஞ்சமனுச்சேரே. கூ௨௩

சேர்த்தல்லோபொடியாக்கியெருக்கன்பாலுஞ் சினத்தஅடைவெண்கருவுமத்தித்துக்கொண்டு, வார்த்தல்லோயரைத்திடுவாய் நாலுசாமம் வளமானகுகைபண்ணித்தாம்பரத்தைவைத்து, ஏர்த்தல்லோமேல்மூடிச்சீலைசெய்து இயல்பாகக்குழிவெட்டிமுழங்கால்மட்டும், போர்த்தல்லோபுலிப்பாணியெருவடுக்கி புகழாகக்கெஜபுடமாய்போட்டுவாங்கே

வாங்கியேமேற்கவசந்தள்ளிப்போட்டு வாசியர்முன்குழம்பில்பிசறிக்கொண்டு, தேங்கியேமுன்குகையில்வைத்துப்பூசிச் சிறப்பாகமுன்போலபுடத்தைப்போடு, தாங்கியேயிப்படிதான் மூன்றுதரம்போடு தவளம்போல்குருவாகுஞ்செம்புதானும், ஓங்கியேயிக்குருவுக்கென்னவொப்பு உத்தமித்தாயொப்பென்றுவுரைசெய்தேனே. கூ௨௫

உரைசெய்தகுருவுக்கு யெடைக்கெடைதான்சாரம் உத்தமனேபொடிசெய்துகல்வத்திட்டு, நிரைசெய்தமுன்னீராலரைத்துக்கட்டி நேர்பாகப்புடம்போட்டுப்பனியில்வைக்கக், கரைசெய்தஜெயநீராம்பூரவீரம் கனமாகப்பொடிசெய்துநீரிற்போட்டு, பரைசெய்தசெயநீரைவார்த்துக்கொண்டு பாங்கானசூதத்தையரைத்துருட்டே. கூ௨௬

உருட்டியதைத்தான்வடமாய்க் கோர்த்துக்கொண்டு உத்தனேவைங்தெழுத்துமெட்டெழுத்துமோது, மருட்டியதை யவர்கையில்காண்பிக்கவேண்டாம் மாஞானமன்மவித்தையுற்றுப்பாரு. சிருட்டியிதையொளித்துவிட்டுமூலம்பாரு சிவயோகம்பிரமநிட்டைதெளிந்துகண்டு, திருட்டியமாய் மூலமென்றமௌனம்பாரு தீர்க்கமுடன்சின்மயத்தையறிந்துபோற்றே. கூ௨௭

பொற்ருெட்டிவைப்பு.

போற்றவே பொற்ருெட்டி வைப்புகேளு புகழாகத் தலாமதுமே ருபண்ணி, மாற்றவேமண் சிலை பிலக்கச்செய்து மகத்தான சூதமது பந்தானெட்டு, ஏற்ற வேரெண்டு பலஞ் சுத்திகெந்தி யியல்பான ஓட்டி லேகெந்த கத்தையுருக்கி, தோற்றவே சூதத்தையதில் வைத்துக்கிண் டுதுடிக்கின்ற சூதமது கரிபோலாமே. கூஉஅ

சரியான சூதத்தில் வெடியுப்பு பலந்தான் கனமான தாளகமும் பலந்தான்போட்டு, உரியான பொடி பண்ணி மேருவிலேபோட்டுத் உத்தமனே குப்பிவாய்ச் சில்லிட்டுமூடி. மரியானவாலுகையின் மேலே வைத்து வாமபாகத் தீமூட்டு பனிரண்டு சாமம் தெரியான கெந்தகத் திலெரிச்சல் கண்டால் சில்லதனைத் தள்ளி விட்டு சிலாகைவுட்டுக் கிண்டே.

ரத்தபாஷாணம்.

கிண்டையிலே அடியில் மருந்தில்லா விட்டால் கெட்டியான பத மென்று தீயைபாற்றி, சண்டையிலே ஆவவிட்டு ஒரு சாமந்தான்சாத கமா யிரும்பான குறட்டினாலே, மண்டையிலே குப்பியைதன்வெளியே வாங்கி மகத்தான கண்ணீரைத் தெளித்து ஆற்றி, பண்டையிலே யிரும் பானகத்திகொண்டு பக்குவமாய் மேலோடு பிரம்பாய் வாங்கே.

அஞ்சனபாஷாணம்.

வாங்கியதோர் தொட்டின்பேற் பொற் ருெட்டியாச்சு மருவியே மோலோடிப் பதங்கித்து நின்ருல், ஓங்கிய தோரத்தமென்ற பாஷாண நாமம் உற்ற அடி நின்றதுவுமஞ் சனமுமாச்சு, ஏங்கியதோர் நடுவில் நின்ருல் ,கற்பரியுமாச்சு ஏகருனிமுன் நிற்கில் சரக்கண்டமாச்சு, தாங் கிய தோரித்தனையு மாயிசொல்லச் சாதகமாய்ச் சித்தரெல்லாஞ் சமை த்திட்டாரே. கூகூக

சமைத்திட்ட சரக்குகளில் வேதைகோடி சாதகமா யெவ்வொன் ருய்ப்பார்த்துக் கொண்டு, அமைத்திட்ட நூல்களிலே மறைப்பில்லா மலறியாத பசகட்குந் தெரியவென்று, குவைத்திடட முத்துபோலொ ருகயிற்றில் கோர்த்தேன் கொடிகொம்பு கயிற்கொடி மாமொன்றே போல், இமைத்திட்ட பிள்ளைகளுக் குகந்துசொன்னேன் ஏழாயிரம் பார்த்தவர்களென் போலாமே. கூகூஉ

நாகப்பதங்கம்.

ஆமின்னம் நாகத்தைச் சொல்லக்கேளு ஆச்சரியம் நாகமது பலந் தான்பத்து, ஓமின்னம் நாகத் தைத்த கடுகவாங்கிவுயர்ந்தமயிர் கொன்

றையிலே யரைத்துகொண்டு, தாமின்னந் தகடுமேல் பொதிந்து மூடிச் சார்பாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு, காமின்ன மிப்படியே பத்து விசைபோட்டுக் கார்த்தி கையின் கிழங்காலே பத்துவிசை போடே. ௯௰௩

போடப்பாவெருகினுட கிழங்கில் பத்து புளியரணைக்கிழங்கதனில் பத்து வீசைபோடு, நாடப்பாபின் பெடுத்து எண்ணெய் குத்தியுருக்கி நலமாகக்கிண்ணியைப்போல் வார்த்துக்கொண்டு, ஊடப்பா நேர்வாளந் தயிலம்வாங்கி யுத்தமனே சாரமது காகஐந்து நீடப் பாதுரிசியது காசு ஐந்து நிலையான கல்லுப்புக்காசு அஞ்சே. ௯௰௪

அஞ்சானபூ நீறுகாசுஐந்து ஆதியென்ற கெவுரியது காசுஐந்து, பிஞ்சான கெந்தகமுங் காசுஐந்து பேசாத சிலைபதுவுங் காசுவைந்து, மஞ்சான வீரமது காசுவைந்து மாசற்றலிங்க முந்தான் காசுவைந்து, துஞ்சான தாளகமுங்காசுவைந்து துடியான வெடியுப்புக் காசுமைந்தே

காசுதானைந் தாகுஞ் சினமப்பா கலந்திந்த இடை யெல்லாமறுப தாச்சு, மாசுதான் சூதமது மறுபதாகும் வாகானகல் வத்திலிட்டுக் கொண்டு, ஆசிதானேர்வாளத் தயிலத்தாலே யைந்து நாளரைத்துநன் றாய் வில்லைகட்டி தூசுதானிழவுலர்த்தி அயத்தகடுக் குளழுத்திதுப்பு ரவாய்க் கிண்ணியைத் தான்பதித்திடாயே. ௯௰௫

பதித்திடவே யரைத்துநன்றாய்ச் சீலைசெய்து பாங்கான முன்னிசைத்த மெழுகினலே, நிதித்திட்டு இலுப்பை நெய்யால் விளக்குவைத்துநேராக விளக்கெரிப்பாய் மூன்றுநாள்தான், கொதித்திட்ட ரசமெல்லாம் பதங்கமேறுங் கொள்கியந்த பதங்கத்தைக் கத்திகொண்டுவாங்கி விதித்திட்ட நவலோகம் நூற்றுக் கொன்றீ விரைந்ததுவும் பனிரண்டு மாற்றுமாமே. ௯௰௭

ரத்தசிங்கி.

மாற்றுனரத்த சிங்கிவைப்புகேளு மருவியதில் காயசித்திலோகசித்தியாகும், கூற்றுனமெ மன்போலே சுருக்குமெத்த கொடிய விஷசூதத்தை, நிமைக்கு முன்னேகொல்லும் காற்றுன காரீயம்பொடி பலந்தான்பத்து, கனகத்தின் பொடிதானும் ரண்டரையே பலந்தா னீற்றுன நாகத்தின் பொடிபலந்தானைந்து நெல்லிக்காய்க் கெந்தகந்தான் பலம் பத்துபோடே. ௯௰௮

பத்துடனே வெடியுப்புப்பல முமைந்து பாங்கான தாளகமும்பல மும்நாலு, கொத்துடனே குதிரைப்பல் பாஷாண மூன்று கொடிதான சாராயம்விட்டுஆட்டி சித்துடனே லோகமெல்லாங் கரையுமட்டு ஆட்டி

சிறப்பாகரளியிட்டும் பொடியாய்ப்பண்ணி, முத்துடனேகாசியேன்ற மேருக்கேற்றி மூதண்டவாலுகையில்வைத்திடாயே. கூ௩கூ

வைத்திட்டுத்தீயெரிப்பாயெட்டுநாள்தான் மாராமலிரவுபகலாறு மற்று, ஊத்திட்டுஅடியதனில்தானேநிற்கு நலமாகஆரவிட்டுடைத்து வாங்கி, கைத்திட்டுக்கம்பியாயருணன்போலக் கட்டியாயிருக்குமம்பா ரத்தசிங்கி, பைத்திட்டுயிதினுடைய ஆட்டிஞலேபத்து யுகமாடியல் லோகரைகாணேனே. கூச0

ஏமசிங்கி.

கரைகாணூரத்தசிங்கிபலந்தான்பத்து கலிதற்குள்சூதமதுபலமு ம்பத்து, உரைகாணுக்கெந்தகமும்பலமும்பத்து உகந்துநின்றவெடியுப் புப்பலமுமைந்து பரைகாணுதாளகமும்பலமுமொன்று பரிவானசிலை துவும்பலமுமொன்று, புரைகாணுவவுரிச்சார்விட்டுயாட்டுப் போரான நாள்மூன்று அரைத்திடாயே. கூசக

மூன்றுநாளடரத்திட்டுப்பொடியாய்ப்பண்ணி முயற்சியாய்க்காசி யென்றயேருக்கேற்றி, பூணுநாள்வாலுகையின்மேலேயாற்றிப் பொரு ந்தவேதீமூட்டுமூன்றுநாள்தான், தோணுநாளாறவிட்டுவுடைத்துவாங் கித் துடியானயேமமென்றசிங்கியாச்சே வீணுநாள்போகாமல்வீசமி டையுண்ணு மேனியுமோதங்கநிறமாகும்பாரே. கூச௨

தங்கநிறமானுக்கால்மேனிதானும் சாவேதுநோவேது கற்பாந்த காலம், மங்களமாம்பெண்மாய்கை தனையகற்றிப் பாழானபுளியுப்பைத் தள்ளிவிட்டு, சங்குநிறமாகவேபாலிலுண்ணு சாவென்றததுபொய்யா முகாந்தவரைநிற்கும் கொங்கநிறமாகவுந்தான்லோகந்தன்னில் கொடு த்திடவேபதினுறுமாற்றுமாமே. கூச௩

புடம்போட்டுயெடுத்துடனேகுருவுமாகும் புகழாகநாலிலொன்று காரங்கூட்டி, திடம்போட்டுக்கல்வத்திலிட்டுயாட்டிச் சீராகநாற்சாம மாட்டுமாட்டு, தடம்போட்டுஅண்டோட்டிவிட்டுமூடிச் சார்பாகபுடம் போட்டுப்பனியில்வைக்க, நடம்போட்டயாறுபோல்செயநீராகும் நல மாவிந்நீரில்வீரம்போடே. கூசச

வீரமிட்டால்சிவப்பாகுஞ்செயநீரப்பா வீறுபட்டசூதமதுமதயா னையொக்கும், வாரமிட்டபுலிகையிலாடுபோல அடர்ந்துபோஞ்செயநீ ரைகண்டவுடனப்பா, காரமிட்டசூதத்தைக்கல்வத்திட்டுக் கடியதொரு செயநீரால்மூன்றுநாளாட்ட, தூரமிட்டவெண்ணெயைப்போ லாகும் பாரு துடியானமத்தங்காய்க்குள்வைத்துவாட்டே. கூச௫

வாட்டியேயேழுபுடம்போட்டெடுத்து வரிசையாய்க்கரண்டி தனில்வெண்ணெய்குத்தியுருக்கிப், பூட்டியேயெடுத்துப்பார் நவகத்துமீன்போல் புகழாகப்பளிச்சென்றுமணியுமாகும், ஊட்டியேயுபசரங்கள்நூற்றிரண்டுபத்து உத்தமனேபாஷாணமறுபத்துநாலு, தீட்டியேலவணவகையிருபத்தைந்து திரமாகவாட்டினம்நவலோகத்தாடே.

ஊட்டுமேசத்தெடுத்து விடுவித்தாக்கா லுத்தமனேசாரணைதானென்றேயாச்சு, பூட்டுமேயிப்படியேயிருபத்தொன்று போக்கானசத்தெடுத்துக்கொடுத்துகக்கில், யாட்டுமேநிசரூபமென்ற குளிகையாச்சு அண்டமுதல்பதங்களெல்லாநிமைக்குள்புக்கி, சூட்டுமேர்மீண்டுவருங் குளிகைவேதஞ் சுரூபசித்துங்கவனசித்துஞ்சுருக்கம்பாரே.

தாம்பரச்சுன்னம்.

சுறுக்காகத்தாம்பரத்தின்சுன்னங்கேளு சுளுகாமம்புளியிலேபோல்தகடுவாங்கி, முறுக்காகப்பலமெட்டுநிறுத்துக்கொண்டு முனையான பழச்சாற்றிலூறவைத்து, நறுக்காகக்கழுவியதையெடுத்துக்கொண்டு நாறுகின்றசெம்பினியலூறல்போக்கி, அறுக்காகவெள்ளீயஞ்சட்டியிலேயுருக்கி இதமாகநிமிளை தனைப்பொடியாய்ப்பண்ணே. ௯௪௮

பண்ணியதோர்பொடிதானும்வங்கத்திலுறுக்கு பரவியதோர்சமமாகம்நிறுத்துக்கொண்டு, ஒண்ணியதோர்வெடியுப்புநிமிக்குப்பாதி யுத்தமனேபொடியாக்கி வேறேவைத்து, நண்ணியதோர்வங்கம்நின்றுருகும்போது நலமாகவொவ்வொன்றாய்மாறிமாறி, கண்ணியதோர்வங்கத்தில்போட்டுக்கிண்டு கசகாமல்சுண்ணமதுவாகும்பாரே. ௯௪௯

சுன்னமின்னமாவதற்கு வகையைக்கேளு அடியானவெண்கருவுமெருக்கப்பாலும், வன்னமின்னரெண்டுமொன்றாய்க் கலக்கிக்கொண்டு வங்கத்தில்விட்டரைத்துவில்லைதட்டி, தின்னமின்னவகலிவிட்டிப் புடத்தைப்போடு தீர்க்கமாயாறினபின்னெடுத்துவாங்கி, என்னமின்னநாலுபலம்நிறுத்துக்கொண்டு இயலானசூதமதுபலந்தானென்றே

மிருதார்சிங்கு

மாற்றானமிருதாருசிங்கிவைக்க மாணுக்காசொல்லுகிறேன்மகிழ்வாய்க்கேளுந், காற்றானகாரீயம்பலந்தான்பத்து கலரிதற்குள்நாலிலொன்றுசுரகெந்தியப்பா, மூற்றானகெந்திக்குப்பாதிவெடியுப்பு முயற்சியாய்ப்பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டு, தேற்றானயீயத்தைச்சட்டியிலேயுருக்கிச் சிறப்பாகபொடியிட்டுவறுத்திடாயே ௯௫௧

வறுத்திடவேபொடிபோலேயீசஞ்சாறு மாசற்றபொடியெல்லாங் கலசத்திட்டு, நிறுத்திடவேகலசத்தில ரைவாசியிட்டு நேராதமேல்

மூடிச்சீலைசெய்து, கறுத்திடவேயடுப்பேற்றிப் பனிரண்டுசாமங்காலம் போலெரியிட்டுவுடைத்துவாங்கி, மறுத்திடவேபார்த்தாக்கால் கம்பி போலா மாசற்றமிருதாருசிங்கியாமே கூருஉ

ஆமப்பாபாஷாண முப்பத்திரண்டி மப்பனேவைப்பதனைச் சொல் லிப்போட்டேன், ஓமப்பாசித்ர் சொன்ன நூலைப்போல ஒளித்து வைத்துச் சூத்திரத்தைச் சொல்லவில்லை நாமப்பா கருவெல்லா மாரா ய்ந்துபார்த்து நலமாக வொவ்வொன்றுப் பார்த்துகண்டு, சேமப்பா ஏழாயிரஞ் சிக்கில்லாமல் சிறப்பாக வெளியாகத் திறந்திட்டேனே. ()

திறந்திட்டேன் சிவயோகி சித்தர்ஞானி சீராகப் பிழைக்கவென் றுதிருவுளத்துக் கொப்பாய், திறந்திட்டேன் சித்தருடன்வாது போட் டுச் சிவயோகிபிரம நிஷ்டைமுனி களுக்காய், திறந்திட்டேனுத் தானே க்கேட்டுக் கேட்டுத்தேக சித்தியாக வென்றுலோகத்தோர்கள், திறந் திட்டேன் தேவியுடபூலசைக் காகச்சிவசொத்தை வறுமைபோ லுண் டிடாயே. கூருச

வறுமைபோ லுண்டு டுத்திவா தம்பாரு மகாசெறிமாயத் தேயமூர் திடாதே, வறுமைபோல் திரிந்துகொண்டு காயசித்திபண்ணு மகத்தா னரிஷிகளுத்தொண்டுபண்ணு, வறுமைபோல் திரிந்து கொள்ளுநாட்டி ளுள்ளபோக்கு மன்னுயிருந் தன்னுயிராய் மனதிலுன்னு, வறுமையா ம்மலையிலுள்ளவதி சயத்தைப்பாரு மகா மூலிபாஷாண வகையைத் தேடே. கூருரு

பாஷாணப்பேர்வகை.

வகைகேளுபாஷாணப் பிறப்பு தன்னைமைந்தனே முப்பத்துரண் டுதாவது, துகைகேளு மலைதோறு முண்டுமுண்டு கணங்களாய்த்திரி யாதேவுட்புகுந்துபாரு, நகைகேளுபாஷாணபேருதன்னை நகையானக ர்க்கடகங்கோளகமுஞ்சூத, மிகைகேளுமரிதாரங்கெந்தந்தானு மிக்கா னவக்கிராந்தவீரந்தானே. கூருசு

தானென்றவமுர்தமொடுசேர்பந்தந்தொட்டி சங்கசீப்பாஷாணங்கு திரைப்பமகெவுரி, பானென்றபல்லாண்டுமுகந்துதப்பா பரிவானசரக் காண்டம்லிங்கமாஷாணம், தேனென்றகாலபாஷாண மவுல்பாஷாணம் ஊனென்றகல்லானபாஷாணத்தோடுத்தமனேகச்சாலபாஷாணமாமே

ஆமென்றவஞ்சனப் பாஷாணத்தோடு மப்பனே பாஷாணலேச கடுமாகும், தாமென்றக்கார்முகியுஞ்சிலாமாதம்பாஷாணம் கடிதான

வெள்ளையொடு அப்ரகபாஷாணம், போமென்றகாந்தபாஷாணத்தோடு புகழான முப்பத்திரண்டுதாது, வாமென்றமலை தோறு முண்டுவுண்டு மகத்தானபெரியோரை வணங்கிக்கேளே. ௬௫௮

கேட்கையிலே ஆருடைய வர்க்கமென்னில் கெடியான மூலவர்க்க காலாங்கி நாதர், தாட்டையிலே காலாங்கிமைந்தன்போகர் சார்பாண சீஷனென்று சொல்லிக்காட்டு, வீட்கையிலே சந்தோஷித் தழைத்தே யுன்னை வேண்டியதோர் பாஷாண மூலிகையு மீய்வார், வாட்கையிலே வீடு •சற்றும் வேட்டை நாய்போல் மாயத் தேயுண்மையுள்ள வாதந் தானே. ௬௫௯

வாதந்தானெளிதென்று யெண்ணவேண்டா மகத்தானசிவத்தி னுடதெரிசனையேயொக்கும், நாகமென்றசிலம்பொலியில் மேவப்பண் ணும் நாதாக்களருகிருந்துவார்த்தைசொல்லலாகும், கீதமொடுமூன்று லகஞ்சஞ்சரிக்கலாகுங் கெடியாங்தாயமதுவுகாந்தவரைநிற்கும், நீத மென்றசிங்கியைத்தான்செம்புபண்ணு நிலவரமாய்ப்பதினாறு மாற்று மாமே. ௬௬0

மிருதாருசிங்கிச் செம்பு.

சிங்கியென்றசெம்புக்குத்தண்ணீர்மிட்டான் திறமானபழச்சாறு படிதான்வாங்கி, அங்கியென்றசிங்கியைத்தான் பொடிபோற்பண்ணி அயச்சட்டிதனில்வைத்துகுருக்குப்போடு, மங்கியென்றபொடிபோல வறுத்துப்போடு மாசற்றதண்ணீர்மிட்டான்கிழங்கிவாங்கி; தெங்கியெ ன்றபொற்பொடியாய்ச்சீவிவைத்துக் கெடியாகநிழலுலர்த்தித் தயிலம் வாங்கே. ௬௬௧

வாங்கியந்தத்த யிலத்தாலாட்டும் ஆட்டு மறவாமல் மூன்றுநாளா குமட்டும், எங்கியந்த வெங்காரங் கூடயிட்டு யியல்பான மூசையிட்டுலை யிலூது தாங்கியந்தமணி மணியாய்ச் செம்புமாகுந்தக்கறடெல்லாந்த யிலத்தாட்டித், தேங்கியந்த•முன்போல மூன்றுதர மூதுசிவசிவா சிங் கியென்ற செம்புமாச்சே. ௬௬௨

சிங்கியென்ற செம்பாலே சுன்னங்கோடி திறமான செந்தூரங் களங்குகோடி, தங்கியென்ற செம்பெடுத்துத் தங்கள் கூட்டிச்சார்பான தகடாக்கிச் சூதங்கெந்தி நங்கியென்ற சாரரைத்துத்த கட்டிற் பூசிநல மாக மூன்று புடம்போட்டெடுத்துத், தெங்கியென்ற நவலோகம் நூற் றுக் கொன்றீ திறமான மாற்றதுவிம் வார்த்ததல்லோ. ௬௬௩

வார்த்தல்லோதினந்தின முழூறவைத்துமண்டலந்தான்கடந்தபி ன்பு எடுத்துவாங்கிப், போர்த்தல்லோ அயமெல்லாந் தாராய்போகும்

போக்கான மருந்தோடே சுரண்டிவாங்கி, ஏர்த்தல்லோசுண்ணும்புஉப்புநேரே யிடித்தல்லோமருந்துக்குக் கவசங்கட்டி, ஆர்த்தல்லோ புடம்போட்டு எடுத்துக்கொண்டு அதட்டியே கையிலிட்டு வுருக்கிடாயே.

ஆமென்று அயச்செம்பு சொல்தக்கேளு அயத்தாலே கிளேமூடிமேல்மூடிபண்ணி, பேமென்ற துரிசியது பலந்தான்ரண்டு போக்கானகெந்தியது பலமும்ஒன்று, காமென்றசூதமது பலமுமுக்கால் காரமாய்வீரமது காசுமைந்து, சாவென்றபொடிபண்ணி அயத்திற்போட்டு சம்பீரபழச்சாறு தினமும்வாறே. கூசுகூ

உருக்கிடவேசெம்பாகுஞ்சிவப்புமெத்த ஒகோகோசெம்பெடுத்து மதியில்பத்து, நருக்கிட்டு இச்செம்புக்கொடுத்தாயானுல் நலமாகமாற்றைந்துகாணுங்காணும், அருக்கிடவேதங்கமிட்டு கெம்மியிட்டு யாதியென்றசூதமிட்டுச் செந்தூரித்தால்; பருக்கிடவேபத்துக்கு குறையாதப்பா பாரிந்தசெந்தூரங்குன்றியுண்ணே. கூகூஎ

பூநாகச்சத்து.

உண்ணென்றபூநாகச்சத்துகேளு உத்தமனேசெம்மண்ணில்பூநாகந்தான், கண்ணெண்றரிஷபத்தின்சாணிதன்னில் கலந்தெடுத்துப்பிசறிநன்ருய்த்தட்டிப்போட்டு, கண்ணென்றகாய்ந்தபின்பு பாண்டத்திற்போட்டு மறவாமல்மேல்மூடி[illegible]பரிடுதெடுத்து, நண்ணென்றசாம்பலைத்தான்காடிவிட்டுக்கரைத்து நலமானதெளிவையெல்லாமிறுத்திடாயே

இறுத்துவிட்டுஅடிவண்டலுற்றுப்பார்த்தா லிதமாகப்பளிச்சென்றுமின்னல்காணும், பறுத்துவிட்ட சூதத்தைவிட்டுத்தேய்க்க மாசற்றசெம்பெல்லாம்பிடித்துக்கொள்ளும், கறுத்துவிட்டகாரத்தை யிட்டுருக்க கண்விட்டுயாடியல்லோசெம்பாய்நிற்கும், அறுத்துவிட்டகுளிகைக்குமுந்திமுந்தி அப்பனேவுருக்கையிலேயிச்செம்புதாக்கே. கூகூகூ

தாக்காட்டால்குளிகைக்குதீபனமேயில்லை சார்பானசத்தெல்லாமுட்கொள்ளாது, தாக்காட்டால்கெவுனத்தில்சுறுக்கோடாது தனித்த

பின்னலிடியுடற்குள்களித்தூப்போகுந், தாக்காட்டால்சந்திரானிற்குளி ர்ச்சியாலே சங்கரிக்கவொட்டாதுகுளிர்ச்சிகாணுந், தாக்காட்டாலக்கி னியிற்காந்திகாணுந் தாக்கியல்லோசாரணேயிலாடினரே. கூஎ0

ஆடினதோர்செம்புக்கு நாலிலொன்று அப்பனேதங்கமிட்டுத்தக டுதட்டி, ஓடினதோர்சூதமொடு சிலேபுங்கெந்தி வயர்ந்துநின்றதாளக மும்வீரஞ்சேர்த்து, நாடினதோர்முலேப்பால்தான்விட்டியாட்டி நலமா னதகட்டின்மேற்பூசிப்பூசிப் பாடினதோர்மூன்றுபுடம்போட்டெடுத்து பாய்ச்சினலாயிரத்துக்கோடும்பாரே. கூஎக

ஒடுமேபடிகத்தின் செம்புசொல்வே னுத்தமனே வெகுபுளுக்கு ஓடும்வேதை, பாடுமேபடிகக்கல்பொடியாய்ப்பண்ணி பண்பாகமாவாக் கிச்சேரைநாலு, ஆடுமேயாவாரம்வேர்தனின்பட்டை அப்பனேமறு தோன்றிவாகைநெல்லி, தேடுமேபூவரசுமருதுவன்னி சிறப்பானகிளு ஞ்சியொடுநுணவேர்தானே. கூஎஉ

தானென்றகருவேலும் வார்த்தங்கிபூவாம் சார்பானயின்பூரம்கரு க்காயோபட்டை, வானென்றயிவ்வரையின்பட்டையெல்லாம் வளமாக ச்சமபாகம்நிறுத்துக்கொண்டு, கோனென்றவுரலிலிட்டு யிடித்துநையக் கொட்டியே பாண்டத்தில்தண்ணீர்விட்டுப், பானென்றயெட்டிலொன் ருய்க்காய்ச்சிக்கொண்டு பக்குவமாய்வடித்திறுத்து அயப்பாண்டத்தி லூற்றே. கூஎங

ஊற்றினபின்படிகாரஞ் சேருவொன்று ஒளியானகெந்தகந்தான் பலமும்நாலு, சாற்றியபின்பூநீருபலமும்ரெண்டு மாசற்றதுரிசியதுபல மும்நாலு, சாற்றியபின்புநீறுபலமும்ரண்டு சாரித்துயாதளேயின்பாலி னுலே, ஏற்றியபின்கியாழத்தில்கூடவிட்டு எலியாலம்பால்சேருகூட வாரே. கூஎச

வார்க்கவேநல்லெண்ணெய்நாலுசேரை நலமாகக்காய்ச்சியெல்லா ங்குழம்பாய்ப்பண்ணி, ஏர்க்கவேகலயத்தில்வார்த்துக்கட்டி இச்சையா ம்படிகத்தின்மாவில்விடடு, தோர்க்கவேயரைத்துநாற்சாமமட்டுந் தெ ல்லுப்போல்வில்லேயண்ணிச் சரவுலேயில்வைத்து, பார்க்கவேதுருத்தி யிட்டுயிருபுறமூடு படிகமதுசெம்பாகும்பண்பாய்வாங்கே. கூஎரு

வாங்கியேசெம்பெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு வளமானகறடெடுத்துத்தயிலத்தாலாட்டிப், பாங்கியேமுன்போலவைந்துதரமூதிப் பருவமாய்ச்செம்பெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு, ஓங்கியேகுளிகைக்குச்செம்பையீய ஓடுகிறகெவுனத்தி விருளெல்லாந்தீர்க்குந், தாங்கியேயிச்செம்பைமதியிலீயச் சார்பாகப்பனிரெண்டுமாற்றுமாமே. ௱௭௬

சங்குசெம்பு.

மாற்றானபடிகத்தைப்போலேயப்பா வளமானதங்கத்தைச் செம்புபண்ணு, கூற்றானகுளிகைக்குக்கொடுத்தாயானால் கொடுவேகமோடையிலேநாதம்பண்ணு, நாற்றானததுவிளைந்து நெல்லானுப்போல் நலமானசங்கத்திலுயர்த்திவேதை, மூற்றானதேவி விடுபட்டுப்போவாள் முழங்கியதோர் சங்கத்தைசெந்தூரித்துண்ணே. ௱௭௭

உண்ணவேசங்கத்தின்செம்புகேளு ஒளியாகப்பலம்பத்துநிறுத்துக்கொண்டு, கண்ணவேஐவேலிக்கொட்டைகோவை கலந்துநின்றமுசுமுசுக்கைமணித்தக்காளி, பண்ணவே அமுக்குரு ஆறுந்தானும் பழம்வாங்கிச்சமமாகநிறுத்துக்கொண்டு, திண்ணவேநிழலுலலர்த்திப்பூப்புடத்தில் சிறப்பாகவாங்கியல்லோ தயிலஞ்செய்யே. ௱௭௮

செய்யப்பா தயிலத்தைவிட்டுஆட்டு சிறக்கவேயெண்சாமம் வில்லைகட்டி, மெய்யப்பாரவிதனிலேயுலரப்போடு மெதுவாகச்சீலைமண்ணேமூஞ்செய்து, வையப்பாவாலுகையில்தீயைமூட்டு மைந்தனேகைபாகம் நழுகிடாமல், பொய்யப்பாபோகாமல்சரவுலையிலூது போக்கெல்லாமணிமணியாயிறங்கும்பாரு. ௱௭௯

இறங்குகின்றசரக்கெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு எளிதாகக்கொடுக்குமுன்லருந்துகூட்டி, அறங்குகின்றதயிலத்தாலரைத்தெடுத்து அடைகவில்லைகட்டிச்சரவுலையிலூது, தாங்குகிறசத்தெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு சார்பாகமுன்போலவுருக்குமப்பா, உறங்குகிறயானையைப்போல்சத்துவேக மொருநொடிக்குள்ரூதமதுவிரைத்துப்போமே.

போமென்றசூதத்தில் தங்கஞ்சேர்த்துப் பூவையாம்நாகமிட்டுக்கெந்தியிட்டு, ஆமென்றவாலுகையின்செந்தூரித்தா லருணன்போல்

செந்தூரமாகும்பாரு, ஓமென்றநவலோகம்நூற்றுக்கொன்று யுயர்ந்ததுவும்பதினுறுமாற்றுகாணும், தாமென்றசெந்தூரங் குன்றியுண்ணு சதகோடிவருஞ்மெல்லாமொருநாளாமே. கூஅக

வக்கிராந்தசத்து.

ஆமென்றவக்கிராந்தசத்துகேளு அப்பனேபலம்பத்துநிறுத்துக்கொண்டு, ஓமென்றவெண்காரம்பலந்தானைந்து உயர்ந்துநின்றகெந்தியதுபலமுமைந்து, வாமென்றகௌரியதுபலந்தான்ரண்டு வளமானசிங்கியதுபலமுநான்கு, தேமென்றமலைத்தேனுங்கதண்டுத்தேனு தீர்க்கமுடன்தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. கூஅஉ

நாலானசாமமதுவரைத்தபின்புநலமானசரககதுவுமெழுகதாகுங்காலானமெழுகுதனையெடுத்துமைந்தா கலங்காமல்மூசைதனிலடைத்துக்கொண்டு, மாலானரவிதனிலேகாயவைத்து மார்க்கமுடன்குகைதனிலேயேற்றியேதான், பாலானதுருத்தியதுநன்மதாகும் பாலகனேதானுவந்துவூதிடாயே. கூஅந

ஊதவேவங்கமதுயென்னசொல்வேன் வுத்தமனேகளங்கென்றசத்துமாச்சு, நீதமுடன்சரக்கதுவுஞ்சேர்ந்துமல்லோ நிட்களங்கமானதொருவெள்ளையாச்சு, தோதமுடன்சவளைக்குநாலுக்கொன்று துப்புரவாய்த்தங்கமதுவொன்றுகூட்டி, வாதமதுசெய்வதற்குவழியுண்டாக்கிவளமுடைய சத்துதனைவுருக்கிடாயே. கூஅச

உருக்கிடவேயமனென்றசத்துமாச்சு வுத்தமனேகெந்தியதுநாலுக்கொன்று, வருக்கமுடன்சூதமதுயிடைதான்கெந்தி வளமாகதான்சேர்த்துபொடித்துமைந்தா, பெருக்கமுடன் முப்புவென்றபூநீரப்பாபோானகளஞ்சியதுவொன்றேசேர்த்து; சுருக்கமுடன்பொற்கையான்சாற்றினுலே சுந்தரனேயரைத்திடுவாய் சாமம்நாலே. கூஅரு

சாமமதுநாற்சாமமரைத்தபின்பு சாங்கமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து, ஏமமென்றபொடிதானுங்காய்ந்தபின்பு யெழிலானமரக்கல்லால்கொண்டுமேதான், நாமமென்றவளையலதுகுப்பிதானும் நலமானசீலையதுயேழுஞ்செய்து, வாமமுடன்பொடியதனைக்குப்பிக்கேற்றி வளமானமரக்கல்லுங்கொண்டுமூடே. கூஅசு

மூடியே யெழுசீலை வலுவாய்ச் செய்து வுத்தமனே காய்ந்தாறி யெடுத்து மைந்த, தேடியே தளவாயாம் மண் பாண்டத்தில் தேற்ற முடன் மணல் தனைவிரல் நாற்போடு கூடியே குப்பிவாய்த் தெரியு மட்டும் கூசாமல் மணல்தனைப் போடுபோடு, வாடியே மயங்காதே யருண் மைந்தா கேள்வளமாக மேல்மூடிச் சீலைசெய்யே. ௯௮௭

செய்யவே சீலையது வலுவரச்செய்து செயம் பெறவே வாலுகை யாமேந்திரத்தில் பையவே பாண்டமதை யடுப்பிலேற்றி பாங்கான கணபதிக்குப் பூசைசெய்து, துப்பவே மனோன் மணியாள் பாதம் போற்றி துப்புரவாய் சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, வெய்யவே நாற் சாம மெரித்தபோது வேதாந்த சிந்தூரம் போலேயாச்சே. ௯௮௮

ஆச்சப்பா செந்தூர மென்ன சொல்வேன் அப்பனே நாதாக்கள் செய்யும் வேதை, மூச்சடங்கிக் காலாங்கி நாதர்தாமும் மூதுலகில் சமாதிமுகஞ் சென்றபோது, பாச்சலுடனெந் தனுக்கு வுபதேசித்த பாங்கான செந்தூர வேதையப்பா, ஆச்சரிய மானதொரு சித்துவேதை ஆகாகா நாதாக்கள் வேதைதானே. ௯௮௯

தானான செந்தூர மாரிப்பின்பு தாக்கான சோடசமாம் பூசைமார்க்கம், கோனான குருவருளை முன்னே யெண்ணி கொற்றவனே லட்சமுரு வோதுவோது, தேனான மனோன் மணியும் நிர்த்தஞ் செய்வாள் தேக மதிலுந்தனுக்கு வாதஞ்சித்தி, மானானமக தேவர்கடாட் சத்தாலே மதிய மூர்தங்கொண்டு மல்லேவாழ்கு வீரே. ௯௯0

வாழ்க வென்றால் செந்தூரந் தனையெடுத்து வளமான வெள்ளியது நூற்றுக் கொன்று, தாழ்கவே தானுருக்கி கொடுத்தாயானால் தப்பாது மாற்று பனிரெண்டதாகும், மூழ்கவே புடந்தனக்கு யேகாதப்பா மூதுலகில் நவகண்டர் செய்யும் வேதை, வேழ்வி முகந்தானிருந்து வம்பாள் பூசைமேதினியில்செய்து மல்லோ வெடுத்திடாயே. ௯௯௧

எடுத்திடவே யேமமது யென்னசொல்வேன் யெழிலான வைப்பதுவும் பிறவித்தங்கம், கொடுத்திடவே செம்பதனில் நூற்றுக்கொன்று கொற்றவனே தானுருக்கி கொடுத்தபோது, தடுத்திடா வர்ணத்து

சோடகமுமாகும் தாக்கான செம்பது வுந்தங்கச் செம்பாம், கொடுத் திடாசமுசாரிக் கானவேதை கேசரத்திலிந்த வருஞ்செய்யலாமே. ()

காயகற்பம்.

செய்யவே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு செயலான மார்க்கமதுயின் னஞ் சொல்வேன், துய்பநல்ல வக்கிராந்த செந்தூரத்தை துப்புரவாயு ண்டவர்க்கு பலனேகேளு வையகங்கள் நாலுயுக மிருக்காலகும் வாகான செந்தூர மதித்தமார்க்கம். வெய்யபுகழ் வாசியைத்தான் மேல்நோக் காது மேனியது சிவப்பேரி மின்னுபாரே. கூகூங

மின்னுமேதேகமது செந்தாழை வீசும் மிக்கான வாசிபது கீழ் நோக்காகும், பன்னவே நெடுங்கால மிருக்காலகும் பாங்கானதூலமது வழியாதப்பா, சொன்னதொரு காலாங்கி நாதர்வாக்கு துப்புரவாய் வைகத்தில் பொய்யாதப்ப, நன்னயமாய் ஞானமென்ற பொருள்தான் காட்டும் நாதாந்த செந்தூர வேதைகாணே. கூகூச

நூற்பெருமை.

காணேவே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு காசினியில்திக் கெட்டுங் கண்டு வந்தேன். தோணவே சீனபதித் தன்னிற்சென்று தோற்ற முடன் காலாங்கிநாதர் பக்கல், வேணபடி சமாதி முகந்தானிருந்து வெகுகலாமகி மையெல்லாங்கண்டு வந்தேன், ஆணவங்கள் தானெடுங் கிருளிகை பூண்டுவெப்பனே நாற்றிசையுஞ் சுத்தினேன். கூகூரு

சுத்தினேன் மலைவளங்கள் யானுங்கண்டேன் சுந்தரனே சாத் திரங்கள் சமாதிகண்டேன், எத்திசையும் பதினெண்பேர் நவகோடி தானும் யெழிலான நாற்பத்தெண் முனிவரோடும், புத்தியுள்ளயிதி காச புராணம் யாவும் புகழான சித்து முனியாயுற்வேதம். பத்தியுட னாய்ந்து வுளவுகண்டு பாங்கான சாஸ்திரத்தைப்படினேனே. கூகூசு

பாடினேன் போகரேழாயிரந்தான் பங்கான காண்டமது சத்த காண்டம், தேடினேன் யோகமது வட்டவேதை தெளிவான ஜாலங்கள் கருவுமார்க்கம், நீடியதோர் பிறப்புருபா வர்ணம் நெடிதானயிந்திர

மாம் ஜலாப்போக்கு, கூடியதோர் மந்திரமாந் தந்திரபோக்கும் குறிப்பான மாற்றமது வமைத்திட்டேனே. கூகஎ

அமைத்தேனே முதற்காண்டந் தன்னிலப்பா வப்பனே யோகிகளுக்கான மார்க்கம், நிமைப் பொழுது தவப் போழுது மழியாவண்ணம் நீடாழியுலகுமது முடிவுமட்டும். தமையான அத்வீதஞானந்தன்னில்தபோதனர்கள் ரிஷிகள்முதல் கூறுவண்ணம், சுமைபோன்றஞானமெனும் வடிவந் தன்னை சூட்ச முடன் கொட்டி வைத்தேன் கூர்மை பாரே. கூகஅ

பாரேதான் யெந்தனது காண்டமேழு பான்மையுடன் கண்டவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி நேரேதான் பன்னீராயிரத்துக் கொப்பாய் நேர்மையுள்ள தைத்தியனுர் கூறும் நூலில், வேரோடுஞ் சொல்லிய தோர் ஞானமார்க்கம் வேதாந்தசின்மயத்தை வெளியதாக்கி, கூரோடு முதற்காண்டந் தன்னிலேதானே கூறினேன் சங்கையறக் கூறினேனே. ()

கூறினேன் போகரேழா யிரந்தான் குருவான நூலிது தான்சத்தகாண்டம், மீறிய தோரின்னூலுக் கெந்தநூலும் மேதினியில் செய்தவர்களாருமில்லை, [1]தேறிய தோர்கும்ப முதி புன்னீராயிரந்தான் சிறப்பான நூலென்றே செப்பலாகும், ஆறியதோர் போகரேழாயிரந்தான் வப்பனே முதற்காண்டம் முற்றதாமே. ௲

போகர்சத்தகாண்டம்-எ௲

க - வது, காண்டம்,

முற்றுப்பெற்றது.

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம் பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எ௲.

இரண்டாவது காண்டம்.

காப்பு.

ஆதிபராபரத்தினிட கிருபைபோற்றி
  அன்பானவடிமுடியும் நந்திகாப்பு
சோதியாமுச் சுடரினருளேகாப்பு
  சூட்சமாஞ்சதாசிவ[illegible]ன் பொருளேகாப்பு
பாதிமதிசடையணிந்த [illegible]மன்காப்பு
  பத்தியுடன்முத்திதரு முதல்வன்காப்பு
ஓதியதோர்வாணிசரஸ் வதியேகாப்பு
  ஓங்காரத்துள்வட்டத் தொளிகாப்பாமே.

காப்பானபேழுலட்சங் கிரந்தந்தன்னில்கருவாக வொளித்து வைத்தசூட்சமார்க்கம், காப்பானவைப் புடனேசினவெப்புகாரமா ங்குடோரிமுதல் கண்டாராய்ந்து, காப்பானகளங்குகளும் கன்னப் போக்கும்களிப்பான செந்தூரக்காடெல்லாந்தான், காப்பானசெய நீர்கள்பூநீர்யாவும் கடையானதிராவகமு மெழுகுமாமே. ௨

ஆ[illegible]மதான் மெழுகுடனே தயிலமார்க்கம்அழகானவஞ்சனமா மையின்போக்கும், தாமேதானதர்வணத்தின் பெழுத்தின்போக்கு ம்தாக்கானமூலிகையின்சாபப்போக்கும், வேமேதான்வெகுகோடி காலகற்பம்விருப்பமுடனுண்டுபின்காட்சியெல்லாம், நாமேதானறி வதற்குயாவுஞ்சொன்னேம்நாதாக்களடிவணங்கிநவின்றிட்டேனே.

நவின்றிட்டேனேழுலட்சங்சிறந்தப்போக்கைநயமுடனேநாட் டுளோர்க்கறியவென்று, புவின்றிட்டேனேழாயிரக்காண்டமாகபூட்

டினேன்சத்தகாண்டம்பண்பதாக, தவின்றிட்டேனிக்காண்டமிரண்டாங்காண்டம்தகுமானபோக்குசளுமனந்தஞ்சொன்னேன், கவின்றிட்டபோகரிஷி சொன்னநூலில் கருமான நூலிதுதான் முதநூல்தானே. ௪

வாதலிங்க வைப்பு.

தானனபெருநூலேழாயிரந்தான் தாக்கானசீனமுடன்வைப்புமாற்கம், போனனகுருசொன்னநீதிமார்க்கம்குறிப்பானகைபாகஞ்செய்பாகந்தான், வேனனலிங்கமதுவைப்புமார்க்கம்வெளிதாகக்கூறுகிறேன்மைந்தாகேளு, பானனபடிகாரம்கெந்திதானும் பளிங்கானரசமுடனே மதியுமாமே. ௫

மதியானபூநீறு காரந்தானு மார்க்கமாமூவருப்பு, நாகத்தோடோ, தியானவறுவகைசெயநீராலே தண்பெறவெண்சாமமரைத்துப்போடு, பதியானசெம்பினிடபாத்திரத்தில்பதிவாகத்தாள்கொட்டிசட்டிமூடி,விதிபோலேமுப்பொழுதுயெரித்தாயானல் விளையுமடாலிங்கமென்ற கம்பியாச்சே.

கம்பியாமேற் பதங்கலிங்கமாச்சு காட்டுமேதிமுறுவல்நடுவிலாச்சு, தும்பிபோல்நிறமுடையபாண்டந்தானுந்தொட்டியென்பாஷாணந்தானுமாச்சு, தம்பலென்றலிங்கமது வெள்ளிசெம்பில்தாக்காகபத்துக்குவொன்றுபோடு, அம்பொன்னுமாற்றதுவு மொன்பதாகும்அப்பனேலிங்கமதுகுருவுமாச்சே.

லிங்க செம்பு.

குருவானலிங்கமதை செம்புதன்னில்கொடுத்துமேசரியெடையாய்வூதிப்போடு,கருவானவெள்ளியிலேபத்துக்கொன்றுகருத்தாகத்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு, உறவானமாற்றதுவுமெட்டதாகுமுத்தமனேபத்திலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து, பருவாகத்தகடடித்துப்புடத்தைப்போடு பாங்கானதங்கமது பிறக்கும்பாரே. ௮

பாரப்பா தங்கமென்னசொல்லப்போமோ பழுப்பானபசுந்தங்கம்யென்னசொல்வேன்,கூறப்பாசிவயோகநிலையில்நின்றுகும்பித்துரேசகத்தைமாறிக்கொண்டு, சேரப்பாநடுநிலையைமையம்பற்றிசிறக்கவேசுழிமுனையை நிறுத்திக்கொண்டு, பாரப்பா தவநிலையக்கைவிடாமல் பக்குவமாய்வாசியோகம் பாருபாரே. ௯

பார்க்கையிலே தேகமதுக் கற்பமுண்ணு பச்சையென்றவில்வமதுஇதழேயாகும், சேர்க்கையுடனிதமொன்றுமிளகுவொன்றுசிறப்பாகக்காலையிலேவுண்ணவேண்டும்,தீர்க்கமுடன்நாளொன்றுக்கதி

கமாக திறமுடனேமிளகதனை யேத்தவேண்டும், ஆர்க்கமுடன்மண் டலந்தா னுண்டுபாரு அப்பனேதேகமது பொன்னாம்பாரே. க௦

பொன்னான தேகமது கற்றானாகும் போகுமேநரை திரையும் பூதலத்தில், மன்னானகண்ணிரண்டு மொளியேவீசமயக்கமில்லை யெ ன்னாளுங் கொதிப்புமில்லை, கன்னான மாய்கையதுயற்றுமேதான் காலனுக்கு நாளதுவுமிடங்கொடாமல், எந்நாளுமூலமதில்வாழ் வீ ரென்று யியம்பினார்போகரிஷி யெழிலாய்த்தானே. கக

சிடிகைவேதை.

தானான்நாகமென்ற சிறுகண்ணாகம் தனியானசாரமுடனிலுப் பைநெய்யில்,வேணாக வேழுதர முருக்கிச்சாய்க்கவெழிலானசட்டை தள்ளிசுத்தியாச்சு, கோனானதாளகமும் வீரனென்று கொடிதான கெவுரியுடன் துருசுவொன்று, பாணகவோர்நிறையாயெடுத்துக்கொ ண்டு பாங்கானநாகத்திற் சரியாய்க்கூட்டே. க௨

கூட்டியேதானுருக்கி கிராசமீவாய் குருவானநாதமது கட்டிப் போகும், தாட்டீகமாய்வெள்ளிக்குநேராநாகம்தாக்குவாய்த்தானு க்கிவூதிப்போட்டு, மாட்டுவாய் முன்சொன்ன லிங்கசெம்பு மார்க்க முடன்வெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று, வாட்டமாய்த் தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு மகத்தானவர்ன்னமதுமேவும்பாரே. க௩

பாரானசெம்புதனில்வர்னமுண்டாய்ப்பாங்கானநாகத்தைவேதி க்கும்பார், கூராகவிரண்டிலொன்றுதங்கஞ்சேர்த்துகுறிப்பாகத்தக டடித்துப் புடத்தைப்போடு, வீரானமாற்றதுவும் விஷம்போலேறி மிக்கானவெட்டரையுமாகும்பாரு, காருககாவிக்குமுப்புக்கேகாகன மான செம்பிலிடவேகந்தானே. க௪

லிங்சகுரு.

வேகமாம்லிங்க மொருபலமொன்றுகு மிக்கானமுலைப்பாலால் சுருக்குதாக்கு, பாகமாமெலுமிச்சம்பழச்சார்சாமம்பசுவானமேனி ச்சார்சாமந்தாக்கு,யூகமாந்தேனுமோர் சாமந்தாக்குயுற்பனமாமெ ருமைப்பால்,சாமந்தாக்கு, சாகாமல்மேதிப்பால் சாமந்தாக்குசார வேசாட்டரணைசாமமாமே. க௫

சாமந்தான் சுருக்கிடவே கட்டியாகும் சாங்கமாய் வயமதுவும் பொடிகாலாகும், தாமந்தான்றாளமுக்கால்தானாகும்தனியானகெந் தியதுகால்தானாகும், வெமந்தான்சிங்கியதுகால்தானாகும் வெடியா

னவுப்பதுவும்கால்தானுகும், ஆமந்தான் சிற்றண்டக் கருவாலாட்டி
அப்பனேலிங்கத்திற் கவசம்போடே. கசு

போடவேரவிதனிலேகாயப்போடு பொங்கமுடன் சீலையதுயே
மூஞ்செய்து, நீடவேபூப்புடமாமுமியிற்போடு நெடிதான லிங்கமது
கட்டியாடும், கூடவே வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று குறிப்புட
னேயுருக்கிப்பார்மாற்றாகும், தேடவேனத்துக் குறுதிமெத்தசிற
ப்பாகயூதியபின் னெடுத்துக்கொள்ளே. கஎ

கொள்ளவேமாற்றதுவு முறுதிமெத்தகூறவேயிடைக்கிடைதா
ன் தங்கஞ்சேர்த்து, விள்ளவேசீவனத்தைசெய்துகொண்டுவிரிவான
சாத்திரத்தை யறிந்துகொள்வாய், தள்ளவே பொய்சூது கள்ளுநீக்
குதாழ்மையாயெளியோரைப்போலவாழ்ந்து, மெள்ளவே துன்பசா
கரத்தைவிட்டு மெதுவாக துவாதசாந்தத்தில்நில்லே. கஅ

நில்லவேகருமானமின்னமொன்றுநெடிதானலிங்கமதுபலந்தா
னுகும், புல்லவேவங்கமதுபலந்தானென்றுபுகலவேதாளகமும்பலந்
தானென்று, மூல்லவே மூலைப்பாலால் நாலுசாமமூர்க்கமாய் தான
ரைத்துக்கவசித்தேதான், வெல்லவே லிங்கமதுக்கங்கிபூட்டி விருப்
பாகரவிதனிலே காயப்போடே. ககூ

காயவேரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்பு கருவாகசாண்குழியில் புட
மேபோடு, மாயவேயுமிப்புடமாம் லகுப்புடந்தான் மயங்காமல்தா
ன்போடகட்டிப்போகும், சாயவேகவசமது நீக்கிப்பாருசட்டமுட
னுருகியறுகட்டிநிற்கும், பாயவேவெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று
பாச்சடாமாற்றதுவு மாறாமே. உ0

ஆறுனமாற்றதுவுமென்னசொல்வேன் அரகராசிவயோகம்கா
ணலாச்சு, பாறுனதங்கமது நேரேசேர்த்து பரிவாகத்தகடடித்துப்
புடத்தைபோடு, கூறுனமட்டதங்கஞ்சேர்த்துருக்க குசலமாம்மாற்
றதுவும்பத்ததாகும், பேறுனலிங்கமதுகுருவினலேபிலத்துதடாவா
தவித்தைநிசமதாச்சே. உக

நிசமானவாதவித்தைக் கைக்குள்ளானல் நிச்சயமாம் விட்டகு
ரைவாய்த்துதென்பார், குசமானவிதியாளி சாதியாவான்கும்பகத்
தைசேர்ந்துகொண்டுகூர்மைசொல்வான், தசமானமூலத்தையிருத்
திக்கொண்டு தாக்கியேசதாநித்தம் நிஷ்டைசெய்வார், வசமான நி
ஷ்டையிலேயிருந்துக்கொண்டு வாதிப்பான்சண்டாளர்க் கிடங்கொ
டானே. உஉ

இடங்கொடான் கோடிபேரணுகினலும் இயலானது வாதத்தி
லிருந்துகொண்டு, மடமுடனேசிவலாயங்கள்கட்டுவான்பார்மகத்தா

னசித்தர்கட்குதொண்டுபண்ணி, திடமுடனேயவர்களிடங்கோடிகா லந்தான் தெரிசித்துவிருப்ப முடனியாவுங்கேட்டு. சடமதற்குகாய சித்தியேத்தவென்றுசதாகாலம் நிஷ்டையிலே நிற்பர்தானே உரு

லிங்ககுரு

தானை லிங்கமது பலந்தானென்றுசார்வானசீனமுடனண்ட மொன்று, வேனைவெடியுப்புபலந்தானென்றுவெடியானவீரமதை சேர்த்துமேதான், பானைமுட்டையின்கருவினாலேபதமாகத்தான ரைத்துக்கங்கி பூட்டி, மானைரவிதனிலே காயப்போடு மகத்தான மண்மறைவில் புடத்தைப்போடே உச

போடவே பத்துமுறை முன்போல்தானேபோக்கானசரக்கெ ல்லாம்மொன்றாய்க்கூட்டி, தேடவே தானரைத்துக் கவசஞ்செய்து தெளிவாக மண்மறவிற்புடத்தைப்போடு, நாடவேசாண்குழியில்வர ட்டிநாலாம் நலமாகப்புடம் போடக்கட்டிப்போகும், வாடவே கவ சத்தைநீக்கிநீங்கி வண்மைபெறப்போடுவது வலுமைபாரே உரு

வலுவானலிங்கவது குருவுமாச்சு வரிசைபெற வெள்ளிசெம்பி ல்பத்துக்கொன்று, சுலுவாகக்கொடுத்துருக்கிவூதிப்போடுசூட்சமா மாற்றதுவு மாறதாகும், மலுவாகத்தங்கமதுக்கிடையேசேர்த்து ம திப்புடனே தானுருக்கிப்புடத்தைப்போடு, மெலுவான மாற்றதுவு மதிகங்காண மேன்மைபெறகும்பகத்தில் நின்றுகொள்ளே உசு

கொள்ளவேயோகசாதனத்தைப்பாருகுறிப்புடனேயெப்போ தும்வாசிபாரு, மெள்ளவேமுப்பூவையறிந்துபாரு மேன்மையாம் ஞானத்தைமேவிப்பாரு, உள்ளவேமனவாக்குக் காயம்பாரு உற்ப னமாபவஸ்தைமுதலுளவுபாரு, தள்ளவேமோகத்தையகற்றிப்போ டுசதானந்தம்நிஷ்டையிலே தனித்துநில்லே உஎ

நின்றுமேதுஷ்டர்களையகலத்தள்ளி நிட்சயமாய்கருவிகரணாதி யெல்லாம், வென்றுமேயாராய்ந்துமேலுக்கேறிவேதாந்தவிளக்கொ ளியைமேவிப்பாரு, குன்றுமேலிருந்தாலும் குறைவுமுண்டோ கூற வேகும்பகத்திலிருந்துக்கொண்டு, கன்றுதான்தாய்தனையேதேடினா ற்போல்சடுகவே சின்மயத்தையறிந்து கொள்ளே. உஅ

லிங்ககுரு

அரியவேயிருளதனைப்போக்கடிக்கஅப்பனேசூரியன்வந்துதித் தாற்போல, முறியவேலிங்கமது பலந்தானுகுமுசியாதகூடனதுபல ந்தானுகும், தெரியவேவிரண்டுருவமொனருப்சசோர்த்துதேய்த்திட

வேமெழுகது போலாட்டிமைந்தா, கரியவேலிங்கத்திற்கங்கிபூட்டிக் கசகரமல்தியதனில் வாட்டிடாயே ௪௯

வாட்டவே யிந்தமுறைபத்து மாற்கம்வரிசைபெற நெருப்பத னிற்றீயாலாட்டு, நீட்டமுடன்லிங்க மதையெடுத்துப்பாரு நிறையா னகட்டியதுவுறுகிநிற்கும், தேட்டமாஞ்செயநீரில்சருக்குதாக்குதெ ளிவாகலிங்கமது வுருக்குபோலாம், முட்டமாம்லிங்கமதுகருக்குரு வுமாச்சுமுசியாதுவர்ணமது கண்கொள்ளாதே ௫௦

லிங்ககுரு அறுவகைசெயநீர்

கண்ணவேதரு சடனேகாரமாகும் கடிதானவெடிப்புப்பு சீனந் தானும், நண்ணவேயுப்புடனே சாரமாகும்நலமானசரக்கதுதானுரா தாரம் பண்ணவேசெயநீராய் செய்துகொண்டு பாங்கானலிங்கத்திற் சுருக்குதாக்கு, எண்ணவேசெயனீரின் போக்கையாவும் யென்ன சொல்வோம்நாதாக்கள் போக்குதானே ௫௧

போக்கான பேர்க்கிதுவே யென்னசொல்வேன் பூட்டினூர்மர் மங்களிதுக்குள்ளாச்சு, தூக்கானவண்ட பிண்டமிதனுலாச்சு துறை கோடி தொந்தங்கள்கோடாகோடி, தாக்கானவிதியாளி யறிவான ல்லால் தனியானவிஞ்ஞானறிவானேதான், வாக்கானவீணருடன் வாய்பேசாதேவழிவிட்டுவழிபோவான் மடையன்தானே ௫௨

மடையனும் நூல்பார்த்தே னென்பான்பாருமகத்தானரகசிய ங்களனேகமுண்டு,இடையனைப்போல் தோள்கொண்டுவாட்டையே த்திவாடெங்கேயென்று சொன்னகதையைப்போல, தடையன்றிப லநூல் கையேந்தியேதான் சதாகாலம்வா சித்துப்பலந்தானென்ன விடையின்றிநுட்பங்களறியார்மாண்பர் வீணிலேவாதிகளாய்த்திரி வார்தாமே ௫௩

திரிந்துமே கும்பல்கும்பலாகக்கூடி திறமுடனே சாஸ்திரத்தி ன்நுட்பங்காணூர் பரிந்துமே யோகியிடஞ்சொல்லமாட்டார் பக்கு வமாய்தொழில்முறையைக் கேட்கமாட்டார், எரிந்துமேதெரிந்தவ ர்போல்யாவும்பேசி யெழிலான சாஸ்திரத்தை தாறுமாராய்,வரிந் துமே தலையேடுகாப்பேடுந்தான் வரிசைமுதல்குறிநோக்கமறியார் தாமே ௫௪

நந்திலிங்ககாரசாரலோக குரு

நோக்கமாங்கண்போன குருடனுக்குநணுக்கமாந்தடிகொடுத் தகதையைப்போல, சூக்கமா லிங்கமொருபலமேவாங்கி சுருதிபெற மூலைப்பாலில்சுத்திசெய்து, தீக்கமாமயமதுவும் பலந்தானென்றுதி றமானவெள்ளியது பலந்தானென்று, பாக்கமாந்தாளகமும் பலந் தானென்று பளுவானசிங்கியது பலந்தானென்றே ௫௫

ஒன்றானவங்கமதுபலந்தானென்று ஓகோகோ துருசுடனேகா சுகட்டி, நன்றான அபினியதுபலந்தானென்று நயமானநாகமதுபல ந்தானென்று, குன்றாமல்பொடியதுவாய் மைந்தாமைந்தா குமுற வேயெலுமிச்சன்பழச்சாற்றாலே, பன்றாகபாகுபோலரைத்துக் கொண்டுபோங்குபெறலிங்கத்திற்கங்கிபூட்டே ௩௬

பூட்டியேசுண்ணம்பு சிலைசெய்துபுகழ்ச்சியாய்சட்டிக்குள்மணல்தான்றப்பி, வாட்டமாய்மணல்நடுவில் வைத்துமூடிவாகாகத் தாளெரிப்பாய்கமலம்போல, பூட்டமாய் நாற்சாமம்பெரித்துவாங்கி பொங்கமுடன்சுண்ணும்புக் கவசம்நீக்கி, நாட்டமுடன்வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து நலமாகவுருக்கிடவேகளங்கமாமே ௩௭

களங்கானகாரசாரலோகந் தன்னைக்கருவாகவோட்டில்வைத்தூதிப்பாரு, வளமான வெள்ளியிடை நின்றுமேதான் வாகாகமாற்றதுவுமேழதாகும், மனமுடனே நாலுக்குத்தங்கஞ் சேர்த்து மாசற்றபுடமடாவன்னிமீறும், தளமானயோகத்தில் நின்றுக்கொண்டுசுதாநித்தமயேஸ்பரியைபூசிப்பாயே ௩௮

லிங்ககுருகாயாதிகற்பம்

பூசிப்பாய்சட்குடத்திலீக்கண் மொய்க்கும் புகழானமும்மலத்தின்தன்மைபோலும், ஆசிப்பாய்புழுவினல்சூழ்ந்ததேகம்வப்பனே கடைத்தேற்க்காயகற்பம், நேசிப்பாய்லிங்கமது பலமேவாங்கி நெடிதானபொடுதலையின் மூலியாலே, மாசிப்பால்தேங்காயின்பிரமாணந்தான்மதிப்பாகக்கவசமதுமாட்டிடாயே ௩௯

மாட்டவேபச்சரிசிதன்னிலேதான் மார்க்கமுடன்பாண்டமதுக்குள்ளேபோட்டு, வாட்டமாய்லிங்கத்தைப் பொதிந்துமூடிவரிசைபெறதான்சனமத்துசாதந்தன்னை, திட்டமாய்மண்டல மிப்படியே செய்துதிறமாகத்தானருந்தக் காயம்பொன்னும், தேட்டமாம் லிங்கத்தைத்தேனிலுண்ணு தேகமதுகற்றாணுமாகுந்தானே ௪0

தேன்கற்பகாயம்

தானனபிள்ளையழ சத்தங்கேட்டுத் தயவுடனேபால்கொடுக்குந்தாயைப்போல, வேனனபோகரிஷி யிறக்கம்வைத்து விருப்பமுடன்தானுரைக்குங்கசாயகற்பம், பானனதேனதுவும் படிதானெட்டுப் பாங்காகவளர்ந்து மொருபாண்டமிட்டு, கோனனமேல்மூடி சிலைசெய்துகுறிப்புடனேபூமிக்குள்புதைத்திடாயே ௪௧

புதைத்துமே நீமூட்டிமண்டலந்தான் பொங்க முடன்தானெ டுப்பாய் சதுரமட்டும், சிதைத்துமே மண்டலமுங்கடந்தபின்பு தெ

ளிவாகத்தேனதுவுங்கட்டிப்போகும், பதத்துடனேதானெடுத்துக்
காலைமாலைபதராமல்மண்டலந்தான் மூன்றேயாகும், மிதத்துடனே
பலமதுவாய்கொண்டுவந்தால் மிக்கானதேகமதுயிறுகலாச்சே ௪௨

ஆச்சப்பாதேகமது கல்தூணாகும் அப்பனே வாசியதுமேலே
றூது, மூச்சப்பாவாசியதுகீழேநோக்கமுறுகுடனேதாதுகளும்வலு
த்துப்போகும் பேச்சப்பா யில்லையாபிராணாயாமம்போனகும்பக
த்திலிருந்துக்கொண்டு, மாச்சப்பாமாய்கைதனைவிட்டொழித்துமக
த்தான்கேசரத்தில் நின்றுவாடே ௪௩

ஆடையிலேசித்தர்களுமுனிவர்தாமும் அங்ஙனவேயோடிவந்
துவதிதங்கேட்பார், மேடையிலே யிருந்துமங்கே வங்கென்றானுமி
க்கதொருகேள்விக்கு விடையுஞ்சொல்லி, கூடையிலே பிராயணயங்
தன்னிற்சென்று குப்புவாய்படுத்திருந்துபிணம்போற்பேசி,பாடை
யிலேபோறமட்டும் பாராபரியையுன்னிப்பதாம்புயத்தையடவதுதா
ன்பான்மையாமே ௪௪

காந்த காயாதிகற்பம்

பன்மையாய்கடல்° தனிலேவீழ்ந்தபேருக்குபருந்தொப்பங்கை
தனிலேகிட்டினாற்போல்,மேன்மையாய் போகரிஷி மனமுவந்துமே
தினியில்காயாதிகற்பஞ்சொல்வேன், கான்மையாம்சதவீசிகாந்தந்த
ன்னைகளிப்புடனேபலமெடுத்துக்கல்வமிட்டு, வான் மையாய்தாளக
மும்விராகனென்று,வாகபாஷாணம் விராகனென்றே. ௪௫

ஒன்றானகெவுரியது விராகனென்று ஒளிவானசிங்கியதுவிராக
னென்று,குன்றானவீரமது விராகனென்றுகுறிப்பானபூரமதுவிராக
னென்று,தன்றானலிங்கமதுவிராகனென்று தாங்கானகூடனதுவிரா
கனென்று, பன்றான துரிசியதுவிராகனென்று பாங்கானசூதமதுவி
ராகனென்றே ௪௬

சூதமுடனாகமது விராகனென்று சூட்சமாந் துத்தமது விராக
னென்று, நாதமாங்கெந்தியது விராகனென்று நலமானகாரமதுவி
ராகனென்று,கீதமாங்குடோரியது விராகனென்றுகெடியானசினம
துவிராகனென்று, வேங்கமாங்கருடக்கால்விராகனென்று விரைவா
ன கருமாவும் விராகனென்றே ௪௭

ஒன்றாகவிவையெல்லாங்கல்வமிட்டுவுத்தமனேமலைத்தேனில் த
ன்னிலாட்டும், குன்றாமல்நாற்சாமமாட்டியேதான் குமுறவேவச்சிர
மாங்குகையில்வைத்துபன்றாகச்சிலையதுவலுவாய்ச்செய்துபாங்குட-

னேரவிதனிலேகாயவைத்து,நன்றாகயுலேமூட்டி மூசைவைத்துநலமா
கமூசையதுவூதிடாயே. ௪௮

ஊதியேவச்சிரமாங் குகையேதன்னை வுடைத்துப்பார் உத்தம
னேயென்னசொல்வேன், நீதியாங்காந்தமதுசத்தேயாகி நிலேத்தத
டாகாயத்துக்குயிருமாச்சு, வாதியேகெந்தகமும்ரசமுமூட்டிவரிசை
பெறபொற்றலையின்சாற்றினாலே, ஆதியாமுப்பூவில் குருவுஞ்சேர்த்
துஅப்பனேநாற்சாமமரைத்திடாயே. ௪௯

அரைத்துமேகாசியென்ற மேருக்கேத்தி அடவாக மூன்றுநா
ளெரித்துமேதான் நிரைத்துமேயாறவிட்டுயெடுத்துப்பாருநெடிதா
னசெந்தூரகுப்பிவைப்பு, பரைத்துமேசெந்தூர மண்டலந்தான் பா
ங்காககொண்டிடவேகாயம்பொன்னும், திரைத்துமேநரைதிரையும
ற்றுப்போகும் தெளியுமேதேகமதுகற்றாணுமே. ௫௦

கற்றாணும்காயத்தை நிறுத்திக்கொண்டு கடந்தவெளிமுப்பா
ழாம்மதிகடந்து, பற்றாண மாயசாகரத்தைவிட்டுப்பதிவாகமேலே
ரிகும்பகத்தில்நின்று, வெற்றிபெற சின்மயத்தை மிகவிரும்பிவெளி
யானசெகசோதிதன்னைக்கண்டு, பற்றியேபராபரத்தி னடியைக்கா
ணபராபரிமணித்தாயைப்பணிந்துபோற்றே. ௫௧

போற்றவேதாலிப்பொன்னேளிதத்தைப்பொலிவானவிசுவகரி
மியறிவான்பாரு, ஏற்றவேவுன்னெளிமையறிவாரார் தான் பெழிலா
னசித்தர் முனியறிவாரப்பா, மாற்றவேசிவனத்துக்கிடமதாகமகா
கோடிரிஷிதேவர்கைமறைப்பு, ஆற்றவேகூடாதுயொருவராலும்அ
ப்பனேநாமுனக்குவரைவோம்பாரே. ௫௨

போகர்நாகவேதை.

பாரேதான்நாகமது பலமஞ்சாகும் பதிவானவுப்பைநெய்யில்
சுத்திசெய்து, நேரேதான்கிண்ணமது குடம்போல்செய்து நேரான
தாசிளமுஞ்சரியாய்க்கொண்டு, சீரேதான்பழச்சாற்றுல்மைபோலா
ட்டிக் கறப்பகக்கிண்ணிக்கு வாங்கிபூட்டி, வாரேதான் கிண்ணத்தி
ல்சூதாசன்வளவாகவாய்மட்டும்நிறையவாரே. ௫௩

நிறையவேசட்டியிலே மணல்தான்கொட்டி நெடிதானகிண்ண
மதைமணல்மேல்வைத்து,அறையவேயெலுமிச்சம்பழச்சாற்றன்னை
அப்பனேசுருக்கிடவேமண்டலந்தான், கரையவேதாளகத்தின்வங்க
வாசால் கடிதான நாகமதுக்கட்டிப்போகும், முறைபோலசூதமது
விடையேசேர்த்து முயற்சியாய்குகையிலிட்டுவுருக்கிடாயே. ௫௪

உருக்கியே கெந்தியது பாதிசேர்த்து வுற்பனமாமேருவென்றகும்பிக்கேற்றி, நெருக்கியேநாற்சாம மெரித்தபோது மிலையானசெந்தூரமென்னசொல்வேன், பருக்கியேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று பாங்காகக்கொடுத்திடவே மாற்றுபத்தாம், பெருக்கியே சிவயோகந்தன்னிற்சென்று பேரின்பலாபமெனவிதியைத்தேடே. ௫௫

தேடவேசித்தர்களுமுனிவர் தாமும்தெளிவுடனேமறைப்பெல்லாம்தெரிவிப்பார், கூடவேயோகத்துக்குறுதிசொல்வார் குறியானவாசி பீடகத்தைச்சொல்வார், நாடவேநாலுயுக மகிமைசொல்வார் நாதாக்கள்மறைப்பினுட மார்க்கஞ்சொல்வார், பாடவேபோகரிஷிமர்மமெல்லாம்பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டந்தன்னிற்றனே. ௫௬

கயாதி கற்பம்.

தானே தானுப்பிட்ட பாண்டந்தானும் தப்பாது தானுளுக்குந்தன்மைபோல, வேனென்றகாயமது மில்லாதப்பாவெகுசுருக்குமேதினியிலார் தானின்றார், நாமொன்றுகாயாதிற்கபஞ்சொல்வோம்நலமானகையானின்சார் தனுழி, போமென்றபொன்முசுட்டைசார் தானுழி போற்றவேயாவாரைச் சார் தான்கூட்டே. ௫எ

கூட்டவேதலைக்சுருளிசாற்தானுழி கொடிதான சிறியாளின்சாற்தானுழி, நீட்டவே கொடிவேலிச் சாற்தானுழி நெடிதானபுனல்முருகு கங்கைச்சார்தானுழி, பூட்டவேநறு தாளிச்சார்தானுழி புகலவே வெள்ளறுகுச் சார்தானுழி, மாட்டவே புளியாரைச் சார்தானுழி மதிப்புடனே செங்கடுக்காய்ச் சாற்தான்கூட்டே. 58

சாறான தழுதாழைச் சாற்தானுழி தாக்கான குமரிச்சாற்தானுழி, மாறானவழுதலையின்சாற்தானுழி மதிப்பானகாசானின்சாற்தானுழி, வேறானவிஷப்பாகல் சாற்தானுழி வெடிப்பானகொமட்டியின் சாற்தானுழி, கூறானபொடுதலையின் சாற்தானுழி குறிப்பானமாமதளையின் சார்தான்சேரே. 59

சேர்க்கவேபசும்பாலைச் சாற்தானுழி சிவப்பான செம்பகளைசாற்தானுழி தீர்க்கவே தைவேளை சார்தானுழி திறமான வாதண்டை சாற்தானுழி, பார்க்கவேமுசல் மூலிச்சாற்தானுழி பாங்கானபழுபாகல் சாற்தானுழி, பூர்க்கவேநொச்சியில் சாற்தானுழி போக்கான தக்காளிச்சாற்தான் பூட்டே. 60

பூட்டயிலே விதுவெல்லாம் பாண்டத்திட்டுப் பொங்கமுட னிதுநேரெயண்ணைசேர்த்து, மாட்டுவாய் கடைசரக்கு சொல்லக்கேளு மகத்தான

திராம்புடனே பேலந்தானும், நீட்டுவாய்சுக்குடனே மிளகுசேரு கெடிதான வலம்புரியின் மாசிக்காயும், தேட்டவே மதுரமுடன் கோஷ்டந்தானும்தெளிவான திப்பிலியும் ரோசனையுமாமே. 61

ஆமேதான்பரங்கியுடபட்டைதானும் அடவானமாசிக்காய் தான்றிக்காயும், வேமேதான் குரோசாணியோமந்தானும் விரைவானமுட்டியுடன்கடுகுரோணி, தாமேதரன்வாய்விளங்கம் லவங்கப்பட்டை தயவான வால்மிளகு சித்ரமூலம், நாமேதான் வசம்புடனே சித்தரைத்தை நலமான சாதிக்காய் தானுங்கூட்டே. 62

கூட்டிபேவகைவகைக்குப்பலந்தான்காலாம் குறிப்புடனே தானிடித்துச் சூரணித்து, பூட்டியேயெண்ணை யுடமூலிசேர்த்துப் புகழாகமூன்றுமொன்றாய் ஒக்கக்கூட்டி, மாட்டியேபசும் பாலுங்கூடச்சேர்த்து மதிப்பாக மெழுகுபதந்தன்னிற்காய்ச்சி தாட்டியால் சோவில் தானடைத்துச் சாங்கமாய் னெல்லாவிக்குள்ளேவையே. 63

வைக்கவேமண்டலந்தான் கொள்ளவேண்டும், வகையாக காசிடைதானருந்தவேண்டும், மெய்க்கவே புளிபுகையுந்தள்ளவேண்டும் மேன்மைபெறபத்தியந்தானிருக்கவேண்டும், சொக்கவேபெண்மாய்கை நீக்கவெண்டும் சூட்சாதிசூட்சத்தை யறியவேண்டும், புக்கவேவாசியைத் தானிறுத்தவேண்டும் புகழானதேகமது பொன்னும்பாரே. 64

பொன்னாகும் நரைதிரையு மற்றுப்போகும் போகாது சடலமது கல்தானாகும், மன்னுகேள் மூப்பதுவும் வகலும்பாரு மைந்தனேவாலை யுதயவாயநீயும், பன்னவே மூச்சதுவுங் கீழே நோக்கும் பாங்கான முனைமூக்குப் பிடரிதன்னில், என்னவே மூச்சதுவு மேவும்பாரு எழிலான சுழிமுனையு மாருந்தானே. 65

மாருமேசுழிமுனையும்விந்துதானே மாறுமல்மேல்மூலத் தொடுக்கும்பாரு, கோறுமே திரிகோணவட்டத்துள்ளே குறிப்பாகச் சிவாத்து மாலைக்காணலாகும், நீறுமேரவிமேனோ மதிராகிற்கும் கெடிதான வாகாசம்பிரமபீடம், பாருமே முத்திவழிக் காணலாகும் பதிகடந்தஞானியாம் யோகியாமே.

யோகியாமுனைமூக்கு மத்திபத்தில் யொளிவீசுமோரி தழத்தாமரையின்மேலே, போகியாம்வினையத்திலூடுதாக்கி புகட்டவே வங்குலந்தானின்றுசென்றால், சாகியாம்ரவிமதியு மொன்றாய்க்கூடும் சாங்கமாய்க் கோட்டைவிட்டு வுடலுய்யாது, வேகியால்காதுபொரிமிகவேக்காடு விலங்கவேயோகத்துக் குறதிபாச்சே. 67

ஆச்சப்பா முத்திவழி காணலாச்சி அடவானகினைவுதமொறல் கண்டாய், பேச்சப்பாயிகப்பேச்சு பேசினுக்கால் பிராணயயோகநிலைகாணலாமோ, மூச்

சப்பாபிரளாது வபானத்தின்கீழ் முடியானவபானத்தில் மனமேகுற்றம், நீச்சப்பாவுதரத்தில்காடிதானும் நெடிதானமூலவலை நீக்கும்பாரே. 68

பாரேதான்யையைந்தும் போக்கிவிட்டால் பசியேதுஞானத்தின் சுதையேகாட்டும், சீரேதான்கலபமறிந் துண்ணவேண்டும் சிறப்பான வியாதிவன்னைத் திர்க்கவேண்டும், நேரேதான்ரேசகத்தை நிறுத்தவேண்டும் நெடிதான கும்பத்தை மாற்றவேண்டும், கூரேதான் பூரகத்தைச் சாரவேண்டும் கூசாமல்காலூன்றிசெபத்திடீரே. 69

செபிக்கவேநெற்றியிலே விபூதிபூசி சிறப்பான வஷ்டாங்க யோகஞ்சென்று, லபிக்கவேபலநூலுங் கற்றுக்கொண்டு லோசித்துயோகத்வைதப்போற்றிக்கொண்டு, குபிக்கவே பம்பரத்தி னட்டினாற்போல் குடங்கொண்டவெண்ணையது தண்ணீராமோ, தபிக்கவே நாய்போலக் கெட்டலைந்து சதாகாலங்காசினியி லுழல்வார்தாமே. 70

தாமேதான்பசுவுக்குஞானமார்க்கம் தாக்குடனே போதித்தாலறிவுமுண்டோ, வேமேதான்கலைகடந்த ஞானிதானும் வெளியான சற்குருவின் முன்னேவந்து, போமேதான்சொன்னாலுந்தெரியா தொன்றும்புதட்டினாலென்னபலன் தானுண்டாமோ, நாமேதான் சொன்னபடி யேழாயிரத்தில் நலமானநுட்பமெல்லாம் நாட்டினேமே, 71

நாட்டினேன்நுட்பமெல்லா முலகத்தோர்க்கு நலமாகக்கொட்டிவிட்டேன்பிசகுமல்ல, காட்டினேன் பிள்ளைகளும் பிழைக்கவென்று கருத்தறியாப்போனால்நா னென்னசெய்வேன், பூட்டினேன் பிழைக்கவென்று மைந்தாகேளு பிசமாமல் சொல்லிவிட்டேன் ஞானமார்க்கம், மாட்டினே னரைக்கிரை யறுத்தாலுந்தீன் மறுக்காலுந்தழைப்பது போலாகும்பாரே. 72

பாரேதானவரவர்கள் குணம்போலாகும் பாங்கான கற்பகத்தைச் சார்ந்தாலென்ன, சீரேதான்பலநூலுங் கற்றாலென்ன சிவயோகந்தன்னிலேசென்றாலென்ன, நேரேதான் தத்துவங்க ளறிந்தாலென்ன நெடிதானவாசியைத்தானிறுத்திலென்ன, கூரேதான் அஷ்டசித்துக் கொண்டாலென்ன குணமில்லை பூவுலகிலொன்றுங்காணே. 73

தாளகவேதை.

காணவேதாளகத்தின்வேதைகேளு கடிதானதாளகமோர் பலமதாகும், மாணவே சுண்ணாம்புக் கவசஞ்செய்து மதிப்புடனே பனங்கள்ளிற் சாமம்நாலு, நீணவே தாளித்துச்சுத்திசெய்து நெடிதானதாளகத்தையெடுத்துப்பாரு

வேணவே தருசதுவும் நேரேபோக்க விரைவாகப்படி சாற்று லரைத்துப் பூசே. 74

பூசியே ரவிதனிலே காயப்போடு பொங்கமுடன் சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து, வீசியேகுக்குடமாம் போடமீயம் விரைவான வங்கமதுயென்ன சொல்வேன், ஊதியேகாந்தமதுயீயமாச்சி உப்பணமாந்தாளகத்தின் வேதையாச்சு, மாசில்லாவங்கமது நேரேசூதம் மாட்டரகெந்தகமுமாட்டித்திரே. 75

மாட்டவேயறுவகை செயநீர்தன்னால் மதிப்புடனே நாற்சாமமரைத்துமேதான், நீட்டவேமேருவென் றகுப்பிக்கேற்றி நெடிதாக வெண்சாமம் மெரித்துப்போடு, கூட்டவேயாறவிட்டு யெடுத்துப்பாருகொடிதான செந்தூரமுருக்கம்பூப்போல், தீட்டவேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்ற திறமுடனே கொடுத்துருக்க மாற்றுறுமே. 76

ஆமேதான்செம்பதனை வூதிப்போடு அப்பனேமாற்றதுவு மின்னும்பாரு, தாமேதான் பத்திலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து தாக்காகப் புடம்போட மாற்றெட்டாகும், வேமேதான் சிவபதத்தி விருந்துகொண்டு வெளியான செகசோதிதன்னைக்கண்டு, போமேதான் பராபரியை மனதிலெண்ணி போற்றடா குருபதத்தைப் பணிந்துநில்லே. 77

நில்லவே சுவாதிஷ்டானந் தன்னிற்சென்று நிலையானகும்பகத்தி விருந்து கொண்டு, புல்லவேவிராணாயந் தன்னிற்சென்று போற்றவே நிர்வாணிரூபிதன்னை, மல்லவேசதா[illegible]லம் போற்றிசெய்து மக்கமென்னுஞ் சாகரத்தையகற்றிப்போடு, வெல்லவேவேதாந்தந் தன்னிற் சென்று விரையுடனே சொரூபநிலை சார்ந்துதேறே. 78

காயகற்பசமாதி.

சார்ந்துமே வுப்பிட்ட பாண்டம்போல தட்டழிந்து போகுமே தேகந்தானும், கூர்ந்துமேதேகமது கல்தூணாகும் குறியான காயமது கற்பஞ்சொல்வேன், தேர்ந்துபார் செங்கடுக்காய் சிதமுமுன்ணு தெளிவான மண்டலந்தானுண்டபோது, ஆர்ந்துமே சுவாசமது கீழேநோக்கு மகங்காரக்குண்டலியினுணுக்கம்பாரே, 79

நுணுக்கமாம் சதாசிவத்தின் பெருமைபாரு நுனிநாக்குழுங்குழுனை சிரசுதானும், கணுக்கமாமகுண்டலியையவாசிபற்றிக் கதிரொளியைக் காணாதற்குலக்கோயில்லை, பணுக்கமாம்நேசக பூரகத்தில்தானும்பார்க்கவே மதிலயத்தை யூணிநிற்கும், துணுக்கமாம் காயமது யிறுகிப்போகும் துன்பசாகரத்தை விட்டுத் துலைவாய்நில்லே. 80

மெய்ஞ்ஞானோபதேசங்களாவன

துலைவானசெம்பொன்னைக் கோடாகோடி துறையாகத்தேடியென்னபலந்தானென்னநிலையானதேகமதுபோகும்போதுநேரானகடுகளவுசெம்பொன்றானுங்கலையானபொன்னதுவுந் தன்னோடொக்கடைசிபிலேயாதொன்றுங்கண்டதில்லை'மலையானசாத்திரத்திஞோபதேசம் மார்க்கமுடனறிவதற்கு வகைதான்கேளே ௮௧

கேளேதான் சார்புநூலறியவேண்டும்கொடியானவஷ்டாங்கம் பார்க்கவேண்டும் மீளேதான்தத்துவத்தின் மூலமார்க்கம் மிக்கானசடாதாரக்குருவின்மார்க்கம்பாளேதான்குண்டலியின்வசிமார்க்கம்பாங்கானவாறுதாரத்தின்மார்க்கம்சூளேதான்ஒங்காரக்குளிகைமார்க்கம் சுடரொளியின்சின்மயத்தின் மார்க்கந்தானே ௮௨

லிங்கப் போக்கு.

தானானலிங்கமதுசுத்திசெய்து தாக்கானவைங்கோலத்தயிலத்தாலே, வேனைச்சுருக்கிடவேகட்டிப்போகும்வெழிலாகவங்கமதைவிதுபோற்செய்து பானைகவிரண்டையுந்தானுருக்கிப்பாருபாங்கானமணிபோலக்கட்டியாடும் தேனைமணியதனை யுடைத்துக்கொண்டு தெளிவாகவெள்ளிசெம்பில்தன்னிற்றுக்கே ௮௩

தாக்கவேசரி யோட்டி லூதிப்போடு தளுக்கறவேகசடுதானசன்றுபோகும் நோக்கவேமாற்றதுவுமாற்றதாகும் நொடிதானயேமவித்தைசொல்லப்போமே தேக்கவேபத்திலோர் தங்கஞ்சேர்த்து தெளிவறவேதகட்டித்துப் புடத்தைப்போடு நோக்கவேபரியதுவுஞ்சேர்ந்துமல்லோ நொடிதான்மாற்றதுவுமெட்டதாமே ௮௪

எட்டானமாற்றதுவுங்காணமாட்டார்யெழிலானவிஞ்சி தின்னுங்குரங்கைப்போல வட்டாகமயங்கியல்லோ யேங்கிநிற்பார்வரிசைபெறகருமானமின்னமொன்று திட்டமுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு தெளிவானதானகமுப் பலந்தானென்று திட்டமாய்சுண்ணம்புப்பூநீர்தானும் கெடியானவமுரியினாலாட்டித்தீரே ௮௫

தீர்க்கவேதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி திறமானமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு, மாற்கமாய்புடம்போடயியமாகும் மகத்தான மீயமதுயென்னசொல்வேன் பார்க்கவேரூதமதுசரிநேரொக்கப்பாங்காகத்தானூட்டிசெபநீர்தன்னால் மூற்கமாய்நாற்சாமமரைத்துமேதான் முனையானமகமேருக்குப்பிக்கேற்றே ௮௬

ஏற்றவேசாவமதுபனிரெண்டாகும் யெழிலானசெந்தூரமென்னச்சொல்வேன் மாற்றவேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்றுவரிசை

பொத்தாறுருக்கி குருவொன்றிய, நாற்றமுடன்செம்பதுவும் நீங்கி
யேதான் நலமான வெள்ளிபதுமாற்றுகாணும், தோற்றவே பத்தி
லோர்தங்கஞ்சேர்த்துகூருதிபெறத்தகடடித்துப்புடத்தைப்போடே

போடவேமாற்றதுவு மிகுதியாகிப் பொங்கமுடன் னெட்டரை
யுங்காணும்பாரு, கூடவேசிவயோகந் தன்னிற்சென்றுகும்பகத்தில்
மீதிருந்துபாய்ச்சலாகி, நீடவேசதாசித்தம் வாசியோகம்நெடியான
பூரணத்தில்ரேசித்தேதான், மாடவேயோகத்தைசாதித்தேறுமகத்
தானரேசகத்தில்மருவிப்பாரே ௮௮

மருவியதோர்வாலையதுபிர்ம்மபீடம் மகத்தானபுவனையதுகரு
விதாரம், மருவியதோர்திரிப்புரைதான்கபாலபீடம் மகத்தானவஷ்
டாங்கந்தன்னிற்சென்று, கருவியதோர்ஞானத்தின்மார்க்கங் கண்டுக
ருவானவெட்டவெளிதன்னிற்சென்று, உருவியதோர்பரபிரமந்தன்
னிற்புக்கிவுத்தமனேலகிரியிலேபோற்றிகில்லே ௮௯

போற்றவேமனோன்மனியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள்பொங்கமுட
னின்னமொருமார்க்கங்கேளு, ஆற்றவேபாஷாணம்பலமைந்தாகும
ப்பனேசுக்கான்றன் கல்லைத்தானும்,தூற்றவே திருகுகள்ளிப்பாலா
லாட்டி தூய்மைபெறக் கவசித்துக்காயவைத்து, மாற்றவே சட்டியி
லேமணல்தான்கொட்டி மறவாமல்மணலையுந்தான்மேல்மூடே ௯௰

மூடியேசட்டிகொண்டுசீலைசெய்துமுயற்சியாய்த் தானெரிப்பா
ய்கமலம்போல, ஒடியேநாற் சாமமெரித்தபோதுவுயர்வானபற்பம
துமென்னசொல்வேன் நாடியேபற்பமதுதன்னைவாங்கி நலமாகவெ
ள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று,தேடியேவுருக்குமுகந்தன்னிலீயதெ
ளிவானமாற்றதுவும்காணும்பாரே ௯௧

காணவேகரியோட்டிஊதிப்போடு கருதானவெள்ளியதுகனக
மாகும், தோணவே நாலுக்கோர்தங்கஞ் சேர்த்துச் சிறப்பாகத்தக
டடித்துப்புடத்தைப்போடு, மாணவேதங்கமது யிறங்கும்பாரு மக
த்தானவேதையிதுகளுக்குவேதை, நீணவேசிவனத்தைசெய்துகொ
ண்டுநெடிதானசாத்திரத்தையறிந்துபாரே, ௯௨

பாரேதான்கோடிபொருளிருந்துமென்ன பாருலகில்வெகுநா
ளாய்வாழ்ந்துமென்ன, சீரேதான்மனமகிழ்ச்சிகொண்டுமென்னசிற
ப்பானமாளிகையுங்கட்டியென்ன, நேரேதான்வாசியோகஞ்செய்து
மென்னநெடிதானமலைகளிலேயிருந்துமென்ன, கூரேதான்ரிஷிசித்
தர்யுமென்ன குவலயத்தில்காயமதுயிருக்கப்பாரே ௯௩

காயகற்பம்.

இருக்கவேயுகாந்தவரையிருக்கவேண்டும்மெழிலானகாயத்தை நிறுத்தவேண்டும், பொருக்கவே மனமாசைவெறுக்கவேண்டும்பூதலத்தில்காயகற்பமருந்தவேண்டும், வருக்கவேவாலுழவைத்தயிலத்தாலே வாகாககாயத்தை இருத்தலாகும், தருக்கவேவெகுகோடிகாலமட்டும் தரணியிலேதானிருந்துவாழலாமே ௬௪

வாழலாம்பொய்யானவாழ்வை நம்பிவகைதெரியாபசகளெல்லாங்கூட்டங்கூடி, வாழலாமென்றுசொல்லிவாதந்தேடிவையகத்தில் சுட்டிறந்தோர்கோடாகோடி, வாழலாமென்றுமல்லோபொருளைத் தேடிவையகத்தில்மோசங்கள்மிகவும்பண்ணி, வாழலாம்புக்கோடிகாலமட்டும்வாழவேதேகமதைநிலையென்றாரே ௬௫

நிலையென்றயிஞ்சுதின்றகுரங்கைப்போல விளித்தேங்கிநின்றதினால்பயனுண்டாமோ, நிலையானபத்தியமுமில்லாவிட்டால் நேரானமோட்சவழிக்கேகலாமோ, நிலையானகாயத்தைநிறுத்த வேண்டும் நெடுங்காலம்யோகநிலையறியவேண்டும், நிலையானபதவிமனையடையவென்று நீனிலத்திலெப்போதும்யோகம்பாரே ௬௬

இலிங்கவேதை

பார்க்கவேலிங்கமொருபலமேதூக்குபாங்கானமூலைப்பாலில்சுத்திசெய்து ஏர்க்கவேவீரமென்றசெயநீர்தன்னால் மெழிலாகநாற்சாமஞ்சுறுக்குதாக்கு தீர்க்கவேகவள்ளிபோல்கட்டியாகும் தெளிவானலிங்கமதுவுருகியாடும்வேர்க்கவேவங்கமதை வெட்டைசெய்து விரைவாகலிங்கமுடனுகஞ்சேரே ௬௭

சேரவேநாகத்தையொன்றாய்க்கூட்டிசெழிப்புடனே செந்தூரஞ்செய்யலாகும் கூரவேவெள்ளியதுவாரதாகும்குணமானசெம்பதுவுமூன்றதாகும் நேரவேமூசைவிட்டு வுருக்கிநன்றாய் நேரான கண்விட்டுவாடும்போது தீரவேசெந்தூரம்வொன்றுபோடதிறமுடனேமாற்றதுவுங்காணுந்தானே. ௬௮

தானனகளங்குதன்னையோட்டில்வைத்து தகமைபெறவூதிடவேதெளிவதாகி,வேனனரவிமதியுமொன்றாய்ச்சேர்ந்து விரைவாணமாற்றதுவுமிகுதியாகும் கோனனகுருவருளால்வாதசித்திக் குணமாகிசின்மயமும்வெளியாய்த்தோன்றும் பானனசிவயோகந்தன்னிற்சென்றுபாருலகில்வாழுவதுபான்மையோர்க்கே ௬௯

பான்மையாம்லாகிரியைநீக்கவேண்டும்பாங்கானமோகமதை தவிர்க்கவேண்டும்மேன்மையாஞ்சின்மயத்தைப்பூசித்தேதான்மேலான

கருவிகரணாதியெல்லாம், வான்மையாமடிமுடியுங்கண்டுமேதான்வா ருடனேபராபரியைநிர்த்தஞ்செய்து, தன்மைபெறவஷ்டாங்கயோ கஞ்சென்று துறைகோடிமுடிவுமட்டுந் துலவாய்வில்லே. ௬௦௦

சூட்சமுப்பூமார்க்கம்.

வில்லவேசித்திராப்பர்வந்தன்னில் நெடிதான பூரணையில் சாம நேரம், கல்லானகளர்மண்ணு முவர்மண்பூமி கடிதான மலைச்சாரல் தன்னிற்சென்று, புல்லானமணற்றாரு யாவுமாய்ந்துபோக்கானசவு ட்டுமண் தன்னைப்போக்கி, வல்லானகிட்டணைகள்யாவும்செய்துவள மாகமூங்கல்தனையாப்புமாச்சே. ௬௦௧

ஆச்சப்பாமூங்கலாலாப்பேயாச்சு அப்பனே நடுச்சாமம் கதிர் யோனுப்பாம், பேச்சப்பாவொன்றில்லை பூநீர்பூக்கும் பேரானகற்ப மது பூநீராகும், மூச்சப்பாமுன்சொன்ன பூநீராலே முன்னிரைத்த செந்நீருமளவாய்க்கொண்டு, காச்சப்பாகலசமது தீபம்போல கண் கொள்ளாபுப்பதுவும் பூநீராமே. ௬௦௨

ஆமேதான்பூநீரின் மார்க்கங்கேளு அப்பனேசீனமதுபலந்தா னென்று, தாமேதான்வெடியுப்பு பலமதொன்று தாக்கான இந்து ப்புபலமதொன்று, வேமேதான்வீரமது பலமதொன்று மிக்கானசூ டனதுபலமதொன்று, நாமேதான்சொன்னபடியெல்லாங்கூட்டிநல மாகத்தானரைப்பாயுமிநீர்த்தானே. ௬௦௩

லிங்க குரு.

தானானசரக்கதனை தசப்பங்காக்கிச் சார்பானலிங்கமதுக் கங்கி பூட்டி, வேனாக ரவிதனிலேகாயவைத்து விருப்பமுடனோட்டில்வை த்துசீலைசெய்து, கோனானகுக்குடத்திலிறுகிக்கட்டும் குருவானவெ ள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, மானாககொடுத்திடவே வுருக்கிப்பா யும்மாசற்றகளங்கதுவு மாகும்பாரே. ௬௦௪

பாரேதானோட்டில்வைத்துவூதிப்போடுபழிப்பானமாற்றதுவு மெட்டதாகும், சீரதானனுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்துசிறப்பாகப்புட ம்போடமாற்றுகாணும், கூறேதான் வணிகரிடஞ்சென்றுமாறிகுறி ப்பானசிவயோகந்தன்னிற்சென்று, நீரேதான்நிர்த்தமுடன்மாயிபூ சைநேர்ப்பாகசெய்து சிவசொத்தையுண்ணே. ௬௦௫

உண்ணையிலேவஷ்டாங்கந்தன்னிற்சென்றுஉத்தமனேஅரமனை த்துங்கைவிடாமல், எண்ணையிலே யெளியார்போல் மனதிலெண்ணி

ஏற்றமாங்கெர்வமதையகற்றித்தள்ளி, நண்ணயிலே சிவவேடம்பூண்டுகொண்டு நாதாக்களடிவணங்கிநானிலத்தில், திண்ணையிலேவொதுங்கிருந்து யோகம்பார்த்து தேவியாமனோன்மணியைப்போற்றிடாயே. ௧௦௬

போற்றவேமேருகிரிதன்னிற் சென்றுபுகழான சித்தர்வர்க்கம்யாவுங்கண்டு, ஆற்றவேயுந்தனதுவுள்ளந்தன்னில்வடக்கியதோர்கருவிகரணாதியெல்லாம், சீற்றமுடனவர்பாதம் பணிந்துபோற்றிச் செழிப்புடனேதாமுரைத்து வதிகங்கேட்பீர், கூற்றனுமேதானகற்றியுந்தன்மீது குருவினதுகடாட்சம்வைத்து ரட்சிப்பாரே. ௧௦௭

நாகவேதை.

இரட்சிக்கவின்னமொரு கருமானங்கேள்இயலானநாகமதுபலந்தானென்று, இரட்சிக்ககெந்தகமும் பலந்தானென்றுயெழிலான மஞ்சளிடகருவாலாட்டி, இரட்சிக்ககெந்தகத்தைதயிலமாக்கியெழிலானதயிலமதைநாகத்தூண்டு, இரட்சிக்நாகமது கட்டிப்போகும் இயலானநாகத்தின் வேதையாமே. ௧௦௮

வேதையாமதிதனிலே சரியாய்க்கூட்டி வேடிக்கைசிமிட்டுவித்தைவாதங்கேளு, பாதையாம் கரியோட்டி லூதிப்போடு பாங்கானவெள்ளியதுமாற்றுகாணும் நீதியாம்வெள்ளியதுயெட்டசாறும்நிலையானசெம்பதுவு மொன்று கூட்டி,மாதையாந்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு மகத்தானமாற்றதுவு மேழதாமே ௧௦௯

ஏழானவெள்ளிக்கு யிரண்டுதங்க மேற்றமாந்தகட்டித்துப்புடத்தைப்போடு,சாழான தங்கமது நேரேசேர்ந்து சரியானதன்னிறம்போலாகும்பாரு, மாழானபிரமவித்தைவாதவித்தை வாய்க்குமோஎல்லோர்க்கும்வாய்க்கு மோசொல்,பாழான துக்கசாகரத்தைவிட்டுப் பதறுமல் பதாம்புயத்தை பணிந்திதில்லே ௧௧௦

பணியவேகன்றுக்குப்பால்கொடுத்தபழங்கதையாம்போல்யாரும்பரிந்துபார்த்து, துணியவே போகரிஷிசொன்னநூலில் துறைகோடியுககோடிதொந்தங்கோடி,அணியவே வொவ்வொன்றுமாராய்ந்தேதான் அப்பனேசெய்திடிலோயெல்லாஞ்சித்தி, கணியவேகாலாங்கிபாதம்போற்றி கருதினர்போகரிஷிகருதினரே. ௧௧௧

உப்புக்கட்டுசெந்தூரம்.

கதவுவேவுப்பதுதான்சேரொன்றுகும்கனமானயுளியாரைச்சாரைவாங்கி, திருத்தமாய்த்தானரைத்துப்பில்லைதட்டி திறமாகரவிதனிலேகாயப்போடு பருதமாம் குக்கிடத்தில்புடத்தைப்போடு பாங்

கானசெந்தூரமாகும்பாரு, வெருதமாமிப்படியே பத்துமுறைபோ டு வெளியான சூதத்தைக் கூடச்சேரே. ககஉ

சேர்த்துமே மேனிச்சார் தன்னாலாட்டி சிறப்பாகபத்துமுறை யிப்படியேபோடு, கார்த்துமேயாறவிட்டுயெடுத்துப்பாருகனமான செந்தூரஞ்சொல்லப்போமோ, தீர்த்துமே செந்தூரந்தானெடுத்து திகழானவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, பார்த்துமே தானுருக் கிக்கொடுத்துப்பாரு பாங்கானமாற்றதவுங்காணும்பாரே. ககங

மாற்றுன வெள்ளிக்குநேரே தங்கம்மதிப்புடனே தான்சேர்த்து வுருக்கிப்பாரு, தூற்றுன திரைநீங்கிசிவந்த தங்கம்துரைகோடிசென் றாலும்பழுதாராது, காற்றுன கானகந்தன்னிற்சென்று கருமூலிவிஷ மூலியாவும்பார்த்து, சோற்றுன துருத்தியென்னுங்காயந்தன்னை சுக ம்பெறவேசாதித்துக் கற்பங்கொள்ளே. ககச

கொள்ளவேகாயாதிகற்பங்கொண்டால் கோடிவரையுகம்கோ டியிருக்கலாகும், தள்ளவேமாய்கைதனையறுக்கவேண்டும் சமுசார தொல்லைதனைவெறுக்கவேண்டும், மெள்ளவேசிவயோகங் காணவே ண்டும் மேலான பதாம்புபத்தை நண்ணவேண்டும், உள்ளவேவாசி யைத்தானிருத்தவேண்டு முத்தமனே போகரிஷி யுரைத்ததாமே.

உலகவாதி.

ஆமென்ற வுலகத்தோர்வாதந்தேடி ஆராய்ந்துசரக்குகளைப்பா ர்த்துபார்த்து, போமென்றுயிதனாலே சீவனங்கள்பண்ணிப் புல்லர் கள்தானெட்டுபேர் பத்துபேர்கூடி, காமென்றயோசனைதான்மிகவு ம்பண்ணிக் கலந்துநின்ற சாத்திரத்தில் மறைத்துப்போட்டார், நா மென்னசெயநீரில் பார்ப்பதொன்றுநலமாகச்சாறுவிட்டு அரைப்பா ர்பாரே. ககரு

அரைத்துமேபுடம்போட்டுப்பனியில்வைத்து ஆகாகாசெயநீர் தானச்சுதென்பார், நிரைத்துமே புடம்போட்டுச் சரக்கைகட்டிநே ராகவாச்சுதென்றுலோகத்தீய்ந்து, கரைத்துமேசெம்பையிட்டுக்கா ரீயங்குத்திகசடகற்றியூதியேயுரைத்துப்பார்த்து, மறைத்துமேநால் மாற்று ஆச்சுதென்று மயங்குவாருலகத்துச் சண்டிதானே. க[illegible]

சண்டிகள்தான்மெத்தவுண்டவுத்தமாண்பர்தருகுரும்பன[illegible] லொருவன் பொன்னைச்சேர்த்து, மண்டியேகடைதனிலேவு[illegible] க்காட்டிமனதுநொந்து புண்ணாகிப் போட்டபொன்போய், த[illegible] வேஒருகாசிரண்டுகாசி சார்பாகப்பின்னென்று பார்ப்போமென்[illegible] மண்டியேநான்போட்டே னீபோடென்று மயிர்பிடித்துச் சண்[illegible] யிட்டுவழக்கம்பாரே. க[illegible]

வழக்கிட்டுச் சண்டைகொண்டுபின்னொருவன்வந்து வாதியொருபரதேசிவந்தானப்பா, வழக்கிட்டுதொழில்செய்து கடையில்விற்றுன்னரன்பார்த்தேன்வெகுசளுவு நீயும்பாரு, அழுக்கிட்டு ஒன்றோடேஒன்றைச்சேர்த்து அமர்த்தியவர்புடம்போடப்புகைத்துபோயி, பழுக்கிட்டுயிப்படியேசாகுமட்டும்புலம்பியிறந்துண்டவர்கள்கோடியாமே. ககக

இறந்திட்டார்சித்தர் சர்வாதிஞானி யியல்பான சாத்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்த்து, மறந்திட்டார் கருவைபெல்லா மனதிலெண்ணி மகத்தானபெரியோர்க்குத் தொண்டுபண்ணித், திறந்திட்டார் குருசொன்ன மொழியைத்தானுஞ் சிவயோகமார்க்கத்தின் வழியிற்சென்று, அறந்திட்டா ஆத்தாளைக் கேட்டுக்கேட்டு அவள்சொன்னபடி செய்வார் பெரியோர்தானே. க௨0

பெரியோர்களென்றுசொன்னமொழியேதுக்குப்பேரின்பச்சாத்திரத்தி லுரைத்ததாலே, பெரியோர்களாவதுவு மேதாலென்றால் பொய்மறந்து மெய்யுரைத்த பிரதாபத்தாலே, பெரியோர்களான தென்ன யோகநிஷ்டை பேரானகற்பமுண்டு காயசித்திசெய்தார், பெரியோர்கள் குருபதத்தைமறவாமலென்றும் பேசாமலூமையைப்போலிருப்பார்பாரே. க௨க

பாரப்பாகிர்மூட வாதிகட்குப் பலியாது யேமமென்ற வித்தைதானும், நேரப்பாபொய்சொல்லும்புலையருக்கு நிச்சயமாய்க்காணுகிற யோகம்பொய்யாம், சேரப்பாகாமமென்ற காமிகட்குத்தானும் செயலானகாயசித்திசோபம்பொய்யாம், தூரப்பாகுருசொன்னமொழிமாயையிந்ததுஷ்டருக்குச்சகலநூல்களெல்லாம்பொய்யே. க௨௨

பொய்யென்றவார்த்தையதுசொன்னாகில்போக்கோடேயெமூசென்மபுலையனவான், பொய்யென்றுகாயசித்தியென்றுசொன்னால் பிறந்திடுவான்கழுதையென்ற சென்மமாகப், பொய்யென்றுயோகத்தைச்சொன்னாகில் புளுவானபாழ்நரகில் வீழ்வான்பாவி,பொய்யென்றபூசையைத்தான் தூசித்தோர்க்கும்பேராகமூவேழுவங்கிஷம்பாழாமே. க௨௩

பாழாகும் வஸ்துசுத்திபானந்தன்னைப்பதையாமற்சொன்னோர்க்குஅல்லலுண்டாம், கூழாகுங்கஞ்சிக்கி ஏங்கிஏங்கிக் கொடிதான பெருவயறானளையெய்தி, மீளாகுங்குணமுவலி பித்துகொண்டு மிகையெய்திநகையெய்திவீடுதோறும் நாளாகயிரப்புண்டுகொடுப்பார்கைபார்த்து நமனுக்குப்பகையாகி நரசெய்துவானே. க௨௪

சகஸ்திரசத்து.

எய்தவே சகஸ்திரமாஞ் சத்துகேளு இதமான ஆதளையின்பால்தானல்லோ, கொய்தவே யெருக்கம்பால்சேரையொன்று கோழி முட்டை வெண்கருவுஞ்சமனாய்க்கூட்டி, பைதவேவெண்காரம் பலந் தானைந்து பகருகின்றகெந்தகந்தான் பலமும்நாலு, நைதவே துரிசியதுபலமுமூன்று நாட்டிடுவாய்தாளகமும் பலமும்ரண்டே. கஉரு

ரண்டெல்லாம்பொடிபண்ணிப் பாலிற்போடு நேர்ப்பான பன்றிநெய்சேரவிட்டு, பண்டெல்லாமயச் சட்டிக்குள்ளேவார்த்துப்பருவமாயடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கிக், கொண்டெல்லாங் குழம்பான பதத்திற் கிண்டிக்கொண்டியேகலயத்திற்கட்டிவைத்துத், துண்டெல்லாஞ்சகஸ்திரமாம் வேதையிலே போட்டுத்துவளயரை யெண்சாமம் வில்லைகட்டே. கஉசா

வில்லைகட்டி சரவுலையிற்போட்டுவூது மேலானசத்தெல்லாங் கமூன்றுவீழும், கல்லைகட்டிசத்தெல்லாம்பொருக்கிக்கொண்டு கறடெடுத்துத் தயிலத்தி லரைத்துவூது, தில்லைகட்டி ஐந்துதர மூதுவூது சிறப்பாகச்சத்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து முல்லைக்கட்டிக்காரமிட்டுவுருக்கினாக்கால் முத்துபோல்வெளுப்பாகுஞ் சத்தாகும்பாரே.

சத்தெடுத்துப்பலமொன்று நிறுத்திக்கொண்டு தங்கமதுநாலுக்குஒன்றாயிட்டு, பத்தெடுத்துநாகமது அரைப்பலந்தான் போட்டு பரிவாகவுருக்கியொன்றாய்ச் சூதம்போட்டுக் கொத்தெடுத்துக்கெந்தகத்தைரண்டுபலம்போட்டுக் குறிப்பாகக்கல்வத்தில்பொடியாய்ப் பண்ணி, மத்தெடுத்துஅந்திமல்லிச் சாற்றாலாட்டி வகையாகப்பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றே. கஉஅ

குப்பிக்கே யேற்றிடுவாய் வாலுகையில்வைத்துக்கூசாமற்பனிரண்டுசாமந்தீப்போடு, குப்பிக்கேசூரியன்போற்சிவந்துகாணுந்துடியாகப்பணவிடைதான் தேனினுண்ணு, சிப்பிக்கேவுடலைப்போல் கனசட்டைதள்ளுந்தேசியைப்போல் நடப்பதற்கு லெகுவுண்டாகும், அப்பிக்கே ஆயிரத்துக்கொன்றேயீய மருமமென்றமாற்றாகு மறிந்துகொள்ளே. கஉகூ

அண்டசத்து.

கொள்ளென்றஅண்டோடுசத்துபண்ணிக்குன்றி மணித்தோல் போக்கிப்படிதானென்று, அள்ளென்றரோமமது பலந்தான்பத்து அப் பனேஅண்டத்தின்மேலேசுத்தி, தள்ளென்றகெசபுடத்தினீற்றி

க்கொண்டு தயவாகப்பற்பத்தைக்கவஞ்செய்ய, முள்ளென்றமுசலை லும்புத் தூள்தான்பத்து முயற்சியா யெருக்கம்பால் விட்டுஆட்டே.

ஆட்டியே யைந்தாநாள்வில்லைபண்ணி அழகான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கிப்,பூட்டியேகலயத்திற் கட்டிவைத்துப்பொறித் தெடுத்த முட்டைத்தோல் பலமும்பத்து, நீட்டியேகல்வத்திற்பொடியாப்பண்ணி நினைவாகவெண்காரம்பலமுமைந்து, தீட்டியேவீரமதுபல மும்ரண்டு சிறப்பாகக்கூடவிட்டுத் தயிலத்தாலாட்டே கஅக

ஆட்டியேமூன்றுநாள்வில்லைகட்டி அஞ்சகாமல்சரவுலையி லேந்து தாமூது, பூட்டியேசத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு பொரிக்காரமிட்டுருக்கி பொன்றுய்ச்சேர்த்து, வாட்டியே ஒன்றுக்கு நாலுதங்கமருவிநின்று வுருகையிலே கூடவிட்டுத், தீட்டியே நாகமிட்டுச் சூதமிட்டுச் சிறப்பாகக்கெந்தியிட்டுக் களங்கமாமே கஅஉ

ஆமிந்தக்களங்கெடுத்து நவலோகத்தி லந்நூற்றுக் கொன்றிடவேயைம்பத்தைந்து, வாமிந்தப்பொன்னதும்பச்சைபோல்காணும் வாய்ப்பாகக்குப்பியிலேசெந்தூரித்துண்ணு, சேமிந்தச்சடந்தானும் பச்சைநிறமாகுந் தேகமென்றுல் பொற்சிலைபோ லழுந்திக்காணும், காமிந்தக்கற்பாந்தகோடிகாலங் காலனுமேயணுகாமல்சித்தியாமே.

நாகபற்பம்.

சித்தியாம்வெகு சுளுக்குநாகப்பற்பம்திறமாகக்கேளுங்கள்மாணுக்காளே, பத்தியாம்நாகமதுபலந்தான்பத்து பகருகின்ற இலுப்பைநெய்யில்சாரம்போட்டு, முத்தியாமூமாறுதரந்தான்சாய்த்துமுசியாமல் தகடுதட்டிப்புளியிலே போல்நறுக்கிக் கத்தியாங்கடுகொருபலந்தானைந்து காரமாமிளகாயும்பலமுமஞ்சே கஅச

அஞ்சான அபினைந்து பலமுந்தூக்கி அழகானஎலிமிச்சம்பழச் சாறுவிட்டு, துஞ்சானமூன்றுநாள்நேயமுடனரைத்துதுடியாகவழித்தெல்லாமகுழம்பாய்வைத்து, பிஞ்சானதகட்டுக்குப்பூசுபூசுபேராகவாகையுட பட்டைவாங்கி, தஞ்சானதிடித்துநன்றுய்த்தகடுவைத்துசார்பாகமேல்மூடி புடத்தைப்போடே. கஅரு

மூடியேசீலைசெய்துஅவிர்புடமாய்ப்போடுமுயற்சியாய்ப்பத்து விசைபோட்டெடுத்து,ஆடியே விளக்கெண்ணெய்விட்டுருக்கி அப்பனேநாதத்தைக் கிண்ணிபண்ணிக்கொண்டு, நாடியேகிண்ணிநிறைசூதமப்பா நலமானதாளகமுஞ் சரியாய்க்கூட்டி, தேடியே தேடிசார்விட்டரைத்து சிறப்பாகக்கிண்ணிதனி லுள்ளேபூசே. கஅசு

பூசியேவாலுகையில் சட்டிவைத்துப்பொருந்தவேமணல்விட்டு அடியிற்றானும், நேசியேபதின்மேலேயுப்புவிட்டுநினைவாகக்கிண்ணி தனைப்பதித்துவைத்து, தேசியேயெலுமிச்சம்பழச்சாறுதானுஞ்சிறப்பாகள்ளியிட்டுச்சுறுக்குப்போடு, மாசியேபதினைந்துநாள்தான் தீயை மறவாமல்போட்டிடு வாயிரவுபகல்தானே. ௧௩௭

தானாகுமெலுமிச்சம்பழச்சாறுதானுஞ்சாதகமாய்வற்றவற்றச் சுறுக்குப்போடு, பானாகும்பதினைந்துநாள்தான்சென்றால்பக்குவமாயெடுத்துவைப்பாய் பீங்கானுக்குள், கானாகுமல்லிகைப் பூப்போல நிற்குங்கசடற்றசெம்பிலேநூற்றுக்கொண்று, கோனாகுமெழுகிலொட்டிகொடுத்தாயானால் குறையாதுபனிரண்டு மாற்றுமாமே. ௧௩௮

வெள்வங்க பற்பம்.

ஆமப்பாதுரிசியதுபலமுமொன்று அழகானதாளகமும்பலமுமொன்று, வேமப்பாகள்ளிப்பால்வார்த்தரைத்துவிளங்கவேமூன்றுநாளாகுமட்டும், தாமப்பா குன்றிபோலுண்டைபண்ணி தாக்கான வெள்ளீயம்பலந்தானாலு, போமப்பாகுகையில்நின்று வுருகும்போதுபோக்கானவுண்டையெல்லாங் கிராசம்பேரடே. ௧௩௯

போட்டிடனே யுண்டையெல்லா மானபின்பு பொடிபண்ணிச் சாரத்தூள்மேலேபோட்டு, ஆட்டிடனே கற்றாழஞ்சாற்றில்சாய்த்து அடவாகயேழுதாமுருக்கிச்சாய்ப்பாய், பூட்டிடனேவங்கத்தில் சமனாய்வெள்ளி பொலிவாகவுருக்கியய்லோ கிண்ணிவார்த்து, மாட்டிடனே கிண்ணியிடை சூதம்வீர மருவியதோர் வெள்ளையென்றபாஷாணங்காணே. ௧௪௦

காணிந்தமருந்தெல்லாங் கல்வத்திட்டுகடிதானயெருக்கம்பால் வார்த்துஆட்டிப், பூணிந்தமருந்தைக் கிண்ணிக்குள் பூசிப்பேரான வாலுகையின் மேலேவைத்து, ஆணிந்தவடுப்பேற்றிப் பட்சமொன்றுஆறுமலெரியிட்டுஅப்பால்வாங்கித், தோணிந்தப்பீங்கானிலெடுத்துவைத்து சூட்சமாங்குருவாகும் நூற்றுக்கொன்றீயே. ௧௪௧

ஈவதுதான் வங்கத்திற்செம்புதனி லெடுத்துப்பாரிதுபத்து ஐய்ந்துமாற்று, ஆவதுதான்சூதமது வெள்ளியாகுமதிகமாம்பித்தளையும்வெள்ளியாகும், போவதுதானேமவித்தையிதுகானப்பா பூட்டினேன்தொந்தங்க ளனேகங்கோடி, தேவதுதான்வெள்ளிவித்தைதசுருக்குமெத்த சிவசிவாசித்தர்சொன்னார் கரைகாணேணே. ௧௪௨

கரைகாணாச்சாத்திரங்கள் மெத்தவுண்டு காரணமாங்காலாங்கிநாயனார்தாமும், நிரைகாணாரேமூலட்சம்விரித்துச்சொன்னார்நேர்ப

பாகவிரிவையெல்லாப் பிரித்துப்பார்த்து, உரைகாணாச்சூத்திரமாய்ச்சுருக்கு அப்பாயுற்பனமாந் தொழில்வகையெல்லாஞ்சொன்னேன, பரைகாணாயென்னூலைப் பொய்யென்றெண்ணில் பாழாகும் நரகத்திலெய்துவாரே. ௧௪௩

எய்துவார்ரவிகோடிநரகத்தில்தானு மேனமென்றபிறப்பாகச் சபிப்பாளாத்தாள், அய்துவார்வாதம்பொய் யென்றுசொன்னாலாகாகா வங்கிஷங்கள்குடும்பமெல்லாம், நய்துவார்நரகெய்தி வறுமையாகும் நாதாக்கள்பெரியோர்களிட்டசாபங், கொய்துவாரானாலுந் தீர்க்கக்கூடா கொடுஞ்சத்திரிஷியிட்டசாபம்வேறே. ௧௪௪

துரிசிகட்டு.

வாறானவுப்பினிட செயநீர்தன்னால் வாகாகதுருசுதனையாட்டி மைந்தா, சேறானகுளம்பு பதந்தன்னிலாட்டிச்சிறப்பாகவுண்டைக்குச்சாரந்தன்னை, கூறாகக்கவசமது செய்துமைந்தா குணமாகரவிதனிலேகாயவைத்து, தாறானகுக்குடமாம் வைத்துநீறு தயவாகச்சூதமதைக் கொல்லும்பாரே. ௧௪௫

கொல்லுமேசூதமதுமாண்டுதானால் கோடான கோடிவித்தையாடலாகும், வெல்லுமேசூதத்திற்கெந்திரெட்டிவினவாகத்தான்சேர்த்துசெயநீர்தன்னால், புல்லுமேநாற்சாமமரைத்தபோது புகழானமதவானையடங்கும்பாரு, தெல்லுபோல்பில்லையது செய்துமேதான் சிறப்பாகரவியில்வைத்துக்காயப்போடே. ௧௪௬

போடவேபில்லையதுகாய்ந்தபின்பு பொலிவாகஓட்டில்வைத்துச்சிலைசெய்து, நீடவேதளவாயாஞ்சட்டிதன்னில்நெடிதாகவுப்பதனை நிரம்பக்கொட்டி, கூடவேவகலதனைவோட்டில்வைத்துசூட்சமுடன் தானெரிப்பாய்நாலுசாமம், சாடவேஆறவிட்டுமறுநாள்தீயைசட்டமுடன்றானெறியாய்க் கமலந்தானே. ௧௪௭

கமலமாமேழுநாளெரிப்பாய்மைந்தா கருணைபெறதீயாறியெடுத்துப்பாரு, அமலமாஞ்செந்தூர மென்னசொல்வேன் அப்பனே கண்கொள்ளாவேதையாகும், தமலமாய்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்றுதாக்கடா மாற்றதுவும்பத்தேயாகும், புமலமாம்பசுந்தங்கமிதுக்கொப்பாமோ பூதலத்திலாச்சாரியமிகு வேதையாமே. ௧௪௮

வேதையாங்குடவனிலேமாற்றெட்டாகும்வெளியானதனிச்செம்பில்மாற்றேமெத்த, பாதையாமின்னம்வெகுவேதையோடும்பாங்கானசெந்தூரஞ்சொல்லப்போமோ, நீதையாமரசிதமென்ற சூதவித்

ணைநிலைத்துதடாயேமமென்றவித்தையாகும், மேதையாஞ்சிவயோகம்நிலைக்கப்பாரு மேதினியில்ராசனாய்வாழலாமே. ௧௪௯

தானானகுருவுடைய பதத்தைபோற்றி சமுசயங்க ளிருந்தெல்லாங் கேட்டுக்கேட்டு, கோனானகுருசொல்லவாதம்பாருகுருவில்லாதிருந்தாக்கால் நூலைப்பாரு, ஆனானநூலல்லால்வாதம்பார்த்தா லனுகாதுவாதமொன்றுந்தலைகீழாகும், தேனானகுதத்தின்சாமமட்டுந்தியங்கியே நரகெய்திமாளுவேனே. ௧௫௦

குளிகைசாரணை.

மாளாமற்கனமான கற்பமுண்ணு மாயியைத்தான் பூசைபண்ணுமயக்கம்போக, தாளாமல்வாசியைத்தான் பூட்டிவாங்கிச்சதாநித்தம்குருபதத்தில்சரணம்பண்ணு, ஆளாமல்பலத்தில்மனதையூணு ஆனந்தமாவதற்குஅமுதமுண்ணு, மீளாமற்கெவனத்தி லேறவென்றால்விடுஞ்சூதம்பசிக்குண்ணமருந்துகேளே. ௧௫௧

கேளுநீ யானையென்ற சூதராசன் கெவனத்தில்பறக்கின்றமார்க்கமெல்லாம், வேளுநீபரிசத்க்ஷேமமாக விளங்கியதோர் பகலிரவுமொன்றாய்க்காட்ட, தாளுநீநிமைக்குமுன்னேகோடிகாதஞ்சஞ்சரித்து அடுக்கெல்லாந் தாண்டியேற, மீளுநீயட்டமா சித்தியாடமிருந்துவட வாக்கினிபோல்பசியுண்டாக்கே. ௧௫௨

ஆக்குவது சூதமது குகையில்நின்று அமளியாயுருக்கையிலே பூநாகசத்தை, நோக்குவது சமனாகக்கொடுத்துவாங்கி நேராகப்புடமிட்டுவிடுவித்தாக்கால், தேக்குவது சூதமென்றரா சாவுக்குச்சிவனுண்டஆலம்போல்பசியுண்டாகும், நீக்குவது அரசனைப்போல் நினைத்ததெல்லாம்வெல்லும் நேரிட்டகெந்திசத்தையிட்டுத்தாண்டே. ௧௫௩

தாண்டியேபின்னா பாசங்களெல்லா மூட்டுதனித்தபின்பு மூலிகைக்குச்சத்தையூட்டு, தீண்டியபின்நவலோகமிட்டுத்திருதிறமாகப்புடத்தையிட்டு நவாவிட்டிணமூட்டு, வேண்டியபின் தனித்ததங்கச்செம்பையூட்டுமேலானமணிபார்த்த வருணனைப்போலாகுந், தாண்டியேயிவ்வளவுங்கடந்துபோச்சுகமானசெம்பையினிச்சொல்லக்கேளே.

குகைக்குள் பூசமருந்து.

சொல்லவேகுகைக்குள்ளேமருந்துபூசத்துடியானசிலைகெந்திநிமிளைக்காந்தம், கொல்லவேபூநாகமிவை தானைந்து கொடிதாகச்சமபாகம்நிறுத்துக்கொண்டு, கல்லவேகஞ்சாவின்விரையினெக்க கலர

வேரோமத்தின்றயிலம்வார்த்து,பல்லவேமூன்றுநாளாட்டியாட்டிப் பக்குவமாய்ரோமத்தின்றயிலம்வாரே. ௧௮௫

வார்த்துமேபரைத்து நன்றாய்குகையிற் பூசிவாகாகக்கட்டின தோர்சூதம்வைத்து,எர்த்துமேவுருகையிலேபூநாகசத்தைஇதமான சூதத்தினிடையேதாக்குபோர்த்துமே புடந்தானுஞ்சொல்லக்கேளு புகழானவாளசத்தைசித்திரமூலங், கோர்த்துமேதொடையோடுமு ள்ளங்கிதாழை கொடிதானநாயுருவிவமுரிகூட்டே. ௧௮௬

கூட்டுநீபுரசோடுதேவதாளி கொடிக்கள்ளிபுனமுருங்கைசதுர க்கள்ளி, மாட்டுநீயெள்ளோடு புறாவினெச்சமகத்தான பதினைந்தும் வெவ்வேறேவாங்கித் தீட்டுநீவெவ்வேறாய்ச்சுட்டுசாம்பல்திறமாகவ கைவகையாய்ப்படியளந்துபோட்டு,மூட்டுநீபாண்டத்திற்கொட்டிநீ யுமூத்திரந்தான்பதினைந்துபடியும்வாரே ௧௮௭

படியைந்துகோமியத்தைக்கூடவாரு பாங்கானகழுதையொடு குதிரையானை,நெடியைந்துஆடோடுநாலுங்கேளு நிலவரமாயமுரிப டியைந்துவாரு, கொடியைந்து படிதானும் நாற்பதாச்சு கூசாதே சாம்பலுக்குங்கரைத்துவவத்து, தேடியைந்துமூன்றுநாள்தெளிவை வாங்கிச்சிறப்பாகவடுபிபேற்றியெரித்திடாயே. ௧௮௮

எரித்திடவேகுழம்புபோல்வருதல்கண்டு இணங்கவெடுபடிகா ரம்கந்திஉப்பு, அரித்திட்டுக்கல்லுப்புசத்திசாரம்ஆதியாம்நவாச்சா ரம்எவட்சாரந்தான், பொரித்திட்டவெங்காரஞ்சவர்க்காரந்தான் பு சழானகெந்தியுப்புவளகிலுப்பு, சரித்திட்டுகடல்நுரையுமன்னபேதி சார்பான துரிசியொடுபூநீறுதானே. ௧௮௯

புடத்துக்குராசன்.

தானனவகைக்கொன்று பலமுமைந்து சார்பாகப்பொடிபண் ணிக்குழம்பிலிட்டுப், பானனபாஷாண நிலையைக்கேளு பரிவானகெ ந்தியொடுசங்குசுண்ணங், தேனனவீரமொடுவகைக்குமொருபலந்தா ன்சிறக்கவேஎருக்கம்பால்படிதான்வாரு, கானனகுழம்புதனிலொக் கவிட்டுக் கலாவேயடுப்பெரித்துமெழுகுபோல்வாங்கே. ௧௯௦

வாங்கியேபீங்கானில்பதனம்பண்ணி வளமானநெற்குழியில் பு தைத்துவைத்து, பாங்கியேபட்சத்திற் பிறகுவாங்கிப்பார்க்கையிலே தடராசனென்றுபேராம், தேங்கியேகோபமாம்ருத்திரனுருஞ் சிங்க மாங்கொடுஞ்சூரனுகுங், கோங்கியேகொடுங்கால விஷமதாகுங் குளி கைக்குப்புடந்தானுஞ் சுருக்கம்பாரே. ௧௯௧

பாரேன்றபுடந்தானுஞ்சாத்திரத்தினுள்ளே பலபலவாய் சொன்னார்கள் நாதாக்கள்சித்தர், நேரேன்றதிருமூலர் ஆயிரத்தில்சொன்னார் நேர்ப்பான காலங்கி சொல்லக்கேட்டுத், தேனென்ற வேழாயிரத்திற்றான் திறத்துசொன்னேன் சிறப்பானசாறணைதான் செய்யுமார்க்கம் வானென்றஆகாசவீதியோடிலா வக்காமல் சிறுபிள்ளை யோமெங்காணே. 162

காணித்தச் சூதம்நின்று வுருகும்போது கலங்காதேசம்பாதஞ் சத்தைவூட்டு, பூலுந்தரசம்பத்துசத்துபத்து பொலிவாக வுருகையிலே புடம்மொன்று நீட்டு, ஆணிந்தசத்துடராகமெல்லா மப்பனேபலபலவா வர்னங்காணும், தோணிந்தச்சூதத்தை நிறுத்துப்பார்க்கத் துடியாகமணியிடையேநிற்குமென்னே.

என்னவேபுடத்துக்குயேது ஒப்பு ஈசனுடபுடந்தானுஞ் சோற்றுப்போகு, மன்னவேமனித்தாயார் சொல்லையானும் வகைவகையாய்ச் சோதித்து யானுங்கண்டேன், கன்னவேயுபசரங்கள் நூற்றிரண்டு பத்துங்காரசாரங்கள் மூதவிருபத்தைந்து, பன்னமேபாஷாண மறுபத்துநாலும் பாங்கான நவலோகம் நவாஷ்டின்மூட்டே. 164

ஊட்டியேயிப்படிதான்சாரணையேசெய்யில் ஒன்றுச்சிக் கெவனமது நூற்றுக்கோடி, மாட்டியேமறுதரத்தான் விடுவித்தாக்கால் மகத்தான ஆயிரமாங் காதமோடும், நீட்டியேரவிதனிலே யீய்ந்தாயானல் சிகரானசிகாரவரை காணலாகும், ஆட்டியேநாலுதரம் விடுவித்தேற அப்பனே லட்சமாங் காதம் போமே. 165

போமெனவேஐந்துதரம்விடுவித்தேறப் பொருந்தஒருகோடிக்கே யோடும்பாரு, தாமெனவேஆறுனால் பரிசைவேதை தாண்டியே யேழுதீங் கடந்துயேறு, ஆமெனவேலக்கினங்கள் சொல்லப்போகா அண்டொணு லோகத்தில் தெரிசவேதை, நாமெனவே காண்கிலேன் சித்தர்வேதை நண்ணிய பேரீதில் வேதையாமே. 166

வேதையாஞ்செப்பிடிலோ ரூபவேதை விளங்கியே பழுக்கவென்றால் பழுக்கும் வேதை, காதையாங் குளிகைதன்னைக்காதில் வைத்துக் கடுகியேயுரைப்பாராகில் பொன்னுமானால், மாதையாம் பொன்னென்றே உன்னநெஞ்சில் மலைகளெல்லாம் பொன்னாகுமக்காள்பாரு, பாதையாபகலிரவு மொன்றாய்ப் போகும்பராபரத்தாய்சிவன் வந்துபூசிப்பாரே. 167

பாருங்கள்உபசரங்கள் நூற்றிரண்டு பத்தும் பாஷாண மூலிகையின் சத்துங்கூட, கோருமேநவலோகம் பாஷாணங்கள்குறிப்பாகக் குளிகைக்குக்கொடுத்துருக்கில், வீருமேமாற்றதுவுமிருபதாகும் விண்ணுலகி லிவ்வேதை கட்டப்போமோ, ஆருநீவிடுவித்தால் சதமுமாச்சு அறிந்திந்தப்படி செய்வார்தானுவாமே. 168

ஆமிந்தமார்க்கமாய்ச் சூதத்துக்கு அணைத்தணை சத்துகளை ஈயாளுகில்
போமிந்தக்கெவுனமோசித்துபொய்யாய்ப் போனமட்டும் கண்டலைந்து பழுத்
துமய்வான், காமிந்தவுபசாரங்கள் பொன்னேயாச்சு கடுஞ்சூதராயன் கிகேப
தளித்தாக்கால், தாமிந்தநாகமுண்ட சூதங்கேளு தனி வேதையாத்தாளுமறி
யாள்கேளே. 169

சேளுகிபனிரண்டாம்குளிகைதன்னில் செடியானசுரபி யொடு போகந்த
ன்னை, வாளுநீரண்டு நவலோகம்போது மற்ற மற்றகுளிகைதனைவிடுவித்தே
று, வேளுநீசத்துகளை யூட்டிவூட்டிவிடுவித்துச்சாரணையில் செய்யாவிட்டால்,
தாளுநீகெவுன்மது எடுதது ஓடா தனித்துமேபரிசத்தில் வேதையில்லை யெ
ன்னே. 170

என்னவேசாரணையைத்தீர்க்கமாய்ச் செய்யில் எடுத்தோடு மண்டமெல்
லாம் பதமுந்தாண்டி, பன்னவேரவிகோடி பிடியோகோடி பாிதியிலே கணங்
களெல்லாமயங்கிப்போகும், தன்னவேகுளிகையினுல் மேற்கொண்டோடுஞ்
சந்திரனிலோடையிலே நடுக்கங்காணும், மன்னவே குளிகைதன்னுல்குளிரு
ம்போகுமாயமாஞ் சொரூபமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே. 171

வெளியாகருத்தைக் கட்டாவிட்டால் விரைந்தேறும் ஞானமெல்லாம்
பொய்யாய்ப்போகும், ஒளிவானயோகமது பாழாய்ப்போகும் உற்பனமாங்கா
யசித்தி பொன்றுமாகும் அளியானஆதார குறியுமில்லை அணுகையிலே வேதி
க்கு மேமமில்லை, தெளிதானமனதாலே யோகம்பார்பார் கிர்மூட ஞானியென்
று சொல்வார்பாரே. 172

பாரப்பாமூலவன்னி துலங்கினுக்கால் பளிச்சென்று ஆறுதலம் வெளி
யாய்க்காணும், நேரப்பாமேலாறும் வெளியாய்ப்போகும் நேரானசாத்திரந்தா
னறங்காணும், சேரப்பாபராபரையின் செயலுங்காணுஞ் சேர்ந்த சிஷ்களம
துதான் வெளியாய்ப்போகும், ஆரப்பாகிராகாரத் தடங்கினோர்க்கு மாதியந்த
நாமற்ற அந்தந்தானே. 173

தானென்றசிங்கியொன்று சொல்லக்கேளு சாதகமாயிது வெக்குமுன்
னேபாரு, ஈனென்றவேழா யிரத்திலொன்றேமிஞ்சி யிதமான வுடம்பாமை
அழக்கினேடு, தானென்ன தாயீசல் மாட்டினுட கொழுப்புகலந்தைந்து ஐங்
கழஞ்சு கொழுப்புதாக்கி, பானென்றபுழுகைந்து சவ்வாதைந்து பருவமுட
னொன்றுகப் பண்ணிக்கொள்ளே. 174

கொள்ளைமிலேபரிசுன்னந்துரிசுசுன்னங்கொடிதானபூரமென்ற சுன்ன
மூன்றும், விள்ளயிலேயொவ்வென்று கழஞ்சிதூக்கி ரவியொன்றாய மதத்தித்
துக் கல்வத்திலப்பி, கள்ளவேரயியில்வைத்துக் காந்திராட்டநலம் பெறவேத

யிலமாய் வழித்துவாங்கு, தள்ளவேயில்லாமல் நன்றாய்வாங்கு, துடியான பீங்கானில் வைத்துக்கொள்ளே. 175

வைத்தபின்பு கூடயிடமருந்துகேளுவளவானவெண் காரம் சாரம்செந்தி, கைத்தபின்புசவ்வீரம் அரிதாரம்பூரம்கருநாபி கஸ்தூரிதொட்டிகூட, வைத்தபின்பு வகையொன்று பணந்தானென்று பண்பானவொன்பதையுங் கல்வத்திட்டு, தைத்தநிலே யரைத்துநன்றாய்த் தயிலத்தில்சேர்த்து சாங்கமாய் வைத்திடவே சிங்கியாச்சே. 176

ஆச்சப்பாரூதமது கருத்துகொண்டு அழகாகுங் கல்வத்திற் கிறுத்துவிட்டு, பாச்சப்பாசிங்கி யொருபொட்டுபோடப் பதையாமல் சேருரசம்வெண்ணெயாகும், தேச்சப்பாகிளிபோலே கட்டிக்கொண்டு சிறப்பான குடனிடதீயில் வாட்டி, ஒச்சென்றகறண்டியிலே எண்ணெய் குத்தி யுருக்கிடவே வெள்ளி பொன்போலாமே் பாரே. 177

ஆடுகிறரூதமென்ற ஆனேபட்டுதானல் ஆகாசவாதமென்ன மசகமாச்சு, நாடுவாரிச்சூதம் தாழ்வடமாய்க்கோர்த்து நலமாகச்சுகாசனத்தி லிருந்துகொண்டு, ஊடுவார்சிவசிவா வென்றுமுட்ட வுவந்துமுன்னே பஞ்சகர்த்தாள் கிற்பார்பாரு, தேடுவார்கேட்டடுதெல்லாமீவாரீசன்செகசாலவித்வதயெல்லாந் தெளிந்துபோமே. 178

போமென்றசிங்கினல் கட்டுரூதம் புகழாக வோடைக்குத் தங்கம்நாலு ஆமென்றசுண்ணும்புக்குகையில்வைத்து அப்பனே புடம்போட தங்கம்நீறும் நாமென்றநவலோக மாபிரத்துக்கோடும நாமறியோ மிதனுடைய வர்னந்தன்னை, ஓமென்னபரிதிபோல் நிறமேயாகும் உத்தமனே வெகுசுருக்கு ஓடிப்பாரே. 179

ஓட்டுவதுசவர்க்காரச் சுன்னந்தொட்டுஉப்பினுடவுறதிதொட்டுவுயர்ந்தோடும், ஆட்டுவதுவர்னமென்ன சூதத்தாலே ஆச்சரியஞ்சிவப்பென்னகெந்தியாலே, பூட்டுவதுதங்கத்தால் காரத்தாலே பூப்போலாஞ் சுன்னமென்ன வீரத்தானே, நாட்டுவது விண்ணுன பூரத்தாலே நலமான வாதமிதி லடங்கிப்போச்சே. 180

போகாமல் சவர்க்காரச்சுன்னஞ் சொல்வேன்பொற்கொடிக்கு யீசனன்றுபுகழ்ந்தவாறு,வேகாமல்பூநீறுபதக்குவாரிவிரைந்துவொருபாண்டத்தி லளந்துபோட் ஏகாமல்மனிதனுட அமுரிதானுமிதமாகப்பதினறுபடி தான்வார்த்து, சாகாமல்மூன்றுநாள்கலக்கிவைத்துச்சார்ந்த பின்புநாலாநாள் தெளிவைவாங்கே. கஅக

வாங்கிபந்தத் தெளிவிலேகல்லுச்சுண்ணம் வளமாகத்தீமிறு தறைப்படி றண்டுபோட்டுத்,தேங்கியதைமூன் றுநாள்கலக்கிவைத்துச்சிறப்பாககாலாநாள் தெளிவைவாங்கி, ஒங்கியொருபடி தானுங் கல்லுநயப்பொடித்து வொக்கவந்ததெளி விலேகரைத்துப்போடு,தாங்கியே நாலாநாள்தெளிவைவாங்கிச்சமர்த்தாகவடிகஜத்த சட்டியிலேவூற்றே கஅஉ

ஊற்றியேவெடியுப்புச்சீனந்தானுமுயர்ந்து நின்றதுரிசியோடு சாரம்வீரம், ஆற்றியேவெள்ளையென்றபாஷாணந்தானப்பனேவகைக்குமொரு பலந்தான் றாக்கிச், சாற்றியேகல்வத்திற்பொடித்துமை போல்சார்பாகமுன்தெளிவி லொக்கப்போட்டுப், போற்றியேயீசானபூசைபண்ணிப் புகழாகவடுப்பேற்றியெரித்திடாயே கஅ௩

எரித்திட்டுத்தீபம்போலடிபாருமவிதமாகவயத்துடுப்பால் கிண்டிக்கிண்டி, வரித்திட்டுக்குழம்புபோல்வருதல்கண்டு வாகானநல்லெண்ணெய்சேரவார்த்து, தரித்திட்டுமொழுகுபோல்பில்லைபண்ணிச்சமரசமாய் ரவியிலிட்டுக்காய்ந்தபின்பு, மரித்திட்டு மல்லிகையின்சாறுவாங்கி வரிசையாய்த்தோய்த்தெடுத்துரவியிற்போடே

போட்டுவாதினமேழுபத்தோட்டுக்குள் பொலிவானயெண்ணெயெல்லாமோடேயுண்டு, காட்டுவாய்கருப்பாகமிருக்கும்பாறுகண்டு நீமயங்காதேபாக்குபோல்சீவி, நீட்டுவாய்சிலைதனைக்கிழேபோட்டு நேராகமல்லிகையினிலைபரப்பி,மாட்டுவாய்சிவல்தன்மேலேவைத்து மல்லிகையினிலையாலேமூடிப்போடே கஅரு

மூட்டியேநெல்லதனைப்பாண்டத்திட்டு முயற்சியாய்த்தண்ணீரில்பிசரிக்கொண்டு, நீட்டியேயடுப்பேற்றியதன்மேற்சிலைநேற்பாகவைத்தெரித்துநீணைவாய்வாங்கி, வாட்டியேமேற்சட்டி கவிழ்த்துமூடிமயங்காதேபாவிகண்டபதத்தில்வாங்கு; தேட்டியேசிவனெல்லாமொன்ருய்ப்போருந்திறமாகரவிதனிலேகாயப்போடே கஅசு

காய்ந்தபின்புயிலைபரப்பிநெற் பாண்டத்திட்டுக் காரியமாய்முன்போலேஅவித்தெடுத்து.மாய்ந்தபின்புரவியிலிட்டுக்காய்ந்தபின்புமறுக்காலுமறுந்ததனைச்சீவலாக்கிக், காய்ந்தபின்புயிலைபரப்பிஅவித்தெடுத்துக்கவனமாமூன் றுதரமானபின்பு,ஆய்ந்தபின்புபில்லையைப்போல்பண்ணிக்கொண்டு வுற்பனமாய்க் கீழ்மேலுங்கற்சுன்னம் வையே. கஅஎ

வையப்பாசீலைக்குள்கிளிபோற்கட்டுவளமாகச்சட்டியிலேவோ
டுநடுவேவைத்து, மெய்யப்பாமேலாகவட்டீவோடுமெல்லிதாய்த்தம
ருமொருநூறுமிட்டுச், செய்யப்பாசட்டியின்மேலூறப்போட்டுச்சி
றப்பாகமல்லிகையினிலை துவைத்து, கொய்யப்பா தண்ணியிலேபோ
ட்டுக்காய்ச்சி குறிப்பாகத்துவாரத்தால்விட்டேநீற்றே. ௧௮௮

சிறுகண்ணுகவேதை

ஆமேதானுகமொரு பலமேவாங் கிஅடவாகயிலுப்பை நெய்யி
ல்வுருக்கிச்சாய்த்துவேமேதான்சின்னிசலைக்கவசம்செய் துமிக்கான
காடையென்றபுடத்தைப்போடு, நாமேதான்புகையது வுங்கட்டியே
தான்நலமாகக்கண் ணெல்லாங்கட்டி போகும், தாமேதானுகமிடை
சூதஞ்சேர்த்து தாக்கானகளங்காக வுருக்கிடாயே ௧௮௯

உருக்கையிலே கெந்தியைநீ களஞ்சிபோடுவுத்தமனேநாகமது
களங்கமாகும், வருகையிலேகலங்குதனையெடுத்துப்பாருமகத்தான
சொர்னமது வுள்ளேநிற்கும், தருகையிலேவெள்ளிசெம்பில்பத்துக்
கொன்றுதாக்கடாகுருவதனைகளங்குதன்னை, திருகையிலே விருக்கு
முகந்தன்னீலிய நெடிதானமாற்றதுவுமாகும் பாரே ௧௯௦

பாரேதான் சரியோட்டிலூதிப்போடுபோங்கானசெம்பதுவுநீங்
கியேதான், சீரேதான்வெள்ளியது மாற்றுகாணும்சிறப்பாகத்தகட
டித்துப்புடத்தைபோடுநேரேதானிரண்டுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்துநே
ர்ப்பாகத்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, தீரேதான்சிவனத்தைசெய்து
க்கொண்டு தெளிவானசாத்திரத்தை யறிந்துபாரே ௧௯௧

அறிந்துமேயோகமுதலறியவேண்டும் அப்பனேகாரணத்தின்
குருவைக்கண்டு, முறிந்துமே குருசாம்பிரதாயங்கண்டுமுடிவணங்கி
யடிதொழுதுமுழுதும்பார்த்து, குறிந்துமேகும்பகத்திலிருந்துகொ
ண்டுகூற்றனுக்குச் சற்றேனுமிடங்கொடாமல்,சறிந்துமேபராபரத்தி
ன்மார்க்கங்கண்டு சாதிப்பாய்சதாநித்தம் சாதிப்பாயே ௧௯௨

அயக்களங்கு.

சாதிப்பாயின்னமொருகருமானங்கேள் சாற்றுகிறேன்லோக
த்துமாந்தர்க்காக, வேதிப்பாமயமதுவு மொன்றேகாலாம் வெளுப்
பானசெம்பதுவும் விராகனென்று, சோதிப்பாய்கடைசரக்கு சொல்
லக்கேளுந்துடியானதாளக முங்களஞ்சியொன்று, சாதிப்பாங்காடி
யென்றகாரந்தானும் கருவானபாஷாணங்களஞ்சியொன்றே ௧௯௩

ஒன்றானபூரமது களஞ்சியொன்று வுத்தமனேவீரமதுகளஞ்சியொன்று, குன்றாததுருசி யொருகளகஞ்சியொன்றுகூரானதுத்தமதுகளஞ்சியொன்று, கன்றானகெளரியதுகளஞ்சியொன்றுதாக்கான வெடியுப்புக் களஞ்சியொன்று, அன்றானசீனமதுகளஞ்சியொன்று அழகானலிங்கமது களஞ்சியொன்றே கசுச

களஞ்சியாம்காரமது களஞ்சியொன்றுகடிதானநாகமதுகளஞ்சியொன்று, தளஞ்சியாஞ்சூதமதுகளஞ்சியொன்றுதாக்கானவிவையெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து, அளஞ்சியாமெரிகாலன்பாலாலாட்டியப்பனேவச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, முளஞ்சியாஞ் சில்லிட்டுச்சீலைசெய் துமுயற்சியாய்ரவிதனிலேகாயப்போடே கசுரு

போடேநீதீமூட்டியுலையில்வைத்துப்பொக்கமுடன்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, நாடவேகளங்கமதுயென்னசொல்வேன்நயமானகளங்கமதுசொல்லப்போமோ, நீடவேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்றுநினைவாகத்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு,நாடவேகரியோட்டிவூதிப்போடு நறுணுக்கமாமாற்றதுவுமாறதாமே கசுசு

ஆறானமட்டமதுசொல்லப்போமோ அப்பனேநாலிக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து, வாறானவிறடித்துப்புடத்தைப்போடுவரைகட்டித்தங்கமதுயிறங்குபாரு, கூறானதங்கமதுபசுமைமெத்தக் குவலயத்தில்யத்தங்கஞ்சொல்லப்போமோ, நாறானசவளையதுவதிதங்காணீர்நாதாக்கள் செய்திடுவோர்நளினமாமே கசுஎ

கெந்தகத்தயிலம்.

நளினமாமின்னமொரு போக்குச்சொல்வோம் நாதாக்கள்வித்தையதுகூறப்போமே மளினமாங் கெந்தியொரு பலமேவாங்கு மகத்தானவிரும்பிலியின் தயிலத்தாட்டி, களினமாமாத்திரைபோ லுண்டைசெய் துகலசத்தில்தானடைத்துச்சீலைசெய்து தளினமாய்குழித்தயிலமிறக்கிப்பாருதாக்கான பொன்வர்ன்னத்தயிலமாமே கசுஅ

ஆமேதான்தயிலமதை ரசத்திற்றூக்கு அப்பனேசூதமதுமடிந்துபோகும், தாமேதான்சூதமதுமடிந்துதானால்தாரணியில்வெகுகேடிவேதையோடும்வேமேதான்சூதமதுநேரேயொக்கவெடியானவுப்பதிவுங்காலாய்க்கூட்டி நாமேதான்அறுவகை செயர்நீதன்னால் நலமாகத்தானரைப்பாய்சாமம்நாலே கசுகூ

நாலானபில்லைபதுக்காயவைத்து நலமாகஒட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்து காலானகுக்குடமாம்புடத்தைப்போடுகருவானசெந்தூரம்பென்ன

சொல்வேன், வேலானவெள்ளியதுசெம்பிற்ருக்குமிக்கானமாற்றது வுமென்னசொல்வேன், சூலானவர்ன்னமதுசொல்லப்போமோசுரு தியாம்வாதவித்தைதீதம்பாரே. உ00

பாரேதான்லோகமதில் பஞ்சமாஞல்படுவுராலுங்கல்லுமதுபஞ் சமாமோ, சீரேதான்குகைதனிலேவாழுஞ்சித்தர் சிறப்பானதெரிசி னைக்குறவுமுண்டோ. காரேதான்சித்தர்செய்யும்வேதைமாற்கம்கடி தானசெம்பொன்று செப்பக்கேளும், கூரேதான் செம்பதுவும் பல மேவாங்கிக் குறிப்பாகத்தாலுருக்கிகிராசமீயே. உ0க

செம்பு சுத்தி.

ஈயவேவீரமதுகாலதாகுமியலானசிற்றண்டங்காலதாகும், நை யவேமதிப்புப்புக்காலதாகும் நலமானசாரமதுகாலதாகும், பையவே விதுவெல்லா மொன்ருய்ச்சேர்த்துப் பரிவாகசெம்புக்குகிராசமீவா ய், நொய்பவே செம்பதுவுங்கசடுநீங்கி நுணுக்கமாஞ்சவளைபோலா குந்தானே. உ0உ

தானைசெம்பதனைத்தகடித்துதாழ்ச்சிபொய்ப்புடம்போடம ருந்தைக்கேளும், தேனைமனோன்மணியாள்சித்தருபி தெளிவான செம்புதனிற்கவசம்பூசி, வேனைசீலையது வலுவாய்ச்செய்து விருப் பமுடன்குக்குடமாம்புடத்தைப்போடு, பானைபுடமாறி யெடுத்து ப்பாருபாங்கானசெம்பதுவுஞ்சுத்தியாச்சே. உ0௩

ஆச்சப்பாசெம்பதுவுமொன்றேயாகும் அப்பனேவெள்ளியது மூன்றேயாகும், காச்சப்பாதங்கமது வொன்றேயாகும் கருவாகத் தாலுருக்கி யெடுத்துப்பாரு, பேச்சப்பா பேசுதற்கு யிடமேயில்லை பேரானபொன்னதுவும்மாற்றுஞகும், மூச்சப்பாதாஜெடுங்கியுண் டுநீயும் முனையானபராபரியை தியானம்பண்ணே. உ0௪

பண்ணவேநிர்வாணி நிர்த்தஞ்செய்வாள் பாங்கானவாறுதலங் காணலாகும், எண்ணவேயுகாந்தவரைக்காணலாகும் யெளிதான கும்பகத்தைதிறுத்தவேண்டும், திண்ணவேபதாம்புயத்தை நண்ண வேண்டும்தெளிவான ரேசகத்தை யறியவேண்டும், கண்ணவேகால் மாடுதலைமாடெல்லாம்கருத்தினிலேயெப்போதும்நாட்டுவீரே. உ0ரு

பச்சைவேட்டுவேதை.

நாட்டவேயெச்சிலைதான்கொண்டபோது நாடுமேதாகவிடாய் தீருமோசொல், முட்டவேபச்சிலையில் காசாரமுடிப்பதுவும்பொன்

னல்லோபொய்யுமாமோ,காட்டவேதினையளவுகூதம்விட்டால் காசினியில்லாதமென்றயேமமில்லை, நீட்டவேபோகரிஷிசொன்னநூலில் கெடிதானபொன்சனக்குயிந்நூலாமே. உ0௬

இந்நூலாமேழாயிரக்காவியத்தில்யெழிலான குறுக்குடனேநெடுக்குப்பாதை, பந்நூலாமநேகவிதக்காவியத்தில் பலபலவாம்பாடிவைத்தார்சித்தரானோர், அந்நூலில் மறைத்ததொரு கருவெல்லாந்தான் அப்பனேயாவுமிந்தக் காவியத்தில், எந்நூலாமேழாயிரச்சத்தக்காண்டமெழிலாகத் தாமுரைத்ததுண்மையாமே. உ0எ

ரசிதமார்க்கம்.

உண்மையாஞ் சதகோடிசூரியன்போல் வுத்தமனே தாமுறைப்போமுறுதியாக, தண்மையாய்பாஷாணம்வீரந்தானும் பாங்கானரசமுடனேகாரந்தானும், தண்மையாய்பூநீறுசுண்ணம்போடு தாக்கியேதாநரைப்பாயுமிநீராலே, வண்மையாய்செம்பகலில்வைத்துமூடிவாகாப்புட்ம்போட வெளுக்குஞ்செம்பே. உ0அ

செம்பான களங்குடனேமதிசேரொக்க சேர்க்கவேவயமதுதானெட்டதாகும், செம்பானகளங்கதவும்வெள்ளிசேர்த்து செழிப்பானதுய்யான்போல்சிவந்துமின்னும், செம்பானசெம்பதுதான்சிவப்புமாறி சிறக்கவே வானமதுமாறிப்போகும், செம்பான லோகமதுநிறவேகுன்றில் தேகமதில்வெகுவித்தையாடலாமே. உ0கூ

சவுக்கார மறைப்பு.

ஆடலாமுழக்கினிலே கிழக்குமேற்கு அப்பனேநின்றநிலை விள்ளுவாரே, தேடவேபராபரத்திறுதியங்கம் தேர்ந்துரைப்பாரிவ்வுலகில்கூறப்போமோ,பாடலாம்போகரிஷிசொன்னநூலில்பார்க்கவேவாதியந்தம்காணப்போமோ, நீடலாஞ்சித்தர்முதல்கூட்டங்கூடிநேர்ப்பாகபாடிவைத்தார் பலநூலாமே. உக0

தாமேதான்வழலையைத்தான்மரைத்துவிட்டார்சதகோடிரிஷிகள்முதல்முனிவர்தாமும், நாமேதான் வழலையுட மார்க்கந்தன்னைநாதாக்கள்தானறிய வெளியாய்ச்சொன்னேன்,போ மதான்வென்பேரிற்கோபங்கொண்டு புறங்கூறிதூஷணைகள் மிகவுஞ் சொன்னார், வேமேதான்ரிஷிகளுடசாபத்தாலேவெளிப்பட்டேன்சினபதிசென்றேன்தானே. உகக

அபக்களங்கு.

தானனஅயமதுதான்பொடிதான்பத்து தாக்கானசெம்பதுவும்விராகனென்று, வேனனதாளகம் விராகனென்று வியர்வானபா

ஷாணம்விராகனென்று, கோனானலிங்கமதுவிராகனென்று கொடிதானபூரமதுவிராகனென்று, காணனவீரமதுவிராகனென்றுகடிதானசீனமுடன்விராகனென்றே. ௨௧௨

ஒன்றானவெடியுப்புவிருகனென்று வுறுதியாக் துருசுடனே விராகனென்று, நன்றான துத்தவதுவிராகனென்று நலமானகாரமதுவிராகனென்று, பன்றானகெவிறியது விராகனென்றுபாங்கானரசமதுதான்விராகனென்று, தன்றானவிவையெல்லாம்மொன்றாய்ச்சேர்த்து தாக்குடனேயெரியாலன்பாலாட்டே. ௨௧௩

ஆட்டியேநாற்சாமமரைத்துதிரு வன்பாகக்குகைதனிலே சீலைசெய்து, மாட்டியேயுலையில் வைத்தூதித்திரு மகத்தானகளங்கமதுசொல்லப்போமோ, தாட்டிகமாய்களங்கொன்று செம்புவொன்று கருவானவெள்ளியது வொனறதாகும், பூட்டியேதானுருக்கி யூதிப்போடு போக்கானவெள்ளியதுகட்டிப்போச்சே. ௨௧௪

போச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு பொங்கமுடனவிலென்றுதங்கஞ்சேர்த்து, காய்ச்சியேதகடடித்துப்புடத்தைப்போடுகலங்காமல்மாற்றதுவுங்காணும்பாரு, காய்ச்சியேவுருக்குமுகந்தன்னிலே தான்சார்வான செந்தூரமூப்புமாகும், பாச்சவேமாற்றதுவு மிருதுவாகும் பாடினார்போகரிஷிபாடினாரே. ௨௧௫

தாளகக்கட்டு.

பாடியேதாளகமோர்பலந்தானாகும் பாங்கானதுருசுடனேசாரந்தானும், டியேசரிஎடையாயெடுத்துக்கொண்டு குணமாகதாளவத்துக்கங்கிபூட்டி, நாடியேமுலைப்பாலில்அரைத்துமேதான் நலமாகமூன்றுபுடந்தானேபோடு, நீடியேமண்மரைவில்புடமேபோடு நேர்ப்பாகத்தாளகமும்கட்டிப்போமே. ௨௧௬

கட்டியதோர்தாளகமும்விராகனென்று கருவானவெள்ளியதுவிராகனாறு, திட்டமுடன் செம்பதுவும்விராகனானு திறமாகததானுருக்கி குருதானீய, கிட்டமாமோடதினி லூதிப்போடு கொடிதானவெள்ளியதுமாற்றாறாகும், வட்டமுடன்தங்கமது நேரேசேர்த்து வளமாகத்தகடடித்துப்புடத்தைப்போடே. ௨௧௭

போடவேமாற்றதுவ்மிறங்கியேதான் போகாதுமூப்புக்குகாவிக்குந்தான், தீடவேசொர்ணமதுமதிகவன்னம்திறமானவாதவித்தையிதனாலாச்சு, கூடவேசிவயோகந்தன்னில்நின்று கும்பகத்தைமேல்நோக்கியேவிப்பாரு, பாடவேபோகரிஷி தேவர்தாமும்பாடிவைத்தார்லோகத்துமாண்பருக்கே. ௨௧௮

அயக்கலந்குசெம்பு.

மான்பானவின்னமொருகருவைக்கேளுமகத்தானவேதையிது சுளுக்குவேதை, கான்பானவயமதுதான்ராவினமந்தாகணக்குடனே பொடியதுவும்பலந்தானென்று, நாண்பானதுருசதுவும்பலந்தானு னுநலமான சீனமதுபலந்தானுனு, வீண்பானசாரமது பலந்தானுனு வெடியானயுப்பதுவும் பலந்தானுலே. உகக

நாலானபடிகாரந்தன்னைத்தானும் நலமாகபங்கிட்டுவகிலோர் பாகம், மாலானவயப்படியில்போட்டரைத்து வளமாகவமுரியினல் கழுவிப்போடு, சேலானவிந்தமுறைநாலுபாகஞ்சிறப்பாகக்கழுவிட வேவயமுந்தானும், காலானகசடதுதான்நீங்கியல்லோகாரானபொ டியாகவிருக்குந்தானே. உ௨0

தானுனபொடியதனில் சாரந்தன்னைத் தாக்குடனே நாலுவித பாகஞ்செய்து, பானுனவயப்பொடிபி லோர்பாகந்தான் பதராமல் தானபோட்டுவரைத்துமேதான், வேனுகயிந்தமுறை நாலுபாகம்வி டாமலேவமுரியினல்கழுவிப்போடு, கோனுக துருசிதனைநாலுபாகம் குறிப்புடனே முன்போலசெய்துக்கொள்ளே. உ௨க

கொள்ளவேவமுரியினல் கழுவிப்போடு கொற்றவனேநாலுமு றையிந்தபாகம், விள்ளவேவமுரியினல்கழுவிப்போடுவிகற்பமுடன் வந்திடைக்குருதஞ்சேர்த்து, மெள்ளவேகுழியம்மிதன்னலாட்டிவி ருப்பமுடன்சட்டியிட்டுசீலைசெய்து, உள்ளவேயடுப்பேற்றிநாலுசா மமுத்தமனே தானெரித்தாய் கமலந்தானே. உ௨௨

கமலமாஞ் செந்தூரமாகும் பாருகதிப்புடனே செந்தூரம்நாவி லொன்று, விமலமாம்காரமதுகாலேசேர்த்து விருப்பமுடன் குகை யிலிட்டுவுறுக்கிப்பாரு, தமலமாம் களங்குடனேசெம்புமாகும் தளி ராகவங்கமுட நேரேசேர்த்து, விமலமாவூதிடவே செம்புமாகும் வி சைபானகளிப்பதுவுங் கட்டிப்போச்சே. உ௨௩

கட்டியதோர்செம் பொன்றுதங்கமொன்று கருவானவெள்ளி யதுவிராகனென்று, திட்டமுடன்தா னுருக்கிவூதிப்போடுதெளிவா னமாற்றதுவுமெட்டதாகும், நட்மென்னவணிகரிடஞ்சென்றுமேதா ன்நலமாகநீர் கொடுக்கிலாபங்காணும், கட்டமுட னிருந்துகொண்டு கவனியாவாய்கருவருடன்கூடாதேகருவைப்பாரே. உ௨௪

கருவானபிராணயந்தன்னில்நின்றுகதிப்புடனேசின்மயத்தை க்கடந்துமேதான், உருவானகுருபீடந்தன்னைப்போற்றியுத்தமனே யுதாசினத்தைதள்ளிப்போடு, மருவானகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு

மகத்தானசெகசோதி தனைப்பாரு, திருவான மயேஸ்பரியாள் நிர்வாணிதானும்தேவியரும்கடாட்சித்து அர்ச்சிப்பாளே. ௨௨௫

பாஷாணகட்டு.

பாளேதான்பாஷாணம் பலமைந்தாகும் பாங்கான பூநீறுபலமைந்தாகும், சூளேதான்பூநீறுதன்னைத்தானும்சோகமாங்கேசரியிந்நீராலாட்டி, கோளேதானேராமற் பாஷாணத்துக் குருதிபெறக்கவசத்துக்கங்கிபூட்டி, சாளேகான்போலாந்திர மாகக்கட்டி தயவுடனேவடிப்பில்வைத்தெரித்திடாயே. ௨௨௬

எரித்தபின் பாஷணங்கவசநீக்கி எழிலாகதானெடுத்து எருக்கன்பாலால், பரித்துமேநாற்சாமம்சுருக்குதாக்க பளிங்கானபாஷாணங்கட்டிப்போகும், தெரிந்துமேசூதமது நேரேதாக்கு தெளிவாக வறுவகையின் செயநீராலே, முறித்துமேஎண்சாமமறைக்கும்போதுமுனையானமெழுகுதுபோலாகும்பாரே. ௨௨௭

பாரேதான்மெழுகெடுத்து வெள்ளீயத்தில் பாச்சப்பாபத்துக்குஒன்றுபோடு, நேரேதான்வெள்வங்கம நீரைவாங்கிநிலைத்துதடாவாதவித்தைநிசமதாச்சு, கூரேதான்சிவயோகந் தன்னிற்சென்றுகுறிப்புடனே மனோலயத்தைமேவிப்பாரு, வீரேதான்போகாமல் காயந்தன்னை விருப்பமுடன் யோகநிலைசாதிப்பீரே. ௨௨௮

நாகவேதை.

சாதிப்பீர்தவளை பூமணத்தைதானும்சற்றுமே யதின்வாசமறியாற்போலும், சோதிகசித்தர்சொல்லும் நூல்கள்யாவும்சுருதிபெறும்வேதாந்தநூல்கள்தானும், வாதிக்கயெவராலுமுடியாதப்பாவரியென்னூலில் நுட்பம்வைத்து, நீதியாய்மனோன்மணித்தாய் பாதம் போற்றிநிஷ்களமாய் பராபரியைபரவிநில்லே. ௨௨௯

நில்லடாநாகமதுபலந்தானைந்து நெடிதானதாளகமும்பலந்தானைந்து, கெல்லடா கெந்தகமும் பலந்தானைந்து கொடிதான சிங்கியது பலந்தானைந்து, மெல்லடாசூதமதுபலந்தானைந்துமேலானதுருசதும்பலந்தானைந்து, கல்லடாவாக்ராந்தமபலமைந்தாகும்கருவாக வெள்ளியது பலமைஞ்சாமே. ௨௩௦

அஞ்சானசரக்கெல்லாம் வொன்றாய்க்கூட்டி அப்பனேகுழியும்மிதன்னாலாட்டி, திஞ்சானசெயநீரில்தன்னாலைமந்தா தெளிவாகவறுசாமம் வகைத்துமேதான், கஞ்சான வச்சிரமாங் குகையில் வைத்து

கலங்காமலுலையில்வைத்தூதித்தீரு,மிஞ்சாமல்மூசைதனைவுடைத்து
ப்பாரு மிக்கானகளங்கமதுவாகுந்தானே உ௱௧

தானானசளங்கமதை யென்னசொல்வேன் தாக்கானவெள்ளி
செம்பில்தன்னிற்ருக்கு, கோனானகுருமுறையாய்வூதிப்போடுருண
மானமாற்றதுவுஞ் சொல்லப்போமோ, வேனானநாவிலோர்தங்கஞ்
சேர்த்துவிருப்பமுடன்தகட்டித்துப்புடத்தைப்போடு, மானானமா
ற்றதுவுமிகுதியாகிமாசற்றதங்கமதுவாகும்பாரே உ௱உ

பாரேதான் பராபரியைப்பூசித்தேதான் பாங்கானசின்மயத்தி
லிருந்துகொண்டு, நேரேதான்மும்மலமும்விட்டகற்றிநெறியானவெ
ட்டவெளி தன்னிற்சென்று, சீரேதான்சோதிமயந்தன்னைக் கண்டு
சுடரொளியைபெப்போது மனதிலெண்ணி, கூரேதான்விட்டகுறை
நேருமட்டும்குறிப்பாகசமாதியிலேயிருந்துபோற்றே உ௱௩

லிங்கவேதை.

போற்றவே தாயறியாச்சூலுமிந்த பூகலத்திலில்லை என்றவாக்
கியம்போல, ஏற்றவேநானறியாவாதந்தானும்யெழிலாகத்தானு மு
ண்டோதரணிமீது, ஆற்றவேலிங்கமதுபலமதாகும்அப்பனேபாலை
யர்பாலூறவைத்து, தூற்றவேசுருக்குடனேநாலுசாமம்துடிப்பான
லிங்கமதுசுத்தியாச்சே உ௱௪

ஆச்சப்பா தேனதுவும்நாலுசாமம்அப்பனேசுருக்கதுவுந்தாக்
கவேண்டு, மூச்சப்பாதைவேளை நாலுசாமம முசுக்கையுடன்கருப்ப
ன்சார்நாலுசாமம், பேச்சப்பாபழச்சாறுநாலுசாமம்பேரானசங்க
கன்சார்நாலுசாமம், பேச்சப்பாமேனிச்சார்நாலுசாமம்தலங்காமல்
சுருக்கிடவே கட்டிப்போமே. உ௱௫

கட்டியதோர்லிங்க மதுபலமேயாகும் கடிதானரவிமதியும்பல
மேயாகும், திட்டமுடன்தான்ராவிமைந்தாகேளுதிறமானகுன்றிம
ணியரைத்துமேதான், பட்டயம்போல் தான்பிசறிலிங்கமீதில் பக்கு
வமாயங்கியதுபதியமாட்டி, சட்டமதாய்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து
சார்புடனேவுமிப்புடத்தில்போட்டிடாயே உ௱௬

போடவேலிங்க மதுவுருகிபாடும் போக்கானசரக்கைகந்துங்கட்
டிப்போகும், நீட்டமுடன் லிங்ககுருதனையெடுத்துநேர்ப்பாகவெள்
ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, வாட்டமுடன் கொடுத்துருக்கமாற்று
ருதும்மைந்தனேவுப்புக்குக்காவிக்கேகா,தேட்டமுடன்கரியோட்டி
லூதிப்போடு தெளிவானமாற்றதுவும் பாருபாரே உ௱௭

பாரேதான்செம்பதுவும் நீங்கியல்லோபாங்கானவெள்ளியதுமா
ற்றுகாணும், சீரேதானவ்விடைக்குத் தங்கஞ்சேர்த்துச்சிலப்பாகத்
தகடடித்துப் புடத்தைபோடு, நேரேதான் தங்கமதுவதிகங்காணும்
நிலையானவித்தையடாவாதவித்தை, கூரேதான்போகரிஷிசொன்ன
மாற்கம் குவலயத்தில் பொய்பாது மெய்பாங்காணே உகஅ

காணவேதுடுப்பொன்றுதானிருக்ககருவானகையதுதான்வே
குமோசொல், நாணவேதவமொன்றுதானிருக்கநாம்செய்பவினைய
துதானென்னசெய்யும், பூணவேமருந்தினது போக்கிருக்க பொலி
வானபாகமது வென்னசெய்யும், நீணவேபோகரிஷிபுகலுமார்க்கம்நி
ட்சயமாய்தெரிந்து கொள்ளும் நெளிவைத்தானே உகக

இரசவேதை.

தானான இரசமதுவுப்சேர்தானென்றுதாக்கானகெந்திபதுசே
ர்தானிரண்டு, வேனுனவடிகனத்தசட்டிலேதான்வெருளாமல்வுப்ப
தனைபடிதான்கொண்டு, பானுசைகீழ்மேலுப்பைகொட்டிப் பாங்காக
கெந்தகத்தைக்கீழ்மேலிட்டு,கோனுகரசமதுவைநடுவேயூதிக்குப்புற
வாக்கியெரிப்பாய் சாமம்பத்தே. உச0

பத்தானசாமமதுசென்றபின்புபாங்காகஎடுத்துப்பார்செந்தூ
ரந்தான், புத்தானலிங்கமதுபோலிருக்கும்பொலிவாசெந்தூரஞ்சொ
சொல்லப்போமோ, சத்தான தங்கமதுபத்துக்கொன்றுதாக்கியரை
செயநீரால் மறுக்காலுந்தான், வித்தான செந்தூரம்வேகமிஞ்சி வெ
குதூரம் வேதைபது ஓடும்பாரே உசக

பாரேதான்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று பாங்காகத்தா
னுருக்கியெடுத்துபாரு, சீரேதான்கருப்புவன்னக்கனமாகும்சிறப்
புடனேயூதிப்பார் சிவந்தபொன்னும், நேரேதான்தகட்டித்துபுடத்
தைபோடுநெடிதானமாற்றதுவுமாறதாகும், கூரேதானுலுக்கோர்த
ங்கஞ்சேர்த்துக் குறிப்புடனே சென்றெடுத்து யுருக்கிப்பாரே உசஉ

போகர்குளிகைவதிசயம்

சென்றேனேவஷ்டதிசைகுளிகை கொண்டேன் திரளான நதிம
லைகளனைத்தும்பார்த்தேன், சென்றேனே பொன்விளையு மணலுங்க
ண்டேன்செழிப்பானகெம்பினிடவுளைவுங்கண்டேன்,சென்றேனேப
ச்சைமலையானுஞ்சென்றேன்சிவப்பானவயிடூரியவிளையும் பார்த்தே
ன்,சென்றேனேநாகார்ச்சுனன்மலையுங்கண்டேன்சேனவிதவதிசயங்
களறிந்திட்டேனே உசந

அறிந்திட்டேன் வெள்ளியென்ற மலையுங்கண்டேன் அப்பனே செம்பினிடமலையுங்கண்டேன், பிரிந்திட்டேன்மேருகிரிதன்னிற்சென்றேன்ரோமரிஷிகள் முனிசித்தர்தம்மை, பரிந்திட்டுயவர்களிடஞ்சென்றுபேசிபலபலவாஞ்சாத்திரங்கள்மறைத்ததெல்லாம், குறித்திட்டுவெளியாக்க வென்றேயெண்ணி குளிகையிட்டுசீனபதி யமர்ந்திட்டேனே ௨௪௪

பதியானதீவு தீவாந்தாங்கள் பறக்கவே குளிகையொன்று செய்துகொண்டேன்,நதியானசத்தசாகரமுங்கண்டேன்நாதாக்களிருப்பிடமுந்துறையுங்கண்டேன், விதியானசாத்திரங்கள்மலைபோற்றங்கம்விஸ்தாரமாயிருக்குங்குகையுக்கண்டேன், மதியானவெள்ளியென்றகாணுற்கண்டேன் மகத்தானசுரங் கமுதல்யான்கண்டேனே ௨௪௫

கண்டேனே ரிஷிகளுடகூட்டந்தன்னைக்காலாங்கிநாயனுர்சமாதிகண்டேன், உண்டானசமாதியிடபக்கந்தன்னில்வுத்தமனேமேருகிரிசமாதியோரம்,அண்டாததடாகமொன்றுயங்கேயுண்டு அதிலுள்ளவதிசயங்கள்யாவுஞ் சொல்வேன், திண்டானவாயிரக்கால் மண்டபந்தான்திறமாகக்கட்டிருக்கும்வண்ணமபாரே ௨௪௬

சித்தர்கள் வருத்துப்போக்கு

பாரேதான்சித்தர்கள்கூட்டமாகப் பதிவாகதூணருகில் சமாதிருப்பார், நேரேதான் காலாங்கிமூலர்தாமும் நெடுந்தூரஞ்சமாதியதுநெருங்கிருப்பார், சாரேதான்சதகோடிரிஷிகள்தாமும் சார்பாகத்தானருகில்வந்துநின்று, கூரேதான் தீதங்கள்மிகவுங்கேட்பார்கோடிமனுதானுரைப்பார்சித்தர்தாமே ௨௪௭

தாமேதான்கருக்குருவும் விள்ளச்சொல்வார் தாக்கானசெந்தூரக்காடுஞ்சொல்வார், வேமேதான்சுன்னமென்றக்காடுஞ் சொல்வார்,மிக்கானகிடாரங்களிருப்புஞ்சொல்வார், போமேதான்ராமரிடவைப்புஞ்சொல்வார், பொலிவானகெடிஸ்தலமும் புகழ்ந்துசொல்வார் நாமேதான்ராவணிஸ்தலமுஞ்சொல்வார்நலமானதிரவியமுமிடஞ்சொல்வாரே ௨௪௮

இராஜாக்கள்வைப்பு.

சொல்லுவார்பொன்னென்றகாட்டையெல்லாம்சூட்சமுடன்றுரைப்பார்வதீதமெத்த, வெல்லுவாரயோத்திநகராசனுனவீரியனுமரிச்சந்திரன்வைத்தபொன்னை,செல்லுவார்பாதாளவஞ்சனத்தைக்

கீர்த்தியுடன்முன்கொடுப்பார்மைந்தாகேளு, புல்லுவார்புருரன்றன் பொன்னையெல்லாம்பொருப்பாகத்தானெடுக்கும்வகைசொல்வாரே

வகையுடனேராசாக்கள்வைத்தமார்க்கம்வகுப்புடனே தானெடுப்பார்சித்தர்வர்க்கம், தொகையுடனே விக்கிரமாதித்தன் சொத்தை துறைகோடிபரிசனமாமெல்லாஞ்சொல்வார், நகையுடனேராசருடசோழவர்க்கம் காட்டிவுள்ளபொருளையெல்லாம் விரித்துச்சொல்வார், பகையுடனேபாண்டவாள் திருதராட்சன் பண்பாகத்தேடிவைத்தபொருள்சொல்வாரே. உ௫ ௦

பொருள்சொல்வார் நளராசன்திரவியங்கள் பூதலத்தில்மெத்தவுண்டுபுகலப்போமோ, இருள்சேர்ந்தகாட்டகத்தில் புதைத்துவைத்தார்எழிலானதேவரிஷிவனந்தானப்பா, மருள்சாய்ந்தமராமரமாம்விருட்சமுண்டுமலையோரலங்கனருகேசித்தர்கூட்டம், அருள்சூழ்ந்தமூலவர்க்கர் மெத்தவுண்டு அவருடைய பலாபலத்தையறையக்கேளே. உ௫க

கேளேநீதிரவியங்கள்மலைபோற்றங்கம் குவித்திருக்குஞ்சாவடியாங்குளமொன்றுண்டு, சூளேகீராட்சதங்கள் கூட்டமப்பா சொல்லவொண்ணுரிஷிகளுடசேர்வைமெத்த,ஆளேதான்மானிடர்களெவர்போனலும் அண்டவொண்ணுதிரவியத்தை யெடுக்கப்போமோ, தாளேதான் மந்திரமாமதர்வணவேதம் தாக்குடனேதானறிந்தோர்போகலாமே. உ௫உ

போகலாம் பொன்னெல்லாம்வாரிவந்து பூதலத்திலரசனுப்வாழலாமே, வாழலாமென்றுசொல்லித்தனத்தைத்தேடி தாரணியில் வைத்திறந்தோர் கோடாகோடி, வேகலாந்தீபதனி லென்றசோதி மேதினியில்கேட்டிருந்துவீணுய்மாண்டார், சோகலாஞ் சித்தர்மனமென்றெண்ணுமல் நொடிக்குள்ளேசாபத்தால்மாண்டிட்டாரே.

விலாட்மாநகரம் தருமர்வைப்பு.

மாண்டிட்டார்வரைகோடிரிஷிசாபத்தால் மண்டலத்தில்மடிந்தவர்கள் கோடாகோடி, தூண்டிட்ட கருமான மின்னமொன்றுசூட்சமுடன் சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, வேண்டிட்ட திரவியங்கள்மெத்தவுண்டு விலாடனும்நகரமதில்மலையோரந்தான், தாண்டிட்ட கோபுரமாந் தேவஸ்தானம் தனிப்பிள்ளையார் கோவில்வுண்டுபாரே. உ௫௩

பாரேதான்திருக்கோயில்குளமுமுண்டுபடிகமாம்வட்டக்கல்பாறையுண்டு, நேரேதான்சிவாலிங்கஞ்சமைத்திருக்கும் நெடிதானகுத்துக்கல்பாறையுண்டு, சீரேதான்தருமரிடதிரவியங்கள் தேடவொண்ணுமலேபோலதங்கமப்பா, சீரேதான்களஞ்சியங்கள் ஜோடாகோடி குறிக்கமுடியாதென்றுகூடினரே. உருரு

விபீஷணன் வைப்பு.

கூறினேன் போகரிஷிசொல்லுமார்க்கம் கொற்றவனும்விபீஷணன்திரவியங்கள், தேறினதோர்கோடிவரையுகாந்ததங்கம் கொட்டியேகிடக்குமதுலங்கைதன்னில், மீறினதோர்பச்சைவடம் தாவடங்கள் மின்னலைப்போலொளிவீசு மிலங்கைதன்னில், மாறியதோர் கோட்டை முகம்பதிமுன்னாக மன்னவனார் நிதியனைத்துங்காணலாமே. உருசு

காணலாம்பொற்கோபுரவாசல்முன்னே கருவானசெந்தூரக்கிடாரமுண்டு, தூணெலாந்தங்கமதுசெம்புவன்னம்துறைநடுவேசெயரசக்கிடாரமுண்டு, பூணெலாம்வாபரணமெத்தவுண்டு பொங்கமுடன்தானிருக்கும்புரவிபூண்டு, நீணலாந்தெய்வலோகபுரவிமீதில் நெடிதானரக்கையது தோன்றுந்தானே. உருஎ

விபீஷணன் தாம்பிரமாளிகையை இந்திரசித்தன் தூம்பரவேதை.

தானானபுரவியதுதானிருக்குந்தனியான சப்ரகூடமண்டபந்தான், வேனானசெம்பினிடமாளிதானும்விண்ணுலகில்விஸ்வகர்மகிருபர்தன்னால், பானானவிபீஷணனுமாண்டுதன்னில்பாவித்த மண்டபத்தின்மகிமைசொல்வோம், கானானயிந்திரசித்தன்சிசுபாலன்தான்காட்டியதோர்வாதவித்தைக்காணலாமே, உருஅ

ஆமேதான்செயரசமாஞ்செந்தூரத்தை அடவுடனே தாம்பிரத்தின்மாளிதன்னில், தாமேதான்காலடியில் மண்டபத்தில்தாக்கவே தூம்சரமாம்செயகூதத்தை, காமேதான்தடவிதணலைக்காட்டக் கட்டடமாமாளிகையும் பழுத்துதங்கம், நாமேதான்கண்டபடிசொர்னமாளிநளினமுடனிந்தரசித்தனாட்டினனே. உருகூ

நாட்டினான்சித்தர்முதல்ரிஷிகள்தாமும் நடுக்கமுடன்திடுக்கிட்டேவோடிவந்து, மீட்டினதோர்செயகூததூம்பரத்தைமேதினியிகாரிடமுங்கிட்டாமுற்றுன், பூட்டினார்கிராடமென்றசெயகூதத்தைபூதலத்தில்யாரேனும் நெருங்கவொட்டாத்தாட்டினார் சமாதியிலேகிடாரமெல்லாந் தாரணியில்பாதாளம்புதைத்திட்டாரே. உகூ0

இந்திரசித்துசாபம்.

புதைத்துமேரிஷிகோடிமுனிவர்தாமும் பூதலத்திலிந்திரனுஞ்சித்தனுக்கு, பதைத்துமேசாபமதுகொடுத்திட்டார்கள்பாருலகில்பத்தனுய்த்திரியவென்ருர், சிதைத்துமேயிந்திரனுஞ்சித்தராசன் சிறையிட்டுமுறையிட்டுத்திரிந்தான்பாரில், வதைத்துமேதானிறந்தயிந்திரசித்தை வாகுடனே சாபமதை தீர்த்தார்பாரே. 261

சாபநிவர்த்தி.

தீர்க்கவேஜனகமுனிபெரியோர்தாமும் திறமுடனே கானகத்தில் கொண்டுசென்று, பார்க்கவே யெல்லோரும் புகழவென்று பாலித்தார் ஞானுபதேசவுண்மை, தேர்க்கவேசித்தருடமகுத்துவத்தை தெளிவுறவே ஜனகமுனியெடுத்துக்கூற, மார்க்கவேமனேலயத்திலகித்துநின்று மதிப்புடனேயோகசமாதியில்நின்ருரே. 262

நின்ருரேயிலங்கைபதியோரந்தன்னில்நெடுந்தூரம்சுனையொன்று தடாகமுண்டு, குன்ருனமலைபோலப் பூஷணங் ள் கோடானகோடி செம்பொன்திடாரந்தன்னே, வன்ருனபூமியிலேபதிந்துவைத்தார் வாகானவேதாளங் காவலுண்டு, நன்ருனபூஷணமாஞ்சாடிவைப்பை தரணியில் போகரிஷி கண்டிட்டேனே. 263

கண்டிட்டேனிலங்கைக்குமேற்புரத்தில் கருவானசுரங்கமுண்டு திடாரந்தன்னில், குண்டிட்டசாவடியாங் கோட்டைவாசல் கொடிதான கிங்கிலியர் அனுமார்கூட்டம், தண்டிட்டகாவற் காரனேகருண்டு சதகோடிரிஷிகளெல்லாம்வருவார்போவார், கொண்டிட்ட சிதையாபரணந்தன்னைக் கோடித்துத்தான்வருவார்முனிதர்தாமே. 264

இராவணன்வைப்பு.

மூனியானலங்கைக்கு வடபாகத்தில்முனையான மலையோரம்பாறையுண்டு, கனியானமண்டப மாங்கோட்டையுண்டு தாக்கானசட லோரங்குத்துக்கல்லாம், கனியானதேவதாமாவிருட்சம் கடலருகே ராட்சதாள்கூட்டங்காவல், பனியானசூரியசந்திரனுங்காணுர் பாருல கில்யெவராரும்பார்க்கப்போமா.

பார்க்கவே வெகுகோடி சித்தர்தாமும் பதிவாகக் காணவென்றுவருவார்போவார், ஆர்க்கவேமுடியாது தனத்தின்சேர்வை ஆரறிவாரி வ்வுலகிலதீதமெத்த, தீர்க்கவேதுளிகைகொண்டியானுஞ்சென்று திரளானகோட்டைவழிதான்கடந்து, வர்க்கவேசுரங்கத்தின்வழியுங்கண் டேன் யெழிலானராவணனூர் நிதிகண்டேன். 266

பாஞ்சாலன்வைப்பு.

நிதியானதளவாசலனைத்துங்கண்டேன் நெடிதான பாஞ்சாலன் கிடாரவைப்பு, பதியானகடலோரம்விருட்சமுண்டு டாங்கானகோட்டைக்கு யிடபாகத்தில், வதியானமணலென்றவாறுமுண்டு மகத்தான வாற்றருகே சுனையுமுண்டு, துதியான கிங்கிலியர் காவலுண்டு துறைமுகத்தில் கறுப்பண்ணன் நிற்பான்பாரே. 267

நிற்பானேபாஞ்சாலன்எக்கியசாலை நெடிதானபொன்விலையுந் தலமொன்றுண்டு, கற்பானகன்னிகை களங்கிருப்பார் கண்டாலே சாபத்தால் சமைப்பார்கண்டீர், பொற்பான குடமெடுத்துச் சலமேதூக்கி போற்றியே யெக்கியத்திற் கர்ச்சனையேசெய்வார், துற்பான யாகசாலயத்தைக்கண்டேன் துடியானகுளிகையிட்டுநடந்தேன்பாரே. 263

நடந்தேனேசீனபதி நாடிவந்தேன் நானங்கே சிலகால மிருந்துபார்த்தேன், தொடர்ந்தேனே தட்சணமாம் பதிக்குவந்தேன் தொடரான வஞ்சனமாங்கிரியில்வாழும், அடர்ந்தேனேயவரிடமாங் குகையிற் சென்று அடங்காத சாத்திரத்தி னுளவுபார்த்துக், கடந்தேனேசிகரமலை மேலைசென்றேன் கடாட்சிக்கரிஷிபதத்தை துறைபார்த்தேனே. 269

துறைகண்டேன் காலாங்கிபாதங்கண்டேன் துய்யமலர் தானெடுத்துச் சரணஞ்செய்தேன், கரைகடந்தேன்கடந்தமுனி ரிஷிகள் தம்மை காக்கவென்றுலவர்களிடபாதஞ்சென்றேன், முறைகொண்டேன் சித்தர்களை யான்வணங்கி மொழிந்திட்டேன்லோகத்தின் மகிமைதன்னை, தரைகண்டே னடிமுடியுமனைத்துங்கண்டேன் சதாசிவ்ஷ்டையத்தனையும்வெளியிட்டேனே.

வெளியிட்டவென்தன்மேல்சந்தோஷித்துவெளியாகசாத்திரத்தின் மறைப்புதன்னை, பளியிட்டசாபத்தை நிவர்த்திசெய்து பாருலகிலெல்லோரும் பிழைக்கவென்று, குளியிட்டகவனமுதல்கெவுனசித்தி குறிப்பான வடையாளமனைத்துங்காட்டி, வளியிட்டாரென்தனுக்கு வாக்குசொல்லி வரங்கொடுத்தாரிஷிமுனிவர்சித்தர்தாமே. 271

போகர்இறந்தவரைக்காண்பிக்கிரஜாலமாளிகை.

சித்தருடன்வரம்பெற்றுத்திரும்பியானும் சென்றேனேசீனபதி தேசந்தன்னில், நித்தமுடன்முனிரிஷிகள் சித்தர்தாமும் நேர்ந்துரைத்த முறைப்படியேயானுங்கொண்டு, சத்தமுடன் செத்ததொரு மனிதர்தம்மை தாரணியில்காணுதற்கு ஜாலஞ்சொல்வேன், பத்தியுடன் மாளிகையாமச்சிவீடு பாங்காகத்தான்சமைபபீர்மைந்தர்கேளீர். 272

கேளவேபத்தடியாய் நான்குபக்கம் செடியானசத்தில்லாமச்சிவீடுநீளவே
வொருபக்கம்சந்தமைத்து நிலையான வாள்போக யிடமுண்டாக்கி, தாளவேக
ண்ணடிக்கீழ்புதைத்து தாக்காகச்சுற்றிலும்படமடைத்து, ஆளவே ஒவ்வொ
ருபடததில்தானும் அய்யனே ஆண்பெண்ணாய் ரூபஞ்செய்யே. 273

செய்யவேகண்ணாடி யறுபத்துநான்கு திறமுடனே வைங்கோல மையி
னாலே, பையவேவெவ்வெரு சட்டந்தன்னில பாங்காகப்பலவிதரூபமாக, தொ
ய்யவே சகலவிதவர்ன்னத்தாலே தோற்றவே நேத்திரத்திற்கழகதாக, மைய
வேமறைப்பினிட கருவினாலே மாட்டடாநெற்றுதனில் பொட்டும்வையே.

வைக்கவேமாளிகையில் மேற்புரத்தில் வகையுடனேவாகாஷங்காண்பத
ற்கு, கைக்கனத்தக்குழாவொன்று துத்தநாகம்கடுந்தூரம் பார்வையது தெரி
யவேதான், மெய்க்கவேகுழாவினிட சந்தினாலே மேல்நோக்கி வாகாஷந்தன்
னைப்பாரு, பொய்க்கவேகண்ணிமைகள் சிமிட்டாமற்றான் [illegible]
னின்று சிரசைப்பாரே. 275

பார்க்கையிலேரூபமது வெதிர்ச்சிந்தும் பாங்குடனேமறுபடியு மாமாரூ
பம், பார்க்கையிலே மறுபடியும் கண்ணாடிபாரு படிகமென்ற கண்ணாடி ரூபங்
காட்டும், பார்க்கையிலேயாரைநீ நினைத்திட்டாலும் பட்சமுடனெதிர் நின்று
தோற்றங்காணும், பார்க்கையிலேநிஜரூபமிறந்தோர்காண்பீர் பாரினிலேசா
லவித்தைப்பகரலாமே. 276

பகரலாம்தோற்றமதை காணும்போது பகற்காலமேகமது யிருக்கப்போ
கா, நகரெலாஞ்சூரியனி னொளியேவேண்டும் நாட்டமுடன் திரைக்குள்ளே
நிற்கும்போது, சகரலாம்காண்பதற்குயிடமும்வேண்டு சட்டமுடன்கடிகை
தனில் பத்துக்குள்ளே, புகரலாம்மாளிகையில் சாலவித்தைபுகழ்ச்சியுடனே
ப்போதுங்காட்டுவீரே 277

காட்டவேமாளிகையிலுட்புகுந்து கனமான ரூபமதைக் காணும்போது,
நாட்டமுடன் மனேலயமுமாறியேதான் நடுக்கமுடன்நேத்திரத்தில்ரூபங்கா
ட்டும், வாட்டமுடன்செகசால வித்தைதன்னை வாகுடனே மானிடர்களறிய
வென்று, தேட்டமுடன் போகரிஷிபானுங்கண்டு தெளிவாகப்பாடிவைத்தே
ன் திழுமிதாமே. 278

திறமான வித்தைதன்னை சீனந்தன்னில் தெளிவாகச் செய்தது மல்
லோ கீர்த்திபெற்றேன், திறமான போகரிஷியென்றுசொல்லி திக்கிலு

ள்ளசெனமெல்லாங்கண்டுவந்து, திறமானவித்தையிதுவதீதவித்தை
தேசத்தில்கிட்டாதுசித்தர்க்கில்லை, திறமானலோகமதைமயக்கும்வி
த்தைதெரிவித்தார் போகரிஷியென்றிட்டாரே உஎகூ

என்றிட்டசித்தரெல்லாமொன்றாய்க்கூடிஏகாந்தம்பேசியல்லோ
எனைக்கோபித்தார் கன்றிட்டபாலதுபோல்யானும்பொங்கிகடிந்து
ரைத்தமொழிதனையேகருத்திலுன்னிவென்றிட்டரிஷி முனிவர்சால
ம்சொன்னார், வேதாந்ததாயெனக்குச்சாபந்தீர்த்தாள் அன்றிட்ட
சாபமதைகடந்துயானும் அப்பனேயனேகவித்தைசெய்தேன்பாரே

போகர்மலையின்பேரிலிருந்து குதித்தது.

பார்க்கவேவாகாசபர்வதந்தன்னில் பரிவுடனேகுதிப்பதற்கு
கூண்டுசொல்வேன், தார்க்கவேவட்டமாங்குடைதானென்றுபாங்கா
ஐகுடைக்கிளமகலஞ்சேளீர், ஏர்க்கவேயாரடியாவட்டவீடு வெழிலா
னபட்டுவடந்தன்னுறுஞ்செய்து, தீர்க்கவேபிரம்ப துவுமுப்பத்திரண்டு
திறமானசக்காமுமொன்றேமாட்டே உஅக

மாட்டவோசக்கரத்திலிரும்புக்கம்பி மார்க்கமாய்தான்முடுக்கி
வாணிமாட்டி,நீட்டமுடன்கம்பிக்குத்துணிதான்போர்த்துநெடிதா
னசூத்திரமாங்கயற்தான்கோர்த்து, வாட்டமுடன் தான்விரித்து கு
டைகையேந்திவாகாகத்தான்குதிக்கில்வாயுபூந்து, தேட்டமுடன்கா
ற்றதுவுங்கூண்டேதூக்கும் தீவிரமாய்மனிதனுந்தான் கீழ்நோக்க
லாமே. உஅஉ

நோக்கலாம் குடைதனையேகையிலேந்தி நொடிக்குள்ளே மலை
யைவிட்டுகுதிக்கும்போது, தூக்குமேகொடைதானுமனிதனைத்தா
ன்துப்புரவாய்மனிதனங்கேதுணிவுகொண்டுதேக்குடனே பூமிதனி
லிறங்கும்போது,தேசமெல்லாங்கண்ணுக்கு ளனுவுபோலும் நோக்
குடனேதெரியுமென்றுபோகர்தானும்நேராகப்பாடிவைத்தேன்நே
ர்மைபாரே. உஅ௩

பாரேதானின்னமொருசூட்சஞ்சொல்வேன் பாருலகிலிந்தவித்
தைபழக்கஞ்செய்ய, சீரேதானூற்றருகே தன்னிற்சென்றுசிறப்பான
ஜலமதுவும்நிற்கும்போது,நீரேதான்பாளமதில்நின்றுகொண்டுநேர்
த்தியாய்க்குடைதனை யேகையிலேந்தி, தீரேதான்சலமதினில்குதிப்
பாயானால் திறமானதேகமது பழுதுறாதே. உஅச

பாளம்என்பது வாராவதி.

பழுதுமேவாராது தேகந்தானும்பலகாலுமிப்படியேபழக்கஞ்
செய்தால்,கழுதுவளதானிருக்கம் பனையின்மேல் கருவாகத்தானே

றிகுடைகையேந்தி தொழுமேபராபரியைமனதிலெண்ணிதொய்யா
மலேபூமியிலேகுதிப்பீரானால்,முழுதுமேலேசுடனேபழக்கந்தன் னா
ல் முனையானகோபுரத்திலேறலாமே. ௨௮௫

எறலாந்தேவதா கோபுரத்தில் யெழிலானகுடைதனையேகையி
லேந்தி, தேறலாஞ்சிகரபுரைமீதிருந்துதேற்றமுடன் குடைதனையே
விரித்துயேந்தி,மாறலாமேலிருந்து கீழ்குதிக்கில் மதிப்புடனேதீரனா
யிருந்துகொண்டு, கூறலாமிகபழக்கமதிகமாகிகுன்றின்மேலேறுதற்
குகுணமுண்டாமே ௨௮௬

குணமுண்டாமடமணமுண்டாங்குவலயத்தில் கோடிபேருனே
வந்துமனங்களிப்பார், பணமென்னகோடிதனம்படைத்தாலென்ன
பாருலகிலிவ்வித்தைதப்பகரப்போமோசின்மதிலேயானுமிந்தவித்தை
தன்னைச்சீனபதிசென்று செய்துகீர்த்திபெற்றேன், வனமுடனேமா
னிடர்கள்பிழைக்க வென்றுவாகுடனே பாடிவைத்தேன் வளமை
பாரே. ௨௮௭

பாடினதோர்வண்மையினால்சித்தரெல்லாம்பாருலகிலேன்மீது
கோபங்கொண்டார், தேடினதோர்நாதாக்களீதிவித்தைதெருவினி
லேவீணாகப்போச்சுதென்று, கூடியேயெல்லோருமொன்றாய்க்கூடி
கூறினார்சாபமது யென்னசொல்வேன், நாடியேகாலாங்கிநாதர்பாத
ம்நான்வணங்கிசாபமதை தவிர்த்திட்டேனே ௨௮௮

தவிர்த்திட்டேன்மறுபடியுஞ்சித்தர்கூடி தயவுடனேயெனைபழை
த்துதர்க்கம்பேசி, மவிர்த்திட்டசாலமதுமிஞ்சிப்போச்சுமகத்தான
வித்தையதுபாழாய்ப்போச்சு, உயிர்த்திட்டவித்தையது சொல்லப்
கா வுத்தமனே செத்தவரைபிழைக்கும்வித்தை, நிவர்த்திட்டு மற்ற
தெல்லாஞ்செய்யவென்று நீணிலத்தில்நாதாக்கள் தடுத்திட்டாரே()

தடுத்திட்டமொழிப்படியேயாண்வணங்கி தட்டாமலவர்பாதம்
பணிந்துமேதான், அடுத்திட்டநிர்வாணிபாதஞ்சென்று அப்பனே
நெடுந்தவசுதானிருந்து கொடுத்திட்டவித்தையெல்லா குவலயத்தில்
கொட்டினேன்மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, எடுத்திட்டுக்குளிகை
தனைகொண்டியானும் ஏகினேன்சீனபதியமர்ந்திட்டேன் ௨௯௦

பதியானமேருகிரிதன்னிற்சென்றேன்படியானசிகரைவரையா
னுங்கண்டேன், நதியானதனையொன்றுவங்கேகண்டேன்நாதாக்களி
ருப்பிடமுந்துறையுங்கண்டேன், பொதியானபுத்தொன்றுவங்கேயு
ண்டுபுகழானசித்தொருவரதிலேகண்டேன், துதியானநமஸ்காரஞ்
செய்துகொண்டுதொழுதுமேயவர்பாதம்பணிந்திட்டேனே ௨௯௧

பணிந்திட்டேன்சித்தரையான்வணங்கிமெத்தப்பரிவாகநின்று கொண்டுபான்மைகேட்டேன் துணிந்திட்டுயவரிடமும்பத்திவைத்து தொண்டனுய்க்கிழிருந்தா துதித்துநின்றேன்களிந்திட்டுஎன்பேரில்கி ருபைகூர்ந்துகடாட்ச்சிக்கயெந்தனைநீயெவர் தானென்றார்வணிந்திட் டுயென்பேருபோகரென்றேன் வந்தவரலாரென்னசொல்லென்றாரே.

சொல்லவே சீனபதிகடந்துயானும் துப்புரவாய்குளிகையதாபூ ண்டுகொண்டு,மெல்லவேமேருகிரிபார்க்கவென் றுமேன்மையாய்த்த ங்களிடஞ்சேர்வைகண்டேன், புல்லவேபவரெனக்கு வாக்களித்தார் பூதலத்தில்மனிதராப்பாவந்தாயென்றார் அல்லவேநானுமுன்னைச்சபி ப்பேனென்றார் அப்பனே மனம்பொருத்தேனென்றிட்டாரே ( )

என்றுமேபாலனுமேயேங்கிநிற்க வென்பேரில்மறுபடியுங் கிரு பைவைத்து, குன் றுமேல்வந்ததுன்க்கதிகுற்றம்கொடிதான தண்ட னைகள்செய்யவேண்டும், ஒன் றுமேயாமுனக்குச்செய்யாமற்றுன்வுத் தமனேவுபதேசஞ்செய்வேனென்றார், கன் றுடனே தாய்ச்சேர்ந்தக்க ணைதயைப்போலக் காத்திருந்தேன்வெகுநாளாயானுந்தானே ௨௯௪

காத்திருந்தயெந்தனுக்குகடாட்சம்வைத்துகைலாசமேருகிரிய ந்தபாலா, பார்த்திருந்து துவாபரமாய்புகத்தில்யானும்பர்வதமாமே ருகிரிதன்னில்வந்தேன், சேர்த்திருந்தவதிசயங்கள்மெத்தவுண்டுசெ ப்பினுரெந்தனுக்கு வெளிதாக,போர்த்திருந்தபுலித்தோலிஞசனத் தைப் பொங்கமுடனெனக்களித்தார்புதுமைபாரே ௨௯௫

போகரிடம்பதுமைபேசியது.

புதுமையுடன் கனியொன்றுயெனக்களித்தார் பொங்கமுடன்பசி யாறிவீற்றிரிந்தேன்,பதுமைதனையவரிடத்தில்கண்டேன்யானும்பட் சமுடனதுவருகில்நின்றிருந்தேன்பதுமையுடனென்னிடத்தில்மிகவு ம்பேசிகருவானமறப்பையெல்லாம்பிரித்துக்காட்டி,முதுமையுடனு பதேசஞ்செய்துயென்னை மோட்சவழிக்கேகும்வழிசொல்லலாச்சே.

ஆச்சப்பாபிரதமையின் மகிமைதானும் அதற்கப்பால்மேருவி ன்வடபாகத்தில், பேச்சப்பாயில்லையது பதுமையப்பாபேரான பது மையொன்று மங்கேகண்டேன், மூச்சப்பா சுவாசனையால் வுயிரென் றெண்ணி முன்னிருந்தபதுமைபோ லிருக்குதென்று, வீச்சப்பாவத னிடதில் நின்றேன்யானும்வேடிக்கைவினோதமெல்லாஞ் சொல்லலா ச்சே. ௨௯௭

இரண்டாவது பதுமைக்குபோகர் வணக்கஞ்சொல்வது,

சொல்லுவது வப்பதுமை புதுமைமார்க்கம் சுந்தரனே யாறென்றுபெனைதான்கேட்க, மெல்லவே யான்பயந்து நடுநடுங்கி மெத்தவுபசாரமுடன் வணங்கியானும், வெல்லவே காலாங்கி நாதர்பாதம் விருப்பமுடன் தான்தொழுது யெடுத்துரைத்தேன், புல்லவேயென் பேருபோகநாதன் புகழ்ச்சியுடன் குளிகையிட்டுவந்திட்டேனே. ()

வந்திட்டேன் சினபதியான்கடந்து வாகுடனேமேருகிரி காணவந்தேன், குந்திட்ட சித்தருடபுத்துகண்டேன் கோடித்துஅவர்பாதம்பணிந்துநின்றேன், முந்திட்ட பதுமையொன்று முன்னே கண்டேன்மொழிந்திட்ட வனேகவித வதிசயங்கள், தந்திட்ட தெந்தனுக்குமனேகவண்மை தயவுடனேகொடுத்ததென்று மொழிந்திட்டேனே. உகக

மொழிந்திட்டவார்த்தைதனைக் கேட்டபோது முனையானபதுமைபது வென்னைப்பார்த்து, சுழிந்திட்டவனேகவித வித்தையெல்லாஞ் சூட்சமுடனெந்தனுக்கு சொல்லலாச்சு, பருந்திட்ட நானுமல்லோ வெகுவாய்பேசி பாங்கான வுயிர்கொடுக்கு மூலிகேட்டேன் வழிந்திட்டுயெந்தனுக்கு சொன்னதென்றால்வையமெல்லாஞ்சித்தாகப் போகுந்தானே. ௩௦௦

போகுமென்று சொல்லிபல்லோ வந்தவித்தை பூதலத்திற் செய்யமுடிபோகாதென்று, சாகும்வித்தை யெழுப்புவதுஞ் சரியுமல்ல தற்காலமுந்தனுக்கு மனேகவித்தை, பாகுடனே செகசால மிந்திரசாலம் பாங்கான கோகர்ணமயேந்திரசாலம், ஆகுடனே கூடுவிட்டுப்பாயும்வித்தை அப்பனேயெந்தனுக்கு கொடுக்கலாச்சே. ௩௦௧

போகர்-சுப்பிரமணியர்கோயில்கண்டது.

கொடுக்கவேயெந்தனுக்கும் ரிஷியும்வந்து குறிப்புடனே யெந்தன துராசிபார்த்து, விடுக்கவேவேண்டுமென்று மனதிலெண்ணிவே தாந்த நுட்பமெல்லா மெனக்கோதித்து தொடுக்கவே வடிவேலர் கோயில்முன்னே துற்புறவாய்ப்போவதற்கு துறையுஞ்சொன்னர், நடுக்கவே சிகரம்வரை மேலேயேறி நன்னமுடன் வேலவரைக் கண்டிட்டேனே. ௩௦௨

கண்டிட்டேன்வேலவரை யடிபணிந்தேன் காலாங்கிநாதரைத் தொழுதுபோற்றி, மண்டிட்டுக்கால்பணிந்துயடிவணங்கிமகாதேவா சரணமென்று தொழுதேன்யானும், தெண்டிட்டவடியேனை வேலர்

பார்த்துதேவரிடம்வந்ததென்ன பாலாவென்றார், விண்டிட்டேயானு மப்போவரலாறுசொன்னேன் விரும்பியேயெந்தனையுமாட்கொண் டாரே. ௬௦௫

கொண்டவுடனடியேனுந்தான்பணிந்து குறிப்புடனே காலாங் கிதனைநினைந்து, அண்டசராசரங்க ளெல்லாங்காணவென்று அய்ய னேகுளிகைதனை பூண்டுகொண்டு, கண்டறியவேண்டுமென்றுமேரு தன்னில் கருத்துடனே சிகரவரையேறிவந்தேன், திண்டமுடன்புத் தொன்று யாளுங்கண்டேன் திறமான சித்தொருவரிருந்திட்டாரே.

இருந்திட்ட சித்தரென்னை கண்டுவந்து இனிதாக வாய்மொழி கள் தாமுறைத்தார், வருந்திட்டு யானுமெனக் கெதியேதென்றேன் வாகானசித்தரவர்பேசவில்லை, சருந்திட்டபதுமையது தன்னைப்பா ர்த்துசட்டமுடன்கண்சாடைக்காட்டினார்பார், மருந்திட்டபதுமை யது யென்னையாரென்ன மார்க்கமுடனன்பயந்து போகரென்றேன்.

என்றேனே பதுமைக்கு விடையுஞ்சொன்னேன் என்மீதுபது மையது கிருபைவைத்து, குன்றானபொருளெல்லா மெனக்கோதித் துருவலயத்தில் போகவென்று வாக்களிக்க, பன்றான சிகரவரைக் காணவென்று பாங்குடனே மறுபடியு மேலேவந்தேன், ஒன்றான பதுமையதுபின்னுங்கண்டேன் ஒகோகோநீயாரென்றோதலாச்சே.

போகரிஷி ஆசீர்மம்சொன்னது.

ஒதவேயான்வணங்கி ஒடுங்கிநின்று ஒப்பமுடன் தான்பணிந்து தொழுதுநின்றேன், நீதமுட னெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் நிட்கள மாம் பூரணத்தை யோதிற்றங்கே, போகரிஷியங்கிருந்து வாழ்த்து சொன்னார் பூதலத்தில்போய்பிழைக்க வயணஞ்சொன்னார், தோத முடனனைத்துங் கேட்டுமேதான் தோற்றமுடன் தங்களிடங் கண் டேன் தானே. ௬௦௭

கண்டுமேதானுரைத்தேனதீதமார்க்கம்கைலாசநாதரங்கேகிரு பைகூர்ந்து, அண்டமுடன்மேருகிரிதன்னில்வாழும்அழகானமயில் மீதிலிருந்துகொண்டு, தொண்டனெனக் கதிசமுட னுபதேசங்கள் சுருக்கமுடன்றானுரைத்தார் ஞானம்நூறு, விண்டுமே மேல்வரையி ற்சிகரம்போனேன் மிக்கானகணபதியைக் கண்டிட்டேனே. ௬௦௮

இட்டேனே கணபதியை யானுங்கண்டேன் இயலானமேருகிரி தன்னில்வாழும், அட்சான பெருச்சாளிவாகனத்தி லன்புடனே வி னயகரும்வீற்றிருந்தார், கிட்டானதேவருடனனேகம்பேர்கள், கிரு

பையுடனக்கிருந்தார் சேர்வைகண்டேன், சட்டான தோத்திரமும
றுநூறுசொன்னார் சர்ங்கமுடனுபதேசம் பெற்றேன்பாரே. ௩௦௯

பாரேதான் மேருகிரி பக்கம்போனேன் பாங்கானசுனையுண்டு
குகைதானுண்டு, சீரேதான் சித்தரவர்நூறுபேர்கள் சிறப்பாக வங்
கிருப்பார்தவயோகத்தில், நேரேதானவர்கள் முகந்தன்னில்நின்றே
ன்நிஷ்கரமாயெந்தனையும் நிமிர்ந்துபார்த்தார், சேரேதானிவ்விடத்
தில் வந்ததென்ன சிறியதோர்பாலகனே சொல்லென்றாரே. ௩௧௦

சொல்லென்றார் சித்தரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி சூழ்ந்துகொ
ண்டாரெந்தனையுங்கிட்டிவந்து, கல்லென்றகல்லோடே யான்பயந்து
கர்த்தாவாங் காலாங்கிநாயர்தம்மை, புல்லனான்சிறியவனும்யாநினை
ந்துபுத்தியுடன் தைரியங்கள்மிகவுண்டாகி, வெல்லவே சித்தர்களைய
டியணிந்து விருப்பமுடனென்பேரு போகரென்றேன். ௩௧௧

போகர்நான் குளிகையிட்டு சீனம்விட்டுப் பொங்கமுடன் மே
ருகிரி தன்னைக்காண, வேகமுடனுலுவரை யேறிவந்தேன் வேதாந்த
மாயதனையே காணவில்லை, வூகமுடன் வடிவேலர் தன்னைக்கண்டே
ன் யுற்றதொரு பதுமைமுகம் சேர்வைகண்டேன், சாகமுடன் சித்
தருடதெத்துகண்டேன்சண்முகத்தின் சூலமுதல்மயில்கண்டேனே.

மயில்கண்டேன் சுப்பிரமணியர் தன்னைக்கண்டேன் வாகான
பதுமைபொன்று வங்கேகண்டேன், ஒயிலுடனேபதுமை யுபதேச
ங்கேட்டேன் ஓங்காரசத்தமது காதிற்கேட்டேன், வெயிலுடனேப
னிமுகமுந் திசைகள்மாறி வெட்டவெளி சின்மயத்தின் சோதிகண்
டேன், குயிலுடைய சத்தமது பதுமைகூற கொற்றவரே தமதிடத்
தில் வந்திட்டேனே. ௩௧௩

வந்திட்டேனென்றலுமே வார்த்தைசொன்னேன்வாராகளந்த
னுக்குகிருபைகூர்ந்தார், முந்திட்டசாபமதை நிவர்த்திசெய்துமொ
ழிந்திட்டார் மாநிலத்தில்போகவென்றார், பிந்திட்டுயடியேனுஞ்சித்
தர்முன்னே பேசினேன் வெகுவாகவாதுசெய்தேன், தந்திட்டாரெ
ந்தனுக்கு சாத்திரங்கள் சதகோடிவித்தைகளையறிந்திட்டேனே.

அறிந்தேனே மேருவுக்கு தென்பாகத்தில் அஷ்டவிதசித்தர்க
ள்தானங்கிருந்தார், பறிந்திட்டு யவர்களைநான்தெரிசித்தேதான்பா
ங்குடனேயவரிடமும் வணங்கிநின்றேன், சறிந்திட்ட சாத்திரங்கள்
மிகவுஞ்சொன்னார் சரிகைகிரியோகமுதல் யாவுஞ்சொன்னார்,குறிந்
திட்ட வஷ்டாங்க யோகஞ்சொல்லி கொற்றவா நீயாரென்றெனைக்
கேட்டாரே. ௩௧௫

கேட்டவுடன்காலாங்கிநாயர் தம்மைக் கிருபையுடன் றன்பணிந்து நினைத்துயானும், தேட்டமுடன் சீனபதிதனிலிருந்துதிறமான குளிகையது பூண்டுகொண்டு, வாட்டமுடன் மேருகிரிகாணவந்தேன் வாகுடனேயாதரித்து கார்க்கவென்றேன், கூட்டமுடன் சித்தர்களுமொன்றாய்க்கூடி கூறினார் ஞானோபதேசந்தானே. ௫௧௬

சித்தர்கள் உளவுசொன்னது.

தேசமாம் சாத்திரத்தின் தொகுப்பைக் கேட்டேன் தெளிவாகதாமுரைத்தார் வுளவையெல்லாம், மோசமில்லை யென்றுசொல்லியென்னைநம்பி மொழிந்திட்டார் சித்தர்களின் மறப்பையெல்லாம், பாசமுன்கிட்டிருந்து யழைத்துப்போய் பாங்கானகிடாரமுதல் செயசூதத்தை, நேசமுடன் தானிருக்குஞ் செந்தூரத்தைநிட்சயமாயெந்தனுக்கு காண்பித்தாரே. ௫௧௭

காண்பித்தார்சித்தர் தம்மைவிட்டுநீங்கிகடந்துமே சிகரம்வரையேறலானேன், காண்பித்தார் மேருவுக்கு கீழ்பாகத்தில் கருவானமூலியுண்டு வேதையுண்டு, காண்பித்தார் குகைமுதலாமடங்கள்தம்மை கடியானசித்தர்முதலிருக்கும்மார்க்கம், காண்பித்தார்சதகோடிராமலிங்கம் கருத்துடனே தானிருக்குந் தலங்கண்டேனே. ௫௧௮

தலங்கண்டேன்சதகோடி சமாதிகண்டேன் தாக்கான சித்தர்களின் பெயருங்கண்டேன், வலங்கண்டு யிடம்புரியாய் சுத்திவந்தேன் வாகுடனே வர்ச்சனைகள்மிகவுஞ்செய்தேன், பலங்கொண்ட சித்தருடசமாதிநின்றேன் படிகமென்ற லிங்கமதைபணிந்துநின்றேன், கலங்கொண்டுகாலாங்கிநாயர் தம்மைக் கருத்திலேதானினைந்துகலங்கிட்டேனே. ௫௧௯

கலங்கிட்டயெந்தனையுங் கார்க்கவென்று கடிதான சமாதிதனிலிருந்தசித்தர், துலங்கிட்டசமாதி தனிலிருந்துகொண்டு துப்புரவாயெந்தனையும தட்டிக்கேட்க, விலங்கிட்டு யானுமது தூரநின்றுவிருப்பமுடன்றாள்பணிந்து போகரென்றேன், மலங்கிட்டு சமாதிதனிலிருந்தசித்தர் மார்க்கமுடனுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. ௫௨௦

மேருவுக்குமேற்குசித்தர்மகுத்துவம்.

செய்திட்டபிற்பாடு சிறியேன்தானும் சிறப்புடனேமேருவுக்குகுணபாகத்தில், செய்திட்ட ரிஷிகோடிசித்தரப்பாமெய்மறந்துதவநிலையில்நிற்கக்கண்டேன், பொய்த்திட்டமில்லாத சித்தர் தம்மை பூதலத்தில்காண்பதுவுமறிதேயாகும், வைதிட்டால்குற்றமில்லையென்றுசொல்லி வாகுடனேயவாருகில் நின்றேன்பாரே. ௫௨௧

பார்க்கையிலே சித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமும்பாகுடனேயெந்தனையா ரென்றுகேட்டார், மேற்கையிலே யிருந்தவொருசித்தர் தம்மை மேன்மையுடன்றுள் பணிந்துவணக்கஞ் சொன்னேன், காற்கவேவேண்டுமென்று காலாங்கி தம்மைக்கருத்திலே தானினைந்து குளிகைபூண்டு, திற்கமுடனென் பேருபோகரென்றேன் திறமையுடன் சித்தர்களு மருள்செய்தாரே. ௩௨௨

அருள்செய்தாரெந்தனையு மழைத்துச்சென்று அனேகவித தருமான வுளவுஞ்சொல்லி, பொருளிருந்தகுகைமுதலு மறுமங்காட்டிப்போக்கானவழிதுறையுமிகவுரைத்து, இருள்சேர்ந்தபாறையது தன்னிற் சென்று மெழிலான பச்சமலைத் தன்னைக்காட்டி, முருள்சேர்ந்தபொன்வளையுந் தலமுங்காட்டிமூதண்டமானரசக்கிணற்சொன்னாரே. ௩௨௩

சொன்னாரே காஞ்சானமாமலையுங்காட்டி துரைகோடிரவிவிளையுமிடமுங்காட்டி, மின்னேதான்கெம்பினிடவிளைவுஞ்சொன்னார்மேலானசிகரவரை முனையுங்காட்டி, அன்னேதா னருமையுடன் சுனையுங்காட்டி அப்பனேகருமூலிவிளைவுங்காட்டி, பொன்னேதான்விளைகின்றவாறுங்காட்டிப் பூசலத்தில் போக வென்ன விடைதந்தாரே.

கறுப்பு செந்தாமரை.

விடைதந்தார்மேருகிரி மேலேசென்றேன்மிக்காணசித்திரகூடந்தன்னைக்கண்டேன், தடைமுகமாந் தடாகமதில்புஷ்பங்கண்டேன் தாக்கான கருஞ்செந்தா மரையுங்கண்டேன், படைமுகமாம்ராட்சதாள்கூட்டமுண்டு படியோரம் யாராலும் கிட்டவொண்ணா, சடைமரமாஞ் சவ்வாதுமரமுங்கண்டேன் சந்தனமாம்விருட்சமுடன்மரங்கண்டேனே. ௩௨௫

மரங்கண்டேன் நிறக்குலைந்தேன் மேருதன்னில் மகுத்துவங்கள்சொல்லிமுடியாதுகண்டீர், வரங்கொண்ட சித்தர்களு மங்கேயுண்டு வடிவானசெம்புரவி பொன்மானுண்டு, நிறங்கொண்டகரும்பசுவு காமதேனு நெடிதானசெம்புலிக ளனேகங்கண்டேன், தரங்கொண்டதேவதா விருட்சமுண்டு தழைதின்றால்தேகமது கற்பமாமே.

கற்பமுண்ட சித்தர்களுமனேகமுண்டு காலவரை கோடிவரையுகாந்தகாலம், தெற்பமுடன்சமாதியிலே நின்றுகொண்டு தேவதாபூசையுடன்சிரங்குனிந்து, விற்பனராய் சாத்திரங்கள் யாவுங்கொண்டு வேதாந்த தாய்தனையே மனதிலெண்ணி, பொற்புடனேதான் பணிந்துசதாநிர்த்தந்தான் போற்றியஞ்சலிசெய்து புகழுவாரே. ()

புகழானவஞ்சலியைக்கண்டியானும் பொங்கமுடன் திரும்பியே மலையிற்சென்றேன், சகழானமண்டபமும்ஒடைகண்டேன் தாக்கான சூரியாள் சந்திரனுங்கண்டேன், துகழானமுக்கடிகைகண்டேன் யானும் தோற்றவில்லை மறுபடியும்பரிதிகாணேன், மிகழானநட்சத்திரமிருபத்தேழு மிக்கடுவாரு கடிகைதனில் கண்டிட்டேனே ௬௨அ

சித்திரகிரி பருவதம்

கண்டிட்டமறுகாலும் படியிலேறிப்பார்ப்பதற்கு வென்மனங்கேளாமற்றான், துண்டிட்ட சித்திரகிரிபக்கஞ்சென்றேன் துரைகோடிவழிகோடிதெரியவில்லை, கொண்டிட்டமலைமீதிலேறிப்போனேன் குறிப்புடனே தனிவாசல்தாளணைத்து, விண்டிட்டகதவருகில்யானுஞ்சென்று விருப்பமுடன்கைதட்டி நின்றேன்பாரே ௬௨௯

தட்டிநீயாரென்று யென்னைக்கேட்டார் தயவுடனேகாலாங்கிதனைநினைந்து, முட்டியுடன் ருளபணிந்து வணங்கிநின்று முடவனும் போகரிஷி யென்றுரைத்தேன், சட்டமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு சாங்கமாய் மேருகிரிகாணவந்தேன், திட்டமுடனெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் சிறப்புடனேபோதிக்கத் தொழுதிட்டேனே.

தொழுதிட்டசித்தர் முனிகோடாகோடிதோற்றமுடனெனைப் பார்த்துவாவென்றேதான், முழுதிட்டபாலகனை மேருகாணமுழுதிலும்வந்ததுனக்கு குற்றமல்லோ, தழுதிட்டுவந்தவுனைச்சபிக்கவென்றுசட்டமுடன் சொல்லுகிறோமைந்தாவென்றார், அழுதிட்டேனப்போதுயென்னைப்பார்த்து அங்ஙனவேயாதரிக்கமனங்கொண்டாரே

மனங்கொண்டார் சித்தர்முனி சிலதுபேர்கள் மதித்துமேஞானுபதேசஞ்சொல்ல, சினங்கொண்டார்சித்தர்முனிசிலதுபேர்கள்சீறியேயென்பேரிற்கோபங்கொண்டார், கனங்கொண்டசித்தர்களைவணங்கியானும் காலடியில் தொழுதிட்டேன் பலகாலுந்தான், தினங்கொண்டு யெந்தனுக்கு விசேஷஞ் சொல்லி திரளானதுறப்பு முதல் காட்டிடாரே. ௬௬௨

சித்தர்கள் சித்திரகிரியைப்பொன்னுக்கிவிட்டது.

காட்டினார் சுரங்கமுதல்குகைகள்யாவும்கருவானமறைப்புமுதல் யாவுஞ்சொல்லி, மூட்டினார்சித்தரகிரிபர்வதத்தைமுனையானமூலிகைகள் முழுதும் பூசி, மாட்டினார்துருத்திக்கொண்டுவூதிக்காட்டிமகாமேருசாரலைப்பழுக்கச்செய்தார், நீட்டமுடன்போகரிஷியானும் பார்த்து நீணிலத்தில் மதிமயங்கி விழுந்திட்டேனே. ௬௬௬

போகர் வச்சிரகண்டி பெற்றது.

விழுந்திட்ட வடியேனை ரிஷிகள் பார்த்து விருப்பமுடன்மூர்ச் சையது தெளியவென்று, அழுந்திட்டவெந்தனுக்குகளைகள்தீர அரு மூலிசன்றனையே நசியமீய்ந்தார், எழுந்திட்டு யானுமங்கே சரணஞ் செய்தேன் யெழிலானமறைப்பு மூதநுளவுசொன்னார், முழுந்திட்ட தாவடவாம்வச்சிரகண்டிமுடிமேலேதான்போட்டார்சித்தா தாமே.

சித்தர்முனி ரிஷிகள் தவயோகிதானுஞ் சிறப்பாக வெந்தனுக் குவுபதேசித்து, கத்தனென்னுங்கைலாச மேருதன்னைக்காண வெ ன்று சிகரம்வரைசெல்வதற்கு, சுத்தமுடனடையாளங் கையிலீந்து சுகமுடனே மேருவரைக்கடந்துபோக, சத்தமுடன்றானிருக்குங்கு கையிற்சென்று சாங்கமுடன்போவதற்கு விடைதந்தாரே ௲௲௫

விடைதந்தாரெந்தனுக்கு சித்தர்தாமும் வெளிப்பட்டேன்மே ருகிரிவரையிற்சென்றேன், மடையுடனேசுனையுண்டு குகைதானுண் டுமொற்சுமுடன்சித்தர்களோகோடாகோடி, நடையுடனே யவர்களி டபாதஞ்சென்றேன் நாதாக்களிருப்பிடமுந் துறையுங்கண்டேன், சடையுடனேரிஷிதேவாதவத்தில்நிற்கசாஷ்டாங்கம்ப்ணிந்துதெண் டனிட்டேன்பாரே ௲௲௬

போகர் கிரேதாயுகசித்தரைகண்டது

பாரேதானவர்களிடம்பற்றிப்போனேன்பதிவாக திருமுடியை சாய்த்துநின்றேன், சீரேதானெந்தனுக்கு கருவுசொன்னார்சிறப்பா னமூலியுடவுளவுசொன்னார், நேரேதான்கிரேதாயி யுகத்திலப்பாநெ டிதானசமாதியி லிருந்தோமொன்றார், நீரேதான்பூலோகஞ்சென்று யானல் நேர்ப்புடனேயெமைநினைத்து துதியென்றாரே ௲௲௭

துதிக்கையிலே நீநினைத்தகாரியந்தான் துப்புரவாயொவ் வொ ன்றுஞ்சித்தியாகும், மதிப்புடனேயின்னமுண்டு மனேகசித்தர்மகா கோடிரிஷிமுனிவர் சொல்லப்போமோ, கெதிப்புடனேயவர்மனது நோகாமற்றான் கொண்டணைத்துக்கார்க்கவென்று, மனதிலெண்ணி நிதிப்புடனே சதாகாலம்பூசைசெய்து நேர்மையாய்வாழவே வசனி த்தாரே ௲௲௮

போகர் துவாபரயுகசித்தரைக்கண்டது

வசனிக்கமேருவுக்குகடைபாகத்தில்வாகான குளமுண்டுகுகை தானுண்டு துசனிக்ககருஞ்சாமரைமரமுமுண்டு துடியானகருநெல்

லிமரமுமுண்டு, தசனிக்கவேலக்காய் மாமுமுண்டு தாக்கானகருவே
ங்கைவிருட்சமுண்டு, குசனிக்கமடையொனறுவாறொன்றுண்டுகுறு
ம்பாரம்சித்தர்களைக் கண்டேன்தானே ௫௩௯

தானானசித்தர்களில்குருக்கள்மார்க்கம்சதகோடிசூரியர்போல்
பிரகாசிப்பார், கானானவாற்றருகேவந்துநிற்பார்கருவானசாத்திரங்
கள்தர்க்கஞ்சொல்வார், பானானசிவயோகந்தன்னைச்செய்வார் பாங்
குடனே மனோலயத்தை தாவிசிற்பார், தேனானவ முர்தமதுமுண்டு
சித்தர் தேற்றமுடன்வாசமது செய்வார்பாரே ௫௪௦

போகர்ஆஸ்தானகிரிகண்டது

பாரான மேருகிரிதன்னைவிட்டு பாங்குடனேகுளிகைதனை பூ
ண்டு கொண்டு, நேரானவாஸ்தான கிரீயைக்காண நேர்மையுடன்வி
டைபெற்றுவந்தேயானும், காரானமலைதனிலே யேறிப்போனேன்
கண்டேனேசித்தருடசமாதிதன்னை, நேரானவெட்டவெளிதன்னை
க்கண்டு நின்றிட்டேனொருவரையுங்காண்கிலேனே ௫௪௧

காணவேவென்மனது கலங்கும்போது கண்டேனேசித்தொரு
வர்முன்னேநிற்க, தோண்வேகாயாதிகற்பங்கொண்டதோரானசித்
தொருவர்மாயாசித்து, நாணவேவென்னெதிரில்ரூபங்கொண்டு நளி
னமுடன் ஞன்சபிக்கவந்தயென்னை, பாணம்போல் கோபமதைதா
னடக்கி பட்சமுடனுபதேசஞ் செய்திட்டாரே ௫௪௨

செய்யவே யெந்தனுக்குதிட்சைமார்க்கம் செப்பினாடியேனும்
பிழைக்கவொன்று, பையவேசித்தொருவராயிரம்பேர் படைகூட்ட
ந்தன்னுடனேசூழ்ந்துகொண்டார்தொய்யவேவடியேனுந்திகிலடை
ந்தேன் தோன்றவில்லையெங்கனுக்குயென்னசெய்வேன், வையவேய
டியேனும்காலாங்கிதம்மைவரங்கொடுக்கமனதிலேநினைத்திட்டேனே

நினைத்திட்டேனென்சாமி குருவேயென்றேன் நினைத்ததொரு
வண்மைதனை யறிந்துகொண்டார், முனைந்திட்டு சித்தரெல்லாம்வெ
ன்னைப்பார்த்துமுழிமிரட்டிகாலாங்கிநினைத்தாயல்லோ, கனைந்திட்
டுமனோலத்தையறிந்துகொண்டார்காலங்கிநாயனுடைசிஷனென்று
புனைந்திட்டுவென்மீதில் பட்சம்வைத்து புகழ்சியுடன் கொண்டணை
த்தா ரென்னைத்தானே ௫௪௪

என்னையேகொண்டுசென்று குகைக்குள்வைத்து பெழிலான
வித்தைகளைக் கற்பித்தேதான், பொன்னையே யிருக்குமிடந்தானுங்
கண்டுபுகழானவதிசயங்களெல்லாங்காட்டி, தன்னையேகுருவர்க்கமெ

ன்றேசூட்டி தயவாகவுயிர்கொடுக்குமூலிசொல்லி, பின்னையே போ கவெனக் குறுதிகூறி பிழையென்று வுத்தாரஞ்சொல்லிட்டாரே.

சொல்லவே விடைபெற்றுப் படியிறங்கி சூட்சமுடன் குளிகை தனைபூண்டுகொண்டு, மெல்லவேயடிநோக்கித் திரும்பும்போது மே லானரிஷியொருவ ரங்கிருந்தார், வெல்லவே யாரென்று யென்னைக் கேட்டார்வேகமுடன் ருன்யயந்து போகரென்றேன், புல்லனே யே ன்வந்தாய் குகைதான்மீது பொல்லாதமனுஷர்கள் வரலாகாதே.

போகர் செத்தவரை எழுப்புவதை தடுப்பது.

ஆகாதுயிக்கிரியி லேன்தான்வந்தாய் ஆக்கினைகள்மிஞ்சிவிடுமு ந்தனுக்கு, சாகாதுவரமூலி சித்தர்தந்தார் சாபமதுகொடுத்து விட் டேன்போபோவென்ருர், போகாதுமற்றதொரு வித்தையெல்லாம் பொங்கமுடனுனக் களித்தோம்சாபமில்லே, நோகாதுசித்தர்பத்தர் மனம்வேகாமற்ருன் மேதினியில் தந்திரமாய் நடக்துகொள்ளே.

கொள்ளவேவெகுகோடிமனுக்கள்தாமும் குவலயத்திலுன்னை யொருசித்தனென்பார, மெள்ளவேசெத்தவரையெழுப்பும் வித்தை மேதினியில்தள்ளுவது மெத்தநன்று, துள்ளவே லோகமெல்லாஞ் சித்தாய்ப்போகும் சூட்சத்தை யொருவருக்குஞ் சொல்லப்போ மோ, அள்ளவேவனேக விதவித்தையெல்லா மன்புடனே யுனக்கீய் ந்தோம் பிழைபோவென்ருர்.

கெண்டபேரண்டரிஷிபட்சி போகரைக்கண்டது.

போவெனவே விடைபெற்றுப்படியிறங்கி பூதலத்தில் யான்வ ரவேநோக்கங்கொள்ள, காவெனவே கெண்டபேரண்டபட்சி காண வேயெந்தனையும் கையமர்த்தி, சாவெனவேயுன்னை நானிப்போதல் லோ சுபிக்கவே வந்தேனென்றவ்ருகில்வந்து, கூவெனவேசத்தமிட்ட தொனியுங்கேட்டு கோடிவரைப்பட்சியங்கேசூழலாச்சே. கூசகூ

சூழவேநான்பயந்து நடுநடுங்கிசொல்லவொண்ணு திகிலுடனே யேக்கங்கொண்டு, தாழவேமூர்ச்சை யுடன்கீழ்விழுந்து தடுமாறி தி சைமாறினேவுகெட்டு, ஆழவேயடியேனுமிருக்கும்போது அங்ஙன வே கெண்டபேரண்டபட்சி, மீளவேயெந்தனுக்கு சஞ்சிமூலி யின்ப முடன் ருன்கொடு[illegible]கபிழைத்தேன்பாரே. கூ௱௦

பிழைக்கையி[illegible]ந்தனையும் பட்சிபார்த்துப்பிரியமுடன்யா ரப்பாவென்றுகே[illegible]க்கையிலே யானுமங்கேகிட்டிப்போய்

அன்பானபட்சியிடமருகில்நின்று, தழைக்கவே வென்பேரு போக ரென்றேன், தயவுடனே யிக்கிரியைக் காணவந்தேன், மூழக்கையுட ஞ்சித்தர் முனிரிஷிகள்கூடி முக்கியமா யுபதேசஞ்செய்திட்டாரே.

செய்யவேவிடைபெற்று குளிகைபூண்டு செயலுடனே மானிட ர்கள்பிழைக்கவென்று, மெய்யவே மேதினியில்போறேனென்றேன் மிக்கானபட்சியுமெனைத்தடுத்து, பையவேயெந்தனுக்குப்பிழைக்கு மார்க்கம்பலவிதமாந் தொழிலனைத்துமுறைக்கலாச்சு, உப்பவேகா யாதிகற்பங்கொண்டேன வுற்பனமாம் வைப்புமுதல் தெரிந்திட்டே னே. ௱௫௨

போகருக்கு பட்சியுபதேசம்.

தெரியவேபட்சியுட யுபதேசத்தால் தேசத்திலுள்ளதொருமா ர்கமெல்லாம், புரியவே யெந்தனுக்குக்காண்பித்தேதான்பூலோகம் போவதற்குவிடையுந்தந்து, சரியவேகிரியை விட்டுக்கிழிறங்கி சாந் தமுடன்வந்துநிற்கும் வேளைதன்னில், உரியவே பொன்பட்சி யொ ன்றுகண்டேன் வுத்தமனே வதன்பெருமை சொலலக்கேளே. ௱௫௩

போகர்பொன்பட்சியைக்கண்டது.

சொல்லவே பொன்பட்சிக் கண்டேன்யானும் சுத்தமுடனத னருகில்வந்துநின்றேன், வெல்லவே யெந்தனையும்பார்த்துமேதான் மேதினியில்யாரென்றுயென்னைக்கேட்க, புல்லவேயென்பேரு போ கரென்றேன்புகழானமேருகிரிக்காணவென்று, மெல்லவேகுளிகைய து பூண்டுகொண்டு மேதினியிலிட்டுமல்லோ வந்திட்டேனே. ௱௫௪

வந்திட்டேன்யென்றலுமே யென்னைப்பார்த்து வணக்கமுடன் யென்பேரில் கிருபைவைத்து, பொந்திட்டு யென்னுடனேவாவென் றென்ன பொலிவாகப்பட்சியுடன் குளிகைபூண்டு, பந்திட்டு யான்ப றந்தேன் பட்சிமாற்கம் பாகுடனேகடலோரம்போயிருந்தேன், தந் திட்டதெந்தனுக்குவாணிமுத்து தாக்கானமாலையது பூண்டேன்பா ரே. ௱௫௫

பூண்டேனேகடலோரம்விட்டுநீங்கி பொங்கமுடன் மேருவரை யேறிப்போனேன், மீண்டேனேகானுறு குகைதான்தாண்டி மிக்கா னசுனைமுதலுங் கண்டேன்யானும், தாண்டியே மேலவரை யேறிப் போனேன் தடாகமுண்டு வதிசயங்கள்கண்டேன்யானும், வேண்டி யேதவசுடனேரிஷிகள்கோடி விரைவானசெந்நிறக் கொக்குமாமே.

போகர் அதிசயம்பார்த்[illegible]

கொக்கான சிவந்ததொரு காக்கை[illegible]ன் குயிலுடனே ம யிலாடல் பாடக்கண்டேன், மிக்கான[illegible]பசுவுங்கூட மேன்

மையுடன் தடாகமதிலிருக்கக்கண்டேன், வெக்கான புகையுடனே பனிகள்தன்னில் வெள்ளானைமேய்ந்துவரும் வண்மைகண்டேன், சுக்கானபாறைதன்னில் பொன்னுங்கண்டேன் சூட்சமுடனுளியுட் மிருகந்தானே. ௫௫௭

தானனகல்லானையானுங்கண்டேன் தாக்கானசிங்கமுதல்வேங்கைகண்டேன், பானனபடிகமென்ற நதியுங்கண்டேன்பாங்கானகெம்பாறு குகையுங்கண்டேன், வேனனசஞ்சீவி மூலியுண்ட வெளியானசெந்தூரக்காடுமுண்டு, மானனகுளத்தருகே சமாதிகோடி மதிப்பானசித்தர்களைக்கண்டிட்டேனே. ௫௫௮

கண்டிட்டேன் சித்தர்களை வணங்கியானும் கைலாசம் பார்க்கவென்றுகளிப்பாய்வந்தேன், கண்டிட்டேன்பொன்கருடன்வெள்ளைகாக்கை கண்காணுபச்சைமலைசித்தர்கண்டேன், கண்டிட்டேன்ரிஷிமுனிவர் ஞானிகண்டேன் காலாங்கி நாதரையான் மனதிலெண்ணி, கண்டிட்டேனவர்பாதம் பணிந்துநின்றேன் கடாட்சித்து வேந்தனுக்கு வருள்சொன்னாரே. ௫௫௯

அருள்சொன்னார்வேதாந்த மெனக்களித்தார் அப்பனேசூட்சுமத்தின்நேர்மைசொன்னார், பொருள்சொன்னார்சித்தர்களின் மறைப்புமார்க்கம் பூட்டினார்கருதிறை மறைப்புயாவும், இருள்சேர்ந்த காட்டகத்திலென்னைக்கொண்டு யேற்றமுடன் காயாதி கற்பந்தன்னை, தெருளுடனே கூடுவிட்டுக்கூடுபாயும் திறமானவித்தைதன்னை தெரிவித்தாரே. ௫௬0

தெரிவித்தா ரஞ்சனங்கள் மாரணங்கள் தெளிவான மோகனங்கள்வசியம்யாவும், புரிவித்தார்வாதமுதல் போகமார்க்கம் புகழானஸ்தம்பனமு மோகனந்தான், பரிவித்தார் தேவதைகள்வருமார்க்கம் பாங்கானசெப்பிடு நல்வித்தைமார்க்கம், அறிவித்தார் கோகர்ணசாலமார்க்க மகத்தானபிரமவித்தை மதிதந்தானே. ௫௬௧

அநீதமாம்சகலசித்துவஷ்டசித்து அன்பானலோகமதில் பொடிகள்வித்தை, கதீதமாஞ்சக்கரங்கள் கரணமார்க்கம் கண்கட்டி வித்தைமுதல்சாலமார்க்கம், பதீதமாம் பச்சிலையில் வித்தைகோடி பசற்காலநட்சத்திரக்காலவித்தை, துரிதமுடன் மேகத்தில்பறக்கும் வித்தைசூட்டினாரெந்தனுக்கு சூட்சம்பாரே. ௫௬௨

சூட்சமுடன்மோடியிலனந்தங்கோடி சொல்லவொண்ணாபரிசனங்கள் தூம்பரவேதை, ப[illegible]சமுட னுழ்வீடுவதீதவித்தை மகத்தானகாலிகாஷாயமார்[illegible]னவித்தைகளில் துறைகள்கோடி

அப்பனேகூறவொண்ணு குறளிவித்தை தீர்க்கமுடன் தந்திரமாய்ன ந்தம்பேர்க்கு திறமுடனேயெமக்களித்தார் தெளிவாய்த்தானே.

போகர் திருப்பாற்கடல்கண்டது.

தெளிவானகடல்முகமாஞ் சாகரத்தில் திறளானமாயவனும் க டைந்தநீராம், களிவானவெண்ணெய்து மெழுகைப்போல கடலோ ரம்பாறைகள்போல்மிதக்கும்வண்ணம், மொளிவானநவகோடிரிஷி களப்பாமுயற்சியுடன் கரையோரந் தவமிருப்பார், வெளியானசமா தியிடம்சென்றுபோனேன்விருப்பமுடன் யெந்தனைநீயாரென்றாரே.

ஆரென்றுகேட்டவுட னடியேன்தானும் அங்ஙனவே யடிவண ங்கிதாழ்மைகொண்டு, ஊரொன்றுந்தெரியாமல்குளிகைபூண்டு வுத் தமனேதேசம்விட்டுதேசம்வந்தேன், காரென்றுயெனைக்கார்க்க யே ழ்மைகொண்டு கர்த்தாவேகெதியென்று சரணஞ்செய்து, மேரென் றகிரியைவிட்டு மேற்புரத்தில் மேன்மையுடன் காணவந்தேன்போக ர்தானே. ௱௬௫

நான்தானே போகரென்றேன் காலாங்கிதம்மை நலமுடனே தானினைத்து தொழுதிட்டேனே, பாங்கான வென்மீதில் கிருபை வைத்துபாகமுடன்யோகத்துக் குறுதிசொன்னார், மான்தோலிலா சனத்தினிலிருந்து மார்க்கமுடன் சித்தரைப்போ லுருவங்கொண்டு, மேன்மையுட னுபதேசம் யாவும்பெற்று மேதினியில் பிழைக்கவெ ன்றுவந்திட்டேனே. ௱௬௬

வந்திட்டேன் சீனபதிதன்னிற் சென்றேன் வாகுடனே கற்ற தொருவித்தையெல்லாம், தந்திட்டேன் மாணுக்கன் பிழைக்கவென் று தாரணியிலெந்தனையு மெச்சியேதான் குந்திட்டேன்சீனபதிமார்க் கமெல்லாம்குறிப்புடனேசால மிகச்செய்தேன்யானும்முந்திட்டதே சாதிதேசமெல்லா முயற்சியுடன்றான்திரிந்துவந்தேன்பாரே. ௱௬௭

பாரேதான் விளக்கொளிதான் கையிலேந்தி பாழ்கிணற்றில் செல்லுகின்ற பான்மைபோல, சீரேதான் சகலமுந்தானறிந்துசீர்த ப்பியிருட்டுவழிசெல்லல்போல, நேரேதான்சகலமுந்தானறிந்துநெ டிதானவித்தைதனைக்கற்றுமென்ன, கூரேதான் யோகத்தின்மார்க ங்காணார் குவலயத்தில் கோடிபேர் காணலாமே. ௱௬௮

காணலாம் காயாதிகர்ப்பம்கொண்டோர் காசினியில்விழலாக ப்போனபேர்கள், மாணவேசிவயோ[illegible]ந்தன்னிற்சென்றுமாண்டிறந் தோர்கோடானகோடிபேர்கள், [illegible]ரக்கெடுத்துச் சுழலைநட

ந்துதொல்லுலகில்மாண்டவர்கள்கோடாகோடி, காணவேசாத்திரங்
கள்பார்த்துக்கெட்டுநலமழிந்துகுறுக்குவழிபோவார்தாமே. ௩௬௯

சிறுகண்ணுகவேதை.

தாமேதான்நாகமது பலமேவாங்கிதாக்கான யிலுப்பநெய்யில்
வுருக்கிச்சாய்த்து, காமேதான்கெந்திவொருபலமேவாங்குநலமான
ரசமதுதான் பலமேதூக்கு, வேமேதான்பழச்சாறு தன்னுலாட்டி
விருப்பமுடன்ருனரைத்துக் கவசஞ்செய்து, போமேதான்ரவிதனி
லேகாயப்போடு பொங்கமுடனேட்டிவிட்டுசீலைசெய்யே. ௩௭௦

செய்துமேகுக்குடமாம் புடத்தைப்போடு சிறப்பானபுடமாறி
யெடுத்துப்பாரு, கைதுமேகளங்கிலுட மார்க்கந்தன்னே நாதாக்கள்
தங்களால் சொல்லப்போமோ, வெய்துமேகளங்குடனே சூதஞ்சே
ர்த்து விருப்பமுடன்பரிசரியாய் கூட்டியேதான், கொய்துமேதாள
கமும்கணக்காய்கூட்டிக் கொப்பெனவேசெயநீராலரைத்திடாயே.

அரைத்துமேமேருவென்ற கும்பிக்கேற்றி அப்பனேவாலுகை
யிலெரித்துமேதான், திரைத்துமேகுப்பியைத்தான் சிலாகையிட்டு
த்திறமுடனேபார்க்கையிலே சிவப்புமெத்த, பரைத்துமேசெந்தூர
ப்பதனம்பண்ணு பாங்கான வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, மு
றைத்துமேதானுருக்கிகுருவொன்றீய மூதிர்வான மாற்றதுவுமெட்
டதாமே. ௩௭௨

எட்டான மட்டமதுநாலதாகும் யெழிலானதங்கமது வொன்
றுசேர்த்து, தட்டானமூசை தனிலுருக்கிதிரு தாக்கானவாரடித்து
ப்புடத்தைப்போடு, கட்டானதங்கமது விரண்டுக்கொன்று கருவா
னபுடத்தங்கம் நயப்புகாணும், கிட்டானவேதையிதுசித்தர்வேதை
கெடியானரிஷிமுனிவர் செய்வார்தாமே. ௩௭௩

மிருதார்சிங்குவேதை.

தர்மமாமிருதாருசிங்கிசேர்த்தான் தயவானசெவ்வாலம் பழந்
தான்கொண்டு, பூமானதேங்காய்போலரைத்துருட்டிப்பொலிவான
சிங்கியைத்தான்சூாதிந்துமூடு, காமானசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து
கனமானபுடமதுதான் போட்டாயானல், வேதானசிங்கியது சட்டி
ப்போகும் வெடியானயுப்பதுவுங்கூடகூட்டே. ௩௭௪

கூட்டியேதுருசுடைய சுன்னந்தானும் குணமானசிங்கி யுடன்
சமனுப்சேர்த் [illegible] ட்டிகமாய் தானரைப்பாய்செயநீராலேதாம்

வாகப்பில்லை தட்டிக்காயவைத்து, மாட்டிகமாயோட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து மகிழ்ச்சியுடன்காயவைத்து புடத்தைபோடு, நோட்டகமாயாறிகபின்னெடுத்துப்பாருநொடி தானசெந்தூரங்காணலாச்சே.

காணவேசெந்தூரம்களஞ்சிதூக்கு கருவானவெண்காரம் காற்கழஞ்சி, தோணவேயிரண்டு மொன்றுய்தானரைத்து துப்புரவாய்ரவிதனிலேசரியாய்த்தூக்கி, மாணவேமூசைதனில் செம்புருக்கிமதிப்புடனே கிராசமதுதானேயீவாய், பாணம்போல்செம்பதுவுமூறல்நீக்கிபசுமைநிறம் செம்பொன்னுநிறமதாமே ௩௭௬

நிறமானசெம்புதனை யெடுத்துப்பார்க்கநெடிதானவூறலது வற்றுப்போச்சு, திறமானதங்கம்நிகர்செம்புசேர்த்து திறலானமூசைதனிலுருக்கிப்பாரு, கறமானமாற்றதுவுமெட்டதாகுங்கருவானவெள்ளியதுகணக்காய்ச்சேர்த்து,உறவானவாறடித்துப்புடத்தைப்போடு உத்தமனேபசுமைநிறமாகுமாமே ௩௭௭

பொன்னிமிளைவேதை.

ஆமப்பாசொல்லுகிறேன்நிமிளைவேதைஅப்பனேமனுக்கன்பிழைக்கவென்று,தாமப்பாபடிகமென்றநிமிளைதன்னைதாரணியில்தேர்ந்தெடுத்துதாம்பரத்தில், வேமப்பாசூதமதுகூடச்சேர்த்து விருப்பமுடன்றானரைத்து தாம்பூரத்தில், போமப்பாபழச்சாற்றி லரைத்துமைபோற் பொங்கமுடன் சாந்தமதாய்ப் பூசிப்போடே, ௩௭௮

போடவேரவிதனிலே காயவைத்துப்பொங்முடன் வகல்தனிலேவைத்துமூடி, நீடவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்துநேர்ப்பானபுடமதுநான்கோழியாககாடவேகனலாறியெடுத்துப்பாருகனமானசெம்பதுவுமூறலற்று, மூடவேதங்கநிறம்போலேயாகும், முயற்சியாய்வேதையிது சொல்லொண்ணாதே. ௩௭௯

பொல்லவேசெம்புதனை யெடுத்துப்பாருசொக்கமுடன் சொகுசாவிநிறம்போலாகும், வெல்லவேசெம்புவித்தை யெவர்தான் செய்வார்வேதாந்ததாயினதுவருளினாலே, புள்ளவேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு புக்கினேன்தேச திவாந்தரங்கள், செல்லவேயான்சென்றுகற்றவித்தைசெகத்திலே மானிடர்கள் பிழைக்கத்தானே ௩௮௦

நீலவானத்தயிலம்.

பிழைக்கவேயின்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன்புகழானவராகமொன்றுபிடித்துவந்து,குழைக்கவேதுருசு... ...ாரந்தானும்குண

மான கெந்தியுடன் தாளகந்தான், மனைச்சுவேலிங்கமதுவீரந்தானும் மகத்தானபூரமுடன்கெவுரிவெள்ளை, தழைக்கவே துத்தமதுரூ தந்தானும் சார்பானசாரமது தானுங்கூட்டே ௩௮௧

கூட்டவே சரக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டிகுமுறவேகுழியம்மி தன்னாலாட்டி, தாட்டிகமாய்தான் பொடித்துவராகந்தன்னில்தாக் காகத்தான் கிறித்தூவிதூவி. மாட்டிமையாய் வராகமதைசாடியிட் டுமெதிப்புடனேமேல்மூடிசீலைசெய்து நோட்டமுடன்மண்மறைவில்பு தைத்துப்போடு நோக்கானமண்டலந்தான் சென்றுபாரே ௩௮௨

சென்றுபார் புழுவதுவமிசவேயாகி சீரானபரும்புழுவுஞ்சிறிய தாகும், வென்றுபார்புழுவெடுத்துசீசாவுக்குள்விருப்பமுடன் தான டைத்துச்சீலைசெய்து, பன்றாகவெண்ணீறிற்பிடித்தாயானால்பாங்கா னநீலநிறத்தயிலமாகும், குன்றான தயிலமதையெடுத்துப்பாருகொற் றவனேடவனிலே தடவிப்போடே ௩௮௩

போடவேசெம்பினிலே தடவிப்போடுபொங்கமுடன்மாற்றது வுயேழதாகும், நீடவேவெள்ளிதனிலாறதாகும்நெடிதானமட்டமது வன்னியீறும், கூடவேபொன்னதுமாற்றுமெத்தக்குணமான தயில மதுசொல்லப்போமோ, பாடவேபோகரிஷி சொன்னமார்க்கம்பாங் கானமானிடர்கள்பிழைக்கத்தானே ௩௮௪

வெள்வங்கம்நீர்வாங்க

பிழைக்கவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் பேரானவங்கமது சேரைவாங்கு, தழைக்கவேபாஷாணசுருமாவோடு தாக்கானஇரச முடனேகாடிக்காரம், எழைக்கவேவறுவகைசெயநீர்தன்னால் ஏற் றமுடன் தான்னரைத்துவங்கத்தின்மேல், குழைக்கவேபூசியதை தட விப்பின்பு குமுறவேகரியோட்டில்பொதித்துமூடே. ௩௮௫

மூடவேகுக்குடமாம்புடத்தைப்போடு முனையானவங்கமது நீ ரைவாங்கி, நீடவே துய்யானுக்கொப்பதாகும்நெடிதானவித்தையிது சொல்லப்போமோ, கூடவேவெள்ளிதனைசிவைசெய்து குறிப்பாகநி ஷ்டையிலேயிருந்துக்கொண்டு, தேடவேசின்மயத்தையாராய்ந்தோ ர்ந்துசிவானந்தலகிரியிலேசின்றுதாக்கே ௩௮௬

கரிவங்கவெட்டை

தாக்கவேகரிவங்க வெட்டைகேளும் தயவானதாளகமும்பலந் தான்வாங்கிநோக்கவேமிருதாருசிங்கிதானும்நொடிதாகத் தானரை த்து வங்கத்தின்மேல், தேக்கான ரவிதனிலே தாயவைத்துதிறமாக

வோட்டிவிட்டுச் சிலைசெய்து, போக்கானகோழியென்றபுடமேபோடு பொங்கமுடன்வெட்டையதுயாகும்பாரே ௫௮௭

பாரேதானிப் படியேபுடமேபத்து பாங்காகப்போட்டுவரபலனைக்கேளு, சீரேதான்வங்கமதுவெட்டையாகி சிறப்பாக நொருங்கியதுமீறகிற்கும், தூரேதான்வெட்டையது வொன்றேயாகும்துடியானசெம்பொன்றுவெள்ளியொன்று,நேரேதான் தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு நிலையானகளங்கம்போலாகுந்தானே ௫௮௮

தானனவெள்ளி யென்றகளங்குதன்னை தாக்கானகரியோட்டிலூதிப்போடு, வேனைவெள்ளியது களங்குநீங்கி விருப்பமுடன்மாற்றதுவுமாறதாகும், கோனனமட்டமதுநாலுக்கொன்று குணமானதங்கமதுவொன்றுகூட்டி, பானைமாற்றதுவு மிகுதியாகி பழுப்பான தங்கமது காணுந்தானே. ௫௮௯

காணவேவுப்புக்கும் காவிக்கேகா கனமானவங்கமது தங்கமாகும், பூணவேசெகசோதிதன்னைப்பார்த்துப் பொங்கமுடன்சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, வேணவேசுடரொளியின் லபியைப்பார்த்துமிக்கானவஷ்டாங்கயோகஞ்சென்று, ஊணவேகுருபதத்தைவணங்கிப்போற்றீ வுத்தமனேநடுமையம்பற்றிகில்லே ௫௯௦

லிங்கசெம்பு.

நிற்கவேலிங்கமது பலமேவாங்கி நேரானமுலைபாலால்சுறுக்குதாக்கு, கற்பமுடன்மேனிச்சார் நாலுசாமம்கருவானதும்பைச்சார் நாலுசாமம், வற்கமுடன்மிழச்சாறுநாலுசாமம் வாகானவரமுள்ளி நாலுசாமம், சற்கமுடன்பழச்சாறுநாலுசாமம்சார்வான குமரிச்சார்சாமம்நாலே ௫௯௧

நாலான முசுக்கைச்சார்சாமம்நாலுநலமானதைவேளைச்சாமம்நாலு, காலானமுள்ளங்கிச்சாமம்நாலு சுறுத்ததோர் துளசியதுசாமம்நாலு, பாலானமேதிப்பால் சாமம்நாலு பாங்கானதேங்காபால் சாமம்நாலு, வேலானதேனதுதான்சாமம்நாலுவிள்ளவேநெய்யதுதான்ஜாமம்நாலே ௫௯௨

சாமமாஞ்சுருக்குடனேகட்டிப்போகும்சார்வானலிங்கமதுமெழுகிலோடும், தாமமாஞ்சரக்குவகை சொல்லக்கேளு தளுக்கானவரப்பொடியுஞ்சிங்கிதானும்காமமாஞ்சுருமாவுஞ்காரந்தானும்கடிதானபடிகாரம் யுப்புமாகும், பூமமாம்வகைக்கொருபலமேவாங்கு பொங்கமுடன் குழிக்கல்லில்பொடித்திடாயே ௫௯௩

பொடித்துமேவறுவகை செயநீர்தன்னால் பொங்காமல் தான
ரைப்பாய்சாமம்நாலு, துடிப்புடனே தானரைத்து லிங்கந்தன்னில்
தொகுப்பாகக்கவசித்துக்காயவைத்து, கடிப்புடனேகாவிக்கற் சீலை
செய்துகருவாகக் குழிவெட்டிமுழந்தானீளம், மடிப்புடனேவுமிகொ
ட்டிலிங்கம்வைத்து மதிப்புடனே புடம்போடக்கட்டிப்போமே.

கட்டியதோர்லிங்கமதை தானெடுத்துக்கணக்காக வெள்ளிசெ
ம்பில்பத்துக்கொன்று திட்டமுடன் றான்கொடுத்து வுருக்கிப்பாரு
தெளிவானமாற்றதுவுமேழதாகும், நட்டமென்ன பத்திலோர்தங்க
ஞ்சேர்த்து நயமாகவாரடித்துப்புடமேபோடு, சட்டமுடன்றானெடு
த்து யெடுத்துப்பாரு சார்வானபுடத்தங்கமாகும்பாரே. ௨௯௫

பாரேதான்தங்கமதைதசிலவுசெய்துபாசமென்னுஞ்சாகரத்தை
விட்டொழித்து, சீரேதான்கும்பத்திலிருந்துகொண்டு சிறப்புடனே
வஷ்டாங்கஞ்சென்றுமேதான், கூரேதான்பீடமதிலிருந்துகொண்டு
கோடானகோடிவரைமேலேயேறி, நீரேதான்சொரூபமென்ற கலை
யில்நின்று தீவிரமாஞ்சுழிமுனையைப் பற்றியேறே. ௨௯௬

பூரக்கட்டுசிடிகைவேதை.

ஏறவேபூரமென்ற கட்டைசொல்வேன் யெழிலான கேசரியின்
பால்தானுழி, கூடவேசாமமதுசுருக்குத்தாக்குகுறிப்பானதொட்டி
யின்பாஷாணத்தால், தேறவேவறுவகைசெயநீர்தன்னால் தேற்றமு
டன்றானரைத்துக்கவசஞ்செய்து, மாறவேரவிதனிலே காயவைத்து
மார்க்கமுடன்புடம்போடக்கட்டிப்போமே. ௨௯௭

போமேதான்குக்குடத்தில் கட்டிப்போகும் போக்கானசரக்க
துவும் புகைத்துநிற்கும், நாமேதான்சொன்னபடிபூரகட்டைநலமா
கமட்டமென்றபொன்தகட்டில், வேமேதான்வுமிநீரால் தானிழைத்
துவிருப்பமுடன்தான் தகட்டில்பூசிப்பின்பு, காமேதான்காவிக்குள்
கிழ்மேலிட்டு கருதாகபுடம்போடமாற்றுமாமே. ௨௯௮

மாற்றானசெம்பதனில் தாக்கிப்பாரு மகத்தானசெம்பதுவும்க
ளிம்புநீங்கி, கூற்றானகவளையது போலேகாணும் குணமாகுபழுப்பு
னிறம்குன்றிக்காட்டும், வேற்றானவெள்ளிதனில் வாதோகொஞ்சம்
விரைவானதேகமதுக்காயகற்பம், ஆற்றானவாயுவென்றதெண்பதும்
போம் அப்பனேபோகரிஷிகண்டதாமே. ௨௯௯

கண்டபடிமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று காசினியில்வெகுதூரம்
சென்றயானும், கண்டபடிமுறையெல்லாம்பார்த்துதேர்ந்துகாசினி

யில்பிழைப்பதற்குவெகுவாய்ச்சொன்னேன், கண்டபடியென்னாலே மிகவும்பார்த்துக்கைகண்டமுன்னோரைநண்ணலாகி, கண்டபடிவுளவெல்லாம்பார்த்துத்தேர்ந்து பாரினிலேசெய்கிறவன்வாதியாமே.

வீரக்கட்டு.

வாதியாம்வீரமதுபலமேவாங்கி வகுப்புடனேவில்வமது நாற்பதாகும், பாதியாம்வில்வமதுபழத்தைக்கீறி பாங்காகத்தான்பொதிந்துசீலைசெய்து, ஆதியாம்மண்மறைவில்புடத்தைப்போடு அப்பனேபுடமதுங்கோழியாகும், வேமேதானிப்படியேபுடமேபோடு வெடியானநாற்பது பழமுமாமே. ௪0௧

பழமானகாயதுவும்நாற்பதாகும்பக்குவமாய்ப்புடம்போடக்கட்டிப்போகும், கழமானவீரமதைவுமிநீர்தன்னால் கருவான பொன்மட்டம்தன்னிற்பூசி, குழமானபூங்காவிதன்னிற்குள்ளே பொதிந்துமேபுடம்போடத்தங்கமாகும், மழமானவீரத்தின்போக்குகோடி மகிதலத்தில் மெத்தவுமதிக்கப்போமோ. ௪0௨

தாளக்கட்டு.

மதிக்கவேதாளகமோர்பலமேவாங்கிமகத்தானதும்பைச்சாற்குமரிச்சாறொக்க, கதிக்கவேபழச்சாற்றால்குறுகையாட்டி கவசமாய்தாளகத்துக்கங்கிபூட்டி, துதிக்கவேபத்தெருவில்புடத்தைப்போடுதுலக்கமுடன்தாளகமும்கட்டிப்போகும், விதிக்கவேயிப்படியேபத்துபுடம்போடு விரைவானதாளகமும் கட்டிப்போமே. ௪0௩

கட்டியதோர்தாளகமும் பலமொன்றாகும் கதிப்பானசூதமுடன்கெந்திதானும், திட்டமுடன்வறுவகையானு செயநீர்தன்னால்திறமுடனேதானரைப்பாய்சாமம்நாலு, சட்டமதாய்பில்லையதுகாயவைத்துசார்வாகவில்லையதுஒட்டிவிட்டு, மாட்டமுடன்கோழியென்றபுடத்தைப்போடு மாற்கமுடன்செந்தூரமாகும்பாரே. ௪0௪

பாரேதான்செந்தூரம் பதனம்பண்ணு படிகமென்ற வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, நேரேதான் ரூனுருக்கிச் செந்தூரத்தைநேர்பாகத் தான்கொடுக்க வாங்கிக்கொள்ளும், சீரேதான் கரியோட்டிலூதிப்போடுசிறப்பாகமாற்றதுவுமெட்டதாகும், கூரேதானாறுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து குறிப்பாகப்புடம்போடத்தங்கமாமே.

தங்கமதுபசும்பொன்னும்வர்ணமெத்ததயங்காதுகாவிக்குமுப்புக்கேகா,அங்கமுடன்வாதத்துங்குறுதியாச்சு அப்பனேசித்தர்முனிசெய்வாரப்பா, புங்கசித்தியெட்டுடனே பெறுவதாகுப்போதமெட்

டுங்கொள்ளுவதும் ஞானியாவான், சிங்கமென்றகுருபீடம் பிரமபீடம் சிறப்பானசித்தருடமகிமைபாரே. ௪௦௬

திருசுகளங்கு.

மகிமையாம்திருசுடைய களங்குமார்க்கம் மகத்தான அவமுடனேவைதைபாரு, மகிமையாமயமதுவும்வொன்றேயாகும்மதிப்பான திருசதுவுமெட்டதாகும், மகிமையாமிரண்டு மொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கொண்டுமொர்கமுடனமுரீயினலரைத்துக்கொண்டு,மகிமையாம் சலந்தனிலேகமுவிப்போடு மாசற்றவயஞ்சேர்த்துசிவக்கும்தானே.

சிவப்பான வயஞ்சேர்ந் திருசுதன்னை செழிப்புடனே சட்டிதனில்பரப்பிப்போடு, தவப்பான வாழைநீரதிலேவிட்டு தயவாகமூன்றுநாள் ரவியில்வைத்து, கயப்பறவேசூதமதுநாலுக்கொன்று கலறவேதானரைத்து,மறுசட்டிட்டு, நயப்புடனேமேற்சட்டி மூடிப்போடு நலமாகசீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. ௪௦௮

செய்துமேயடுப்பேற்றி யெரிப்பாய்சாமம் செழிப்புடனே யாறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு, நைதுமேசெந்தூரமாகும்பாரு நலமானரசமதுதான் மேலேயேறும், சொய்துயேசெந்தூரம் நாலுக்கொன்றிகொப்புடனேவெண்காரங் காலாய்க்கூட்டி, பெய்துமே மூசையிட்டுசீலைசெய்து,பிலமாகக்காயவைத்துவுருக்கிடாயே. ௪௦௯

உருக்கியேசெம்பானகளங்குதனனைவுத்தமனேவங்கமிட்டுவூதித்தீரு, நருக்கியேகாரமிட்டுவுருக்கிப்பாரு நயமானசெம்பதுவுமாகும்பாரு பெருக்கியேவெள்ளியது நாலுக்கொன்று பேரானசெம்பதுவுவொண்றேசேர்த்து, பருக்கியேதானுருக்கியெடுத்துப்பாருபதமானமஞ்சளது மட்டந்தானே. ௪௧௦

மட்டமதுவைந்துக்கோர்த்தங்கஞ்சேர்த்து மயங்காமல்வாறடித்துப் புடத்தைப்போடு, திட்டமுடன்மாற்றதுவுமிகவேயாகும் திறமான திருசுடைய களங்குவேதை, சட்டமதாய் கண்டருட வேதை மார்க்கம் சாற்றவுமெவராலுமுடியாதையா, நட்டமில்லை யிவ்வேதை பரிசவேதை நாதாக்கள்செய்யுகின்ற மார்க்கம்பாரே. ௪௧௧

மார்க்கமாம்வேதையிது சுளுக்குவேதை மானிலத்தில்தவயோகிசெய்வாரப்பா, தீர்க்கமுடன்யோகநிலை தன்னிற்சென்று தெளிவாகசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு,மார்க்கமுடபிராணனிலைசொரூபம்பற்றிபரகதிக்குநன்மனதாய் வொடுக்கம்பார்த்து, சேர்க்கமுடன் திவ்வியநிலைதானிருத்தி சிதம்பரத்தினடனவொளி காணுவீரே. ௪௧௨

காந்தவேதை.

காணவேயின்னமொருமாற்கங்கேளு கருவானகாந்தமதுலேசிக்காந்தம்,
பூணவேதேன்விட்டு வரைத்துமேதான் பொங்கமுடன் மூசையிட்டு வருக்கி
த்திரு, வேணவேசத்தெடுத்து சூசஞ்சேர்த்து விருப்பமுடன் செந்தியது கா
லாய்க்கூட்டி, மாணவேவருவகைசெயநீர்தன்னால் மாட்டாநாற்சாமமரைத்து
ப்போடே. 413

போடவேரவிதனிலே காயவைத்துப் பூப்போல தானுதிர்த்து பொடித்
துமேதான், நாடவேகாசியென்ற குப்பிகொண்டு நன்மைபெறசீலையதுவேழு
ஞ்செய்து, கூடவேகுப்பிக்குள் மருந்தையிட்டு குறிப்பாகப் பலபத்தின் கல
லால்மூடி, சாடவேசட்டிதனில் மணலைக்கொட்டிச் சார்புடனேகுப்பிதனை
யம்வையே. 414

வைத்துமேமணல்கொண்டு மேலேசெம்மி வளமாகசட்டிகொண்டு மூடி
ச்சீலை, சத்துமேபோகாமல்தீயைமூட்டி சாங்கமாய் தானெரிக்கச் செந்தூரந்
தான், முத்தமுடன்வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று முயற்சியுடன் தான்
கொடுக்க மாற்றுங்காணும், சத்தமுடன் ஊதிப்பார் மாற்றேறுமேழு குட்சமு
டன்போகரிஷி வரைந்தாரமே. 415

வரைந்தாரேமானிடர்கள் பிழைக்கும்வண்ணம் வனந்திரங்கள் குகைமு
தலும்கானுற்கண்டு, துறந்தாரேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு துரைகோடி
மலைகளெல்லாங் கண்டாராய்ந்து, பறந்தாரே மேருகிரிமேலேசென்று பாரா
தகாட்சியெல்லாம் பார்த்துமெய்சி, மறந்தாரேசித்தரிடம் விடைகள்பெற்று
மருத்துவத்தைவெளியாக்கி மதிப்பிட்டேனே. 416

அயச்செந்தூரவேதை.

மதிப்பிட்டே னின்னமொரு கருமானங்கேள் மாசற்ற மனவிரும்பு பல
மோவைந்து, கதிப்புடனேபொடிபொடியாஞ் சன்னமாக கண்டிடைக்கு கெ
ந்தியொருபலமேபத்து, வெறுப்புடனேகையானின்சாற்றினாலே விளங்கவே
நாற்சாம மரைத்துப்பின்பு, துதிப்புடனேபில்லைதட்டிக்காயவைத்து துப்புர
வாய்சட்டிதனில் பில்லைவையே. 417

வைத்துமேமேற்சட்டிக் குமரிச்சாற்றால் வப்பமுடன்தான்மூடி சீலைசெ
ய்து, வைத்துமேதானெரிப்பாய் நாலுசாமம் மயங்காமல் யெடுத்துப்பார் செ
ந்தூரந்தான் தத்துமேசெந்தூரந்தான்தனையெடுத்து தயங்காமல் மறுபடியும்
கையான்சாற்றால், பொய்த்துமேபோகாமல் செந்தூரத்தைப் பொங்கமுடன்
தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 418

நாலானசெந்தூரம்பில்லைதட்டி நலமாகரவிதனிலே காயவைத்துமேலானசட்டிதனில் தான்பரப்பி விருப்பமுடன் பில்லைதனை மேலேவைத்து பாலானசட்டிதன்னைகவிழ்த்துமூடிப் பாலகனே முன்போலச் சீலைசெய்து, சீலான வடியேற்றி நாலுசாமம் ஐவக்கவே தானெரிப்பாய் கமலமாமே, 419

கமலந்தானெரிப்பாயானபின்பு கருவாகயிப்படியே பத்துமுறைதானும் விமலமாஞ் செந்தூரமிகவேசெய்து விருப்பமுடன் குப்பிதனில் பதனம்பண்ணு, புமலமாம் செம்புருக்கிநாலுக்கொன்று புகழுடனே செந்தூரங் கொடுத் தூது, நமலமாம் ரவிதானுங்கட்டிப்போகும் நாக்கடா மதிதனிலேநாலுக்கொன்றே. 420

ஒன்றானமதியுடனே ரவியுஞ்சேர்த்து வத்தமனேயாற்றதவும் பழுக்கும்பாரு, நன்றானதங்கமது யிரண்டுக்கொன்று நயமுடனேதான்கொடுத்து புடத்தைப்போடு, குன்றானபொன்னதுவு மேழதாகும் குணமானயெப்புடனே மின்னும்பாரு. அன்றானவயத்தினிட போக்கைச்சொல்ல அரனாலு மயனாலு முடியாதென்றே. 421

மூடியானசெந்தூரம் வேதைப்போக்கு முனிகோடி ரிஷிமுதலோர் செய்வார்கோடி, வெடியானசெந்தூரங் கொண்டபோது விருப்பமுடன்வாடிவென்ற தெணபதுபோம், தடியானதேகமது முருக்கேயேறி தாதுகளுமிகவலுத்துயிரத்தமுண்டாம், குரியானசேத்துமத்தை யடித்துப்போடும் குணமாகும் தேகமதுயிறுகும்பாரே. 422

காயசிங்கிபற்பம்.

பாரேதானின்னமொருபற்பங்கே[illegible] பாங்கானசிங்கியொருபலமேவாங்கி சீரேதான் கோமியத்தி லூறிப்பின்பு[illegible]சுப்புடனே பசும்பாலி லரைத்துமேதான், நேரேதான்புடமதுவுங் கோழியாக நேர்ப்புடனே தான்போட பற்பமாகும், கூரேதான்பற்பமதுக் கிடையேகுசம் குறிப்பாகத்தான்சேர்த்து வரைத்திடாயே. 423

அரைக்கவே வாராதாரச்சரக்கால் அப்பனேசெயநீராய்செய்துகொண்டு, நிரைக்கவே நாற்சாமமரைத்தபோது நிறமான பற்பமதுக் கிணைவேறுண்டோ, நிரைக்கவேபில்லைதட்டிக் காயவைத்து நிறமாகப் புடம்போட பற்பமாகும், முறைக்கவேசெயநீரின் போக்கச்சொல்வோம் முழுமக்களானவருமறியத்தானே. 424

அரியவேவராதாரச்சரக்கை அன்புடனேயாமுறைப்போ மதீதமாக, தெரியவேகாரமுடன்சாரந்தானும் திறமானதுருசுடனேசீனந்

தானும், புரியவேவெடியுப்புகரியுப்புமாகும் புகாழ்ானயித்தனையுமாராதாரம், சரியவேமாணுக்காள்பிழைக்கவென்றுசாற்றினார்போகரிஷிதண்மைபாரே ௪௨௫

தண்மையாம்பற்பமதுபணமேதூக்கு சார்பானவெண்ணையது தன்னிற்கொள்ள, வண்மையாங்காயமதுயிறுகிப்போகும்வாகனதேகமது மின்னல்தோன்றும், குண்மையாம்தங்கமது வலுத்துப்போகும்குணமாக்கும்சிங்கியது கூறப்போமே, நண்மையாய்காயமதுகற்றாணுகும் நாதாக்கள்செய்முறைதானுண்மைபாரே ௪௨௬

வீரமெழுகு.

உண்மையாம்வீரமதுபலமேவாங்குஓங்காரமுள்ளதொரு விலாங்கைத்தேடிகண்மையாந்தயிலமதுயிறக்கிக்கொண்டுகசடகற்றித்தயிலமதைசுறுக்குதாக்குபண்மையாம்நாற்சாமமவறுக்குதாக்குபளபளத்தவீரமதுமெழுகுமாகும், தண்மையாம்பரியதுவும் பத்துக்கொன்றுதாழ்ச்சியுடன்றன்கொடுக்கவாங்கும்பாரே ௪௨௭

வாங்கியதோர்மெழுகெடுத்துப்பதனம்பண்ணு வரிசைபெறவெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, ஓங்கியேகொடுத்தாக்காலேழுகாணுமுத்தமனேதொண்டுபணிவேலைவாங்கு, பாங்குபெறமட்டமது நாலுக்கொன்று பக்குவமாய்பரியதுவுமிகவேகூட்டித் தூக்கியேதிரியாதேமைந்தாகேளு, சுத்தமுடன்செய்துமல்லோவழலைபாரே ௪௨௮

போகர்சித்தர்வழலைமாற்கம் தடுப்பது

வழலையென்றால்வழலையதுசொல்லப்போமோ வளமாகநாதாக்கள்பாடிவைத்தார், வழலையென்றால் ந்தானர் வழலையல்ல, வராரிஷியுஞ்சொன்னதொரு வழலையல்ல, வழலையென்றால்மச்சமுனிவழலையல்லவன்பானசட்டமுனிவழலையல்ல, வழலையென்றால்கோரக்கர்வழலையல்ல வால்மீகர்பாடினதும்விழலையாமே ௪௨௯

ஆமேதான்கொங்கணரும்வழலையல்ல அப்பனேஇடைக்காட்டார்வழலையல்ல, தாமேதான்டமரகனார் வழலையல்லதாக்கானசிவசிவாக்கியர்வழலையல்ல, வேமேதான்சூதமுனிவழலையல்ல மிக்கானபுஜண்டரும்வழலையல்ல, நாமேதான்சொன்னபடி வழலைமாற்கம், மற்றுமுள்ளசித்தரெல்லாம்பாடினாரே ௪௩௰

பாடினாரிந்நூலில் சொன்னசித்தர் பழக்கமுடன்சொல்லவில்லை மறைத்துப்போட்டார், பாடினார்பலபலவாந்துறைகள் சொன்னார்பக்குவங்கள்யாதொன்றுங்கூறவில்லை பாடினாரவரவர்கள் நூல்கள்தன்

னில் பலபேர்கள்மறைப்புகளைக்காணவில்லை, பாடினுர் துறைமுகமு
ஞ்சொல்லவில்லைபாடிக்கெட்டலைந்தார்கோடிபாரே சஙக

கோடானகோடிபேர் நூலைப்பார்த்துக் குவலயத்தில்கெட்டுவி
ட்டார்சொல்லப்போமோ,கோடானகோடிபேர்குறுக்குப்பாதைகு
ணமுடனேசெய்யாமல்மாண்டுபோனுர், கோடானகோடிபேர்காப்
பேடுதன்னிகுடிகெட்டுப்போனுர்கள்கணக்கேயில்லை,கோடானகோ
டிபேர்கடையேபார்த்துக்குலைநாசமடைந்தவர்கோடியாமே சஙஉ

கோடியாந்திட்சைவிதியறயமாட்டார் கோலமுடனுப்பெடுக்கு
ம்வகையிங்காணுர், தேடியதோர்பொருளெலாஞ்சிலவழித்து தேச
ம்விட்டுதேசம்போய்தெரியாமற்ருன்,பாடியேசாத்திரத்தைப்பாடிக்
கொண்டுபத்துபேரெட்டுபேரொன்ருக்கூடி,நீடியேகாலமதுதெரியா
மற்ருன் நிட்சயமாய்பூவெடுக்கப்போவார்பாரே சஙங

போவாரேகானகமெலாந்திரிந்து பூக்காதகிலமெல்லாம்பூர்க்கு
மென்று, ஆவலுடன்மலையோரம்பாறைபார்த்து வதுக்கப்பால்காத
வழிசென்றுதாமும், காவலுடன்நடுச்சாமவேளைதன்னில் கண்ணிரு
ட்டுமுன்பாகமதிநேரத்தில்,காவலுடன்புலிகொண்டுயெழுத்தையோ
திசமாதிகட்டித்தானிருந்தார்பலபேர்தாமே சஙச

பலபோம்சாத்திரத்தைக்கையிலேந்திகாப்பேடுகடையேடுதெ
ரியாமற்ருன், சிலபேருங்கண்கெட்டுமுழுதும்பார்த்து சூட்சாதிசூட்
சமிடமறியாமற்ருன், மலமுடனேமூலபுளிமுப்பூவென்று மதிமயக்க
ந்தெரியாமல்தியங்கியேதான்,சலமுடனேகண்ணீருமாய்காலமதுதா
ன்கழித்ததார்கசடராமே சஙரு

கசடகற்றிபுத்தியுள்ளவிளைஞரானல் காசினியிலென்னூலைக்கரு
திப்பாரார்,நிசமுடையசாத்திரமெல்லாமகற்றிநேரானசாத்திரங்கள்
மெய்யெனறெண்ணி, விசமுடையமுப்பூவின்மண்ணினுலே வேண்டி
யதோர்வளையல்களுஞ்செய்வார்கோடி,குசமுடையவளையல்கார்க்கா
ர்க்காய்ச்சுமண்ணில கூறவொண்ணுஙஞ்சதவுமிதக்கும்பாரே ()

பாரேதானென்னூலைப்பாராவிட்டால்பாங்கானமுப்பூவுங்காணு
விட்டால், சிரேதான்வளையற்காற்நஞ்சானுலுந்தீவரமாய்தானெடுத்
துப்பூமுடித்தால், நேரேதான்சரக்கெல்லாங்கட்டலாகும்நிலையாதச
ரக்கெல்லாம்நிற்கப்பண்ணும், நேரேதான்வேதையிதுக்கோடும்வித்
தை விழலாகப்போகாதுவேண்டிச்செய்யே சஙஎ

நூல்தொகுப்பு

செய்யவேயென்னாலேழாயிரம்பார்செகத்திலேமறைத்ததெல் லாம்வெளியாய்ச்சொன்னேன், பையவேசத்தகாண்டம்பார்த்தாயா னால்பாருலகில்நீயுமொருசித்தனுவாய், தொய்யவேபலபேர்கள்முனி வரானோர் தொல்லுலகில்பாடிவைத்தார்நூல்கள்பேதம், மெய்யவே பலதுறைகள்பார்க்கவேண்டும் மேதினியில்நூல்பார்த்தோர் சித்த ராமே சங அ

சித்தாமென்னூல்போ லாருஞ்சொல்வார் செகத்தினிலேகோ டானகோடிநூல்கள், பத்தியுடனுனுரைத்தேன்மண்டலத்தில் பாக முடன்யென்னூலைப்பார்த்தபேர்கள், முக்தியுடன்காண்பதற்கு வழி யுங்காண்பார் மூவுலகுங்கிட்டவல்லோகதியுங்காண்பார், சத்தியுடன் பாரபரியைத்தொழுதுபோற்றிச் சட்டமுடன்சத்தகாண்டம் பாடி னேனே சஙகூ

பாடினேன் சத்தகாண்டமேழுகாண்டம் பாங்கானயெழுநூறு வொன்றுசொன்னேன், பாடினேனென்னூறு வைப்புசொன்னேன் பாங்கானதிரட்டுவெழுநூறுசொன்னேன் பாடினேன்முன்னூறுவொ ன்றுசொன்னேன்பதினானொருமொருநூறுசொன்னேன், பாடினே ன் சோடசமுமெட்டுஞ்சொன்னேன் பகரவேநிகண்டுபெருநூலதா மே சச0

நூலானவாயிரத்திருநூறுசொன்னேனுணக்கமஞ்சொச்சங்கள னேகஞ்சொன்னேன், பாலானவைநூறு கருகிடையுஞ்சொன்னே ன்பாலகனே யென்னூல்போலாருஞ்சொல்வார் சேலானகருக்கிடை யுங்குருக்கிடையுஞ்சொன்னேன் சிறப்பானசோதிடமுமுந்நூறுசொ ன்னேன் மூலானகாலாங்கிநாயர்தம்மை முடிவணங்கியடியேனுமொ ழிந்திட்டேனே சசக

பாஷாணப் பதங்கம்

மொழிந்திட்டபாஷாணம் பலமொன்றுகும் முனையானரசமது வும் வொன்றேயாகும் வழிந்திட்டபூரமது பலமொன்றுகும்வாகான யிம்மூன்றுமொன்றுச்சேர்த்து, கழுந்திட்டுக்கல்வமதில்பொடித்து க்கொண்டு கருவானவறுவகை செயநீர்தன்னால், பிழிந்திட்டுத்தானை ரைத்துப்பில்லைதட்டிப் பிசகாமல்ரவிதனிலேகாயப்போடே ()

போட்டுமேசட்டியிலேபில்லைவைத்துப்பொங்கமுடன்மேற்சட் டிக்கவிழ்த்துமூடி, நீட்டமுடன்சீலையது வலுவாய்ச்செய்து நோரா

னவடுப்பில்வைத்துயெரித்துநேராய், வாட்டமுடன்நாற்சாமம் யெரிக்கும்போது வளமானபற்பமது பதங்கமேறி, ஈட்டமுடன் மேற்பட்டிமேலேநிற்கும் யெழிலானபற்பமது சொல்லப்போமோ. ()

சொல்லவேபற்பமது தன்னையெடுத்துசுத்தமுள்ள செம்பதனில் பத்துக்கொன்று, வெல்லவேதானுருக்கி யெடுத்துப்பாருவேதாந்த தாயினதுவருளினாலே, புல்லவேசெம்பதுவும் வெள்ளியாகிபூதலத்தில் மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, மெல்லவேபோகரிஷிமனமுவந்துமேதினியில்பாடிவைத்தாருண்மையாமே. ௪௪௪

சங்கால்பச்சைவேதை.

உண்மையாமின்னமொருகருமானங்கேள்வுரைக்கிறேன்மானுக்கள்பிழைக்கவென்று, தண்மையாமயமதுவும் பலமொன்றாகும் தனியானபச்சையது பலமொன்றாகும், கண்மையாம் ரசமதுவும் பலமொன்றாகும் காரமாம்வெண்காரம்பலமொன்றாகும், வெண்மையாம்வெடியுப்பு செயநீர்தன்னால் விருப்பமுடன்றானரைப்பாய் சாமம்நாலே. ௪௪௫

நாலானசெயநீராலாட்டிமைந்தா நாள்மூன்றுரவிதனிலே காயப்போடு, காலானசெந்தூரஞ்சொல்லப்போமோ காசினியில்சித்தர்முனிசெய்வாரப்பா, நாலானசெந்தூரம்விருகனென்று மதிப்பானவெள்ளியதுவிராகனென்று, சூலானவெள்ளிக்குக்கீழ்மேலும்,சூட்டியேமூசைதனில் பொதிந்திடாயே. ௪0௬

பொதியவேமூசையிட்டுச்சீலைசெய்து புகழானவுலையிட்டு வூதித்திரு, பதியவேவெள்ளிக்குச்சாயமேறி பழுப்பானபொன்போலேயிருக்கும்பாரு, முதியவேநாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து முயற்சியாய்ப்புடம்போட மாற்றேமெத்த, கதியவேபசுமைநிறஞ் சொல்லப்போமோ கருத்துடனேபாடிவைத்தேன் கணக்காய்த்தானே. ௪௪௭

செப்புத்தொட்டிவேதை.

கணக்கானசிடிகையென்ற வேதைசொல்வேன் கணக்குடனே செப்புயென்ற தொட்டியொன்று, வணக்கமுடன் மணவிரும்புவொன்றேயாகும்வளமானவெண்காரம்வொன்றேயாகும்,இணக்கமுடன் கூட்டியொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு யெழிலானதேன்விட்டு வரைத்துமைபோல், கணக்கமில்லாகுகையிலிட்டு மூடிச்சீலை சுகமுடனே தான்செய்துவுருக்கிடாயே. ௪௪௮

உருக்கியே யெடுத்துபா ரென்னசொல்வேன் வுத்தமனே வயஞ்சேர்ந்த தொட்டியாச்சு, நருக்கியேபின்னுமொரு குகையிலிட்டு

நலம்பெறவேமூசையிட்டுச்சீலைசெய்து, பெருக்கியேதீமூட்டி யுலையிலேத்தி போரான அருத்திகொண்டுவூதித்தீரு, பருக்கியே மூசைதனையெடுத்துப்பாரு பாங்கானசெம்பதுவும் வெளுத்துப்போமே.

வெளுப்பான செம்புதனை யெடுத்துப்பாரு விருப்பமுடன் வெள்ளிதனில்நாலுக்கொன்று, தனுப்பான தங்கமுடனென்றுசேர்த்துத்தாட்டிகமாய்த்தானுருக்கிவாரடித்துச், சுளுப்பானவுப்புடனேகாவிசேர்த்து சூட்சமுடன்புடம்போடவன்னிமீறும், பளுப்பானபொன்னதுவுமிகவேயாகும்பணிதிமூதலனைத்தினுக்கும்பான்மையாமே.

பான்மையாம்யாகநிலை தவத்தில்நின்று பாங்குபெறசின்மயத்தைப்பணிந்துபோற்றி, கான்மையாங்காலாங்கிதனை நினைத்து கருத்துடனேயெப்போதும்கடாட்சிக்கத்தான், மேன்மையுடன்மனோன்மணியைமனதிலெண்ணிமிக்கானசுடரொளியைக்காணவென்று, வான்மைபெற பராபரத்தைநிலையாராய்ந்து வாகுடனேசுருதிநிலை நின்றுபோற்றே. ௪௫௧

போற்றவேவஷ்டாங்கந்தன்னிற்சென்று புகழாகமேலவரை மனதிலுன்னி, ஆற்றவேவம்பரத்தை மேலேநோக்கி ஆராதாரச்சுடலை அருவித்தாண்டி, சீற்றவேலாகிரியி லனைத்துந்தள்ளிச் சிதாநந்தபாசமதையுள்ளடக்கி, நாற்றமென்னுந்துருத்திநிலைசமாதியாக்கிநடுவுநிலைபற்றியே தானமர்ந்துபோற்றே. ௪௫௨

வர்ணக்களிம்பு.

அமர்ந்துமே லிங்கமென்ற தாரந்தானும் அப்பனே பூரமுடன் வீரந்தானும், சுமர்ந்துமேகெந்தியது துருசுதானும் சுடரானபாஷாணமிருதார்சிங்கு, தமர்ந்துமேசூதமுடன் துத்தந்தானும் தாக்கானவெடியுப்புசீனந்தானும், புமர்ந்துவே கெவுரியுடன் சாரந்தானும் பூட்டினார்சமபெடையாய் பூட்டினரே. ௪௫௩

பூட்டவேயறுவகைசெயநீர்தன்னால் பொங்கமுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், நீட்டமுடன்சிமில்தனிலேபதனம்பண்ணு நிலையானவெள்ளிதனி லிரண்டுக்கொன்று, தாட்டிகமாய்தகடடித்துப் பூசிப்பின்பு சாங்கமாய்காவிக்குள்புடத்தைப்போடு, வாட்டமுடன்புடமாறியெடுத்துப்பாரு மாற்றவெள்ளியது பழுக்கும்பாரே. ௪௫௪

பாரப்பாவெள்ளியது பழுத்துமிக்கப் பாங்கானமாற்றதுவுமாறதாகும், சிரப்பாவெள்ளியிடையிரண்டுக்கொன்று சிறப்பாகத்தங்கமதுவொன்றுசேரு, நாரப்பாநயப்புடனேவேதிக்கும்பார்நயமான

பசுமையதுசொல்லப்போமோ, கூரப்பாசிடிகையிது வேதைமார்க்கம்கூறினேன்போகரிஷிஉண்மைதானே. ௪௫௫

லிங்கம்போக்கு.

உண்மையாமின்னமொரு போக்குகேளு ஓகோகோவுலகுதனில்யார்தான்செய்வார், கண்மையாம்ரிஷிமுனிவர்சித்தர்செய்வார்காசினியில் நூல்பார்த்தோர் செய்வார்கள்தான், திண்மையாம் லிங்கமொருபலமேவாங்குதெளிவானவரப்பொடியும்தாளகந்தான், வண்மையாமிருதாருசிங்கிதானு மணக்கமுடன் துருசுடனேகாரமாமே.

காரமாஞ்சாரமுடன் வீரந்தானும் கருவானபூநீறுஞ்சாம்பிராணிபூரமாம், குடனுடன்மதியும்போடு புகழானசீனமுடன்கரியுப்ப்பாகும், தீரமாமித்தனையுஞ் சரிநேரொக்க திகழவே குழிக்கல்லில்பொடித்துக்கொண்டு, சோரவேவறுவகைசெயநீர்தன்னால் சூட்டியரையெண்சாமம் புகலக்கேளே. ௪௫௭

கேளேநீ மெழுகாலே குகைதான்செய்து கெட்டியாய் லிங்கமதையுள்ளேவைத்து, கோளேதான்வாராமல் சீலைசுற்றிக் கொப்பனவேரவிதனிலேகாயவைத்து, தாளேதான் வச்சிரமாஞ் சீலைசெய்துதாக்குடனே குழிவெட்டிவுமிதான்கொட்டி, மீளேதான் கரிநெருப்பைக்கொட்டியேதான் மிக்கானதீமூட்டிமாட்டிடாயே. ௪௫௮

மாட்டவேமூன்றுநாட் சென்றபின்பு மயங்கியேதிரியாதேதமைந்தாகேளு, வாட்டமுடன்தீயாறிதானிருக்கும் வளமான லிங்கமதுயிருகிப்போகும், தாட்டிகமாய்நீயெடுத்துப்பார்க்கும்போதுசாங்கமாய்லிங்கமது வுருக்குபோலாம், நாட்டமுடன்ருநெடுத்துமெழுகுசெய்யநலமானபோக்குவழி சொல்லக்கேளே. ௪௫௯

சொல்லவே வராகத்தின் நெய்யோடொக்கசுறுக்கான வெருக்கன்பால்சமனதாகவெல்லவேலிங்கமதைவோட்டிவிட்டுவேகமுடன்சுருக்கிடவேமெழுகுமாகும், புல்லவேமெழுகதனை வெள்ளிசெம்பில்புகழாகத்தான்கொடுக்க மெழுகுமாகும், மெல்லவேவாறடித்துப்புடத்தைப்போடு மேலானபொன்னதுவு மாகுந்தானே. ௪௬௦

பொன்ணுனமட்டமுடன்நாலுக்கொன்றுபொலிவானதங்கமதுவொன்றுசேர்க்க, மன்ணுனமன்னர்மெச்சும் பொன்னேயாச்சுமகத்தானவேதையிதுசித்தர்வேதை, வன்ணுனரிஷிமுனிவர்செய்யும்வேதைவாகுடனேமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, தென்ணுனுங்களுக்குத்தெளிவாகத்தான் தேற்றமுடன் பாடிவைத்தேன் தெளிவைப்பாரே. ௪௬௧

தெளிவானவாதவித்தை வதிதமெத்த தேசத்தில்கிட்டாதுசிவ யோகிக்கு, ஒளிவானசித்தரெல்லாம்மறைத்துவைத்தார்ஒகோகோ நாதாக்கள் சூதார்கண்டார், நெளிவாகசாத்திரத்தின்மறைப்புமாற் கம்நேர்மையுடநானுரைத்தபாவனைப்போல், வழியாகச்சொன்னவ ர்களாருமில்லைவையகத்தில் போகரைப்போலாவார்தானே. ௪௬௨

தானானபிரமவித்தையறியவேண்டும் சதாகாலஞ்சமாதியிலேநி ற்கவேண்டும், கோனானகுருவருளைகாணவேண்டும் காணுட்டால்கா யுமில்லைபூவுமில்லை,வேனானபாஞ்சுடரைநிர்த்தம்நிர்த்தம்விரும்பியே பேரின்பங்காணவேண்டும், பானானகாயசித்தியோகசித்திபாங்கான குளிகையுளசித்துதானே, ௪௬௩

காணவேவண்டபகிரண்டமெல்லாம் கடிதானவடிமூலங் காண வேண்டும், பூணவே பூரணத்தையறியவேண்டும் போக்கான வஸ்து வெல்லாங் காணவேண்டும், தோணவே கழுத்திலே நிற்கவேண்டும் சூட்சமுடனுடெல்லாமறியவேண்டும், வேணவேவம்பரத்தை நாட வேண்டும் வெட்டவெளிசின்மயத்தைக்கூடநன்றே. ௪௬௪

கூடவேமனந்தேறிநிற்கவேண்டும் குவலயத்தில் துரியம்விட்டுப் பிரியவேண்டும், நாடவேநடுமைய மேறல்வேண்டும் நாதாக்கள் கூத் தெல்லாங்காணவேண்டும், தேடவேவாலைதனைக்காணவேண்டும்தெ ளியாதமூன்றெழுத்தைப்பற்றவேண்டும், நீடவேசிதானந்த வறிவில் நின்றுநிட்களமாய்மேலவரைபோகநன்றே. ௪௬௫

நன்றானவர்ச்சனைகள் யாவுந்தேர்ந்து நாதாக்கள்பூசிக்கும்நிலை யைப்பார்த்து, குன்றானபிராணயந்தன்னிற்சென்றுகொடிதானகா மத்தை நிவர்த்திசெய்து, பன்றானபரபூசைசிவபூசையாவும்பாங்கா னஞானத்தின்சுடலைத்தாண்டி, வன்றானமாயசமுசாகரத்தைமறந்த வனே சித்தரினிலொருவனுமே. ௪௬௬

பாஷாணமெழுகு.

ஆமப்பாவின்னமொருகருமானங்கேள் அப்பனேசங்குயென்ற பாஷாணந்தான் தாமப்பாதிருகுகள்ளிப்பாலைவாங்கித் தப்பாமற்று ன்சுருக்குசாமம்நாலு, வேமப்பாகொடுத்தவுடன் கட்டிப்போகும் வேகமுடன்கடுஞ்சுருக்கு சொல்லப்போமோ, நாமப்பா மெழுகுவ கைபோக்குச்சொல்வோம்நாதாக்கள்மறைப்பையெல்லாம்நவில்லே வன்பாரே. ௪௬௭

நவிலவேயானை யென்னுவிலாங்குதன்னை நாட்டமுடன் காரமி ட்டுத்தயிலமாக்கி, குவிலவேசிற்றண்டமஞ்சள்தானுங்கூடவேதான் கூட்டிகலந்துகொண்டு, கவிலவேசங்கென்றபாஷாணத்தைக் கருவா

கஒட்டிவிட்டுகருக்குதாக்கு, புல்லவேமெழுகாகும் பாஷாணந்தான் காட்டினாற்லோகத்துமாந்தர்க்காமே. ௪௬௮

ஆமேதான்மெழுகெடுத்து ரவியில்தாக்கு அப்பனே பத்துக்கு ஒன்றுபோடு, தாமேதான் ரவிதானும்வெளுத்துக்காணும்தரித்தவே பெடைக்கிடைதான் வெள்ளிசேர்த்து, நாமேதான்சொன்னபடிவங்கஞ்சாரநயமாகவெள்ளியது வனுத்துப்போச்சு. போமேதான் திராவகத்துக்குயிருமாச்சு போக்காண்செம்பதுவும்கட்டிப்போச்சே.

போச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேளு பொங்கமுடன் மெழுகெடுத்துவெள்ளியத்தில், பாச்சவேபத்துக்குஒன்றுதாக்குபதமுடனேநீரதுவும்நீங்கிப்போகும், மூச்சொன்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு முக்கியமாய்மேற்சொன்னவெள்ளியத்தை, காச்சுடனே வறுவகை செயநீர்தன்னில்களிப்புடனேமூன்றுமுறைவுருக்கிச்சாயே. ௪௭௦

சாய்க்கவேவெள்வங்கம்வெள்ளியாகும் சாங்கமுடன்பத்துச்கு ரண்டுவெள்ளி, மாய்க்கவேதானுருக்கு மகத்தாம்வேதை மானிலத்தில்செநல்லுவரோசித்தர்தாமும், காய்க்கவேபொன்வேண்டு மென்றுயானால் கருவாகவென்னுடையநூலைப்பாரு, எய்க்குமே பின்னொருவர்நூலானாலுமென்போலும்யாருரைப்பார்சித்தர்தாமே. ௪௭௧

சித்தர்பழிப்பு.

சித்தானசித்தர்முனியார்தான்சொல்வார்சிறந்தசிவயோகியருஞ்சொல்லமாட்டார், முத்தானசாத்திரங்களனேகமுண்டு முன்பினாய்பாடிவிட்டார் சித்தர்தாமும், பாடிதான் வழிதுறையுங்காணார் மாண்பர்பாழாகிகட்டலைந்துகெட்டலைந்து, தெத்தானபித்தமது வதிகமாகித்தெருதெருவாய்திரிவார்கள்மடையர்தாமே. ௪௭௨

மடையருமானவர்கள்நூலைப்பாரார்மாறாட்டமாகவேகெடுத்தாரென்று, நடையானநூல்வழிகளறியாமற்றான் நாதாக்கள் கைமறைப்புயார்தான்காண்பார், மடைபோலபேசவல்லார் நூலைப்பாரார் மதிகுலைந்துமினைவறிந்துவறிவுகெட்டு, கடையானசாத்திரங்கள் மிகவும்பார்த்துகருத்தெரியாமானிடர்கள்மெத்தவாமே. ௪௭௩

மெத்தவுண்டுமுழுமடையரென்னசொல்வார்முனையானசாத்திரங்கள்மிகப்பாராமல், சுத்தமுடன்ரிஷிமுனிவர் சொன்னநூலை சூட்சாதிசூட்சங்காணுமற்றான், பத்தரென்னசித்தர்களை மெத்தப்பேசிபலபலவாய்சாத்திரத்தைமறைப்புசெய்வார், குத்தமென்றுதிட்டியல்லோசர்பத்தன்னைக் குவலயத்தில்தேடிக்கொள்ளு மாண்பராமே.

போகர்வெழியாங்கம்

வெளியானசாத்திரங்களைத்துங்கண்டேன் வேதாந்தத்தாயினதுவருளினாலே, ஒளியானகாலாங்கிகடாட்சந்தன்னால் ஒளித்திருந்தசாத்திரங்கள்கைமறப்பைதெளிவாகமானிடர்கள்பிழைக்கவென்றுதேசதேசங்கள்முதல்குளிகைபூண்டு, நெளிவானமலைகுகைகள்வனாந்தரங்கள்நேர்ப்புடனேகுளிகையிட்டு பறந்தேன்தானே சஎரு

தானானசித்தர்முனியிருப்பிடங்கள் தாக்கானசமாதிமுதலெல்லாம்பார்த்துகோனானகவவரவர்கள்செய்தநூலைகுகைதனிலேமறைத்துவைத்தகருவைபெல்லாம், பானுகசித்தரிடம்வாதுபேசிபழிபோட்டுசாத்திரங்களைத்தும்பெற்றேன், மானுகமறைத்துவைத்தநட்பமெல்லா மதிப்புடனேயாருய்ந்துநூல்செய்தேனே சஎசு

செய்தேனேபெருநூலேழாயிரந்தான்செப்பினேன்போகரிஷிசத்தகாண்டம், செய்தேனே நாதாக்களுளவைப்பார்த்து திறட்டினேன்குருநூலாய்க்காவியந்தான், செய்தேனே நூலினிடைவண்மைபார்த்துசிறியேசித்தரெல்லாஞ்சினந்தாரென்னைசெய்தேனேலோகமெல்லாஞ்சித்தாச்சென்றுசித்தரெல்லாமெனைச்சபிக்கவந்திட்டாரே

வந்திட்டார்கோடானகோடிபேர்கள் வரைகோடி துரைகோடிதொந்தங்கோடி, நொந்திட்டுசித்தர்களைசெய்தேனென்றுநொடிக்குள்ளேயெனைக்கொல்லவந்தாரையா, முந்திட்டுயான் பயந்துகாலாங்கிதன்னைமுறையிடரெனதையர்கிருபையாலே, தந்திட்டசாபமந்தநிவர்த்திசெய்து தாரணியில்பிழையென்றுயெனைவிட்டாரே.

போகர்கமலமுனியைகண்டது.

விட்டவுடன்யானுமல்லோசீனதேசம் விடுப்பட்டுபோயிருந்துகமலர்தன்னைச், சட்டமுடன்சமாதியிலேயிருந்தாரங்கேசார்புடனேயவர்பாதம்தொழுதிட்டேதான், இட்டமுடன்யானுமல்லோசீனதேசம்யின்பமுடன்காணவென்றுகுளிகைபூண்டு, சட்டமுடன்யான்வந்தேனென்றுசொல்லிக் கமலமுனிதன்பாதந்தொழுதிட்டேனே.

தொழுதிட்டபெந்தனுக்குமுனிதான்சொன்னார்தொல்லுலகில்நீர்கற்றவித்தைதன்னை, பழுத்திட்டமில்லாமல் சீனந்தன்னில் பட்சமுடன்மானுக்கள்பிழைக்கவென்று, முழுதிட்டந்தன்னுடனேமுனிதான்சொல்ல முயற்சியுடன்கற்றவித்தைப் பழுதில்லாமல், வழுதிட்டமுடன்ருனு மறைப்பைபெல்லா மாநிலத்தில்கொட்டிவிட்டேன் வண்மைபாரே. சஅ0

வெள்வங்கவெட்டை

வண்மையாமின்னமொருமாற்கங்கேளு வளமானவங்கமொரு பலமேதூக்கு, திண்மையாந்தாளகமும்பாஷாணந்தான் திறமானசவுக்காரஞ்சாரந்தானும் உண்மையாம்பூநீறுகிளிஞ்சிற்சுண்ணம்வுத்தமனேவகைக்குவொருபலமுமதுதூக்கு, நன்மையாங்கல்வத்திலாட்டியேதான் நலம்பெறவேகலசமென்றகுடுவைவாங்கே ௪௮௧

வாங்கியேமுன்னரைத்தசரக்கையெல்லா மார்க்கமுடன்கலசத்திலுள்ளேபோட்டு, தேங்கியேதிரியாதேமைந்தாகேளு தெளிவானவங்கமதைசரக்கில்போட்டு, ஓங்கியேசில்லிட்டுச்சிலையெய்து வுத்தமகோழியென்றபுடத்தைப்போடு, தூங்கியேதிரியாதேமைந்தாபாரு துடியானகளங்குபோலிருக்கும்பாரே ௪௮௨

களங்கானவங்கமதுவொன்றேயாகும்கடிதானவெள்ளியதுவொன்றேயாகும்குளங்கானசூதமதுரண்டேயாகும்கொடிதானசாரமதுகாலேயாகும்பளங்கானமதிசேயநீர்தன்னாலாட்டிபாங்குபெரவில்லையதுலேசாய்த்தட்டி, முளங்கான ரவிதனிலேகாயப்போடு முத்தமனேவோட்டிவிட்டுச்சிலைசெய்யே. ௪௮௩

செய்யவே காடையென்ற புடத்தைப்போடு சேரவேவோட்து தான்குளிர்ந்தபின்பு, வையவேதானெடுத்தும்பார்க்கும்போது பாங்கானபற்பமதுசொல்லப்போமோ, வெய்யவேரவிதனிலே பத்துக்கொன்றுவிதமுடன்றூனுருக்கிக் கொடுக்கும்போது, துய்யவே துய்யாளுக்கிகொப்பதாகும் துரைராசர்மெச்சுகின்ற மதியுமாமே.

மதியானவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று மாற்கமுடன்றான்சேர்த்துவங்கத்தாது, நிதியானவெள்ளியது துய்யரூபாய் நிகரில்லைமாற்றில்லைகணக்குமில்லை, பதியானபதிதனிலேநின்றுகொண்டுபட்சமுடன்திரிபுரையைப்பணிந்துபோற்றி, துதியானவாலைதனைவணங்கிநித்தம் சூட்சமுடனிறங்குநிலைகண்டிடாயே. ௪௮௫

கண்டபின்பு புசமாதிக்கு நிலையைப்பாரு காலாங்கி வையர்தம்மைக்கருத்திலுன்னி, அண்டரண்டம்தான்புகழு மெந்தனையரருளிந்தால் கதிபெறலாமன்பர்கேளு, தொண்டுசெய்துசித்தர்களை வணங்கிநித்தம்தொடர்ந்துமே யவரிடத்தில்பத்திவைத்தால், விண்டுபுகழ் மாலயனாகிருபையாலே விட்டகுறைவுந்தனுக்கு வாய்க்குந்தானே.

துருசுபற்பம்.

வாய்க்கவேவின்னமொருகருமானங்கேள்வளமான துருசுவொருசட்டிவாங்கி காய்க்கவேபொன்வேண்டுமானாலப்பாகணக்காகவெ

டியுப்புசரிநேராக, மாய்க்கவே பூநீறுசரியோடொக்கமாற்க முடன் தான்கூட்டியரைப்பாய்நீதான், தோய்க்கவேவறுவகைசெயநீர்தன் ஞல் துப்புரவாய்தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. சஅஎ

நாலானசாமமதுதானரைத்துநலமாகப்பில்லைதட்டிக்காயவை த்துமாலானபுடம்போடப்பற்பமாகும்மகத்தானதுருசுனிடபச்சை நீங்கி, சேலானவெளுப்புநிறம்திகங்காட்டும்செழிப்பானபற்பமதுசி வந்துபோனல், காலானமின்னமொருபுடந்தான்போட்டுக்களிப்புட னேதானரைப்பாய்செயநீராலே சஅஅ

செயநீரைவிட்டுமல்லோயரைப்பாய்சாமஞ்சிறப்புடனேபில்லை தட்டிக்காயவைத்து, நயமுடனேஒட்டிவிட்டுசீலைசெய்துநன்ருகரவி தனிலேகாயவைத்து, பயமுடனேதீமூட்டிபுடத்தைப்போடுபக்குவ மாயாறினபின்னெடுத்துப்பாரு, மயமுடயபற்பமதுயென்னசொல் வேன் மாணுக்கள்பிழைக்கவென்று மதிப்பிட்டேனே சஅகூ

மதிக்கவேபற்பமதுநேரேசூத மாட்டடாகுழிக்கல்லில் செயநீ ராலே, கதிக்கவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம் தண்மைபெறமூசையி ட்டுப்புடத்தைப்போடு,விதிக்கவேபுடமாறியெடுத்துப்பாருவீரியமா ம்பற்பமதுகாரமெத்த, துதிப்புடனேவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன் றுதுறைபார்த்துகொடுத்துப்பார் மாற்றெட்டாமே சகூ0

எட்டானமாற்றதுவுமென்னசொல்வேன்யெழிலானபசுமையது மிகவேகாட்டும்காட்டானசூதமதுலெகுவிலோடும் கசடகற்றிமாற்ற துவுங்காணலாகும்,மாட்டானபொன்னதுவில்நாலுக்கொன்றுமாட் டடாதங்கமதுஒன்றுகூட்டு, திட்டானவாரடித்துப் புடத்தைப்போ டுதிக்ழானபசுந்தங்கஞ்சொல்லப்போமே சகூக

சொல்லவென்றால்நாவில்லைபாவமில்லைசூட்சாதிசூட்சமெல்லாஞ் சூதத்தாட்டு,மெல்லவேசிவனத்தைசெய்துகொண்டுமேதினியில்யோ கத்துக்குருதிபாரு, வல்லவேஞானத்தைமிகவேவுன்னிவழியானமு னைமூலத்துள்ளேபுக்கி, கொல்லவேஒங்காரமுள்ளடக்கி குறிப்புட னேசமாதிநிலையறிந்துபோற்றே சகூஉ

போற்றவேசிகாரத்தின்மீதிருந்து பொலிவானமகாரத்தை யுன் னிப்பாரு, ஆற்றவேவகாரமா மனுதிபீடம் அப்பனேநகாரமாம்பிரம பீடம், தூற்றவேயகாரமாம்லட்சுமிபீடம் துலையாதகர்மேந்திரியமை ந்துக்குள்ளே, மாற்றவேமனேலயத்தை மருவிப்பாருமகத்தான நா தாக்கலாடுங்கூத்தே. சகூ௩

கூத்தானபஞ்சகர்த்தாளாடுங்கூத்து குடியானவீட்டுக்குளேந்து பேராம், காத்தானவாசலது வொன்பதாகும் கருவிகரணுதிமுதல் பொங்துக்குள்ளே, மாத்தானும்வந்தவுடன்சாமிபூணும் மகத்தான திரேகமதுபொய்யாம்பாரு, ஆத்தாளை வணங்கிமிகவனுசரித்து அப்பனே சாயுச்சியபதத்தைதேடே. ௪௬௪

வெள்ளிவித்தை.

தேடையிலேயின்னமொருமாற்கங்கேளு தெளிவாகவெள்ளிவித்தையார்தான்காண்பார், வாடையுள்ளபாஷாணம் பலமென்றுகும் வகுப்பானகோழியென்றமூலிதானும், மேடையிலே தான்விளையும் மூலியப்பா மேன்மையுடன்கொண்டுவந்துசாறறைவாங்கி, ஆடையிலேதான்பிழிந்துமைந்தாகேளு அப்பனேநாற்சாமம்சுருக்குதாக்கே

தாக்கவேபாஷாணம்புகையடங்கிசார்புடனேகட்டியதுபொருமிக்கொல்லும், நோக்கவேபூநீறுவுப்பெடுத்துனு ணுக்கமுடன் மூன்சேர்த்துகவசம்செய்து,போக்கவேரவிதனிலேகாயவைத்து பொங்கமுடன்சுண்ணும்புசீலைசெய்து, பார்க்கவேசட்டிதனில் மணல்தான் கொட்டி பாங்காகநடுமையம்வைத்திடாயே. ௪௬௬

வைத்துமேசட்டிகொண்டுமேலேமூடிவாகுடனே மண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து, பொய்த்துமேபோகாமல்வடுபபிலேற்றிபுகழாகத்தானெரிப்பாய்நாலுசாமம்கைத்துமேயாறினபின்னெடுத்துப்பாருகனமானபாஷாணமுருக்கிக்கட்டும் மெய்த்துமேகட்டினதோர் பாஷாணத்தில் மேன்மையுடன்வங்கமதுகாலாய்க்கூட்டே. ௪௬௭

கூட்டியேவங்கத்தோடைதானுகும் குமுறவேவலுவகைசெயநீர்தனனல், தாட்டிகமாய்தானரைப்பாய்நாலுசாமம்சார்பாகபில்லைதட்டிக்காயவைத்து, நீட்டமுடன்வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து நேர்பாகக்காடையென்றபுடத்தைப்போடு, வாட்டமுடன்கோழியென்றபுடந்தானுகும்மைந்தனே தீயாறியெடுத்துப்பாரே. ௪௬௮

எடுக்கவேபற்பமதுயென்னசொல்வேன் என்மைந்தாநாதாக்கள் செய்யும்வேதைகொடுக்கவேசெம்பதனில்கொடுத்துப்பாரு,சொக்கமுள்ளவெள்ளியதுகூறப்போமோ, மடுக்கவேபத்துக்கு வொன்றுவெள்ளிமாற்கமுடன்றுனுருக்கிகொடுத்துப்பாரு, விடுக்கவேவுப்புக்குகாய்ப்புண்டாகும் விபரமுடன்செய்யும்வழியறிந்துபாரே. ௪௬௯

பார்க்கவேநாதாக்கள்கைமறைப்பு கருவாளிகண்டறிவான்மற்றோர்காணுர், ஏர்க்கவேயவர்களிடம்தொண்டுசெய்து என்மகனேய

வர்கள்மனங்கனியவேண்டும், பூர்க்கவேமனதுவந்துவுந்தனுக்குபுக
ழ்ச்சியுடன்வேதைமுகம்யாவுஞ்சொல்வார், தீர்க்கவேசாத்திரங்கள்
மூரைப்பார் தீர்க்கமுடனறிபவனேசித்தனுமே. ௫௱

சாரக்கட்டு.

சித்தனுமின்னமொருமார்க்கங்கேளு சிவப்பானசாரமது கட்டு
சொல்வேன், சித்தமுடன்காரமதுவொன்றேயாகும்சிகரானசீனமது
வொன்றேயாகும், துத்தமுடன்பூநீறுவொன்றேயாகும் துடியானசி
ப்பியென்றதண்ணந்தானும், முத்தமுடன்சிப்பியுடசெயநீர்தன்னால்
மூன்றுநாளரைத்து பாவகமேசெய்யே. ௫௱௧

செய்யவேமெழுக்காலேகுகையுண்டாக்கிசெழிப்புடனேசாரம
துக்கங்கிபூட்டி, நையவேசுண்ணும்புசீலைசெய்து நலம்பெறவேரவித
னிலேகாயவைத்து, முய்யவேமுழப்புடந்தான் பூப்புடந்தான் முனை
யானமணல்தனிலேநடுவேவைத்து, பையவேமணலாலேமேலேமூடி
பாங்குபெறதீமூட்டி போட்டிடாயே. ௫௱௨

போடவேநியாறியெடுத்துப்பாருபொங்கமுடன்சாரமதுகட்டி
ப்போடும், நீடவேமுப்புடமிப்படியேதீறு நிலையானசாரமதுதந்தம்
போலாம், நீடவேசாரணைதான்சொல்லக்கேளாய் கொடிதானநாயு
ருவிசாம்பல்தன்னில், மூடவேசாரமதைவுள்ளேவைத்து முழுகவே
சாம்பலையும் மேலேபோடே, ௫௱௩

போடவேசட்டிதனில்பொதிந்துமூடி பொங்காமல்சீலையதுவலு
வாய்ச்செய்து,சூடவேதணல்மூட்டிமூன்றுநாளாய் சுகம்பெறவேதா
னெரிப்பாய்மைந்தாகேளு, தூடவேயாறினபின்னெடுத்துபாருதுடி
யானசாரமதுக்கிணைவேறண்டோ, ஆடவேசாரமதையென்னசொல்
வென் அப்பனேகருவாளிசெய்வான்பாரே. ௫௱௪

பாரேதான்சாரமது கட்டுமானால்படுமுன்னே சரக்கெல்லாங்
கட்டிப்போடும், நேரேதான்நாகமதைநொடியிற்கொல்லும்நேரான
செம்பதுவுமூறல்போகும்,சீரேதான்சாரமதுகட்டுமானால்சிறப்பான
வீடுகளுங்கட்டினாற்போல், கூரேதான்சரக்குதான்காலனுகும்கொடி
தானசாரத்தின் நேர்மைபாரே. ௫௱௫

நேர்மையாஞ்சாரமதுகட்டிற்றானால் நெடுந்தூரம் வேதைமுகம்
காணலாகும், கூர்மையாம்சூதத்தைக்கொல்லுங்காலன் கொடிதான
சுன்னமதைசெப்பவென்றால்,வார்மையாம்வுப்புக்குச்சத்துருமேயா
கும்வாகானசெந்தூரகோடிவேதை, மேர்மையாஞ்சித்தர்முனிசெய்
வாரப்பா மேதினியில்மற்றவரால் செய்யப்போமோ. ௫௱௬

போகுமேசாரமென்றசெந்தூரத்தை பொல்லாதவயிற்றுவலி குன்மத்தொக்கும், ஏருமேவாயுவென்றதெண்பதுக்கு மெழிலான சோகைகாமாலையேற்கும், பாகுமேருதகத்தில்வாய்வுள்ளோர்க்கும் பாங்கானமகோதரமாம்பீலியோர்க்கும், வாகுடனேதேனதிலேகொடுத்தாயானால் வளமானதேகமதுகர்ப்பமாமே. ருாஎ

காந்தகர்ப்பம்.

கற்பமாமின்னமொருகருமானங்கேள் காசினியோர்பிழைக்கவென்றுலகுவாய்ச்சொல்வோம், அற்பமென்றுநினையாதே வன்பாகேளு அருங்காந்தமூசியென்றதேழதாகும், துற்பரவாய்பலமதுதான்கொண்டுவந்து தூடியானவறுவகைசெயநீர்தன்னால்,சிற்பரம்போல்மெழுகாக்கிமூசையிட்டு சில்லிட்டுச்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே.

வலுவாகச்செய்துமல்லோரவியில்வைத்து வாகுடனேதீமூட்டிப்புடத்தைப்போடு, சுலுவானபுடமதுதான்போட்டாயானால்சுறுக்கென்றகாந்தமதுயியமாகும், பளுவானயியமது சொல்லப்போமோ பதந்தெருந்துயெடுத்தவனேவாதியாவான், மெழுகானகாந்தமதுயியமானால் மேதினியில்வெகுகோடி வேதையாமே. ருாசு

வேதையாங்காந்தமென்ற யியந்தானும் விரைவானகெந்தியிடசத்துதானும், பாதையாம்நாகமென்றசத்துதானும் பாங்கானவயத்தினிடசத்துதானும், மேதையாம்பூநாகச்சத்துதானு மிக்கானவப்பிரேகசத்துதானும், தோகையுடன்றானெடுத்து வொன்றாய்க்கூட்டி தொந்தமுடன் றானைடையாய்த்தங்கஞ்சேரே. ருாய

தங்கமுடனிடையாகவொன்றாய்க்கூட்டித் தாழ்மையுடன்றானரைப்பாய்கையான்சாற்றால், துங்கமுடன்நாற்சாமமரைத்துப்பில்லைதுப்புறவாய்பில்லைதட்டிகாயவைத்து, பக்கங்கள்வாறாமல்ஒட்டிவிட்டுப் பாங்குபெறசீலையது வலுவாய்ச்செய்து, அங்கமுடன்கோழியென்றபுடத்தைப்போடு அப்பனெசெந்தூரமாகுந்தானே. ருகக

தானகையிப்படியேபத்துபுடம்போடு தாக்கானமூலிகையாலரைத்துப்போடு. வேணகசெந்தூரம்வீரமெத்த வேதைக்குவெகுதூரமெட்டியோடும், பாணகசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு பத்துக்குவொன்றுகுருவெள்ளிசெம்பில், மாணகேள்கொடுத்திடவே வேதிக்கும்பார் மகத்தானமருந்தினிட போக்குத்தானே. ருகஉ

போக்கானசெந்தூரங்குன்றியுண்ணு பொங்கமுடன்மண்டலந்தான்கொண்டாயானால், தாக்கானதேகமதுகற்றாணுகும் தலையாது

வயதுமிகவதிதங்காணும், நோக்கானநரைதிரையு மற்றுப்போகும் நோய்தானுஞ்சடந்தனிலேமேவலாகா, பாங்கானகண்ணுரண்டுமொளியேவீசும் பார்வைக்குவருந் துதியுங்காணலாமே. ருகங

காணலாம்நட்சத்திரம் பகற்காலத்தில் கருவிழியுமொருக்காலும்திரைதானில்லே, பூணலாம்தேகத்தைவுறுதிபண்ணுபோக்கான சட்டையதுதள்ளிப்பாரு, வேணலாம்வெகுகாலமிருக்கலாகும் வேண்டியேதவநிலேக்குசமாதிதேட, நீணலாம்வாசியதுமேல்நோக்காது நீணிலத்தில் நீயுமொருசித்தனமே. ருகச

போகர்கெடை கட்டிவித்தை.

சித்தனும்கெடையாட்டஞ்சொல்வேன்கேளுசெழிப்பானதுலாக்கோலாமூங்கலொன்று, முத்தலாய்நூறடியாம் பருவநீட்டமுனையாணகொய்புக்குகயிர்தான்நாலு, சுத்தமாம்வெட்டாரவெளியில்நின்று சுகமுடனேகால்நாட்டிபதுங்குமாட்டி, துத்தமுடன்முனைகிடையில் ஞாந்தம்வைத்து துறையானவிரும்பினிடசட்டைபூணே. ருகரு

பூணவேகைதனிலேமாத்திரைக்கோலும்புகழானநெற்றிதனிலேங்கோலமையும், நாணவேமானிடர்கள்நடுங்கவென்று நாதாக்கள் மெச்சிடவேகச்சைபூண்டு, காணவேதலைதனில்கலசப்பானைகடினமுடன்பத்தொன்றுவொன்றேடொன்று, ஊணவேபானைதனில் காந்தம்பூசி வுத்தமனேகிடைதனிலேயேறலாமே. ருகசு

ஏறலாமுச்சிவரைக்கிடைமேல்நின்று ஏற்றமுடன் துத்தாரிவாயிலேந்தி, கூறலாமோடியென்றவித்தைதன்னை குவலயத்தில்மெச்சிடவேபோகர்தாமும், தேறவேமேல்நின்றுகரணந்தன்னில் திறமுடனேவாசியைத்தான்கீழ்நோக்காமல், மாரவேபிரணவத்தைமாறிமாற்கமுடன்நின்றுவிளையாடினரே. ருகஎ

ஆடினர்சீனமென்றதேசந்தன்னில் அன்புடனேமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, பாடினர்சித்தர்முனிசொன்னநூலைப் பரிவாகத்தானெடுத்துபாருளோர்க்கு, மூடினதோர்வுளவெல்லாமிகவேபார்த்து முயற்சியுடன்வெளிபரங்கமாகச்செய்தேன், கூடினதோர் கருமானமெல்லாந்தேர்ந்து குறிகண்டுகிலேகண்டார்சீனத்தாரே. ருகஅ

சீனபதிமானிடாகள்செய்யுமார்க்கம் சித்தர்முனிரிஷிதேவர்முறைகளாகும், மானபதிமாண்பர்கருவாளியல்லோமண்டலத்திலாருமில்லைபேருமில்லை, தானமுடன்கொச்சியென்றமார்க்கத்தாரும்சட்டமுடன்செய்வார்களிவர்போலா, மோவானமுடன் தேவதாரிஷிக்கொப்பாவார் மண்டலத்தில்சீனபதிமாந்தர்தாமே. ருகக

தாமேதான் சத்தியங்களுண்டு தரணிதனில் பொய்சொல்லார் மாண்பர்தாமும், வேதமேதான்நீதிமனுமுறைகளுண்டுவெகுகோடி வித்தைகளுஞ்செய்வாரப்பா, போமேதான்பொய் யொன்றுஞ்சொல்லமாட்டார் பொன்னுலகுக்கொப்பானமாந்தரப்பா, நாமேதான் கண்டபடிசொன்னேனப்பா நாட்டினிலேசீனத்துக்கிணையாகாரே.

ஆகாதுகாலங்கிநாதர்தாமும் அவருடையசீர்பாத கிருபையாலே,போகாததேசமெல்லாங் குளிகைபூண்டுபோனேனேசேரசோழ பாண்டிநாடு, சாகாதசித்தர் முனியென்றுசொல்லி சமாதியிலேயிருப்பேனென்றமர்ந்தார்தம்மை, வேகாதவெயில்தனிலே தவசிருந்தவேணசித்துப் பொய்ஞ்ஞானி கண்டிட்டேனே. ௫உக

கண்டிட்டேனவர்களிடம்வீறுபேசிக்கருவானமறைப்புமுதல் திறப்புங்கேட்டேன், விண்டிட்டசாத்திரங்கள் கற்றோர்போல வீண்வார்த்தைபேசியல்லோ பொய்யைச்சொல்வார், தண்டிட்டுவவர்களிடம்துஞ்சிப்பேசிதூரானமாராட்டப்பேச்சரிந்து, பண்டிட்டசீனபதிவந்துசேர்ந்து பலபலவாம்வித்தைகளைக் கற்பித்தேனே. ௫உஉ

கற்பித்தவித்தைகளும் கணக்கேயில்லை கால்மாடுதலைமாடு பிரட்டார்மாண்பர், துற்புத்திசற்றேனுமில்லாபாலர் துறைமுகமும்ஒருமுகங்கண்டதில்லை, விற்புத்தியானதொரு மாண்பரப்பா விண்ணுலகில்சீனபதிக்கிணையாமோதான்,சற்புத்தியுடையதொருசித்தர்க்கொப்பாய் சாற்றலாஞ்சீனபதி தேசத்தாரே. ௫உ௩

தேசமென்றால்தேசமதுசீனமாமோ செகத்திலேகண்டவர்கள் யாருமில்லை, பாசமென்றால்பிரமத்தின்பாசமாகும் பாருலகில்சதாநித்தம்தொழுவார்மாந்தர்,நேசமென்றால்போகரிஷிதன்னைபோற்றி நெடுங்காலஞ்சமாதியிலேயிருந்தார்கோடி, வாசமுடன்சீனபதியாவுங்கண்டேன் வளமாகமாந்தருட வுண்மைபாரே. ௫உச

நாகவெள்ளி.

வண்மையாமின்னமொரு கருமானங்கேள்வுத்தமனேமாணாக்கள்பிழைக்கவென்று, தண்மையாம்நாகமது சேர்தாறென்றுதாக்கானபாஷாணம்சேர்தானென்று, கண்மையாஞ்சுண்ணம்புஞ் சேர்தான்பாதி கருவானமதியுப்புசேர்தான்காலாம்,நன்மையாமித்தனையுமொன்றாய்ச்சேர்த்து நலம்பெறவே சிப்பியென்றசாரத்தாட்டே.

சாரமென்றசெயநீரி லரைத்துமைந்தா சாங்கமுடன்நாகத்துக்கங்கிபூட்டி, காரமென்றசுண்ணாம்புசீலைசெய்து கருத்துடனேரவிதனிலேகாயவைத்து, ஈரமென்றசீலைபதுகாய்ந்தபின்பு யென்மகனே

கோழியென்றபுடத்தைப்போடு, பாரமென்றகன்னதுவும்நீங்கியே தான் பளபளத்தவெள்ளியதுவாகுந்தானே. ௫௨௬

தானனவெள்ளியதுசிவத்துக்கொப்பாம் சங்கரனார்பூசைக்குயுகந்தவெள்ளி, கோனனவெள்ளிதனைசுடையில்மாற்றி கொப்பனவேபூசையர்ச்சனைகள்செய்வாய், பானனபரங்களுக்குவன்னமீவாய் பட்சமுடன்கோயில் குளம்கட்டவேண்டும், வேனனவந்தணராமகுருக்கள்மாற்கு வேணவுபசாரமது செய்யநன்றே. ௫௨௭

செய்யவேதிரிவாயிபூசைவேண்டும்சிறப்பானமனோன்மணிமைநணுகவேண்டும், மையவேசத்தியுடபூசைவேண்டும் பாருலகில்தேவதைகள் வணக்கபவேண்டும், முய்யமேலசிதாநந்தம போற்றிசெய்து மோட்சத்திற்சேரும்வழிதேடவேண்டும், மையவேகாலாங்கிதனை நினைந்து மண்டலத்தில்வாழ்பவனேயோகவானே. ௫௨௮

போகர்சொர்னவயிரவபூசை.

யோகமென்றால்யோகமதுசொல்லப்போமோயொளிவானவயிரவன்றன்பூசைசொல்வேன், போகனென்னும்வடியேனுந்தாள்வணங்கி பொங்கமுடன்காலாங்கிநாதர்பாதம, வேகமுடன்றாள்பணிந்து வணங்கிநின்று வேதாந்தத்தாயினதுவருளும்பெற்று, சாலமுடன் நவகோணவாசலிட்டு சாந்தமுடன்கலசமதுவைத்திடாயே. ௫௨௯

வைத்திடவேகலசமதுநூலேசுற்றி யாருடனேதேங்காயைமேலேவைத்து, கைத்திடவேமாயிலையைக்கவசம்பூண்டு கலசத்தின்கிழுநவதானியங்கள், மெய்த்திடவேதான்பரப்பிகலசம்வைத்து மேன்மையுடன்கலசமதுயெதிர்நேராக, பைய்த்திட்வேமஞ்சளென்றபிள்ளையாரைப் பக்குவமாய்எதிர்வாசல்வைக்கநன்றே. ௫௩௦

நன்றானரீங்காரமோங்காரத்தைநலமுடனேவஷ்டதிசைவாசல்போடு, குன்றானவயிரவனைமுன்னேவைத்துகூறுவாய்யங்சிங்வங்கென்றேயோது, பன்றானசதுர்வாசல்தூபதீபம்பாகுடனேபாணக்கம்பகுந்தவன்னம், வன்றானவுருதானும்லட்சமோது வயிரவனார்பூசையதுவகுத்தவாறே. ௫௩௧

வாரானவாதமது முடிந்தாறுனல் வளமுடனேவயிரவன்பூசைவேண்டும், சீறானதங்கமதுபலிக்கும்பாருசெகத்திலே சித்தர்களுஞ்செப்வாரப்பா, கூறானபுத்தியுடன்குருபதத்தைக் கொப்பனவேதான்வணங்கிநிற்கவேண்டும், காறான்காலாங்கிநாதர்பாதம் கடாட்சித்துதொழுகவென்றுபாடினேனே. ௫௩௨

முத்துவித்தை.

பாடினேன்முத்துயென்ற வைப்புசொல்வேன் பாங்குபெறமா ணுக்கள்பிழைக்கவென்று, தேடியேமுத்தினிடசிப்பிஓேட்டைதெ ளிவானவெண்மைநிறம்போன்றதாக,கூடியேவொருசேருதானெடுத் துக்குடிலமுடன்றனிடித்துப்பிழிந்துகொண்டு, ஆடியேநவநீதம்வெ ண்ணெபோல அப்பனேதானெடுத்துவளமைசெய்யே. ருநரு

வளமையென்னசொல்லவென்றால்வயணங்கேளுவாகானநீதமு டன்குடோரிகாரம்,பளமையாம்கட்டினதோர்காரந்தானுப்படிகமா ம்சீனமென்றபதியினுப்பு, மளமையாமிதுவெல்லாஞ் சரியாய்க்கூட் டி. மார்க்கமுடன்மூசையிட்டுச்சீலைசெய்து, தளமையாயுலையிலிட் டுருக்கிப்பாரு தளுக்கானமுத்துபோல்வெளுக்கும்பாரே. ருநச

வெளுப்பானமுத்துதனை யுடைத்துப்பாரு வெருளாமல்சிறும ணியாங்காவுகட்டி, பளுக்கானமூசையிட்டுவுருக்கித்திரு பாலகனே கருக்களிலே துவாரமிட்டு, சுளுக்கானகருக்களிலேவார்ப்பாயானல் சூட்சமுடன்முத்ததுரும்பாய்ந்துநிற்கும், தளுக்கானமுத்ததனையெ டுத்துக்கொண்டு தண்மைபெறராஜரிடம்சென்றுபாரே. ருநடு

சென்றுமேயவர்களிடஞ்சிறக்கவேதான்சீரானமுத்தனைக்கணி தமிட்டு,குன்றுபோல்திரவியங்கள்மிகவும்பெற்று கோடானகோடி மரியாதைபூண்டு, நின்றுமேயவர்களிடம்விடைகள்பெற்று நீணிலத் தில்நீயும்மொருவரசனுவாய், நன்றுமேகாலாங்கிநாதர்பாதம் நலமு டனேயான்வணங்கிபாடினேனே. ருநசா

போகர்கெம்புவுருக்கு.

பாடியேதளமென்னகெம்புராசிபழுதுள்ள காய்ச்சுக்கல்தன்னி லொப்பாய், ஆடியேசேருென்றுவாங்கிமைந்தா அழகானகுருந்தக் கல்நாலிலொன்று,தேடியேகட்டினதோர்காரமொன்று தெளிவான பூநீறுநாலிலொன்று, கூடியேவறுவகைசெயநீர்தன்னுல் குணமுட னே தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. நடுள

நலமானசாமமதவரைத்துமைந்தாநலமுடனேமூசையிட்டுசீலை செய்து,காலானரவிதனிலேகாயவைத்துக்களிப்புடனேவுலையிலிட்டு வூதித்திரு, சேலானசரக்கதுவுமொன்றுய்ச்சேர்ந்து செழிப்புடனே தானுருகிசிவப்புமெத்த, பாலானமுகம்விட்டுகண்விட்டாடும்பாலக னேகருக்கட்டிவார்த்திடாயே. ருநஅ

வார்க்கவென்றால்சிறுகருவாம்பொடியாய்செய்துவளமாகத்தா னுண்டுத்துவார்ப்பாயானல், திர்க்கமுடன்மணிபோலயிறுகிக்கட்டும்

திறமானகெம்பினிடவுவுகானும், பார்க்கவேவேண்டுமென்றாலதி தமெத்தப்பாரினிலேசித்தர்செய்யுமவேதைமார்க்கம்சேர்க்கவேபடி கமென்றசானை தன்னில்சிறப்புடனேதான்கொடுக்கவொளிதானுமே

ஒளிவானகெம்பினுடமகிமைமெத்த ஓகோகோவுலகுதன்னில் செய்வாருண்டோ, தெளிவானகெம்பெடுத்து ராஜர்மார்க்கம்சென் றுவெகுமதிப்புடனேலாபங்காண்பீர், நெளிவானவித்தையிதுயாரு ஞ்சொல்லார் நீணிலத்தில்மாணுக்கள்பிழைக்கவென்று,கனிவுடனே காலாங்கிதன்னைப்போற்றிசுருவாகப்பாடிவிட்டேன்போகர்தானே

போகர்ப்ச்சைக்கர்ப்பூரவைப்பு.

தானானகூடனதுபலமேவொன்றுதாககானசீனமது பலமோ கால்தான், வேனனசாம்பிராணிபலமோகால்தான்மூக்கானமதியுப் புபலமோகால்தான்,பானனபூநீறுபலமோகால்தான் பாங்கானதா ழையுப்புபலமோகால்தான், கோனனகோரைகிட கிழங்குதானும் குணமானவாடையென்றகாறமாமே. ருசக

காரமாங்கஸ்தூரிமஞ்சள்தானும் கருவானஏலக்காய் தன்னே டொக்க,வீரமாமிலாக்காயின்சந்தனந்தான்விரைவானகிளியூறல்பட் டைதானும், கோரமாம்பச்சிலைக்கிச்சிலிதான்கூட்டிகோமகனேசுவ னமுடன்விருகன்சேரு, தீரமாமாவினிடநெய்யில்தானும்தீர்க்கமுட ன்றனரைப்பாய்சாமமட்டே. ருசஉ

எட்டானசாமமது வரைத்தபோது யெழிலானமெழுகதுபோ லாகும்பாரு, வட்டானபீங்கானுக்குள்ளேபோட்டுவளமுடனேமே ற்பீங்கான்புனுகுபூசி, திட்டானசட்டிதனில் மணல்தான்கொட்டி திறமுடனேபீங்கானும்நடுவேவைத்து, மட்டானமணல்தனைமேலே கொட்டி மாற்கமுடன்றனெறிப்பாய்சாமம்வொன்றே. ருசங

ஒன்றானசாமமதுயெரித்தபோது வுத்தமனேமேற்பதங்கசின் றுமேதான், குன்றானபீங்கான்மேல்தேங்காய்ப்போல பிறைபோல வொளிவதுவாயேறிநிற்கும்,தன்றானதகடதுதான்வெளியிற்காட்டும் தயவானபூரமதுபச்சைப்பூரம்,பன்றானராசர்களுக்குகந்தபூரம் பாரி னிலேசித்தர்செய்யும்பூரமாமே. ருசச

கஸ்தூரிவைப்பு.

பூரமாமின்னமொருவைப்புகேளுபோக்கானரத்தமென்றபாளங் தானும், வீரமாம்வேங்கைமரப்பிசுனுங்கூட்டி விகற்பமுடன்பழந்தி ன்னும்வெளவாலெச்சம், காசமாங்கலைமானின்ரத்தத்தாட்டி கசகா

மல்தாமைமலர் கவசஞ்செய்து, தீரமாஞ்சட்டிக்குள்பொதிந்துமூடி திட்டமுடன் பூமிதனில்புதைத்திடாயே. ருசரு

புதைத்துமேமண்டலஞ்சென்றெடுத்துப்பாரு புகழானகஸ்தூரி யென்னசொல்வேன், சிதைத்துமேஜலந்தனிலேபோட்டுபார்த்தால் சிறப்பானரத்தமதுபோலேயோடும், கதைத்துடனேசன்னிக்குகால ஞுகுங் கடிதானவைப்புமல்லோசினவைப்பு, விதைத்துடனேயின்ன மொருமார்க்கஞ்சொல்வோம்விரைவுடனேகேட்பவர்க்குயினஞ்சொ ல்வேனே. ருசகூ

சொல்லுதற்குநாவுமில்லையாவுமில்லை துரைகோடிமுறைகோடி தொந்தங்கோடி,வெள்ளுதற்குகாண்டாவின்மிருகமப்பாவெழிலான வுதிரமதுப்படிதானெட்டு. கொல்லுதற்குகருங்காலிப்பட்டைச்தூளுங் குணமானகாசியென்றகட்டிதானும், புல்லுதற்குகிராம்புடனேயேல ந்தானும் புகழானகெவுளாவும்சரியாய்க்கூட்டே. ருசஎ

கூட்டவேநாற்சாமமரைத்துமேதான் குணமானசாடியென்றபா ண்டத்துள்ளே,மாட்டவேமுதற்றிரமாம்பன்னீர்தானும்மயங்காமல் நிறையவிட்டுதாளிக்கேற்றி, தீட்டவேசீலைதுமேலேசெய்து திட்ட முடன்யெரித்திடுவாய்மூன்றுநாளும், நீட்டமுடன்சரக்கெல்லாமொ ன்றுய்ச்சேர்த்து நேர்ப்பாகவுதிரமுடன்கட்டிப்போமே. ருசஅ

போமேதான்பாண்டமதுதிறந்துபார்க்கப் பொங்கமுடன்சின மதுவைப்புமார்க்கம்,ஆமேதான்சரக்கினிடவேகமெத்தமப்பனேநா சிதனில்முகரும்போது, வேமேதான்வுதிரமதுகலக்கங்காணும்விரை வானசூடதுதான்கபாலத்தோடும், போமேதான்கஸ்தூரி யென்ன சொல்வேன் புகல்வரோசித்தர்முனிசொல்லார்தாமே. ருசகூ

தாமேதான்போகரிஷிசொன்னமார்க்கம் தப்பாதுவொருக்காலு முறைபொய்யாது, வேமேதான்வேணபடிசித்தர்தாமும்வெகுவெகு வாய்ப்பாடிவிட்டார்நூல்கள்தோறும், நாமேதான்காலாங்கி நாதர் பாதம் நற்கமலத்தாள்வணங்கிவடியேன்றானும், போமேதான்பிச கொன்றுநேரிடாமல் பூதலத்திற்பிழைக்கவென்றுபூட்டினேனே.

கஸ்தூரிவைப்பு.

பூட்டினேனின்னமொருகருமானங்கேள்புகழானயிரத்தமென் றபாளந்தானும், மூட்டினேன்கார்போகவரிசிதானும் முக்கியமாம் வாலுழுவைபரிசிதானும், தாட்டிகமாம்நீலமென்றகூகைநீறும் தாக் கானபன்னீராலரைத்துமைந்தா, நீட்டமுடன்பாண்டத்திலிடித்துப் யோடு நேர்ப்பாகபூமிதனில்புதைத்திடாயே. ருருக

புதைத்தவுடன் நீரெல்லாஞ்சுண்டவேதான் பொங்கமுடன்கரு நிறமாயிருக்கும்பாரு,சிதைத்துமேகாசிதனில்முகந்திட்டாக்கால்தித் காடுஞ்சுவாசமதுதிணறிக்காட்டும், பதைத்துமேமேனியது சிலிர்ப் புகாணும்படுஞ்சுறுக்குகஸ்தூரிபகரப்போமோ, மிதத்துடனேமருந் துகளில்சேர்க்கவேண்டும் மிக்கானபோகருடவைப்புதானே.

கஸ்தூரிவைப்பு.

வைப்பானமின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தானகமலமுனி சொன்னமாற்கம், வைப்பானகாசியென்றகட்டிதானும்வாகானகரு வாயின்பட்டைதானும், வைப்பானவவிரியுடசார்தான்கூட்டிவளமா னஒட்டகத்தினுதிரந்தானும், வைப்பானசரக்குடனே வுதிரவேங் கை வளமுடனேருன்சேர்த்துவரைத்திடாயே. ௫௫௩

அரைக்கவேபன்னீராலரைக்கவேண்டும் அப்பனேசாடிதனில் பொதியவேண்டும், திரைக்கவேபூமிதனில்புதைக்கவேண்டும்திகழா னமண்டலந்தான்சென்றபின்பு, நிறைக்கவேகுழிதோண்டியெடுத்து ப்பாருயென்மகனேகஸ்தூரியென்னசொல்வேன், பரைக்கவேராசரி டம்சென்றுமேதான் பாங்குடனேவெற்றியது பெறலாம்பாரே.

அயவெட்டு.

பாரேதான்வயமதுவும் பலம்பத்தாகும் பாங்கானதாளகமும் பலமைந்தாகும், சீரேதான்பெரிகாலன்பாலாலாட்டி சிறப்புடனே வெண்காரம்பொரித்துப்போடு,கூரேதான்வச்சிரமாங்குகையில்வை த்து குமுறவேமேல்மூடிச்சீலேசெய்து, நேரேதான்சரவுலேயில்வைத் துவூது நேர்ப்பானகளங்கமதுசொல்லொண்ணாதே. ௫௫௫

சொல்லவேசாரமென்றசெயநீர்தன்னால் சுறுக்குடனேதானுரு க்கிசாய்ப்பாயானால், கொல்லவேவயமதுவும்சவுடீங்கி குணமாகும் களிம்பூறலற்றுப்போகும்,வெல்லவேசெந்தூரஞ்செய்தாயானல் மிக் கானசாயத்துக்குறுதியாகும்,புல்லவேதேனதிலேயுண்டுபாருபுகழா னதாதுகளும்வலுத்துப்போச்சே. ௫௫௬

போகர்லிங்கக்கட்டு.

போச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளுபொங்கமுடன்லிங்கமது பலந்தானென்று, பேச்சொன்றுமில்லாமல்பீங்கானுக்குள் பேரான பாலதனைவிட்டுமைந்தா, நீச்சென்றபாலதனல்சுறுக்குதாக்கு நெடி தானலிங்கமதுசுத்தியாச்சு, மாச்சென்றபழரசமும்நாழியாகு மகத் தான தேனதுவும்நாழியாமே. ௫௫௭

நாழியாமேனிச்சாற்நாழியாகும் நலமானகையான்சாற்நாழியாகும்தர்ழியாமிலேச்சாறுநாழியாகும்தாக்கானவாதளையின்சாறுநாழிகோழியாமிலேமூலிச்சாறுநாழிகொடிதானமுசுக்கையுடன்சாறுநாழிவாழியாம்படாமூலிச்சாறுநாழி வளமானகழற்சிக்காய்நாழியாமே.

ஆமேதான்பூலாவுஞ்சாறுநாழி அப்பனேவாதண்டைச் சாறுநாழி வேமேதான்கொடிக்கள்ளிச்சாறுநாழி விரைவானதும்பைமலர்சாறுநாழி, காமேதான்வேலியிடசாறுநாழி கருவானவிளாவிலையுஞ்சாறுநாழி, போமேதான்பூப்பனையின்சாறுநாழி பொலிவானகஞ்சாவின்சாறுமாமே. ருருசு

நாறுனகுமரிச்சார்நாழியாகுஞ் சதாவேரிமூலியது சாறுநாழி, வேறுனமுசுட்டையுடசாறுநாழிமிக்கானகவுதும்பைச்சாறுநாழி,கூறுனமத்தங்காய்ச்சாறுநாழிகுணமானசிவதைவேர்சாறுநாழி, பாறுனதேட்கொடுக்குசாறுநாழி பாங்கானமுறுக்கன்சாற்நாழிகூட்டே.

கூட்டவேமுடக்கொத்தான்சாறுநாழிகுறிப்பானதக்காளிச்சாறுநாழி, மாட்டவேபழுபாகல்சாறுநாழி மதிப்பானகுவளைச்சாறுநாழியாகும், நீட்டவேதிருகள்ளிச்சாறுநாழி நெடிதானபாலையுடச்சாறுநாழி, மூட்டவேபெருந்தாளிச்சாறுநாழி முனையானபொன்முசுட்டைசாற்தான்சேரே. ருசுக

சேர்க்கவேவிவையெல்லாமொன்றுய்ச்சேர்த்து சிறப்பாகலிங்கத்திற்சுறுக்குதாக்கு,ஏர்க்கவேலிங்கமதுகட்டிப்போகும்எழிலானலிங்கமதுவுறுக்குபோலாம், பார்க்கவேவெட்டுருக்கு போலேகாணும்பாங்கானலிங்கமதுசொல்லப்போமே, தீர்க்கமுடன்கவசமதுசொல்வேன்பாருதெளிவானசரக்குகளுஞ் சாற்றக்கேளே. ருசுஉ

கேளேநீ வெடியுப்புபலமொன்றுகும் கெடிதானவிந்துப்பு பலமொன்றுகும், சூளேதான்பூநீறுபலமொன்றுகும்சுடரானதுருசதுவும்பலமொன்றுகும், வீளேதான்படிகாரம்பலமொன்றுகும் மிக்கானகாரமதுபலமொன்றுகும், பாளேதான்கெந்தியது பலமொன்றுகும் பருவமாம்வளையலுப்பு பலமொன்றுமே. ருசுங

ஒன்றுனவுப்புடனேசாரமொன்றும் ஒளிவானதாளகமும் பலமொன்றுகும், குன்றுனவீரமதுபலமொன்றுகும் குறிப்பானபூரமதுபலமொன்றுகும், நன்குணங்கியதுபலமொன்றுகும் நலமானதொட்டியதுபலமொன்றுகும், அன்றுனவாறுவகைசெயநீர்தன்னுல் அப்பனேநாற்சாமமரைத்திடாயே. ருசுச

அரைக்கவேகைபோலேலெண்ணையாகும் அப்பனேமெழுகத ணையெடுத்துக்கொண்டு, திரைக்கவேதசபங்காய் செய்துகொண்டு தெளிவானலிங்கத்திற்கங்கிபூட்டி, மரைக்கவேசுண்ணும்புசிலைசுற்றி மார்க்கமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து, விரைக்கவேமணல்மறைவில் புடத்தைப்போடு வீரமுடன்லிங்கமதுகட்டிப்போமே. ௫௬௫

போமேதானிப்படியேபுடமேபத்துப் பொங்கமுடன்மாருமல் புடத்தைப்போடு,வேமேதான்லிங்கமதுகவசம்நீக்கிமேன்மையுடன் றூன்பார்க்கவுருக்குமாகும், சாமேதான்லிங்கமதுயெடுத்துமைந்தா சாங்கமுடன் தங்கமதுபத்துக்கொன்று, நாமேதான்சொன்னபடி தங்கரேக்கை நயமாகலிங்கத்திற்கங்கிசுத்தே. ௫௬௬

சுத்தியேகுன்றிமனிபசையினலே சூட்சமுடன்விராலியிட தயி லங்கேளு, பத்தியுடன்பீங்கானுக்குள்ளேவைத்து பாலகனேயெருக் கன்பால்சுருக்குதாக்கு, துத்தியுடன்தீநெருப்பை மூட்டிக்கொண்டு சுடரொளியின்மேல்வைத்துவாட்டுமார்க்கம், புத்தியுடன்விராலியிட தயிலத்தாலே பொங்கமுடன்சுறுக்கிடவேமெழுகுமாமே. ௫௬௭

மெழுகானபதம்பார்த்துமைந்தாகேளு மேன்மையுடன்யெருக் கன்பால்சுறுக்குதாக்கு, நழுகானவராகத்தின்நெய்யால்மைந்தாநல முடனேநாற்சாமஞ்சுருக்குதாக்கு, வழுகாதுமெழுகாகும் சிதத்துக் கொப்பாம் வாகானமெழுகெடுத்துப்பதனம்பண்ணு, தொழுகாத வயிரவரைப்பூசித்தேதான் தோற்றமுடன்கொடுக்கும்விதி சொல்லு வேனே. ௫௬௮

சொல்லவேவெள்ளிதனில்நூற்றுக்கொன்று சூட்சமுடன்ருனு ருக்கிமாற்றைப்பாரு,வெல்லவேமாற்றதுவுமெட்டதாகும்மேன்மை பெறசெம்பிலேகொடுத்துப்பாரு,கொல்லவேவசம்பினிடவூறல்நீங்கி குருமருந்தால்செம்பினிலேநூத்துக்கொன்று, புல்லவேகொடுத்திட மாற்றேபத்து குறையாதுவித்தையதுவதீதந்தானே. ௫௬௯

தானனசித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும் தயவுடனேசெய்யுமிந்தவே லையாகும், கோனனகுருவருளைப்பெறவேவேண்டும் பெறுவிட்டா ல்வாதமதுவாய்க்குமோசொல்,தேனனமனேன்மணியை பணியவே ண்டும்பணியாட்டால் வாதசித்திகிடைக்குமோசொல், பானனபரா பரியைத்துதிக்கவேண்டும் துதியாட்டால்விட்டகுறைலபியாதாமே.

ஆமேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள்சாபம்அப்பனேமுன்னின்றுவக ற்றகவண்டும், போமேதான்குருபதத்தைவணங்வேண்டும் வணங் காட்டால்சாயுமில்லைபூவுமில்லை, வேமேதான்சித்தருடன்வாதுபேசி

வேதாந்தத்தாயினதுவருளினலே, நாமேதான்காலாங்கிவாமும்பெ
ற்று நாட்டினிலேமாணுக்கள் பிழைக்கத்தானே. ௫௭௧

பிழைக்கவென்றுசீனபதிசென்றுமேதான்பிழைமோசம்நேரா
மல்கருவாய்க்கண்டு, தழைக்கவேதாரணியில்பிழைக்கவென்று தடு
மாற்றம்வாராமல்மைந்தாயானும், பழக்கமுடன்கிட்டிருந்துதொண்
டுசெய்துபலகாலுங்கைமறப்பைபழுதாராய்ந்து,வழக்கமுடன்விடை
பெற்றுசீனம்விட்டு வந்தேனேதெட்சணத்தில்பாதைதாமே. ௫௭௨

பாதையால்வந்துனக்குப்பாகஞ்சொன்னேன்படுங்காளிமுழும
க்களானபேரை, வாதையுடன்றுனகறறிதூரத்தள்ளிவளர்ப்பமுடன்
கைமசக்குயாருங்காணர், வேழைமுகமுன்னிருந்து சித்தன்போல
மேதினியில்துஷ்டர்களையகலத்தள்ளி, கோதையென்னுஞ் சமுசார
மாய்கைநீக்கி குணமுடனேயிவ்வேதைசெய்வாய்தானே. ௫௭௩

செய்குவாய்பிராணுபந்தன்னில்நின்றுசிறப்புடனே சிதானந்தம்
பாசம்நீக்கி,உய்குவாய்சடாட்சரத்தையுச்சரித்துவுத்தமனேசுடரொ
ளிபைக்கண்டுபோற்று,வைகுவார்தன்னைமனமெதிர்நோகாமல்வாச
வனேமுன்னிருந்துவம்பாள்பாதம், மைகுடனேவம்பரத்தைமேலே
கும்பிவரமுடனேவாழ்கவென்று வசனித்தேனே. ௫௭௪

பாஷாணமெழுகு.

வசனித்தேனின்னமொருகருமானங்கேள் வாகுடனேமாணுக்
கள்பிழைக்கவென்று,தூசனித்தபாஷாணம்பலமொன்றுகும்துடியா
சிப்பியென்றசுன்னந்தானும்,பசனித்தசுக்கான்றன் சுண்ணந்தன்னை
பாகுடனேபாஷாணத்தங்கியூட்டி, நிசனித்துசட்டியிலேமணல்தான்
கொட்டி நிறையவேமணலாலேமூடிப்போடே. ௫௭௫

போடவேநாற்சாமமெரித்தபோதுபொங்கமுடன்தீயாறியெடு
த்துப்பாரு, நாடவேபாஷாணஞ்சுத்தியாச்சுநலமாககட்டிதனையெடு
த்துக்கொண்டு, மூடவேவெள்ளியென்றரேக்குதன்ஞல் முறைப்படி
யெபாஷாணத்தங்கியூட்டி, மாடவேசாறையென்ற சர்ப்பந்தன்ஞல்
மார்க்கமுடன்றுனெடுத்து கொழுப்பைவாங்கே. ௫௭௬

வாங்கியேகொழுப்புநிகர்வீரஞ்சேர்த்து வாகுடனேபாஷாண
ஞ்சுறுக்குதாக்கு, தேங்கியேபோகாமல்மெழுகுபண்ணு தெளிவான
செம்பதனைவெள்ளிபண்ணு,ஒங்கியேயச்செம்புநாலுக்கொன்று வுத்
தமனேமெழுகெடுத்துகுருவொன்றீய, எங்கியேதிரியாதே மைந்தா
கேளு பெழிலானவித்தையதுவதீதங்காணே. ௫௭௭

காணவேவெள்ளியென்றசெம்புதன்னில் கருவானவெள்ளியது
நாலுக்கொன்று. பூணவேதான்சேர்த்துவுருகிப்பாரு புண்ணியனே
அய்யனுக்கிணைவேறுண்டோ, தோணவேபாஷாண மிகவேதிக்கும்
துறைகோடிமுறைகோடிதொந்தங்கோடி, நாணவேசித்தர்கள்தான்
செய்யுமார்க்கம நலமுடனேமானிலத்திற்செய்யலாச்சே. ௱௭௮

தாளகயியம் செந்தூரம்.

செய்யவேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தெளிவானதாளகமும்
பலமொன்றுகும், நையவேதுருசுடனேசாரநீரால்நவிலவேதானரை
த்துமெழுகுபண்ணு,துய்யவேதாளகத்துக்கங்கிபூட்டித்துடியுடனே
சுண்ணும்புச்சீலைசெய்து, பையவேகோழியென்ற புடத்தைப்போடு
பாங்கானதாளகமும்கட்டிப்போமே. ௱௭௯

போமென்றுவிடுகாதேபூபாகேளுபுகலுவேனின்னமொருமாற்
கம்பாராய், காமென்றகடுங்காரச்சீனமொன்றுகலறவிட்டுச்செயநீரா
லரைத்துமேதான், வேமென்றதாளகத்துக்கங்கிபூட்டிவிரைவுடனே
சுண்ணும்புசீலைசெய்து, பாமென்றவெயில்தனிலேகாயவைத்துப்பா
லகனேகோழியென்ற புடத்தைபபோடே. ௱௮௰

போடவேதாளகமுஞ்சிவந்துமின்னும் போக்கானசரக்கதுவுங்
கட்டிப்போகும், நீடவேவங்கமதுபோலேகாணும்நீணிலத்தில்வாதி
மெய்ச்சும்வங்கமாச்சு,கூடவேவங்கமதைதானெடுத்துகுறிப்புடனே
காரமதுகாலாய்சேர்த்து, போடவேமூசைதனிலுருகித்தீருபொங்க
முடன்தாரத்தின்வங்கமாமே. ௱௮௧

வங்கமென்றால்வங்கமதுசொல்லப்போமோ வளவானதாரத்தின்
வங்கமாகும்,பங்கமொன்றுஞ்சொல்லாதவங்கமாகும் படுமுன்னேகு
தத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும், தங்கமென்றலோகமதை சரியாய்க்கூட்
டிதாக்கிடவேதங்கமதுவங்கமாகும், அங்கமுடன்தங்கமது வங்கமா
ஞலவனியிலேவாதவித்தைப் பார்க்கப்போமோ. ௱௮௨

போமென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு பொங்கமுடன்கெந்தியது
நாலுக்கொன்று, வேமென்றசிலையதுவுமொன்றேயாகுமிக்கானகார
மதுவொன்றேயாகும், பாமென்றவீரமதுவொன்றேயாகும் சடுக்கா
னவளையலுப்புவொன்றேயாகும், யாமென்றபடிகார மொன்றெயா
கும் பாங்குடனேவிவையெல்லாமொன்றுய்க்கூட்டே. ௱௮௩

கூட்டியேதானரைப்பாய்செயநீர்கேளு குறையாதசாரமென்ற
செயநீர்தன்னுல்,தாட்டிகமாய்தானரைப்பாய்நாலுசாமம்சட்டமுட
ன்ரவிதனிலேகாயப்போடு,நீட்டமுடன்சரக்கதனைபொடிதாக்கிநிலை

வரமாய்குழிக்கல்லில்பொடித்துக்கொண்டு, வாட்டமுடன்காசியென்றகுப்பிகொண்டு வளமாகசிலையதுவேமுசெய்யே. ௫௮௪

செய்யவேகாசியென்றமேருதன்னில் சிறப்புடனே மருந்தெல்லாங்குகையிலிட்டு,பையவேமரக்காலால்கொண்டுமூடி பாங்குடனே சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, மையவேசட்டிதனில்மணல்தான்கொட்டிமாற்கமுடன்மேல்சட்டிகொண்டுமூடு,துய்யவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து தோராமவாலுகையிலேற்றிடாயே. ௫௮௫

ஏற்றவேசாமமதுயிருபதாகும்யெழிலான தீமூட்டியெரித்தாயானால், மாற்றமுடன்செந்தூரமென்னசொல்வேன் மயங்காதேவருண்மைந்தாபுகலக்கேளு,சீற்றமென்றசெம்புதனில்பத்துக்கொன்றுதிறமுடனே தானுருக்கிக்கொடுத்துப்பாரு, கூற்றமென்றவூரலதுமெங்கேபோச்சு குணமானசெம்பதுவுமாற்றுமாச்சே. ௫௮௬

மாத்தானபொன்னதுவும்பசுமைமெத்தமண்டலத்திலார்செய்யப்போராரப்பா, நீத்தானசித்தர்முனிசெய்வாரப்பாநேர்மையுடன் கருவாளிசெய்வான்பாரு, கூத்தானகூத்துவிதிசித்தர்கூத்து குவலயத்தில்முழுமக்கள்செய்யமாட்டார்,நாத்தானநாதாக்கள்செய்யுமாற்கம் நலமுடனேயுங்களுக்கா யுரைத்திட்டேனே. ௫௮௭

உரைத்திட்டேன்காலாங்கிதனைநினைந்து வுத்தமனேஒருகோடி நூலைப்பார்த்து, நிரைத்திட்டேன்சாத்திரத்தி லுளவையெல்லாம் நேர்மையுடன்பிழைக்கவென்றுயானுஞ்சொன்னேன்,குரித்திட்டேன்சித்தர்சொன்ன நூலையானுங் குவலயத்தில்பிழைப்பதற்குகாண்டஞ்சொன்னேன்,உரைத்திட்டேனேமூலட்சங்கிரந்தந்தன்னை யேழைகட்காயிரக்கம்வைத்துப்பாடினேனே. ௫௮௮

பாடினேன்யேழாயிரசத்தகாண்டம் பாங்குபெறசிமிழ்போல பாடிவைத்தேன்,தேடியேபார்த்தாலுங்கிடைக்குமோசொல் தேசத்தில்கிட்டாதுசிவயோகிக்கு, நாடியேநூல்தானும்கிட்டும்பாருநரகில் விழும்பாலியற்குகிட்டுமோசொல், கூடியேசீனபதிசென்று யானும் குறிப்புடனேபாடிவிட்டேன் மர்மந்தானே. ௫௮௯

குடவன்செம்பு.

தானானவின்னமொருபோக்குகேளுதாக்கானபித்தளை தான்சேர்தானென்று, கோனானவச்சமென்றதகடதாக்கி கோர்வையுடன்கடைசரக்குசொல்லக்கேளும்,பானானபாஷாணம்பலங்காலாகும்பதிவானதாளகமும் பலங்காலாகும், வேனானலிங்கமது பலங்காலாகு மிக்கானவீரமதுபலங்காலாமே. ௫௯௰

பலமானபூரமதுபலங்காலாகும் பாங்கானசெவுரியதுபலங்காலாகும், நலமானகூடனதுபலங்காலாகும் நாற்றமுள்ளகெந்தியதுபலங்காலாகும், சலமானரசமதுதான்பலங்காலாகும் காந்தமுடன்மதியுப்புபலங்காலாகும், சலமானபூநீறுபலங்காலாகும் சார்பானயிந்துப்புபலந்தான்கூட்டே. ௫௬௧

கூட்டியேவறுவகைசெயநீர்தன்னால் குமரவேசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டிகாட்டிகமாய்ஞானரைப்பாய்நாலுசாமம்தகமையுடன்தகடெல்லாம்பூசித்திரு,வாட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்துவாகாகப்புடம்போடவிபரங்கேளு,நீட்டமுடனோடதனில்தான்பரப்பிசிலைமையுடன்கோழியென்றபுடத்தைப்போடே. ௫௬௨

போடவேதீயாறியெடுத்துபாரு பொங்கமுடன்சுகடதுதான்வதரேபோகும், நீடவேகுடவனென்றதகட்டைதானும்நேர்பாசப்புடம்போடவூரல்போகும்,கூடவேசரக்கதனைதசபங்காக்கி குழம்பாகத்தான்குழப்பிதகட்டிற்பூசி, சாடவேபுடம்போட குடவன்செம்பாம்சாங்கமுடன்வெள்ளிக்குதாக்கிடாயே. ௫௬௩

தாக்குவாய்வெள்ளிக்குநாலுக்கொன்றுதகமைபெறசெம்பதனைகொடுத்துப்பாரு, நோக்கமுடன்வெள்ளியதுவாறுகாணும்நொடிக்குள்ளேவாதவித்தைதகைகுளாச்சு, பார்க்கவேமட்டமது சொல்லப்போமோ பசுந்தங்கமிரண்டுக்குவொன்றேசேரு, தூக்கமுடன்தகடித்துப்புடத்தைப்போடு துளிரானதங்கமதுமிரங்கும்பாரே. ௫௬௪

தங்க செந்தூரம்.

பாரேதானின்னமொருகருமானங்கேள்பசுந்தங்கமிரண்டுதுலாம்பகர்ந்தெடுத்து,சேரேதான்மாசியென்றபத்திரி தன்னால்செழுமையுடன்றுனரைத்துப்புடத்தைப்போடு, நேரேதான்பத்துமுறைபோட்டாயானல்நெடிதானசெந்தூரம் சொல்லப்போமோ, கூரேதான்செந்தூரங்குன்றியுண்ணும் குணமாகும்மண்டலத்தில்வடிவுகாணே.

காணவேதேகமதுமின்னல்தோன்றும் கடிதானரோகமெல்லாமகன்றுபோகும்,பூணவேதாதுகளும்வலுத்துகாணும்புரையோடுஞ்சில்விஷங்களற்றுப்போகும்,தோணவேநரைதிரையுமாறிப்போகும் தொடாறுவாயுவென்றதெண்பதும்போம்,மாணவேசெந்தூரம்வெள்ளிசெம்பில் மாட்டடாபத்துக்குவொன்றுபோடே. ௫௬௫

போட்டுமேதானுருக்கியெடுத்துப்பாருயுகமூடனேவேதிக்கும்பொன்னேமெத்த,நீட்டமுடன்கரியோட்டிலூதிப்போடுநிலையானத்

தங்கமதுகூறப்போமோ, வாட்டமுடன்தகடடித்துப் புடத்தைப் போடு வளமானபசுந்தங்கமாகும்பாரு, நாட்டமுடன் சிவயோகிக் குகந்தபொன்னும் நலமானசித்தர்செய்யும் வேதையாமே.! ௫௯௭

வேதையிலேயின்னமொரு கருமானங்கேள் விதமான பெரிய கண்ணகமப்பாபோதையிலே வெண்வங்கந்தன்னேடொக்க புகழா னகூடனுடனகெந்திதானும், தீதையிலேகெவுரியுடன் தாரந்தானும் திறமானபூரமுடன்சரியதாகும், பாதையிலேயித்தனையுங்கூட்டிமைந் தா பாங்குடனேகுழியம்மிலாட்டிடாயே. ௫௯௮

ஆட்டவே குமரியுடபாலினலே அப்பனேயென்சாமமரைத்தே போது, வாட்டமுடன்சரக்குடனே வங்கஞ்சேர்த்து வளமானசெந் தூரத்தாதியாகும், நீட்டமுடன்காசியென்றகுப்பிகொண்டு நேர்மை யுடன்சீலையதுவேழுசெய்து, மூட்டமுடன்மருந்தெல்லாங்குப்பிக்கே ற்றிமுனையானமரக்கல்லால் கொண்டுமூடே. ௫௯௯

மூடவேகுப்பியென்றவாயிற்சீலைமுயலவேதான்செய்து முசியா மற்முன், நீடவேசட்டிதனில்மணலைக்கொட்டி நினைவாகக்குப்பிதனை நடுவேவைத்து,சாடவேமேற்சட்டிக்கவிழ்த்துமூடி சாங்கமுடன்சீலை யதுவலுவாய்ச்செய்து, போடவேதீயதுதான்சாமம்பத்து புகழ்ச்சி யாய் நீயெரிப்பாய்மைந்தாபாரே. ௬௱

பாரேதான்தீயாறி யெடுத்துப்பார்க்கப் பதமானசெந்தூரமெ ன்னசொல்வேன், சீரேதான்வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்றுதிற மாகத்தானுருக்கிகொடுத்துதிரு,நேரேதான்கரியோட்டிலூதிபோடு நேர்ப்புடனேதங்கமதுநாலுக்கொன்று, வாரேதான் சேர்த்துருக்கி புடத்தைப்போடு மகத்தானவேதையிது சொல்லொண்ணதே.

சொல்லவே சித்தர்செய்யும்வேதைமார்க்கம் செகத்திலேமா னிடர்கள்செய்வாரோதான், பல்லவேகருவாளிசெய்வான்பாரு பூத லத்தில் முழுமக்கள்செய்யப்போமோ, வெல்லவேகாலாங்கிநாதர் பாதம் விருப்பமுடன்ருள்பணிந்துசெப்பலுற்றேன, நல்லதொரு ஞானவானுகவென்றல் நானுரைத்தநூலதனையறிவான்காணே

அயக்களங்கு.

தானனபிரகாசமானபோகர் சதகோடிசூரியர்போல்பிரகாசிப் பார்,கோனனகுருவருளால்தன்னைப்பார்த்துகூறுவேன்யின்னமொ ருகுருவைக்கேளாய்,வேனன அயமதுதான்ராவிமைந்தாவிபரமுடன்

பழச்சாற்றிலூறவைத்து, வூறின அமுரியினால் கழுவிப்போட்டு வுத்தமனே யிதில்சேர்க்க மருந்துகேளே. சூ௱௩

கேளடா அயப்பொடிக்குரெட்டிமைந்தாகெணிதமுடன் துருசுடனேகாரமாகும் வாளடாகெந்தகமும்கூடன்வீரம்மார்க்கமாய் யப்பொடிக்குநாலிலோன்று, கோளடாவாராமல்யெல்லாம்கூட்டி குமுறவேசம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, காளடாவச்சிரமாங் குகையில்வைத்து கலக்காமல்வுலையில்வைத்து வூதிடாயே. சூ௱௪

ஊதிடவேவயமதுதான்சரக்குச்சேர்த்து வுண்மையுடன்செம்பதுவாய்வுரிகிகிற்கும், நீதியாம்அயமதுதான்செப்பேயானால் நிலைத்துதடாவாதவித்தைநிசமதாச்சு, ஆதியாம்அயமதனால் சகலசித்தும் அப்போதேசித்தியடா தப்போயில்லை,சோதியாங்குருபரந்தன்னருளினாலே சுத்தமுள்ள அயத்தினிடசெம்பைவாங்கே. சூ௱௫

வாங்கியேசெம்புநிகர்தங்கம்சேர்த்து வரிசையுடன்தானுருக்கிவைத்துக்கொண்டு, எங்கியேதிரியாதேமைந்தாநீதான்இன்பமுடன் வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, ஓங்கியேதானெடுத்து வுருக்கிபாருவுறுதியாமாற்றுபனி ரண்டதாகும், பாங்குபெற சோதிமயம் தன்னைக்கானில் பாலகனேசிவயோகம் பலிக்குந்தானே. சூ௱௬

நவகோடிசித்தர்வைப்பு.

தானான பொதிகைமலைவைப்புச்சொல்வேன் தாக்கானதென்பொதிகைதன்னிலோரம். வேனானமடாலயமண்டபந்தான் வெளியானசுனைகளர்களங்குமுண்டு, பாறனவாய்க்கால்மண்டபத்தில்படியோரம்வோராளின்மட்டந்தன்னில், கோனானகுருகூட்டம் சித்தர்கூட்டம் கோடானகோடிபொருள் வைத்திட்டாரே. சூ௱௭

வைத்திட்டதிரவியங்கள்மெத்தவுண்டு மானிலத்தில்சித்தர்வைப்புயார்தான்காண்பார், கைத்திட்டதிரவியத்தை யெடுக்கவென்றால் கதவுடனேதாளணைத்துகீலுமாட்டி, மெய்த்திட்டகாப்பனென்றகாத்தராயல்மேல்வாசல்தனிக்காவல்வீற்றிருப்பான், மைய்த்திட்டவடபுரத்தில்பூதங்காவல் மானிடர்கள்யாரேனுஞ் செல்லார்பாரே.

பாரேதான்திரவியத்தை யெடுக்கவென்றால் பராசத்திகிருபையதுபெறவேவேண்டும்,சீரேதானன்னடக்கைகொள்ளவேண்டும்சீர்தப்பிதீவினையை யகற்றவேண்டும், நேரேதான் மனோன்மணியாள் பூசைவேண்டும்நெறிமுறைமைதவறாதவருளேவேண்டும், கூரேதான் சிற்பரத்தைநாடவேண்டும் கோடியுகந்தானிருக்க சுற்பந்தேடே.

போகர் மூலிகற்பம்.

தேடவேகையானின்மூலிதானும் தெளிவானநற்கையான் மூலிதானும், கூடவேமேனியிடமூலிதானும் குணமானகஞ்சாவின் மூலிதானும், நாடவேகருவேலிமூலிதானும் நலமானவெள்வேலிமூலிதானும், சாடவேபேய்மிரட்டி மூலிதானும் சாங்கமுடனேவிரலியான் மூலியாமே. ௬௧0

மூலியாம்நதைவேளைத்தழையுமாகும் முயலான கவுதும்பைத்தழையுமாகும், பாலியாம் பாவட்டையினிலையுமாகும் பாங்கானவாதொண்டைதழையுமாகும், சாலியாம்தும்பையிட யிலையுமாகும் சார்பான வழுதலையுமிலைதானுகும், வேலியாம்பருத்தியுட மூலிதானும் வேரானகொடிவேலி தழையுமாமே. ௬௧௧

தழையானசங்கனிடமூலியாகும் தாக்கானபுங்கனிட மூலியாகும், மழையானபேய்ச்சுரையாம்பனிநாக்கோடு மகத்தானபாற்சுரண்டினிலைதானுகும்,குழையானகொள்ளுக்காமூலிதானும்கோடான சுழிமூலி நிலைதானுகும், இழையானபிண்டிலையுனிலையுமாகு மெழிலான கோரையிட யெலையுமாமே. ௬௧௨

இலையானவிஷமூலியெலையுமாகு மெழிலானபம்பையுடபொன்முசுட்டை, தலையானபரட்டையுடமூலிதானும் தனியானகுணமூலி வெளிச்சிமூலி, கலையானநக்கியென்றமூலிதானும் கடிதானபற்பாடமூலிதானும், வலையானசின்னியிடமூலிதானும்வகுப்பானகுறுந்தொட்டி மூலியாமே. ௬௧௩

ஆமேதான்செந்தொராமூலிதானும் அப்பனேகருவாலிமூலிதானும், வேமேதான்விழிமிரட்டிமூலிதானும் வெடிப்பானகாந்தியுடமூலிதானும், போமேதான்மலைதாங்கிமூலிதானும் போக்கானசிறுதும்பைமூலிதானும், தாமேதான்தீக்கோட்டான்மூலிதானும் தாக்கான சூரியயென்றமூலிபாரே. ௬௧௪

பாரேதான் தக்காளிகொன்றைமூலி பாங்கான வெண்ணொச்சியிலையுங்கூட்டு, சீரேதான்குட்டிவிளாமாவின்கொன்றை சிறப்பான கூர்மல்லிபாளை தானும், நேரேதான்செவ்வல்லிபத்திரிதானும் நெடிதானவெள்ளல்லிமூலிதானும், கூரேதான்பிரமராட்சதையுங் கூட்டி பேரானநற்றும்பை தானுங்கூட்டே. ௬௧௫

கூட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்துகுறிப்புடனே யொவ்வொன்றும்பொடியாய்த்தெள்ளி, தாட்டிகமாய்சர்க்கரைதான்சமனுய்சேர்

த்து சார்புடனேநெய்தேனிற்கொண்டாயானால் வாட்டமுடன்சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறும் வாகானவாயுவென்ற தெண்பதும்போம், தேட்டமுடன்பித்தமென்ற நாற்பதும்போம் தெளிவாகும் திரேகமது யிறுகுங்காணே. சூகசூ

காணவேதேகமதுகற்றாணுகும் கருவானநரம்புகளுமுறுக்கிக்காட்டும், தோணவேசதாகாலமிருக்கலாகும் துன்பமென்றசாகரத்தைவிட்டொழித்து, மாணவேசதாநித்தம்பூசித்தேதான் மகத்தானகெவனமுதல்கொள்ளலாகும், வேணவேசமாதியிலே யிருக்கலாகும் வெகுகோடிகாலமட்டும் தேகம்போமோ. சூசஎ

போகாதுகற்பாந்திரகாலமட்டும்பொலிவானதேகமதுயிரும்புபோலாம், வேகாதுசடந்தானுந்தீயில்தானும் விருப்பமுடன்கோடியுகங்காணலாகும், சாகாதுபூமிதனில்யிருந்துகொண்டு சதாகாலம்வாமியைத்தான்பூசிப்பாய்நீ, ஆகாதுலோகமென்றமாய்கைநீக்கிவப்பனேயெனேப்போலயாகுவீரே. சூசஅ

அபினிவைப்பு.

ஆகவென்றாலின்னமொரு கருமானங்கேள் அப்பனேவபினியென்றவைப்புசொல்வேன், பாகமுடன்கடுகுடனேகசகசாவும்பாங்கானகஞ்சாவும்சரியாய்த்தூக்கி, வேகமுடன்மராட்டியமா மொக்குதானும் விசையுடனேகியாழமதுசெய்துகொண்டு, தோகமுடன் சரக்கதனை யரைப்பாய்மைபோல் தொவுரதனை தான்போக்க முறைதான்கேளே. சூ்கசூ

கேளேநீசினமென்றவெல்லந்தன்னை கிருபையுடன்பாகுபதஞ்செய்துகொண்டு, கோளேதான்வாராமல்மைந்தாகேளுகொப்பெனவேசரக்கதனைகிளறிக்கொண்டு, பாளேதான்போகாமல்மெழுக்கெடுத்துபான்மைபெறபரணிதனில்பதனம்பண்ணு, தாளேதான்பிணியதுசொல்லப்போமோ தாரணியில்மானிடர்கள்பிழைக்கத்தானே.

தானானவபினியதுமயக்கமெத்தத்தாரணியில்நாதாக்கட்குகந்தபோதை, வேனானயிடுமருந்துபாஷாணந்தான் மிக்கானபுத்திதனைமயக்கப்பண்ணும், கோனானகுருவருளாலிந்தபாகம் குணமாகப்பாடிவைத்தேன்மாந்தர்க்காக, தேனானகாலாங்கித்தன்னைப்போற்றிதேற்றமுடன்சதாகாலம் தவத்தில்நில்லே. சூஉக

போகர்வுப்புமணி

நில்லவேபோகரிடமணியைக்கேளு நிலையானமணியதுவும் சித்தர்வேதை, புல்லவேசாகரத்தின்சுலமேயாகுஞ்போக்கானபடிரண்டு

வளந்துவாரு, கொல்லவேசேர்த்துப்புபடியேயாகும் குணமானவ
ளையனுப்புபடியேயாகும், வெல்லவேவிறாண்டும்பொடியதாக்கிமே
ன்மையுடன்காச்சும்வகை செப்பக்கேளே. ௬௨௨

செப்பவென்றால்சலந்தனிலேவுப்பைக்கொட்டிசீலமுடன்தான்
கரைத்துதெளிவைவாங்கி, ஒப்பமுடன்சீலையதுவேடுகட்டி வுத்தம
னேஅடுப்பேற்றியெரிப்பாயப்பா, தெப்பமுடன்நீரெல்லாம் சுண்டி
யேதான்தெளிவுபெறவுப்பதுதான்வட்டுபோலாம்,நெப்பமுடன்தா
னிருக்கும்வுப்பைத்தானும் நேர்ப்பாகசுரண்டியதையெடுத்திடாயே

எடுத்துமேமறுசட்டிதானெடுத்து யெழிலானகடல்சலந்தான்
படிநாணடப்பா, தொடுத்துமேமறுபடியும்வுப்பைக்கொட்டிதொடர
வேதான்கரைத்துவடிதான்சொண்டு, விடுத்துமேமேற்கவசம் சீலை
கட்டி விருப்பமுடன்றானெரிப்பாய்சுண்டயட்டும், கொடுத்துமேதா
னிறக்கியெடுத்துப்பாரு குடிலமுடன்வுப்பதுதான்கரடுமாமே.

கரடானவுப்பதனையெடுத்துக்கொண்டுகருத்துடனேமறுசட்டி
கடற்சலந்தான,பிரட்டாதேபின்னுமந்தசட்டிக்குள்ளேபேரானகட
ற்சலந்தான்படிரண்டிட்டு, வரட்டுடனேவுப்பையெல்லாம்சீவிவாங்கி
வளமாககடல்சலத்தில்கரைத்துக்கொண்டு, திரட்டுடனே வடிகட்டி
யெடுத்துக்கொண்டு தீர்க்கமுடனடுப்பேற்றி யெரிப்பாய்நேரே.

நேரானவுப்பையெல்லாஞ்சுரண்டிவாங்கிநேர்ப்புடனேமறுசட்
டிதன்னிற்போட்டு, கூரானதீநெருப்பில்யெரிக்கும்போதுகுணமுட
னேவுப்பெல்லாம்வுருகிக்கட்டும்,பேரானவுப்பதுவும்வயிரம்போலா
ம் பெரிதானவயிரமதையெடுத்துக்கொண்டு, சேரானமண்ணானசட்
டிதன்னில் தெளிவுடனேகாச்சியல்லோ மூசைக்கேற்றே. ௬௨௬

ஏற்றவேவுப்பதனைமூசையிட்டு யெழிலானதன்பதத்திலிருக்கித்
தீரு, போற்றவேகருகட்டிசிலைதான்வார்ப்பாய்புகழானசிலையதுவும்
பாய்ந்தபின்பு. சீற்றமுடன்சிலையதுவுஞ்சாரணிப்பாய் சிறப்புடனே
மேனியென்னுங்குப்பைமேனி, தேற்றமுடன்சார்பிழிந்து காய்ச்சி
தோய்ப்பாய் தேர்மையுடன்சிலையதுவு மிறுக்கும்பாரே. ௬௨௭

பாரேதான்சிலையதுவுமிறுகிக்காட்டும்பாங்கானலிங்கமுடன்து
ருசுதானும்,சீரேதான்கெந்தியுடன்தாரந்தானும்சிறப்பானசூதமுட
னிடையாய்ச்சேர்த்து, வேரேதான்முலியதுவிராலிதானும்வேகமுட
ன்றான்பிழிந்துசரக்கைமைந்தா, கூரேதான்மைபோலரைத்துபின்பு
குணமானமருந்தையெல்லாஞ் சிலைபிற்சேற்றே. ௬௨௮

சிலையானவுப்பினிடகெளைதயைமைந்தாசீர்பெறவேகவசித்துப் பூசிப்பின்பு, மலையானவோரமதில்தானேபூர்க்கு மகத்தானபூநீறு கவசஞ்செய்து, குலையானசித்தர்முனிரிஷிகளில்லாக் கொலுக்கூடவனந்தனிலேபுடத்தைப்போடு, விலையானவுப்பதுவுஞ்சிவந்துமேதான் விண்ணுலகந்தான்மதிக்கு பதீதம்பாரே. ௯௨௯

அதிதமாங்கெளைதயதனை யெடுத்துமைந்தா அழகுபெறகுகை வீட்டில்பதனம்பண்ணு, துவிதமுடனுந்தனுக்கு வறுமைவந்தால் துடியானகெளைதயதனைசீவிமைந்தா, நதீதமுடன்செம்பதனில் நூற்றுக்கொன்று நாட்டிடவேமாற்றுபணிரண்டதாகும், பதிபானசித்தர் முனிசெய்யும்வேதை பாருலகில்யார்செய்வார் நம்பிடாதே. ௯௩௰

சன்னிக்கு சுடரெண்ணை.

நிம்பயெண்ணைபடியாழாக்கரண்டியிட்டுநினைவாகவெள்ளுள்ளி தாரங்கொஞ்சம், தெம்புடனேவிட்டெரித்துச்சூடுகண்ட திறமான பருவமதில்சிரசிலூற்று, துன்பமதுசன்னிதனிற் பிரட்டல்போகுந் துடிப்புள்ளசலவைகளுஞ் சொல்லாதோடும், நம்பியிட்டபயிர்போலேநலமதாகும் நாதாந்தமாகபோகர் நவின்றிட்டாரே. ௯௩௧

விஷபேதிக்கு.

கருத்துடையமானிடர்க்குப்பேதிகண்டால் கைக்சடங்கப்பிடியெடுத்துமுளகாய்தன்னை, இருத்தியரைவெண்ணைபோ மூளைதன்னிவிதமாகப்பதித்திட்டுப்பின்புமீயும், பொருத்தமுள்ளவன்னிபற்பமுடனேதாக்கு பேருலகிற்சன்னியற்றுப் பிழைப்பார்பாரு, வருத்தமில்லை கைகண்டதொழிலுமாகும் வண்மையாய்போகமுனிவழுத்தினாரே. ௯௩௨

பேதிகண்டவுடனேதான்பத்துஒத்து பேதமிலாவாக்கிருணம் கலிக்கம்பற்பம், நீதியாய்மாத்திரைகளன்னப்போக்குநிலையாகவொருநாளிற்செய்துகொள்ளு, சோதிபெறநாளிரண்டிற்செய்ய வேண்டாஞ் சுருக்கிலேகுளுமைவந்து முடிப்போகும், நாடிதானில்லாமலுயிரும்போகும் நலமானபோகரிஷி நவின்றவாரே. ௯௩௩

நிம்பயிலையிடை யெட்டுவுரலிலிட்டு நேசயிடிபாணிரெட்டிசாலிவிட்டு, தம்பமறவெட்டிலொன்றாய்க் காச்சிக்கொண்டுதனையெடுத்து கிட்டிகட்டிப்பிழிந்துதன்னை, நிம்பயிடு அரன்பீசப்பலமுமஞ்சுநிரம்பிட்டு ஓட்டியெரிக்குழம்பதாக, நம்பியெடுகல்வமிட்டு அரைநேர் சாமம்நாடி யெடுமெழுகாகும் நாட்டுளோர்க்கே. ௯௩௪

எண்ணை.

ஈரவெங்காயமதுகழற்சிக்கொட்டை யிலைபிடித்து இரண்டெடையும்படியுமிட்டு, காரமுள்ளமுத்தெண்ணைபடியுமொன்று கருத்தறிந்ததந்திவிரை பலமுங்கால்தான், கோலமுள்ளரசமெழுகு பலமுங்கால்தான்கூட்டி யெரிவடிகட்டிப்பூசைசெய்து, பாரமுள்ளயெண்ணையதுபணமும்வீதம் பாச்சிடநோய்தீரும் பரிசுகேளே. ()

பாரிந்தயெண்ணைதனைமூன்றுபோது பாச்சிடவே பாரிசமாஞ்சூலையெல்லாம், சாரியந்தப்படியோடுமேகமெல்லாந்தாக்கிநெய்யடிபடுங்காண் மகோதரங்கள், கூறிந்தப்படிபோகும் வாதமெல்லாங்கொள்ளையதுகொண்டாப்போலோடிப்போகும், சொரிந்தமேகவெட்டைநீர்களெல்லாஞ் சுவரிடுங்காண்வாயுவெல்லாம் சூட்சமாமே.

சுவறிடுங்காண்பௌத்திரங்கள்மூலரோகஞ் சொல்லியநீரும்பல்துடிகள்போகும், கவறதுபோலாகிவிடு மெண்ணைப்போக்கு கைகண்டுபோகரிஷி கருத்தில்வைத்து, தவறிடா தெனககுரைத்தார் லோகத்தோர்கள் தான்பிழைக்கச் சொன்னதிந்த மார்க்கந்தன்னை எவரிடத்தில்சொல்லாதே புளிப்புதள்ளு இனமாகவுண்டவர்க்குப் பிணிகள்போமே. ௯௩௭

காரிநாகபதங்கம்.

காரிபெடைசேர்த்துமே கூடச்சேர்த்துக் கரண்டியிட்டு பிலும்பைநெய்யி லுருக்கிமெள்ள, சாரியிட்டுப்பத்திரண்டு தரமுங்காச்சி சரியரவேகரண்டியிட்டுவுருக்கிமெள்ள, கூறியதோர்சூதமிட்டு வுருக்கத்தானே நாற்றமறமுன்னெண்ணை நிறையவிட்டு, பாரியிது பத்துமதுயெரியவிட்டுப் பாகமதுயெடுத்துநிறை யிடைபோகாதே

போகாதே அன்னமிட்டுவுடைத்துஅன்னம் பூட்டியவரைவில்லைகட்டுகிடத்திவிட்டு, பாகமாயெரித்திடவேயுயரவேறிப் பார்த்திடவுமெடுத்துவைத்துமடியில்நின்ற, தாகமாய்வில்லையரைசோறுவிட்டுத்தாக்கியேவில்லைகட்டிப் புடமூன்றிட்டால், நாகமாம்வில்லையதுசிவந்துபோகும் நாதாக்கள்சொன்னதிந்த நாட்டந்தானே. ௯௩௯

எறிகின்றசூதமிடைபுகைநீர்விட்டு எரியழலிற்றபன்னிடம் வைத்துப்பாரு, கூறியதோர்காளாஞ்சிவந்தவில்லைகூட்டியரைசுடமிட்டு எரிநேர்ப்பாக, மாறியெடுசிவந்துநிற்கும்ரவியில்நீறு மயமாகத்தாக்கிடவேயொன்றதாகப்,பாரியதுரமமதுபத்துமாகும் பாலித்தாரிஷிபோகர் பண்பதாமே. ௯௪௰

தேனிமிடுசகலநோயெல்லாந்தீருஞ்செங்கதிருமேனியது இரும்புபோலாம், வானிலேயிப்பாகம்பொய்யோவென்றால்வண்மையுள்ள ஆண்டவனும்பொய்யதாகும், ஞானிகளுக்கிவ்வேதையெறக்கமிட்டு நாட்டிலுள்ள நல்லவர்கள்செய்துகொள்வார், கூறுமீமிருதவர்கள் செய்யமாட்டார் கொட்டிரைமெய்போகர் குணமிதாமே. ௯௪௧

மகோதிரத்துக்கு.

வீரமுடன் பதங்கபற்பம்பலமும்னூ வீதமிடை மிளகுசுக்கு தந்திகூட்டி, பாரமுள்ளநெல்லிமுள்ளி கடுக்காய்நேராய் பார்த்து அரைபுகைநீராற்சாமம்ரண்டு,கோரமதாயுத்தியளவாகவுண்டைகொடுத்துவிடுமகோதரங்கள் முப்பத்தொன்றாம், நேரமில்லையோடிவிடு நிமிஷந்தன்னில் நிச்சயமாய்போகரிஷிநேர்சொன்னாரே. ௯௪௨

நல்லிரும்புவோடையாஞ்செம்புநேரே நாட்டியரைபொடியாக குகையிலிட்டு, மெல்லவதையுருக்கிவிடபுட்டுபோலாம்விரும்பியெடுரண்டுமுக்கால் நாத்தஞ்சூடன்செல்ல, நிறுவிரண்டுமரை நிறுத்திக்கொள்ளுசிறுகவதுவீரமதுதயிரண்டுகாலாம்,சொல்லவிந்தவைந்துடனேநிறுத்துக்கல்வஞ் சுறுதியுடன்பாணிவிட்டுஅரைத்துக்கொள்ளே

அரைத்துவில்லையங்கியிடுபத்துந்தூமம் அதின்பேருசுயமக்கினியதைநிறுத்து, வரைத்துபலமொன்றுநிறுவேலிவேரு வகைகடுகுஓமமொடுசிறுதேக்காகும், நிறுத்துஎடு ஆனைத்திப்பிலியிந்துப்பு நேராணகோஷ்டமொரு வகைக்குவொன்று, அரைத்துநிறுகாயங்கால்வசம்புகாலாங் குணமானகடுகுபொடி அரையும்போடே. ௯௪௪

அயக்காந்தலேகியக்குளிகை.

சங்குநிறம்நீறியதோர்சீனச்சுன்னஞ் சாதகமாயெடுத்து நேரேஅடிசாற்றக்கேளு, இங்கிதமாய்வன்னிரசமுஉப்பிலிட்டு இதமாகயெரித்திடவேபதங்கமேறும், தங்கவதையெடுநிறுத்துமுன் சுன்னவைத்துசுகமாகச்சேர்த்துகல்வமீதிலிட்டு,சங்கைபடப்பழச்சாற்றாற்சாமமாட்டிச் சதுரககிடத்திலிட்டு மூடிக்கேளே. ௯௪௫

மூடியதைச்சீலைசெய்து எரிநால்சாமம் முத்தியதை யெடுத்துமண்டலமேயுண்ண, கோடியதுநோயெல்லாங்குஷ்டம்போகுங்குணமாகும்வாதவெடிசூலைபோகும்,நாடியதுமகோதாமுப்பதாகும்நாட்டிலுள்ளநீரிழிவுநடுங்கியோடும்,வாடிமுகங்கனலில்கண்டவிருள்போலாகும் வகையாகபோகரிஷி சொன்னார்தாமே. ௯௪௬

பாஷாணக்கட்டு.

வச்சிரத்தின்பாலாழாக்குப்பீங்கானிலிட்டுவசமாகமுற்றிவெள்ளைக்கருநேரிட்டு, தச்செயலாய்த் திரிநால்வைமுரிந்து நீராந்தகைமைபெறஎலிகொல்லியோட்டிலிட்டு வைச்சபடிமுன்னீரால் சுருக்குயிட்டு வகையாகநாற்சாமம்போட்டுத்தீரு, உச்சிதமாயண்டமென்றசுண்ணங்கட்டி யூறியப்புடமிடவேகட்டுந்தானே. ௱௪௭

கட்டுகின்றபாஷாணங்கரியிலாடும் காதலாயெடுத்தைவைத்துக்கொண்டு, வெட்டுநீவெள்ளீயநூற்றுக்கொன்று விரும்பியிடுரசிதமாநீர்களற்று, தட்டுநீநாதம்வரும்கடையில்விற்று தகமையுள்ளஞானத்தைத்தரித்துக்கொள்ளு, பட்டுநூற்சாயம்போற்பாகம்பாரு பதிவானபோகரிஷிபாலித்தாரே. ௱௪௮

சடைக்கஞ்சாய்நூறுசட்டியிட்டுச்சலம்விட்டு திரிநாள்வையலம்பிவாங்கி, திட்டமாகபின்னுமொருசட்டியிட்டுச் சீருவின்பால்படியும்பாணிநேரே, விடையாகவிட்டெரிநீக்கோணியிட்டுவிதமாகப்பிழிந்துரசம்வாக்கிப்பின்பு, கிடமிட்டுஆவினெய்சிறுகவிட்டுக்கிருபையாய்வைத்துநீபகரக்கேளே. ௱௪௯

சககரையின்சுக்கேலபிளகுமாஞ்சி சாதிக்காய்பத்திரியுங்கிரும்புகோஷ்டம், மிக்கஅதிமதுரமுடன் அமுக்கருவும் விதமானவால்மிளகுகசகசாவும், தொக்கவகைபலமிரண்டுதட்டியிட்டுச் சுருதியெனும்பாலிலிட்டுப்பாகாய்க்காச்சி, பக்கமுளமுன்ரசத்தை யதிலேயிட்டுப்பாகமாயிறுகபதமபார்த்துக்கேளே. ௱௫௰

பார்த்தெடுநீசாருயந்தேனுமட்டுப்பதமாகவுத்தி யளவாகச்செய்து, சாற்றிடுவாபொருகுளிகைகொடுத்துபாரு சதுரத்தில்வசனமுதற்பேதிநிர்க்கும், காத்துநல்லமூலத்திற்கிருணிநல்ல கடிதானசெறியாமைவாந்திநிற்கும், போற்றியேதேகத்தைபார்த்துதாக்கு புகலரியபோகரிஷிபுகனறிட்டாரே. ௱௫௧

போகர்சீனபதியில் வெள்ளைமனுஷர்பிரதாபம்.

புகன்றிட்டாரின்னமொருகருமானங்கேள்புகழானபோகரிஷிகீர்த்திமார்க்கம், தகன்றிட்டசீனபதிசென்றுயானும் தாழ்வாககுளிகைகொண்டுபூமிதன்னில்,மகின்றிட்டுயானுமங்கேயிரங்கிப்பார்த்தேன்மனிதருடநிறந்தானுமேகவெள்ளை, பகின்றிட்டநிறமதுதான் வெள்ளையாகக் கண்டேனேபெண்களுடரூபந்தானே. ௱௫௨

தானுனரூபமதுவெண்மைகண்டேன் தாக்கான தாணியெல்லாம் சுத்திவந்தேன், கோனுனபெண்களெல்லாம்வானபேதம்குணக்குறிக ளனேகமதாய்தோற்றங்காணும், வேனுனசீனபதிப்பெண்களெல்லா ம்மேன்மையுடன்ருனிருக்கக்கண்டேபானும், பானுனகாரமதுபூமி தன்னுல் பாங்கியர்களெல்லவரும்வெண்மைதானே. ௬௫௩

வெண்மையாம்பெண்களுடன்போகஞ்செய்தேன்வேதாந்ததா யினதுவருளினுலே, கண்மையாம்காலாங்கிதனைநினைத்து களிப்புட னேயிந்திரபோகஞ்செய்தேன், தண்மையாம்பதினெட்டுத்தொப்பிக் காரர் தாரணியிலவதரித்தார்புகழ்ச்சிமெத்த, உண்மையாமானிடர்க ள்பிறந்தாரப்பா வுற்பனமாம்கோடிவித்தைபெற்ருர்தாமே.

தாமேதான்சவுக்காரவழலைசெய்வார் தகைமையுள்ளகண்ணுடி காய்ச்சுவார்பார், போமேதான்பூநீரைசுண்ணும்பாக்க புத்தியுள்ள மாந்தரப்பாசீனதேசம், காமேதான்மற்றதோர்தேசமெல்லாம் கரு வனையல்பூநீரைக்காய்ச்சுவசர்பார், நாமேதான்போகரிஷிகண்டமார் க்கம் நாதாக்கள்கைமறப்புமவெளியிட்டேனே. ௬௫௫

வெளியிட்டேன்கோடியுகவித்தையெல்லாம்வேணபடியுபதேச ஞ்செய்தேன்யானும், பளியிட்டயெந்தனுக்குசாபமில்லை பாருலகில் சித்தர்முனிகைமறப்பை, நெளியிட்டவெள்ளையென்ற மனிதருக்கு நேர்ப்புடனேகாட்டிவிட்டேன்காரணத்தை, துளியிட்டதேசமெங்கு ஞ்சுற்றிவந்தேன் சூட்சாதிசூட்சமெல்லாந்திறந்திட்டேனே. ௬௫௬

திறந்திட்டேன்வெள்ளையென்றமனிதர்நீங்கி செப்பவில்லைகருநீ லமாந்தருக்கு, குறைந்திட்டவித்தையெல்லாம்கூறவில்லை கொட்டி னுல்மோசமதுவாகும்பாரு, முறைந்திட்டசாஸ்திரங்கள் சாபமெய் தும் மோட்சமென்ற வீடில்லைநாசம்போவார், வரைந்திட்டவாக்கி யங்கள்பிசகாய்போகும் வாகுடனேபோகரிஷி பாடினேனே.

காந்தச்செம்பு.

பாடினேனின்னமொருகருமானங்கேள்பாருலகில்சித்தர்முனி கூறுமார்க்கம், நீடியதோர்காந்தமதுபலமோவைந்து நேருனவெண் காரம்பலமோவைந்து, தேடியதோர்பூநீறுபலமோவைந்துதெளிவா னகெந்தியதுபலமோகால்தான், கூடியதோர்சரக்கெல்லாமொன்று ய்ச்சேர்த்து குமுறவேகுழிக்கல்லில் போட்டிடாயே. ௬௫௮

போடவேதேனதுவும்விட்டுமைந்தா பொங்கமுடன்ருனரைப் பாய்சாமம்நாலு, நீடவேவச்சிரமாங்குகையில்வைத்து நேர்புடனே

சில்லிட்டுச்சிலைசெய்து,கூடவேரவிதனிலேகாயவைத்து குணமாகவு
லையில்வைத்தூதிப்பாரு, வாடவேகாந்தமதுசத்தேயாகும் வளமா
கச்சத்தெல்லா மெடுத்துக்கொள்ளே. ௬௫௯

கொள்ளவேகாந்தமென்றசத்துதன்னைக் குமுறவேமறுபடியும்
மூசைக்கேற்றி, விள்ளவேதானுருக்கியெடுத்துப்பாரு வீரானமணிய
துவாய்வுருகிநிற்கும், மெள்ளவேசத்தெடுத்துக்கல்வமிட்டுமேன்மை
பெறவாரவகைசெயநீர்தன்னால், துள்ளவேதானரைபபாய்நாலுசா
மம் துறையாகதானெடுத்துரவியிற்பூசே. ௬௬௰

பூசவேசெம்பென்றதகட்டில்மைந்தா புகழாகபத்துக்குவொன்
றேயாகும்,காசென்றதுட்டின்மேல்பூசிப்பூசிக் களமாகரவியில்வைத்
துப்புடத்தைப்போடு.மாசென்றபுடமதுவும்பத்தேயாகும் மகத்தா
னசெம்பதுவுமூறலேகும்,பாசென்றகளிம்பதுவுமற்றுப்போய்பளிங்
கானதம்பாக்குநிறம்யோலாமே. ௬௬௧

நிறமானசெம்பதுவுமொன்றேயாகும் நிறையான வெள்ளியது
வொன்றேயாகும்,திறமானதங்கபதுவொன்றேயாகும் திடமுடனே
மூசையிட்டுவுருக்கித்திரு, பரமானசரக்கதுவு மொன்றாய்ச்சேர்த்து
பளபளத்தவர்னமதுகாந்திமெத்த, உறமானமாற்றதுவுமெட்டதாகு
முத்தமனேபோகரிஷியுரைத்தவாரே. ௬௯௨

வாறானபொன்னதுவும்வாரடித்து வளமுடனேபூங்காவிதன்னி
ற்போட,மாறானமாசியதுநீங்கியேதான் மகத்தானபசுமைநிறத்தங்க
மாகும், காறானகடைத்தங்கமிதுக்கொப்பாமோ கடந்தமுனிசித்த
ரிஷிசெய்யுமாற்கம், பேறானகாலாங்கியடிவணங்கி பேருலகில்மாந்
தர்கட்காய் செப்புவேனே. ௬௬௩

செப்பினேன்நாதாக்களருமைவித்தைசெகத்திலேயாராலுங்கூ
றப்போமோ,ஒப்பவேமனோன்மணியாள்பாதம்போற்றி ஒழுங்குட
னேசிதாபாசந்தன்னைநீக்கி, தப்பவேபூரணத்தைமனதிலுன்னி சதா
காலம்கிருவானிமுன்னதாக, மெப்புடனேபராபரியைமன்னிப்பாக
மேதினியில்தவசிருந்துநாளைப்போக்கே. ௬௬௪

போக்கவேதுஷ்டருடன்கூடவேண்டாம் பொலிவானவுளவை
யெல்லாங்காட்டவேண்டாம், தூக்கமுடன்சோம்பருடன்கூடிவார்த்
தைதுறைமுறைகள் யாதொன்றுங்காட்டவேண்டாம், வாக்கிலுள்ள
சித்தர்முனிரகசியத்தைவளப்பமுடன்விருதாவில்கொட்டவேண்டா
ம்நோக்கமுடன்றானிருந்துபொருளாராய்ந்து நொடிக்குள்ளேகாய
சித்திக்கிடமுந்தேடே. ௬௬௫

வசியமை.

தேடயிலேயின்னமொருமாற்கம்பாரு தெளிவானமையென்று செப்பக்கேளு, நீடயிலேவழுகண்ணிதொழுகண்ணியாகும்நீடானநீர் மேல்னெருப்புமாகும், கூடயிலேபசளையாங்கரும்பசளையாகும் குறிப்பானவாள்காட்டினிலையுமாகும்,வாடையிலேஅழுஞ்சியென்றமூலியாகும் வகுப்பானகருமூலிஇருள்மூலியாமே. ௬௬௬

மூலியாம்பேய்மிரட்டிமுசுட்டையாகுமுகிழானகருந்தும்பைவிளாத்தியாகும், வாலிவாம்கருடனிடமூலியாகும் பாங்கானகருங்குவளைபொன்முசுட்டை வேலியாங்கருமூலிச்சாற்றுக்கூட்டு வெடிப்பானவாதளையின்பாலுங்கூட்டி,கோலியாம்கழற்சியிடமூலிதானுங்குணமானபசிமூலிபுன்னையாமே. ௬௬௭

புன்னையாமேரண்டமிரண்டதாகும் புகழானநரிமிரட்டிமூலிதானும், மன்னையாம்பேய்மூலிதிகைப்பூண்டாகு மயமானவாளையுடநாமத்தையாகும், தொன்னையாங்கடம்பையுடன்முதியார்கூந்தல் தோரானவாள்மிரட்டிமூலிதானும், பன்னையாம்கருங்காலி சாறையாகும் பாங்கானதிமிர்க்கேட்டான்மதிப்பூண்டாமே. ௬௬௮

பூண்டானகூத்தனிடகுதம்பையாகும் புகழானநன்னாரிமூலிதானும், தீண்டாதவாடுதின்னாப்பாளைதானும் திறமானகருங்கோவைசிவனார்வேம்பு, கூண்டானமரமல்லிசெவ்வல்லிதானும் கொடிதானமையூரின்சிகைதானாகும், தூண்டானமூலியிடச்சாறுவாங்கி துறைபோலமையெடுக்கும வகையைக்கேளே. ௬௬௯

கேளேநீசாறெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டிகீர்த்திபெறசீலைதனிலூட்டிமைந்தா,பாளேதான்போகாமல்காயவைத்துப்பாங்குபெறசீலைதனையுருட்டியேதான், மீளேதான்அழுஞ்சியிடதயிலத்தாலேமிகமைபெறதானனைத்துக்கொளுத்திப்போடு, கீளேதான்பீங்கான்வைதயிலம்வீழும் கிருபையுடன்றானெடுத்துவகையைக்கேளே. ௬௭௰

வகையானவாந்தையுடபிச்சிதானும் வலுவானசெம்போத்துப்பிச்சுதானும்,பகையானவல்லூறுப்பிச்சுதானும்பாங்கானகாட்டோஞன்பிச்சுதானும், தகையானவாயசத்தின்பிச்சுதானும் தடிப்பானசாரையுடபிச்சுதானம். முகையானகாடையுடபிச்சுதானும் மூர்க்கமாம்கருங்குருவிபிச்சுதானே. ௬௭௧

பிச்சானமீன்குத்திபிச்சுதானும்பேராளதேவாங்குபிச்சிதானும் முச்சானகருங்குரங்குபிச்சுதானும்முயலானநாரையுடபிச்சுதானும், வச்சானமாடப்புராபிச்சுதானும் கொடியானபூனையுடபிச்சுதானும், நச்சானபாம்பரணிபிக்சுதானும்நலமானகருஞ்சாரைபிச்சுமாமே.

ஆமேதானித்தனையுமொன்ருய்க்கூட்டி அப்பனேபுனுகுடனே பச்சைப்பூரம், போமேதான்கோரோசனை குங்குமப்பூ பொலிவான சவ்வாதுதானுங்கூட்டி, காமேதான்கஸ்தூரிவாடைகானும்கருவான முதற்பிட்டுசீலையோடு, காமேதான்வழிஞ்சியிடதயிலத்தாட்டி விருப்பமுடன்பரணிதனில் பதனம்பண்ணே. ௬௭௩

பண்ணவேமையதனை யெடுத்துக்கொண்டுபதிவானவுருவுதனை யேற்றியேதான், திண்ணமுடனஞ்சனேயர்வுருவைமாட்டித்திரமுடனே லட்சமுருபோட்டுக்கொண்டு, வண்ணமுடன்லலாடமதில் மையைத்தீட்டிமயங்கிடவேலோகமெல்லாம்வசியமாவார், நண்ணமுடன் ராஜாதிராஜர்தாமும நாட்டிலேசித்தர்களும்வசியமாமே. ௬௭௪

வசியமாமஷ்டசித்துயிதனலாகும் வனமானமோகனமுமிதனலாகும், வசியமாம்ஸ்தம்பனமுமிதனலாகும் வாகானகாவுக்ளுமிதனலாகும், வசியமாம்பேதனமுமிதனலாகும் மகத்தானகிரியைமுதலிதனலாகும், வசியமாமுச்சாடனமிதனலாகும் மார்ச்சமுடனுருமாற்றமிதனலாமே. ௬௭௫

ஆமேதான்சித்தர்முனிசெய்யும்பாகம் அடவாசப்பலநூலுமாராய்ந்தேதான், நாமேதான்காலாங்கிநாதர்பாதமநாட்டமுடன்ருள் பணிந்துநவிலலுற்றேன், வேலேதானிக்கருவைவெளிவிடாதே விட்டாலேவெகுமோசமாகும்பாரு, நாமேதான்சொல்லுகிருேம் யானைமார்க்கம் நாதாக்கள்பிடிவாதம் நவில்வோம்பாரே. ௬௭௬

பாரேதான்குருவாணைசுவாமியாணை பராபரியாய்தன்னணைசிவனாணை, சீரேதானுமையாணைவும்பராணை சிவாலயங்கள்கன்னணை தேவியாணை, கூரேதான்குருவாணைகணேசனணைகுறிப்பானசண்ணனிடவாணைகண்டீர், நேரேதான்சித்தரிடயாணைகண்டீர் நெரியான முனிவரிஷிகளாணையாமே. ௬௭௭

ஆமேதானணையதுகடக்கவேண்டா மப்பனேசாமமதுசெய்தும்பாரு, நாமேதான்சொல்லுகிருேம்ரிஷிகள்போக்குநன்மையுடனுபசாரஞ்செய்யவேண்டும, வேமேதான்மனதுவரநடக்கவேண்டும்வேதாந்தத்தாயினருவருளேவேண்டும், போமேதான்கற்பமதுகொள்ளவேண்டும் பொலிவானநன்னடக்கை வேண்டுந்தானே. ௬௭௮

தானனரிஷிகளிடபதாம்புயத்தைச் சதாகாலம்சிரசின்மேற்ருக்கவேண்டும், கோனனசாபத்திற்கிடங்கொடாமல்குருநிந்தையனுகாமலிருக்கவேண்டும், மானனசித்தர்முனிதங்களுக்குடிபட்சமுடன் மனதுவாநடக்கவேண்டும், மானனசாத்திரத்தை யாருக்குந்தான் மானிடரேகொடுத்தாக்கால தீமையாமே. ௬௭௯

தீமையாந்தலையது தான்வெடித்துப்போகும்திகழானசாபமது மேவும்பாரு, சாமையாங்கோபமதுவதிகமாகிசண்டாளதுரோகியென்றுசபிப்பார்சித்தர், ஆமையாமூடனென்றபெயர்தானாகு மூர்க்கமுடன்தானுரைப்பார் வதீதமெத்த, ஆமைபோலுறுப்பெல்லாந்தானடக்கி அவனியிலேவாழுவது பதிதங்காணே. ௬௮௰

காணவேநல்வழிபோகாவிட்டால் சபிந்துரைப்பார் சித்தரெல்லாம்நாள்கடோறும், மரணமேவசாபத்துக்கிடமுண்டாகு மார்க்கமுடன்யாதொன்றுங் காட்டவேண்டாம், வேணவேருத்திர சாத்திரங்களெல்லாம் விள்ளாதகைமறைப்புவுளவுசொல்லி, நாணவேமுப்பூவுக்குறவுஞ்சொல்லி நாதாக்கள்தானெடுக்கும் வகையைத்தேடே. ௬௮௧

பூநீறுக்குபூமிவளப்.

தேடையிலேபூம் பாறையானைக்கல்லாம் தேசத்தில்சோழனிடநாடேயாகும், ஓடையிலேவிராலிபிடமலைதானாகும் வுத்தமனேதிருப்பாண்டிநாடேயாகும், மேடையிலேநாகார்ச்சனமலையுமாகும் மேலானநாமக்கல்பாறையாகும், வாடையிலேசுவாமிபிடமலைதானாகும் வளமானசுரசிந்து யோரமாமே. ௬௮௨

ஓரமாம்நர்மதாபூமியாகு முத்தமனே திருமாளிநகரமாகும், காரமாமுகவைபதிகடலோரந்தான் கரியானபூமிபிடம் படிகக்கல்லாம் தூரமாம்தாம்பரபரணி ஸ்தலமுமாகும் தூக்கானவேகவதி தீர்த்தமாகும் பாரமாம்சித்தூராமாக்காடாகும் பசுமலையும்நீரெடுக்கப்பதியுமாமே. ௬௮௩

பதியானகங்கைநதிக்கடலோரந்தான் பாங்கானவளர்பூமி தேசம்யாவும், நதியானவால்மீகர் பாளந்தன்னில் நயமானயிடப்பாகம்புத்தாருண்டு, விதியானசித்தர்முனியிருக்குந்தானம் வினோதவதியாரொன்றுகப்பவொன்று, சதியானமிருகங்களிநக்குந்தானம்சதகோடிசூரியர்போல்ரிஷிகள்பாரே. ௬௮௪

பாரேதான்கல்லானைவாசஞ்செய்யும் பனிமூடும்தேசமது பகரப்போமோநேரேதான்கணையொன்றுமலையுண்டுண்டுநெடிதானபூமியெல்லாமளறேயாகும், சீரேதான்பாலைநிலமென்பார்சித்தர் சீர்பாதம்பட்டாலேவெந்துபோகும், ஊரேதான்பூண்டு முதலில்லையப்பா வுத்தமனேகாரமென்ற பூமியாச்சே. ௬௮௫

சுண்ணமென்றபூமிதனில்பூநீரப்பா சுருதியுடன்றானெடுத்துமாண்டார்கோடி, அண்ணலென்றவாவடையார்கோயிலுண்டு அதன்பக்கமென்ணுபிரங் காதமப்பா, கண்ணபிரான்றனிருக்கு கோயிலு

ண்டு கருந்தூர மானிடர்கள் செல்லமாட்டார், தன்ணமுடன் மகா கோடிமுனிவர்சித்தர் சதாகாலவாசமது செய்வார்தானே. ௬௮௬

தானனகோயில்குள மதிகங்காணும் தாக்கான மானிடர்கள் காணுதேசம், பானனவூர்வனமுமில்லாச்தேசம் பாழானமலைகுகைகள்கண்டோரில்லை,தேனனதேன்விளையுங்கதண்டுக்காடு தெற்கானதேசமதுகள்ளர்நாடு, மானுவைழகர் மலைபுத்தூராகு மகத்தானவைகைநதிபூமியாமே. ௬௮௭

ஆமேதானத்திநகராசிர்மந்தான் அயோத்திநகராற்றோங்கரைதானுகும், வேமேதான்விலாடபுரி குகையோரந்தான் வெளிக்காடு பூமியெல்லாமளறேயாகும், நாமேதான்கண்டபடி யின்னஞ்சொல்வோம்நாதாக்கள்தாமெடுக்கும்வளமுஞ்சொல்வோம்,போமேதான் பொன்னகரமேருபக்கம் பொலிவானஸ்தலமுண்டுபுகலக்கேளே.

கேளேதான்ஸ்தலமதுவுமதேவதாஸ்தானம் கெடியானகோபுரமும்தங்கமாகும், காளேதான்விக்கினங்கள் தங்கமாகும்கடலானமதிலெல்லாம்தங்கமாகும், ஆளேதான்கண்டறியாதேவதானம் ஆத்தானமண்டபமுந்தங்கமாகும், மீளேதான்வாகனங்களெல்லாம் தங்கமெழிலானபூமியெல்லாந் தங்கமாமே. ௬௮௯

தங்கமாம்தேரதம்தங்கவர்னம் தனியானபிரதமைகள் தங்கமாகும், அங்கமாலட்சுமியும் வாசஞ்செய்வாள்அந்நகரம்கண்டவர்களாருமில்லை, புங்கமாஞ்சித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும் பொலிவானகூட்டமெத்தகோயிலுள்ளே, சிங்கமுடன்கோபுரமாம்வாசல்தன்னில் சிறப்புடனேகாவலது கண்டேனபாரே. ௬௯௰

கண்டேனேவன்னகராஞ்சிலதுகாலம் கவனமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, அண்டாண்டமுடையதொருகோபுரத்தில் அப்பனேயான்சென்றுபார்த்தபோது,திண்டமுடனவ்விடத்தில் ரிஷிகளப்பா தேவாதிகோஷ்டமுடன்தியானஞ்செய்வார்,தெண்டமுடனுணவரைக்கண்டபோது திடுக்கிட்டுமனங்கலங்கி தியங்கிட்டேனே.

தியங்கிட்டுவடியேனும் காலாங்கிதன்னைத் தியக்கமுடன்தானினைத்துவிழித்துப்பார்த்தேன், மயங்கிட்டயெந்தனையும் ரிஷிகள்பார்த்து மனமிறங்கிதீரமுடன் வதிதஞ்சொன்னார், சயங்கிட்டயெந்தனையும்யாரென்றுகேட்கத் தாழ்மையுடன்சிரங்குவித்து வணக்கஞ்சொன்னேன், நயங்கிட்டுவடியேனும்குளிகைபூண்டுநாட்டமுடன்பூவினையும் தேசம்வந்தேன். ௬௯௨

வந்தேனேபூமி வளங்காணவந்தேன் வளமையுடன் நாதாக்களெடுக்கும்ஸ்தானம், சந்தேகமில்லாதவனந்தானுடசார்புடனேமலைகுகைகள்யாவுங்கண்டேன், தொந்தமுடன்நதிகரைகள் யமுனையாவும்தோறுமல்குளிகைகொண்டு சுத்திப்பார்த்தேன், எந்தனிடதைரியங்கள்மிகவுமாகி யோகினேன்பொன்னகரங் காணத்தானே.

காணயிலேதேவஸ்தானபெருமைகண்டேன் கைலங்கிரிவாசங்களிதற்கீடல்ல, வேணவேவதிசயங்களெல்லாம்பார்த்தேன்விளைகின்றபூநீரும்காரமெத்த, தோணவேமானிடர்களெடுக்கமாட்டார் தொலைதூரதேசமுந்தொடாமாட்டார், யாணவேவந்தாலு மாண்டுபோவார் மகிதலத்தில்சித்தருடதேசந்தானே. ௬௯௪

தேசத்தைக்கண்டாலுமாண்டுபோவார் தெரிசித்தால்சித்தர்களுஞ்சாபஞ்சொல்வார்,பாசத்தைவிட்டொழித்துவந்திட்டாலும் பதையாமற்காரத்தால்சாவார்தாமும், வேஷத்தைபோட்டுமல்லோவினர்கூடி, வெகுவெகுவாய்வளம்பார்ப்பார்கோடிகோடி, நேசத்தைவிடொழியார்மாய்கையாலே நெடுந்தூரஞ்செல்லார்கள்சண்டிமாடே.

மாடானசண்டிகளைவிட்டுநீங்கிமார்க்கமுடன்குளிகைகொண்டுபார்க்கவந்தேன், காடானவனாந்திரங்கள் குகைகள்கண்டேன் கனமானசித்தரிடமார்க்கம்பார்த்தேன், கோடானகோடிமுறையாவும்பார்த்தேன் குறிப்புடனேபொன்னகாம் கண்டுவந்தேன், சேடானபகவானால்சொல்லலாகா சிறப்பானபொன்கரங் கண்டேன்தானே.

கண்டேன்சதாசிவத்தின் கோயில்கண்டேன் கைலங்கிரிவாசரை யான்கண்டதில்லை, தொண்டுசெய்யும்ரிஷிமுனிவர் பாதங்கண்டேன் தோராதவர்ச்சனைகள்யாவும்பார்த்தேன், அண்டாண்டசராசரங்களிதற்கீடல்லஆதிசேடன்தன்னாலுங்காணலாகா, தெண்டமுடன்மேற்புரவாசல்வந்தேன்தேவரிஷியென்றொருவர்முனிகண்டேனே

முனியானரிஷிசித்தர்யானுங்கண்டேன்மூலஸ்தானப்பெருமைகோயில்கண்டேன், கனியானவடவாசல்சேர்வைகண்டேன் தாக்கானபொன்கோபுரவாசல்கண்டேன்,தொனியானவாத்தியங்கள்வழங்கக்கண்டேன் தோராதகண்ணபிரானுஞ்சலகண்டேன், இனியானதடாகங்கள்படிகளெல்லா மிபலானதங்கமதுவர்னமாமே. ௬௯௮

ஆமேதான்வண்ணங்களெல்லாம்பார்த்தேன் அதற்கப்பால்பூமியிடநாதங்கேட்டேன், தாமேதானின்னகரம்பூநீரப்பாதாக்கானசித்தர்களுங்கண்டமார்க்கம், போமேதான்முந்நூறுகாதந்தானும்பொலிவானபூநீறுவிளையும்பூமி, நாமேதான்கண்டுவந்தேன் பூநீர்தன்னைநாட்டிலே கண்டவாகளில்லைதானே. ௬௯௯

தானேதான்கண்டமட்டுங்குளிகைகொண்டேன் தயவுடனேமா
ணுக்கள்பிழைக்கவென்று, நானேதான்சித்தர்முனி சொன்னநூலை
நலமுடனேயாராய்ந்துவளமுங்கண்டு, மானேதான்தேர்ந்தெடுத்தே
னிந்ததேசம் மகத்தானதேசங்களிதற்கீடல்ல, பானேதான்முன்
சொன்னதேசமெல்லாம் பாங்கானபூநீறுக்காதியாச்சே. ௭௰

பூநீரெடுக்கவிதி.

ஆச்சப்பாபூநீறுயெடுக்குமார்க்கம் அப்பனேவிதிசொல்வேன்
மதியாய்க்கேளும், பேச்சப்பாசித்தருடசாத்திரத்தில்பிரட்டானகை
மறப்புவதீதமெத்த, காச்சவேபூநீரையெடுக்குஞ்சைகை கருவாகச்
சொல்லவில்லைசாத்திரத்தில், பாச்சலுடன்காலாங்கி வையர்பாதம்
கருணையுடன்றாள்பணிந்து கூறுவேனே. ௭௰௧

கூறுவேன்பங்குனியாம்பருவந்தன்னில் குறிப்புடனேநாதாக்க
ளுர்சொன்னமார்க்கம், மாறுபடுபேதனங்கள்கண்டாராய்ந்துமதிதலத்
தில்பூநீறுகாய்க்குங்காலம், வேறுடனேராக்காலஞ்சாமம்மத்தி விரு
ப்பமுடன் காட்டகத்தேசென்றுமேதான், சாறுடனேகாடெல்லாம்
திரிந்துபார்த்தால் சதிரானபூநீறுபூர்க்குந்தானே. ௭௰௨

பூர்க்குமேபூநீறுகதிர்போலாகும் பொங்குடன்றானெழும்பிம
லர்போல்வீழும், நீர்க்குமேவிடியநற்சாமந்தன்னில் நிலையாதுபூநீறு
காரம்போச்சு, தீர்க்கமுடன்காரமதுயில்லாவிட்டாலும்தெளிவான
பூநீரைவாரிவந்து, மார்க்கமுடன்றான்கரைத்து தெளிவிறுத்து மயங்
காமல் தீட்சையதுபத்துசெப்பே. ௭௰௩

செய்பவேயின்னமொருவயணங்கேளுசெழிப்பானசித்திரையா
ம்பருவகாலம், பையவேபூரணையாம்பட்சந்தன்னில் பாங்கானநடுச்
சாமவேளைபார்த்து, மெய்யவேபூநீறுவிளையுமார்க்கம்மேன்மையுடன்
கண்டறிந்துயெடுக்கும்போது, தொய்யவேதேவதையின் பூசைவே
ண்டுந் தோரரமல்வட்சரத்தைமாறிக்கொள்ளே. ௭௰௪

கொள்ளவேதீட்சைவிதிமார்க்கந்தன்னை குறிப்பாகத்தான்செய்
துமுடிப்பாயானால், எவ்வளவுங்கோளாறுநேராதப்பா என்மகனே
குருமுடிக்கும்வகையைத்தேடு, விள்ளவேபூமியுடவளமுஞ் சொன்
னேன்விருப்பமுடன்நாதாக்கள் துறைபுஞ்சொன்னேன், மெள்ளவே
யன்னூலேழாயிரந்தானமேன்மையுடன்கண்டறிந்துயோகந்தேடே

தேடையிலேபோகரிஷிசொன்னமார்க்கம்தெளிவாகயாருந்தான்
சொல்லாரப்பா, நீடையிலேவாசனத்துக்குறுதிசொல்வேன்நெடிதா

னமான்தோலாசனந்தானுகும், ஆடையிலேகாவிகாஷாயமாகுமப்ப னேயடிவேட்டிமுழந்தானுது,முடையிலேமேலங்கி முழங்கால்மட்டு ம்முக்கியமாய்த்தானணிதல்முறைமையாமே. ௭௱௬

முறைமையாய்த்தானிருந்துயோகவெட்டி முடிமீதுதானணிந்து யோகஞ்செய்வாய், நிறைமையாய்கைகாலேமுடக்கவேண்டும் நித்திய மும்வாசிதனைநடத்தவேண்டும், திறைமையாய்வட்சரத்தை யாறவே ண்டும்தீர்க்கமுடன்சின்மயத்திலேறவேண்டும்,வறைமையாய்ருட்சா திவாராதாரம் வகுப்புடனேயறிந்தவனேயோகியாமே. ௭௱௭

பூநீரெடுக்கமறுபாகம்.

யோகியாமின்னமொருமாற்கங்கேளு நொடிதானசித்திராப்பர் வமுன்னே, ஆகியேபூமிவயந்தன்னைப்பாாத்து அப்பனேயளர்பூமி யாராய்ந்தேதான், பாகியேயோராளினுழமட்டும் பாங்குடனேயவர் களத்தையாராய்ந்தேதான், மாகியேகிட்டணைகள் மிகவுஞ்செய்து மார்க்கமுடன்பன்னுடைமேலேசாத்தே. ௭௱௮

சாத்தவேமூன்றுநாள்சென்றபின்பு சாங்கமுடன்முன்சென்று பார்க்கும்போது, ஏத்தமுளவளர்போலயிருக்கும்பாரு என்மகனே வாரியதைபிங்கானிட்டு, தூத்தமுடன்பனிநீரால் கரைத்துமேதான் தேராமல்சத்துமுறைதெளிவிறுத்து, மாத்தமேமறுசட்டிக்குள்ளே வார்த்து மயங்காமல்பத்துமுறைகாய்ச்சுகாச்சே. ௭௱௯

காய்ச்சவேவுப்பதுவுமிகவேபூர்க்கும்கருவான வுப்பதுவுங்கார மெத்த, மாய்ச்சலுடன்சரக்குக்குக்கடுங்காலனுகு மகத்தானவேதை யிதுகோடிக்கொவ்வும், தீய்ச்சலுடன்வுப்புக்குதீட்சைசெய்து திறமு டனேகாயத்துக்குறுதிபண்ணு, பாய்ச்சலுடன்முப்பூவுந் தின்றுயா னல்பாங்குடனேதேகமதுயிறுகுந்தானே. ௭௱௰

தானனகாயத்தைநிறுத்தவேண்டும்சதாகாலம் சுக்கிலத்தைக்க ட்டவேண்டும், வேனனமும்மலத்தையறுக்கவேண்டும்வெளியானசி தாபாசம்நீக்கவேண்டும், பானனமுச்சுடரை யறுக்கவேண்டும் பா ழான நாலமதைவெறுக்கவேண்டும், மானனபராபரியைமிர்த்தஞ்செ ய்துமானிலத்தில்வாழ்பவனேசித்தனுமே. ௭௱௧௧

மேருவுக்கு இடபாகத்தில் கண்ணபிரான்

ஸ்திரீகள் வீலமண்டபத்தை போகர்கண்டது.

சித்தனுங்காலாங்கிநாதர்பாதம் சிறப்புடனேபோகரிஷியடிபணி ந்து,சுத்தமுடன்மேருவுக்குயிடபாகத்தில்சுடரொளிபோல் மடுவொ

ன்றுநதியொன்றுண்டு,முத்தமுடன்மண்டபமுஞ்சுனையுங்கண்டேன் முயலானமண்டபத்தினருகேசென்றேன்கர்த்தனெனுங்கண்ணபிரான்மாளிகண்டேன் கதிரொளிபோநவரத்தினகசிதந்தானே. எகஉ

கசிதமாமண்டபத்தினடியோரந்தான் கதிரோனைக் கன்மரைக்கும்சித்தரப்பா, நிசதமுடன்தவநிலையில்வணங்கிநிற்பார் நீடூழிகாலவரைக்கண்டதில்லை,உசிதமுடன்கண்ணபிரானவற்குவுற்பனமாங்குளிகையதுமிகவேசுவார், முசிதமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு துரைராஜர்சதாசித்தம் கலவிசெய்வார். எகங

செய்வாரேபன்னிரண்டாயிரந்தான்சிறப்பானதேவதாபெண்கள்தானும், உய்குவாரெட்டெட்டுகலவியோடு வுற்பனமாம்நிசிதகளையார்செய்வார்பார்,மொய்க்குழல்மார்தானிருக்குப்பளிங்குமாடம்மும்மணியாம்தேவரிடவாசீர்மந்தான்,நெய்தலுடன்கொட்டியவர்தாமரைப்போல் நேரானதடாகமதுகண்டேன்பாரே. எகச

போகர்ஸ்ரீகிருஷ்ணமண்டலத்தில் சித்தர்களைக்கண்டது.

பாரேதான்தடாகத்தில்கோடிசித்தர் பாங்கானயாதவத்தின் சித்தராகும், நேரேதான்தடாகத்தில்கீழ்பாகத்தில் நெடிதானசித்தர்களோகுறும்பராகும், சேரேதான்தடாகத்தின்மேற்பாகத்தில் சிறப்பானசித்தர்களோமூலவர்க்கம், ஊரேதான்தடாகத்தின்குணபாகத்தில் வுத்தமனேகன்னடியர்சித்தராமே. எகரு

ஆமேதான்சித்தருடவளமுங்கண்டேன் அதற்கப்பாலவருடையவுளவுங்கண்டேன், தாமேதான்தவநிலையினுறுதிகண்டேன் சாங்கமுடன்வயதல்லோலக்கோயிலில்லை,போமேதான்குளிகையதுபூண்டுகொண்டுபொங்கமுடன்தவநிலையிலெதிரில்நின்றேன் வேமேதான்சித்தர்களுமென்னைகண்டுவெகுவெகுவாய்மாருட்டஞ்செய்தார்பாரே.

செய்யவேயடியேனுங்குலைநடுங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்துயேங்கிநின்றேன்,பையவேயெந்தனையாரென்றுகேட்க பட்சமுடன்காலாங்கிதனைநினைந்து, மெய்யுடனேயென்பேருபோகசென்றேன் மெய்ச்சியேயெனக்குயுபதேசஞ்சொன்னார்,வலமையுடனேலலாடமதில் பூண்டுகொண்டு மகத்தானகண்ணபிரான்தனைக்கண்டேனே. எகஎ

கண்டேனேகண்ணபிரானருகில்வந்தேன் கனமுடனேயவர்பாதம்போற்றிசெய்தேன், தொண்டனெனுமடியேனுந் தாள்பணிந்து துரைராஜர்முன்பாகநிற்கும்போது,தெண்டமுடன்மண்டபத்தினருகேதான் தீவிரமாய்போய்வரலாமோசித்தாவென்றார், பெண்டுகள் தாமிருக்குமிடந்தெரியாதோ பேரானபோகரிஷிசாபந்தானே.

சாபமதுசொன்னவுடனடியேன்தானும் சாங்கமுடன்கண்ணபி ரான்தன்னைநோக்கி, வேகமுடன்காலாங்கிதனைநினைந்து விகற்பமது வெந்தனுக்குநேர்ந்ததென்று, சாகமுடனடியேனுஞ்சாபம்நீக்கித்தா ரணியில்பிழைப்பதற்குகெதிதானென்ன, பாகமுடன்கண்ணபிரான் மனமும்வந்து யட்சம்வைத்துவெந்தனுக்குமொழிசொன்னாரே.

சொன்னாரேகண்ணபிரான்மனமுவந்து சுட்டெரிக்கபோகரை யுமனதிலெண்ணி, நன்னயமாய்குளிகைகொண்டபோகர்தன்னை நய முடனேதாமுரைப்பார்தீதமெத்த, பன்னகசாலையிலிருக்கும் பாங்கி மாரைப்பார்த்ததினாலுந்தனுக்குகெடுதியாச்சு,வன்னயமாயெந்தனை யுமெடுத்துக்கூற வாகுடனேமறுபடியும்வணங்கிட்டேனே. ௭௨௰

வணங்கிட்டேபோதையிலேசித்தரெல்லாம் வாகாகவோடிவந்து வென்னைச்சூழ்ந்தார், பிணங்கிட்டயெந்தனையும்ரிஷிகள்பார்த்து பிரி யமுடனோடிவந்துபின்னுஞ்சொல்வார்தணங்கிட்டயெந்தனுக்குசொ ன்னதென்றால்தயவுடனேபோகரிஷிசொல்லக்கேளும்,சுணங்கிட்டுக ண்ணபிரான்மண்டபத்தில்துறைகோடிரிஷிமுனிவர்போனார்காணே

காணுமேயிதுநெடுநாள்சித்தர்தம்மைக்காத்திருந்தோம்நெடு நாளாய்நதியோரத்தில், நாணவேதேவாதிரிஷிகளெல்லாமநலமுட னேயன்றாடம்வருவார்போவார், வேணவேவுபசாரம்நடக்குமிங்கே விசையுடனேமண்டபத்தில்போனாரில்லை, ஆனவேயும்முடையவிரு மாப்பாலே ஆக்கினையைதான்கடந்துவந்திட்டீரே. ௭௨௨

போகருக்குச் சாபங்கொடுத்தது.

வந்ததினாலுந்தனக்குச்சாபமப்பா வரைகோடியுகவருஷம் தந் தோம்காணும்தொந்தமுடன்றான்கொடுத்தார்சித்தரெல்லாம்தொல் லுலகில்போவதற்குயிடமுமில்லை, சந்தமுடன்கிருஷ்ண மண்டபத்தி னோரம்சாங்கமுடன்றானிருந்தேன்சிலகாலந்தான்கந்தமுடன்பெண் களெல்லாம்நதியோரத்தில்கலந்துமேசலக்கிரீடைசெய்யவந்தாதாமே

தாமேதானெந்தனையுங்கண்டாரப்யாசதகோடிசூரியர்போல்கண் டேன்யானும், காமேதான்பெண்களெல்லாம்கிட்டிவந்தார் கண்டா ரேயெந்தனையும்பெண்களெல்லாம்,வேமேதானயெந்தனையுயாரென் றார்கள்மிககவுமேதாள்பணிந்துயடிவணங்கி,நாமேதானிவ்வூறுதேச மல்ல நலமுடனேசீனபதியென்றிட்டேனே. ௭௨௪

என்றவுடன்பெண்களெல்லாமதிசயித்துவெற்றமுள்ளசிறுபாலா யேன் தான்வந்தீர்,கன்றுடனேபசுநீங்கும்கதையைப்போலபாங்கிய

ற்குப்பரிதாபமெடுத்துச்சொனினேன்,நன்றுடனேகாலாங்கிசீஷன ம்மாநாட்டிலுள்ளவளமெல்லாங்காணவந்தேன், தென்றிசையில்நா னிருந்துகுளிகைபூண்டு சிறப்பானசீனபதிபோனேன்தானே ௭௨௫

போனதினால்வதிசயங்கள்மெத்தவுண்டு பூதலத்தாருருந்தாள் கண்டதில்லை, நானதினால்சிலகாலமங்கிருந்தே நயமுடனேபெண்க ளெல்லாமவெண்மைகண்டேன், தானவனுங்கமலமுனியங்கிருந்தார் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டுத்தாள்பணிந்தேன், ஆனதினாலெந்தனுக் குவுபதேசங்களனேகமதாய்தானுரைத்தார்வதிசயந்தானே. ௭௨௬

தானானவதிசயங்களனேகஞ்சொன்னேன் தகமையானசீனபதிசி றப்புஞ்சொன்னேன், வேனானமேநகிரிபோனேனம்மாவெழிலான விருவத்தோர்வரைதானுண்டுகோணானயேழுவரைசொன்னேனபமா சோதிமுனிசித்தர்களைக்கண்டேனென்றேன்,பானானவடிவேலர்ஸ்த லமொன்றுண்டு பாங்கானபொன்மானுங்கண்டிட்டேனே. ௭௨௭

கண்டேனேசித்தர்வர்க்கங்கோடாகோடி காணாதவகைதேசம னந்தமுண்டு, அண்டானமுனியறியாக்காடுங்கண்டேன், அங்குள்ள வதிசயங்களெல்லாஞ்சொன்னேன்,பண்டமுடன்கிடாரங்கள்வைப்பு சொன்னேன்பாங்கியர்களெல்லோருமதிசயித்தார் தெண்டமுடனெ ந்தனுக்குச்சாபந்தீர்த்து திகழுடனேயனுப்பவென்று விடைகேட் டேனே. ௭௨௮

கேட்டவுடன்பெண்களெல்லாம் கிருபைவைத்துக் கிருபையுட ன்கண்ணபிருன்பக்கல்வந்து, நோட்டமுடன் பன்னீராயிரங்கள்பே ரும் நுணுக்கமுடன்றாமுரைத்தாரென்னைத்தானும், தேட்டமுடன் சீனபதியிருந்தசித்தன் திறமுடனேலோகமெல்லாங் காணவென்று வாட்டமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டுவந்திட்டானும்பர்பதிபெ ன்றிட்டாரே. ௭௨௯

என்னவேபெண்களெல்லாமொன்றாய்க்கூடி யெழிலாகவெந்த னுக்குச்சாபம்நீக்க, நன்னயமாய்க்கண்ணபிருன்றமக்குநலமுட னேதாமுரைத்தாரதீதமெத்த,சொன்னவுடன்கண்ணபிருகடாட்சம் வைத்து சுகமுடனேசித்தர்தம்மைதாமழைத்து, பன்னயமாய்சாப மதைநீக்கவென்று பட்சமுடனெந்தனுக்குவிடைதந்தாரே. ௭௩௰

விடைதந்தாசித்தர்களுந்தானுங்கேட்டுவிரைவுடனேயோடிவ ந்துவுண்மைகூறி, படையுடனேகூட்டமதாயொன்றாய்க்கூடிப் பரிவா கவுபதேசம்பாலித்தேதான்,சடையுடனேரிஷிமுனிவர்சித்தர்தாமும்

சமைத்திட்டார்சாபமதையெந்தனுக்கு, தடைநீங்கிகண்ணபிருன்விடைகள்பெற்றுச் சாங்கமுடன்சினபதிவந்திட்டேனே. எ௱௧

கமலமுனியைக்கண்டது.

வந்தவுடன்கமலமுனிதன்னைக்கண்டேன் வாகுடனேகண்ணபிருன்வளமைசொன்னேன், நொந்துமனமுருகியல்லோசித்தரெல்லாமநொடிக்குள்ளேயெந்தனுக்குசாபம்சொன்னார்,வந்தபெண்களெல்லாருமென்னைகண்டுகருணைபெறசாபமதைதீர்க்கவென்று,அந்தமுடன்கண்ணபிருன்பக்கல்சென்று அடிவணங்கிசாபமதைதீரென்றாரே.

என்றயிலேகண்ணபிருன் முனிவர்தம்மையெழிலாகத்தாமழைத்துவுறுதிசொன்னார், அன்றையிலேரிஷிமுனிவர்சித்தர்கூடி அகமுடனேமுகமலர்ந்துசாபந்தீர்ந்து, இன்றையிலேசாபமதுதீர்ந்ததென்றுயெழிலுடனேசினபதிபோகவென்று, சென்றுடனேபோகவென்றுவிடையுந்தந்தார் சிறப்புடனேதம்பாதங்கண்டிட்டேனே. எ௱௩

கண்டேனேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே கருணைபெறயெந்தனுக்குவிடைதாவென்ன, தெண்டமுடன்விடைபெற்று நிடததேசம்திரும்பினேன்குளிகைகொண்டுவெகுகாலந்தான், தண்டுலவுமாலயனைத்தரிசித்தேதான்சாங்கமுடன்நளபதியைக்காணவென்று,அண்டமுடன்குளிகையிட்டுராஜதேசம் அப்பனேவந்திட்டேன்யானும்பாரே.

போகர் நளபதியைகண்டது.

யாரேதான்ராஜாதிசக்கிரவர்த்திப் பரிவானமாளிகையுங்கோட்டைகண்டேன், சீரேதான்சித்திரரதம்தங்கமாகும்சிறப்பானகோட்டைகளும்குருந்தக்கல்லாம், நேரேதான்வைடூரியமண்டபந்தான்நெடிதானவாகனங்கள்தக்கவன்னம், ஊரேதான்பொன்னகரங் கைலையென்பார் வுத்தமனேநளபதிக்குயீடாகாதே. எ௱௫

ஈடானதேசமதுகண்டோருண்டோயெழிலானமாபுரமும்தங்கவர்னம், கோடானகோடிபொருளங்கங்குண்டுகுகையுண்டுசுனையுண்டுதடாகமுண்டு, ஊடானமிருகங்களனேகமுண்டுவுத்தமனேபுலிபசுவுமொன்றோடொன்று,காடானவனாந்திரத்திலுறவுகொண்டுகருணைபுடனெப்போதும்குடியுமாமே. எ௱௬

ஆமேதான்கோட்டைக்குள் குளிகைபூண்டு அப்பனேசுரங்கத்தின்வழியதாக,நாமேதான்சென்றல்லோபார்க்கும்போதுநாட்டமுடனரசாட்சிக்கொலுக்கூடந்தான்,போமேதான்கிட்டியல்லோசென்றுநின்றேனபொலிவானநவரத்தினங்கசிதத்தாலே, மாமேதான்பிரதமைகள்சூழ்ந்துநிற்க மயக்கமுடன்சிம்மாசனங் கண்டேன்தானே.

தானனமேற்புறத்தில்பக்கஞ்சென்றேன் தாக்கானசொனுமாளிசலவைக்கூடம், வேனனகற்றானும்வயிரக்கல்லாம்வெழிலானபக்கமெல்லாம்பச்சைக்கல்லாம்,மானனதேவதச்சன்மயனினலேமார்க்கமுடன்புஷ்பரதமொன்றுகண்டேன், கானனகைலாசமென்பார்தானுங் காசினியிற்கண்டவரைவிண்டிலேனே. ௭௩௮

விண்ணவேதலைவாசல்பக்கம்போனேன் விராஜனிடகாவல்கணமாயிரம்பார், திண்ணமுடனங்கிருந்தார்தவசியோர்கள்தீர்க்கமுடனெந்தனையுங்கண்டிட்டார்கள், எண்ணமுடன்யானுமல்லோ கண்டபோது எனைக்கொல்லதிருஷ்டித்துபார்த்தாரென்னை,அண்ணலென்றகாலாங்கிதனைநினைந்தேன் அப்போதேயெந்தனையுஞ் சூழ்ந்திட்டாரே. ௭௩௯

சூழவேயடியேனும்கிடுகிடுத்துதுப்புறவாய்தான்பணிந்துசரணஞ்சொன்னேன், தாழவேகாவற்காராயிரம்பேர் சார்புடனேயெந்தனையுமாரென்றார்கள், மீளவேயானுமல்லோதீரங்கொண்டுமேன்மையுடனவர்களுக்குவதீதஞ்சொன்னேன, ஆளவேயெந்தனையும்வாலார்கேட்டார்அப்பனே அடிமுதலுமுரைத்திட்டேனே. ௭௪௰

உரைத்தேனேவதிசயங்களெல்லாஞ் சொன்னேன்வுலகமெலாஞ்சென்றதொருகீர்த்திசொன்னேன், இரைத்தேனேதேசத்திலுளவுமாற்கமெழிலாகக்கேட்டவுடன்கிருபைகூர்ந்து, வரைத்துடனேயெந்தனையுமழைத்துமேதான் வாகாகக்கோட்டைக்குள்கொண்டுசென்று, நிரைத்துடனேசித்தர்முனிகாவற்காமர் நிறையுடனேகாண்பித்தாரதிதந்தானே. ௭௪௧

தானனநளபதியின் கிடாரங்கண்டேன் தாக்கானசுரங்கத்திலுளவுகண்டேன், வேனனபச்சையென்ற மாளிகண்டேன் வெழிலானகெம்பினிட மதிலுங்கணடேன், மானனதன்வாசல்நான்குபக்கம் மன்னனிடகாவல்களாஞ்சிங்கமுண்டு, பானனபதிலோரம்கானருண்டு பக்கமெல்லாந்தேக்கினிடக்காடுமாமே. ௭௪௨

காடானகோட்டைக்குள்மானியேழுகருவானமண்டபங்களனேகமுண்டு,வீடானமாபுரத்தில்சித்தர்சோடிவிடுதியாய்த்தாமிருப்பார்கூறப்போமோ, நீடானமலையுண்டு சுனையொன்றுண்டு நித்தியமும்சித்தர்முனிவாசஞ்செய்வார், நாடானமனிதர்களுங் காணமாட்டார்நாட்டிலேகண்டவர்களில்லைதானே. ௭௪௩

இல்லையேயின்னமொருமாற்கங்கேளும்பியலானராஜனிடதேவிகோட்டை, பல்லையாம்வெகுதூரங்கார்தமாகும் பாரினிலேராசர்க

ட்குகிட்டுமோசொல், மல்லவேதமயந்திபூணூரந்தான் மாற்கமுடன் கண்டுவந்துயேங்கிகின்றேன், சொல்லவேபூணூரந் தன்னைத்தானும் சூட்சமுடன்கண்டுவந்தேன்போகர்தாமே. எசச

தாமேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும்தயவுடனேயெந்தனுக்கு வதீதஞ்சொன்னார், போமேதான்குகைமுதலும்கிடாரந்தன்னைபொங்கமுடன்தான்கொண்டுகாண்பித்தார்கள், நாமேதான்கண்டுமனமுவந்துமெத்தநாதாக்கள்கிருபையதுமிகவும்பெற்றேன், ஆமேதான் விசுவாசமருளும்பெற்று அப்பனேசினபதியமர்ந்திட்டேனே,

போகர் அகஸ்தியர்மலைகண்டது.

அமர்ந்திட்டேனின்னமொருமார்க்கங்கேளுஅப்பனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, தமர்ந்திட்டவகஸ்தியனார் மலையைக்கண்டேன் தாக்கானமலையோரம்சென்றபோது. கமர்ந்திட்டசித்தர்முனி கோடானகோடிக்கண்டிட்டாரெந்தனையும்பார்நீயென்றார், சுமர்ந்திட்ட காலாங்கிநாதர்பாதம் சுடரொளியின்பாதாம்புயத்தை நினைத்தேன் பாரே. எசசு

நினைத்துமேகாலாங்கிசீஷனென்றேன்நேரானபோகரிஷியென் பேரென்ன, முனைத்துமேசித்தரெல்லாமொன்றாய்க்கூடி முனையான வகஸ்தியனார்பக்கள்சென்று, தினைப்புடனேவாய்பொத்திகரங்குவித்துதேவனேசாஷ்டாங்கஞ்சரணமென்றார் பனைப்புடனேவகஸ்தியருங்கண்டுமேதான் பட்சமுடன்தானுரைப்பார் சித்தர்தாமே. எசஎ

சித்தர்முனிரிஷிமுதலோரொன்றாய்க்கூட்டி தெட்சணாமூர்த்தியிடம்வந்ததென்ன, சத்தமுடனெல்லவருமொன்றாய்ச்சேர்த்துசதாசிவவேசுடரொளியேதயாளவானே, பத்தியுடன்காலாங்கி சீஷனென்று பாரினிலேபேர்படைத்தசித்துவொன்று, முத்திபெறதங்களிடஞ்சரணவென்று முறைமையுடன்குளிகைகொண்டு வந்திட்டாரே.

வந்திட்டாரென்றனுமே கும்பமுனி வாகுடனேவருகவென்று விடைதந்தாரே, பந்திட்டயெந்தனையும்பட்சமவைத்துப்பாருடனே குகைக்குள்ளேகொண்டுசென்று, முந்திட்டசாத்திரங்க ளெல்லாங் கேட்டாமோசமில்லையென் றெனனைக்கொண்டணைத்து, தந்திட்டாரெந்தனுக்குநாலுமீய்ந்தார் சதகோடிவித்தைகளுங் கற்பித்தாரே.

கற்பித்தார்பிரமமென்றவித்தைதானும் கருவானயேமத்தின் வித்தைதானும், உற்பித்தசாத்திரத்திலுள்ளவையெல்லா மொன்றாகத் தாவெடுத்துவுபதேசித்தார், மற்பித்பிகருவுகாரணதியெல்லா மார்க்கமுடன்றான்கொடுத்தாருவமையாக, தற்பித்துசெய்துமல்லோபுத்திகூறி சகலகலைக்கியான மோதிட்டாரே. எருய

ஒதவேயடியேனுக்குறுதிசொன்னார்வுத்தமனேபோகரிஷிசொல்லக்கேளும், நீதமுடன்சாஸ்திரங்களெல்லாங்கற்றீர் நிலையானகாயத்தைநிறுத்தக்கண்டீர், தோதமுடன்சித்தருட குளிகைகொண்டீர் தோராதகீர்த்தியுடன்சீனம்சென்றீர், பாதமுடன்காலாங்கியருளும் பெற்றீர் பட்சமுடன்சித்தருட வரங்கொண்டீரே. எடுக

கொண்டீரேபோகரென்றபெயருங்கொண்டீர் குவலயத்தில்சித்தருடமகிமைகண்டீர், அண்டரண்டசராசரங்க ளனைத்துங்கண்டீர் ஆகாயப்பூமிமுதலுளவாராய்ந்தீர், திண்டமுடன்ராஜாதி ராசர்சேர்வை திறமுடனேயவர்கள்வைத்தகிடாரங்கண்டீர், மண்டபங்கள் தடாசமுதல்குகையுங்கண்டீர்மன்னவர்களராச்சியங்கள்கண்டீர்பாரே

கண்டதினால்கீர்த்தியுண்டுகுற்றமில்லை கைலாசநாதரைப்போல் சித்தரப்பா, மண்டபங்கள்கடலோரம் ரிஷிகள்தானும் மகாகோடி மகானுக்கள் மிகவுண்டப்பா, தெண்டமுடனுந்தனுக்கு சாபமீவார் தெளிவாகவவர்களிடஞ்சொல்லவேண்டாம், அண்டர்முனிபோலவரும்வதிதங்கேட்பார் அபபனேதாள்பணிந்து வுரைசொல்வீரே.

சொன்னதினால்சாபமதுகிடமுறுதுதொல்லுலகிலுன்னையொரு சித்தனென்பார், நன்னயங்கள்தாமுரைத்துநலமும்பேசி நாட்டிலுள்ளவளப்பமெலாங்கண்டாராய்ந்து, வின்னமிலாவரமுடனே சாபம் நீக்கி வேதாந்தத்தாயினதுவருளும்பெற்று, முன்னமாய்பெரியோர்கள்வரமும்பெற்று முகைமையுடனசீரமவருள்தந்தாரே. எடுச

போகர் இரத்தினகிரி கண்டது.

அருள்பெற்றுபோகருமே சீனஞ்சென்று அங்கன்வேபேர்யிருந்துசிலதுகாலம், தெருளுடனே வித்தையெல்லாம் செய்துபார்த்து தேவதைக் கொப்பானமாந்தருக்கு, பொருளுடையகருவான வதீதவித்தைப்புகட்டினார்சீனமென்றமாதருக்கு,இருளகலப்போதித்துப் போகர்தாமும் பெப்போதும்போலாகப் பறந்திட்டாரே. எடுரு

பறந்திட்டார்சீனபதிவிட்டுநீங்கிபாங்குடனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, மறந்திட்டகாலாங்கிதனைநினைந்து மார்க்கமுடன் இரத்தினகிரிமலைமேற்சென்று, துறந்திட்டசித்தர்களைக் காணவென்று துரைராஜர்வீற்றிருக்கும் பக்கல்சென்று, நிரைந்திட்ட முனிவரிடம் நின்றுபேச நீனிலத்தில்போகரையாரென்றிட்டாரே. எடுசு

என்னவேயடியேனுந்தாளபணிந்தேன் யெழிலானகாலாங்கிதனைநினைந்தேன், சொன்னதோர்சித்தர்கட்குவிடையுஞ்சொன்னேன்

சுடரொளியாங்காலாங்கிசிஷனென்றேன், நன்னயமா யெனையழைத்
துகுகையிற்சென்று நாதாக்களிருப்பிடமுங்காண்பித்தேதான், பன்
னயமாஞ்சித்தர்களின்மரபுஞ்சொல்லி பட்சமுடனெந்தனுக்கு வழி
சொன்னாரே. எடுள

வழியுடனேயிரத்தினகிரிமேலேசென்றேன்வாகுடனேரத்தின
மென்றகிரியிற்கண்டேன், அழியாதவாஸ்தானகோட்டைகண்டேன்
அதற்கப்பால்திருமாலின் கோயில்கண்டேன், குழிபோலக் குகையு
டனேபுனலொன்றுண்டு கூரானமச்சமுனிசித்தனுண்டு, வழிபோகக்
காண்பதற்குதுரையுமில்லை வகுத்தானசித்தர்முனி காவல்தானே.

தானானகாவலிடம் சென்றுபோனேன் தயவாக யெந்தனையுங்
கண்டிட்டார்கள், மானானமச்சமுனியெங்கேயென்றேன் மகத்தான
சித்தர்களுங்கொண்டுசென்றார், வேனானமச்சமுனி கண்டபோது
வெகுவெகுவாயெந்தனிடமவர்சொன்னாரே, பானானதிருமூலர்பாட்
டரெங்கே பார்த்துநெடுநாளாச்சு யென்றிட்டேனே. எடுகூ

போகர்திருமூலர் பாட்டரைசமாதியில்கண்டது.

என்றையிலேபோகரிஷி சொன்னபோது யெடுத்துரைத்தார்
திருமுகங்களனேகமுண்டு,நின்றையிலேசமாதியிடங் கொண்டுசென்
றார் நிலையானரத்னகிரிமலை யோரந்தான், நன்மைபெற திருமூலர்
பாட்டர்தம்மைநாதாந்தசித்தொளிவைக்காணவென்று,தன்மையுட
னவர்பாதம் தொழுதுநின்றேன் க்ஷணத்திலேசமாதியது வெடிப்பு
ண்டாச்சே. எகூய

ஆச்சப்பாசமாதியதுவெடிக்கக்கண்டேன் அப்பனேதிருமூலர்
பாட்டர்கண்டேன்,மூச்சப்பாதானடங்கி பூமிக்குள்ளே மூன்றுயுக
ந்தானிருந்தசித்துதன்னை. பேச்சப்பாவெகுபேச்சு பேசுதற்கு பீட
முதல்தலைவாசல்முன்னேநின்றேன், நீச்சப்பாவாசனைக் ளொன்று
மில்லை நிலையானகற்பமுண்ட காயமாமே. எகூக

காயமதுவாசனைகள் கூறப்போமோ கடும்பச்சைப் பூரமென்ற
வாடைவீசும், நேயமுள்ளமல்லிகைப்பூமணம்போலெங்கும்நெருங்க
வேவொட்டாதுகுகையினுள்ளே, சாயமென்றதேகமது குங்குமம்
போல்தரிசிக்கமானிடர்க்கு கிட்டுமோசொல், மாயமென்றசித்தொ
ருவர்மகிமைசொல்ல மாளாதுவையகத்தில் மாளாதாமே. எகூஉ

மாளாதசித்தென்னைக்கண்டபோது மகிதலத்திலாரப்பாகாண
வந்தீர், சூளாதசென மில்லாச்சமாதியுள்ளே சூட்சமுடன்வந்தனுவ

லென்னவென்றார், கோளானவார்த்தைகளும்பேசவேண்டாம் குறிப்புடனேயிரண்டொரு வார்த்தைகள்சொல்லி, தாளானசமாதிதனை மூடிப்போடு தரணியுள்ளசித்தரெல்லாம் வருவார்தாமே. ௭௬௫

வந்தாரேயாமானால்கேள்விகேட்பார் வளமுடனேயவர்களுக்கு விடைசொல்லவேண்டும், சிந்தனையையான்மறந்து பேசவேண்டும் பேசாட்டாலவர்களுக்கு மனநோயுண்டாம், பாங்கான மூலவர்க்கக் கோடியுண்டு பந்துபந்தாய்வருவார்கள் சமாதியண்டை.தொந்தரவு யெனக்கல்லோமிகுதியாகும் துரைராஜசுந்தரனே சமாதிமூடே.

மூடவென்றுசொல்லுகையிலடியேன்தானும் முடிவணங்கிதெண்டனிட்டுகெதியேதென்ன. நாடென்றபதிதனிலே வாழுஞ்சித்தர் நாமிருக்குமிடந்தனையேயறியமாட்டார்,மாடென்றமனிதரப்பாமுழு மக்கள்தாமுமடையர்களோகோடானகோடிபேர்கள்,கூடென்றகூடு விட்டுப்பாய்ந்தேனென்று குவலயத்தில்கூக்குரலு மிகவுண்டாச்சே.

ஆச்சதினாலெந்தனையுமனேகம்பேர்கள் அதிசயமாய்க்காணவே வருவார்மான்பர்,மூச்சடங்கிமூன்றுயுகமிருந்தேனப்பா முனையான காலாங்கிசிஷன்தானும், பாச்சலுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டு பட்சமுடன்வந்ததொரு சோதிதன்னால், காச்சலுடன் மூடிருந்த சமாதிதானும் கடுகெனவேவெடித்துமல்லோ காணலாச்சே. ௭௬௬

கண்டதினாலுந்தமக்குக்கருணைகூர்ந்து கடாட்சித்தேன்திருமூலர்பாட்டர்தானும்விண்டதிலையொருவருக்கும்ரகசியார்த்தம்வேதாந்தத்தாயினதுகடாட்சத்தாலே,மண்டலத்திலுந்தனுக்கு வுபதேசித்தேன்மானிலத்தில்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, தெண்டமுடன்சித்தர்களைவணங்கிநீயும் தேசமெலாங்குளிகைகொண்டு திரிவாய்நீயே.

திரியென்றபோதையிலே விடையும்பெற்றுத் திரும்பினேன் சீனபதிகுளிகைபூண்டு, கெரியென்றசத்தியத்தைக்கைவிடாதநேர்ப்பானவெள்ளையென்ற மாந்தர்முன்னே, பரியென்ற கருவிகரணாதியெல்லாம் பங்குடனேவுபதேசம்செய்தேன்யானும்,சரியென்றுயெந்தனையுமாசீர்மித்து சாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்திட்டாரே. ௭௬௮

செய்தபின்புவடியேனுஞ் சீனந்தன்னில் சிறப்புடனேசிலகாலமிருந்தேனப்பா, மெய்யுடனேஇன்னம்வெகுதேசம்காண மேதினியில்குளிகையது பூண்டுகொண்டு, கைதவமாய் சீனபதிவிட்டுநீங்கி காலாங்கிநாதர்பதம் மனதிலுன்னி, பையவேயானுமல்லோபறந்தேனப்பா பாரினிலேவயோத்திநகர் கண்டிட்டேனே. ௭௬௯

போகர் அயோத்தியில் திருச்சங்கு சமாதிகண்டது

கண்டேனே திருச்சங்குசமாதிகண்டேன் கடலோரம்போயிறங்கிகின்றேனப்பா,அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குங்கூட்டம் அணியணியாயவர்பாட்டன் சமாதிகண்டேன், கண்டுடனே ராட்சதாள் கூட்டம்பக்கல் தாழ்மையுடன்போயிருந்து தெண்டஞ்செய்தேன், கொண்டென்னை தானணைத்து ராட்சதாக்கள் கொண்டுபோய்சமாதியிடம் விட்டிட்டாரே. ௭௭௰

விட்டவுடனடியேனுந்தாள்பணிந்து விருப்பமுடன் காலாங்கிநாதனை நினைந்தேன்,கிட்டநின்றுபாலனுமேசிரங்குவித்துக் கிருபையுடன் திருச்சங்கைக்காணவென்று, திட்டமுடன்முழங்காலு சமாதியிட்டுத்தீவிரமாயடிதொழுது போற்றிநின்றேன்,சட்டமுடன்சமாதியது தாள்திறந்து சடுக்கெனவேசத்தமது கேட்டிட்டேனே. ௭௭௧

கேட்டவுடனடியேனுங்கிடுகிடுத்து கிருபையுடன் சாஷ்டாங்கஞ்சமர்ப்பித்தேதான், வாட்டமுடனெந்தனையாரென்றுகேட்க வளமுடனே சிறுபாலனுரைக்கலுற்றேன், பாட்டரென்ற திருச்சங்குராஜன்தன்னை பாரினிலேகாண்பதற்கும்னமுவந்தா, நோட்டமுடன்சமாதியிடம்வந்தேனென்று நுட்பமதய்போகரிஷிவுரைத்திட்டேனே.

உரைத்தேனே யெந்தனிடதிறத்தாலே வுத்தமனே காலாங்கிகடாட்சந்தன்னால் திறப்புடனேகாலாங்கிசிஷனென்றேன் திகழுடனே சீர்பாதங்காணவென்று, மரைப்புடனேகுளிகையது பூண்டுக்கொண்டு மார்க்கமுடன்சீனபதிவிட்டுநீங்கி, விரைப்புடனே சமாதியிடங்கண்டுவந்து விருப்பமுடன்வந்தேனே போகர்தானே. ௭௭௩

திருச்சங்குபோகருக்குபுத்திகூறல்.

தானனபோகரென்றபோதேயப்பா தயவுடனே வென்மீதில் பட்சம்வைத்துக், கோனனை திருச்சங்குராஜன்தானும் கொற்றவனுரெந்தனுக்குவுபதேசித்தார், பானனைபுத்திமதிமிகவுரைத்து பாங்குடனேகுளிகைகொண்டுபோமிடத்தே வேனனசித்தர்முனி ரிஷிகள் தாமும் வேணுமென்றேசபித்திடுவார் தப்பிக்கொள்ளே. ௭௭௪

கொள்ளுவதுவுந்தனுக்குபுத்திமாற்கம் கோளாறுநேராமல்சித்தர்முன்னே, எள்ளளவும்பிசகின்றி நடந்துகொள்வாய் என்பேராவுந்தனுக்குசாபமில்லை, கள்ளமனமுடையதொரு சித்தரப்பா கண்டாலே வுன்னையுந்தான் சபிப்பார்சித்தர், உள்ளபடிபோலாக வுறவுபேசி ஒருகடிகைநேரமதில் சபிப்பார்பாரே.

பாரென்றபோதையிலேயானடுங்கி!பட்சமுடன்பாட்டரையா ன்பரிவுகேட்டேன், ரேன்றசெதியெனக்கு பாட்டரெள்றேன்விரு ப்பம்வைத்து யெந்தனுக்குஞானோபதேசித்தார், சீருடனேயடியேனும் நடுநடுங்கி சிறப்புடனேவுபதேசமபெற்றுக்கொண்டு, பேருடனேகா லாங்கிதனை நினைந்து பேரின்பசாகரத்தையடைந்திட்டேனே. எஎசு

போகர் கமலமுனியைக்கண்டது.

அடைந்தபின்புகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு அரசனுத்திருச்சங் குவிடையும்பெற்று,கடந்துமேயயோத்தினகர்தன்னைவிட்டுக் காலா ங்கிநாதருடகிருபையாலேதொடர்ந்துமேசீனபதிக்கேகியானும்துப் புரவாய்கமலமுனிபக்கல்சென்றேன், நடந்ததொருசங்கிரகம் யானு ரைத்தேன் நவமுடனேகமலமுனிமகிழந்திட்டாரே. எஎஎ

மகிழவேயடியேனும்விடைகள்பெற்று மார்க்கமுடன்வெள்ளை யென்றமனிதர்பக்கம், நெகிழவேபோயிருந்து யாவுஞ்சொன்னேன் நெடிதான சருவிசரணுதியெல்லாம், மகிழவேமுடித்திட்டேன் தலை கீழாகச்சதாகாலம்வெள்ளை யென்றமனிதருக்கு, புகழவேசீனபதி யோர்கள்மெச்ச புகட்டினேன்விநோதமென்றவித்தைதானே.

தானனவிநோதமென்றவித்தையப்பா தாரணியில்செய்தவரும் பார்த்தோரில்லை,கோனனகுருவருளால்குளிகைபூண்டுகுவலயங்கள் சுற்றியல்லோ முழுதும்பார்த்தேன், பானனசற்றவித்தை வீண்போ காமல் மாறுமல்சதாகாலமென்பேர்கூற. வேனனவித்தைகளைவிரும் பியானும் விபரீதமாகவல்லோவிரிததிட்டேனே. எஎகூ

விரித்துமேசீனபதிதன்னில்யானும் வெகுகாலம்நானிருந்தேன் மைந்தாகேளு, நெரித்துமேமறுபடியும்குளிகைபூண்டு நோாகசீனப திவிட்டுநீங்கி, புரித்துமேசத்தியரிச்சந்திரன்றன் புகழானசமாதியிட ங்காணவென்று, தெரித்துமேவயோத்திநகர்வடபாகத்தில் திறமுட ன்சமாதிகண்டுபுறப்பட்டேனே. எஅ௦

போகர்சத்திய அரிச்சந்திரன் சமாதிகண்டது.

புறப்பட்டேன்குளிகைகொண்டுபறந்தேனப்பா பொங்கமுடன யோத்திநகர்வடபாகத்தில், துறப்புடனேசமாதிபுறம்காணவென்று துப்புறவாய்நதியோரம்போனேன்யானும், முறப்புடனேகிங்கிலியர் கோடாகோடிமூர்க்கமுடன்காவற்காரங்கிருந்தார்,சிறப்புடனேயடி யேனுங்காலாங்கிதன்னை சீர்பாதந்தனைநினைந்துகண்டிட்டேனே.

கண்டவுடன் கிங்கிலியராரென்றூர்கள் காலாங்கி வைபருடசீஷ னென்று, தெண்டமுடன்திருச்சங்குபேரனென்று தீவிரமாய்முறை

கொண்டுசெப்பனுற்றேன், மண்டலங்கள்யான்முழுதும் குளிகைபூண்டுமானிலத்தில்சுத்தியல்லோவரிசைபெற்றேன், குண்டலங்கள்சரப்பளிகள்பதக்கம்யாவும் குவலயத்திலெனக்களித்து போவென்றாரே.

என்றார்கள்மனுகோடிசித்தர்கூட்ட மெழி லுடனே ரிஷிகள்முதலாசீர்மித்தார், குன்றானமலைநதிகள்குகைகள்போனேன்கோடிவரைவெகுகாலமிருந்துபார்த்தேன், பன்றானசீனபதிதலைமையென்றுபாங்குடனேகுளிகையதுபறந்திட்டேன்யான், நன்றானகமலமுனிசித்தர்தம்மைநலமுடனேசீனபதில் பார்த்திட்டேனே. ௭௮௩

பார்த்தேனேவெள்ளையென்றமனிதரப்பாபரிவாகபூமியெல்லாஙர்ரமாகும், நீர்த்தமுடன்பொய்கையொன்றுசுனையொன்றுண்டுதிகழானபடியோரம்சித்தொன்றுண்டு, ஊர்த்தமுடன்சமாதியிலேயிருந்தாரப்பாவுவமையுடனவர்பாதங்கண்டுவந்தேன், ஏர்த்தமுடள்வரரிஷியாமவர்பேராகு சமழிலானமார்க்கமெனக்கோதிட்டாரே.

ஓதவேசிறுபாலன்விடைகள்பெற்று வுகமையுடனனேவிதநூல்கள்பார்த்தேன், நீதமுடன்வரரிஷியார் நூலில்சொன்ன நுட்பமாமரிச்சந்திரன்சமாதிகாண, வேதமுதலாராய்ந்துங்காண வில்லைவெளியானவாரிஷியின்நூலிறசொல்னார், பாதமுடன்சத்தியரிச்சந்திரன்றன்பாதம்புயத்தைக்காணவெனவந்திட்டேனே. ௭௮௫

என்னவேயடியேனும்போகர்நாயன் யெழிலாகத் தானுரைத்தேன்பிரக்கம்வைத்து, சொன்னபடிவிதிமுறையின் நுணுக்காராய்ந்துகடொளியின்காலாங்கிசீஷனென்றும, நன்னயமாப்ரிஷிமுனிவர்சித்தர்தம்மால் நயமுடனேபலபேரின்வரமும்பெற்றேன், வன்னமுடனரிச்சந்திரன்சமாதிமார்க்கம் வகையுடனேகாணவென்று வழிகேட்டேனே. ௨௮௬

வழிகேட்டேன்துறைகேட்டேன்சமாதிகேட்டேன் வண்மையுடன்பெந்தனுக்குப்பட்சம்வைத்து, மொழியுடனேகாலாங்கிசீஷனென்று முறைகொண்டுவந்ததினால்போகருக்கு, பழியுண்டாமென்றல்லோபயந்தெல்லோரும் பாராளுமரிச்சந்திரன்சமாதிதன்னை, குழியுடனேதானிருக்குங்குகையினுள்ளே கொண்டுபோய்விட்டார் கிங்கிலியர்தாமே. ௭௮௭

விட்டவுடன்போகரும்யான்முன்னேசென்று விரைவுடனேதான்பணிந்துகரங்குவித்து, பட்டமன்னன்கொலுவினிடசமாதிபக்கம் பாங்குடனேநிற்கையிலேசித்தர்கூட்டம், திட்டவந்துயென்னையாரெ

ன்றுகேட்க கீர்த்திபெற்றகாலாங்கிசீஷனென்றேன், சட்டமுடனெ ன்னையவர்பட்சம்வைத்து சாங்கமுடஞ்சீர்மஞ்செய்தார்தாமே

தாமேதானனேகவித தர்க்கஞ்சொன்னார் தாழ்வாசயானுமல் லோ வெடுத்துரைத்தேன், போமேதான்சமாதியிடம் செல்லவென் றார் போனேனேஒங்காரஞ்சத்தங்கேட்டேன், வாமேதான் வாத்தி யங்கள்கோஷ்டமபோல வளமையுடன்வினோதவகை வரிசைகேட் டேன் நாமேதானிருக்குமந்த காலந்தன்னில் நலமாகச்சமாதியது திறக்கலாச்சே. ௭௮௯

சமாதி திறந்தது.

திறக்கையிலே சத்தியரிச்சந்திரன்றன் திறலானசமாதியதுவெ ன்னசொல்வேன், சுரங்கமுடன்சுடரொளிபோல்காணலாச்சு ரூக்கு மமாந்தேகமதுமின்னல்போலாம், இரங்கவேமூன்று படிகடந்துபோ னேன் இராஜனரிச்சந்திரனருகிற்சென்றேன், வரங்கொண்ட வரி ச்சந்திரனென்னைப்பார்த்து யாரப்பாவந்தவனீயென்றார்பாரே. ௭௯௰

பார்க்கவேபாலனுமேகால்நடுங்கி பாராளும்ராசனுக்குப்பதிவு கூற, ஏர்க்கவேமுடியாமல்மைந்தாயானும் யெழிலாகக் காலாங்கி சீஷனென்றேன், தீர்க்கமுடனவர்தானுமென்னைப்பார்த்துதிறமுட னேயவரெனக்குவுரைத்தவாறு, மார்க்கமுடனென்தகப்பன் திருச் சங்குதானு மகத்தானசமாதியிலேபோனார்தாமே. ௭௯௧

போகையிலேகாலாங்கிசமாதிதன்னைப் பொங்கமுடனவர்போ ய்க்கண்டதுண்டு, சாகையிலேயிடமவர்க்குத்தெரியும்பாலா சதகோ டியுகமதுவுஞ்சென்றுபோச்சு, ஆகையினாலுந்தனக்கு யானுஞ்சொ ன்னேமப்பனேபோகரிஷிவன்பதாக, வேகையிலேபுறங்காடு சுடுகா டப்பா வெகுகாலம்யானுமல்லோ காத்தேன்பாரே ௭௯௨

காத்தேனேமேதினியில்மெய்யொன்றுக்காய் கனமழிந்துகாடு றைந்துகடந்துநின்றேன், நாத்தமுடன்சுடுகாடு காத்திருந்து நலமு டனேபிள்ளைமுதல் மனைவிதோத்தேன், பூத்தமலர்முச்சுகுணதேவி தன்னை பொற்காசுவிசுவாமித்கடனுக்காக, தோத்தேனேநாடுமுதல் நகரமெல்லாந் தொலைத்தேனே சமுசாரதொல்லைதாமே. ௭௯௩

தொல்லைவிட்டுசமாதிக்குட்சென்றேனப்பா தொல்லுலகில்பற் றொன்றுயில்லைகண்டீர், அல்லலெனுமரசாட்சிவிட்டுநீங்கி அப்பனே சமாதியிடங்கண்டேனென்றார், மெல்லவேசதாகாலம் பூமிதன்னில் மேனியிலிருந் தோர்க்குப்பலனென்றில்லை, வெல்லவே பூலோகமா ய்கைவிட்டு விருப்பமுடன்சமாதிதனி லிருக்கநன்றே. ௭௯௪

அரிச்சந்திரனிடப்போகர் வுபதேசம்பெற்றது.

இருக்கவென்றவார்த்தையதுகேட்டபோதுயென்மகனேயென் புத்திலயித்துப்போச்சு, பொருத்துமுடிபோகவில்லைபூமியாசைபொ ன்னுலகம்காண்பதுவே புண்ணியந்தான், திருத்தமுடனிவ்வுலகிலி ருந்துமென்ன திரள்கோடிவித்தைகளுங்கற்றுமென்ன, வருத்தமுட ன்குளிகையிட்டுபறந்துமென்னவாகுடனுலகமதிலொன்றுங்காணே

காணேமேயென்றுமல்லோகலங்கிநின்றேன்காலாங்கிநாதருட கிருபையாலே, தூணதுபோலங்கிருந்தவிருட்சந்தன்னில் சுடரொ ளிபோல்சோதியதுகாணலாச்சு, வீணையுடன்வாத்தியங்கள் முழங்க லாச்சு வேதாந்தத்தாயினது மகிமையப்பா, நாணமுடன் பார்த்து முனிசித்தரப்பா நடுக்கமுடன்முனடுங்கி பயந்திட்டாரே. எகூசு

பயந்திட்டசித்தர்களையான்வணங்கி பரிவாகசிரங்குவித்துவண க்கஞ்செய்து, நயமுடனேவதிசயங்கள் கேட்கும்போது நாதாந்தத் தாயினது பிரகாசந்தான், மயமுடனே சத்தியரிச்சந்திரற்குமகிமை யுடனெப்போதுங்காட்சியுண்டு, தயவுடனேநிர்வானிருபவாணிசதா காலங்காட்சியதுதருவான்பாரே. எகூஎ

தருவாளேமனோன்மணியுந்திரிகாலந்தான் தரணிபதியாளுமரி ச்சந்திரற்கு, குருவானசித்தர்முனிரிஷிகளப்பா கூறினேரந்தனுக்கு வண்மைமெத்த, திருவானவார்த்தையது மிகவுங்கேட்டுதீரனும்ராஜ னிடமொழியுங்கேட்டு, மருவாமைவுபதேசமெல்லாம்பெற்றுமாற்க முடன் சீனபதிக்கேகினேனே. எகூஅ

போகர்சீனபதிக்குவந்தது.

ஏகினேன்சீனமென்றபதிக்குமைந்தா யெழிலானகுளிகைகொ ண்டுபறந்தேனப்பா, பாகமுடனுபதேசம்பெற்றமார்க்கம் பாங்குட னேவெள்ளையென்ற மனிதரப்பா, வாகுடனே நூல்படியே முறை யோதித்து வளமைபெறசமாதிக்குவழியுஞ்சொன்னேன், வேகுட னே வெகுகாலமிருந்தேன்யானும் வேடிக்கைசிமிட்டுவித்தை செய் தேன் தானே. எகூகூ

போகர் காத்தாடிவித்தைசெய்தது.

தானனபிரமகோடிவித்தைசெய்தேன் தாக்கானகாத்தாடிவித் தைவித்தை, மானனவித்தையினுமதீதவித்தை மாணக்கள்புகலுகி றேன்மகிமைகேளு, வேனனபட்டமதுகெஜமோபத்து,வேகமுடன் நீளமதுகெஜமோபத்து, பானனவட்டமதுநடுவட்டந்தான பாங்கு டனேவுளவட்ட முழந்தான்ரண்டே. அா.

இரண்டானபக்கவட்டமூன்றேயாகும்மெழிலான நெடுவட்டம் நாலேயாகும், முரண்டானவெளிவட்டம்சக்கரம்போல் மூலத்தின் வுள்வட்டம்கமலமாகும், திரண்டானசுற்றேரம்கம்பிப்பாதிரளான கம்பிகளில்காதுரண்டாம், உருண்டானஈடுக்கம்பில் சூட்சாதாரம்வு த்தமனே புறவட்டம்வளையமாமே. அாக

வளைவுடனேஒவ்வொன்றில்கொலுசுமாகும் வரிகளிலேகாந்த மதுசத்தேயாகும், களையுடனேநாரென்றபட்டேயாகும் கம்பிகளில் தையல்களைவோட்டவேண்டும், துலையானகொலுசுகளில் குண்டே யாகுந்தோராதகயறுகளில்சூட்சமாட்டி, முளையுடனேபூமிதனில்கயி றைமாட்டி மூர்க்கமுடன்பறக்குகையில் கயிறைத்தட்டே. அாஉ

தட்டையிலேகாத்தாடிதான்பறந்துசந்திரனர்மண்டலத்தினள வுமட்டும், நெட்டையிலேதான்பறந்துநின்றுவாடும் நிலையானசூட்சா திசூட்சத்தாலே, முட்டையிலேவுள்ளிருந்தகருலைப்போலுமொரு ங்குடனேநின்றுடும்நெடுநேரந்தான், சட்டையிலே நாற்பட்டுக்காற் றைக்கொண்டு சடுதியிலேதானெடுக்கும்பான்மைபாரே. அாங

பான்மையாம்வாயுவதுமேலாதாரம்பற்றுகையில்காத்தாடிமே லேநோக்கும், வான்மையுடனடுக்கம்பிவட்டந்தன்னில் நயமுடனே சூட்சாதிசூட்சந்தன்னைமேன்மையுடன்கயிர்மாட்டிசுறுக்கும்போது மெல்லெனவேகாத்தாடியிறங்கலாகும், தான்மையுடன் சுக்கானின் சூட்சமப்பா தாரணியிலாரறிவார்விசுவர்தானே. அாச

விசுவனும்தேவகம்மாளசித்தன் வேணபடிசெய்துமல்லோசூட் சங்காண்பான், பசுவுடனேகண்சேர்ந்தகதைபைப்போல கருத்தறி யார்முழுமூடர்காண்பரோதான், முசுருடையயிரும்பதனில் காந்தஞ் சேர்ந்து முடித்தார்கள்காத்தாடிவினேதவித்தை, நசுறுண்டாய்சூட் சாதிசூட்சமார்க்கம் நாமுரைத்தபடியாருங் கண்டிடாரே. அாரு

கண்டபடிகருத்துடையசித்தர்தாமும்காசினியில் செய்தவருங் கண்டோரில்லை, கண்டபடிகாத்தாடிசூட்சாசூட்சம்கயிர்கிற்கும்வழி யறியார்துறையுங்காணர், கண்டபடிகருவூரார்செய்துபார்த்தார்கரு த்திலேயவர்தனக்குந்தோன்றவில்லை, சண்டபடியெந்தனுடபுத்தியா லேகாத்தாடியான் முடித்தேனவனியோர்க்கே. அாசு

முடித்தேனேசீனமென்றபதியில்தானும் முனையானகாத்தாடி யடிவாரத்தில், படித்தளமாம்தோணியதுமிகபோல்கட்டி பாங்கான

மாளிகைபோல்தானமைத்து, குடித்தனமாஞ்சனங்கள் பதினாயிரம் பேர்குடையடியில்தானேத்திக் கொண்டுசென்று, நடிப்புடனேதேவாதிதேவர்தானும் நாணமுற்றுபார்த்திடவே நடத்தினேனே.

நடத்தினேன்சீனபதிசனங்களெல்லாம் நலமுடனேகாத்தாடிதன்னிற்கொண்டு, திடத்துடனேசீனபதிமூன்றுகாதம் திறமையுடன் சுத்திவந்தேன்சித்தர்மெச்ச, வடத்திடமாய்சூத்திரக் கயிர்திரட்டிவாகுடனேசீனபதியிறக்கிவிட்டேன், தடத்துடனேசீனபதி சனங்களெல்லாஞ் சந்தோஷித்தென்பேரிலன்புற்றாரே. அஎஅ

கமலமுனி பரிவுகூறினது.

அன்புற்றார்கமலமுனிசேதிகேட்டு அப்பனேபோகரிஷிபுகலக்கேளும்,வன்புற்றயிதிகாசவித்தையெல்லாம்வளமுடனேகாட்டிவிட்டால்பூலோகத்தில் இன்புற்றுயாரொருவர்மதிக்கப்போறார்யேகவெளியாகிவிடுமன்னுகேளு,துன்புற்றுவெந்தனையுஞ்சபிப்பாரப்பா சூட்சாதிசூட்சமதைவெளிகாட்டாதே. அஎகூ

காட்டினல்லோசமெல்லாஞ்சித்தாய்போகும் கசடருக்குகாட்டாதேகருணைபோகும்,தாட்டிதமாய்நல்லோர்க்குகருவிகாட்டுதயையுடனேயுபதேசம்பாவுங்கூறும், நோட்டமுடன்முழுமக்களொன்றுய்க்கூடி நொடிப்பார்கள்பகடிமெத்தக்கூறுவார்கள் தாட்டியுடன் புலவோர்க்குபுத்திகூறு சதாகாலம்தானினைப்பார்தன்மைபாரே.

இரசசெந்தூரம்

பாரேதானின்னமொருமார்க்கமகேளு பாங்கானசூதமது சேர்தானென்று,சீரேதான்நாகமதுசேர்தான்பாதிசிறப்புடனேயூகமதாய்வொன்றாய்க்கூட்டி, நேரேதான்வட்டோட்டில்பில்லையூத்து நேர்ப்பாகபில்லைக்கு சுறுக்குதாக்கு, ஆரேதானாராதாரச் சரக்காலப்பனேசெயநீர்தான் செய்துகொள்ளே. அகக

கொள்ளவேசெய நீரைசுறுக்குதாக்கு குணமுடனேசூதமதுயிருக்கிக்காட்டும், விள்ளவேகிண்ணமதுசாற்றகேளும் வேடிக்கைசிமிட்டுவித்தைவாதம்பாரு, மெள்ளவேசரக்குவகை யாமுரைப்போம் மேதினியிலார்செய்தாரிந்தபாகம், துள்ளவேமிறுதாருசிங்கிதானும் துறையானதுருசுடனேகாரமாமே. அகஉ

காரமாம்வீரமுடன்பூரமாகும் கருவானசீனமுடன் பாஷாணந்தான், தாரயாய்கெந்திபுடன்லிங்கந்தானும் தாக்கானசூடனுடன்கெ

வுரி னும், காரமாம்காந்தமுடன்காடிக்காரம் கடிதானசாரமுடன் பூரோகும், தீரமாய்பவளத்தின்புத்துமாரும் திறமானசலாசத்துப் பலந்தான் தூக்கே. அகங

தூக்கவேசரக்கெல்லாஞ்சமனதாக துறையோடுமுறையோடும் மொக்கச்சேர்த்து, நோக்கவேகுழியம்மிதன்னிலாட்டி நுட்பமுடன் பழச்சாற்றில்நாலுசாமம், தாக்கவேதானரைப்பாய் குமரிச்சாற்றால் தப்பாதுதானரைப்பாய்கையான்சாற்றால்,ஊக்கமாய்வகைவகைக்கு நாலுசாமம் வுத்தமனே தானரைப்பாய்மூலியாமே. அகச

மூலியாம்கவுதும்பைச்சாறுதானும் முயலானமுசல்க்காதுசாறு தானும், நீலியாம்அவிரியிடச்சாறுதானும் நேரானவறமுள்ளிச்சாறு தானும்,பாலியாம்குடசப்பால்மூலிதானும் பாங்கானதுளசியிடமூலி தானும், வேலியாம்முத்தாமணிச்சாறுநாழி வெளியானகள்ளிச்சார் தானுங்கூட்டே. அகரு

கூட்டியேவகைவகைக்குநாலுசாமம் குறிப்புடனேதானரைப் பாய்மூலியாலே,நீட்டமுடன்வெண்ணெயதுபோலேயாட்டிநினைவுட னேவகல்போலமூசைபண்ணி, வாட்டமுடன்மூசையிலே பில்லைவை த்துவாகாகமேல்மூசைதான்பொதிந்து,தேட்டமுடன்மாசீலைவலுவா ய்ச்செய்து தேர்ந்துமேரவிதனிலேகாயப்போடே. அகசா

போடவேசீலையதுகாய்ந்தபின்புபொங்கமுடன்சுண்ணும்புசீலை யேழு, கூடவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து குமுறவேசட்டிதனில்மணலைக்கொட்டி,நீடவேசட்டிநடுகலசம்வைத்து நினைவுடனேமேலுமந்த மணலைக்கொட்டி, சூடவேமேற்சட்டிக்கவிழ்த்துமூடி துப்புரவாய்ச் சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே. அகஎ

செய்யவேசீலையதுகாய்ந்தபின்பு செம்மையுடன்சட்டிதனையடுப் பிலேற்றி, முய்யவேவாலுகையின்மேலேவைத்து முயற்சியுடன்தீபம துகமலமெட்டு, நையவேதீபமதுகாடோபத்து நயமுடனேதீபமது யெரிப்பாயப்பா, பையவேயாறினபின்னெடுத்துப்பாரு பளிங்கான செந்தூரம்சொல்லொண்ணாதே. அகஅ

சொல்லாலேநாவேதுபாவுமேது சுடரொளிபோல் செந்தூரஞ் சொல்லப்போமோ,வல்லவேவருணனிடனிறம்போலாகும்வலுவான சூதமதுகாரமெத்த, மெல்லவேஒடதனைத்திறந்துபாருமேலானசெந் தூரம்தீதப்போக்கு, புல்லவேமுடியாதுசித்தர்தாமும் புகலார்கள் லோகத்துமாந்தர்தாமே. அககூ

ஆமேதான்செந்தூரம்பதனம்பண்ணு அப்பனேநாதாக்்ர்கா ண்பாராகில், போமேதான்விடுவாரேசெந்தூரத்தை போக்மோடே கொடுபோகும்வழியைப்பார்ப்பார், நாமேதானுந்தமக்குச் சொன் னேமப்பா நாட்டிலேயாரேனுஞ்சொல்வாருண்டோ, வேமேதான் செந்தூரம்குன்றியுண்ணு வெகுகோடிகாலவரையிருக்கலாமே.

இருக்கலாம்கற்பாந்திரகாலமட்டும் யிளப்பில்லை தவிர்ப்பில்லை ஈளை யில்லை, மூறுக்குடனேதேகமதுயிறுகிக்காட்டும்கூ தண்டங்கொண்ட வருமுமக்கிடுண்டா, பொறுக்கவேமுடியாதுவன்னிமீறும் பூதலத்தி ல்நீயுமொருசித்தனுவாய், வெடுக்கவேசமூசாரமாய்கைதன்னை விட் டொழித்துநிற்பதுவேசமாதியாமே. அஉக

ஆமென்றுலின்னமொருவயணங்கேளு அடவானசெந்தூரங்கள ஞ்சிதாலும், போமென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளுபோக்கானசூதம துசெந்தூரத்தை, நாமென்றவாக்கியமும்பொய்க்காமற்றான் நலமுட னேவெள்ளிதனில்நூற்றுக்கொன்று, தாமென்றவுருக்குமுகந்தன்னி ற்றானுந் தப்பாதுதான்கொடுக்கமாற்றெட்டாமே அஉஉ

எட்டானமாற்றதுவும்பசுமைமெத்தஎற்றமுடன்ரவிதனிலேநூ ற்றுக்கொண்டு,மட்டாகத்தானுருக்கிகொடுத்துப்பாருமகத்தான்வர் ணமதுவெப்புமெத்த, வட்டான்மாற்றதுவுமெட்டரையுமாகு மகத் தானவேதையிதுகிட்டுமோசொல் திட்டானவெளிசெம்பில் கொடுத் துப்பாரு திறளானசெகசோதிதெளிவைப்பாரே. அஉங

தெளிவானமாற்றதுவுமொன்பதாகும்தேசத்தில்கிட்டாதுயார் க்குக்கிட்டும், ஒளிவானசித்தர்முனிரிஷிகட்கப்பா வுத்தமனேகிட்டு மதுசிவயோகிக்கும், வளியானமுறைப்படியேகண்டாராய்ந்துவகுப் புடனேசித்தரிடநூலும்பார்த்து, தெளிவானநூல்களெல்லாமுளவா ராய்ந்து நேர்ப்புடனேசோதித்தேன்மாந்தற்காமே. அஉச

மாந்தர்கள்பிழைக்கவென்றுவடிவேன்தானும் வளப்பமுடன்கா லாங்கிநாதர்பாதம்சாந்தமுடன்சிற்பாதம்தனைநினைத்துசாற்றினேன் லோகத்துமாண்பருக்கு, வேந்தனெனும்ராஜாதிராஜர்கட்கும் வெகு தூரம்கடந்துசென்றஞானிகட்கும், போந்தமுடன்போகரிஷியடியே யானும் போதித்தேன்வெள்ளையென்றமனிதற்காமே. அஉரு

ஆமென்றவித்தங்கம்அருமையப்பா யாராலுங்கண்டறிவதெளி மையாகும், நாமென்றகூதத்தினுட்டுதன்னை நயமுடனேகாரசாரங்க

ளாலே காமென்றசத்துருமித்துருகளாலே கருவிகரணுதியின் றன் போக்கறிந்து, வேமென்றகுறுக்குவழிபோக்குப்பாதை வெகுதூர மறிந்துமல்லோ சாற்றினேமே. அ௨௬

சீனவீரவைப்பு செந்தூரம்.

போற்றினேமின்னமொருகருமானங்கேள் பொங்கமுடன்வீர மென்றசெந்தூரந்தான், மாற்றமுடன்வில்வத்தின்றபிலத்தாலே மய ங்காமல்சுறுக்கிடவே கட்டிப்போகும், கூற்றமுடன் மேற்போக்கு புகல்வோர்கண்டீர் போக்கானசரக்குவகைநிற்கப்பாரும், தேற்றமு டன்தாரமொன்றுதுத்தமொன்று தெளிவானசிங்கியொன்றுசெவரி யொன்றே. அ௨௭

ஒன்றான அயமதுவுஞ்செம்புவொன்றுவுத்தமனேபொடிபொடி யாய்ராவிக்கொண்டு, பன்றானசரக்குகளுஞ்சரியதாக பண்பாகக்குழி க்கல்லிலிட்டுமைந்தா, யொன்றுகதகளரவிட்டுமாவதாக்கிப் பொங்க முடன்காலனென்றசெயநீர்தானும், தன்றானவறுவகையாஞ்செயநீர் தன்னுல் தனமையுடன்றானரைப்பாய்சாமங்காலே. அ௨௮

நாலானசெயநீரில்மைந்தாகேளு நலம்பெறவேதானவைப்பாய் மைபோல்தானும், மாலானசெப்பகலும்வொன்றுசெய்து மார்க்க முடனவ்வகலில்சரக்கைப்பூசி, வேலானரவிதனிலே காயப்போடு வெளுமையுடன்காய்ந்த பின்புவிபரங்கேளு, சாலானவகல்தனிலே வீரம்வைத்துச் சார்புடனேசீலைபதுவலுவாய்ச்செய்யே. அ௨௯

செய்துமேரவிதனிலேகாயவைத்துசெம்மையுடன் தளவாயாஞ் சட்டிதன்னில், பெய்துமேவுப்பைபரவாசிபிட்டுப் பேரானவீரத்தை நடுவேவைத்து, கைமுறைபாய்மேலுமந்தவுப்பைக்கொட்டிக் கணக் குடனேமேற்சட்டித்தன்னைமூடி, மெய்முறையாய்ச்சட்டிக்குச் சீலை யப்பா மேன்மையுடன்செய்துமல்லோ ரவியிற்போடே. அ௩௰

போடவேசீலையதுகாய்ந்தபின்பு போற்றமுடன்மனோன்மணி யாள்கிருபையாலே, நீடவேகாலாங்கிதமைநினைத்து நீடூழிகாலம் வரையிருப்பதற்கு, கூடவேசித்தர்முனிரிஷிகள்பாதங் கும்பிட்டுயடி யேனமிகத்தொழுது, மூடவேவாலுகையாமேந்திரத்தில் முடிமீதில் தானிருத்தியெரித்திடாயே. அ௩௧

எரிக்கையிலேகமலமென்றசிறுதீயப்பாவென்மகனேவாறுநாள் யெரிநேரப்பா, கரிகியல்லோவுப்பெல்லாங்கறுத்துக்காணும் கனக

மென்றசெம்பதாவு மக்கிபல்லோ, நொரிக்கியேசரக்குடனே செம்பு சேர்ந்துகொடிதானவீரத்துக்சாரமேறி, பரிக்கியேவுட்கொண்டுகார சாரம் பாங்குடனேயேறியல்லோ சிவக்குந்தானே. அ௲உ

தானனசெந்தூரமென்னசொல்வேன் தகைமைபெறத்தானெடு த்துசிஷாவிற்றான், கோனனகுருபதத்தைநனுகியேதான்கொற்றவ னேதானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, வேனனவெள்ளிசெம்பில்நூற் றுக்கொன்று விபாமுடன்றானுருக்கிவூதிப்பாரு, பானனமாற்றது வுமயெட்டதாகும் பசுந்தங்கபோலிருக்கும்பண்புதானே. அ௲௩

பண்பானபொன்னதாவும் பத்துக்கொன்று பான்மைபெறத் தங்கமது வொன்றுசேர்த்து, திண்பானதகடடித்துப் புடத்தைப் போடு தெளிவானதங்கமதுபிறவியாச்சு வண்பானதங்கமது லோக மெய்ச்சும் வாய்க்காதுசருமிகட்குவாய்க்குமோசொல், நண்பானசித் தர்முனிரிஷிகட்கப்பா நலமுடனேவணங்கியல்லோ வேதைவாங்கெ

வாங்கவென்றால்குருமொழியைமனதிலுன்னி வாகுடனேயவர் வாசல்காத்திருந்து, தூங்காமலவர்பணிக்கு தொண்டராகி துணே போடுகிட்டிருந்து யேவல்செய்து, தாங்கியேயவர்பாத மர்ச்சித்தே தான் தாழ்மையுடன்கேள்விக்குமுதல்வனாக, ஏங்கியேயவர்முகத்தி ன்முன்னேநின்று யெத்தொழிலுஞ்சோராமல் செய்யநன்றே.

குருவுபசாரம்,

நன்றுடனேசதாகாலங்காத்திருந்து நலமுடனேமுடிவுநாள்வ ருகுமட்டும், சென்றல்லோசமாதியிடஞ்சென்றுநீயுஞ்செம்மைபெற த்திருப்பணிகள்மிகவுஞ்செய்து, பன்றுடனேவாய்மொழிக்குப் பதி லுங்கூறாப் பதிவாகப்பாத்திருந்துபேழைபோலே, கொன்றைமலர் தானெடுத்துவர்ச்சித்தேதான்கோடித்துசிவபதத்தில்போற்றிநில்ல.

போற்றியேவஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து பொருந்திமனமெப்போ தும்புண்ணாகாமல், நேற்றியாய்மனதுவாகடந்துகொண்டுநேர்ப்பட னேசகலகலையறியவேதான், கூற்றனெனுங்காலனுக்கு விடங்கொடாம மல் கூர்மையுடன்சித்தர்களைவணக்கிநித்தம், தோற்றமுடன்சதாகா லம்ரிஷிகள் தம்மைத் தொழுதுமிகவேபணிந்து வேதைவாங்கே.

வேதைதனைவாங்கிநித்தஞ்சேர்த்துமென்ன வெகுகோடிவாதவி த்தைப்பாடிவிட்டார், போதையுடன்பாடிவிட்டாரென்றுசொல்வார் பூதலத்தில்ரிஷிகோடிமகிமைமெத்த, நீதையிலேசாத்திரங்கள் தெர்

யாமற்றான்சீர்கெட்டுதலைகெட்டுபாடல்கெட்டு, பாதையிலேபோகா
மல்துறையுங்கெட்டு பாழாகச்சுட்டுகெட்டாரனந்தமாமே. ௮௫௮

அனந்தமுடன்வேதைமுகஞ்செய்வாரப்பா அதினுடையநுட்ப
வழிகாணாமற்றான்,வனந்தனிலேதான் திரிந்துமூலிதேடி வாகுடனே
கெட்டவர்கள்லக்கோயில்லை,மனந்தனிலேநேர்ந்தமட்டும்செய்துபா
ர்த்துமார்க்கமுடன்சாக்கிறதைமறைத்தாரென்று, எனந்தனிலேகும்
புகும்பலாகக் கூடியேளிதங்கள்செய்தாரேசண்டிமாடே. ௮௫௯

மாடானமாடுகள்தான்காணப்போறார் மகத்தானசித்தநடகை
மறைப்பை, சோடானகோடிபொருளிழந்துவிட்டார் குவலயத்தில்
கெட்டுவிட்டுவீடுவிட்டு, கேடானதிரவியங்கள் யெல்லாந்தோர்த்து
தெருத்திண்ணைப்பரதேசியாகிநின்றார், கூடானகூடுவிட்டுப்பாய்வே
னென்று கூக்குரலால்பேசியல்லோ பிழைப்பார்தானே. ௮௬௰

தானானபிழைப்புக்குயிடமில்லாமல்தட்டழிந்து கெட்டழிந்து
தாறுமாறாய்கோனான்போலாடுதன்னைதோளிலிட்டு வாடெங்கேயெ
ன்றுசொன்னகதையைப்போலே, தேனானசாத்திரத்தின் கருகாணா
மல்தேங்கியேகெட்டலைந்தார்கோடாகோடி, ஊனானதேகமதுபுண்
ணுமாகி வுடலழிந்துவுருண்டவர்களனேகந்தானே. ௮௬௧

அனேகமுடன்மருந்துவகைசெய்யுவார்கள் அப்பனேசித்தர்களை
நினைக்கமாட்டார்,அனேகவிதசாத்திரத்தின்மருந்துசெய்வார்அந்நா
லின்சித்தர்களைத் துதிக்கமாட்டார், அனேகவிதநூல்படியேமருந்து
செய்வார் அக்காலஞ்சித்தர்களைத்துதிக்கமாட்டார், அனேகவிதமு
றைப்படியே மருந்துசெய்து வவரவர்கள்குருபதத்தை நினையார்
தானே. ௮௬௨

குருநிந்தைசாபம்.

நினையாதகுருவென்றநிந்தையாலே நீனிலத்தில்சாபமதுநேர்ந்
துமேதான், தினையானமருந்துகள்தான் பலிக்காமற்றான்திசைகெட்
டுத்தடுமாறிதேங்கிநின்றான், வினைபோலதுன்பமதுமிகவுமாகிமேதி
னியில்அசுருண்டாய்மாண்டுபோனார், மனைவிட்டுபொருள்தோற்று
மாடுதோற்றுமனைவிமுதல்தானிழந்தார் சாபத்தாலே. ௮௬௩

சாபமதுவந்துமல்லோநேருமப்பா சதாகாலஞ்சித்தர்களைவண
ங்கிநித்தம், கோபமதுவாராமல்வுள்ளடங்கிகுவலயத்திலிருந்துகொ
ண்டுவரசனாகை, பாபமதுவிற்றுகன்றுபூமானாகை பாருலகில்வாழுவது
தருமமப்பா, தர்மமுடன்சதகோடிசூரியன்போல் தாரணியில்வாழு
பவன்சித்தனாமே. ௮௬௪

சித்தனுமென்றுசொல்லிமெய்ச்சுவார்பார்செகதலத்தில்யென்னைப்போலநீயுமாவாய்,பத்தனுயிருந்துகொண்டுபரமன்றன்னைபட்சமுடன்யெப்போதும்பாவித்தேதான், நித்தமுடன்குருபதத்தைப்போற்றிசெய்து நீடூழிகாலம்வரையோகஞ்செய்து, முத்திபெறவழியுனக்குத்தெரியுங்கண்டீர் முயற்சியுடன்பலநூலும்பாருபாரே. ௮௪௫

பார்க்கையிலேசின்மயத்தின்பொருள்கள்தோன்றும் பாகுடனேயவரவர்கள்துறையுங்காணும், ஏர்க்கையிலேசுடரொளியின் பரிவுதோன்றும்யென்மகனேசூட்சாதிசூட்சங்காணும், காக்கையிலேகருவிகரணாதியெல்லாம்கண்ணுக்குவொளியாகக்காணும்பாருசேர்க்கையிலேவஷ்டாங்கங்காணலாகும் செகத்திலேசடாட்சரத்தை மேவிப்பாரே. ௮௪௬

மேவுடனேவாராதாரங்கள்தோன்றும் வெளிக்கப்பால்முப்பாழுங்காணலாகும், பாவுடனேநிராமயத்தின்சோதிகாணும்பார்க்கையிலேசோதியதுதுலைவாய்த்தோற்றும்,நாவுடனேவுள்மூலம் நடுக்கங்காணும் நடுக்கத்தால்தேகமதுதலைகீழ்போலாம், தாவுடனேமூலாதாரங்கப்பா தடுமாறிக்காணல்போல்தோற்றமாமே. ௮௪௭

தோற்றமாம்சிகாரத்தின்மகாரமிஞ்சும் தொகுப்புடனேமகாரத்தின்வசாரமிஞ்சும்,கூற்றவாம்யகாரத்தில்வுகாரமிஞ்சும் குறிப்புடனேவுகாரத்தில்லகாரமிஞ்சும்,தோற்றமாம்லகாரத்தில்ரகாரமிஞ்சும் சேர்ந்தவுடன்ரகாரத்தில்ழகாரமிஞ்சும், யேற்றமாம்ழகாரத்தில் னகாரமிஞ்சும் யெளிதல்லோசிவயோகிக் கெளிதிதானே. ௮௪௮

வெடியுப்புசெந்தூரம்.

எளிதானவின்னமொருமார்க்கம்பாரு ஏற்றமுள்ளவெடியுப்புநாலாங்காய்ச்சல், நெளிதானசேதுதான்வொன்றேயாகும்நேர்த்தியாய்ப்புளிபுடனேகாரமாகும்ஒளிவானதலையண்டமபேரண்டந்தான்வுத்தமனேசேரிரண்டுதூளதாக்கி, வளிவானசட்டிதனில் கீழேபோட்டுவளமாகவெடியுப்பைநடுவேவைபே. ௮௪௯

வைக்கவேமேலுமந்தமாவைகொட்டி வகையாகமேல்மூடிசிலைசெய்து, மெய்க்கவேரவிதனிலேகாயவைத்து மேன்மைபெற வாலுகையில்யெரிப்பாய்தானும், பொய்க்கவேநாற்சாம மெரித்தபோது போக்கானவுப்பதுவும்கட்டிநிற்கும், மொய்க்கவேசட்டிதனைத்திறந்துபாரு மோசமில்லைகட்டியதுவுருக்கிப்போச்சே. ௮௫௰

போச்சென்றுவிடுகாதேபுண்ணியாகேள்போக்கானவெடியுப்புவதீதமெத்தநீச்சென்றபேரண்டந்தன்னால்தானும்நிலையாகம்தியுப்பு

க்கட்டலாச்சு, மாச்சலென்றவுப்பாலேசகலசித்து மாற்கமுடனுடலாங்கோடிவித்தை, பாச்சலுடன்துரைத்தனத்தார்க்கேற்றவுப்புபாருலகில்ராஜர்வெல்லுமுப்புமாச்சே. ௮௱௧

உப்பானவுப்பிதுதான்வீரமெத்தவுலகிலுள்ளவாதிகட்குகந்தவுப்பு, அப்பானசலமதிலேவளர்ந்தவுப்புஅதிலிருந்துபிறந்துமல்லோவெடியுப்பாச்சு,செப்பானசெம்புகளிம்பூரல்போக்குந்தேசத்தில்சிறந்ததொருவுப்புமாச்சு, ஒப்பானவுப்பிதுக்குவொன்றுமொவ்வா வுத்தமனேயிதுவோடும்வழியைக்கேளே. ௮௱௨

கேளேதான்வுப்பதுவுங்கட்டிநின்றால் கெடியானவுப்பதுவ்மெடுத்துமைந்தா, மாளவேநாகமொருபலமேதூக்குமகத்தானசூதமொருபலமேதூக்கு, சூளவேவீரமொருபலமேதூக்கு சுத்தமுள்ளசாரமதுபலமேதூக்கு, மீளவேநாகரசமொன்றாய்ச்சேர்த்து மிகப்படவேதானுருக்கிசாய்த்திடாயே. ௮௱௩

சாய்த்திடவேசரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து சாங்கமுடன்றானரைப்பாய்நாலுசாமம்,மாயவேகாரசாரத்தினாலேமாண்டுமேசெயநீருமாகும்பாரு,தோயவேசெயநீரைமதியுப்புக்கு தொகுப்புடனேசுறுக்குமிடக்கட்டிப்போகும்,காயவேவுப்புக்குகவசங்கேளு கருவானவன்னமென்றபேதியாமே ௮௱௪

பேதியாம்வளையலென்றவுப்புமாகும் பேதமில்லையெடைசரியாயெடுத்துக்கொண்டு, வாதியாமறுவகைசெயநீர்தன்னால் மாட்டடாவெண்சாமமரைத்தபோது, சோதியாமெழுகதுவுஞ் சொல்லப்போமோசூட்சமுடனுப்புக்குகவசஞ்செய்து, மேதியாங்கொம்பதனைசீவிமைந்தா மேன்மைபெறபொடியாக்கிசெப்பக்கேளே. ௮௱௫

செப்பவென்றால்வறுவகைசெயநீரதனால் செழிப்புடனே தானரைப்பாய்நாலுசாமம், ஒப்பமுடன்றானரைத்துக்கவசஞ்செய்து வுத்தமனேரவிதனிலேகாயவைத்துசீலைசெய்து, தப்பறவேசட்டிதனில்மணலைக்கொட்டிச் சட்டமுடன்நடுமையம்வைத்துமைந்தா, மெப்புடனேமேலுமந்தமணலைக்கொட்டி மேன்மைபெற சட்டிகொண்டுசீலைசெய்யே. ௮௱௬

சீலையுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்துசீர்பெறவேவாலுகையிலடுப்பிலேற்றி, காலையுடன்றானெரிப்பாய்சாமம்நாலுகடந்தபின்புதீயாறிமற்றாநாள்தான், மாலையிலேயெடுத்துப்பாரென்னசொல்வேன்மகத்

தானசெந்தூரம்காந்திமெத்த, வாலையுடன்பூசை நைவேத்தியங்கள் வாகுடனேதான்செய்து எடுத்திடாயே. ௮௫௭

எடுக்கவேசெந்தூரம்பதனம்பண்ணுஎன்மகனேவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று, கொடுக்கவேமாற்றதுவுமெட்டதாகும்குறையாது வாணிக்குமேலேகாணும். துடுக்குடனேதகடடித்துப்புடத்தைபோடுதுகளற்றபசுந்தங்கம்புகலப்போமோ,விடுக்கவே கடைதனிலேமாறியுண்ண விரைவானசமுசாறிகானதன்றே. ௮௫௮

அன்றானவித்தையது அவனியோர்க்குஅப்பனேகிட்டாதுயாருக்குந்தான்,தன்றானவிதியாளிவருவானானால் தாரணியிலிந்தவித்தையவர்க்கேயெய்தும், பன்றானசாத்திரங்கள்படித்தாலென்னபலநூலுந்துறைகொண்டுபார்த்துமென்ன, ஒன்றானகுருபிரானருளிருந்தால் வுத்தமனேலபிக்குமடாபுண்ணியோர்க்கே. ௮௫௯

சுக்கான்கல்சுன்னம்.

புண்ணியனுமின்னமொருகருமானங்கேள் புகழானசித்தர்கள்தான்செய்யுமார்க்கம், திண்ணமுடன்சுக்கானின்கல்லையப்பா திறமுடனேசேரொன்றுகொண்டுவந்து,வண்ணமுடன்வறுவகைசெயநீர்தன்னால்மாட்டடாயெண்சாமம்சுறுக்குதாக்கு, கண்ணனிடமூலியப்பாதன்னைவாங்கி கருவாகபொதிந்துமேகவசஞ்செய்யே. ௮௬௰

செய்யவேசீலையதுவேழுஞ்செய்துசிறப்புடனே ரவிதனிலேகாயவைத்து,பையவேகெசபுடத்தில்மைந்தாசேளுபாங்காகப்புடம்போடச்சுண்ணமாகும்,வெய்யவேசுண்ணமதையெடுத்துக்கொண்டு விருப்பமுடன்ரவிதனிலேபத்துக்கொன்று, தொய்யவேதானுருக்கிகொடுத்துப்பாரு துறையானசெம்பதுவுமூறல்போச்சே. ௮௬௧

போச்சென்றுவிடுகாதேபுண்ணியாகேள் பொலிவானசெம்பதுவுமூறலேகி,நீச்சென்றசிலிம்பதுவுமிகவேநீங்கி நிலையானசொகுசுநிறம்தன்னிலொப்பாய், போச்சென்றசெம்பதுவுமொன்றேயாகும்பேரானதங்கமதுவொன்றேயாகும், மாச்சென்றயிரண்டுருவும்வொன்றாய்ச்சேர்த்து மகத்தானபொன்னிறமாகுந்தானே. ௮௬௨

தானானபொன்னதுவுமாற்றுமாகும்சார்வாகப்புடத்துக்குவுறுதிதங்கம், மானானதங்கமதுபசுமைமெத்த மார்க்கமுடன்சித்தர்கள்தான்செய்யும்வேதை, பானானகருவாளிகாண்பானகில்படுமுன்னே சுக்கானைச்சுன்னம்பண்ணி, தேனானசரக்குவகையாவுங்கொன்றுதேசத்தில்வாதிகட்குகுருவாவானே. ௮௬௩

குருவானவாதிகட்குவழியுஞ்சொல்வேன் குறிப்புடனேசமாதி க்குழிலேயுஞ்சொல்வான், பருவானபூநீருக் குறியுஞ்சொல்வேன்பாரினிலே வயித்தியற்குணவுஞ்சொல்வான், திருவானமூலிவகை போக்குசொல்வான் றிரளானகற்பத்துக்குறுதிசொல்வான் முநவானசத்துருமித்துருவுஞ்சொல்வான் முறையானசிமிட்டிவித்தைக்கருசொல்வானே. ௮௯௪

போகர்ஈடுமாற்கம்.

சொல்வானேமாணுக்கள்பிழைக்கவென்றுசூட்சாதிசூட்சமெல்லாம்பிரித்துச்சொல்வான், வெல்வானமின்னமொருகருமானங்கேள் மிக்கானவதீதமென்றவித்தைதன்னை, பல்வானேஈடொன்று புகலக்கேளும் பொதுவானசிஷ்னுக்குமைந்தாகேளு, நல்லதொருசெவ்வட்டைசெம்பூநாகம் நலமானகுழிபானைப்பூச்சியாமே. ௮௯௫

பூச்சியுடன்தம்பலமாம்பூச்சியாகும் புகழானபச்சோந்திபிச்சுதானும், காச்சியென்னுங்கருங்குருவிபிச்சுதானும் கெவுரியுடப்பட்சியின்பிச்சுதானும், மாச்சியென்றகழல்வேண்டுமொக்கசேர்த்துமகத்தானபுனுகுடையபச்சைப்பூரம்,பாச்சென்றகஸ்தூரி ரோசனையுந்தானும் பளிங்கானசுண்ணமென்றகாரமாமே. ௮௯௬

காரமுடன்தேனுடனுன்கருவாலாட்டி காட்சியுடன்சிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு,தீரமுடன்குளிகையொன்றுசெய்துகொண்டுதிகட்டாதேவறுசுவையாந்தன்னேடொக்க, சாரமுடன்பலகாரம்வர்க்கந்தன்னில்சார்பாககொடுத்துவிடமைந்தாபாரு, பாரமுடன்வுன்மீதிலெந்தநாளும் பட்சமுடன்வாழ்வதற்கு சொன்னேம்பாரே. ௮௯௭

போகர்சித்திரரதம் நடத்தினது.

பாரேதான்விநோதமென்றவித்தையப்பா பாரிலுள்ளசித்தர்முனிரிஷிகள்தானும், ஓரேதான்மனமுவந்துவெந்தன்மீதில் சிறப்புடனேபட்சம்வைத்துக்காப்பதற்காய், மேரேதான்விண்ணுலகம்காண்பதற்குமிக்கானதேரொன்றுகட்டினேன்யான்,நேரேதான்தஙகரதம்செய்தமார்க்கம் நேர்ப்புடனேயாமுரைப்போம்போகர்தாமே.

தாமேதான்சக்கரமும்பதினாறாகும் தக்கானயிரிசியதுயெட்டதாகும், போமேதானிடதுபுரம்கெஜமோநூறு பொங்கமுடன்வலதுபுரம்கெஜமோநூறு, வேமேதான்நெடுக்குபுரம்சக்கரமும்நாலு வெளியானகுறுக்குபுரம்சக்கரமும்நாலு, தாமேதான்நடுமையம் சக்கரமுமெட்டு தாழ்வாகவுருளையென்றஇரிசியாமே. ௮௯௯

இரிசியுடன்பாருமதுமெட்டதாகும்இணையானசட்டமதுமுப்பத்திரண்டு,குறிசியுடன்நெடுஞ்சட்டமறுபத்துநாலு குறுக்கானவுள்சட்டம்பதினொருமாகும், பரிசியுடன்மேல்வட்டம் நூற்றிருபத்தெட்டு பாங்குடனேபழுதுகளுமிருநூற்றன்பத்தாறு வரிசையுடனென்றுக்குள்ளிழுத்துமிகமாட்டி வலுமையுடனணிகளு மிகப்பொதிந்துமாட்டே ௮௭௰

மாட்டையிலேசக்கரத்திற்குருளையிருகம்பிமாறுட்டமில்லாமலணியுடனேமாட்டி,கோட்டையிலேசுத்தியல்லோவளயமுள்ள கம்பி குறுக்குமுதல்நெடுக்குமுதல்குவிந்துமுனைமட்டும், வாட்டமுடநடுவுருளைகொலுசுமிகமாட்டிவார்புரத்தில்சக்கரத்தின்முளையோரமட்டும் நீட்டமுடன்றலைபக்கம்சுக்காணிடகம்பிகநடுங்கம்பிபுறவட்டம்நிலைக்கமிகபூட்டே. ௮௭௧

பூட்டையிலேதாளுடனேயிரிசிகம்பிமாட்டி புகழுடனேநடுவேட்டம்வட்டமத்தி,கூட்டமுடன்சட்டமதுவரிவரியாய்மாட்டி கூர்மையுடன்சுழலாணிநடுவாணிதன்னில், தேட்டமுடனஞ்சுருளைமிகப்பூட்டி தேர்மக்கியடிவாரம்பின்னலுடன்சட்டம், பூட்டகமாம்பலகையின்மேலாணிமிகத்தாங்கிபுகழ்பெறவேசுற்றேரும்கத்திரிப்பாய்செய்யே

செய்யவேகத்திரிப்பில்மணிகள்மிகமாட்டிசேர்ந்தவடிவாரமதுபலகைமிகப்பூட்டி, தொய்யவேவுஞ்சலதுபோலமிகச்செய்துதுப்புரதாய்மையூறுவாணிமிகமுடுக்கி,பையலேயிரிசிக்குவுள்ளுருளைமாட்டி பாங்குடனேவுள்ளாழிகடையாணிமாட்டி, மைடவேசக்கரமுப்சுழலமிகச்செய்து மான்மையுடன்நீளமதுசமைத்திட்டேன்காண்.

காணவேயடிவாரம்நங்கூரமுமாச்சு கயவானமேல்வாரம் பீடமதுசொல்வோம்,ஏணவேசட்டமதுகுத்துக்கால்நூறு யெழிலாககுறுக்குவரைபத்துசட்டமாகும், பூணவேநெடுக்குவரைபத்துசட்டமாகும்புகலானகாலதுவுமுப்பத்திரண்டு,தோணவேநடுக்கம்பிசோடசமுமாகும் தோராதவுள்கம்பிவட்டமிதமாமே. ௮௭௪

அட்டமுடன்சட்டமது கெஜநீளம்பத்து அதன்மேலேசிம்மாடுகட்டையிருகெஜமாம்,சட்டமுடன்மேல்வரைதுளைகளிருநூராம் சாங்கமுடன் துளைகளிலேகம்பிமிகச்சொருகி, நெட்டமுடன்மேல்வரைவாணிகொண்டுமுடுக்குநெடிதானயடிமட்டும்வூடுருகத்தாக்கி,குட்டமென்றசட்டமதுகீழ்ப்புரமும்நாட்டி குவலயத்தில்தாங்கு கால்மிகக்கொண்டுசாத்தே. ௮௭௫

சாத்தியேநாற்புறமும்வரிசையுடன்மாட்டிச்சர்வாங்கக் காலுடனேசட்டமொன்றுபூட்டி, எத்தியேநடுமையந்திருகுசிம்மாடு யெழிலானசுற்றோரம்வளையமிகச்செய்து, சூத்திரமாம்சட்டமது பதினாறுசட்டம்சுழல்கின்றசட்டமதுமுப்பத்திரண்டு,நேத்தியுடன்றமைத்துநெடுவூஞ்சல்போல நேர்மையுடன்செய்துவிட்டேன் வின்னமிகக்கேளே. ௮௭௬

கேட்கவேமேற்சதுரம்வட்டமதுபத்து கெடியானசட்டமதுகுறுக்குநெடுபத்து,சூட்சமுடன்மேற்சிகரம்வட்டமதுவஞ்சுசுருளானநடுச்சிகரம்வட்டமதுநாலு, தாட்கவேமேல்வட்டம்நடுச்சிகரமூன்றுதாழ்மையுடன்மேல்வட்டம்நடுச்சிகரம்ரண்டு, தூட்கமுடன்சட்டநடுச்சிகரம்வென்று துடிப்பானவுச்சியதுகூர்மைமிகுலாமே. ௮௭௭

மிகுவானதேரதுதான்சூட்சமிகமாட்டி மேன்மைபெறசோடித்துவஞ்சுருளியாலே, தகுமரனசொலுசுடனே யொன்றோடொன்றுவாய்சார்புடனே யிறுக்கியல்லோசட்டமதில்பிகித்து, பிகுவானநடுவாணிதன்னில்மிகமாட்டி பேரானகாந்தமென்றசத்துமிகபூசே

பூசியேதேரிலுள்ளயிரும்புக்கெல்லாம்புகழானகாந்தத்தின்சத்தேயூட்டி,வாசியென்றமேலாணிகாந்தவாணிவரையானகீழாணியிரும்புமாகும், மாசியென்றபலகையெல்லாசத்தேயாகும்மகத்தானயிரும்புடனேகாந்தஞ்சேரில்.ஊசியென்றகாந்தமதுசத்துதன்னால் வுயறவேபறக்கும்டாரதந்தான்பாரே. ௮௭௯

பாரேதான்நாலுபுரம்குத்துகாலில் பாங்கானவாளியுடன்சிம்பமாகும், நேரேதான்புரவியதுமாட்டிருக்கும்நெடிதானபாதமதுயிரும்பேயாகும், சீரேதான்சிற்சிவதுகாந்தமாகும் சிறப்பானபீடமதுமுப்பத்திரண்டு, கூரேதான்பீடமென்றபலகைதன்னில் குருமுனியாஞ்சித்தர்நழுமுனிவர்தாமே. ௮௮௰

முனியானநவகோடிரிஷிகள்தாமும் முனையானசினபதிசெனங்களெல்லாம்,தனியானசித்திரமாந்தேரிலேற்றித்தாக்குடையவிமையகிரிபர்வதத்தில்,பனியானமேலவரைகொண்டுசென்றுபாராதகாட்சியெல்லாம்பார்க்கவிட்டு, தொனியானவாத்தியங்கள்கேட்டும்கோயில்தோற்றமுள்ளவடிவேலர்சேர்வைதானே. ௮௮௧

சேர்வையாம்வடிவேலர்தன்னைக்கண்டார்சேனைமுதல்சரிசனங்கள்யாவும்பார்த்தார், பார்வையாம்சித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும்பட்சமுடனென்மீதில்கிருபைகூர்ந்து, நேர்மையுடன்வரமெனக்குயீந்தா

ரப்பாநெறியுடனேதேவரதம்நடத்தினேன்யான், கூர்மையுடன்மலையோரம்சுத்திவந்து குறிப்புடனேசீனபதியிறக்கிட்டேனே. ௮௮௨

இறக்கவேசித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும்பலாகவென்மீதில்பட்சம்வைத்து,சிறக்கவேயெந்தனுக்குவுபதேசங்கள்சீராகத் தனைப்புகட்டிவிட்டாரப்பா,திறக்கவேசீனபதிமூன்றுகாதம் தெளிமையுள்ளவெள்ளையென்றசெனங்களெல்லாம், பறக்கவேசித்திரரதம்சூட்சாசூட்சம்பார்த்துமேபிர்மித்துமயங்கினாரே. ௮௮௩

மயங்கினாரென்மீதிலிச்சைகொண்டார்மானிலத்தில் பெண்களெல்லாமோகமானார்,தியங்கியேஎன்னிடத்தில்மோகித்தார்கள் திறளானபெண்களெல்லாஞ்சீனந்தன்னில்,நயமுடனேநல்வார்த்தைப்பேசியேதான்நாட்டிலுள்ளவளப்பமெல்லாநன்காராய்ந்து, மயமுடனேதாமிருந்தார்சீனந்தன்னில் மாகபதிபட்சமதுயிருந்தார்பாரே.

இருந்தாரேபூரணமாஞ்சந்திரபட்சம் யெழிலுடனேதேவரதமுடுக்கியேதான்,திருந்தமுடன்கடலேழுஞ்சுத்திவந்தேன் திக்கெட்டில்வதிசயங்கள்யாவும்பார்த்தேன்,பொருந்தவேவனாந்திரத்தில் ரதமிறக்கிப்பொங்கமுடனவர்களாசிர்மத்தில்,குருந்தமுடன் போனபின்புயடியேன்தானும் குளிகைகொண்டுசீனபதிவந்திட்டேனே. ௮௮௫

வந்திட்டேன்யிதிகாசவித்தையெல்லாம்வாகுடனேமாணாக்கள்பிழைக்கவென்று, தந்திட்டேன்காலாங்கிக்கிருபையாலே சதாகாலமுள்ளமட்டும்தரணிமீது, பந்திட்டவென்பேருதான் விளங்கபாலித்தேன்லோகத்துமாந்தர்க்காக,முந்திட்டவித்தைகளும் கோடிவர்க்கம்முனையாகக்காட்டிவிட்டேன்போகர்தாமே. ௮௮௬

போகரென்றால்வித்தையதுபொய்யாதப்பாபொங்கமுடன்சித்தர்கள்தான்வித்தையல்ல, சாபமுடன்சொல்வார்கள்முனிவர்சித்தர்சார்பாகயான்சொல்வேயதிதமாற்கம், தாபமுடன்காலாங்கிதனைவணங்கிசார்பாகச்செப்பிவிட்டேன்துறைகளெல்லாம்,சேபமுடன்கருவாலியாவானால் சுந்தரனேலபிக்குமடாபுண்ணியவானே. ௮௮௭

நாகக்களங்குசெந்தூரம்.

புண்ணியனேவின்னமொரு கருமானங்கேள் புகலுகிறேன்நாகமென்றசெந்தூரந்தான், திண்ணமுடன்நாகமொருபலமேவாங்குதிறமானசெம்பதுவும்பலமோகால்தான், வண்ணமுடன்வயமதுவும்பலமோகால்தான்வகுப்பானவங்கமதுபலமோகால்தான்,நண்ணமுடன்தங்கமதுபலமோகால்தான் நலமானரசமதுவும்பலமும்ரண்டே.

இரண்டானகெந்தியதுபலமோரண்டு யெழிலானகானகமும்பலமோகால்தான், திரண்டானமனேசிலையும்பலமோகால்தான் திகழானவீரமதுவராகன்ரண்டு, மாண்டானவளையதுப்புவிராகன்ரண்டு மகத்தானபூரேருவராகன்ரண்டு,சுரண்டானவிவையெல்லாமொன்றாய்க் கூட்டிசூட்சமுடன்குழியம்மிதன்னிலாட்டே. ௮௮௯

ஆட்டவேகையானின்சாற்றினாலே அப்பனேயெண்சாமமரைத்தபோது,மீட்டமுடனவெண்ணெயதுபோலேயாட்டி கெடிதானரவிதனிலேகாயப்போடு,வாட்டமுடன்காய்ந்தபின்புபொடியதாக்கிவளமாகக்காசியென்றகுப்பிதன்னில், தேட்டமுடன்தான்போட்டுமைந்தாகேளு தெளிவானமரக்கல்லால்கொண்டுமூடே. ௮௯௰

மூடவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து முசியாமல்ரவிதனிலேகாயவைத்து, நீடவேசட்டிதனில்மணலைக்கொட்டி நினைவாகச்சட்டிநடுகுப்பிவைத்துதேடவேகுப்பியின்மேல்மணலைக்கொட்டிதெளிவாகசட்டிகொண்டுகவிழ்த்துமூடி, சாடவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்துசாங்கமுடன்வாலுகையிலேற்றிடாயே. ௮௯௧

ஏற்றவேகமலமென்றதீயாலப்பாஎன்மகனேயெண்சாமம்யெரித்தாரப்பா, போற்றவேயாறியபின்னெடுத்துப்பாருபொங்கமுடன் செந்நூரம்சொல்லப்போமோ,வாற்றமென்றசெந்தூரம்பதனம்பண்ணுமகத்தானவேதையிதுகோடாகோடி, காற்றமென்றசெம்பதனில் நாலுக்கொன்று நலமுடனேதானுருக்கிக்கொடுத்துப்பாரே. ௮௯௨

கொடுத்துப்பார்செப்பதவுமிரண்டுபோகும்குணமாகும்வூலதுவடுத்துக்கொல்லும், தடுத்துமேகரியோட்டிலூதிப்போடுதாக்கானசெம்பதுவும்சொகுசுமெத்த,தொடுத்துப்பார்செம்புதனைமதிநாலுக்கு துப்புரவாய்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, விடுத்துப்பார்மாற்றதுவுமேழதாகும் விரைவானபொன்னதுவும்பசுமைகாணே. ௮௯௩

காணவேபொன்னென்றயேமமாச்சுகருவானதங்கமதுவைந்துக்கொன்று,பூணவேதானுருக்கியெடுத்துக்கொண்டுபுகழாசுதகடடித்துப்புடத்தைப்போடு, வேணவேபூங்காவிதன்னிலப்பா விருப்பமுடன்புடம்போடப்பசுமையாகும், மாணவேசித்தர்செய்யும் வேதையாகும் மார்க்கமுடன்நாதாக்களதீதந்தானே. ௮௯௪

தானானசெந்தூரங்குன்றியுண்ணு தயவுடனேவெண்ணைதனி லனுபானந்தான், வேனானமண்டலந்தான்கொண்டபோது மிக்கானதேகமதுகற்றூணாகும், கோனானகுருவருளால்தேகம்பொன்னாகும்குவல

யத்தில்கோடிவரைஇருக்கலாகும், பானுனகாலாங்கிகிருபைதன்னால் பாடினேன்போகரிஷிபண்மைபாரே. ௮௬௫

போகர்மாற்றுயர்வுவேதை.

பண்மையாமின்னமொருகருமானங்கேள் பாங்கானசாரமதுபலம்நாலாகும், திண்மையாங்கெந்தியதுபலமைந்தாகும்திடமானவெண்காரமபலம்ரண்டாகும். விண்மையாம்பூரமதுபலம்ரண்டாகும் வகுப்பானவீரமதுபலமொன்றாகும், கண்மையாம்சரக்கெல்லாம்மொன்றாய்க்கூட்டிக் களிம்புபோல்தானரைப்பாய்சாமம்பத்தே. ௮௬௬

பத்தானசாமமதுயரைப்பாயப்பா பாங்குடனேவாடுதின்னுப்பாலைமூலி, சித்தானசித்தருடமூலியப்பாசெகத்திலேதானறிவார்மாண்பர்தாமும், முத்தானநிழல்தனிலேகாயவைத்துமுசியாமல்சிஷாவிலடைத்துக்கொண்டு, சுத்தானபுட்டிக்குச்சீலைசெய்து சுத்தமுடனமண்மறைவில்தயிலம்வாங்கே. ௮௬௭

வாங்கியேதயிலமதுபதனம்பண்ணுவாகுடனேதயிலமதையெடுத்துமைந்தா, பாங்குபெறவாருமாற்றுனிக்கொப்பால்பசும்பொன்னும்விரரகனதுதகடடித்து, தீங்கில்லாத்தயிலமதுகுன்றிதானும்திகழாகத்தானெடுத்துப்பூசிமைந்தா, எங்கியேதிரியாதேபுடத்தைப்போடுமெழிலானபொன்னதுவுமாற்றுப்பாரே. ௮௬௮

மாற்றானபொன்னதுவும்பசுமைத்தங்க மகத்தானநாதாக்கள் வேதைகாணும், சாற்றானதயிலமதுகாரமெத்தக்கடுங்காரச்செயநீருமிதுக்கீடுண்டோ, சேற்றானதிருத்தியதுபிழைப்பதர்குசூட்சமுடன் சித்தர்முனிசெய்யும்வேதை, வேற்றானமாந்தர்கட்கு யிந்தமார்க்கம் வெளியாகத்தாமுரைத்தோம் வண்மையாமே. ௮௬௯

மாற்றுயர்வுவேதை.

வண்மையாமின்னமொருகருமானங்கேள் மார்க்கமுடன்நாதாக்களதீதவித்தை, உண்மையுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாபாருஉவப்பானகல்லுப்புபலமோகால்தான், திண்மையுடன்மதியுப்பு பலமோகால்தான திறமான துருசதுவும்பலமோகால்தான், நன்மைபெறசாரமதுபலமோகால்தான்நலமானசாரமதுபலங்கால்கூட்டே. ௭௦

கூட்டவேலிங்கமதுபலமோகால்தான்குணமானபூநீறு பலமோகால்தான், வாட்டமுடன்சீனமதுபலமோகால்தான்வகுப்பானதுத்தமதுபலமோகால்தான், காட்டமுடன்சாரமென்றசெயநீர்தன்னால்

நலம்பெறவே தானரைப்பாய்பத்துசாமம், நீட்டமுடன்யாறுமாற் றுணிக்கொப்பாய் நேரானபசும்பொன்னுதகடதாக்கே. ௬௱௧

தகடானரேக்கதனை யெடுத்துமைந்தா தண்மைபெறமெழுகத னைதகட்டிற்பூசி, நிகடானமெழுகதனைப்பூசியல்லோ நேர்ப்புடனே பூக்காவிக்குள்ளேபோடு, சகடானசெம்பதுவுங்கட்டியேதான் சார் பானதங்கமதுவாகும்பாரு, பகடானமாற்றுவகை கூறப்போமோ பசுந்தங்கயிதுக்கீடு சொல்லொண்ணாதே. ௬௱௨

சொல்லவென்றால்நாவேதுபாவுமேது சுருதிமுதல் யாராய்ந்து படித்துமென்ன, வெல்லவேசித்தர்கள்கைமறைப்பு மேதினியிலாரா லுங்காணப்போமோ, புல்லவேகாலாங்கிநாதர்பாதம் போற்றியே சதாகாலம்பணிந்துநித்தம், நல்லவேமானிடர்கள் பிழைக்கவென்று நாட்டினேன்போகரிஷி நவிலத்தானே. ௬௱௩

வெள்வங்கக்களங்கு.

நவிலவேபோகரிஷிசொல்லுமாற்கம் நாட்டுளோர்கருவாளிகா ண்பான்பாரு, புவிலவேவின்னமொருகருமானங்கேள் புகழானவெ ள்வங்கம்பலமொன்றாகும்,கவிலவேபாஷாணம்பலமொன்றாகும் கடி தானவயமதுவுந்தூளேகாலாம் தவிலவேரசமதுவும்பலங் காலாகும் தாழ்மையுடன்றானரைப்பாய் சாமம்நாலே. ௬௱௪

நாலானசாமமதுவரைக்கும்போது நலமானமெழுகதுபோ லா கும்பாரு, பாலானதேனதுவுமிரண்டுசாமம் பாகமுடன்றானரைப் பாய்மைபோலாக, வேலானபசுநெய்பால்சாமம்நாலு மிக்கானவெ ண்காரம்பொரித்துப்போடு, கோலானகரண்டியினால்க் கிண்டிக்கொ ண்டு கொப்பனவேவச்சிரமாங் குகையிற்போடே. ௬௱௫

போடவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து பொங்கமுடன் ரவிதனி லேகாயவைத்து,நீடவேகுகைதனிலேயுருக்கியேதான் நிலையானகள ங்குதனையுடைத்துப்பாரு, நாடவேகளங்குதனைசொல்லப்போமோ நாதாக்கள்செய்புமிதுவதீதமாற்கம், கூடவேகளங்குதனையெடுத்துக் கொண்டு குமுறவேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்றே. ௬௱௬

பத்தானயிடைதனிலேகுருவொன்றீய்ந்து பதமாகத்தானெடு த்தவூதிப்போடு, புத்தானகளங்கதுவும்நீங்கியல்லோ புகழானவெ ள்ளியதுமாற்றுகாணும், மத்தானவெள்ளியதுபசுமைமெத்த மகத் தானமட்டமதுநாலுக்கொன்று,சித்தானதங்கமதுவொன்றுகூட்டித் தெளிவாகவாரடித்துப் புடத்தைப்போடே. ௬௱௭

கரிவங்கவெட்டை.

போடவேமாற்றதுவும்பசுமையாகும் பொங்கமுடனின்னமொரு மாற்கங்கேளு, நீடவேகரிவங்கம்பலமும்வாங்கி நிலையானதாளகமும்சரியதாக, மூடவேமுலைப்பாலால்தானரைத்துமுசியாமல்வங்கத்துக்கங்கிபூட்டி, சூடவேசீலைமண்வலுவாய்ச்செய்து சூட்சமுடன்கெசபுடத்தில் போட்டிடாயே. ௬௱௮

போட்டவுடன்தீயாறியெடுத்துப்பாரு பொங்கமுடன் களங்கமதுயென்னசொல்வேன்தாட்டிகமாய்களங்கமதையெடுத்துமைந்தா தாக்கடாரவிதனிலேபத்துக்கொன்று, நீட்டமுடன்கொடுத்துருக்கியூதிப்போடு நேரானசெம்பதுவுங்கட்டிப்போச்சு,வாட்டமுடன்செம்புதனைபதனம்பண்ணு வாகுடனேவெள்ளிதனில்நாலுக்கொன்றே

ஒன்றுடனேவாரடித்துப்புடத்தைப்போடுஓகோகோபசுமையதுசொல்லப்பொமோ,குன்றானமலைமீதிலிருக்குஞ்சித்தர் கூர்மையுடனாராய்ந்த நூல்கள்தன்னில், நன்றானகைமறைப்பு யாவும்பார்த்து நலமுடனேதேர்ந்தெடுத்தவிந்தபாகம்,பன்றானமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று பாடிவைத்தேன்போகரிஷி பண்பாய்த்தானே. ௬௱௰

போகர் டோல்வித்தை.

தானவித்தையதுவதீதவித்தை தயவுடனேமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, மானகாட்டகத்தில்சென்றுயானும் மார்க்கமுடன்மூலியொன்றுயாராய்ந்தேதான், கோனையிடையர்களையிடமுங்கேட்டு குறிப்பாகஇடைக்காட்டார்சமாதிகண்டு, பானசமாதியிடம்சென்றுயானும் பரிவாகநானவரைக் கண்டிட்டேனே. ௬௧௧

கண்டிட்டபோதையிலே சித்தர்தாமும் கடுகெனவேயாரப்பாவென்றுகேட்க, யண்டிட்டுயடியேனுந்தாள்பணிந்து மகாதேவர்காலாங்கிசீஷனென்றேன், தெண்டிட்டயெந்தனையும்கேள்விகேட்டார் தெளிவுடனேவுத்தாரஞ் சொன்னேனப்பா, விண்டிட்டுநானவரை வணங்கிமிக்க வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் கேட்டேன்பாரே. ௬௧௨

கேட்டேனேயென்மீதில்கிருபைவைத்துக் கீர்த்திபெறயெந்தனுக்குவுபதேசித்தார், மாட்டேனேயெண்ணாமல்சித்துதாமும்மனங்கொண்டுபோதித்தார் கோடிமாற்கம், தாட்டிகமா யானுமல்லோ கண்டாராய்ந்து தயவுடனேநானவரை கருவுகேட்டேன், வாட்டிகமாய்கருவெனக்குவுரைத்தாரப்பா வாகுடனேவனாந்திரத்தில்சென்றேன்காணே. ௬௧௩

சண்டேனேமூலியுடவனுந்திரத்தை சாடெல்லாந்தான்திரிந்து யெடுத்தேனப்பா,விண்டேனேமதிமயக்கப்பூடுவொன்றுவிரைவான திலைகப்பூண்டுவொன்றுதானும், அண்டாதமரந்தனிலேயேறுங்கொட்டைஅழிஞ்சியிடவித்தப்பாவதனேடொக்க, பண்டானபழத்தோடுஒடும்போக்கி பாங்குடனேகுழித்தயிலம்வாங்குவாயே. ௯௧௪

வாங்கியேதயிலமதைபதனம்பண்ணு வாகுபெறசீஷாவிலடைத்துக்கொண்டு, ஏங்கியேதிரியாதேமாணுகேளு யெழிலானவித்தையிந்திரஜாலவித்தை, தூங்கியேதுஷ்டருடன்கூடாமற்றான் துணையானசீஷனென்றுதேடிக்கொண்டு, பாங்குபெறஜாலவித்தை யாடுவாய்நீ பாரினிலேசித்தனேப்போலாவாய்ப்பாரே. ௯௧௫

பாரப்பாதயிலமதுமயக்கும்பார்வை பாரினிலேவித்தைக்குகருதானுகும், ஆரப்பாமேதியின்றேலினுலே அப்பனேடோலொன்றுவுண்டுபண்ணி, நேரப்பாயிருபுரமும்கச்சைபூண்டு நெடிதானதோல்வாருயிறுக்கிமாட்டி, சீரப்பாமுடிச்சிமுப்பத்திரண்டு சிறப்புடனேதலைபுறத்தில்சுறுக்கிடாயே. ௯௧௬

சுறுக்குடனேசூத்திரமாங்கயிருமாட்டி சேர்டினைகள்மிக்கவதுசெய்துகொண்டு, குறுக்குடனேதிரைமாட்டிகொம்புகட்டி குடியானபேர்களொருபக்கம்நிற்க,முறுக்குடனேகிடாவொன்றுநேர்நிறுத்திமூர்க்கமுடன்கத்திகொண்டுவெட்டினேன்யான்,தருக்குடனேசினபதிசெனங்களெல்லாம் சட்டமுடன்தான்பார்த்து பிரமித்தாரே.

பிரமித்துநிற்கையிலேயடியேன்தானும்பேரானகிடாவதனையெடுத்துமைந்தா, திரமுடனேடோலிக்குள்தானடைத்து திறமையுடனுள்ளிருந்தகிடாவைத்தானும்,வாமுடனேதானழைத்துசெனங்கள்முன்னேபானிலத்தில்நடுநடுங்கிபிரமித்தேங்க,குரமுடனேதானழைத்தேன்கிடாவையப்பா கொப்பெனவேகண்டுபயந்தொதுங்கினுரே.

ஒதுங்கையிலடியேனுமுன்னிருந்த வுயிர்போனகிடாவதனையடக்கஞ்செய்தேன், பதுங்கையென்றடோலிக்குள்ளடைத்துப்போட்டேன், பார்வைக்குதிரைமறைவில்காணுமற்றான் சதுங்கையுடன்கிடாவங்கேகுதிக்கும்போது, சனங்களெல்லாம்பார்த்து மிகவாசரித்து மதுங்கையென்றமரம்போல்நின்றுவிட்டார் மன்னவனேசாலமென்ற மோடியாமே. ௯௧௯

மோடியென்றதொழிலதனைச்செய்யும்போது முன்செய்தகருத்தயிலம்லாடமிட்டு, ஓடியேதுலைதூரம்சென்றுபோயி வுத்தமனே

வேடமதுபூண்டுகொண்டு, தேடியேகுறத்தியென்ற பெண்ணைப்போலதெரியாமல்சாலமென்றமையைத்தீட்டி, நீடியேபெட்டியிலடக்கஞ்செய்தேன் நீணிலத்தில்யெல்லவரும் பார்த்திட்டாரே. ௩௨௰

பார்க்கையிலேபெட்டிதனில் மூடிவிட்டேன் பாராளும்ராசர்முன்னேயடக்கஞ்செய்தேன், மூர்க்கமுடன்கட்டாரிதன்னைநோக்கிமுயன்றுமேமேல்நோக்கிபூமிதன்னில், தீர்க்கமுடன்பெட்டியின்றன்பக்கம்நின்று தீரமுடன்குத்திவிட்டேன்மாதுதன்னை, மார்க்கமுடன்மாதினிடபக்கம்வெட்டு மானிலத்தில்செனங்களெல்லாம்மயங்கினரே

மயக்கமுடன்நிற்கையிலேயடியேன்தானும் மறைப்புடையமையதனையெடுத்துக்கொண்டு. தியக்கமுடன்நெற்றிதனில்பூசிகொண்டு தியங்கவேயெல்லோரும்பிரமித்தேஞ்ச, தயக்கமுடன்மறைப்புடனேபோயிருந்துசணழ்திலேகுறமாதுபானுந்தானும், துயக்கமுடன்வெளியரங்கமாகிவந்தோம் துரைராஜர்மெச்சிடவே செய்தேன்யானே.

செய்தேனேமோடியிலேபனந்தம்பேர்க்கு சிறப்பானசாலத்திலனந்தம்பேர்க்கு, செய்தேனேபேதனங்களனந்தபபேர்க்குசெழிப்பானகிண்ணவித்தையனந்தம்பேர்க்கு, செய்தேனேசோளியிலேயனந்தம்பேர்க்குசெடல்கட்டி வித்தைகளிலனந்தம்பேர்க்கு செய்தேனேபச்சிலையிலனந்தம்பேர்க்கு சோதித்தேன்கோடிவித்தையதிதம்பாரே. ௩௨௩

பார்த்திட்டேன்சாலமென்றவித்தைதன்னைப் பரிவாகசீனபதிலுற்றோர்தாமும், கார்த்திட்டவித்தைக்குயெந்தன்மீறுகருணைபெறவெகுபேர்களாசிர்மித்தார், ஐர்ந்திட்டேனவர்களுக்கு யுபதேசித்தேன்யெழிலானவித்தைகளைக்கற்பித்தேதான் ஊர்த்திட்டுசீனபதிவிட்டுநீங்கி வுத்தமனேகுளிகைபதுகொண்டேன்தானே. ௩௨௪

கொண்டேனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டேன் கோடானவித்தையெல்லாம்யானும்பார்த்து, கண்டவர்கள்பார்த்துமிகபிரமைகொண்டு காசினியில்செய்வதற்குகருவுஞ்சொன்னேன், விண்டபடிபொருவருக்கும்சொல்லவேண்டாம் வேதாந்தத்தாயினது வருளும்பெற்று, தொண்டனெனும்பெயர்பெற்றுசதாகாலந்தான் தொல்லுலகில்சித்தனைப்போல் வாழ்குவாயே. ௩௨௫

போகர்நீராவிக்கப்பல்செய்தது.

வாழவேயின்னமொருசூத்திரங்கேள் வையகத்தில்நாதாக்கள்செய்யமாட்டார், நீழ்கவேகருவூராரனேகஞ்செய்தார் நிலையானவித்

தையிதுவதிதவித்தை, சூழ்கவேகண்ணபிரான் பள்ளிகொண்டமுனி
யானசித்தரிஷிதடமுங்கண்டேன், மாழ்கவேபாற்கடலின் மத்திபத்
தில்மகத்தானகப்பவொன்று செய்தேன்யானே. ௬௨௬

செய்யவேமராமரக்கப்பல்தானும் சிறப்பாக ளாயிரங்கூட்டத்
தோடும், பையவேசூத்திரமாமரக்கலந்தான் பாருலகில்சீனபதியார்
கள்மெய்ச்ச, மெய்யவேநீளமதுசெஜமெண்ணூறு மெதிரானவகல
மதுசெஜமைநூறு பெய்யவேசதுரமதுதீர்மானித்துபிசகின்றிமுடித்
தவகைகூறுவேனே. ௬௨௭

கூறுவேன்சட்டமதுபலகைகொண்டு குறிப்புடனேவில்லாணி
தான்புனைந்து, வாறுடனேகயளர்நீளமளவெடுத்துவகுப்புடனேசெ
ம்புவைதன்னிற்சேர்த்து, காறுடையவடிப்பீடந்தான்புனைந்து கரு
வானவாணிமிகத்தான்முடுக்கி, பேறுடையவிட்டமதுகுறுக்கணிந்து
போரானகாலுடனே மாட்டிடாயே. ௬௨௮

மாட்டவேதொட்டியென்றபீடமாச்சு மகத்தானயேழுவரையு
ண்டுபண்ணு, நீட்டமுடன்காலாறுமண்டபத்தில் நிலையானதூணது
போல்செய்துமேதான், வாட்டமுடனுயரமதுசெஜநூறுகும்வாட்ட
னேயேழுவரையுள்ளடக்கி,பூட்டகமாய்முதல்வரையில் பலகைபோ
ட்டுப் புகழாகமேல்மூடிவழிசெய்தேனே. ௬௨௯

வழியானவறுபத்துநான்குவீடுவரையானஎழுவரையின்கீழேய
ப்பா, நெறியானசன்னங்களுமனந்தமாகி நேரானதெற்குமுசம்வட
க்குமாக்கி,விழியானமேற்குமுகம்கிழக்குமாக்கி வீரானகோட்டை
யதுவுள்ளடக்கி, முழியானதெத்துடனேவாசலாக்கி முனையானயிரு
புரமும்சுக்கான்பாரே. ௬௩௰

பார்க்கவேமுதல்வரைக்குமேலேயப்பா பாங்கானவிரண்டாங்
கால்மச்சியப்பா, ஏர்க்கவேபலகைபோல்சுவறுண்டாக்கி யென்மக
னேநாற்புறமுங்கதவுண்டாக்கிதிர்க்கமுடன்சட்டமதுமேலேபோட்
டுத்திறமானமாணிமிகப்பூட்டிமாட்டி, மாற்கமுடன் சிறுபாணிமே
லேகட்டி மகத்தானசுக்கானின்யாணிபோடே. ௬௩௧

போடவேகீழாணிமேலாணிகொண்டுபொங்கமுடன்சூட்சமமா
ட்டிப்போடு, நீடவேமூன்றுங்கால்மச்சுவீடு நேர்ப்பானபலகைகொ
ண்டுமூடிப்போடு,கூடவேசுத்தெளகுப்சன்னல்வைத்துக் கொப்பன
வேவறுபத்துவாசல்தன்னில், மேடவேவாசலுக்கு பலகைபோட்டு
மேன்மையுடன்சட்டமதாய் பதிந்துசாத்தே. ௬௩௨

சாத்சயிலேசூட்சமுடனணிபோட்டு சார்பாகமூலியிடம்சுக்கான்மாட்டி, காத்சடங்கும்பக்கமதில்சூட்சம்போட்டுபாங்குடனேசற்றெங்கும்கதவுமாட்டி,நேத்தியதாய்மேல்வட்டம் கீழ்வட்டங்கொண்டுகெடிதானவுள்வட்டந்தன்னில்சுக்கான்,மாத்தியேதான்முடுக்கிவட்டத்தைமாட்டி வகையுடனேநாலாங்கால்மச்சிதாமே. ௯௩௩

தாமேதான்பச்சியதுவறுபத்துநான்கு தாழ்வானவாசலதுநூற்றிருபத்தெட்டு, போமேதானிருபக்கம்கதவுமாகும்போக்கானவாசலதுவுள்கதவுகொண்டு, வேமேதான்சங்கிலியுமள்ளுமாட்டி மேலானசன்னல்களுக்குறிதியாணி, நாமேதானினைத்தவண்ணம்முடித்தேனப்பா நலமாகசுற்றெங்குங்கிராதிதானே. ௯௩௪

கிராதியாமிருமூலேசுக்கான்போட்டுக்கீர்த்தியுடனஞ்சாங்கால்மச்சுமாக்கி,தராதிபரும்தானிருக்கமச்சுமாகி தாழ்வானயடிவாரம்சுரங்கம்பேலாம், கிராதியுடன்வறுபத்துநான்குமாளி நிர்மித்துபலகையுடன்சட்டமாட்டி, பராதியுடன்சன்னல்களுமிகவுண்டாக்கிபக்கமெல்லாம்சூத்திரமாம்பலகைதானே. ௯௩௫

பலகையாமறுபத்துநாலுவாசல் பாங்குடனேசீர்திருத்திவுள்ளேசட்டம், நிலகையுடன்யிருபக்கம்வாசல்விட்டுநிவர்த்தியுடன்சுற்றிலுமேகதவமைத்து,பல்கையுடன்சட்டமதால்பலகையாட்டிமார்க்கமுடன்காற்றதுவும்வொடுங்கிநிற்க,சலகையுடன்கிராதிகளில்கண்ணுடியாலே சாங்கமுடன்வாசல்வழிநூற்றிருபத்தெட்டே. ௯௩௬

எட்டானமேல்வாசல்சன்னலாகும் மெழிலானவைந்தாங்கால்மச்சியாக்கி, திட்டானமாளிகையாமறுபத்துநாலு திடமானகோட்டையதுநூற்றிருபத்தெட்டு, மட்டானவழிகளிலே சூத்திரங்கள்மாட்டி மகத்தானகிராதிகளில்பிரதமைகளமைத்து, வட்டானவாசலுநெடுவாசல்வட்டம் வகுப்புடனேயிரும்புகம்பி யிருபத்துநான்கே.

நால்லானகுழாவதுவுமிருபத்துநாலு நலமாககீழ்வரை வூணிமிகநாட்டி, காலானகுத்துக்கால்யிரும்புவடசட்டம்கதிரானவாணிகளால்கொண்டுமிகமுடுக்கி, மேலானநீளவரைமுக்காலுமட்டும் நெடுஞ்சட்டப்கீழ்வட்டமிசக்கொண்டுநிறுத்தி,கோலானபக்கமெல்லாம்யிரும்புக்கால்மாட்டி சொடிதானசுக்கானுங்குழைபக்கந்தானே. ௯௩௮

பக்கமுடன்மேலரைவூடுருகமாட்டிப்படியுடனேவாராங்கால்ம ச்சிவீடப்பா,நிக்கயிடமிருப்பதற்குபிருபுரமுமாணி நிரமித்துசுக்கா னேவடங்கொண்டுதிருப்ப, சுக்கனிடனிருபக்கம்சங்கிலியால்மாட்டி சுழலானநடுமையமிருபக்கந்தானும், தக்கபடிவுள்ளுருளை யிரும்புகு ழல்தானும் சமைத்திட்டேன்தலைபுரத்தில்வக்கினியுமாச்சே. ௯௩௯

மூச்சப்பாயிடப்பக்கம்தண்ணிபதுநிற்க அப்பனேகுழ லொன்று சமைத்திட்டேன்யானும், மூச்சப்பாபேசாமல்குழைகளுகும்புக்கு முளையானதண்ணீரும்சொதிக்குமிகவேளை, வாச்சமுடன்தாள்திறந் துதண்ணீருமாவிமற்றுமுள்ளகுழைகளுக்குதானருந்தியோட,காச்ச நீராவிகுழல்தனிலேபுகுந்துகருவானசக்கரத்தைதிருப்பமிகலாச்சே.

திருப்புகையில்சக்கரமும்சுக்கானும்கொண்டு திறமுடனேயே மூராங்கால்மச்சியதுநின்றுபொருப்புடனேவாணிதனைத் தட்டிப்போ ட்டேன்பொங்கமுடன்மறக்கலமுநிற்கலாச்சு, தருக்கமுடன்கள்ளா ணிகொண்டுமாட்டிதகைமைபெறமரக்கலத்தைநிறுத்தியானும்,குரு க்கமுடன்புகையடக்கிநங்கூரத்தைக் குறுக்கிடவேகடைசிமுனைமாட் டினேனே. ௯௪௧

மாட்டினேன்சக்கரமுமெட்டதாகும் மாற்சமுடன்வுள்ளாணிய ச்சியாணி,நாட்டியேதுளைகொண்டுதாள்முடுக்கிநலமாகச்சக்கரம்சட் டிபூட்டி, வாட்டமுடன்மரக்கலமத்திவாசல்வழியுடனேதாளனிந்து வாணிமாட்டி, தேட்டமுடன்மேல்வரைகீழ்வரைபட்டும் தேரினது சக்கரம்போலசட்டமாமே ௯௪௨

சக்கரமாம்வுள்வரிசைநெடுவரிசையாவும் சட்டமுடன் பிருமெடு த்துவாணித்தன்னால், பக்கமெலாம்குழாய்களுக்குகம்பிமாட்டிபாங் குபெறவுள்ளாவிவூடுதாக்க,நெக்கவிடமில்லாமல்புகைகள்நிற்கநேரா கக்குழல்பினலில்முடுக்கிவிட்டு, தக்கபடிநீராவிநிதானம்பார்த்துதந் திரமாய்சூத்திரமுண்டாக்கினேனே. ௯௪௩

ஆக்கமுடன்கப்பலொன்றுநேமித்தேதான் அதின்மேலேவெகு சனங்கள்யேத்திவிட்டேன்பார்க்கமுடன்சித்தர்முனிரிஷிகள்தம்மை பாங்குபெறமேலவரையேத்திவீட்டேன்,நோக்கமுடன்மேல்வரையி ல்நானிருந்தேன்நோட்டமுடன்சுக்கானைமுடுக்கிவிட்டு, சோக்கமுட ன்கடலேமூஞ்சுத்திவந்து சூட்சமுடன்கப்பலதைநிறுத்தினேனே.

நிறுத்தினேன்சீனபதிக்கடலோரந்தான் நேர்ப்புடனேசித்தர் முனிரிஷிகள்தாமும், திருத்தமுடன்தானிறங்கியாசிரமத்தில்சிறப்பா

சென்றுவிட்டார்செனங்களெல்லாம், பெருத்தமுடன்சுக்கானைமுடுக்கியானும் பொங்கமுடன்சீனபதிக்கடலைவிட்டு, வருத்தமுடனிமையகிரியோரப்பக்கம் வாகுடனேசென்றுமல்லோநிறுத்தினேனே.

நிறுத்தினேன்னிமையகிரியோரந்தன்னில்நிலையானசித்தர்முனிரிஷிகளெல்லாம், திருத்தமுடன்கப்பலிலேயேத்தியானும் செனறேனேயானுமல்லோகடல்மார்க்கந்தான், ஒருத்தமுடனுலகமெங்குஞ்சுத்திவந்தேன்ஒகோகோனாதாக்கள்மெய்ச்சயானும், நிருத்தமுடனயிமையகிரியோரந்தன்னில் னேமமுடன்மறுபடியும்வந்திட்டேனே.

வந்திட்டேன்மேருகிரிபர்வதந்தன்னில்வாகுடனேசித்தர்களைபிறக்கிவிட்டேன், தந்திட்டாரெந்தனுக்குமெய்ச்சியேதான் தாரணியில்தீதமென்றவித்தையெல்லாம், முந்திட்டயெந்தனுக்கு கிருபைவந்து மோசமில்லையென்றுசொல்லியுபதேசித்தார், பந்திட்டயெந்தனுக்குபட்சம்வைத்து பாலித்தார்வெகுகோடிவித்தைதானே.

தானானவித்தைகளுமனேகங்கொண்டேன்தாக்கானவினோதமென்றமார்க்கமெல்லாம், கோனானகுருவருளால்தன்னைப்போற்றி கூர்மையுடன்றான்வணங்கிநின்றேன்யானும்,வேனானகாலாங்கிநாதர்தாமும்விருப்பமுடன்யென்மீதுபட்சம்வைத்து,தேனானவமிர்தரசகுளிகைதன்னை தெளிவுடனேயிருக்குமிடஞ்செப்பினாரே ௬௪௮

செப்பினாரெந்தனுக்குகாலாங்கிதாமும் தேற்றமுடன்வளப்பமெலாமறிந்துகொண்டேன்ஒப்பமுடன்வமிர்தரசக்குளிகைசெய்துஒழுங்குபெறசீனபதிமாந்தருக்கு, தப்பிதங்களில்லாமல்முடித்துயானும் சார்புடனேதந்துவிட்டேன்மைந்தாகேளு,கெப்பமுடன்வெள்ளையென்றமாந்தருக்கு நேர்புடனேகற்பித்தேன்கோடிதானே ௬௪௯

கோடானகோடிமுறைபனந்தஞ்சொன்னேன்கூறினேன்நாதாக்கள்கூராவண்மைபாடானபாட்டர்திருமூலத்தார்கள்பாடினார்முன்பின்னாய்ப்பாடிபோட்டார்,தேடானபொருளெல்லாம் தேடிக்காணதெளியாதுயவர்நூலில்வொன்றுங்காணா, மாடானமனிதரப்பாவறியாமற்றான் மானிலத்தில்சாத்திரத்தைப்பொய்யென்றாரே. ௬௫௰

பொய்யென்றார்சாத்திரங்கள்மறைவுகாணார்பூதலத்தில்கெட்டலைந்துநூலைக்காணார், மெய்யென்றநூலதனைக்காணார்மாண்பர்மேதினியில்மாண்பர்களேசொல்லப்போமே,கைகண்டசாத்திரத்தின்உளவுகாணார் சாசினியில்நூல்பார்த்துச்சலித்துபோனார், நெய்யென்றருசிபாகந்தெரியாமற்றான் நிம்பெண்ணையுண்டதொரு கதைபோலாச்சே. ௬௫௧

அயக்குடோரி.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருகருமானங்கேள் அப்பனேயாம்கண்டமார்க்கஞ்சொல்வோம், பேச்சப்பாமணலிரும்பு கொண்டுவந்துபேரானசரவுலையில்பழுக்கக்காய்ச்சு, நேச்சென்றசம்மட்டி மட்டங்கொண்டு நெருப்பானவதடடனேசரடுபோக்கி, கூச்சன்றமணலிரும்பு காச்சடித்துக்குறையாமல் சேத்தளத்தில்பாதிகாணே. ௯௫௨

காணவேவயமதுதான்கவனேபோலாம் கசடற்றவெளளி தனக்கொப்பதாகும், மாணவேவாரடித்துநீட்டிப்பின்பு மார்க்கமுடன்சேரதுதான்ராவிமைந்தா, தோணவேசரக்கதுதான் சுத்திகேளும் துறையானபழச் சாற்றில்நாலுநாளும், வேணவேதிரிபலாதிகஷாயத்தாட்டி விருப்பமுடன்தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. ௯௫௩

நாலானசாமமதுவாட்டிப்பின்பு நலமுடனேகுடோரியது வெண்காரந்தான், பாலானவயல்நணடுவரப்புநண்டு பாகமுடன்பாலெடுத்துவெண்ஙாரத்தை, நூலானநூல்படியேதெளிந்துயானும் நுணுக்கமுடன்தானரைத்துவயத்திலூட்டி,வேலானகுடோ்ரியென்றகாரந்தன்னால் விருப்பமுடன்தான்பிசரி மூசைக்கேற்றே. ௯௫௪

ஏற்றவே வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து யெழிலானசிலையதுவலுவாய்ச்செய்து போற்றியேரவிதனிலே காயவைததுப புகழாகசரவுலையில்வைத்தூது நாற்றமென்றசகடதுவு மிகவேநீங்கி நலமானவயமதுவும் வட்டுபோலாம், கூற்றனென்னும்வெண்காரக்குடோரியாலே குணமானவயமதுவும் வெளுமைபாரே. ௯௫௫

பாரென்றவயமதுவும் தய்யாளுகும் பாங்கான குடோரியதுகட்டுமார்க்கம், நேரென்றதுருசதுவுமயத்திற்பாதி நெடிதானதுருசுக்குபாதிகெந்தி, மேரேதான்கெந்திக்குப்பாதிசூதம் மேலானசூதத்தில்பாதிவீரம், சேரென்றவீரத்தில்பாதிபூரம் செயமானபூரத்தில்பாதிதாணே. ௯௫௬

பாதியாம்பூரத்தில்பாதிதாரம் பாங்கானதாரத்தில் பாதிதுத்தம் சோதியாம்துத்தத்தில்பாதிசீனம்சுடரானசீனத்தில்பதிவாளம் வாதியாம்வாளத்தில்பாதியுப்பு வாகானவுப்பிலேபாதிபூநீர், நீதியாமித்தனையுமொன்றாய்க்கூட்டி நினைவாகவாறுவகை செயநீருட்டே.

ஆட்டவென்றால்மெழுகதுவும்நாலுசாமம் அப்பனேமைபோலவரைத்துமைந்தா,நீட்டமுடன்சிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு நிலையானகுடோரியதுசொல்லப்போமோ, வாட்டமுடன்வெள்ளிசெம்பில்

பத்துக்கொன்றுவலுமையுடன்தானுருக்கிகுடோரியொன்றுநேட்ட முடன்வுருக்குமுகந்தன்னிலிய மிகரானகளங்கமதுபோலாம் பாரே.

பாரப்பாகளங்குதனையோட்டிஹூதப் பாங்குபெறத்தகடடித்து ப்புடத்தைப்போடு, நேரப்பாபுடமாறியெடுத்துப்பாரு நேற்பான செம்பதுவும்நீங்கியேதான், வேரப்பாவெள்ளியதுயெனடயேநின்று விரைவானமாற்றதுவுமாறுகாணும், மாரப்பாதங்கமென்ற காசிதா னும் மகிழ்வாகநானுக்கு வொன்றுசேரே. கூ௫கூ

ஒன்றுகத்தான்கூட்டிமைந்தாபாரு வுத்தமனேவாரடித்துப் பு டத்தைப்போடு, குன்றானபுடமதில்மாற்றுகாணும் கூரானசெம் பொனனுசொல்லப்போமோ, தன்றானபொன்னதுவும்சித்தர்வே தை சாங்கமுடன்மானிடரால்செய்யப்போமோ, பன்றானசாத்திரங் கள்மிகவாருய்ந்து பாடினேன்போகரிஷி பண்பாய்த்தானே.

உப்புசெந்தூரவேதை.

தானனவின்னமொருவயணங்கேளு தயவானவெடியுப்புயிந்து ப்பாகும், மானனகரியுப்புவளையலுப்பு மகத்தானசவிட்டுப்புக் கல் லுப்பாகும், கானனகாய்ச்சுப்புகெந்தியுப்புக் கருவானஅட்டுப்புபா றையுப்பு, வேனனபடிகாரம்வெண்காரந்தான் விதர்ப்பானயெரிகா லனுப்புமாமே. கூசுக

உப்பானமேனியுடவுப்புமாகும் ஒளிவானபூநீறுமுப்புமாகும், வைப்பானதுருசுடனேதுத்தமாகும் மார்க்கமுடனிதுவெல்லாமொ ன்றாய்க்கூட்டி,மெப்பானகல்வமதிலிட்டுமைந்தாமேன்மையுடன்சம னிடையாய்நிறுத்துப்போடு, ஒப்பானமேனியிடமூலிச்சாற்றால் ஒங் குபெறத்தானரைப்பாய்சாமமெட்டே. கூசுஉ

எட்டானசாமமதுவரைத்தபோது யெழிலானபில்லையதுசெய் துகொண்டு, மட்டானவகலில்வைத்துச் சீலைசெய்துமயங்காமல் ரவி தனிலேகாயவைத்து, திட்டானகோழியென்ற புடத்தைப்போடு தீ யாறியெடுத்துப்பார் சிவப்போகொஞ்சம் வட்டானபில்லையதுகல்வ மிட்டு வளமுடனேமேனியின் சாற்றாலாட்டே. கூசுரு

ஆட்டவென்றால்மேனிச்சார் புடமோபத்து அப்பனே முன் போலப்புடத்தைப்போடு, வாட்டமுடன்புடமதுவுந் தீர்ந்தபின்பு வாகானகுமரியிடச் சாற்றாலாட்டு, நாட்டமுடன்பத்துபுடம் குமரி ச்சாற்றால் நலமுடனேபோட்டபின்மைந்தாகேளு, நீட்டமுடன்கை யானின்சாற்றலப்பா நினைவாகப்பத்துபுடம் போட்டிடாயே.

போடவேமுப்பத்தும்தீர்ந்தபின்புபொங்கமுடன் புளியாரைச் சாற்ருல்மைந்தா,கூடவேபத்துபுடம்முன்போல்போடு குறையாமல் கோழியென்றபுடமேயாகும், நீடவேநொச்சிலேயின் சாற்ருலாட்டி நீட்டமுடன்பில்லையதுசெய்துகொண்டு, வாடவேசில்லிட்டுச்சீலேசெய்து வளமாகமுன்போல பத்துபுடம்போடே. கூசாரு

போட்டவுடன்பிலலேயது சிவப்புமெத்த போக்கானவுப்புடனேசூதஞ்சேர்த்து; வாட்டமுடன்வாறுவகைசெயநீர்தன்ருல் வளமாகத்தானரைத்துப்பில்லேதட்டி, நீட்டமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து நேர்புடனேசில்லிட்டுச் செய்துகொண்டு தேட்டமுடன்கோழியென்றபுடத்தைப்போடு தெளிவானசெந்தூரமாகுந்தானே.

தாஞனசெந்தூரம்வெள்ளிசெம்பில் தாழ்மையுடன் பத்துக்குவொன்றுபோடு, மாஞனகரியோட்டில்வூதிப்போடு மயங்காதேவெள்ளியென்றபிடைதான்காணும், வேஞனசெம்பதுவும்நீங்கியல்லோ விரைவானவெள்ளியதுபசுமைகாணும், போஞனகுருவருளே சதாசித்தந்தான் குணமுடனேபோற்றிசெய்து வாழ்குவாயே. கூசாஎ

வாழ்கவென்ருலின்னமொருகருமானங்கேள் வாகானசெந்தூரமண்டலந்தான, நீழ்கவென்ருல்தேகமதுவுளுப்புராது நீணிலத்தில்யெப்போதுமிருக்கலாகும், தாழ்கவென்ருல்தேகமதுமழியாதாகும் சதாகாலம்கற்பமுண்டோர்க் கொப்பாவார்பார், மூழ்கவென்ருல் தயிலமதுசெப்பக்கேளும் முனேயானபாகமது வுரைப்போம்தாமே.

காயகற்பத்தயிலம்.

தாமேதான்யெள்ளெண்ணேப்படிதாஞென்று சரிபானமுத்தெண்ணேப்படிதாஞென்று,காமேதான்பசுநெய்யும்படிதாஞென்றுகருவானவழிஞ்சியிட தயிலம்கால்தான், வேமேதான்விராலியிட தயிலமப்பா வீரானசிவஞரின்தையிலம்கால்தான்,நாமேதான்வாலுமூவைத்தயிலங்கால்தான் நலமானகருஞ்சீரந் தயிலங்கூட்டே. கூசாகூ

கூட்டவேமூலிவகை சொல்லக்கேளும் கொடிதான வேலியிடமூலிச்சாறும், நீட்டமுடன்தைவேளேச்சாறுங்கூட்டி நெடிதானகுமரியிடச்சாறும்சேரு,காட்டமென்றவல்லாரைச்சாறுஞ்சேர்த்துக்கருவானகையானின்சாறும்கூட்டு, தேட்டமென்றபொடுதலேயின் சாறுங்கூட்டித் தெளிவானஆதண்டைச் சாறுசேரே. கூஎய

சேர்க்கவேசாருென்றுநாழியாகச்சீர்பெறவேதானிடித்துஒக்கச்சேர்த்து, ஏர்க்கவேயெண்ணேயுடன்தான்கலந்து யெழிலாககற்கவ

கைசொல்லக்கேளு, பாக்கவேகடுக்காயுந்தான்றிக்காயும்பண்பான மாசியென்றகாயுங்கூட்டி, மார்க்கமுடன்மிளகுடனேநெல்லிக்காயும் மதிப்பான தேசாரமோமங்கூட்டே. ௯௭௧

ஓமமுடன்கற்கடகசிங்கியப்பாவுத்தமனேகஸ்தூரிமஞ்சளப்பா நேமமென்றசெம்பூரான்பட்டைதானும் நேர்த்தியாய்பூலாவின் கிழங்குகூட்டி, தாமமென்றகோஷ்டமென்னுஞ் சார்ந்துயூரல் தனியான வேப்பரிசியிருசீரங்கூட்டி, நாமமென்றஅகிற்கட்டை சந்தனமுஞ் சேர்த்து நலமுடனேதானரைப்பாய் பசும்பாலுதாமே. ௯௭௨

பாலானசரக்குகளில்பலமொன்றதாகப் பாகமுடன்றானரைப் பாய்சரக்கெல்லாந்தான், மேலானயெண்ணைதனில்கலரவிட்டு விருப்பமுடனடுப்பேற்றி தானெறிப்பாய், நூலானனூற்படியே முறைபோல்காய்ச்சி நுணுக்கமுடன்மெழுகுபதமிரக்கியப்பா, சேலானசெம்பதமாவடித்துமேதான்செவ்வையுடன்தாளிதனையிறக்கிடாயே

இறக்கிடவேகாலாங்கிதனைநினைந்து யென்மகனேசிஷாவிலடக்கஞ்செய்து, முறக்கமுடன்தயிலமதுமுழுகிவந்தால் மூட்டோடேவியாதிகளுமற்றுமேதான், திறக்கமுடன்கண்ணிரண்டும வரிதிகூசா தெளிவுடனேவருந்தூதிபகலிற்றோன்றும், சிறக்கவேபோகரிஷிபப் னூல்பார்த்து சிறப்புடனேபாடிவைத்தேன் புவியுள்ளோர்க்கே.

மூடருக்கோதியபுத்தி.

புவியானமாந்தர்களில்கருவாளியுண்டு புத்தியுள்ளான்கண்டறிவான்திறப்புமார்க்கப், கவியானபாடல்களின்மறைவுகாணான் கண்டவன்போல்பேசுவான்கழுதைமாண்பன், நபியானகடவுளுக் கொலபாஞ்சித்தர் நவின்றிட்டனூல்களையேபழிப்புஞ்சொல்வான், அபிமானமில்லாமல்திட்டிப்பேசி யழிந்திடுவானபடுநரகில்பாவியாமே.

பாவியாமுழுமூடப்பாவியப்பா பரிசுத்தவான்மாவைப் பகடிசெய்வான், காவியங்களுள்ளதொரு மறைப்புகாணான் சண்டறிந்து கற்றவன்போல்பினத்துவான்பார், ஆவியுடன்தானடங்கும் வழியுங்காணான் அதற்கப்பால்கடந்ததொரு ஞானிபோல, சாவியென்னும் பொக்கிஷத்தைகைவிடாமல் சதாகாலம்காசுபணப்பிசாசியாமே.

பணங்கொண்டபாவியவன்மிகவும்பேசி பாங்கியர்மேலெண்ணமதுவதிகங்கொண்டு, பிணம்போலபிரண்டழுதுபோவான் பாவிபின்னென்றுகாணமாட்டான்பேடிமாண்பன், மனங்கொண்டபெரியோ

ரைதூஷித்தேதான்மார்க்கமெல்லாங்கண்டவன்போல் அதிகப்பேச் சுகுணமில்லாச்சண்டாளப்பாவியாவான் குடிகெடுத்துவெகுபேரைச்சுடச்சொல்வானே. கூளஎ

சொல்வானேசித்தர்கள்மேல்தோஷஞ்சொல்வான் சுருதிமுதல்சூத்திரங்கள்குற்றஞ்சொல்லிவெல்வானேவெகுவாகப்பேசிப்பேசிவீண்கதையாஞ்சாத்திரங்கள் பொய்யேயென்பான், புல்வானேசித்தர்முனிகைமறைப்பைபுத்தியுடன்படியாமற்றூறுமாறுப்,தொல்லுலகில்பாடல்முறையொன்றிருக்கசுட்டுகெட்டு நூலைமிகத்தப்பென்றானே.

தப்பென்றுசொன்னதொருபாவிகட்கு தப்பாமல்சிரசதுவும்வெடித்துப்போகும், ஒப்பமுடன்சித்தர்முனிநூல்கள்தானும் மொருக்காலும்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், செப்பரியரிஷிகளெல்லாம் நூல்கள்கோர்வை தேசத்தில்மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, மெப்பமுடனுமுரைத்தாருண்மையாக மேதினியில்மாந்தர்கட்கா யுரைத்தடாரே. கூளகூ

உரைத்திட்டேன்போகரிஷிநூல்கள்பார்த்தால் ஓகோகோயாதொன்றும்பொய்புமாகா, நிரைத்திட்டேன்கோர்வைகளிலனந்தஞ்சொன்னேனீரேழிகாலம்வரை நூலைப்பார்த்தால், குறையொன்றும்வாராதுபோகர்நூலில்குறைசொன்னலப்போதே தலைதான்போகும், முறைபோலசெய்துமிகமுறையைப்பார்ந்துமோசம்வரில்தோஷமதுமிகசொல்வீரே. கூஅய

சித்தர்கள்நூல்பார்க்கத் தொகுப்பு

சொல்லவென்றால்நாவேதுபாவுமேது சூட்சமுடனின்னமொருவிபரங்கேளு, புல்லவேவகஸ்தியனார்சதுர்காண்டத்தில் பூட்டினார்கருமானவுளவுமெத்த, வெல்லவேகாண்டம்பன்னிரண்டு காண்டம்விபரித்தார்பன்னீராயிரத்தில் மெல்லவேகொட்டிவிட்டார் சோதிபாணம் மேதினியிலாரறிவா ரன்னூல்தானே. கூஅக

தானேதான்சாத்திரத்திலெண்ணூர்கண்டேன் தனியானநாலுமறுநூறும்பார்த்தேன், மானேதானகாவியங்கள் ளைந்தும்பார்த்தேன்மகத்தானவெண்ணூறுயதீதம்பார்த்தேன், வேனேதான்சௌமியங்களெட்டும்பார்த்தேன் வேதாந்தக்காவியங்களாறும்பார்த்தேன், தேனேதான்பலதிரட்டுக்கோர்வைநாலுந் தெளிவானசாபைதுஎட்டுபெட்டே. கூஅஉ

எட்டானதிருமந்திரம் நாலுகோர்வை கட்டானதீட்சைகளில்பத்துகோர்வைகருவானமாந்திரிகப்கோர்வைபத்து, வட்டானமுப்

புவகைசாத்திரம்நூறுமதிப்பானவயித்தியத்தில்கோர்வை நூறுதிட் டானசொச்சசூத்திரத்தின்கோர்வை திருட்டுதனில்நூறுவகைபார்த் திட்டேனே. ௯௮௩

பார்த்திட்டேனிதுகளெல்லாஞ்சேர்ந்துமல்லோ பாடிவைத்தார் பாடல்களுமிரண்டுலட்சம்,சேர்த்திட்டமூலாதாரத்தின்கோர்வைசிற ப்புள்ள கோர்வையிதுகாரணங்கள், மார்த்திட்டவின்ன மனேகங் கள்கோர்வைமார்க்கமுடன்பாடிவிட்டார்லெட்சமப்பா, பூர்த்திட்ட மானகருமானமெல்லாம புகழுடனேகண்டு தெளிந்தாராய்ந்தேனே

ஆராய்ந்தேன்தனவந்திரிநூலைக்கண்டேன் ஆகமங்கள்காவிய மாமைந்துங்கண்டேன், பூராயமானதொருகாண்டம்நாலு புகழான கோவையதுபதினாறும், தோராயமுள்ளதொருகிரந்தம்நூறு தொ குப்புடன்பாடல்வகையிரண்டுலட்சம், நேரானசில்லரையி லனந்தங் கோர்வை நெடிதானதொகுப்புகளிலட்சமாமே. ௯௮௫

லட்சமுடனின்னம்வெகுபோக்குநூலாம்லக்கில்லைகணக்கில்லை மெத்தவுண்டு, பட்சமுடன்வவர்நூலில்பலவாங்கோர்வை பார்வை யிட்டேன்சிவகுகோடிநூல்களப்பா, மச்சமுனிசாத்திரங்கள் தொகு ப்புச்சொல்வேன் மார்க்கமென்றமெண்ணூறுஎட்டுகோர்வை, சொ ச்சமென்ற சூத்திரங்கள்யிருநூறுகும்சுருதிமுதல்பெருநூலாயிரந்தா னுமே. ௯௮௬

நாலானகாண்டமதுவெட்டுமாகும் நலமானகோர்வையதுபதி னாறாகும், வாலானசிறுநூலாம்கோர்வைநூறு வகுப்பானதிரட்டு நூல்முப்பத்திரண்டு, சேலானஞானனூல்யிருபத்தினாலு சிறப்பான காவியங்களெட்டுமாகும், தூலானனூல்களிதுபலனூலர்கும் நுணுக் கமுடனாராய்ந்தேன்போகர்நானே. ௯௮௭

நானனசட்டமுனி னூல்கள்பார்த்தேன் நயமுடனேபெருனூ லாமெட்டுகோவை, வேனனதிரட்டுகளில்கோர்வைபத்து வெளியா னதீட்சைகளில்கோர்வைனூறு, பானனபாடல்களுமொன்று துவக் கிப்பாடினார் வெகுனூல்கள்வனந்தமாற்கம், தேனனயிருனூறு யெ ட்டுசொன்னார் தெளிமையுடன்கருவூராருரைத்தார்பாரே.

பாரேதான்முன்னூறில்நாலுகோர்வை பாங்கானதிரட்டுகளில் யெட்டுகோர்வை, நேரேதான்காவியத்திலிரண்டுகண்டேன்நெடிதா னசூத்திரத்தில்பத்துகோர்வை, மேரேதான்தீட்சைகளில் சோடச முமாகும் மேலானசுருக்கமதுகோர்வையிருபத்து,தீரேதான்சின்ன னூலனந்தங்கோர்வை திறமுடனேகண்டேனேவதிதங்கள்தானே.

தானனரோமரிஷிநூல்கள்கண்டேன் தாக்கானபரிபாஷைகோர்
வைநாலு, மானனபெருநூல்காவியங்களெட்டு மார்க்கமுடன்திரட்
டுகளில்பதினாறாகும்,வேனன தீட்சைகளில்யெட்டுக்காண்டம்வெளி
யானகாண்டத்துக்காயிரந்தான்பானனபலதிரட்டுபத்துக்கோர்வை
பாடிவிட்டார்சில்லரையில் முந்நூறாமே. ௯௯௰

முந்நூறாங்கோர்வைகளிலனந்தஞ்சொன்னார் முனைபானதிரட்
டுளில்கோர்வைபத்து, நந்நூறாம்கோர்வைகளில்நாலுகோர்வை நல
மானதீட்சைகளில்பத்துக்கோர்வை,பந்நூலாம்சாத்திரங்கள்பலவுஞ்
சொன்னார் பாடிவிட்டார்வெகுகோடி யனந்தமார்கம், அந்நூலுங்
கண்டுதெளிந்தாராய்ந்தேதான் அன்புடனேபாடினே னேழாயிரந்
தாமே. ௯௯௧

தாவமதான்கொங்கணவர் நூலைக்கண்டேன்தாறுமாறுகவல்லோ
பாடிவிட்டார், யோமேதான்பெருநூலுயெட்டுகண்டேன்பொங்கமு
டன்தீட்சைநூல்பத்துகண்டேன், வேமேதான்கடைக்காண்டம் நா
லுகண்டேன் மிக்கானநடுக்காண்டமொன்றுகண்டேன்,நாமேதான்
கண்டபடியாருங்காணார் நலமுடனேவின்னம்பலசித்தர்தாமே.

சித்தானபுண்ணாக்கரனேகஞ்சொன்னார் ; சிரப்பானகமலமுனி
யனேகஞ்சொன்னார்,முத்தானபுலத்தியருமனேகஞ்சொன்னார்முனை
யானசிவவாக்கியரனேகஞ்சொன்னார்சுத்தானசுந்தரானரனேகஞ்சொ
ன்னார் சுருதிமுதல்பெருநூலங்கண்டுகுன்யானும், சித்தானவிராம
முனியனேகஞ்சொன்னார் நீடூழிசாத்திரங்கள்கண்டிட்டேனே.

கண்டிட்டேன்யாக்கோபுநூலுங்கண்டேன்கருவானடமரகனார்
நூலும்பார்த்தேன்,துண்டிட்டவரரிஷியார்நூலும்பார்த்தேன்துரை
ராஜர்வேதமுனிநூலும்பார்த்தேன் கொண்டிட்டவள்ளுவனார்நூலு
ங்கண்டேன் கூரானநந்தியுடநூலுங்கண்டேன்,வெண்டிட்ட சதாநந்
தர்நூலும்பார்த்தேன்றெளியானபிரமமுனிநூல்பார்த்தேனே.

பார்த்தேனேயின்னப்வெகுசித்தர்நூலும் பலபலவாங்கண்ட
றிந்தேனுனுக்கந்தன்னை,தீர்த்தேனேநவகோடிருஷிகள்தாமும் திற
முடனேவனேகநூல்பாடிவிட்டார், சேர்த்ததொருபதினெண்பேர்
சித்தர்தாமும் சிறப்புடையநூலெல்லாம்தெளிந்துபார்த்தேன், நேர்
த்தியுடன்காலாங்கிபாதம்போற்றிநேர்மையுடன்பாடினேன்யேழா
யிரந்தானே, ௯௯௫

தானனகாவியந்தான்சத்தகாண்டம் தயவுடனேயேழு, லட்சக்கிரந்தந்தன்னை, வேனன நூல்பார்த்துவுளவுகண்டுவிருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன்எழுகாண்டம், மானனமறைப்புமுதலில்லாமற்றான்மார்க்கமுடன்மனிதர்பேரில்பட்சம்வைத்து, சோனனகுருவருளால்காலாங்கிதம்மைக் குறிப்புடனேசரணமிட்டுப்பாடினேனே. கூகூசா

பாடினேன்நாலுயுகவதிசயங்கள்யாவும் பார்வைக்கு வெளிமைதனில்காண்பதற்கு, நீடியதோர்கருவெல்லாம்காணவென்றுநேர்மையுடன்சீனபதியானுஞ்சென்று, கூடியதோர்விளையாட்டுயெல்லாம்பார்த்துக்கூறினேன் வெள்ளையென்றமாந்தருக்கு, தேடியேயலையாமற்பொருள்களெல்லாம்திரவியங்கள்கிட்டுதற்கு மொழிந்திட்டேனே.

மொழிந்திட்டேன்யேழாயிரக்கோர்வைனூலிலமுறைப்படியேயாம்சொன்னவதீதமாற்கம், பழிந்திட்டசித்தர்களும்சொல்லவில்லைபாரினிலேசொன்னாலுங்காணமாட்டார், வழிந்திட்டசூத்திரங்கள்கைமறைப்புவளமுடனேபாடிவைததேனமாந்தறகாக, குழிந்திட்டசூட்சாதிசூட்சமாற்கம் குறையாமல்பாடிவைத்தேன் பணபதாமே.

பண்பானயேழாயிரக்காவியந்தான் பாரினிலேசித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும், நண்பாகமெய்ச்சியலேலாவதீதஞ்சொன்னார்நாதாக்கள்கைமறைப்புநடுவீதியாச்சு, திண்பானனூலதனை குகைக்குள்வைத்துசிறப்புடனேபூசையதுமிகவுஞ்செய்தார், கண்பானபெருனூலேழாயிரந்தான் கனமுடனேசித்தரெல்லாம் விரும்பிட்டாரே. சாகூகூ

விரும்பவேகாண்டமது யேழுஞ்சொன்னேன் வெளியாகக்கருவெல்லாம்திரந்துபோட்டேன், துரும்புமுதலொளிக்கவில்லை சீனத்தாற்கு துப்புரவாயுரைத்துவிட்டேன்பட்சம்வைத்துகரும்புபோலேழாயிரக்காவியந்தான் கருத்துடனேபாடிவிட்டேன் மாந்தற்கப்பா, அரும்பொன்மனிதனைப்போல்விரண்டாங்காண்டம் அப்பனேமுத்துமதுமுற்றதாமே. ௲

போகர்சத்தகாண்டம்-யேழாயிரத்தில்

உ-வது காண்டம முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எ௲.

மூன்றுவது காண்டம்.

அண்டபராபரமான முதலேகாப்பு
அடியேனுங்காலாங்கி நாதர்பதங்காப்பு
புகன்றுநின்றகாலாங்கி குருபதமேகாப்பு
புகழானவல்லமுனி சித்தர்பதங்காப்பு
தகன்றபெரியோர்ஞானி தாள்பதமேகாப்பு
சதாசிவத்தின்சுடரொளியே தனிப்பதமேகாப்பு
நிகன்றசத்தகாண்டமது யேழாயிரந்தான்
நிகழ்த்தினேன்மூன்றுவது காண்டமிதுதானே. க

தானனகாண்டமிது மூன்றுங்காண்டம் சதுர்யுகத்துவதிசயங்கள்
சாற்றலாகும், கோனனயென்னையர்காலாங்கிநாதர் கூறினர்திரேதாயுகத்
தினதிசயத்தை, வானனகாலாங்கிநாதருக்கு வயதல்லோவைந்துரண்டு
பத்துமாச்சு, தேனனயென்னையர் குருவாமையர் திரேதாவினதிசயத்
தைச் செப்பினரே. உ

செப்பினர்காலாங்கி குருவாமையர் சிறந்ததொரு குளிகையது
பூண்டுகொண்டு, ஒப்பமுடன்கடலேழும்சுத்திவந்து ஒங்குபெறகைலங்
கிரிகாணவென்று, மெப்புடனேகைலங்கிரியாதிபீடம் மேன்மையுட
னடிவாரத்தண்டைபக்கம், கொப்பெனவேகுளிகைகொண்டு யிறங்கின
ராம் கோடானகோடிமுனி ரிஷிகண்டாரே. ௩

கண்டவுடன்ரிஷிகளெல்லாமோடிவந்து கடுகெனவேவதிசயித்துக் காணவந்தார், தெண்டனிட்டுயடிபணிந்து தாழ்ந்திட்டாராம் திறமான சித்துதனைக்கண்டபோது, அண்டமுனிராட்சதன்போல் சித்தர்கூடம் அங்கனவேகாலாங்கிகுருவைக்கண்டு, விண்டபடிசொரூபமென்றசித்து தன்னை விபரமுடன்கேட்டாராம் சித்தர்தாமே. ச

தாமானசித்தர்முனி கேட்கும்போது சதாசிவமுந்திடுக்கிட்டுமனங் கலங்கி, நாமானகாலாங்கி குருவாமையர் நாதாக்கள் சித்துகளைக்காண வென்று, வேமானகுளிகைகொண்டுவந்தேன்சாமி வெகுகாலம் கோடி வரை தம்மைக்காண, காமானவார்த்தைக்குச் சந்தோஷித்துக் கருத் துடனே நல்வார்த்தையுரைத்திட்டாரே. ரு

நவகண்டரிஷியைக்காலாங்கி குருகண்டது.

உரைக்கையிலே நவகண்டரிஷிகள்தானும் வுயர்நாகமலையினது யடிவாரத்தில், திறக்கமுடன்சமாதியது நிலையுங்கண்டார் திறலானநவ கண்டரிஷியுங்கண்டார், சிறக்கமுடனவைகண்டரிஷியாசிரமம் சென் றுறுமெங்களையர்குருவாந்தேவர், இறக்கம்வைத்து வவரெனக்குவுபதே சங்கள் பெழிலாகத்தானுரைத்தார் கண்டார்தாமே. சு

கண்டமாமுனியோரும்வுபதேசிக்க காலாங்கிகுருதானும் களிப்பு கொண்டு, மண்டலமெல்லாம்புகழும்நவகண்டதேவர் மார்க்கமுடனெந் தனக்குவதிதஞ்சொல்வீர், விண்டலத்தினதிசயங்கள் யாவுஞ்சொல்லி வேதாந்தத்தாயினது ரூபஞ்சொல்லி, கொண்டணைத்து வெந்தனுக்கு குறைவைத்தீர்த்து கோடியுகங்காணவெனக் குறைதீர்ப்பீரே. எ

தீர்க்கவென்றுகேட்டவுடன் நவகண்டர்தாமும் திரளான நாலுயுக மதிசயங்கள்யாவும், பார்க்கவேயெடுத்துரைத்தார் குருநாதர்க்கு பாங்கு பெற யாவற்று மறிந்துகொண்டார், ஆர்க்கவேயென்னையர் காலாங்கி நாயர் அவருடைய விசுவாசவருளும்பெற்றார், மார்க்கமுடன் யென்னை யர் ஞானம்பெற்று மானிலத்தில் வெகுகாலம் யிருந்திட்டாரே. அ

இருந்த முனிகாலாங்கி வெகுகோடிகாலம் யெழிலான வித்தை களுமற்புதங்கள்செய்தார், குருந்தமுடன்யெந்தனுக்கு ஞானவுபதேசம் கூறினார் சங்கற்பமனந்தம்பேர்க்கு, திருந்தவே வுபதேசமான பின்புதீர முடன் சமாதிக்குயேதுகொண்டார், பொருந்தவே யடியேனும் வுப தேசம் பெற்றுபுறப்பட்டேன் சீனபதிதேசந்தானே. கூ

தேசமாமின்னம்வெகு தேசமெல்லாம் சிறப்புடனே குளிகையது பூண்டுகொண்டு, ஆசையுடன்சத்த சாகரமுங்கண்டேன் அன்பாகப்பாடி விட்டேன் சத்தகாண்டம், பூசையுடன் யேழாயிரக்காவியத்தைபுகட்டி னேன் லோகத்து மாந்தற்கப்பா, யாசையுடன் பரிபாஷையில்லாமற்றான் பாரினிலேபாடிவிட்டேன் பண்பதாமே. ௧0

போகர்பாரிஷ்தேசம்கண்டது.

பண்பான குளிகையது பூண்டுகொண்டேன் பாங்கான பாரீசபதி யைக்கண்டேன், திண்பான பச்சை யென்றமலையைக்கண்டேன்திகழான கந்தருவர் மனிதர்கண்டேன், நண்பான மனிதற்கு ரெக்கையுண்டு நாதா க்கள் குளிகைகொண்டு பறந்தாற்போல, கண்பானகந்தருவர் மாந்தரப்பா கடையானமலை மீதிலிருந்தார்பாரே. ௧௧

பார்த்தேனே கந்தருவர்தன்னைக்கண்டேன் பாகுடனே யவர்பக் கல் சென்றுயானும், நேர்த்தியுடன் மேலோகவதிசயத்தை நேர்ப்புட னேயானுமல்லோ கேட்டேன்மைந்தா, தீர்த்தமுடனிந்திரனுர் கொலுச் சிறப்பைத் திறமுடனேயெந்தனுக்குத் தாமுரைத்தார், சார்த்தமுடன் அம்மலையில் சுனையுமுண்டுசெட்டமுடன் சுனையோரஞ்சென்றிட்டேனே.

கொங்கணரைக்கண்டது.

சென்றேனே சுனைகண்டேன் குகையுங்கண்டேன் சிறப்பான கொங்கணவர் பதியுங்கண்டேன், குன்றானமலையோரம் சமாதியுண்டு கூட்டமுடனங்கிருந்தார் சித்தர்கூட்டம், பன்றானபூசையது ஆசிரமத் தைப் பாங்குடனேகண்டுவிட்டே னடியேனப்பா, தன்றானதிரேதாயி னுகத்திலப்பா வர்க்கமுடனெல்லவரும் பிறந்தார்தாமே. ௧௩

தாமான வர்க்கத்தோ ரனேகருண்டு சார்புடனே வவர்களிடம் சென்றுயானும், நாமானவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து நடுக்கமுடனிற்கை யிலேவடியேன்றன்னை, பூமானசித்தர்முனி கூட்டத்தார்கள் புத்தியுள்ள பாலா நீயாரென்றார்கள், காமான காலாங்கிதன்னைநினைந்து கர்த்தனிடசீஷ னென்று வுரைத்திட்டேனே. ௧௪

உரைத்துமேயென்பேரு போகரென்றேன் வுறுதியுடன் சீனபதி போயிருந்தேன், திரைகடல்க ளேழுவரை சுத்திவந்தேன் தேசாதிதேச முள்ள சித்தர்தம்மை, வரைமுறைகள் தப்பாமல்கண்டுவந்தேன் வளமு டனேகுளிகையதுவலுமையாலே, இரையவனுர் கொங்கணவர் பாதங் காண வெழிலுடனே வந்திட்டேன் பாரிஷ்தானே. ௧௫

தானென்று சொல்லுகையில் சித்தர்கூட்டம் சடுக்கெனவேகொங் கணவர்பக்கஞ்சென்று, தேனனசமாதியிடம் வாசற்பக்கம் தேவாதி தேவருட சமாதியோரம், கோனனகுருவான சாமிபாதம் குறிப்புடனே யெல்லோருங்கூட்டமிட்டு, பானனகாலாங்கிநாயர்சீஷர் பட்சமுடன்தன் பாதம் வந்திட்டாரே. ௧௬

வந்தாரேபோகரிஷி பாலன்றானும் வண்ணமுடன் ருமுரைத்தார் சித்தரெல்லாம், அந்தமுடனவர்சொல்ல கொங்கணவர்தாமும்அன்பான காலாங்கிபேரைக்கேட்க, சந்தோஷமுண்டாகி சமாதிதன்னில் சட்ட முடன் வருவதற்கு விடையுஞ்சொன்னர், கந்தருவர்போலவல்லோக் குளிகைபூண்டு கர்த்தரிடம்சென்றேனே போகர்நானே ௧௭

போகரென்று சொன்னேனே யடியேனுந்தான் பொங்கமுடனெந் தனுக்குத்தீரமாகி, ஆவலுடன்கொங்கணவர் பாதம்போற்றி அப்பனே சரணமென்று பணிந்திட்டேன்யான், காவலுடன்தான்கடந்து வந்த பாலா பாரினிலேசித்தரப்பா ரிஷிகள்கோடி, சாபமுடன் னுந்தனையும் சபிப்பாரப்பா சாக்கிறதையவர்களிடம் சார்பாய்நில்லே. ௧௮

நிற்கையிலேவுத்தார மெதிர்சொல்லாதே நிறைகுற்றைகள் நேர்ந்தா லும்பதரிடாதே, சிற்பரனர்காலாங்கிதனைநினைந்து சீருடனேயவர்களுக் குத்தொண்டுபண்ணி, அற்புதங்கள்யாவனைத்துங் கண்டறிந்து அவர்க ளிடம் விசுவாசமருளும்பெற்று, சற்பனையோடெந்நாளுங் காலாங்கிதம் மைச் சதாகாலம் கருத்தினிலே நினைத்திடாயே. ௧௯

நினைக்கையிலே யெண்ணமெல்லாஞ் சித்தியாகும் நீடூழிகாலம் வரை யிருக்கலாகும், உனைப்புகழ்வார் லோகத்து மாந்தரெல்லாம் ஓகோகோநாதாக்க ளிவர்போலுண்டோ, முனையான காலாங்கிசீஷன ல்லோமுதலகில் பேர்கொண்ட சீஷனென்பார், தினையளவுயாம்சொ ன்ன வுபதேசங்கள் தீர்க்கமுடனென்னளுங் கொள்ளுவீரே. ௨0

கொள்ளவென்றுலின்னமொரு வுபதேசங்கள் குவலயத்தில் யாம் சொல்வே நுந்தமக்காய், விள்ளவே யெமைப்போல யாருஞ் சொல்லார் மேதினியில் யாமுரைத்தோம்பட்சம்வைத்து, உள்ளபடி ஞானவுபதே சமெல்லாம் வூடுருகவெந்தனுக்கு ஓதித்தேதான், எள்ளளவு யிடை யூறுவாராமற் றனெந்தனுக்கு வாமதிவுங் கொடுத்தார்பாரே. ௨௧

சீனபதிக்குவந்து கமலமுனிக்கு கொங்கணர்பிரஸ்தாபம்சொன்னது,

பாரேதான் சீனபதிதன்னில்லந்து பட்சமுடன் கமலரிடம் வந்தேனப்பா, சீரேதான் கமலருக்குவடியேன்தானும் சிறப்புடனே

ங்கணவர் செய்திசொன்னேன், நேரேதான்கமலருமேசந்தோஷத்தார் நேர்மையுடன் விடைபெற்றுப் பதிக்குள்வந்தேன், வேரேதான் வினோதங்கள் வதீதஞ்செய்தேன் மிக்கானசீனபதிக் குள்ளேதானே. உ௨

சாரக்கட்டு செந்தூரப்போக்கு.

தானனவின்ன மொருமார்க்கங்கேளு தயவாகச் சொல்லுகிறேன் மாணுக்கற்காய், பானனசாரமது கட்டிவாங்கிப் பக்குவமாய்ப்புடம் போடவரிசைகேளு, தேனன சீனமதுவொன்றேயாகும் தெளிவானகாரமது வொன்றேயாகும், வேனன யிந்துப்புவளையலுப்பு வெடியானவுப்பதுவு மொன்றுய்க்கூட்டே. உ௩

கூட்டவேசிப்பி யென்றசுண்ணந்தானும் குணமானபூநீறு வொக்கச்சேர்த்து, நீட்டமுடன்வெண்கருவா லரைத்துமேதான் நிலையானசாரமதுக்கங்கிபூட்டி, வாட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து வளமாக சீலையதுவலுவாய்செய்து,நாட்டமுடன்குழிவெட்டி மணல்தான்கொட்டி நலமாகப்புடம்போடப் பத்துமாமே. உ௪

பத்தானபுடமதுவு மிந்தபாகம் பாகமுடன் முன்போலப்போட்டுத்தீரு, புத்தானசாரமதுகட்டிப்போகும் போக்கானபுகைபதுவு மடங்கியேதான், தத்தானதந்தம்போலாகும்பாரு மகத்தான சாரமிது சித்தர்வேதை, சித்தான செந்தூரமென்னசொல்வேன் சிவன்தானு மாயிக்குத் தான்சொன்னுரே. உ௫

சொன்னவுடனுயிதானும் காலாங்கிக்குச்சூட்சமுடன்தானுரைக்க காலாங்கிதாமும், நன்னயமாய்யெந்தனுக்குச் சொன்னபாகம் நாட்டிலே நாதாக்கள் கூறவில்லை, பொன்னன செந்தூரம் மார்க்கங்கேளு புகழானசாரமது கட்டிக்காப்பா, மன்னனபொன் னுவரையின்மூலி மயங்காமல் தேங்காய்போல் கவசஞ்செய்யே. உ௬

செய்யவேசீலையது செய்துபின்பு செழிப்புடனே ரவினிலேகாயவைத்து, பையவேதளவாயின்சட்டிமேலே பாங்குபெற வுப்பதனைக்கொட்டிமைந்தா, மையவேகட்டி நடுமைவைத்து மறவாமலுப்பதனை மேலேகொட்டி, முய்யவேமேல்சட்டி கொண்டுமூடி முசியாமல் தானெரிப்பாய் சாமமெட்டே. உ௭

எட்டானசாமமது யெரிக்கும்போது யெழிலானசாரமதுசிவப்புயேறி, திட்டானகட்டியதுசிவந்துகாட்டும் திறமுடனேகவசமதுதிரந்துபாரு, மட்டானசிவப்புடனேமங்கல்காட்டும் மார்க்கமுடன்கட்டிதனை

காற்றில்வைநீ, கட்டானசெந்தூரம் பூர்த்துக்காட்டும் கடுஞ்சுறுக்கு வேதையிதுவோடுமாமே. உஅ

ஓடவேசெந்தூரம் பதனம்செய்து வுத்தமனே செம்பதனில் தாக்கும்போது, கூடவே களிம்பதுவுமிகவுநீங்கி குணமுடனே மாற்றதுவு மெட்டதாகும், நீடவேபழுப்பான பொன்னுகாணும் நேர்மையுடன் பத்துக்குரெண்டுவெள்ளி, சாடவேதானுருக்கிவாரடித்துச்சட்டமுடன் புடம்போட பசுமைகாணே உகூ

காணவே சுடரொளியின் பசுமைதங்கம்பாருலகில் சித்தரல்லால் ஆர்செய்வார்கள், பூணவே கருவாளி யாகவேண்டும் புத்தியுள்ளான் பாக்கியவானுகவேண்டும், மாணவேசாத்திரங்கள்கற்ருேர்காண்பார்மடையனே வாய்வீணன் காணமாட்டான், நாணவே நல்லொழுக்கனுயிருந்து நாதாக்கள்கிருபையது பெற்ருேர்தாமே. ௩0

பெற்றாலும் பேரின்பம் பெறவேவேண்டும் பேடிபோல் மண்ணுசை பெண்ணுசைதன்னை, அற்றவற்கே லகிரியானந்தம் வாய்க்கும் ஆனந்த பரஞ்சுடருங் காணலாகும், மற்ருலுமொன்று மில்லை வையந்தன்னில் மயங்கினுலொன்றுமேகாணமாட்டார், பற்றற்ற ஞானியாயிருந்தாயானுல் பாருலகில்சர்வசித்து மாடலாமே. ௩க

ஆடலாஞ் சாரமென்றகட்டியாலே அப்பனேகட்டினதோர் சாரந் தன்னை, கூடவேசாரத்துக்குறுதிகேளு குணமுடனே சாரணைகள் செய்வாயப்பா, நீடவேசாரத்தில் குழிபோல்பண்ணி நேர்ப்புடனே சூதமதை வுள்ளேதாக்கி, போடவே நெருப்பதனில் கட்டிவைக்கப்பொங்கமுடன் சூதமதுவெண்ணையாமே. ௩உ

சூதசெந்தூரம்.

வெண்ணையென்றசூதமதை யெடுத்துமைந்தாவிபரமுடன்சொல்லுகிறேன் சாற்றக்கேளு, கண்ணனிடமூலியதுக் குள்ளேவைத்துக் கருவாகச்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, திண்ணமுடன் கோழியென்றபுடத்தைப் போடு திருவானசூதமதுமடிந்துகொல்லும், எண்ணமுடன்சூதமதை செந்தூரிக்க எனஞ்சொல்வேன்விபரமதாய்கேளுகேளே. ௩௩

கேளேதான்சூதமிடை வொன்றேயாகும் கெடியானவீரமிடைகாலேயாகும், பாளேதான் துத்தமது துருசுதானும் பாங்கானகெந்தியது காலதாகும், வீளேதான்காந்தமதுசிலையுங்கூட்டிவிரிவானவளையலென்றவுப்புகூட்டி, தூளேதான் மதியுப்புகாரத்தோடு திடியான இந்துப்பு காலதாமே. ௩௪

காலான பூநீறுவுப்புமாகும்கருவானசாரமுடன் பூரந்தானும் பாலானவரிதார மடலுப்பாகும், மகத்தான சீனமது காலாய்ச்சேர்த்து வேலானபொற்றலையின் சாற்ருலாட்டி, விருப்பமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து பாலாள பொடிசெய்துமாவதாக்கிப் பாலகனே செந்தூர மார்க்கங்கேளே. ௩௫

கேட்கவே காசியென்ற குப்பிக்கேழு கெடிதான சீலையதுவலுவாச்செய்து, நீட்டமுடன் குப்பிக்குள் மருந்தைப்போட்டு நினைவாக மரக்கல்லு கொண்டுமூடி, தாட்டிகமாய்சட்டிதனில் மணலைகொட்டி சாங்கமுடன் குப்பிநடுமையம்வைத்து, வாட்டமுடன் மேலுமந்த மணலைக்கொட்டிவகுப்புடனே மேல்சட்டி கொண்டுமூடே. ௩௬

மூடவே சீலையது வலுவாய்ச்செய்து முசியாமல் வாலுகையில் யேற்றிமைந்தா, நாடவே கமலாக்கினியெட்டுசாமம் நலமுடனேதானெரிப்பாய்மதிப்பதாக, நீடவே தீயாறியெடுத்துப்பாரு நினைவுடனே குப்பியது கறுத்துக்காணும், சாடவேகுப்பியது வுடைத்துப்பாரு சாங்கமுடன்செந்தூரமதிதமாமே. ௩௭

அதீதமாஞ்செந்தூரம் பதனம்பண்ணு அப்பனே வெள்ளியதில் பத்துக்கென்று, வதீதமுடன் தானுருக்கி குருவொன்றீய வளமுடனே கறுத்தநிதங் காணும்பாரு, சதீதமாம் வோட்டில்வைத் தூதிப்போடு சாங்கமுடன் பசுமையது மாற்றேறுயெட்டு, கதீதமுடன் பத்துக்கு வொன்று தங்கம் கருவாகத்தானுருக்கி சாய்த்திடாயே. ௩௮

சாய்க்கவேவாரடித்துப் புடத்தைப்போடு சட்டமுடன் பசுந்தங்கமாகும்பாரு, காய்க்கவேசெம்புதனில் பத்துக்கொன்றுகடினமுடன் ருனுருக்கி யெடுத்துபாரு, மாய்க்கவே கரியோட்டி லூதிப்போடு மகத்தானசெம்பதுவும் பழுப்புபொன்னும், தேய்க்கவேபத்துக்கு வொன்று தங்கம் தேற்றமுடன்ருனுருக்கிப் புடத்தைபோடே. ௩௯

போடவே மாற்றதுவுமதிகமாகி புகழானபொன்னதுவும் காந்திமெத்த, நீடவேநாதாக்கள் செய்யும்வேதை நிலையான மாணுக்களறிவாறுதான், கூடவே கருவாளி காண்பான்பாரு குணமில்லான் குடிகெடுக்கும் பாவிகாணுன், நாடவேகாலாங்கி பாதம்போற்றி நலமுடனே பாடிவைத்தேன் நன்மைபாரே. ௪0

தாம்பரச் சுன்னம்.

நன்மையாமின்ன மொருகருமானங்கேள் நாட்டிலே யாரறிவாரிந்தப்போக்கு, கண்மையாம் தாம்பூரத்துட்டுவாங்கி கருவாக வுப்பு

புளிசு ரஞ்சேர்த்து, திண்மையாம்பழச்சாற்றுல் தானரைத்து திறமு டனே செம்புக்குகவசம்செய்து, நன்மையுடன் ஒட்டிலிட்டுச்சீலே செய்துநலமுடனேபுடம் போடசுத்தியாமே. சக

சுத்தியாமிப்படியேபத்து முறைபோடுசெருக்கமுடன் செம்புக்கு பாதிமருந்தாகும், மத்தியேபுடம்போட சுத்தியாகும் மகத்தான சுத்தி செய்து பொடியதாக்கி, துத்தமுடன் வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான் துடியான வீரமுடன்காரந்தானும், சத்தியுடன் சூதமதுக்கூடச்சேர்த் துசதுராகபேரண்டம் சரியாய்க்கூட்டே. சஉ

கூட்டியே தானரைப்பாய் யெருக்கம்பாலால் குமுறவே நாற்சாம மரைத்தபோது, வாட்டமுடன்மெழுகதனை யெடுத்து மைந்தா வள முடனே செம்புதனைராவிக்கொண்டு, நீட்டமுடன்தான்பிசிரி மூசைக் கிட்டுநேர்புடனே சில்லிட்டுச்சீலேசெய்து, தாட்டிகமாய் சரவுலேயில் வைத்துவூதுசாங்கமுடன் சுன்னமதுவாகுந்தானே. சங

வாசானசுன்னமதை யெடுத்து மைந்தாவளமையுடன் முன்போல சரக்குச்சேர்த்து, பாகானபதமுடனே வூதவூதுபசப்பற்ற பற்பமது வாய்க்கும்பாரு, வேகானபற்பமதி வைந்துதரமூது வேகாது பச்சை யென்ற செம்புதானும், போகாது களிம்பதுவுமற்றுநீங்கி புகழானபற்ப மது தவளமாச்சே. சச

ஆச்சிந்த பற்பத்தைப் பின்னுமைந்தா அழகுபெற சிற்றண்டம் சவ்வுபோக்கி, பேச்சொன்றுமில்லாமல் சரியாய்கூட்டிப் பேராக மூசை யிட்டு சீலேசெய்து, காச்சென்றபச்சையது நீங்கிப்போக கடுந்தீயில்பின் னெருக் காலூதித்திரு, மாச்சென்று மில்லாத பற்பமாச்சுமகத்தான பற்பமது பின்னுங்கேளே. சரு

பின்னுமே பற்பமதைக்கல்வமிட்டுப் போரானசார மென்றசெயநீர் தன்னுல், மின்னவே தானரைப்பாய் நாலுசாமம்மிக்கான சரக்கதனை மூசைக்கிட்டு, கன்னனசீலேய துவலுவாய்ச் செய்து கருவாக வூதிடவே பற்பமாகும், மன்னனபற்பமதை யெடுத்துமைந்தா மகத்தான ரஸ் தாளிப்பழத்தில் தாக்கே சசு

தாக்கவே பழமதுவுமிறகிக்காட்டும் தனியானபசும் வெண்ணே தன்னிலப்பா, நோக்கமுடன் வரிசியெடையனுபானத்தில் நுட்பமுடன் தானருந்த தேகம்கற்றாண், சேர்க்கமுடன் நரைதிரையுமற்றுப்போகும் சூட்சமுடன் கண்ணிரண்டுந் துலக்கங்காணும், ஆக்கையது யிறுகி யல்லோ சட்டைதள்ளும் அவனிதனில்நீயு மொருசித்தனுமே. சஎ

ஆமேதான்வாலையதுபோலேதோற்றும் அப்பனே வயததுவும்பண்பாய்காட்டும்,நாமேதான்சொன்னபடிபற்பங்கொண்டால் நாட்டிலேயுன்னையொரு சித்தனென்பார், வேமேதான் பற்பதுவெள்ளியத்தில் விருப்பமுடன்முனுருக்கி குருவென்றிய, தேமேதான்மாற்றதுவும் யெட்டதாகும் தேசத்தில்சித்தர்செய்யும் வேதையாச்சே. சஅ

வேதையிலே தாம்பூரத்தில் வேதையப்பா வெகுகோடி வேதையிதுதாம்பரவேதை, பாதையாம் சித்தர்செய்யும் வேதைமாற்கம் பாருலகில்கருவாளி செய்வான்பாரு, தீதையிலே சண்டாளத் துரோகியோர்க்குதிசைகெட்டுமுறைகெட்டு தேராதொன்றும், ஆதமுடன்பற்பமென்ற பற்பந்தன்னை அனுபானயெண்ணெ தனில் கலந்திட்டாயே. சக

கலந்தஎண்ணே பணயெடைதானந்திசந்தி கவனமுடன்முனருந்தவாலையாவாய், பலமதிகமுண்டாகும் பாலர்க்கப்பாபாரினிலே ராசாக்கள்காண்பராகில், வலமுடனேயோடிவந்து ஆசீர்மித்து வரைகோடிதிரவியங்கள் மெத்தயீய்ந்து, நலமுடனே பற்பமதைக் கைக்கொள்வார்கள்நாட்டிலேபற்பமது நவிலொண்ணுதே. ரு௦

தங்கசெந்தூரம்.

ஒண்ணுனதங்க மென்றகாசுதன்னை வுத்தமனே களஞ்சியது பத்தாகும், கண்ணுனரேக்கதுவும் கொண்டுவந்து கவனமுடன்மாசியென்றபத்திரிதன்னுல், குண்ணுனகாசமது பொசித்துப்போட்டு குன்றியீடைசீனமதுவொக்கச்சேர்த்து, தண்ணுன நாற்சாமமறைத்தபோது தாக்கானமெழுகுபோ லாகும்பாரே. ருக

பாரேதான் மெழுகதனைவட்டுசெய்து பண்பாகரவிதனிலேகாயவைத்து, நேரேதான் வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து நேர்பாகப்புடம்போடச்செந்தூரிக்கும், காரேதான் செந்தூரமெடுத்துப்பாரு கறுப்பான செந்தூரம் போலேகாணும், தீரேதான் பத்துமுறைப் படியேபோடு திறமானசெந்தூர மாகுந்தானே. ரு௨

தானேதான் செந்தூரமெடுத்துமைந்தா தாரமுடன்கெந்தியதுகாலாய்க்கூட்டி, மானேதான் கட்டினதோர் சாரமொன்று மார்க்கமுடன்யெட்டிலோர்பாகஞ்சேர்த்து, நாமேதான்சொன்னபடிசெயநீர்தன்னுல்நலமாகத்தானரைப்பாய் நாலுசாமம், வேமேதா னுறுவகை செயநீர்தன்னுல்விருப்பமுடனரைத்துபில்லை விரைவாய்தட்டே. ரு௩

தட்டையிலேபில்லையது பணம்போலாக சாங்கமுடன் தட்டியல்ல ரகாயப்போடு, வட்டமென்ற வகல்தனிலே பரப்பிமைந்தா வளமு

டனே வகல்மூடிசீலேசெய்து, மட்டமென்றகோழியதுபுடமதாக மதிப் புடனே வோட்டிலிடசிவப்புமாகும், திட்டமுடனிப்படியே மூன்று முறையப்பா சிறப்பாகப்புடம்போடச் சிவக்குந்தானே. ருச

சிவப்பானசெந்தூரம் பதனம்பண்ணு தேசத்தில்கிட்டாது சிவ யோகிக்கி, தவக்கியானியானுக்கால் யெல்லாஞ்சித்தி தாரணியிலவன் போல சித்தனுண்டோ, பவமுடையோர்க் கிந்நூல்லான் வாய்க்காதப்பா பாரினிலே விட்டகுறைபானவற்கு, சிவன்செயலால் கிடைக்குமேயிந் நூலப்பா தேசத்தில்மற்றவர்க்குக்கிடையாதன்றே. ருரு

மிருத்துவரிஷிக்கும் காலாங்கிக்குஞ் சாபம்.

தானனமுன்யுகத்தில் காலாங்கிக்கு தாக்கானமிருத்துவரிஷியின் சாபம், கோனனபொன்னகரம் போயிருந்துகோடித் தார்க்கண்ணபிரான் றன்னையப்பா, தேனனதிரேதாயினுகத்தில்தானும் தெளிவானசுத்தனுங் காலாங்கிவையா, பானனகுருசுவாமி சாபத்தாலே பாலனுங்காலாங்கி சாபம்போச்சே. ருசு

போனபின்பு காலாங்கி குருவாஞ்சாமி பொன்னகரம்போயிருந்து, பட்டமாச்சு, தானனவனுங் கருவூரர் கமலந்தாமும் தயவுடனேசீனபதி போயிருந்து, வானவனுங்காலாங்கி சீஷனென்னை வரவழைக்ககியாபக த்தில் நினைத்தபோது, பானமுடனடியேனும் குளிகைபூண்டுபறந்திட் டேன் சீனபதிதேசந்தானே. ருஎ

தேசமென்றால்தேசமதுபோயிருந்தேன் சிறப்பானகமலமுனிதன்னைக் கண்டேன், ஆசையுடன் அவர்பாதம்பணிந்தேனப்பா அப்பவேகுருசா பம் நிவர்த்தியாச்சு, பூசையுடன் காலாங்கி நாயர்தம்மை பூசித்தேன் திரேதாயி னுகத்திலப்பா, நேசமுடன் யெந்தனுக்குகலியுகத்தில் நேர் மையுடன் சாடமதுநிவர்த்தியாச்சே. ருஅ

ஆனபின்புகலியுகத்தில் நூற்றுபத்தில்அன்புடனே குளிகைகொண்டு பறந்துயானும், வானவனுக்கொப்பான போகரென்றுவையகத்தில் கீர்த் தியுடன் பேரும்பெற்றேன், தேனனகாலாங்கி பாதஞ்சென்றுதெரிசி த்து அவருடையவருளுங்கொண்டேன், கோனனயென்னையர்குருவினு லே கோடியுகங்குவலயத்தில் வாழ்ந்திட்டேனே. ருக

மகவேவுக்குநான்கு பாகத்திலிருக்கும்
அதிசயம்.

வாழ்கவே குளிகையதுபூண்டு கொண்டுவையகத்தில் சுற்றியெங் கும் பார்க்கவென்று, வீழாதகுளிகையுடன் மேருசென்றேன் விருப்

பமுடன்னாற்றிசையும் காணும்போது, தாழ்கவே மேவுருக்கு வடபா கத்தில் தாக்கானமனிதரெல்லாம் தங்கவர்னம், மூழ்கவேவயததுதான் லட்சமாகும் முனையானதெய்வமது சத்தியாமே. சூ0

சத்தியாம் மேருவுக்கு கிழக்கேயப்பா சார்பான மணிதரல்லோ நீலவர்னம், நித்தியமாம்வயததுதான் ரண்டுலட்சம்நிலையான தெய்வ மதுவிஷ்ணுவாகும், புத்தியுடன் மேருவுக்குமேற்கேயப்பா புகழான மனிதரப்பா ரத்தவர்ணம், சுத்தியுடன் கோறவதுகைலயாகும் சொரூ பமென்ற போதமென்னும் நிலைநிற்பாரே. சூக

நிற்பாரே வயததுதான் ரண்டுலட்சம் நித்தியமுஞ் சொரூபமென்ற நிலையுங்காண்பார், சிற்புடன்மேருவுக்கு தெற்கேயப்பா சிறப்பானமனி தரப்பா மைனவர்னம், கர்மமென்றவயததுதான் நூறென்பார்கள் கலி யுகத்தி லிருப்பதுவுமில்லைதானே, சொற்பமென்ற வயதுதனில் மாண்டு போவார்சுந்தரனே அக்கிரமங்கள் மிகவுண்டாமே. சூஉ

உண்டானமனிதரப்பா கொடியசெய்கை வுற்பனமாமரியாதியில் லாமாண்பர், மிண்டானமுறைதப்புஞ் சண்டிமாண்பர் மீளாதகொடிய தொருபாவியாகும், சண்டாளமைபல்கொண்டு தாறுமாறுய் சடுதியிலே சடமழிந்து போவாரப்பா, பண்டானசூதுகளும் பொய்யுமாகும் பாங் கானமனிதரப்பா நடத்தைபாரே. சூரு

பாரேதான் சாத்திரங்கள் மெத்தவுண்டு பாங்கான பொய்ஞானி மெய்ஞானியுண்டு, சீரேதானுண்ணுவது வனேகவர்னம் சிறப்பானகாய் கறிகள் பாலுங்கொள்வர், நேரேதான் பழவர்க்கம் கொள்வாயப்பாநிறை யான லாகிரிகளனந்தங்கொள்வார், வேரேதான் மனிதரப்பா மூன்றுபா கம் முன்சொன்னமனிதரப்பா பழமுண்பாரே சூச

வீரமெழுகு.

உண்பானவின்னமொரு மார்க்கங்கேளு ஒளிவானவீரமது கொச் சிவீரம், திண்பானசீனத்தின்வீரமப்பா திறமானவீரமது பலமொன் ருகும், பண்பானவீரத்தின்தயிலம்பாரு பாங்கான ஆனையென்ற விலா ங்குதானும், நண்பான விலாங்கதனைதயிலமாக்கி நலமாக கெந்தகத்தை விட்டுதாக்கே. சூரு

தாக்கவே சேரென்றகெந்திதன்னைதயவாகத்தானரைப்பாய் நாலு சாமம், நோக்கவேதானரைத்துப் பின்னுங்கேளு நுணுக்கமுடன்குழித்

தயில மிறக்கிப்பின்பு, தேக்கவேவீரமது சுறுக்குதாக்கு தெளிவுடனே வீரமதுகட்டேயாகும், பாற்கவேமேற்கவசம்சொல்லக்கேளு பதிவாக துருசுடனே சிங்கியாமே. ௬௬

சிங்கியென்ற மிருதாருசிங்கியப்பா செழிப்பான பூரமுடன் துத்த மாகும், இங்கிதமாம்சாரமுடன் காரமாகும் யெழிலான காந்தமுடன் குருந்தக்கல்லாம், தங்கமுடன்சவ்வாதுபுனுக்கு பூரம்தகமையுள்ளவபி னியுடன்கெந்திதானும், அங்கமுள்ள லிங்கமுடன் சீனந்தானும் அப் பனேவகைவகைக்கு விராகனென்றே. ௬எ

ஒன்றான யித்தனையும் சரியாய்க்கூட்டி வுத்தமனே தேன்விட்டு மெழுகதாக்கி, பன்றானமெழுகுபதம் தன்னிலாட்டிபதமுடனே மெழு கதனை யெடுத்துமைந்தா, நன்றானவீரத்துக்கங்கிபூட்டி நலமாகப்புடம் போடக் கட்டும்பாரு, அன்றானமெழுகதனை வைந்துபங்காக்கி அப் பனே வீரத்துக்கங்கிபூட்டே. ௬அ

பூட்டியே யிப்படியேயைந்து தரமப்பா புகழாகக்கலசத்தில்சீலை செய்து, நீட்டமுடன் மணல்மறைவில்புடத்தைப்போடு கெடிதானவீர மதுகட்டும்பாரு, வாட்டமுடன் மேற்கவசம் தன்னைப்போக்கி வள முடனே யைந்துதரம்பூசியேதான், பூட்டமென்றபுடந்தனிலே போட் டாயானல் புகழானவீரமது கட்டும்பாரே. ௬௯

கட்டானவீரமதுமணியெடுத்து கண்ணனகண்மணியேகருத்தாய்க் கேளு, மட்டானவுப்பதுவும் சேர்த்துப்பாரு மதிப்பானவெடியுப்புவளை யலுப்பு தட்டானபாறையென்றவுப்புகூட்டி தளராதகல்லுப்பு சமனய் சேர்த்து வட்டானசட்டிதனில்போட்டுமைந்தா வளமுடனே திருகு கள்ளிப்பாலூத்தே. எ0

ஊத்தயிலே பாலதுவுமிகவும்பொங்கி வுத்தமனே சுண்டமட்டும் யெரிப்பாயப்பா ஈாத்தமுள்ள கள்ளிபது பாலுஞ்சுண்டி நலம்பெறவே கட்டியல்லோ சுண்டிருக்கும், ஏத்தமுள்ளமேல்சட்டி கொண்டுமூடியெ ழிலாகச் சீலையதுமிகவுஞ்செய்து போத்தமுடன் வாலுகையிலடுப்பிலேத் திப் பொங்கமுடன்தானெரிப்பாய் சாமமெட்டே. எக

எட்டானசாமமது யெரிக்கும்போது யெண்மகனே வுப்பதுவும் வுரிகிக்கட்டும் மட்டானவுப்பதுவும்கட்டியல்லோ மார்க்கமுடன் பற்ப மதுபோலேகாணும், திட்டான வுப்பதுவும் பொடிபதாக்கித் திறலான சட்டிதனில்பாதிபோட்டு, கட்டானவீரமதை நடுவில்வைத்துக் கருத்து டனேமற்றபொடி மேலேபோடே. எ௨

போடேதான் சட்டிநீகொண்டுமூடி பொங்கமுடன் தானெரிப்பாய் மூன்றுநாளும், நீடேதான் யெரித்தபின்பு யெடுத்துப்பாரு நெற்றிசிவன் தானெரித்த பற்பமாகும், வாடாத பற்பமது புகலப்போமோவளமை யுள்ள பற்பமது பதனம்பண்ணு, தேடான செம்பெடுத்துப்பத்துக்கொ ன்றுதெளிவுடனேதானுருக்கி கொடுத்திடாயே. எரு

கொடுத்தவுடன் செம்பதுவுமூறலேகி குணமாகும் ரவிதானும்கட் டிப்போகும்; தடுக்காமல் வெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்று சாங்கமுடன் ருனுருக்கிக் கொடுத்துப்பாரு, படுமுன்னே வெளியது பழுக்கும்பாரு பாங்கானமாற்றதுவுமேழதாகும், தொடுகுறிபோல்நாலுக்கு ஒன்றுதங் கம் தோராமல்தான்கொடுத்து வுருக்கிடாயே. எச

உருக்குமுகந்தான்கொடுத்து வாரடித்துவுத்தமனே புடம்போடப் பழுப்புமாகி, தடுக்கென்ற பொன்னதுவும் தங்கமாகி தாரணியில்சித்தர் செய்யும் வேதையாகும், குருக்குமுதல் வனேகவிதவேதைகாணும் கோடானகோடி முறையிதுநாலாகும், பருக்கலென்றசிவப்புநிறம்கவலை யப்பா பாங்குபெறுபற்பமதைபிசறியூதே. எரு

ஊதையிலே மூசைக்குள் ளிட்டுமைந்தாவுறுதியுடன் சில்லிட்டு சீலைசெய்து, தோதமுடன்குகைவைத்து வூதும்போது துப்புறவாய்சுன் னமது புகலப்போமோ, நீதமுடன் சுன்னமதையனு பானத்தில்நிலைமை யுடன் வெண்ணெய்தனில்கொண்டுபாரு, சாதமுடன்மண்டலந்தான் கொண்டுவந்தால் சார்பாகும் மேகவகை போகுந்தானே. எசு

போகுமே மேகவகையிருபத்தொன்றும் பொல்லாதநீரிழிவுகுன் மச்சூலை, ஏகுமேநீர்சொறிப்பு நீர்ப்பணைப்பு யென்மகனே வாசனத்தின் கடுப்புதீரும், யாகமுடன்வனுபானந்தன்னிலீய பறக்குமடா நோயேது காந்தலேது, தாகமுடன் வூஷ்ணங்களெல்லாம் போகும் சதாகாலம் தேகமது குளிர்ச்சியாமே. எஎ

குளிருமேதேகமது கற்றாணுகும்குடிகெடுக்கும் சயரோகமகன்று போகும், நளிருடனேநரம்பு வலிசடலாம்விட்டு நடுங்கியேகானகத்தில் தானேபுக்கும், விளிருடனேகண்துலக்கமிகுதிகாட்டும் விரைவுடனே சுவாசமது கீழேநோக்கும், களியுடனேயிருமலதுசடலம்விட்டு கண்ணு மேயெப்போது மணுகாதாமே. எஅ

தாமேதான் தேகமதுகற்றாணுகும் தனியானவாதமதுகீழ்நோக்கா கும், காமேதான் சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றுகும் கடல்போகும்தப் பாதுகருதிப்பாரு, வேமேதான்பத்தியங்கள் வொன்றுமில்லைவெகுகோடி

காலமதுதேகம்போகா, நாமேதான்காலாங்கி நாதர் பாதம் நான் வணங்கி போகரிஷிநவின்றவாறே. எகூ

வாறான நூல்பார்த்து கால்கள்பார்த்துவளப்பமுடனடி முடியுந் தானும்பார்த்து, கூறானகடைபார்த்துக்குறிப்பும்பார்த்து கோடானகோடிமுறை தானும்பார்த்து, சேறானகைபாகஞ் செய்யாகந்தான் செழிப்புடனேசெய்பவனேசித்தனுவான், நாறானபூவதுவில்மணஞ் சேர்ந்தாற்போல்நாட்டிலே செய்பவன்யோகியாமே. அ0

லிங்கதாரசெந்தூரம்.

யோகமுடனின்னமொருமார்க்கம்பாருயொளிவீசும் தாரமுடன் லிங்கந்தானும், சாகமுடன் வானையுடதயிலத்தாலே சட்டமுடன் தாளகத்தைவரைத்துமைந்தா, பாகமுடன்லிங்கத்தின்மேலேபூசிபக்குவமாய் ரவிதனிலேகாயவைத்து, தாகமென்றமுலைப் பாலைச்சுறுக்குதாக்கதகமையுடன் தான்கருகிவுதிருமாமே. அக

உதிர்ந்த தொருசரக்கதனை யெடுத்துமைந்தா ஓங்குபெறகல்வத்திலிட்டுமேதான், கதிர்ந்திடவே வாறுவகைசெயநீர்தன்னால் கதிப்புடனே தானரைப்பாய் நாலுசாமம், சதிருடனேபில்லையது தட்டியேதான் சாங்கமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து, முதிராமல் ஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து முசியாமற்புடம்போடச் சிவக்குந்தானே. அஉ

சிவப்பான செந்தூரம்யென்ன சொல்வேன் சிவசிவாவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, நலமுடனேவொன்றுதள்ளி வூதிப்போடு நாதாக்கள் செய்யுமிது வேதைகாணும், தவமுடைய ஞானிகட்குயெட்டுகோணும் தப்பாது லோபிகட்கு வாய்க்காதப்பா, பவநீக்கி யிருப்பவர்க்கு யிந்தபாகம் பலிக்குமே தப்பாதுபண்புளோர்க்கே. அங

லோகமாரணம் கூட்டுமுறைதொந்தம்.

பண்பான காலாங்கிபாதந்தொட்டுப் பாடுகிறேன் மாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, நண்பான தங்கமது களஞ்சிபத்தேயாகும் நலமானசெம்பதுவும்களஞ்சிரண்டு, திண்பானவெள்ளியது களஞ்சிரண்டு திறமுடனேநாகமது களஞ்சிகாலு, வண்பானவங்கவது குன்றியிரண்டு வாகாகத்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரே. அச

எடுக்கையிலேமாற்றதுவு மெட்டதாகும் யென்மக்காள்லோகத்துவாதிமாக்கள், சடுக்கமென்னும்பத்தியிலைறியமாட்டார் சட்டமுடன்வரைதீர்ந்து வார்த்தைசொல்வார், துடுக்கான்வேதைமுகம் காணமாட்டார் துறைமுகங்காணமல்வெருமையர்வர், படுக்காளியுடன் கூடிபதமுங்கெட்டுப் பாரினிலேயலைவார்கள் தாங்கள்தாமே. அரு

நாய்போலவலேவார்கள் சண்டிமாண்பர் நாதாக்கள்கைமறைப்பு வொன்றுங்காணுர், பேய்போன்ற பேயரல்லோவீணுய்க் கட்டுப்பிசகின்றி கெட்டவர்கள்கோடாகோடி, தாய்போலபஞ்சலோகந்தானிருக்கச்சதா காலம் சீவனத்துக் குறைவுண்டாமோ, மாய்கையென்னுங்கதை நீக்கி மைந்தாபாரில் மன்னவன்போல் வாழுவது சித்தனுமே. அசு

சித்தனுமின்ன மொருமார்க்கங்கேளு சீர்பெறவேசெம்பதுவும் வொன்றேயாகும். புத்தியுள்ளசிஷாநீபுகலவேண்டாம் புகழானவெள்ளி யது மூன்றேயாகும், புத்தமுள்ளதங்கமது வாறேயாகும் சூட்சமுள்ள வெண்காரம்குன்றிரண்டு, மொத்தமுடன் குகையிலிட்டுத்தா னுருக்கி மோசங்கள் வாராமல் சாய்த்திடாயே. அஎ

சாய்க்கவே பொன்னதுவு மெட்டதாகும்சரியான நிறையுடனே வூட்டங்காணும், ஏய்க்காதுபுடத்துக்குவுறுதிதங்கம் யெவராலுமிடை பாகங்காணமாட்டார், மாய்க்கவேநாதாக்கள் கூட்டுபாகம் நாமல்லோமா னிடர்க்குபட்சம்வைத்தேன், காய்க்கவேபொன்வேண்டுமானலப்பாகருத் துடனேயிப்படியே செய்துபாரே. அஅ

பாரப்பா கூட்டுமுறை யின்னங்கேளு பாளமென்றதங்கமது நா லேகாலாம், சீரப்பாசுத்தமுளசெம்புதானும் சிறப்புடனேவொன்றரை யுமரிக்கலாகும், கூறப்பாவெள்ளியது வரிக்கால்முக்கால் குறையாமலி டைபாகங்குணமாய்க்கொண்டு, வாரப்பாநாகமது குன்றிரண்டு வளமுட னேதானுருக்கியெடுத்துக்கொள்ளே. அகூ

கொள்ளவே மாற்றதுமெட்டறையுமாகும் கோளாறுநீங்கியல்லோ மாற்றுகாணும், எள்ளளவும் பிசகின்றிபுடத்துக்கேகா யெழிலான பொன்னதுவும் பசுமைமெத்த, தள்ளவே வேண்டாங்கா ணிந்தபாகம் தாரணியில்கிடைப்பதுவுமரிதேயாகும், உள்ளபடிசொன்னேமேகாலாங் கிதம்மைவுறுதியுடன் நான்வணங்கிவுரைத்தேன்தானே. கூ0

தானுனபஞ்சகர்த்தாளாடுங்கூத்து தாரணியிலின்னமுண்டு சாற் றக்கேளு, பாரானபசுதங்கம் வாறேகாலாம் பாங்கான செம்பதுவு மொன்றேமுக்கால், தேனுனவெள்ளியது வரைக்காலாகும் தெளிவான நாகமது குன்றிமூன்று, மானுனசரக்கெல்லாம் வொன்முய்க்கூட்டி மாசி பெறகுகையிட்டு வுருக்கிடாயே. கூக

உருக்கியபின் முனெடுத்து வுடைத்துப்பாரு வுத்தமனே பொன் னதுவோமாற்றுயெட்டு, பெருக்கமுள்ளவேலைக்கு நயமுமாகும் பொ

ன்காகமிதற்கீடு புகலப்போமோ, செருக்குடைய யித்தங்கம் பசுமை யாகும்ஜெகதலத்தில் நாதாக்கள் செய்யும்வேதை, திருகனுடன்கை மறைப்புமெத்தவேண்டும் தேசத்தில்கிட்டாதுயோகிக்காமே. ௯௨

யோகியென்ருல் சமுசாரிக்காகும்வேதை யொருவரால்வுள்ளானிக மூல்காணுர்கள், தேவியுடன்ருனிருந்துவாழும் வித்தைதேசத்தில் கிட் டாதுகர்மிகட்கு, ஆவியுடன்காயமது வழிந்திட்டாலும் அப்பனேயொ ருவருக்கும் விள்ளவேண்டாம், தேவிகளோமெத்தவுண்டு படுக்காளியப் பட்சமுடன்நேசிப்பார்தாரத்தள்ளே. ௯௩

தள்ளுவது பூதலத்தில் மெத்தநன்று தருமவான் கிடைப்பதுவு மரிதேயாகும், உள்ளபடியின்னமொருமார்க்கம்பாரு வுற்பனத்தையா ராய்ந்துவுருக்கித்தீரு,சள்ளேயென்றுவிடுகாதே மைந்தாபாருசாத்திரமும் பொய்யாது மெய்யேயாகும், கள்ளமின்றிசெம்பது வுமிரண்டேகாலாம் கருவான வெள்ளியதுவரைநாலாமே. ௯௪

நாலானவெள்ளியது நாலரையுமாகும் நலமான செம்பொன்னு மிரண்டேகாலாம், கோலானநாகமதுவொன்றேகாலம் குறிப்புடனே குகையிலிட்டுவருத்தித்தீரு, பாலானவெள்ளியது பசுமையாகிபழுப் புடனேபொன்னதுவு மாற்றேழாகும், சூலானவர்னமது வுள்ளேநிற் கும் சூட்சமுடன்வாரகுத்துப் புடத்தைப்போடே. ௯௫

போட்டதுவும் பொன்னதுவுமிகுதியாகி பொங்கமுடன் மாற்று யர்வுகாணும்பாரு, நீட்டமுடனின்னமொருகருமானங்கேள் நெடிதா னதங்கமது நாலேகாலாம், வாட்டமுடன் செம்பதுவு மொன்றேகா லாம்வளமானநாகமது முக்காணியாகும், தேட்டமுடன் வெள்ளியது வரிக்கால்காலாய் தெளிவானவங்கமது குன்றியாமே. ௯௬

குன்றியுடன்தானெடுத்து வொன்ருய்ச்சேர்த்துக் குறிப்புடனே குகையிலிட்டு வுருக்கிப்பாரு, கண்ருணமாற்றதுவுமெட்டேயாகும் தாக் கானபொன்னதுவும் நயப்புமாகும், மன்ருன பொன்னதுவை வாரடித் துப்பக்குவமாய்ப்புடம்போடபசுமைகாணும், வென்ருனசித்தர் முனி ரிஷிகள்பாகம் மேதினியிலதீதமென்ற வித்தைதானே. ௯௭

தானென்ற வித்தையிதுயின்னஞ்சொல்வேன் சதாசிவமுமுமை யவட்குச் சொன்னபாகம், வேனென்றதங்கமதுவரிக்கால்ரண்டு வெளுப் பான செம்பதுவுமுக்காலாகும், காமென்றகட்டியதோர்நாகம் கால்தான் கருவானவெள்ளியது வொன்றேபாதி, யாமென்ற வெண்காரங் குன்றி காணும் பாகமுடன்குகையிலிட்டு வுருக்கிடாயே. ௯௮

ஆனபின்புபொன்னதுவுமச்சங்கொண்டு அன்புடனேவாரடித்துப் புடத்தைப்போடு, பானமென்றபொன்னதுவு மாற்றுகாணும்பாங்கான வேதையிதுசித்தர்வேதை, கானமென்றகருமானமின்ன மொன்றுகருத் துடனேசொல்கிறேன் மைந்தாகேளு, வாணமென்றதங்கமதுவொன்று கூட்டி வளமாகசெம்பதுவுங்காலுகூட்டே. ௯௯

கூட்டியேவெள்ளியதுவரிக்காலாகும் குணமானநாகமது வரிக்கா லாகும், வாட்டமுடன் தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு வளமுடனேமாற்ற துவுமொன்பதாகும், நீட்டமுடன்வாரடித்துப்புடைத்தைப்போடு நெடி தாகமாற்றதுவுமேழதாகும், தேட்டமுடன்சித்தர்களாம் செய்யும்வே தைதேசத்தில் சிவயோகிக்காணுவானே. ௧00

அப்ரேக்குசெந்தூரம்.

காணுவான்கருவாளிகான்பான்பாரு காசினியில்புத்தியுள்ளான்விதி யுள்ளோர்க்கும், மாணவேயின்னமொருமாற்கம்பாரு மகத்தான செந் தூரம்மகிமையப்பா, ஊணவேகிருஷ்ணபிரோகம்தானும் வுத்தமனேசேர துவும்நாலதாகும், கானனவெண்ணையது செய்துகொண்டு கருவாகமை யின்மதையெடுத்துக்கொள்ளே. ௧0௧

கொள்ளவேநீதமதுசேர்தாண்ரண்டு, கூரானவெடியுப்புசேர்த்தான் பாதி, வில்லவேகெந்தியதுசேர்தான்காலாம் வீரனவயச்சத்து சேர்தான் காலாம், துள்ளவேமூறையுந்தான்வொக்கக்கூட்டி தோராமல் குழிக்கல் லில்போடுமைந்தா, அள்ளவேஎருக்கன்பால் விட்டரைத்து அப்பனே பில்லையது தட்டிடாயே. ௧0௨

தட்டியேரவிதனிலே காயவைத்து சாங்கமுடன் ஓட்டிலிட்டுச்சீலே செய்து, மட்டமென்ற கெசபுடமேபோட்டுமல்லோ மார்க்கமுடனுற் விட்டுயெடுத்துப்பாரு, திட்டமுள்ளசெந்தூரம்கறுப்பாய்காணும் திரும் பியேயிப்படியேபத்துமுறைபோடு. வட்டமுடன் செந்தூரம் கரியேர டாகுமார்க்கமுடன் சிவப்பதற்குமின்னம்பாரே. ௧0௩

பாரேதான்செந் தூரம்சிவப்பதற்கு பாசமுடனுறவகைசெயநீர்தன் னுல், நேரேதான்சாரமதுயெட்டுசாமம், நேர்ப்புடனே தானரைப்பாய் வெண்ணெய்போலே, வேரேதான்பில்லைபது தட்டிமைந்தாவிபரமுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து, சீரேதான்வோட்டிலிட்டுச்சீலேசெய்து சிறப் பாகப்புடம்போடச்சிவக்குந்தானே. ௧0௪

ச ரம்நூறுபுடமாகும் தாக்கானவருணேதம் சொல்லப்போமோ ன செந்தூரம் சத்துக்கொன்றவிபாமுடன் தங்கமதுவொன்றுசேர்த்து, கானனவாறுவகைசெயரீர்தன்னால் கருத்துடனேயில்லைதட்டிக்காயவைத்து, மானனகோழியென்றபுடந்தான் போடுமாசற்றசெந்தூரம்புகலொண்ணுதே. ௧0௫

புகலவேசெந்தூரம் பதனம்பண்ணுபொங்கமுடன் வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, நிகலவேதானுருக்குருவொன்றீய நிலையான மாற்றதுவுமெட்டதாகும், அகலவேநாலுக்குவொன்றுதங்கம் அப்பனேகூட்டுமுறைதன்னில்சேர்த்து, தசுலவேதானுருக்கி யெடுத்துப்பாருதகைமையுடன்மாற்றதுவுமிகுதியாமே. ௧0௬

ஆமேதான்செந்தூரஞ்சோதித்துப்பார் அப்பனேபச்சைமண்பாண்டந்தன்னில், தாமேதான் சலம்விட்டுதுவாரஞ்செய்து சட்டமுடன் செந்தூரம்குன்றிதானும், போமேதான்போட்டவுடன் பாண்டம்தூக்கு போக்கானதுவாரங்களடைத்துகாணும், நாமேதான்சொன்னபடிவரை தப்பாதுநலமுள்ளசெந்தூரமதீதம்பாரே. ௧0எ

அதீதமாஞ் செந்தூரங்குன்றியுண்ணு அப்பனேமேகவகையிருபதும்போம், கதீதமென்றமதுமேக மொழிந்துபோகும், கடல்போகும் நீரிழிவுகாணுதோடும், சதீதமென்ற செந்தூரமனுபானங்கள் சாற்றுகிறேன் வல்லாரைச்சூரணந்தான், பதிதமென்றவாவாரைச்சூரணந்தான் பட்சமுடனனுபானமுண்ணுவீரே. ௧0அ

உண்ணயிலேதேனுகும் நெய்யுமாகுமுத்தமனே பசுவெண்ணை தானுமாகும், நண்ணயிலேகிரதங்கள்லேகியங்கள் நலமானசூரணங்களனுபானந்தான், கொண்ணையுடன்பூவதுவுங்கிஷாயந்தன்னில் புகட்டவே மேகங்கள்போகும்பாரு, திண்ணையிலேகியாழவகைதன்னிலீயதெறிக்குமடாமேகவகைதிண்ணந்தானே. ௧0௯

திண்ணமுடன்காயமதுயிறுகிக்காட்டும் திரிந்தாலும் சுவாசமது மேல்நோக்காது, வண்ணமுடன்சதாகாலந்தேகம்கற்றாண்வளமையுடன் யெப்போதும்வாழலாகும், அண்ணலெனும்பராபரத்தையணுகவேண்டும் யணுகாட்டால்காயுமில்லைபூவுமில்லை, சுண்ணமுடன்காலாங்கிதனை வணங்கி தாழ்மையுடன்பாடிவைத்தேன் பண்பாய்த்தானே. ௧௧0

பண்பான காண்டமது யென்னசொல்வேன் பாரினிலே நாதாக்கள்செய்யும்வேதை, கண்பானகர்மிக்குவாய்க்குமோசொல் கசடற்ற

மாண்பருக்கு வாய்க்குமல்லால், திண்பான விதியாளி கருவாளியானல் திறமுடனேயறிந்துகொள்வான் புண்ணியவானும், நண்பானபோகரிஷிசொன்னமார்கம் நாட்டிலேயாரேனுஞ் சொல்லார்தாமே. ககக

தாம்பரசெந்தூரம்,

சொல்லவேதாம்பூரவேதை சொல்வேன் சுத்தமுடன் தாம்பூரத்துட்டுகாணும், வெல்லவேசேரதுதான்ரண்டதாகும் வெளியானகெந்தகமும் நாலதாகும், கொல்லவேதூளாக்கியெடுத்துமைந்தா கோளாறுநேராமல் சொல்லக்கேளு, புல்லவேதளவாயஞ்சட்டிதன்னில்பொங்கமுடன்கெந்தகத்தைக்கீழேபோடே. ககஉ

போடவேகெந்தகத்தைப்பாதிபோடு போக்கானகெந்தகத்தின்மேலேயப்பா, நாடவேவதின்மேலேதுட்டைவைத்து நலமாகமேலுமந்தகெந்திபோடு, கூடவேமேல்சட்டிகொண்டுமூடி குமுறவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, பாடவேவாலுகையாமடுப்பிலப்பா பாங்குபெறத்தானெரிப்பாய்சாமமெட்டே. ககங

எட்டானசாமமது யெரிக்கும்போது யென்மகனே தாம்பரமும்வெட்டையாகி, கட்டானவெட்டையது தொட்டியாகி கடுங்காரச்செம்பினது தொட்டியாச்சு, முட்டாளாயிருக்காமல் மைந்தாகேளு முயலவேதாம்பரத்தை யெடுத்துமைந்தா, திட்டமுடன் கல்வமதிலிட்டுமைந்தா திறமுடனே பொடியதுவாம் நொறுக்கிடாயே. ககச

நொறுக்கியேசூதமது சமனுச்சேர்த்து நோக்கமுடன்ருணரைப்பாய்சாமம்நாலு, பறுகவேமைபோலேயரைப்பாயப்பா பாலகனே வில்லைதட்டிக்காயவைத்து, திறுகமுடன்வகலிலிட்டு சீலைசெய்து சிறம்புடனே குழிதோண்டிமணலைக்கொட்டி, பறுகமுடன்நடுமத்திவகலை வைத்துப்பாங்குடனே மேலுமந்தமணலைக்கொட்டே. ககரு

கொட்டவேதீமூட்டிபுடத்தைப்போடு பொலிவாகயெருவதுதான் முப்பதாகும், சட்டமுடன் தீயாறியெடுத்துப்பாரு சாங்கமுடன் களங்குபோலிருக்கும்பாரு, கட்டமுடனிப்படியே பழச்சார்விட்டுக்கதுமையுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், வட்டமுடன்முன்சொன்னமார்க்கம்பாரு வகையுடனேயப்படியேபத்துபுடம்போடே. ககசா

பத்தானபுடமதுவும் தீர்ந்தபின்பு பாகமுடன் செந்தியதுகளஞ்சிரண்டு, புத்தானரசஞ்சேர்ந்ததாம்பரத்தில் பூட்டியே தானரைப்பாய் பழச்சாற்றாலே, முத்தமுடன் ருனரைப்பாய்நாலுசாமம் முக்கியமாய்

பில்லைதட்டிகாயவைத்து, சித்தமுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்துச் சீர் பெறவேவோட்டிலிட்டுசில்லுமூடே. கஙள

மூடவேவெளிப்புடமாய்போடுமைந்த முசிழவேவரட்டியது பத்த தாகும், சாடவேதீமூட்டி புடத்தைப்போடு காற்றில்லாவிடந்தனிலே போடவேண்டும், காடவேதீயாறியெடுத்துமைந்தா சாங்கமுடன் பின்னு மந்தபாகம்போல, கூடவேகெந்திவைத்தான் களஞ்சிரண்டு கூசாமல் தான்போட்டு அரைத்திடாயே. கஙஅ

அரைக்கையிலேபழச்சாற்றாலரைக்கவேண்டும் அப்பனேநாற்சாம மரைக்கவேண்டும், குறையாமல்முன்போலப்புடத்தைப்போடு குடில முடன்புடமதுவும் வன்பதாகும், நிறையானநிறமதுவு மங்கிருந்தால், நினைவாகவின்னமொரு வொன்பதப்பா கறைக்காணப்பாகமது பிசகிடா மல்கண்டிதமாப்புடம்போடச்சிவக்குந்தானே. கஙகூ

தானனசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு தகமைபெறவெள்ளிதனில்பத் துக்கொன்று, கோனனகுருவருளால்வணங்கியேதான் கொற்றவனே தானுருக்கிகுருவொன்றீய, தேனனகருபோலயிருகும்பாருசெம்மையாம் வோட்டிலிட்டுவூதிப்போடு, பானனமாற்றதுவு மெட்டதாகும் பான்மை யுடன் பாடிவைத்தேன் போகர்தாமே. கஉ0

போகருடவாக்கதுவும் பொய்யாதப்பா பூதலத்தில் வாதிகளோ காணப்போறார், சாகமுடனிம்மருந்து வியாதிபோக சாங்கமுடன் சதா ரூபவியாதிக்கெல்லாம் பாகமுடனனுபானம் கொண்டபோது பறக்கு மடாவியாதியெல்லாம்பண்பாய்த்தானும், வாகமுடன்தேகமது கற்றூ ணுகும் வல்லனுடமிறுகியதுமேனியாமே. கஉக

மேனியாம்காந்தியது மிகவேமின்னும் மிக்கானநரைதிரையுமற் றுப்போகும், கானிமையாய் கண்ணிரண்டுங் குளிர்ந்துகானும் கடுங்கா ளைக்கொப்பானசூரனுவாய், பானிமையாம்மருவமது சதாகாலந்தான் பாலிக்குமெப்போதுமாயுளுண்டாகும், கானிமையாய் காலாங்கிநாயர்பா தம் நண்ணியேசாற்றலுற்றேன் நவிலக்கேளே. கஉஉ

கேளேதான்யோகமுறை நடத்தவேண்டும் கெடியானஸ்தூலத்தை நிறுத்தவேண்டும், வீளேதான்போகாமல் வாசிபாரு வீண்காலம் போனு லேயோகம்பாழாம், தாளேதான்சிதாபாசம்நண்ணவேண்டும் சதாகா லம்சிற்பரத்தைப்பற்றவேண்டும், ஆளேதான்மனேன்மணியைப் பணிய வேண்டும் ஆத்தாளைப்பூசித்தால்வாழலாமே. கஉங

தாம்பரசெந்தூரம்.

வாழலாமின்னமொரு கருமானங்கேள் வகையுடனேநாதாக்கள் கைமறப்பு, நீழலாமெத்தவுண்டுநேர்மைபாரு நிலையானவாதவித்தைசூது மல்ல, காழலாம்வெகுகோடி சித்தர்வேதை மாண்பரோவொருபோது ளவுசொல்வார், தாழலாம்பலநூலுபார்த்திட்டாலும் தாரணியில்யெனை ப்போலபகரான்றே. கஉ௪

அன்றானசாஸ்திரங்கள்யானும்பார்த்தேன் அடிமைப்போல்சொன் னவர்களாருமில்லை, குன்றானபர்வதம்போல்பாடிவைத்தார் கோடான கோடிநூலனேகமுண்டு, தான்றான நூலெல்லாமறைப்பேயாகும் தகை மையுடன்காண்பதுவுமெளிதேயாகும், பன்றானமானிடர்கள் சுட்டுகெட் டுப் பாரிலேமாண்டவர்கள்கோடிதாமே. கஉ௫

M 2 கோடியாம்தாம்பரத்தின் துட்டேயப்பா கோளாறுவாராமல் சுத்தித் தேதான், வாடிபேதிரியாதேமகிபாகேளு வணக்கமுடன்தாம்பரந் தான் சேர்த்தானாலு, கூடியேதாளகமும்சேர் தானெட்டு குணமுடனேபொடி யாக்கிசெப்பக்கேளு, நாடியேதளவாயாஞ்சட்டிதன்னில் நாதாக்கள்சொ ன்னபடிநாட்டிடாயே. கஉ௬

நாட்டவென்றால் சட்டியிலேதாரம்பாதி நலமுடனேகீழ்போட்டு நவிலக்கேளு, வாட்டமுடன் துட்டுநடுமையம்வைத்து வகையுடனேமே லுமந்தப்பொடியைப்போட்டு, தேட்டமுடன்மேற்சட்டி கொண்டுமூடி தெளிவுடனேசீலையது வலுவாய்செய்து, காட்டமென்றவாலுகையிலடு ப்பிலேறிக் கனமுடனேயெண்சாமமெரித்திடாயே. கஉ௭

எரிக்கையிலேதுட்டதுதான்களங்கமாகி யெழிலானவெட்டையது போலாம்பாரு, நெருக்கமுடன்களங்குதனை யெடுத்துக்கொண்டுநெடி தானங்குக்குநேரேசூதம், பருக்கமுடன்றான்சேர்த்துப் பகரக்கேளும், பாகம்போல்பழச்சாறுவிட்டுமைந்தா செருக்கமுடன்குழியம் மிதன்னி லிட்டுச் சிதறாமல்தானரைப்பாய்சாமமெட்டே. கஉ௮

எட்டானசாமமதியரைக்கும்போது யெழிலானவெட்டைபோலா கும்பாரு, கட்டானதாம்பரத்தைப் பில்லைதட்டு கருவாகரவிதனிலே கா யவைத்து, துட்டானதாம்பரத்தின்பில்லைதன்னைத் துறையுடனேவகல் தனிலேயிட்டுமைந்தா, சட்டமுடன்குழிதனிமேல மணலைக்கொட்டிசாங் கமுடன்குழி நடுவில்பில்லைவையே, கஉ௯

வைக்கவேமேலுமந்த மணலைக்கொட்டி வளமாகத்தீமூட்டிபுடத் தைப்போடு, மெய்யக்கவேகோழியென்ற புடத்தைப்போடு மேன்மை

பெறத்தானெடுத்துப்பின்னுங்கேளு, சைக்கவேபத்துமுறையிப்படியே போடு சார்பாகச்செந்தூரங்கறுப்புகாணும், மொய்க்கவேசெந்தூரமெடுத்துக்கொண்டு மொழிபெறவேதாரமதுகளஞ்சிரண்டே. கூ௰

ரண்டானதாரமுடன்களங்குசேர்த்து நெடிதானபழச்சாறு யிட்டுமைந்தா, திண்டானநார்சாமமரைத்தபோது திறமானமயினம்போலாகும்பாரு, உண்டானபில்லையதுலகுவாச்செய்து வுத்தமனேரவிதனிலே காயவைத்து, கண்டானவகலிலிட்டுச்சீலைசெய்து கனமுடனேபத்துதெருவில்புடத்தைப்போடே. கூக

போடவேசெந்தூரமேகவர்னம் பொங்கமுடன்றனெடுத்துப் பார்க்கும்போது, நீடவேசெந்தூரந்தானெடுத்து நீட்சியுடன்பின்னுமரிதாரங்கூட்டு, கூடவேதான்போட்டுப்பொடித்துமைந்தா குணமுடனேதாளைப்பாய்பழச்சாற்றுலே, வாடவேதானரைத்துப்பில்லைதட்டி வளமுடனேரவிதனிலேகாயப்போடே. கூஉ

காய்ந்தபின்புமருந்ததனைப்புடமேபோடுக் கருவாகயிப்படியேவைந்துபத்துபோடு, சாய்ந்ததொரு கைபாகம்செய்பாகந்தான் தட்டாமல் போட்டுவரச்சிவப்புகாணும், மாய்ந்ததொருதாம்பரத்தான் சிவக்காவிட்டால் மறவாமல்பின்னுமஞ்சிபத்தேபோடு, தேய்ந்துமேசெந்தூரமென்ன சொல்வேன் தேசத்தில்கிட்டாதுசிவயோகிக்கே. கூங

யோகமென்றல்பாகமெதைமறவாமற்றன் யொளிவாகப்புடந்தோறம்தாரம்காலாம், பாகமுடன்களஞ்சிரண்டுபோட்டரைத்துக் கருவாகப்புடம்போடச்செந்தூரிக்கும், சாகமுடன்செந்தூரமென்னசொல்வேன்சட்டமுடன்வெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, தேகமுடன்தானுருக்கிகுருவொன்றீய வீரானசெந்தூரம் வேதையாமே. கூச

வேதையாம்மார்க்கமதுயெட்டும்பாரு வேகமுடன்செந்தூரம்தேனிலுண்ண, பாதையாம்சூரணங்கள்லேகியங்கள் பலமானகிரதங்கள் வெண்ணைதன்னில், தாதையாம்தானருந்தவியாதிரூபம் சண்ணுமேதாம்பரத்தின்செந்தூரத்தால், பேதையாம்தேகமது கற்றூணுகும் பொங்கமுடனிம்மருந்துகுருவுமாமே. கூரு

குருவானமருந்ததனைப்பதனம்பண்ணு குவலயத்தில் குஷ்டமுதல்ரோகிக்கப்பா, திருவானமருந்ததனைதின்றவப்பா திறமுடனேமண்டலந்தான் கொண்டபோது, பருவானதேகமடா கற்றூணுகிபாரினிலே வெகுகோடி காலம்வாழ்வாய், தருவானகாலரிஷி சித்தன்போல தாரணியில்நீயுமொருசித்தனுமே. கூசு

சித்தானசித்தர்முனிசெய்யும் வேதைதேசத்திலோரேனுஞ்செய்ய மாட்டார், பத்தியுடன்காலாங்கிநாயர்பாதம் பட்சம்வைத்து வடியேனு முங்களுக்காய்முத்திபெறயடி வணங்கிசுவாமிதன்னை முடிவணங்கியிந் நூலைவெளியில்விட்டேன், புத்திமானுயிருந்தால் யெல்லாஞ்சித்திபூதலத் தில் முழுமக்களறியார்தாமே. கருஎ

தாமானசாத்திரங்கள்மிகவுஞ்சொல்லி தாரணியில்பித்தனைப்போல் பினத்திக்கொண்டு, பேமானியாகவல்லோ திரிந்துகொண்டு பேரானசாத் திரங்கள் பொய்யுமாக்கி, சாமானியவான்போல வாதுபேசி சதாகாலம் யோனியிடவாசையாலே, சாமானியசைதன்னியவாசையாலே கடை கெட்டு இடைகெட்டுகலங்கினுரே. கருஅ

கலங்கியேபேடிபோல்நாமங்கொண்டுகதிதனக்குயிடையூறுசெய்துகொ ண்டு, மலங்கியேதுப்புரவாயெல்லாந்தோற்று மானிலத்தில்மதிப்பற்றுமா னங்கெட்டு, தவங்கெட்டுபதிகெட்டுபலமுங்கெட்டு தாறுமாருகவேகஞ் சாகொண்டு, புலம்பியேமதுபானமிகுதியாகி பூதலத்தில் கெட்டலைந்தார் கோடிதாமே. கருகூ

கோடியாமிருந்தவரையானுமப்பா, பூதலத்தில் குளிகைகொண்டு பறக்கும்போது, வாடிபேயிருந்தவரைகண்டேன் கோடிவாய்பிறப்பைக்க ண்டறிந்தேன்லக்கோயில்லை, நாடியேகாலாங்கிநாயர்பாதம்நான்தொழுது பாடிவிட்டேன்பறைப்பையெல்லாம், தேடியேயலையாமல் மாணுக்கேளு தேசத்தில்சித்தனைப்போல் வாழ்குவாயே. கச0

நாகவெள்ளி.

வாழ்கவேநாகமதுசேரைவாங்கி நலம்பெறவேயிலுப்பை நெய்யில் சுத்திசெய்து, மூழ்கவேகண்ணுடிக்கல்லினுலே முயலவேதானரைத்துக் கங்கிபூட்டி, தாழ்கவேகோழியென்றபுடந்தானப்பாதப்பாதுமூசைக்குள் நாகம்வைத்து, ஏழ்கவேபொடிதனையேதூவிமைந்தா யெழிலாகவுருக்கு போல் சீலைசெய்யே. கசக

செய்யவேசீலையதுகாய்ந்தபின்பு செப்பினேன் கோழியென்றபுடந் தானப்பா பையவேபோட்டபின்புயெடுத்துப்பாரு பாங்கானநாகமது மஞ்சளேகி, மெய்யவேகண்ணதுவுமிகவொடுங்கிமிக்கானநாகமதுவெளு மையாகும், பெய்யவேயிப்படியேபத்துமுறைபோடுபேரானவெள்ளியது பேசலாமே. கசஉ

பேசலாம்சுக்கானின் கல்லையப்பா பெருமையுடன் சேரதுவும் தானெடுத்து, நாசமுளநாறுவகை செயநீர்தன்னுல் நலம்பெறவேதா

னரைப்பாய்நானுசாமம், பாசமுடன்பில்லை கட்டிக்காயவைத்து பாக முடன்வோட்டிலிட்டுசீலைசெய்து நேசமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து நிமுடனோலெ கசபுடத்தில் போட்டிடாயே. கசந

போடவேபற்பமதுயென்னசொல்வேன்பொலிவானதவளமதிநிறம் போலாகும், கூடவேநாகத்துக்கங்கிபூட்டி குமுறவேமூசையில்கீழ்மே லிட்டு, தேடவேகுழிவெட்டிப்புடத்தைப்போடு தெளிவாகும் நாகமது தெளிமையாகும், நாடவேபத்துமுறையிப்படியே போடுநலமானதுய் யானுக் கொப்பதாமே. கசச

ஒப்பானவெள்ளியதுபத்துக்கொன்றுஙக்குபெறசுபவெள்ளிகூட்டி யாடு, செப்பானபாத்திரங்களிதற்சீடல்ல சேனவிதவாபரண மிதனுலா கும் உப்பானகாய்ப்புக்கு, வெளுமைகாட்டும் ஓகோகோநாதாக்களதீதவி த்தை, மெப்பானசாத்திரங்கள் வுளவுபார்த்து மேன்மையுடன்பாடிவை த்தேன்பண்பாய்தானே. கசரு

தானைசாத்திரத்தில்வனேகம்பேர்கள் சட்டமுடன் பாவைத்தார் வேண்டுமார்கம் வேனைவெகுநூலில் வெள்ளிசொன்னர் வெளியாகச் சொல்லவில்லையிந்தபாகம், பானை காலாங்கிதனைவணங்கிப் பாடினேன் சத்தகாண்டம்பண்பதாக, கோனைகுருவருளால் வடியேன்தானுங்குவ லயத்தில் யிரைத்துவிட்டேன் மாந்தற்காமே. கசசு

ஆமேதானின்னமொருகருமானங்கேள் அப்பனே வெள்ளியென் றகாடிக்காரம், தாமேதான் துலாமதுவுமொன்றேயாகும் சார்பானவேங் கையுடபாலாலாட்டி, வேமேதான் சாமமதுவரைத்துமேதான் விருப்ப முடன்பில்லைதட்டிக் காயவைத்து, நாமேதான்சொன்னபடி வகலில் வைத்து நலம்பெறவேசீலையது வலுவாய்ப்பண்ணே. கசஎ

பண்ணியேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு பாசமுடன் பற்பமது பகரப்போமோ, வண்ணமுடன் பற்பத்தைவெள்ளீயத்தில் வாகாகக் கொடுத்திடவே நீரைவாங்கும், திண்ணமுடன் பத்துக்குவொன்றுதாக் குதிரமானவெள்ளீயம் நீரைவாங்கு, வண்ணமுள்ளவெள்ளியது சொல் லப்போமேவளமையுடன் நாதாக்கள்கூத்துதானே. கசஅ

கூத்தானகைபாகம் செய்பாகந்தான் குவலயத்தில் கோடியுண்டு யார்தான்காண்பார், மாத்தானசாத்திரத்தில் மறைத்துவைத்தார் மார்க் கமுடனடியேனுந்தாள்பணிந்து வேத்தானகாலாங்கிநாயர்பாதம் விருப் பமுடன்போற்றியல்லோ தொழுதேன்யானும், நேர்த்தியுடன் பாடி வைத்தேன்போகர்யானும் நேர்மையுடன் மாணுக்கள்பிழைக்கத்தானே

தானுனமுனிவர்களில் சித்தர்தாமும் தயவாகப்பாடிவைத்தார் வெகுநூலப்பா, கோனுன கமலரிஷிகள்தானும் கொட்டினுர்கோடி முறை என்னைப்போல, தேனுனசாத்திரத்தில் யென்னைப்போல தெளிவாகச்சொல்ல வில்லையாருமப்பா, வானுனயென்னூலில் ஒன்றும்பொய்யா வளமையுடன்போகரிஷி வண்மைபாரே. 150

வண்மையாப்போகரிஷிமாற்கம்பாரு வாகாகதன்னுடையநூல்கள்யாவும், உண்மையாம் சித்தருக்கும் ரிஷிகளுக்கும் ஒருபோதும் பொய்யாதுமெய்யேயாகும், தண்மையாய்பாடிவைத்தேன்சத்தகாண்டம் சதாகாலமானிடற்குவுறுதிநூலாம், திண்மையாய்குருநூலாமே ழாயிரந்தான் திரமாகவாய்த்ததுவேசீனத்தாற்கே. 151

சீனமென்றால்தேசமதுபுதுமைமெத்தசிறப்பானநூல்களெல்லாமங்கேயுண்டு, வானமுடன்தானிருக்குமதிசயங்கள் வாகானபூலோகமர்மமெல்லாம், ஞானமுடன்பாடிவைத்தார் கமலர்தாமுமாநிலத்தில் பாடிவைத்தார் கோடாகோடி, தாளமதுயிருக்குமிடம்யாமுங் கண்டோம் தாதலத்தில் லேலைபோலே காண்பாருண்டோ. 152

போகர்வானத்துமீன்

உண்டானவெள்ளியதுபோக்குச்சொல்வேன் ஓகோகோநாதாக்கள் பரிசவேதை, பண்டானவெள்வங்கம்சேர்தானென்றுபாளமென்றசுக்கான்நல்லச்சுன்னம்போடு, திண்டானகாடியென்றசுண்ணம்போடு திறமாகாதானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, வண்டானவெள்வங்கம்நீரைவாங்கிவாகான வெட்டையதுவாகும்பாரே. 153

வெட்டையாம்சூதமதுவொக்கச்சேர்த்து வெடியுப்புசுண்ணமதுநாலாய்ச்சேர்த்து, சட்டமுடன்தானுருக்கிஎடுத்துப்பாரு கசடற்றதுய்யானும்வெள்ளியப்பா, மட்டமென்றவெள்ளியதுஒக்கச்சேர்த்து மதிப்புடனேசரியெடையாய்சேர்த்துப்பாரு, திட்டமுள்ள ரூபாய்க்குசரியதாகும் திறமானவெள்ளியது போக்குத்தானே. 154

இரசசெந்தூரம்.

போக்கென்று விடுகாதே புண்ணியாகேள் புகலுகிறேன் சூதமென்றசெந்தூரத்தை, தீயென்றகெந்தகத்தின் தயிலமப்பா திறமான பாஷாணத்தயிலங்கூட்டி, காயென்றகருஞ்சூரைத்தயிலஞ் சேர்த்து கருவாகத் தானரைப்பாய் சேராசூதம், பேயென்றசுரைக்காயின் தயிலத்தாலே பிசகாமல்தானரைப்பாய்சாமமெட்டே. 155

எட்டானசாமமதுவரைத்தபோது என்மகனேசூதமதுமடிந்து போச்சு, கட்டானசூதமதுமாண்டபோது காணலாம்கோடிவித்தைச் சூதத்தாலே, இட்டமுடன் சூதத்தைபில்லைதட்டி யெழிலானவிதனி லேகாயவைத்து, மட்டானஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து மார்க்கமுடன் புடம்போடே சிவக்குந்தானே. 156

சிவப்பானசெந்தூரம் பதனம்பண்ணு சிவசிவா வெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று, நயப்புடனே தானுருக்கிகொடுத்துப்பாரு நலமான மாற்றதுவு மெட்டதாகும், பயமுடனேபத்துக்கு ஒன்று தங்கபாக முடன் தானுருக்கிவாரடித்து, புவமுடனேபுடமதுவு மூன்றுபோட புண்ணியனேமாற்றதுவும் பசுமையாமே. 157

பசுமையாந்தங்கமதுயென்னசொல்வேன்பாரினிலே நாதாக்கள் செய்யும்வேதை, நிசமுடைய புண்ணியற்குவாய்க்குமல்லால் நிஷ்டூ ரப்பாவிகட்கு வாய்க்குமோசொல், வசுவான பசுபதியோகியோற்கு வாய்த்தாலேகுருபூசைக்கொவ்வும்வேதை, சிசுபாலற்கொப்பானசிவ யோகிக்கு சிறப்புடனே வாய்க்குமிது திண்ணந்தானே. 158

திரிகுளிகைசெந்தூரம்.

தானான திரி குளிகைசொல்லக்கேளு சாற்றுகிறேன்ரசமுடனே தாரங்கெந்தி, கோனான குருபரன் றன்னருளினாலே கூறுவேனாறு வகை செயநீர்தன்னால், வேனானநாற்சாமமரைத்தபோது மிக்கான செயநீரூல்சூதபாண்டு, பானானசறக்கிரண்டு மொன்றாய்க்கூடி பத முடனே மெழுகது போலாகும்பாரே. 159

பாரேதான் மெழுகதனைவட்டுதட்டிபாகமுடன் ரவிதனிலேகாய வைத்து, சீரேதான் ஓட்டகலில்வைத்துமூடி சிறப்புடனேசில்விட்டுச் சீலைசெய்து, நேரேதான் மணல்மறைவில்புடத்தைப்போடுநேர்ப்பாக வாறின பின்னெடுத்துப்பாரு, கூரேதான் செந்தூர யென்னசொல் வேன் கொடியதோர் மேகவன்னமாகுந்தானே. 160

வன்னமாஞ் செந்தூரமிப்படியே பத்து வளமுடனே போட்டு வரவிபரங்கேளு, சுன்னமென்ற கடுங்காரமிகவுமாகி சுடரொளியாங் காந்தியதுமெத்தப்பற்றி, வின்னமில்லாகரடுகளுமில்லாமற்றான் மிக் கானபூப்போலவுதிருங்கண்டீர்; சொன்னபடியின் னுமந்த செந்தூரத் தைச்சுகமுடனே தானரைத்து தங்கங்கூட்டே. 161

கூட்டையிலேபத்துக்கு ஒன்றுதங்கம்குணமாகத்தான்சேர்த்து வரைத்துமைந்தா, வாட்டமுடனாறுவகைசெயநீர்தன்னால் வளமாகத்

தானரைப்பாய்நாலுசாமம், நீட்டமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து நினைவாகப் பின்னுமதைப்பொடியதாக்கி, தேட்டமுடன்காசியென்ற குப்பிதன்னைத் தெளிவாகச்சீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. 162

செய்யவேகுப்பியது காய்ந்தபின்பு திறமுடனே சரக்கெல்லாம் குப்பிக்கேற்றி, பையவேமாக்கல்லால் கொண்டுமூடி பாங்குபெற சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, மெய்யுடனேதளவரையாஞ் சட்டிதன்னில் மேன்மையுடன் மணலதனைக்கொட்டிமைந்தா, உய்யவேகுப்பி நடுமையம் வைத்து உத்தமனேமேலுமந்தமணலைக்கொட்டே. 163

கொட்டையிலேகுப்பிவாய்த்தெரியமூடி குடிலமுடன் மேற்சட்டிக்கவிழ்த்துமைந்தா, திட்டமுடன்சீலையது வலுவாய்ச்செய்து திறமுடனேவாலுகைமாமடுப்பிலேற்றி, சட்டமுடன் தானெரிப்பாய் எட்டுசாமம் சார்பாக வாறினபின்னெடுத்துப்பாரு, வெட்டவெளிக்காருடாவிடத்திலப்பா விருப்பமுடன்குப்பியைநீவைத்துப்போற்றே.

போற்றவேமூன்றுநாளானபின்பு பொங்கமுடன்குப்பியை திறந்துபார்க்க, ஏற்றமுள்ளசெந்தூரமிகவும்பார்த்து யென்மகனேகாந்தியதுபுகலப்போமோ, தேற்றமுடன் சீஷாவிற்பதனம்பண்ணு திறமுடைய செந்தூரமனுபானந்தான், கூற்றனுக்கிடையின்றி தேனிலுண்ணக் குடிலம்விட்டேகுமடா திண்ணந்தானே. 165

திண்ணமாம்வெண்ணைதனில் கொள்ளலாகும் திறமானநெய்யிலும்கொள்ளலாகும், வண்ணமுள்ளசூரத்தில்கொள்ளலாகும்வாகானலேகியத்தில்கொள்ளலாகும், எண்ணமுடன்யெய்தவனு பானத்தாலும் எழிலுடனேமண்டலங்கள்கொள்ளலாகும், உண்ணயிலேசகலரூபவியாதியெல்லாம் வுத்தமனேதேகம்விட்டுச் சுண்ணும்தானே.

சுண்ணுமேமேகமென்றராஜனுக்கு சத்துருவாமிம்மருந்துசாற்றக்கேளு, குண்ணிவிடும் சிலவிஷயங்கள்யாவனைத்துங் குவலயத்தில் நிற்காதுபறந்தேயோடும், திண்ணமுடன் செந்தூரப்போக்கு சொல்வேன் திறமுடைய மக்களாயிருப்பாயானல், நண்ணமுடன் வெள்ளி செம்பில்பத்துக்கொன்றுநலமுடனேகொடுத்துருக்கமாற்றெட்டாமே

மாற்றுன வெள்ளிசெம்பை யூதிப்போடு மகத்தானவெள்ளியது மாற்றுமாகி, தேற்றுன பகமையதுயதிகங்கொண்டு தெளிவுடனே மாற்றதுவு மெட்டதாகும், சாற்றவே சிவயோகிசெய்யும் வேதைதாரணியிலாரேனுஞ் செய்யமாட்டார், போற்றவேபுத்தியுள்ளனுவானுகில் பொங்கமுடன் செய்துகொள்வான் வாதியாமே. 168

வாதியாய்சகலவிதவண்மையெல்லாம் வாகுடனே கண்டறிந்து வளமாய்ச்சொல்வேன், சாதியிலேயொருவனப்பா சன்மார்க்கன்ருன் தாரணியில்தானிருப்பான்ஒருவர்காணர், மாதிமையாம்துஷ்டருடன் கூடமாட்டான் மானிலத்திலடக்கமுற்றுவாழ்வானப்பா, சோதிமயங் காணுவான் சுந்தரன்ரான்சூட்சாதிமர்மத்தை வெளிவிடானே. 169

விட்டானேயாமானல்தலைதெறிக்கும் வேதாந்தத்தாயவளுமுன் னேநிற்காள், தொட்டதொருவேலையெல்லாந்துகளாப்போகும் தொடருமே வினைதானும் துறத்திக்கொள்ளும், விட்டகுறைநேருமானல் தாமேயெய்தும் விண்ணுலகில்காதாக்கள்செய்யும்வேதை, தட்டியே பராபரியைத்தொழுதுபோற்றி தராதலத்தில் சித்தனுப்பிறப்பாய் தானே. 170

தானனநிஷ்டையிலேயிருந்துகொண்டு சதாநிஷ்டைருத்திரநிஷ் டைமாலிநிஷ்டை, கோனனமயேஸ்பரியின் நிஷ்டைதானும் குறிப் பாளி பிர்மநிஷ்டைதானேடொக்க, வேனகபிருந்துகொண்டு சதா காலந்தான் விருப்பமுடன் ரேசகபூரகமும்செய்து, மானுக்கும் பகத் திலிருந்துகொண்டு மார்க்கமுடன் மூலமதையழுதிப்பாரே. 171

அமுத்திமேய கமலமதிலிருந்துகொண்டு அப்பனேபிரமத்தைக் காணலாகும், வமுத்தவேகுண்டலியில் மூலந்தாக்கி வாகுடனேபிர மத்தைநிஷ்டைகொள்ளு, தொழுகமாலினிடனிஷ்டையப்பா தோரு மல் வஷ்டாங்கம் செய்துக்கொண்டு, விழுகவே கும்பகத்தில் வாசி பூட்ட விஷ்ணுவை சதாகாலம் காணலாச்சே. 172

காணவென்ருல் வஷ்டருத்திரத்தைக்கேளு கருவானபூரகத் தைக் கும்பகத்தில்மாட்டி, தோணவே வனகதத்தில்வாசிபூட்டி தொ முதுமேறுத்திரரைக் கண்டுபேசி, வீணவேசகலபாக்யமும் பெற்று விண்ணிலே வலதுகாலைதூக்கிமைந்தா, கோணவேபாதத்தை நிலத் திற்ருக்கி குப்புரவாய்கீழேநோக்கி, மாணவேவிசுத்தியிலேயிருந்து கொண்டு மாணிலத்தில் மகிபலவாழாமே. 173

வாழலாமயேஸ்பரனு பாதங்கண்டுவகுப்புடனே நிஷ்டைவந்து மதிறமாய்த்தொட்டு, வீழலாம்சதாசிவத்தின்நிஷ்டை தன்னைவிருப்ப முடன் கண்டறிந்துவிழல்போகாமல், தாழவேயோகதண்டைகையி லேந்திதளமுடனேவிபூதிதன்னைத்தளமாய்ப்பூசி, மாழவேசதாசிவத் தைபணிந்துபோற்றி மயங்காமல்மனேன்மணியை தொழுதுநில்லே.

நிற்கையிலேமனேன்மணியாளமுர்தமீவாள் நிகருனவமுர்தமது கொண்டபோது, துற்கையுடன் காளிமுதல்நடுங்குவார்கள் துடியா

னதேகமதுகற்றாகும், சற்பனைகள்மிகவுடனே வதிகமாகி சதாகாலம்பூரணத்திலகித்துநின்று, உற்பனமாம்மதியமூர்த லேகியத்தைவிண்டுமெல்லோசதாநிஷ்டைப்பணிகுவாயே. 175

மதியமூர்தலேகியம்.

பணியவேமதியமூர்தம் சாற்றக்கேளு பாங்கானகெஞ்சாவின்விரைநாற்சேரு, கணிதமுடன் சாதிக்காய் சாபத்திரிகருவான கிராம்புடனேடவாட்டியமொக்கு, தணியவேவபினியுடன் கசகசாவும் சாங்கமுடன்வகைக்கு வொருசேர்தான்பாதி, மணிபோல தான்வறுத்துச்சூரணித்துமயங்காமல் தான்செய்யும்வகையைக்கேளே. 176

கேட்கவேசர்க்கரையாய்பாகுதன்னில் கெணிதமுடன் சூரணத்தைகொட்டிக்கிண்டி, தாட்டிகமாய்நெய்தேனும்விட்டுக்கிண்டி சார்பாகக்கிளறியல்லோகுளிகைபண்ணி, வாட்டமுடனந்திசந்திதானருந்திவளமுடனே தீபவொளி கண்ணிற்றோற்றும், நாட்டமுடன் சித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும்நானிலத்தில் போகுவதுந் தெரியுமாமே. 177

தெரியுமாம்கேசரத்தில் போகுமார்க்கம்தேசத்தில்வினைதவகையாவுந்தோற்றும், அரியுடனேசிவன் முதலுங்காணலாகும் ஆகாயவதிசயங்கள்யெல்லாந் தோன்றும், பரியொளிபோல் கைலங்கிரிதண்ணிற்காணும்பாருலகில் நீயுமொருசித்தனவாய், சரியுடனேகாலாங்கிநாயர் பாதம்பணிந்துமே போகரிஷிபாடினேனே. 178

பாடினேன்சத்தகாண்ட மேழாயிரந்தான் பாரிலுள்ளமானிடற்குபண்பதாக, தேடியேகிட்டாது மிகவாருய்ந்து தெளிவுடனேபாடிவைத்தேன்குருநூலாக, கூடியேநல்லோரினிடமுஞ்சார்ந்துகுவலயத்தில் யெப்போது மிருந்துவாழ்வாய், வாடியேயலைபாதே வுண்மைகண்டு வளமுடனே யென்நூலை வணங்கிபோற்றே. 179

வல்லாரைக்கறபம்.

போற்றவேகற்பமொன்று புகலக்கேளு பொலிவானவல்லாரையார்காண்பார்கள், ஆற்றவேவல்லாரைக் கற்பந்தானும் லவனிமேலவுண்டவர்கள்மெத்தவுண்டு, நீற்றமுடன் கைபாகம் செய்பாகந்தான்நீனிலத்தில் கண்டவரும் யாருமில்லை, மாற்றமுடன் குருவருள்கள்பெறவேவேண்டும் பெருவிட்டால்பூவில்லை காயில்லைதாமே. 160

இரண்டாவது வல்லாரைக்கற்பம் கருபிண்ட மறிய.

தாமான பூரமதுஒன்றேயாகும் தாக்கானவெல்லமது ரண்டேயாகும், காமானஎருக்கன்பால் தன்னாலாட்டிக் கரிவாகமைபோல யா

ட்டிமைந்தா, வேமானகற்புடையமாதுக்கிய வெளியாகுமைந்துமாத ங்கற்பந்தானும், சாமானமின்றி வல்லாரைதன்னில் சட்டமுடனிக் கருவைப்போட்டிடாயே. 181

போடவேகல்வமதில்யிட்டுமைந்தாபொங்கமுடன்தாறிரைப்பா ய்நாலுசாமம், நீடவேதானரைத்துவானபின்பு நினைவாகப்பரணிதனி லடைத்துக்கொண்டு, கூடவேகுழி வெட்டிப்பூமிதன்னில் குடில முடன்றான்புதைத்துபின்புகேளு, ஆடவேமண்டலங்கள்சென்று தா னுல் அப்பவல்லோகாயாதி சுற்பமாச்சே. 182

ஆச்சென்றுவிடுகாமீதமைந்தாமீகளு அப்பனேமதியமூர்தங்கொ ண்டாயானுல், மூச்சடங்கிதன்னிலேயைக்காணலாகும் முயலான பூர ணத்தைநண்ணலாகும், பேச்சென்றசத்திசிவங்காணலாகும்பேரான சிவபூசையறியலாகும், பாச்சென்றசத்திசிவங்காணலாகும் பராபரத் தின்சின்மயத்தின் பற்றநன்றே. 183

செங்கடுக்காய் லேகியம்.

நன்றானபேரொளியைக் காணலாகும் நாதாந்தத் திரவுகோல் காணலாகும், குன்றானவேதாந்தக் கற்பமெல்லாங் கோடிக்கு கோடி வரைகாணலாகும், தன்றானசெங்கடுக்காய் சேர்ந்தானப்பா தயவுட னே தானிடித்துச்சாற்தானீக்க, வென்றானபாகமிது பத்துமுறைதா னும் விரும்பியே தானிடித்துச் சூரணங்கள்செய்யே. 184

செய்யவேசூரணத்தை எடுத்துமைந்தா தினம்போது காடியினு லரைத்துமேதான், பையவேகுன்றியிடையுண்டு வந்தால்காலனுக் கிடமேதுசாவுமேது, நொய்யசீவதேகமதுகற்றாணுதும் நோக்காடு வாராது நுணுக்கமெத்த, மெய்யவேகாலாங்கிநாதர்பாதம் விருப்ப முடன்றான் பணிந்து விளம்பிட்டேனே. 185

விளம்பிட்டேன் கைபாகம் செய்பாகந்தான் வித்தியாசங்களது மிகவாராமல், குளம்பிட்ட நூல்களெல்லாமிகவாராய்ந்து குறிப்புட னே கண்டறிந்தகலேயுமாகும், தளம்பிட்டசதாநூலும் பார்த்தாலெ ன்னசாங்கமுடன் காணுபவன் யோகவானும், அளம்பிட்ட யிதிகாச வித்தையெல்லாம் அறிபவனேலோகத்தில்சித்தனச்சே. 189

சித்தனப்பிறந்தாலும் கீர்த்தியுண்டுதேசத்தில்வெகுபேர்கள் மெச்சுமாண்பன், பத்தனப்பிறந்தாலும் பதவியுண்டு பாருலகில் புனிதனய்வாழலக்தும், பித்தனப்பிறந்தாலும் வொன்றுங்காணன் பேச்சரிய மாட்டாதபுலவனவன், எத்தனை தான் கற்றாலுமென்னலா பம் நீடூழி சமாதியிலே யிருக்கநன்றே. 187

காரிய பற்பம்.

நன்றானயின்னமொருமார்க்கம்பாரு நலமானகரிவங்கம் சேர்தா னப்பா, பன்றான தகடாக்கிசெப்பக்கேளுபாங்கான ஆவாரைபஞ்சாங் கந்தான், குன்றான சரக்கதுவைக்குடுவைக்குள்ளே குணமுடனே தான் போட்டு தகட்டை வைத்து, அன்றானபொடிமேலே தகடுவைத்து அப்பனே வதன்மேலே பொடியைப்போட. 188

போடையிலேகீழ்மேலும் பொடியைப்போட்டுப்புகழாகத்தாள் போட்டுசீலைசெய்து, நீடவேகெசமான குழியைவெட்டி நினைவாகப் புடம்போடக் கரிவங்கந்தான், கூடாதேவெந்ததுவும் கரடுமாகிகுடில முடன் பற்பமது சோளம்போலாம், பாடவேயிப்படியேபத்து புடம் போடு பாங்கானபற்பமதுதவளமாச்சே. 189

ஆச்சப்பாபற்பத்தையெடுத்துக்கொண்டு அப்பனேபொரித்தண்ட ஞ்சிற்றண்டந்தான், நீச்சப்பா சரியாகயெடுத்துக்கொண்டு நினைவாக வெண்கருவால் தன்னுலாட்டி, மாச்சலன்றி சிறுபில்லையாகத்தட்டி மதிப்புடதனரவிதனிலே காயவைத்து, தீய்ச்சலென்ற கரியோட்டி விட்டுமைந்தா திரமுடனேகோழியென்ற புடத்தைபோடே. ()

போடவேபற்பமதுகாறமேறிப்புகழான வெண்மைநிறம்புகலப் போமே, கூடவேபத்துமுறை யிப்படியேபோடுகுணமான பற்பமது கூறப்போமே, நீடவேபற்பத்தை யனுபானத்தில் நேர்மையுடன்று ணருந்த மேகமெல்லாம், ஓடவேகடல்போகுமென்றுசொல்லி வுத்த மனே போகரிஷி புகன்றவாறே. 191

வாறானகயரோகம் சயரோகங்கள் வாகுடனே கிரந்திமுதல் காணாதோடுங், கூறானபாண்டுடனே வீக்கம்போகும் பொல்லாதசய ரோகம்காமாலைபோகும், நேரானபவுத்திரங்கள் மூளைமூலங்கள் நெடி தானகிரந்தி முதல்சண்ணலாகும், பேறானவெள்ளையோடு சிலவிஷங் கள் சீறியேயோடுமடா திண்ணந்தானே. 192

மாற்றுயர்வு வேதை.

திண்ணமாமின்ன மொருபாகங்கேளு தெளிவாக கல்லுப்புபடி தானென்று, வண்ணமுடன் புளியாரை சாற்றினாலேவளமையுடன்று னரைப்பாய்நாலுசாமம், கண்ணமுடன் பில்லைதட்டிக்காயவைத்துக் கருத்துடனேவோட்டிலிட்டுசீலைசெய்து, நண்ணமுடன்பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு நாதாந்தத்தாயெனக்குச்சொன்னவாறே. 193

சொன்னபடியப்படியே யரைத்துமைந்தா சுத்தமுடன்ரவியி விட்டுக்காயவைத்து, நன்னயமாய் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு

நலம்பெறவேவைந்துபத்து, விப்படியேபோடு முன்னுரைத்த பாகமது பிசகிடாமல் முனையானவுப்பதுவும் சிவக்குமட்டும், பன்னவே புடம்போடச் செந்தூரிக்கும் பாலகனேசெந்தூரம்பதனம்பண்ணே.

பண்ணியே சரக்கொன்றைப்பூவினாலே பாங்குடனேகெந்தகத்தையரைத்துமேதான், நண்ணமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம் நலமுடனேவுண்டையதுபுன்னைக்காய்போம், தண்ணமுடன் தோண்டியிட்டுதுவாரமிட்டு சட்டமுடன்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, எண்ணியேனூறெருவில் குழித்தயிலமப்பா யெழிலாகவாங்கிடவே எண்ணையாமே 195

ஆமேதான் தயிலமதைச்செப்பக்கேளு அப்பனேமேற்சொன்னவுப்பைமைந்தா, தாமேதான் மட்டமென்றபொன்னுமேலே தகமைபெறவாரடித்துப்பூசுபூசு, வேமேதான்செந்தூரத் தயிலத்தாட்டி விப்பமுடன் பூசியல்லோ புடத்தைப்போடு, நாமேதான் சொன்னபடி மாற்றுகாணும் நாதாக்கள் செய்கின்றவேதையாமே. 196

மாற்றுயர்வு.

வேதையிலேயின்னமொரு பாகங்கேளு மேன்மை பெறலிங்கமது கட்டிவாங்கி, போதையிலேநாகமொரு கட்டிவாங்கி பொலிவாக நாகத்தைச்சுத்திசெய்து, பாதையிலே சூக்மிடைநாகஞ்சேரு பாங்கான நாகமிடை வீரஞ்சேர்த்து, ஊதையிலே தானுருக்கியெடுத்து மைந்தா வுத்தமனே சாரமிட்டு அரைத்திடாயே. 197

அரைக்கையிலே நாற்சாமம் செயநீராகும் அப்பனேவன்னீரை செப்பக்கேளு, முறையுடனே லிங்கமது சுறுக்குதாக்கு முனையான லிங்கமது கட்டிப்போகும், திரையுடனே பாகமது பிசகாவண்ணம் செப்புகிறேன்நாகமது தகடதாக்கி, வரைபோல லிங்கத்தைவுமிநீராலே வளமுடனே யெழைப்பாய் மைந்தாகேளே. 198

கேளேநீ லிங்கத்தைதகட்டிற் பூசுகிருபையுடனே வோலையளவாகப்பூசு, பாயேதான்போகாமல் ரவியிற்போடுபாலகனே வெள்ளி என்றரேக்கடித்து, தூளேதானாகாமல் தகட்டைவாங்கித் துப்புறவாய் நாகத்தின் தகட்டின்மேல்கீழ் உள்ளேதான்வைத்துமல்லோ சீலைசெய்து துப்பரவாய் வைந்தெருவில் புடத்தைப்போடே. 199

போடவேநாகமது வர்னமிஞ்சி போக்கானலிங்கத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, கூடவே லிங்கமது வோடாமற்றான் குமுறவேவெள்ளியென்றரேக்கின்மேலே மூடவேவர்னமது தனலாயேறி மோசமில்லையாறுமாத்தாகும்பாரு நாடவேரேக்கதனை யெடுத்துமைந்தா நயமுடனே தானுருக்கி யெடுத்திடாயே. 200

எடுத்துமேவாரத்துப்புடத்தைப்போடு எழிலாகப் புடமது வும் முன்போலாகும், தொடுத்துமேமுன்போலப் புடத்தைப்போடு துப்புரவாம் புடமதுவுமதிகமாகிவிடுத்துமேமாற்றதுவுமதிகங்காட்டு மிக்கான பொன்னதுவும்பசுமையாகி, அடுத்துமேநாலுக்கோர் தங் கஞ்சேர்த்து அப்பனேவாரடித்து புடத்தைப்போடே 201

புடமாறியெடுத்துப்பார் பொன்னேதங்கம்புஷ்பம்போல்குங்கு மதுநிறமேயாகும், திடமானதங்கமது பிறப்பேயாகும் தேசத்தில் கிட்டாதுசிவயோகிக்கு, சடமழியாக்கற்ப மதுவுண்டுகொண்டு சதா காலம்நிஷ்டையிலேயிருப்பாயப்பா, மடமானிணுசைதனைவிட்டொழி த்து மகிழ்ச்சியுடன் எப்போது வாழலாமே. 202

போகர்சீனபதியில் அஸ்வமில்லாமல் புகைரதம்ஓட்டியது.

வாழலாம்சித்தர்முனிரிஷிகள்மெச்சவாகுடனேசீனபதிமாந்தற் கப்பா, நீழவேபூமிதனில் பரிகளில்லா நெடிதானரதமதுதான்போவ தற்கு, தாழவேசூஸ்திரங்கள் சொல்வேனப்பாகருவூரார்சித்தர்முனி கமலர்தாமும், சாழ்வேயொருவருஞ்சொன்னதில்லை சாங்கமுடன் போகரிஷி சொன்னேன்பாரே. 203

பாரேதான் ராஜாதிராஜர்மெச்சப் பாரினிலேவஸ்வமில்லாவ ண்டியோட, நேரேதான் சங்கரமுமாரதாகும் நெடிதானயிரிசியது மூன்றதாகும், கூரேதான்குறுக்கவட்டம்எட்டதாகும் குறிப்புடனே வடிவட்டம்நாலதாகும், தேரேதான்யடிவட்ட மூட்டிக்கொண்டு திற மானமேல்வட்டம் பூட்டக்கேளே. 204

பூட்டவேவிசிரியதுவிட்டங்கொண்டு புகழான கள்ளாணியிரும் புமாட்டி, மாட்டியதேதார்யிரும்புக்குவளையமிட்டு மார்க்கமுடன் சுத் துபுரம்கம்பிமாட்டி, நீட்டமுடன்நாற்சதுரமத்தி வட்டம் நெடிய தொருகுழலொன்று முனையில்வைத்து வாட்டமுடன் மத்தகஜம்தலை யுண்டாக்கிவளமுடனே தலை குழையில் சில்லுபோடே. 205

சில்லுதனைஎடுத்துமிகபூட்டிபார்க்கச்சிறக்கவேமறைகொண்டு திருவல்பூட்டிப், பல்லுடனேசக்கரத்தில்திருவுபூண்டுபக்கமிருபுறமு மட்டும் குழைகள்விட்டு, மல்லுடனே மல்லணிந்து குழைசிபோட்டு மல்லினதுமேற்புறத்தில் குழைகள்நிற்க, தெல்லுபோல்தகடதனைவு ருளைசெய்து தேர்வட்டம்போலாகத் தெரியபூட்டே. 206

பூட்டுகையில்வில்லாணி கள்ளாணியப்பா புகழான நடுச்சட்டம் திருகுசட்டந்தானும், தாட்டிகமாய் கயிர்போலத்திருகு கம்பிமாட்டி

சட்டங்களில்மூன்றுவட்டபிறை போலுண்டாக்கி, நீட்டமுள்ள கெஜ நூறுவண்டி ரதம்போலநெடிதானசட்டமது வளவிடனேமாட்டுகோட் டவேவகலமது கெஜமுப்பதாகும் கருணையுடனங்குலங்கள் வரைதப் பாமாட்டேன். 207

தப்பாமல்மாட்டையிலே தேர்கொண்டசூட்சம் தாரணியில்போ குதற்குச்சட்ட முடன்கூட்டு, ஒப்பமுடன்காலில் ஒருபக்க மிகவாணி ஓங்குபுகழாணிலே திருவல்மிகமாட்டி செப்பமுடனடி வாரக்குழை தனிலே சில்லு, சீராகத்தானமைத்துக் கழுத்துக்கட்டைமாட்டி, ஒப்பமுடன்சிம்மாசெட்டைதனில் மத்திநேராக திருவலது சொரு வல்மிகப்பூணே.

பூணவே நெடுங்கம்பி யாறுவகைசட்டம் பூட்டியதோர் கம்பி களிலாறுவகைக்குறுக்கு தோரணவேமேற் காமுமடிப்புரமுமப்பா துப்புறவாம் நடுக்குழலில்இருபக்கமடைத்து, காணவேவாயுவென்ற காற்றதுவுமொடுங்கி கடையாணி சுழலாணி, சுள்ளாணி முடுக்கி மா ணவேபின்பக்கம்சட்டிகுழல்வைத்து வதிப்புடனே கொப்பாறை போல் வுருளைசெய்யே. 209

செய்யவேகொப்பறையில் வக்கினியும்நிற்க சோரவேவப்புவெ ன்ற கொப்பறையின்பக்கம், உய்யவேசகலமதுவும் ஆவியோடொக்க வுற்பனமாய்வாவியது மேல்நோக்கியப்பாய, எய்யவேகனையாதேநெ ருப்பதனைமாட்ட,யெழிலானவுள்ளாவிமேலாவிகொண்டு,பையவேசல மிருக்குமிடந்தனிலேபாவிபறக்குமேமுன்குழலில்பாவிமிகப்போமே

போகவேகைசுழலல் மறைதிருவலப்பா பொங்கமுடன் நீராவி தன்னில் மிகச்சார்ந்து, பாகமுடனக்கினியின் காற்றதுவு மொடுங்கி பறந்துமே,பெருங்குழா தன்னில் மிகச்சார்ந்து, சாகமுடன் சூத்திரங் கள்கண்டுமிக திருப்பக்கர்ச்சனையா மாவியுடன்பறந்து மிகவோடும், தாகமெலும்பாணியினல் யாவிமுதலெல்லாம் தட்டொடுங்கி குழல் தனிலே தவித்துமிகப்போமே. 211

போமேதான்பஞ்சபூதமிதி லொடுக்கம்பாரு போக்கானவாயுத னில்தேயுமிகச்சார்ந்து,வேமேதான்தேயுவிலேவப்புமிகக்கலந்துவேக முடனுவிதனைவிளை விக்கும்பாரு, தாமேதான் பிருதிவினில் வாகாஷ மொடுங்கி,தாரணியிலுள்ளடக்க பெட்டிமிகவாச்சு நாமேதான்சொன் னபடி பஞ்சகர்த்தாள் நாட்டினேன் தேவாதம்நாட்டினேனே. 212

நாட்டினேன்நாதாக்கள் கண்டதில்லை நலமுடனே நூலாதிநூல் களெல்லாம். வாட்டமுடன்கண்டறிந்துவுளவுபார்த்து வளமுடனே செய்துவைத்தேன்சீனந்தன்னில்,தாட்டிகமாய்சீனபதிமூன்றுகாதம் தாரணியில் சுத்திவந்து விநோதஞ்செய்தேன், ஓட்டமுனிமையகிரி யோரஞ்சென்றேன் ஓகோகோநாதாக்கள் ரிஷிகண்டேனே. 213

கண்டேனே கோடிமுனிசித்தரப்பா கைலங்கிரிவாசரைப்போல் கோடாகோடி, தெண்டமுடனடியே னுங்காலாங்கிதம்மைத்தெளிமை யுடனுனிணைத்து சித்தர்தம்மை, கொண்டபடி செனங்களெல்லாமேத் திக்கொண்டு கோர்வையுடனுயிரமாம் ரதங்கள்மாட்டி, அண்டர்முனி ராட்சதர்கள்கிடுகிடுக்கஅவனியெல்லாஞ்சுத்திவந்தேனன்பாய்தானே

போகர் உரோமபுரி கண்டது.

தானனரோமபுரி சுத்திவந்தேன் தாக்கான யெண்ணுயிரங்காத மப்பா, வேனனசித்தர்களையேற்றிக்கொண்டுவேகமுடன் தானடத்தி வந்தேனப்பா, கோனனகுழிசாமி காலாங்கிநாதர்கொற்றவனும்ரோம புரிராசர்தானும், பானனசமாதி யிடயிடமுங்கண்டேன் பட்சமுட னவ்விடத்திலிறங்கினேனே. 215

இறங்கினேன் ராசரிடசமாதி கண்டேன் எழிலானயேசுவின் சீஷர்கண்டேன், சுறங்கமுடனிம்மான் வேல்சமாதிகண்டேன் ச[illegible] ணும்பரிசுத்தர்சமாதிகண்டேன், வரங்கொடுக்குமிசுரவேல்சமாதி[illegible] டேன் வளமுடனேரோமபுரிதேசத்தார்கள், திறமுடனே [illegible] புரிக்கோட்டைக்குள்ளே போகுவதும்வருவதுவுங்கண்டேன்[illegible]

கண்டேனே கோட்டைவழிசென்றபோது கடுங்காளையாயிர[illegible] பேர்சூரரப்பா, தெண்டமுடன்யேசுவின் தன்பாதம்போற்றி தெளி வுடனேஞானவுபதேசஞ்சொல்வார், பண்டிதங்களதிவிசேடமனைத்து முண்டுபனிரண்டு சீஷவர்க்கச்சமாதியுண்டு, மண்டலத்தில்தானிருக் கும் யேசுதம்மை வணக்கமுடன் வரங்கேட்போர் கோடியாமே. 217

கோடிபேர் சமாதியிலே தன்னைக்கண்டேன் கொற்றவனும்ரோம புரி சமாதியோரம், தேடியேபார்க்கவென்றுபோகும்போது தேர் வேந்தராசரப்பா யிசுரவேலர், நாடியேதபசிகளாயிரம்பேர் நலமுட னே சமாதியதுலக்கோயில்லை, கூடியே பார்க்கையிலே விநோதமெத் தக்கூறவேமுடியாது திண்ணமாமே. 218

திண்ணமாம்எழுபத்துதேசங்கண்டேன் திடமுள்ளமாதாவின்தே சம்போனேன், எண்ணமுடன்யூதாவில் கோடானுகோடிவனந்தனி ளேரிஷிகளப்பாசொல்லொணுதே,என்னவேஏசுவின்றன்மகிமைமெத்

தளடுத்துரைத்தார் சீஷர்வற்கமனேகம்பேர்கள், சண்ணனுடன் மலை யெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன் சாங்கமுடன்யீசர்க்குசமாதியுண்டே. 219

உண்டான சமாதியிடம்போயிருந்தேன் ஒகோகோ நாதாக்கள் சீஷவர்க்கம் கண்டேனே வெகுகோடி வதிசயங்கள்கலியுகத்தில் கண்டதில்லை இதுபோலப்பா, தண்டவனந்தான்தாண்டி சுத்திவந் தேன்சகலான சீனபதி மார்க்கத்தாரை, கொண்டுமேல்லோ வவரவர் கள் தேசம்விட்டுக் கொப்பனவே திரும்பிவந்தேன்சீனந்தானே. 220

போகர் எருசலேம்பட்டணம் கண்டது.

தானனமார்க்கமது யின்னஞ் சொல்வேன் தகமையுள்ள எருச லேம்நகரத்திற்கு, வேனனகாலாங்கிநாதர்பாதம் விருப்பமுடன்முன் வணங்கியடியேன்யானும், பானனகுருபரனை வணங்கியானும்பார்க்க வே எருசலோம் போகவென்று, கானனமாதாவைக் காணவென்று வணங்கினேன்னவர்பாதம் தொழுதிட்டேனே. 221

தொழுகையிலே வசீரிவாக்கியந்தான்தொடர்ந்துமே யவரிடத் தில் பிறந்ததாச்சு, எழுந்துமே புகைரதத்தை நடத்திக்கொண்டுஏகி னேன் எருசலேம்நகரத்திற்கு, செழுமையுடன்தேசமெல்லாம்சுத்தி வந்து சீர்பெறவே தானிறங்கியடியேன்தானும், பழுதுமிகநேராமல் [illegible]கை பூண்டு பட்சமுடன்மலைமீதிற் சென்றேன் பாரீர. 222

[illegible]சென்றுமிகப் பார்க்கையிலே குகைகள்வுண்டு சிறந்ததொரு [illegible]னிலே மனுங்குமார்கள், குன்றின்மேல் கோடானகோடிபேர் [illegible]மகொடுத்தபசி யங்கிருந்தார் லக்கோயில்லை, தன்றனநபியுடைய சீஷவர்க்கம் சார்பாக ஒருபக்கம் தவமிருப்பார், பன்றனசீஷர்களு மனேகமுண்டு படைபொருந்த சென்மேலே வந்தார்தானே. 223

வந்தாரேநபியுடைய சீஷவர்க்கம்வளமையுடன்கோடிபேர்சூழ்ந் தாரப்பா, சுந்தரனேயாரென்றுகேட்கலுற்றார் சுடரொளிபோல்சொ ரூபமதைகாணும்போது, எந்தனுக்கு பயங்கொண்டுநடுக்கலாகி என் மகனே காலாங்கி சீஷனென்றேன், அந்தமுடன் எந்தனையும்பெரும் பாலாகவாதரித்து கோபமதைதணித்திட்டாரே. 224

தணிந்தபின்பு எந்தனையுமெங்கேவந்தாய் தயவுள்ளசிறுபாலா கூறுமென்ன, கணிதமுடனடியேனும் புகைரதங்கள் காசினியில் யா ரேனுமதிசயிக்க, துணிவுடனேசித்தர்முனிரிஷிகள் தம்மைசுகமுட னேதானேத்திசீனந்தன்னில், அணியணியாய்க் கொண்டுசென்று அனியெல்லாமவரவற்கு வதிசயத்தைக்காட்டினேனே. 225

காட்டிவந்தேன்சீனபதிதனிசென்றேன் கடவுளாமேசுவின்றன் காட்சிகண்டேன், வாட்டமுயன்நபீமார்கள் சீஷவற்கம்வகையுடனே காணவென்றுதிரும்பிச்சென்றேன், காட்டமுடன்புகைரதத்தைமாட்டிக்கொண்டுநலமுடனே யெருசலமேகாணவந்தேன், 'மாட்டிமையாய் குளிகையதுபூண்டுகொண்டுமாநபியைக்காணவென்றுவந்திட்டேனே

வந்திட்டேநபிபாதங்காணவந்தேன் காகானசீனவர்க்கர்என்னை நோக்கி, சொந்தமுனுபசாரணைமெத்தசெய்து தேவனிங்கேயில்லையென்றுவாக்குரைத்தார்-எந்தனுக்கும்மனஸ்தாபம்மிகவுண்டாக்கியென் சாமிநபிதனையேகாணவென்று, நொந்துமனந்தானிருக்க சீஷவர்க்கம் நோக்கமுற்றுஎந்தனுக்குவழிசொன்னாரே. 227

போகர்மக்காபுரிகண்டது.

சொன்னவுடனடியேனுமடிவணங்கி துணையாகசீஷவர்க்கம் கூட்டிக்கொண்டு, நன்னயமாய்புகைரதத்தில்யேத்தியேதான் நாதாந்தநபிதனைக்காணவென்று, மன்னர் மெய்ச்சும்மக்காவாம் புரியைக்காணவகையுடனேநெடுந்தூரம்ரதந்திருப்பி, பன்னரகந்தனிலோரஞ்சென்று யானும் பட்சமுடனபுகைரதத்தைநிறுத்தினேனே. 228

நிறுத்தினேன்னங்கிருந்தார்சேனைவர்க்கம் நிலையானபுகைரதத்தைக்கண்டபோது, திருத்தமுடன் யோடிவந்தார்கோடிபேர்கள் திரளான நபிக்கூட்ட மலுங்குவார்கள், பருத்தமலை தனையோரம் சமாதிபக்கம் பதுங்கியேகார்த்திருப்பார் சமாதிதன்னில், வருத்தமுடனபிபாதங்காணவென்று வந்திட்டேன் என்றலுமே எனைப்பார்த்தாரே.

பார்த்துமேநபிபாதம்காணலென்றேன்பட்சமுடன்கோரிக்குட்சென்றேனப்பா, நேர்த்தியாம்நவரத்தினசமாதிக்குள்ளே நேர்மையுடனபியிருக்கசொன்னாரப்பா, தீர்த்தமுடன் ரொட்டியென்று யீய்ந்தாரப்பா திரமுடையமலுமார்களாயிரம்பேர், காத்திருந்தேன் நெடுநேரமடியேன்தானும் கண்ணெதிரேரூபமது கண்டிலேனே. 230

கண்டிலேன்நபிநாயகந் தன்னைக்காணேன் காதலேவசரீரிவாக்குண்டாச்சு, அண்டர்முனிராட்சதர்கள் திடுக்கிட்டேங்க அவனியெல்லாம்நடுங்கசப்தமாச்சு, தொண்டர்களெல்லாங்கூடி யுத்தாலாவை தொழுதுமேபணிந்திட்டாரந்தநேரம், தெண்டனிடும்போதையிலே மலுங்குகூட்டத்துணையாகயானுமொருமலுங்கானேனே. 231

மலுங்காகத்தானிருந்தேன் வலதுகாலம் மானபியைக்காணவென்று எண்ணங்கொண்டேன், கலுங்கபத்திமுதலான சீஷவர்க்கம் க

னைகாணுர்கோடிமன்னர்காணியீவார், பனுங்குடனேபனிரண்டுவாண்டுவாண்டு பாரினிலேசமாதியின்றன்சத்தமுண்டு, பனுங்கையுடசத்தமது சதாகாலந்தான் பாலிக்குமென்னுலும் பண்பதாமே. 232

பண்பானசெய்தியல்லோகண்டறிந்தேன்பட்சமுடநபிநாயகந்தன்னைக்காணேன் கண்பானசமாதியிலேமகிமைமெத்தகாட்சியுடன்காணுவதுமிகவுமாச்சு, நண்பானநபிக்கூட்டம்கோடிகாவல் நலமான சமாதியிலேயிருப்பாரப்பா. திண்பானமுகம்மதுமாற்கத்தார்கள்சிறப்புடனே கண்டேனேகோடிபேரே. 233

கோடியாம்யணியணியாய்ப்பார்த்துவந்தேன்கூறவேபோகாதுகுவலயத்தில், தேடியேதிரிந்தாலுமக்காவைப்போல்செகத்திலே வதீதமுள்ளதேசமுண்டோ, நீடியேமகிமைகளுமநேகமுண்டுநீணிலத்தில் யான்சென்றேன்தேசமெல்லாம் பாடியேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு பாரெல்லாஞ்சுத்திவந்தேன்பண்பாய்தானே. 234

பக்கிரியாக்கோபைக் கண்டது.

தானேதான்சீனபதியேகவென்றுதாழ்ச்சியுடன்உத்தாரங்கேட்கும்போது, மானேதான்பக்கிரியாக்கோபுதானும்மகாதீட்சைபெறுகவென்றுவணங்கிஎன்னை, தேனுனகாலாங்கிபாதங்காணதெளிவுடனே எந்தனுக்குவரமுமீவாய், பானுனகமலமுனிதன்னைக்காண பட்சமுடனிருப்பிடமுஞ்செப்பிடீரே. 235

செப்பவென்றுயாக்கோபு என்னைக்கேட்க தெளிவுடனே யானுமல்லோவிடையுஞ்சொல்லி, ஒப்பமுடன் புகைரதத்திலேற்றிக் கொண்டுஉத்தமனேசீனபதிசென்றேன்யானும், கப்பலெனும்நீராவிமார்க்கமாகக்கடுந்தூரந்தீவுகளுஞ்சுத்திவந்து, மெப்புடனேசீனபதி கரையிலப்பாமேன்மையுடனிறங்கிவிட்டேன் பாலன்றுனே. 226

பாலனும்யாக்கோபு சித்தர்தாமும், பட்சமுடன் கமலமுனிதன்னைக்காண, சீலமுடன்றுகோபசாரந்தன்னுல் சிறப்புடனேசமாதியிடந்தன்னிற்சென்ருர், கோலமுனியானதொருகமலர்தாமும் குவலயத்தில் சமாதியிலேயிருந்தாரங்கே, ஞாலமுள்ளசித்தொன்வைக் காணவென்று மகிழ்ச்சியுடன்சமாதியிடம்நெருங்கினுரே. 237

நெருங்கியேகமலரிட சமாதிகண்டார் நேர்மையுடன் யாக்கோபு வணங்கிநின்ருர். கருங்கல்லுக்குள்ளிருந்தசித்து தம்மைக்கண்ணுலே கண்டாராம்யாக்கோபப்பா, உருகவே யடிபணிந்து பக்கிரிதானும் வ

த்தமனூர்வதமுனிபாதந்தொட்டு, தருகவேதாமெனக்குத் தயைசெய் யென்று தாழ்மையுடன் கேட்டாராம் சித்தர்தாமே. 240

தாமெனவே யாக்கோபுகேட்கும்போது தயையுடனேகமலமுனி சாற்றலுற்றார், பூமானம் யாக்கோபு மைந்தாகேளு புகழ்ச்சியுடன் சொல்லுகிரேனுந்தமக்கு, நாமமுடன் தேசமெல்லாஞ்சுற்றிவந்தீர் நாதாக்கள் சித்தர் முனிரிஷிகள்தம்மை, தாமமுடனவர்களிடம்வாது பேசிசமர்த்துடனே வென்றுவந்தபாலாகேளா. 241

கமலர் யாகோபுக்கு புத்திகூறல்.

கேளப்பா வுலகத்தில் கொடியசித்தர் கோடானகோடியுண்டியி ருப்பாரப்பா, தன்மையாய் அவர்களிடம் பேசியல்லோ சாங்கமுடன் வுளவுகளையறியவேண்டும்: ஞானமுடனவர்களுக்குத்தொண்டுசெய்து நளினமுடன் ஞானத்தைதெரியவேண்டும், வோளாமையாய் எதிர்த் துமிகவாயாடாதே வீண்வார்த்தை தாமிழுத்து சபிப்பார்தாமே;

சபிப்பாரே பக்குவமாய் நடந்துக்கொள்ளு சதாகாலமவர் களி டம் பூசித்தேதான், அபிமானம் தான்வரவே நடந்துகொள்ளு அப் போதேயுன்மீதில் கிருபைவைத்து, நபியுடைய மகிமைதனைப் பற்றி யேதான் நாதாக்கள் மரியாதைசெய்வாரப்பா, கமலமுனி நெடுங்கால மிங்கேவந்தார் கண்டல்லோ சித்தர்களுஞ் சபித்திட்டாரே. 243

இட்டாரே சித்தர் முனிரிஷிகள்தாமு மிடையூறுபேசினதோர் தர்க்கத்தாலே கெட்டாரே கமலமுனிக் கல்லாய்ப்போனார் கொடியுட னேசித்தர்களுஞ்சமைத்தாரங்கே, கிட்டிருந்துமரியாதையாயும்பெற் றக்கிருபையுடன் மக்காவுக்கேகுமென்றார், சட்டமூனிமுதலானோரிங் குவந்து சாங்கமுடனுபதேச மடைந்தார்பாரே. 244

பாரேதான் போகரிடதீரம்வேண்டும் பண்பான விட்டகுறை நேசம்வேண்டும், சீரேதான் காலாங்கிபட்சம்வேண்டும்சிறந்த முனி பலபேர்கள் கிருபைவேண்டும், நேரேதான்குளிகையது பூணவேண் டும்நீணிலத்தில் பெருமையதுகீர்த்திவேண்டும், மேரேதான்கண்ண பிரானருளும்வேண்டுமில்லாட்டான் வனியிலேவெல்லார்தாமே.243

வெல்லார்க்க ளென்றுசொல்லி யாசீர்மித்து விதவிதமாய்வேண தெல்லாந் தாமுரைத்து, சொல்லாதுமிகச்சொல்லி சுரூபஞ்சொல்லித் துரையுடனேமுறையோடுகதையுஞ்சொல்லி, வல்லானகாலாங்கிநாதர் பாதம்வணங்கியே எப்போதுமனதிலுன்னி, மெல்லவேயுந்தனிடபதி யைத்தேடி மேன்மையுடன் போகவென்று வரந்தந்தாரே, 243

தந்தவுடன் பக்கிரியாக் கோபுதானும்சார்புடனே தம்பதிக்குப் போனுரங்கே, அந்தமுடன் காலாங்கி தாள்வணங்கி அப்பனே சீன பதி விட்டியானும், விந்தமுட னதிசயங்காண வெளிபட்டென்சீன பதிதன்னைவிட்டு, சொந்தமுடன் மேருவுக்கு கடைபாகத்தில் சூரிய னுர் தாமிருக்கும் மிடங்கண்டேனே. 248

போகர் சூரியவனம் பார்த்தது.

கண்டேனே வனந்தனிலே மகிமைமெத்தக் கண்டவர்கள் விண்ட வர்களாருமில்லை, அண்டமுனி ராட்சதர்களரசுராள் கூட்டம்அணிய ணியாய் என்னைவந்து சூழ்ந்துகொண்டார், தண்டவனந்தனிலே யா ன்குளிகைகொண்டு தரணியிலிறக்கினதைப்பார்த்தாரங்கே, கொண் டல்வண்ணனே தாங்கள் கர்ச்சிப்பாலே கோடானகோடி வதிசயங் கண்டேனே. 249

அதிசயங்கள் மெத்தவுண்டு வங்கேதானும் அப்பனே வசுராக்க ள்கூட்டமப்பா, பதியைவிட்டு பதிதேடிவந்தவன்யார் பாதகனுயிருக் கிறு னென்றுசொல்லி, துரிதமுடன் யெந்தனிடகிட்டவந்து துப்புர வாயா ரென்று வினவிக்கேட்க, கதிதமுள்ள போகரிஷியடியேன் தா னுங்கலங்கியே திடுக்கிட்டு நின்றிட்டேனே. 250

நின்றேனே கிடுகிடுத்துபயந்துயேங்கிநெடுமூச்சு தானெரிந்துபப முமுற்று,குன்றருகேநின்று விட்டேனடியேன்தானுங்கூச்சலுடனசு ராக்கள் கிட்டியேதான், சென்றுமேயென்னை எடுத்து விழுங்கவந்தார் சோறுமல்யானுமல்லோவார்த்தைபேசி, வென்றுமேகாலாங்கி நாதர் பாதம்விருப்பமுடன் றுள்வணங்கி பணிந்திட்டேனே. 251

பணிந்தேனே எந்தனுக்குப்பட்சம்வைத்துப்பாரிலுள்ளவினோத மெல்லாம்காண்பித்தார்கள், துணிவுடனே சூரியனின்வனங்களெல் லாஞ் சுத்தியே வலசாரியாகவந்தேன். அணிபெறவே யாளியுடவன முங்கண்டேன், கணிதமுடன் பூமிமுதலமுனையுங் கண்டேன்காலாங் கி நாதருடகடாட்சந்தானே. 222

போகர் தாதுலேகியம்.

தானனவின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தாக்கானதாதுபுஷ்டி குளி கைகேளும், வேனனபேரீச்சங்காய் தான்சேரு மிக்கானவுமத்தின் விரைதான்சேரு, பானனகஞ்சாவின்விரைதான்சேரு பாங்கானமாது ளையுன்விரைத்தான்சேரு, தேனன கொமட்டிவிரைசேர்தானப்பா தெளிவானவத்திவிரை சேர்தானென்றே. 253

ஒன்றானவிரையுடனேயத்திவித்து ஒளிவான ஆவின்றன்வித்து வாகும், நன்றானதுத்தியிடவித்துவாகும் நலமானசூரியிடவித்துவா கும், தன்றானவாவாரைவித்துவாகும் தாக்கானவெட்பாலைவித்துவா கும், பன்றானகார்போகவித்துவாகும் பாங்கானவாதுமையின்வித்து வாமே 251

ஆமேதான்காரையுடவித்துவாகும் அப்பனேகொன்றையிடவி த்துவாகும், தாமேதான்புரசையிடவித்துவாகும் தயவானகொத்தமல் லிவித்துவாகும், வேமேதான்நீர்முள்ளிவித்துவாகும் வியர்வான சு ரையுடவித்துவாகும், காமேதான் பூனையிடவித்துவாகும் கறுப்பான பாளையிடவித்துவாமே. 252

வித்தான வெள்ளரியின்வித்துமாகும் விதமானகாசிலியின்வித்து மாகும், சத்தானவரைக்கீரைவித்துமாகும் சார்பானகுலாமம் லிவித் துமாகும், சுத்தானவாலையின்றன்வித்துமாகும் சுடரென்றதாய்ப்பா கல்வித்துமாகும், சித்தானதேற்றானின்வித்துமாகும் சிறப்பானகரு ங்கொள்ளுவித்துமாமே. 253

தானானபூசனியின்வித்துமாகும் தனியானவெட்டியின்றன்வித் துமாகும், பானானமுருங்கையிடவித்துமாகும் பாகானமுள்ளங்கிவித் துமாகும், கோனானவரசினிடவித்துமாகும் குணமானசோகியிட வித்துமாகும், தேனானதாமரையின்வித்துமாகும் தெளிவானவழிஞ் சியிடவித்துபாரே. 254

பாரேதான்சாரத்தின்பருப்புகூட்டி பாங்கானகசகசாதானுங்கூ ட்டி, நேரேதான்சாதிக்காய்சாதிபத்ரி நேர்பான வால்மிளகு சுக் கோடேலம், சாரேதான்கிராம்புடனேமிளகுகூடசார் பானலவங்கமெ ன்ற பட்டைதானும், வேர்பானபூமிசர்க்கரையின்மூலம் விரைவான மருட்டியென்றன் மொக்குமாமே. 255

பிசினிவகை.

மொக்கானகருவேலம் பிசினியாகும் முனையானவெள்வேலம்பி சினியாகும், தாக்கானசாலன்றன் பிசினியாகும் தகையானமுருங் கையுடபிசினியாகும், செக்கானமாங்கனியின் பிசினியாகும் சிறப்பா னவத்தியின்றன்பிசினியாகும், சுக்கானவிசுக்கோவின் பிசினியாகும் சுகமானவாலன்பிசினியாமே.

பிசினுடனேகருங்காலிபிசினியாகும் பிசக்கில்லாபூதத்தின் பிசி னியாகும், நசிதமுள்ள குங்குமத்தின்பிசினியாகும் நலமானகாட்ட

த்திப்பிசினியாகும், உசிதமுள்ளபலாமரத்தின்பிசினியாகும் உத்தம னேவூஞ்சனுடபிசினியாகும், கசிதமுள்ளவிளாவினுடபிசினியாகும் கருவானகசகசா பிசினுங்காணே. 257

பூவகை.

காணவேபூவினிடமார்க்கம்பாரு கருவானமுருங்கையிட பூவு மாகும், தோணவேயாவாரைப்பூவமாகும் துறையானதென்னம் பூசா மந்திப்பூ, மாணவேமல்லியிடபூவுமாகும் மகத்தானவிலாவினுடபூவுமா கும், சாணவேதாழையுடபூவுமாகும் சார்பானதாமரையின்பூவுமாமே.

ஆமேதான்விலாமிச்சுபூவுமாகும் அப்பனே மாதுளையின் பூவுமா கும், வேமேதான்வேம்பினிடபூவுமாகும் கடிதானசெவ்வல்லி பூவு மாகும், நமேதான்பூவகையின்ரசமுஞ்சொன்ளேம் நலமானசெம்பூ ரான்பூவுதாமே. 259

மூலவகை.

தாமானமூலவகைசாற்றக்கேளு தாக்கான தண்ணீர்மிட்டான் கிழங்குதானும், காமானபனையினிடமூலமாகும் கருவானகரும்பினி டமூலமாகும், சாமானசெங்கொட்டிவேரினேடு சார்பான கருந்துள சிவேருமாகும, வேமானயிம்பூராவேருமாகும் மிக்கானசெம்பாளை வேருமாமே. 260

மாமிஷவகை.

வேருனமாமிஷமாமடைக்கலந்தான் வேகமுள்ள உடும்புமுயல் கலைதானுகும். வாருன்முட்பன்றி மயிலுமாகும் வாகானசெம்புரவி வாண்குறியுமாகும், தூரானகாடைகவுதாரியாகும் துறைமேயும் கொக்குடனேபுராவுமாகும், தாராவாம்பெட்டையுடன் செஞ்சேவல் தானும்சாதாவாம் குறும்பாட்டு யிறைச்சிபாரே. 261

இரைச்சியாம்விலங்குடனே யித்தனையுங்கூட்டி எழிலாகவெயி லுலர்த்திச்சூரணித்து, முறையுடனேஒவ்வொன்றில் சேர்கானப்பா முயற்சியுடன்தானெடுத்து சேர்க்கக்கேளு, குறையாமல்முன்சொன் னசரக்கைஎல்லாம் கூட்டுமுறைதப்பாமல்ஒன்ருய்க்கூட்டி, நிறையுட னேரசவகையுந் தப்பாவண்ணம் நினவுடனேநெய்தேனிற் கிண்டி டாயே. 262

கிண்டையிலேசர்க்கரையுஞ்சரியாய்ச்சேர்த்துக் கிருபையுடன் மெழுகுபதம்தனிலிரக்கிபண்டிதமாய்நெய்தேனும் கூடக்கூட்டிப்பா கமுடன்தானிறக்கிகுளிகைசெய்து கண்டிதமாய்மண்டலந்தானந்தி

சந்திக், கருவாகத்தின்றுமல்லோ கூடும்போது வண்டினம்போல்கல வியதுமிகவுமாகி மங்கையருமானிலத்தில் நடுங்குவாரே. 263

நடுங்குவார்மானிலத்தில் பெண்களெல்லாம் நாணுவார்புருஷா ளைக்கண்டபோது, கடுஞ்சோபவதிகமுடன் காதல்கொண்டுகெர்ச்சனை யுமிகவுண்டாப்கதிப்புகொண்டு, விடுமானும்கலையுடனேகலந்தமான் போல் விடாய்பட்டு மன்மதன்போல்காதல் பூண்டு, தொடுமாநர்நா ன்குவிதசாதியோரைத்தோருமனுபவித்துப்பெயர் கொள்வீரே.

கொள்ளவென்றுல்பத்தியங்களில்லையப்பா குணமுடனேவண் மையுள்ளபதார்த்தமெல்லாம், தள்ளவேபோகாது சதாகாலந்தான் தாரணியிலுண்டவற்குப்பலமேழானே, விள்ளவேயுண்டாகுங்குளிகை யப்பா, விண்டலமுமண்டலமுமிடங்கொள்ளாது, உள்ளபடியிக்குளி கையார்தான்செய்வார்உத்தமனே கருவாளிசெய்வான்பாரே. ()

போகர் அஷ்டகிரி பர்வதங்கண்டது.

பாரப்பாவின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாங்கானமகமேருகிழக் கேயப்பா, நேருநத்தானிருக்குமபர்வதந்தான் நேர்மையுள்ளவஷ்ட கிரியென்பார்சித்தர், சார்வாகயானுமல்லோ குளிகையிட்டு சட்டமு டன்சினபதிவிட்டுயேகி, காரானகதிரோனின்வனமுந்தாண்டி கடின முடன்மலையோரம்சென்றேன்தானே. 266

சென்றேனேயடிவாரத்தருகிலப்பா திரளானகோடிமுனிசித்த ருண்டு, குன்றினிடம்வுட்சென்றேன்யானுமங்கே குறிப்பானகுத்து க்கால்ஒன்றுகண்டேன், பற்றியெனும்பெருச்சாரளிவாகனத்தில் பாங் குடனேகணபதியும்வீற்றிருக்க, வென்றிடவேகுத்துக்கல்பிள்ளை யா ரைவேண்டினேன்போகரிஷிவேண்டினேனே. 267

கணபதி சமாதிகண்டது.

வேண்டியேசிற்கையிலே கணபதிதானும்விருப்பமுடன் போக ரைதான்வளப்பங்கேட்டார், தாண்டியேவளமெல்லாந் தான்கடந்து தகமையுடன்வறுவதற்குநீயுண்டோ பூண்டமனதுறுதியினுல்வந்தா ய்நீயும், புலோகபானிடனும்வரலாமோதான் மாண்டுமேபோவதற்கு சித்தர்தாமும், மன்னவனேதான்சபிப்பார்பெருமைபாரே. 268

பாரேதான்என்றலுமேகணபதிதானும் பாங்குடனே போகரி ஷிதிடுக்கிட்டேங்கி, நேரேதான்கணபதியைச்சாஷ்டாங்கித்துநிலைமை பெறசுவாமி எனக்கெதியேதென்ன, சாரவேஎன்மீதில்பட்சம்வைத்

துச் சாங்கமுடனெந்தனுக்கு உபதேசித்து, ஞான மிருக்குமிடங்க ணவென்று சுந்தரரும் வாக்களித்தார் சூட்சந்தானே. 269

சூட்சமுடனுபதேசமருளும்பெற்று சுடரொளியாம் பத்மாசூர னையுங்காண, தாட்சியுடனிரண்டாங்கால்வரையுமேறி தண்மையுடன் முதற்கோபுரவாசல்நின்றேன், காட்சியுடன் ஞானதுஸ்தலமுங் கண் டேன், கைலாசசட்டமுனிசமாதிகண்டேன், மாட்சியுடன் கைலாச முனிதானங்கே மார்க்கமுடன் சமாதிநிலையறிந்திட்டேனே. 270

அறிந்திட்டேன் சட்டமுனிபாதங்காண அவ்விடத்தில்சிலநேர ம்நின்றேன்யானும், அறிந்திடவேசித்தர்முனி கோடாகோடி தகை மையுடன் கொலுக்கூடமங்கிருந்தார், செரிந்திடவேயடியேனைக்கண் டபோது சேனைதிரள்கூட்டமுடன்கிட்டிவந்தார், புரிந்திடவேசிறுபா லாஎங்கேவந்தீர் புதுமையுடன் கேட்கலுற்றார் சித்தர்தாமே. 271

தாமானசித்தர்முனிகேட்கும்போது சாங்கமுடன் காலாங்கித னைநினைந்து, வாமமுடன்குருசாமிகாலாங்கிதம்மை வளமையுடன்தா னினைத்துதிக்கலுற்றேன், ஓமெனவேநாதாக்கல் கேள்விக்கல்லோ உத்தமனுமடியேனுங்கால்நடுங்கி, சாமெனவேசீனபதி தன்னில்யா னும்சட்டமுடன் குளிகைகொண்டுவந்திட்டேனே. 272

வந்திட்டேனென்றலுமே சித்தர்தாமும் வணக்கமுடனிரண்டா ங்கால்வரையிற்கொண்டு, முந்திட்டமூலரிடபாதங்காண முனையான சமாதியிடம்நிற்கும்போது, கந்திட்ட தேவரிஷிக்கொப்பாஞ்சித்தர் கருவானதிருவாசர் படிகார்ப்பார்கள், தந்திட்டவாசலது திறக்கவே ன்றுதாட்சியுடன் தேவரிஷிவினவிட்டாரே. 273

வினவையிலே சமாதியதுதான்திறந்து வேகமுடன்வசரீரிவாக் குண்டாச்சு, தினகரன்றன்னொளிபோலேவடிவங்கண்டேன் திகழா னசட்டமுனிதன்னைக்கண்டேன், மனமுறிகிஎன்மீதில் கிருபைவை த்து, மாட்சியுடன்ஞானுபதேசஞ்சொன்னார், அனல்கண்டமெழுக துபோல்நெஞ்சுந்தானும்அப்பனேமனமுருகிவழுந்திட்டேனே. 274

வழுந்திட்டபோதையிலே சட்டர்தாமும்வகையுடனே வாக்களித் தார்யடியேனுக்கு, தொழுதிட்டபாலாநீசீனந்தன்னில்தோற்றமுடன் குளிகையது தூலவாய்பூண்டு கழுகுடனேவல்லூறு பரந்தாற்போல கருணைபெறவெந்தனிடங்காணவந்தீர், தழுவியேசித்தரும்மைகண்டு பேசிதாரணியிற்கல்லாகசபிப்பார்தானே. 275

தானனசித்தருட வுளவுகாணீர் தாரணியில்ரிஷிமுனிவர் மர்ம்ம ங்கோடி, வேனகநல்லவர்போல் நேசிப்பார்கள் விருதாவாய் வாதுமி கப்பேசியல்லோ, கோனகருருநிந்தை கூறுவார்கள் குடிகெடுக்குஞ் சித்தருண்டுகுவலயத்தில், தேனனவமுர்தமது யீவாரப்பா தெரியா மல் கருவழியாற்கொல்லுவாரே. 276

கொல்லுவாரவர்கள் பதிசெல்லவேண்டாம் கோடிமுடியுஞ் சித் தரப்பாகோடியுண்டு, வெல்லவே சமாதியிடந்தானமைப்பார் விருது மிகப் பேசியல்லோசாபமீவார், செல்லவே ஞானத்தின் வழிகேட்பார் கள் சேறனமுப்பூவின் மார்க்கங்கேட்பார், புல்லவேநாதத்தின் மு றைகேட்பார் புகழானவுறுக்கினத்தின் கிடங்கேட்பாரே. 277

கேட்கையிலே தாரநின்றுவார்த்தைகேளு கெடியான கும்பகத் திலிருந்துக்கொண்டு, நீட்டமுடன் வனகத்தைமேலேநோக்கி நெடு ந்தூரங் காணிறுத்திவூணிப்பாரு, பூட்கமல லட்சுமியும் பொருந்தி நிற்பாள் புகழானவிசுத்தியிலே யேரிப்பாரு, தாட்கமலத்தாள் திற ந்து யோகம்பார்த்துச் சதாகாலந்தாரணியி லகுவாய்வாழே. 278

வாழவென்றால் வெகுகோடிகாலம்வாழ்வாய் வாகான கற்பமது தெரிந்துக்கொண்டு, நீழவேகாயசித்தி மாயசித்தி நெடுங்காலம் தா னறிந்து நிலைத்துவாழ, மாழவேயோகநிலையறியவேண்டும்மகத்தான விசுத்திதனை சுழுத்தியிலேமாட்டி, சாழவே சடாக்ஷரத்தை மேலே நோக்கு சதானந்தங் கணபதியை பூசிப்பாயே. 279

பூசிக்கக்கணபதியுங் கந்தன்தானும் புகழாகவாணியுடன்மனமு வந்து, நேசித்துவாலையுடன் நிருபிதன்னைநேர்மையுடன் கண்டறிந்து நிச்சயித்து, ஆசையுடன்பிர்மான லாகிரிதன்னில் அப்பனேவிசுத்தி யிலிருந்துக்கொண்டு, காசையென்னும் பொன்னசை தனைமறந்து காசினியில் சித்தனைப்போல் வாழலாமே. 280

சித்தான சித்தனைப்போல் வாழவென்றால் செகதலத்தி லின்ன முண்டுகாட்சியப்பா, கத்தானும்பிர்மாவின் பதியைக்காண பகருகிறே ன்மூன்றுங்கால் வரைதானப்பா, முத்தமுடன்நீர்சென்று பார்த்து வந்தால் மோசமில்லையின்னம்வெகு கெவினியாவாய், சுத்தமுடன் கைலாசநாதர்தாமும் சூட்சமுடன்முமுரைத்தார் திரும்பினேனே. ()

பிரமசமாதிகண்டது.

திரும்பியேகுளிகையது விண்டுகொண்டு தீரமுடனடியேனு மே லேசென்றேன், குரும்பானசித்தர்களாமேவபேகபேர்கள் குடியேவெ குபேர்கள் தாரப்பா, இரும்பானசித்தரப்பா யானும் கண்டேன்

எழிலாக எந்தனையுபாரென்றார்கள், சுருப்புடனே காலாங்கிதனை நினைந்து துரிதமுடன்போகரென்று வசனித்தேனே. 282

வசனித்த போதையிலேவடி யேன்மீது வாகுடனே களிகூர்ந்து கூறலுற்றார், துசனித்து சமாதியிடம் கொண்டுசென்றார், தோற்றமுடன்பிரமாவின் வாசல்கண்டேன், நிசமுடனேகோட்டைக்குள் சுரங்கம்கண்டேன்நெடிதானசுரங்கத்தின்வழியைக்கண்டேன், புஜமுடையகிங்கிலியருயிரம்பேர் புனிதமுடன்கொலுவிருந்தார் ரிஷிகள்தாமே

தாமானரிஷிமுன்னே சென்றேன்யானும் சதகோடிசூரியர்போல்சமாதிக்குள்ளே, பூமானும்பிரமாவு முள்ளிருந்துபிரியமுடன் எந்தனிடம்வார்த்தைசொன்னார், காமானமாகவல்லோ வடியேன்தானும் கைகட்டிமுன்னின்றுவார்த்தை சொன்னேன், தேவானபிரமாவுமெந்தனுக்கு தெளிவாகதானுரைத்தார் பிரமந்தானே. 284

பிரமனசாமியார் எந்தன்மீது பிரியமுடன்பட்சமுற்று கேட்கும்போது, கிரமுடனேவடியேனுங்கால்நடுங்கித்தெளிவாக யானுரைத்தேன்கோடிவண்ணம், பரமானங்கண்டால்லோகுளிகைகண்டு பட்சமுடன்தமதிடத்தில் வந்தேன்சாமி, சிரங்குவித்து நமஸ்காரமிகவுஞ்செய்து திடமுடனே உத்தாரங்கேட்டிட்டேனே. 285

கேட்டேனே பிரமாவுமனமுவந்து கிருபையுடன் எந்தனுக்கு வழியுஞ்சொன்னார், நோட்டமுடன் சீனபதிதேசத்தாற்கு நுணுக்கமுள்ளவதிதமென்ற வித்தைதன்னை, தோட்டமுடன் வுளவுமுதல் எல்லாஞ்சொல்லி தேசத்தில் சித்துயென்ற மர்மந்தன்னை, காட்டியே விட்டதொரு வண்மைஎல்லர்ங்கண்டாரேயாமானல்சபிப்பார்காணே.

காணவேலோக மெல்லாஞ் சித்தாய்போகும் கைலாசங் காணுவதும்சூட்சமாகும், நாணவேநாதாக்கள் கைமறைப்பை நாட்டமுடன் கொட்டிவிட்டாய் கோடாகோடி, மாணவே குளிகையது பூண்டுகொண்டுமகத்தான தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்தீர் வேணவே வினோதமென்றகருவியெல்லாம் வெட்டவெளிபாழாகி வீணாய்போச்சே. 287

போச்சென்று விடுகாதே புண்ணியாகேள்புகலுகிறேன் நாலாங்கால்வரைதானப்பா, மாச்சென்ற வியாசர்முனி சமாதியுண்டு மகாகோடிரிஷிகளெல்லா மங்கிருப்பார், ஆச்சரியமானதொரு மகிமையுண்டு அதுக்கப்பால் கிள்ளைவனந்தானுமுண்டு, பாச்சலென்ற தபகோடிரிஷிகளப்பா பாரவனந்தானிலிருப்பார் சொல்லொண்ணதே, ()

சொல்லவென்று ல்நாவில்லைபாவுமில்லை சோதியுடன் மலைமீது தோற்றங்காணும், வெல்லவேசோதிரிஷி வியாசர்தானும் விநோத முடனங்கிருப்பார் கொலுக்கூடந்தான், புல்லவேசித்தர்களின் கூட்ட வர்க்கம் பூலோகமிடங் கொள்ளாததீதமெத்த, பல்லவே கொங்கண ரின்கூட்டத்தார்கள் பகரவே முடியாதுபண்பதாமே. 289

பண்பான நாலுபக்கம் கோட்டைவாசல் பளிங்குமணி மண்டப ங்களங்குண்டு; திண்பான தடாகங்கள் குகைகளுண்டு திடமான குண்ணுகளில் தவசிருப்பார் பண்பானதபசியிடம் யானுஞ்சென்றே ன்கருத்துடனே சித்தரெல்லா மெனைக்கண்டார்கள் வண்புடனேயடி யேனும்தான்பணிந்து வணக்கமுடன் குருவணக்கமோதிட்டேனே

ஓதவே காலாங்கிதனைநினைந்தேன் உத்தமனே யடியேனும் 'வார் த்தைசொன்னேன், நீதமுடன்யானுரைத்தமொழியுங்கேட்டுநித்தில ங்கும் வியாசர்முனியாரென்றுரே, வேதமுநின்றினதோர்மொழியை க்கேட்டுவேகமுடன் காலாங்கி சீஷனென்றேன். போதமுடன் எந்த னுக்குவேதயாகும் புகட்டினர்வேதரிஷிபுகலத்தானே. 291

புகலவே வேதத்தின் சூட்சாசூட்சம் புகழானவஷ்டகர்மம் யா கமெல்லாம், நிகலவே யோகத்தின் மார்க்கந்தானும் நெடிதான குரு பாதசேஷமந்திரம், சகலவே சூக்குமத்தின் சூட்சாசூட்சம தசாங்க முடன்மேலேறி நிற்கலாகும், அகலே பரவொளியைக் காணலாகும அப்பனே கேசரத்திலிருக்கலாமே. 292

இருக்கலா மஞ்சாங்கால் வரைதானுகும் எழிலான கோட்டை யதுருத்திரகோட்டை, பெருக்கமுடன் காறுறுகுகைகளுண்டுபேருன சில்லாறுதீயாறுண்டு, சருக்கமெனும் காதாக்கள் சங்கமுண்டு சாயுச் சியபதவியென்றுஞ் சொல்லலாகும், குருக்கதனில் ரசக்கிணறு கோ மயுண்டு குருவான யீசுரன்றன்விந்துவாமே. 293

விந்தானரசதுதான் பொங்கிப்பொங்கி விசையுடனேதீயாற்றி ல்பாயும்போது, தொந்தமுடன் காறுற்றினேரமப்பா துறைமுசத்தி ல்சத்திபென்ற கெந்தியுண்டு, விந்துடனேசத்தியது சேர்ந்துக்கொ ண்டுவீராகி. தீயாற்றினக்கினியாலே, சந்தமுடனுறவாகி சிவப்புமாகி சார்பாகசெந்தூரஞ் செனிக்குந்தானே. 294

செனித்ததொரு செந்தூரஞ்செல்லப்போமோ திறமான சித்த ர்முனிரிஷிகள்காவல் பனித்தடங்கண்வேகமது வதிகமகொண்டுபாரி

லேமுப்பூவைப்போலேபூர்த்து, தனியாகக்காரமுடன் வீறுகண்டுதா க்கரனசெம்பினிட கோட்டைஎல்லாம் வனிகணேப்போல் பழுத்துமி கவீறுகொண்டு, வாகானதங்கமது போலேகாணும் கனியான கோட் டையெல்லாந் தங்கமாகும் கதிரோன்போல்பிரகாசம் காணும்பாரே

காணுமே நாதாக்காள் சித்துதமும் காட்டினூர்மகிமைகள்மெத் தவுண்டு, தோணவே வரைக்குள்ளே செல்லும்போது துறையான சமாதிமுகம், கண்டுசென்றேன் வேணவே ருத்தினர் சமாதிபக்கம் விட்டார்க ளெந்தனையு முனிவர்தானும், நாணவே யடியேனும் காலா ங்கிதம்மை நலமுடனேதாள்பணிந்து நவின்றிட்டேனே. 296

நவின்றிட்டேன்ருத்திரர் சமாதிபக்கம் நயமுடனே தலைவாசல் நிற்கும்போது, துவின்றிட்டசமாதியதுதாள்திறக்க துலங்கவே ருத் திரனுர்குருவைக்கண்டேன், புவின்றிட்டதிருமுகத்தை பார்க்கும்போ துபொலிவான சோதியொளி மின்னல்போலாம் கவின்றிட்ட தேகம துகூச்சலிட்டுகண்காணுசோதிதன்னில் சொக்கிப்போச்சே. 297

போகையிலே ருத்திரனுங்கண்டுஎன்னைப் பொற்புடனே மனதி ரங்கியென்னையாரென்ன, சாகமுடன் காலாங்கி சீஷனென்றேன் சட்ட முடன் சொல்கையில் ருத்திரர்தாமும், பாகமுடனெந்தனுக்குவரமு மீய்ந்தார் பட்சமுடன்வரம்பெற்றுசித்தர்பக்கம், சோகமுடநிற்கை யில்சிந்தர்தாமும், சேர்தித்துமலைபோகச் சொன்னூர்தாமே 298

சொன்னவுடனடியேனுங் குளிகைபூண்டு சோதித்துமலைமீதில் சென்றபோது, அன்னமெனும்பட்சியைநான் கண்டேனங்கே அன்பு டனேவன்னமது கண்டபோது, நன்மையாஎந்தனுக்கு வன்னந்தானு ம்நலமுடனே ருத்திரர் மகிமைதன்னை, பன்னயமாய்தாம் உரைத்து எந்தன்தன்னைப்பட்சமுடன் முதுகேற்றிப் போகலாச்சே, 299

முதுகின்மே லெந்தனையு மேற்றிக்கொண்டு முனையான மலைமு கவில்கொண்டுசெல்ல, கதும்புடனே யானுமங்கே யிறங்கினேன்யா ன்கதிரவனுர்தோற்றமதுகாணவில்லை, உதும்பானவிருள்மூடி பனிக ள்நிற்கும், வுயர்ந்தமலைசுற்றிலுமேசித்தரப்பா ததும்பலுடன் நிற்கிற தைக்கண்டேன்யானும் தாடகையாள் சமாதியது சொன்னூர்தாமே.

தாடகையாள்சமாதி.

சொன்னூரேதாடகையாள் சமாதிதன்னைசொரூபமென்ற சூக்கு மத்தைக்காணவென்று, நன்னயமாயாருங்கால் வரைதானப்பா நலமு

டனேயான்சென்றுநிற்கும்போது, வன்னமதுவாய்திறந்து கூறிற்ற
ங்கேவளமையுடன் தாடகையின்மார்க்கந்தன்னை, பின்னமிலாதானு
ரைத்ததெந்தனுக் விகற்பமுடனுரைத்திடவே மயங்கினேனே. ()

மயங்கினேன் காலாங்கிதனைநினைந்தேன் மாற்கமுடன் ராவண
ன்றன்ரணக்களத்தில், தயங்கமுடன்தாடகையால் பங்கங்கெட்டுத்
தாரணியில்சமாதியதுபூண்டபோது, தயங்கமுடனஷ்டகிரிபர்வதத்
தில்ரூபமுடன் தாடகையாள் சமாதிகண்டேன், பயங்கியே மேல்வ
ரையிற்சென்றுபோனேன் தாக்கானசித்தர்களைகண்டேன்யானே.

கண்டேனேபலகோடிரிஷிகள்மார்க்கம் கருத்திலே தானினைந்
துபூசித்தேதான், மண்டலங்கள்சுற்றியல்லோ குளிகைகொண்டு மா
னிலத்தில்வெகுகோடிவதிசயங்கள், மண்டலங்கள் விண்டலங்கள்மு
ழுதுஞ்சுற்றிதாரணியில் குளிகைகொண்டு பறந்தேன்யானும், பண்
புடனேசமாதிபுரம் சுற்றிவந்தேன், பாரினிலேதாடகையாள் கதை
கேட்டேனே. 304

கேட்டவுடனேமூரங்கால் வரைதானப்பா கெடியாகமேல்வரை
சென்றபோது, நீட்டமுடன் சடாயுவனமங்கேகண்டேன் நேரானவ
னமுகத்தில்வீரபத்திரன், வாட்டமுடன்சமாதியதுகன்னைக்கண்டே
ன்வளமானதாள்வாசல் பூட்டிருக்கும், கூட்டமெனும் ராட்சதர்கள்
ஊதகூட்டம் பெருமையுடன்சமாதியிடம் நிற்பார்பாரே. 305

பார்க்கையிலேவீரபத்திரன் சமாதிகாணும் பாங்குடனேவயிரக்
கல்பச்சைக்கல்லாம், தீர்க்கமுடன்சமாதியது திறக்கவென்றால் திற
ளானகாவலுடன்திறக்கவேண்டும், மூர்க்கமுடன்ராட்சதர்கள் முன்
னேநின்றுமுடிசாய்த்து கரங்குவித்துவணங்கிநிற்பார், ஆர்க்கவேபோ
காதுமுனிகளாலும் வஷ்டகிரிபர்வத்தின் மகிமைதானே, 306

மகிமையுடன்வீரபத்திரன் சமாதிதன்னில்மதிப்புடனே ஓங்கார
ச்சத்தம்கேட்டேன், பகிரதனும்சிஷவர்க்கம் பக்கம்நின்றார் பரிவான
வீரபத்திரன்வார்த்தைசொல்வார், சகிதமுடனுத்தாரஞ்சொன்னாரங்
கே சட்டமுனிபக்கமதுசமாதியுண்டு, துவிதமுடன்எந்தனுக்கு ஞான
மார்க்கம் துப்புரவாய்போதித்தார்ரிஷிகள் தாமே. 307

தாமேதான் போதனைகள்யாவுங்கேட்டு சாங்கமுடன் எட்டாங்
கால்தன்னிற்சென்றேன், வேமேதான்மேல்வரைசென்றபோது விய

ர்வானருத்திரகாலன் தவசிருப்பான், தாமேதான்தவநிலையைக்கண்டபோது சாஸ்டாங்கம்தாள்பணிந்துகரங்குவித்து, நாமமுடகாலாங்கிதனைநினைந்து நாதரிஷிபதாம்புயத்தை நாடினேனே. 308

நாடினேன்ருத்திரகாலன்றன்னைத்தானும் நாட்டமுடன்கண்டல்லோதெரிசித்தேதான், தேடியேயவர்பாதம்தொழுதுநின்று தீரமுடன்காலனெதிர் நின்றேன்யானும், வாடியேநின்ற வென்னைக்காலன்தானுமதிப்புடனே சிறுபாலாயாரென்றார்கள், கூடியே போகரிஷியடியேன்தானும்குனிகையிட்டு வாஷ்டகிரிகாணலாச்சே 309

காணவேவஷ்டகிரி தன்னில்நின்றேன் கைலாசமிதற்கீடு சொல்லப்போமோ, நாணவேகாலனவன் சமாதிபக்கம் நாதாக்கள் கோடிபேர்தவசிருப்பார், வேணபடிவுபசார மதிசங்காட்டும் வெழிலானகாவனிடவதீதமெத்த, மாணவேகாந்தமென்ற கோட்டையுண்டு மகத்தானசித்தர்களோ சொல்லப்போமோ. 310

சொல்லவென்றால் காஞ்சனமா மலையிற்குள்ளே சுடரொளிபோல்சித்தொருவர் யிருப்பாரங்கே, நல்லதொருசமாதியது வஞ்சனக்கல்நலமானவஞ்சனத்தினுள்ளிருந்து, புல்லவேலோகத்தி னதிசயத்தைப்புகட்டுவார் முனிவர்க்கும் சித்தருக்கும், செல்லவே, செந்தூரக்கல்லொன்றுண்டு செகத்தினிலீசனன்றி காணார்தாமே. 311

காணவென்றாலின்னம்வெகுவதிசயங்கள் கண்டேனேகல்லென்றவெள்ளைக்கல்லில், மாணவேவுள்ளிருக்குமவைதானப்பா மண்டலத்தில்கண்டகில்லை மாந்தரங்கே, தோணவேபிரகாசமானசோதி சுடரொளிபோல்வயிரக்கல் கூறப்போமோ, நீணவேநாதாக்கள் காண்பதல்லால் நீணிலத்தில்காமிகட்கு கிட்டாதன்றே. 312

அன்றானசடாயுவுட வனத்தில்காணும் அதிகாயன்சமாதியதுயிருக்கக்கண்டேன், தன்றானசமாதிமுன்னே நின்றபோது தயவுள்ளவதிகாயன்வாக்குரைத்தார், குன்றானமலைதேடி குகைகள்தேடி குளிகைகொண்டுமலை யேறிவதந்ததென்ன, நன்றாகளன்னையுந்தான் கேட்டபோதுநலமுடனே யானுரைத்த வண்மைகேளே. 313

கேட்டவுடனடியேனுங்கிருபையோடு கெவனமுடன்காலாங்கிநாதர்தம்மை, நீட்டமுடன்தானினைந்து கூறலுற்றேன் நெடுந்தூரம்ருத்திரனார்காலனுக்கு வாட்டமுடனஷ்டகிரிகாணவென்று வாகுடனேமலையேறிவந்தேனென்ன, மாட்டிமையாய்ருத்திரனார்யெந்தனுக்குமகிழ்த்சியுடனுபதேசஞ் சொன்னார்தாமே. 314

சொன்னவுடன்குளிகையித்து பூண்டுகொண்டு சுற்றியேபார்த்து மங்கேயிருந்தபோது, மன்னனுமரிச்சந்திரன்பாட்டன்தானும் மகப தியான் கொலுக்கூடசமாதிதன்னை, பன்னவேபார்க்குகைக்கு வருகி ற்சென்றேன் பாராளுஞ்சமாதியிலேவாக்குன்டாச்சு, நன்னயமா எந்த னுக்கு ஞானோபதேசம் நவின்றிட்டார் ராஜமன்னர் நவின்றிட்டாரே.

போகர்மோடிவித்தை.

நவிலவேவினோதமென்றவித்தைதானும் நாதாக்கள் செய்ததில் லைநாட்டிலேதான், புவியுடனேகாலாங்கி நாதர்பாதம் புகழ்ச்சியுடன் தான்வணங்கிசாற்றலுற்றேன், பவிமதிசந்திரன்போல் பாரந்தன்னை பக்குவமாய்தான்பொரித்துமுட்டைபோல், குவியலுடன்தான் சீவி வளவதாககொற்றவனே முட்டைபோ லெடுத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளவேமுட்டைதனையெடுத்துக்கொண்டு கோபாலாசொல்லு கிறேன் குறிப்பாய்கேளு, விள்ளவேவாயிரம்பேர் கூட்டத்தார்கள் விருப்பமுடன் முன்பார்த்துகளிப்புற்றேங்க, மெல்லவேமணல்தனை பூமிதன்னில்மேன்மையுடன்கொட்டியேமேடைசெய்து, பள்ளமதாய் குழியொன்று நடுமையத்தில்பாங்குடனே தான்பரவலாகச்செய்யே.

செய்துமேசெனங்களெல்லாம் பார்த்துயேங்க சிறப்புடனேபொ ரிகாரமென்னுமுட்டை, கைதனிலேதானெடுத்து மைந்தாபாரு கரு வாகமுட்டைதனை எடுத்துக்கொண்டு, வெய்தமுடன் மந்திரங்கள்மிக வுங்கூறிவேதாந்த தாய்தனையேமனதிலுன்னி, பக்குவமாய் முட்டை தனைமணலிற்பரவிபட்சமுடன் சலமதனைவிட்டிடாயே. 318

விட்டவுடன்முட்டையது கரைந்துபோகும் வேகமுடன்காரம துவொன்றுங்காணார், சட்டமுடன்மெய்யான முட்டைதன்னைசார்பாக கூப்பிடுதூரமப்பா, தட்டாமல்மண்மறைவில் புதைத்துபோடுதாரணி யில் ஒருவர்க்குந்தெரியவேண்டாம், திட்டமுடன்சீஷனைக்கொண்டெ டுக்கச்சொல்லு தீரமுடன்றானெடுத்துதருவான்பாரே 319

தருகையிலே சனங்களெல்லா மிகநடுங்கி தாரணியிலிவர்போல சித்தனுண்டோ, கருமானமிகவறிந்த சித்துதாமும் காசினியில்மாந்தி ரிகனிவனென்பார்கள், உருதெரியாமையுடையராச யோகன்வுலகத் தில்சித்தனிவன்வசியராஜன், பெருமைபுகழ்படைத்தொரு தீரனுகும் பேருலகில்சித்தனைப்போலுருகாணாரே. 320

காணமல்செனங்களெல்லா மிகத்தவிப்பார் கண்டவர்கள் விண்டவர்கள்யாருமில்லே, தோணமல் கருவானமுட்டைஎங்கே தோற்றமுடன்கண்டோமே கண்ணிற்காணேம், வீணைப்பேசியல்லோ மாந்தரெல்லாம் விருதாவாய்தாறுமாருய் புத்திகெட்டு, நாணமுடனிறந்தேங்கி நடுக்கமுற்றுநாதாக்கள்மாயவலே சிக்கினரே. 321

சிக்கவேமுட்டைதனே யாருங்காணச்சிறப்புடனே தானெடுத்து காண்பித்தேதான். தக்கவே மந்திரங்களொன்றுசொல்லிச்!சார்புடனே கைமறைப்பு வதிதஞ்செய்வார், சொக்கவேமறைப்பெல்லாஞ் சூட்சமாகசூட்டினேன் மாந்தற்கு முறைத்தோம்யாமும், நிக்கவேலோகத்திய்கைமறைப்பு நிசமானவித்தை போலாகுந்தானே. 322

கெச்சக்காய்கோட்டையிடிப்பது.

தானனகழற்சிக்காய் வாயிரந்தான் சதமுடனே லோகமதுபொடியைமைந்தா, வேனனபொடிதனிலே மைபோலாட்டி விருப்பமுடன் பழச்சாற்றுலரைத்துமைந்தா, கோனனகுருபரனைத் தனைநினைந்து குமுறவேகழற்சிக்காய் மேலேபூசி, பானனரவிதனிலே காயவைத்து பாங்குடனே கோட்டையதுகட்டிடாயே. 323

கட்டவென்றல் கழற்சிக்காய் கோட்டையாகும் கருவானகரர்த மதுகுச்சிக்கேற்றி, திட்டமுடன் குச்சிதன்னல்கோட்டைதன்னைதிற முடனேதானடிக்ககலேந்துபோகும், மட்டமென்றமண்மேலே ஓடிப்பாயுமகத்தானகழற்சிக்காய் கிட்டிக்காணும், பட்டவுடன்காந்தமது தானிழுக்குமகத்தானசித்துயிது வதிதந்தானே. 324

அதிதமென்றவித்தையதுயாருங்காணர் ஆச்சரியக்கொம்புக்குள் காந்தவித்தை, ?கதிதமென்றகாந்தத்தால்சகலசித்தும் கருவாகவாடுதற்குசாணியாகும், ?ததிதமென்றகருவானிகாண்பார்பாரு சூட்சாதி சூட்சத்தைக்காணன்மாடே, 325

மாடானமாடுகள்தான்சண்டிமாடு மானிலத்தில்காண்பதுவுமருமைமெத்த, கோடானகோடிமுனிரிஷிகள்வேதை குவலயத்தில் கூறவுந்தான்முடியாதப்பா, பாடானவின்னமொருகருமானங்கேள் பாடுகிறேன்மாணக்கள் பிழைக்கவென்று, நீடானமுட்டையது காற்றில் போகநீணிலத்தில் பறப்பதற்குவிணேதங்கேளே. 326

கோழிமுட்டை ஆகாயம்பறக்க.

கேட்கவேவுனேதமென்ற வித்தைசொல்வேன்கெவனமுடன்கருவாளியானல்கேளு நீட்கமுடன் முட்டைதனில்கதிர்சில்லாக்கிநீடானபனிசலத்தையதற்குள்தாக்கு, நாட்கமலசெந்தாழம் பூரசத்தைநளினமுடன்றானெடுத்து வுளுந்துசீலை, ஆட்கமுடன்வலுவ கத்தானமைத்து அப்பனேரவிதனிலேவைத்திடாயே. 327

வைக்கவேகதிரொளின்சுடரினலே வாகானமுட்டைக்குள்ளிருந்தநீரும், மெய்க்கவே சுடர்கண்டபோதேயப்பா மேலெழும்பிமுட்டையதுபறக்கும்பாரு, மொய்க்கவேபூமிவிட்டுப்பறக்கும்போதுமேன்மையுடன்மாந்தரெல்லாப் நடுங்குவார்கள், செய்க்கவேவாச்சரியமிந்தப்போக்கு செகதலத்தில்கிட்டாதுசிவயோகிக்கே. 328

யோகியென்றல்ஞானத்தின்மகிமைவேண்டும் யோசனைகள்மிகவேண்டும்வாசிவேண்டும், போகமென்றமாய்கைதனை விட்டொழிக்கப்பொருமையுடன்சிவயோகம் காணவேண்டும், பாகமதுயெப்போதும்கைவிடாமல் பார்த்திபனேசெய்குபவன்யோகியாவான், சாகமுடன்சாலாங்கிதனைநினைந்து சாற்றினேன் போகரிஷிபண்பாய்த்தானே.

மூளைக்கீரை வித்தை.

பண்பாணவித்தையதுசாற்றக்கேளு பாரினிலேமாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, கண்பானயீசலலுமாககாலாகும் கருவான புத்தீசல்தானெடுத்து, நண்பானபானைக்குள்சில்லுபோட்டு நலமுடனேகுழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு, திண்பானதயிலமதில்கீரைவித்தை தெளிவுடனேமுட்டைக்குள்வூறப்போடே, 330

போட்டுமேமண்டலந்தான் சென்றபோது பெருமையுடன்றானெடுத்துமைந்தாபாரு, வாட்டமுடன்சீஷவர்க்க மிகவழைத்துவாகுடனேபோசனங்களுண்பதற்கு, கூட்டமுடன்சித்தர்முனிநாதர்கூட்டம்குறிப்புடனே யாயிரம்பேர்சூழ்ந்திருக்க, வாட்டமுடன் மணலதனைக்கொட்டிமைந்தா பட்சமுடன்விரைதனையேதெளித்திடாயே.

தெளித்தவுடன்சலமதனை விட்டுமைந்தா தேற்றமுடன்யிருசாமப்பொழுதில்தானும், நெளித்துமேவிரையெல்லா முளைகிளம்பிநேர்ப்புடனேசிறுசெடியாமங்குலந்தான், களிப்புடனேசித்தர்முனிரிஷிகளுக்கு கண்கொள்ளாக்காட்சியுடன்கருவுமாகும், துளிர்ப்புடைய கீரைவித்தை சொல்வார்தான் சுந்தரனே போகரிஷி சொல்லிட்டேனே. 332

இருசவசியம்.

சொல்லவேவசியமொன்றுசொல்லக்கேளு சூரியின்றன்வடவே
ருக்காப்புக்கட்டி, வெல்லவேமுட்பொலியுந்தான்கொடுத்து வேதாங்
தத்தாய்தனையேமனதிலுன்னி, செல்லவேதலைப்பிள்ளைமஞ்சத்தானு
ம்சிறப்பானகருங்கொன்றைவடவேர்தானும், கொல்லனுட்முலிதன்
வடவேர்தானும் கூருனபேய்மிரட்டிவடவேர்தாமே. 333

தாமானகருவாலிவடவேர்தானும் சார்ப்பான வெள்ளெருக்கன்
வடவேர்தானும், கோமானகண்ணனிடவடவேர்தானும் குறிப்பான
வழிஞ்சியிடவடவேர்தானும், வாமானகாட்டத்திவடவேர்தானும்
வாகானபிராயனிடவடவேர்தானும், தூமானகுமிழினிட வடவேர்
தானும்துப்புறவாய்மேனியிடவடவேர்தாமே. 334

வடவானவேறுடனேஒன்றுய்க்கூட்டி வளமையுடன்பெரும்பா
ண்டந்தன்னிலிட்டு, குடவானபானைக்குதுவாரமிட்டுக் கொப்பென
வேவேறெல்லாம்பாண்டத்திட்டு, திடமானசீலையதுவலுவாய்செய்து
தேற்றமுடன் குழித்தயிலம்வாங்கியேதான் தடமான தயிலமதைஎடு
த்துமைந்தா தாக்குடனேகலசத்தில்வைத்திடாயே 335

அடைத்துமேதயிலமதையுரைக்கக்கேளு அப்பனேசுழல்வண்டு
பூதவண்டு, படையானை குழியானை மரவட்டைதானும் பாகமுடன்
செவ்வட்டைமரவுணிதானப்பா, கடையானதம்பலமாம்பூச்சிதானும்
கருவானவல்லூறு பிச்சுதானும், கடையானசெம்போத்து பிச்சுதா
னிம்சார்வானதேவாங்குபிச்சுதானே. 336

பிச்சானபச்சோணன் பிச்சுதானும் பீரானவார்த்தையுட பிச்சு
தானும் மச்சானசாரையுடபிச்சுதானும் மகத்தானமயிலினுடபிச்சுதா
னும், கச்சானகரும்பூனை பிச்சுதானும் கருவானவெளவாலின் பிச்சு
தானும், பச்சானபாம்பினிடபிச்சுதானும் பாங்கானவாணையிடபிச்சு
மாமே. 337

ஆமேதானித்தனையு மொன்றுய்க்கூட்டியப்பனே முன்சொன்ன
தயிலத்தாட்டி, வேம்மதான்கபாலமென்ற ஓட்டிலப்பா விருப்பமுட
ன்மைபிடித்துச்செப்பக்கேளு, நாமேதான்சொன்னபடி மையின்மார்
க்கம் நலமுடனே பரணைதனில்பதனம்பண்ணு, போமேதான் நிர்வா
ணிபூசைசெய்து பொங்கமுடனுருவேற்றிபூசிப்பாயே 338

பூசித்துமைதனையே எடுத்துமைந்தா புகட்சியுடன்லாடமதில்
திலதத்தீட்டி, நேசித்துராசரிடஞ்சென்றுயானல் நேர்மையுடன் நி

னைத்ததெல்லாம்வசியமாகும், காசினியிலுன்னைப்போல் சித்தனுண் டோகைலாசம்காணியது வுனக்கேயாகும், வாசியுடன்யோகநிலைநின் றுகொண்டுமெகிழ்ச்சியுடன்சதாநித்தம்வாழலாமே. 339

இலங்கைவேந்தன் குளிகை.

வாழவேவின்னமொரு மார்க்கம்பாரு மகத்தானவிலங்கைபுரி வேந்தனப்பா, நீழவேதான்செய்த குளிகையப்பா நீணிலத்தில்மானி டர்க்கு கூறலாச்சு தாழவேசெம்மண்ணும்பூமிதன்னில்தயவுடனேசெ ன்றுமல்லோகுழிதான்வெட்டி, அழவேகுழிதனிலே ஈச்சன் வெல்லம் அப்பனேவரவுவைக்கல்கலந்துபோடே 340

போடவேயிராமுழுதும்சென்றபின்பு பொங்கமுடன் காலையில் பார்த்தபோது, நீடவேபூநாகம்சூழ்ந்திருக்கும் நெடிதானபூநாகமெ டுத்துமைந்தா, வாடவேதிரியாதே பூநாகத்தைவாகுடனே தானெடுத் துமண்ணைப்போக்கி, கூடவேபுளிப்பென்ற மோறுதன்னுல்குணமான மண்ணையெல்லாம்போக்கிடாயே. 341

போக்கியபின்பூநாகமெடுத்துபாலா பொருமையுடன் கெந்தியது சமனுய்ச்சேர்த்து, நோக்கமுடன் வாறுவகைசெயநீர் தன்னுல்நொய்ய வேதானரைப்பாய்நாலுசாமம், ஆக்கமுடன்பில்லையதுலகுவாய்ச்செ ய்து அப்பனேரவிதனிலேகாயவைத்து, ஊக்கமுடன்சில்விட்டுச்சீலை செய்து வுத்தமனேபுடம்போடக்கறுப்புமாமே. 342

கருப்பானமருந்துக்குநாலிலொன்று கருத்துடனே காரமதுபொ ரித்துப்போடு, தெருப்பானவச்சிரமாங்குகையில்வைத்து தெளிமை வுடன் தானடைத்துச்சீலைசெய்து, நெருப்பானவச்சிரமாமூலையில்வை த்து நேர்மையிடன்றுனுருக்கியெடுத்துப்பாரு, பொருப்பானரவியது தான்புகலப்போமோ பொன்னவனேயுனக்கீட்டாருலகில்தானே. 343

தானவனேபூநாகச்டசம்புதன்னுல் தாரணியில்தீகமென்ற வித் தைசெய்வார், வானவனுஞ்செயவரியான்மானிலத்தில் வளமையுடனி ப்பாகம்யாருஞ்சொல்வார், ஆனதினுலுந்தனுக்கு கருவுசொன்னேன் அப்பனேகருவுளவுவெளிவிடாதே, பானமெனும் பரணையதுசெய்து பாலா பஞ்சமுடன்சூதமதைநிறைபவூத்தே. 344

ஊத்தியபின்மேல்திருவல்கொண்டுமூடி வுத்தமனே சாதமதுவே கும்போது, தோத்தவேமத்தின[illegible]ப்போடு சுந்தரனேயாறின பின்னெடுத்துப்பாரு, காத்திரப[illegible]ல்தன்னைப் பக்கு

வமாய்தானெடுக்கசூதந்தானும், மாத்தமென்றசத்துருவால் மடிந்து பின்னும்மாசற்றவெண்ணையதுபோலாம்பாரே. 345

பாரேதான்வெண்ணைதனையெடுத்துக்கொண்டு பாகமுடன்மத்தங்காய்வுள்ளழுத்தி, சாரமுடன்சுண்ணும்புச்சீலைசெய்து சட்டமுடன் நான்கெருவில்புடத்தைப்போடு, தீரமுடன்றானெடுத்துப்பார்க்கும்போதுதிறளானசூதமதுகற்போலாகும், காரமதுயின்னமுந்தானேறுதற்குகருவாகச்சாரணையுமின்னமேற்றே. 346

ஏற்றயிலேயிப்படியேவஞ்சுபத்து யெழிலாகபுடம் போடக்கட்டிப்போகும், சீற்றமென்றமேற்கவசம் தன்னைநீக்கி சிறப்புடனேதானெடுக்கக்கல்லேயாகும் மாற்றமென்றசூதத்தின் கல்லேயாகும்மார்க்கமுடன்கல்லானகுளிகைதன்னை, கூற்றனென்னுமாதர்களைக்கூடுதற்கு கொற்றவனே முறைசொல்வேன்குறைசொல்வேனே. 347

குறையானகுளிகைதனையெடுத்துமைந்தா கோலமுடன்வாய்தனிலேயடைத்துககொண்டு, முறையானநாற்சாதிபெண்கள் தன்னைமூர்க்கமுடனணைந்திடிலோகோடிபெண்கள், திறமானமையலது நீங்கியேதான் தேசத்திலுனைக்கண்டால்நடுங்குவார்கள், சிறைநீக்கியணைவார்கள் மாதர்தாமும் சிறப்புடனேமன்மதன்போலீலைசெய்யே. 348

செய்யவென்றால் ஸ்ரீலீலை கிருஷ்ணலீலை செகதலத்தில் யாராலுமுடியாதப்பா, மெய்யானகுளிகைதனைபதனம்பண்ணு மேதினியில் யாருக்கும் காட்டவேண்டாம், பொய்யாது எந்தனுடகுளிகைமார்க்கம்கபூதலத்தில்பெண்களெல்லாம் நடுங்குவார்கள், மைபூண்டுகுளிகையது வாயிலிட்டு மார்க்கமுடன் கெவிளியைப்போல்நீயாவாயே 349

ஆகவென்றால் குளிகையதுசெய்யவேண்டும் அப்பனேகுளிகைக்குபின்னஞ்சொல்வேன், சாகமுடன்வெள்ளியென்ற யீயந்தன்னைச் சட்டமுடன்சேரெடுத்துவுரிக்கித்தீரு, பாகமுடன் குளிகைதனையிட்டுப்பாரு பதிவானநீரையெல்லாமுண்டுவல்லோ, வேகமுடன்மேல்தெரித்துகுளிகைதானும் விரைவுடனே தானெகிரிவிழுகுந்தாமே.

தாமானகுளிகைதனை பதனம்பண்ணு தயவுள்ளசிறுபாலா செப்பக்கேளு, சாமானமாகியல்லோ மகிழ்ந்திடாதே சற்பனைகளுபசாரமதிகங்கொண்டு, சீமானுப்பெயர்கொண்டு பூதலத்தில் யென்மகனே வெள்ளிதனைவிற்றுமாறி, பூமான் [illegible] பூதத்தில்வாழ்ந்துக்கொண்டு புகழ்ச்சியுடன் யென் [illegible] டாயே. 351

குளிகைவேதைசெந்தூரம்.

பொருந்தவேவின்ன மொருபுதுமைகேளு பொலிவான குளிகை தனையெடுத்துமைந்தா, திருந்தவேசூதமிடைகெந்திசேர்த்து திரமுடனேமனேசிலையும் காலதாக, வருந்தவேதாளகமும் காலதாகும் வாகானவீரமது வரிக்காலாகும், குருந்தவே பொற்றலையின் சாற்ருலாட்டிக் குமுறவேதானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 352

நாலானசாமமது வரைத்தபோது நலமானமைனம்போ லாகும் பாரு, காலானரவிதனிலே காயப்போடு கருத்துடனே பொடியாகச் செய்துகொண்டு, வேலானகாசியென்ற குப்பிமைந்தா விபரமுடன் தான்வாங்கி செப்பக்கேளு, சீலானகுப்பிக்குச் சீலையேழு சிறப்புடனே தான்செய்து ரவியில்போடே. 353

போடவெகுப்பிதனை யெடுத்துமைந்தா புகழாக மருந்தையெல்லாம் குப்பிக்கேற்றி, நீடவேமரக்கல்லால் கொண்டுமூடி நினைவாக தளவாயாஞ் சட்டிதன்னில், நாடவேமணல்தனைக் கொட்டிபாலா நன்மையுடன் குப்பிதனை நடுமையத்தில், சூடவேகுப்பி நடுமையம் வைத்து சூட்சமுடன் மணல்தனைமேலேகொட்டே. 354

கொட்டியே மேற்சட்டிக்கொண்டுமூடி கோலமுடன் சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, திட்டமுடன்தானெரிப்பாய் பெட்டுசாமம் திகழாவாறினபின் திறந்துபாரு, சட்டமுடன் செந்தூரமென்ன சொல்வேன் சார்வாக வருணன்போல் காந்தியுண்டாம், பட்டசெம்பு நாலுடனே வெள்ளியாறுபதமாகத்தான் சேர்த்துவுருக்கிடாயே. 355

உருக்கியேவாரடித்துப் புடத்தைப்போடு வுத்தமனே செம்பது வுமகன்றுபோகும், செருக்கியேவெள்ளி எடைநாலத்தொன்று செம்மையுடன்ருன்சேர்த்து வுருக்கித்தீரு, பெருக்கமுடனிடைகண்டு யினமுங்கண்டு பேரான சேர்வைமுதலுளவுகண்டு; நெருக்கமுடன் மாற்றதுவுமேவலாகி நேர்மையுடன் பசுமையது வெட்டதாமே. 356

எட்டானபொன்னதுவு மதிகங்காட்டும் யெழிலான மின்னமொரு கருமானங்கேள், திட்டமுடன் செந்தூரமனுபானத்தில் தீரமுடன்ருனருந்தமண்டலந்தான், குட்டமென்றபதினெட்டு மகன்றுபோக்கும் கூருனமேகமது தள்ளியோடும், சட்டமுடன் கபரோகம் நீக்கிப்போகும் சாராதுயெந்நாளும் தளிர்ச்சியாமே. 357

தாளிராகும்தேகமது வன்னிமீறும்சதாகாலம் சைதன்னியமதி கங்காட்டும், குளிராதுதேகமது கனலோவீசும் குடியோடும் ரோக மெல்லாந் துலைந்துபோகும், நளிரானநரம்புவலி பிடர்நோயும் நாடாது திரேகம்விட்டு நளினமாகும், பளியானகாந்தியது மிகவே வீசும் பான் மையாம்தேகமறு பொன்னுமாமே. 358

பொன்னுனதேகமது காந்திமெத்தப் பொங்கமுடன் வாசியது கீழ்நோக்காகும், மன்னவனே வஷ்டாங்கந்தன்னிற்சென்று மானிலத் நீயுமொருசித்தனுவாய், தென்பொதிகைசித்தனிலே நீயொன்முகதேசத் தில் சிவயோகியாக வாழ்வாய், பன்னவேகாலாங்கி நாயர் பாதம் பணிந் துமேபோகரிஷி பாடினேனே. 359

குளவிகூண்டு மெழுகுவேதை.

பாடியே வின்னமொரு மாற்கம்பாரு பாங்கானபுழுகென்ற குளவி தன்னே, நாடியேகானகத்தில் தேடும்போது நலமானகுளவிகளாம் விரு ட்சந்தன்னில், தேடியே பார்க்கையிலே மண்கூடாலே திரளான கூட துதான் கட்டிருக்கும், கூடியேமண்ணுக்குள் திறந்துபாரு குறிப்பான மெழுகதுவு முண்டாம்பாரே. 360

பாரேதான் மெழுகெடுத்து துருசுவெள்ளைப் பதமுடனேமுன் சேர்த்துமெழுகதாக்கி, நேரேதான்ரவிதனிலேபத்துக்கொன்று நேர்மை யுடன்முனுருக்கிக் கொடுத்துப்பாரு, வேரேதான் கரியோட்டி ஊதிப் போடு வேகமுடன் செம்பதுவும் வர்னங்காணும், கூரேதான் மதிதனி லேநாலுக்கொன்று கொடுத்துருக்க மாற்றதுவு மாறதாமே. 361

ஆறுனமாற்றதுவுஞ் சொல்லப்போமோ அப்பனே சித்தருடமகி மைகோடி, கூரான பொன்தனேயேசெய்யுமார்க்கம் குறுக்குவழி நெடுக் குவழி கோடிக்கோடும், பேறுனசாபத்தால் சபிப்பார்சித்தர் பேருலகில் வாதமது புகலப்போமோ, நேரானகல்லானேச் சுக்கான்கல்லாம் நேர்மை யுடன்முனுறைப்போம் நுணுக்கந்தானே. 362

சுக்கான்பெருமை கண்ணுடிக்காய்ச்சு.

தானுனசினபதிசுக்கானப்பா தகைமையுள்ள சேரதுதான் பத்த தாகும், கோனுணகொங்கணவர்வைத்த பாகம்கூறுவேன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, வேனுனசுக்கானும்பூநீரோடே வேகமுடன் வேகவை த்து தெளிவிருத்து, பானுனகாரமது கூடச்சேர்த்துப் பளிங்கு பெற மண்கட்டிகாய்ச்சிடாயே.

காய்ச்சியேமூதிரை யுருக்கிக்கொண்டு கருவாககருவதனில் மெழுகூட்டி, பாய்ச்சலுடன் பலவகைக்குக் காரமிட்டுப் பாங்குடனே வுருக்கையிலே கண்விட்டாடும, தேய்ச்சலுடன் பலகைபோல்கருதான்கட்டி செம்மியேவுருக்கினமாய் வார்ப்பாயானல், மாச்சலென்றபடி கம்போல் பாயும்பாரு மகத்தானகண்ணாடி யாகுந்தானே. 364

கண்ணாடிபிறக்கும் வகையின்னஞ் சொல்வோம் கருத்துள்ளமாந்தர்களேகழறக்கேளும், சுண்ணமென்ன பூநீருல்விளையுமாற்கம்சூட்சாதி சூட்சமப்பா சொல்லப்போமோ, வண்ணமுள்ள கண்ணாடிவர்ணம் சொல்வோம் மயங்காதேயிரும்பினிடமண்தானப்பா, திண்ணமுடன் பூநீரில் சேர்த்துருக்க புழகானகண்ணாடி வர்ணமாச்சே. 365

வர்ணமுடன்கண்ணாடி யனந்தமார்க்கம் வாகுடனேசெய்யலாம் கோடிவித்தை, வர்ணமுள்ளபாத்திரங் களிதனலாகும் வளமான புட்டி முதல்குப்பிமாற்கம், வர்ணமுள்ளவளக் கொளிவுயிதனலாகும் வாகான பீங்கான்களிதனலாகும், வர்ணமுள்ள மணிவகைகளிதனலாகும்மார்க்கமுள்ள திவரபரணமிதனல்தாமே. 366

சாமான்கண்ணாடி சன்னப்போக்கு

செய்தவற்குபூநீர்பேதவகை.

தசமானபூநீருவிபரஞ்சொல்வோம் தாக்கானமண்தனுக்கு வலை தான்கட்டி, சாமானமானதொருசலத்தைவிட்டு சண்ணவுடன் தான் கரைத்துசாடிதன்னில, தேமமுடன்தெளிவிறுத்துமறு பாண்டத்தில் தெளியவேவடிகொண்டுகாய்ச்சும்போது, சாமமென்றவர்ண மதிகங் காட்டும்சாபாகபின்னுமொரு பாண்டம்போடே. 367

போடவேபூநீரைமுன்போற்காய்ச்சிப் புகழாகத்தானிறக்கி எடுத்துப்பாரு நீடவேபூநீறம்வெளுப்புமாகி நிலையான வுருக்குக்கு முதற்றரந்தான், கூடவேவுருக்குக்குக்காலன் கூட்டிகொப்பெனவே எடுத்துப் பார் தவளம்போலாம், சாடவே தவளத்தைப்பின்னும் பாண்டம்தகைமையுடன் முன் போட்டுகாய்ச்சிடாயே. 368

காய்ச்சியேமுனபோலவடி தான்கொண்டு பாகமுடன்முன் காய்ச்சியெடுத்துப்பாரு, பாச்சலுடன் பின்னுமோர்பாணடமிட்டிமறுபடியுங்கனலேற்றிக்காசசுப்போது, யேச்சலென்றநீச்சதுவு மட்டுமாகி யெழிலானபடிகம்போல் வர்ணமாகும், 'வாச்சலுடன் வர்ணமதுபேதா பேதப்வகுக்கலாம் வெகுகோடிவழிகளாமே. 369

வருக்கவென்றுலிதனை லவெகுவினோதம் வளமையுடன் செய்ய லாம்பூமிதன்னில் வருக்கலாம்பிரிதி வியில்பிரந்தவர்ணம் வாகுடனே செய்யலாம் பூநீராலே, வருக்கலாம்வரும்பொன்மணி வாபரணங்கள் வர்ணமுடன் செய்யலாம்கோடிபாதை வருக்கலாம்மொளி வடப்பூ நீராலேவண்ணவண்ண விதங்களெல்லாம் நாட்டலாமே. 370

பீங்கான்பூநீர்விபரம்.

நாட்டலாம்சீனபதி நடுமையத்தில் நலமானபூநீரு விபரம் சொல் வோம், நோட்டமுடன்பூநீரமண்ணையப்பா நுணுக்கமுடன்றனெடு த்துக்காய்ச்சும்போது, தாட்டிகமாயுவர் மண்ணுசுண்ணும்பாலேதளிரு டனேபிசைகிக்கு களிப்புண்டாகும், வாட்டமுடன் குயவனர்பாண்ட மொய்யாய்வளமையுடன் தான்வருக்கவளமைகேளே. 371

கேட்கவென்றல் பூநீருசுண்ணும்புதன்னை கெணிதமுடன் சக்க ரமாமாலைதன்னில், தீட்கமுடன்றனரைப்பாய்மை போலாகதிற முட னேகளிப்புபதமாகுமட்டும், வேட்க மலவாலையுட கற்றூரங்கள் வெளி ப்படையில், பொங்குகின்றகளிப்புதன்னல் பூட்கமலசிவள்ளையென்ற பீங்கானுச்சு புகழானவடிவண்டல் மட்டியாச்சே. 372

ஆச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு அன்புடனே பின்னுமந்த வாலைதன்னில், மாய்ச்சலுடன் வதற்கடியில்நிற்கு மண்ணுமகத்தாற் மட்டியென்ற பீங்கானுகும், பாய்ச்சலுடன்வதற் கடியில்நிற்கு மண் ணுபாங்கானமட்டியென்றபீங்கானுமே. 373

ஆமேதானிந்தவண்ணமாலைக்குள்ளே அப்பனே பிரிவினைகளாகும் பாரு, நாமேதான்சொன்னபடி பீங்கான்மாற்கம் நாட்டிலே செய்வார் கள்கோடிபாதை, வேமேதான் செய்தாலும் நாட்டுள்வேதை வேகவைத் தால்மண்ணதுவும்வேடியுண்டாகும், கோமானும் சாலியன்றன் வேதை யென்பார் கொற்றவனேசீனபதிக் கொப்பதாமோ. 374

ஒப்பானவேதையிது மனந்தமுண்டு ஒகோகோ நாதாக்கள்கண்ட தில்லை செப்பானவகலதனைப்போல், பாண்டங்கண்டார் செயலானசா லியன்றன் பாண்டங்கண்டார், மெப்பானபாண்டமது மண்பாண்டங் கள்மேவலுடன்செய்குவார் வதீதமாற்கம், துப்பானபாண்டங்கள் மிக வுஞ்செய்வார் துறைமுகமுங்காணுர்கள் சித்தர்பாரே. 375

பாரேதான்ராசாக்கண்டதில்லை மூபாரினிலேவெகுகோடி முஜாப் பா, சீரேதான் பாங்கியங்கள்பெற்றுமென்ற நப்புடனே பலபணிகள்

பூண்டுமென்ன, நேரேதான்திருமுகமுங்கண்டதில்லை நீணிலத்தில்வ சிகரத்தைப்பார்த்தோரில்லை, சேரானசெம்பதனை தகடாக்கிச் சிறப்பு டனேதான் துலக்கிமுகம்பார்த்தாரே. 376

பார்த்தாரோராஜாதிராசரெல்லாம் பளிங்குடனேதிருமுகத்தைக் கண்டதில்லை, நேர்த்தியுடனேபணிதிபூண்டு நீணிலத்தில் திருமுகமங்க லாக, பூர்த்தியுடன் பிரகாசமாளசோதி பூவுலகில்கண்ட வருமொருவ ரில்லை, கார்த்தியுடன் மங்கலாய்முகத்தைக்கண்டார் காசி னியில்ராசர் களும்சித்தர்காணே. 377

காணமல் போனார்கள்ராசரெல்லாம் காட்சியுடன்கண்காட்சிக்கண் டதில்லை, வீணைகத்தானலைந்தார்முனிவர்சித்தர் வெகுகோடிஏமவித்தை செய்தாரப்பா, பூணாரம்பூண்பதற்குப்பொன்னுஞ்செய்தார் பூதலத்தில் முகுதனைப்பார்ப்பதற்கு, தோணாமல்தானிருந்தார் சித்தர்ப்பா தொல்லு லகில்மறந்திட்டார்முனிவர்தாமே. 378

முனியானகாலாங்கிதாள்பணிந்து முயற்சியுடனடியேனுங்குளி கைபூண்டு, தனியாகயானுமல்லோசீனஞ்சென்றேன் தகமையுடன் பூமி ரைக்கண்டறிந்தேன், பணியானதேசமதுசீனமார்க்கம் பான்மையுடனெ த்தொழிலுஞ்செய்வதற் தொனியான தேசமென்றுநிட்சயித்துதொ டங்கினேன்கண்ணாடிகாயச்சவென்றே. 379

என்றுமேசித்தரெல்லானேகவித்தை எழிலாகச்செய்தார்கள் பூமி தன்னில், சென்றுமேயானுமல்லோசீனந்தன்னில் சிறப்புடனேகண்ணா டிகாய்ச்சவென்று, குன்றுமலைகுகைதனிலேயாராய்ந்தேதான் கோடா னகோடிவளம்கண்டாராய்ந்து, நின்றுமேசாத்தி ரத்தினுளவு பார்த்து நிர்மித்தேன்கண்ணாடிமார்க்கந்தானே. 280

மார்க்கமுடன்கண்ணாடிக்காய்ச்சிவிட்டேன் மயங்காமல்மீநீரை கண்டறிந்தேன், தீர்த்தமுடன்வட்டவொளிநேமித்தேன்யான் திறமுட னேபளிங்குயென்றவட்டஞ்செய்தேன், வார்க்கமுடன்கருக்கட்டிவுள வுசெய்தேன் வளமுடனேசூதமுடனுளவுகண்டேன், பார்க்கையிலேசூ தமென்ற கிணறுகண்டேன் பாகமுடன்கண்ணாடிக்கேறலாச்சே. ()

ஆற்சென்றுவிடுகாமல்கண்ணாடிக்கு அப்பனேகாரமென்றயீயந் தன்னால், பூச்சென்றகட்டிக்குரசத்தைதாக்கிப் புரட்டினேன்கண்ணா டிக்குள்ளேயப்பா, பேச்சென்றதிருமுகங்காணலாச்சு பேறானசுடரொ ளிபோல்முகமுங்கண்டேன், மாச்சலுடன் வட்டவொளிதன்னையானும் மயங்காமல்கண்டறிந்தேன்புனிதலானே. 382

புனிதமுடன்சன்னுடிமுடித்தபோது புகழானசித்தர் முனிராச ரெல்லாம், கனிவுடனேகண்ணுடிப்பார்த்தபோது கட்டழகாயெந்தனே யும்வரனழைத்து, நனியுடனேயெந்தனுக்குஉபசாரங்கள் நாட்டமுடன் செய்துவைத்துவாசீர்மித்து, முனிபோன்றரிஷி சித்தரெல்லாந்தானு முயற்சியுடன்புத்திமானென்றிட்டாரே 383

புத்திமான்என்றமேசந்தோஷித்து புகழ்ச்சியுடன்காலாங்கிசீஷ னல்லோ, சத்தியமாயுன்னெருவன்செய்வான்மூனே தாரணியில்செய்வ தற்குபுத்தியுண்டோ, வெற்றியுள்ளகுருவுக்குவுகந்தசீஷன் உலகத்திலு ணேப்போல ஒருவருண்டோ, பத்தியுடன்யெந்தனுக்குஉபசாரங்கள் பல காலும் பாலித்தார்பான்மையாமே. 384

பான்மையாமுபசாரம் பெற்றயானும் பலபலவாமாச்சரியவித்தை யெல்லாம், மேண்மையுடன் சீனபதியுலகத்தோர்க்கு மகிழ்ச்சியுடன் செய்துவைத்தேன்கோடிபுத்தை, மாண்மையுடன்பூநீணைக்காண்பார்சித் தர் மார்கமுடன்துறைவழியுங்காணுர்தாமும், காண்மையுடகாலாங்கிக டாட்சத்தாலே கண்டறிந்தேன்கண்ணுடிதாய்ச்சதானே, 385

பளிங்குகற்பூரவைப்பு.

தானனக்கற்பூரவைப்புசொல்லேன் தாரணியில்சித்தர்முனிசெய் ததில்லே, பானனபழுப்புநிறக்கற்பூரந்தான்பாலித்தார்கோடிமுறைபாலி த்தார்கள், மானனகற்பூரமபளிங்குயானும் மார்க்கமுடன்செய்வதற்கு மன்னுகேளு, கோனனகுருவருளால்காலாங்கிதம்மைக் குறிப்புடனே யான்வணங்கிகூறுவேனே. 386

கூறுவேன்வெள்ளையென்றசுக்கில்தானும் குறிப்புடனேபாரமது வொன்றேயாகும், நீறுடையபூநீறும்பாரங்கல்தான்நெடிதானம்தியப்புபா ருங்கள்தான், சேறுடையசீனபதிகண்ணம்கால்தான் சிறப்பானசீனமது பாருங்கால்தான், நாறுடைத்தாழை யிடச்சாறுவிட்டுநலமாகக்காச்சி யெடுபதுமாய்த்தானே. 387

பதமுடனேகாய்ச்சுகையில்கருப்பட்டைக் கருத்துடனேதயிலம துகூடச்சேரு, நிதமுடனேகற்பூரத்தயிலந்தானும் நேர்ப்புடனேதாழை மலருப்புகூட்டி, பேதமில்லாயேலரிசிதயிலந்தானும் பேறுனபன்னீரும் விட்டுக்காய்ச்சி, பாதமுடன்கருப்பெட்டியொன்றுமெசய்துபாகுடனே காய்ச்சியதைவிட்டாயே. 388

விடடவுடன் மற்றுநாளெடுத்துப்பாரு வேகமுடன்பளிங்கென்ற கர்பூரந்தான், சட்டமுடன்பலகைபோல்கட்டியாகி சார்ப்புடனேதா

ன்திரண்டுபிருக்கும்பாரு, அட்டதிசைதான்புகழும்பூரமாச்சு ஆச்சாரி யம்நாதாக்கள்செய்வாருண்டோ, மட்டமென்றகற்பூரம் செய்வாரப் பாமானிலத்தில் சித்தர்முனிசெய்வார்பாரே. 389

பாரப்பாகற்பூரமனேகமுண்டு பாங்குடனே செய்குபவர்கோடா கோடி, நேரப்பாசீனபதிக்கற்பூர்ந்தான் நீணிலத்தில்செய்பவருமுலகி லுண்டோ, சேரப்பாவெகுகோடிசித்தரப்பா செய்தார்கள் கற்பூரம் விநோதமாக, ஆரப்பாவென்னைபோலச்செய்ததில்லை அப்பனே யானு மல்லோமுறைசெய்தேனே. 390

ஆகாயத்தில் போகர்கூண்டுவித்தை.

செய்தேனே வின்னமொரு கருமானங்கேள் செயலானபிறுக்கு வித்தசெப்பக்கேளு, மெய்யானவித்தையதுசூட்சவித்தை மேல்போகும் வித்தையதுகூண்டுவித்தை, பொய்யானவித்தையிதுசொல்லப்போமோ பூதகத்தில் கருவாளிகண்டுசெய்வான், வெயில்காணுமா காஷவித்தை யப்பாமேல்போகும் கூண்டிடனிடவித்தைதானே. 391

தானுகவித்தையிது சொல்வேன்கேளும் தகைமையுள்ள இரும் பினிலேகாந்தஞ்சேர்த்து, பானுகத்தானுருக்கிகம்பியாக்கி பாலகனே சிறகம்பிநூல்போலாக்கி, வேனுககூண்டுதான்வடிதான்பத்து விருப்ப முடன் நீளமதுவடிதான்பத்து, மானுகநாற்சதுரமாக்கியல்லோமார்க்க முடன்கம்பியால்கூண்டுகட்டே. 293

கட்டியிலேசுற்றிலும் தூணிருத்திக் கருத்துடனே நடுக்கம்பி சதுரமிட்டு, தோட்டில்போல்தான்சமைத்து சுடர்கள்வைக்கச் சூட்ச முடன்கம்பிக்குள்ளேமாட்டி. சட்டமுடன்சுற்றிலும் நாற்பட்டாலே சாங்கமுடன்தானமைதது கிளிப்போல்கட்டி, திட்டமுடனடிவாசல் தாழ்திறந்துதீர்க்கமுடன் மேல்வாசல்மூடிப்போடே. 393

போட்டவுடன்கற்பூரத தயிலத்தூட்டிப் பொங்கமுடன் விளக் கொளித்தானவைத்துபாலா, நாட்டமுடன்கும்மட்டம்போல்சோடித்து நயமுடனே காற்றடங்கச்செய்துபின்னும், மூட்டமுடன் வாயுவது உள்ளேதங்கிமுயர்ச்சியுடன் மேலெழும்பிப்போகும்பாரு, வாட்டமுடன் கூட்டதுதான் ஆகாஷத்தில் வளமையுடன் போவதற்குத்திற முண் டாச்சே. 394

உண்டானபோகையிலே காற்றினலே ஓகோகோசெல்லுமதுவாகா யத்தில் கண்டாலேமானிடர்கள்காணும்போது கைலாசம்மேருவரை செல்லுபாரு, அண்டமுடனுகாசமேலேநோக்கி அதற்கப்பால்போகும்

வழிகாணுர்பாரு, விண்டலத்தின்வித்தையிது மாச்சரியமாகும் வெட்ட வெளிவித்தையிது சூட்சம்பாரே. 395

சூட்சமாம்கூண்டுவித்தை துலேதூரமோடும் தொல்லுலகில்கரு வாளிகாண்பான்பாரு, மாட்சியுடன்வாயுவினுல் பிறந்தவித்தை மானிலத்தில்மன்னவர்கள் மயங்கும்வித்தை, தாட்சியுடன்பாலரெல்லாம் மாடுவித்தை சாதாகாலமாடுதற்கு வினேதவித்தை, சீட்சியுடனிரக்காலமாடும்வித்தைமேன்மையுடன் போகரிஷிபுகன்றிட்டேனே. 396

கெந்தருவித்தை சமுத்திரத்திலிறங்க.

இட்டேனேயின்னமொரு மாற்கம்பாரு வெழிலானகெந்தருவவித்தையப்பா, சட்டையொன்றுயிரும்பாலேசெய்துகொண்டு சாங்கமுடன்தலேதனிலே குண்டயமைத்து, சட்டமுடன்சங்கலியால் கயிருண்டுகருத்துடனே மார்பதனில்தாளணிந்து, திட்டமுடன்கழுத்துமிகமுடல்செய்துதெளிவுடனேநாசிவழிக்குழைசெய்வாயே 397

குழைதனிலேவடகலேதென்கலே மாத்திக்குறிப்புடனே நாசிவழிகாற்றுசெல்ல, இழையுட்னேதிரிபோலகயிருண்டாக்கி யெழிலானகயிருக்குள்துவாரமிட்டு, பிழையென்றம்பேராமல்கழுத்தைக்சுற்றி பிடரியிலே முடிச்சியுடன் பின்னல்செய்து நுழையாமல்சமமதுவும் திருவல்பூண்டு நுணுக்கமுடன்தேகமதில் பூண்டுகொள்ளே. 398

பூண்டுமேகாவடியிலிரும்புமாட்டிப் பொங்கமுடன்யிரும்புக்குண்டுவைத்து, நீண்டுமேதானுமல்லோடுதாணிகட்டி நெடிதானவாரிதியில்மத்திபத்தில், தாணடியேமரத்தினின்று குதிக்கும்போதுதாழ்வாகத்தாரணியைக்காணலாகும் வேண்டியேபோராமுழுது முள்ளிருந்துவிறுப்பமுடன்மேலேறிவருகலாமே, 399

வருகவென்றுல்மேல்நிற்கும் சூட்சந்தன்னே வாகுடனேயோராள்தான்தூக்கினக்கால், பெருகலுடன்சமுத்திரத்தை விட்டுமைந்தா பெருமையுடன் கறைவழியேகாணலாகும், துரிதமுடன்கடலுள்ளே சென்றுநீயும் துலேயாதபொருள்களெல்லாம் காணலாகும், பருவமுடனிதிகாசவித்தையப்பா பாகமுடன்போகரிஷிபாலித்தேனே. 400

சமுத்திரத்தில் இராவணன் கோட்டைமுழுகினது

பாலித்தேனின்னமொரு மாற்கம்பா பாருலகில் யாருந்தான் சொன்னதில்லே, சாலித்தகிரேதாயினுகத்திலப்பா சத்தசாகரம்பொங்கிமேல்வழிந்து, வாலித்துகோட்டையது சலமேகொண்டுமண்மூடி சலமதுவுமிகவேகோர்த்து பாலித்துதேசமல்லா முழுகிற்றென்று பாலித்தார்காலாங்கியெனக்குத்தானே. 401

தானானதிரேதாயி னுக்த்திலப்பா சற்கோடிசூரியரும் கண்டதில்லை, வேனான ராவணனார்கோட்டைக்குள்ளேவெளிகாணாகோட்டையதுஎழுசுத்து, கோனானவென்னையர் காலாங்கிநாயர் குளிகையிட்டு கோட்டைக்குள்சென்றாரங்கே, பானானதிரேதாயி னுகத்துசித்தர் பண்புடனேயிருந்தாரும் கோடிபேரே. ௪௦௨

பேரானசித்தர்முனிரிஷிகள்கோடி பேருலகில்யிருந்தாருமநேகமபேர்கள், சீரானகோட்டைக்குள்சமாதிகண்டேன்சிறப்பானசமாதிமுன்ராட்சசகூட்டம், பாருணகிங்கிலியராயிரம்பேர் படைபொருதவென்மேலேவந்தபோது, நேரானகாலாங்கி நாயர்தாமும் நெறிமுறைமைவழுவாது நெறிசொன்னாரே.

சொன்னதொருகாலாங்கிநாதருக்கு சொரூபமென்ற சித்தரெல்லாமொன்றாய்க்கூடி. நன்னயமாயிராவணனார் கோட்டைக்குள்ளேநலம்பெரியவதிசயங்கள்யாவுஞ்சொன்னார், பன்னபமாய்சமாதியிடஞ்சென்றபோதுபார்த்தார்கள்கோடிமுனிரிஷிகள்தேவர், மன்னவனார் கோட்டைக்குள்வந்ததற்கு வாகுடனே தண்டனைகள் மிகுதியாச்சே.

ஆச்சுதாம் காலாங்கிநாதருக்கு அப்போதேசாபமது நேர்ந்துதங்கே, மாச்சலுடன்காலாங்கிநாதர்தாமுமகத்தானசொரூபமென்றருருவைஎண்ணி, நேச்சலுடன்சாபமதை நிவர்த்திசெய்யநேர்மையுடன் தன்மனதில் நினைத்தபோது, கூச்சமென்றசாபமது நிவர்த்தியாச்சு கொற்றவனே திரேதாயினுகத்தில்தானே. ௪௦௫

தானானயுகத்திலப்பா காலாங்கிநாதர் தகைமையுடன் சாபமதைதீர்த்துக்கொண்டார், கோனானஎன்னையர்காலாங்கிநாதர்குவலயத்தில்கோடியுகம்குளிகைபூண்டார். தேனானரிஷிகளிட சாபத்தானுந் தேரினார்ராவணனார் கோட்டைக்குள்ளே, மானானசமாதியிடம் கிட்டிப்போனார் மகத்தானதேவ முனிகண்டிட்டாரே. ௪௦௬

கண்டவுடன்காலாங்கிநாதர்சாமி கருத்துடனேசமாதிடம் சென்றபோது, அண்டமுனிராட்சதர்க ளசுரர்கள்கூட்டம் அணியணியாய்வுலாகொடுத்து நின்றாரங்கே, சண்டையிடும்ராவணனார்சமாதி கண்டார் சாங்கமுடன்ரிஷிகளெல்லாமங்கிருந்தார்; தெண்டமுடன் சமாதியிடம்சென்றபோது தீரமுடனுளவைஎல்லாங்கேட்டிட்டாரே.

கேட்கையிலே சதகண்டராவணன்தான் நெடியானசமாதியது கண்டிட்டாராம், நாட்டமுள்ளசமாதியது நடுமையத்தில்நலம்பெரிய கோட்டைக்குமேற்புரந்தான், நீட்டமுடன்பன்னிருகாதமப்பாநிலை

யானசாமியுட கோட்டையாகும், வாட்டமுடன்சமாதியது கிட்டிப் போனார் வாகுடனேசித்தர்முனி காவல்தானே. ௪௦௮

இராவணன் நவரத்தினசமாதி.

காவலுடன்ரிஷிக்கூட்ட மகாரான் தானும் காவலனார்கோட்டை யதுசமாதிமுன்னே, ஆவலுடன் காணவென்று போகும்போது அங் குள்ளராட்சதர்களசுரான்கூட்டம், ஏவலென்னும் கிங்கிலியர்ராயிரம் பேர் எழிலானகோட்டைவழி தான்மறிப்பார், பாவலுடன் காலா ங்கி வார்த்தைகூறிபதிபோகயுபாயமது கண்டிட்டாரே. ௪௦௯

காணவேசமாதியது மேற்புரத்தில்கனகமணிநவரத்தினசமாதி கண்டார், வேணவேவுபசாரமுடன் காலாங்கிநாதர் விடுபட்டுச்சமா தியிடஞ்சென்றாரங்கே, நாணமுடன் தலைகுனிந் துவார்த்தைகூறிநலம் பெரியசமாதியிடஞ்சென்றிட்டாராம். பாணம்போலசரீரிவாக்கியந் தான் பாவினிமேலசுத்தமது கேட்கலாச்சே. ௪௧௦

கேட்டவுடன்காலாங்கி நாதர்தாமும் கிருபையுடன் சமாதியி டப்போகவஞ்சி, நாட்டமுடன் நடுமையம்கோட்டைக்குள்ளே நல முடனேகாலாங்கிபெருமூச்சிட்டு, தேட்டமுடனிராவணனார் பாதம் காண தேர்வேங்கேதயெனக்குக்குறைநேரலாச்சு, கோட்டமுடன் மன க்குறைகள்நேர்ந்ததென்று கூறினார்காலாங்கி நாதர்தாமே. ௪௧௧

தாமானகாலாங்கிநாதர்சாமி தன்மையுடன்அவர்களிடம் பே சாமற்றான், நேமமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும் நெறியுடனேயங்கிரு ந்துமறுபக்கந்தான், போமெனவே தன்மனதிலடக்கிசாமி பொலிவு டனே கீழ்ப்புரமாம்திரும்பும்போது, தேமமுடன் கோட்டைக்குள் ரிஷிகள்கோடி தெளிமையுடன்கண்டாரும்கோடிபேரே. ௪௧௨

கோடியாம்ரிஷிமுனிவர் கோடானகோடி கோமகனார் கோட் டைக்குள்வாசற்பக்கம், நீடிபேசமாதியிடம் நின்றிட்டாராம் நித்தி லங்கும் பூமகனார்சமாதிபக்கம், தேடியேபார்க்குகையில் சமாதிமு ன்னே திகழானசித்தொருவரங்கிருந்தார், நாடியேயவரிடத்திற்கண் டுபேசி நயமுடனேராவணன்சேதிகேட்டிட்டாரே. ௪௧௩

இராவணன்பாட்டன் துவாபரயுகத்துச்சங்கதி.

கேட்கையிலே துவாபரயுகத்திலப்பா கெடியானயென்பாட்டன் ராவணற்கு, ருட்சமுடன்ரிஷிசாபம் நேர்ந்ததென்று ருட்சமுடன் எந்தனுக்கு சித்துசொன்னார், வேட்கமுடன் ரிஷியினிடசாபத்தா லே வேகமுடன்கோட்டையது அழியவென்றும், நீட்கமலசூர்ப்பன கிபங்கமாகி நீடாகிகோட்டையது விடியுமென்றாரே. ௪௧௪

இடியென்றசாபத்தால் [torn] தானும் பெழிலானபதிகள் முதல்எல்லாம்போய், நொடிக்குள்[torn] வாரிதியுமிகவும்பொங்கிநோக்கமுடன்ராவணனார் தம்பியானோர், படிகடந்துசமாதிக்குப் போக நன்றுபட்சமுடன்பாரினிலேயிருக்கலாகா, குடிகொண்ட மயிலிராவணனுரொக்ககூட்டமுடன் சமாதிக்குஏகினரே. ௪௧௫

ஏகவேராமர்வெகுகோபத்தானும் பெழிலானசீதையின்சாபத்தாலும், போகவேகோட்டைமுதல் யாவுங்கெட்டுபொன்னிலகுபதிதனக்குபோகவென்று, சாகமுடன்சமாதிக்குயிடமுந்தேடி. சட்டமுடனிலங்கைபதிகடலோரத்தில், பாகமுடன் கோட்டையது நடுமையத்தில் சர்வரும்சமாதியது நின்றிட்டாரே. ௪௧௬

நின்றதொருசமாதி மூதவெளல்லாம்பார்த்து நேர்மையுடன்துவாபரத்துசேதிகேட்டு, தன்றனதுவரலாறு யாவுஞ்சொல்லி சட்டமுடனுபதேசம்பெற்றுமேதான், குன்றுமலைவாருதியாரும்பார்த்து குவலயத்தில் காலாங்கிவந்துமல்லோ. சென்றுமேசமாதிக்குப் பருவமானார் சிறப்புடனேகாலாங்கிநாதர்தாமே.

நாதரும்சமாதிக்குப் போகுமுன்னே நலமுடனே யடியேனும் போகர்தாமும், பாதமுடனவர்பாதம்பணிந்துகொண்டுபாரினிலேயுபதேசம்யாவும்பெற்று, நீதமுடன்சீஷனில்நற்சீஷனாகி நிமையுடன் நாதனுடனருளும்பெற்று, போதமுடனுலகுதனில் குளிகைபூண்டுபுறப்பட்டுபோனேனே சீனந்தானே. ௪௧௮

சீனபதிபெண்களுக்கு கற்பவெண்ணே.

தானானசீனபதிசென்றேன்யானும் தகைமையுடன் கருவெண்ணெய்சாற்றக்கேளும், வேனானசிற்றிருமணக்கிணெண்ணெய் விரைவானவரிக்குமட்டி நதிக்குமட்டி, கோனானகழற்சிக்காய் முடக்கொத்தானும் கூறுனவிரலினுடன் காட்டுள்ளிதானும், பானானபிரமியுடன்வறுகுதானும்பாங்கான மூலிபிடச்சாறுகூட்டே. ௪௧௯

கூட்டவேயெண்ணெயது பங்கொன்றாகும் குமுறலோர்மூலிபங்கொன்றாகும், நீட்டமுடன் சரியெடையா யெடுத்துக்கொண்டுநெடி தானபுல்கன்வேர்சங்கன்வேறும், வாட்டமுடன்கொடிவேலியங்கம்பாளை வசகானநிருவையுடவாகைதானும், மீட்டமுடன் கிருவைய துசங்குதானும் நெடிதான தலைச்சுருளிகாக்கணமே. ௪௨0

காக்கமுடன் திருகுமரி வெள்ளைச்சாறை கருவான ஆகாசையின் வேறுங்கூட்டி, நோக்கமுடன்வகைக்கு ஒருபலமதாக றனுக்கமுட

ன்ஞனிடித்துகூடப்போடு, முடன்கஸ்தூரிக்கள்ளிதானும்சே
ர்ந்துமேதானெடுத்துபிழிந்தசாறு, தூக்கமுடன்வகைக்குவொருநா
லதாகதுப்புரவாஎண்ணை தனில்கலந்திடாயே. ௪௨௧

கலந்துமேவதிற்போடுகேற்பங்கேளு கருவானதிப்பிலியும்கடுகு
தானும், அலர்ந்தகடுக்காயுடனேகடுகுரோணிஅப்பனேவால்மிளகு
சீரந்தானும், மலர்ந்ததோர் வால்மிளகுதுரோசானி தானுமார்க்க
முடன்கருஞ்சீரம்கஸ்தூரிமஞ்சள், கிலர்ந்தமஞ்சள்தன்னுடனேவர
த்தைதகூட்டிசெடிதானசுக்குடனே சிறுநாகப்பூவே, ௪௨௨

பூவானயிந்துப்புதிப்பிலிதானும் பொங்கமுடன்பெருங்காயஞ்
சாதிக்காயசம், மாவானசாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி மாற்கமுடன்சே
ங்கொட்டைதாளிசந்தானும், சேவானசிவதைநில வாசைவேறும்
சிறப்பானகோரைபிட கிழங்குதானும், காவானசுக்குடனே தான்
றிக்காயும் கருவானநெல்லியுடன் ஓமந்தானே. ௪௨௩

ஓமமுடன்வாய்விளங்கம் விடையந்தானும் ஒப்பமுடன் மாசி
யென்றகாயுங்கூட்டு, தாமமுடன்வகைக்குஒருபலமதாகத்தகைமை
யுடன்ஞ னிடித்துகூடப்போடு, வாமமுடன் வடுப்பேற்றி எரிக்கும்
போது வாகானவெண்காரம் விராகனென்று தாமமுடனிந்துப்பு
விராகன்ரண்டுசேயமானகரியுப்பு விராகனென்றே. ௪௨௪

ஒன்றனயிவையெல்லாம்பொடித்துப்போட்டு வுத்தமனேமெ
ழுகுபதந்தனிலிறக்கி, நன்றானக்கலசத்தில்பதனம்பண்ணு நலமாக
மண்டலஞ்சென் றெடுத்துக்கொண்டு, தன்றானவீட்டுக்கு விலக்கமா
னதயவானமுதநாள் தான்மூன்றுநாளும், குன்றமல்காலையிலோரா
ண்டுகொள்ளகுணமாகுமாறுவிதசூலைபேரமே. ௪௨௫

போமேதான்செற்பமென்றசூலைபோகும் பொல்லாதசெற்பத்
தின்வாயுபோகும், தாமேதான்செற்பத்தின் ரோகம்போகும் தளி
யானசெற்பத்தின் திரட்சிபோகும், வேமேதான் சூதகத்தின் வாயு
போகும் வெகுளாமல்குன்மத்தின் கட்டிபோகும் காமேதான்சொ
ன்னபடிபத்தியந்தான் நலமானவெள்ளாட்டுப் பால்தான்கூட்டே.

கூட்டவேநாலாம்நாள் வென்னீராலே குழுறவே ஸ்தானமது
செய்யவேண்டும், நாட்டமுடனன்றுமுதல்நான்குநாளும்நலமாகவி
ழுதியிலைபாலுங்கூட்டி, வாட்டமுடன்றனருந்தி வந்திசந்திவாகாக
யேழாநாள்யெண்ணைமூழ்க, நீட்டமுடன் மூன்றுசிறை யிப்படியே
செய்யநீணிலத்தில்செற்பமது விளைபும்பரரே. ௪௨௭

பாரேதான்வாணுக்குமிந்தபாகம் பட்சமுடன்றனருந்தரோக
ம்போகும், சீரேதான் திங்களுக்குனவந்துகாளுதிரமையுடன்மூன்று

முறையுண்ணவேண்டும், நேரேதான் பத்திபமு முன்போற்காருகேருனமேகமதுகசரோகம்போல், வாரேதான்காலாங்கி நாயர்பாதம் வணங்கியே போகரிஷிவரைந்திட்டேனே. ௪௨௮

அறைந்திட்டேன் பலகருக்கடையாராய்ந்து அப்பனேமாணிடர்கள்பிழைக்கவென்று, திரைந்திட்டேன்சூத்திரங்களுறுதிபார்த்துதெளிமையுடன்பலநூலும்பெருநூல்பார்த்து, குறைந்திட்டசூட்சாதிசூட்சம்பார்த்து கூறினேன் சித்தர்நூலெல்லாம்பார்த்தேன், முறைந்திட்டேனிந்த வண்ணம்யாருஞ்சொல்லார் முயற்சியுடன்பாடிவைத்தேன்காண்டந்தானே. ௪௨௯

தானனகாண்டத்தின்மூன்றுங்காண்டம்தகைமையுள்ளகருக்குருவுயாவுஞ்சொன்னேன், வேனனயென்னையர்காலாங்கிநாயர் விருப்பமுடனுபதேசமனேகஞ்சொன்னர், கோனனவுபதேசம் யாவும் கேட்டு கொட்டினேன்சத்தமென்றகாண்டமப்பா, பானனகாண்டமேழாயிரந்தான் பாகமுடன்பாடிவைத்தேன்போகர்தாமே. ௪௩௦

தாமேதான் மொழிந்திட்டா ரனேகக்கோடி தகைமையுடன் கண்டறிந்தேன்சதாகாலந்தான், வேமேதான்சித்தர்முனிரிஷிகளப்பாவென்னைப்போலயாருந்தான்சொல்லவில்லை, சாமமுடனூல்களெல்லாஞ்சாபஞ்சொன்னர்சாங்கமுடனுளவுகருசொல்லவில்லை, நாமமுடனடியேனும்விரித்துரைத்தேன்நலமாகசீனபதியுலகத்தோர்க்கே.

உலகானசீனபதிமாந்தரப்பாவுலகுமுதல்கருக்களெல்லாங்கண்டாரங்கே, நிலவுபோல்சொல்லிவிட்டேன் மாந்தர்க்கப்பா நிட்சயங்களெல்லாந் தான்கண்டுகொண்டார், கல்வியுடனூனுமல்லோ வுறவு கொண்டு காணாதகாட்சியெல்லாமங்கேகண்டேன், தலமதிக மானதொரு சீனதேசம் தாரணியிலெவராலுஞ்சொல்லப்போமோ. ()

போகாதுவாதிசேடனிலுமாகப் பொங்கமுடன் சி[illegible]தரிலுமாகாதப்பா, வேகாதமிணம்போல வுழல்வாரப்பா விருத[illegible]வாய் நூல் சொல்லிமறைத்தாரங்கே, சாகாதகற்பமதுவுறுதிசொ[illegible]ர்சாங்கமுடன் கற்பத்துக்குயிர்தானில்லை, ஆகாதசாஸ்திரங்க ளனைத்துஞ் சொல்லி அப்பனேசாபமது சொன்னர்காணே. ௪௩௨

காணவேசாபமது சொன்னரங்கே கருவாகவெனைப்போலச் சொன்னரில்லை, தோணவேதோணாதபொருள்களெல்லாம் முறையுடனேமுறையுடனே சொன்னேன்பானே, மானவே பென்னாலைப்

பார்த்தபேர்க்குமறைப்புமுதல்திறைப்புமுதல்யாவுமில்லை, நாணவே சாத்திரங்கள்முறைதப்பாமல் நலமுடனேபாடிவைத்தேன் நன்மை பாரே. ௩௬௪

போகர் கருலேகியக்கிருதம்.

௧. பாரேதானின்னமொருகருமானங்கேள் பாடுகிறேன் மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று, நேரேதான்வரிக்குமட்டிசார்தாநாழி நேரானகள்ளிச்சார்சாறுநாழி, வாரேதான்மாருலிக்குச்சாறுநாழி வாகானவிழுதிபிடச்சாறுகூட்டே. ௩௬௫

கூட்டியேபழச்சாறுநாழிதானும் குணமானபசுநெய்யும்நாழிகூட்டு, நாட்டமுடனிதுவெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி வளமையுடன்தான்சேர்த்துமருந்துகேளு, நீட்டமுடன்திப்பிலியும் சுக்குதானுங்கொடிதானவெள்ளுள்ளி விறுப்பைப்பூவே. ௩௬௬

பூவானசவர்க்காரமிந்துப்போடு புகழானநவாச்சாரம் கடுக்காய்தானும் நாவானபெருங்காயம் வெண்காரந்தான் நலமானவாளுவைசிரந்தானும், பாவானஓமமுடன்கடுகுரோணிபாங்கானவாப்பொடியும் கருப்புக்கட்டி, மாவானசாதிக்காய்இராம்புதானு மகத்தானகடுக்காய்த்தான்றிக்காயே. ௩௬௭

காயானநெல்லிக்காய்சுக்குதானும் கருவானமிளகுடனேகோஷ்டந்தானும், தாயானயேலமுடன்வளையலுப்புதாக்கானவெடியுப்புவெவச்சாரந்தான், மாயானயிந்துப்புகல்லுப்போடு மகத்தானசவர்க்காரம்பலமதாகும், தூயானயிதுவெல்லாம்சமனாய்க்கூட்டி துப்புறவாய்சீனியதுசரியாய்க்கூட்டே. ௩௬௮

கூட்டியேவாலுவையிலடுப்பிலேற்றிக் குமுறவேவேசுதுபோலாகக்காய்ச்சி, நாட்டமுடன்கலபமதில்பதனம்பண்ணு நலமுடனேயந்திசந்திகொ[illegible]ன்யாயானால், வாட்டமுடன்கவுசையொடுகுன்மம் பாண்டுவாகான[illegible]நாண்டைமுதல்மலட்டுப்பூச்சி, காட்டகத்தேபோகுமென்றுபோ[illegible]தானும் கருத்துடனேபாடிவைத்தகிரந்தந்தானே. ௩௬௯

தானானகிரமமதுபட்சந்தானும்தவ்வுடனேகொண்டவர்க்குகெற்பமுண்டாம், சோனைவிஷபாண்டுசோகைபோகும் குடிகெடுக்கும்கெற்பமென்றரோகந்தீரும், மானைகைக்குடைச்சல்வாயுபோகு மகத்தானகுஷ்டமுதல் ரோகம்போகும், தேனைவிப்புருதி மாலைதீரு[illegible] தெளிவானமைசமுடக்குபோகுங்கண்ணே. ௩௭௦

காணவென்றால்யிடுப்புவலி சந்துவாதங்சேல்வாதங்குடல்வாதம்
காணுதோடும், நாணவேவயிற்றுவ லிவிம்மல்போகும் நரம்பெல்லா
ம்பிருத்திருத்தல்நளினமாகும், ஈணவேபிறவிச்சுபித்தப்போகும்ஏ
ழிலானவாதமென்ற தென்பதும்போம், சிணவேவயிருளிவி பெரு
மூச்சேரும்சிறப்பானபத்தியந்தானில்லையாமே. சசக

ஆமேதான்மருந்துண்ணுங் காலந்தன்னில் அப்பனேவாயுவெ
ன்றபதார்த்தந்தள்ளு,போமேதாசிதளமாம்பண்டமாகாபெரிவான
காரமுதல்மிகவுமாக, தாமேதானிச்சாபத்தியந்தானகாருசார்பாக
மற்றதெல்லாமாகும்பாரு, நாமேதான்சொன்னபடி போகர்தானு
நாட்டிலேபொய்க்காதுநளினமாமே. சசஉ

ஊர்க்குருவிலேகியம்.

நளினமுடனின்னமொருமாற்கம்பாருநாதாக்கள்சொன்னதில்
லைநாட்டிலோர்ந்து, நளினமென்றவடைக்கலந்தானுமேயாகும் கரு
வானவான்குருவிகொண்டுவந்து,மளினமுடன்ரோசமுதல்எல்லாம்
நீக்கிமாசற்றகுடல்தலைகளெல்லாம்போக்கி, பளினமுடன்கருக்கோ
ழிரத்தஞ்சேரில் பாகமுடன்தான்பொரித்துயெடுத்திடாயே. ()

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் யெழிலா
னசோவிபதுகண்டியேதான், தொடுத்ததொருவடைக்கலமுமொன்
றாய்ச்சேர்த்து துப்புரவாய்திரண்டுமல்லோசரிபோலாக்கி, விடுத்த
தொருமாமிசத்தைதயெடுத்துக்கொண்டு விபரமுடனசொல்லுகிறேன
மைந்தாகேளு, கொடுத்திடவேலவணவகையற்பத்துதானும் கூறு
வேன்பளிங்குடனேசெப்பக்கேளே. சசச

செப்பவென்றால்இந்துப்புவராகன்ரண்டு தெளிவானகல்லுப்பு
வராகன்ரண்டு, ஒப்பமுடன்விளையலுப்புவராகன்ரண்டு ஒளியானம
தியுப்புவராகன்ரண்டு, செப்பமுடன்சாரமதுவராகன்ரண்டுநேரான
வங்காரம்வராகன்ரண்டு, நொப்பமுடன்சவர்க்காரம் வராகன்ரண்டு
குமுற்வேயித்தனையும்பொடியாய்ச்செய்யே. சசரு

செய்யவென்றால்பொடிதனிலேசேர்க்கக்கேளுசெயலானசுக்கு
டனேமிளகுகூட, பொய்யவேவோமமுடன்சீரந்தானும்பேரானகரி
யபோளந்தானப்பா, மெய்யானபூரமென்ற பற்பந்தானும் மேலான
ரசமென்றசெந்தூரந்தான், மையானபொடியாக்கி யொன்றாய்ச்சே
ர்த்துமாற்சமுடன்செந்தேனுங்கூட்டிடாயே. சசசு

கூட்டையிலேசர்க்கரையுமொன்றாய்ச்சேர்த்து குணமாகத்தான்கிளறிபதனம்பண்ணு, நாட்டமுடன்லேகியத்தைமண்டலந்தான் நலமுடனேகொண்டுவர பலனைக்கேளு, நீட்டமென்றநாளையிலேவயிர்னோய்ப்போகும் திறமானகால்வீக்கமகோதரம்போம், வாட்டமுடன்குதத்தின திரட்சிபோகும் ;வாகானகட்டிமுதல்சூலைபோமே.()

சூலையுடன்வாயுவென்றதெண்பதும்போம் ;சூக்குமத்தின்நீரேற்றமகன்றுபோகும், காலையிலேவாயூறலற்றுப்போகும் கதிப்புடனேகொதிப்புமுதல்காணுதோடும், மாலையிலேதான்காணுமண்டைக்குத்துமயக்கமுடன் றலையிடியுமாறிக்காணும், ஆலையிலேயகப்பட்டகரும்புபோல அகன்றுமேபோகுமடாபிணிகள்தாமே. ௪௪௮

பிணியானருதுகாலவியாதிரோகம் போனகெற்பத்தின்ரோகம்போகும், அணியானருத்திரமாங்குடல் ;தான்மூட்டி அப்பனேவாயுமென்றகட்டிதானும், கணியானமகோதரமுமணுகாதப்பாநாடாதகுடல்வலியும்போகும்பாரு, கணியாணசோரியதுகட்டிப்போகும் காரானகெற்பநோய்போகுந்தானே. ௪௪௯

தானேசேள்குதகத்தின்வாயுதீரும்; தாக்கானகசரோகமெல்லாம்போகும், வேனேதான்திமிர்வாதம்குடலில்வாதம் மிக்கானபட்சமென்றவாதம்போகும், கோணேதான்கெண்டையென்றவாதம்போகும் கொடிதானயிடும்புவலிபோகும்பாரு; மானேதான்முழங்காலில்வாதம்போகு மகத்தானபாதமதுவீக்கம்போமே. ௪௫௦

வீக்கமதுவேகுமதுயென்னசொல்வேன் மிக்கானதேகமதுயிளைப்புமெத்த, தூக்கமதுமதிகமுடன்சன்னலாகும் துடியானநரம்புமுதல்துடிப்புமெத்த, தாக்கமுடன்சூடதுதான் தலைமேற்கொண்டு சதாகாலம்தலைவலியு மிகுதிகாட்டும், ஊக்கமுடன் தயிலமது சொல்வோம்பாருவுத்தமனேபோகரிஷி உண்மைகாணே. ௪௫௧

கெற்பச்சூட்டுக்குத்தயிலம்.

உண்மையாமின்னமொருமாற்கம்பாரு வுத்தமனேநாதாக்கள் சொன்னதில்லை, வண்மையுடன்தயிலமதுசாற்றக்கேளு வாகானவெண்ணெயதுசேர்தானப்பா, திண்ணமுடன்கையான்சாற்சேர்தானப்பா தினமானமுடக்கொத்தான்சேர்தான்பாதி, நண்ணமுடன்கருந்துளசி சேர்தானப்பா நலமானநெல்லிச்சார்சேர்தான்கூட்டே. ()

கூட்டவேதழுதாழைச்சார் தானுழி குணமானவழுதலேயின் சார் தானுழி, நீட்டமுடன் பசளேச்சார்தானுழிநெடிதான்குமரிச்சார் சார் தானுழி, தேட்டமென்ற நீர்பூண்டு சார்தானுழி தெளிவானகரந்தைச் சார் சார்தானுழி, வாட்டமுடன் பசுவின்பால்நாழியாகும் வளமான கடைசரக்கு சாற்றக்கேளே. 453

கேளேதான் கற்பவகை சாற்றைக்கேளும் கெடியான வாலுழுவை யரிசிதானும், தாளமுடன் நன்னாரிமுத்தக்காசு நாக்கான சீரகமும் ஓமந்தானும், நீளமுடன் கார்போக மேலந்தானும் நிலேயான கோஷ்டமுடன் மதுரந்தானும் பாளமுடன் வகிற்கட்டை செம்பூரானும் பாங்கான சந்தனமுடன் தேவனுமே. 451

தேவனும் பட்டையுடன் கருஞ்சீரந்தான் தேற்றானுமெட்டியுடன்சித்தரத்தை, காவமென்ற வால்மிளகு சாதிக்காயும் கருவானபூப்பனேயும் தண்ணீர்மிட்டான், சாபமென்ற கரிமஞ்சள் கஸ்தூரிமஞ்சள் சார்பானவெள்ளே யென்றமிளகுகூட்டி, தூபமென்ற சாம்பிராணிசமனதாக துப்புரவாய் முக்கண்ணின் பாலாலாட்டே. 455

ஆட்டியேமெழுகுபதந் தன்னிற்காச்சி அப்பனே தான்வடித்து பதனம்பண்ணு, தாட்டிகமாய் சீசாவிலடைத்துமைந்தா தகைமையுடன் ஒருதிங்களானபின்பு, நாட்டமுடன்தயிலமதை பிரயோகித்தால்நாடாது கெற்பத்தின் சூலேபோகும், ஓட்ட முடன் கெற்பத்தின் வாயுபோகும் ஓகோபொய்யாது உண்மையாமே. 456

உண்மையாம் தயிலமாம் உறுதிமெத்த வுத்தமனேபொறிச்சூடு விட்டேயோடும், திண்மையாம் பிடரிவலிசன்னி போகும் திறளான வேர்வையது துள்ளியோடும், வண்மையாம் கையெரிவுசாலெரிவுதானுமகத்தானவாயுவென்றதெண்பதுவும்போம், நண்மையாம் காந்தலது மிகவேறுது நளினமுடன் போகரிஷி நவின்றவாறே. 457

கந்தகத்திருவகம்,

வாறானவின்னமொரு மாற்கம்பாரு வளமையுடன் கெந்தகமும் சேர்தானென்று, நேறானசினமது சேர்தான்ரெட்டி நெடிதான பூநீறு சேர்தான்காலாம், பானன உப்பதுவும் சேர்தான்பாதி பளிங்கானவலேயலென்றவுப்புதானும், தேறானவெவாச்சாரம் தான்காலாம் சிறப்பானசரக்கெல்லாம் பொடியாய்ச்செய்யே. 458

செய்யவே வாலேயென்ற பானேக்குள்ளே சீருடனேசரக்கெல்லாம் போட்டரைத்து, பையவே சக்கரமாம் வாலேவைத்துப்பாகமுடன்திருகவத்தையிறக்கிப்பாரு, முய்யவே மூன்று முறைபிந்த பாகமுயற்சி

யுடன்முனிறக்கியெடுத்துக்கொண்டு, துய்யநல்ல சீஷாவிலடைத்துக் கொண்டு துப்புரவாய்கற்பரணே மூடிடாயே. 459

மூடவே திராவகத்தின் காரமப்பா மூவுலகம் தானெறிக்கும் கதி ரோன்போல சாடவே சரக்குக்கு காலனுகும் சாங்கமுடன்திராவகமோ சுருக்குமெத்த, நீடவேதிராவகத்தை பதனம் பண்ணி நினேப்புடனே யின்னமொருமாற்கம்பாரு, கூடவேகண்டருட திராவகத்தைக் கூறு வேன் மாணுக்கள் பிழைச்சுத்தானே. 460

துருசு திராவகம்.

தானன துருசது தான்சேர்த்தா னென்றுதாக்கான சினமதுசேர் தானென்று, வேனன பூநீறுசேர்தான் பாதிவேகமுடன் கல்லுப்புசேர் தான்காலாம், கோனன வெண்காரம் சேர்தான்காலாம் கொப்பெனவே விவையெல்லாம் பொடியதாக்கி, மானன எனதையர் குருவையெண் ணிமாற்கமூடன்பானே தனில்கொட்டிடாயே. 461

கொட்டியேகுருசொன்ன வளவாய்க் கூட்டிகுணமாகச்சக்கரமாம் பானே தன்னில், திட்டமுடன்வாலேவைத்துச் சீலேசெய்து சிறப்புடனே யிருபக்கம் புனலும்வைத்து, சட்டமுடனடுப்பேற்றி எரிப்பாயானல் சார்புடனே திராவகமுமிறங்கும் பாரு, நட்டமில்லாதிராவகமு மெடுத் துப்பாரு நாதாக்கள் செய்யார்களதீதந்தானே. 462

அதீதமென்ற வித்தையிது வாலேவித்தை அவனியிலேசெய்புவ துவரிமைகாணும், கதீதமென்ற திராவகத்தைப்பதனம் பண்ணுகரு வானசூதத்துக்குறுதிகாலன் நதீதமென்ற கண்டருட திராவகத்தால் நாட்டிலே வெகுகோடி செய்வாரப்பா, பதீதமென்ற திராவகங்களின் னஞ் சொல்வேன்பாகமுடன் போகரிஷிபயின்றவாறே 463

சாரத்திராவகம்.

பயின்றதொரு வின்னமொரு மாற்கம்பாரு பாங்கான சாரமது சேர்தானென்று, நவின்றதொரு பூநீறுசேர்தான்பாதி நலமானசினமது சேர்தானென்று, துயின்றதொரு கல்லுப்பு சேர்தான்கால்தான் சுயமா னவெண்காரம் சேர்தானென்று, அயின்றதொரு சரக்கெல்லா மொன் றுய்க்கூட்டி அப்பனே கலசமென்ற பானேக்கேற்றே. 464

ஏற்றவே சக்கரமாம் வாலேவைத்து எழிலாகச் சீலேய துவலுவாய் செய்து, காற்றதுதான் போகாமல் அடுப்பிலேற்றி கரகமென்றபானேக் குகுழலும்வைத்து, போற்றமுடன் புனல்வழியேசலமும் போகபொங் கமுடன் தானெரிப்பாய் சாமநேரம், கூற்றனேப்போல் திராவகமுமிறங் கும் பாரு கொடிதான வேதமது சொல்லொண்ணுதே. 465

சொல்லவேநாவேது பாவுமேது சொற்பெரியதிராவகமும் கார மெத்த, வெல்லவேசரக்குக்கு மித்திரகாலன் வெகுகொடியன் வெகு நெடியன்சாரனப்பா, புல்லவேதிராவகத்தைபதனம்பண்ணு பொங்க முடன் சீஷாவில் விட்டுமைந்தா, மெல்லவேமேற்கல்லுகொண்டுமூடி மிக்கானதிராவகத்தைவுறுதிபண்ணே. 466

வெடியுப்புதிராவகம்.

பணணவேயின்னமொரு மாற்கம்பாரு பாங்கானமதியுப்பு சேர் தானென்று, உண்ணவே சீனமதுயிருசேராகும் வுத்தமனேசாரமது கால்சேராகும், திண்ணமுடன் பூநீறுசேர்தான்பாதி தெளிவானகல் லுப்புசேர்தான் கால்தான், வண்ணமுடன் சரக்கெல்லாமொன்றாக் கூட்டிவளமாகத்தான் பொடித்து கலசமாட்டே. 467

ஆட்டியே வாலுகையைமேலேவைத்து அப்பனே சீலையதுவலு வாய்ச்செய்து, நீட்டியே திராவகமு மிறக்கிபாரு நிலையான திராவக மோகாந்தமெத்த, பூட்டகமாய்தானெடுத்துச்சீஷாவிற்குள் புகழாகத் தானடைத்து பதனம்பண்ணு, நாட்டமுடன்திராகவகமோ நவிலப் போமோநாதாக்கள் செய்யார்கள் நன்மைபாரே. 468

பாஷாணத்திராவகம்.

நன்மையுடன்வின்னமொரு மாற்கம்பாரு நாதாக்கள்கண்டத்தில் லைசுளுக்குவேதை, உண்மையாயுரைக்குறேன் பாஷாணந்தான் வுத்த மனேசுங்கென்ற பாஷாணந்தான், திண்மையுடன்சேரதுதானென்றே யாகும்தெளிவானசீனமதுரெண்டேயாகும், கண்மையுடன்பூநீறுகாலே யாகும் கதிப்பானவளையலுப்பு கால்தான்கூட்டே. 469

கூட்டவென்றால் கலுவத்திற் பொடியாய்ச்செய்து பொங்கமு டன்கலசமென்ற பாண்டதன்னில், நீட்டமென்றபொடிதனையேபாண்ட மிட்டு நேர்புடனே வாலுகையைமேலேவைத்து, தாட்டிகமாய் மூடி யதுவலுவாய்ச்செய்து சாங்கமுடன் திராவகத்தையெறக்கிபாரு நாட் டமுடன் திராவகத்தை பதனம்பண்ணுாலமாகசீஷாவிலடைத்திடாயே

அடைத்துமே திராவகமோகாரமெத்த அப்பனேதிராவகத்தால் லோகம்நீறும், புடைப்புடனேலோகத்துக் காலனாகும்புகழாகசத்துரு மித்துருதானாகும், படைப்புடனே திராவகத்தால் காரசாரம் பாகமு டன்றூன்மடியும் பண்போமெத்த, கடைப்புடனேயிதனாலேவயமுமா ளும்கருவானதிராவகமுமென்பார்தானே. 471

சங்கு அயத்திராவகம்.

தாமானவின்னமொரு கருமானங்கேள் தகைமையுடன் வயமது தான்சேர்தானென்று, காமானபாஷாணம் சரிதாககடிதானவயத் துடனே ஒக்கச்சேர்த்து, நாமான பூநீறு வகையதாகநலமான வளையலு ப்புக்காலதாக, பாமானசீனமதுரெட்டிப்பாக பாகமுடன் ஒன்போட்டுக் கலசமூடே. 472

மூடயிலே வாலுகையை மேலேவைத்து முயற்சியுடன்சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, தேடையிலே வடுப்பேற்றி எரிக்கும்போது தெளி வாகதிராவகமுமிறங்கும்பாரு, நாடயிலே புனலாலேசலமுமோடி நல மானதிராவகத்துக்குயிருமாச்சு, ஊடையிலேதிராவகத்தால் காரமெத் தவுத்தமனே செந்தூரக் குருவுமாச்சே. 473

ஆச்சென்றுவிடுகாதே யின்னம்பாரு அப்பனே செந்தூரமிதனு லாகும், போச்சென்று போகாதே புண்ணியாகேள் பொங்கமுடனின் னமொரு பாகஞ்சொல்வேன், தீச்சென்றபாஷாணஞ் சகலத்துக்கும் தெளிவாகயிந்தமுறைசெய்யலாகும், மூச்சப்பா சகலவிதபாஷாணத் தின்மூர்க்கமெல்லாஞ்சத்துருவால் முறிக்கலாச்சே. 474

சீரகத்திராவகம்.

முறிக்கலாம் பலகோடிவேதையாகும் மோசமில்லை திராவகங்கள் காரமெத்த, தறிக்கலாமின்னமொரு பாகங்கேளு, தாக்கானசீரகமும் சேர்தானப்பா, செரிக்கவேசலமதுதான் ரெட்டிப்பாகும் சிறப்புடனே பூநீறுகாலதாகும், நெறியுடனேபாண்டமெனும்கரகத்துள்ளே நேர்புட னே சலத்தோடே கொட்டிடாயே. 475

கொட்டியேகரகத்தின்மேலேயப்பா குணமாகவாலேதனை மேலே வைத்து, திட்டமுடன் சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து திறமுடனேயடுப் பேற்றியெரிப்பாயானால், நட்டமில்லாத்திருவகமுமிறங்கும்பாரு நல மானசீரகத்தின்வேகமெத்த, பட்டவுடனபித்தம்நாற்பதுவும் போகும் பாங்கானசீரகத்தின் பண்புதாமே. 476

தாமானசீரகத்தின் தயிலந்தன்னை தயவுடனே மூன்றுமுறை யிப்படியே செய்ய, பாமானவாலுகையால் காரமேறிபரிவுடனேபுகை யோடுநெடிதானுகும், காமானதயிலமது என்னசொல்வேன் காசினியில் சித்தர்களுங் காணமாட்டார், பூமானும்காலாங்கிநாதர்பாதம் புகழ்ச்சி யுடன் பாடினேன் போகர்தானே. 477

ஓமத்தயிலம்.

தானைவின்னமொரு பாகம்பாருதயவுடனே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, வேனைஓமமது சேர்தானப்பா வேகமுடன்கொண்டு

வந்து பாண்டமிட்டு பானனசலமதுவும் ரேட்டிப்பிட்டுபோங்குடனே பூநீறுகாலதாக, மானனசலமதனை விட்டபின்பு மதிப்புடனே வாலு கையைமேலேவையே. 478

வைக்கவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து வாகுடனே திராவகத்தை வாங்கிமைந்தா, மெய்க்கவே மூன்றுமுறை யிப்படியேசெய்து மேன்மையுடன் திராவகத்தை எடுத்துக்கொண்டு, மொய்க்கவே முன்சொன்னதிராவகமும்மப்பா மோசமதுவாராமல்செப்பக்கேளு, பொய்க்காமல் சரியெடையா எடுத்துக்கொண்டு, பொன்னவனே வெள்ளுள்ளி சேர்தான் போடே. 479

பெருங்காய வைப்பு.

போடவேதிராவகத்திலாட்டுமைந்தா புகழானவெள்ளுள்ளிகை போலாகும், நீடவேபூண்டுக்குகாயமேரி நிலையான வெள்ளுள்ளிகாரமாச்சு, பாடவேசெம்மறியின் தோலாலப்பா பாகமுடன்தான்பொதிந்து தைத்துப்போடு, சாடவேமண்டலஞ் சென்றெடுத்துப்பாரு சரக்கான பெருங்காயம்காரமாச்சே. 480

காயமின்னமொருமாற்கம்பாரு கருவான காசியென்றகட்டியப்பா, நேயமுடன்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு நேர்புடனேவகிலத்தின் தூளுகூட்டி, பாயமுடன் பாக்கினிடகிஷாயந்தன்னால்பாகமுடன்மூன்றுநாளாட்டிமைந்தா, தூயமுடன்ரவிதனிலே காயப்போடுதுப்புரவாம் காசிடென்றகட்டியாச்சே. 481

இரும்புசாயம் ஆடைகளுக்குவரணம்.

கட்டியென்னும் ரத்தமென்றபாளமாச்சு காசினியிலாருந்தான் கண்டதில்லை, திட்டமுடன் சொல்லிவிட்டோம் சீனத்தாற்குதிறமுடனே கண்டறிந்தோர் புத்திவானும், சட்டமுடனின்னமொரு பாகம்சொல்வோம் சார்வானயிரும்பினிட சத்தைவாங்கு, வட்டமென்ற கொப்பறையில் துப்பைக்கொட்டி, வாகுடனேசெம்மரத்தின் தூள்தான்போடே 482

போடையிலேசலமதுதான் பாண்டமிட்டுப் பொங்கமுடன்பட்சம்சென்றெடுத்துப்பாரு, கூடையிலேயிரண்டுமொன்றாய் சேர்ந்துகொண்டுகுணமானசிட்டம்போலிருக்கும்பாரு, நாட்டமுடனிரும்மபன்றவாலைகுள்ளே களினமுடன் தான்கொட்டி வரைத்திட்டேதான், சாடவே சீலைக்கட்டு காரமேற்றிச்சார்பாககரைகட்டி யோரந்தீததே.

தீத்தையிலேபலபலவாம் ரூபம்காட்டும் சிவப்புமுதல் பஞ்சவர்னம்காணலாகும், தீத்தையிலேகாரங் களில்லாப்பக்கம் தெளிவானவர்

னங்கள்காணலாகும், தீத்தமுடன்வரணங்களெழுதலாகும் திறமான யிரும்பினிடகாரந்ததன்னால், சீத்தமுடன்செம்பினிட சத்துசேர்ந்து சிறப்பாகத்தா னுருக்கி யெடுத்திடாயே. 484

எடுத்துமே வயதினிடபாகம்போல வெழிலாகவகிலமாம் பட்டைத்தாளும், தொடுத்துமேசெம்பினிட சத்துசேர்த்து தோற்றமுடனுலைதனிலரைத்துக்கொண்டு, தடுத்துமேவயதினிட வர்னத்தாலும் தாக்கானசெம்பினிடவர்னத்தாலும், அடுத்துமே சிலைகட்டுவர்னமாச்சு வப்பனே சீனபதிவுளவுதானே. 485

சீனபதிகாயிதபுகையாலை.

உளவானசீனபதிவேதைமாற்கம் வுத்தமனே வேடிக்கையின்னஞ்சொல்வோம், தலமானகாயிதம்சன்னமட்டும் தான்செய்யும்விபரங்கள்சாற்றக்கேளு, நடமானதடமதுவும் கெஜநூறுகும் நளினமுடனகலமதுகெச நூறுகும், மளமானசுற்றேரகிராதிக்கம்பி மாற்கமுடன்றனமைத்துவாலைபூட்டே. 486

பூட்டவென்றால்தலைபக்கம் கரும்பாலைபோலபுகழான குழியொன்றுதடாகமொன்று, நீட்டமுடன் தடாகத்தின்சுற்று வோரம் நிலையானவாய்க்கால்போல் குழையுண்டாக்கி, பூட்டமுடன் குழைதனிலே யாலைவைத்துப் பொங்கமுடன்தொட்டியென்ற கிணறுண்டாக்கி, வாட்டமுடன்தொட்டிகுள் தான்போல்கம்பி வகுப்புடனே தானமைத்து சக்கரமாட்டே. 487

சக்கரமுமாட்டியேவாலைதன்னைச் சாங்கமுடன் புகையென்றவாலைதன்னால், தக்கபடிதிருப்பவுடன் கோணித்தன்னைச் சாந்தமுடன் தானரைத்துகுளத்துக்கேற்றி, ஒக்கவேதெளிவதனை மேலேநோக்கி வுவமையுடன்போகவே, வழியுண்டாக்கி பக்கமுடன் தெளிவதனில் பூநீர்சேந்த்துசார்புடனே தொட்டிதனில் கரைத்திடாயே. 488

கரைத்துமேமூன்றுநாள் சென்றபின்பு கருவாகதொட்டிதனில் சரக்கைவைத்து, நிரைப்புடனே படல்கட்டிக் காயிதத்தை நேர்புடனேதானெடுக்கவண்ணம்பாரு, திரைப்புடனே வாலையென்றகையிலப்பாதிறமானபிரதமையொன்றிருக்கும், முறைப்படியே கைதனிலே படல்தானியமுளையா மல்தொட்டி தனில்கலக்கிடாயே. 489

கலக்கையிலேவண்டலது படல்மேற்சாந்து கடினமுடன்சக்கரத்தைச்சுத்திவந்து, நிலத்தினது, மேடையிலேசட்டங்கன்னில்நிலைமையுடன்றனமைத்துமேலேவைக்கும், தலப்புடனேமறுவாலை தனிலிருந்துபுகழாகச் சிலையதுமுடிக்கொள்ளும், தலப்புடனேபின்னுகந்தபதுமைதானும் தடாகத்தில்வண்டல்தனை யெடுக்குந்தானே. 490

எடுக்குமேசக்கரமாமாலைதன்னால் எழிலானவண்டலுடன் சரக்கையெல்லாம், தொடுக்கவே மேற்படியில் கொண்டுசென்றதுப்புரவாய் வாலையென்ற சட்டந்தன்னில், படுக்குமேபடல்தானும் விட்டபோது பாங்குடனேசீலையது மூடிக்கொள்ளும், அடுக்குமே யிப்படியே பலகானுந்தான் ஆலையதுசுழன்றமே யோடுந்தானே. 491

ஓடயிலேமுதற்றராந்தானாலைதன்னில் வொளிவானகாகிதங்கள் சன்னமாகும், நீடமுடனிரண்டாங்காலாலைதன்னில் :நேர்புடனே தானடக்கும்வண்மைபாரு, சாடலுடன் பஞ்சியென்றவாலையுண்டு சட்டமுடன் முன்குழைபோலாணித்தாணும், வாடலுடன் குளமதனில் வண்டல் சேரும் வாகுடனேபஞ்சியென்றவணடல்தானே. 492

வண்டலுடன்சுத்தித்த பூநீரப்பா வாகுடனேதான் சேர்த்துகுழம்புபோலாம், அண்டமெனும் நட்சத்திரவொளிவுவீசும் அப்பனே வண்டல்தனைகலக்கிக்கொண்டு, தண்டமுடன் சக்கரவாலை தன்னைச்சாங்கமுடன் ருன்திருப்பிரதமைதானும் கொண்டபடிபடல் சாத்தி வண்டல் தன்னைக் கொப்பனவேதானெடுக்கும் வண்மைபாரே. 493

பார்க்கையிலே படல்சாத்தி தானெடுத்துப் பாகமுடன்மேற்புறத்தில் கொண்டு சென்று தீர்க்கமுடன் சட்டமென்ற படலின்மேலே சீலை கொண்டு அப்பனே மேல்மூடியாலையாலே, நீக்கலதுபடலதனை மேலே சாத்தும் நெடிதானசக்கரத்திநேர்மைதானே. 494

காணயிலேசக்கரமாமாலைதன்னில் கருத்துடனே தான்முடுக்கச் சலமும்நீங்கி, நீணமுடன்கசுவலது நீங்கியேதான் நேரானகாயிதமும் சன்னமாச்சு, வேணபடிமூன்றுங்காலாலைதன்னில் வேகமுடன் திருப்பவுபாயங்கேளு, மாணவென்றசக்கரமுமாடி நிற்கும் மன்னவனேநடுக்குளமாங்குழிதான்பாரே. 495

குழியானசதுரமதுபள்ளத்துள்ளே கூரானநாணதுதான் நடுமையத்தில், வழியானசக்கரமாமாலை தன்னில் வகுப்பானபஞ்சினிட மஷ்டு தன்னால், முழியானபூநீறு மொக்கச்சேர்த்து முயவவே தான் மசிந்து குழிக்குள்தானும், கழியானமயணம் போலாகும் பாரு கருத்துடனே ருனெடுக்கும் கருவைக்கேளே. 496

கருவானமேல் வட்டஞ் சக்கரத்தில் கடினமுடனாலையதுவோடிப் பாயும், திருவானவண்டலதுமேலேதானும் தெளிவுடனேபடல்மேலே சென்றுநிற்கும், குருவானநடுமைய சக்கரன்தானும் கொப்பெனவே

மேல் வட்டம்படல்தான்சாத்தும், தருவானவண்டல் மேல்படல் தான் மூடி சார்பாகசீலையது பரவிக்கொள்ளே. 497

கொள்ளயிலேமேல்சட்டம் நின்றுமூடிக் கொப்பனவேபடலாலே யாலைசுற்றி, மெள்ளவேசீலையதுமேலேமூடி மேன்மையுடன் சலமதனை வடியச்செய்யும் தள்ளயிலேசக்கரமாம் பலகையாலே சாங்கமுடன்வாலை யின்றன் திருப்பல்காணும், துள்ளியே திருப்பலதுநின்ற போது சூட்சத்தால்காயிதமுமெடுக்கலாமே. 498

எடுக்கலாமவாலைவிட்டு எடுத்தபோது யெழிலானகாற்றதனில் காயப்போடு, தொடுக்கவேரவியென்ற வொளிதான்பட்டால் தோற்ற முடன் காயிதமும் வெளுப்புமெத்த, படுக்கமுடனிப்படியே யாலைதன்னுல் பலபலவாம்காயிதங்களெடுக்கலாகும், கொடுக்கவே வாலைகளுமனே கமுண்டு கொப்பெனவேயதன் கூறு சொல்லலொண்ணுதே. 499

சொல்லவேநஞ்சிதனைமேலேயூசி சுத்தமுடன் காயிதங்களெடுக்க லாகும், வெல்லவேகஞ்சியினுல் வாலைதன்னில் மெருகுடனேசக்கரமா முருளையுண்டு, புள்ளவேயுருளைக்குப்பஞ்சுபூட்டிப் பொங்கமுடன் தோலாலேயாலையாகும், பக்கமில்லாக்காயிதத்தையாலைக்கிய பாகமுடன் மெருகுடனேதள்ளும்பாரே. 500

தள்ளயிலேசக்கரமுமோடித்தானும் சாங்கமுடன் ருனெடுத்துவடிக்கும்பாரு, துள்ளியேபடல்தானும் மேலேயேற்றித் துப்புரவாயடிவாரத்தொட்டிக்குள்ளே, மெள்ளவேகொண்டு சென்று யடுக்கிப்பின்புமேற்புறத்தில் சட்டமென்ற வாலையப்பா கொடிதான வாலைக்கு கூறுண்டாமே. 501

கூறுன வாலையிலேவோரமப்பா கொப்பனவே கட்டுவகைதறிக்க லாகும், தாரானகாயிதமுஞ்சுற்றோரந்தான் சாங்கமுடன் திருகியல்லோ நிற்கும்பாரு, சேருன வாலையதுவோடிக்கொண்டு தெளிவான புகையுடனேவாடிநிற்கும், பாருனகட்டுவகைதறித்தபின்பு பாகமுடன் கீழ்புறமாய்தள்ளலாச்சே. 502

ஆச்சென்றவாலையது நித்தந்தானும் அப்பனே லட்சமதுகோடிக் கோடும், காச்சலென்ற கடிதாசி செய்யும் நேர்மை காசினியில்சித்தர் முனிசெய்ததில்லை, மாய்ச்சலுடன் சீனபதியானுஞ் சென்று மார்க்கமுடன்கருவானவேதையாவும், பாச்சலுடன் காலாங்கிநாதர் தம்மால் பாலித்தேன்வெகுகோடி வித்தைதானே. 503

வரணபேதகடிதாசிசெய்யும்விபரம்

வித்தையாமின்னமொருபாகம்கேளு வேடிக்கை வினோதமென்ற வித்தையப்பா, சுத்தமுடன் பஞ்சவர்னமையினாலே சுருதியுடனாலை தனிலேற்றிமைந்தா, பத்தமுடனாலைவாய்ப் படலின்மேலே பாங்குட னேபூசியல்லேவாலைக்குள்ளே, வெத்தியென்றகாகிதத்தை வாலைதன் னில் விருப்பமுடன்றான்கொடுத்து செப்பக்கேளே. ௫0௪

கேளேதான்காகிதம்படிந்தபின்பு கெடியானவன்னமென்றபேதி தன்னை, தாளவேதிராவகமாய் எடுத்துக்கொண்டு தகைமையுடன் சபு ரியின்றன்மயிரினாலே, மீளவேகத்தையாய்க் கட்டிக்கொண்டு விருப்ப முடன்றான்றெளிக்க வரணம்பாயும், சாளவேகடிதமெலாம் வரணபே தம் சார்பாகக்காட்டியல்லோ பரவுந்தானே. ௫0௫

தானானவனேகவிதம்செம்யலாகும் தகைமையுடன்வரணமென்ற வாலைதன்னால், கோனனையென்னையர் காலாங்கிநாதர் கொட்டினார்லோ கத்திலனந்தம்வேதை, பானுகயெனைப்போல வெளியரங்கம் பாடினார் லோகத்து மாந்தற்கில்லை, தேனான வமுர்தம்போல் சத்தகாண்டம் திரட்டினேன்யேழாயிரமுண்மைபாரே.

சீனத்தாற்கு வஸ்துபோதை.

உண்மையாமின்னமொரு பாகம்கேளு வுத்தமனேவஸ்துவென்ற போதையப்பா, திண்மையாய்நெல்லிவேர் பனைவின்வேரும் திறமான மாதளையின்கெஞ்சாவேறும், கண்மையாம் நன்னாரியலரிவேறும் கரு வானவாவாரைவேறுதானும், பண்மையாம் கிச்சிலியின்வேறும்கூட்டி பாங்கானவேலனிடபட்டைகூட்டே. ௫0௭

கூட்டியேவெள்வேலன் பட்டைதானும் குணமான சரியெடையா எடுத்துக்கொண்டு: மாட்டியேபெரும்பாண்டம் தன்னிலிட்டும் மதிப்பு டனேசலமதுவும் நிறம்பவிட்டு, வாட்டமுடன் பத்துநாளூறிப்பின்பு வகுப்புடனேசரக்கதனில் பனவெல்லந்தான், நீட்டமுடன் தான்போ ட்டுயெடுப்பிலேற்றி நிலைமைபுடன் திராவகமாயிறக்கக்கேளே ௯0௮

இரக்கவென்றால்வாலைபது திராவகத்தை எழிலான பாண்டமது யிறக்கிப்பாரு, சிறக்கவே திராவகமும்காரமெத்த சீரானதிராவகமும் பதனம்பண்ணு, முறைக்கவே வஸ்துசுத்தி சரக்குதன்னை முய்யவே நாதாக்கள்செய்யமாட்டார், திறக்கவேபலநூலும்காண்டாருய்ந்து திர முடன்பாடிவைத்தேன் மாந்தற்தாமே. ௫0௯

ஆமேதான்சரக்குசுத்தி கொண்டபோது அப்பனே வருளுண்டு ஞானமுண்டு, தாமேதான்நாதாக்கள்மனமுவந்து தயையுடனேவேண தொல்லா மூவார்பாரு, போமேதான்புகழுண்டு செல்வமுண்டு பொலிவான கருணையுடன்வரமுமுண்டு, வேமேதானெப்போது மனமுவந்து விருப்பமுடன்பட்சமது வைப்பார்பாரே. ௫௧௦

தானனசதாநிலையைக் காணலாகும் தாக்கானசின்மயத்தையறியலாகும், வேனனவறுகோணவட்டத்துள்ளே வேண்டியதோர்கருவிகரணதியெல்லாம், மானனவாராதாரத்திலுண்மை மாற்கமுடன்காணுதற்குமயக்கமில்லை, கோனனசிற்பரத்தை யடிக்கலாகும் கொறல்லவனே தவநிலையில் நிற்பதாமே. ௫௧௧

சற்பராஜன் மாத்திரை.

நிற்பாரேயின்னமொரு மாற்கம்பாரு நினையானமாணுக்கர்பிழைக்கவென்று, துற்பரவாய்குளிகையது சொல்லப்போமோ துடியானபாஷாணசற்பராஜன், பற்துணமாம்பாஷாணமொருவர்காணர் பாருலகில் கண்டறிந்து பகுத்துறைப்பேன், சற்பமென்ற குளிகையது பெருமைமெத்த சர்வகுணரோகிகட்கும் புகட்டலாமே. ௫௧௨

புகட்டலாம் சங்கென்றபாஷாணந்தான் புகலவேகளஞ்சி எடை எடுக்கலாகும், பகட்டுடைய தாளகமுங் களஞ்சிரண்டு தகைமையுள்ள வீரமது களஞ்சியொன்று, மகட்டுடைய துரிசியது களஞ்சியொன்று மாசற்றரசமதுவும் களஞ்சியொன்றே. ௫௧௩

ஒன்றானசூதமுடன் துத்தங்கூட்டி வுத்தமனேசிங்கியதுகளஞ்சி மூன்று, பன்றானகெந்தகமும்களஞ்சியாறு பாங்கானலிங்கமதுகளஞ்சி நாலு. கன்றானகெவுரியதுகளஞ்சியொன்று கருவானதீமுறுகள்களஞ்சியொன்று தன்றானமனோசிலையும்களஞ்சியொன்று தாக்கானகூடனுமே களஞ்சுயொன்றே. ௫௧௪

களஞ்சியாம்காந்தமது களஞ்சிரண்டு கடிதானபொன்னிமிளைகளஞ்சியொன்று, தளமுடையசூதசெந்தூரமொன்று தாக்கான வரப்பொடியுங்களஞ்சியொன்று, மளமானவயத்தொட்டிக்களஞ்சியொன்று மாற்கமுடன்செங்கந்தி களஞ்சிரெண்டு, பளமானகருக்கடல் களஞ்சிரண்டு பாங்கான சீனமதுகளஞ்சிநாலே. ௫௧௫

நாலானகல்நாறு களஞ்சியெட்டு நலமானகல்மதம் களஞ்சியாறு பாலான சிலாசத்துக் களஞ்சிரண்டு பதிவான பவளமது களஞ்சியாறு

சேலானமுத்ததுவும் களஞ்சிரண்டு செயலானசங்கதுவும்களஞ்சியாறு கோலானமான்கொம்பு களஞ்சியெட்டு கூரான வகிற்சிலையுங் களஞ்சி பத்தே. ௫௧௬

பத்தானகடைசரக்குசாற்றக்கேளு பாங்கானசுக்கதுவும்களஞ்சி யெட்டு, முத்தானமிளகதுவும் களஞ்சியாறு முயலானபரங்கியதுகளஞ் சியெட்டு, மத்தானலவங்கமதுகளஞ்சிநாலு மகத்தானசாதிக்காய் களஞ்சிரண்டு, சித்தானரோசனையும்களஞ்சியாறு சிறப்பானவால் மிளகு களஞ்சிமூன்றே. ௫௧௭

மூன்றானமிளகுடனே கருவாய்ப்பட்டை மூர்க்கமாய் கருஞ்சீரம் களஞ்சிரண்டு, தான்றானபத்திரியுங் களஞ்சியென்று தருவான தக் கோளம்களஞ்சிரண்டு, கான்றானகார்கோலங்களஞ்சியொன்று கருவான மாசிக்காய்களஞ்சிரண்டு பான்றானதேசாவரம் களஞ்சியொன்று பாக முடன்வாய்விளங்கரெண்டாய்ச்சேரே. ௫௧௮

சேர்க்கையிலேவசம்பதுவும் களஞ்சியொன்று செபலானசேங் கொட்டைகளஞ்சியொன்று, மார்க்கமுடன் கடுக்காய்த்தோல்களஞ்சி ரண்டு மருவானகருஞ்சீரம்களஞ்சியொன்று தீர்க்கமுடன்நற்சீரங்களஞ் சியொன்று திடமானசிறுதேக் களஞ்சியொன்று ஏர்க்கவேதாளகமுங் களஞ்சியெட்டு எழிலானமுந்திரிகளஞ்சிரண்டே. ௫௧௯

இரண்டான எள்ளுடனேகளஞ்சிரண்டு இயலானஓமமுடன்களஞ் சிரண்டு, பண்டானகொள்ளுடனேகளஞ்சியொன்று, பாங்கானபெட்டி விரைகளஞ்சியொன்று, குண்டானதேற்றான் விரைகளஞ்சிரண்டுகொடி தானகொடிவேலிகளஞ்சியொன்று. திண்டான வாலுழுவை களஞ்சி யொன்று திறமானசோம்பதுவும் களஞ்சிநாலே. ௫௨0

நாலுடனே திப்பிலியும்களஞ்சியொன்று நலமானகஸ்தூரிகளஞ்சி யொன்று, பாலுடனேகுங்குமப்பூகளஞ்சியொன்று பாங்கானகோடிய துகளஞ்சிநாலு, சேலுடனேமுத்தமது களஞ்சிரெண்டு செழிப்பான தான்றிக்காய்களஞ்சிநாலு, காலுடனேநெல்லியதுகளஞ்சிரண்டு கரு வானமுள்ளளியதுகளஞ்சியாறே, ௫௨௧

ஆறானசிவதையதுகளஞ்சிநாலு அப்பனேநன்னாரி களஞ்சிபத்து, நேறானபற்பாடம்களஞ்சியாறு நேறானசிறுதேக்குகளஞ்சிரண்டு, தாறா னபற்படகம்களஞ்சிரண்டு தளிரானசோரியதுகளஞ்சிரண்டு, சேறான செம்பூரான்களஞ்சிரண்டு சிறப்பானதேசாவின் வரமுந்தானே. ()

தாஞனவாமதுவும் களஞ்சிரண்டு தாக்கானமயிலிறகு களஞ்சி நாலு, வேஞனவலம்புரியுங்களஞ்யொன்று வியர்வானஏலமதுகளஞ்சி எட்டு, பாஞனசாம்பிராணிகளஞ்சிநாலு பதமானரோகணியுங்களஞ்சி யெட்டு, தாமானமகரப்பூ களஞ்சிரண்டு தகைமையுடன் குரோசாணி களஞ்சிபத்தே. ௫௨௩

பத்தானநாகப்பூகளஞ்சியென்று பாகமுடன் சித்தரத்தைக்களஞ் சியொன்று, சித்தானதில்லப்பனையுங்களஞ்சியொன்று சிறப்பானபூகுசர்க்கரை தாஞென்று, புத்தான்வட்டதிப்பிலிதாஞென்று புகழானவாய் விளங்கமகளஞ்சியொன்று, முத்தானவன்னமெனுமபேதிதாஞ முயற் சியுடன் சாத்திரத்தின்பேதிதானே. ௫௨௪

பேதியாம்மாமிஷ முங்களஞ்சியொன்று போானயிருமஞ்சள்மா மஞ்சள்தாஞும், வாதியாய்குன்றிமணிகளஞ்சியாறு வகுப்பான முட்டி யுடன்போராமுட்டி, சாதியாமதுராமுடனக்கிராகாரம் சாங்கமுடன்களஞ்சியதுரண்டதாகும், மேதியாம்நெருஞ்சியதுரண்டதாகும் மேலான களஞ்சியதுரண்டதாமே. ௫௨௫

தாமானவெள்ளுள்ளிகளஞ்சியாறு தாக்கானகசகாகளஞ்சிரண்டு காமானசரக்கெல்லாமென்றுய்க்கூட்டிக் கருவாகத்தான்ரைக்க விபரங் கேளு, நாமானமூலிவகை யுரைப்போம்பாராய் நாட்டிலோதாக்கள் சொன்னதில்லை, பாமானகையான் சார்சாமம்நாலு பாங்குடனேதான ரைப்பாய்மைந்தாகேளே. ௫௨௬

கேளேதான்நற்கையான்சாமம்நாலு செடியானபொற்கையான்சா மம்நாலு, பாலேதான்போகா மல்யரைப்பாயப்பா பாகமுடன்குலாயல் லிசாற்றிநாலே, தாளவேதக்காளிச்சாற்றினுலே சாங்கமுடன்ருனரைப்பாய்நாலுசாமம், மாளவேபுளியாரைசாமம்நாலு மயங்காமல் தான ரைப்பாய்மகிபாதானே. ௫௨௭

தானேகேள் நீலியின்றன்சாமம்நாலு தகுவானவா தொண்டைச் சாமம்நாலு, மானேகேள் பொன்னுவரைச்சாமம்நாலு மாற்கமுடன் பாற்சுரண்டிசாமம்நாலு, தேனேகேள்மலைத்தேனுசாமம்நாலு தெளி வானநீர்மிட்டான்சாமம்நாலு, வேஞனகவுதும்பைச்சாமம்நாலு விருப் பமுடன் தான்ரைப்பாய்பண்பாய் தானே. ௫௨௮

பண்பானதானிச்சார் சாமம்நாலு பாங்கான கற்றுழைச்சாமம் நாலு, தின்பானகொள்ளிலைச்சார்சாமமநாலு திடமானயிருள்ச்சாமம் நாலு, நண்பானவரிக்குமட்டிச்சாமம்நாலு நலமானபேய்கரு மட்டிச்

சாமம்நாலு, கண்பானகருப்பன்சார்சாமம்நாலு கதிரானமேனிச்சார்
சாமமநாலே. ௫௱௯

நாலானமுசுக்கைச்சார்சாமம்நாலு நலமானமாதுளையின் சாமம்
நாலு, காலானமுருங்கைப்பூசாமம்நாலு கடிதானமுடக்கொத்தான்
சாமமநாலு, தாலானமாந்துளிருசாமம்நாலு தாக்கானசெந்தோன்றி
சாமம்நாலு, நூலானவெந்தோன்றிச்சாமம்நாலு நுணுவுடனேசெம்
பருத்திச்சாமமநாலே. ௫௱௰

சாமந்தானரைக்கையிலேயின்னங்கேளு சாங்கமுடன்பழச்சாற்
றுலாறுசாமம், நேமமுடன்தானரைப்பாய்தேங்காய்ப்பாலால் நேரான
வாறுவகை செயநீர்தனுனால், தாமமுடன்யெண்சாம மரைத்தபோது
தகைமையுள்ளசரக்கெல்லாமடிந்துமல்லீலா, சாமமுடன்மெழுகதுவாய்
மைபோலாகி சார்பானவெண்ணைபோலிருக்கும்பாரே. ௫௱௧

பாரேதான்மெழுகெடுத்து பதனம்பண்ணு பாங்கானகாயசித்தி
மருந்தென்பாரபார், சீரேதான்மண்டலங்கள்கொண்டுசென்றால் திற
ளானவியாதிபதுவகும்பாரு, கூரீரதானசொன்னபடி வியாதிமார்க்கம்
கூறுவோமாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, நேரேதானமேகமென்றதிரு
பதும்போம் நெடிதானகுஷ்டமபதினெட்டும்போமே. ௫௱௨

போகுமேகரப்பன்பதி னெட்டும்போகும் பொல்லாதகுன்மமது
எட்டும்போகும், வகுமேவாயுவென்றதெணபதும்போம் யெழிலான
பித்தம்நாற்பதுவும்பாகும், சாகும்மேசத்துமங்களதொண்ணூற்ற்று
ஞ்சார்வான கிரந்திபதினெட்டுமபாகும, வேகுமேசூலைபதினெட்டும
போகும் வேகமுடனரையாப்புவெள்ளைபோமே. ௫௱௩

வெள்ளையென்றரோகமதுராஜரோகம் வெளிகாணுமேகமதுசுக
ரோகம்போம், கிள்ளையென்றக்ஷயமதுவும்பதினெட்டும்போம் கீழான
பாண்டுமுதல்மகோதரம்போம், வள்ளையென்றகாமாலையாறும்போகும்
வாகானநீரிழிவுமதுமேகமபோம், கொள்ளைகொண்டவயிற்றுவலி விம்
மல்போகும் கொடிதானசுரமுதலுமகன்றுபோமே. ௫௱௪

அகன்றுபோம்சகலவிதநோய்கள்தானும் அப்பனேதேகமதுவன்
னிமீறும், துகன்றதொருவனுபானமறிந்துகொண்டால் துடிப்புடனே
நாம்பெல்லாம்வலித்துக்காட்டும், புகன்றதொருதேகமதுகாந்திவீசும்
டகழானகாயமதுபிறுகும்பாரு, நின்றதொருகாயாதி கற்பமென்பார்
ணிலத்தில்சித்தாசெய்யும்வேதையாமே. ௫௱௫

வேதையாம்கோடிவழிவேதையுண்டு வேகமுடன்செய்பாகம்யாருஞ்செய்யார். பாதையாமிம்மருந்துவதீதமெத்த பாகமுடன்யான்முடித்தேனிந்தபாகம், தோதமுடன்சித்தர்முனிரிஷிகள்தானும் தோற்றமுடன்தான்முடித்தாரனந்தபாகம். காலமுடன்காலாங்கிநாதர்பாதம் கருத்துடனேயான்வணங்கிபாடினேனே. ௫௫௬

நவநீத கற்பம்.

பாடினேனின்னமொருபாகங்கேளு பாங்கானகோமேதம் புஷ்பராகம், தேடியேவப்ரேகம்பச்சைசெம்பு சிறப்பானவயிரமதுசங்குமுத்து, கூடியேபவளமதுநவதாதாகும் கொப்பெனவேயாறுவகைசெயநீர்தன்னால்; நீடியேசமனெடையாயெடுத்துக்கொண்டு நேர்மையுடன்றுனரைப்பாய்சாமநாலே. ௫௫௭

நாலானசாமமதுவரைத்துமைந்தா நலமுடனே பில்லையதுதட்டிபேதான், கோலமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்துக் குறிப்பாகஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, ஞாலமுடன்சீலைபதுகாய்ந்தபின்பு நளினமுடன்கனபெருவிற்புடத்தைகப்போடு, தாலமுடன்புடமாறியெடுத்துப்பார்க்கத் தவளநிறபற்பமதுகாந்தியாச்சே. ௫௫௮

ஆச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேளு அப்பனேசொர்ணமென்றபற்பந்தானும், மாச்சலுடன்நாலுக்கோர்நவநீதவித்தை மாட்டடாவிரண்டுமொன்றாய்க்கல்வமிட்டு, காச்சலுடனறுவகைசெயநீர்தன்னால்கருத்துடனேதானரைப்பாய்நாலுசாமம்; மூச்சடங்கத்தானரைத்துவில்லைதட்டி முபலவோவிதனிலேகாயப்போடே. ௫௫௯

போடவேபில்லையதுகாய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்ஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, நீடவேகோழிபென்றபுடத்தைப்போடு நீணிலத்தில்நீயுமொருசித்தனுவாய்; தேடவேகாயாதிகற்பபற்பம் தேர்ந்தாலும்யாருந்தான்சொல்வதில்லை, பாடவேபலநூலுங் கண்டாராய்ந்து பாலித்தேன்லோகத்துமாந்தர்க்காமே. ௫௬௦

ஆமேதான்பற்பமுறை யாரும்சொல்லார் அப்பனேமானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, நாமேதான்பலநூலுங்கண்டாராய்ந்து நளினமுடன்பாடிவைத்தேன்சத்தகாண்டம், போமேதான்வீணிலேமனம்செல்லாமல் பொங்கமுடனிப்பாகஞ்செய்தாயானால், மாமானகாயகற்பமிதுதானுகு மசத்தானபற்பமதுநவிலொண்ணாதே. ௫௬௧

ஒண்ணாதுபற்பத்தைபணவிடைதானு முத்தமனேவெண்ணெய்தனில்கொண்டாயானால்- கண்ணாதுநோயேதுரோகமேது நாடாதகா

லனுமேநாடமாட்டான், திண்ணுலுங்காயகற்பமிதற்கொவ்வாது திற மையுடன்செய்துகொண்டோன்புத்திமானும், பண்ணுலுமுடிபாதுபா ரிலப்பா பாக்கியவான்செய்துகொள்ளும்வேதையாமே. ருசஉ

சூரணங்களனுபானம்.

வேதையிலேயின்னமொருபாகம்கேளு விருப்பமுடன் சூரணங்க ளெதுவானாலும், தீதையிலேவனுபானந்தெரிந்துகொண்டால் தேகம துகற்றானுமாகும்பாரு போதையிலேகாயாதிபற்பமாகும் பொங்கமு டனுண்டவற்குபலனுண்டாகும், பாதையிலேமேகமென்றபிழிவுபோ கும் பாரினிலேயீயுமொருசித்தனுமே. ருசங

புட்டிக்குள்கோழிமுட்டை விடுகிறசாலம்.

சித்தனுமின்னவொருமாற்கம்பாரு சிறப்பானபெருஞ்சாதிகோழி யொன்று, முத்தலாய்க்கொண்டுவந்து வவயமிட்டுமுதன்மையாமுட்டை தனையெடுத்துமைந்தா, சுத்தமுள்ள பூரோம்புட்டியென்றுசூட்சமுடன் சின்னவாய்க்கொண்டதாக, வெத்தியுடன்புட்டிக்குள்முட்டை போக விருப்பமுடன் சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளே. ருசச

பண்பான முட்டைதனைச்செப்பக்கேளு பாகமுடன்காரமென்ற காடிதன்னில், திண்புடனேமூன்றுநாள் முட்டைதன்னைத் திறமுட னே யூறினபின்னெடுத்துப்பாரு, நண்பானமுட்டையது காரமேறிநவி லவே வோடதுதான் சவ்வுபோலாகும், தண்பானமுட்டையது தளர் ந்துபோகும் தாக்கடாபுட்டியென்ற சீஷாதானே. ருசரு

தானனசின்னவாய்ச் சீஷாக்குள்ளே தள்ளடாமுட்டைதனையுள் ளேபோகும், வேனுனமுட்டையது சென்றபின்பு விருப்பமுடன்பாணி யென்றதண்ணீர்தானும், கோனுன புட்டிக்குள்ரம்பவிட்டு குறையா மல் சீஷாவைமூடிபபோடு, கோனுனமுட்டையதுகல்லுபோலாம் தீவிர மாய்பாணிதனையூத்திடாயே. ருசகூ

ஊத்தியபின்புட்டிதனைமூடிபோடு உத்தமனே ராசரிடம்சென்று நீயும், நேத்தியுடன் புட்டிதனை கைகொடப்பா நேரானபுட்டிதனைப் பார்க்கும்போது, மாத்தலுடன் புட்டிக்குள் முட்டையப்பா மன்னவ னே சென்றவழிவதிதவித்தை, காத்தலுடனுச்சரிய வித்தைதன்னைக் காண்கிலோராசரெல்லாமயங்குவரே. ருசஎ

மயங்குவார்வித்தையிது மண்டலத்தில்மாற்றுனுங்கண்டறியான் வினேதவித்தை, தயங்கியேசெய்தாலும் காணமாட்டார் தகைமையுள்ள கருவாளிகாண்பான்பாரு, புயங்கமுடன்தாரணியில் மற்றோராலும் புகழ்ச்சியுடன்செய்புவதுவருமையாகும், வயங்கமுடன் காலாங்கிநாதர்பாதம் வாகுடனேதாள்பணிந்துபாடினேனே. ருசஅ

தங்கநிமிளைவேதை.

பாடியே யின்னமொரு கருமானங்கேள் பாலகனே மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று, தேடியேநிமிளையது தங்கமப்பா தெளிவானநிமிளையதுகூறக்கேளு, வாடியேதிரியாதேமன்னுபாரு மகத்தானசெம்புக்குத் தகட்டின்மேலே, நீடியேசூதமதை மேனிச்சாற்றால் நேர்மையுடன் ருனறைத்துப்பூசிடாயே. ருகூகூ

பூசியேநிமிளை தனைப் பொடித்துக்கொண்டு பொன்னவனே கரியோட்டில் துட்டுவைத்து, ஆசியேநிமிளை தனைசன்னமாக வப்பனேகீழ் மேலும் பொதிந்தபின்பு, காச்சிக்குச்சீலைபதுவலுவாய்ச்செய்து கருத்துடனேகவுதாரிபுடந்தான்போடு, மாசிபோல்வர்னமது மிகவுண்டாகி மன்னவனே தாம்பரமும்பழுக்கும்பாரே. ருரு0

பாரேதான் தாம்பரமும் பொன்னுமாகும்பாங்கான நிமிளையதுவரணமெத்த, சீரேதானுருக்கிப்பார் மாற்றெட்டாகும் சிறப்பானவரணமதுதாம்பரவேதை, வேறேதான்காணவுமேவதீதவேதை வேடிக்கைசிமிட்டுவித்தைவித்தைசித்தர், கூரேதான் சீனபதிமாற்கத் தார்கள் குறிப்புடனே செய்வார்கள்கோடிதானே. ருருக

கோடியாம்வேதையிது கோடாகோடி கொட்டினேன்மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று, நீடியேநிமிளை தனைக் காணமாட்டார் நிமிளையில் வரணமதைபறியமாட்டார், மூடியேபித்தளைபோல் கல்லுமப்பாமுறுக்கவுடன் சிட்டம்போலிருக்கும்பாரு, தேடியேபலேந்தாலும் கிட்டாதப் பாதேசத்தில் வதீதமென்ற சிட்டம்பாரே. ருருஉ

சிட்டமுடன்கல்லதனை செந்தூரித்தால் சிவப்புடனே தங்கமது செந்தூரந்தான், இட்டநிமிளையது வர்ணமெத்தகெடியானசெந்தூரங் குன்றியுண்ணு, குட்டமென்ற தேகமதுபொன்போலாகும்குறையாது வயதுதான்கெவினியாய், மட்டமுடன்வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று மயங்காமல் கொடுத்திடவே மாற்றெட்டாமே. ருருந

எட்டான மாற்றதுவுமதிகமாகி யெழிலான புடத்துக்கு வுறுதி தங்கம், மாட்டானசங்கமது பசுமையாகு மகத்தான வேதையிதுசித் தர்வேதை, கட்டானநிமிளையது கருவுவேதை காசினியிலாருந்தான் சொல்லமாட்டார், சட்டமுடன் காலாங்கிதனைவணங்கி சார்புடனே போகரிஷிபாடினேனே. ௫௫௪

பன்னியப்சா.

பாடவேமாற்றுயர்வு பகரக்கேளு பாங்கான துருசதுவும் பலமோ வொன்று, நீடவேதுருசுக்கு சுண்ணம்பப்பா நிலையானசுண்ணமதைக் கவசம்செய்து, தேடவே மூன்றுநாள் காய்ந்தபின்பு தெளிவுடனே காடையென்ற புடத்தைப்போடு, கூடவே கவசமதை பிரித்துபாரு கொற்றவனே துருசதுவும்வெளுக்கும்பாரே. ௫௫௫

பாரேதான் துருசதுவு மொன்றேபாகும் பாங்கான லிங்கமது வொன்றேபாகும், சீரேதான் சூதமது ஒன்றேபாகும் சிறப்பானசார மது ஒன்றேயாகும், நேரேதான் எலிக்காலின்தழையினாலே நேர்ப்பு டனேதானரைப்பாய் நாலுசாமம், தீரேதான் சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணு திறமாகமட்டமென்ற பொன்னிற்போடே. ௫௫௬

போடவேமூன்றுபுட முமீராலே பொங்கமுடன் தாட்டின்மேல் லேசாய்பூசி, தேடவேபூங்காவி தன்னிற்போடு தெளிவாகமாற்றதுவு மொன்பதாகும், நீடவேயுருகிப்பார்மாற்றேகாது நிலையானபுடத்துக்கு வலுத்ததங்கம், சாடவேமட்டமது பழுப்புமாகா சாங்கமுடன் பசும் பொன்னிற்போடக்கேளே. ௫௫௭

கேளேதானிவ்வேதைசிடிகவேதை கெணிதமுடனுதாக்கள்செய் வேதை, கோளேதான்வாறுது குருவின்மார்க்கம் கூறுவேன் வின்ன மொருமார்க்கம்பாரு, தானேதான்வுப்பினிடசெந்தூரத்தைதாக்குடன் செய்வதற்கு தகமைகேளு, வீனேதான்செந்தூரப் போக்குஞ்சித்தர் வீணிலேசொல்லிபல்லோ மறைத்தார்தாமே. ௫௫௮

உப்புசெந்தூரவேதை.

தாமானவுப்பதுவுஞ்சேர்தானொன்று தர்க்கானதுருசதுவும்சேர் தான்நாலாம், வாகானதும்பலென்ற பூண்டினாலே வகையுடனேதான னைப்பாய்நாலுசாமம், காமானபில்லைபது தட்டிமைந்தா கருவாககவித னிலேக்காயவைத்து, நாமானவோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து நலமாகப்புடம் போடக்கட்டிப்போமே. ௫௫௯

கட்டியதோ ருப்பதனை எடுத்துக்கொண்டு கருத்துடனே முன் போலமூலியாலே, திட்டமுடன்றானரைப்பாய் நாலுசாமம் திறமாக ரவிதனிலேகாயவைத்து, சட்டமுடனேட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்து சாங்க முடன்கோழியென்ற புடத்தைப்போடு, சிட்டமென்றவுப்பதுவுங்கார மேறி கிருபையுடன்றான்சிவக்கும் பான்மையாமே. ருகூ0

பான்மையாமிப்படியே வைந்துபத்து பாகமுடன் புடம்போடச் சிவக்கும்பாரு, வான்மையுடன்கரிப்பில்லைகசவுமில்லை வளமாகவுப்புக்கு காரமெத்த, தான்மையுடன்கரிதனிலேயுருகியாடும் தகமையுடன்மணி போல ஒளிவுவீசும், கான்மையுடன் மணிதனைபே வுமிநீராலே கருத் துடனே மட்டமென்றபொன்னிற்பூசே. ருகூக

பூசவே களஞ்சிக்குக்குன்றிதானும் பொலிவாகத் தானெடுத்துப் பூசிப்போடு, ஆசலுடன்பூங்காவிதன்னிற்குள்ளே வப்பனேபுடம்போ டமாற்றுகாணும், கூசாமல் மூன்றுபுடம்போட்டாயானல் குறையாது சரிநிறையும் யேகாதப்பா, தாகமுடன் மூன்றுமுறைபோட்டபோது தப்பாதுவாணிக்குப்பத்துமாத்தே. ருகூஉ

மாத்தானதங்கமது வாணித்தங்க மகத்தான தங்கமது வுருகிப் பாரு, கூத்தானகாச்சலுக்கு சுலாய்ப்புகாணும் குவலயத்தில் சித்தர் முனிசெய்யும்வேதை, சாத்தலுடன்கருவானில்ாண்டான்பாரு சாங்க முடன் பின்னொருவர் காணுவாரோ, நீத்தலுடன் விட்டகுறை நேர்ந் தோன்காண்பான் நீனிலத்தில் மற்றொருவர்காணாரமே. ருகூங

ஆமேதான் செந்தூரங் குன்றியுண்ணு அப்பனே காயாதிகற்ப மாச்சு, தாமேதான்சமாதிக்கு யிடமுமில்லை தாக்கில்லை நோக்கில்லை தேகம்போகா, வாமேதான்வாசியதுகீழ்நோக்காகும் வளமானயோகத் திலிருக்கலாகும், போமேதான்தேகமதுகற்றாணுகும் போக்கானமே னிபது சண்ணுதன்றே. ருகூச

அயச்செந்தூரம்.

சண்ணுதுயின்னமொருபாகம்கேளு சார்வானலோகமதுசெந்தூ த்ந்தான், பண்ணுதுபண்ணுவார் மாந்தரப்பா பாரினிலேசித்தர்கைம றைப்புகாணுர், தண்ணமுடன்காலாங்கிநாதர்பாதம்தாக்குடனேயான் வணங்கிகூறலுற்றேன், வண்ணருடனயமதுவும்ராவிமைந்தா வளமை யுடன்றான்செய்தவகைதான்கேளே. ருகூரு

வகையான லோகமது சேர்தானப்பா வாகுடனே தானெடுத்து சாற்றக்கேளு, தொகையான சினமென்ற காரந்தன்னல் துப்புரவாய்

தானரைத்து கழுவிப்போடு, தகையானபால்நண்டுசாமம்நாலு தாக்குடனே தானரைப்பாய் மைந்தாகேளு, பகையானபில்லைதன்னைரவியிற் போடுபாகமுடன் ஒட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்யே. ௫௬௬

செய்யவே புடமதுதான் கோழியாகசெப்புகிறேன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, உய்யவே பத்துபுடமிப்படியே போடு வுத்தமனே பின்னாலே சாற்றக்கேளு, பையவே சூதமென்ற ராஜாதன்னைப் பாகமுடன்சரிகாலால் சேர்த்துக்கொண்டு நையவேதானரைப்பாய் முன் மூலியாலே நயமுடனேபில்லைதட்டிக் காயப்போடே- ௫௬௭

காய்ந்தபின்பு தானெடுத்து மாணாகேளு கருவாகதளவாயாஞ் சட்டிதனனில், ஆய்ந்தபிதாருவுப்பதனை மைபோலாக்கி வப்பனேசட்டிதனில் கீழேபோட்டு, மாய்ந்தலுடன் பில்லைதன்னை நடுமையத்தில் மாற்கமுடன் தானமைத்துமன்னாபாரு, பாய்ந்தலுடன் மேலுமந்த வுப்பைக்கொட்டிபதமுடனேசீலைபது வலுவாயச்செய்யே. ()

செய்துமே வாலுகையி லடுப்பிலேற்றி செம்மையுடன் தானெரிப்பாறுசாமம், பெய்துமே யாறினபின்னெடுத்துப்பாரு பேறான செந்தூரமுருக்கம்பூவாம், நைதுமேசெந்தூரமெடுத்துப்பாரு நாதாக்கள் முறையதுதான் சொல்லப்போமோ, கொய்துமேசெந்தூரம் பதனம் பண்ணு கொப்பெனவே வேதைமுகம் செப்பக்கேளே. ()

செப்பவென்றால் செந்தூரம் வெள்ளியாறுசிவப்பான செம்பதுவும் செம்புநாலு, ஒப்பவேதங்கமது ஒன்றுகூட்டிவுவமையுடன்றானுருக்கி குருவொன்றீய, மெப்பவேகரிபோல யிருக்கும்பாரு மேன்மையுடன் காரமிட்டு வூதிப்போடு, அப்பவே பொன்னுமதுமாற்றுகாணுமப்பனே யெட்டறையுமாகுந்தானே. ௫௭0

அபரேக்செந்தூரம்.

அதிகமாமின்னமொரு கருமானங்கேள் அப்பனே மாணாக்கன் பிழைக்கவென்று, துதிதமுடன் நீதமது நவநீதந்தான் சுத்தமுடன் வெண்ணையதுயெடுத்துப்பாரு, கதிதமுள்ளவெண்ணையது சேர்தானென்று கருவாகவெடியுப்பு சேர்தானென்று, புதிதமுள்ள கெந்தியது சேர்தானென்று புகான எருக்கன்பால் தன்னாலாட்டே. ()

ஆட்டவே பனிரண்டு சாமந்தானுமப்பனே வெண்ணெய்போல் பில்லைதட்டி, மாட்டடாபில்லைபது ரவியிற்போடுமயங்காதே மன்னவனேஒட்டிவிட்டு, மூட்டடாசீலைபது வலுவாய்ச்செய்துமூர்க்கமுடன்

கெஜமென்றபுடத்திற்போட்டு, தீட்டடா பின்னுமந்தளருக்கன்பாலால் திறமாகதானரைப்பாய் சாமம்நாலே. ௫௭௨

நாலானசாமமது வரைத்தபோது நாயகனே பில்லையது காயவைத்து, தாலானரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு தகைமையுடன் ஒட்டிவிட்டு சீலெசெய்து, மேலானபுடமதுவும்கெஜமேபாகு முத்தமனே யாறின பின்னெடுத்துப்பாரு, பாலான பற்பம்போலிருக்கும் பாரு பாலகனே யிப்படியே பத்துபோடே. ௫௭௩

போடையிலேதசபுடமுந்தீர்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்காரமென்றதும்படபூண்டு, தேடையிலே தானரைப்பாயாறு சாமம்தெளிவாக பில்லைபது தட்டிமைந்தா, மேடையிலே ரவிதனிலே காயவைத்துமேன்மையுடன் ஒட்டிவிட்டுச்சீலெசெய்து, கூடையிலேபுடமதுதான் கெசமேயாகும் கொற்றவனேபுடமாறி யெடுத்துப்பாரே. ௫௭௪

பாற்கையிலே பற்பமது சிவப்புகொஞ்சம் பார்த்திவனேயிதிற்பத்துபுடமும்போடு, சேர்க்கையிலே புடமதுவுந் தீர்ந்தபின்பு செயலான மூலிபதுசொல்லக்கேளு, மூர்க்கமுடன் பொன்னுவாவரை தான் மூலிமியன்மையுடன் ரனைப்பாய் எட்டுசாமம், தீர்க்கமுளன்றுனரைத்துபில்லைதட்டி திறளாகரவிதனிலேகாயப்போடே. ()

காய்ந்தபின்பு ஒட்டிவிட்டுச் சீலெசெய்து கனமாகநூரெருவிற் புடத்தைப்போடு, மாய்ந்தபின்பு தீயாறியெடுத்துப்பாரு மன்னவனேசெந்தூரம் வர்ணம்காணும் சாய்ந்தலுடன் யிப்படியேபத்துபோடு சார்பாகபுடமதுவுந் தீர்ந்தபின்பு, எய்தலுடனுதாமாம் வேங்கை தன்னெலழலாகதானரைப்பாய சாமம்வெணமே.

ரண்டானசாமமது வரைத்தபோது எழிலான பில்லையதுதட்டிமைந்தா, திரண்டான ரவிதனிலேகாயவைத்துதிறமாக ஒட்டிவிட்டுச் சீலெசெய்து, கண்டானபுடமதும் வராட்டிநூறு கவனமுடன் போட்டுவரசெந்தூரிக்கும், தண்டான புடமதுவும் பத்துபோடு தாக்கானசெந்தூரிக்கும், தண்டானபுடமதுவும் பத்துபோடு தாக்கான செந்தூரம் சிவப்புகாணே. ௫௭௭

காணவேசெந்தூரமென்ன சொல்வேன்கடிதானரசமதுதான்மடியுபட்டும், தோணவே புடமதுவும் செப்பக்கேளு துறையுடனே சாரமென்றசெயநீர் தன்னால், மாணவே தானரைப்பா யாறுசாமம மாற்கமுடன்பில்லைதட்டிகாயவைத்து, ஊணவே ஒட்டிவிட்டுச் சீலெசெய்து வுத்தமனே நூரெருவிற்புடந்தான்போடே. ௫௭௮

போட்டவுடன் செந்தூரமருணன்போலாம் பொங்கமுடனிதிற்
பத்துபுடந்தான்போடு, நீட்டமுடன் செந்தூரங்குற்றம் நீங்கிநிலையான
சுல்லிதனையடைக்கும்பாரு, தாட்டிகமாய் பரிட்சிக்கவிபரங்கேளு தகை
மையுடன்மண்பாண்டந்தன்னை வாங்கி, மாட்சிமையாய் பாண்டத்தில்
துவாரமிட்டு மாட்டடா தொட்டியென்ற பாண்டம்வைப்பே ௫௭௯

வைக்கவேதொட்டியென்ற பாண்டந்தன்னில் மன்னமனே சில்லி
யென்றபாண்டந்தன்னை, வைக்கவேசலம்விட்டு செந்தூரத்தைமடங்கா
மல்பணவிடைதான் பாண்டத்துள்ளே, வைக்கவே செந்தூரம் போட்
டபோது வளமான துவாரமதுவடையும்பாரு, வைக்கவேசெந்தூரம்
பரிட்சைகாட்டி மாட்டடாரோகமென்றபிழிவுதானே. ௫௮௦

இழிவானநீரிழிவுமதுமேகத்தான் யெழிலானமேகமது யிருபத்
தொன்றும், பழியாமலனுபான மெதிலுண்டாகும் பறக்குமடாரோக
மென்ற கசரோகம்போம், வழியானசெந்தூரம் பரிட்சைகாட்டு மயங்
காமல்ராசரிடம் சென்றுநீயும், சுழியானசுழிமுனையும் வாசிபார்த்து
சுந்தரனேவடகலையில் சென்றிடாயே. ௫௮௧

சென்றுமேராசனிடஞ் சென்றுநீயும் சிறப்புடனே செந்தூரம்பரி
ட்சைகாட்டி, குன்றியதளவாகத்தான்கொடுத்து கொற்றவற்கு பத்தி
யமுமில்லாமல்றான், வென்றுமேபவரிடத்தில்பிணிகள் தீர்த்து வேண
வுபசாரமுடன் நிதியும்பெற்று, நன்றலுடன்சோடசோவுபசாரந்தன்
னால் நாயகனே தண்டிகையுந் தருவார்பாரே. ௫௮௨

தானேதான்சென்றவிடஞ் சிறப்புமுண்டுதாரணியில்யாந்தமெல்
லாம்பிரமைகொள்வார், வேனானசித்துமுனிரிஷியென்பார்கள் வேதாந்
தசித்தாந்தகுருவென்பார்கள், கோனாஃதத்துவத்தில் கடந்தஞானி
கொற்றவர்க்குவுகந்ததொருமகத்துவேன்பார், தேனானமனோன்மணி
யுங்கடாட்சிப்பாளே தேர்வேந்தராபமெல்லாம்தியங்குவாரே. ௫௮௩

தியங்குவாராசமுடிமன்னரெல்லாம் திறமையுடன் கைகண்டபா
ண்டியன்றான், மயங்குவார்பூதலத்தில் ராசயோகன் மாநிலத்தில்தன்
வந்திரியிவனென்பார்கள், தயங்கவேவசத்திபனாவதாரன்றான் தார
ணியில் யிவன்போல சித்தனுண்டோ, பயங்கமுடன் பலபலவாய்ச்
சொல்லிக்கொள்வார் பூதலத்தில் நீயுமொருசித்தனாமே. ௫௮௪

சித்தர்களுமுனைக்கண்டு பிரமிப்பார்கள் சிறப்புடனே வந்தனுக்கு
யின்னஞ்சொல்வார், பத்தியுடன் ஞானோபதேசஞ் சொல்வார்பாக

முடன்கைமுறைபு மனந்தஞ்சொல்வார், முத்திபெரும்வழிதனையேகா ட்டுவார்கள் முயலானசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, சத்தியத்தைமற வாமல்தருமவானால் தாரணியிலென்னாலுந்தழைப்பாய்தானே.

உப்புக் கட்டு.

தழைக்கவேயின்ன மொருகருமானங்கேள் தாரணியில்மானிடர் கள்செய்யமாட்டார், பிழைக்கவே வேண்டுதற்கு யின்னஞ்சொல்வோம் புகழானகல்லுப்புசேர்தானொன்று, முழைக்கவேகுழுக்கல்லில்தன்னி லிட்டு முயற்சியுடன் தானரைக்கவிபரங்கேளு, மழைக்களிலேபூர்க்கு மந்தகாளான்தன்னை மாற்கமுடன்கொண்டுவந்து சலத்தைவாங்கே.

வாங்கியேசலமென்னுஞ் செயநீராலே வளமையுடன்றானரைப் பாய்பத்துநாள்தான், தூங்கியேதிரியாதேமைந்தாபாரு துரையுடனே மைபோலவரைத்துமேதான், ஏங்கியேபோகாமல்பில்லைதட்டி எழிலா கரவிதனிலேகாயவைத்து, ஓட்டியேயூட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்து வுத்தம னேகோழியென்றபுடத்தைப்போடே, ருஅஎ

புட்மதுதானாறியபின்னெடுத்துப்பாரு புகழானகல்லுப்புக் கட் டிப்போகும், திடமுடனே பின்னுமந்தசெயநீராலே தீவிரமாயதான் ரைப்பரிய்நாலுசாமம், தடமுடனேமைபோலபரைத்துபாலா சார்புட னேபில்லைதட்டிகாயவைத்து, மட்டமுடனேவோட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்து மபங்காமல்முன்போலபுடத்தைப்போடே. ருஅஅ

போடவேபுடமதுதானாறிப்பின்பு பொங்கமுடன்றானெடுத்துபார் க்கும்போது, நீடவேபற்பமதுயென்னசொல்வேன் நிலையானநீருக்கும னலுமேகா, சூடவேபின்னுமந்தசெயநீராலே சூட்சமுடன்பத்துபுடந் தீர்ந்தாயானால், தேடவேபற்பமதுயென்னசொல்வேன் தேசத்தில்கிட் டாதுசிவயோகிக்கே. ருஅகூ

சிவயோசி பொய்த்தண்மை.

சிவயோகியென்றாலே மெத்தவுண்டுசிவன்தனையேகண்டவர்போ ல்வார்த்தைசொல்வார், தவயோகிபோல் ஒருவேஷம் பூண்டு சர்வகலை யரிந்ததொருஞானிபோல், பவங்கண்டரிஷியென்று பெயருக்கொண்டு பாரினிலேபசப்பிபல்லோ பொருள்தான்கொள்வார், சவம்போல்மூச் சிதனை யடக்கிக்கொண்டு தாரணியில்பிர்மைகொள்ள நடப்பார்தாமே.

தாமானபற்பத்தைசெய்யமாட்டார்தாக்கானகருக்குருவைக்காண மாட்டார், பேயானிபோலவெகுபேச்சிசொல்வார் பேச்சிக்குமுன்பாக

பாட்டுசொல்வார், சாமானியபுருஷனென்றுவார்த்தைசொல்வார்சாற்ற லுடன்தூஷணைகள் மிகவுஞ்சொல்லுவார், நாமானசாத்திரங்களதிகம் பேசி நாணியேதலைகுனிந்துநடுங்குவாரே. ருகக

நடுங்குவார்பற்பத்தின்னேர்மைகாணார் நாட்டிலேயாம்கண்டவள மையப்பா, அடுங்கவேபற்பத்தைகண்டாராய்ந்து அப்பனேநாமுரைத் தோமவனியோர்க்கு, தடுக்கவேபற்பத்தை செம்பிலீயசண்ணுமேலுக லென்றநாற்றம்போகும், ஒடுங்கவேபத்துக்கு ஒன்றுதானு முத்தம னேகுருதனையேதாக்கிடாயே. ருகஉ

தாக்கவேரவிதானுங் கட்டிப்போகும் தகைமையுடன் செம்பதுவு மூறலேகி, நோக்கமுடன்செம்பதுவும்வரணங்காட்டும் நோராகவசம்பு நிகர்வெள்ளிசேர்த்து, பாக்கவேவந்திடைக்குத் தங்கஞ்சேர்த்துப்பா ண்மையுடன்தானுருக்கி யெடுப்பாயானல் தூக்கமுடன்மாற்றதுவுமிகவு மாகி துப்புறவாய் த்ங்கமதுகானும்பாரே. ருகங

காணவேபற்பத்தையனுபானத்தில் பணிவிடைதான் மண்டலங் கள்கொண்டுவந்தால், தோணவேகுன்மமென்ற தெட்டும்போகும்தோ ற்றுதவாய்வென்ற தெண்பதும்போம் நாணவேபாண்டுவகை யாறுந் தீரும்நாடாது சூலைபதினெட்டும்போகும், வேணவேமகோதரம் பீலி கையும்போகும் விருப்பமுடன்வயிற்றுவலிவிம்மல்போமே. ருகச

போமேதான்குடற்பிறட்டால் வாய்நீரூறல் குடல்வாதமனூர்வா தம்பட்சவாதம், ஏமேதான்கண்டவலிகவுசுகட்டி வீக்கமுடன்நீரும்பல் விக்கல்போகும், தேமேதான்பித்தமென்றநாற்பதும்போம் திரளான மலட்டுவலிகுடைச்சல்தீரும், நாமேதான்சொன்னபடியுப்பின் மார்க் கம் நாதாக்கள்சொல்லவில்லை நாம்சொன்னேமே. ருகரு

சொன்னேமேசித்தர்முனிசித்தர்தாமும் சூட்சாதி சூட்சமதைம றைத்துப்போட்டார், என்னைப்போலுப்பினிட மார்க்கந்தன்னை எடுத் துரைத்தார்நாதாக்களாருமில்லை, தன்னைப்போல்வெகுளியதாய்சொல் லிப்போட்டு தாறுமாறுகவல்மலா மரைத்துப் போட்டார், இன்னம் வெகுகைமமைப்புகண்டுதேர்ந்து எடுத்துரைத்தே னுப்பினிடமார்க்கந் தானே, ருகசு

தானனவுப்புதன்னைக் கொண்டபோது தாக்கானதேகமதுகற்று றாகும், கோனனயெனவையர் காலாங்கிநாதர் குருபதத்தையான்வ

ணங்கிபாடிவைத்தேன், தேனானவின்னால்தான்குருநூலாகும் திரட்டிவைத்தேன் னேழாயிரக்காண்டமப்பா,பானானபாரபரியைமனதிலுன்னி பாடிவைத்தேன்சீனபதிதேசத்தார்க்கே. ௫௯௭

தேசமென்றால்தேசமதுசொல்லப்போமே தேசத்தில்சீனபதிக்கிணையூடுண்டோ, மோசமில்லைபவரிடத்தில் மாந்தரப்பா முடிசாய்ந்த மன்னர்முதல்குருக்கள்தாமும், பசாமுடன்பட்ச முண்டுவருளுமுண்டு பாரினிலே யவர்க்கீடுசொல்லப்போமோ, நேசமுடன்சத்தியத்தைதகை விடாதார் நீணிலத்தில்சீனபதிமாந்தர்தாமே. ௫௯௮

தங்கச்செம்பு.

தாமான இன்னமொரு சூட்சம்பாரு தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, கோமானகெந்தகமும் சூதந்தானும் கொடிதான சாரமுடன்நிமிளைதானும், காமானகாரமுடன்சினந்தானும் கருவான கண்டருடன் தொட்டிதானும், நாமானசாக்கெல்லாஞ் சரியாய்த்தூக்கி நளினமுடன்தானரைப்பாய் பழச்சாற்றாலே. ௫௯௯

அரைக்கையிலே நாற்சாமமறைத்தபோது அப்பனேமெழுகது போலாகும்பாரு, திரைக்கவேகலசமென்றபாண்டந் தன்னில்திறமுடனே தானடைத்து மைந்தாகேளு, கரைப்புடனேமேலதனில் ரவியால் மூடிகளிப்பென்றமண்ணதனால் சீலைசெய்து, முறைப்படியேகவுதாரி புடத்தைபோடு மோசமில்லைபதங்கமது யேறும்பாரே. ௬00

பாரேதான்பதங்கமது பென்னசொல்வேன் பாரினிலேகருவாளி செய்வான்பாரு. நேரேதான்பதங்கமதைகுழக்கல்லிட்டு நினைவாக வந்திடைக்கி கெந்திசேர்த்து, கூரேதான்வந்திடைக்கி பாதிசூதம் குறிப்பாகதானரைப்பாய்செபநீர்தன்னால் சாரேதான்மெழுகுபோலரைத்து புன்பு சட்டமுடன்பின்னுமந்தகலசமேற்றே. ௬0௧

எற்றவேகலசம்வாய் ரவியினால் யெழிலாகமூடியல்லோ சீலைசெய்துப்போற்றியேமனோன்மணியை தியானித்தேதான்பொலிவாக முன்போலபுடத்தைப்போடு, காற்றில்லாவிடந்தனிலே புடந்தான்போடு கறுப்பானபதங்கமதுமேலேதாவும் ஆற்றியேயுடமாறியெடுத்துப்பாரு யப்பனேபதங்கமதுசொல்லொண்ணாதே. ௬0௨

சொல்லவென்றால்நாவில்லைபாவுமில்லை சூட்சாதிசூட்சமெல்லாம் சூதத்தாட்டம். வெல்லவேபதங்கமதை எடுத்துக்கொண்டு விருப்ப

முடன் பரணைக்குள் பதனம்பண்ணு, கொல்லவே தங்கமது களஞ்சி யொன்று கூரானபதங்கமதுசரிநேரொக்க, மெல்லவேமூசைதனிலடை த்துமைந்தா மேன்மையுடன்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்யே. ௩௦௩

செய்யவேசீலைபது வனுவாய்செய்து செப்பமுடன்சரவுலையில்வை த்தியூது, பையவேதீயாரி எடுத்துப்பின்பு பக்குவமாய்மூசை தனையுடை த்துப்பாரு, மெய்யானயேமமதுசெப்புமாகும் மேன்மையுடன் செம்பு தனையெடுத்துப்பாலா, துய்யவேபதினுலுக்கொன்றுசேறு துப்புரவாய் மாற்றுறுகாணுந்தானே. ௩௦௪

காணவென்றால்வாதவித்தைதலகுளிலாச்சோ கண்டவர்கள்விண்ட வர்களாருமில்லை, தோணுதசாக்கெடுத்து வூதிபென்ன தொல்லுலகில் கேட்டவர்கள் கோடாகோடி, சாணன கைப்பொருள்போல் வாய்க்கு மோசொல் சண்டாளதுரோகிகட்குவாய்க்காதன்று, வீணுகத்தானலே ந்துசுட்டுக்கெட்டு வீணிலேமடிந்தவர்கள்கோடியாமே. ௩௦௫

விங்ககட்டு.

கோடியரமின்ன்மொருகருமானங்கேள் கொட்டினேன்வாதமென் றகட்டைதானும், தேடியேயலைந்தாலுங் கிட்டுமோசொல் தெளிவான லிங்கமதுகளஞ்சிபத்து, வாடியேதிரியாதே மன்னுகேளு வளமாகச் சொல்லுகிறேன் லிங்கப்போக்கு, நீடியேபாவையர் மூன்றுநாளு நினை வாகமுழுகிடவேயூறப்போடே ௩௦௬

போடேதான்மூன்றுநாள்சென்றபின்பு பொங்கமுடன் தானெடுத் துகேனில்தானும், நீடவேமூன்றுநாளூறப்போடு அப்பனேலிங்கமது சுத்தியாச்சு, கூடவேலிங்கமதை வின்னுமப்பா குமுறவே வெள்ளுள் ளிச்சாற்றினுலே, ஆடவேமூன்றுநாளூறப்போடு அப்பனேலிங்கமது சுத்தியாச்சே. ௩௦௭

ஆச்சென்றுவிடுகாதே மன்னுகேளு வப்பனேலிங்கமதை யெடுத் துக்கொண்டு, பாச்சலென்ற யெரிகாலன்பாலினுலே பாங்குபெறநாற் சாமஞ்சுறுக்குதாக்கு, காச்சலுடன்லிங்கமதுகட்டிப்போகும் கருவான லிங்கமதுவேதையாகும், பேச்சில்லைவவதைமுகம்யாருங்காணுர் போரா னலிங்கத்தின்போக்குதானே. ௩௦௮

போக்கான லிக்கத்துக் குறுதிசொல்வேன் பொலிவான வெள்ளி யதுயாறுமாறும், தாக்கானசெம்பதுவும்நாலுமாகும் தகைமையுடன்

ரூனுருக்கிகுருவொன்றிய, தூக்கானநிறையுடனேபாரங்காணும் துறை துறையோடும் முறையோடும் வூதிப்போடு, காப்பான வெள்ளியதுநிற் கும்பாரு கனகமதுமாற்றதுவு மாறுமாமே. சு0சு

ஆறுனமாற்றதுவுமிகவுமாகி அப்பனேபுடத்துக்குவுறுதிதங்கம், வாறுனவாரடித்துபுடத்தைப்போட வளமையுடன் தங்கமதுபிறங்கும் பாரு, கூறுனதங்கமது பென்னசொல்வேன் கொற்றவனே சிவயோகி முறுதிகாண்பான், நேரானதங்கமது பிறவியென்பார் நேர்மையுடன் செய்பவனேவாதியாமே. சுக0

வாதியாமென்றதற்கு வகுப்புகேளு வாகானலிங்கமதைகொடுக் கக்கேளு, சோதியாமேனியது சாமுங்கண்டால் துப்புரவாம் சன்னி முதல்கொடுக்கலாகும், நீதியுடன்பத்தியமு மில்லைகண்டீர் நிலையான முதல்வாயுபோகும், பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்மேல் பத்தியு டன்சத்தியமாய்சொல்லிட்டேனே. சுகக

பூரக்கட்டுவேதை.

சொல்லவே பூரமென்ற கட்டைதாலும் சூட்சமுடன் தாமுரைப் போமைந்தாகேளு, வெல்லவே பூரமது லொண்டுவந்து வேகமுடன் முலைப்பாலிலூறப்போடு, கொல்லவேமூலிபதுகேளுமைந்தா கொடிதா னவாடுதிண்ணுமூலிதானும், புல்லவேசுறுக்கதுதா னுலுசாமம் புகழ வேகான்கொடுக்கவிபரங்கேளே. சுகஉ

கேளேதான்மற்றுநாள் பின்னுங்கேளு கெடியான யிண்டிலையுஞ் சாமம்நாலு, தாளேதான்பிரட்டியதைசுறுக்குதாக்கு சாங்கமுடன்கட் டியதுயிறுகிக்காட்டும், பாளேதான்போகாமல் வதைவேளைச்சார் பாக முடன்பின்னுமதுசாமம்நாலு, வீளேதான் சுறுக்கிடவே பின்னுங்கட் டும் வேதாந்தத்தாயினதுகடாட்சந்தானே. சுகங

தானனபூரமதுசாற்றக்கேளு தயையுடனேகாரமென்ற படிகாரந் தான், மானனபூரத்துககிரட்டிமைந்தா மன்னவனே வாறுவகைசெய நீர்தன்னல், பானனவெண்ணெயதுபோலேயாக்கி பாலகனேபூரத்துக் கங்கிபூட்டி, கோனனகவசமது வலுவாய்ச்செய்து கொற்லவனோவித னிலேகாயப்போடே. சுகச

போடவேசீலையது காய்ந்தபின்பு பொலிவாகப்பத்தெருவிற்புடத் தைப்போடு, நீடவே புடமதுவுமாறிப்பாரு நித்தமுடன் பூரமதுபொ ருமிக் கடடும், கூடவே கட்டிதனை யெடுத்துக்கொண்டு கோளாறு

நேராமல்சட்டிக்குள்ளே. நீடவேயுப்புதனைசட்டிக்குள்ளே நிறையவே பாதிநடுமையம்வையே. ௬௧௫

வைக்கவேயேனுமந்த வுப்பைக்கொட்டி மறவாமல் மேற்சட்டிக் கொண்டுமூடி, துப்புரவாய்சீலைபதுவனுவாய்ச்செய்து துடியானவானு கைபிலெரிப்பாயப்பா, தப்பாமல்சாமமதுளட்டுசாமம் சாங்கமுடன்று ணெரிப்பால் பான்மையாக, குப்புரவாயாறிபபின் னெடுத்துப்பாரு குணமானபூரமதுபற்பமாச்சே. ௬௧௬

ஆச்சென்றுவிடுகாதேயன்பாய்கேளு அப்பனேவெள்ளியது எழு மாகும், மாச்சலென்றசெம்பதனுமூன்றேபாகும் மகத்தானகுகைதனி லேயுருக்கியப்பா, காச்சலுடன்பத்துக்குலன்றுபூரம் கருவாகத்தானு ருக்கிகொடுத்துபாற்க, பேச்சொன்று மில்லையப்பா பொன்னேயாகும் பொன்னவனேமாற்றதுவுமாகும்பாரே. ௬௧௭

பாரேதான்கரியோட்டி லூதிப்போடு பாங்கானசெம்பதுவும் நீங் கியேதான். நேரேதான்வெள்ளியதுஎடைதானிற்கும் நேர்மையுடனி ரண்டுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து, வேரேதான்வாரடித்துபுடத்தைபோடு வாகானதங்கமதுயுறங்கும்பாரு, சீரேதான் பிறப்பென்ற தங்கமப்பா தேசத்திற்கிட்டாதுபுண்ணியற்கே. ௬௧௮

புண்ணியத்தாலிவ் வேதைவாய்க்குமல்லால் புகழானபூரமென்ற பற்பநதனை, திண்ணமுடனறுமாற்றுமாணிக்கமப்பா திறமாகமட்ட மென்ற பொன்னுமாகும், வண்ணமுடன்தகடடித்து களஞ்சியப்பா வாகுடனேகுன்றியதுவுமீராலே, வண்ணமுடன்தான்குழைத்துத டவிப்போடு தகைமையுடன்மாற்றதுவுமுபருங்காணே. ()

காணவேபூரமதுகுன்றிதானும் கருவாகத்தானெடுத்து வனுபா னத்தில், தோணவேகொண்டாக்கால்வாம்வுபோகும் தோற்றமுடன் மேகமென்றதிருபதும்பேர்ம், வேணவேசூலையொடு விம்மல்போகும் மிக்கானவயிறுவலிபொருமல்தீரும், சீனமுடன்வக்கினியாமந்தந்தீரும் சிறப்பானகுன்மமுதல் சொரிகள்போமே. ௬௨0

போகுமேகசரோகமெல்லாம்போகும் பொல்லாதசயரோகமேகு ம்பாரு, ஏகுமேசில்விஷபாகமனைத்தும் போகும் யெழிலானபாண்டு முதல்கசிவுபோகும், சாகுமேவிக்கமுதல்ரணங்கள்போகும் தாழ்வா னரோகமுதல்மூலம்போகும், வேகுமேபுணிகளெல்லாஞ் சடலம்வி ட்டு வேகமுடன் தீருமென்றுவறைந்திட்டானே. ௬௨௧

பஞ்சபூதசெந்தூரம்.

வரைந்திட்டேன் பஞ்சபூதம் சொல்லக்கேளு வகையானலோகமதுவஞ்சுங்கூட்டி, துரைந்திட்டேன் தங்கமது ஒன்றேயாகும், துறையானவங்கமதுவொன் றேயாகும், பரைந்திட்டசெம்பதுவுமொன்றேயாகும் பாலகனேயிரும்பதுவு மொன்றேயாகும், கறைந்திட்ட நாகமது நான்கேயாகும் கருவானலோகமதுவஞ்சுங்கூட்டே. ()

கூட்டியேதானுருக்கிஉடுத்துப்பாரு கூறுவேன்கிராசமது சாற்ற கேளு, தாட்டிகமாயரிதாரம்களஞ்சிபாறு தாக்குவாய்கிராசமது தன்னிலீவாம் வாட்டமுடன்மளங்கமது போலேபாகும் வாகானகளங்கமதுசிவப்புசெய்ப, மாட்டிமையாய்சூதமென்றராஜாதன்னை மயங்காமல் கெந்தியதுஒக்கக்கூட்டே. கூஉ௩

கூட்டியேசெந்தூரம் செய்யக்கேளும், குறிப்பானபாண்டமது கொண்டுவந்து, நாட்டமுடன்வப்புதனைக்கீழ்மேலிட்டு நளினமுடன் நடுமையம்காரமிட்டு, வாட்னமுடனகெந்தியதுமேலேபோட்டுவளமாக நடுமையம்சூதமிட்டு, தீட்டமுடன்மேலுமந்த வுப்பைக்கொட்டி திறமாகமேல்மூடிசீலைசெய்யே. கூஉச

செய்யவேரவிதனிலேகாயவைத்து சிறப்பாகவாலுகையினடுப்பிலேத்தி, உப்பவேதீமூட்டுஎட்டுசாம முத்தமனேதானெரிப்பாம்மைந்தாகேளு, பையவேயாறினபின்னெடுத்துப்பாரு பாகமுடன்செந்தூரமாகுமப்பா, தொம்யவேசெந்தூரங்களங்குபாதி துறையோடு முறையோடுமரைத்திடாயே. கூஉ௫

அரைக்கையிலேதும்பையென்றபூண்டினாலே அப்பனேநாற்சாமரைத்தபோது, நிரைக்கையிலேமனம்போலாகும்பாரு நேர்மையுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து, திரக்கமுடன்கல்வத்திற்பொடியாய்ச்செய்து திறமுடனேகாசியென்ற குப்பிதானும், வரைக்கமுடன் குப்பிக்குச் சீலையேழு வாகுடனேவாலைவிட்டுச்சீலைசெய்யே. கூஉசு

சீலையதுசெய்துபின்பு பின்னுங்கேளு செழிம்புடனே மருந்தையெல்லாங்குப்பியிட்டு, வாலையென்லு மனோன்மணியை திடான்கொண்டு மறவாமல்மாக்கல்லுகொண்டுமூடி, பாலையுடன்சட்டிதனில்மணல்தான்கொட்டி பாலகனேநடுமையம்குப்பிவைத்து, ஆலையென்னும் வாலுகையிலடுப்பிலேற்றி வப்பனேயேழுநாளெரித்திடாயே. கூஉஎ

எரிக்கையிலேசெந்தூர மருணன்போலா மெழிலானமுருக்கன்பூ நிறம்போலாகும், அரிக்கையுடன்செந்தூரமெடுத்துப்பாரு அப்பனே சிசாவிற்பதனம்பண்ணு, தரிக்கமுடன்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக் கொன்று தயையுடனே தானுநக்கிகுருவொன்றீய, பரிக்கமுடன் தானுருக்கி வாங்கிக்கொள்ளு பாலகனேகரியோட்டிலூதிப்போடே. ௯௨௫

ஊதிப்பார்மாற்றதுவுமாறுகாணு முத்தமனே தங்கமதுநாலுக் கொன்று, சாதியாங்குங்குலப்பூதங்கமப்பா சார்புடனேதான்சேர்த் துவாரடித்து, வாதியாம்புடமதுவுமாற்றுகாணும் மகத்தானவேதை யிதுவுறுதிதங்கம், பாதியாந்தங்கமதுயிரண்டுக்கொன்று பாகமுடன் மாற்றுறுசேர்த்துப்பாரே. ௯௨௬

சேர்க்கையிலேமாற்றதுவுஞ் சிவந்தபொன்னும் தெளிவானவர்ன மதுவதிகங்காட்டும், பார்க்கையிலேபிறவியதுபிரவிப்பொன்னல் பாரினிலேநாதாக்கள் ரிஷிகள்வேதை, தீர்க்கமுடன் கருவாளிசெய்வான் பாரு தீரமுடன்மற்றொருவர்செய்வாரோதான், மார்க்கமுடன்காலாங்கிபாதம்போற்றி மன்னவனேபாடிவைத்தேன்போகர்தாமே.

தாமானபாகமதுயாருஞ்செய்யார் தாரணியில்புத்தியுள்ளான்செய்வான்கண்டீர், சாமானவாதவித்தைவதிதவித்தை சாங்கமுடன்யோகவான்காணும்வித்தை, வாமானஞானவான்சிவயோகிக்கு வாகுடனே பலிக்குமல்லால்மற்றோர்க்கில்லை, தாமானமின்றிலார்க்குதவுமோசொல் துப்புரவாய்வித்தையதுபலிக்காதாமே. ௯௩௧

பலிக்காதுகாமிகட்கும் கர்மிகட்கும் பாங்குடனே பாவியென்ற சண்டாளர்க்கும், சொலிக்காதுயேகமென்றவித்தையப்பா சூட்சாதி சூட்சத்தைக்காணமாட்டார், ஒலிக்கவேபூரணத்தைமனதிலுன்னியுத் தமனேயெந்நாளுஞ்சிவயோகம்பார், கெலிக்கவே பிராணபந்தன்னிற் சென்று கெவனமுடன்குளிகைக்குவழிதான்தேடே. ௯௩௨

தேடவேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு தேசத்தில் வித்தையெல் லாங்கண்டுபாரு, நாடவேயிம்மருந்தைமைந்தாரு நளினமுடன்நெய் தேனிற்கொண்டுவந்தால், ஊடவேமேகமென்றதிருபதும்போ முத்த மனேயீளையதுகாசம்போகும், பாடவேபாண்டுவகையாறுந்தீரும் பாங் குடனேகுன்மமெட்டுந்திரும்பாரே. ௯௩௩

திருமேபீலிகையும்கவுசிக்கட்டி தீங்குசெய்யுஞ் சூலையதுவிட்டுப் போகும், கூருடனேவாயுவென்றதெண்பதும்போம் கொடிதானசயமு தலுமகன்லும்போகும், நேருமேமூலமுதல்பவுத்திரம்போம் நெடிதான

மந்தாரகாசம்போகும், பாருமேமேல்மூச்சுவாதம்போகும் பட்சமென்றவாதமதுகழன்றுபோமே. சுகுச

கழன்றுமேபோகுமதுசிலேத்மந்தானும் கண்ணிலுள்ளவியாதியெல்லாங்கதிகெட்டோடும், தழன்றுமேதேகமதுகற்றாணுகும் தகைமையுடன்யெந்நாளுமிருக்கலாகும், பழன்றுமேசமாதிக்குளிருக்கலாகும் பாரினிலேரீயுமொருசித்தனுவாய், அழன்றுமேபோகாதே விண்போகாதே அப்பனேதேகமதுகற்றாணுமே. சுகரு

கல்லானதுணதுபோலாகும்பாரு கருவாகவின்னமொருகருமானங்கேள், புல்லானவிருட்சமதுசொல்லக்கேளும் புகலரியமேருவுக்குவடபாகத்தில், கல்லானசித்தர்முனிவாசஞ்செய்யும் காடானகானென்றுகுகைதானுண்டு, செல்லானபுத்துகளுமனேகமுண்டு செயலானகாறுவோடையுண்டே. சுகசு

சோதிவிருட்சங் கண்டது.

உண்டானவிருட்சமதுபென்னசொல்வேன் உத்தமனேகானகத்துசோதியப்பா, திண்டானமரமதுதான்ரிஷிகள்சக்கம் திறளுடனேயம்மரமுமெத்தவுண்டு, செண்டானபுஷ்பமதுநீலவன்னம் செகசோதிநீலமப்பாகூறப்போமோ, வண்டானவண்டுகள்தான்கூட்டம்பாரு மகத்தானமரத்திணிடமேலேதானே. சுகஎ

தானனவண்டதுவுங்கீதம்பாடும் தாக்கானகீதமதுவோசைகாட்டும், கோனனகுருநாதர்சித்தாதாமும் குடியிருப்புயெங்நேரம்விருட்சந்தன்னில், தேனனமுனிகூட்டமெத்தவுண்டு தெளிவானகானகத்தில் விருட்சந்தன்னை. பானனபலரிஷிபுங்கண்டுதேர்ந்து பாரினிலேசித்தர்களுக்குரைத்தார்தாமே. சுகஅ

உரைத்தாரேசித்தர்களுங்கண்டுதேர்ந்து உத்தமனேமுனிகளுக்குரைத்தார்தாமும், நிறைத்தாரேசோதியின்றன் மகிமையெல்லாம் நீனிலத்தில் கண்டறிந்துவுளவுசொன்னர், வரைத்துமேசித்தர்களுங் கண்டாராய்ந்து வளமுடனேமையொன்றுசெய்தார்பாரு, முறைப்படியேமையதனைசொல்லக்கேளுமுத்தமனேமாணுக்கள்பிழைக்கத்தானே

சோதிவிருட்ச மை.

தானனவின்னமொருகருமானங்கேள் தயவுடனே சொல்லுகிறேன் மைந்தாபாரு, கோனனகமலமுனி சொல்லில்லைகுவலயத்தில்

சித்தர்களுமநேகஞ்சொன்னர், வேனுனவென்னூல்போலாருஞ்சொல்
வார் தேசத்தில்மானிடற்குதெளிவாய்ச்சொன்னேன், பானுனவிருட்
சத்தின்பட்டைதானும் பாகமுடன்கொண்டுமேதயிலம்வாங்கே. கூச0

வாங்கவெனறுல் தயிலமதுசொல்லக்கேளு வா நானமரவெட்டை
சமனதாக, தூங்கியேதிரியாதேமன்னுபாரு துறையோடு முறையோடு
செப்பக்கேளு, வாங்கியேகுழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு மாற்கமுடன்
ததிலரைக்க விபரங்கேளு, எங்கியேபோகாமல்தயிலந்தன்னில் யென்
மகனேபுழுகோடு உரமுங்கூட்டே. கூசக

கூட்டியேசூதமுடன் குழியானைக்கண் கொற்றவனே கரும்பூனை
கண்ணுதானும், மாட்டியே தேவாங்கு கண்ணுங்கூட்டி மயங்காமல்
சுழல்வண்டுதானுஞ்சேர்த்து, தாட்டிகமாய்கஸ்தூரிபூரந்தானும் தான்
கலந்து தயிலமதிலரைப்பாயப்பா, வாட்டமுடன் றனரைக்க மைபோ
லாகு மன்னவனேமைபோலேயாகும்பாரே. கூசஉ

பாரேதான் மையெடுத்து பதனம்பண்ணு பாகமுடன் போக்கு
வகைசொல்லக்கேளு, நேரேதான்மையதனை குன்றிதானும் நேர்மை
யுடன்வுள்ளங்கைதன்னில்வைத்து, தீரேதான்மனோன்மணியை தியா
னித்தேதான் திறமுடனேமைபதனைப் பார்க் ம்போது, ஊரேதான்
பூமிதளமுள்ளதெல்லா முத்தமனேகண்ணுக்குதோற்றுந்தானே.

தோற்றமுடன்மையதனை பார்க்கும்போது தோன்றுமேபாதாள
நிதிகளெல்லாம், வேற்றுமைபாய்காண்பிக் கும்நிதிகளப்பா வெவ்வே
ருப்பிரிவுமுதலுளவுகாட்டும், போற்றமுடன்மைபதனை லலாடமீதில்
பொங்கமுடன்றன்திட்டிவருவாயானல், ஏற்றபொருளுந்தனுக்குகண்
ணிற்றேன்று மென்மகனேபுத்தியுளளான்செய்வான்தாமே.

தாமானமையதனலலாடம்பூண்டி தாரணியில்ராகரிடஞ்சென்று
யானுல், காமானமாகவல்லோவுந்தனுக்கு கடாட்சித்துமரியாதையாவு
ஞ்செய்து, வேமானமாகவல்லோநிதியுந்தந்து விருப்பமுடன்சோட
சோபசாரஞ்செய்து, தீமானமாகவல்லோசதாகாலந்தான் திகழுட
னேயேவலுக்குமுன்னிற்பாரே. கூசரு

நிற்கையிலேவுந்தனுக்குவகியமாகி நேர்மையுடன்சரிபீடம்தான்
கொடுப்பார், வற்கமுடன்கேட்டதெல்லாந் தான்கொடுத்து வாகுட
னேநாடுவளம்பூமியீவார், துற்கைமுதல் காளிபலபிடாரியாவும் துப்

புரவாயுந்தனுக்கு நடுங்கும்பாரு, அற்பமென்று நினையாதே மையின் வேகம் அப்பனேநாமுரைத்தோ முண்மைபாரே. ௬௪௬

இராக்காலம் ஆகாயத்தில் மண்டலங்காண்பது.

உண்மையாமின்னமொருகருமானய்கேள் உத்தமனேசொல்லுகி றேனுமைந்தாகேளு, தன்மையாமையதனை எடுத்துக்கொண்டு தகைமை யுடன்புருவத்தில்லைதான்திட்டி, கண்மையுடன் வாகாஷம் பார்க்கும் போது கனிவாகவேழுமண்டலமுந்தோன்றும், பன்மையாமாகாஷவதி சயங்கள் பாங்குடனேருன்தெரியும்பாருமேளோர்க்கே. ௬௪௭

பாரிலேலவதிசயங்கள்காணலாகும் பரிதிமதிவருந்ததிகள் பார்க்க லாகும், சீருடனேசத்தலோகங்களெல்லாம் சிறப்புடனேகண்ணிற்கு தோற்றுங்கண்டீர், தாருடனேயிதிகாசவித்தையெல்லாம் தாரணியி லென்னுளநம்பார்க்கவாகும், கூருடனேகாலாங்கிநாதர்பாதம் குறிப்பு டனேயான்வணங்கிகூறினேனே. ௬௪௮

கூறினேன்பல நூலுங்கண்டாராய்ந்து கொப்பனே சுளுக்குமுத லுளவுபார்த்து, தேறினேன் வைபாகம் செய்பாகந்தான் தெளிவாகக் கண்டறிந்துயில் நூல்தன்னை, மாரியே பிழைப்பதற்கு வழியுஞ்சொன் னேன் மகத்தானவேணதபிது ஆரையுஞ்சொன்னேன், மீறியேபோகா மல்விதியுஞ்சொன்னேன் மிக்கானகாண்டமேழாயிரந்தானே. ௬௪௯

தானனகாண்ட மேழாயிரந்தான் தாக்கான கருக்குருங் காண லாகும், பானனமாற்கமுத லறியலாகும் பாலகனே யின்னூல்போல் லாருஞ்சொல்லார், தேனனவின்னூல்தான் குருநூலாகும் தேர்ந்தெ டுத்தேதன்காண்டமிது சத்தகாண்டம், மானனமனோன்மணியாள்தேவி தானும் மகிழ்ச்சியுடன்றான்கேட்டுமகிழ்ந்திட்டாளே. ௬௫0

சாதிலிங்கக்கட்டு செந்தூரவேதை.

மகிழ்ந்ததொரு சாதிலிங்கமின்னம்பாரு மகத்தானலிங்கமொரு கட்டிவாங்கி, தகிழ்ந்ததொருகட்டிக்குசடகங்கேளு தாக்கான தாளக முஞ்சிலையும்கெந்தி, நெகிழ்ந்ததொருபெரிகாலன்பாலாலாட்டி நேர் மையுடன்றானரைப்பாயாறுசாமம், மகிழ்ந்துமேதானரைத்துக்கவசஞ் செய்து மார்க்கமுடன்சீலையதுவலுவாய்செய்யே. ௬௫௧

செய்யவேரவிதனிலேகாயவைதது செம்மையுடன் கோருபதுப் புடமதாக, துய்யவேவிதீமுட்டிப்புடத்தைப்போடு துப்புரவாம்புடமது தானறிப்பின்பு, பையவேயெடுத்துப்பார்சாதிலிங்கம் பாகமுடன்கட்டி யதுவுருகிப்போகும், மெய்யுடனேகட்டியதையெடுத்துமைந்தா மேன் மையுடன்செந்தூரஞ் செப்பக்கேளே. ௬௫௨

கேளேதான்செந்தூரம் செயநீர்தன்னால் கெடியுடனேநாற்சாமம் சுறுக்குதாக்கு, வீனேதான்வீரமென்ற செயநீர்தன்னால் வேகமுடன் முன்கொடுக்க காரமேறி, தாளேதான்சட்டிதனில் மணல்தான்கொட்டி சாங்கமுடன் கட்டிதனை நடுவேவைத்து, மீளேதான்மேலுமந்தமணல் தான்கொட்டி விளங்கவேமேற்சட்டிகொண்டுமூடே. 653

மூடியேதானெரித்துயெட்டுசாமம் முனையானவாலுகைபிலெடுத் துமைந்தா, நீடியேதியாறியெடுத்துப்பாரு நேர்மையுடன் செந்தூரமெ ன்னசொல்வேன், கூட்டியேசெந்தூரம் பதனம்பண்ணு கொற்றவனே வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, வாடியேதிரியாதமைந்தாகேளு மயங் காமல் கரியோட்டி லூதிப்பாரே. 654

பார்க்கையிலேபொன்னதுவு மாற்றுகாணும் பாகமுடன் நாலுக் கோர் தங்கஞ்சேர்த்து, தீர்க்கமுடன் வாரடித்துப் புடத்தைப்போடு திறமானபொன்னதுவு மெட்டுமாகும், வார்க்கவே மறுபடியுமுருக்கியே தான் மறவாமல்செங்கல்லில் கம்பிசாய்த்து, ஆர்க்கவேதானெடுப்பாய் கம்பிதன்னை அப்பனேபிறவியது பொன்னுமாச்சே. 655

ஆச்சென்றுவிடுகாதே மைந்தாகேளு அப்பனேகுன்றியிடைதேனி லுண்ண, மூர்ச்சன்றிவாசியது கீழ்நோக்கும் மூலமுதல்கபாலவரை வன்னிமீறும், காய்ச்சலுடன் சன்னிபதி மூன்றும்போகும் கடிதானவா யுவென்ற தெண்பதும்போம், காய்சலுடன் பிறவீச்சு வுள்வீச்சேகும் நாடாதுநாவரட்சி நளினமாமே. 656

நளினமாங்கவுசையொடு மேகம்போகும் நாட்பட்ட சுரமுதலும் நாடாதப்பா, நளினமுடன் முறைக்காய்ச்சல் கத்தியோடும் கபால வலி முகசன்னி காடேபோகும், பளினமதாயிப்பாகம் யாருஞ்சொல்லார் பாரினிலேசித்தர்களு முனிவர்தாமும், மலினமுடன் பலநூலுங் கண் டாராய்ந்து மாற்கமுடன் பாடிவைத்தேன் காண்டமேழே, 657

ஏழானகாண்டமது பெருநூலாகும் யென்மகனேயின் நூல்போ லாருஞ்சொல்லார், வாழான நூல்களெல்லாம் பார்த்துமென்னபார்த்து மே வுள்ளுளவுமறிந்துமென்ன, தாழ்னபெருநூலேழாயிரத்தில் தார ணியிலுள்ளதொரு பொருள்களெல்லாம், நீழானநோயறிந்து கண்டா ராய்ந்து நேர்மையுடன் பாடிவைத்தேன் பெருநூலாமே. 658

லிங்கக்கட்டு.

பெருநூலாமின்னமொரு கருமானங்கேள் பெருமையுடன்மா ணுக்கள் பிழைக்கவென்று, கருவான பிரமதண்டுச்சாறுவாங்கி கவன

முடன்முனிடித்து பிழிந்துகொண்டு பருவானலிங்கமது பலமும் பாக முடன் சுறுக்கதுதான் எட்டுசாமம், தருவான சட்டிதனில் கட்டிவை த்து சாங்கமுடன்சுறுக்கதுதான் தாககிப்பாரே. 659

தாக்கினபின் கட்டிதனையெடுத்துப்பாரு தகைமையுள்ள கட்டியது பிறகிக்காட்டும், நோக்கமுடன் கட்டிக்குபின்னுமந்த நுணுக்க முள்ள மூலிதனை கவசஞ்செய்து, பாக்கவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து பாக முடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து, நோக்கமன்றிதிரியாமல் மைந்தாகேளு சுந்தரனேமணல்மறைவில் புடத்தைப்போடே. 660

போடவே புடமதுவுமாறிப்பாரு பொங்கமுடன் கட்டியது வருக் குபோலாம், நீடவே கட்டிதனைபதனம்பண்ணு நீடான வெள்ளிசெம் பில் பத்துக்கொன்று, கூடவேகுருவதுதான் வருக்குதன்னில் குமுற வேதான்கொடுத்து வூதிப்போடு, ஒடவேசெம்பதுவு மோடிப்போகவுத் தமனே கரியோட்டி வூதிப்போடே. 661

ஊதினபின்னெடுத்துப்பார் யென்னசொல்வேன் வுத்தமனேமாற் றதுவுமாறுகாணும், சாதியிலேபிறந்ததொரு பொன்னைப்போல சட்ட முடன்முனிருக்கும் பசுமைமெத்த, வாதிகளேயிவ்வேதை காணப் போமுர் வையகத்தில் சித்தர்செய்யும் வேதையாச்சு, மாதிகனுயிருந்தா லும் வேதைகாண்பான் மானிலத்தில் விட்டகுறை வாய்க்கும் பாரே. ()

பாரேதான் சித்தர்களுக் குகந்தவேதை பாராளும் ராசர்களு மெச் சுவார்பார், ஓரேதானிவ்வேதை சிடிகைவேதை சிறப்புடனே நாதாக்கள் கண்டவேதை, நேரேதான் நாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து நேர்மையுடன் வாரடித்து புடத்தைப்போடு, கூரேதான்மாற்றதுவுமெட்டதாகும் குண மான போகரிஷி கூறினரே. 663

கூறவே முடியாது லிங்கப்போக்கு கொற்றவனே சண்ணிசுரம் சன்னிவாதம், தீறவேவனுபானம் தன்னிலீய திசைகெட்டுயிசைகெட்டு தியங்கியோடும், மாறலென்னுமுறைக்காய்ச்சல் மதிகெட்டோடுமயங்கா தேமூன்றுநா ளருந்திப்பாரு, ஊரவேமேகமென்ற நீரும் போகு முத்த மனே சிவயோகம் வாய்க்குந்தானே. 664

தானை சிவயோகம் வாய்க்கும்போது தாழ்வானதேகமதுகற்றா ணுகும், வேனைமாசியது கீழ்நோக்காகும் வேகமுடன் நரம்பெல் லாம் வலித்துகாட்டும், கோனை யெனதையர்காலாங்கிநாதர் குருபதத்

தைத்தான்வணங்கி சத்தகாண்டம், தேனனமொழிபோல தேர்ந்தெடுத்து தேவிபதமடிபணிந்து பாடினேனே. 665

கெந்தகத்தயிலம்.

பாடினேனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனேஎன்மக்கள்பிழைக்கவென்று, நீடியேபல நூலுஞ்சுளுக்கறிந்து நேர்மையுடன்யாமுரைத்த தயிலமப்பா, தேடியேபூவரசன் சேர்தானென்று சிறப்பானகஞ்சாவின் விரைதானப்பா, வாடியேயலையாதே கிழங்குசொல்வேன் வளமானதாமரையின் கிழங்குதானே. 666

கிழங்கானவிரையுடனே கெந்திசேர்தான் கிளறியேகுழியம்மி தன்னிலிட்டு, பழங்கமுடன் தானிடித்து பாண்டமிட்டுப்பாகமுடன்பாண்டமதிற் சிலதுபோட்டு, தழங்கவேமேல்வாய்க்குச் சீலைசெய்து தகைமையுடன் குழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு, வழங்கவேதயிலமதை பதனம் பண்ணு வளமையுடன்ரவிதனிலே தாக்குவாயே. 667

தாக்கவேதகடித்துபூசிப்போடு தனியான செம்பதுக்குப்புடமேபோடு, நோக்கமுடன்செம்பதுவுமுரலேகி நெடிதானசெம்பதுவுமாற்றுகாணும், பார்க்கவேசெம்பதுவு மூன்றேயாகும் பாக்கானவெள்ளியது நான்கேயாகும், போக்கவேதானுருக்கி தகடித்துப் பொக்கமுடன் முன்போட மாற்றுமாமே. 668

மாற்றானபொன்னதுவு மாறேயாகு மகத்தானதங்கமது மூன்றுக்கொன்று, நீற்றானவிரண்டையுந்தான் ஒன்றாய்க்கூட்டி நிறையுடனே முனுருக்கி மன்னுபாரு, கூற்றானபொன்னதுவு மெட்டேயாகும் குணமானபசுந்தங்க மதிற்கீடாகும், தூற்றானதயிலமது வேதிக்கும்பார்த் துறையானமுறையதுதா னதீதம்பாரே. 669

அதீதமாமித்தயிலங்கொண்டுபாரு அப்பனேகுஷ்டமது கடைகெட்டோடும், துதீதமுடன்மேகமென்ற திருபதும்போம், அலையாத கவுசைபொடு பொருமல்போகும், வதீதமுடன்சூலையது விட்டேயோடும்,வாகானகிரந்திமுதல் சிரங்குபோகும், சுதீதமுடன்நரம்புவலிரணங்கள்போகும், கண்ணொளிவுகாட்டுமது தயிலமாமே. 670

ஆமேதான்தயிலமது காயசித்தி அப்பனேதேகமதுகற்றூணாகும், காமேதான் காயாதிகற்பநூலைக் கவனமுடன்கண்டறிந்து பாடலுற்றேன், நாமேதான் சொன்னபடி சத்தகாண்டம் நாட்டுளோர் பிழைக்க

வென்று நவின்றிட்டேன்யான், வேமேதான் காலாங்கிபாதம்போற்றி விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் காண்டமேழே. 671

ஏழானகாண்டமது பின்னங்கேளு வெழிலான நடுக்காண்டம் நாலாங்காண்டம், பாழானதேகமதுக் குறுதிசொன்னேன் பாலகனே தத்துவமுமதிகஞ் சொன்னேன் நீழானவயித்தியமும் வாதஞ்சொன்னேன் நிலையானயோகத்துக் குறுதிசொன்னேன், தாழானசிவயோக மெளிதிற்சொன்னேன் தாரணியிலதிமென்ற வித்தைதானே. 672

அபினிசெம்புவேதை.

வித்தையாமின்னமொரு பாகம்கேளு வேடிக்கைசிமிட்டுவித்தை போக்குசொல்வேன், சுத்தமுள்ளவபினியது பலந்தானென்று கயமான கெந்தகமும் பந்தானென்று, துத்தமுடன்துருசதுவும் பலந்தானென்று துடியானவீரமது பலந்தான்நாலு, கத்தபத்தின்நீரதனைவிட்டு யாட்டிக் கருத்துடனேவெழுகதுபோ லரைத்திடாயே. 673

அரைத்துமேசிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு அப்பனேசெம்பது தானெடுத்துக்கொண்டு, வரையுடனேசெம்புநிகர் மெழுகெடுத்து வளமாகதானுருக்கி கிராசமீவாய், குறையாமல் செம்புருகி நிற்கும்போது குறிப்புடனேவரிசைபெறத் தன்னிலீவாய், நிறையுடனே செம்பதுவும் சுத்தியாச்சு நிலையானகளிம்பதுவு மேகலாச்சே. 674

ஆச்சென்றுவிடுகாதே பின்னங்கேளு அப்பனேசெம்பெடுத்து மூன்றுவெள்ளி, பாச்சவேசெம்பதுவு மொன்றேயாகும்பாலகனே தான் சேர்த்து வுருக்கிக்கொண்டு, மாச்சலென்றுயிடையாதே பின்னுமைந்தா மாற்கமுடன்தங்கமது ஒன்றுகூட்டி, பேச்சொன்றுந் தப்பாமல்வுருக்கிப்பாரு பேரானபொன்னதுவு மேழுமாமே. 675

ஏழானபொன்னதுவுமென்னசொல்வேன் என்மகனேவாரடித்து புடத்தைப்போடு, ஆழானபொன்னதுவு மாற்றுமெத்த அப்பனே பிறவியது பொன்போலாகும், கூழானபொன்னதுவு மல்லகண்டீர் குணமான சித்தர்செய்யும் வேதையாச்சு, நீழானரிஷிமுனிவர்களுக்குவேதை நேமையுடன் காண்பவனே சித்தனாமே. 676

சித்தனய்ப்பிறப்பதுவு மரிதேயாகும் சீருலகில் விட்டகுறை காணவேண்டும், பக்தியுடன் சிவசத்தி ஞானம் வேண்டும் பாருலகில் பெரியோர்கள் கிருபை வேண்டும், வெத்தியுடன் சின்மபத்தில் சொரு

பம்வேண்டும் வேதாந்தத்தாயினது வருளேவேண்டும், நித்திலங் கும்பதாம்புயத்தின் சூட்சங்காண நிலையான வாசிவழியறிவாய்தானே.

கெந்தகக் களங்கு.

தானனகெந்தகத்தின்மாற்றங்கேளு தயவானகெந்தகமும் களஞ்சியொன்று, வேனுனதங்கமது களஞ்சியொன்று வெழிலானவேலனிட பிசினிதன்னால், பானன கெந்தகத்தின் மேலேயப்பா பாகமுடன் சுத்தியல்லோவங்கிபூட்டி, தேனனதேனதுவுந் தானெடுத்து தெளிவுடனே காரமதை பொரித்துப்போடே. 678

போட்டுமேசாம்பிராணி பூரந்தானுங் பொங்கமுடன் களஞ்சியது செப்பக்கேளு, தாட்டிகமாய் தேனதிலே யரைத்துமைந்தாசாங்கமுடன் கெந்திக்கு வங்கிபூட்டி, நோட்டமுடன் சுடராவி தீபந்தன்னில் நோக்கமுடன்முன்கொளுத்தி யெடுத்துப்பாரு, வாட்டமுடன் கெந்தியது தங்கஞ்சேர்த்து வாகுடனே களங்கமது போலாம்பாரே. 679

பாரேதான்களங்கமது வுருக்கிப்பாரு பாகமுடன் பிரிதீவின்களங்குமாகும், சீரேதான்களங்கெடுத்து மன்னுகேளு, சிறப்பான வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, நேரேதான்முனுருக்கி கொடுத்துப்பாரு நேரானமாற்றது மாறுகாணும், வேரேதான்கரியோட்டி ஊதிப்போடு வெளுமையாம்பசும்பொனபோல் தோற்றுந்தானே. 680

தோற்றவேபின்னுமந்த பொன்னைத்தானும் தோராமல்வாரடித்து புடத்தைப்போடு, மாற்றலென்ற திறைசவுடு களிம்புமேகி மன்னவனே பொன்னதுவும் பசுமைகாட்டும், நாற்றமென்ற செம்பதுவுங் கொஞ்சம் நிற்கும் நாயகனே புடத்துக்கு யேகாதப்பா, கூற்றனென்னும் வங்கமது கொடுத்துஊத கொற்றவனே சவளையது பசும்பொன்னுமே. 681

பொன்னனபொன்னுக்குச் சரிநேர்தங்கம் பூட்டடாயெடைக்கிடைதான் தங்கஞ்சேரு, மன்னுகேள்மாற்றதுவு மெட்டரையுமாகும் மகத்தான பொன்னதுவும்சிவப்புமெத்த, தென்பொதிகைதனிலவாழும் சித்தர்யாவும் தெளிந்துமே கெந்தகத்தின் மார்க்கங்கொண்டார், வின்னமில்லா பொன்னதுவும் சித்தர்வேதை விருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் காண்ட மேழே. 682

வேதவியாசர் பாஷாணமெழுகு.

காண்டமாமின்னமொரு கருமானங்கேள் கருத்துடனே யாமுரைப்போ மாணுகேளே, தீண்டாதபாஷாணம் சேர்தான்வாங்கி திற

மானகொடிக்கள்ளிச் சார்தானப்பா, மாண்டுமேபாஷாண மெண்ணே போக மாற்கமுடன்சுருக்கதுவு மெட்டுசாமம், ஆண்டதுவும் நாறு வயதானவேம்பு அப்பனேபட்டையது சிவிக்கொள்ளே. 683

கொள்ளவேபட்டையது தயிலம்வாங்கி கொப்பெனவேதயிலமது சுறுக்குதாக்கு, வெள்ளவேசுறுக்கதுவு மெட்டுசாமம் விருப்பமுடன் முன்கொடுத்து எடுத்துப்பாரு, மெள்ளவேகட்டியது புகையடங்கி மேன்மையுடன் பாஷாணமிருக்கிக்காட்டும், தள்ளவே சிவனாரின்வேம்ப தானும் சாங்கமுடன் சுருக்கிட்டு நீற்றிப்போடே. 684

நீற்றியபின்னுவியெல்லாம் வெளிபோகாமல் நேர்பாகச்சட்டி யால் மூடிப்போடு, ஆற்றியபின் மருந்தெடுத்துக் காயப்போட்டு அப் பனேமறுசீலைக் குள்ளேவைத்து, சாற்றியபின் முன்போல நீற்று நீற்றுசாதகமாய் பதினொருக்கால் நீற்றுநீற்று, மாற்றியபின் மருந் தெடுத்து அண்டோட்டிலிட்டு வளமாகமேல்மூடி சீலைசெய்யே. 685

செய்திட்டுமைந்தெருவில் புடத்தைப்போடு திரமாகச்சவர்க்காரச் சுன்னமாகக், கொய்திட்டசித்தரெல்லாம் வழலைதன்னைக் குவிழ்ந்தபடி சொல்லாமல் மறைத்துப்போட்டார், உய்த்திட்டுப்பிள்ளைகள் தன்னைப் பார்த்து வுலகத்தோர் கரிகொள்லகாகில்லாமல், எய்திட்டு ஏங்கியே வறுமை பூண்டு இறந்திறந்துபோனவர்கள் கோடிதானே. 686

தானென்ற நூல்பார்த்துவுலகவாதி தனித்துமே மனம்புண்ணுய் வெறுமையுற்று, வாவென்றவுலகத்தோர் சிரிக்கக்கேட்டு மருட்கொண் டபிசாசுபோல் வாயுலர்த்தி, ஊனென்ற சொத்துக்குமிடமில்லாமலுண் பாரையுடுப்பாரை பார்த்துசங்கி, நானென்ற ஆணுவத்தால் கெட்டோ மென்று நாய்போலதிரிந்துமண்ணுள் மாளுவாரே. 687

மாளாமலிருக்கவல்லோ வழலைதன்னை மறையாமல் சொல்லி விட்டே னேழாயிரத்துள்ளே, கோளானசிஷருக்கு நூலீயவேண் டாங் கொடுத்தாக்கால் ரவிகோடி நரகமெய்தும், தாளான என்னூலில் வழலைதன்னைச் சாற்றினேனொருசொல்லுந் தவறில்லாமல், நாளான அம்பரத்துக் கொப்பாய்ச்சொன்னேனுதாக்கள்பதமறியச் சொன்னேன் காணே. 688

காணப்பாபுடம்போட வழலைதன்னைக் கடுங்காரச் செயநீரில் தோ ய்த்துப்போடு, பூணப்பா ஏழுநாள் ரவியிற்போட்டுப் பேரானசுன்ன

மென்ற குகையிலூது, தோணப்பா எடுத்துடனே பூப்போல்நிற்குந் தொடுகுறிபோல் சரக்கையெல்லாந் துடியாற்கொல்லும், வீணப்பாகெடுக்காதே என்னூலைப்பாரு வேதாந்தமாயிதைத்தான் பூசிப்பாயே.

பூரச்சுன்னம்.

பூசித்துவழலையைத்தான் சுண்ணம்பண்ணு புத்திகெட்டவாதிகளே மற்றென்றுகா, நேசித்துவழலையிளி லுப்பைக்கட்டு நிலைத்தபின் புபூரணத்தைச் சுன்னம்பண்ணு, ஆசித்துப்பூரத்தால் தாளகத்தைப் பண்ணு அதீதமாந்தாளகத்தால் வங்கத்தைநீற்று, வாசித்து வாலைதனைப் பார்த்தாலாமோ வாதமென்ன கொஞ்சத்தி லாமோ சொல்லே.

சொல்லென்றவங்கத்தில் துரிசதனை நீற்றுதுரிசியினல் சிங்கிபண்ணுசூதங்கட்டு, மல்லென்றசூதத்தால் காயசித்தி மக்களேகெவனத்திலெட்லெட்டுஞ்சித்தி, அல்லென்றகேழ்வியினல் வாதஞ்சுட்டு ஆற்றுமல் பொய்யென்று லென்னசொல்வேன், நில்லென்று லெறிந்தகல்லும்நிற்குமோசொல் நிர்மூடவாதிகளே வழலைநீபாரே. 691

பாரென்றவழலையென்ற கன்னமொன்று பரிவாகச்சுன்னமொன்று கூட்டியாட்டே, நேரென்றசலமாகுஞ் சலத்தினுள்ளே நேர்ப்பாகக் கற்பூரம்வாரியிட்டுக், காரென்றரவியில்வைத்துவுப்பாய்பண்ணிக் கடுக ஐந்துசுண்ணமதில் வைத்தூற்ற, நூரென்றமல்லிகைபூப்போலாஞ் சுன்னந் துரிசானசாரயிடை சுண்ணங்கூட்டே. 692

சாரநீர் வுப்புக்கட்டு.

சாரமிடசெயநீரும் வீரம்போட்டு தயங்காதகல்லுப்புச் சூடன் தானும், ஆரமிட்டவெடியுப்பு சீனக்காரம் ஐந்தையுந்தான் வகைக்கு ரண்டு பலமேகூட்டி, காரமிட்டசெயநீரு லரைத்துருட்டிகடுரவியிற் போட்டுவர தினந்தானேழு, தாரமிட்டசுண்ணம்பு போலேயாகுந் தயங்காதகுழம்புபோல் பண்ணிக்கொள்ளே. 693

பண்ணியதோர் குழம்புக்குள் பாறையுப்பு பலம்பத்துநிறுத்தெடுத்து பாக்குபோல, ஒண்ணியதோர் குழம்புக்குள் பிசரிவாட்ட உற்று நன்றாய் குழம்பையெல்லாம் பிரட்டிபோடு, நண்ணியதோர் தீயிற்குள் முதிரவாட்டி நலமானவுவர்மண்ணுப் கிளிஞ்சினீறும் கண்ணியதோர முரிவிட்டு பிசைந்துகொண்டு கடுகவேகீழ்மேலு மடை போல்மூடே. (

முடியேசட்டியிலேயிட்டுநன்றாய் முடிந்தபின்பு அன்பதெருவடுக்கிப்போடு, நாடியே குளிர்ந்த பின்பு எடுத்துப்பாரு நலமான தங்கம்

போலிறகிக்கட்டும், சூடியேகவசமெல்லாந் தள்ளிப்போட்டு துடியான கட்டுகொடி யிலைவாங்கித், தேடியேபழச்சாறு விட்டரைத்து திறமாக்கவசித்து புடத்தைப்போடே. 695

புடம்போட்டுவுப்புமணி பார்த்தால்மக்காள் பேருனமுத்துமணி போலக்காணும், விடம்போட்டசிவன்வந்து நிர்த்தஞ்செய்வார் வேதாந்தமாயிங்கே யட்டசித்தியாவாள், தடம்போட்ட நிராதார வெளியுஞ்சொல்வாள் சதாநித்தம்குருபதத்திற் சரணம்பண்ணி, வடம்போட்டுயுப்புமணி செபித்தாலையா மகத்தானசித்தியுமா மாட்டிப்பாரே. 696

உப்புபாத்திரம்.

மாட்டிப்பார் மெழுகாலே சிண்ணிபண்ணி மண்கட்டிமெழுகதனை தள்ளிப்போட்டு, ஊட்டிப்பாருப்புருக்கி யதிலேவார்த்து உத்தமனே உப்பினுடகிண்ணிதன்னில், தீட்டப்பாரடித்தூரில் சீலைசெய்து சிறப்பான்வாலுகையின் மேலேவைத்து, வாட்டிப்பார்சூதமது சிறங்கைவிட்டு மயிற்கொன்றைச் சாற்றினுல் சுருக்குப்போடே. 697

சுருக்கிடவே சூதமது வெண்ணெய்போலாந் துடியானசூடனுட தீயில்வாட்டி, உருக்கிடவே கரண்டிதனி லெண்ணெய்குத்தி யுருக்கமணிபோல்நின்றுடுங்கரியினுள்ளே, உருக்கிடவேசெம்பட்டில் தாழ்வடமாய்கோர்த்து உத்தமனேஜங்தெழுந்து மெட்டெழுத்துமோதி, நருகிடவேமனோன்மணித்தாய் முன்வந்துநிற்பாள் நாடினதெல்லாஞ் சொல்லிரட்சிப்பாளே. 698

ரட்சிக்கவுப்பைநன்றாய்க் கட்டியாடு நாதாந்த வழனையைத்தான் முன்னேபண்ணு, பட்சிக்கச் சூதத்தைச் செந்தூரம்பண்ணுபார்க்கவே வேணுமென்றால் சாரணையைத்திரு, குடிசிக்குள் வாயுவெல்லா மறுத்துத்தள்ளு குடிலமாம்நரகத்தில் வழலைவாங்கு, பிட்சையெடுத்துண்ணுமலிரும்பாட்டிப்பாரு பெண்மாயனுய் கைதனையறுத்துப்பின் பாய்நில்லே. 699

நிலதென்றால்வாழ்வுனக்கு நிற்குமோடா நேராகவழலையதுசிக்கினுக்கால். அல்லென்றகுபேரனைப்போல் வாழ்வுண்டாகுமாதித்தனுள்ளளவுமுண்டு டுக்கலாகுப. கல்லென்ற கல்லுப்பு கட்டிற்றானல் காரமாஞ்சூதத்தை கவ்விக் மொல்லும், மல்லென்றசூதத்தி லெட்டெட்டுஞ்சித்திவாய்வீணராய்த்திரிந்தால் மண்ணுய்ப்போமே. 700

போகாமலுப்பை முந்திக்கட்டியுண்ணு பொய்யொன்றுஞ்சொல்லாதேபுகழாய் யெண்ணே, ஏகாதே மனதுதன்னிலிச்சிபாதே யெவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போ லெண்ணிப்பாரு, வேகாததெது என்று பாருபாகு

வெளியோடே மனந்திருத்தியெண்ணப்பாரு, பாகாமல் வாசியைத் தான்மூலத்திலுண்ணு பராபரியைப் பூசித்துப்பானம்பண்ணே. 700

பானமென்றால் வெகுபிரிய மென்தாய்க்கப்பா பரிவானசுத்தியொடுபலகாரமன்னம், ஊனமில்லா புட்பமொடு வைத்துபூசி வுயர்ந்தமணி தாயார்க்கு ஊட்டிபின்பு, தானமென்ற குருவுக்கு வுடல்பொருளுமாவி தயவுடனே குருவுக்குத் தாரையூற்றி, வாவென்றமூலத்தில் வாசியைத் தான்மூட்டி சிவசிவாவென்று சொல்லி பாணம்பண்ணே. 701

பண்ணவேபோகமுனி ஏழாயிரங்கோர்வை பாடினேன் சித்தர்க் காமென்றசொல்லி, திண்ணமுடன் வயித்தியத்தின் சார்புநாலே திரட்டிவைத்தேனிந்நூலுக்குறுதிமெத்த, வண்ணமுடன் செய்பாகம்மறிந்துசெய்தால் வலுவானநோயகன்று புனிதனவாய், எண்ணமுடன்காவியமாய்ச்சத்தகாண்டம் இயற்றினேனேழாயிரக்காண்டந்தானே. ()

லிங்கக்கட்டு.

தானனவின்னமொருகருமானங்கேள் தாக்கான லிங்கமது பலந்தானப்பா, வேனைகட்டியொரு லிங்கத்திற்கு வேகமுடன் மூலப்பாலில்சுறுக்குசாமம், கோனைசங்கன்சார்பலங்கார்சாமம் குறிப்புடனேசுறுக்கிடவே கட்டிப்போகும், கானைமேற்போக்கு மின்னங்கேளு கருவானவழிஞ்சிபிட தயிலம்வாங்கே. 703

வாங்கியேலிங்கமது சுறுக்குத்தாக்க வரிசைபெறலிங்கத்தின்சூதந்தானும், தேங்கியேயுள்ளடக்கியிறுகிக்கட்டும் தெளிவானகெந்தியது புகையடங்கும், ஓங்கியே லிங்கமது கட்டிற்றானல் ஓகோகோநாதாக்க ளதிகமென்பார், ஏங்கியேதிரியாதே மன்னுபாரு எழிலான லிங்கமது யிறுகிப்போமே. 704

பேர்மென்றுவிடுகாதே புகலக்கேளு புத்தியுள்ளபாலகனே யின்னஞ்சொல்வோம், தாமென்றமேதியின் பால்கற்றாழம்பால் தயவாக சமனிடையாயெடுத்துக்கொண்டு, நாமென்ற லிங்கமதை சுறுக்குதாக்கு நாயகனே லிங்கமதுவுருக்குமோலாம், காமென்றலிங்கத்துக்கங்கிசொல்வேன் கருவானதாம்பரத்திற் களங்குசெய்யே. 705

செய்யவேகளங்குடனே சூதந்தானும் சிறப்பான சிங்கியுடன்தாரங்கூட்டு, பையவே அரைப்பொடியுங் கூடச்சேர்த்து பாகமுடன்நிம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, பெய்யவேசோடசமாம் பங்கதாக்கி பேரான லிங்கத்தின்மேலேபூசி, துய்யவோரவிதனிலே காயவைத்து துப்புரவாய் சுண்ணாம்பு சீலைமாட்டே. 706

மாட்டியே உமிப்புடமாம்தன்னிலிட்டு மாய்காதே மன்னவனே பெடுத்துப்பாரு, தாட்டிகமாய் சோடசமாய் புடந்தானப்பா சாங்கமுடன்முன்சொன்னபடியேபோடு, நீட்டமுடன் லிங்கமது வுறுதிக்கட்டும் நெடுங்கம்பிலிங்கமதுவுறகிப்பாயும், வாட்டமுடன் செந்தூரஞ் செய்தாயானால் வாகானவேதைமுகங்காணலாமே. 707

காணலாம்சதகோடி சூரியன்போல் தாக்கானபிரகாசமானசோதி, நீணவேலிங்கமது யென்னசொல்வேன் நிலையான கவனசுத்தி குளிகையென்பார், தோணவேமதியுடனேயேழுங்கூட்டி தோராமல்செம்பதுவு மூன்றுங்கூட்டி, பூணவேதங்கமது வொன்றுகூட்டிப் புண்ணியனே மூசைதனிலுருக்கிடாயே. 708

உறுக்குமுகந்தானறியார் மூடர்பாதி வுலகுதனில் மெத்தவுண்டுவுரைக்கக்கேளு, நெருக்கமுடன்லோகமது வுறுகும்போது நேர்புடனே குறுவொன்றுதன்னையீவாய், தெறுக்கமுடன் கணவிட்டு ஆடும்போது தேரானகாரமதைபின்னுமீவாய், செறுக்குடனே கரிபோலயிருக்கும்பாரு செம்மைபெற வோட்டில்வைத்து வூதிப்போடே. 709

போடவேமூன்றுமுறைவூதிப்போடு பொன்னவனே பொன்போலேமாற்றுகாணும், நீட்டவேமாற்றுலுகாணும்பாரு நிலைத்துதடாவாத வித்தைநிசமாச்சு, கூடவே தங்கமது ஒன்றுகூட்டி குறிப்பாகவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு, ஆடவேசிவனத்துக்கிடமேசென்று அப்பனே அறுந்தவசில் நின்றிடாயே. 710

நிற்கையிலேவாணிவந்துநிர்த்தஞ்சொல்வாள் நிராமயத்தின்சோதியது சொரூபந்தோன்றும், துர்க்கையென்னுங் காளியவளொதுங்கிநிற்பாள், துரைராசசுந்தரன்போல் சித்தனாவாம் பற்குணன்போல்வீராதிவீரனாவாய், பாருலகில்வுன்னையொரு ரிஷியாமென்பார் அற்பமென்றுநினையாதேவருள்மைந்தாகேள் அறுந்தவசுநிலைதனையே நாடிக்கொள்ளே. 711

கொள்ளையிலேகுருவர்க்கஞ் சீழனென்பார் குவலயத்திலும்மகிமைகாணமாட்டார், தெள்ளுதமிழ்வடமொழியைப் பிரித்தாராய்ந்துதிரட்டிவைதத மாணுக்கனென்பார்கண்டீர், பள்ளிமயிலேறுஞ்சுப்ரமணியன்சுவாசம் பூரணத்தினிருகலைகள் அறிந்தானன்றாய், பள்ளுதமிழ்நாடகத்தைப்பற்றுமற்றூன் பாருலகிலிருப்பவன் சித்தனாமே. 712

சித்தனாய்ப்பிறந்தாலும் பிறக்கவேண்டும் சின்மயத்தின் சுடரொளியைப்பற்றவேண்டும், பத்தனாயிருந்தாலுமென்னலாபம் பரிபாகத

மிழதனையகற்றவேண்டும், முத்தமிழல் வல்லவரா யிருக்கவேண்டும் மூதுலகில்கீர்த்திதனை யடையவேண்டும், வித்தகனாகத்தியற்குச்சீடனாக விண்ணுலகிலிருப்பவனே யோகியாமே. 713

யோகமென்றால் யோகமதை நிறுத்தவேண்டும் யோகத்தினிராமயத்தையறியவேண்டும், போகமெனுமாய்கைதனை யொழிக்கவேண்டும்போகமுடன் பேரின்பந்தேட வேண்டும், சாகமுடனிருப்பதற்கு கற்பம்வேண்டும் சட்டமுடன்சமாதிநிலை யறியவேண்டும், வேகமுடன் காயமதை நிறுத்தவேண்டும் வெட்டவெளியம் பரத்தையூனிப்பாரே,

பார்க்கையிலே ஞானமது வந்துறுது பாரினிலே பரிசனங்கள் கெட்டார்கோடி, தீர்க்கமுடன்போய்வேடங் கொண்டுமல்லோ திறமுடனேயோகமதைக் கண்டோமென்பார், நாக்கமலபீடமதில் வீற்றிருக்கும் நாதாந்தமனோன்மணியைக் கண்டோமென்பார், ஏர்க்கமுடன்பொய்யாது மிகவும்பேசி எழிலானசாத்திரத்தை யறியார்தாமே

அறியாதமுழுமக்க ளனேகம்பேர்கள் அவனிதனில் கும்பகும்பலாக்ககூட்டி, நெறியானவழிதனையே கடந்து நித்தம் நேர்புடனே பதியழிந்துபோனார் கோடி, குறியான சாத்திரத்தை விட்டுவிட்டுகுவலயத்தில் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி, முறியனைப்போல்வாய்பினத்தல் மிகவும் பேசி மோசமுடன்பாலவழிக்கேகினாரே. 716

ஏகினாரென்றாலுமே யாமரிந்து யெழிலுடனே காலாங்கி நாதர் தம்மை, பாகமுடன்றான்வணங்கி பணிந்துப்போற்றி பதாம்புயத்தை என்னாளும் மனதிலுன்னி, வேகமுடனடியேனும் பலநூல்பார்த்து வெளியான கருகுருவும் வுரைக்கயெண்ணி, போதமெனும் பெருநூலேழாயிரத்தில் பொங்கமுடன் பாடிவைத்தேன் கருக்கள்தானே. 717

தானான பெருநூலேழாயிரத்தில் தாக்கான காண்டமிது முன்றாங்காண்டம், தேனானகுருமொழிகளனந்தமுண்டு தேசத்தில் பரிபாஷையனேகமுண்டு, மானானமறைப்புமுதலுளவுமெத்த மண்டலத்தில் கண்டவரும்விண்டோரில்லை, கானகாலாங்கி நாதர்தாமும் கனகமெனும் நவமணிபோல்கருதினாரே. 718

கருதினார்வடிபேனுங் கண்டாராய்ந்து காசினியில் மானிடர்களறியவேண்டி, கருதியென்னும் பிரணவத்தை சீனத்தார்க்கு சூட்சமுடன் காட்டவென்று அடியேன்தானும், பருதியெனுகுளிகை தனைப்பூண்டுகொண்டு பரந்தேனே சீனபதிக்கடலோரந்தான், உருதியுடனப்பதியிலிரங்கியானும் ஓகோகோவெகுகாலமிருந்திட்டேனே. 719

இருந்திட்டேன் கோடிவரை யுகாந்தகாலல் யெழிலான சூடசாதி வித்தையாவும், திருந்திடவே சீனபதி யுலகுள்ளோர்க்கு திட்டமுடன் கைமறைப்புயாவுஞ் சொன்னேன், பொருந்திடவே யவர்களிடஞ் சேர்ந்து யானும் போகித்தேன் வெகுகோடிகாலமப்பா, செருந்திடவேபோகமது செய்ததாலே சிறப்பானபோகனென்று பேருண்டாச்சே. 720

ஆச்சப்பா யென்னைப்போல் பெயருள்ளார்களப்பனே வையகத்திலாருமில்லை, மாச்சலென்னும் நவகோடி ரிஷிகளுண்டு மாநிலத்தில்பதினெண்பேர் சித்தருண்டு, கூச்சலென்னும் திருமூலவர்க்கத்தார்கள் கோடானகோடியே ரனந்தமுண்டு, மூச்சடங்கி மாண்டசித்தர் கோடாகோடி முறைமையுடன் சமாதிகளில் கோடியாமே. 721

கோடியாஞ் சமாதிதனிலிருந்தோர்மெத்த கூறவேமுடியாது குவலயத்தில், தேடியேசமாதிநிலை கண்டாராய்ந்து தெரிசனைகளில்லாமல் மாண்டார்கோடி, நீடியேசாத்திரத்தைப் பாராமற்றான் நெறிதப்பிமாண்டவர்கள் கோடாகோடி, நாடியேகாலாங்கிநாதர் பாதம் நான்பெற்றேன் கோடிமுறை வுண்மைதானே. 722

தாமான ராஜரெல்லாம் தாரணியில்தலைமாறி நூலைப்பார்த்து, சாமானகருக்களெல்லாங் காணமற்றான் சார்பான நூல்படிக்கேவகையுங்கேட்டு, காமானதலையேடுங் கடையேடுந்தான் காணமல் மதிகெட்டு மூப்பைவிட்டார், நாமானபடியாலே யுளவறிந்து நா தாக்கள் கைமறைப்பைதெளியிட்டேனே. 723

வெள்ளிசெந்தூரம்.

இட்டேனே யினனமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலானமதிதனை யோராவிமைந்தா, சட்டமுடன் பலமதுதானிறுத்துக்கொண்டுசாங்கமுடன் கெந்தியது காலதாக, கிட்டமென்றசிட்டமது காலுங்கூட்டிகவனமென்ற சூதமது சரியாய்ச்சேர்த்து திட்டமுடன் வேங்கையது தயிலத்தாட்டி திரத்துடனே நாற்சாமமரைத்திடாயே. 724

அரைத்துமே பில்லைதட்டி காயவைத்து அப்பனே யோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து. திரைப்புடனே ரவிமுகத்தில் காயவைத்து திரமுடன் மணல்மரைவிற் புடத்தைப்போடு, முறைப்படியே மணலாரி யெடுத்துப்பாரு மூதண்டசெந்தூர மென்னசொல்வேன், குறையாமல் பத்துபுடமிப்படியேபோடு குறியான செந்தூரம் சிவப்புமாமே. 725

ஆமேதான் செந்தூர மருணன்போலாம் அப்பனே புடம்போட சிவப்புமெத்த, வேமேதான் முறையோடு செய்தாயானல் விண்கொள்

ளாமேகமதுவீரங்காட்டும், போமேதான்செந்தூரம் வெள்ளிசெம்பில் போக்கோடுமுறையோடுங் கொடுத்துப்பாரு, நாமேதான்சொன்னபடி யோட்டில்வைத்து நலமாக வூதிடவேபசுமைதானே. 726

தானனபசுமையது யிடைதானிற்கும் தாக்கானசெம்பதுவுமற் றும்போகும், வேனனதங்கமதுநாலுக்கொன்று விருப்பமுடன்வாரடித் துப்புடத்தைப்போடு, தேனனபொன்னதுவு மாற்றெட்டாகும் தெளி வானபுடத்துக்குஉறுதிதக்கும், கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருபரன்றன்முறைப்படியேகூறினேனே. 727

கூறினேன்வெள்ளியென்றசெந்தூரத்தை குணமானதிரிகடுகு சூர ணத்தில், மீறியேவனுபானமறிந்துகொள்ள மிக்கானரோகமெல்லா மக ன்றுபோகும், சீறியேமேகமென்றபிணிகள்போகும் சிவப்பான தேக மதுவண்டுபோலாம், மாறியேவாசியதுகீழ்நோக்காகும் மகத்தானரோக மெல்லாமகன்றுபோமே. 728

அகன்போம்வாயுவென்ற வென்பதும்போம் அப்பனேகாசரோக மகன்றுபோகும், தகன்றமே மேல்மூச்சுகாணுதோடும் தாக்கானவாய் வூரல்விட்டுப்போகும், புகன்றமேசில்விஷங்கள் காணுதோடும் புகழுட னேமதிமயக்கம் பொருமியோடும், சகன்றமேபாண்டுவகை போகும் போகும் சார்பானமேலிளைப்பு தீர்ந்துபோமே. 729

தாளகக்கட்டு.

போமேதாமின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பொங்கமுடன்தாளகமும் பலமொன்றுகும், தாமேதான்துருசதுவும் பலமொன்றுகும் தாக்கான ஈருள்ளிச்சாற்றினுலே, வேமேதான்தானரைப்பாய் நாலுசாமம் விருப்ப முடன்மைபோலயாட்டிமைந்தா, நாமேதான்சொன்னபடி கலசம்செய் து நலமாகரவிதனிலேகாயப்போடே. 730

போடவேசுண்ணும்புச்சீலைசெய்து பொங்கமுடன்கல்வமதி லிட்டு மைந்தா, நாடவேமேலவாய்க்குச்சீலையேழு நலமாகரவிதனிலே காயவை த்து கூடவேபத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு கொற்றவனேபுடமாறி எடு த்துப்பாரு, தேடவேதாளகமுங்கட்டிப்போகும் தெளிவானவங்கமது திரளுந்தானே. 731

தானனதாளகமும் வங்கமானல் தாக்கானகுருவுக்குதற்காலந்தா ன், வேனனசெம்புக்கு நாலிலொன்று விருப்பமுடன்றான்கொடுத்து வூதிப்போடு, பானனசெம்பதுவுங்கட்டிப்போகும் பாங்கானவூரலது

யேகும்பாரு, தேனைமனோன்மணியாள் சித்தரூபிசெம்புக்குபுடம்போ
டசுத்தியாமே 732

சுத்தமாஞ்செம்புக்குவெள்ளிநாலு சுகமுடனேசெம்பதுவுமொன்
றேயாகும், முத்தமுடன்தங்கமது வொன்றேயாகும் முயலானமூசை
தனிலுருக்கிப்பாரு, சித்தமுடன்வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு தெளி
வானமாற்றதுவுமதிகங்காணும், பத்தமுடன்புடத்துக்கு வுறுதிதங்கம்
பாலகனேசித்தர்செய்யும் வேதையாமே. 733

தாளகக்கட்டு.

வேதையாமின்னமொருபாகங்கேளு வேடிக்கை சிமிட்டிவித்தை
வாதம்பாருபாதையாம் தாளமும்தலமொன்றாகும் பாங்கான துரிசி
யதுபலமொன்றாகும், காதையாம்பேயத்திப்பால்தானப்பா பாலகனே
பாலதுவைகட்டிக்கேற்றி சாதகமாரவிமுகத்தில் துவைத்துப்பாலா சா
ங்கமுடன்வுமிநீராலரைத்திடாயே. 734

அரைக்கயிலேமெழுகதுபோ லாகும்பாரு அப்பனே துரிசிக்குக்
கவசங்கட்டி, நிரைக்கையிலேமூன்றுபுடமிப்படியேபோடு நிலையான தா
ளகமுமுருகிக்கட்டும், திணக்கவே துரிசிக்குச் சரிநேரொக்க திறமான
வீரமதுநேரதாக, முறைப்படியேவுமிநீராலரைத்துமைந்தா முன்போல
புடம்போடக்கட்டிப்போமே. 735

கட்டியதோர்புடமதுவும் பத்தேபோடு கருவானதாளகமுமடிந்து
கொல்லும், திட்டமுடன்தாளகத்தைக்கொடுக்குமார்க்கம் தீர்க்கமுடன்
செப்புகிறேன்மைந்தாகேளு, மட்டமுடன்பொன்னுகச்செய்வதற்கு ம
யங்காதேவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, வட்டமுடன்றானுருக்கி
குருவொன்றீய வாகுடனேகரிபோல யிருக்கும்பாரே. 736

பாரேதான் கரியோட்டிலூதிப்போடு பாகமதாய்செம்பதுவும் நீங்
கியேதான், நீரேதான்வெள்ளியதுமாற்றுகாணும் நிலையானபொன்னது
வுமாறுமாகும், சேரேதான்தங்கமது வொன்றுசேர்த்து சிறப்புடனேவா
ரடித்துப்புடத்தைப்போடு, கூறேதான்பொன்னதுவு மெட்டுமாகும்
குணமானபிறவியதுவாகுந்தானே. 737

தானனதங்கமது பசுமைகாணும் தாக்கானபொன்னதுவும் சிவ
யோகிக்காம், வேனைபொன்னதுவும்ரிஷிகள்சித்தர் விருப்பமுடன்றான்
செய்யுமதீதவிதனை, கோனைகாலாங்கிநாதர்பாதம் குறிப்புடனேயான்
வணங்கியதீதங்கேட்டு, பானைமானிடர்கள் பிழைக்கவேண்டிப் பாடி
னேன்சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே. 738

பண்பானபோகரிஷியடியேன்தானும் பாகமுடன் செய்துமல்லோ
கண்டாராய்ந்து, நண்பான சாத்திரத்தைவிரித்தாராய்ந்து நண்பான

சிவயோக மிருதிகாட்டும், நாதாக்கள் வித்தையிது நவிலபோமோ கண்பானவிதியானி காண்பான்பாரு கைலாச காணியது லபிக்குந்தாமே

நாகக்கட்டு.

தாமான முன்னமொரு பாகங்கேளு தயவுடனே சொல்லுகிறேன் தண்மையாக, காமானநாகமொரு பலந்தான்வாங்கு கருவான குகையிலிட்டு வுருகிக்கொண்டு, பாமானசாரமதை பலந்தான்கொண்டு பதமுடனேகிரசாமது தன்னையிவாய்நாமேதான்சொன்னபடிநாகந்தானும் நயமுடனே கண்ணதுவு மடையும்பாரே. 740

அடைவுடனே நாகமது தன்னையப்பா அப்பனேபில்லையது தகடதாக்கி, படையுடனேதாளகமும் சிந்திதானும் பதமுடனே சரியெடையாயெடுத்துக்கொண்டு, தடையறவே நிம்பழத்தின் சாற்றுலாட்டி தாக்கானநாகத்துக்கங்கிபூசி, சடையுடனேரவிதனிலே காயவைத்துச் சாங்கமுடன் புரம்போடக் கட்டியாமே. 741

கட்டியாம் நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டு கருவாகத்தானுருக்கி பின்னுங்கேளு, திட்டமுடன் வீரமதை நெறுக்கிக்கொண்டு திகழ்பெறவே களஞ்சியது கிராசமீவாய், மட்டியென்ற கண்ணுடி பூநீரப்பா மார்க்கமுடனிருகளஞ்சி பொடித்துக்கொண்டு சட்டமுடன் கிராசமது கொடுக்கும்போது சார்பானநாகமது சவளையாமே. 742

சவளையாம் நாகமது பின்னுமப்பா சாங்கமுடன் ருனுருக்கிப்பின்னுங்கேளு, கவளமுடன்நிமிளையது களஞ்சிரண்டு கணக்காகத்தானுருக்கி கிராசமீவாய், தவளவது நாகமதுயென்ன சொல்வேன் தாக்கானமுழுக்கட்டு யென்னலாகும், பவளம்போ லிருக்கியது வுருளைபோலாம் பாங்கான நாதத்தின் பான்மையாமே. 743.

பாண்மையாம் நாகமதைக் கொடுக்குமார்க்கம்பாகமுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பதாக, மேன்மையாய் செம்பதுவைதகடதாக்கி மிக்கான செம்புக்கு கெந்திநாலு, மான்மையாய்பழச்சாற்று லரைத்துமைபோல மயங்காமல் தகட்டுக்குப்பூசிபோடு, கான்மையுடன் கரியோட்டில்காய்ச்சிப்போடு களிம்பான செம்பதுவும் கட்டிப்போமே. 744

போமேதான் செம்பதுவுமூறலேகி பொங்கமுடன்வரணமது சிவப்புமெத்த, நாமேதான்சொன்னபடி நாகந்தன்னை நாட்டடா செம்புக்கு நாலுக்கொன்று, வேமடா தானுருக்கி யெடுத்துப்பாருமிக்கானசெம்பதுவு மாற்றுகாணும், தாமேதான்மாற்றதுவு மேழதாகும் தனியாகசீனமது பிடிக்குந்தானே. 745

தானேதான் ககடிக்துப்புடத்தைப்போடு தனியானசெம்பது வுழூட்டங்காணும், மானேகேள்திரைசவுகெளிம்போரேல் மார்க்கமுடன்சவளையதுவெல்லாம்போகும்.தேனேதான்யினியதிகம் வூட்டம்காய்ப்பு திகழானபுடநயப்புகரகரப்பு, ஏனேதானித்தனையும் பொருந்திகிற்கும் யெழிலானபொன்னதுவும்பிறவியாச்சே 746

ஆச்சப்பாபிறவியதுஎன்னசொல்வேன் ஆச்சரியமாச்சரியம்வாதவித்தை, மூச்சப்பாவிடுகாதேமற்றோருக்கு முபலானசித்தர்முனி கண்டாரானல் ஏச்சப்பாயுந்தனுக்கு யிடையூறண்டா மென்மகனேசாபமதுயெய்தும்பாரு, பேச்சப்பாவாராதுசிடிகைவேதை பேருலகில்நீயுமொரு சித்தனமே. 747

சித்தனும்சிவபூசைக்குறுதிதங்கப் சிறப்பானசமுசாறிக் கேற்றவேதை, முத்தமுடன் கருவாளிகான்பாலைபாரு மோசமில்லை சாபமில்லைமுனிவர்வேதை, நித்தமுமேபூசையது நேமநிஷ்டை நிலையானதேசத்திலிருந்துகொண்டு, சத்தமுடன்சமுசார தொல்லைவிட்டேசராசரத்தையொழிப்பவனேயோகியாமே. 748

துருசுகுரு.

ஆமேதானின்னமொருமார்க்கம்பாரு அப்பனேமாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, வேமேதான் துருசதுவும்பலமொன்றாகும் வேகமுடன் முன்போலதானரைத்துப்புடத்தைப்போடு, நாமேதான்சொன்னபடி கூட்டிக்கொண்டு நன்மையுடன் கப்பலாய்ப்பாலைதாக்கே. 749

தாக்கவேநாள்மூன்று தப்பாமற்றான் தயவுடனே துருசுக்கு பாலையூட்டு, நோக்கமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து நுணுக்கமுடன் பற்பத்தையெடுத்துக்கொண்டு, தேக்கவேரசமதுவைசரியதாக திகழுடனே நிமபழத்தின்சாற்றாலாட்டி, தூக்கவேபில்லையது தட்டிமைந்தா துப்புறவாய் ரவிதனிலேகாயப்போடே. 750

காயவேவோட்டிலிட்டு சீலைசெய்து களிவாகக் குக்குடமாம் புடதைப்போடு மாயாசமதுதான்மடிந்துகொன்று நயமுடனே கண்டறது பற்பமாச்சு, தோயவேபின்னுமந்த பழச்சாற்றாலாட்டி தோறாமல்முன்போலப்பில்லைதட்டி, காயவேவோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து தண்மையுடன்புடம்போடசுன்னமாச்சே. 751

ஆச்சப்பாசுன்னமது யென்னசொல்வேன் அப்பனேகண்கொள்ளாவேதையாச்சு, மாச்சென்றசுன்னமதை மதியிற்றாக்கு மயங்காதே பத்துக்குளொன்றுபோடு, பாச்சலுடன் வெள்ளியது யெட்டுகாணும் பாகமுடன்வாரடிததுப் புடத்தைப்போடு,காச்சலுடன்கலாய்ப்புக்குவுறுதிதங்கம் கருவாளிகண்டாலேவிடுவார்தாமோ 752

செம்புரேக்குவேதை.

தாமானவின்னமொருபாகங்கேளு தாக்கானசெம்பென்றரேக் குதானும், காமானவேஷங்கள்பூணுவோர்க்கு கருவானசீனபதிரேக் குதானும், வேமானமானதொரு காந்தஞ்சேர்த்து விருப்பமுடன் காரமது கூடச்சேர்த்து, பாமானவெள்ளியது சரிநேரொக்க சாதக மாய் தான்சேர்த்து வுருக்கிடாயே. ௭௫௩

உருக்கவேசெம்பதுவும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து வுத்தமனேகாந்தத் தின்சத்துசேர்த்து, பெருக்கமுடன்வெள்ளியது வறணமேரி பேரா ணமாற்றதுவு மிகவுமாகி, செருக்கமுடன்வாயியது கூடிப்போகும் சிறப்பானவாணிக்கு வாறேகாலாம், சுருக்கமுடன்பத்துக்கு ரண்டு தங்கம் தாக்கவேமாற்றதுவுமேழதாமே. ௭௫௪

ஏழானமாற்றதுவு மிகுதிகாட்டும் யெழிலானபொன்னதுவும்ப சுமைமெத்த, காழ்னபிறவியது யென்னலாகும் கருவானவேதை யிது சித்தர்வேதை, நாழானநாதாக்கள் செய்யும்வேதை நளின முடன்யாம்சொன்னேன் மாண்பருக்கு, கூழான வேதையிது யல்ல கண்டீர் கொற்றவனே போகரிஷி கூறினேமே. ௭௫௫

கூறினேம் சீனபதி வேதை மார்க்கம் குவலயத்திலாரேனும் கண்டதுண்டோ, மாறினதோர்கருமானமுளவுமார்க்கம் மகத்தான சுளுக்குமுதல்கருவுவேதை, தேறினதோர் கண்கண்டவேதையாவும் திரட்டினேன் பூதலத்தார்க்கென்றுசொல்லி. ஆறினங்கள் பிரவி முதல்வைப்பெல்லாந்தான் அப்பனேயாமுறைத்தோம் வளமை பாரே. ௭௫௬

இரசவெண்ணெய்.

வளமையாமின்னமொருபாகங்கேளு மகத்தானநாதாக்கள்கூற வில்லை, இளமையாம்போகரிஷியடியேன்றானும் எழிலாகக்கூறுகி றேன்பற்பதாக, களமையாம்சூதமதுசேரொன்றாகும் கனமானகண் டாதுசேரொன்றாகும் தளமையாம் நிம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டி தாழ்மையுடன்தானரைப்பாய் சாமமெட்டே. ௭௫௭

எட்டானசாமமதுவரைக்கும்போது யென்மகனே சூதமது மடி ந்துமல்லோ, கட்டானசூதமது வெண்ணெய்போலாம் கசடானகண் டாதுநீங்கியேதான், திட்டமுடன்வெண்ணெயது கல்வமிட்டுத் திற மாகத் தானரைப்பாய் தகரச்சாற்றால், சட்டமுடன் எண்சாமம் வரைக்கும்போது சார்பானசூதமது வெண்ணெயாமே. ௭௫௮

வெண்ணையாம்சூதமுடன் கருவூமத்தை விருப்பமுடன்பிசறிய வைக்கும்போது கண்மையுடன்வெண்ணையது மடிந்து போகும் கருவானராசனென்ற வெண்ணையாச்சி, திண்ணமுடன் சூதமதுவெண்ணையானல் திறமானலோகத்திலனந்தம்வேதை, கண்ணமுடன் செந்தூரம் பண்ணக்கேளும் கழலானவேதையது கோடியாமே. எகூகூ

கோடியாம்வேதையிலே செந்தூரங்கேள் குறிப்பான கெந்தியதுவரைக்குப்பாதி, நாடியேசிலையதுவு மொன்றுக்குகால் நலமானவீரமது வரிக்காலுக்கொன்று, தேடியேவாறுவகை செயநீர் தன்னல் தெளிவாகதானரைப்பாய் நாலுசாமம், வாடியேதிரியாதே மன்னுபாரு மாற்கமுடன்முனரைப்பாய் சாமம்நாலே. எகூ0

நாலாஞசாமமது வரைக்கும்போது நாயகனேசூதமது மடிந்துசாகும், காலானரவிதனிலேவைத்துக் கனமாகப்பொடிபண்ணியெடுத்துக்கொண்டு, சாலானகுப்பிக்குச்சீலையேழு சார்பாகத்தான்செய்துவாயைவிட்டு, பாலானகுப்பிக்குள்மருந்தையிட்டுப் பாலகனேமாக்கல்லால் கொண்டுமூடே. எகூக

மூடவேகுப்பிக்குச்சீலைசெய்து மூர்க்கமுடன்முன்செய்து ரவியில்வைத்து, நாடவேதளவாயாஞ்சட்டிதன்னில் நலமுடனே பூமணக்கேழகொட்டி, தேடவேசட்டிமையந்தன்னில் தெளிவாகக் குப்பிநடுமையம்வைத்து, கூடவேமணலதனைமேலேகொட்டி குப்புறவாய்மேல்சட்டிசீலைசெய்யே. எகூஉ

செய்யவேவாலுகையாமடுப்பில்தானும் சிறப்பாகதீமூட்டி யெரிப்பாயப்பா, பையவேஎண்சாமமெரித்தபோது பாலகனேசெந்தூரமருணன்போலாம், தொய்யவேசூதமது செந்தூரத்தால்தொடரலாம் கோடிமுறைவேதையாவும், செய்யவேசெந்தூரம் பதனம் பண்ணுசெய்பாகம் கைபாகமுறைவிடாதே. எகூரு

முறையோடுஞ் செய்தாக்கால் எல்லாஞ்சித்தி முறைதப்பிசெய்தாலோ எல்லாமோசம், கரையேறவேண்டுமானல் சூதம்பாரு கண்கெட்டவாதியானல்சூதந்தள்ளு, பறையானசூதமதுராசபோசன் பாரினிலேசூதம்விட்டால் வாதம்போச்சு, நிறையோடுசாத்திரங்களுளவாராய்ந்து கிற்பவனேசித்தர்களிலொருவனமே. எகூச

ஒருவனும்பேருள்ளான் ராசியுள்ளான் உலகத்திலெல்லவற்கும் வாய்க்குமோசொல், பெருமையுடன் வீண்பேச்சு மெத்தபேசி பேருலகில்நாய்போல பினத்துவார்கள் அருமையது கண்டறியமாட்டா

ரப்பா, அப்பனேகளைகண்டமுனிதான்னெனன்பான், வெருமையாய் வாப்பினத்தல் மிகவும்பேசி வெகுகோடி மாண்டார்கள் மண்ணில் தானே. ௭௬௫

தானனசெந்தூரம் கொடுக்குமாற்கம் சாங்கமுடன்சொல்லுகி றேம் தன்மையாக, வேணனவெள்ளியது வாறதாகும் வேகமுடன் செம்பதுவுநாலதாகும்: கோனனமூசைதனிலுருக்கிக்கொண்டு குரு தனையேதான் கொடுத்துவூதிப்போடு, தேனனகரியோட்டிலூதும் போது·தெளிவானபசுப்பொன்னு யாகுந்தாமே. ௭௬௬

தாமானபொன்னதுவி மாற்றுகும் தனியானதங்கமது நாலுக் கொன்றுவாமானமென்றதொருமட்டத்தோடுவகையானபாகமுடன் வாரடித்து, சாமானமானதொரு காவிக்கல்லில் சட்டமுடன் புடம் போட தங்கமாகும், வேணனவெனதையர்கா லாங்கிநாதர் விருப்ப முடன்யான்வணங்கி விரித்திட்டேனே. ௭௬௭

விரித்திட்டேன் குடவனிலேபத்துக்கொன்று வீரமுடன்தொடு த்திடவேமாற்றெட்டாகும், செரித்திடவேமட்டமென்ற பரிகள் மேலேசிறப்புடனே வுமிநீரால்செந்தூரத்தை, குரித்திடவேபொன்ற கட்டின்மேலேபூச பொங்கமுடன்மாற்றதுவும்பத்தேயாகும், முரித் திடவேசவளையது போலாம்பாரு முனையானமாற்றதுவு மதிதங் காணே. ௭௬௮

காணவென்றல்செந்தூரங்குன்றியுண்ண காயாதிகற்பமதுவீறு மெத்த, தோணவேவனுபானமெதுவானாலும் துரையோடு முறை யோடுங்கொண்டாயானல், நீணவேதேகமதுகற்றூணாதும் நிலைத்த தடாதுலமதுசாவேயில்லை, வாணவேநாதாக்கள்சொல்லவில்லைவைய கத்தில்போகரிஷிவகுத்திட்டேனே. ௭௬௯

வடிதிட்டேன்செந்தூரப்போக்குநாலும் வளமுடனே மாணாக் கள்பிழைக்கவென்று, தொகுத்திட்டேனின்னம்வெகுமனத்தங்கோ டிதோராமல்நூலதனைகண்டாராய்ந்து, பகுத்திட்டேன் சூதமென்ற செந்தூரத்தைப் பலபலவாய்பாடிவைத்தார் சித்தரெல்லாம பிகுத்தி ட்டமானதொருமூன்றுங்காண்டம் பிசகாமல்பாடிவைத்தேன்சத்தந் தானே. ௭௭0

சத்தமுடன் ஏழுவகைகாண்டஞ்சொன்னேன் சாகாமாமிந்நூ லுக்கொருநூலில்லை, சித்தரெல்லாமொன்றுகக்கட்டியென்னை சிறப் புடனேமமதிலழைத்திட்டார்கள், சுத்தமுடன்யடியேனுந்தாள்வண ங்கி அரைராஜர்காலாங்கிதனைநினைந்து, பத்தியுடன்வடியேனுமனதி லுன்னி பட்கமுடன் கூட்டமதிற்சென்றிட்டேனே. ௭௭௧

சித்தர்கள்போகரை அஞ்சலிகேட்குதல்.

சென்றேனே நாதாக்கள்முனிவர்பக்கல் சேனையுடன்ரிஷிகூட்டமங்கிருந்தார், நின்றேனே நெடுநேரம் சித்தர்பக்கல் நினைத்துமே காலாங்கிதனை நினைக்க, பன்றான நாதாக்கள் முனிவர்சித்தர் பலபேருமெந்தனுக்குபாசிர்மித்தர், குன்றானரிஷிமுனிவ ரென்னைப்பார்த்து கூறுவாரஞ்சலிகள்கோடிதானே. எஎஉ

தானானபோகர்முனி சொல்லக்கேளும் சார்பானசாத்திரத்தினுளவுயாவுங், கோனானகாலாங்கிதன்பலத்தால் கொட்டினீர்வித்தை எல்லாம்வெளியாய்ப்போச்சு, மானானவித்தை யெல்லா மிந்தமட்டுமரைப்புடனே வைத்தாலே மதிப்புண்டாகும், வேனானவித்தைகளை விருதாவாக விரைதிட்டால்லோகமெல்லாஞ்சித்தாய்ப்போமே. எஎ௩

போமென்றபடியாலேயினிமேலப்பா பொங்கமுடன் கருக்குருவைவெளிவிடாதே, நாமொன்றுசொல்லுகிறேன் சித்தமாய்க்கேளு நாதாக்கள் சகலரும்பலநூல்சொன்னார் வாமென்று நூல்களுக்குச் சாபஞ்சொன்னார், வகையுடனேசாபமதைநிவர்த்திசெய்து, தாமொன்றுசெய்தவர்கள்கோடிலொன்றுதக்கபடிசெய்தாரனேகராமே. எஎ௪

அனேகராமாண்பர்கள்மெத்தக்கூடி அண்டரண்டசராசரங்கள் திரட்டினார்போல், சினேகரால்சிறுபாலர்யாவுமொக்க சிறப்புடனே கும்பல்கும்பலாகக்கூடி. யனேகமுடன் சாத்திரத்தைகண்டாராய்ந்து சண்டாளர்மருமத்தைவெளியிற்சொல்லி, முனேந்திரனாப்பாபத்துக்கேதுவாகி மூர்க்கமுடன் தவநிலையைக்கெடுத்தார்தாமே. எஎ௫

கருக்கள்பாயவெட்டையீயம்.

காமானகரிவங்கம்சேர்தானென்று சாற்றுகிறேன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, வேமானமானதொருசருமாக்கல்லை வேகமுடன் கெந்திபதுசமனாய்ச்சேர்த்து, சாமானமானதொருநிமிளையப்பா சட்டமுடனகொண்டுவெந்துபின்னுக்கேளு, பூமானமானதொரு படிகந்தன்னை புகழாகத்தானெடுத்து சரிபாய்க்கூட்டே. எஎ௬

கூட்டையிலேபாஷாணம் சரிநேரொக்க குறிப்புடனே தானிடித்துபூநீர்சேர்த்து, நாட்டமுடன்கண்ணாடிவாலைதன்னில் நயமுடனே சரக்கெல்லாம் வாலையிட்டு, பாட்டமென்றயடிப்பானைக் குள்ளே போட்டுப் பாகமுடன்திராவகத்தைபெறக்கிக்கொண்டு, நீட்டமுடன் நீவங்கமுருகும்போது நீதானதிராவகத்தைவூத்திடாயே. எஎஎ

ஊத்தையிலே வங்கமது கட்டிப்போகும் வுத்தமனே நீர்வாங்கி வெட்டையாகும், கூத்தமென்னும் திராவகத்தால் வங்கந்தானும் குடியோடும் நீர்தானு[illegible]ரிப்போகும், சாத்தமென்னும் வுக்ரகம் செய்யலாகும் சார்பானகருக்களை பாச்சலாகும், நீத்தமுடன்கருத் தட்டுவார்க்கும்போது நிலைபானவுருக்க ளெல்லாந் தோன்றும்பாரே.

இரும்புவுருக்கு.

பாரேதானின்னமொருகருமானங்கேள் பாகமுடன்மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, நேரேதான் இரும்பினிடமணலைவாரி நேர்புடனே மூசையிட்டு வுருக்கும்போது, சீரேதான்கண்விட்டுவாடும்போது சிறப்பான திராவகத்தைகுத்திப்பாரு, நேரேதான்யிருப்பதுவும்வே ட்டையாகி நேர்புடனே கருவுருக்கள் பாயுந்தானே. ௭௭௯

தானான வுருத்திரண்டு பாயும்போது தனியான யிரும்பதுவும் சவளைபோலாம், தேனான யிரும்பதுவுஞ் சவளையாகும் தெளிவான வுருக்கினத்து வெட்டையாகும், மானான தங்கம்போல்கண்விட்டாடு ம்மாற்கமுடன்யிரும்பினிடவேதைமாற்கம், கானான தேசத்தார் சீன த்தார்கள்கருவாளி யானையினால்கண்டார்தாமே. ௭௮௦

தாதுவிர்த்தி தாம்பூலக் குளிகை.

காமான குளிகையொன்றுசொல்லக்கேளும் தாக்கான சாதிக் காய்கிராம்போடேலம், காமான மராட்டியமா மொக்கினோடு கரு வானயேலக்காய் லவங்கப்பட்டை, பாமானகுரோசானி யோமந்தா னும்பாங்கானபத்திரியுமிளகுதானும், வாமானமென்றதொருகச்சூர் தானும் வாகனபச்சை யென்ற பூரமாமே. ௭௮௧

பூரமாங்கஸ்தூரி குங்குமப்பூபுகழானரோசனையும்திப்பூண்ட ப்பா, காரமாங்கு டோரியது சமனாக்கூட்டி கருவாகயௌனீரால ரைத்துமைபோல், தீரமாங்கலைபோலுண்டைசெய்து திறமாகநிழ லுலர்த்திப்பதனம்பண்ணு, வீரமாமதன்ரதி தன்னோடொக்க விரு ப்பமுடன்றாம்பூலம் அருந்துவாயே. ௭௮௨

அருந்துகையாலுன் மீதிலிச்சைகொண்டு அணையவேயெண்ண மதுமிகவுண்டாகி, திருக்கவேபோகமது செய்திட்டாலும் தீராது மாதர்மேலாசையப்பா, பொருந்தவேதேகமதுகரிப்பேயில்லை பொங் காது விந்ததுவுங்கட்டிப்போகும், குருந்தமுடன் றாம்பூலமருந்திப் பின்புகொற்றவனே யௌனீரையாண்டிடாயே. ௭௮௩

உண்ணயிலேபித்தமது கீழ்நோக்காகும் வுகாரமென்ற மயக்க மதுமேலேறாது, திண்ணமுடன்கலவியது மன்மதன்போல் திகட்டாது மாதர்மேலாசை நீங்கா, உண்ணமதுமிகவாகு மெந்தநாளும் இளைக்காதுதேகமதுகற்றாணுகும், வண்ணமுடனிப்பாகம் யாருஞ் சொல்வார்வையகத்தோர் சித்தாடச் சொன்னதாமே. எஅச

பொன்மைகாகிதங்கள் ஓட்டம்.

தாமானமையொன்று சொல்லக்கேளும்சார்பானகாகிதத்தின் தங்கவர்ணம், காமானமஞ்சளென்ற கோபிதன்னால் கலரவிடுவிளாம் பிசினேச்சமனதாக, பூமான்போலோருருவம் யெழுதியப்பாபொங்க முடனவ்வுருவில் தூவக்கேளு, வேமானமானதொருசரக்குசொல்வேன் வித்தகனேமேன்மையுடன் செய்துபாரே. எஅடு

செய்யவே சாரமதுபலமொன்றாகும் சேர்மானங் கெந்தியொரு பலமொன்றாகும், துய்யவே சூதமதுபலமொன்றாகும் துப்புறவாம் வெண்வங்கம்பலமொன்றாகும், நையவேகாரமதுசீனக்காலாம் நாட்டமுடன் கல்வமதில் பொடித்துநன்றாய், யெய்யவேபொடியாக்கிகுப் பிக்கிட்டு யென்மகனே கல்லாலேசில்லுபோடே. எஅகூ

போடவே சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து பொங்கமுடன் களவாயாஞ்சட்டிதன்னில், கூடவேமணலதனை பாதிகொட்டி குப்புறவாய்புட்டிநடுமையம் வைத்து, மூடவேமணல்தனை மேலேகொட்டி முக்கியமாய் சட்டிகொண்டு மேலேமூடி, நீடவே சீலையதுவலுவாயச்செய்து நினைவாகரவிதனிலே காயப்போடே. எஅஎ

காய்ந்தபின்புவாலு கையாமேந்திரத்தில் கருவாகத் தீமூட்டி யெட்டுசாமம், தேர்ந்திடவே தானெரிப்பாய் மைந்தாகேளுதோற்ற முடன்பதங்கமது யேறிநிற்கும், மாய்ந்திடவேசொர்ன மென்றபதங் கந்தானும் மகத்தான பதங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, வாய்ந்திடவேமுன்சொன்னவரணந்தன்னில் மார்க்கமுடன் றான்தேய்க்க சொலிப்புண்டாமே. எஅஅ

சொலிக்கவே யெவ்வர்ணம் மானாலுந்தன் சூச்சமுடன் முன்னெழுதிமேலேதூவு, பலிக்கவே பிசினியது பதங்கந்தன்னை பாகமுடன் தானிழுக்கும் பண்மைப்பாரு, ஒலிக்கவே ஜெகசோதி யென்ன சொல்வேனுத்தமனே ரூபலாவர்ணந்தோற்றும், செலிக்கவேபதங்க மதுசொர்னமென்பார் பேரானவெள்வங்கக்கூததுதானே. எஅகூ

கூத்தானகாயிதங்கள்வரணபேதம்கூறுவேன் மானுக்கள் பிழைக்கவென்று, நாத்தானவெள்வங்கம் சூதந்தானும் நாயகனேவரிதாக

மடல்துத்தந்தான், காந்தான லிங்கமுடன்செங்கால்பச்சை கருவான
நாகமொடுகெந்திதானும், தூத்தானசாரமுடன்மதியுப்போடு துடி
யான கண்டரொடு பேதியாமே. ௭௬௦

பேதியாம்வரப்பொடியும்பச்சைகோபி பேரானதாரமுடன்சங்
கால்பச்சை, சோதியாம்மித்தனையும்வரணபேதம் தோராதரூபமது
மதிகங்காட்டும், வாதியாம்கண்டறிவார்சரக்கின்பேதம் வகையு
டனேமற்றவர்கள்காணமாட்டார், நீதியாமித்தனையுமாறுதாரம் நிலை
யான வரணத்துக்குறுதியாமே. ௭௬௧

நேத்திரரோகத்தயிலம்.

உறுதியாமின்னமொரு பாகம்பாரு வுண்மையாயுரைக்கிறேம்
பண்பதாக, நிறுதியாய்நெல்லிக்காய் சார்தானுழி நீடானகையான்
சார்சாருனுழி, பறுதியாமுசுக்கைச்சார்நாழிபாகும் பாங்கானவெள்
ளர்சார்தானுழி துறுதியாம்யெள்ளெண்ணெய்படிதானென்று துடிப்
புடனேயாவின்பால் படிதானென்றே. ௭௬௨

ஒன்றானயெளநீருபடிதானென்று வுத்தமனேயிதிற்சேர்க்கும
ருந்துகேளு, பன்றானகற்றவகைகடுக்காய்கான்றி பாங்கான சிவதை
யுடன்நெல்லிதானும், வன்றானவிலாமிச்சுவெட்டிவேறு தாக்கான
சந்தனமுமகிலுங்கூட்டி, குன்றானநன்னாரிகோரைதானும் குறிப்பான
பச்சிலையுமொக்கச்சேரே. ௭௬௩

சேர்க்கவேமதிமதுரம்தேவதாரம் சிறப்பானகச்சோலம் சேரங்
கூட்டி, பார்க்கவேமுட்டியுடன்சாம்பிராணி பாகமுடன்யேலக்காய்
கோஷ்டந்தானும், தீர்க்கமுடன்வலம்புரியுமிடம்புரியுமாகும் திறமா
னசீரகமுமொக்கக்கூட்டு, ஏர்க்கவேசடாமாஞ்சிபூலாதானும் யெழி
லான தண்ணீர்மிட்டான்கிழங்குதானே. ௭௬௪

கிழங்கானசறக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி கெணிதமுடன்
வகைவகைக்குப் பலந்தான்காலாம். தழங்கான சரக்கெல்லாமொன்
றாய்க்கூட்டித் தயவாகதேங்காய்பால் தன்னாலாட்டி, வழங்கானயெண்
ணெய்தனில்கலக்கியப்பா வாகுடனேமெழுகுபதம் தன்னிற்காச்சி
பழக்கமுடன்கணபதியைப் போற்றியேதான்பாகமுடன் சிவப்பதாய்
காச்சிடாயே, ௭௬௫

காச்சவேயெண்ணைதனை வடித்துக்கொண்டு கலங்காமல்சீஷாவி
லடைத்துமைந்தா, பாய்சலுடன் வாரத்திற் கிரண்டுமுறை பால
கனே முழுகிவரப் பலனைக்கேளு தீச்சலென்றபிடரிவலி சன்னிபாதம்

திகழானமயக்கமுதல்காணுதோடும், மாச்சலுடன் நேத்திரத்தின் ரோகம்போகும் மகத்தானவொருதலைநோய்யேகும்பாரே. ௭௬௬

ஏகுமேகபாலவலிசன்னிபாதம் யெழிலான தலைகனப்புயெல்லா மாறும், போகுமேமந்தாரகாசம்போகும் பொலிவானகண்கூச்சல் புழுவெட்டும்போம், சாகுமேகண்ணில்நீர் வடிதலும்போம்சார்பான குத்திருமல்சன்னலாகும், பாகுடனேயித்தயிலம் கொள்ளும்போது பறக்குமடாநேத்திரகோயகலும்பாரே. ௭௬௭

அகலுமேபத்தியமோயரையக்கேளு அப்பனேகாப்பனென்ற பதார்த்தந்தள்ளு, நிகலவேபகல்நித்திரைக்கொள்ளலாகாநீடூழிநாள் வரைக்குப்போகமாகா, தாகவேசீதளமாம் பண்டமாகா தாக்கான புளிகையுமதிகமாகா, புகலவேகாலாங்கிநாயர்பாதம் புகழுடனே யான்வணங்கிபுகன்றிட்டேனே. ௭௬௮

புகன்றிட்டேன் தயிலமதுயென்னசொல்வேன்புகழானசந்தனு தியிதற்கொவ்வாது தகன்றிட்டசாத்திரத்திலநேகமுண்டு தக்கவே யாருந்தான்சொல்லவில்லை, அகன்றிட்டசாத்திரத்திலனேகமுண்டு அப்பனேயான்சொன்னகவிபோல பகன்றிட்டநாதாக்கள்முனிவர் தாமும் பாடினார்கோவைகளுமனந்தமுண்டே. ௭௬௯

உண்டானசாத்திரங்க ளனேகமுண்டு வுத்தமனேயென்போல யாருஞ்சொல்லார், திண்டானபோகரேழாயிரந்தான் திரட்டினேன் சத்தகாண்டந்திறமதாக, பண்டானசீனபதியுலகத்தாற்குப் பலபல வாயோதிவைத்தேன் பான்மையாக, சண்டாள மானதொருதேசத் தாற்குச் சாற்றினால்பாவம்வருமென்னலாமே. ௮௦௦

சூடாமணித்தயிலம்.

என்னலாமின்னமொரு கருமானங்கேள் யெழிலானதயிலமது மின்னஞ்சொல்வோம், பன்னவேசதாவேருமூலிதானும் பாகமுடன் சார்நாழிதானேயாகும், நன்னயமாய்குலாமல்லிமூலிச்சாறும் நாட்டி இள்ளபொன்முசுட்டைசார்தாநாழி, தன்னயமாய்சிராசெங்கழுநீரப் பாதண்மையுடன்சார்நாழிதானுங்கூட்டே. ௮௦௧

கூட்டவேதை வேளைச்சாறுநாழி குணமானபாவட்டைச்சாறு நாழி, நீட்டமுடன்தாமரைப்பூசாறுநாழி நேரானகொத்தான்சார் சாறுநாழி, பாட்டமுடன்முதியாகுச்சாறுநாழி டாங்கானகுமரிச்சா ர்சாறுநாழி, தேட்டவென்றதைவேளைச்சாறநாழி தேறனமனேன் மணியாள் சாறுகூட்டே. ௮௦௧

கூட்டியேநல்லெண்ணைபடிதானொன்றுகுணமானவாவின்பால் படிதானொன்று, நாட்டமுடன்கடைசாக்கு சாற்றக்கேளு நலமான கிராம்புடனேயேலந்தானும், வாட்டமுடன்சாதிக்காய் சாதிபத்திரி வளமானகுரோசானியோமந்தானும், நீட்டமுடன்தக்கோலம்பரங் கிப்பட்டை நேரானவால்மிளகுசுக்குதானே. ௮௦௨

தானானசுக்குடனே கருவாய்ப்பட்டை சாதகமாய் கடுக்காயும் தான்றிமுத்தம், வேனானெல்லிக்காய்மிளகுதானும்விருப்பமுடன் கொடிவேலி பட்டையப்பா, பானானபாற்சுறண்டிபட்டைதானும்பா ங்கானவலம்புரியுமிடம்புரியுந்தானும், கோனான முசுட்டையுடன்து ம்பைதானும் கூரானசெம்பூரான்பட்டைதாமே. ௮௦௩

பட்டையுடன் கருஞ்சீரகம் கார்போகந்தான் கருவானகிச்சிலி யும் பச்சிலையுந்தானும், திட்டமுடன் வகிற்கட்டை தேவதாரி திட மானசந்தனமும்பூலாவாகும், குட்டமருங்கவிப்பமலை தீண்டாப்பா லை குறிப்புடனேபட்டையொடு குறிஞ்சான்வேரும், நுட்பமுடன் விராலியிட பட்டைதானும் நுணுக்கமுடன் யாவாரைப் பட்டை தாமே. ௮௦௪

தாமானபட்டையெல்லாமென்றதாக தாக்குடனே வகைவகை க்குகளஞ்சிரண்டு, சாமான மானதொருபற்பந்தானும் சாங்கமுட ன்றானெடுத்துதேங்காய்ப்பாலில், தூமானமாகவல்லோ ஒன்றாய்க்கூ ட்டித் துப்புரவாய்தானரைப்பாய்மைபோலப்பா, நாமானநூல்வே தப்படிதான்பாரு நாயகனே மூலியிடக்கூடப்போடே. ௮௦௫

போடவேதான் கலக்கியொன்றாய்தானும் பொங்கமுடன் தா னெரிப்பாய்மெழுகதாக, நீடவே தீயாறியெடுத்துப்பார்க்கிலேயான தயிலமதுயென்னசொல்வேன், கூடவேபச்சையென்ற பூரந்தானும் குணமானசாம்பிராணிக்களஞ்சிகூட்டு, தேடவேகுங்குமப்பூகஸ்தூ ரிதானும் தெளிவானரோசனையும்பொடித்துபோடே. ௮௦௬

பொடியுடனே தான்போட்டு யாறவைத்துப் புண்ணியனேமு ழுகிவரப்பலனைக்கேளு, நெடியுடனே தும்மலரும் சீதளம்போம்நெ டிதானகபமுதலும்காணாதோடும், கொடிபோன்ற நேத்திரன் பால ம்போகும் கொடிதானசுயரோக மகன்றுபோகும், துடியான கண் ணிமையிலூறல்போகும் தூக்கமுடன்சோம்பலதுமகலும்பாரே.

பாரேதான்கண்ணோய்கள்தொண்ணூற்றாறும் பாங்கானயிமை த்தடிப்புபுள்ளிபோகும், நேரேதான் வாயுவென்பதுவும் போகும்

நெடிதானசேத்துமங்கள் கீழ்நோக்காகும், கூரேதான்மயக்கமொடு வாந்திபோகும் குணமாகும்விக்கலொடுபொருமல்போகும், தேரே தான்பீனசமுமெட்டுபோகும்தெளிவாகும்கண்ணிரண்டும்தெளிவாந்தாமே. ௮௦௮

சூதவெண்ணை.

தாமானகருமானமின்னமொன்று சாற்றுகிறேன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, கோமானுக்கொப்பான சூதாரசன் குறிப்பாகத் தானெடுத்துசேர்தானப்பா, நாமானகண்டாகு சேர்தான்ரெண்டு நலமான தும்பைப்பூச்சாற்றினாலே, சாமானசாமமொருரெண்டதாகசாங்கமுடன் தானரைப்பாய் சாகுமட்டே. ௮௦௯

மாட்டானசூதமதுமடிந்துசொல்லும் மாசற்றவெண்ணையதுவாகவென்றால், திட்டமுடன்முமறியினாற்கழுவிப்போடு திரளானவெண்ணையதுமைபோலாகும், சட்டமுடன்வெண்ணைக்குசப்தயில்லைசாதக்மாய்கைதனிலே யெடுக்கலாகும், நட்டமில்லைபத்துக்கு யொன்று தங்கம் நாதாக்கள்முறைப்படியே கூட்டிக்கொள்ளே. ௮௧௦

கொள்ளவென்றால்யேமாசவெண்ணையாச்சுதோடானகுறுக்குவழிமேவலாச்சு, எவ்வளவுகோளாறு நேராதப்பா யெழிலானசூதமதுமடிந்ததானால், விள்ளவேயெவராலும்முடியாதப்பாவிணிலேசுட்டலைந்தார்கோடாகோடி, கொள்ளைகொள்ளப்போனவற்குஇந்தப்போக்கு குறுதிவழிகிடைத்தாலேசித்தனாமே. ௮௧௧

சித்தனாய்ப்பிறந்தாலும் பிழைக்கவேண்டும் சீரான சாஸ்திரத்தையறியவேண்டும், சுத்தமுடன் தியானிபோலிருப்பான்மட்டைசுந்தரம்பேசியல்லோ மொழியுங்காணான், நித்தமுடன்சிவயோக நிலையில்நின்று நிர்மூடப்பயல்களுக்கு வேதஞ்சொல்வான், கத்தனைப்போல்பிரமசிருஷ்டிசெய்வேனென்பான் காசினியில்கதைமுடிக்கும் கழுதையாமே. ௮௧௨

ஆமேதான் புல்லறிவுவாளனானால் அப்பனே அப்பதத்தைமனதிலுன்னி, நாமேதான்சொன்னபடி ரிஷிகள்பக்கல் நலமுடனே சென்றுமல்லோநயமும்பேசி, போமேதான்காலமுதல்வீண்போகாமல் பூவுலகில்புண்ணியனாவதற்கு, நேமமுடனஷ்டாங்கநிலையிற்சென்று நேர்புடனே குருபதத்தை மனதிலுன்னே. ௮௧௩

உன்னியேநிற்கையிலேவாமிவந்துஉத்தமனேயுந்தனுக்குவழியுஞ்சொல்வாள், கன்னியெனும் மயேஸ்வரியாள்நிற்கும்போது காவலனேகண்டுமனமயங்கவேண்டாம், பன்னவேயுந்தனுக்கு பிராணா

யாமம்பாலிப்பாள் வாதமுடன்யோகமார்க்கம், சொன்னபடிதப்பாது குரையுண்டானல் சூட்சமுடன்நீயறியுந் துரையுல்கில்லே. ௮௧௬

கிற்கவென்ருல்பதியேது மைதானேது நிலைகெட்ட வாணவத்தையடக்கவேண்டும் துற்கையெனுமந்திரங்களகற்றவேண்டும் துஷ்டபூதநாக்கிறமகற்றவேண்டும், சொற்களெனும் பீஜாட்சரமந்திரத்தை துறையோடுமுறையோடுஞ் செலுத்தவேண்டும், கற்கடகராசியிலே பிறக்கவேண்டும் கன்னிதுலாங்சிம்மமென்ருல் கருதுவாரே.

கருதுவார்நாதாக்கள்கணக்குங்காண்பார் கண்டறிந்துபிரணவத்தையுரைப்பார்தாமும், சுருதிபொருள் நால்வேத சாஸ்திரத்தின் சூட்சாதிசூட்சமெல்லாஞ் சுட்டிக்காட்டி, பருதிமதிகேசரத்தின் குளிகைமார்க்கம் பட்சமுடன் காண்பித்து வுளவுஞ்சொல்லி, நிருதியென்னும் திசைநோக்குவழியுங்காட்டி நீதியுடன ஞானேபமோதுவாரே. ௮௧௭

ஓதுவார்பொருளரிந்த கள்ளனுனல் உத்தமனே யவர்மனதைதேத்திநீதான், நீதியெனுஞ்சன்மார்க்கவலையிற்சென் றுகித்தமுடன் பெரியோர்க்கு தொண்டுபண்ணி, சாதியிலேதாழ்ந்தவரா யிருந்திட்டாலும் தவநிலையில்பெரியவரா மென்றேயெண்ணி, பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்போல் பாலித்தாலுந்தனுக்கு பண்பதாமே.

பண்பானஉந்தனுக்கு விட்டகுரைதானும் பாருலகிலபிக்குமடா முன்சென்மத்தால், திண்பானதேகமதுகற்றானுக திறமையுடனெந்நாளுமிருப்பதற்கு, நண்பாகமுன்சொன்ன சூதவெண்ணை நாதாக்கள்முறைப்படியேசொன்னேன்யானும், கண்பானயேமரசவெண்ணைதன்னை கருவாகசெந்தூரஞ்செய்துபாரே. ௮௧௮

ஏமரசசெந்தூரம்.

பாரப்பாசூதமென்றசெந்தூரத்தை பாலகனேமுறையோடுசெய்தாயானல், நேரப்பாயுனைபோல வுலகிலுண்டோ நீணிலந்தில்நீயுமொரு சித்தனுவாய், தீரப்பாவெண்ணையதுவொன்றேசாலாம் திரமானகெந்தியதுமுக்காலாகும், கூரப்பாசாரமென்ற செயநீர்தன்னல் கொற்றவனே தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௮௧௯

நாலானசாமமது வரைத்துமைந்தா நாயகனேரவிதனிலேகாயப்போடு, பாலானமேருவென்றகுப்பிக்கேற்றிப் பாலகனே தானெரிப்பாய் சாமம்நாலு நூலானமுறைப்படியேயெரித்தாயானல் தனு

கமுடன்செந்நூரகமன்னசொல்வேன், சேலானசெந்தூரம்பதனட
ம்பண்ணு செம்மையுடன்போக்குவகைசெப்பக்கேளே. ௮௨௦

செப்பவென்றால்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று செழிப்புக்
னேருனுருக்கிகுருவொன்றீய, ஒப்பமுடன்கரிபோல யிருக்கும்பா
ரு வுத்தமனேவோட்டிலிட்டு வூதிப்போடு, துப்பறவே மாற்றெட்டு
காணுங்கண்டீர் தாக்குவசய்நாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து, துப்பற
வேவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு துய்மைபெறமாற்றதுவு மொன்
பதாமே. ௮௨௧

தாமானமாற்றதுவுமதிகமாகி தாரணியில் மாந்தருக்கு மிருது
தங்கம், நேமமுடன்சிவயோகிதங்களுக்கு நிஷ்டைக்குயானதொரு
தங்கமாகும், பானமெனும்வஸ்துசுத்திநேமநிஷ்டைப் பண்பாகப்ப
ராபரிக்கு பாலித்தேதான், கியானமுடன்சதாகாலவேதமாகும் கீர்
த்தியுடன்றான்படித்து செலவுசெய்தே. ௮௨௨

செய்யவென்றாலதிதிபரதேசியற்குச் செப்புகிறேன்காவிகாஷா
யமப்பா, தையலென்னுமாதருக்குவஸ்திரதானம் சதாகாலஞ்செய்
வதற்கு மனமுங்கொள்வாய், வெய்யலிலேதாகவிடாய் தீருதற்கு வி
ருப்பமுடன் கேணிகுளம் யெடுக்கஎன்று, மையலெனுமங்கையரை
கன்னிதானம் மாட்சியுடன் செய்யவென்று மதிப்பிட்டாரே. ()

அயங்களங்கு செம்புவேதை.

மதிக்கவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் மாசற்றஅயமதுதா
ன்சேர்தானொன்று, துதிக்கவேசெம்பதுவுஞ் சேர்தான்பாதி துடி
யானகண்டரதுசேர்தான்பாதி, கதிக்கவேகாரமதுசேர்தான்காலா
ம் கருவானசாரமது சேர்தான்காலாம் விதிப்படியே சரக்கெல்லா
மொன்றாய்க்கூட்டி வித்தகனேகல்வமதில் பொடித்திடாயே. ()

பொடித்துமேவச்சிரமாங்குகையிலிட்டு பொன்னவனேசில்வி
ட்டுச்சீலைசெய்து, வெடிக்காமல்ரவிதனிலே காயவைத்து வேகமுட
சரவலையில்வைத்தூது, நடிக்கவேமூசைதனையுடைத்துப்பாருநனி
னமாஞ்சரக்கதுவுஞ் செம்புசேர்ந்து, துடிப்பான அயமதுவுஞ் சத்
தேயாகி துறையானகளங்கமது போலாம்பாரே. ௮௨௫

பாரேதான்அயமதுவும்களங்கமானால் பாரினிலே செம்புவித்
தைநிசமதாச்சு, சீரேதான்செம்புநிகர் வங்கஞ்சேர்த்து சீர்பெறவே
கரியோட்டிலூதிப்போடு, நேரேதான்செம்பதுவுமூறலேகி நெகிழா
னவாதத்துக்குறுதியாச்சு, நீரேதான்வெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்
று திகழாகத்தான்கொடுத்துவுருக்கிப்பாரே. ௮௨௬

உறுக்கையிலேமாற்றதுவுமாறேகாணும் உத்தமனே வயச்சவ
ளை யென்னலாகும், செருக்கமுடன் தங்கமதுநாலுக்கொன்று சேர
வேதானைகூட்டிவுருகித்திரு, பெருக்கமுடன் வாரடித்து புடத்தைப்
போடு பேறுன தங்கமது வர்ணமாகி, குருக்கலுடன்மாற்றதுவும்எட்
டேகாலாம் குருவானவாக்கதுவும் மெய்யாங்காணே. அ௨எ

காணவென்றுனுந்தனுக்குவருமைமீறி கடந்தனுக்குமுப்பிணி
நேர்ந்தபோது, நாணவேமச்சமடம்பயிர்ப்புதானும்நளினமுடனுந்
தனக்குநேருங்காலம், தோணவேசீவனத்துக்கில்லாவிட்டால்தேற்ற
முள்ளவேதையிதுசெய்துபாரு, ஈணவேசமுசாரத்தொல்லை போக்
கை எழியானவாதத்தால் நிறுத்தலாமே. அ௨அ

நிறுத்தலாம்வறுமைவருங்காலந்தன்னில் நீமகனேயிவ்வேதை
மாரியுண்ணு, செருக்கமுடன் கோடிவரையுண்ணலாகும்செம்மையு
டனிச்சவளை செந்தூரத்தால், பொருக்கமுடன் செந்தூரப்போக்கு
சொல்வேன் பொங்கமுடன்சவளையதுவொன்றேயாகும், கருத்துட
னேதங்கமதுசரிகாலாக கருவாகத்தான்கூட்டி உறுக்கிடாயே. ()

அயச்சவ்ளை செந்தூரம்.

உருக்கையிலே கட்டினதோர்கெந்திதானும் வுத்தமனேகிராச
மதுரவாய்பாதி, நருக்கையிலே களங்கமதை கல்வமிட்டுநாதாக்கள்
சொற்படியே செப்பக்கேளும் னடுப்பகலெனுங்கையாஞ்சார்சாமம்
நாலுமுசியாமல் தானரைப்பாய் மைந்தாநீயும், வுருக்கமுடன்ரவி
தனிலேகாயவைத்து வாகுடனேகுப்பிதனிலடைத்திடாயே. அ௩0

குப்பியென்றால் காசியென்றகுப்பிதானும் குணமானசீலையது
வலுவாய்ச்செய்து, தப்பிதங்கள் வாராமல்மாக்கல்கொண்டு தளரா
மல் வாய்மூடிசீலைசெய்து, ஒப்பமுடன் தளவாயாம் சட்டிதன்னில்
உத்தமனேபொடிமணலேபாதியிட்டு, நெப்பமுடன் குப்பிகடுமைய
ந்தன்னில் நேர்மையுடன் மேலுமந்தமணலைமூடே. அ௩௧

மூடவேமேல்சட்டிக்கொண்டு மூடுமுறையோடுநாதாக்கள்சொ
ல்லைப்போல, வாடவேதிரியாதே மயங்கவேண்டாம்வாகுடனேவா
லுகையாமேந்திரத்தில்,நீடவேயெண்சாமமெரித்தபோது நீதியுள்ள
பாலகனே நிசமாய்க்கேளு, சாடவே செந்தூரமென்னசொல்வேன்
தளுக்கற்றசந்திரன்போல் தளும்புந்தானே. அ௩௨

தானனசெந்தூர மருணன்போலாம் தாக்கான பிரகாசமான
சோதி, வேனனகொங்கணவர் செய்தபாகம் மேதினிலாருந்தான்

செய்யவில்லை, கோனான எனதையர் காலாங்கிநாதர்குரு சொன்ன படியாள்வாய்செய்தேன்யானும், தேனானசெந்தூரப் போக்குதன்னை தேசத்தார்சினத்தார்க்குரைத்திட்டேனே. ௮௩௩

உரைத்திட்டேன் சீனபதி தேசத்தாற்கு உகைமையுடன்செய்துவைத்தேன்யிந்தபாகம், வரைதிட்ட செந்தூரப் போக்குதன்னை வளமுடனேமண்டலந்தான் கொண்டபோது, குரைத்திட்டார்சோரியதுமேனிதானும் குறையாமல்குன்றியதுபோலேகாணும், பரைத்திட்ட வடிவுமது சிவப்புகாணும் பளபளப்பு மென்னரு மதிததாமே. ௮௩௪

அதிதமாமின்னமொருபாகங்கேளு வப்பனேயான்கண்டவரைக்குஞ்சொல்வேன், துதிதமுடன்செந்தூர முண்டபோது துறையானமேக்கமென்றதிருபதும்போம், கதிதமுள்ளயாறுவகை நீருமபோகும் கபத்துடனேயீளைமுதல்காணுதோடும், பதிதமுள்ள லிங்கத்தின்புத்துபோகும் பாங்கான கண்டத்தின் மாலைபோமே. ௮௩௫

மாலையுடன்சுவாசகாசங்கள்போகு பன்னவனே விப்புருதிதிகட்டிபோகும், வாலையதுவபதநுவுமதிகமெத்தவாகுடனேநரைதிரையுமற்றுப்போகும், காலையிலேமருந்துண்ணுங்காலந்தன்னில் காலாரநடந்துவரமெத்தநன்று, வெளியிலுமெப்போதுஞ் சோம்பலாகவீணிலேகாலமதுகழிக்கநன்றே. ௮௩௬

நன்றுசோம்பலது நீக்கியல்லோ நாயகனே கஷ்டமென்ற வேதைபாரு, தன்றானமேனியது பிணிநாடாதுசதாகாலந் திமிரேனுங் கிட்டாதப்பா, பன்றானமருந்ததுவும் வீறுகாணும்பசிதீம்பால்தேகமதுகற்றாணுகும், நின்றுடுமரவாது தீண்டிட்டாலும் நேரானவிஷமதுதானேராதன்றே. ௮௩௭

ஏராதுவிஷமதுவுமேல்நோக்காது மென்மகனே எந்நாளுங்கற்பமான, கூரானதேகமதுபோலேதோற்றும் குறையாது வாசியது படங்கியோடும், பேரான நாதாக்கள் முனிவர்பாகம்பேருலகில்கிட்டாதுபுண்ணியோர்க்கு, நேரானசெந்தூரம் சொல்லொணாது நேர்மையுடன் பாடிவைத்தேன் போகர்தாமே. ௮௩௮

காயகற்பவுண்டை.

தாமானவின்னமொரு மார்க்கம்பாருதயவான சிறுபாலாசாறக்கேளும், குமரன்களுண்பதற்கு வுண்டைசொல்வேன் கொற்றவனேகருஞ்சீரம்நற்சீரநதான், வேமானமுட்டியது சிற்றுமுட்டிவிரைவானபேராவின்முட்டிதானும், நாமானதிரிமஞ்சள்தானுமாகும்நாட்டிஉள்ளவேலியதூண்டதாமே. ௮௩௯

ரண்டாமூலமது சிவப்புமூலம் செடிதானகறுப்பான மூலர்தானும், கண்டானகத்திரியுமிரண்டதாகும், கருவானமஞ்சளென்றகத்திரிதானும். துண்டானவெண்கத்திரிதானுமப்பா துரையான கருவேலன் வெள்வேலன்தான், உண்டானயத்தியது ரண்டதாகும் வாகுடனேபேயத்தி நல்லத்தியாமே. ௮௪0

அத்தியுடன்துத்தியது ரண்டதாகும் அப்பனேவட்டமென்ற துத்திதானும், மத்தியாந்தட்டமென்ற துத்திதானும் மன்னவனேமிளகதுவுமிரண்டதாகும், சுத்தியாம்நன்மிளகு வால்மிளகுதானும் துரையான கருஞ்சூரையப்பா, வெத்திபெற வலம்புரியு மிடம்புரியுமாகும் வேகமென்றவேப்பிலைபு மிரண்டதாமே. ௮௪௧

தாமானகருவேப்பிலையுமாகும் தாக்கானமலையின் வேப்பிலையுமாகும், தூமானமழிஞ்சியதுரண்டதாகும் துவர்ப்பானயோழிஞ்சியிரங்கழிஞ்சியுமாகும், சாமானவேளையது ரண்டதாகும் கதிப்பானநல்வேளைமுக்காவேளை, நாமானஓமமதுரண்டதாகும் நலமானகுராசானிநல்லோமமாமே. ௮௪௨

ஓமமுடன்பிரண்டையதுரண்டதாகு முத்தமனேநற்பிரண்டைஒத்தையப்பா, தாமென்றவாலிலையு மிரண்டதாகும் தக்கானகல்லாலைநல்லாலையப்பா, நேமமுடன்கள்ளியது ரண்டதாகும் நெடிதானகொடிக்கள்ளிகொம்புக்கள்ளி, காமமென்றவூமத்தை ரண்டதாகும் கருவானவூமத்தை மருளூமத்தையாமே. ௮௪௩

மத்தையுடன்வுள்ளியது ரண்டதாகும் மகத்தானவெள்ளுள்ளியீருள்ளியப்பா, சத்தானதாமரையுமிரண்டதாகும் சார்வானகுழித்தாமரைநற்றாமரைதானும், முத்தானதிப்பிலியுமிரண்டதாகும்மூனேயானயானையின்திப்பிலியுமாகும், சத்தானவரிசையிட திப்பிலிதானும் சார்பானகிலாவிரையுமிரண்டதாமே. ௮௪௪

தாமேதான்சூரத்து விரையுமாகும் தாக்கான நாட்டிலுள்ள விரையுமாகும், வேமேதான்சரையதுவு மிரண்டதாகும் வெடிப்பானநற்சுரையும்பேய்சுரையுமாகும், நாமேதான்சொன்னபடிகொன்றைரண்டு நற்கொன்றை மயிற்கொன்றைரண்டதாகும், போமேதான்சிந்தியது ரண்டதாகும் பொற்சிந்திநற்சிந்திதானுஞ்சேரே. ௮௪௫

சேரேதான்பசளையதுரண்டதாகும் சிறப்பானகரும்பசளைசெம்பசளையுமாகும், தூரேதான்கையானுமிரண்டதாகும் துடியான நற்கையான்பொற்கையான்றான், சாரேதான்கிரந்தியதுரண்டதாகும்சாங்கமுடன்சிவகிரந்தைவிஷ்ணுதானும், நேரேதான்பாலையது ரண்டதாகும் நெடிதானபங்கனிடபாலை தானே. ௮௬௬

தானனபாளையதுவாடுநீண்டா தாக்கானசின்னியதுபெருஞ்சின்னிதானும், மானனசிறுகின்னிதானுங்கூட்டு மைந்தனே முருங்கையதுரண்டதாகும், வேனனபேய்முருங்கைநல்முருங்கைதானும் வேகமுடன் தான்கூட்டுமெத்தநன்று, பானனகத்தாழைரண்டதாகும் பாகமுடன்கல்லினிடதாழையாமே. ௮௬௭

தாழையாம்சோத்தினிடதாழையாகும் தாக்கான கருங்கொள்ளு செங்கொள்ளுமாகும், வாழையாம்பேய்வாழைநல்வாழையப்பாவாகுடனே கருணையதுரண்டதாகும், மோழையாம் நல்கருணைபொற்கருணையாகும் மூதண்டநெல்லியதுரண்டதாகும், காழையாம்நெல்லியருநெல்லியாகும், கடிதானகரும்பதுவுமிரண்டதாமே. ௮௬௮

ரண்டுடனேவெண்கரும்புசெங்கரும்புதானும் நிலையானவாகையதுரண்டதாகும், திண்டானபெருவாகைசிறுவாகையப்பாதிறமான நொச்சியதுரண்டதாகும், பண்டானகருநொச்சி வெண்ணொச்சி தானும்பாகமுடன்றான்சேர்க்கமெத்தநன்று கொண்டதுடன் நாவலதுரண்டதாகும் கொடிதானகருநாவல்வெண்ணாவல்தானே. ௮௬௯

தானனநங்கையதுரண்டதாகும் தாக்கானபொரியானின்சிறியான்றானும், வேனனவிளாவதுவுமிரண்டதாகும் வேகமுடன்குட்டிவிளாபெருவிளாயுமாகும், கோனனவவரையதுரண்டதாகும் கொடிதானல்லவரைகோழியவரைதானும், பானனகடுக்காயு மிரண்டதாகும் பாங்கானபொற்கடுக்காய் நற்கடுக்காய்காணே. ௮௭0

காணவேவாவாரைரண்டதாகும் கருவாளபொன்னிறவாவாரையாகும், தோணவேநல்லவாவாரையாகும் தோராமல்கூட்டுவதுமெத்தநன்று, சாணவேவாமணக்குரண்டதாகும்சாங்கமுடன்சிற்றிறுமணக்குதானும், வேணவேபெரியவாமணக்குமாகும் மேதினியில் கண்டறிந்து கூட்டுவாயே. ௮௭௧

கூட்டுவாய் வகைவகைக்கு சேரொன்ருக குறிப்பாக யினங் கண்டு சேர்வைகண்டு, மாட்டுவாய் வித்தினுட பாகங்கண்டு மதிப் புடனே மூலியுட பதமுங்கண்டு, நீட்டுவாய்பட்டையுட அளவுங் கண்டு நேர்புடனேசரக்கெல்லாம் ஒன்ருய்க்கூட்டி, வாட்டமுடன்தா னிடிப்பாய் சரக்கையெல்லாம் வாகுடனே தான்போடவளமைகேளே

கேளேநீபாண்டமதி லிட்டுமைந்தா கிருபையுடன் பேரீச்சங் காய்தானப்பா, மாளேநீகொடிமுந்திரி பழமுந்தானும் மார்க்கமுடன் வகைக்கு ஒரு சேரதாக, வாளே தான் மலைத்தேனுங்கூடச்சேர்த்து வளமுடனேகற்கண்டு சரியாய்ச்சேர்த்து, பாளே தான் போகாமல் ரவியில்வைத்து டாகமுடன் சீசாவில் பதனம்பண்ணே. ௮௱௪

பண்ணவேகாயாதி கற்பவுண்டை பாருலகில்லாதாக்கள்ரிஷிகள் தாமும், வண்ணமுடன்மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று வாகுடனேசீன பதிதேசத்தாற்கு, திண்ணமுடன்யிப்பாகஞ் செய்துவைத்தேன் திற மையுடன் காயாதிகற்பந்தன்னை, நண்ணமுடன் வுண்டுமல்லோ மார் தாமும் நானிலத்தில் சித்தரைப்போலிருந்திட்டாரே. ௮௱௫

இருந்திட்டார் வெகுகோடி காலமப்பா யெழிலானசித்தர்முனி தம்மைப்போல, குருந்திட்டசமாதிதனி லிருந்துக்கொண்டு குரு வானபோகரைத்தான் மனதிலெண்ணி, திருந்திட்டசிவயோகந் தன் னில்நின்று தீரமுடன்காயத்தை நிருத்திக்கொண்டு, பொருந்திட்ட மாகவல்லோவாசிதன்னைபூட்டியேயுள்ளடக்கிபுரிந்திட்டாரே. ௮௱௬

புரிந்திட்டகாயமது மூச்சடங்கி பொங்கமுடன் வெகுகோடி காலந்தானும், பரிந்திட்டமாகவல்லோ சமாதிதன்னில் பரிதிமதி காணுமல் யிருந்தாரப்பா, சரிந்திட்டமாகவல்லோசரிகைதன்னைசாக் கிரதைசுழுத்தியுடன் கிரியையோடு, துரிந்திட்டதுரியாதி தாமும் பூண்டு துப்பரவாய்மண்மறைவில் யிருந்தார்தாமே. ௮௱௭

தாமானகாயாதியுண்டைதன்னை தற்காலம்மானிடர்கள்கொள் வாராணல், பூமான்கள்வெகுகோடி காலமப்பா பூவுலகில் தானிருப் போர்வயதோமெத்த, சீமான்கள் காயாதியுண்டிட்டாலும் சீர்பெற வேமாய்கைதனை யொழிக்கவேண்டும், நாமானவாயுரு வேதந்தன்னை நாட்டினேன் மாணுக்கள் பிழைக்கத்தானே. ௮௱௮

தானனகற்பமது உண்ணும்போது தகைமையுடன்புளிபுகை யுந் தள்ளவேண்டும், வேனைகற்பமது கொண்டபோதுவேகமுடன் வாசியது கீழ்நோக்காகும், கோனைமண்டலந்தான் கொண்டாயா னல் கொடுங்காசைமீளையது தொண்ணூற்றாரும், மானைவாதமெ ன்ற தெண்பதும்போம் மதிப்புடனேபித்தம் நாற்பதுவும்போமே.()

போமேதான்மேகமது யிருபத்தொன்று பொலிவானகிரந்தி யதுபதினெட்டும்போம், வேமேதான்சூலைபதி னெட்டும்போகும் விருப்பமுடன்குன்மமென்ற தெட்டும்போகும், நாமேதான்சொன்ன படி பாண்டாறும்போம் நாடாதுவிஷவலியும்நவிலொண்ணாது,சாமே தான் சன்னிபதிமூன்றும்போகும் சார்பானகக்கலுடன் வாந்தி போமே. அகூ௰

வாந்தியாம்விக்கலுடன் வரோசிகம்போம் வருத்தநொருபீனச முமெட்டும்போகும், காந்தலெனும்தேகமது குளிர்ச்சிகாணும் கண் கூச்சம்பெருமூச்சு காணுதோடும், பாந்தலெனும்பாண்டமதுபோலாம் நோய்கள் பறக்குமடா தேகமதிற்சன்னலாகி, சாந்தமுடனென்னு ளும்தளிர்ச்சிகாணும் சதாகாலமெந்நாளும் கற்றாணுமே. அகூக

கல்லானதூணுக்கு யிணைவேறுண்டோ காசினியிற்சித்தனைப் போல் நீயுமாவாய், வல்லானசித்தர்முனி ரிஷியென்பார்கள் வைய கத்திலுனைக்கண்டோர் நடுங்குவார்கள்,புல்லானமானிடனுயிருந்திட் டாலும் பூதலத்திலுன்னையொரு நாதனென்பார், வெல்லானரிஷியெ ன்றுநடுங்குவார்கள் வேதாந்ததாயருள்தான்வேண்டும்பாரே. அகூஉ

பாரேதான்பராபரியாளருளும்வேண்டும் பாருலகில்சித்தர்முனி கடாட்சம்வேண்டும், சீரேதான்விட்டகுறை காணவேண்டும் சிறப் பானதொட்டகுறை நேரவேண்டும், நேரேதான்லாட்டகருவிருக்க வேண்டும் நேர்புடனே இதுவெல்லாம்கூடினுக்கால், கூரேதான்நினைத் ததெல்லாஞ் சித்தியாகும் கொற்றவனே நீயுமொருசித்தனுமே. ()

போகர் சத்தசாகரங்கண்டது.

ஆமேதான்யின்னமொரு கருமானங்கேள் யப்பனேயான்கண்ட வரைதான்கேளு, போனேனேசத்தசாகரமுங்கண்டேன் பொங்கமு டனேமுவகை தோற்றங்கண்டேன், நானேதான் அஷ்டவகை தீவுக ண்டேன் நாட்டமுடனஷ்டபாலகரைக்கண்டேன், கோனேதான்என தையர்காலாங்கிநாதர்குருபதத்தைவணங்கியல்லோபோனேன்பாரே

வெள்ளையானைமீதில் தேவேந்திரனைக்கண்டது.

பாரேதான்குளிகையொன்று பூண்டுகொண்டு பட்சமுடன்தீவு களிற்செல்லும்போது, நேரேதான்வெள்ளையானைமீதிலேறி நேர்புடனேஇந்திரனும்போகக்கண்டேன், தேறேதான்யடியேனும் சிறுபாலன்றான் சீக்கிரமாய்அடியேனும் பின்றொடர்ந்தேன், நீரேதான் தேவேந்திரபகவான்தானும்நிர்த்தமுடன்என்றனையும்யாரென்றாரே. ௮௬௬

யாரென்றுகேழ்க்கையிலே யடியேன்றானும் அப்பனேகால்நடுங்கிமெய்நடுங்கியேதான், சீருடனேகாலாங்கி சீஷனென்றேன்சிறப்புடனேயானுமல்லோ பக்கல்சென்றேன், மார்புகழும்தேவேந்திரனென்னைப்பார்த்து பாலகனேசிறுவயதுள்ளபாலா, நேருடனேயென்றன்னேபயமில்லாமல் நேர்மையுடன்வந்ததினால் சாபந்தானே. ௮௬௬

தானனசாபமதுசொல்லும்போதுதன்மையுடன்குளிகைபூண்டு வந்தேன்சாமி, கோனனையெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருபதத்தை வணங்கிநித்தம்விடையுங்கேட்டு, பானனபராபரியாளுரையுங்கேட்டு பட்சமுடன்சத்தசாகரமுங்காண, நானனபோகரிஷி வருகும்போது நளினமுடன்தெரிசனங்கள் கிடைக்கலாச்சே. ௮௬௭

கிடைத்ததென்றுசொல்லுகையிலடியேன்றானும் கீர்த்தியுடன்றானுரைக்கச்சாமியப்போ, படைத்தலைவர்கிங்கிலியராயிரம்பேர்பாங்குடனேயிந்திரனைசூழ்ந்திருக்க, உடைபூண்டபெண்களுடன்கோடாகோடி வுத்தமரைசூழ்ந்துகொண்டுதாமிருந்தார், நடைநொடிரம்பையுடன்மெல்லிதானும், நாட்டியமாமேனகையுமிருந்ததாமே. ௮௬௮

தாமுடனேதிலோத்தமையு மூர்வசியுந்தானும் தகமையுடன்கொலுக்கூடமங்கிருந்தார், நேமமுடன்தபோதனர்கள்கோடாகோடி நேர்மையுடன் கைலாசகிரியிலதானும், வாமமுடன்தவசிறுப்பாரிலக்கோயில்லை, வாகுடனேரிஷிகூட்ட மனேகந்தானும்,சேமமுடனிந்திரனே டிருக்கக்கண்டேன் சேனவதிசயங்களெல்லாந் தெளிந்திட்டேனே. ௮௬௯

தெள்ளியவேயடியேனும் காத்திருந்தேன் தேவேந்திரபகவானுமெந்தனுக்கு, எளியனுமெந்தனுக்கு கிருபைவைத்து எந்தனதுபதி தேடிவந்தகாலே, வெளியாங்கமாகவேதான் சாமிதானும் வேடிக்கைவினோதமெல்லாங்காண்பித்தேதான், ஒளியானசோதியென்னுமாசிரமத்தில் உத்தமனேயிடதுபக்க மிடந்தந்தாரே. ௮௭௦

தக்கவுடனடியேனுமங்கிருந்து சதகோடிசூரிய சிம்மாதனத்தில் சொந்தமுடன்சுகித்திருந்துகேள்விகேட்டுகேள்விக்குவுத்தாரவிடையுஞ்சொல்லி, அந்தமுடன்தேவர்களின்பக்கம்போ யந்தரலோகத்து மர்மமெல்லாம், விந்தையுடன் ருனறிந்தேன் விநோதமெல்லாம் விருப்பமுடன்ருனுரைப்பேன் மகிமைகேளே. அஎக

போகர் அமராபுரிகண்டது.

கேளப்பாவமராபுரி சென்றேன்யானும் கொடியானகோட்டை முதலுளவுகண்டேன், தாளப்பா தங்கமதில் கோட்டையப்பா தாக்கானமாளிகையுங் கோபுரந்தான், வானப்பாவிதிகளின்தேர்களப்பா வகுப்பானசோலைமுதல் தோப்புமுண்டு, நீளப்பாமல்லிகைப்பூசாலையுண்டு நீடாழிகோட்டைக்கு வலங்கமுண்டே. அஎஉ

உண்டானவசுவங்கள் கூட்டமுண்டு உத்தமனேவெள்ளானைக் கூட்டமுண்டு, திட்டானகோட்டைக்குள்ளனேகமாதர் சிறப்புடனே நாட்டியங்கள் செய்துநிற்பார், பண்டானகனிவகைக ளனேகமுண்டு பாங்கானதேவதா கனியென்பார்கள், வண்டானகூட்டங்கள் கீதம் பாடும் மகத்தானதொனியோசை யனேகம்பாரே. அஎங

பாரேதான்நவரத்தினமலையுமுண்டு பாலகனேவெகுகோடிரிஷிகள்கண்டேன், மேரேதான்மேருவுமிதற்கீடல்ல மெத்தவுண்டுவதிசயங்கள்சொல்லப்போமோ, நேராதான்வாக்கினியின் பக்கல்சென்றேன் நெடிதானவடக்குபுரம்கொண்டுசென்றார்,சீரேதானுக்கினிகள் மெத்தவுண்டு சிறப்புடனேகண்டுமல்லோ திடுக்கிட்டேனே. அஎச

திடுக்கிட்டுப்பார்த்தளவில் கிங்கிலியரப்பாசிறள்கூட்டமாயிரம் பேரோடிவந்து, ஒருக்கமுடன்தூதுவர்களாயிரம்பேர் வுத்தமர்களானவர்களொன்றுய்க்கூடி, நடுக்கமுடன்நரகமதி விழுத்துக்கொண்டு நாட்டமுடன்றள்ளுகின்ற வளமைகண்டேன், ஒடுக்கமுடன்மாந்தர்களைதான்குறித்து வுத்தமரேசெப்பாவஞ்சொல்லென்றாரே. அஎரு

சொல்லென்றுகேட்கையிலே தூதர்தாமும் செப்பலுற்றாரவர் செய்தபாவந்தன்னை, வெல்லவேபூசைமுகமிடர்செய்தோர்கள் வேகமுட னுடைமைதனை கொள்ளைகொண்டோர் புல்லவேமிறுகமென்ற சிவன்தன்னை பொங்கமுடன் வதைசெய்து கொன்றுபோட்டோர் அல்லலுடன்சையோகஞ்செய்தபேரை அகடழித்துநாணம்வரச்செய்தோர் தாமே. அஎகூ

செய்யவேதபசுகட்கு வின்னஞ்செய்தோர் செயலானபாக்கியத்தைக்கொள்ளைகொண்டோர்,மெய்யுடனேபுருஷனுக்குவுண்மைபேசி

மேதினியில் சோரத்துமம் செய்தபேரும், கைதவமாய்ஞானிகட் குயிடர்செய்தோரும் காசினியில் நற்பெண்டீர் கொடுத்தபேரும், வெயில்தனிலேமாடுகட்கு சலங்காட்டாமல் வெட்டவெளி தன்னி லேதான் விட்டோர்தாமே.

விட்டபெரியோர்களைத்தானகமேபேசிவேதாந்தத்துண்மையெ னும்நாதர்தம்மை, கொட்டுமேபறகெடித்துயிடங்கொடாமல்தோரு மல் சதாகாலந்துன்பஞ்செய்தோர், நட்டமுடன் யகதிபரதேசி தம் மை நாடோறு மையமிடாதிட்டபேரும், வட்டமுடன் குழந்தை கட்கு பால்கொடாமல் வாகுடனே வதைசெய்தோர் பாவிபாமே. ()

பாவியாயிருந்துகுஷ்ட ரோகமாகி பாரினிலே வெகுகோடி பா பஞ்செய்தோர், பூவினிலே வழக்கோரஞ் சொன்னபாவி பொன் தனையே யபகரித்தபாவியோரும், தேவியெனுமம்பாளின் பூசை மார்க்கம் தேடியேமிக்ககெடுதிசெய்தபேரும், நாவினிலேபாஷாணந் தடவியல்லோ நாயகனைக்கொன்றதொரு புண்ணியர்க்கே. அஎசு

புண்ணியனுமகியாயஞ்செய்தபேரைபேரின்பவீடதனை ஜோடித் தோர்கள், துண்ணமுடன்வைகுண்டப்பதியிலெல்லாம் திசைகெட்டு முறிபட்டுகிடக்கும் வண்ணம், நண்ணமுட னிதுகளெல்லாங் கண் டேன்யானும் நளினமுடன் வக்கினியின் சுவாலைகண்டேன் தண்ண முடன் வட்டையென்ற குழியுங்கண்டேன் தாக்கான வரணையென்ற குழிகண்டேனே. அஅ0

கண்டேனேமுதலையுட சுனையுங்கண்டேன் கானுறு வோடை களில்பானைகண்டேன், தண்டமுள்ள காடுகள்போ லனந்தங் கண் டேன் தன்மையுள்ள தீரகிற்றள்ளக் கண்டேன், கொண்டல்வண் ணனச்சுதனை யங்கேகண்டேன் கோடான கோடிமனுராசர் கண் டேன், தொண்டமுடன் ரிஷிக்கூட்டங் கோடிசேனை கொற்றவனை சூழ்ந்திருக்கப்பார்த்திட்டேனே. அஅக

பார்த்தேனே எமபுரத்துச் சாங்கமெல்லாம் பாழ்நரகுபடுகுழி யாவுங்கண்டேன், தீர்த்தமுடன் விங்கமது தெரிசித்தேன்யான் சிற முடனே கோடிமுனி தபசிகண்டேன், சேர்த்துமே வைகுண்டபதி யைக்கண்டேன் சேனைதிரள் கூட்டமதைசேனைகண்டேன், பார்த்து மேவந்தேன் யான் பரலோகத்தை பராபரியாள் கிருபைதன்னால் பார்த்திட்டேனே. அஅஉ

பார்க்கவென்றால் எந்தனதுகணக்குகண்டேன் பாருலகில் மூன் றுயுகமிருக்கக்கண்டேன், தீர்த்தமுடன் கணக்கெல்லாம் பார்த்தா ருய்ந்து திறமுடனே கண்டுவந்தேன் தெளிவதாக, ஏர்க்கவேசத்த

லோகத்தின் மார்க்கம் எனைப்போலக் கண்டவருமொருவருண்டோ, நாற்கமலவட்டத்தாளாயிபாதம் நான்வணங்கி கண்டறிந்தேனவிலத் தானே. அஅங

வைகுண்டத்தில் பிர்மாவைக்கண்டது.

தானானமுன்யுகத்தில் பிரமாவுக்கு தாக்கான ஈஸ்பரியாள்தந்த சாபம், கோனான எனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசாமி யெந்தனுக்கு சொன்னதுண்டு, தேனானபிரமாவும் வைகுண்டத்தில் தேர்வேந்த ராசரிட மிருக்கக்கண்டேன், பானானரிஷிக் கூட்டமாயிரம்பேர் பாங்குடனே பிரமனிடம் கண்டேன்பாரே. அஅச

கண்டேனேயின்னம்வெகுவதிசயத்தைக் காசினியிலாருந்தான் கண்டதில்லை, திண்டானவாத்துமகோடி கூறொண்ணாது வுத்தமனே யவரவர்கள் செய்தபாவம், கொண்டானமட்டுக்கும் வாக்கினையும் குறிப்புடனே நேமிப்பார் தருமராசன், சண்டாளமானதொரு கர்மியோற்கு சதாகாலமாக்கினைகள் நேருந்தானே. அஅரு

நேரவென்றால் புண்ணியர்கள் மெத்தவுண்டு நெடுங்காலம் தவ சிருப்பார் மனுக்கள்கோடி, சேரவேவெகுநாளா யிருந்துபார்த்தேன் சேனைதிரள்கூட்டங்கள் புண்ணியவான்கள், கூரவேமுடியாதுசோடா சாரம் சொன்னாலும் நம்பார்கள் காமிமாண்பர், திறமுடனேவடியேனும் கிட்டிருந்து திகழுடனே கண்டேனே போகர்தாமே. ()

தாமானமின்னமொரு கருமானங்கேள் தயவாகச் சொல்லுகிறேன் தண்மையாக, சாமானமானதொரு வகத்தியர்தாமும் சாங்கமுடன் வைகுண்டந் தன்னிற்கண்டேன், கோமானுங் கொங்கணவர் செய்தபாவம் குவலயத்தில் முற்பிறப்பில்மெத்தவுண்டு, பூமானும் கொங்கணரை கேள்விகேட்டு புத்தியுடன் தண்டனைக் குள்ளாக்கினாரே. அஅஎ

ஆக்கினார் யிடைக்காட்டார் தன்னைக்கண்டேன் அப்பனேயவர் செய்தவினைதான்கேளு பாக்கியங்களனேகமதாய்க்கொண்டுமென்ன பாருலகில் சிவதருமமில்லையப்பா, நோக்கமுடன்வவர்செய்த பூர்வ புண்ணியம்நொடிக்குள்ளேராசனவன் கண்டாறுய்ந்து,தாக்கவென்று அவர்மீதில் பட்சம்வைத்து கஷ்டமில்வாக்கினைக்குள் சென்றிட்டாரே. அஅஅ

சென்றவுடன் சிவவாக்கியர் தன்னைக்கண்டேன் சிறப்புடனே யவர்தம்மை கேள்விகேட்டார், ஒன்றுமில்லையவர்மீதில் குற்றமில்லை வுத்தமனேவைகுண்டப்பதியில்தாமும், குன்றின்மேலிடங் கொடுத்தார்தூதர்தாமும் கொப்பெனவேசாமிக்குத் தொண்டனுக்கி, வென்றிடவே சதாகாலம் கைலாசத்தில் வேகமுடன்வீற்றிருக்க கொடுண்டாச்சே. அஅகூ

ஆச்சப்பாபிரமமுனி தன்னைக்கண்டேன் அப்பனேயவர்செய்த
கொடுமைகேளும், மூச்சடங்கிபிணம்போல யிருந்தசித்தன் முடி
மீதில் செபம்மாலை யணிந்துகொண்டு, பாச்சலுடன் வெகுதேசம்
வோடிச் சென்று பாடுபட்டுதிரவியங்கள் சேகரித்து, மாச்சலுடன்
சாத்திரங்கள்படித்துக்கொண்டு மாருட்டமாகவல்லோ மறைந்தார்
தாமே ௮௬௰

மறைத்தபொருளான திஞல் சித்துதம்மை பாற்கமுடன்வை
குண்டந்தன்னிற்சென்று, குறைந்தபொருளுளவுகளை மறைத்ததா
லே கோடானகோடிபாவம் நேர்ந்ததென்று,நிரைத்தனமாய்தன்மன
மெண்ணலாஞர் நேர்மையுடன் வைகுண்டபதியின்சேதி, முறைப்
படியே செய்யவென்று தூதர்தாமும் முயன்றுமே வாக்கினைகள்
செய்திட்டாரே. ௮௬௧

செய்யவேகமலமுனி தன்னைக்கண்டேன் சேர்வைமுகம் காணு
கையிலடியேன்பக்கல், பையவேதீர்ப்புமிகச் செய்யக்கண்டேன் பாழ்
நரகில்சிலபேர்களிழுக்கக்கண்டேன், தொய்யவேகாலனவன்கிருபை
வைத்து தும்புரவாய்யெங்காளும் தர்மஞ்செய்ய மெய்யுடனே தீர்ப்பு
ரைக்ககண்டேன்யானு மேதினியில்சொன்னுலும் பொய்யென்பாரே

பொய்யென்பார் பூதலத்தார்சொல்லுவார்கள் பொங்கமுடன்
யான்கண்டவரையிற்சொல்லுவேன், மெய்யுடனேபுலிப்பாணி தன்
னைக்கண்டேன் மேதினியிலனேகமதாய் பாபஞ்செய்தார், கைதவ
மாயவர்செய்த பாவந்தன்னை கண்டுமெல்லோயெமதர்ம ராஜன்தா
னும், பைபவேவாக்கினைகள் செய்யக்கண்டேன் பாழ்நரகிலிழுத்து
போகக்கண்டேன் தானே. ௮௬௩

தாஞனபுண்ணுக்கர் தன்னைக்கண்டேன் தாக்கானயவர்செய்த
கொடுமைமெத்த, தேஞனபெனதையர் காலாங்கிநாதர் தேர்வேந்த
ரானவரும்சொன்னதுண்டு, பாஞனபுண்ணுக்கர்தன்னையானும் பரம
னிடகையிலேதனில்கண்டேனப்பா, கோஞனபுண்ணுக்கர் செய்தபா
பம் கோடியுண்டிலக்கில்லை யென்பார்காணே. ௮௬௪

காணவேயவருக்கு வாக்கினைகள் கண்கொள்ள முடியாதுவை
குண்டத்தில், தோணவேமாடுகட்டி புண்ணுக்கியார் தொடர்வழக்கு
மெத்தவதிகாரத்தாரம், வேணவேவட்டிக்குவட்டிவாங்கி மேதினியி
லிருந்துபல மோசம்செய்து, நாணவேநாணயங்களதிகஞ் சொல்லி
நயமுடனேவஞ்சகமும் செய்தார்தாமே. ௮௬௫

செய்ததினல்எமதர்மராஜனேர் சீருலகில் செய்ததொருபாப
த்தாலே,நையவேவாக்கினைகள்செய்யவென்றுநாட்டமுடன்விசாரணை

யில் கொண்டுசென்றார், பையவே குளிகைகொண்டு பக்கல் சென் றேன் பார்த்தேனே யவருக்கு நடக்குந்தீமை, பொய்யல்லவுலகு தனில்சொல்லப்போனால் பொங்கமுடன்நம்பார்கள் சண்டிமாண்பே.

சண்டியாய்சட்டைமுனி தன்னைக்கண்டேன் தகைமையுடன் யவர்செய்தபாபங்களை, அண்டிவந்தசிஷருக்குவபதஞ்சொல்லி அனி யாயமாகவல்லோ நூல்மறைத்தார், கண்டிதமாய்ப்பாடல்களைசொன் னற்போல கருமறைவுகாரணத்தை மறைத்துப்போட்டார், பண்டி தங்களில்லாமற் செய்ததாலே பாவமவந்துநேர்ந்ததென தண்டித் தாரே. அ௯எ

தெண்டமுடன்சட்டமுனி தன்னைக்கண்டு தேர்வேந்தரெமதர்ம ராசரண்டை, கொண்டுபோய்விட்டார்கள் கோடிதூதர் கொற்றவனு மெமதர்மராசனங்கே, அண்டையிலேதானிருக்கு படியார் தம்மை அங்ஙனமேசாத்திரத்தைப் பார்க்கச்சொன்னார், தொண்டுசெய்யும் முனிகூட்டம் ரிஷிகள்தாமும் சுருதியெனும்சாத்திரத்தைப் பார்த் தார்தாமே. அ௯அ

பார்க்கையிலேசாத்திரங்கள்மறைப்புமெத்தப் பாழாகி மாந்த ரெல்லாம் சுட்டுமாண்டார், தீர்க்கமுடன்மறைபொருளை ஒளித்துச் சொல்லி திடங்குலைந்து போவதற்கு திறவுசொல்லி, சேர்க்கவே ஒன்றுவிட்டு முன்பின்னுக செழிப்பானவுட்பொருளை யறியாமற்றுன் கார்க்கவே நூலதனைகண்ணிற்காட்டிகருவாகத்தான்மறைத்தார் சித் தர்தாமே. அ௯௯

சித்தராஞ் சாத்திரத்தை மறைத்ததாலேசிருடனே யவர்தனக் குதீர்ப்புசொன்னார்.மெத்தனவேதீவட்டிகொண்டுதம்மைமேன்மையு டன்நாவதனைசுடவுங்கண்டேன், சுத்தனேயான்செய்த தப்பிதத்தை காத்துயென்னைரட்சிக்க வேண்டுமென்று, சுத்தமுடன்கைகட்டிவாய் புதைத்து சுந்திரனுநின்றிருக்கப் பார்த்தேன்தானே. ௯00

தானனயிவ்வார்த்தை சாற்றப்போனல் தாரணியில்பொய் யென்று சொல்வார்மாண்பர், சோனனைதையர் கலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர் வாசீர்மத்தாலேயானும், தேனனகுளிகையது பூண் டுக்கொண்டு தெளிவுடனேபரலோகங்கண்டுவந்தேன், மானனமயே ஸ்பரியாள் பாதந்தொட்டு மானிலத்தைகண்டொழித்து வந்திட் டேனே. ௯0௧

வந்தேனேவைகுண்டப் யானுஞ்சென்றேன் வாகுடனேசித்தர் களைக்கண்டேன்யானும், அந்தமுடன்தெண்டனைக்கு வாளுமானர் அப்பனே யான்கண்டதனேகமுண்டு, சொந்தமுடன் எங்நாளும்வை குண்டத்தில் சுந்தரனேயிருக்கமனு தான்கொடுத்து, விந்தையுடன் வாக்கினைகள்நேர்ந்துதங்கே வேகமுடன்காண்பேனே போகர்தாமே.

தாமானபோகர்முனி சற்றுக்கேளும் சதாகாலம் வைகுண்டந் தன்னில்யானும், வாமானவாக்கினியின் பக்கந்தன்னில் வாகுடனே சுற்றிவரும்போதிலப்பா, நாமானகருவூரார் தன்னைக்கண்டேன் நாயகனுர் செய்ததொருவண்மைகேளு, கோமானுமரசருக்கு வாதஞ் சொல்லி கோடிபொருள் தானிழக்கச் செய்தார்தாமே. 903

நடராஜர் விக்கிரகம்.

செய்ததனுற்பாபம்வந்து நேர்ந்ததாலும் செயலான பாக்கியத்தைகெடுத்ததாலும், பையவேபாண்டியர்க்கு மோசஞ்சொல்லி பாங்குடனே தில்லைபதிசென்றுரங்கே, கைதவமாப்பாண்டியனுர்தேவஸ் தானம் கட்டினுர்வெகுகோடி காலமப்பா, பொய்புடனேதேவஸ் தானந்தன்னில் மேன்மைபெறவிக்கிரகஞ் செய்திட்டாரே. 904

செய்திட்டரெவர்தன்னுல் செய்தாரானுல் செயலானகருவூரார் தன்னைக்கொண்டு, மைநிகழுஞ்சித்தர் கருவூரார்தன்னை மன்னவனும் பாண்டியனுர் தானழைத்து, வைபுகழும்சித்தரே கேளுமென்று வாகுடனேபாண்டியனுர் வாக்களித்தார், பொய்புகலாபுண்ணியரே கேளுஞ் சுவாமி பொன்னுலேவிக்கிரகஞ் செய்யென்றுரே. 905

என்றையிலேகருவூரார் சொல்லக்கேட்டு எழிலானமன்னவரே தடையென்னேதான், குன்றுனமலைத்தங்கம் கோடிமாற்று கொற்றவனே என்னிடமெத்தவுண்டு, பன்றுனபாண்டியனுர் தாமுறைக்க பாலகனுர்கருவூரார் வுட்கொண்டேதான், வன்றுனதிரவியத்தை வாங்கிக்கொண்டு வளமுடனேகருவூரார் நடத்திட்டாரே. 906

நடந்துமேகருவூரார் பொன்னைவாங்கி நடராசவிக்கிரகஞ் செய்யவென்று, கடந்துமேகாவேரி தன்னைத்தாண்டி காவலனுராண்மனையிற்றன்னிற்சென்று, தொடர்ந்துமேநடராசர் கருவமைத்து சொரூபமுள்ள வுட்கருவை வுள்ளமைத்து, படர்ந்துமேமெழுகாலே வுருக்கொடுத்து பாங்குபெற சிலைதனையே வமைத்திட்டாரே. 907

அமைத்திட்டகருவதனை வுருக்கொண்டேத்த அப்பனே மண்ணுலே பூசைபண்ணி, சமைந்திடவே கருக்குருவும் வேசடிப்பாய சட்டமுடன் தாள்திறந்து பாச்சியங்கே, தமைந்திடவே தங்கமதை செம்பதாக்கி தயவுடனே விக்கிரகஞ் செய்தாரங்கே, துமைந்திடவே தங்கமது செம்புமாக்கி சொரூபமென்ற வுருவமதை மாத்திட்டாரே.

மாத்தியேசெம்பாலே வுருவமைத்து மன்னவனார்பாண்டியனார் முன்னேவந்து, நேத்தியுள்ளப்ர தமையான் செய்துவந்தேன் நேர்மையுள்ளபாண்டியனே கண்டுகொள்ளு, பூர்த்தியுடன்மன துவந்து கருவமைத்து புண்ணியனாம்பாண்டியனார் முன்னேவைக்க, தீர்த்தமுடன் பாண்டியனாராசீர்மிக்க திகழுடனேயெதிர்கொண்டு புறப்பட்டாரே.

புறப்பட்டபோதையிலே கருவூரார்தாம் பூபாலர்பாண்டியனார் வரவுகண்டு, சிறப்புடனே பாண்டியற்கு யெதிரேசென்று சிற்பரனார் முடிவணங்கி தெண்டனிட்டு, திறமுடைய சிலையொன்று நடேசர்தாமும் சீர்பெறவே செய்துவந்தேன்சாமியென்ன, குறமனதாய்பாண்டியனுந் திடுக்கிட்டேங்கி கோபமுடன்சிலைதனையே பார்த்திட்டாரே.

பார்க்கையிலே செம்பான சிலையைக்கண்டு பாதகனே பாண்டியனே மோசஞ்செய்தீர், தீர்க்கமுடனுன்கையில் பொன்கொடுத்தேன் திறளானபொன்னையெல்லா மோசஞ்செய்தீர், ஏர்க்கையிலேஜாதினது புத்திதானோ எழிலானசிற்பரனேவகடுசெய்தீர், சேர்க்கையிலே பொன்னோடேசெம்புசேர்த்து சேர்வைதனை கண்மறைக்க மறைத்திட்டீரே. 910

மறைத்திட்ட பொன்னதனை மோசஞ்செய்து மன்னவனை செம்புதனைக்கைகொடுத்து, குறைத்திடவே யென்மனதை புண்ணதாக்கி குவலயத்தில் பெருமோசஞ் செய்தபாவி, வரைத்திடவே கருவூரார் தன்னையங்கே வாகுடனேசிறைச்சாலை காவலுக்குள், முறைப்படியே வதிகாரி கொண்டுசெல்ல மூர்க்கமுடன்கருவூரா ருரைத்தார்பாரே.

பாரேதான்பாண்டியனார் தம்மைநோக்கி பதலமுடன்வுத்தாரஞ் சொல்வாரங்கே, சீருள்ளபாண்டியனே யின்னங்கேளும் சிறியேயென்மீதில் கனல்தான்கொண்டீர், நேருள்ளபாண்டியரே யின்னங்கேளும் நேர்மையுள்ளவிக்கிரகம் பொன்னேயானால், ஊருள்ளகுடிபடைகள்மோசஞ்செய்வார் வுத்தமனேசெம்மைநிறமாக்கிட்டேனே.

ஆக்கினேன் தங்கமதைசெம்ப தாக்கிஅப்பனேயொருவருந்தான் காணாவண்ணம், நோக்கமுடன்மாந்தர்களுங் காண்பாரானால் நொடிக்குள்ளே கன்னமிட வெண்ணங்கொள்வார், தாக்கவே தங்கமென்ற செம்பதப்பா, தாழ்மையுடன்மோசமது செய்யவில்லை, ஏக்கமின்றி செம்பதனைக் கொண்டுநீரும் யெழிலான கருவுதனை சோதிப்பீரே.

சோதிக்கபாரமென்ற செம்புதன்னை சுத்தமுடன் தானுருக்கி செப்பக்கேளும், வேதிக்ககருவுதனை செய்வீர்மைந்தா விருப்பமுடன் கடுகளவுதானெடுத்து, நீதியுடன்வுருக்கு முகந்தன்னிலீய நீடான

செம்பதுவும் தங்கமாகும், பாதிமதிமணிபூண்ட பாண்டினரே பசுந் தங்கம் பத்தரையு மாற்றுமாமே. 915

மாற்றுன பொன்னதுவை கண்டான் ராஜன் மகிமையது தெரியாமல் கோபங்கொண்டார், கூற்றுன யெமனென்று எண்ணங்கொண்டு கோலமுடிசிற்பரனே கொல்லச்சொன்னும், நாற்றிசையிலிவர் போலுஞ் சித்துமுண்டோநடுநடுங்கி கொற்றவனுஞ் சுற்றிவந்து, போற்றி கருவூராரை காணவென்று பூபாலராஜரவர் நினைந்திட்டாரே.

நினைத்த பொழுதவ்வளவில் கருவூரார்தாம் நிமைப்பொழுதிலலாடமதில்மையேபூண்டு, சினத்துடனேமரையனின்று மன்னர்தம் மைசீரனுடன் பாக்குமந்த வேளைதன்னில், சுனைப்படியில் பாண்டியனும் நின்றுகொண்டு சுந்தரனுங்கருவூரார் எங்கேயென்ன, தனைப்புகழும் காவலர்களங்கிருந்து தகமையுள்ள சிற்பரிங்கிலே யென்றுரே.

என்றையிலே பாண்டியனுந் திடுக்கிட்டேங்கி யெழிலான பாகுகரைதேடச்சொல்லி, குன்றுமலைகடலோரஞ்சுனையோரந்தான்கொற்றவனுமதிகாரி சொற்படிக்கு, தென்றிசையிற் போதிகவரை துலேதேசந்தான் தொடர்ந்துமே ஆராய்ந்து பார்த்தோமென்ன, வென்றிடவே வந்தவருஞ் சித்தரல்ல வேதாந்தசாமி குருநாதந்தானே.

நாதனென்றால் கண்ணுக்கு தென்படாறு நாதாந்த குருவானால் கண்ணுற்றேற்றும், பேதமுடன் சித்தான குருவதாமோ பொங்கமுடன் கைலாயபக..ன்தானே, நீதமுடன் தேடுவதிலாபமென்ன நீதியுள்ள புண்ணியத்தால் நேர்ந்தால்நேரும், போதமுடன் பாண்டியனும் விசனங்கொண்டு துப்பரவாய் மதிகுலைந்து மயங்கினுரே.

மயங்கியே பாண்டியனு மாசீர்மத்தில் மார்க்கமுடன் விசனமதாய் வீற்றிருந்தார், தியங்கியே நடராஜர் தம்மைதானும் தில்லைபனும் பதிதனக்கு சுவாமியாக்கி, தயங்கவேதாரணியிலுள்ள மாந்தர் சட்டமுடன் றன்றெழுது வணங்கிநிற்க, பயங்கரமா யென்னுளும் நாதர்தம்மை பாலித்தார் தேவதாஸ்தானமே. 920

தானமாம் பாண்டியனை யிந்தக்கோலம் தகையுடன் செய்துவைத்தான் சிற்பன்றுனும், காண்மையுடன் செய்ததினல் பாபமில்லை கடந்ததொரு சித்தர்களை மோசம்பண்ணி, ஈனமுடன் சாத்திரத்தைப்பிரட்டல் செய்து யேளிதங்களாகவல்லோ பாடிப்போட்டார், ஊனம்வரச் செய்ததினு லிந்தப்பாபம் வுத்தமர்க்கு நேர்ந்ததென நினைத்திட்டேனே. 921

நினைக்கையிலேசிற்பனுக்கு வுப்பாயதண்டம் நேர்ந்ததுவும் பார்த்திருந்தேன் சுவாமிபக்கல், புனைப்புடனே கருவூரார் கேள்வி சொல்ல பயந்துமே யடியே னுமிகநடுங்கி, வினைப்பயனல்நேர்ந்ததற்கு யென்னசெய்வோம் விதிவசத்தை தப்புதற்கு யாராலாகும், தினைப் புடனே யிச்சங்கைசொல்லப்போனால் தேசத்தில் பொய்யென்பார் மெய்யென்னாரே. 922

மெய்யான யின்னமொரு மாற்கம்பாரு மேதினியில் இராம தேவர் செய்தகூத்து, பொய்யான சாத்திரத்தை மெய்யாகப் புகட்டி னார் லோகத்துமாந்தற்கப்பா, துய்யமுடன் சாத்திரத்தைபார்த்துப் பார்த்து துறைகெட்டு முறைகெட்டு துன்பப்பட்டு, பையவே வெகு பேர்கள் சுட்டலைந்து பாடுபட்டு மாண்டார்கள் கோடிதாமே. 923

கோடியா மிராமதேவர் சாத்திரத்தை குறிப்புடனே மெய்யெ ன்று விருதாவாக, தேடியே கோர்வைகள் தான் கிடைக்குமானால் தேசத்தில் சித்தனுயிருக்கவேண்டி, நாடியேராமரென்றும் யாக்கோ பாரை நட்டமுடன் செய்துவைத்த நூல்கள் பார்க்க, பாடியே பயித் தியங்களதிகமாகிப் பாருலகில் கெட்டலைந்தார் மாண்பர்தாமே. 924

மாண்பாண யாக்கோபு மக்கதேசம் நளினமுடன் சென்றதொரு வன்மைதன்னை, காண்பானபுல்லரிடம் சென்றுதானும் கருவான வுளவுதனை கண்டாராய்ந்து, தாண்பான தத்துவத்தில் கடந்தோ னென்றும் தகமையுடன் சாத்திரத்தை பெருமைசொல்லி, வீண் பாக மற்றதோர் சாத்திரங்கள் வீணாகப்பாடிவைத்தார் வீணதாமே.

வீணான சாத்திரத்தை மாராட்டமாக விருதாவில்மான்பர்களும் கெட்டுப்போக, காணாத நூல்கள் யெல்லாம் கண்டோமென்று காசினி யில் கடைமுதலும் சார்த்துமேதான், தோணாமல்வெகுபேர்கள்மா ண்டுபோனார் தோற்றாமலின்னமவர் நூலைத்தேடி, சாணன்றான் கண்டபொருள் போலேவாக்கும் சாட்டமுடன் சாத்திரத்தி னுண் மை தானே. 926

உண்மையாம் சாத்திரத்தை மெய்போல்பாடி உத்தமர்கள் தான் மயங்க திடுக்கிட்டேங்க, நன்மையுடன் வாதத்தை மெய்போ லாக நாதாக்கள் சாத்திரங்கள் பொய்போலாக, நன்மையுடன் பாடி வைத்தேன் கருவாகத்தான் காசினியில்யாருந்தான் சொல்லவில்லை, திண்மைபெற வின்னம் வெகுகோடி கோர்வை கொட்டினேனெ ன்று சொல்லி கூறினாரே. 927

கூறினார் சாத்திரங்கள் சித்தர்பாலில் குறுக்குமுறை நெடுக்கு முறை யனந்தங்கோடி, மீறினார் முன்பின்னாய் பாடிப்போட்டார் மிக்

கா சாத்திரத்தினேர்மைதானும், தூறினர் குற்றங்கள் மிகவாய்ச் சொல்லி தூற்றினர்யாக்கோபு நூலைத்தானும், மாறினர்சித்தர் முனி சாத்திரத்தை மாற்கமுடன்றான் கொடுத்தார் யான்மையாமே. 928

பான்மையுடன் வெகுமாந்தற்கெட்டுப்போயி பாழாகிசாத்திரத்தில் முழுகிப்போனர், வான்மையுடன் யாக்கோபு செய்த பாவம் வைகுண்ட மவர்தனக்கு கேள்விமெத்த, மேன்மையுடன் சாபமது நேர்ந்ததலே மேலுக்கு மின்னமொரு பிறவுகாண, மாண்மையுடன் தண்டனைகள்மிகவுமாகிமன்னருங்குமறுபிறப்பில்குறைவுண்டாச்சே.

உண்டான முறைகளை யான் கண்டுவந்தேன் உத்தமனே வுலகுதனிற் சொல்லப்போனல், சண்டாளமானதொருசில துமாண்பர் சார்பான பொய்யென்று சாற்றுவார்கள், கண்டாலும் பொய்யென்று கதறுவார்கள் சதாகாலங் கருமத்துக்கேதுவாவார், திண்டான முறைமையிது சொல்லவந்தேன் திறமான போகரிஷி கண்டதாமே. 930

கண்டதொருசேதி முறையின்னஞ் சொல்வேன் கைலாசவைகுண்ட பதியின்சேதி. அண்டமுனி சிசுபால னவனுக்கு சீஷனவன்பேருசட்டை முனியென்பாரப்பா, கொண்டல்வண்ணன் ராவணுற் கிடையேசெய்து கோடிமுறை தபசிகட்கு வின்னஞ்செய்து, தண்டவ்மைதானிருந்து ரிஷிகள்சாபம் சாற்றினர் சாத்திரத்தின் தண்மை தானே. 931

தானன சாத்திரத்திற் கிடையே சொல்லித்தப்பிதங் ளாகவே தான் கெடுத்துப்போட்டு, கோனனயெனதையர் காலாங்கிதம்மைக் கொண்டபடி யவர்பேரில் தோஷஞ்சொல்லி, வேனன கருவெல்லா மறைத்துப்போட்டு வேதமுதல் சாத்திரங்கள் பொய்யாச்சொல்லி, பானனபலவிதமாய்ப் பாடிவிட்டார் பாருலகில் சட்டமுனி சரிதையாமே. 932

சரிதையுடன் சித்தர்முனி கோர்வையாவும் தப்பென்றுதான் மிகவும் வெகுசாய்க்கூறி, கருதிபொருளாராருய்ந்து சூட்சாசூட்சம் சுத்தமுடன்றானறிந்து தன்தன்நூலை, விரிவுடனேபாடிவிட்டார் வனர்தங்கோடி விண்ணுலகு மண்ணுலவுங் கொள்ளாதப்பா பரிவுடனேசொன்னதுபோல் தானுஞ்சொல்லிப்பட்சமுடன் றுமுரைத்தார் மாணுக்காமே. 933

மாணுக்கர் வின்னூலை மெய்யென்றெண்ணி மானிலத்தில் வெகுநாளாய்கண்டாறாய்ந்து, வீணுகசாத்திரத்தின் கோர்வைபார்த்து விருதாவாய் சட்டலைந்து பொருளுந்தோற்று, கோணுமல் பருந்தினது பாகம் காணுர் குவலயத்தில் மெய்ப்பொருளை பொய்ப்பொருள தாக்கி வாணுளைதான் கழித்து மட்டிமாண்பர்மதிகெட்டு நின்றார்கள் மகிமை பாரே. 934

பாரேதான் முப்பூவைக் கெடுத்துப்போட்டார் பலபலவாம் நூல்தோறும் பாடிப்போட்டார், நேரேதான்விதிமுறைகள் யாவுங் கூறிவிதி முடிக்கு முறையனைத்துங் குறைத்துப் போட்டார் சீரே தான் சாத்திரத்தை மெய்யென் றெண்ணி சிறப்புடனே முப்பூவை முடிக்கவென்று கூரேதான் சட்டைமுனி மெய்யாய்ச்சொல்லி குறிப் புடனேநூலதனை மாத்திட்டாரே. 935

மாத்தியேகலவரங்கள் மிகவுண்டாக்கி மன்னவர்கள் தான் மயங்க மறைத்துச் சொல்லி, நேத்தியுடன் பாடல்களை மெய்போல் சொல்லி நேர்மையுடன் திரவியங்கள் பாழாய்ச்செய்து, தூத்தியே வாதத்தை மெய்போல்சொல்லி முறையோடு பொய்சொல்லித்துகள் கற்றி, சரித்திரத்தைப் பாடினதால் சட்டையோர்க்கு சாயமுடன் வைகுண்டப்பதியில் தீதே.

தீதானசாத்திரத்தைக் கெடுத்ததாலே தீங்குமிகநேர்ந்துதங்கே வைகுண்டத்தில், நீதமுடன்வாக்கினைகள் மிகவுண்டாகி நித்தியமும் வைகுண்டச்சார்புதன்னில், சுரகமதுவாண்வாசல் கோட்டைக்குள் ளே கால் நடையாய் தாநடந்து சுத்திவந்து, போதமுடன்விசாரணைக் குத் தீமுன்பாக பொற்கமுடன் கொண்டுவந்து நிறுத்தினாரே. 937

நிறுத்தையிலே சட்டமுனிக்காயனேகம் நிருதியுடன்முன்செய் தார் ஆசியாலே, திருத்தமுடன் நாவதனிலூசிகொண்டு திகழுடனே வுள்ளுக்கில் காட்டாரப்பா, பருத்தமுள்ளவாக்கினைக ளில்லைகண் டேன்பாழ்நரகமவருக்குயில்லையப்பா, பொருத்தமுடனவர்தனக்குப் புத்திசொல்லிப் பொங்கமுடன் மறுவாசல் கொடுசென்றாரே. 938

சென்றுமேயவர்தனக்குப்பதமமாத்தி சிறப்புடனே எந்நாளுங் கைலைதன்னில், குற்றின்மேல்சாவலுடன் ரிஷிகள்பக்கல்கொற்றவனு மெமதர்மராஜன்பக்கல், வென்றிடவே தவயேக புஷ்பசாங்கம் வேக முடன்முனிவருக்கு பூசைமாற்கம், அன்றலுடன்சாதகாலமங்கிருக்க வவர்தனக்கு கட்டளைகள் விதித்திட்டாரே, 939

விதிக்கையிலே யின்னமொரு வதிசயங்கள் வினவுடனேயாமு ரைப்போ மின்னங்கேளு, துதித்தலுடன், மதிக்கவேசாத்திரத்தை மறைவுபேச மகத்தான நூல்களையே கெடுத்துப்போட்டார், பதிக்க முடன் மாந்தர்கட்குப் பொய்பொய்யாகப் பாடிவிட்டபடியாலே கர்ம மாச்சே 940

ஆச்சென்றபடியாலே நூல்கள்தம்மை அப்பனேபலபேரும் சொல்லக்கேட்டு, கூச்சலுடன்சித்தர்முனி ரிஷிகள்வாக்கு குறையாமல் பாடி விட்டாரனந்தங்கோடி, மேச்சலுடன் முன்பின்னால்சொன்னதாலே மேதினியில் மாந்தரெல்லாஞ் சுட்டலைந்து, பாச்சலுடன் மாண்டார்கள் கோடாகோடி. பலபலவாம் கெட்டலைந்தோர் கோடியாமே. 941

கோடிபேர்சாத்திரங்கள் பார்த்துமென்ன குவலயத்தில் கைமறைப்புயில்லாமற்றான், நாடியேசாத்திரங்கள் மிகவாராய்ந்து நாணமுடன் மெய்போலப்பாடிவிட்டார், ஓடியேகோர்வைதான் மெய்யென்றெண்ணி உத்தமர்கள் கெட்டவர்கள் கணக்கோயில்லை. தேடியே திகைத்துமிகவாடிப்போனார் தேசத்திலதிகமுண்டு தெளிவுதாமே.

தெளிவானசாத்திரத்தை பாடியல்லோ தேசத்தில் கீர்த்தியுடன் பெயர்தான்வேண்டும். நெளிவானநூலதனைச் செய்யாமற்றான் நுணுக்கமெல்லா மறைப்பொருளாய்ச் சொன்னதாலே ஒளியானசித்தர்முனி தங்கள்பேரில் ஓகோகோமோசமென்று நூலுஞ் சொல்லி, பளியான சாத்திரத்தைப் பாடிவைத்தார் பாலருக்குப் பாபம்வந்து லபித்துதாமே. 943

தாமானமச்சமுனிதன்னைத்தானும் தண்மையுடன்வைகுண்டப் பதிபிலப்பா, கோமானுமெமதர்ம ராஜனுண்டே கொற்றவனைத்தானழைத்துகொண்டு தான்போனார், பூமானின்மச்சமென்ற முனிவர்தம்மைபுகழுடனேகேட்கலுற்றாரந்தநேரம், வசமான மச்சமுனி கூறும் வண்ணம் வாகுடனே கிட்டிருந்து கேட்டிட்டேனே. 944

கேட்கையிலேவுத்தார விடையுமில்லை கெடுதியுடன் வாக்கினைகள் கொஞ்சந்தானும், நீட்கமுடன்றான்கொடுத்து தீர்ப்புசெய்து நீதியுடன் யெமபுரத்து வாசலுண்டே, பூட்கமலதடாகமதில் காவல்வைத்து பொங்கமுடன் சங்கரற்கு பூசைக்கப்பா, வாட்கமல புட்பமதுதான்பரித்து வளமுடனேறான்கொடுக்க நீதியாச்சே. 945

ஆச்சப்பாயின்னமொரு வதிசயங்கேள் அப்பனேயானறிந்தவரைக்குஞ்சொல்வேன், வாச்சலுடன் தட்சணாமூர்த்திதன்னை வைகுண்டப்பதிதனிலே கண்டேன்யானும், கூச்சலுடன் கிங்கிலியர் தூதர்தாமும் குப்யோதான்முறையமென்று வபயமிட்டு, பேச்சுடனே தக்ஷணாமூர்த்தியாரைப் பெருமையுடன் விசாரணையில் பார்த்திட்டேனே. 946

பார்க்கையிலே தட்சணாமூர்த்தியாரும் பாடல்களை வெகுசாகம
ரைத்துப்போட்டார், சேர்க்கமுடன்வாதத்தைமுன்பின்னாகச்செப்பி
னார்திரட்டுமுதலுளவுமார்க்கம், மூர்க்கமுடன் மருந்துவகை பாஷா
ணத்தைமுன்பின்னால்பேர்மாற்றி பேருறைத்தார், தீர்க்கமுடன்சொ
ன்னதினால் மாந்தர்யாவும் தேசத்தில் சுட்டலைந்து கண்கெட்டாரே.

கெட்டுமேபோனாலும் போவதன்றிக் கெடியானபாஷாண மாற்
கந்தன்னை, தொட்டுமேதானடிமருந்துக்கிய தோராயமாகவல்லோர்
முழுதும்கெட்டு வட்டமுடன்நோய்புகலும் பாண்டமாகிமானிலத்தி
லிரந்தவர்கள் கோடாகோடி, மட்டமென்ற மருந்துகளுஞ் செய்து
வல்லோ மன்னவரும் பயித்தியங்கொண் டேகினாரே. 948

ஏகமென்றால் பாபமதுவதிகமாகி யெழிலானநோயதுவும் சொ
ல்லப்போமோ, பாகமுடன்செய்பாகம் கெட்டலைந்து பாங்குடனேசா
த்திரமும்பொய்யதாகி, தாகமுடன்பாஷாண விறினாலே தாரணியில்
சடலமது யிழந்தாரங்கே, மேகமென்ற மருந்தினது வேகத்தாலே
மேனியெல்லாம் புண்ணாகிரோகமாச்சே. 949

ஆச்சப்பா தட்சணாமூர்த்திசெய்த அரும்பவத்தை யெமதர்மரா
ஜன்தானும், மாச்சலுடன் கண்டறிந்து மூர்த்தியாற்கு மகாதீர்ப்பு
கொடுப்பதற்கு மனமுமானார், பூச்சலுடன் சாத்திரத்தைக் கெடுத்த
தாலே புண்ணியனே வுந்தனுக்கு சொற்பதண்டம், தீச்சலுடன் சிவ
யோகி ரிஷிகளுக்கு சிவாலயமடபதிக்கு காவல்தானே. 950

தானனகாவலது யிருக்கவென்று தன்மையுடன் யெமதர்ம ரா
ஜன்றானும், கோனனதட்சணா மூர்த்தியாற்கு கொடுந்தவசி முனி
யோற்குவாளதாக, பானனபரமசிவன் பட்சத்தாலேபாலித்தாரென்
றாளும் வைகுண்டத்தில், தேனனதட்சணா மூர்த்தியாரும் தேவ
னிட கோட்டைக்குள் ளிருந்திட்டாரே. 951

இருந்தாரே கைலகிரிவைகுண்டத்தில் யெழிலாக சுவாமிகட்
குத் தொண்டனாகிப், பொருந்தவே யவர்களிடம் பூசித்தேதான்
பொங்கமுடன்சதாகாலம் வைகுண்டத்தில், திருத்தமுடன் தாமிருந்
தார் தட்சணாயன் தீரமுடன்கதைதனையே செப்பவென்றால், வெரித்
திடவே லோகத்து மாண்பரெல்லாம் வெறும்பொய்யா மென்று
சொல்லி மேவுவாரே. 952

மேவவேயின்னமொரு தெரிசனங்கேள் மேன்மையுடன்யான் கண்டவரைக்குஞ்சொல்வேன், காவலுடன் ரோமரிஷிதன்னைக்கண் டேன் கருவாகவைகுண்டந்தன்னிலப்பா, ஆவலுடன்வவர்பக்கல்யா னுஞ் சென்றேன் அப்பனேகேள்விகளநேகமுண்டு, பாவமெனும் புண்ணியங்களிரண்டைத்தானும் பாகரித்து கேள்விகளுங்கேட்க லாச்சே. ௩௫௩

கேட்கவென்றால்வவர்மீதில் குற்றமெத்தக் கேள்விகளுமங்கு ண்டு சொல்லொண்ணாது, நீட்கமுடன்சாத்திரத்தை வெகுவாய்ச் சொல்லி நீடாழியுலகமெல்லாமயங்கப்பண்ணி, தாட்கையுடன்ரோம ரிஷிகோர்வையாவும்தன்மையுடன்முன்பின்னுய்பாடிவைத்தார், மீட் கமுடன் கோர்வைதனில் நாலுகாப்பு மாளவேமுன்பின்னுய்ப்பாடி னரே. ௩௫௪

பாடினர்பரிபாஷையாவுஞ்சொல்லி பாடல்களில்கைமறைப்புவ தீதஞ்சொல்லி, மூடியேகருவுளவுமுப்பின்மார்க்கம் மூதண்டபூசீரின் போக்குயாவும், தேடியேபரிபாஷைதிரட்டையெல்லாம் தெளிவறவே செய்பாதமார்க்கந்தன்னில், கோடிமனுசுட்டலைக்துகெட்டுப்போனர் குவலயத்தில்பாவம்வந்து நேரலாச்சே. ௩௫௫

நேரவேபாவத்தால்கருமந்தங்கி நெடிதானவைகுந்தபதியிற்செ ன்று, கூரவேயெமதர்மராஜன்பக்கல்கொற்றவனும்ரோமரிஷிதன்னை த்தானும், பாரமுடன்சாத்திரத்தைதலைமேல்வைத்து பாங்குடனே தூதர்கொடுசென்றுபோனர், மாரனுடன் வைகுண்டப்பதியில்தா னும் மார்க்கமுடன்குற்றமது நேமித்தாரே ௩௫௬

நேமித்தார்குற்றமதைநேரதாக நெடுங்காலம்தானிருக்கவிடை யுண்டாச்சு, சாமியுடபக்கலிலெ யனேகஞ்சித்தர் சதகோடிசூரியர் போல்கொண்டுவந்தார்,வாமியுடன்வைகுண்டப்பதியில்தானும்வாகு டனே யம்பாளும்தானிருக்க, பூமியிடங்கொடுவந்த சித்தர்தானும் புகழ்ச்சியுடன்கோடியுடன்லக்கில்லைதானே. ௩௫௭

தானனயின்னம்வெகு வதிசயங்கள் தன்மையுடன்சொல்லுகி றேன்தாணியோர்க்கு, வேணனவிலாடரிஷிதன்னைக்கண்டேன் வியாச முனிசூதமுனிதன்னைக்கண்டேன், கோனன குருமுனிதன்னைக்கண் டேன் கொற்றவனர் போகரிஷிதன்னைக்கண்டேன் தேனனதிருமூ லக் கூட்டத்தார்கள் தெய்வபுறபதிதனிலேகண்டேன்பாரே. ௩௫௮

பார்த்தேனேசிவவாக்கியர்தன்னைக்கண்டேன் பாலகனுமிடைச் காட்டார்தம்மைக்கண்டேன், மூர்த்தவனும்வகப்பேயர்சித்துதம்மை முடியோடுஞ்சடையோடும்யானுங்கண்டேன், தீர்த்தகிரிதனிலிருந்த

காசிநாதர் திறமுடன்கொண்டேவரக்கண்டேன்யானும், லர்த்திடவே வரரிஷிதன்னைக்கண்டேன் யெழிலானசுந்தரரைக்கண்டேன் தானே.

கண்டேனேயின்னம்வெகு சித்துதம்மை கைலாயபர்வதமாம் வைகுண்டத்தில், அண்டமுனிராட்சதர்கள்கோடாகோடி அவனியி லேயிருந்தவந்தோர்சொல்லொண்ணாது, கொண்டல்வண்ணன்மைத் துனனும்தருமராஜன் கொற்றவனும்தம்பிமுதல் யாவுங்கண்டேன், பண்டுலவமாலையணி சத்துருசங்காரன் பாவையெனும் சீதைதனைக் கண்டேன் தானே. சுகூ0

கண்டேனேராவணனார் சூர்ப்பனகைதானும் கைலங்கிரிவைகு ண்டப்பதியிலோரம், தொண்டரெனும் அறுபத்துமூன்றுபேர்கள் தோராதபரவனுச்சியாருங் கண்டேன், விண்டேனே விண்ணுலகில் சேதியெல்லாம்விருப்பமுடன் நானறிந்தேன்சிலதுகாலம், கொண்டல் வண்ணனச்சுதனுமங்கிருக்க கோபாலன்றுயாருங்கண்டிட்டேனே.

கண்டிட்டேன்வைகுண்டப்பதியில்தானும் கரியமால்சேனையது கூட்டந்தன்னை, தொண்டிட்டஆழ்வார்கள் கூட்டந்தன்னில் தொடர் ந்துமேயவரிடமாம் பக்கஞ்சென்றேன், விண்டிட்டஆழ்வாதிசாத்தி ரங்கள் வெகுமோசந்திருவனுடன்பின்பின்னாக, துண்டிட்டசாத்தி ரத்தில்தோஷமுண்டு தூராதிசிவன்தனை தோஷித்தாரே. சுகூஉ

தோஷித்துசிவன்தன்மேல் தோஷஞ்சொல்லி தோராயமாகவல் லோநூலைமாற்றி, பாஷியங்கள்தோருமல்லோபரமன்றன்மேல் பாடி வைத்தார் தூஷணைகள்மெத்தவுண்டு, காசினியிலாயிரத்தெட்டுசிவா லயங்கள் கட்டினார்வெகுகோடிமாந்தறப்பா, பூசிதமாம் திருப்பதி நூற்றெட்டு பொங்கமுடன்கட்டினார் சூட்சந்தானே. சுகூந

தானானசூட்சாதிதேவஸ்தானம் தாரணியில்சொற்பமதாய்கண் டதுண்டு, பானானபரமசிவன்சிவாலயங்கள் பார்க்கவென்றால் கணக் கில்லைலக்கோயில்லை, தேனானவாதிசேடந்தன்னாலும் தெளியாதுநா வில்லைபாவுமில்லை, மானானபரமபதிமெத்தவுண்டு மானிலத்தில்வா ழாது மாந்தர்கேளே. சுகூச

கேளேதான்சிவன்றனையே பழித்ததாலும் கீர்த்தியுடன்சாத் திரத்தை கூறலானும், நீளேதான்வைகுண்டபதியிலப்பாநேர்ந்ததே வெகுகோடிதெண்டந்தானும், மீளவேசொற்பனமாம் வாக்கினேயம் மீண்டுதேதுள்வார்நை சிஷவர்க்கம, சூளவேயவர்பக்கல்யானிருந்து சுந்தரனேயதிசயங்கள் பார்த்திட்டேனே. சுகூரு

பார்த்திட்டேன்வைகுண்டபதியில்தானும் பாங்குடனேவதிச
யத்தைசொல்லப்போனல்,பூர்த்திட்டபாரினிலேபொய்யென்பார்கள்
பொய்யென்பார் மெய்யன்பாராருமில்லை, சாத்திட்டவைகுண்டச்சரி
தைதானும் தேர்ந்தவரையானுரைத்தேன்தெளிவதாக, மார்த்திட்ட
மாகவேநான் கைலைதன்னில்மகாகோடிவாக்கினைகள்மெத்தவுண்டே

உண்டானவதிசயங்களின்னஞ்சொல்வேன் உம்பர்பிரான்பதியி
னதுகாவையாவும், திண்டானகிருஷ்ணவதாரந்தானும் திகழுடனே
வெகுகோடிமாதர்தம்மை, பண்டானவைபகத்தில் கற்பழிந்து பா
வைபரைலீலையது செய்ததாலும், கண்டேனே வைகுண்டப்பதியில்
தம்மை கரியமாலாக்கினைகள் சொற்பமாமே. ௬௬௭

சொர்பமாயெமதர்மராஜன்றானும் தொல்லுலகில் ஒருவரையும்
விட்டதில்லை,அற்பமாமாக்கினைகள்செய்ததுண்டு அவனியிலேயாருந்
தான்மீண்டதில்லை, கற்பழிந்தமாதருக்குமிந்தநீதி கர்த்தனதுவைகு
ண்டப்பதியில்தானும், முற்பவத்தில்செய்தவினைபாவத்தாலே மூளு
மேவைகுண்டநீதிதானே. ௬௬௮

காணவென்றல்பிரபஞ்சமாய்கையப்பா கண்டவர்கள்விண்டவர்
களாருமில்லை, வேணபடிசாத்திரத்தைமிகவரிந்து வேகமுடன்காலா
ங்கிபாதம்போற்றி, நாணவே சித்தர்முனிதானடுங்க நாதாந்தக்குளி
கையதுபூண்டுகொண்டு,கோணவேசொர்க்கபதியானுஞ்சென்றுதோ
ற்றமுடன்கண்டுவந்தேன் போகர்தாமே ௬௬௯

தாமானவைபகத்தில்மாண்டமாண்பர் தாரணியில்வைகுண்டப்
பதியில்தானும், கோமானும் அரசர்முதல்குருக்கள்தாமும் கோலமு
டன்ராஜாதிராஜர்தாமும்,பூமானுஞ்சீமான்களெவரையுந்தான்பொன்
னுலகப்பதிதனிலேகாணலாகும், நாமானசடலமது மண்ணேபாகும்
நாதாந்தக்காற்றதுதானழியாதென்றே. ௬௭0

அழியாதுமாண்டவர்களெல்லாருந்தான் வப்பனுடபதிதனிலே
காணலாகும், அழியாதுவாதமந்தானெந்தநாளும் அமராதுபதிதனி
லேகாணலாகும், அழியாதுமாண்டவர்களொருகாலந்தான்அப்பனே
பொருகாலமெழுந்திருப்பார், அழியாதுஒருகாலமவர்தமக்கு அப்ப
னேநீதிபுண்டுகேள்வியுண்டே. ௬௭௧

கேள்விக்குபுத்தாரஞ்சொல்லவேண்டும் சொல்லாட்டால்நீதியு
டனுக்கினைபுண்டு, தாழ்மையுடனெமதர்மராஜனுந்து சாங்கமுடன் நீ

திமொழியுரைக்கவேண்டும், ஏழ்மையுடன்போலிருந்துநீதிபேசி நீதியுடனவர்பாதம்பணியவேண்டும்,வாழ்மையுடனுன்மீதில்கிருபைவைப்பார் வாழலாம்சொற்கபதி வாழலாமே. ௯௭௨

வாழ்வுதான்வையகத்தில் பொய்யேவாழ்வு வாழ்நாளும்வீணாளும்பாழ்நாளாகும், தாழ்வுடனே சாத்திரத்தைமிகவாருய்ந்துசாங்கமுடன் ஞானோபமிகவுஞ்சொல்வார், கேழ்மையுடன்மாசானவைராக்கியஞ்சொல்வார் கேடுவரும்பாவவினையறியார்தாமும், ஊழ்வினைகள் தாமறிந்துநடந்துகொள்வோர் உத்தமனே லோகத்துமாந்தராமே.

மாந்தராம்சடலத்தை மெய்யென்றெண்ணி மானிலத்தில்வெகுகோடிபாடுபட்டு, சாந்தமுடன்தேகமதை நிறுத்தவென்றுசதாகாலம் வையகத்திலிருப்பதாக போந்தமுடன்காயாதிகற்பந்தன்னை பொங்கமுடனுண்டுமல்லோகற்பங்கொண்டு, வேந்தர்களும்விதிகாசவித்தையெல்லாம்வேண்டியே விருப்பமுடன் படித்திட்டாரே. ௯௭௪

படிக்கவேவஷ்டாங்கங்காணவென்றும் பாருலகில்வசியனாயாகவென்றும், துடிக்கவேவாதமதையறியவென்றும் துப்புறவாய்முப்பூவைமுடிக்கவென்றும் மடிக்கவேசரக்குக்குச் சத்துருதானும் மார்க்கமுடன்கண்டறிந்தசித்தனென்றும், வெடிக்கவேசமாதிக்குளிருப்பேனென்றும் வேதாந்தம்பேசியல்லோ விழலாய்போச்சே. ௯௭௫

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு புதுமையுடன்கண்டவரையாமுஞ்சொல்வோம், மாச்சலுடன்மோகனங்களறியவேண்டு மாராட்டமானதொருவெழுத்தைப்பாரு, கூச்சலன்றிசமாதிதனிலிருந்துமென்ன கோடானகோடியுகங்கண்டுமென்ன, மூச்சடங்கிபோனபின்புஒன்றுமில்லை முனிகோடிதவசிகளுமாண்டார்தாமே. ௯௭௬

தாமானகோடியுகமிதுவேயாகும்தாக்கானசித்துகளுமிப்படியேயுண்டு, நாமானபடியாலேசத்தலோகம் நாதாக்கள்போக்குமுதல்யாவுங்கண்டோம், நேமமுடன்சித்தரெல்லா மிப்படியேதானும்நேர்மையுடன்நிஷ்டையிலேயிருந்துமாண்டார், வாமமுடன்பூலோகவதிசயங்கள் வகுத்துரைத்தார்வண்மைகளும்நேகந்தானே. 977

தானேதான்ராஜாதிராஜரெல்லாம் தாரணியில் சாத்திரத்தைமிகவறிந்து, மானமுடன்சிவயோகநிஷ்டைநின்று மானிலத்தில்தவசுபெரியோரைப்போல, தேனமிர்தங் கொண்டுமல்லோவாசிபூட்டிதேசத்திலிருந்தார்கள் சித்தரெல்லாம், மேனகையைகண்டுமல்லோமையல்கொண்டு மேதினியிலாண்டவர்கோடியாமே. 978

கோடியாஞ் சித்தர் முனி மாந்தரெல்லாம் குவலயத்தில் மண்ணாசை பெண்ணாசையாலே, தேடியே செம் பொன்னாசையாலும் திடங்குலைந்து மாண்டார்கள் மாந்தரெல்லாம், நாடியே நாதாந்தச் சித்தருக்கு நல்ல வழி யொருவருக்குங் கிடைப்பதில்லை, பாடியே நூல்தனையே பார்த்து பார்த்து பாதவித்து யிருந்தார்கள் கோடி பேரே. கூஎகூ

போனதத்துவங்க ளறிந்துமென்ன பேருலகில் ஞானிகளா யிருந்துமென்ன, நேரான நல்லவழி தெரிந்துமென்ன நேர்மையுடன் அறியாமல் யிருந்துமென்ன, கூரான சாத்திரத்தை கற்றுமென்ன குவலயத்தில் வெகுகால மிருந்துமென்ன, தூரான கெட்டவழி சென்றுமென்ன துறையோடுகாலம்வரை யொன்றுங்காணே. கூஅ0

காணவே பிரபஞ்ச வாழ்க்கையாவும் கருத்துடனே கொண்டவர்க்கு ஒன்றுமில்லை, தோணவே நூலாதி நூல்கள்தோறும் துடர்ந்துமே சடலமதை யிரக்கவென்று, மாணவே சித்தர்முனி ரிஷிகளெல்லாம் மாராட்டமாகவல்லோ நூல் செய்தார்கள், வேனவே காலாங்கி நாதர்தம்மால் வேகமுடன் கண்டறிந்த வார்சொல்வேனே

சொல்லவென்றால் பூலோகமிடங்கொள்ளாது சுருதி பொருள் சாத்திரங்கள் மிகவும் பொய்பாம், வெல்லவே மெய்யொன்றும் புகலவில்லை வீணிலே சாத்திரத்தை பாடிப்போட்டார், அல்லலுடன் தேகாதி தேககாலம் அலைச்சலுடன் சாத்திரத்தை பார்த்துமாண்டார், கொல்லனது வீதியிலே வூசிவிற்ற கொடிதான கதைபோல என் முன்னாச்சே.

ஆச்சென்ற தேகமது நித்தியா நித்பம் அப்பனே யாமறிந்த வரைக்குஞ் சொல்வோம், மூச்சடங்கி எனதையர் காலாங்கிநாதர் மூன்றுயுக கோடிவரை சீனந்தன்னில், பேச்சொன்று மில்லாமல் சமாதித்தன்னில் பிணம்போல யிருந்தாரே சிலதுகாலம், வாச்சவுடன் வாசிதனை அடக்கிக்கொண்டு வைபகத்தில் சிலதுநாளா யிருந்திட்டாரே கூஅந

இருந்திட்ட காலாங்கி தம்மைப்போல எழிலான சித்தர்முனி நாதரெல்லாம், பொருந்தியே பூவுலகில் வாசிகொண்டு பொன்னுலக நாட்டுக்குப்போனார் தாமும், திருந்தியே யொருவருந்தா னிருந்ததில்லை சிறப்புடனே வைகுண்டஞ் சேர்ந்தாரங்கே, வருந்தியே யழைத்தாலும் வருவதுண்டோ வருங்காலந்தா னிருந்தால் வருகுந்தானே. கூஅச

சீனபதியில் கமலமுனி சமாதி அதிசயம்.

தானேதா னின்னமொரு புராணஞ் சொல்வேன் தாக்கான சீனபதி தன்னில் யானும், காலான கமலமுனி சமாதி பக்கல் காத்

திருந்தேன் வெகுகோடி காலமப்பா, தேனான கமலமுனி சீஷரென் பேர் தேவனிடசமாதி யிடங்கண்டேன் யானும், பானான சமாதிக்கு முன்னதாக பட்சமுடன் தாமிருந்தார் பண்பதாமே. ௯௮௫

பண்பான சீஷவற்கந் தன்னைக் கண்டேன் பட்சமுடனுன வரைக் கேள்வி கேட்டேன். திண்பாண சீஷர்களுமதிதஞ் சொன்னூர் திகழான வதிதமது என்னவென்றால், வண்பான முதற்சீஷன் சொன்ன மார்க்கம் வாகுடனே வருஷமது கொண்டு செய்தேன், கண்பான விரண்டாங்கால் சீஷன்தானும் கனமுடனே மூன்றாண்டு தொண்டனுமே. ௯௮௬

தொண்டனும் மூன்றுங்கால் சீஷன்தானும் சோர்வின்றி நாலாண்டு தன்னில் தானும், விண்டமுடன் நாலாங்கால் சீஷன்று னும் விருப்பமுடன் நாலாவதாண்டு மட்டும், கண்டிதமாய் ஐந்தாங் கால் சீஷன்தானும் கருத்துடனே வாராண்டு தன்னில்மட்டும், அண் டிடவே ஆறாங்கால் சீஷன்றனும் அப்பனே ஐபிரண்டு பத்து மாண்டே. ௯௮௭

பத்தான ஏழாங்கால் தன்னிலப்பா பாகமுடன் மூவைந்து மூண்டதாக, சித்தான எட்டாங்கால் தன்னில் தானும் சிறப்புடனே பஞ்சதசம்மாண்டு தானும், கத்தான சித்தர்களும் தொண்டுசெய்து சூழ்ந்துமே வெகுகோடி காலம் பார்த்து, வத்தான சமாதியிடங் காத்திருந்தார் வாகுடனே கமலமுனி வாக்குகேளே. ௯௮௮

வாக்கான கமலமுனி சித்துதாமும் வாகுடனே சமாதிக்கு போகும்போது, நோக்கமுடன் கமலமுனி சித்துதாமும் நுணுக்க முடன் தாமறிந்த வித்தையெல்லாம், பாக்கமுட னுபதேசஞ் செய்ய வென்று பான்மையுடன் சித்தர்களை யழைத்து தாமும், சோக்க முடன் யவர்க் களிக்க வேண்டுமென்று சுந்தரரை தாமழைத்து கூறினாரே. ௯௮௯

கூறினார் சீஷர்களை கேளுமென்பார் குவலமுடி மன்னரெல்லா மென்னைக்காத்தார், தேறினதோர் சீஷர்க ளெட்டுபேர்கள் தெளிவு டைய பாலர்களுமாகையாலே, காரியங்களான தொருவித்தை மார்க் கம் கருத்துடனே கேளுமென்ன குருவுதானும், பாரினிலே இதிகா சத்தை விட்டு பாழான வித்தைதனை கேட்டார் தாமே. ௯௯0

கேட்கையிலே ஒரு சீஷன் வசியங் கேட்டான் கேடுள்ள ஒரு சீஷன் மோகனமுங் கேட்டான், நீட்டமுட னொரு சீஷன் வாதங் கேட்டான் நினைவான வாதத்தை போதியென்றான், வாட்டமுட னொரு சீஷன் பிராணவத்தைக் கேட்டான் வாகுடனே பிராணவத்தை வுச்சரிக்க, நாட்டமுட னொரு சீஷன் ஞானங் கேட்டான் நலமான குளிகையது கேட்டார் தாமே. ௯௯௧

கேட்டாரே குளிகையது மார்க்கந்தன்னை செவனமுடன் குளிகையது வேண்டுமென்றான், பூட்டமுட னொருசீஷன் புனிதங் கேட்டான் புகழான லோகத்தின் வளவு கேட்டான், காட்டமென்ற வொருசீஷன் நிதியுங்கேட்டான் கருவான தயிலத்தின் மறைப்புங் கேட்டான், மாட்டிமை யொருசீஷன் தவத்தைக் கேட்டான் மார்க்கமுடன் பலபலவாய்க் கேட்டார் பாரே. ௬௬௨

பாரே தான் சீஷவர்க்கங் கேட்கும்போது பலபலவாம் துரையோடு முறைமை யெல்லாம், நேரேதான் குருவான கயலந்தாமும் நேர்மையுடன் சமாதிக்குச் செல்லுமுன்னே, கூரேதான் அவரவர்க்குத் தக்க யாகம் குறிப்புடனே தாம் கொடுத்தார் கமலர் தாமும், வூரேதான் சீஷவர்க்கமான பேர்க்கு உகமையுடன் ஞானோபமோதிட்டாரே.

ஓதவே யுகங்கோடி காலந்தானும் வுத்தமனும் சமாதிதனிலிருந்தாரங்கே, நீதமுடன் சமாதிக்கு பூசைமார்க்கம் நேர்மையுடன் நாள்தோறும் செய்திருந்தார், காதமெனும் சீனபதி மூன்றுகாதம் கமலமுனி தன்னையவர் மாந்தரெல்லாம் வேதமுடன் சிவபூசை மார்க்கத்தோடு வேள்விகளு மநேகமதாய் நடத்துவாரே.

நடத்துகையில். சீனபதி சென்றபோது நாதாந்த காலாங்கி நாதர்தம்மை, திடத்துடனே குருதனையே காணவென்று தீரமுடன் சமாதிக்கு சென்றேன் யானும், மடபதியா மாயிரம்பேர் சீஷவர்க்கம் மகத்தான குருதனையே காணவென்று, வடகோடி கானகத்தில் மாந்தரெல்லாம் வளமுடனே சமாதிபக்க லிருந்தார்காணே.

காணவென்று லவர்பெருமை யாருக்குண்டு காசினியி லிவரெல்லா லொருவர்க் குண்டோ, வேணபடிமகிமையது யாருக்குண்டு வேதாந்த காலாங்கி நாதர்க்குண்டு, நீணமுடன் சமாதிதனைக் காணவென்று நேர்மையுட னங்கிருந்தேன் சிலதுகாலம், தோணவே யெனதையர் காலாங்கிக்கி சோடசமா முபசாரஞ் சொல்லொண்ணாதே

சொல்ல வென்றால் ராஜாதி ராசர்க்கில்லை சூரியாதி சந்திராதியவருக்கில்லை, வெல்லவென்று லிவர்போலும் சித்து முண்டோ மேதினியில் கண்டதில்லை சமாதிசித்து, புல்லவே திரிகால பூசை மாற்கம் போற்றுவார் காலாங்கி தம்மைத்தானும், அல்லவே யவர் கிருபை வேண்டுமென்று வனேகமாம் கோடிபேர் வருணிப்பாரே.

தருணமுடன் சித்தாதி சித்தரெல்லாம் வளமையுட னவர் தனக்கு வணக்கஞ் சொல்வார், கருணையுட னவர்பாதம் தொழுது நிற்பார் காவலுடன் சித்தர்களுஞ் சமாதிபக்கம், தருணமது சமாதிக்கு முன்னதாக தாழ்மையுடன் காத்திருந்த சித்துதாமே. ()

சித்தான காலாங்கிக் கிருபையாலே சென்றேனே குளிகையது பூண்டுகொண்டு, சத்தான லோகமெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன் சாங்கமுடன் கானுத காட்சியெல்லாம், முத்தான காண்டமது மூன்றுக்குள்ளே முடிவுபெறப் பாடிவைத்தேன் லோகமார்க்கம், நித்தமுமே காலாங்கி யாமுந்தானும் நிதந்தோறும் பூசையிலே நினைக்கின்றேனே

நினைக்கையிலே காரியங்க ளெல்லாஞ் சித்தி நீணிலத்தி லவர்போலுஞ் சித்துமுண்டோ, வனைதோறுங் காலாங்கி நூலைப்பார்த்து மார்க்கமுடன் வர்ச்சித்தே பூசிப்பார்கள், சினத்தவரு முதவாவார் காலாங்கி தம்மால் சீருலகில் கீர்த்தியுடன் வாழலாகும், வினைப்பயனும் விட்டுமல்லோ புண்ணியனவாய் வேதாந்தத் தாயினது வருளுமுண்டோ ௲

அருளான செல்வமுண்டு சியானமுண்டு அப்பனே குரு சாம்பிரதாயமுண்டு, பொருளுண்டு புகழுண்டு போகமுண்டு பொன்னுலகப் பதிதனிலே யிடமுமுண்டு, யிருளகன்று சூரியன்போல் விலாசமுண்டு எழிலான வஷ்டவித பாக்கியமுண்டு, மருளகன்று வைகுண்டப்பதி யென்னாளும் வாழ்வுண்டாய் வாழ்த்து மல்லோ யிருப்பார் முற்றே. ௲௧

போகர் சத்த காண்டம்-௭௲

மூன்றுவது காண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எ௲.

நான்காவது காண்டம்.

காப்பு.

ஓடியேசதாசிவந்தான் பாதங்காப்பு
வுரைத்திடுவேன்போக ரேழாயிரத்தில்
தேடியேசத்த சாகரமதாக
திறமாகப்பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம்
கூடியேகாலாங்கி ஞதர்பாதம்
குருவானநாதாக்கள் பாதம்போற்றி
ஆடியேவயித்தியமாம் நாலாங்காண்டம்
அப்பனேவாதமது காப்பதாமே.

தாஞன சத்தசாகரமுங்கண்டேன் தாக்கானசத்ததீவுகளுங் கண்டேன், வேஞன சத்தநதி தானுங்கண்டேன் வேகமுடனஷ்டதிக்கு தானுங்கண்டேன், கோஞன வஷ்டபாலகரைக்கண்டேன் கொடிதான வஷ்டதேவாலயங்கண்டேன், பாஞனபராபரியை மனதிலெண்ணி பாங்குபெற பாடிவிட்டேன் காண்டம்பாரே. ௧

ஸ்ரீரெடுக்கவிதி.

பாரேதான் குளிகையதுபூண்டுகொண்டு பண்புடனே சீனபதிசென்றேன்யானும், நேரேதான் சீனபதிமூன்றுகாதம் நேர்மையுடன்சத்தி

வந்துவுளவுகண்டேன், சீரேதான்பூமிவளம் யானுங்கண்டேன் சிறப்பான யளர்பூமியிதுவேயாகும், கூரேதான் நாதாக்கள் கண்டதில்லை கொற்றவனே யான்கண்டேன் பூநீராமே ௩.

ஆமேதான் பூநீரின்வளப்பங்கேளீர் அகிலமெலாம் பூநீர்கள் மெத்தவுண்டு, தாமேதான்பாண்டிவளமெத்தநாடு தாக்கான யாவடையார் பிரம்மதேசம், நாமேதான் கண்டபடிசேரநாடு நாதாக்கள் சோழவளமெடுப்பார்பூமி, போமேதான் நெடுங்காலந் தன்னிற்சென்று பொங்கமுடன் தானெடுப்பார் பூநீராமே. ச

பூநீரின்னம்வெகு தளமுஞ்சொல்வேன் புகழான காளஸ்திரீசிவகெங்கைதானும், பூநீராம்பாலைவனம்பூம்பாரையாகும் புகழானதிண்டிக்கல்பசுமலையுமாகும், சோநீராந்தில்லைவனம் காளிங்கமடுவு சொர்னமென்றபூதியதுவடமதுரையாகும், தேநீரான் தென்மதுரை வயோத்திநகராகும் தெளிவானபொன்னகரந் தானுமாமே. ரு

ஆமேதான் பாஞ்சாலன் பூமிவளமாகும் அப்பனே தென்புவனம் வடபுவனமாகும், தேமேதான் புல்லாணிதீர்த்தகரையாகும் தேன்விளையும் நர்மதாவடமேருமாகும், போமேதான் யித்தாதிதேசநாடு பொலிவானவளர்பூமியென்னலாகும், பாமேதான் பூநீருயெடுக்குங்காலம் பகருவேன் காலமதுசெப்பக்கேளே. சா

கேளேதான் சித்திராபருவமுன்னும் கெணிதமுடன் பங்குனிக்குமுன்னதாக, தாளேதான் அமாவாசை பூர்ணவட்டம் நாள்தேடிபரிபாஷைதாமுணர்ந்து, பாளேதான்போகாமல் நாளைப்பார்த்து பாரினிலே யெல்லவரும் நூலாராய்ந்து, வேளேதான் சித்தர்நூல் நுணுக்கம்பார்த்து வேதாந்தத்தாயி னுபவாசங்கொண்டே. எ

கொண்டேதானுபவாசமிருந்துகொண்டு கோடானகோடிமலை தேசங்கண்டு, கண்டேதான் கானுறதேசம்விட்டு காடுமலைநதிவனமுந்தான் கடந்து, விண்டேதான் பூநீறுமெடுக்குங்காலம் விண்ணுலகில் சித்தர் முனிசொல்லைப்போல, அண்டர்முனி ராட்சதர்களிருக்குங்காலம் அங்கனவேதாம்போனார் மாந்தர்தாமே. அ

மாந்தராந்தவயோகி சிவயோகிதானும் மார்க்கமுடன் முப்புவனங் காணவென்று, வேந்தர்பதிமுதலானதேசராஜர் வெகுகோடிமாந்தரெல்லாமுப்பைக்காண, போந்தமுடன்நிலாப்பருவம்தன்னிற்சாமம் பொங்கமுட னடுசாமவேளைதன்னில், சாந்தமுடன் பிரணவத்தின் மாறல்கொண்டு சட்டமுடன் பூநீருமெடுப்பார்தாமே. கூ

எடுக்கையிலே சீனபதிதேசந்தன்னில் யெழிலானபூநீரு மெடுக்கு மார்க்கம், அடுக்குடனே யோராளின்கீழ்மட்டாக அப்பனையவர்பூமி தன்னைத்தோண்டி, இடுக்கமென்ற குழிதனிலே மண்ணைத்தானும் யெழிலாகத்தான்பறப்பி மூடிப்போடு, ஒடுக்கமுடன் கெட்டணைகளதி கங்கொண்டு வுத்தமனே பன்னுடைமேலேசாத்தே. ௧௦

சாத்தியே மூங்கலென்னும் குழல்கள்தன்னை சட்டமுடன் தானி ருந்துசாற்றக்கேளு, நேர்த்தியுடன்குழல்தனையே பூமிதன்னில் நேர்மை யுடன் தானடித்துசில்லுபோடு, பூர்த்தியுடன் மூன்றுனாள் வெடியச்சா மம் பொங்கமுடன் தான்திறந்துபார்க்கும்போது, காத்திரமாய்கதிர்கதி ராய் பூநீர்தாமும் கதிரவன்போல் பூர்த்திருக்கக் கண்டிட்டோமே. ௧௧

கண்டிட்டோம் வாதிகளுமொன்றாய்க்கூடிகடுகெனவேபூநீரை யெ டுத்துவந்து, அண்டமெனும் கற்சுண்ணமுடிப்பதற்கு அரகரா பிண்ட மென்றசெயநீர்தன்னால், விண்டபடி மேகமென்றபனிநீர்தானும்விருப்ப முடன் தானெடுத்து பூநீர்தன்னை, கொண்டபடி பாண்டமதிலிட்டுமைந் தா கூறுவேன் காச்சலென்ற விபரங்கேளே. ௧௨

கேளேநீ பூநீரைக்காச்சவேதான் கெனிதமுடன் தான்கரைத்து மைந்தாகேளு, மாளவே மறுபாண்டந்தெளிவிருத்து மாக்கமுடன்காச் சிடுவாய் பூநீர்தன்னை, மாளவேதசதீட்சையிப்படியேசேயாகு மானிலத் தில்செய்வார்கள் யிந்தமார்க்கஞ், சூளவே யின்னமொரு பாகங்கேளு சுடரொளியாம் பரிதிமுகம் செய்வார்பாரே. ௧௩

செய்வாரே தினந்தினமும் தீட்சையப்பா செம்மையுடன் பூநீரை ரவியில்வைத்து, பெய்யவே பனிநீரைபூநீரில்விட்டு பேரானரவிமுகத் தில்வைத்தபோது, துய்யவே பூநீராம்பூவேபார்க்கும் தூகளற்றவெண் மையது கதிர்போலாகும், மெய்யுடனே யிப்பாகஞ்செய்வார்மாந்தர் மே தினியிலின்னமொரு பாகங்கேளே. ௧௪

பாகமென்றால் பாகமதுசொல்லொண்ணாது பாவையுட கருவான செயநீராகும், போமென்ற செயநீராம் பிண்டமாகும் பொங்கமுடன் பனிக்குடமாஞ்சலமேயாகும், வேகமென்ற பூநீரைவிட்டுமைந்தா விரு ப்பமுடன் சலமதனில்கரைத்துநீயும் சாகமுடன்தசதீட்சை யிப்படியே யாகும் சட்டமுடன்செய்துவந்தால் பூர்க்கும்பாரே. ௧௫

பூத்ததொரு பூவெடுத்துச்சொல்லக்கேளும் புகழான பூவுடனே பச்சைப்பூரம், நேர்த்தியுடன்வீரமதுகாலதாக நேர்மையுடன் சீனமது

வரையதாகும் கீர்த்தியுடன் வெடியுப்புச்சமனதாக கிருபையுடன் பூரமது தானுங்கூட்டி, மாத்தியே சரக்கெல்லாமொன்ருய்சேர்த்து மன்னவனேகல்வமதில் மாட்டிடாயே. கசு

மாட்டவேபிண்டமென்ற செயநீர்தன்னுல் மயங்காமல் நாற்சாமமரைத்துதீரு, வாட்டமுடன் பில்லைதட்டிகாயவைத்து வளமாகவகல்தனிலேமூடிமைந்தா, நீட்டமுடன் சீலையது வலுவாய்ச்செய்து நேர்மையுடன் ரவிதனிலேகாயவைத்து, நாட்டமுடன்தான்போடு கோழியாக நாயகனேபில்லையது பூர்க்குந்தானே. கஎ

தாஞனபில்லையது பூர்க்காவிட்டால் தகைமையுடன் புடமதுவும் பின்னும்போடு, காஞனபில்லையது கறுப்பேராது கடுஞ்சுருக்கு ஒருவேளை சிவக்கும்பாரு, மாஞனபில்லையது மறுபடியுமப்பா மயங்காமல் செயநீரிலரைத்துக்கொண்டு, கோஞனகுருவருளால்பில்லைதட்டி கொப்பெனவே ரவிதனிலே காயப்போடு. கஅ

போடவேபில்லையதுசத்தமிட்டால் பொங்கமுடன்வோட்டிலிட்டு சீலைசெய்து, நீடவே ரவிமுகத்தில்காயவைத்து நேர்மையுடன் சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, கூடவேகோழியென்றபுடந்தான்போடு கொப்பெனவேபில்லையதுபூர்க்கும்பாரு, தேடவேபூநீராம்சுன்னமாகும் தெளிவான சரக்கெல்லாம் தட்டிப்போடே. ககூ

போமென்று விடுகாதே பின்னுங்கேளு போக்கானசரக்கெல்லாங் கட்டுதற்கு, வேமென்ற சத்துருவு மித்துருவுஞ்சேர்த்து வேகமுடன் கவசமதுசெய்துகொண்டு, நாமென்ற வாக்குபொய்யாகாமற் ருன்நலமாகசட்டிதனில் மணல்தான்கொட்டி நாமென்ற மேல்சட்டிகொண்டு மூடி சட்டமுடன் தானெரிப்பாய் சாமம்நாலே. உ0

நாலானசாமமது யெரித்தபோது நலமானபில்லையது பூர்க்கும்பாரு, காலானபில்லையது காரமெத்த கடுங்காரச்சுண்ணமென்றே செப்பலாகும், பாலானசுன்னமதைமஞ்சள்தன்னில் பாச்சிஞல்மஞ்சளதுசிவந்துபோகும், மேலானசரக்குக்குக்காலநாகும் மேன்மையுடன் சரக்கனைத்துங் கொல்லுந்தானே. உக

கொல்லுமேபாஷாண முப்பத்திரண்டும் கொடிதான சரக்கனைத்துப்நீற்றுப்பாரு, வெல்லுமே நவலோகம்நீறிப்போகும்வேகமுடன் சூதமதுதுடித்துக்கொல்லும், புல்லுமேகாரசாரங்கள்தானும் புகழானமுப்புவால்மடிந்துபோகும், கல்லுகளுமுப்புவால்நீறிப்போகும் காடெல்லாந் தான்விளையும் மூலியாமே. உஉ

..யாம் சாறுவராதழைகளெல்லாம் முப்பூவிலனுவளவுபட்டிட் ..ல், கேலியாம்தழைகளெல்லாம்சலமாய்ப்போகும் செவனமுடன் ..ரிகைக்குமுப்புவாகும், வாலியப்பெண் ருதுவாவாள் முப்புவாலே ..ளமுடனேகாயமதாகற்றாணும், சாலியனும்வண்ணானும் காணமாட் டான் சட்டமுடன்முப்பூவின் வளமைபாரே. உ௩

வளமுடனே முப்பூவைக்கண்டபோது வாகுடனே யேமத்துக்கு றுதியாச்சு, பளமையுடன் வயித்தியமும்வாதயோகம் பலிக்குமடா முப் பூவின்மார்க்கத்தாலே, இளமையுடன்முப்பகலுமுப்புவாலே வெழிலுட னேநீயுமொரு சித்தனுவாய், நளபதியுமுப்பூவை யுண்டபோது நரை திரையுமற்றுமல்லோ ராஜனுமே. உச

ராஜனும்ராசாதிராசனுவான் நலமானமுப்பூவின்தன்மார்க்கத்தால், போஜனுமே யிவர்க்கீடு சொல்லப்போமோ பொங்கமுடன் முப்புவின் பெருமைபாலே, கோஜபீஜங்களது முப்பூவாலே குவலயத்தில் காய கர்ப்பம்முப்பூவாலே, பாசமுடன் சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் பாரிலே கர்ப்பமுண்டு யிருந்தார்தாமே. உரு

இருந்தாரே கோடிரிஷிசித்தர் தாமும் எழிலான முப்பூவைமுடித் துக்கொண்டு, திருத்தமுடன் சமாதியினிலிருந்துகொண்டு சீர்பெறவே யனேகவிதசித்துசெய்தார், பொறுந்தவே பூமியிடப்பாகங்கண்டு புக ழானமுப்பூவைக்கண்டறிந்து, வருந்தியேமுடித்தவர்கள் கோடாகோடி வளமுடனே பதங்கெட்டார் கோடியாமே. உசு

கோடியாஞ் சித்தர்களிலொருவருண்டு குவலயத்தில் குருமுடிப் போனொருவனுண்டு, தேடியே பார்த்தாலுங்கிடைப்பதில்லை தேசத்தில் விட்டகுறைநேருமானல், கூடியே யவர்தனக்குக்கிட்டும்பாரு கிட்டா விட்டால் விட்டகுறை யில்லையென்று, நாடியே கர்மானுபவத்தினலே நாட்டமுடனறிந்துகொள்ள நீதியுண்டே. உஎ

உண்டான சாத்திரத்தில் அனேகஞ்சொன்னர் உத்தமர்கள் ரிஷி கோடிமுனிவர்தாமும், அண்டமுடன் பிண்டங்களை யறியாமற்றான் அனேகமதாய் சுட்டலைந்துகெட்டார்கோடி, கண்டபடி சாத்திரங்கள் தாறுமாராய் காசினியில் தம்மனம்போல்பாடிவிட்டார், விண்டவர்கள் கண்டவர்களாருமில்லை விருப்பமுடன் பூநீரைகெடுத்தார்தாமே. உஅ

தாமானபிண்டமது நடுப்பிண்டத்தை தாக்கானமடிப்பில ப்பிண்டந்தான், கோமான மாதர்களுங்கொண்டுவந்து கொப்பெ பூநீறுகாச்சவென்று, நாமானசாத்திரத்தினுளவுகாணார் நாட்டிலே நூலைப்பாராமற்றான், சாமானமான கவியேழாயிரத்தை சாங்கமுட பாராமற்கெட்டார்தாமே. ௨௯

கெட்டானே கோடிமனுராஜரெல்லாம் கேடுகெட்டகருமிகளுமாந் தர்தாமும், சுட்டாரேமுப்பூவைக்காணுமற்றான் சுட்டதினலாபமென்ன லோபங்கண்டார், விட்டகுறை விருந்ததினு லின்னூர்பார்த்து விருப்ப முடன்வாதமதைகாணலாச்சு, இட்டமுடன் சத்தகாண்ட மேழாயிரத் தில் வெழிலாகப்பாடிவைத்தேன் மறைப்பில்லைதானே. ௩0

மறைவான பொருளெல்லாங்கண்டாராய்ந்து மார்க்கமுடன் வாத மதைச்செய்யவேண்டும், குறைவான பொருளறிந்து சேர்க்காவிட்டால் குற்றம்வரும் வாதத்துக்குறுதியில்லை, நிறைவானபொருளையல்லோவிட் டார்மாந்தர் நீநிலத்தில் வெகுகோடி கெட்டார்வீணில், பறைவானசாத் திரத்தை முன்பின்னுக பாடுபட்டு பாராமல் மடிந்தார்தாமே. ௩௧

மடிந்ததினல் மானிலத்தில் கர்ப்பமுண்டு மறைவாக மண்மேலே யிருந்தார்தாமும், முடிந்ததொரு காயாதிகற்பந்தன்னை மூதுலகில்பாடு பட்டுக் கிடையாமற்றான், படிந்ததொரு கூடுவிட்டுக்கூடுபாய பாழான தேகமதை மெய்யென்றெண்ணி, வெடிந்தமட்டு மாயாதிசாகரத்தை விட்டொழிக்க வகைதேடி மான்பர்தாமே. ௩௨

மாண்பான பயிர்களெல்லா மொன்றுய்க்கூடி மயக்கமுடன்சாத்தி ரத்தில்பிரிவுதோன்று, காண்பானவவரவர்கள்செய்தகாப்பு கடையேடு முடியேடுநடுவேடுந்தான், வீண்பான முப்புவகை மெய்யென்றெண்ணி விண்ணுலகில்சாத்திரத்தின்வழிபோகாமல், சாண்பாம்பையாணுனுந்தடி கொண்டடிக்கத் தாரணியில் மறந்துவிட்ட காதையாமே. ௩௩

காதையாமிப்படியே தெளிவுகாணார்காசினியில்வூசிகொள்ள திரா ணியற்று, பாதையாம் துலாங்கொண்ட கணக்கைப்போல பாரினிலே குருமுடிக்க சூட்சங்காணார், மேதையாம் பஞ்சணையிற் சுகங்கண்டாற் போல், மேதினியில்சாத்திரத்தைப்பார்த்துமென்ன வேதையாம்பொரு ளறிந்துபோனவர்க்கு விருப்பமுடன்வாதமதுலபிக்கும்பாரே. ௩௪

பாரேதான் வண்டபிண்டமறியவேண்டும் பாரினிலேயண்டமதை யாருங்காணார், நேரேதான்முப்பூவுபார்க்கும்போது நெடிதான அண்ட மென்றகல்தானப்பா, கூரானபிரதிவினால் வுற்பத்தியாச்சு கொடிதான விஷக்கல்லுஅண்டக்கல்லாம், சேரேதான்சிற்றண்டம் பேரண்டமாகும் சிறப்பான நடுவண்டமென்னும்பாரே. ௬௫

பேரானசுக்காங்கல் பிரம்மக்கல்லாம் பெருமையுள்ள மூதண்டக் கல்லுமாகும், சீரான படிக்கக்கல்லென்றும்பேரு சிறப்பான குழியானை யென்றும்பேரு, தாரான குடிசுக்கல்லென்னும்பேரு தாக்கானகண்ண கக்கலென்றும்பேரு, பாரான பச்சையென்ற கண்ணக்கல்லு பாங்கான வுதகமென்ற கல்லுமாச்சே. ௬௬

கல்லானகல்லதனைக்காணவேண்டும் காசினியிலாருந்தான் காணமாட்டார், புல்லான பூநீரையறியமாட்டார் புகழான சோணக்கல்கண்ணமப்பா, மல்லான மன்கட்டியென்பார்பாரு வையகத்தில்தாமறியார் மகிமைதன்னை, செல்லான புத்துக்குள்ளிருக்குங்கல்லாம் ஜெகஜோதி மகிமைதனை காணார்தாமே. ௬௭

காணாரேகருவாளிகாண்பானானால் காசினியில்விண்டிடுவான் கருத்துளோர்க்கு, தோணவே பூவுலகில் தொட்டாலுந்தான் தொல்லுலகில் மாண்டிடுவார்மாந்தர்தாமும், நாணவே சாத்திரத்தை மிகவாராய்ந்து நாதாக்கள்சொல்லுறையும் மிகவுங்கேட்டு, நீணவே கற்பாந்திரமிருப்பதற்கு நீணிலத்தில் கைமறைப்புபாவுங்கேளே. ௬௮

கேட்கையிலேசாத்திரமாம் யுகாந்தகாமங்கீர்த்தியுடனிருப்பதற்கு வாசிநோக்கு, நீட்கமுடன் வாசியிலேயிருந்துகொண்டு நீடாழியுலகத்தை வெறுக்கப்பண்ணி, சூட்சமுடன் சின்மயத்தை யறிந்துபோற்றி சுருதியுள்ளகருவிகறணாதியெல்லாம், தாட்கமலபீடமதை பணிந்துபோற்றி சதாகாலசமாதியிலே யிருக்கநன்றே. ௬௯

முப்பூவினால் சரக்குசத்துருசங்கம்.

நன்றானசரக்குகளைக்கொல்லவென்று நாட்டமுடன் சத்துருமித்துருவுங்கண்டு, குன்றான மலைகளிலே பாஷாணமுண்டு கொப்பெனவே கொண்டுவந்துபூநீர்சுண்ணம், பன்றானவுமிழ்நீரால்மத்தித்தேதான் பாலகனே சுண்ணமென்ற பாஷாணத்தில், தன்றானகட்டிக்கு வங்கிபூட்டி தகைமையுடன் கோழியென்றபுடத்தைப்போடே. ௭௦

போடயிலே பற்பமதுகடுங்காரந்தான் பொலிவானகண்டர்தமைக் கொல்லும்பாரு, சாடவே முன்போல வுமிழ்நீர்தன்னில் சட்டமுடன்

தான்குழைத்து புடத்தைப்போடு, நீடவேகடுங்காரச்சுன்னமாகும் நேர்மையுடன் சத்துருவுக்காலமித்ரன் வாடவேதிரியாதே மைந்தாகேளு வளமுடனே சுண்ணமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. சக

கொள்ளவேசூதமதுக்கணுவுபோடு கொடிதானயேமரசந்துள்ளிப்போகும், விள்ளவே சூதமதுமடிந்துதானல் வேகமுடன் கவனமென்ற குளிகையாச்சு, மெள்ளவே குளிகையதுகொண்டபேர்க்கு மேதினியில் சதாகாலம் சாவேயில்லை, உள்ளபடி காலாங்கிநாதர்பாதம் உத்தமனே நாம்வணங்கி பாடினேமே. சஉ

பாடினேம் போகரிஷிசொன்னமார்க்கம் பாருலகில்பொய்யது மெய்யேயாகும், தேடியேயிவ்வேதை முப்பின்மார்க்கம் தெளிவுறவேபாடிவிட்டேன்சத்தகாண்டம், நீடவே நான்காவதிந்தகாண்டம் நீடவேசாகரம்போலிதுவேயாகும், கூடவே யேழாயிரக்காண்டமப்பா கூறவேமுடியாது திண்ணந்தானே. சங

திண்ணமுடனிப்பாகம்பாருஞ்சொல்வார் திறமையில்லாசுந்தரனுர் மறைத்தார்தாமும், வண்டமுடன் கொங்கணவர்கரிதிசொல்லி வளமையுடன் தாம்மறைத்தார் பிண்டப்போக்கை, சுண்ணமுடன்செய்வதற்கு கொங்கணவர்பாதம் சுத்தமுடன் செயநீரை மறைத்துச்சொன்னுர் எண்ணமுடனிடைக்காடார் தமராநந்தர் ஏத்தமுடனென்போல சொன்னுர்பாரே. சச

சொன்னதினல் விதிமுறைகள் காணுதப்பா துரைகோடி முகங்கோடி தொந்தங்கோடி, வின்னமிலாசெய்வதற்குரிஷிகள்தாமும்விட்டகுறை வெட்டவெளியென்றுவிட்டார், நன்மையாய் நாதாக்களடிபணிந்து நலமுடனேபாடிவைத்தேன் முப்பூதீட்சை, பன்னவே யிந்நூலின் தீட்சைபார்த்து பாகமுடன்செய்பவனே வாதியாமே. சரு

கேசரவித்தை.

வாதியாமின்னமொரு பார்க்கம்பாரு மகத்தான வேதையிதுகளுக்குவேதை, சோதியாங்கேசரத்தின் வித்தையப்பா சுளுக்கிலேயெவருந்தான்சொல்லமாட்டார், நீதியுடன் சூதமென்றராஜர்தம்மை நேர்மையுடன்சேரதுதான்கொண்டுசென்று, பாதியுமைதான்பணிந்து மைந்தா நீயும் பட்சமுடனுப்பூவில் ஒருமாபோடே. சசு

போடயிலே மதயானைவீரடங்கி பொங்கமுடன்சூதமதுகட்டும்பாரு, கூடயிலேசூதமது குளிகையானல் கோடானகோடிவித்தையாடலா

கும் வா்டையிலேசீவனத்துக்கில்லாவிட்டால் வளமாகவங்கமதையுருக் கிக்கொண்டு மூடயிலே குளிகையது போட்டுப்பாரு முனையான வங்க மது வெள்ளியாச்சே. ௪௭

ஆச்சென்ற வெள்ளியது பூசைக்கப்பா அப்பனே நாதாக்கள்முனி வர்தாமும், மாச்சப்பா வாதவித்தை செய்துமல்லோ மகதேவ வாலயங் கள் பூசைசெய்தார், பாச்சவே தேவாலயங்கட்டுதற்கு பாகமுடன் தங் கமென்ற போக்குச்சொல்வேன், காச்சவேசெம்புதனை யுருக்கிக்கொ ண்டு கருவானமுப்பூவைப் போட்டிடாயே. ௪௮

போடவே செம்பதுவு மூறலேகி பொலிவான தங்கமது வாகும் பாரு, நீடவே முன்சொன்னக் குருவைத்தானும் கினைவாக நவலோகந் தன்னிலீப, கூடவே மாற்றதுவு மதிகங்காணும் குணமான யேமமது வென்னலாகும்-தேடவே சீவனத்துக் கில்லாவிட்டால் திறமான முப்பூ வையறிந்துகாணே. ௪௯

காணவே யின்னமொரு கருமானங்கேள் கருத்துடனே சொல்லு கிறேன் மைந்தாநீயும், தோணவே பூறுகஞ் சேர்தானப்பா தோற்ற முடன் தானெடுப்பாய் செம்பையல்லோ, பூணவே செம்புதனை பரணை பண்ணி போக்கான சூதமது உள்ளேவிட்டு, வேணவேபூநீரில் குன்றி போடு வேகமுடன் மேற்பரணைகொண்டுமூடே. ௫௦

மூடவேமண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து முனிநாதர்சொற்படியே புட மேபோடு, கூடவே கோழியென்ற புடத்தைப்போடு குணமுடனே புட மாறியெடுத்துப்பாரு, வாடவேசூதமது மடிந்துமேதான் வளமான களங் கமது போலேயாகும், தேடவேசெம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று தெளி வான களங்கமதை கொடுத்திடாயே. ௫௧

கொடுக்கையிலே மாற்றதுவுமெட்டேயாகும் குணமான பொன் னதுவுஞ் சவளைபோலாம், விடுத்துமே பொன்னதனைவாரடித்து விருப் பமுடன் பூங்காவி புடத்தைப்போடு, கொடுத்திடவே மாற்றதுவும் பத் தேயாகும் தோரமல் பசுமைநிறச் செம்பொன்னாகும், எடுத்துமே சிவா லயங்கள் கட்டநன்று யெழிலான சூதமென்ற குருவுமாமே. ௫௨

குருவான சூதமதை பின்னுமைந்தா கொப்பனவே ரவியெடுத்து பரணைகுள்ளே, திருவானபரணைதனில் வைத்துப்பின்பு திகமுடனே கெந்திதனை களஞ்சிபோடு, மருவானபரணைமூடிப்பின்பு மார்க்கமுடன்

புடம்போட கட்டிப்போகும், வுருவானகளங்கமது வாகும்பாரு வுத்தமனை களங்கெடுத்து செப்பக்கேளே. ௫௩

செப்பவென்றால் நாவில்லை பாவுமில்லை செம்மையுடன் வெள்ளிதனில் நூற்றுக்கொன்று, ஒப்பமுடன் தானுருக்கி கொடுத்துப்பாரு ஓகோகோ நாதாக்கள் வித்தையாகும், அற்பமென்று நினையாதே மைந்தாகேளு அரசர்களு மிந்தமுறை காணமாட்டார், சொற்பமுடன் மாந்தருக்கு வுண்மையாக தோற்றவே யிந்தமுறை தெளிந்திட்டேனே. ()

தெளியவே யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தோற்றமுடன் நாமுறைப்போ மாந்தர்க்காக, ஒளிவுடனே சீனபதி மார்க்கத்தார்கள் வொக்கமுடன் செய்துவரும் வித்தையாகும், வெளியாகசெத்தவரை காண்பதற்கு வெட்கமுடன் ஜாலமென்று சொல்வேன்பாரு, வளியானவட்டாரந் தன்னிலேதான் வளமுடனே மாளியொன்று செய்தார்தாமே.

போகர் செத்தவரைக் காணுதலும் அவர்களிடம்
பேசுதலுமாகிய
குரளிஜாலமாளிகை.

தாமான மாளிகையாஞ் செப்பக்கேளு தடநீளம் சதுரமது சொல்வேன்பாரு, வாமானகுறுக்கு வறையிருபதாகும் வாகான நெடுக்குவரை நாற்பதாகும், நாமானகணக்குவகை வீடுசொல்வோம் நாற்சதுர மெழுநூற்று மிருபதாச்சு, சமானமாகவல்லோ துரைகள்தோறும் சட்டமுடன் கண்ணாடி கதவுமாட்டே. ௫௬

மாட்டவேகண்ணாடி வாசலுக்குள் மார்க்கமுடன் குழலொன்று நிருத்தியங்கே, நீட்டமுட னெழுநூற்று மிருபத்துக்கும் நெடிதான குழலொன்று வெவ்வேறாகும், வாட்டமுடன்கண்ணாடி சுற்றோரந்தான் வாகுடனே காந்தமென்ற கம்பிதானும், தேட்டமுடன் தானமைத்து நடுமையத்தில் தெளிவாக குழல்தனிலே பின்னிப்போடே. ௫௭

பின்னவே நாகமென்ற குழலில்தானும் போனகம்பியது சேர்ந்தபோது,நன்மையாய் வேகமுடன் வாய்வினாலே நளினமுடன் காத்றதுவு மிகவேதங்கி, பன்னவே சப்தமது மிகவுண்டாச்சு பாங்குடனே வாசல்வழிதன்னிலப்பா,சொன்னதுபோல் செவிதனக்குகேட்கும்பாரு சூட்சமதுகருவாளி காண்பான்பாரே. ௫௮

பார்க்கவென்றால் வாசல்முகம் வொவ்வொன்றிக்கும் பாங்குடனே பிரதமைகள் தானமைத்து, வர்க்கவே ஆண்பெண்ணாய் ரூபமமைத்து

யெழிலான வாடைகளுங் கொண்டுசாத்தி, தீர்க்கமுடன் பூதமென்ற கண்ணாடிக்குள் திறமையுடன் பூதமதை காணலாகும், சேர்க்கவே கண்ணாடி வருக்கந்தோறும் சிறப்பானகருமையை தீட்டிடாயே. ௫௯

தீட்டவே கருமையை நாட்டிப்பாரு திறமான வஞ்சனமுமிதற்கீடல்ல,நீட்டமுடனெழு நூற்று சொச்சம்வீட்டில் நிலையான மைதனையே வமைத்தபின்பு, கூட்டமுட னெவ்வொரு கண்ணாடிதன்னில் குறிப்புடனே ரூபமதை காணலாகும், வாட்டமுடன் சிகரமது மேல்வட்டத்துள் வாகுடனே பரிதியது வொளிவுகாணே. ௬0

காணவே விழிதனிலே வஞ்சனமுமிட்டு கருத்துடனே பிரணவத்தைமாறிக்கொண்டு, தோணவே வெட்டவெளிதன்னில் நின்றுதோற்றமுடன் பரிதிதனைகண்டபோது, மாணவே விழிதனிலே நிமையொட்டாமல் மாற்கமுடன் கடிகையது பத்தேயாகும், பூணவே பூமிதனில் நின்று கொண்டு புகழான நடுநெற்றி மையம்பாரே. ௬௧

மையமாய் மட்டமது நின்றுகொண்டு மயங்காமல் விண்ணுலகம் பார்க்கும்போது, பையவே தோற்றுவது ரூபங்காட்டும் பான்மையுடன் சுயரூபந் தன்ரூபம்போல், மெய்யானதேகமது வடிவந்தோன்றும் மிக்கானரூபமது வர்ணங்காணும், பொய்யானதரிசனமு மெய்யேயாகும் போக்கானரூபமது மெய்போலாமே. ௬௨

ஆமேதானிப்படியே ரூபங்காட்ட வனேகவிதபான்மைகளு மிதனுலாகும், நாமேதான்சொன்னபடி நான்காங்காண்டம் நாட்டிலே மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று போமேதான் போகரேழாயிரத்தில் பொங்கமுடன் மாண்டவரைக்காணவென்று, தாமேதான் மாளிகையொன்று செய்தேனப்பா சட்டமுடன் ஜெகஜால மாளியாச்சே. ௬௩

ஆச்சப்பா ஜகசால மாளிதன்னில் அப்பனேயாம்கோடி வரைதான் சொல்வோம், பேச்சப்பா பேசுதற்கென்னசொல்வோம் பேரான செத்தவர்பேர் கேட்கச்சொல்லி, கூச்சலுடன் பின்னிருந்த பிரணவத்தைக் குறிப்புடனே மாறியல்லோ குறளிதன்னால், மூச்சிருந்து பேசுமது பேச்சைப்போல முன்னிருந்து பேசும்வகை மொழிசொல்வேனே. ()

மொழிசொன்ன வார்த்தைக்கு முன்னேநின்று மூர்க்கமுடன் குறளியது பின்னேசென்று, வழிசெல்லும் பிரதமையின் வாசல்முன்னே வழிமடக்கி வார்த்தையது முன்னேகூறும், பழியில்லா மாந்தருக்கு செகசாலத்தை பாங்குடனே பூதமது கூறும்பாரு, முழியுடனே முகங்காட்டி பல்லைக்காட்டி மூர்க்கமுடன் கோபித்துப் பேசுந்தரனே. ௬௫

தானனகுறளியென்ற பூதந்தானும் தகமையுடன் நாம் நினைத்த காரியத்தை, வானகமாளிகையி னுள்ளேசென்று மார்க்கமுடன் ஜாலமென்ற கண்ணாடிக்குள், பானமுடனுள்ளிருந்து பேசும்பாரு பாலகன் போல்வார்த்தையது மிகவேசொல்லும், தேனமிர்தங் கொண்டதொரு சொல்லைப்போல தெளிவாக முன்னின்று பேசும்பாரே. சுசு

பேசகையில் ரூபமதை யாருங்காணார் பேருலகில் மாயவித்தை ஜாலவித்தை,காசுபணங்கேட்டாலுங் கொடுக்கும்பூதம் காசினியில் பூதமதைவசமேசெய்வார், தேசுலவுநாட்டுவளமெல்லாந் தோன்றும் தேசத்திலதிகமென்ற வித்தையப்பா, வீசுபுகழ்மண்டபத்தில் ஜாலவித்தை வெகுவாகச் செப்புகிறே னின்னங்கேளே. சுஎ

கேளேதான் பூதநாதி வித்தைசொல்வேன் கெடியானகுறளியென்ற பூதம்தானும், வீட்டேதான் பிரணவத்தின் வசமதாக்கி வேகமுடன் ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் நாளேதான் போகாமல் கதிரோன் முன்னே நளினமுடன் பூதமதை யேவல்செய்து, சூளேதான் ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் சூட்சமுடன் குறளிதனை வசியமாட்டே. சுஅ

ஆட்டேதான் ராசாதி ராசர்தானும் அங்கனவேதான் மயங்கிவார்த்தைசொல்வார், கேட்டேதான் காலாங்கிநாதர்தம்மால் கிருபையுடன் சாலமென்ற மாளிதன்னில், நீட்டமுடன் வாசல்வழி சென்றவர்க்கு நிலையானவட்சரத்தைமாரல் செய்துகூட்டமென்றகுழல்தனிலே ஓதிப் பின்பு கூர்மையுடன் ஓசையது கேட்குந்தானே. சுகூ

ஓசையாமெழுநூற்று யிருபதுக்குள் ஒப்பமுடன் சப்தமது கேட்கும்பாரு, ஆசையுடன்தலை மாளிமுதலில்நின்று அப்பனே நடுமாளிமையமட்டும், பூசையுடன் கடமாளிநெடுகுமட்டும் பொங்கமுடன் தந்தியென்ற கம்பியதனால், பாசையுடன் யிரும்புக்கு கம்பிமாட்டி பாகமுடன் குழல்தனிலே சில்லுபோடே. எ0

போடேதான் வாசல்வழி முழுதுந்தோறும் போக்கனமையதனைத் திலதம்போடு, நீடேதான் திலதமதை பார்க்கும்போது நிலையான கோட்டைவழி மாவிதோன்றும், தேடவேவஞ்சனத்தின் மையினாலே தேசத்திலுள்ளதொரு வதிசயங்கள், கூடவே மாளிஜாலமென்ற மாளி தன்னில் குறிப்புடனே பார்ப்பதற்கு தோற்றமாமே. எக

தோற்றவே மையாழிமாளிதன்னில் துப்புரவாய் நடுமையமிருந்துகொண்டு, ஏற்றமுட னெவ்வொருவறைகள்தன்னில் யெழிலானபிரதமையின் பக்கஞ்சென்று, கூற்றனைபோல் குறளியிட தந்திரத்தால்

கோடானகோடிவழி நடத்தலாகும், சாற்றனுடன் காலமென்ற மாளி தன்னில் சதுராகத் தானடத்த விதிகள்கேளே. எஉ

விதியுடனே முடிப்பதற்கு வின்னஞ்சொல்வேன் வேதாந்தத்தாயி னது வருளினுலே, மதிப்போன்ற சந்திரனைப்போலே யொத்தமாது மையாளின்ன மொருபதுமைதானும், கதிரோனைத் தானெரிக்கும் சோதியப்பா காசினியிலொருவருந்தான் கண்டதில்லை, துதியுடனே பூதமென்ற குறளிதானும் துப்புறவாய் வதிசயங்கள் சொல்லுந்தானே.

சொல்லுவதிலவர்மனதில் தோற்றமெலலாம் சூட்சாதிசூட்சமதை கண்டுதானும், வெல்லுவது பிரணவத்தை சொல்வேன்பாரு விருப்ப முடன், அம்-இம் வங்கென்றேயோது, புல்லுதற்கு ஆங்ரீங்ரீயுஞ்சௌ வும் புகழான உயிரெழுத்தை மாறல்செய்து, சொல்லுதற்கு சோடச மாம் வாலைசக்கரம் தெளிவுடனே போட்டுமல்லோ மாறிக்கொல்லு.

உச்சாடனம்.

கொள்ளவே உச்சாடனம் வுரைப்பேன்கேளு கொடிதான பவம கற்றி நீயுமைந்தா விள்ளவே பரணமுடன் சத்திபூசை விருப்பமுடன் தானசெய்தா லெல்லாஞ்சித்தி, துள்ளவேவனுமாரைவரவழைத்துத் துறையுடனே வறுகோணச் சக்கரத்தில் எள்ளளவும் பிசகாமல் வழி சோராமல் யெழிலான பிரணவத்தை முன்னேகூறே. எரு

கூறயிலேயங், மங்-சிங்கென்றேயோது கொடிதான வுருவதுதான் லட்சமாகும், தீறமுடனிருவாணமாயிருந்து திறமுடனே முக்கோண வட்டத்துள்ளே, சீறனுடன்வராகிதன்னை வரவழைத்து சிறப்புடனே பூசையது செய்பக்கேளும், நேரமுடனே நடுச்சாம வேளைதன்னில் நேர்மையுடன் மசான கரையிருந்து செய்யே. எசு

செய்யவென்றால் பூசையது வின்னங்கேளு தெளிவுடனே மசான மதில் சக்கரந்தான் மெய்யுருவங்கொண்டு மல்லோபுவனைவாலை மேதினி யிம் கைவசமாய் செய்துக்கொண்டு பொய்யுடலை மெய்யென்று நம்பி யேதான் புகழான வஞ்சனத்தை மாற்றுதற்கு மைவிழியான் பாசமதை மிகவும் நீக்கி மார்க்கமுடன் தவநிலையில் நின்றிடாயே. எஎ

நின்றமேவராகமென்ற சிரசின்மேலே நிலையான பதிவிளக்கை யேற்றிவைத்து, தன்றுடனே மசானத்தின் சவத்தின்மே சட்டமுடன் தீயெரிந்து வேகும்போது, வென்றிடவே வராகத்தின் சிரசின்மேலே

வினையமுடன் பதிவிளக்கே யேற்றிவைத்து, சென்றிடவே குறளிதனை வரவழைத்து சிறப்புடனே கொள்ளிதனை காவல்வையே. எஅ

வைத்தவுடன் கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுதானும் வாருடனே குறளிக்குகாவல் நின்று, செத்ததொரு சவத்தின்மேல் லிருந்தபன்றி சேரவே சிரசதுவும் யெகிரித்தானும், மெத்தவே ஓங்காரமிட்டுமேதான் மேன்மையுடன் குறளிக்குயெதிர்முன்னாக, சத்தமுடன் கூச்சலிட்டு வராகன்தானும் சதுர்முகமாய் குரளிமுன் பேசும்பாரே. எகூ

பாரேதான் மசானத்தில் பூசைசெய்து பட்சமுடன் குறளியைக்தான்வசியஞ்செய்து, நேரேதான் ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் நேர்மையுடன் நாலுபுறங்காவல்வைத்து, சீரேதான் செத்தவர்பேர் கேட்கும்போது சிறப்புடனே குறளிவந்து முன்னேகூறும்,வேரேதான் சஞ்சாரமனிதரில்லை வினவுக்கு விடைகொடுக்கும் குறளியாமே. அ0

குறளியாம் ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் குறிப்பான நடுவாசல் திட்டுவாசல், திறமுடனே கூட்டமது யெட்டுபேராய் தீறமுடனெண்திசையாத்திக்குபாலர், மறளுடைய மேல்வாசல் முன்னேநின்று மதிப்புடையநாகமென்ற குழல்சந்தாலே, சுறளுடனே மேல்வட்ட பரிதிமுன்னே சூட்சமுடன் செத்தவரைக் காணலாமே. அக

காணலாமவரவர்கள் அடையாளத்தை கண்டுமேமுகத்தெதிரே பேசலாகும் தோணவேபேசுதற்கு முன்னேதானும், தோற்றமுடன் மயினமதுநிறம்போல்நிற்கும், பூணவே அந்தவண்ண மென்னலாகும் புகழானரூபமது கண்ணிற்றோற்றும், வேணவே யுபசாரமிகவும்பேசும் விருப்பமுடன் முன்னின்றுமறையும்பாரே. அஉ

மறையிலேநாம் நினைந்தரூபந்தோற்றும் மன்னவனே மயங்காதேகமதி கொள்ளாதே, திரையுடனே முடியல்லோ கண்ணுடிக்குள் தீரமுடன் முன்னின்று வார்த்தைகூறும், முறையுடனே தான்புகலும் முனிநாதாகேள் முன்னின்றுபேசுதற்கு பின்னேசென்று, குறையன்றி முன்னடந்தகாரியத்தை கூறிடுமே மனிதரைப்போல் கூறுமாமே.

கூறவென்று லெழுநூற்றுயிருபதுக்குள் கொப்பனவே மந்திரத்தையுச்சாடித்து, தீறமுடன் குறளிதனைகிட்டழைத்து திகமுடனே ஞானோபதேசஞ்சொல்லி, கோறமுடன் கைதனிலே மையைப்பூசிக் கொப்பனவே கண்ணுடிமேல்வைத்து, பாறமுடன் வட்டமொத்த விண்ணைப்பார்க்க பருவமுடனுருவமது தோணும்பாரே. அச

தோணுமே ஜெகஜாலமாளிதன்னில் தோற்றமுடன் கருவெல்லா மிதற்குள்ளாடும்,காணுமே கையொளியில் வட்டந்தானும் களிப்புடனே மையுருவாய் காணலாகும், ஏணவே கருமறைப்பை காணலாகும் மெழி லான சமயமது வாய்க்கும்பாரு, வூணவேவட்டமென்ற பக்கம் நின்று உத்தமனே நடுமையத் திலர்தந்திட்டேனே. அ௬

தீட்டையிலே கருமானமின்னமொன்று திறமுடனே செப்புகி றேன் மைந்தர்க்காக, வாட்டமுடன் ஜெகஜால கொள்ளிதன்னை வாகு டனே தானழைத்துத் திட்டங்கூறி,தேட்டமுடன் பிரணவத்தைமுன் பின்னாக தெளிவுடனே ஓதிவைத்தபடிநீதானும், சூட்டியே குறளிக்கு பிரணவத்தைக்கூறி சூட்சமுடன் அட்சரத்தை சுறுக்கிமாறே. அரு

மாறப்பாவஞ்சமாய் வீட்டுக்குள்ளே மன்னவனே நடுமையம் நின் றுகொண்டு, கூறப்பா செத்தவரை காணவென்று குறிப்புடனே பட்ச ம்வைத்து காண்பதற்கு, நேரப்பாவந்தவர்பேர் வூர்தானென்ன நிலையா னயிருப்பிடமும் ரூபமென்ன, ஊரப்பாமுன்னிருந்த ரூபமென்ன வுத் தமனே யிறந்தபின்பு ரூபங்கேளே. அஎ

கேளவேவடிவத்தின் வரணங்கேளு கெடியானவாடை யென்ற ரூபங்கேளு, நீளவேவாபரணப்பெயருங்கேளு நிலையானதைத்தொழிலை யின்னங்கேளு, மீளவேமரபினிடகுலாச்சாரந்தான் மிக்கான வொழுக்க மென்ற வாசாரங்கேள் மாளவேமாண்டதோர் வருஷங்கேளு மன்ன வனே மாதமென்ற முடிவுங்கேளே. அஅ

கேட்கையிலேயிறந்ததோர் நாளுஞ்சொல்லும்கெவுனமுடன் நாழி கையும் முன்னேகூறும், நீட்கமுடனடையாளம் சொல்லும்போது நிஷ களங்கமாகவல்லோ உண்மைதோன்றும், சூட்சமுடன் குறளிக்கு திலக வித்தை சுத்தமுடன் சொல்லுகின்ற நன்மையுண்டு, வேட்கமுடன் பில்லிதனை வசியஞ்செய்து லோகமதில் வெகுசித்து வாடலாமே. அகூ

ஆடலாம் வெகுதந்திரம் குறளிக்குண்டு அப்பனே சூனியமுமித னுலுண்டு, தேடவேகுட்டியது மலைகுட்டிதானும் தெளிவுடனே நாம் சொன்னகாரியத்தை, ஊடவேஒளிந்திருந்து வதையச்செய்யும் வுத்த மனே யிருள்மாளிகாணலாகும், நாடவேஜாலக்காள் மோகினியுந்தானும் நலமான குட்டியென்ற வீரியனுந்தானே. கூ0

தானனவீரியனும் ஆரியனுய்வேண்டும் தகமையுள்ள வீரியனு யிருப்பானனல், வேனனமந்திரத்தை மிகவேபேசும் மிக்கானகிரமவிதி தானடத்தும், பானனகுருமுறைபோல் யாகஞ்சொல்லும் பாலகனே

யாகமது குறுகிகூறும், தேஞனவீரியனுங்குட்டிதன்னை தெளிவுபெற லோகமதில் வசியஞ்செய்யே. ௯௧

செய்யவேகுட்டியெனும் வசியமானால் ஜெகத்திலே கோடிவித்தை யாடலாகும், னபயவேமாந்தர்மேலேவதாகும் பாங்குடனே கல்லதனை யெறியலாகும், மெய்யுடனே ஜெகஜாலவித்தையப்பா மேதினியிலாருந் தான் செய்யவில்லை, பெய்யவேசங்கலியன் கறுப்பன்தானும் பேரான வண்ணமாரேழுமாமே. ௯௨

ஏழானவண்ணமார் காவலாளர் எழிலான ஜாலமென்ற மாளிதன்னில், பாழானவையன்மார் பிடாரிதானும் பச்சையென்ற தேவதையும் காளியோடு, வாழாதகுமரிகளஞ்சத்தகன்னி வளமுடனே பச்சையென்ற பல்லக்குதன்னை தாழாமல்தோளதனி லெடுத்துக்கொண்டு தக்மையுடன் காளிதனை தூக்குவாரே. ௯௩

தூக்கியே ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் துப்புரவாய்காவலுட னிருந்துகொண்டு நோக்கமுடன் தேவதையை வசியஞ்செய்து கொடிக்குள்ளே கோடிவித்தை யாடலாகும், பார்க்கவென்றுலோகமதில் மாந்தர் யாவும், பதபதைத்து நடுநடுங்கி கதருவார்கள், வாக்குடனே வரமுனக்கு பதமுந்தந்து வாகுடனேசெல்லுமென செப்புந்தானே. ௯௪

செல்லவென்றால் யின்னம்வெகு கூத்துகேளீர் செயலான நாதர் முனி ரிஷிகள்தாமும், வெல்லவேபூதமதை வசியஞ்செய்து வேணவுபசாரமதுவதன்கையாலே, புல்லவேயேவல்தனைச் செய்யவென்று புகழாகவசியமது செய்துகொண்டு, மெல்லவே தம்பணிக்கி ஆனதாக்கி மேன்மையுடன் சித்துகளுமாடினாரே. ௯௫

ஆடினார்வெகுகோடிகாலமப்பா அவனியிலே சித்தர்களு முனிவர் தாமும், கூடியேபில்லியென்ற பூதந்தன்னை குணபடுத்தி தம்வசமாய் செய்துகொண்டு, தேடியேவெகுகோடி நிதிகள்தன்னை தேசமதில் பூதத்திவைசியத்தாலே, நீடியேகர்ப்பாந்த காலமட்டும் நீனிலத்தில் தாமிருந்தார் சித்தர்தாமே. ௯௬

சித்தானசித்துவகை யின்னஞ்சொல்வேன் ஜெகதலத்திலனேக விதபூதமுண்டு, மூத்தானவேதாள பூதமப்பா மூதுலகில் ராஜர்களும் வசியஞ்செய்வார், நித்தமுடன்வேதாளமுந்தானும் நேர்மையுடன் விக்கிரமாதித்தனுக்கு, சுத்தமுடன் வாகனமாயிருந்துகொண்டு தொல்லுலகில் வெகுகால மிருந்தார்தாமே. ௯௭

இருந்துமே யின்னம்வெகு விநோதங்களு யெழிலான ஜாலமென்றமாளிதன்னில், பொருந்தவே யெல்லவரும் பார்க்கவேதான் பொலிவான யெக்காளஜாலந்தன்னை, திருந்தவே யெழுநூற்றியிருபதுக்குள் திறமான மாளிகையாம்பக்கோரத்தில், வருந்திமெய தானிருந்து ஜாலமாளி வாகுடனேகுடியிருப்பு கண்டோம்பாரே. ௯௮

கண்டோமே யின்னமொரு கருமானங்கேள் கருவான நகார்ச்சுனுசீர்மத்தில், தண்டுளவ மாலையணிபூண்டுகொண்டு தக்கனுட யாகமதில் தானிருந்து, கொண்டல்வண்ண னச்சுதனும் கோமான்தானும் குடியிருப்பு, கோட்டைதனில் காவல்நின்ற துண்டரிகமானதொரு ராட்சதபூதம் துடியானதேவனுபூதமாமே. ௯௯

ஆமேதான் பூதமது தன்னைத்தானும் அப்பனேஜாலமென்ற மாளிதன்னில், போமேதான் நடுமையம் மத்திவாசல் பொங்கமுடன் கறுவீரன் பத்திரகாளி, வேமேதான் கறுப்பண்ணன் டாகினிதானும் மிக்கான காட்டேரிசங்கிலிநாயன், தாமேதான் சொன்னபடி மசானவீறி சட்டமுடன் தெய்வங்களனேகமுண்டே. ௧௦௦

உண்டானதெய்வங்களனேகமுண்டு வுத்தமனே சர்வகலைக்கியானமுண்டு, பண்டான பொய் களவு சூதுமுண்டு பண்பான விசுவாசமில்லைகண்டீர், திண்டானராட்சதமாம் பூதந்தன்னில் திறளான நவகோடி ரிஷிகளெல்லாம், கண்டிதமாய் யித்தாதி பூதந்தன்னில் காசினியிற் கோடிவித்தையாடலாமே. ௧௦௧

ஆடலாம்பலபேத பூதந்தன்னால் வப்பனே வஷ்டகர்ம வித்தையாகும், நீடவே ஜாலமென்ற மாளிதன்னில் நேர்புடனே கோடிவரையாடலாகும், பாடவேபூதங்கள் தன்னினாலும் பாங்குடனே சங்கீதங்கூறலாகும், தேடவே எக்காளஜாலந்தன்னை தெளிவுடனே யாட்டிவைக்கும் பூதம்பாரே. ௧௦௨

பூதங்கள்பலபேதவாத்தியங்களை வாசிக்கும்ஜாலம்.

பாரேதானஷ்டவிதமாளிதன்னில் பாங்குடனேவஷ்டவித வாத்தியங்கள், நேரேதானொருமாளி சின்னமாகும் நேர்ப்புடனே ஒருமாளி திரிச்சங்காகும், வேரேதானொருமாளி பிரம்மதாளம் வேகமுடன் ஒருமாளிதுத்தாரியாகும், சேரேதானொருமாளி தம்பூறுமாகும் சிறப்பானவொருமாளி மத்தளமுமாமே. ௧௦௩

ஆமேதானொருமாளி கைத்தளமுமாகும் வப்பனே யொருமாளி தம்பறையுமாகும், வாமேதானெட்டுவித மாளிதன்னில்வாகுடனே பல

பேதவாத்தியங்கள், நாமேதா னிருமித்த வண்ணமாகும் நலமுடனே மாளிதனில சென்றுமேதான் பாமேதான், மந்திராட்சரத்தை யோத பாடுமே பலவித வாத்தியங்கள் தானே. கoச

தானான வாத்தியங்கள் கேட்கும்போது தகமையுடன் மாந்தரெல் லாம்பிரமிப்பாகும், கோனானமாளிதனில் குடியிருப்புகொற்றவனே யா ருந்தானில்லைகண்டீர், தேனான வமிர்தமதுபோலேயல்லோ தெளிவான வாத்தியங்கள் கூறலாகும், பானானபலபேத தொனிகள்தோற்றும் பாரி னிலே மாந்தரெல்லாம் பிர்மிப்பாரே. கoரு

போகர்கோகர்ண ஜாலம்.

பாரேதான் யெழுநூற்றியிருபதுக்குள் பகருவேன் கோகர்ணஜா லந்தன்னை, நேரேதான் நெடுஞ்சாலமாளிகைக்குள்நேர்மையுடன் கிடை யொன்று நாட்டியேதான், வாரேதான் நெடுங்கம்பி நாலுபக்கம் வாகுட னேதானிறுத்தி விட்டம்பூண்டு, சேரேதான் மேல்வட்டங் கயர்கள் மாட்டி சிறப்புடனேகீழ்வட்டம் மணிகள்மாட்டே. கoசு

மாட்டவே நடுக்கம்பந்தன்னிலேதான் மதிப்புடனே மேற்சிகரம் நின்றுகொண்டு, ஒட்டமுடன் கயறுதனைப்பிடித்துக்கொண்டு ஓங்கார சபதமுடன் சுத்திவந்து நாட்டமுடன் தாணிதனை யண்ணார்ந்துபார் த்து நயமுடனே குளிகைதனைவாயிற்பூண்டு, தேட்டமுடன் துதிக்கை யிலே காணம்தன்னை தெளிவாகக்காணுதற்கு ஜாலங்கேளே. கoஎ

கேளேதான் வஞ்சனமாம் மையைத்தீட்டி கெவனமுடன் லாட மதில்வசியம்பூண்டு, பாளேதான்போகாமல் கருவுதன்னை பாங்குடனே தேகத்திற்பூசக்கேளு, நாளேதான் வர்ணரூபங்கெஜரூபமாக்கி நாளி லத்தின்மேலிருந்து குதிப்பாயானால், சூளேதான்சகஸ்திரமாம் யானை தோற்றம் சுந்தரனே பார்வைக்குவாதாயந்தானே. கoஅ

தானானசகஸ்திரமாம் யானைரூபம் தகமையுடன் மாந்தரெல்லாங் காணலாகும், பானான பராபரத்தை காணமாட்டார் பாரினிலே கோ கர்ணவித்தைகாண்பார், தானானவித்தையது கோகர்ணவித்தை தேசத் தில் கிட்டாதுமாந்தருக்கு, வேனானசீனபதி தேசத்தார்கள் விருப்ப முடன்செய்கின்ற ஜாலமாமே. கoகூ

ஆமேதான் மச்சென்றமாளிதன்னில் அப்பனே கோகர்ணவித்தை செய்வேன், தாமேதான் கயர்தனிலே மேலேநின்று தாக்கானவூசியெ ன்ற காந்தந்தன்னால், வாமேதான் வுச்சாணி தன்னிலப்பா வேகமுடன்

நின்றுகொண்டுகொத்தைவீச, சாமேதான் சகத்திரமாங் காங்கள் தானும் சாஞ்சரமாய்வந்துவிழக் காணலாமே. ௧௧௰

காணலாம்வஞ்சனமாங்கருவினுலே காசினியில்வெகுகோடிவித்தை காண்பீர், பூணலாம்மந்திரத்தின் வசிபத்தாலும் போக்கான பிரணவத் தின் வாறலாலும், தோணவேதேவதையும்வசியத்தாலே தோற்றமுள்ள கருவியிடபேதத்தாலும், நாணவே சதாகாலம் மாளிசென்று நாட்ட முடன் ஜாலவித்தையாடலாமே. ௧௧௧

ஆடலாம்ஜெககோடி பதிகள்கோடி அப்பனே வெகுகாலமிருந்து கொண்டு, தேடலாம் சின்மயத்தின் கேசரமாம்வித்தை தெளிவுடனே ஆடுதற்கு யின்னங்கேளு, கூடலாம் கேசரத்திலிருந்துகொண்டு கோ டான கோடிவித்தையாடலாகும், நீடலாம் வானரத்தின்வித்தைகேளும் நெடிதான அங்குதனர் வித்தையாமே. ௧௧௨

வித்தையிலே யின்னமொரு வித்தைகேளும் வீரனும் அங்குதனர் வனுமார்தானும், நித்தமுடன் வஞ்சனமாமையைத்தானும் நீடுறவேவுள் ளங்கைதன்னிற்ருக்கி, சுத்தமுடன் கேசரத்தி லிருந்துகொண்டு துப் புரவாய்வட்சரத்தை யோதும்போது, மத்திபத்தில் நடுமைய மிருந்து கொண்டு மானிலத்தில் வஞ்சனத்தைப்போடுவாரே. ௧௧௩

போடையிலே ஜாதிவர்ணஞ் சொல்லக்கேளும் பொலிவான நீல விழித்தானுமாக, நீடயிலே பூனையென்ற நேத்திரமாகும் நீடாழிவஞ்ச னத்தைப்பார்க்கவென்ருல், கூடயிலே குபேரனென்ற பட்டணந்தான் குவலயத்தின் நிதிகளெல்லாங்காணலாகும், தேடயிலேவனுமானும் முன் னேநிற்கும் தெளிவானதேவதையுங் காணலாமே. ௧௧௪

காணயிலே பிரணவத்தை யோதும்போது கருவான மைதனிலே மகிமைகேளு, தோணவே வீரபத்ரன்முன்னேநிற்பான் தோற்றுகையி லனுமாருங் கொண்டுசெல்லும், பூணவே ஸ்ரீராமர்வைத்த பொன்னே பொங்கமுடன் பாதாளவஞ்சனத்தில், நாணவே யனுமாரும் மிகவே சொல்லும் நாட்டமுடன்நிதியெடுக்க ஜாலமாச்சே. ௧௧௫

போகர் அஞ்சனத்தில்ராமர் திரவியத்தையெடுத்தது.

ஆச்சென்றுவிடுகாதே யின்னங்கேளு அப்பனே யான்கண்டவரை க்குஞ்சொல்வேன், நாச்சலுடனெழுநூற்று சொச்சம்வீட்டில் நடுவான மத்திமத்தில் சதுரம்போடு, வீச்சுடனே பதினைந்து வரைதான்போடு விவரமுடன் குறுக்குவறை பதினைந்தாகும், எச்சலுடன் நெடுருவறை பதினைந்தாகும் எழிலான நாத்தியம்பதரையுமாச்சே. ௧௧௬

அறையான வீடுமுனை சூலம்போடு அப்பனே ரீங்காரங்கொண்டு மாறு, திரையோடு ஓங்காரமுள்ளடக்கி திட்டமுடனெட்டியென்றபீட மீதில், முறையோடு மௌனமதா யிருந்துகொண்டு மூன்றெழுத்து மைந்தெழுத்தும் ஓதித்திரு, சிறையானவைரவனும் முன்னே நிற்பான் சீறலுடன் பிரணவத்தை யோதுவீரே. ௧௧௭

ஓதுகையில் அஞ்செழுத்தையுள்ளடக்கி உத்தமனே னவ்வெழுத்தைமவ்வெழுத்திலூணி, தீதுரவே பகையாளிதன்னைநோக்கி திட்டமுடன் கற்பூரவொலிதான்கொண்டு, காதலுடன் வட்சரத்தை யுள்ளமர்த்திகருவாகச்செய்பவனே சித்தனாகும், நோதலுடன் வஞ்சனத்தைகையில்தீட்டி நோக்கமுடன் செய்பவனே சித்தனாமே. ௧௧௮

ஆமேதான் பிரணவத்தை யுச்சரித்து ஆண்டவனைத்தானினைந்து வருளும்வோதி, தாமேதான் பாதாளவஞ்சனத்தை தாரணியிலெல்லவருங்கண்டுமெச்ச, வேமேதான் சத்துருமித்துருவுதானும் வேகமுடன் சென்றுமல்லோ வுறவுபேசி, நாமேதான் ரீங்காரம் வுள்ளடக்கி நாட்டமுடனோங்காரம் உள்ளேபூட்டே. ௧௧௯

பூட்டுகையில் பிரணவத்தை யோதும்போது பொங்கமுடன் சத்துருமித்துருவுமாகும், நாட்டுகையில் நசிமசிமசி யென்றேயோத நாசமடா வஞ்சனத்தின் தயிலத்தாலே, வாட்டுகையில் குறளிமுதல் பூதபேதம் வஞ்சனாதேவிமுதல் வசியமாகும், சூட்டுகையில் காலனவனெதிரேநிற்கான் துரைராஜவஞ்சனத்தின் மையின்போக்கே. ௧௨௰

போக்கான காலாங்கிநாதர்பாதம் பொங்கமுடன் யான்வணங்கி சீனதேசம், நோக்கமுடன் காடுமலைவனாந்திரங்கள் நொடிக்குள்ளேசென்றுமல்லோ வேதைபார்த்தேன், தாக்கவே சீனபதி தேசத்தார்கள் சட்டமுடனென்தனையுங் குருவாயெண்ணி, வாக்குடனே குருமொழியாஞ்சீஷனென்றுவசனித்தார் கோடியுகம் வசனித்தாரே. ௧௨௧

வசனித்தார் சீனபதி மாந்தரெல்லாம் வறைகோடி திசைகோடி வகுக்கக்கோடி, நிதமுடனே யென்வாக்கு மெய்யென்றெண்ணி நீடாழியுலகமெலாம் வசனிப்பார்கள், தசமுடனே தாரணியி லஞ்சனத்தைத் தாக்குடனே வெகுமாந்தர் செய்துபார்த்து, பிசகில்லாப் பிரணவத்தை மெய்யென்றெண்ணி பேருலகில்மாந்தரெல்லாந் துதித்திட்டாரே. ()

துதித்தாரே காலாங்கிநாதர்தம்மை தோற்றமுடன் யென்னாளும் வாசீர்மித்து, மதிப்புடனே யவர்பாதம் தான்வணங்கி வகையுடனே

பெப்போதும்கருணைகூர்ந்து, கதிப்புடனே சமாதிதனிலிருந்துகொண்டு சதாகாலம் லாடமதில் மையேபூண்டு, விதிப்பயனை தானெண்ணி விண்ணின்மீதில் வெகுகாலம் தானிருந்தார் மாந்தர்தாமே. கஉரு

வைத்தியசூட்சமுப்பூ.

தாமானவின்னமொருமார்க்கம்பாகு தயவுடனே மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, கோமானும் பங்குனி சித்திரையிலப்பா கொற்றவனே பூநீறுவிளையுங்காலம், மானுன பூனீரைத்தானெடுத்து மார்க்கமுடன் செப்புகிறேன்மைந்தாகேளு, பானுன பூநீரைப் படிதான்ரண்டு பாகமுடன் வாரிவந்துசெப்பக்கேளே. கஉச

செப்பவென்றால் கற்சுண்ணம் படிதான்நான்கு தெளிவானவமுரியதுபடிதான்பத்து, ஒப்பமுடன் நல்லெண்ணைபடிதான்வைந்து வுத்தமனேயிரண்டையுந்தான் கலக்கிக்கொண்டு, செப்பமுடன் தெளிவிறுத்துப்பின்னுங்கேளு நேர்புடனே தான்காய்ச்சவுப்பேயாகும், துப்பறவே யுப்பதுவு மிகவேபூர்க்கும் துறையாகயுப்பதுவை பத்துமுறைகாச்சே.

காச்சிடவே சாம்பலது செப்பக்கேளு கருவானசாம்பலது எருச்சாம்பலப்பா, நீச்சென்றவெருச்சாம்பல் கொண்டுவந்து நிசமான குழம்பதுவைத்தானெடுத்து, பாச்சியேசல்லாவை மேலேபோட்டுப் பாகமுடன் குழம்பதுவைமேலேயூத்து, ஏச்சலென்ற வுண்டைதனை யெடுத்துக்கொண்டு யெழிலானரவிதனிலே காயப்போடே. கஉசு

காய்ந்தபின்பு பாண்டமதிலிட்டுமைந்தா கவனமுடன் வரைப்பாண்டம் போட்டுமேதான், தோய்ந்திடவே மல்லியென்ற யிலையை மைந்தா சுத்தமுடன் வதன்மேலே வைத்துக்கொண்டு, தோய்ந்திடவே மேற்சட்டிக்கொண்டு மூடித் தெளிவாக சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, பாய்ந்திடவே தீயெரிப்பாய் நாலுசாமம் பதமுடனே தானெடுப்பாய் பின்னுங்கேளே. கஉஎ

பின்னுங்கேள் யேரியிலேவளர்ந்தபிண்டம் பேரான யிறச்சியுடன் வதிகங்கொண்டு, வின்னமுடன் துவாரமதுவிட்டுமைந்தா விவரமுடன் வீரமதுவொன்றேயாகும், கன்னவுடன் பச்சையென்ற பூரந்தானும் கருவானபூநீறும் சரியாய்ச்சேர்த்து, பன்னவே சிப்பிக்குத் துவாரமிட்டுப் பாலகனேயிம்மருந்தில் குன்றிபோடே. கஉஅ

குன்றியா மருந்ததுதான் போட்டபின்பு குமுறவே தளவாயாஞ் சட்டிதன்னில், வென்றிடவே யடுக்கடுக்காய் பரப்பிமைந்தா மேல்மூடி

காற்றில்லாவொடுக்கந்தன்னில், பன்றிடவேவைத்தவுடன் சலமிறங்கும் பட்சமுடன் ஜெயநீரை யெடுத்துப்பாலா, தான்றிடவே மேற்சொன்ன பூநீற்சேர்த்து சாங்கமுடன்றானரைப்பாய் சாமம்நாலே. கஉகூ

நாலான சாமமது வரைக்கும்போது நலமான வுரவண்டுகுழியானை தானும், காலான சூதமுடன் பச்சைபூரங் கருவான வாறுபுள்ளி தண்டுஞ்சேர்த்து, பாலானசீனமுடன் சாரஞ்சேர்த்து பாகமுடன் தானரைப்பாய் லகுவதாக, வேலான பில்லையது தட்டிமைந்தா வேகமுடன் ரவி தனிலே காயப்போடே. கஙO

போடேதான் பில்லையது காய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன் பேரண்டஞ்சுத்திசெய்து, நீடேதான் வகல்தனிலே கீழ்பரப்பி நேர்மையுடன் பில்லைதனைமேலேவைத்து, தூடேதான் மேலுமந்தப் பொடியைப்போட்டு துப்புறவாய் மேல்மூடிசீலைசெய்து, காடேதான்ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு கனமாகக்கோழியென்ற புடந்தான்போடே. கஙக

புடமதுதான்தீயாறியெடுத்துப்பாரு பொங்கமுடன் சுண்ணும்பாமட்டிபோலாம், திடமுடனே பத்துமுறை யிப்படியேபோடு திறமான சுண்ணமதுவாகும்பாரு, திடமான சுன்னமது வெடுத்துக்கொண்டு தகைமையுடன் பேரண்டம் சிற்றண்டத்தோடு, கடமானசிப்பியொடு நண்டுதானும் கருவானநத்தையொடு சமனதாமே. கஙஉ

நத்தையுட னிவையெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி நலம்பெறவே சிற்றண்டக்கருவாலாட்டி, முத்திபெற மூசையிட்டுவூதிப்பாரு வுத்தமனே சுண்ணும்பாயிருக்கும்பாரு, பத்தியுடன்வுலையில்வைத்து வூதும்போது பாங்கான சுண்ணும்பாயிருக்கும்பாரு, வெத்தியுடன் சுண்ணமதை யெடுத்துக்கொண்டு வேதாந்தத்தாயினது வருளைப்போற்றே. கஙங

போற்றியே சுண்ணும்பைத் தானெடுத்துப் புகழாக மூசையொன்றுபிடித்துமேதான், ஆற்றியேமுன்சொன்ன முப்புச்சுன்னம் அப்பனேதானெடுத்து மூசையிட்டு, தூற்றியேதேவதைக்குப் பூசைசெய்து துறைபோல முறைபோலசீலைசெய்து, மாற்றியே சுண்ணும்புச் சீலைசெய்து மயங்காமல்புடம்போட நீறிப்போமே. கஙச

நீறியதோர் பற்பத்தை யெடுத்துக்கொண்டு நினைவாகயிப்படியே பத்துமுறைபோடு, கூறியதோர் பற்பமது குருபற்பமாச் சுகுணமான காரமென்றகாலனாகும், மீறியதோர் சாக்கெல்லாங் கொல்லுங்காலன் மிக்கானபற்பமது குருவுமாகும், தேறியதோர் பற்பமதிலெந்தபாகம் தெளிவாகச்செய்தாலும் தாக்கிடாயே. கஙரு

தாக்கவென்றால்கிரதங்கள்லேகியங்கள் தகமையுள்ள செந்தூரம் பற்பம்யாவும், நோக்கமுடன் குளிகைகள்பாடம்யாவும் நுணுக்கமுடன் மாத்திரைகள் கட்டுவகையாகும், சூட்சமுடன் தயிலங்களெண்ணை முதல்யாவும் சுளுவானசூரணங்கள் ரசாயனங்கள்முதலாய், தூக்க முடன் கடுகளவுபட்டால்போதும் துரையான மருந்தெல்லாம் வீறு மாமே. க௱௬

வீறானவவுஷதங்கள் முப்பூபட்டால் விடுபட்டுபோகுமடா பிணி களேது, கூறானவவுஷதங்கள் காரமெத்த குடிலமுடன் நோயெல்லாஞ் சுண்ணும்பாரு, நீரானநேத்திரங்கள் சிவந்துகாட்டும் நெடிதான மேனி யது கறுப்புமாகும், தூரானநோயெல்லாங் காடேபோகும் துப்புறவாய் முப்பூவின் மகிமைதானே. க௱௭

தானனமுப்பூவின்மகிமையாலே சட்டமுடன் சரக்கெல்லாங் கட் டும்பாரு, பானனசூதமது துள்ளியோடும் பாங்கானகெந்தியது நீறிப் போகும், தேனனலிங்கமது செந்தூரிக்கும் தேற்றமுடன் பூரமதைப் பொருமிக்கொல்லும், கோனனவீரமது பற்பமாகும் கொடிதான பா ஷாணம் சாகும்பாரே. க௱௮

பாரேதான் நவதாதுமுப்பத்திரெண்டும் படுமுன்னேசரக்கெல்லா மடிந்துகொல்லும், நேரேதான் லவணவகை யிருபத்தைந்தும் நேரான கற்பவகை முன்னூற்றுச்சொச்சம், கூரேதான் சொன்னபடி சூட்ச முப்பு குன்றியிடைபட்டாக்கா லெல்லாமாளும், வீரேதான் சரக்குக்கு நெடுங்காலனாகும் மிக்கான துருசுக்கு குருவுமாமே. க௱௯

குருவான கண்டாது குருவுமானல் குவலயத்தில் கோடிவித்தை யாடலாகும், திரிவான வாமியவள் முன்னேநிற்பாள் திக்கெல்லாமெச்சு தற்குசித்தனுவாய், மருவானநாதாக்கள் ரிஷிகள்தாமும் மதிப்புடனே யுந்தனுக்கு வரமுமீவார், கருவானவுளவறிந்த சித்தனுவாய் காசினியி லாயுன்னைப்போல் சித்தனுண்டோ. கச௰

உண்டோதான் வையகத்தில் சித்தனுண்டோ ஓகோகோ யுந்தனை யும்ரிஷிதானென்பார், திண்டான தேவமுனி யுன்னையென்பார் திறமை யுள்ள நாதாக்கள்குருவேயென்பார், சண்டாளமானதொரு கருமிமாண் பர் சட்டமுடன் பொய்நாதனென்பார் கண்டீர், கண்டாலும் விடுவா ரோ சித்துருபம் காசினியில்சபித்திடுவா ருண்மைபாரே. கச௰க

(சித்தர்கள் முப்பூவைக்கேட்குதல்.)

பார்க்கவென்றால் நாதாக்கள் சித்துருபம் பட்சமுடன் வுந்தனுட னருகில்வந்து, தீர்க்கமுடன்வருந்தியல்லோ முப்புகேட்பார் திகமுட

னேகுருவெனக்குவேண்டுமென்றார், கார்க்கவென்றுமஞ்சாடி குருகேட் டாலும்கர்த்தனே யுந்தனிட கடாட்சமென்று, மூர்க்கமது வாராமல் முன்னேநின்று முடிவணங்கியடிபணிந்து மொழிசொல்வீரே. கசஉ

மொழியான வார்த்தைக்கு முன்னேநின்று மோசமது வாராமல் முடிவசொல்லி, வழியானதுரையோடு மார்க்கஞ்சொல்லி வகையுடனே யவர்தமக்குத்தொண்டுசெய்து, பழியான வார்த்தைக்கு யிடங்கொடா மல் பட்சமுடனவர்மீதில் கிருபைவைத்து, சுழியானவாசிமுனை தன்னை நோக்கி சூட்சாதிசூட்சமதைக் கேட்டிடீரே. கசங

கேடடளவிலுன்மீதில் கிருபைவைத்து கேழ்விக்குத்தார விடை யுஞ்சொல்லி, நாட்டமுடன் பரிபோகமிகவுஞ்செய்து நயமுடனேசரச முறைதாமுறைத்து, தேட்டமுடன் மனதிறங்கச்செய்துகொண்டு தெ ளிவானகுருவதனையடைந்துகொள்ள, வாட்டமுடன் லகுவுடனே பின் னுங்கேட்பார் வகைமோசம்போகாதேமன்னுகேளே. கசச

சித்தர்கள்மகிழ லேகியம்.

கேட்கவேயவர்தமக்கு களிப்புகொள்ள கெவனமுடன் குளிகை யென்றலேகியங்கேள், சூட்சமுடன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று தொல்லுலகிலடியேனுங் கருணைகூர்ந்து, நீட்டமுடன் கோரக்கர் மூலி தன்னை நேர்மையுடன் தானெடுப்பாய் சேர்தான்ரெண்டு, வாட்கமல வட்டமென்றபாண்டந்தன்னில் வகையுடனே காலாங்கிசொற்படிக்கே.

சொல்லானசொல்லுக்கு குறைநேராமல் தோற்றமுட'னுவின்பால் படிதான்கொண்டு, புல்லான சீலைதனைவேடுகட்டி புகழான கெஞ்சாவை மேலேவைத்து, கல்லான பாண்டமதை மேலேமூடி கடியான வாலுகை யாமேலேவைத்து, மெல்லவே தீயெறிப்பாய் சாமம்ரெண்டு விருப்ப முடன் சுண்டமட்டும் யெரித்திடாயே. கசசு

எரிக்கவே யிப்படியே பத்துமுறைதானும் யெழிலானகெஞ்சாவை சுத்திசெய்து, வெரிக்கவசம்போவதற்கு யின்னுஞ்சுத்தி வேகமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பொரிக்கவசம் நிம்பழத்தின் சாற்றினா லே பொருந்தவேபத்துமுறை முன்போற்றீட்சை, சரியுமே செய்யுகை யில் கெஞ்சாசுத்தி சட்டமுடன் காலாங்கி யுரைத்ததாமே. கசஎ

தாமானகெஞ்சாவை யெடுத்துக்கொண்டு சட்டமுடன் ரவிதனி லேகாயப்போடு, காமானகல்லுரலில் போட்டுமைந்தா கருவாகத்தூ ளிடித்துப் பொடியாய்ச்செய்து, வேமானமானதொரு வபினிதன்னை வேகமது போவதற்குப்பின்னுங்கேளு, சாமானமாகவேதான் யெளநீர் தன்னால் சட்டமுடன் தீட்சையது பத்துசெய்யே. கசஅ

செய்யவே யபினுக்குதீட்சையப்பாசெப்புகிறேன் வருண்மைந்தா யின்னம்பாரு, துய்யவேபசும்பாலாம் பசுமோராகும் துப்பரவாய்சுத்தி யதுநன்றாய்ச்செய்து, செய்யவேபத்துமுறை தீட்சைதானும் பேரான வபினிக்குச் செய்யவேண்டும், உய்யவே தீட்சையதுயானபின்பு உத்தமனே கடைசரக்கு செப்பக்கேளே. ௧௪௬

கேளே தான்சுக்குடனே வால்மிளகுதானும் கெடியானகெசகெசா மராட்டிமொக்கு, வேளேதான் லவங்கமுடன் லவங்கப்பட்டை வேகமுடன் ஜாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி, கோளேதான்நேராமல் ஜஜிராவும் குணமான ருமஸ்திபாஜிபந்து, பாளேதான்யோகாமல் பேதானவும் பாங்குபெற லவங்கமென்ற பட்டைதானே. ௧௫0

தானனபட்டையுடன் யிம்பூராவும் தாக்கானமாசிக்காய் தான்றிக்காயும், மானனகடுக்காயும் மகரப்பூவும் மாசற்ற யேலமுடன் நெல்லிக்காயும், கோனன குமட்டியின் விரையிறேடு கொடிதான வூமத்தின் விரையுந்தானும், பானன கெஞ்சாவின் விரையுந்தானும் பளிங்கான கொடிவேலிமூலியாமே. ௧௫௧

ஆமேதான் மூலியொடு சூரைவித்து அப்பனே வேலியென்ற பருத்திதானும், தாமேதான் வலம்புரியு விடம்புரியுமாகும் தாக்கானவவமுக்கராவின்தோல் தானும், வேமேதான் தாதுமாதுளையின் வேறும் மிக்கான வாத்தலரிசுருளிதானும், நாமேதான் சொன்னபடி யிருவேலி கூட்டி நயம்பெறவே சூரணமாய்ச்செய்து கொள்ளே. ௧௫௨

கொள்ளவே கற்கவகை யின்னஞ்சொல்வேன் கோளாறுநேராமல் குருபதத்தால், விள்ளவேதக்கோலம் பரங்கிப்பட்டை விருப்பமுடன் வாலுளுவை திப்பிலியுமாகும், மெள்ளவேயிருசீரம் காட்டுச்சீரம் மேலானவாய்விளங்கம் ஓமந்தானும், அள்ளவே ரோஜாபூவும் பூலாவாகும் அப்பனே பூமி சக்கரையுமாமே. ௧௫௩

சக்கரையுஞ்சீந்திலொடு சதாவேலிதானும் தாக்கான பெருவாகை சிறுவாகையாகும், ஒக்கவேதண்ணீர்விட்டானுகும் உற்பனமாம் தம்பலப்பூச்சிதானும், சிக்கவே பாதிரிமுல்லைதானும் சீராவாஞ் செங்கழுநீர்ப்பூண்டுமாகும், தக்கவே சிவகரந்தை விஷ்ணுகாந்தை சட்டமுடன் சாட்டாணைக்கூடச்சேரே. ௧௫௪

சேரவே வசுவாசி மிளகுதானும் சிறப்பான வேரமுடன்ரேவல் சின்னி, தீறவே விச்சியுடனலம்வித்து திறமானபேயத்தி விரையுமாகும்

பாரமுடன் கடலாஞ்சியட்டைதானும் பாங்கானடுவன்னுகண்பட்டை கூட்டி, வாரவேவிளாம்பழத்தின்வித்துக்கூட்டி, வகுப்பானகலுமிச்சன் வித்துவாமே. கருரு

வித்தான நரிமிரட்டி வேறுங்கூட்டி விதமானகரும்பசளை செம்ப சளையாகும், முத்தானவெள்ளையென்ற குன்றிதானும் முளையானவரச னிடவித்துதானும், சித்தானகுறிஞ்சாவின் வித்துங்கூட்டி சிறப்புடனே யெட்டியென்ற வித்துமாகும், சுத்தானவித்தாதி சரக்கையெல்லாம் சூட்சமுடன் களஞ்சியது லெடுத்துக்கொள்ளே. கருசா

எடுக்கவென்றால் சரக்கெல்லா மொன்றாய்கூட்டி எழிலானசூரண மாய்ச்செய்துக்கொண்டு, தொடுக்கவேமுன்சொன்ன சரக்கோடொக்க துறையோடும் முறையோடும் சேர்வைகண்டு, கொடுக்கவே சீனியது பாவுசெய்து கொற்றவனே சூரணத்தைப்போட்டுமேதான், விடுக்கவே நெய்தேனும் விட்டுக்கூட்டி விருப்பமுடன் மெழுகுபதந் தன்னிற் கிண்டே. கருஎ

கிண்டையிலே மதுரமாம் திராட்சிதானும் கிளையான கதலியிட தேனுமாகும், பாண்டடனே கொடிமுந்திரிரசமுமாகும் பாங்கானகுங்கு மப்பூ கஸ்தூரிதானும், விண்டிடவேவாலுகையாமடுப்பிலேற்றி வீரான ஜலமதுவும் போகக்கிண்டி, கண்டுமே மெழுகுபதந்தனிலிறக்கி கணபதி யை தானினைந்து கருத்தில்கில்லே. கருஅ

நிற்கையிலே கணபதியுங் கந்தன்றானும்மிறவாணி மயேஸ்வரியு மெதிரில் நிற்பாள், துற்கையெனும் பத்திரகாளியம்மன் துரைமுகமாய் நின்றுகொண்டு காட்சியீவாள், பற்குணனு மர்ச்சுனற்கு தந்தகாட்சி பாலகனே யுந்தனுக்குமீவாள்பாரு, விற்பிடித்த மன்னரெல்லாக்காளிக் கல்லோ விண்ணுலகில் தான்நடுங்கி விடுபட்டாரே. கருசா

பட்டாரேராஜர்முடி மன்னரெல்லாம் பத்திரகாளியம்மன் சாபத் தாலே, கெட்டலேந்து மாண்டதொரு வேந்தரெல்லாம் கெடியானயெங் தன துகுருவினுலே, விட்டகுறையிருந்ததொருநேர்மையாலேவேதாந்த காலாங்கிநாதர்தம்மால், பட்டமுடிமன்னரெல்லாமீண்டுதாம் பாரினிலே நெடுங்காலம் வாழ்ந்திட்டாரே. கசாO

வாழ்ந்திட்ட காலமது தன்னிலேதான் வாகுடனே மாந்தரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி, தாழ்ந்திட்ட ரிஷிகோடி முனிவருக்கு தகமையுடன் லேகியத்தைச்செய்யவென்று, ஆழ்ந்திடவே தம்கருத்தில்மனதிலுன்னி அப்பனேசினபதி மார்க்கஞ்சென்று, சூழ்ந்திட்டபோகரைதானடிவண ங்கி சூட்சமுடன்பாகமதை யறிந்தார்தாமே. கசாக

அறிந்துமே காயகற்பலேகியத்தை அன்புடனே நாதாந்தரிஷிகளுக்கு, செறிந்துமேபாகமுடன் செய்துமேதான் சிறப்புடனேயுண்பதற்கு கற்பமீந்தார், முறிந்துமே யானந்தகற்பந்தன்னை முப்பொழுது முண்டுமல்லோ களித்துமேதான், வெறிந்துமே சினமதுவு மொடிங்கியேதான் வெட்டவெளிதனிலிருந்து கும்பித்தாரே. கசுஉ

கும்பித்து நிற்கையிலே சிவயோகிதானும் குவலயத்தில் மானிடர் மேலிச்சைகொண்டு, தம்பனங்கள்முதலானவசியமார்க்கம் ஜெகத்திலே வஷ்டவித கருமம்யாவும், சும்பனமாம் கொக்கோகலீலையாவும் சூட்சாதிசூட்சமெல்லாஞ் சுளுவாய்ச்சொல்லி, சம்பகத்திலிருந்துகொண்டு சதாநிஷ்டையாவும் சட்டமுடன் தாமறிந்தார் பலமாந்தர்தாமே. கசுங

தாமானசித்தர்களு முனிவர்தாமும் சதகோடி சூரியர்போல் பிரகாசித்து, பூமானுங் கருவாளிபானபேர்க்கு புகழுடனே யிப்பாதஞ்சொன்றைல்லோ, காமானமாகவேதான் காயகற்பம் கருத்துடனேசெய்தார்கள் மனுக்கள்கோடி, நாமேதான் சொல்லிவிட்டோம் மறப்பையெல்லாம் நலமுடனே நாதாக்கள் செய்வார்பாரே. கசுச

லேக்கியத் தத்துவம்.

பாரேதான் லேகியத்தின் பெருமைகேளு பாருலகிலறிந்தமட்டுஞ் சொல்வேன்பாரு, நேரேதான் தூதுளங்காய்ப்பிரமாணந்தான் நேர்மையுடன் வுண்டவர்க்கு முறைமைசொல்வேன், சேரேதான் ஆவின்பால் கொள்ளவேண்டும் செம்மையுடனவர்தமக்குக் காட்சிமெத்த, கூரேதான் கெவுனமுடன் குளிகைகொண்டு கொற்றவனே வதிசயங்கள் சொல்வார்காணே. கசுரு

காணவே வானுலகில் போகுஞ்சித்தர் கண்ணுக்குற்றோற்றுவது மெய்போலாகும், பூணவே சூரியனு மெதிரேநிற்பான் பொங்கமுடன் சந்திரனும்தூரேநிற்பான் வேணவே லாகிரிகளுண்டபோது வெகுவான விநோதவகை சொல்லலாகும், தோணவே நேத்திரங்களிருந்துகொண்டு தொல்லுலகில் கண்டதெல்லாம் பினத்துவாரே. கசுசு

பினத்துவார் ஆகாசமார்க்கந்தன்னை பெருமையுடன்அதிசயங்கள் மிகவுஞ்சொல்வார், நினப்புடனே கண்ணுக்கு தோற்றம் யாவும் நிலையான வதிசயம்போல் கூறுவார்கள், புனப்புடனே பித்தமது மேலே சொக்கி புகழானகபாலத்தை வரட்சிசெய்யும், தினப்புடனே சரீரமெங்கும் தினவுண்டாகும் திரளானதேகமது சொக்கிப்போமே. கசுஎ

சொக்கவேகாயாதி பூரணத்தால் தொல்லுலகிலதிதவகைமெத்தக் கூறும், சிக்கவேமலைகுகைகள் வனாந்திரத்தில் சிறப்புடனேசித்தர்களைக்

கண்டேனென்பார், ஒக்கவே யவர்களிடங்கூடிருந்து உத்தமனே காய கற்பங் கொண்டேனென்பார், தக்கவே கைலங்கிரி கண்டேனென்பார் சாயுச்சியபோதையிலே யிருந்தார்பாரே. கசுஅ

போதையிலே ஞானமுண்டு வருளுஞ்சொல்வார் பொங்கமுடன திசயங்கள் விநோதஞ்சொல்வார், தீதையிலே கற்பமது வுண்டபோது திரளான தத்துவங்கள் மிகவுஞ்சொல்வார், பாதையிலே யிருந்துகொ ண்டு கண்ணைமூடி பாரினிலேபரியாச வார்த்தைசொல்வார், வாதை யிலேயன்னமது தேவையில்லை வைகுண்டபதிதனிலே கேட்பார்பாரே.

கேட்கையிலே லாகிரிகள் மிகவுமிஞ்சி கெடிதானவடிதடிகள் மிக வுண்டாகி, மூட்கமுடன்கிழ்விழுந்து பிரண்டெழுந்து முனையான கும் பகத்திலிருப்பேனென்று, த்ரட்கமலபீடமதில் வீற்றிருக்கும் தாயான மயேஸ்வரியைக் காண்பேனென்றும், சூட்சமுடன் சுந்தரனுர் தானெ ன்று சொல்லுவார் பலதுதியுஞ் சொல்லுவாரே. கஎ0

சொல்லுவார் பரிபூரணனந்தத்தை சூட்சமுடன் ஞானவெளி சோதியென்பார், வெல்லுவார் லாகிரியைக் கடந்தோமென்பார் வேதா ந்தவெட்டவெளி யறிந்தோமென்பார், புல்லுவார் பூவுலகை மறந்தோ மென்பார், பூதலத்திலென்னைவிட குருவோவென்பார், அல்லலற்று மாய்கைதனை மறந்தேனென்பார் அப்பனே குளிகையுட வேகந்தானே.

போகர் சிறுகற்பம்,

தானுனயின்னமொரு கருமானங்கேள் தகமையுடன் காயாதிகற் பந்தன்னை, பானுனகாலாங்கி நாதர்பாதம் பாரினிலேதான் பணிந்து வடியேன்ருனும், தேனுனகற்பமது சிறுகற்பந்தான் தேசத்தில் மாந்தர் கள் பிழைக்கவென்று, மானுனவபினியதுசேர்தானப்பா மார்க்கமுடன் கெஞ்சாவின் சேர்தானென்றே. கஎஉ

ஒன்ருனயிரண்டையுந்தான் தேனையூட்டி வுத்தமனே கல்லுரலி லிடித்துத்திரு, நன்ருனபுகையிலையை மேலேசுத்தி பாங்குடனே யெ றுக்கிலையை வதன்மேல்சுத்தி, நன்ருன பனைவெல்லங் கவசஞ்செய்து நலமாகபூமிதனில் புதைத்துப்போடு, வென்றிடவே மண்டலந்தான் சென்றபோது விருப்பமுடன்தானெடுத்து செப்பக்கேளே. கஎங

செப்பவென்ருல் கவசமதை நீக்கிப்போடு தெளிவுடனே யபினி யதுகாரமாகி ஒப்பமுடன் கோரக்கர் மூலியாலே ஓகோகோமகிமைகளு மிகவுண்டாகும், வெப்பமதுவபினிக்கு மிகவுண்டாகி வீறுடனே பித்த மதுவதிகக்காட்டும், தப்பிதங்கள் நேராமல் வபினிக்கேதான் சாத்து கிறேன் சுத்திவகை சொல்லக்கேளே. கஎச

சொல்லவென்றால் பன்னீரால் மைந்தாநீயும் சுத்தமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம், வெல்லவே திராட்சியென்ற பழரசத்தால் மேன்மைபெற வெண்சாமமறைப்பாயப்பா, புல்லவே மலைத்தேனு மிரண்டுசாமம் புகழுடனே தானரைப்பாய் புதல்வாநீகேள், செல்லவே மைபோலவரைத்துமேதான் சீர்பெறவேசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணே.

பண்ணவேகுளிகையது தூதுளங்காய் பாகமுடன் றனெடுத்து வருந்தும்போது, நண்ணவேகாயாதி கற்பமாகும் நலமான கண்ணிரண்டுஞ் சொருவல்கொஞ்சம், எண்ணவேமயக்கமது வதிகங்காணும் யெழிலான புன்னகையுமிகுதியாகும், தன்ணமுடன்தேகமது கசந்தலாகும் சதாகாலம் நிஷ்டையிலே யிருப்பார்தாமே. ௧௭௬

தாமானசெபந்தனிலே யிருந்துகொண்டு சதாகால நிஷ்டையிலே வழியுந்தேடி, சேமமுடனுந்தமக்கு மொழியுஞ்சொல்லி சிறப்புடனே யாசீர்மப்பேருரைத்து, வேமமுடன்சோடசவுபசாரமோதி வேகமுடன் பிரணவத்தை மனதிலெண்ணி, நாமமுடன் காலாங்கிதனை நினைந்து நவின்றிட்டேன் போகரிஷி நவிலத்தானே. ௧௭௭

காயகற்ப சூரணம்.

தானனயின்னமொரு கருமானங்கேள் சாற்றுகிறேன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருபதத்தை வடியேனுந் தாள்பணிந்து, வேனனகாயகற்ப சூரணத்தை விருப்பமுடன் யானுரைப்பேன் பின்னுங்கேளீர், மானன மகதேவ ரிஷிகள் தானும் மானிலத்தில் மறைத்துவைத்தார் பான்மையாமே. ௧௭௮

பான்மையாம் கொங்கணரு மிந்தபாகம் பாரினிலே களங்கமறச் சொல்லவில்லை, மேன்மையுடனகஸ்தியரும் புலஸ்தியருக்கப்பா மேதினியில் விளக்கமறச் சொல்லவில்லை, வாண்மையுடன் புலிப்பாணிக் கிந்த பாகம் வசனித்தார் ஆயிரத்துவன்னூருக்குள், நோன்மையுடனெனைப் போலச் சொன்னரில்லை நுட்பமதை மாந்தர்க்குச் சொன்னேன் பாரே. ௧௭௯

பாரேதான் சுக்குடனே வாய்விளங்கம் பாக்குடனே திப்பிலியும் வசுவாசிதானும், நேரேதான்மிளகுடனே தான்றிக்காயும் நேரான கடுக்காயு நெல்லிக்காயும், கூரேதான் சித்திரமாம் மூலத்தோடு கொடிதான சிவதைவேர் சித்தாமுட்டி, வீரேதான் வாலுளுவை சோம்பு யேலம் விருப்பமுடன்செந்தோன்றி வேறுமாமே. ௧௮0

வேறான வெட்டிவேர் துத்திமூலம் வெளியானவாவாரை பஞ்சமூலம், கூறான நாதுமாதுளையின்வேறுங் குணமான சேங்கொட்டை

சிவனார்வேம்பு, நாமுனசெங்காலிவேறினோடுநறுங்கந்தம் பீனாறிபட்டை தானும், பாமுனபூதமாம் விருட்சத்தோடு பாங்கானகருங்குன்றி வேது மாமே. ௧௮௧

ஆமேதான்கருங்காலி பட்டைதானும் அப்பனே செனுமறைவேறி னோடு, தாமேதான்வெம்பாடம்பட்டைதானும் தாக்கானகொழிஞ்சியிட பட்டைமூலம், வேமேதான்விராலியிட மூலந்தானும் விரையான பேய் மிரட்டி பட்டைமூலம், நாமேதான் சொன்னபடி வகிற்கட்டைதானும் நலமானசந்தனமும் செஞ்சாந்துமாமே. ௧௮௨

சாந்தான பூவந்திபட்டைதானும் சதுரானவெண்ணுவல் பட்டை யோடு, காந்தமெனும் வேய்கையுட பட்டைதானும் கருவானவுதிரமாம் மூலத்தோடு, பாந்தமெனும் கொங்கலவன் மூலத்தோடு பளிங்கான விராலியிட மூலந்தாணும், வேந்தர் கைக்கோலூன்றி விருட்சமூலம் விரைவானபட்சையுட மூலந்தானே. ௧௮௩

மூலமொடு கரும்பசளே செம்பசளேதானும் முஷ்டியுடன் கருவா கை பெருவாகைதானும், சீலமுடன்பற்படாம யிம்பூராவும் சிறியானின் நங்கையுடன்பெரியாநங்கை, காலமெனும்புளியாரை சிறியாறைதானும் தகமையுள்ள நிலவேம்பு கருவேம்புதானும், பாலமெனும் பொடுதலே யாஞ்சீந்திலோடு பசுமையாம்பொற் சீந்திநற்சீந்தியாமே. ௧௮௪

சீந்திலொடுசெவ்வாழை கருவாழைதானும் சிறப்பானவுப்பதுவும் தானுமாகும், சாந்திமலர் நந்தியாவட்டமூலம் சார்புடனே கொன்றை வேர் புன்னேவேறும், தாந்திகழுஞ் செங்கழுநீர்ப்பூண்டுதானும் தகமை யுள்ளவட்டாரி துத்திமூலம், ஏந்தலெனு மயிற்கொன்றை யிருவாட்சி தானும் யென்மகனே வகைக்கு ஒரு பலமாய்த்தூக்கே. ௧௮௫

தூக்கையிலே தூக்கமது வதிகங்காணு தொல்லுலகில் மூலிவகை சமனதாக, ஏக்கமுடன்மூலவகைரெட்டிப்பாக யெழிலான சூரணமாய் செய்துகொள்ள, கோக்கமுடன் ரவிதனிலே காயப்போடு நுணுக்க முடன்கல்லுரலில் மாவதாக்கி, பாக்கவேதான் சூரணத்தைச் சுத்திசெ ய்து பசும்பாலில்புட்டாவி செய்திடாயே. ௧௮௬

செய்யவென்றால் கைபாகஞ் செய்பாகங்கேள் செப்புகிறேன் தள வாயாஞ்சட்டிதன்னில், பையவேயாவின்பால் பாண்டமிட்டுபாகமுடன் சூரணத்தை சீலேமேலே, மொய்யவே புட்டுபோல்பிசறிவைத்து முசியா மல்மேல்சட்டி கொண்டுமூடி, வெய்யவேதானெறிப்பாய் கண்டமட்டும் மகனே தானெறிப்பாய் புகலக்கேளே. ௧௮௭

கேளேதான் ரவிதனிலே காயப்போடு கெணிதமுட னிப்பாகம் பத்துபோடு, கோளேதான் வாராமற் சூரணத்தை கொப்பெனவே தானெடுத்து செப்பக்கேளு, பாளேதான் நேராமற் சீனிசேர்த்து பத முடனே மண்டலந்தான் கொண்டாயானல், நாளேதான் தேகமது கற்றாணுகும் நளினமுடன்போகரிஷி நவின்றவாரே. ௧௮௮

வாரானகற்பமென்றசூரணத்தை வாகுடனேகொள்பவனுஞ் சித்த னுவார், நேருன சீனபதிமாந்தருக்கு நேர்மையுடன் றானுரைத்த கற்ப மாகும், சீரானகற்பமது வுண்டபேர்க்கு தேசத்தில்வயதல்லோ லக்கோ யில்லே, கீரானகடந்தமுனி சித்தனென்பார் காயாதிகற்பத்தின் பான் மைதானே. ௧௮௯

தானுனகற்பமது வுண்ணும்போது சதாகாலம் நிஷ்டையிலே யிரு க்கலாகும், வேனுனகற்பத்திற் குறிதிசொல்வேன் வெளியரங்க மாகவல் லோ திரியவேண்டாம், பானுமதிசூரியனும்பார்க்கவொண்ணு பாலகனே யொடுக்கமதி லிருக்கவேண்டும், தேனுன புளிபுகையுந் தள்ளவேண்டும் தேசமதில்காயத்தை நிறுத்துவாயே. ௧௯௦

நிறுத்துகையி லஷ்டாங்க யோகம்வேண்டும் நிலையான சமாதிதனி லிருக்கவேண்டும், பொருத்துமே சிவயோகந்தன்னிற்சென்று போக் கானவாசியைத்தா னிருத்தவேண்டும், கனுத்துமே வாத்துமத்தின் நிலையைக்காண கலியுகத்தில்வெகுகால மிருந்தார்தாமும், மறப்புடனே பிறவியதுகாணுமற்றுன் மானிலத்தில் மடிந்தவர்கள் கோடியாமே. ௧௯௧

கோடியாஞ்சித்தர்களு முனிவர்தாமும் குவலயத்தே கற்பமுண்டு யிருந்தார்தாமும், பேடியாஞ்சிலமாந்த ரவரைப்பார்த்து பேரின்பநிலே தன்னையே யொழித்தாற்போலும், நாடியேயவர்களிடஞ் சென்றுமேதான் நயனமுடன்லகுவார்த்தை மிகவும்பேசி, வாடியே யவர்பதத்தில் கிட்டி நின்று வாகுடனேகற்பமதை முறைகேட்டாரே. ௧௯௨

முறையுடனேகற்பமதை வாங்கிக்கொண்டு மூதுலகில் வெகுபேர் கள் செய்யவெண்ணி, கறைகண்ட வயித்தியன்போல் மனதிலெண்ணி காசினியில்முறைகெட்டுத் தாருமாருய், திரைமருவுதெரியாமல் தேர்ந் தோன்போல திறமையுடனனுபோகந் தெரியாமற்றுன், குறைமனதாய் சூரணத்தை செய்துமேதான் குவவயத்தில் கெட்டவர்கள் கோடி யாமே. ௧௯௩

கெட்டலேந்து போனவர்கள் கோடாகோடி கெவனமுடன் செய் யாதார் கோடாகோடி, சுட்டலேந்து போனவர்கள் கோடாகோடி சூட்ச

முடன்வயித்தியத்தைக் காணுர்கோடி, பட்டலைந்துகெட்டவர்கள் பாடு பட்டுபெதமிழந்துபோனவர்கள் கோடாகோடி, திட்டமுடன் சாஸ்திரத் தைப்பாராமற்ருன் திடங்குலைந்து நலிந்துபோனுர்தாமே. ககூச

போனுரே மூதுலகில் பெரியோர்யாவும் பொலிவான சாஸ்திரத் தைப் பொய்யென்றெண்ணி, ஏனேதான் மானிலத்தில் சுட்டுக்கெட்டு யேளிதங்களாகவல்லோ மாண்டுபோனுர், நானேதான் கண்டமட்டுஞ் சாஸ்திரத்தை நன்குடனேயாராய்ந்து பலநூல்கண்டு, பானுமதி சுடர் போலேதிரட்டியல்லோ பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த் தானே. ககூரு

பண்பானசாஸ்திரத்தைபாடிவைத்தேன் பாரினிலே மாண்பரெல் லா மறந்துபோனுர், திண்பானசீனபதி மார்க்கத்தோர்கள் திறமுடனே கண்டறிந்து யெடுத்துக்கொண்டார், நண்பான சாஸ்திரத்தை மெய் யென்றெண்ணி நயமுடனே பலம்விளையுமென்றுகந்து கண்பான நூற் கோர்வையாவுங்கண்டு காசினியில்மாந்தருக்கு கருதினேமே. ககூசு

செப்பிடுவித்தை.

கருதவே யின்னமொரு கருமானங்கேள் காசினியில் மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, துருதமுடன் ஜாலமென்ற வித்தை சொல்வேன் தொல்லுலகில் செப்பிடுவித்தைக்கண்டீர், பருவமுடன் கன்னியென்ற பெண்ணைத்தானும் பாங்குடனே ஜோடினைகள் மிகவேசெய்து, உருவ முடன்கைச்சிலையாங் கையிலீந்து உத்தமனே வாளுமொரு கையிலீயே.

ஈயவே லோகமென்றவாய்விளுலே யெழிலானபிரதமைகளொன்று செய்து, மெய்யுடனேரூபமதை தானமைத்து மேன்மையுடன் காந்த மென்ற சத்தைதானும், கைதனிலேதானுருக்கி சேர்வைகொண்டு கச டறவேயிரும்புக்குக்காரமேத்தி, பெய்யவேயிடைகண்டு யினமுங்கண்டு பேரானகருக்குருவுந் தானுங்காணே. ககூஅ

காணவென்ருல் பிரதமைக்கு வுயிரேயில்லை காசினியில்வாவென்ற ரூபமப்பா, தோணவே ரூபமது வார்த்தையில்லை தோற்றமுடன் பார் வையது ஒளியேயில்லை, வேணவேகண்ணுக்கு விநோதவித்தை வேடிக் கைப்பார்த்தவர்க்குப் பகடியாகும், ஊணவே வடகரத்தில் பதுமை யேந்தி வுத்தமனே யிடகரத்தில் வாளையீயே. ககூகூ

வாளுடனே கேடகமுங் கையிலேந்தி வளமையுடனிடப்புறத்தில் வாளினுலே, தாளுடனேபூமிதனி லிருந்துகொண்டு தகமையுடன்கேட கத்தைப் பதுமைமீதில் மாளுவதுபோலாக வாளைவீசி வல்லுயிரை வா ங்குகின்ற வீரனைப்போல், கோளுகளுநேராமல் குமரிதன்னுல் கொற்ற வனே வாளுதனை சக்கரத்திலீயே. உ00

சக்கரமாம் வாளுதனை கேடகத்திலேந்தி சட்டமுடன் முன்பின்னய் பிரட்டியேதான், மிக்கவுடல் கீழ்விழவே வாளும்மேலே மேலான வாளுமது பதுமைகீழே, தொக்கவுடல் பதுமையது மேலேயாகும் தொல்லுலகில் வாளுமது கீழேயாகும், தக்கபடி செப்பிடுமோஞ் சாலந் தன்னில் சட்டமுடன் பதுமையது தோரொண்ணுதே. ௨0௧

தோர்க்காது பதுமையது வாளினலே தொல்லுலகில் பதுமையது மேலேநோக்கும், பார்க்கவே லோகத்து மாந்தருக்கு பாங்கான செப்பிடு ஜெகஜாலந்தான், ஏர்க்கவே வதிசயத்தை மிகவேகாட்டும் யெழிலாக பிடிப்பார் மாந்தர்கண்டீர், மார்க்கமுடன் மாந்திரீக மென்பார்காணீர் யென்மகனே ஜாலமென்ற வித்தைதானே. ௨௱௨

வித்தானவித்தையிது ஜாலவித்தை மேதினியில்ஜெகஜாலவித்தை யப்பா, சித்தான சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் சிறப்புடனே பூவுலகில் ஆடும்வித்தை, சுத்தான கோட்டையிது யின்னஞ்சொல்வேன் சுரூப மென்ற காந்தமது கோட்டையப்பா, குத்தானகல்லதுதான் நடுமையத் தில் கொற்றவனே சங்கிலிக ளணியாய்மாட்டே. ௨௱௩

மாட்டையிலே நடுக்கம்பம்மீதிருந்து நடுவான குத்துக்கால் மீதிரங்கி, கோட்டையது வாசலது காந்தக்கோட்டை கொப்பெனவே நடு வாசல் வந்துநின்று, நீட்டமுடன் கன்னிகையில் வாள்கொடுத்து நீளமுடன் நெடுக்குவரை சுத்திவந்து, மூட்டமுடன் கேடகத்தை கோட்டைமீதில் முனைநடுவாம் மத்திபத்தில் முன்னேவையே. ௨௱௪

வைத்துமே தலைகீழாய் சுத்திவந்து வளமுடனே குத்துக்கல் மீதிருந்து, குத்துடனே பிரதமையை கேடகத்தால் குறிப்புடனே நேர்பார்த்து பாரின்மீது, எத்தனுடன் கேடகத்தை கையிலேந்தி யெழிலான பிரதமையை மேலேவைத்து, சுத்திய கோட்டைவழி தான்கடந்து சூட்சமுடன் பிரதமையை கீழ்வையே. ௨0௫

கீழானபதிதனிலே பிரதமையும்நிற்க கீர்த்தியுடன்கேடகமுந்தழு விளையாட, தாழான பூமிதனில் கேடகமுநின்று சட்டமுடன் பிரதமையும் யெகிரிக்குத்த, சாழான கோட்டைக்குள் சண்டையதிவேகம் சாங்கமுடன் பத்மயுகம் சரிமுறிதலாக, நீழான செகஜால வித்தையிது தானுங் நீணிலத்தி லதிகமெனும் பதுமைவித்தைதானே. ௨௱௬

பதுமையாங் கோட்டைக்குள் காவலதிகாரி பாங்குடனே யெதிர் நின்றுபேசும் படைதன்னை, புதுமையுடன் பிரதமைதா னெழுந்து

புகழ்ச்சியுடன் கேடகத்தின் கீழிருந்து, கதுமையுடன் கேட்கத்தை தலைமேல்கொண்டு களிவுடனே சதாகாலம் நடிக்கச்செய்யும், மதுரமுடன் யெசட்ணியால் பேசச்செய்யும் மகாகோடி விநோதங்க ளின்னங் கேளே. உ௱எ

பிரதமையைக் கன்னிப்பெண் பிரம்பாலடித்தது.

கேட்கையிலே கன்னிகையாள் பிரம்பெடுத்து கிருபையுடன் வசனிக்கும் போதுமங்கே, நீட்கமுடன் பிரதமையும் வாய்திறந்து நிட்சயமாய் முன்னின்று பேசும்பாரு; வாட்கையுடன் கேடகத்தினுத்தங்கண்டுவளமையுடன் கைதொடுத்து வார்த்தைகூறும், வேட்கமுடன் குறளியின்றன் வசியத்தாலே வேடிக்கைவிநோதவித்தை பேசும்பாரே. உ௱அ

பேசுகையில் மாந்தரெல்லாம் பிரமைகொண்டு பேருலகில் செப்பிடு கைவித்தைபோல, வீசுதமிழ்க்கலிவாணர் முனிவர்தாமும் விண்ணுலகிலிம்முறைபோற் சொன்னதில்லை, காசுபணஞ் செலவழித்தோர் கோடியுண்டு காசினியி லென்முறைபோற் செய்ததில்லை, மாசுமறையில்லாமல் போகர்தாமும் வசனித்தோம் மானிடர்கள் பிழைக்கவென்றே.

மகாகாயகற்பசெந்தூரம்.

பிழைக்கவென்று லின்னமொரு கருமானங்கேள் பேரான சீனபதிமாந்தருக்கு, தழைக்கவே காயாதிகற்பஞ் சொன்னேன் தாரணியில் திரேதாயினுகத்திலப்பா, முழக்கமுடன் காலாங்கி நாதர்தாமும் முனிவருக்கு தானுரைத்த காயகற்பம், வழக்கமது பிசகாமல் யானுமல்லோ வசனித்தேன் கலியுகமாய் முதலிற்றானே. உ௱ய

தானான கலியுகத்தி லடியேன்றானும் தகமையுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, கோனான யெனதையர் காலாங்கிதம்மை குருபதத்தை யென்நாளு மனதிலுன்னி, தேனான சீனபதி மார்க்கஞ்சென்று தெளிவுடனே யானுரைத்தேன் முறைமையோடு, வேனான வெளியரங்கமாக வல்லோ விருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் போகர்தாமே. உகக

தாமான சீனபதி மார்க்கத்தோர்கள் தாரணியிலிவ்வேதை யதிகமென்று, பூமானும் யோகிகளும் ரிஷிகள்தாமும் பொங்கமுடன் செய்வதற்கு மனதிலுன்னி, காமானமாகவேதான் சத்துருவைக்கண்டு கவனமுடன் மித்துருவை யொன்றுய்ச்சேர்த்து, நாமேதான் சொன்னபடி சோதித்தல்லோ நலமுடனே சீனத்தார் கண்டார்காணே. உகஉ

காணவென்றால் வெகுகோடி காலந்தானும் கருவான நூலெல்லா முளவுபார்த்து, தோணவே சரக்கெல்லாங் கண்டாராய்ந்து தோற்ற முடன் சோதித்தார் மித்துருதன்னால், காணவே குகைதோறும் சோதி த்தல்லோ ஜலமுடனே சத்துருக்கள் மிகவாராய்ந்து, பூணவேயோரள மாய்ச் சத்தையெல்லாம் புகழுடனே தானெடுக்கும் விபரங்கேளே. ()

அயச்சத்து.

கேளேதான் அயத்தினுட சத்துசொல்வேன் கெவனமுடன் அய மதுதான் சேர்தானென்று, பாளேதான் போகாம லோகந்தன்னே பக் குவமாய் பொடியாக யெடுத்துக்கொண்டு, கோளேதான்நேராமல் நிம் பழத்தால் கொற்றவனே நாற்சாமமறைத்தபோது; வீளேதான் களிம் பற்று வெளுக்கும்பாரு விருப்பமுடன் முறியினால் கழுவிப்போடே ()

போடேதான் அயப்பொடிக்கி திரட்டிமைந்தா பொங்கமுடன் சாரமது காரமாகும், நீடேதான் சீனமது கல்லுப்பாகும் நெடிதான சம் பழத்தின் சாற்றினாலே, கூடேதான் தானரைப்பாய் ரெண்டுசாமம்கும ரவே சலமதனாற் கழுவிப்போடு, பாடவே அயமதுவும் சுத்தியாச்சு பாலகனே சத்தெடுக்க வகையைத்தேடே. உகரு

வகையான காரமது பலம்பத்தாகும் வளமுடனே செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றாலே, தொகையுடனே பத்துநாளறைத்தபோது துறையோடு வெண்கார மெழுகுமாகும், பகையான யெரிகாலன் பாலினாலே பாக முடன் றானறைக்க விபரங்கேளு, சிகையுடனே வரைப்பொடியு மொ ன்றேபாகும் சீரான காரமது நேர்தான்சேரே. உகசு

சேர்த்துமே யெரிகாலன் பாலினாலேசிறப்புடனே தானறைப்பாய் நாலுசாமம், பார்த்துமே வச்சிரமாங் குகையில்தானும் பாங்குடனே தானெடுத்து சீலைசெய்து, பூர்த்தியுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து புக ழாக சரவிலையில் வைத்தூது, தீர்த்துமே வயமதுவு முருகியல்லோ திறமான சத்ததுவு மாகுந்தானே. உகஎ

தானானசத்துக்கு யின்னங்கேளு தகமையுடன் வெங்காரங்கூடச் சேர்த்து, பானான முன்சொன்ன சத்தைதானும் பாகமுடன் தானறை ப்பாய் யெரிகாலந்தான், தேனான தேனதுவுங் கூடச்சேர்த்து தெளி வாக முன்போல வறைப்பாயப்பா, கோனானயெனதையர் காலாங்கி நாதர் குருசொன்ன சொற்படியே செய்திடாயே. உகஅ

செய்யவேவச்சிரமாங் குகையில்வைத்து செம்மையுடன் ஓட்டை வைத்துச் சீலேசெய்து, பையவேரவிதனிலே காயவைத்து பான்மையு டன் சரவுலேயில் வைத்தவூது, துய்யநல்ல வயமதுவுங் களங்குமாகும் துப்புரவாய் மூசைதனேயுடைத்துபாரு, பொய்யல்லாவயமதுவும் மணி போல்நிற்கும் பொலிவான சத்தென்ற மணியைவாங்கே. உகசு

வாங்கியே மணியெடுத்து யலேயவேண்டாம் வளமுடனே மணி தனேயே யுடைத்துப்பாரு, தூங்கியேதிரியாதே மாண்பாகேளு துய்ய நல்லவயமதுவுஞ் சத்தேயாச்சு, ஒங்கியேமணிதனேயே பதனம்பண்ணு வுத்தமனே யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு, ஏங்கியேநிற்காதே யின்னஞ் சொல்வேன் யெழிலான வப்ரேகசத்தைவாங்கே. உஉ0

அப்ரேகசத்து.

சத்தான சத்ததுவு மின்னஞ்சொல்வேன் தாரணியில் நாதாக்கள் முனிவர்தாமும், சித்தான ரிஷிதேவர் சொன்னதில்லே சீர்பெறவேதொ குப்புடனே வடியேன்றுனும், முத்தான நூலெல்லாம் கண்டாராய்ந்து மூதுலகில் கீர்த்தியுடன் சொன்னேன்யானும், புத்தானகிருஷ்ணதி ரேகர்தன்னே புகலுகிறேன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்றே. உஉக

பிழைக்கவே நவநீதஞ் சேர்தான்ரெண்டு பிழைமோசம் வாராம லெடுத்துக்கொண்டு, தழைக்கவே முன்சொன்ன காரமப்பா சாங்கமு டன் நாலுக்குவொருபாகந்தான், கழைக்கவேகுழிக்கல்லு தன்னிலிட்டு கருவான தேனதனிலாட்டிமைந்தா, உழைக்கவே வச்சிரமாங்குகையில் வைத்து உத்தமனே குகையில்வைத்து சீலேசெய்யே. உஉஉ

சீலேயென்றால் சீலேயது காரச்சீலே சீரானசுண்ணும்புச் சீலேயப்பா, வேலேயெனும் ரவிதனிலே காயவைத்து விருப்பமுடன் சரவுலேயில்வை த்தவூது, காலேயது சாமமது தான்துவக்கி கருவுடனே சத்துதனேயூதி த்திரு, மாலேயிலேமூசைதனேயுடைத்துப்பாரு மன்னவனேசத்தென்ன வருணனமே. உஉ௩

அருணனு மாதித்த னிதற்கொவ்வாது வப்பனேயப்ரேக சத்து மாச்சு, தருணமதுதப்பாமல் பின்னுங்கேளு தகைமையுடன் சத்துதனே யெடுத்துக்கொண்டு, கருணேயுடன் முன்சொன்ன சத்துதானும் களிப் புடனே தானெடுத்துக் கல்வமிட்டு, வருணனுப்பு கரியுப்பு பொட்டி லுப்பு வகையுடனே தான்போட்டு வறைத்திடாயே. உஉச

அரைக்கையிலே யாறுவகை செயநீர்தன்னு லப்பனே தானரைப் பாய் நாலுசாமம், திரைக்கையிலே மெழுகுபதந் தன்னிலாட்டி திறமை யுடன் வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, குறைக்கையிலே சில்லிவிட்டுச் சீலேசெய்து கொற்றவனே ரவிதனிலே காயப்போடு, முறைப்படியே ரவிதனிலே காயவைத்து முன்போலே சரவுலேயிலேத்திடாயே. உஉரு

ஏத்தியே தீமூட்டி வுருக்கும்போது வெழிலான மூசையது வழுகி யேதான், நாத்தமுடன் நவநீதவாசம்வீசும் நலமான சரக்கதுவுமுருகிப் போச்சு, காத்திரமாம் குகைதனேயே யுடைத்துப்பாரு கருவான வப் ரேகசுத்துமாச்சு, சூத்திரமாமிப்பாகங் கண்டறிந்து சுளுக்குடனேபாடி வைத்தேன் காண்டம்நான்கே. உஉசு

நாலான காண்டமது யின்னங்கேளு நலமான சத்ததுவு முன்போ லேதான், காலானகுழிக்கல்லி லிட்டுமைந்தா கருத்துடனே தேன்விட்டு யறைப்பாய்நீயும், பாலானவச்சிரமாங் குகையிலிட்டு பாலகனேசீலேயது வனுவாய்ச்செய்து, மேலான ரவிதனிலே காயவைத்து மேன்மையுடன் தானெடுத்து செப்பக்கேளே. உஉஎ

செப்பவென்றால் சரவுலேயில் வைத்துவூது செம்மையுடன் நவநீ தம் சத்துமாகும், ஒப்பில்லே யுனக்கீடு ஒருவருண்டோ வுத்தனே நீயு மொரு சித்தனல்லோ, தப்பிதங்கள் வாராது சத்துதன்னால் தகமையு டன் மூசைதனே யுடைத்துப்பாரு, மெப்புடனே சத்துமது வெளியே வீசும் மேன்மையுட னிப்பாகம் பத்துமுறைதீரே. உஉஅ

தீரவென்றால் நவநீதசத்துமாகும் திறமையுடன் சத்துதனேயெடு த்துக்கொண்டு, காரமுடன் பூனீருசரியாய்ச் சேர்த்து கருத்துடனே தேன்விட்டு யரைப்பாய்பின்னும், சாரமுடன் வச்சிரமாங் குகையில் வைத்து பாலகனே சில்லிட்டு சீலேசெய்து, ஈரமதுபோவதற்கு ரவியில் வைத்து யென்மகனே காய்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொள்ளே. உஉகூ

கொள்ளவே சரவுலேயில் வைத்துவூது கொற்றவனே சத்ததுவை யென்னசொல்வேன், மெல்லவே மூசைதனே வுடைத்துப்பாருமேலான சத்ததுதா னென்னசொல்வேன், விள்ளவே சத்துதனே யெடுத்துக் கொண்டு விருப்பமுடன் பீங்கானிற் பதனம்பண்ணு எவ்வளவுங்குறை யொன்று நேராதப்பா யெழிலான சத்திஹுட வேகந்தானே. உ௩ய

கெந்தகச்சத்து.

வேகமாமின்னமொரு கருமானங்கேள் விருப்பமுடன் கெந்தியெ ன்ற சத்துசொல்வேன், பாகமாங் கெந்தியது சேர்தானென்று பாங்கா னபூனுகஞ் சேர்தானென்று, சாகமுடன் பூனுனகம் மண்ணேப்போக்கி

சட்டமுடன் பெரிகாலன்பாலாலாட்டு, மேகமென்ற வர்ணம்போலிருக்கும்பாரு மேன்மையுடன் காரமது காலாய்க்கூட்டி. உருக

கூட்டியே தானரைப்பாய் நாலுசாமம் குமுறவே வச்சரமாங் குகையில்வைத்து, மாட்டியேசில்லிட்டுச் சீலெசெய்துமயங்காமல் ரவிதனிலே காயப்போடு, சூட்டியே வாலுகையா மேந்திரத்தில் சூட்சமுடன் நடுமையம் மூசைவைத்து, நாட்டமுடன் சத்துக்குத் துருத்திநாலு ஙயம்பெறவே யூதிடவே சத்துமாமே. உருஉ

சத்தான மூசைதனை யுடைத்துப்பார்க்க சார்பான கெந்தியது சத்துமாகி, வித்தானபூநாகச் சத்தினாலே வீறான கெந்தியது சத்துமாச்சு, சுத்தான கெந்தியது சத்துமானால் சுந்தரனேவெகுகோடி வித்தையாடும், யுத்தான பூனாகந் தன்னிலப்பா பொன்னவனே கெந்தியது சத்துமாச்சே. உருரு

ஆச்சென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு வப்பனே காலாங்கி நாதர் வாக்கு, போச்சென்று வுலகத்தில் பொய்யாதப்பா பொலிவாக சித்தர் முனி ரிஷிகள்தாமும், நீச்சென்ற பூநாகம் மறந்தாரப்பா நீணிலத்தில் காலாங்கி தானாராய்ந்து, மாச்சனுட னிப்பாகஞ் சொன்னாரையா மண்டலத்தில் கண்டவர்க ளில்லைதானே. உருச

தானான வேதமுனி ரிஷிகள்தாமும் தாரணியி லனேகவிதஞ் சொன்னாரையா, கோனான யெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்னபடியளவா யானுஞ்சொன்னேன், பானான சத்துவகை சாத்திரத்தில் பாடினார் பலபேத வன்னமாக, தேனான யின்னூல்போ லாருஞ்சொல்லார் தெளிவாகப் பாடிவைத்தேன் காண்டம்நான்கே. உருரு

காண்டமே ழாயிரத்தில் நடுக்காண்டந்தான் காசினியில் மாண்பர்கள் பிழைப்பதற்கு, தூண்டுகோல் போலவே யிந்நூல்தன்னை துறையோடு முறையோடுஞ் சொன்னேன்யானும், வேண்டியதோர் கருமான மின்னூல்தன்னில்விருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் நான்காங்காண்டம், ஆண்டகையா மெனதையர் காலாங்கிநாதர் அருளிருந்தால் பொருள் வாய்க்கு மன்பாய்த்தானே. உருசு

அன்பான கெந்தியது சத்துதன்னையப்பனே யாமுரைப்போ மின்னுங்கேளு, தென்பான பிரிதிவியின் விளைவுமார்க்கம் தேசமுடன் செம்மண்ணும் பூனாகந்தான், முன்பாக முன்சொன்ன முறைபாற்றேனும் முக்கியமாய் கெந்தியிட சத்தைத்தானும், சன்பாக பூனாகஞ் சரியாச்சேர்த்து சட்டமுடன் தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. உருஎ

நாலான பெரிகாலன்பாலினாலே நயமுடனே தானரைக்கும்போது மங்கே, பாலானபாலதுவுங் கூடச்சேர்த்து பாகமுடன் சத்துதனை வுற வதாக்கி, சேலானசெம்பினுட சத்துதன்னால் செம்பையென்ற பூனாகங் கெந்திசத்து, மாலான கந்தியது சத்துமார்க்கம் வையகத்தி லாரெடுப் பார் வதிதந்தானே. உருஅ

அதிகமாய் கெந்தியது சத்துதன்னை வப்பனே வச்சிறமாங் குகை யில்வைத்து, கதிதமுள்ள மூசைதனி லடைத்துமைந்தா கவனமுடன் சில்லுட்டுச் சீலைசெய்து, பதிதமுள்ளரவி தனிலே காயவைத்து பளிங்கு பெற சரவிலையில் நடுமையத்தில், துதிதமுடன் கரிபோட்டு வூதும் போது துடியான துரித்தியது நாலுமாட்டே. உருகூ

மாட்டாநாற் சாமமுருக்கித்தீரு மன்னவனே சத்தாரி யெடுத்துப் பாரு, நீட்டடாமூசைதனை யுடைத்துப்பாரு நிலையான கெந்தியது சத் துமாச்சு, கூட்டடா யிப்படியே பத்துமுறைதிரு குணமான பாகமிது சத்துபாகம், தீட்டடா கேந்தியுட சத்துதன்னை திறமுடன்பீங்கானிற் பதனம்பண்ணே. உசo

நாகச்சத்து.

பண்ணவென்று லின்னமொரு பாகம்பாரு பாரினிலே நாதாக்கள் செய்ததில்லை, நண்ணமுடன் மானிடர்கள் பிழைக்க வென்று நயமுட னே காலாங்கிநாதர்பாதம், எண்ணமுடன் யான்வணங்கி பணிந்துபோ ற்றி யென்மகனே யுங்களுக்காய்ச் சொன்னேன்பாரு வண்ணமுள்ள நாகமது சேர்தானென்று வளமையுடன் தானெடுத்து செப்பக்கேளே.

செப்பவென்றால் நாகமது சேர்தானென்று சிறப்பான சூதமது சேர்தானென்று, ஒப்பமுடன்காரமது சேர்தான்பாதி ஓகோகோ பூனீர் தான் சேர்தான்பாதி, நெப்பமுடன் குழிக்கல்லி லொன்றாய்ப்போட்டு நேர்மையுடன் வாறுவகை செயநீர்தன்னால், தப்பிதங்கள்வாராமலரைப் பாய்மைந்தா தகமையுடன் றனரைப்பாய் சாமம்நாலே. உசஉ

நாலானசாமமது வரைக்கும்போது நாயகனே நாகமது வீடடங்கி மாலானமயினமது போலேயாகும் மகத்தானதாளகமுங் கூடச்சோத்து சூலான நாகமது கற்பத்துள்ளே சூதமென்ற ராசாவுங் கூடச்சேர்த்து காலான கதிர்மேகந் தன்னைப்போல கண்ணுக்குத்தோன்றிடுமே மயின மாமே. உசரு

ஆமேதான் மயினமதை தானெடுத்து வப்பனேவச்சிரமாங் குகை யில்வைத்து, தாமேதான் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து தகமையுடன்ரவிதனி

லே காயவைத்து, போமேதான் சரவுலையில் வைத்துவூது பொங்கமுடன் துருத்தியது ரெண்டேயாகும், நாமேதான் சொன்னபடி நாகச்சத்து ராசாக்கள் கண்டதில்லை களினந்தானே. உசச

களினமாஞ்சத்துதனை யெடுத்துப்பாரு நலமானநாகத்தின் சத்தேயாகும், பளினமுடன்சத்துதனை முன்போல்மைந்தா பாலகனே பின்னுமதைக் கல்வமிட்டு, துளிதமுடன் தாளகமுஞ் சூதம்சேர்த்து துகளறவேலூநீறுக் கூடச்சேர்த்து, மளினமுடன் வாறுவகை செயநீர்தன்னால் மாக்கமுடன் ருனரைப்பாய் மன்னுகேளே. உசரு

மன்னுநீ மயங்காதே யின்னுங்கேளு மதிப்புடனே தானரைப்பாய் நாலுசாமம், தென்னுநீ திறமுடனே மெழுகதாக்கித் தீரமுடன் வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, பொன்னுநீசீலையது வலுவாய்ச்செய்து பொங்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, என்னுநீ சொன்னபடி முன்போலப்பா யெழிலுடனே சரவுலையி லேத்திடாயே. உசசு

ஏத்தியேநடுமையம்தாணிறுத்தி யெழிலுடனே சரவுலையைவூதும்போது, சாத்திரத்திலுள்ளபடிதப்பாகாது தகைமையுடன் சத்ததுவும் யீயமாகும், கூத்தனுமே தானடுங்கும் வேதைமாற்கம் குவலயத்தில் ஓருவரால் கூறப்போமோ, நேத்தியுடன் சத்ததுவை யெடுத்துப்பாரு யென்னசொல்வேன் மக்களா யின்னுங்கேளே. உசஎ

கேளேதான்நாகமதுசத்துவாங்கி கெவனமுடன் முன்போலவறைப்பாய்நீயும், கோளேதான் வாராமல்குற்றம்நீங்கி கொற்றவனே நாகமது சத்துவாங்கி, பாளேதான் போகாமல் பின்னுங்கேளு பாகமுடன் முன் சொன்ன சரக்கையெல்லாம், தூளேதான் பொடிபண்ணி கல்வமிட்டு துப்புறவாய் செயநீரி லரைத்திடாயே. உசஅ

அறைத்துமேயாறுவகைசெயநீர்தன்னால் அப்பனேமயினம்போல் மெழுகதாக்கி, குறைத்துமே வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து கொற்றவனே சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து, திறைத்துமே ரவிதனிலே காயவைத்து தீறமுடன் வாலுகையா மேந்திரத்தில், முறைத்திடவே நடுமையந்தாணிருத்தி முசியாமல் கரியதனைக் கொட்டிடாயே. உசகூ

கொட்டியே சத்துதனை யூதும்போது குறிப்புடனே துருத்தியது ரெண்டதாகும், திட்டமுடன் நாற்சாம மூதித்தீரு திறமானகுகைதனையே யுடைத்துப்பாரு, வட்டமென்ற பில்லையதாம் வுருகிநிற்கும் வள்மான சத்ததுவுஞ் சொல்லப்போமோ, நட்டமில்லை நாகத்தின் சத்துதானும் நலமான தாரத்தீ னியமாமே. ௲ரு0

ஆமேதான் நாகமது ஈயமானால் அப்பனே கோடான கோடிவித்தை, நாமேதான் சொன்னபடி யிந்தமார்க்கம் நலமுடனே பத்துமுறை செய்யவேண்டும், தாமேதான் சத்தெடுத்துப் பதனம்பண்ணு சாங்கமுடன் பின்னமொரு கருமானங்கேள், வேமேதான் வங்கத்தின் சத்து சொல்வோம் விபரமுடன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்றே. ௨௫௧

வங்கச்சத்து.

பிழைக்கவே வங்கமதுசேர் தானொன்று பேரானசிங்கியது சேர்தானொன்று, வழக்கமுடன் மனோசிலையுஞ் சேர்தான்பாதி வாகுடனே தானுருக்கி கல்வமிட்டு, பழக்கமுடன் தேனதுவை விட்டுவாட்டி பளிங்குடனே வச்சிரமாங் குகையிலேந்தி, தழைத்திடவே சில்லிட்டு சீலைசெய்து தகைமையுடன் ரவிதனிலே காயவையே. ௨௫௨

காய்ந்தபின்புவச்சிரமாங் குகையைத்தானும் கனமுடனே சரவுலையில் வைத்துவூது, தீய்ந்திடவே குகையதுவு கழுகியேதான் திறமான வங்கமது வுருகிநிற்கும், பாய்ந்திடவே வங்கமது களங்குமாகும் பாரினிலே சித்தர்செய்யும் வேதையாச்சு, தோய்ந்திடவே வேதைமுகம் யாருங்காணார் தொல்லுலகில் கருவாளி காண்பான்பாரே. ௨௫௩

பார்க்கவேவங்கமதை யெடுத்துக்கொண்டு பரிவாககல்வமதில்பொடியாய்ச்செய்து, தீர்க்கமுடன் முப்பூவுங்காலதாக திறமுடனே தேன்விட்டு யரைத்தாயானால், மார்க்கமுடன் மெழுகதுவும் வெண்ணைபோலாம் மயங்காமல்வச்சிறமாங் குகையில்வைத்து, ஏர்க்கவேமேல்மூடிசீலைசெய்து யெழிலாகரவிதனிலே காயவையே. ௨௫௪

காயவேமூசைதனையெடுத்துக்கொண்டு கவனமுடன்சுண்ணாம்புச்சீலைபின்னும், தோயவேயேழுசீலை பின்னுஞ்செய்து தோராமல்ரவிதனிலேகாயவைத்து, நேயமுடன் சரவுலையில் வைத்துவூது நேர்மையுடன் சத்ததுவும் மணியாய்ப்போகும், உபாயமுடன்மூசைதனை யுடைத்துப்பாரு வுத்தமனேவெள்ளியென்ற மணிபோலாமே. ௨௫௫

ஆமென்றமணியெடுத்து சொல்லக்கேளு வப்பனேசூதமதுநேரேயாகும், காமென்ற பாஷாணம்நேரேயாகும் கருவாகயிரண்டையுந்தான் வரைத்துமல்லோ, நாமென்றவங்கத்துக்கங்கிபூட்டி நாயகனேசுண்ணாம்புச்சீலைசெய்து, தாமென்றரவிதனிலே காயவைத்து சட்டமுடன்குழல்தனிலேவுருக்கிடாயே. ௨௫௬

உருக்கியே மூசைதனை யுடைத்துப்பாரு வுத்தமனே களங்கமது யென்னசொல்வேன், நருக்கியே பின்னுமதை மூசையிட்டு நயமுடனே வுருக்கிப்பார்களங்குமாகும் பெருக்கியேகளங்கெடுத் துப்பின்னுங்கேளு பேரானமூசைதனையுருக்கப்பாரு, செருக்கமுடன்களங்கதுவு மென்ன சொல்வேன் சிறப்பானபோகரது யாகந்தானே. உருஎ

தாம்பரச்சத்து.

பாகமாமின்னமொருகருமானங்கேள் பாலகனேமாணாக்கன் பிழைக்கவென்று, யூகமாம்தாம்பரத்தின்சத்துசொல்வேன் யுரப்பனமாமதின் சுத்தி பின்னுங்கேளு, நாகமென்றசில்விஷத்தைநீக்குதற்கு நலமாகப்பூநீரில்சுத்திசெய்து, சாகமுடன்தாம்பரத்தைசுத்திசெய்ய சார்பானமுறையோடு கதைசொல்வேனே. உருஅ

சொல்லவென்றால் தாம்பரமாங் கொடியகாலன் தொல்லுலகிலூரலதுபோவதற்கு, வெல்லுகின்ற பூநீரு சேர்தானென்று வினைதமுள்ள செம்பதுவுஞ்சேர்தான்ரெண்டு,கொல்லுகின்றவீரமதுசேர்தான்காலாம் குணமானசீனமிது சேர்தான்காலாம், புல்லுகின்றகருங்குன்றி சேர்தான் காலாம் புகழானசிற்றண்டஞ்சேர்தான்காலே. உருகூ

காலானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி காட்சிபெறநல்லமதிலிட்டு மைந்தா, பாலானசெயநீராம்சாரநீராம் பக்குவமாய் தானரைப்பாய் சரக்கையெல்லாம் மேலானசெய நீராம்சாமம்நாலு மேன்மையுடன்தானரைப்பாய்மைந்தாகேளு, கோலானமாத்திரைப்போல் செய்துகொண்டு கொற்றவனேநிம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டே. உகூ0

ஆட்டவென்றால்விதிசொல்வேன்மதியாய்க்கேளு வப்பனேசுத்தித்ததாம்பரத்தை, நீட்டமுடன்மருந்தையெல்லாம்தாம்பரத்தில்நீதியுடன் கீழ்மேலும்பூசிப்போடு, வாட்டமுடன்ரவிதனிலேகாய்ந்தபின்பு வகையுடனே வோட்டிலிட்டுசீலைசெய்து, தேட்டமுடன் கோழியென்ற புடத்தைப்போடு தெளிவாகபுடமாறி யெடுத்துப்பாரே. உகூக

பார்க்கையிலே செம்பதுவும் பொருமிக்காட்டும் பதமதுதான் சரியாச்சுதாம்பரங்கள், தீர்க்கமுடன்பனைதனிலே யடித்தபோது திறமுடனேசெம்புக்குவதந்தான்போகும், மூர்க்கமென்றவூரலதுபற்றுப்போச்சு முழுமக்கள்தா மறியார்செம்புவூரல், சேர்க்கையிலே யிந்தமுறை பத்துபாகம் செவ்வையுடன்புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரே. உகூஉ

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் யெளிதமாஞ்செம்பதுவும் யேத்தமேத்த, அடுத்துநின்றபேர்களுக்குமிந்தபாகம் அறியா

மற்செய்பவனேபுத்தியுள்ளான் தொடுத்தகுறிதன் முறைபோல்செய்யு மாசான் தோற்றமல்கண்ணுக்குச் செய்வான்பாரு, கெடுத்துமேமுறை போலச்செய்துகாட்டி கெவனமுடன்வுட்கருவைக்காட்டான்தானே. ()

தானனதாம்பரத்தையெடுத்துக்கொண்டு தண்மையுடன்குருசொன்னநேர்ப்பாகந்தான், கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர்குருசொன்னவாக்கதுபோல்தாம்பரத்தை, மானனதாம்பரத்தைச் சேர்ந்தான்கொண்டு மாட்டடா வச்சிரமாங் குகையிற்றனும், வேனன செம்புநின்றருகும்போது விருப்பமுடனதிற்போட சரக்குகேளே. ௨௬௪

சரக்கென்றல்வீரமதுவெள்ளையாகும் தாக்கானபாஷாணம்கெவுரியாகும், திரக்கமுடன்காரமதுபூரமாகும் திகழானசூதமதுசரிநேராகும், உரக்கமுடன்சரக்கெல்லாஞ்சரியாய்த்தூக்கி வுத்தமனேகல்வமதில்பொடியாய்ச்செய்து, இரக்கமுடன்தாம்பரத்துக்கிவைசேர்பாதி யெழிலுடனேகிராசமது நினைவாய்ப்போடே. ௨௬௫

போடவேசெம்புருக்கிக்கிராசமீவாய் பொங்கமுடன்லகுவதாய்த்தாக்கிக்கொண்டு, நீடவே செம்புதனை யாறிப்பின்பு நினைவாகமூசைதனையுடைத்துப்பாரு, கூடவேசெம்பதுவுங்களங்கமாகும்குணமானவூரலதுயற்றுப்போச்சு, வாடவேதிரியாதே மைந்தாகேளு வகுப்புடனேயிப்பாகஞ்செய்துபாரே. ௨௬௬

பார்க்கையிலேசெம்பதுவுங்களங்கமாகி பரிசுத்தகளங்கமதுயென்னசொல்வேன், தீர்க்கமுடன்களங்கதனையெடுத்துக்கொண்டுதீரமுடன் கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, ஏர்க்கவே பொடிசெய்து மைபோலாக்கி யெழிலானதேனதனில்வறைந்துமேதான், தீர்க்கமுடன்மூசைதனிலடைத்து மைந்தா சிறப்புடனேசீலைசெய்து ரவியில்தாக்கே. ௨௬௭

தாக்கவேமூசையது காய்ந்தபின்புதகமையுடன் சரவுலையில்வைத்துவூது, நோக்கமுடன்செம்பதுவும் வூறலற்று நொடிக்குள்ளே களங்கமென்றபேருமாச்சு, தூக்கவேசெம்பென்ற களங்குதானும் துரையானவேதைமுகம் தன்னிற்றேன்றும், வாக்கது தான்தப்பாதுபோகர்தாமும் வரமுடனேபாடிவைத்த வண்மையாமே. ௨௬௮

காயகற்ப செந்தூர சத்துவகை.

வண்மையாம் சத்தெல்லாஞ்சமனதாக வளமுடனே தானுறக்கியெடுத்துக்கோண்டு, தண்மையுடன் தங்கமதுநாலுக்கொன்று தாக்கவேகளங்குடனே தங்கஞ்சேர்ந்து, திண்மையாம் களங்கதுவும் ஒளியுவீசும் தீர்

க்கமுடன் களங்குக்குயெட்டிலொன்று, உண்மையாம்கெந்தியதுகூட்டி யேதான் உத்தமனேதானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௨௬௯

பொற்றலை கையாந்தகரை.

நாலானசாமமதுவரைக்கும்போது நலமானசூதமதையெட்டிலொன்று, வேலானபொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி விருப்பமுடன் பில்லையது யதுலேசாய்தட்டி, மாலானரவிதனிலே காயப்போடு மார்க்கமுடன்வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, தாலானகெஜபுடத்தில் போட்டாயானால் தளிர்ச்சியுடன் வெந்ததுவும் கறுப்புமாமே. ௨௭0

கறுப்பானசெந்தூரந்தனையெடுத்து கருவாக்கையாளின் சாற்றினாலே, உறுப்பாகதானரைப்பாய்நாலுசாமம் வுத்தமனேமுன்போலபில்லை தட்டி, தெறுப்பானபில்லையதுகாய்ந்தபின்பு தேற்றமுடன்வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, குறுப்பானகெஜபுடத்தில் போட்டாயானால் கொற்றவனே செந்தூரமாகுந்தானே. ௨௭௧

தானானசெந்தூரஞ்சிவப்பதற்கு தண்மையுள்ளபுடமதுவு மைம்பதாகும், கோனான யெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்ன படியாக புடமேபோடு, மானானபுடமது மன்பதானால் மசுத்தானசெந்தூரஞ் சிவப்புமெத்த, தேனானசெந்தூரந் தனையெடுத்து செப்புகிறேன் பின்னுமொரு பாகங்கேளே. ௨௭௨

பொடுதலைமூலி.

பாகம்போம் யெண்ணாதே கெந்திதாரம் பகருமந்தசெந்தூரம் நாலுக்கொன்று, வேகமுடன்சரக்கதனை யொன்றாய்ச்சேர்த்து விருப்பமுடன்சூதமதுயெட்டிலொன்று, சாகமுடன்சரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்த்து சட்டமுடன்தானரைப்பாய் நாலுசாமம், நேசமுடன் பொடுதலையின்சாற்றினாலே நேர்ப்பாகதானரைத்து பில்லைதட்டே. ௨௭௩

தட்டியேரவிதனிலே காயவைத்து தகமையுடன் வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, சட்டமுடன்கெஜபுடமாய்போட்டாயானால் சார்பானசெந்தூரஞ் சிவப்புகாணும், நட்டமில்லா புடமதுவு மைம்பதாகும் நயமுடனேபாகமது தவறிடாமல், இட்டமுடன் புடம்போடச் செந்தூரிக்கும் யெழிலானசெந்தூரஞ் சொல்லொணாதே. ௨௭௪

சொல்லவென்றால்நாவில்லைப்பாவுமில்லை சுந்தரனேசித்தர்செய்யும் வேதையாச்சு, வெல்லவே செந்தூர மார்க்கந்தனை விருப்பமுடன் காரமதுகொள்வதற்கு, புல்லவே பின்னுமொரு பாகங்கேளு புகழானசெந்

தூரஞ்சிவப்புகாண, கொல்லவேவிலாரியின் தயிலத்தாலேகொற்றவனே தானறைப்பாய் சாமமெட்டே. ௨௭௫

விலாரிமூலி.

எட்டான்சாமமதுவறைத்தபோது மெழிலானசெந்தூரம்மெழுகு போலாம், திட்டமுடன் தானறைத்துபில்லைதட்டி தீர்க்கமுடன்ரவிதனிலேகாயப்போடு, சூட்டமதுபில்லையதாய் தட்டியேதான் குறிப்புடனே சீலைசெய்யவகையைக்கேளு, வட்டமென்னவோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து வளமைபெறகெஜபுடமாம் போட்டுத்தீரே. ௨௭௬

தீரவென்றால் புடமாரியெடுத்துப்பாரு திடலான செந்தூரஞ்சொல்லப்போமோ, சாரவேசெந்தூரந் தனையெடுத்து சாங்கமுடன் விராலிவிடதயிலத்தாலே, பாரமுடன் தானறைப்பாய் நாலுசாமம் பதராமல் மெழுகதுபோ லாகவேதான், நேரமுடன்பில்லையது லகுவாய்த்தட்டி நேர்ப்புடனேரவிதனிலே காயப்போடே. ௨௭௭

போடவே வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து பொங்கமுடன் கெசபுடமாம்போட்டுத்திரு, நீடவேயிப்படியே ஐந்துபத்துநினைவாகப்புடம்போடச்செந்தூரிக்கும், தேடவே செந்தூரம் மெடுத்துப்பாரு தேசிகனே காரமதுகூரொண்ணாது, பாடவேயின்னம்வெகுமூலிசொல்வேன்பாலகனேநீயறிவாய்ப் பண்பாய்த்தானே. ௨௭௮

வல்லாரைமூலிகை.

பண்பானமூலிகைதான் சொல்லக்கேளு பாரினிலே மெத்தவுண்டு காயகற்பம், திண்பானமூலிவல்லாரைகற்பம் திறமானமூலியதுசார்பிழிந்து; நண்பானசெந்தூரங் கல்வமிட்டு நயம்பெறவேமூலியிட சாற்றாலாட்டி, வண்பாகநாற்சாம மறைத்தபோது வளமாகமெழுகதுபோ லாகும் பாரே. ௨௭௯

பாரேதான்மெழுகதனைபில்லைதட்டி பாகமுடன்ரவிதனிலே காயப்போடு, சீரேதான்வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து சிறப்பானகெஜபுடந்தான்போட்டுத்திரு, நேரேதான் செந்தூரங்காரமேறி நெறியானகாயகற்பகுருவுமாச்சு, தீரேதான்பின்னுமிந்தசெந்தூரத்தை தீர்க்கமுடன்புடம் போட வகையைத்தேடே. ௨௮௦

தேடயிலேசெந்தூரமைம்பதாகும் தேற்றமுடன்புடமதுவுமதிகங்கொண்டால், கூடயிலேசெந்தூரங்காரமேரி குறிப்புடனேகாயாதிக்குறியாச்சு, நீடயிலே யிப்படியே தீர்க்கசயானால் நீணிலத்தில் நீயுமொரு

சித்தனுவாய், பாடயிலே யொருவருந்தான் சொல்லவில்லே பாரினிலே யின்னூல்போ லொருனூலுண்டோ. உஅக

புளிபாரைமூலி

உண்டேதான் வையகத்தில் பலநூலுண்டு வுத்தமனே சாஸதிரங் கள்கோடியுண்டு, கண்டேனே நானும்வெகு நூல்கள் தன்னே கவடமற்ற நூலிதுதான் மெய்நூலாகும், திண்டானவேதமுனி நூல்கள்சொன்னர் திகழுடனேகாசினியி லனேகமுண்டு, கொண்டானகொண்டபடி விஞே தஞ்சொன்னர் குவலயத்திலின்னூல்போலில்லேதாமே. உஅஉ

தானனசெந்தூரஞ்சாற்றக்கேளு தகமையுடன்புளியாரைச்சாற்றி ஞலே, பானனசெந்தூர மறைத்துமேதான் பதமுடனே பில்லேதட்டிக் காயவைத்து, வேனனவோட்டிலிட்டுச்சிலேசெய்து விருப்பமுடன்கெஜ புடத்தில்போட்டையானல், கோனனகுருநாதர் சொன்னவாக்கு குவல யத்தில்பொய்யாது மெய்யாம்பாரே. உஅங

பாரேதான் செந்தூரங்காரமேறி பாகமுடன் காயாதிகற்பமாகும், வேரேதான்வைத்துபத்து புடமேபோடு நெறியான புடமதுவுந் தப்பா வண்ணம், கூரேதான் சொன்னபடி செந்தூரிக்கும் கூர்பானகாரமது சொல்லப்போமோ, வேரேதானின்னமொரு மார்க்கம் சொல்வோம் வே தாந்தத்தாயினது வருள்தான்காணே. உஅச

பொன்னுவரை மூலி.

காணவென்று லின்னமொரு மாற்கம்பாரு கருவான செந்தூரப் போக்குசொல்வேன், தோணவே செந்தூரந் தனேயெடுத்து துறையுட னேகல்வமதிலிட்டுமைந்தா, பூணவேபூநீரு முப்புச்சுண்ணம் புசமாகத் தான்போட்டு யெட்டிலொன்று, வேணவே பொன்னிறு வாரையாலே விருப்பமுடன் தானறைப்பாய் சாமம்நாலே. உஅரு

நாலானசாமமது வறைத்தபோது நயமுடனே வெண்ணேயதுபோ லேயாகும், பாலகனேவெண்ணேயதுயிதற்கொவ்வாது பாலகனேசித்தர் முகம்வேதையாச்சு, சேலானவனமூலி தன்னேயப்பா செம்மையுடன் தான்கூட்டி யறைத்தபோது, மாலான சத்தெல்லாம் மடிந்துமேதான் மகத்தானசெந்தூர முடியலாச்சே. உஅசா

ஆச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு வப்பனேபில்லேயது தட்டியே தான், காச்சலென்றரவிதனிலே காயப்போடு கருவான வோட்டிலிட்டுச் சீலேசெய்து, பாச்சலுடன்கெசபுடமாம் போட்டுதீரு பாலகனே யாறிய

பின் னெடுத்துப்பாரு, மூச்சடங்கிப்புடமதுதான்வெந்துதானுல் மோச மில்லைவாராதன்றே.　　　　உ௮எ

வாராதுதோஷமது நேரோதல்லோ வருப்பானசெந்தூர முறுதிகா ணும், நேரானசெந்தூரந் தனையெடுத்து நேர்மையுடன் கல்வமதிலிட்டு பின்னும், சேரானபொன்னினுவாரைமூலிசேரவேதான்விட்டுவறைத்து மேதான் நீரானமைபோலறைத்துமல்லோ நிஷ்களமாய்ப்பில்லையது தட் டிப்போடே.　　　　உ௮௮

போடவேரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன் வோட்டிலிட் டுச் சீலைசெய்து, நீடவே கெசபுடமாய் போட்டைபானுல் நீரானசெந் தூர மென்னசொல்வேன், கூடவேயிப்படியாய் ஐந்துபத்து கொற்றவ னேபுடமதுதான்தீர்ந்தாயானுல், நாடவேசெந்தூர மென்னசொல்வேன் நாதாக்கள் கைமறைப்பு கண்டபோரே.　　　　உ௮௯

பாரேதான்சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் பாருலகில் செய்வதுதான் வதீதமார்க்கம், நேர்மையுடன் பலநூலுங் கண்டாராய்ந்து சீரேதான் வனேகவித காயகற்பம் சிறப்புடனே தான்முடித்தார் லக்கோயில்லை, வேரேதான் வநேகநூல் யானுங்கண்டேன் வுற்பனத்தை யுளவறிந்து சொல்லார்தாமே.　　　　உ௯௰

தாமானகருவெல்லாமறைத்துப்போட்டார் தகமையுடன்திருமூல வர்க்கத்தார்கள், நாமேதான்சொன்னபடி நூலாராய்ந்து நாட்டினுள்ள வளப்பமெலாங் கண்டார்பாதி, தேமேதான்காயாதி கற்பசாங்கம் தெளி வாகச் சொன்னவர்க ளொருவரில்லை, பூமானுங் காலாங்கி நாதர்தாமும் புதமுடனே பாடிவைத்தார் கோடியாமே.　　　　உ௯க

கோடியாஞ்சித்தர்களிலொருவருண்டு கூறினர்பலபலவாய்கண்டா ராய்ந்து, தேடியேமானிடர்கள்பிழைக்கவென்று தெளிவாகப்பாடிவைத் தார்சித்தர்தாமும், பாடியதோர் நூலெல்லாம் பழுகாராய்ந்துபாரினிலே பலபலவாம் பேதஞ்சொன்னர், நாடியே போகரிஷி அடியேன்முனும் நயம்பெறவே யுலகமதில் நவின்றின்டேனே.　　　　உ௯உ

நவின்றிட்டேனின்னமொரு கருமானங்கேள் நாட்டினுள்ளமாணு க்கன்பிழைக்கவென்று, தவின்றிட்ட சாத்திரத்தின் யுத்தாயுத்தம் தன் மைபெற வெகுசுளுவா யாராய்ந்தேதான், புவின்றிட்டேன் பொன்னி னுமத்தைதன்னுல் கருவாகதானறைப்பாய் சாமமெட்டே.　　　　உ௯௩

பொன்னூமத்தைமூலி

எட்டான சாமமது செந்தூரத்தை யெழிலாகத் தானரைப்பாய் மைந்தாகேளும், திட்டமுடன்மைபோலே தானரைத்து தீர்க்கமுடன்பில் லையது லகுவாய்த்தட்டி, சட்டமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து சாங்க முடன் ஒட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து வட்டமென்ற குழிதனிலே யெருவடு க்கிவாகுடனே புடமதுவும் போடுபோடே. உகூச

போட்டவுடன் தீயாறி யெடுத்துப்பாரு பொலிவான செந்தூரம் என்னசொல்வேன், நீட்டமுடன்செந்தூரங்காரமேறிநீனிலத்தில் காயா திகற்பமாச்சு, வாட்டமுடன் செந்தூரமிந்தபாகம் வண்மையுடன்வைத் துபத்து புடந்தான்போடு, தாட்டிகமாய் செந்தூர மருணன்போலாம் தாரணியிலொருவருந்தான் செய்யார்தானே. உகூரு

தானானசெந்தூர மதீதவித்தை தாரணியிலொருவருந்தான் செய் ததில்லை, கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் தம்பதியி லடியேன்சென்று, வேனானசாத்திரத்தி னுளவுபார்த்து வேகமுடன் சீனபதிசென்றுயானும், பானானகுளிகைதனை பூண்டுகொண்டு பறந்திட் டேன் சீனபதி தேசங்காணே. உகூசு

காணவேசீனபதிசென்றேன்யானும் கமலமுனிசீர்பாதங்கண்டுபோ ற்றி, வேணவுபசாரமது மிகவுஞ்செய்து வெற்றியுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, பாணமதுபோலெழும்பி வடியேன்றானும் பக்கலென்ற சமாதியது நின்றேன்யானும், நாணவேதலைகுனிந்து நின்றபோது நாத ராங்கமலமுனி விடைசொன்னாரே. உகூஎ

விடைபொன்றுசொல்லுகையி லடியேன்றானும்விருப்பமுடன்வுத் தாரஞ்சொல்லலுற்றேன், தடையில்லாவாக்கதுவுங் கமலர்தாமும் தாட் சியுட னெனந்தனுக்குவுரைத்ததாலே, மடைபோன்ற செந்தூரகாயகற்ப மகதேவர் மகிட்சியுடன்செய்யலுற்றார், அடையூறுவாராமல் யெந்தனு க்கு யெழிலானவாக்கதுவுங் கொடுவென்றேனே. உகூஅ

கொடுவென்றகேட்கையிலே சித்துதாமும் கொப்பெனவேயெந்த னுக்குச் சாபந்தீர்ந்து, படுமுன்னே சரக்கெல்லாங் கட்டிப்போக பாரி னிலே காயாதிகற்பந்தானும், தொடுகுறிபோ லெந்தனுக்கு வுளவுஞ் சொல்லி, தோஷமதுபோவதற்கு முறையுஞ்சொல்லி, விடுவகனும்பிணி நீக்கக்காயகற்பம் விருப்பமுடன்வாக்களித்தார் முறையுந்தானே. உகூகூ

தானனகமலமுனிநாதர்தாமும் தகமையுடனெந்தனுக்கு வாக்களித்தார், கோனன காலாங்கிநாதர்பாதம் கும்பிட்டுவடியேனுந் தாள்பணிந்து, தேனனசாத்திரத்தைக்கண்டாராய்ந்து திரட்டிவைத்தேன் போகரேழாயிரந்தான், பானனகாலாங்கிதனைநினைந்து பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே. ௩௦௦

செந்தூரப்பெருமை ரோகநிதானம்.

தானேதான் செந்தூரப்பெருமைதன்னை சாத்துகிறேன் மாணுக்கன்பிழைக்கவென்று, மானேகேள் வனுபான மினமறிந்து மயங்காமல் மானிடர்கள்கொள்வதற்கு, தேனேதான் பசும்வெண்ணை நெய்யுமாகும் தேற்றமுடன் பாலாகுஞ்சூரணந்தான், ஊனனலேகியங்கள்கிரதமாகும் வுத்தமனேயிஞ்சிரசம் மூலைப்பாலாமே. ௩௦௧

ஆமேதான்சக்கரையுமெழுகுமாகும் அப்பனேயிந்தவித வனுபானங்கள், நாமேதான் சொன்னபடி சிகிச்சைசெய்தால் நாடாதுதேகம்வனுபிணிகள்போகும், போமேதான் பொல்லாத நோய்கள்போகும் பொலிவானரோகத்தின் மார்க்கஞ் சொல்வேன், வேமேதான் பிணிக்குறிப்புவுளவுசொல்வேன் வேகமுடன் காயாதிகற்பங்கேளே. ௩௦௨

தீரும் வியாதி.

கேளேதான் வாயுவென்ற தெண்பதும்போம் கெடியானபித்தமது நாற்பதும்போம், நாளேதான்கிரந்திபதினெட்டும்போகும் நாடாது ஜன்னிபதின்மூன்றும்போகும், பாளேதான் பாண்டுவகையாறுந்தீரும் பாலகனே மூலமிருபதும்போகும், வீளேதான் அதிசாரரோகம்போகும் வீரானகிராணியென்றதாறும்போமே. ௩௦௩

ஆரானவாதமென்றரோகம்போகும் அப்பனே சிலேத்தமது தொண்ணூற்றாறும், காரான கொடியரோகம் பதினெட்டும்போம் கருவானகாசமென்றரோகமெட்டும், வேறானவுளமாந்தை ரோகம்போகும் விகுப்பமுடன் பிரமியங்களனைத்தும்போகும், கூறானமேகமென்ற விருபத்தொன்றும் கொற்றவனேசடலம்விட்டு யேகும்பாரே. ௩௦௪

பாரேதான்குட்டமது பதினெட்டும்போம் பாங்கான சோகையென்ற ரோகம்போகும், நேரேதான் மகோதரங்களெட்டும்போகும் நெடிதான விஷபாகமாறும்போகும், சேரேதான் சூலைபதினெட்டும்போகும் செழிப்பானகுன்மமென்ற தெட்டும்போகும், நேரேதான் பெரும்பாடுரோகம்போகும் மேலானகல்லடைப்பு வாரும்போமே. ௩௦௫

போமேதான் விப்புரிதி ரோகம்போகும் பொலிவானகரப்பன் பதி னெட்டும்போகும், வேமேதான் பவுத்திரங்களனைத்தும்போகும் விருப்பமுடன் நேத்திரநோய்தொண் ணூற்றாறும், நாமேதான்சொன்னபடி வதிரோகங்கள் நாட்டிலுள்ள வதிசூரியெல்லாம்போகும், தாமேதான் பிரிசங்களெட்டும்போகும், தாக்கான சிரசிரோ யனைத்தும்போமே. ()

சிரமானநோயுடனே யின்னஞ்சொல்வோம் சீரான தாகமென்ற ரோகம்போகும், வரமானவிக்கல்வலிரோகம்போகும் வகையான சுவாசமென்ற ரோகம்நீங்கும், உரமான வாந்தியென்ற ரோகம்போகும் வுத்தமனே மார்புநோய்தனைவிட்டேங்கும், பரமானகம்மலென்ற ரோகம் போகும் பார்த்திபனே சகலவிஷ ரோகம்போமே. ௬௦எ

போமென்றுவிடுகாதே யின்னஞ் சொல்வோம் பொலிவான வாண் குறியின் ரோகம்போகும், தாமெனவே பெண்குறியின் ரோகம்போகும் தாக்கான மருந்துவகை வீரும்போகும், நாமெனவே மலட்டுவலிரோகம் போகும் நாடாது கசரோகமெல்லாம்நீங்கும், வேமெனவே காயாதிகற்ப மார்க்கம் விருப்பமுடன்செய்கின்ற வீரந்தானே. ௬௦அ

வீரமாஞ் சிலவிஷங்களற்றுப்போகும் வேகமென்ற பிளவையென் னுங்கட்டிப்போகும் சாரமாம்ரத்தவிஷமற்றுப்போகும் சதாகாலம்மேலி ளைப்பு தேர்ந்துபோகும், தூரமாங்காதவழிநடக்கலாகும் நடந்தாலும் வாசியது கீழ்நோக்கும், பாரமாந்தேகமது கற்றாணுகும் பாரினிலே வெகுகால மிருக்கலாமே. ௬௦கூ

இருக்கலாங் கோடியுககற்பகாலம் யிருந்தாலும் நரைதிரையும் ஒன்றுமில்லை, சுருக்கமுடன் மேனியது தளர்ந்திடாது தளர்ந்தாலும் நரம்புக்குவலுவுமுண்டு, பெருக்கமுடன்காயாதிகற்பகாலம் பேருலகில் நீயுமொருசித்தனுவாய், உருக்கமுடன்செந்தூரங்கொண்டபேர்க்கு வுலகத்தில் வயதுகணக்கில்லைதானே ௬௧௰

கணக்கில்லை காலன்வந்தணுகமாட்டான் காசினியில் வெகுகாலம் மிருக்கலாகும், பிணமாகிமூச்சடங்கியிருந்திட்டாலும் பேருலகிலுன்னை யொருசித்தனென்பார், க்ஷணநேரம்வாசியைநீ நடத்திட்டாலும் சதா சிவன்தான் நீயென்றுசொல்லுவார்கள், மணமுடனேபூமிதனில் வாழலாகும் மண்ணுலகில் வேந்தரெல்லாம் நடுங்குவாரே. ௬௧௧

நடுங்குவார்வுனைக்கண்ட சீஷவர்க்கம் நாடோறும் வுந்தனுக்குப் பணியேசெய்து, ஒடுங்கியேயுந்தனிடபக்கஞ்சென்று வுபசாரவார்த்தைகளுமதிதம்பேசி, கொடுந்தவசியானதொருயுந்தனுக்கு கோபமது வாரா

மல் முனனேநின்று, படுந்துயரமிகவாகி மனதிலெண்ணி பட்சமுடன் சதாசித்தஞ்சேவிப்பாரே. ருகஉ

சேவிப்பார் தவநிலையிலொடுங்கிநின்று சேர்வையுடன்காட்சிதனைக் காணவென்று, கோவிப்புவாராமல்குருவைத்தானும் கொற்றவனுமென்னுளும்பணிந்துநின்று தாவிப்பாம் சோடசோபசாரத்தோடு தண்மையுட னேவலுக்குமுதலாய்நின்று, சாவிப்புவாராமல் புனிதவானாய் சதகோடிகாலம்வரைபணிசெய்வாரே. ருகங

பணியானநீயுமொருசித்தனைப்போல் பாலகனே யென்னுளுமிருப்பதற்கு, அணியானசிவயோகந்தன்னிற்சென்று ஆத்தாளை சதாசித்தம் பூசித்தேதான், துணிவோடு சமாதிநிலைநின்றுகொண்டு துப்புறவாய் மேல்மூச்சுதனையடக்கி, மணியானபூரகத்தைமேலேநோக்கி மார்க்கமுடன் வனுகதத்தைப்பூட்டிப்பாரே. ருகச

பூட்டிமிகப்பார்க்கையிலே பொலிவுதோன்றும் பொங்கமுடன் கழுத்திதனைமேலிறத்தி, ஆட்டுமந்தைதனிவோணுய்ப்புகுந்தாப்போல வப்பனே யஷ்டாங்கந் தன்னிற்சென்று கூட்டுமுறைவகையறிந்து சிவயோகிதானும் குணமுடனேயங்கசித்திபெற்றுக்கொண்டு, பாட்டுநயமறிந்துமல்லோபாரின்மீது பாரமுடன் தவசிருத்தல் மெத்தநன்றே ருகரு

நன்றானயோகமதையறியவேண்டும் நாயகனேயென்னுளும் பூசைவேண்டும், குன்றானமாய்கைதனையறுக்கவேண்டும் கொடிதான பொருளாசை நீக்கவேண்டும், பன்றானசாத்திரத்தைப் பலவும்பார்த்து பாரினிலே கோளாறுயறியவேண்டும், சென்றாலும்ராசரிடஞ் செல்லவேண்டும் செயலானபாக்கியத்தை நீக்கனன்றே. ருகசு

நீக்கவே பொருளாசை யவர்க்குச்சொல்லி நிதியெலாந்தானமிக்க மதியுஞ்சொல்லி, போக்கவேகர்மானுபவத்தைநீக்கிபொங்கமுடன்யென்னுளும் ஞானமோதி, வாக்கதுவும்பிசகாமல் வறியோருக்கு வண்மையுடன் தானமது செய்யச்சொல்லி நோக்கமுட னவரவர்க்குத்தக்கபாகம் நுண்மையுடன்கொடுப்பதுவே தருமமாமே. ருகஎ

காயாதிகற்பமுண்டவர்கள் அஷ்டசித்திபெற.

தருமமாங் காயாதிகற்பமுண்டோர் சதாகாலஞ்சாயுச்சியம்பெறுவதாகும், கருமமாம்வஷ்டானபீடைதானும் காசினியில் வெறுப்பதுவே யோகமார்க்கம், கருமமுடன்காயமதுபூமிதன்னில் சட்டமுடனிருந்தாலுங்கரிப்பேறாது, மருமமுடன் சித்தாதிசித்தரெல்லாம் மானிலத்தில் யிப்படியே வழங்கினரே. ருகஅ

வழக்கமுடன் தானிருந்தார்சித்தாசித்து வையகத்தில் காயாதிகற்பமுண்டு, பழக்கமதுமிகவாகி பாரினிற்குள் பதிங்கிருந்தார் வெகுகோடி காலந்தானும் முழக்கமுடன் ஆண்டுக்கோர்கோஷ்டிகாட்டும், மூதுலகில் கண்டவர்கள் பிரமிப்பார்கள், பழக்கமுடன் சீஷவர்க்கம் யிதுவேபாகந் தாரணியில்வெகுசித்து ஆடினரே. ருகசூ

சீஷர்கள் ஆசானுக்கு அஞ்சலிசெய்தது.

ஆடினார்சித்தர்முனிரிஷியைப்போல அவனிதனில்கோடிமனு தவசியோர்கள், தேடியே சமாதியிடநிலையைக்கண்டு தேற்றமுடன் பெரியோரையடுத்துமேதான், கூடியேகும்பல்கும்பலாய்ச்சேர்ந்து குருவான தவநிலையைக்காணவென்று நாடியே சொரூபமென்றநிலையைக்காண நலமுடனேகாத்திருந்தா ரநேகம்பேரே. ருஉ0

பேரானவழிதனிலேவதிதம்பூண்டு பேருலகில்நீயுமொருசித்தனைப் போல், தூரானகெட்டவழிசெல்லாமற்றான் துரைராஜ சுந்தரன்போலிருந்துகொண்டு, வாரானசாத்திரத்தின்வண்மைபார்த்து வண்மையுடன் வாதமதையறிந்துகொண்டு, தோரானயோகமதை நிலைநிறுத்தி தேற்றமுடன்யோகநிலைக்கிடமுந்தேடே. ருஉக

தேடையிலே விட்டகுறை நேர்ந்துதானால் தெளிவுடனேயுந்தனுக்கு லபிக்கும்பாரு, கூடயிலேவாசான் தான்னில்லாவிட்டால் கொற்றவனேகாயாதிகற்பம்போதும், பாடையிலேசென்றாலுந்திரேகம்போமோ பாரினிலேதெரியாமலிருந்தோர்கோடி, நீடையிலே காயாதி செந்தூரந் தான் நிலைத்துதடாதேகமது கற்றாணுச்சே. ருஉஉ

கற்றாணும்பொற்றாணுங்கருங்கல்லாகும் காசினியில்காயாதி கற்பமாச்சு, நற்றாணுங்காயாதிசெந்தூரந்தான் நாயகனே முக்கோடி தவஞ்செய்தாலும், சற்குணனும்வீராதிவீரன்போலும் பாரினிலே சதகோடி சூரியன்போல், துற்குணங்கள் தானகன்று சித்தனுவாய் துரைராஜசிவயோகி நீயாவாயே. ருஉரு

ஆகையிலே செந்தூர முண்டபேர்க்கு அவனிதனில் நரையில்லை திரையுமில்லை, சாகையிலேசேத்துமங்களணுகிடாதே செத்தாலும்ஆவியதுவெளிபோகாது, போகையிலேதவஞ்செயினும் சிரசுக்குள்ளே பொங்கமுடன்தான்வசித்துக் கற்பகாலம், வேகையிலே தீயதனில் வெந்திட்டாலும் வெகுசுறுக்காய் தேகமது துள்ளும்பாரே. ருஉச

பாரேதான் தேகமதுதுள்ளும்போது பாரினிலேஜெகஜாலவித்தையென்பார், நேரேதான் சவமுகத்தில்நிற்கும்போது நெறுப்பானதணல

துவுமவிந்துபோகும், கூரான மானிடர்கள் சொல்வதென்றால் குவலயத்தே ஜெகஜாலவித்தையென்பார், தூரேதான்மசானமதி லிருந்துகொண்டு துப்புறவாய் சவமதனை பழிசொல்வாரே. ௩௨௫

பழியானசெந்தூரங் காயகற்பம் பாருலகிலுண்டவர்க்குக் காயம் போகா, வழியான செந்தூரம் யார்தான்செய்வார் வண்மையுள்ள சிவ யோகிதானே செய்வான், மொழிவானகருவாளி யானமாந்தர் மோசமின்றி காசுதனை செலவுசெய்து, கழியானசெந்தூரப் போக்குதன்னை கனமுடனே செய்பவனே புனிதனாமே. ௩௨௬

புனிதனும் யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு புகழானசெந்தூரஞ்செப் பக்கேளும், வனிதமுடன் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று வாகுடனே தானுருக்கி குருவொன்றீய, கனிவானகரியோட்டி லூதிப்போடு கருவானசெம்பதுவுங் கொஞ்சமநீங்கி, தனியான வெள்ளியது வாரணமேறி தகமையுடன் பொன்னென்றமாற்றுமாச்சே. ௩௨௭

ஆச்சப்பா குடவனிலே பத்துக்கொன்று அப்பனே பாய்ச்சிடவே மாற்றெட்டாகும், மாச்சப்பாசெம்புதனில்பத்துக்கொன்றுபாங்குபெற மாற்றதுவுமெட்டதாகும்,பேச்சப்பாபிசகொன்றுமில்லைதானும்பேரான தங்கமது பத்துக்கொன்று, மூச்சப்பாவிடுகாம லுருக்கியேதான் முதன்மையுடன்தானெடுக்கக் கலங்குமாமே. ௩௨௮

களங்கான தங்கமதையெடுத்துக்கொண்டு கருணையுடன் வெள்ளி தனில் பத்துக்கொன்று, விளங்கவே தானுருக்கி யெடுத்துக் கொண்டு வேகமுடன் வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு, அளங்கமுடன் தங்கமது விளையும்பாரு அப்பனே சிவத்துக்கு வுருக்கிதங்கம், நளங்கமுட சிவ ராஜயோகஞ்சென்று நாட்டிலே தாமிருந்தார் கோடியாமே. ௩௨௯

கோடியாக் தவகோடி ரிஷிகள்கோடி குவலயத்தில் சத்துவகையறி யாமற்றான், கோடியே சுட்டலைந்து கெட்டார்கோடி தெரிசனங்கள் காணாமல் மாண்டார்கோடி, வாடியேமனந்தளர்ந்து வழிகாணாமல் வகை கெட்டுநூல்பார்த்து மறந்தார்கோடி, கூடியேயொருவரிடம் முறைகள் கேட்டு கூர்மையுடன்பாராமல் கெட்டார்தாமே. ௩௩௦

கொங்கணவர் காயகற்பம்.

தாமானயின்னமொரு கருமானங்கேள் தகமையுள்ள சித்தர்முனி கொங்கணவரப்பா, சாமான்யமானதொருசாத்திரத்தை சதுரான சங்க மதிற்கொண்டுசென்று, பூமான்கள் சித்துவகை யிருக்குங்கூட்டம் புகழ்ச்சியுடன்வழிபாடுசென்றுமங்கே, சாமான்யமானதொரு கொங்கணவர் தாமும் மதிப்புடனே சபைநடுவே சென்றிட்டாரே. ௩௩௧

சென்றிட்டகொங்கணவர்சித்துதாமும் சிறப்புடனே சித்தர்முனி தம்மைக்கண்டு, வென்றிட்ட சாத்திரத்தை வாதுபேசி விருப்பமுடன் சத்துவகைமிகவும்பேசி, கன்றிட்ட கருக்குருவை தெரிந்துக்கொண்டு கருத்துடனேகுருமுடிக்க மனதிலெண்ணி, பன்றிட்ட சாத்திரத்தைத் தோஷஞ்சொல்ல பாரினிலேசத்துவகை முடித்தார்காணே. ௩௩௨

காணவேபத்துவகை யெடுக்குமார்க்கம் கடந்ததோர் ஞானிமுதல் சித்தர்தாமும், தோணவேபாஷாணம் முப்பத்திரெண்டும் துறையோடும் முறையோடுஞ் செப்பக்கேளு, பூணவே வகைவகைக்குப் பலமதாக புகழுடனேதேனதனிலநாலுசாமம், வேணவேதானரைப்பாய் மைந்தா கேளு, விருப்பமுடன் வெண்ணெயதுபோலேயாட்டே. ௩௩௩

ஆட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்து அப்பனேமூசைதனிலடைத்து மைந்தா, பூட்டியேவரனுகையாமேந்திரத்தில் புகழாக தானரைப்பாய் மைபோலாக, நாட்டியே மூசைதனி லடைத்து மைந்தா நலம்பெறவே சில்லிட்டு சீலைசெய்து, நீட்டமுடன் சாவுலையில் வைத்துவூது நேரான சரக்கெல்லாம் புகைந்துபோமே. ௩௩௪

போகுமே சரக்கெல்லாஞ் சத்தேயாகி பொங்கமுடன்பீயமதுபோலேயாகும், சாகுமே பாஷாணம் புகைந்துமல்லோ சத்துபோல் சத்தாகி களங்கமாகி, வேகுமே சாவுலையில் புகை உண்டாகி வேகமுடன் அஞ்சனத்தின்கல்போலாகும், பகுடனே வுருக்கியதோர் மூசைதன்னை பதமுடனே தானெடுத்து வுடைத்துப்பாரே. ௩௩௫

பாரேதான் பாஷாணஞ் சரக்குசேர்ந்து பாகமுடன்தானுருகி தரியாய்நிற்கும், நேரேதான் பூனுகை மண்ணைப்போக்கி நேர்மையுடன் சத்துக்குநேர்சேராககூரேதான், வினயமுடனென்றாய்ச்சேர்த்து கொற்றவனேகல்வமதிலிட்டுப்பின்பு, வேறேதான் ஆவின்நெய் தன்னாலாட்டி வேகமுடன் மூசைதனிலடைத்திடாயே. ௩௩௬

அடைக்கவென்றால் வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, அப்பனே சில்லிட்டுசீலைசெய்து, தடையறவே ரவிதனிலேகாயவைத்து சாங்கமுடன் சாவுலையில்வைத்துவூது, மடைபோன்றதீயதனால்வெந்துசத்தாய் மார்க்கமுடன்னீயம்போல்லுருகிநிற்கும், இடைநடுவேகளங்கமதை யெடுத்துக்கொண்டு யெழிலானதங்கமது நேர்தான்கூட்டே. ௩௩௭

கூட்டியேதானுருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு கொற்றவனே கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, தாட்டிகமாம்பொற்றலையின்சாற்றினாலே தண்மையுடன்

தானரைப்பாய் நாலுசாமம், நீட்டமுடன் தானறைத்து பில்லைகட்டி
நேர்புடனே ரவிதனிலேகாயவைத்து, வாட்டமுடன்வோட்டிலிட்டுசீலை
செய்து வளமையுடன்சரவுலையிலேற்றிடாயே. ௩௩௮

ஏற்றியேவுருக்குமுகம் தன்னிலேதான் யென்மகனே துருத்தியது
நாலதாகும், போற்றியே வாலாம்பிகை தனைநினைந்து பொங்கமுடன்
மூசைதனைநெருப்பிலிட்டு, தூற்றியேகரியதனை மேலேகொட்டி துப்பு
ரவாமூசையதுயமுருகுமட்டும், நாற்றிசையும்தீபரக்கவூதுவூது நாயகனே
சத்தெல்லா முத்துமாமே. ௩௩௯

முத்தான சத்ததுவுஞ் சொல்லப்போமோ மூதுலகில் யாரேனுங்
கண்டதுண்டோ, சித்தான முனிரிஷிகள் செய்யும்வேதை தேசத்தில்
மற்றவரால்செய்யப்போமோ, வித்தானகளங்கமதுகாயகற்பம் விண்ணு
லகில் கருவாளிசெய்வான்பாரு, சத்தான சத்துதனை யெடுத்துமைந்தா
சார்புடனே மூசைதனை யுடைத்துப்பாரே. ௩௪௦

உடைத்துமிகப்பார்க்கையிலேஎன்னசொல்வேன் ஓகோகோநாதா
க்கள் ரிஷிகள், வேதைபுடைத்துமே சத்துகளை தானெடுத்து புகழாக
கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, புடைப்புடனே வீரமென்ற செயநீர்தன்னால்
களிப்புடனேதாரைப்பாய்சாமம்நாலு, படைப்புடனேபில்லைதட்டி காய
வைத்து பாங்குபெறவோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்யே. ௩௪௧

சீலையென்றால் யெழுசீலை வலுவாய்ச்செய்து சிறப்புடனே செம்ம
ண்ணைமேலேபூசி, காலைதனில்கெஜபுடத்தில் போட்டுமல்லோ கருவாக
மூன்றுநாள்பொறுத்தபின்பு, மாலையென்னும் மூன்றுநாள் மாலைபப்பா
மயங்காமல் தானெடுப்பாய் மைந்தாநீயும், வாலையென்னும் திரிபுரை
யாம் புவனைவாலை தண்மையுடன் தானினைத்து யெடுத்திடாயே. ௩௪௨

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் யெழிலானசெங்
தூரமெத்தமெத்த, அடுத்துநின்றபேர்களைநீ தூரத்தள்ளி அப்பனே
செந்தூரமெடுத்துக்கொண்டு, தொடுத்தகுறிதப்பாமல் பின்னுங்கேளு
தோராமல்கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, கொடுத்துமே முன்சொன்ன செய
நீர்தன்னால் கொப்பெனவே தானரைப்பாய் சாமமெட்டே. ௩௪௩

எட்டான சாமமது வரைக்கும்போது யெழிலான வெண்ணையது
போலேயாகும், கட்டானசூதமது நாலாய்ச்சேர்த்து கருவாகதானரைப்
பாய் சாமம்ரெண்டு, மட்டானபில்லையது சிறுகத்தட்டி மதிப்பான ரவி
தனிலே காயவைத்து, தட்டான பதிதனிலே குழிதான்வெட்டி தக்மை
யுடன் புடம்போட வமிசைசகேனே. ௩௪௪

வரிசையென்றால் வரிசையது செப்பக்கேளும் வாகுடனே குழிதனிலேமணல்தான்கொட்டி, சரியான மண்மேலே வுப்பைகொட்டி சார்பாகபில்லைதனை மேலேவைத்து, பரிவுடனேமேலுமந்தவுப்பைக்கொட்டி பண்புடனே மணல்தனை மேல்பரப்பி, குறியான குறிப்பதுபோல் வுமிதான்கொட்டி கொற்றவனேமேல்தனிலே யெருவுபோடே. ௩௪௫

போட்டவுடன்தீமூட்டிப் புடந்தான்போடு பொன்னவனே மூன்றுநாளாறுமட்டும், தாட்டிகமாய்தனை யெடுத்து பார்க்கும்போது சட்டமுடன்செந்தூரமருணன்போலாம், மாட்டிமையாய் யிந்தமுறை ஐந்துபத்து மயங்காமல்தான்போட வரிசைகேளு, பாட்டினதுமுறையேனும் பொய்யுமாகா பாரினிலேகொங்கணவர் பாகமாமே. ௩௪௬

பாகமாங்கொங்கணவர்பாகந்தானும் பாரினிலேயாரேனுஞ் செய்ததுண்டோ, கோபமாய்முனிசொன்னவாக்குப்பொய்யோ கொற்றவனே கொங்கணவர் வார்த்தை பொய்யோ, ஏகவழித்தனைக்கடந்த ஞானவசித்து யேற்றமுடன்மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, சாதகமுடன்செய்து வைத்தார்யிந்தபாகம் சட்டமுடன் கொங்கணவர் நாதர்தாமே. ௩௪௭

தானான செந்தூர மென்ன சொல்வேன் தாரணியில் மாமுனிவர் ரிஷிகள்தாமும், தேனானபாகமிதுகைபாகந்தான் தேற்றமுடனாராய்ந்து கேள்விகேட்டு, கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் சொன்னவளவாக் குணமுங்கண்டு பானானசெந்தூரப்பாகங்கண்டு பாரினிலே சந்தேக நீங்கினாரே. ௩௪௮

நீங்கினார் கொங்கணவர் கைபாகத்தில் நீடாழிகாலம்வரை நுணுக்கம்பார்த்து, தூங்கியேதிரியாமல்சித்துதாமும் துறையோடு முறையோடுஞ்செய்துகொண்டார், ஓங்கியேபாகமதுகைவிடாமல் வுத்தமனே செய்துமல்லோ குளிகைபூண்டு, ஏங்கியேபோகாமல்மைந்தாநீயும் யெழிலுடனே யிப்பாகஞ் செய்திடாயே. ௩௪௯

செய்யவென்றால் வெகுகோடி மாந்தர்தாமும் செம்மையுடன் செய்துமல்லோ முறைதான்காணார், பையவேகருவாளிசெய்வான்பாரு பாரினிலே மற்றவரே காணார்காணார், கைடவருங்கோபத்தார் செய்ய மாட்டார் நாட்டிலுள்ள சாத்மீகர்செல்வார்பாரு, துய்யவேவாதவித்தைசெய்வோர்தாமும் துப்புரவாய்செய்வதுவும் திண்ணமாமே. ௩௫௦

போகர் சீனபதியில் நவவிதவர்ணஞ் செய்தது.

திண்ணமா யின்னமொரு கருமானங்கேள் திகழான வாணமென்ற போக்குசொல்வோம், வண்ணமுடன்பஞ்சவர்ண விதங்கள்சொல்வோம் வகுப்புடனேயதிற்பிறந்த வர்ணநான்காம், நண்ணமுடன் வாயுவென்ற யிரும்புதன்னில் நலமான வர்ணமது ரூபபேதம் கண்ணபிராள் வர்ண மது போலேயாகும் காசினியில் சித்தர்செயும் வேதையாச்சே. ௲௫௧

வேதையிலே யின்னமொரு போக்கைக்கேளும் வீறான சிறியகண் ணுகந்தானு, தீதையிலேதானுருக்கி மதியுப்போடு திகழானகளங்குபோ லுருகும்பாரு, போகமுடன்சூதமதைக் கூடச்சேர்த்து பொங்கமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம், நாகமுடன் சாரமென்ற செயநீர்தன்றால் நளினமுடன் தானரைத்து செப்பக்கேளே. ௲௫௨

செப்பவென்றால்வளையலுப்பு கூடச்சேர்த்து சிறப்புடனேநிம்பழ ச்சார்தானும்விட்டு, ஒப்பமுடன்வெந்நீரில் கலக்கிக்கொண்டு வோங்கு பெற செம்பென்றகட்டைதானும், நெப்பமுடன் தகடடித்து சலத்திற் போடே நேரானவர்ணமது மேலேதாவி, துப்பரவாவொளிவீசுந் தகட் டின்மேலே சூரியன்போல் தங்கமென்ற வர்ணமாமே. ௲௫௩

ஆமேதான் வர்ணமொடு சிவப்புபச்சை அப்பனேநீலமென்ற கறு ப்புகாணும், தாமேதான்ரசமதனைக்கூடச்சேர்த்து தன்மையுடன்சீசாவி லடைத்துமைந்தா, வேமேதான்தகடதனைதோய்க்கும்போது விதமான சஞ்சாயவர்ணங்காணும், நாமேதான் சொன்னபடி ரூபாவர்ணம் நயமு டனேதகடதனி லேறும்பாரே. ௲௫௪

பாரேதான்யிரும்புக்கு யிந்தமார்க்கம் பாகமுடன் செய்துவந்தால் பண்பதாகும், நேரேதான்வங்கமது தகடடித்து நேரானமுன்சொன்ன சரக்கிலேதான், வாரேதான் வங்கமதை யுருக்கியேதான் வளமுடனே காய்ச்சியல்லோ தோய்ச்சிப்பாரு, கூரேதான் துரிசியிட காரத்தாலே கொற்றவனே பலபேதம் விளையுந்தானே. ௲௫௫

விளையுமேசகலவிதரூபாபேதம் வேகமுடன்தோன்றுவதுயுண்மை பாரு, களையுடனே சூதத்தால் யெல்லாந்தோற்றும் காமரூபவடிவமெல் லா மிதிலேதோன்றும், தளைவுடனேதாளகத்தின் புகையினாலே தகமை யுள்ள கெந்தியதுகாரத்தாலும், சுளையுடனேபுத்தநுபோல்புகையெழு ம்பி சொர்ணமென்னுவேகமென்ற வர்ணமாமே. ௲௫௬

கருவங்கபற்பம்.

வரணமாயின்னமொரு போக்குச் சொல்வேன் வாகான கருவங்க பற்பங்கேளு, கரணமாங் கருவங்கஞ் சேர்தானென்று தகமையுடன்தக டடித்துசெப்பக்கேளு, மூரணமாங் கருங்காலி கிழங்குதன்னை முதன் மையுடன் தானரைத்து மூசைசெய்து, திரணமாங்குகைக்குள்ளே தக டைவைத்து தீர்க்கமுடன் முன்சொன்ன முப்புபோடே. ௫௱௫௰எ

போட்டுமே சில்லெட்டுச் சீலைசெய்து பொங்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, காட்டென்ற யெருவதனை கெஜமதாக்கி கருவாகக்குழி வெட்டிப்புடத்தைப்போடு, மூட்டென்ற புடமாறி மூன்றுநாள்தான் முக்கியமாய் நிருவாணிபூசைசெய்து, தாட்டிகமாய்ப் புடந்தனையே திற ந்துபாரு தளுக்கற்றகருவங்க பற்பமாமே. ௫௱௫௰அ

ஆமேதான்பற்பமதை யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனேசிற்றண்டம் சௌவுபோக்கி, தாமேதான்பற்பமெடை சரியாய்தூக்கிதகைமையுள்ள சிற்றண்டங்கூடச்சேர்த்து, போமேதான்வெண்கருவால் மிகவேயாட்டி பொங்கமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம், நாமேதான் சொன்னபடி பில்லைதட்டி நலமாகரவிதனிலே காயவையே. ௫௱௫௰௯

வைத்ததொருபில்லைதனை யோட்டிலிட்டு வணமையுடன் சீலையது வலுவாய்ச்செய்து, நைத்ததொரு குழிதனிலே புடமேபோடு நலமான கெஜபுடத்தில்வெந்துநீறும், தைத்ததொரு புடமாறி யெடுத்துப்பாரு தளர்ச்சியுள்ளபற்பமது சொல்லப்போமோ, மெத்திடவே பற்பமதைப் பதனம்பண்ணு மேதினியில் சித்தர்செயும் வேதையாச்சே. ௫௱௬௰

ஆச்சென்றுவிடுகோதே யின்னங்கேளு அருமையுள்ள பாலகனே பின்னுஞ்சொல்வேன், மாச்சலென்றகற்பமதை வனுபானத்தில் மார்க்க முடன் பணவிடைதான் கொண்டபோது, மேச்சலென்ற மேகமதுயிரு பத்தொனறு மேதினியில்கண் காணுதோடும்பாரு, வீச்சலென்று பிர வீச்சு சன்னிபோகும் வீரமுடன்தாதுவிர்த்தி யதிகமாமே. ௫௱௬௰க

அதிகமாங் குன்மமென்ற தெட்டும்போகும் ஆண்மையுடன் குறி ரோய்கஎனைத்தும்போகும், சதிரான குஷ்டமது பதினெட்டும்போம் சட்டமுடன் நீரிழிவுமாறும்போகும், மதிமேகமென்றதொரு ரோகம் போகும் மாசற்றதேகமது வன்னிநீரும், துதியுடனே தாரணியில் சதா காலந்தான் துப்புரவாய்யோகநிலை சமாதிதேடே. ௫௱௬௰உ

தேடையிலே சமாதிநிலை தன்னைக்கண்டு தெளிவாக கேள்விகளில் னேமங்கேட்டு, கூடயிலே சிவயோக நிலையினின்று குணமான வழிபாடு

தனையெடுத்து, மாடையிலே சினமென்ற கோபந்தள்ள மதிப்புடனே தாரணியி லிருந்துகொண்டு, நிடையிலேகரிவங்க பற்பந்தன்னை நீனிலத் திலுண்பவனே சித்தனுமே, ருகூரு

சித்தனுப்பிரந்தாலும் மதிகள்வேண்டும் சீறலென்ற சினமதுவைத் தள்ளவேண்டும். பத்தியுடன் பாதாம்புயத்தை யெந்தனுளும் பட்சமுடன் மனந்தனிலே நினைக்கவேண்டும், நித்தியமும் பரவெளியில் நிற்கவேண்டும் நீடாழியுலகாசை யொழிக்கவேண்டும், முத்தியுட னஷ்டமா சித்திதன்னை மூவுலகில்பெறுபவனே யோகியாமே. ருகூச

வெள்வங்க பற்பம்.

யோகமென்றால் போகமதைத் தள்ளவேண்டும் யொருவருடன் வீண்வார்த்தைக் கூறலாகா, போகமதை நீக்கிவிட்டு பூமிதன்னில் புகழாகவாசியோகந் தன்னிற்சென்று, தாகமுடன் கானப்பால் தன்னைக் கொண்டு சதாகாலம் நிஷ்டையிலே யனுமானித்து, வேகமுடன் விட்ட குறைவந்தபோது வெறுப்பன்றி பொறுப்பனுடன் மீள்வீர்தாமே. ()

மீளுவதுபின்னமொருகருமானங்கேள் மிக்கானவெள்வங்கபற்பஞ் சொல்வேன், தாளுமையாய் வெள்வங்கஞ் சேர்தானொன்று தகமையுடன் சவுட்டுப்புச் சேர்தான்பாதி, கோளகற்றி தகடடித்து மேலேபூசி கொற்றவனே யாவாரைபஞ்சாங்கத்தில், மாளுறையாய்வெள்வங்கம் நீற்றுதற்கு மானிலத்திற்பஞ்சாங்கப் புடத்தைப்போடே. ருகூசு

போடவேவெள்வங்கம் பொருமினிற்கும் பொலிவான சோளமதுபேரிலையாகும், நீடவே சோளமென்ற பொரியெடுத்து நீட்சியுட கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, கூடவே யாறுவகை செயநீர்தன்னால் கொற்றவனே தானறைப்பாய் சாமம்நாலு, சாடவேமைபோலே வெண்ணையாக்கிச்சட்டமுடன் தானறைத்து பில்லைதட்டே. ருகூஎ

தட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்து சதுராகவோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, திட்டமுடன் குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு திரமான புடமது தான் கெஜமேயாகும், மட்டமென்ற புடமதுவும் ஒன்றேயாகும் மறவாமல்மூன்றுனுள் பொறுத்தபின்பு, சட்டமுடன் தானெடுத்துப் பார்க்கும்போது தவளனிறம்போலாக யிருக்கும்பாரே. ருகூஅ

பாரேதான்பற்பமதை தனையெடுத்து பாகமுடன்கல்வமதிலிட்டுப் பின்பு, நேரேதான்கிளி மூக்குகிழங்குதன்னை நேர்புடனே சார்பிழிந்து சொல்லக்கேளு, சீறேதான்வெள்வங்க பற்பந்தன்னை சிறப்புடனேதான

றைப்பாய் காலுசாமம், கூரேதான்வெண்ணையது போலேமைந்தா குறி ப்பாகதானரைத்து பில்லைதட்டே. ௫௬௯

பில்லையென்றால்பில்லையது காசதாக பெறுமையுடன்தட்டியல்லோ ரவியில்போடு, கல்லுபோல் தானுலர்த்தி யெடுத்துக்கொண்டு கருதாக வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, அல்லன்றிகெஜபுடத்தில்போட்டாயானால் அப்பனேபற்பமது தவளம்போலாம், வெல்லவேபற்பமதை யெடுத்துக் கொண்டு விருப்பமுடன்கிழங்குச்சார் தன்னாலாட்டே. ௫௭௦

கிழங்கென்றால் கிழங்கதுவுங் கொல்லன்கோவை கெடியான சாற தனை பிழிந்துகொண்டு, பழக்கமுடன் தானரைத்து பில்லைதட்டி பாக முடன்ரவிதனிலே காயவைத்து, மழங்கவேவோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து புகழாககெஜபுடத்தில் போட்டாயானால், விழங்கவேபற்பமிறங் கொக்கு போலாம் விண்ணுலகில்செய்பவரும் அருமைதானே. ௫௭௧

அருமையாம்பற்பமதை யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே சிமிழ்தனி லே பதனம்பண்ணு, பெறுமையுடன் பணவிடைதான் சாக்கரையிற் கொள்ள பேரானநவமூலமொன்பதும்போம், சிறுமைபடச் செயரோக மெல்லாம்போகும், சேர்மான மானதொரு கசரோகம்போம், ஒருமையு டன்தேகமது கற்றாணுரும் வுத்தமனேயுனக்கீடு சொல்வாருண்டோ.()

உண்டோதான் வையகத்தில் வுனக்கீடுண்டோ வுத்தமனேராராஜ பதியுநீதான், கண்டபடி பலபலவாஞ் சாத்திரத்தை கருத்திலே சற்றே னும்நினையாமற்றான், விண்டபொருளொன்றிருக்க வொன்றைகொண்டு விட்டகுறை தொட்டகுறை யில்லையென்று, சண்டியென்னும் மானிட ரைப் போலேநீயும் சதாகாலமிருப்பதுநன் கல்லதாமே ௫௭௩

நன்கல்லாசாத்திரத்தைத் தாறுமாறாய் நலமுடனேபாராமற்கெட் டலைந்து, புன்கவிகளொன்றிருக்க வொன்றைப்பார்த்து புராதனத்தின் பொருளறியார் மட்டிமாண்பர், வன்கொடுமை செய்பவரோ டிணங்கிச் சென்று வாதாடிபலகாலும் வார்த்தைபேசி, தென்பொதிகைதனிலிருக் கும்சித்தர் நூலைத் தெளிவாகப்பாராத மட்டிமாடே. ௫௭௪

மாடான மாடிதுதான் சென்மமாடு மானிலத்தில் நூலறியா மட்டி மாடு, கூடானகூடழியுஞ்சண்டி மாடு குவலயத்தில் மெத்தவுண்டு கூறப் போமோ, தேடான பாக்கியமு மிங்கிருக்க தேசத்தில் சுட்டலைந்தோர் கோடாகோடி, பாடானவழியறிந்து காணமற்றான் பாரினிலே விட்ட குறைக்காளாவாரே. ௫௭௫

சூதச்செந்தூரம்.

ஆவாரேயின்னமொரு கருமானங்கேள் அப்பனேசூதமென்றராச ன்தன்னை, சாவானகள்ளியென்ற மாத்தில்தானும் சட்டமுடன்தான்கு டைந்துசொல்லக்கேளும், பூவானசூதமதை வதனில்விட்டு துப்புறவாய் யதின்றாளைமேலேகொட்டி, நாவானசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து நலமாக வாறுதிங்கள் கழித்துப்பாரே. ௨௭௫

பார்க்கையிலேசூதமதுகாரமேறி பாலகனேவெண்ணையதுபோலே யாகும், தீர்க்கமுடன் வெண்ணைதனை யெடுத்துக்கொண்டு திறமுடனே கல்வமதி லிட்டுக்கேளு, ஏர்க்கவே முன்சொன்ன முப்பூதானும் யெழி லாகக்களஞ்சியது கூடப்போட்டு, நீக்கவேசூதமென்ற வெண்ணைதன் னில் நிலையானதுருசுபலந் தன்னைப்போடே. ௩௭௬

போடவேபற்பமதுகூடச்சேர்த்துப் பொங்கமுடன்கெந்தியென்ற செயநீர்தன்னால், நீடவேதானரைப்பாய் சாமம்நாலு நீட்கமுடன்வெண் ணையது போலேமைந்தா, கூடவேயில்லையது தெல்லுபோலே குணமா கத்தான்செய்துரவியில்வைத்து, தேடவேவோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து தெளிவுடனேபுடம்போட பற்பமாமே. ௩௭௭

பற்பமாங் கெசபுடத்தில் நீறும்பாரு பாலகனே சிமிழ்தனிலே பத னம்பண்ணு, அற்பமென்றுவிடுகாதே புண்யவானே வன்புடனேவெண் ணை தனில் குன்றியுண்ண, கெற்பமேரோகமதி லிருக்கும்நோய்கள் குலை யோடே போகுமடாபின்னுங்கேளு, துற்பலத்தைநீக்கியல்லோ வலுவை க்காட்டும் துடியானபற்பத்தின் நேர்மைதானே. ௩௭௮

நேர்மையாம்மேகமென்ற ரோகம்போகும் மேனியதுபளபளக்கும் சிவந்துகாட்டும், கூர்மையாம்கபரோகம் சில்விஷங்கள் கொடிதான வயி ற்றுவலிமேலிளைப்ப, தீர்மையாம்பௌத்திரமாம் முளைமூலங்கள் தீமை செய்யுங் கண்டத்தின்மாலைபோகும், வார்மையுடன் கைன்னுசை கன் னக்குத்து தனமானகிரந்திமுத லற்றுப்போமே. ௩௭௯

அற்றுமேபீசமதி னின்றரோகம் அப்பனேகால்வீக்கம் கைவீக்கம் போம், முற்றுமேநாம்புகளும் முறுக்குமீறி முனையான தாதுவிர்த்தியதி கமாகும், பற்றுதுயரையாப்பு கொறுக்குமூலம் படருமேதாமரையு மற் றுப்போகும், வற்றுமேதேகமது வலுத்துக்காட்டும் வண்மையுடன் மே னியது மின்னுந்தானே. ௩௮௰

மேகரோகத் தயிலம்.

தானுனயின்னமொருசூட்சஞ்சொல்வேன் தகமையுடன்மானிடர் கள்பிழைக்கவென்று, கோனுன யெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருபதத்

தையடியேனுந்தாள்பணிந்து, பானனபராபரியை மனதிலெண்ணி பாடினேன்காண்டமேழாயிரந்தான், தேனனயின்னூல்தான் குருநூலாகும் தேசத்தில்கிட்டாது சிவயோகிக்கே. ௩௮௧

சிவயோகி யானவர்க்கு யெல்லாங்கிட்டும் தேசத்தில் மற்றவர்க்குக் கிட்டாதப்பா, தவயோகியென்றுலே கற்பங்கொள்வான் தாரணியில்மற்றவாகொள்ளமாட்டார், நவயோகம்பெற்றவரும் சிவயோகியாவார் நாட்டிலேமற்றவரு மாவசரோதான், பவமகற்றம்புண்ணியர்க்கு யெல்லாமெய்தும் பாரினிலேசித்தனைப்போல் வாழலாமே. ௩௮௨

ஸ்நானவிதி.

வாழலாம்வெகுகோடி காலமப்பா வரிசைபெறத்தலைமுழுகவிபரங்கேளு, நீழவேநெல்லியுடன்மிளகுதானும் நெடிதானகடுக்காயும்மஞ்சள்கூட்டி, காழவேபரிசி வைந்துங்கூட்டி கருவாக சமயெடையாய் யெடுத்துக்கொண்டு, தாழவேகையாஞ் சாற்பாலுங்கூட்டிச் சாங்கமுடன்தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௩௮௩

நாலானசாமமது வரைத்துமைந்தா நலமுடனேஸ்தானமது செய்யும்போது, காலானகாலனுக்கு யிடமேயில்லை கண்ணிரண்டுங் குளிர்ச்சியதுமிகவேடாகும், பாலானவிழியிரண்டு மெரிச்சல்நீங்கி பாலகனேசிரசுவலி தானேபோகும், மாலான மண்டையிடிக் கபாலத்துக்கு மார்க்கமுடன் சடலம்விட்டேகும்பாரே. ௩௮௪

ஏகுமேகண்ணேய்கள் தொண்ணூற்றுறும் யெழிலான மண்டையிடிக்கபாலக்குத்து, போகுமே வாதபித்தந் தலைகெட்டோடும் பொலிவானவாசியது கீழ்நோக்காகும், வேகுமேயாவியது மயிர்க்கால்பற்றி வெளிதனிலேகாற்றோடே சேரும்பாரு, பாகுடனேதேகமது கற்றாணாகும் பாலகனே காயாதிகற்பமூழ்கே. ௩௮௫

மூழ்கினபின்பெண்ணாகமதுபானந்தான் முக்கியமாய்மூன்றுமண்டலந்தானப்பா, மாழ்கியேசேராதே மனங்கொள்ளாதே மன்னவனே மூன்றுமுறை யிப்படியேகாரு, தாழவேகற்பமதுகொண்டபோது தாரணியிலுன்னைப்போல் ஒருவனுண்டோ, வாழ்கவேகற்பகோடிகாலமப்பா வளமையுடன்தானிருந்து கற்பங்கொள்ளே. ௩௮௬

சாரணைகுருமூலி.

கொள்ளவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் கொற்றவனேயாம்கண்டவரைக்குஞ்சொல்வோம், மெள்ளவேசாரணையாமூலியப்பா மேன்மையுடன்சேரதுதான் கொண்டுவந்து, துள்ளவே பொடியாக்கி மைந்தாநீயும் துரையுடனேனிழல்தனி லுலர்த்திகொண்டு, கள்ளவேசூரணமாய் செய்துக்கொண்டு கற்பனையாய்ச்சுத்தியது செய்துகேளே. ௩௮௭

கேளேதான் பிட்டாவி செய்துக்கொண்டு கிருபையுடன் மூன்று முறைசுத்திசெய்து, பாளேதான்போகாமல் சூரணத்தைப் பாங்குபெற ரவிதனிலே காயவைத்து, வீளேதான் திப்பிலியு மிளகுதானும் விருப்ப முடன்சீரகமு மொன்றாய்க்கூட்டி, நாளேதான்போகாமல் சீனிசேர்த்து நலமுடனே சூரணமாய்க் கொண்டுபாரே. ௩௮௮

கொண்டவுடன் வாயுவென்ற குன்மம்போச்சு கொடிதான சூலை யொடு வாதம்போகும், பண்டுடனே கால்குடைச்சல் பறந்துபோகும் பாரினிலேயென்னாலே வெளிவிடாதே, திண்டுடனேசித்துமத்தை யறுத்துப்போடும் திறமான வுளைமாந்தை யேகும்பாரு, அண்டமுடன் காயாதிகற்பமாகும் அப்பனே மூலியிட வேகங்காணே. ௩௮௯

தாம்பிர பற்பம்.

காணவென்றாலின்னமொரு மார்க்கம்பாரு கருவானதாம்பிரத்தின் மார்க்கஞ்சொல்வேன், தோணவே தாம்பிரத்தின் துட்டுவாங்கி துப்பர வாய்லேசாகத்தகடுதட்டி மாணவேசெய்கொடுவேலிதன்னை மயங்காமல் தானரைத்து வுண்டைசெய்து, வேணபடிகுகைபிடித்து தாம்பரத்தை மெதுவாகவதிற்பொதிய விபரங்கேளே. ௩௯௦

கேட்கவென்றால் சீலையது வலுவாய்ச்செய்து கெவனமுடன் ரவி தனிலேகாயவைத்து, நீட்டமுடன் குழிவெட்டி யெருவடிக்கி நிஷ்களமாய்ப் புடம்போட வெந்துநீறும், பூட்கமுடன்படமாறி யெடுத்துப் பாரு பொன்னவனே துட்டதுதான் பொருமிவெள்ளை, தாட்கமலநாயகியாள்பாதத்தாணை தப்பாதுபற்பத்துக் குறுதியாச்சே. ௩௯௧

ஆச்சென்று விடுகாதே பின்னுங்கேளு அப்பனே கல்வமதி லிட்டு மைந்தா, பேச்சொன்றும்பேசாதே பொடியதாக்கிப் பேரானமுன்சொன்ன முப்புசேர்த்து, மாச்சலென்ற சாரத்தின் செயர்நீர்தன்னால் மாளவேமூன்றுநாள் நெருகரைத்து பாச்சலுடன் பில்லையது லகுவாய்த் தட்டி பாலகனே ரவிதனிலே காயவையே. ௩௯௨

காய்ந்தபின்பு சில்லோட்டில் சீலைசெய்து கனமானகெஜபுடமாய்ப் போட்டுத்தீரு, மாய்ந்துமேதாம்பரமு மூரலற்று மாசற்ற பற்பமது தவளம்போலாம், தீய்ந்துமேவூரலது மாண்டுபின்பு திரமானபற்பமது குருவுமாகி, சாய்ந்தலுடன்வாதத்திற் குறுதியாக்க சார்பானகுருபற்ப மிதுவென்பார்கள், வேய்ந்துமே சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு வேதாந்த தாய்நமக்கு வருள்சொல்வாளே. ௩௯௩

சொல்லவென்றால் வெள்ளிதனில் பெட்டுமாற்று சொர்ணமதுபிறவிக்கு யீடுமாச்சு, நல்லதொரு பிறவியிடத் தங்கமென்பார் நாதாக்கள் செய்கின்ற வேதையாச்சு, புல்லறிவுவுடையதொரு பத்திமான்கள் பூத

லத்தில் செய்துமல்லோ யோகஞ்செய்வார், வில்லணிந்த வேந்தர்களுஞ் செய்யலாகும் விருப்பமுடன்வாதத்தின் பெருமைபாரே. ௩௯௪

பார்க்கவென்றால் தாம்பரத்தின் பற்பந்தன்னைப் பாங்குடனே நெல்லிடைதான் கொண்டபோது, தீர்க்கமுடன்வனுபான மறிந்துகொண்டால் திறமுடனே தேகமது கற்றாணுகும், சேர்க்கமுடன் வாயுவென்ற தென்பதும்போம், செயலானபித்தமது நாற்பதும்போம் மூர்க்கமுடன் சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறும் முட்டோடே போகுமடா முடிவுதானே. ௩௯௫

தானேகேள்பற்பமதுகொண்டபோது தாக்கானவாசியது கீழ்நோக்காகும், மானேகேள்சிவராஜயோகங்கிட்டும் மன்னவனேநீயுமொருசித்தனுவாய், வேமேதான் சொன்னபடி யோகமார்க்கம் வெளிப்படையாய் யெப்போதுங் காணலாகும், நாமேதானுரைத்த படியேழுகாண்டம் நடுகாண்டமிதிலதிகங் காணலாமே. ௩௯௬

தங்கபற்பம்.

காணலாமின்னமொருமார்க்கம்பாரு கனமானமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, பூணலாம்தங்கமென்றகாசுதன்னைப் புகழாகத்தானெடுத்துச் செப்பக்கேளு, தோணவேமூலியதுகவுழ்தும்பைத்தான் தோற்றமுடன் முன்சொன்ன முப்புசேர்த்து, வேணவே தானரைத்து மூசைசெய்து விருப்பமுடன்காசதனை யுள்ளேவையே. ௩௯௭

வைத்துமேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து வளமைபெற ரவிதனிலே காயவைத்து, தைத்தமுடன்குழிவெட்டிப் புடமேபோடு தாக்குடனே கெஜபுடத்தில் வெந்துநீறும், பைத்தவிழா மூசைதன்னை யெடுத்துப் பாரு பாலகனே தங்கமென்ற காசுதானும், கைத்தவமாய் பொருமியது நொறுங்கிநிற்கும் காவலனே தானெடுத்து செப்பக்கேளே. ௩௯௮

செப்பவென்றால்நாவில்லைப்பாவுமில்லை செயலானபாக்கியமுவிதனுலாகும், ஒப்பமுடன்தானெடுத்துக் கல்வமிட்டு வுத்தமனேகவுதும்பை சாற்றினாலே, கொப்பெனவே தானரைப்பாய்நாலுசாமம் கொற்றவனே வெண்ணையதுபோலேயாகும், எப்படியும்வெண்ணையது போலேயானால் யெழிலானபற்பத்துக் காதியாச்சே. ௩௯௯

ஆதியாம் பூமியுட னுகத்தாலே அப்பனே தங்கமது பற்பமாகும் சோதியாம் தங்கமென்ற வெண்ணைதன்னைச் சுருதியுடன் பில்லையது லகுவாய்த்தட்டி, வாதிகள் செய்பாகம்போல மனதிலூணி மயங்காமல் ரவிதனிலே காயவைத்து, சாதியாமோருவில் புடத்தைப்போடு தப்பாதுகெஜபுடத்தில் நீறுமாமே. ௪௱

நீறியதோர் பற்பமதை பின்னுங்கேளு நேர்மையுடன் தானெடுத்துக்கல்வமிட்டு, கூறியதோர்வாக்கதுவும் பிசகாமற்றான் குணமாகதானரைப்பாய் செயநீர்தன்னால், மாறியதோர்சாரமென்ற கெந்திநீறு மார்க்கமுடன்றானரைப்பாய் மைபோலாக, மீறியேபோகாமல் வெண்ணெயாக்கி மிதியுடன்பில்லைதட்டிக் காயப்போடே. சுOக

போடேதான் ரவிதனிலே காயவைத்துப்பொங்கமுடன் வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து, நாடேதான்குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு நலமுடனே கெஜபுடத்தில் தீரும்பாரு, கூடேதான்புடமதுவைத்திறந்துபார்க்க குணமானபற்பமது தவளம்போலாம், தேடேதான் பற்பமதைப் பதனம்பண்ணு தேசத்தில்கிட்டாது சிவயோகிக்கே. சுOஉ

கிட்டாது பாவிகட்கும் கருமிகட்கும் கீர்த்தியுள்ள யுத்தமர்க்குப் பலிக்கும்பாரு, எட்டாதபொருளெல்லா மிதிலேதோற்றும் யெழிலானவுடலாவிப்பொருள்களெல்லாம், விட்டாலும் விடுகுறைகளெல்லாங்காணும் வெழிலானவிதியிருந்தால் லபிக்கும்பாரு, முட்டாளாயிருக்காமல் முடிமன்னநீ முறையோடேசெய்துமல்லோ முடிவுகாணே. சுOங

அநுபானம்.

காணவென்றால் பற்பமதையுண்ணக்கேளு கருவான லேகியங்கள் கிரதமாகும், தோணவேநெய்தேனும் வெண்ணெயாகும் தோற்றமுடன் யிஞ்சிரசம்மூலைப்பாலாகும், பூணவேயிந்தவித வனுபானங்கள் புகட்டினால் காயகற்பமாகும், நாணவேகைபாகம் செய்பாகங்கள் நலமுடனே தாமறிந்து வுண்ணுவீரே. சுOச

உண்ணையிலேசேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறும் வுத்தமனேபித்தமது நாப்பதும்போம், நண்ணமுடன் வாயுவென்றதெண்பதும்போம் நயமானமேகவகையிருபத்தொன்றும், குண்ணவேகுன்மமென்ற தெட்டும்போகும் கூரானகிரந்திபதினெட்டும்போகும், வாகாகநீரழிவு யாறும் போமே. சுOரு

ஆறானகலமேகம் அகன்றுபோகும் அப்பனே வுளமாந்தை கவுசிபோகும், வாரானகுஷ்டம்பதினெட்டும்போகும் வாகான வண்டத்தின் வாய்வுபோகும், தூறானமேலிளைப்புத் தீர்ந்துபோகும் துடியான நரம்பெல்லாம் முறுக்கேபோகும், சாறானமூலிகைகளிதற்கொவ்வாது சட்டமுடன் போகரிஷி யுரைத்ததாமே. சுOசு

உரைத்தோமேசீனபதிமாந்தருக்கு வுத்தமனேகண்காணுவுணவையெல்லாம், நிரைத்துவிட்டேன் வெள்ளையென்றமாந்தருக்கு நிறையான

கைமுறையும் முழுதுஞ்சொன்னேன், கரைத்துவிட்டேன் காயாதிகற் பந்தன்னை கருவாகவுளவுதனையறிந்துகொண்டார, மரைததுமே கற்ப மதுயுண்டபோது பறக்குமடா நோயேது பிணிதானேதே. ௪0௭

ஏதான தங்கபற்ப முண்டபோது வெழிலானதேகமது கற்றாணு கும், வா தானநமனுக்குஅருதியில்லை வந்தநோய்தீர்ந்துவிடும் வசனித்தே ஞன், சூதானதங்கமதையுண்டபேர்கள் துரைகோடிகாலம்வரை யிரு க்கலாகும், தீதானபிணிகளது யிதிலேதோயும் திரளான நோய்பிணியும் பரக்கும்பாரே. ௪0௮

பாரேதான் தங்கமதை கொண்டபோது பாரினிலே நீயுமொரு சித்தனுவாய், வேறேதான்சாத்திரத்தின்வுளவுபார்த்து தெளிவான கை முறைகளறியவேண்டும், நேரேதான்அறிந்தாலும் வொன்றுமில்லை நேர் பான வழியோடு செய்தால் சுத்தி, கூரேதான்குணங்கண்டு குறியுங்க ண்டு கொப்பெனவே செய்பவனே ஞானியாமே. ௪0௯

ஆமேதான் தங்கபற்ப முண்ணும்போது அப்பனே பத்தியங்களு ரைக்கக்கேளும், நாமேதான் சொன்னபடி புளியுப்பாகா நலமுடனே பாலன்னங்கொள்ளநன்று, தேமேதான்பத்துநாள் யிப்படியே கொண்டு தெளிவாக மணடலந்தான் கொள்ளக்கேளு, வேமேதான் சுட்டபுளி வறுத்துப்பாகும் வேகமுடன் மண்டலந்தான் வுண்டுகொள்ளே. ௪௧0

கொள்ளவே பற்பது வுண்டுகொண்டு கோடான கோடிமுறை சித் துசெய்வீர், விள்ளவேகன்னியென்ற மாயாகற்பம் வீணிலேயனுபோக மிகவுந்தள்ளு, மெள்ளவே கைபாகஞ் செய்பாகத்தை மேதினியில்கண் டறிந்து பின்னுங்கேளு, எள்ளளவுபிசகதுதான் வாராவண்ணம் யெழி லுடனேசெய்துமல்லோ வருள்தான்காணே. ௪௧௧

பொன்னுவாரை சூரணம்.

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் கவனமுடன் யானுரைப் பேன் கடியமூலி, நாணவேபொன்னிஞுவாரை தன்னை நலமாகச் சமூல மதைக்கொண்டுவந்து, பாணமெனும் ரவிதனிலே காயவைத்து பாகமு டன் சூரணித்து வடிருன்கொண்டு, தோணவேபாண்டமதில் பாலைவி ட்டு துப்புரவாய்வேடுகட்டி சீலைமூடே. ௪௧௨

மூடியதோர்சீலைதனில் சூரணத்தை முதிராமல்பதமுடனே தான மைத்து, நீடியேமேற்பாண்டந்தன்னைமூடி நினைவாகத் தானெறிப்பாய் கண்டுமட்டும், சாடியே பாண்டமதை திறந்து பார்த்து சட்டமுடன்

சூரணத்தையெடுத்துக்கொண்டு, வாடியேதிரியாமல் ரவியிற்ருனு மவ ளுடனே சூரணத்தைக் கொட்டி யாற்றே. சகங

ஆற்றியே சூரணத்தை ரவியிற்போட்டு அப்பனே காய்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு, நேற்றியுடன்முன்சொன்ன முப்புசிண்ணம் செடி தானகளஞ்சியது கூடச்சேர்த்து, தூற்றியே சீனியது சரியாய்க்கொ ண்டு துப்புரவாய் திரிகடிகைதன்னையப்பா, மாற்றியே வெண்ணைதனில் கொண்டாயானுல் மண்டலத்தில் போகுமடா பிணிகள்தானே. சகச

தானுன பிணிகளது சொல்லக்கேளும் சார்பானயீளையுடன் யிரு மல்போகும், வேனுனகுஷ்டம்பதினெட்டும்போகும் வேகமுடன் தழு வணையும்மாறிப்போகும், தேனுன தேனதனில்கொண்டபோது தேற்ற முடன் சொரிசிரங்கு பவுத்திரம்போம், ஊனுனகசரோகம் தீரும் தீரும் வுத்தமனே சில்விஷங்களற்றுப்போமே. சகரு

போகுமே சூலையொடு கரப்பன்போகும் பொல்லாத சில்விஷங்க ளனைத்தும்போகும், ஏகமேதேகமதுகற்றாணுகும் யெழிலானசட்டை யதுதள்ளும்பாரு, சாகுமே குழிச்சிலந்தி பிளவையாவும் சண்ணுமடா வுடலைவிட்டுக் காடேபோகும், பாகுடனேமேவிலைப்பு தீர்ந்துபோகும் பாரினிலே யிதுவுமொரு கற்பமாமே. சகசு

பேய்கள் ஆட.

கற்பமா மின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் கருவாகத் தான்கேட் பீர் கருத்துளப்பா, அற்பமென்று நினையாதே யிந்தபாகம் அப்பனே சூரி[illegible]ன்ற நத்தைச்சூரி, பொற்பமுடன் வெள்ளிகாள் வேர்பிடிங்கிச் சுத்தமுடன் பூசைதனில் குளிசமாடி, சற்பமென்ற ராஜனிடமையைத் தீட்டி சட்டமுடன்வுருவேற்றித் தீபம்போடே. சகஎ

போடவே மாடனுமே யெதிரேநிற்பான் பொங்கமுடன் வுருவது தான் லட்சமாகும், நீடவே யங்-ஸிங்-வங் கென்றேயோது நிலைக்குமடா மாரணமுமிதனுலாகும், கூடவே நமசியென்றேயோது குடியோட்டுப் பூண்டுக்குக் காப்புகட்டி, தேடவே லட்சமுரு தன்னைப்போடு தெளி வானசித்திமுதலாகும்பாரே. சகஅ

பாரேதான்வட்சரத்தையெழுதியோதி பாகமுடன்குளிசமதில்கட் டுவாய் நீ, சேரேதான் லட்சமுருவோதிப்பின்பு சேர்மையுடன் தலைத னிலே நீரைவாரு, தேடேதான் லலாடமதில் கருமையைத்தான் தேற்ற முடன் தீட்டியல்லோ குந்தவைத்து, ஊரேதான் கிழக்குமுகந்தனிலிரு த்தி வுத்தமனே செபித்திடுவாய் பூதந்தானே. சகக

தானனபூதமது தலைசுழட்டி தாரணியில்நின்றுவிளை யாடும்பாரு, கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனூர் தன்பாதம்வணங்கி யல்லோ, தேனனமனோன்மணியைத் தாபித்தேதான் தேற்றமுடன் சக்கரத்தில் குந்தவைத்தால், மானன வேதாளம் பிரமராட்சன் மண்மீதி லிருந்துகொண்டு வாடும்பாரே. சஉ0

ஆடுமே கைதாளமதிகம்போடும் அப்பனே வேணுமென்ற வஸ்து கேட்கும், பாடுமே கொண்டாட்ட மிகவடிக்கும் பார்த்தவரைக் கண்ணுலேமிகமயக்கும், ஓடுமேபஞ்சாட்சர மேலேபட்டால் வுத்தமனே சிரித்துவிளையாடும்பாரு, கேடும் கெடுதிகளு மிகவேபேசும் கேட்டதொரு கேள்விக்கு யெதிர்சொல்லாமே. சஉக

சொல்லாதே பலபலவாய் வார்த்தைபேசி துரைமுகத்தி லிருந்துகொண்டுகூத்துமாடும், புல்லவேகருவாலே யனேகம்வித்தை பூதலத்தில் வெகுசாகயாட்டலாகும், கொள்ளவேபூதமது விநோத வித்தைக் கூறினூர் பலபலவாம்சாத்திரத்தில், வெல்லவே நம்முடைய நூல்கள் யாவும் வெளிப்படையாய்க்காட்டினே முலகத்தோர்க்கே. சஉஉ

பெருங்கொடுப்பைநெய்.

உலகத்தோர் பிழைக்கவென்று யின்னஞ் சொல்வோ முத்தமனே யுறுதிமனங்கண்டுதேரு, பலவகையாஞ் சாத்திரங்கள் பலவும்பார்த்துப் பாரினிலே கெட்டவர்கள் கோடாகோடி, நிலவுபோல் ஏழைகள் பிழைக்கவென்று நீணிலத்தில் போகர்பாம் பாடிவைத்தோம், சிலகதைகள் வீணென்றுசொல்லிவிட்டாலும் சிறப்புடன் வுட்கருவை விடான்தான் பாரே. ...

பார்க்கையிலே பெருங்கொடுப்பை கொண்டுவந்து பாலகனே சாரபிழிந்துசாற்றக்கேளு, தீர்த்தமுடன்சேரதுதான்யெடுத்துமைந்தா திறமுடனே சுக்கதுவும் சீரந்தானும், சேர்க்கவே திப்பிலியுங் கோஷ்டத்தோடு செம்மையுடன் கஸ்தூரிக்கூடச்சேர்த்து, ஆர்க்கமுடன் கூகைநீர்தன்னேடொக்க அப்பனே யெடைகாலாய் யெடுத்துக்கொள்ளே.()

கொள்ளவே யாவிநெய் சரியதாக கொற்றவனே தான்சேர்த்துக் காய்ச்சிக்கொண்டு, மெள்ளவே மெழுகுபதம் வடித்துக்கொண்டு மேன்மையுடன்மண்டலந்தான் கொண்டுவந்தால், கள்ளமென்னுங் கோழையது யெங்கேபோச்சு கடிதான சபரோகம் தியங்கலாச்சு, உள்ளபடி மேகமென்ற ரோகம்போகும் வுத்தமனே சில்விஷங்களற்றுப்போமே.

அற்றதொரு வரையாப்பு புரைகள்போகும் அப்பனே கண்டத்தின்மாலைதீரும், உற்றதொரு வருவையென்ற கட்டிதீரும் வுளமாந்தை

குன்மமுத லகன்றுவோடும். பெற்றதொருமாதுக்கு வயத்தில் ரோகம் பேசாமலோடுமடா யின்னங்கேளு, மற்றதொருமேகங்கள் கசரோகங் கள் மானிலத்தில் நிற்காது திண்ணந்தானே. சஉகூ

வல்லாரைநெய்.

திண்ணமா மின்னமொரு கற்பம்பாரு திறலான வல்லாரை பெரி யாவாரை, நண்ணமுடன் மூலிதான்சேர்தானுழி நலமுடனே கொண்டு வந்து செப்பக்கேளு, வண்ணமுடன் திப்பிலியுங் கோஷ்டந்தானும் வளா மான மிளகுடனே மதுரந்தானும், எண்ணமுடன் சுக்குடனே கூகை நீறும் யெழிலான கிராம்புடனே சாதிக்காயே. சஉஎ

காயான வால்மிளகு கூடச்சேர்த்து கருத்துடனேசாபத்திரி சரிய தாக, மாயானவலம்புரியுமிடம்புரியுஞ்சேர்த்து மன்னவனே மயங்காமல் குங்குமப்பூ, தாயான கஸ்தூரி கோரோசனைத்தானும் தகமையுடன் வகைக்கவொருகளஞ்சதாக, தோயாதபாலுடனே யித்தனையும்போட்டு துப்புரவாய் தானரைப்பாய் செப்பக்கேளே. சஉஅ

செப்பவென்றால் நெய்யதுவுஞ் சேர்தான்பாதி செம்மையுடன் வொன்றாகக்காச்சியேதான்,ஒப்புடனேகடுகுபதம்தானிறக்கிவுத்தமனே கணபதிக்குப் பூசைசெய்து, தப்பிதங்கள்நேராமல் மைந்தா நீயும் தண் மையுடன்வடிபணிந்து சிரங்குவித்து, மைப்பதுவே சிஷாவிற் பதனம் பண்ணு மகத்தான நெய்யதுவுங் காணுர்தாமே. சஉகூ

காணுரே நெய்யதனை யார்தான்கண்டார் காசினியில் சித்தர்முனி ரிஷிகள்வேதை, தோணவே காயகற்ப ரோகநெய்யாம் தொல்லுலகில் சீனபதி தேசத்தார்க்கு, வேணவேகாலாங்கி நாதர்தாமும் விருப்பமு டன் செப்பவென்ற நெய்யுமாச்சு, பூணவேயறிவுள்ளான் செய்து பார் த்துப் பொங்கமுடன் நேமித்த காயமாமே. சநுய

காயமாமிந்தநெய் வதீதங்கேளு காயாதிகற்பங்க ளுண்டபேர்க்கு நேயமுடன் வாரத்துக்கிரண்டுமார்க்கம் நேர்மையுடன் வந்திசந்திக் கொள்ளவேண்டும், மாயமெனுங்கள்ளாசை நீக்கவேண்டும் மதுபானம் விரும்பினுல் காயமில்லை, தூயமுடன் நெய்யதனைக் கொண்டபோது துடியானரோகமெல்லாந் துலைந்துபோமே. சநுக

துலைந்துவிடுங் கரப்பனென்ற ரோகம்போகும் துறையான மது மேகம் விட்டேயாடும், அலைந்துகெட்ட கசரோகமகன்றுபோகும் அப் பனே வரையாப்பு மேகம்போகும், தலைவலி மண்டையிடி சன்னல்

போகும் சண்டாளவயற்றுவலிதாவியோடும், கலைந்துவிடும் காதுநோய் கண்ணோய்போகும் கால்வலியுமேல்வலியும் தகைத்துபோமே. ௪௩௨

தகைத்துமே வாய்ப்புண்ணு வாய்நாற்றம்போம் தாரணியில்லாத மென்றரோகம்போகும், திகைத்துமே குன்மவலி குன்மரோகம் தீராத கவுசியென்ற மகோதரங்கள், பகைப்புடனே பீசத்தின்வாயு வீக்கம் பாங்கான குடைச்சல் முதல் வலிப்புதீரும்; நகைப்புடைய மாதருட ரோகம்போகும் நாடாதுபிணிமூப்பு நாடாதன்றே. ௪௩௩

சதாவெரி நெய்.

நாடாது காயகற்பங்கொண்டபேர்க்கு நலமான நெய்யது தான் கொள்ளவேண்டும், தேடானகாயத்துக் கிந்தநெய்தான் தேற்றமுடன் வாரத்துக்கிரண்டுமுறைப்பா, வீடானதேகத்துக் குறுதிநெய்யாம் விருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் போகர்தாமும், தாடானசதாவேரி சமூலங் கொண்டு தளர்ச்சியுடன் சார்பிழிந்து சாற்றக்கேளே. ௪௩௪

சாற்றவென்றால் சதாவேரி சேரதாகும் சார்பான முசுமுசுக்கை சேரதாகும், கூற்றனென்னுங் குதம்பைச்சார் சேரதாகும் குணமான மாதளேயுஞ்சேரதாகும், மாற்றமென்றவாவிநெய்சேரதாகும் மகத்தான தேனதுவுஞ் சேரதாகும், சீற்றமுடன்கடைசரக்குசெப்பக்கேளு சிறப்புடனேசேர்க்கும்வகைக் கூறக்கேளே. ௪௩௫

கேளேதான் திப்பிலியும் விசுவாசிதானும் கெடியான சுக்குடனே வோமந்தானும், வீளேதான் கூகைநீர்பரங்கிதானும் வுத்தமனே கருவாபின்பட்டைதானும், பாளேதான்போகாமல்மதுரந்தானும் பாங்குடனே வில்வாகைசிவதைவேறும், தாளேதான்வகைக்குவொருபலமதாகச் சற்பனையாய்ப் போட்டுமிகக்காச்சிடாயே. ௪௩௬

காய்ச்சிகையில் கஸ்தூரிகுங்குமப்பூ கருவானரோசனையுங்களஞ்சி சேர்த்து, காய்ச்சலுடன் பெழுகுபதம் தானிறக்கி மன்னவனே வடிகட்டியெடுத்துக்கொண்டு, பாச்சலுடன்வாரத்துக் கிரண்டுமுறைதானும் பாங்குடனே யந்திசந்திகொண்டாயானல், மேச்சலென்னும் ரோகமது வகன்றுபோகும் மேதினியி லெந்நாளுமிருக்கலாமே. ௪௩௭

இருக்கலாம் கற்பாந்தகாலமட்டும் யெழிலுடனே வாசியோகங் கொள்ளலாகும், பொருங்கலாஞ்சிவயோகந்தன்னிற்சென்று பொங்கமுடன்வாசியைத்தான் மடக்கிக்கிழால், சுருக்கவே கர்மேந்திரியமனைத்தும் போக்கிசதாகாலஞ்சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, வெருப்புடனேமாயாதிரட்சைதன்னை வெறுப்பதுவே யுத்தமற்கு புனிதமாமே. ௪௩௮

புனிதமாம்செய்யதனைக்கொண்டபோதுபுகழானகசரோகமகன்று போகும், வனிதமுடன்வாயுவென்ற தெண்பதும்போம் வாகான பித்த மது நாற்பதும்போம், துனிதமுள்ள சூலைபதினெட்டும்போகும் துலை யாதகுன்மமென்ற ரோகம்போகும், பனிதமுடன் பாரிசமாம் வாயுபோ கும் பறக்குமடாதேகத்தில் ரோகம்போமே. ௪௩௯

போமேதான் கரப்பனென்ற பதினெட்டும்போம் பொல்லாதவயி ற்றுவலி பொருமல்போகும், வேமேதான் கால்வாதம் கைவாதம்போம் மிக்கானகுடல்பிரட்டல் யாவும்போகும், நாமேதான்சொன்னபடி சேத் துமங்கள் நாடாதுயென்னளும் நாடாதப்பா, வேமேதான் காசமொடு யீளைபோகும் வேகமுடன் வதுவையென்ற கட்டிபோமே. ௪௪0

கட்டியென்றால் கொசியென்றகட்டிபோகும் கருவானவுதிரத்தின் கட்டிபோகும், அட்டியில்லா வனலதுவும் பறந்துபோகும் அப்பனே குடைச்சல்முதலகன்றுபோகும், துட்டமெனுங்கொடிரோகம் மாந்தை ரோகம் துடித்துமேகூடுவிட்டுக்காடுபோகும், திட்டமுடன் காயாதிகற் பங்கொண்ட தேகத்துக்கிந்தசெய் வேண்டும்பாரே. ௪௪௧

வேண்டுமே காயாதிசெந்தூரத்தை விருப்பமுடன் கொண்டவற் கும்பேதியாகா, தீண்டவுமே விஷமதுவு மேறவாகா திகழானவானமது சேரலாகா, காண்டிபனுயிருந்தாலும்காயகற்பம் காசினியில் கொள்ளா விட்டால்காயம்பாழாம், தூண்டுமிகக்கருமானந்தானறிந்து துப்புரவாய் யுண்பவனே சித்தனுமே. ௪௪௨

சித்தனுப்பிறந்தாலும் வொன்றுமில்லை ஜெகதலத்தில் வுண்மை தனையறியவேண்டும், மெத்தவே வழியோடே காயகற்பம் வெகுபேர்க ளுண்டுமல்லோகெட்டுப்போனர், சத்தேனுமறிவிருந்து நூலைப்பார்த்து சதாகாலம் நேர்மையது பாராமற்றான், பித்தனைப்போல் கெட்டலைந்து பிசாசுபூண்டு பேருலகில் மாண்டவர்கள் கோடியாமே, ௪௪௩

கோடியிலேயொருவருண்டு கருவாளியப்பா குணமுடையான்மண முடையான் மானமுள்ளான், பேடிகள்போல்வாய்வீணர் மெத்தவுண்டு பேருலகில்யொன்றறியார் கழுதைமாண்பர், தேடியே வலைந்துமல்லோ காயகற்பம் திறமுடனேகண்டவன்முனென்றுசொல்லி வாடியே பதிகெ ட்டு நிலையுங்கெட்டு வாட்டமுடன்மாண்டவர்கள் கோடியாமே. ௪௪௪

காயகற்பமுண்டவற்குபுகை.

கோடியா மின்னமொரு கருமானங்கேள் கொற்றவனே புகையொன்றுகூறக்கேளும், நாடியே கருவூமத்தன் சமூலங்கொண்டு நலமான பேய்ப்பாகல் மூலிதானும், தேடியே சிரியானின் நங்கைதானும் தெளிவான கெஞ்சாவின்மூலிதானும், பாடியேபொடுதலையின் சமூலந்தானும் பாங்கானசெருப்படையின் மூலியாமே. சசரு

மூலியுடன்தைவேளை சமூலந்தானும் முனையானவழிஞ்சியிடமூலிதானும், சீலிபாங்கொடிவேலி மூலிதர்னும் விறுன காட்டிணுமணக்கின் மூலம், சாலிபாஞ்செம்பரித்தி மூலிதானும் சார்பான கதலியிட சாருதானும், வாலியாம் வழுதலையின்மூலந்தானும் வாசானகையானில் மூலிதாமே. சசசு

தாமான பொன்னினுவாரைமூலம் தாக்கான குறிஞ்சாவின் மூலிதானும், காமானகருஞ்சூரி மூலிதானும் கருவானபேச்சுரையின் மூலிதானும், நாமான நத்தையென்ற சூரிதானும் நலமானபேய்சமிட்டி மூலிதானும், பாமானமானதொரு திகைப்பூண்டுதானும் பண்பான பேய்க்கொல்லி நாய்க்கொல்லிதானே. சசஎ

தானனகரும்பசளை செம்பசளைதானும் தாக்கான கொடிவிரியன் செவ்விரியன்தானும், பானன சரட்டாணையெழில்மூலிதானும் பாங்குடனே மதிமயக்க மிகவேயாகும், கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்னபடியாக வனமூலிதன்னே, தேனன மூலிகைகள் சமூலங்கொண்டு தேற்றமுடன்தானெடுக்க வகையைக்கேளே. சசஅ

கேட்கவென்றால் மூலிதனை சமூலங்கொண்டு கொடிதானரவிதனிலேகாயப்போடு, நீட்கமுடன்கல்லுரலில்போட்டுக்குத்தி நேர்மையுடன் பொடியாக்கித் தூளதாக்கி, மீட்கமுடன் வெள்ளாட்டின் பாலினுலே மேன்மையுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், வாட்டமுடன்தானரைத்து பில்லைதட்டி வளமாக ரவிதனிலே காயப்போடே. சசசு

போட்டபின்பு பில்லைதனை பதனம்பண்ணு பொங்கமுடன்நாதாக்கள்சொற்படிக்கி, தேட்டமுடன் பில்லைதனைப் பதனம்பண்ணு தெளிவான காயாதி கற்பவுண்டை, நீட்டமுடன் காயகற்ப செந்தூரத்தை நீணிலத்தில் கொண்டதொரு ஞானிகட்கு, மூட்டமுடன்கருவாதிமூலியுண்டை முனையான சிலும்புதனில் வைத்துக்கேளே. சருய

கேளேதான் சிலும்புதனில் மூலியுண்டை கிருபையுடன்தான்வை த்து சொல்லக்கேளு, பாளேதான்போகாமல் அக்கினியைப்போடு பாக முடன் சிலும்பிதனைக்குடித்தபோது, நாளேதான் நாதாக்கள்சொற்படி க்கு நலமான புகையதுவுங் கபாலந்தன்னில், சூளேதான் புகையதுவும் மேலேநோக்கி சுருக்குடனே லாகிரியைக் காட்டும்பாரே. ௪ருக

பாரேதான் சிலும்புதனில்புகையெழும்பி பண்பானலாகிரியைமீட் டும்போது, நேரேதான் காயாதிகற்ப செந்தூரந்தான் நீடாழிக்காலம் வரைப் பழுதுராது, கூரேதான் நவகோடி ரிஷிகள்தாமும் குறிப்பான சித்தர்முனி யனேகம்பேர், சீரேதான் யிப்படியே சொல்லாமற்றான் சீரான செந்தூரங் கொடுத்தார்காணே. ௪ருஉ

காணவே காயாதிசெந்தூரத்தை காசினியிலிப்படியே கெடுத்தார் தாமும், தோணவே காயாதிகற்பத்துக்கு துறைகோடி முறைகோடி தொந்தங்கோடி, பூணவே யிப்புகையைச் செய்யாவிட்டால் புகழான செந்தூரங் கெட்டுப்போகும், வாணவேகாயாதிகொண்டபேர்க்கு வள முடனே லாகிரிகள் வேண்டும்பாரே. ௪ரு௩

வேண்டியதோர் கருமான மின்னஞ் சொல்வேன் விருப்பமுடன் காயாதிகொண்டபேர்கள், தூண்டியே முன்சொன்னசூரணத்தை துப் புரவாய் கியாழமது செய்துகொண்டு, தாண்டியேயாவின்பால் சீனிதா னும் சட்டமுடன் தூள்போட்டு கியாழஞ்செய்து, தீண்டியே விஷம் போக வந்திசந்தி திறமாககுடிப்பதுவே யமுர்தமாமே. ௪ருச

ஆமேதான் கியாழமதை யுண்டபோது அப்பனே காயாதி தேகந் தானும், நாமேதான்சொன்னபடிக்கிச்சைசெய்தால் நலமான செந்தூர மேனியூறும், போமேதான் கியாழமது காயாதிக்குப் பொங்கமுடனனு பானமென்னலாகும், தாமேதான் யின்னமொரு வயணஞ் சொல்வேன் தகமையுடன் கேட்பவனே சீஷனுமே. ௪ருரு

சீஷனும் மானிடர்க்குச் சொல்வேன்பாரு சிறப்பான காயாதி கற்ப த்துக்கு, பாஷமென்ற பசுமூலி யுண்டைதன்னை பட்சமுடன் நெய்தே னுங்கூடச்சேர்த்து, கோஷமென்ற சக்கரையைப் பாகுசெய்து கொப் பெனவே சூரணத்தைப் போட்டுகிண்டி, தோஷமதுநீங்கியல்லோ மை ந்தாகேளு துப்புரவாய்லேகியம்போல் கிண்டிடாயே. ௪ருசு

கிண்டியே லேகியத்தைப்பதனம்பண்ணு கீர்த்தியுடன் வாரத்துக் கிரண்டுமுறைதானும், தொண்டமுடன் அம்பாளைப்பூசித்தேதான் தேசி

க்காய்தானளவுகொண்டபோது, கொண்டவுடன் காயாதிதேகந்தானும் கொற்றவனே சற்றாணுமென்னலாகும், அண்டர்முனிதேவாதிரிஷிகள் தாமும் வன்புடனே லேகியத்தைக் கொள்வார்பாரே. ௪௫௭

பாரேதான் காயாதி கற்பவுண்டை பாரினிலே கொண்டவர்க்குப் பலனைக்கேளீர், நேரேதான் யேழானைப்பலனுண்டாகும் நேர்மையுடன் மானிலத்திலிருக்கலாம்பார், சீரேதான் சிவயோகந் தன்னிற் சென்றால் சின்மயத்தின் அஷ்டாங்கம் காணலாகும், வேரேதான் காண்பதுவும் வொன்றுமில்லை வேதாந்தசுடரொளியை காணலாமே. ௪௫௮

காணலாம் ஞானவொளிப் பிரகாசந்தான் கடிதான யேழுவகைத் தோற்றந்தானும், பூணலாம்தேகாதிகாயத்துக்கு பூட்டலாம்வேதாந்தத் தாயின்சாரம், பாணமுடன் ஞானவுபசாரந்தன்னை பார்வையுடன்மனக் கண்ணால் காணலாகும், நாணமுடன்பரவெளியைக்கண்டபோது நாதா ந்தச் சித்தர்களி லொருவனாச்சே. ௪௫௯

ஆச்சென்ற பெரும்பாதைத் தன்னிற்சென்றால் அப்பனே தத்து வங்கள் தொண்ணூற்றாறும், மாச்சலுடன் மானிலத்தில் காணார்சித்தர் மனக்கண்ணாலேயொருவர் காண்பார்கண்டீர், மூச்சடங்கி யோகங்கள் செய்தபேர்கள் மூதுலகிலொருபாகங்கண்டதில்லை, பேச்சலுடன்வெறு பேச்சுப்பேசியல்லோ பேருலகில் வேந்தரெல்லாம் மண்ணானாரே. ௪௬௰

மண்ணானர் வொருவருந்தான் மண்டலத்தில் மகிட்சியுடன்வாழ்ந் தவர்களாருமில்லை, திண்ணமுடனிறந்தவர்களெழுந்ததுண்டோ தேசத் தில் கட்டுமொழி யென்னலாகும், நன்னமுடன் நாதாந்தச் சித்துவெல் லாம் நலமுடனே வேதாந்தம்பேசியேதான், எண்ணமுடன்வெகுகோடி மனதிலெண்ணி யேற்றமுடன்மாண்டதுவு முண்மையாமே. ௪௬௧

தத்துவப்பிரட்டு.

உண்மையாம் வெகுகோடி நூல்கள்தாமும் வுற்பனமும் விற்பன முஞ்சொன்னார்பாரு, கண்மையுடன் மார்க்கண்டநாயர்தாமும் காசினி யில் வெகுகால மிருந்தாரென்று வண்மையுடனவர்கூறும் சாத்திரத்தில் வயதுபதினாறென்றுகூறினார்பார், திண்மையுடனவருமல்லோ மண்ணின் மாண்டார் தேசத்திலிருந்ததுண்டோ பொய்யுமாச்சே. ௪௬௨

பொய்யான சாத்திரங்க ளளவுஞ்சொல்லி பூதலத்திலிருந்ததுண் டோ கண்டதுண்டோ, மெய்யானவார்த்தையைப்போல் வினயஞ்சொ ல்லி மேதினியில்கட்டுமொழி சொன்னார்கண்டீர், துய்யமுடன் மேதினி

யில்தருமராஜன், துப்புரவாய்மேனியுடன்கைலாயத்தில் பையவேசென்றெழுந்துபோனுரென்று பாரினிலே யிதுவுமொரு கதையுமாச்சே. ()

கதையான கவிவாணர் கட்டுரைத்த கதைதனையே மேதினியில்மெய்யென்றெண்ணி, பதைபதைத்து வச்சிராங்கம் பாண்டியன் தான் பாரினிலே வெகுகோடி தவசிருந்தான், கெதையுடனே யீசனிடஞ் சென்றுமேதான் கீர்த்தியுடன் பேருலகில் வந்தானென்று புகையொத்த மனம்போலக் கினவுகண்டு பூதலத்தில்நடந்தமொழிபொய்யுமாச்சே. சசுச

ஆச்சேதான் யின்னமொரு வயனஞ்சொல்வேன் அப்பனே செயமுனியாம்ரிஷிகள்தாமும், பேச்சேதான்பேசாமல் சிலதுகாலம் பேருலகில் மண்மீதுயிருந்திட்டாராம், மூச்சடங்கி சிலகாலம் பிணம்போல்தாமும் மூர்ச்சையதுபோலிருந்தால் சித்துதாமும், நேச்சனுடன் சமாதிதனிலிருந்தாரென்று நீணிலத்தில்பேராச்சு சிவயோகிக்கே. சசுரு

யோகத்தைசாதிக்க வெகுகாலந்தான் வுலகத்திலிருந்தாராம் தேகத்தோடே, தேகத்தைதான்மறந்துவவருமாண்டார் தேகமதுமண்ணோடு மண்ணுமாச்சு, போகத்திலிருந்தவரு மாண்டுபோனுர் பொங்கமுடன் தேகமது நிலையேயில்லை, யாகத்தைசெய்துமல்லோ செயமுனிவர்தாமும் யாக்கதனையொழித்தாரே வுலகில்தானே. சசுசு

தானுனயாகமது கூறப்போமோ தாரணியில்வற்புதங்கள் மிகவுஞ்செய்தார், கோனுனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர்தானிருக்குங்காலந்தன்னில், பானுன செயமுனியும் பாரிலேதான் பாடினுர்வெகுகோடி கருக்கநூலாம், தேனுன தேகமதை நிறுத்தவென்று செப்பினுர் பல்நூலுபண்பதாமே. சசுஎ

பண்பான நூல்களிலே தேகம்நிற்கும் பாரினிலேவெகுகாலமிருக்கலாகும், திண்பானசமுசாரவாழ்க்கைதன்னில் திகழுடனே காயாதிகற்பகாலம், நண்பானகுடிவாழ்க்கைதனிலிருந்து நலமுடனேவெகுகாலமாண்டார்தாமும், பண்பானலோகத்தில் வெல்லாம்பொய்யாம் காசினியோர் வாண்டார்களிப்படியேதாமே. சசுஅ

தாமான கிரேதர்யினுகத்திலப்பா தாரணியில்வஷ்டபால ரிருந்திட்டாராம், கோமானும் கிரேதநயின் ரசன்ருனும் கொற்றவனும் ராச்சியத்தையாண்டபோது, பாமானவஷ்டபாலர்யெட்டுப்பேரும் பாரினிலே சாகாதவரங்கொண்டோர்போல், நாமானமிருந்தவரை யநேகம் பார்த்தோம் நலமுடனே ஒருவருந்தானில்லைகாணே. சசுகூ

காணவென்றால் மண்ணுக்கு பிறையுமானுர் காசினியில்சித்துமுனி ரிஷிகள்தாமும், மாணவேகோடிவரைதிரவியங்கள் மகாகோடி நிதிகளெ ல்லாந்தேடிவைத்து, நாணமுடன் பிழைப்பதற்கு வழியுங்கெட்டு நாதா க்கள்காண்பதுவும் அருமையாகும், தோணவே தொல்லுலகில் சாத்திர த்தில் துறைகோடி முறைகளெல்லாம் மறைந்தார்பாரே. சஎ0

மறைந்ததொருபொருளதனை மானிலத்தில் மாளாமல்சேர்த்துவை த்துமாண்டுபோனுர், திரைப்புடனே சாத்திரங்களதிகங்கற்று தீராதபவ வினையைக்கட்டறுத்து, முறைப்படியே ஞானவரம் பெற்றேனென்று மூர்க்கமுடன்கோபமதை மறுத்தேனென்றும், குறைப்படியே குவலய த்திலெந்தநாளும் கூறியே மானிடர்கள் கெட்டார்தந்தே. சஎக

வழலையறுக்கச்சூரணம்.

தந்திவிரைதட்டியெடு பலமுரண்டு தக்கதோர்மிளகுரண்டு கொம் பிரண்டு, முந்தியெடுகடுக்காயும் பலமுமெட்டு முலைந்துநெல்லி முள்ளி யடைமுன்னிடையுங் கூட்டி, பந்தமுடன்சிந்தூரத்தாதிரோற் பதமாக அறைத்துமைபோற் கதிரில்வைத்து, சுந்தரமாய்ப் பொடியாக்கி வைத் துக்கொள்ளு சுருதிதனையாய்ந்துணர்ந்தயாதிச்சொன்னுர். சஎஉ

மூவிரற்றளெடுத்துவைத்து முன்சிந்தூர முற்றினதோரிலந்தை விரையளவுவைத்து, தேவர்தலையிடுந்தயிலங்குழைந்துவுண்ணச் செப்ப மிடத்திரிநாளா மறுநாள்தன்னில், காவிமுத்தினெண்ணைவிட்டு மூழ்கு முன்னே கருத்தில்நினைபுளிதள்ளு மோர்சாருண்டால், தாவிவருநாளெ ல்லாந்தானேபோகும் தாஷ்டிகமாய்ப் பித்தமருந்தன்மைதானே. சஎரு

பித்தவெட்டை பாண்டு மகோதரமும்தீரும் பின்புதான்சொரிசிர ங்குமேகவாயு, குத்தலண்டசூலைமுதல் வெட்டைபோகும் கூறரிதி தன் குணங்கள் கொள்கைமெத்த நித்தம்நித்தமயக்குகின்றபித்தமாலை நீங்கு மென்று போகரிஷிசொன்னநீதி, புத்தியுள்ளரிஷிமார்கள் சொன்ன நீதி புகட்டினேனெட்டிலுரைபுகன்றவாறே. சஎச

மகோதரங்களுக்கு.

பதங்கலிங்க பற்பமது பலமுநாலு பதியவெடு கொம்புமிளகோடு கூட்டி, விதம்பெறவே தந்திவிரைசுத்திபண்ணி வீதமிடு நெல்லிமுள்ளி கடிக்காய்நேராம், அதம்படவேகையானீ ரரைத்துச்சாமம் அதையெடு த்து குடுக்கைதனிலடைத்துக்கொண்டு, இதம்படவே பணவிடைநால் கொள்ளச்சொல்ல எந்தமகோதரமும்போமிதமதாமே. சஎரு

சூலேமகோதரமாம்போகுமாம் பற்கட்டிதுடர்ந்தபித்தமகோதரமு
ஞ்சொல்லாதோடும், வேலேதனிற்போயவிடுங்காணும்பற்கட்டி விடுபடுஞ்
சாண் சிலேட்டும மகோதரமும்போகும், ஆலேதனிற்கரும்பாகு முப்
பைத்தள்ளு ஆறுநாள்சென்றபின்பு ஸ்நானம்பண்ணி, காலேநேக்கெல்லா
முங்கூட்டிக்கொள்ளு கருத்துரைத்தார் போகரிஷி கருணைபாரே. ()

பாரமுடன் தங்கபற்பம் பலமுநாலு பதமிடை மிளகு சுக்கு கந்தி
கூட்டி, பாரமுள நெல்லிமுள்ளிக் கடுக்காய் நேராய் பார்த்து அரைபடி
நீரார் சாமம் ரண்டு, கோரமுளவுத்தியளவாகவுண்டை கொடுத்துவிடு
மகோதரங்கள் முப்பத்தொன்றும், நேரமில்லேயோடிவிடும் நிமிஷந் தன்
னில் நிச்சயமாய்போகரிஷி நேர்சொன்னரே. ௪௭௭

சூதபற்பம் கெந்தி வெங்காரநேரே தூக்கியரை தேள் கொடுக்கு
குமரியாலும், வீதமொருநாளரைப்பின்னெடுத்துருட்டி வியாதியறிந்த
னுபானவிதத்திலீய, வாதமுதல்கணரோகம் ருத்திரவாய்வு மார்வலியுங்
குன்மவகை சூலேயாறும், சீதமதைக்கொண்டுவருமந்தார்காசஞ் செல்லு
மது யிம்மருந்தின் திறமையாமே. ௪௭௮

கண்டுயெடு பணவெடைதான் தேனிலுண்ண கதிர்மதியாந் தேக
மதுகற்றாணுகும், தொண்டுசெய்வா ருலகத்தோர் சொல்லவேண்டாந்
தோகையர்கள்வசமாவார் துலங்கத்தானும், பண்டுசெய்த பழவினேகள்
தீர்ந்துநல்ல பதிவானபிணியகன்று கடலேபுக்கும், வண்டுபோல் மயிரா
கும்பாகமாக வழுத்தினரிஷிதேவர் வண்மைதானே. ௪௭௯

நாகப்பழம்போலாகுங் களங்குதானும் நற்சிவப்புசிந்தூரம் அலரிப்
பூப்போல், பாகமது சுன்னந்தான் மல்லிப்பூப்போல் பதிவான மெழுக
துதானிளக்குமாகும், தாகமதுதயிலந்தானிறக்கறுப்பு தாட்டிகமாய் நிற
ங்களறிமருந்துதன்னே, யோகமதுவந்திடுங்காண்பாகமாகுமித்தொழிலே
யறிந்தபதஞ் சொன்னவாறே. ௪௮௰

நல்லறிவா முபரசங்கள் நவலோகங்கள் நாடதிலேபாஷாணஞ் சார
ங்காரம், சொல்லுமுன்னேசூதமுதல்சிந்தூரிக்கச் சுருதிபெறமால்தேவி
சிலேதான்கெந்தி, கல்லான கெவுரியப்பிரகந் துத்தநாகம் கடிதான வெடி
யுப்பு யிவைகள் சேரில், உல்லாசமாகயிது சேர்தானுகில் உண்மையெல்
லாஞ் சிவந்திடுமென் தாய்சொன்னளே. ௪௮௧

சாயமனஞ் சரக்கதுதான் சாற்றக்கேளு தடையற்ற வுப்பினெடு
நாகந்தங்கம், வாயமதாமிரும்போடுநிமிளேசூதம்வடிவுபெற்றகவுரியுடன்

வர்னமாகும், நாயமாரிதைப்பிரித்துச் சொன்னாரப்போ நான் பார்த்து உங்களுக்கு நடத்தச் சொன்னோம், காயமதுநிலையில்லை கண்டு முன்னே கணக்காக சிந்தூரமுண்டுதேரே. ௪அ௨

எச்சரக்குங்கட்டவொருசேதிகேளு இனியவெடிசுன்னத்தால் சரக்குக்கட்டும், தற்செபலாந்தயிலத்தாற்சரக்குகட்டுந் தடையற்ற திராவகத்தாற்சரக்குகட்டும், இச்சைபடச்செயநீராற் சரக்குகட்டும் இதமான மெழுகாலேசரக்குகட்டும், நச்சரவாமூலிகையாற் சரக்குகட்டா நாகரிகயரிதேவர் நலஞ்சொன்னாரே. ௪அ௩

பித்தபாண்டுக்கு.

அங்குசமும்பலம்பத்து அயமுநோரா யதைபரைத்துக் கையானாற் புடமுமிட்டால், இங்கிதமாச்சிவந்துவிடுஞ்சத்திருதமிதமாகமுன்கண்டயெடைக்குப்பாதி, தங்காமலரைத்துமுன்னீர்தன்னைவிட்டு தக்கதொரு குடத்திலிட்டுமேமேலேமூடி, பங்கம்வாராதெரித்தெடுக்கச்சிவந்துபோகும் பதிவானகளிகூர்ந்து பலன்சொன்னாரே. ௪அ௪

கர்ப்பந்தரிக்க.

தட்டியிட்டுக்கொம்மட்டி வித்தெடுத்து தாட்டிகமாய்த்தர்திவிரையிடையேசேர்த்து, மொந்தைதனிலடைநிறைய தூரில்பொத்து முக்கியமாய்க் குழித்தயிலம் வாங்கிச் சட்டி, சட்டமதாயடைத்துகராங்காசுவிட்டுச் சரியான மஞ்சளது பொடித்துவுண்ண, வட்டவளை மாதவிடாய்த் தன்னிலுண்ண வையகத்தில்பாலனதுவுண்டாம்பாரே. ௪அரு

உரிக்குமடல் தாரமதை கன்னத்துள்ளே ஒருமூன்று சாமமதையெரித்துவாங்கி, முருக்கிலையுங் கரிசாலை பழச்சார்விட்டு மெழுகுபட அரைத்துபழந் தூணியிலூட்டி, அருக்கனிட காய்ந்தகழிவெண்டிலேறி அங்கியிட்டுப்புகைவாங்கிமுக்கால்போக, கருக்கவேமறைப்பணமும் பிடிக்கவேதான் சுவாசமொடு மந்தாரக்காசம்போமே. ௪அசு

சிறுகீரைவேர் தூக்குப் பதக்குப்பில்லும் சேர்த்தரைத்து வடித்தாவின் படிநெய்விட்டு, அரைத்தூக்குசக்கரையும் மிளகுஞ்சேரு அரைப்படிவந்திதனை பேர்நிறமாயாவி, மறக்காமலரைப்பலமோர் பொழுதுவுண்ணமார்பு உண்மைபதினெட்டுவாதம்நீங்கி, சுருக்கோடே கழந்துநீசிரங்குமேகஞ் சுகமாகும் கைகண்டதொழிலுமாமே. ௪அஎ

உள்ளியுடன் மிளகுசுக்கு கல்லுப்போடு ஒரு நூறு வெற்றிலையின் காம்புக்கூட்டி, கள்ளியின்சார்விட்டரைத்துச்சார்ந்து நிம்மக்காயளவுயி

ருநேரமஞ்சநாளும், கொள்ளுமிதையிருபுரமுமிழுத்தக்கொண்டு குத்த விட்டு அடிவயறு அண்டம்வீங்கில், வுள்ளிருமல்வலிவீக்கம் வாங்குமெ ன்று முன்னவர்கள்சொன்ன துண்மைமொழியிதாமே. சஅஅ

காட்டினிட ஆமணக்கினெண்ணெவாங்கிக் கசடகற்றிவச்சிரத்தின் பாலைவிட்டு, நீட்டுமெனநீர்க்கட்டு மலக்கட்டுத்தான் ரோக மெத்தவுந் தான்பேதியாகில், வாட்டிடுவாய் யாவின்பால்தனையேவுண்ண வகைக்கு ணமாம் பேதியது வடிந்திநிற்கும், கூட்டிடவே மலக்கட்டிலிதுவேயாதி குணமாக போகரிஷி குறித்தார்தானே. சஅகூ

ஆமென்றதவமுறுதிக்சின்னமொன்று அன்பாகச்சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு, நாமென்ற சொல்லகத்தி பூமிநாதம் நன்றான நாதமடா சத்திசத்தி, தாமென்றபிரிதிவியாந்தன்னேடொக்க தயவான கெவுரியு டன்சிலையுங்கூட்டி, ஊமென்ற நாகரசங்கூட்டிச்சேர்த்து ஓர்நிறையாய்க் கல்வமதில் நன்றாயாட்டே. சகூ0

ஆட்டுவது சம்பளத்தின் சாறாலாட்டி அப்பனேநெட்டங்க நன்றா யாட்டி, கூட்டுவதுஒன்றாக்கி எட்டுபண்ணிக் குண்டலமாஞ்சட்டிதனில் நடுவேவைத்து, பூட்டுவதுதாம்பரத்தின்கிண்ணந்தன்னால் பொருந்தவே மூடிநன்றாய் மண்ணுப்பும்போட்டு, தாட்டிகமாத்தீயெரித்துப்பாரு தய வானபதமதனைச் சொல்லுவேனே. சகூக

சொல்லுவேன் சொரிந்தமணல் கருகிற்றால் சுற்றமுள்ளபக்குவ மென்றெடுத்துக் கொள்ளு, வெல்லுவேனிதற்குரெட்டி தாம்பரத்தை விசையாக வுருக்குமுகந் தன்னில்மருந்தை, நல்நினைவாய் மருந்துத்தா நீவாயாகில் நாற்றமுள்ள செம்பதுவுங் கட்டிப்போகும், கொல்லுவே னென்றுசொல்லி வெள்ளியேழில் குணமுள்ளசெம்புமுன் றொன்றாய்க் கூட்டே. சகூ௨

கூட்டிநன்றாய்க் குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு குருவருளால் திருவ ருளால் மாத்தெட்டாகும், தாட்டிகமாய்ப்பத்திலொன்று தங்கஞ் சேர் க்க தயவானதங்கமடா மென்னசொல்வேன், பூட்டிநின்ற பூட்டனுக்கு சத்திசிவந்தன்னைப், பூரணமாய்க்கண்டுமனதறிவினாலே தீட்டிமுனைமரு ச்சுழிமுனையின்மீதே திருவானவருகுருவுந் தீபவொளியாமே. சகூ௩

ஆமப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு ஆதியென்ற லிங்கமுடன்
துருசுகூட்டி, தாமப்பாகண்டிகைக்கு ஆதிசேர்த்து சம்பளத்தின் சாற்
றுலேகல்வத்தாட்டி, நாமப்பா சொன்னபடி வட்டுபண்ணி நன்மைபெற
மண்மறைவில்புடத்தைப்போட்டு, சாமப்பாசரக்குவகை மூன்றுதானும்
சமரசமாய்க் கட்டவுந்தான் திட்டமாமே. சகூச

திட்டமுடன் புடமாறி யெடுத்துக்கொண்டு செம்மையுடன் செம்
புநக்கி மருந்தையீவாய், இட்டமுடன் செம்பிடைக்குராட்டிஈவாய் யிரு
ண்டசெம்பு வுருகியது கட்டிநிற்கும், பட்டசெம்புநாலுடனே வெள்ளி
யாறு பக்குவமாயுருக்கிப்பார்மாற்றாகும், நட்டமென்ன பத்திலொன்று
தங்கஞ்சேர்த்து நலமாகவெட்டுவயதாகும்பாரே. சகூரு

பத்திட்டுக்கடுமையாயெரித்து ஆற்றிபதியவெடுபிரித்திடவேமேலே
யேறி, சத்துநிற்கு மயிர்க்குச்சி தன்னாற்றானே தனைச்சுரண்டி பீங்கா
னிற் பனியில்வைக்க, நித்தியமாய்ச் செயநீராம் ஆறுபோலாம் நிலைக்க
வெகு சீசாவிலடைத்துநீயும், முத்திபெறதுருசுதனைத்தோய்ச்சுயெட்டு
முதன்பெறவெட்டுநாள் தோச்சுப்போடே. சகூசா

போட்டுமே சுண்ணாம்பு வீரம்நேரே பொருந்தமஞ்சளாங் துருசு
மேலேகட்டு, நாட்டவேகவசமிடு அங்கியிட்டு நலமாமக்குக்குடத்தில்
நீறிப்போகும், கூட்டுமே சூதனிடைநீலம்போடு கூட்டியரைசாரநீர்தன்
னினாலே, வாட்டும்ரசகற்பூரநாலிலொன்று வகையாகநிறுத்திட்டு அரை
த்துக்கொள்ளே. சகூஎ

நல்லாகவரைத்து எட்டிலொன்றுவீர நல்லபச்சைக்கற்பூர மெட்டி
லொன்று,வில்லாகமுன்னீராலரைத்துச்சாமம்விருதுபடக்குக்குடத்தே
போட்டெடுக்க, செல்லவொரு குருவேருந் துருசுச்செம்பில் திடமாக
வுருக்கியிடை குருவைத்தாக்கு செல்லுமதை வாங்கியது தட்டத்தூ
ளாம் வெள்ளியதில்நால்சேர்த்துவூதிப்போடே. சகூஅ

கனகமதுயிரண்டிடைதானிற்குமந்தக்கனகத்தையெடுத்துமெள்ள
விற்றுக்கொள்ளு, இனமொத்த விடந்தனிலே நின்றுவாழு மினமான
ஞானத்தையியல்புபாரு, உணவுடனே யாறுதல மேறிப்பாரு வுத்தமித்
தாய்வந்துநிற்பாளுலகந்தன்னில், சனகனருள் பெருவீரா மிந்தபோக்கு
தாஷ்டிகவான் போகரிஷி சொன்னவாறே. சகூகூ

மறுபடியும் தத்துவங்கூறல்.

சொன்னாரே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு சொல்லுகிறேன் பாரினிலே கணேசருண்டு, மன்னேகேள் திரேதாயினுகத்திலப்பா மகாதேவரானவராங் கணேசர்தாமும், பன்னவே தும்பிக்கை ரூபங்கொண்டு பாரினிலே பிறந்தாராம் மனுஷரூபம், என்னவே வெகுகோடி காலந்தானும் யெழிலான ஞானிபோலிருந்தார் தாமே. ௫௦௦

விநாயகர் உற்பவம்.

தாமானசமுசார வாழ்க்கையற்று தகமையுள்ள பேரின்ப வாழ்வு பெற்று, சாமானமானதொரு வுலகவாழ்வை சர்ச்சனர்க்கு வுபயோக விருத்திபோகம், நாமானசாத்திரங்கட்குயிராய்நின்று நமஸ்கரித்து கணபதியாங் கணேசரென்றும், தாமான நூலுக்கு முதற்காப்பாக தாரணியில் மானிடர்க்கு சத்திதானே. ௫௦௧

தானான சத்திக்கு முதல்வன் காப்பு தாக்கான யீஸ்வரிக்கு முதல்வன்காப்பு, பானனதிரிமூர்த்தி முதல்வன்காப்பு பாங்குபெற மானிலத்திற்செய்தவேதம, கோனானரிஷிமுனிவர் சித்துதாமும் கோடானகோடி நூல் செய்தார்பாரு, தேனான நூலுக்கு முதலாய்நின்று தேர்ந்தபிள்ளை வாருமென்ற பேருமாச்சே. ௫௦௨

ஆச்சென்ற நூல்களுக்கு யிவரேயாதி அரிவோம்நமசிவயமிதற்குள்ளாகும், பாச்சலென்ற ஓங்காரமிதற்குள்ளாகும் பாருலகில் வேதமெல்லாம் யிதற்குள்ளாகும், மாச்சலென்றகவிவாணர் நூலுக்காதி மகுடமுடி மன்னவர்க்கு யிவரேயாதி, கூச்சலென்றவேதமகா கோஷ்டத்தாக்கும் குவலயத்தில் விநாயகரும் முதலாம்பாரே. ௫௦௩

பாரேதான் விநாயகரைக் காப்பேடாக்கி பாரினிலே நூலெல்லாம் பாடினார்கள், நேரேதான் சர்வகோடிபாடலுக்கு நேர்மையுடன் விநாயகரைமுதல்வணக்கி, சீரேதான்காவியங்கள்பாவினங்கள் சிறப்பானவசனமென்றரூபந்தானும்,கூரேதான்யெழுத்தாணிந்தைரூபத்தால்கோடான கோடிநூல் யெழுதலாச்சே. ௫௦௪

எழுதவென்றால் நூலுரையோன் சொல்லும்நீதி யெழிலானஆக்கியொன்றன்பகரும்நீதி, பழுதறவே யெழுத்தாணிக்கைபிடித்துப் பாங்குபெறக்கணபதியைக்காப்புமிட்டு, தொழுதுமேசிரங்குனிந்துகைகுவித்து தொல்லுலகில் வாணரெல்லாங் காப்பிட்டார்கள், உழுதுபயரிடுங் குடியாளர்தாமும் வுத்தமர்கள் மானிலத்தில் தொழுவார்பாரே. ௫௦௫

பாருலகில் கணபதியே தேவனென்றும் பட்சமுடன் மானிடர்கள் தொழுதுபோற்றி, சீருடனே யஷ்டாங்கந் தனைநினைந்து சிறப்புடனே யஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து, ஊருடனே குடிமக்கள்மிகவுங்கூடி வுத்தமராங்கணபதியைக் கடவுளாக்கி, பேருடனே வையகத்திற் சுவாமியென்றும் போரானபுகழ்படைத்தா ரதிதமாமே. ௫௦௬

அதிதமாங் கணபதியு மென்றநாமம் அவனிதனில் மனிதரல்லால் வேறொன்றல்ல, துதிதமுள்ள கடவுளா யிருப்பாரானால் தொல்லுலகில் வுயிரோடே யிருக்காரோதான், பதிதமுள்ள பாடல்களில் சுவாமியென்றும் பாடினார் வெகுகோடி மாந்தரப்பா, நிதிதமுள்ளகணபதியின் தேகந்தானும் நிலைபாதபனித்திய மென்னலாச்சே. ௫௦௭

என்னவேகணபதியும் நீணிலத்தில் லெழிலான தேகத்தை மறந்துபோனார், பன்னவேபாரினிலே தேவனானால் பாழான தேகமது மண்ணாக்காமோ, துன்னவேகாயமது நிலைப்பதற்கு தொல்லுலகில் கோடானகோடிகற்பம், முன்னமேகாயாதி கற்பமுண்டு மூதுலகில் கற்றாணாய் யிருந்தார் காணே. ௫௦௮

காணவே வவர்கூட்டந் தன்னிலப்பா கதுமையுட னிவருமொரு சித்துமானார், தோணவே வெகுகோடிகாலமப்பா தொல்லுலகில்காயாதி கற்பமுண்டு, ஈணவேசமுசார வாழ்க்கைநீக்கி யெழிலுடனே காயத்தை யிருத்திக்கொண்டு, பூணவேபுவியுளோர்க்கு கவியாக புகழுடனே வெகுகாலம் யிருந்தார்தாமே. ௫௦௯

வீரபத்திரர் உற்பவம்.

இருந்தாரே யின்னமொருமார்க்கங்கேளு யெழிலானவீரபத்திரன் பாடுசொல்வோம், பொருந்தவே காலாங்கிநாயர்பாதம் போற்றியே முடிவணங்கி தாள்பணிந்து, திருந்தவே சீனபதி தேசத்தார்க்கு சிறப்பான வேதாதி மாந்தர்தம்மை, வருந்தியேவரலாறு காதைசொல்வோம் வகுப்புடனே யின்னம்வெகு காதையுண்டே. ௫௧௦

உண்டான வீரபத்திரன் படைவீரன்றான் வுத்தமனே யதிவீரன் போர்வீரன்றான், திண்டான சாத்திரங்கள் பெருநூல்யாவும் திறைகோடி திசைகோடி திகழ்கள்கோடி, கண்டாலும்பெருநூல்கள் விரிநூல் தன்னில் காசினியி லவர்பெருமை மெத்தவுண்டு, அண்டாதசேனாதப் படைக்கூட்டத்தை அவனியிலேதான் செயித்த வீரனாமே. ௫௧௧

வீரனுந்தக்கனது யாகந்தன்னை வீரமுடன்தான்செயித்த வீரபத்திரன், சூரனும்பத்மா வின்சூரன் தன்னை சுட்டெரித்தசூட்சாதி யியான

மாரன், கோரமாம் டாகினியைக் கருவறுத்த கொற்றவனு மென்றிவர்க் குப் பேருமாச்சு, பாரமுடன் யிதிகாசபுராணமெல்லாம் பாடிவைத்தார் கவிவாணர் திறமைபாரே. ௫௪௨

திறமையுடன் சாத்திரத்தி லதிதஞ்சொல்லி திறளாக சத்துருசங் காரர்தன்னை, முறைமையுடன் கதைபேசி யுறவுபேசி மூர்க்கமுடன் வெகுபேரை செயித்தானென்றும், குறைமனதாய்த் தக்கனுட யாகந் தன்னைகுவலயத்தில்வேரறுத்துச்சுட்டறுத்து, உறமுடனேவெகுகோடி காலந்தானும் வுத்தமனும் யிருந்தாரென் றுரைத்தார்பாரே. ௫௪௩

உரைத்தாரே வீரபத்திரன் வீரன்தன்னை ஓகோகோ ஙாதாக்கள் நம்புவாரோ, நிறைத்தாரே சாத்திரங்கள் புராணமெல்லாம் நிலையான தேவனென்றுஞ்சொன்னார்பாரு, பறைத்ததொரு காயமிதுதேவனானல் பாரினிலே மற்றொரு தெய்வ மேன்தான், இரைத்தாரே யிவர்தானுந் தெய்வமானல் யெழிலானவுலகமதி லிருககொண்ணாதோ. ௫௪௪

ஒண்ணாதுதேகமது கூடுவிட்டு வுலகத்தை தான்மறந்து மண்ணாப் போச்சு, நண்ணமுடன் வாத்மாவுங் காணாதாச்சு நலமானசடலமது விழ லாய்போச்சு, எண்ணமுடன் லோகமதி லிருந்ததுண்டோ யெழிலான தேகத்தால் யெடுத்தகாயம், உண்பதுவும் வுடுப்பதுவு மென்னலாகும் வுத்தமனேவீரபத்திர நரசென்மமாச்சே. ௫௪௫

ஆச்சப்பாசாத்திரங்கள் சொன்னார்கோடி அவனிதனில்வீரபத்தி ரன்கடவுளென்று, மூச்சடங்கிப்போனதொரு மனிதன்தன்னை முசியா மல்தேவனென்று தொழுதார்பாரு, வீச்சலுடன்காசினியி லவருமாண் டார் விண்ணுலகி யாத்மாவும்போனதொன்று, ஏச்சானவுறுதிமொழி காணலாச்சே யென்மகனே வீரபத்திரன் மண்ணானனே. ௫௪௬

பத்திரகாளி உற்பவம்.

மண்ணானர் யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு மகத்தானசினபதி பிழை க்கவென்று, திண்ணாகவடபத்திரகாளியம்மன் திரளான கூட்டமுடன் சென்றுதானும், குன்றான நதிமலைகள் குகைகள்தேடி கொற்றவனும் யுத்தமது செய்யவென்று, வண்ணமுடன்மகுடாதிசூரன்தன்னை மார்பி ளந்து வல்லயத்தில் குத்தினளே. ௫௪௭

குத்தவே மகுடாதி சூரன்றானும் கொற்றவனுங்கிடாவயிற்றில் வந் துதித்தான், சத்தமுடன்வபயமிட்டுக் கண்பிதுங்கி தரணிதனில் மலை போலே விழுந்தான்பாரு, பித்தனைப்போல் மதிமயங்கி வாக்குரைத்து பிசகானவார்த்தையதுமிகவுஞ்சொல்லி, சித்தமடியேனென்று தொழுது போற்றி சிறப்புடனே மண்ணுலகில் மாண்டான்தானே. ௫௪௮

மாண்டானேகாளியிட கைவசத்தால் மானிலத்தில் கேட்டவருஞ் சொன்னோர்தாமும், கூண்டோடேசடமழிந்து மண்ணாய்ப்போனார் குவலயத்திலிருந்தவரும் யாருமில்லை, பாண்டுமகாபுத்திரருமிப்படியேமாண்டார் பாரினிலேமாண்டவருமிப்படியேயுண்டு, காண்டிபமும்தாம்பிடித்த பத்ரகாளி காசினியில்தான்வளர்ந்து மண்ணானாளே. ௫௧௯

மண்ணானதேவியவள் சாமியானால் மானிலத்திலிருப்பதற்கு வையமென்ன, வண்ணமுடன்தேகமதுவழிந்துபோச்சு மானிலத்தில் காளியவள்கூளியானாள், எண்ணிமிகப்பார்க்கையிலே தேகம்பாழாம் பெக்காலமிருந்தாலும் மண்தான்விடு, நண்ணமுடன்தேகமது மண்ணுமாச்சு நயமுடனே மண்கூறாய் மண்ணுமாச்சே. ௫௨௦

ஆச்சென்று பிரிதிவியோ டொக்கச் சேர்ந்து அப்பனே மண்கூடு தானுமாச்சு, மூச்சடங்கிதேகமதுபோகும்பாரு மூதுலகிலொருவருந்தானிருந்ததில்லை, மாச்சலுடன் வீராதிவீரர்தாமும் மகாபத்திரகாளியென்று வசனித்தார்கள், பாச்சலுடன்தேகமது பாழதாகி பாரினிலேமடிந்தார்கள் கோடியாமே. ௫௨௧

கிருஷ்ணனுற்பவம்.

கோடியாமின்னமொருகூத்துகேளீர் கூறுகிறேன்மானிடர்களறியவென்று, நாடியேகிருஷ்ணாவதாரனப்பா நலமான துவாரகையிற் பிறந்தார்கண்டீர், தேடியே லோகத்து மங்கைமாரை தேற்றமுடன் சிறையதுதானெடுத்தாரென்றும், பாடியே பன்னீறு ஆயிரம்பேர் பட்சமுடன் வலதழித்தக் கதைகேட்டோமே. ௫௨௨

கதையான மாந்தர்களை சிறையெடுத்து காசினியிலீலாவினோதஞ் செய்து, கெதையுடனேசத்துருசங்காரம்செய்துகெவனமுடன்லீலாவிகுளிகைகொண்டு, சிதைவுபட தாரணியிலனந்தம்பேரை சீரழித்துக் கெடுத்துவிட்ட கோபாலன்றான், வதைச்செய்யும்கோபாலன் வடிவைப்பற்றி வையகத்து மாந்தரெல்லாம் மயங்கினாரே. ௫௨௩

மயங்கினார் கோடான கோடிபெண்கள் மண்டலத்தில் கிருஷ்ணாவத்ரானுக்கு, தியங்கியே கற்பழிந்து தேகந்தன்னை திகழுடனே தத்தமக்காய் செய்துகொண்டார், பயங்கமுடன் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் பலபலவாங்கிருஷ்ணனது காதைதன்னை, புயங்கமுடன் புலவரெல்லாம் புகழ்ந்துபாடி பூதலத்தில்கதையுமுண்டாக்கினாரே. ௫௨௪

உண்டான சாத்தரத்தி லின்னஞ் சொல்வோம் வுத்தமனூர் பஞ்ச பாண்டவர்க்குத்தானும், கொண்டானவுரவிகளுமிகவாய்ச்செய்துகொற் றவனுமருச்சுனனூர் தன்தமக்கு, பண்டானமைத்துனராய்ப் பேர்படைத்து பண்புடனே தங்கைதனை தானளித்து, திண்டானதிரவியங்களுதவி செய்து தீரமுடன் பார்த்தனுக்குத் துணையானூரே. ௫௨௫

துணையாக சத்தசாகரங்கடந்து துப்புறவாய் லோகவதிசயங்களெல்லாம், பிணையுடனே யிருவருமாய் லோகஞ்சுத்தி பிரியமுடன் சத்த கன்னிகையைக்கண்டு, பணையமுடன் திரவியங்க ளில்லாமற்றான் பாரினிலே வெகுதீரவானனூக, கணையோடு வூர்வனத்தைச்சுற்றிவந்து கன்னிகையை மாலையிட்டார் கண்டீர்பாரே. ௫௨௬

பாரேதான் வடிவமுள்ள கன்னிமாரை பார்த்தனென்னும் வடிவழகன்மாலையிட்டு, நேரேதான் கீர்த்திப்பிரதாபனுக நெடுங்காலந்தானிருந்தார் தவசிருந்தார், ஊரேதான் பதியிழந்து மண்ணிழந்து வுத்தமனூர் துரியனிட தீங்குதன்னுல், போரேனுமென் றுரைத்துக் காட்டகத்தில் பொங்கமுடன்பரணை தனி லிருந்தார்தாமே. ௫௨௭

இருந்தாரே துரௌபதியு மைவர்தாமும் பெழிலான காட்டகத்தில் நெடுங்கால்ந்தான், பொருந்தாமல் வனவனமாய்த் தான் திரிந்து பொங்கமுடன் வெகுபாடு மிகவும்பட்டு, குருந்தமுடன் நற்சுகத்தை விட்டிழந்து குவலயத்தில் குடிவாழ்க்கை செய்துகொண்டு, வருந்தியே வவர்கள்பட்டபாடுதன்னை வைகுந்தகிருஷ்ணனவர் பார்த்திட்டாரே ()

பார்த்திட்ட கிருஷ்ணனவர் தெய்வமானுல் பாருலகில் பஞ்சவரை ரட்சித்தாரோ, தீர்த்திட்டதேசமதுமனிதசென்மம் திரளானசேனைகளுமிருந்துமென்ன, கார்த்திடவேகிருஷ்ணனவர் வல்லபத்தால் காசினியில் வெகுகோடி செனங்கள் தம்மை, பூர்த்திட்டமாகவல்லோ புனிதபாலன் புகழுடனே ரட்சிக்க முடியார்தாமே. ௫௨௯

முடியாது கோபாலர் தன்னுலப்பா மூதுலகில் வல்லமைகளிருந்துமென்ன, கெடிதானபாவத்துக்காளுமாகிகெடுங்காலந்தாமிருந்தார்பூலோகத்தில், வடிவானதேகமதுமடிந்துபோச்சு மண்டலத்தில் கிருஷ்ணனென்னும் பேரும்போச்சு, முடியான முடிவேந்த தெல்லாருந்தான் முனையான தெய்வமென்று தொழுதார்பாரே. ௫௩0

தொழுதாரோ ராஜாதிராஜரெல்லாம் தொல்லுலகில் மாந்தர்முதலனேகங்கோடி, அழுதாரே தெய்வமென்று காலாகாலம் அவனியிலே

யவருமல்லோ மண்ணுய்ப்போனர், பழுதுவரா தென்றுரைத்த தேகந் தானும் பாரினிலே மண்ணேடே மடியலாச்சு, முழுதுமே யிவர்தேகம் அழியாதென்று முனையான சாத்திரங்கள் சொல்லலாச்சே. ௫௱௧

ஆச்சென்ற தேகமது யழியலாச்சு வப்பனேசாஸ்திரமும் பொய்யு மாச்சு, வீச்சலுடன் கிருஷ்ணவதாரந்தானும் விண்ணுலகில் மடியவெ ன்றநாளுமாச்சு, பாக்சலுடன்தேகமது பொய்யேவாழ்வு பாரினிலேயிரு ந்தவர்களொருவருமில்லை, எச்சலுடன்யிவர்களெல்லாமனிதரல்லாவெழி லானதெய்வமென்று சொல்லொணுதே. ௫௱௨

நந்தி போகர் முன்னிலையாகச் சூதமுனிக்கு
உபதேசங்கூறல்.

சொல்லவென்று லின்னமொரு கருமானங்கேள் சூட்சாதி சூட்ச முடன் செப்பக்கேளும், வெல்லவேகாலாங்கிநாதர்பாதம் விருப்பமுடன் ருள்பணிந்து விரித்துஞ்சொல்வேன், மெல்லவே யென்முன்னுய் நந்திதா மும் மேதினியில் சூதமுனிசித்தருக்கு, புல்லவே வுபதேசஞ் செய்தார் பாரில் பூவுலகில் சித்துமுனி நந்திதாமே. ௫௱௩

நந்தீசாவேதமுனி சூதமுனியிவர்கள் நாதனடிபோற்றிசெய்து மகி ழ்ந்திருக்கும் வேளை, யிந்திவொலக்க மௌனவாதவித்தைசெய்ய யேது வகையென்று அருள்வேத முனிதான்கேட்க, தந்திமுகனைப் பணிந்து வுரைத்திடுவார் நந்தி தாரணியிலுள்ளவர்க்குச் சாகாதவரமும், மந்திரத் தால் சத்திசித்தியாகும்வரலாறு மாத்ததிக மருத்துவத்தில் வளமாதி பகர்வாம். ௫௱௪

ஆதியானருமையாள்தன்னுடனே யன்பாயயனருளியசொல் வேத முனிக் கரிவித்தார்நந்தி, சாதிலிங்கந் தன்னிலிருப்பது களஞ்சிவாங்கித் தாமாக சிறுபயறுபோல்நறுக்கி நீதிசெறியெலுமிச்சம்பழச்சாற்றிலிட்டு நேராக வொருசாமம் வெயிலில்வைத்தெடுத்து, சூதில்லா கொடிவேலி வேரதனைக்கொண்டு தூளாகயிடித்ததையும்வேறு வைத்துக்கொள்ளே.

வைத்தபின்புதனித்தகண்டவாய்சேரும்பானை வகையேதுரெண்டு கொண்டுவந்ததிலேயொன்றில், மெய்த்திடவேகொடுவேலிப்பொடிபாதி யிட்டு மேலாகசாதிலிங்கப்பொடிதனையேபரப்பி, சித்தாக வதின்மேலுங் கொடிவேலி வேர்பொடியை சிறப்பாக நிறப்பிப்பின் மறுபானைதனக்கு, கைத்திடாவாழப்பழத்தினிலையுடனேகானமாமுருக்கையிலையுங்கைகோ ர்த்துபிடியே. ௫௱௫

பிடித்துயிருவகைபிலையுந் தனிச்சாறுயெடுத்து யிதமாகமேல்பானை தூரிலேதடவி, வடித்தந்தபானைகொண்டுவாய்சேர்த்துமூடி வகையாகச் சந்துவாயேழுசீலைமண்ணும், மடித்துநீ யுணர்த்தியதில் வெடித்தயிடந் தனக்கு பின்னுமந்த மண்தடவி யுணர்த்திவலுச்செய்து படித்ததொரு வஞ்செழுத்தால், முன்னவனைப்பணிந்து பாங்கானவுபதேசஞ்செய்தடுப்பிலேற்றே. ௫௮௭

எத்திபனற் கமலம்போல் முப்பதுநாழிகைக்குள் யெரியிட்டு ஆத்தியதையெடுத்து நீசுருக்கே, பாத்தியலரெய்வதைத் தந்தச்சீலை மண்திறந்துபார்க்கவே மேல்பானை தூரிலேயிரதம், வேற்றுமையா யிருக்குமதைப் பன்றிமுடியதனால் மெதுவாகத்துடைத்தெடுத்து விரும்பி வைத்துக்கொண்டால், நாற்றிசையும்பரக்கவேயெடுத்தவகைக்கெல்லாம் நன்றுகந்கூடு மதில்வகைசொல்லினுட்டே ௫௮௮

நாட்டுவேன் திருநாமம் நீலகண்டவாலை நந்தியுரைப்படி யரைத்து சேர்க்கும் வகைகேளு, கூட்டுவேன் கண்டங்கத்திரியின்பழத்தைக்கொண்டுவந்து யிடித்ததனை தனிச்சாறாயெடுத்து, வீட்டுவைத்துக்கொண்டிதற்குமுன்னமேயெடுத்த வேதாந்தசாதிலிங்கயிரத்தை நிறுத்து ஊட்டுநீகளஞ்சிக், காய்படிச்சாரளந்து யுறையுறைய விட்டதனை வைத்தமட்டு மறையே. ௫௮௯

அரைத்தெடுத்துவொன்றிலே யடைத்துவைத்துக்கொண்டு அன்பாகசிவகாமி பூசையேசெய்து, வுரைத்து அறவைத்தவெள்ளித் தகடாக்கி யிதிலேயுறவாக நீலகண்டவாலைதனைப்பூசி, யிரைத்துவளர்ந்திடுங்கோழிப்புடம் போட்டெடுத்தால்யிடுந் தங்கம்போல மாத்து பத்தரைபுங்காணும், வரைத்த அறவைத்தசெம்புத் தகட்டிலேபூசிவளர்கோழிப்புடம்போட மாற்றுமாறரையே. ௫௯0

ஆரறையுங் காணுமல்லால் பின்னுமதில்வகைதான் "அவனிதனில் மானிடர்க்கு ஆனகற்பஞ்சொல்வேன், மாறடைந்தவிடத்தலையின் வடக்கானவேரை வாகாகவெட்டிவந்து சாணைதனிலுரைத்து வீறுண நெல்லிக்கா யளவிலேயுருட்டி, மேலானவாலைரசம்பணவிடைகானுட்டி தேறுதபிணியாளர்க் கேழுநாள்கொடுக்க தீருமெனும்பிணிக்குவகை செப்புவதுமாமே. ௫௯௧

ஆமென்ற பிணிக்குவகை சொல்வதுகேளப்பா ஆக்கைதனிலேயெழுந்தவாதமெண்பதுடனே, நாமென்றவரும் வாதசூலையறுபதுக்கும்

நாயினுங்கேடாக்குமந்த கிரந்திபதினெட்டும், தாமென்றுஆண்மைசெய் யுக்குஷ்ட முடனுப்புந்தாமளிக்கும் பவுத்திரந்தான், நீரெட்டும்யேமனு னென்று மண்டவாதமாருக்கும்யிது வாலைகற்பமென்று யியம்ப விண் ணில்போமே. ருசஉ

விண்ணில்போய் விடுமூலவியாதி யாறும்வேகமா யெழுந்தகுன்மம் பதினாறுங்கூடமண்ணில், தான்பிறப்பறுக்கும் செயரோகமாறும் மாய மெனவந்தடுக்குஞ் சன்னிபதினெட்டுஞ், சுரமாரல்சுரமும் யெண்ணித் தான்முடியாதயீசனருள், பதத்தில்யிருக்கு முசல்கண்டன்வலி பதினெ ட்டும்மகும். ருசங

யேகுமேபலபிணியுஞ் சகலவியாதிகளுமென்றுரைத்த நந்திபின்னு மியம்பினத்தைக்கேளு, வாகுடைய மானிடராக்கை யெடுத்தோர்கள் வகையான முன்சொன்ன வாலைதனை செய்தால், பாகுடைய நிதிகோடி திரவியமுண்டாகும் பண்பாகப்பின்னுரைத்த வாலைகற்பங்கொண்டால் போகுமே, யெண்ணமற நோயானதெல்லாம் பொய்யது கற்பத்தி லின் னம்வகை சொல்வாம். ருசச

வகைசொல்வோம் கற்பத்தை சமாதியிலேயிருந்து வாகாககொண் டவர்கள் நரைதிரையுமாறும், திகையாமல்மூன்றுகற்பகாலமட்டும் தன் பேர் ஜெகமுழுதும் புறக்கவருள் தேசராயிருப்பார், நகையாதே நந்தி சொன்ன வாக்கிதுதப்பாது நாதனுராணைநிச மின்னம்வகைகேளாய், திகையாதிமுன் சொன்னவிடத்தலையி னிலையே திறமாகப் பறித்துவந்து சாந்தெனவே யரையே. ருசரு

சாந்தெனவே யரைத்ததிலேநெலலிக்காயளவு சகலகுணமுன்சொ ன்னநீலகண்டவாலை, கூர்ந்தரைக்கால்பணவிடையுங்கூட்டி ஆவரையில் குணமுடைய அஞ்சுவகைமருந்தெடுத்துணர்த்தி, நேர்ந்துபொடியாக்கி யதில் வெருகடியஞ்சேர்த்து நிறையாக பசுவின்வெண்ணை அனுபானந் தனிலே, காந்தல்நீரிழிவெடுத் தோர்க்கிருபொழுது யேழுநாள்தான் கையாற் கொடுக்கநிற்குங் காசினியோர்க்குறையே. ருசசு

காசினியெல்லாம் பிறக்கப் பின்னுமந்த முனிக்கிங்கங் காளிமிர்த ப்பம்வகை சொல்வாம்நந்தி, தேசிகனே முன்சொன்ன சாதிலிங்க யிர தம் சிறக்கரைக்களஞ்சுகுழிக் கல்லிலிட்டு, மாசில்லாக் கண்டங்கத்திரி பழத்தின் சாற்றால் வாகாய்முக்காற்படியு மூன்றுவட்டமாத்தி தாசினீ

ராகவிட்டுப்படுமட்டு மறைத்து சுருளவே யெடுத்து நல்லகுகை தனக்குள்ளாக்கே. ருசஎ

ஆக்கியந்தருகையிலே மணத்துவளே செய்யை அரைமட்டும்விட்டு வாய்சில்லேமூடி,நோக்கியிந்தமாயேழுசீலேமண்ணுஞ்செய்துநோயதான் பெருவில் வைத்துச்சேவல் புடமாகத், தாக்கியேதீமூட்டியதையாறிப் பின்னெடுத்தால் தப்பாதுபடிக்கிறிற் பற்பமாயிருக்கும், வாக்கியஞ் சேர் கணபதிக்குப் பூசைதனை செய்து வளமாக வயிரவனை யர்ச்சனையுஞ் செய்யே. ருசஅ

பூசைதனைசெய்தபின்பு யிரதபற்பந்தன்னை பூராயமாகவொன்றி லடைத்துவைத்துக்கொண்டு, காசெனவேயெழுந்திருக்கும் யீயமொரு பலந்தான் கடுகவேயுருக்கியது தெளிந்துநிற்கு முகத்தில், வாசனைசேரிரதபற்பஞ்சாவடி கொடுக்க மாத்துயர்ந்தவெள்ளியது காசினிலுமதிகம், நேசனேதப்பாது நிசவெள்ளிபற்பம் நோகமானிடர்க்குப் பின்னுமதில் கேளே. ருசகூ

பின்னுமதில்வகைகேளு மானிடர்தமக்குப் பிணிவந்தால் திரிகடுகு சூரணமேபண்ணி, யுண்ணும்வெருகடியளவே சூரணத்தைக்கூட்டி யுறவாக யிரதபற்பம் பணவிடைகால் சேர்த்து, தன்னுள்ளே யனுபானந் தேனிலாகிலுமே லாயானபனவெல்லந் தனிலேயாகிலுமே மின்னுகோயாளருக்கு யேழுநாள் கொள்ளமிகுபிணியுந் தீருமிந்தபாகத்தானறியே.

பாகந்தானறியும்வகையெப்படியோகேளு பலபிணிக்குத்தக்காதுநீ யனுபானமெடுத்து, வேகஞ்சேரிரதபற்பம் பணவிடைகல் கூட்டி விதமாகயிருபொழுது யேழுநாள்கொடுக்க தாகந்தாறைவொழிந்து சகலவியாதிகளுந்தணியுமே பற்பத்தி லின்னவகைகேளு, தேகந்தான் பழுப்பேறிதளர்ந்து மானிடர்கள்சிறுவாலை மதன்போலே சிறப்பதற்குமாமே.

மதனாகவாவென்றால் சமாதியிலே யிருந்து வளமான யிரதபற்பம் பணவிடைகால்கொள்ள, அதமீறும்பளிவுடனே கசப்பெல்லாம் நீக்கி ஆவின்பாலுடன்குருவை அசிசோருண்ணு,நிதம்பெறவேரெழுந்ததிரை மாறிவாலையாம் நீணிலத்தில் நூறுகற்பகாலம் வரையிருப்பார், சுதன் போலே யிருநூறுயானைவலுவுண்டாம் சோதி திருவாணைநந்திசொன்ன படிசெய்யே. ருரு௦

ஸ்ரீராமன் செந்தூரம்.

செய்யவென்று நந்தி பின்னும்வேத முனிதனக்கு செப்புவான் ஸ்ரீராமன் செந்தூரம் வகைதான், வையகமெல்லாஞ்சுத்தி செய்த

யிரவதம் கையாக அறுபதுகளஞ்சியதுபோலே, வெய்யதோர் கெந்தக
மும்மிடை முன்போலேகூட்டு மேலானசாதிலிங்கம் பதினஞ்சுகளஞ்சு,
அய்யமெனும்நினையாதே பொன்னரிதாரத்தை அன்பாக அன்பது கள
ஞ்சியதுசேரே. ௫௫௩

களஞ்சிரண்டு தனித்தயிடை மனோசிலையுங்கூட்டு கடிதான நாக
த்தை யிரஞ்சுவட்டம், வளஞ்செய்திதுப்பை பெண்ணை தனிலுருக்கிச்
சாய்த்து வகைபாக நாற்பது களஞ்சியதில்சேர்த்து, உளஞ்செய்த தங்
கத்தில் லொருகளஞ்சியாக லக்கயிருநூத்திருபத் தென்களஞ்சி யெல்
லாம், தளஞ்செய்தயெருக்கம்பால் தன்னிலொருசாமம் கசடறவேயரை
த்து மறுசாறு புரசிலையே. ௫௫௪

புரசிலைதும்பையுடன் செருப்படி செம்முள்ளி புகழான மாதலையி
னிலையுடனே அஞ்சும், வரமுறவேகொண்டுவந்து வெவ்வேரேயிடித்து
வகைபாகத் தனிச்சாறு யெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, திரமுறவே யிச்
சாறுவொருசாமந் தீர்க்கமுற்றசொல்முறையாய்சாமமஞ்சரைத்து, காம
றவேபின்னுமந்த மாதளையின் பூவுங்காஞ்முருக்கம் பூவுங்கலந்து சமன்
கூட்டே. ௫௫௫

கலந்துசமன் கூட்டியதுயிடித்ததில் சாரெடுத்து கைசோரவொரு
சாமம்பின்னும் நன்றுயரைத்து பலந்தகிழற்குள்ளுணர்த்திப் பொடியா
க்கி யெடுத்துப் பூகமாடகெங்காசல குப்பிதனக்குள்ளே நிலந்தெளி
யாதேயேழுசீலை மண்ணுஞ்செய்து நேரானவெய்யிலிலே யுணர்த்திலெ
டுத்திடத்தில்பிலந்தவாராதே மண்பூசிமெழுகிட்டு பேதமறக்குப்பிதனைப்
பேணிமருந்தடையே. ௫௫௬

மருந்தான பொடிவகையை குப்பியரைமட்டும் வாகாக அடைத்த
ந்தவாய்வலப்பக்கலில், திருந்தவே மூடியதின் மேலுமடைமண்ணை திற
மாகமூடியொரு தாளிதனையெடுத்து, பொருந்தியதற்குள்ளே நாலுவிர
லக்கனந்தான் பொடிமணலையிட்டதன்மேல்குப்புதனை வைத்து, குருந்த
மாய்ப்பின்னும்மந்த மணல்தனையேபோட்டு குப்பிகுடமரைமதில் கொ
ட்டியடுப்பாக்கே. ௫௫௭

ஒட்டியதோ ரடுப்புமிட்டுத் தாளியதன்மேலே யுள்ளாகப் புதைய
வைத்து முன்னவர்க்குப், பூசைகிட்டியன்பாய்செய்தபின்பு தீபமொரு
சாமம் பெரியிடும்தன்கமலம்போலிருசாமமெரித்தால், கெட்டியாக்கடுக
யெரி வொரு சாமந்தனக்குப் பேதமுடனிப்படியே சாம மாறெறித்து

விட்டபின்பு, ஆறவைத்துமறுநாளிலிங்கேயிடுமோக வயிரவனைப் பூசை பண்ணிக்கொள்ளே. ருருஅ

வயிரவனைப் பூசைசெய்து குப்பிதனையெடுத்து வாகாகவுடைத்துள்ளே, பார்க்கவேசெந்தூரம் ஓயிலான முருக்கம்பூ நிறமாகயிருக்கும் ஒன்றிலே பத்திரமாயடைத்து வைத்துக் கொண்டு, கயிலாசகிரிதனிலோர் களஞ்சிதனிலுருக்கி கடுகவதில் மஞ்சாடி செந்தூரங் கொடுக்க பயிலறியநின்மாற்று, ஒன்பதையுங்காணும்பற்ற அறவைற்ற செம்புக்காறு குறையாதே. ருருகூ

குறையாதுசெந்தூரம் விளைவதியங்கண்டால் குறிப்பதுதான்கண்டறிந்து குறைவுசெய்யவேண்டும், நிறையான விளைவுசற்றே குறைந்துவிட்டுதானு நிறையிலே கால்மஞ்சாடிகூட்டுவது நலமாம், மறைநாலுமாராயும் நந்திவகையுரைத்தான்வாக்கிதுதப்பாது நிஜமானுணவண்மை திறமான ஜெகத்தினிலே வாதியென்றுவாராமல், ஜெகத்தினிலே செய்வதுநற் கருமமென்று செப்பினதொப்பிணையே. ருசுO

ஒப்பரிய சூதமுனி நந்தியுரைகேட்டு வுளமகிழ்ந்தங்கவ னுரைப்பான் வுப்பைநீகட்ட, அப்புமிகுங்கடல்நுறையை பொடியாக்கியதிலே அவரைப்பொடிக்கி மூன்றுபடி வுப்பதனைக்கூட்டி, செப்பரியவெள்ளாட்டு நீரதனைவிட்டு மேசர்த்தரைத்தோர் கட்டியிற்குள்ளாக்கியே பின்பு தப்பாமல், மறுவோடுதான்கவிழ்த்துமூடி தட்டெருவில் புடம்போட்டுயெடுப்பதுவுமாமே. ருசுக

தாம்பரச்சத்தி.

எடுத்திடுமின் செம்பதனைசுற்றி செய்யும்வாறு யெப்படியென்றெண்ணுதே நீலப்பூவின், கடுத்தாக்கணுத்திநிலையரைத்துவாங்கி களங்குபாலத்திரண்ட செம்மைபொதிவுதனைசெய்து, அடுத்தயிரஞ் சுதிர்ருக்கிப்பின்பு அதிய புங்கன்வேரரைத்து அதிலுமுன்போல் கொடுத்ருக்க, யிரஞ்சுதிரத்திலே செம்புசுத்தியென்று சொன்னவகை சொல்லும் ஒண்ணுதே. ருசுஉ

கெந்தகசுற்றி.

சொல்லாதேகெந்தகத்தைக் கட்டும்வாறு தேர்கையாகையுகிரிதனிமேறும், நல்லமயிலாகஞ்கியிலே தனையரைத்து காட்டாவின் தயிரில கலவைசெய்து, வில்லையைப்போ லொருமேட்டில் வட்டஞ்செவனிநடுவில்நாலாறுதுவாரமிட்டுக், கொல்லவேகெந்தகமுமோட்டிதுளிதனிலே ஒருகலசம்வைத்துக்காணே. ருசுங

காணவேவைத் ததனைக் கலவை செய்த கதையில் குறைய விட்டு கலசவாயில், தோணவைத்த கந்தக ஒட்டைவைத்துகோணாமல் மறாஓடு கவிழ்த்துமூடி, வேணபடிசீலையதுவலுவாகச்செய்து வேகமுடன் குழி வெட்டிப் புடத்தைப்போடு, பூணவைத்துயிப்படியீ ரஞ்சுவட்டம் புடத்திலிட்டுகட்டிய கெந்தகத்தைச்சேரே. ௫௬௪

சேரப்பாநாகமஞ்சு களஞ்சுகொண்டு செப்பெனவே கிண்ணமொன்றுசெய்தபின்பு, பாரப்பாமரிதாரஞ்சாதிலிங்கம் பச்சைநிறமாக வுத்த துருசுடனேயிரதம், காரப்பாகட்டிவைத்தகெந்தகத்தை கூட்டி கண்டு கொள்ளும்வகைதனக்கு ஒவ்வொருகளஞ்சி, சாரப்பாகளஞ்சி குளிக்கல்லிலேயிட்டுதௌவாய் நீர்விட்டறைத்து குழம்பாய்க்கூட்டே. ௫௬௫

கூட்டியந்தகுழம்பதனைக்கிண்ணமதிலுள்ளுங் குவிந்தபுறந்தனிலுமரைசாந்துபோல்பூசி, நாட்டியல்பாய்கட்டிவைத்த மூன்றுபடி யுப்பை நாகவடம்போல் குளிர்ந்தசட்டிக்குள்ளிட்டு, வீட்டிமையாய்சட்டியதின் மேலாகக்கிண்ணம் விளும்புசற்றே கண்காணவெளிநடுவில்பதித்து தாட்டிமையாய்க், கிண்ணத்தின்விளும்புதான்மறைச்சார்வாக சீலைமண்ணுஞ் செய்தடுப்பிலேற்றே. ௫௬௬

அடுப்பிலே வைத்தபின்பு ஐங்கரர்க்குப்பூசை அன்பாகச் செய்து கொண்டு, நலத்தேக்கினிலையைக் கடுகவேயிடித்ததிலே நவாச்சாரமிட்டு கசப்பிலலாத் தனிச்சாறு மூன்றுபடியெடுத்து, தொடுப்பாக வனல்மூட்டி எரியிடுமவ்வேளை சுறுக்காகப்படிமூன்றுஞ் சிலவறுத்தபின்பு, மெடுப்பாதயெரியிடுநீ பதினஞ்சுநாழிகைக்குநன்றாகஆறியபின் னெடுத்திடச் செந்தூரம். ௫௬௭

செந்தூரந்தனையெடுத்து முன்னாகவைத்து சிவகாமிபூசையு மர்ச்சனையுஞ்செய்து, அந்தரங்கமாகவொன்றி லடைத்துவைத்து கொண் யறவைத்து வெள்ளீரேமுபணவிடையுங்கூட்டி, சிந்தனையாய் சுற்றி ய்த செம்பினிலே மூன்றுசேர்த்தொருகளஞ்சியொன்றாய் யுருக்குடு பெடுத்துவந்தனையாய்ப், பின்னுமதையுருக்கி நிறந்தெளிந்தால் வை ருக்குஞ்செந்தூரமஞ்சாடிசேரே. ௫

துருசுசெம்பு.

மஞ்சாடி சேத்திடமாத் தேழரையுங்காணும் மாதவத்தோ முனிவாக்கியம் பொய்யாது, அஞ்சாதே பரமகுரு ஆணையுண் அறிவதுபின் துருசுசெம்பாகும் வகைகேளு, மிஞ்சவேவெண்க சியொன்றாய்க்கூட்டி வெண்ணை தனிலே யரைத்து குடக்கரியி

துஞ்சவே, யுருக்கவந்த துரிசியிலே பாதிசுற்றி யுள்ள செம்பிருக்குஞ் சொல்ல யின்னங்கேளே. ருசுசு

கேளப்பா இன்னமைந்தனுக மதில்வகையே கோதறவே இலுப் பெண்ணை தனை, வைத்துக்கொண்டுளொப்ப இருக்குமந்தனுகத்தை யுருக்கினுலுவட்டம் யெண்ணையிலே சாய்த்தபின்பெடுத்தால், தூளப் பாலேகடந்தனுக மெழுகதுபோல சுத்தியாயிருக்குமது தினஞ்சுகளஞ் சால், ஆளப்பாவில்லையின் காய்குடுக்கைமூடியுமாய் அளவாகசெய்பிரத மிடையொப்பாயடையே. சுஎ0

அடைத்திய ரூபத்திலொன்று தங்கந்தான் கூட்டி யதற்கிணங்க குகைதனையுண்டாக்கியந்தகுகைக்குள், உடைத்தகல்லுப்புந்துப்பு நவா ச்சாரந்தானும் முள்ளுறவே முன்னிடையுஞ் சமனுக கொண்டுபடைமு ந்த, பெலுமிச்சம்பழச்சாற்றுவகைத்து பூணவே யொருபங்கு குகைக் குள்ளே பூசி, சடைத்திடசந்தேகுகையைவெய்யலிலேவைத்து தப்பாம லொருபங்கு வேறுவைத்துணர்த்தே. ருஎக

உணர்த்தியெடுத்த மருந்தைப்பொடி யாக்கிகுகைக்குள் ஒருவிர லின் கனமாகபொதிபாதியிட்டு, யிணக்கமுறக்குடுக்கைதனைப் பொடிமீ தில்வைத்துயிரை யளவுகண்மேலும் பொடிதனையே பரப்பி, வணக்கமு டன் மண்சில்லால் குகைவாயைமூடிவகைபாக்குகையே சீலை மண்ணுஞ் செய்து, புணக்காதேயுணர்த்தி வெடித்தயிடந்தனக்குப் பின்னும் மண் பூசியப் புடத்தினிடஞ்செய்யே. ருஎ௨

இடமாக ஒருமுழத்தி லத்தனிவாக்கி நீளயெத்தாதே குளிநெடுத் துப்பாதிமட்டும், யெருவையிடமாக அடக்கியதின்மே லக்குகையைவை த்து பாங்காக குளிமறைய மேலும் யெருப்பொதிந்து, அடவாகயேழு நாள்வரைக்கும் மாருதபீடத்திலிட்டு ஆத்திநீயெடுத்தால், திடமாகச் செந்தூரமிருக்கு மதையெடுத்து தீர்க்கமுள்ள வயிரவனை பூசனையுஞ் செய்யே. ருஎ௩

தீர்க்கமுள்ள வயிரவனைப் பூசைசெய்தபின்பு செந்தூரமதனையன் பாய் சிமிளில் வைத்துக் கொணடு, ஆரமுள்ள வொருகளஞ்சி வெள்ளி தனையுருக்கியது நிறமாய்த்தெளிவினிலே, பணவிடைசெந்தூரம் யேக மாய்க்கொடுக்கமாத்தெட்டரையுங்காணும் ஈசனுருணையிது தப்பாதுண் டாகும் நீரத்தமென்று, நினையாதே சூதமுனியுரைத்தான் நிசமாகவுண் டாகுமின்னவரை சொல்லே. ருஎ௪

பாம்பாட்டி சித்தர் உற்பவம்.

சொல்லவேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு சொரூபமென்ற பாம்பாட்டிசித்தனப்பா, வெல்லவேவெகுகாலம் வனாந்தரத்தில் விநோதமுடன் சித்துமிகவாடிருந்தார், கொல்லவே அரவங்கள் தான்பிடித்து கொற்றவனார் சமுகமது சென்றேயேகி, வெல்லவே அரவமதையாட்டியேதான் மேன்மையுடன் பரிசமிகப் பெற்றார்தாமே. ௫௭௫

பெற்றாரே சிலகாலம் மலைகள்மீது பேருலகில்கீர்த்தியுடன் வாழ்ந்திருந்தார், புற்றருகில்சென்றுமல்லோ சித்தர்தாமும் புனிதமுள்ள நவரத்தினபாம்புதன்னை, வெற்றியுடன் தான்பிடிக்கப்போகும்போதுவேதாந்தச்சட்டமுனி யங்கிருந்தார், கற்றியேபாம்பாட்டி சித்தர்தாமும் சொரூபமுள்ள சித்தரைக் கண்டார்தாமே. ௫௭௬

கண்டாரே கைலாச சட்டர்தன்னை கருத்தினிலேயவர்பாதந் தொழுகவென்று, தெண்டமுடன் அடிபணிந்துசிரங்குவித்து தெளிவுடனேயஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து, பண்டுடனேகாயாதிவர்க்கங்கொண்டு பாங்கானபாலுடனேபழமுங்கொண்டு, தண்டுளபமாலையணிதுளசிகொண்டு சர்ப்பனையாயர்ச்சித்து தமை கண்டார்தாமே. ௫௭௭

தாமான நாதாந்தசித்துதம்மை தகமையுடன்பாம்பாட்டிக் கண்டபோது, நாமானகைலாச சட்டநாதர் நலமுடனேபாம்பாட்டித்தனை நோக்கி, பூமானமானதொரு சித்தைக்கேளும் புகழுடனேகாட்டகத்தி லிருந்தீர்காலம், காமான கடியதொருவிஷத்தைத்தானும் கருமானமில்லாமல் கற்றீர்தாமே. ௫௭௮

கற்றீரே யுககோடி காலந்தானும் கருத்தினிலே பொய் மெய்கள் காணமற்றான், பெற்றீரேகாட்டகத்தில் திரிந்துகொண்டுபேரான பாம்புகளைமடக்கியாட்டி, சுற்றிலுமே ஞானோபதேசப்பாலை சொரூபமுடன் சித்துதமைக்காணமற்றான், பற்றரவே சமுசாரவாழ்க்கைதன்னில் பாருலகில் சிலகாலமிருந்திட்டீரே. ௫௭௯

இருந்துமே ஞானவானாகவேதான் யெழிலான வுபதேசந் தன்னை நோக்கா, பொருந்துமேவுபதேசம்பெற்றீரானால் பூதலத்தில் வெகுகாலமிருக்கலாகும், அருந்தியே ஞானப்பால் தானுமுண்டு வப்பனே வுபதேசம்பெற்றுக்கொள்ள, வருந்தியேகைலாச சட்டநாதர் திறமுடனேவாக்களித்தார் பாம்பாட்டிக்கே. ௫௮௦

ஆட்டவென்றால் சித்தருமே ஞானம்பெற்று அவனியிலே வெகு காலமிருந்தாரப்பா, கூட்டமுடன் பாம்பாட்டி சித்தர்தாமும் குவலயத் தில்மாந்தரிருசீஷனுகி, நாட்டமுடன் தாமறிந்த ஞானமெல்லாம் நன்மை யுடன் சீஷருக்கு வுபதேசித்தார், வாட்டமுடன் சீஷருக்கு வுபதேசி த்து வாகாச்சமாதியிலே யடைந்தார்பாரே. ருஅக

பாரேதான் சமாதியிலே யடைந்தபின்பு பாலகனே சிலகால மங்கி ருந்து, நேரேதான் திருஷ்டாந்திர மிகவுங்காட்டி நேர்மையுடன் கற்ப கால மிருப்பேனென்றும், ஊரேதான் குடிப்படைக ளெல்லாருந்தான் வுத்தமர்க்குதொண்டுமிக வதிகஞ்செய்து, சீரேதான்சமாதியிடம் பூசை மார்க்கம் தெளிவாகச்செய்தார்கள் கோடியாமே. ருஅஉ

கோடியாம் யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு கூறுகிறேன் பாம்பாட்டி மகிமைதன்னை, நீடியே பாம்பாட்டி நாதர்தானும் நெடுங்காலஞ் சமாதி யிலேயிருந்துபின்னும், நாடியே பூமிதனில் வெளியில்வந்து நாதாந்தக் கூத்துகளுமிகவுமாடி, தேடியேவரைகோடி காலமப்பா தேசத்தி லிருந் தாரே சித்துதாமே. ருஅங

தாமான பாம்பாட்டி சித்தர்தாமும் தாரணியில்சாகாம லிருந் தாரோதான், நாமேதானறிந்தவரை யின்னஞ்சொல்வோம் நாதாந்தசித் ததுவும் மடிந்துபோனுர், போமேதான் சித்ததவும் தேகந்தன்னை பொ ங்கமுடன்சிலகாலம்மண்ணிற்சென்று, தூமானமாகவேதான் வெளியில் வந்து துப்புறவாய்தேகமதை மறந்திட்டாரே. ருஅச

மறந்திட்டார் தேகமது நிலையில்லாது மண்டலத்திலாரேனுமிருந்த தில்லை, துறந்திட்டார்நாதர்முனிசித்துதாமும் துறையான வுலகுதனில் மாண்டுபோனுர், யுறந்திட்ட சித்தர்முனி ரிஷிகள்யாவும் பேருலகில்மடி ந்துமல்லோ மண்ணுய்ப்போனுர், இறந்துமே லோகமெல்லாம் மடிந்தார் கண்டீர் யெழிலாகயிருந்தவர்க ளில்லைகாணே. ருஅரு

சுப்பிரமணியருற்பவம்.

தானுன வின்னமொரு கருமானங்கேள் தாரணியில் மானிடர்க ளறியவென்று, கோனுன யெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர் குருவினது கடாட்சத்தாலே, தேனுனவடிவேலர்சுப்பராயர் தேசத்திற் பிறந்ததோர் வண்மையாவும், பானுனசாத்திரா யுத்தம்பார்த்து பகருகி றேன் மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று. ருஅசு

பிழைக்கவே வடிவேலர் தம்மத்தானும் பேரானவுலகில் தேவனென்றும், வழக்கமுடன்சாத்திரங்கள் யிதிகாசங்கள் வளமாகப்பாடிவைத்தார் வினயம்யாவும், முழக்கமுடன்வடிவேலர் முருகன்தானும் முற்பிறப்பில் பஞ்சதாக்ஷியனாக, தழக்கமுடன் பிறந்ததாய் சாத்திரங்கள் தாரணியில் கவிவாணர் கட்டினாரே. ருஅஎ

கட்டினார் வடிவேலர் முருகன்றானும் காசினியி லாறுமுக சொரூபமாதி, திட்டமுடன் பள்ளியிலேயோதும்போது தீரமுட னரிகமோவென்றுகூறி, இட்டமுடன் சொல்லெனவே பிரமன்றானும் யெழிலானவடிவேலர்சொல்லேனென்றார், சட்டமுடன் அரிக்குத் தாத்பரியஞ் சொன்னால் சாங்கமுடன் நானுரைப்பேன் சத்தியவானே. ருஅஅ

சத்தியமாய்ச் சொல்லுகையில் இந்திரன்றானும் சந்தோஷமாகவல்லோ தாமழைத்து, வெத்தியுடனசுரர்களைத் தான்செயிக்க விருப்பமுடன்தானழைத்து சென்றபோது, புத்தியுடன் பகவானை நமஸ்கரித்து புகழாகவரக்கர்களைச்சங்கரித்து, நித்தியமுஞ்சூரசங்காரனாக நீணிலத்தில்வெகுகால மிருந்திட்டாரே. ருஅகூ

இருந்திட்டார் வள்ளிதனை சிறையெடுத்து யெழிலாக வவனிதனில்யிருந்தாரென்றும், பொருந்தவே வுலகுதனில் சுவாமியாக பொங்கமுடன்வீற்றிருந்தார் சதாகாலந்தான், வருந்தியே கோடிமனு பேர்களெல்லாம் வையகத்தில் மகாதேவனென்றுசொல்லி, திருந்தியே நமஸ்கரித்து தலைகுனிந்து திகழுடனே கோடியுக மிருந்தார்தாமே. ருகூ0

தாமான சாத்திரங்கள் சொன்னதெல்லாம் தகமையுடன் பொய்யாச்சு பொன்னுலோகம், நாமே தான் சொன்னபடி வடிவேலர்தானும் காட்டிலேயிருந்தாரோ யில்லைகண்டீர், வேமேதான் பூலோகம் தன்னைவிட்டு விடுபட்டுத்தேகமது மண்ணாய்ப்போச்சு, போமேதான் மண்கூறு மண்ணாய்ப்போச்சு பூவுலகிலிருந்தாராம் காணோம்பாரே. ருகூக

கெந்தகத் தயிலம்.

உண்டாகுங் கெந்தகத் தயிலவகைகேளு வுன்னிய ஞானியண்டப்பத்துதானெடுத்து, மிரண்டாதி வெள்ளற்றிலிட் டாவியென்று வெண்கருவைநீக்கி மஞ்சள் கருவாகயெடுத்து, தீண்டாத சட்டியிலே யிட்டடுப்பிலேற்றித் தனிவாக யெரிமூட்டிதாவியினா லிருக்கப், பண்டாரியருளாலேவருந் தயிலந்தன்னை பண்பாகவெடுக்கபின்னை கெந்தகத்தை வாங்கே. ருகூஉ

கெந்தகத்தில் மூன்றுபங்கில் பசுவின்பாலில் கெந்தகம்விட முன் போலசுத்திசெய்தெடுத்து, துஞ்சாதேபொடியாக்கி சீலைதனில் பரப்பி திரியாகத்திரித்து அண்டத்தயிலத்தை வைத்து, பந்தமாயனல்மூட்டி தலைகீழாய்பிடித்து பாத்திரத்தை கீழ்வைத்துப், பாங்காகயேந்திவந்து சேர்த்து தயிலத்தையொன்றிலே யடைத்தால் வாகாகப் பின்னுமதில் வகை பகருவாமே. ருசுரு

கருவாகயிந்தவகைப்பார்த்தெடுத்தபேர்க ளகங்கா ரமிறத்துடனே மாற்றுகுறைந் திருந்துதானல், வுருவாகவேயிந்தத் தயிலமதில் பொன்னை வுள்ளாக்கியெடுத்துவைத்து ஒருதிரந்தானுருக்கத், திருவாகநிறம் பசுமையாகமாத்தேறும், செப்பினேம் பின்னுமதில் செப்ப வகைகேளு துருவான சொரிசிரங்கு நோயாளர் தனக்கு துளசியிலைத் தனில்கொடுத்து தொகுத்துநீபாரே. ருசுச

தொகுத்துநீ பார்க்கவென்றால் வங்கவகைதனிலே சித்தியுள்ளசெந்தூரம் சொல்வேன்கேளு, வகுத்தபடி வருஷம் நூத்திருபதுவுஞ் சென்றுவளமாகநிற்குமந்தவேம்பினிடபழத்தை, வெகுத்தமுடன்கொண்டு வந்து யிடித்ததில்சாரெடுத்து வெறுப்பில்லாதேவிரும்பி வைத்துக்கொண்டு, பகுத்ததிலேபின்னுமொரு பாத்திரத்தில்வாங்கி பாங்காக கருத்த வங்க முருக்கியிதில் சாயே. ருசுரு

வுருக்கியந்தவங்கத்தை மூவேழுவட்டம் ஒன்றுனசாத்திலேவுரைத்தபின்புயெடுத்து, தருக்கிசைந்தவோட்டில்வைத்துதாளகமுங்கூட்டி தனித்தடுப்பிலேத்தியே நாயுருவிக்கப்பால், நெருக்கியதை வறுத்து வங்கம் நீறுக்கிப் பின்புநீள் குமரிச்சாற்றிலே, யொருசாமமரைத்து திரிக்கிசைந்த குகைக்குளிட்டு யெருவில்வைத்து சேவலின் புடமாக நாலிலிடலாமே. ருசுசு

சேவலின் புடமாகத் தினமும் ரெண்டுவேட்டந் திறமாகச் சாற்றிலரைத்திருவதுநாளையிலே, யேவலுருபுடம் நாற்பத்தொண்ணு குறையாமல் யிடவே செந்தூரம்முருக்கம்பூநிறமாம், ஆவலுறுவெள்ளிதனே யொருகளஞ்சியுருகி அதுதெளிவில் பணவிடை செந்தூரமதை, கொடுக்கநீ வலுமையாக மாற்றேழரையுங்காணும் நிமலனர்திருவாணை நிசங்க ரையிதுவே. ருசுஎ

இதுதனிலுஞ் சுறுக்கான இன்னமொருவகைகேளு இன்னிலத்திலாதிமருந்தாவரையின்பட்டை, சதிராக கொண்டுவந்து வுணத்தியெர

ருபாளே தனிலிட்டு, பாதாள அஞ்சனத்தில் தயிலமது வாங்கி யிறக்கி யதையிம்மிவைத்துக்கொண்டு, மேலானகோழிமுட்டை வெண்கருவை யதிலேமதுவாக, வுரைத்ததையுமாட்டிரேகித் துவசமாகச்செய்தபின்பு அருதாரம்வாங்கே. ருகூஅ

தாளசெந்தூரம்.

வாங்கியந்த அரிதாரக்கட்டினில்தயிலம் வாகாகவேயுரைத்துவெய் யிலிலேவைத்தால், பாங்கானசெந்தூரமாகுமதையெடுத்துப் பசுமைபா யறவைத்த, வெள்ளியொரு களச்சியேக்கவே யுருக்கியதில் பணவிடை செந்தூரம், யேற்கையாய் கொடுக்க மாற்றேழு குறையாது நீங்காதே சூதமுனியுரைத்தவகையெல்லாம் நிசமாகுங்கண்டறிந்து தேறிநீபாரே.

அனுமார் உற்பவம்.

பாரேதானின்னமொரு கருமானங்கேள் பாலகனேயருண்மைந்தா சொல்வேனப்பா, நேரேதான் அனுமாரினுற்பவத்தை நேரானமாணுக்க னறியவென்று, சீரேதான்வாய்வினிடதனயனென்றும் சிறப்பான நூலெ ல்லாஞ்சொன்னூர்கண்டீர், கூரேதான் கவிவாணரெல்லாங்கூடி குவலய த்தில் கட்டுறைதா னுரைத்தார்தானே. சூ00

உரைத்தாரேமுன்னோர்சொல் நூல்களெல்லாம் வுத்தமர்கள்பாடி விட்டார் அனுமாரைத்தான், நிரைத்தாரேதேவனென்றும் கர்த்தனெ ன்றும் நிலேயான யிதிகாசபுராணமெல்லாம், பரைத்தாரே சிரஞ்சீவிப்ப ட்டமென்றும் பாருலகில் வரம்பெற்ற ஆஞ்சனென்றும், வரைத்தாரே மிருகமென்றகூட்டந்தன்னை வனுவானமிருகமென்றும் வசனித்தாரே.

வசனித்தார் மிருகமென்ற அனுமார்தானும் வண்மையுள்ள வானர மாங்கூட்டம்தன்னில, புசவீரபராக்கிரமவீரனுன புனிதமுள்ள ஆஞ்ச நேய ஜாதிகண்டீர், தசகோடி வானரமாய் ஆஞ்சநேயன் தாரணியில் தேவனு யிருப்பானுனல், குசமுடைய ஸ்ரீராமர்பக்கல்நின்று குவலயத் தில் மிகயுத்தஞ் செய்தார்தானே. சூ0உ

தானுன ஸ்ரீராமர்க்குதவியாக தாரணியில் வெகு யுத்தஞ் செய்து மென்ன, கோனுன ஸ்ரீராமர்மாண்டுபோனுர் குவலயத்தில் வானரங்க ளெல்லாம்மாண்டார், பானுன பாருலகிலாஞ்சனேயர் படைகூட்டந்தன் னுடனே மண்ணுய்ப்போனுர், தேனுன யெனதையர் காலாங்கிநாதர் தெளிவுடனே யெந்தனுக்கு வுரைத்தாராதாமே. சூ0[illegible]

வுரைத்தாரேகாலாங்கிசொற்படிக்கி வுத்தமனே அடியேனுந்தாள் வணங்கி, வரைக்கமலம்பதாம்புயத்தைக் காத்தால்தொட்டு வாகுடனே

யானுரைப்பேனின்னங்கேளீர், முறைக்கவேராமருடனாஞ்சநேயர் மூதுலகில் யிறந்ததொரு கதைமெய்யாச்சு, திரைக்கவேயுலகுதனி லிருந்தாரார்தான் திரளுடனே மண்கூறுய்ப் போனார்தாமே. ௬0௪

போனாரே சாஸ்திரங்கள் புராணந்தன்னில் புகழான வனுமாரைக் கற்பகாலம், வானோர்கள்முதலான பேர்களெல்லாம் வையகத்தில் சிரஞ்சீவிப்பட்டம்பெற்றேன் ஏனோதான் வீணாக மாண்டானென்று வெழிலானவார்த்தைதன்னை நம்பாமற்றான், கானதேவர்முனி ரிஷிகூட்டங்கள் கட்டுரைத்தவாக்கியமும் பொய்யாய்ப்போச்சே. ௬0௫

பொய்யாகப் பிடாரனவன் பாம்புதன்னை பொங்கமுடன் ஆட்டிவைத்த கதையைப்போல, மெய்யாக ஸ்ரீராமர் அனுமார்தன்னை மேன்மையுடன் கைப்பழக்கஞ்செய்திருப்பார், கையுடனே ஆயுதங்கள் தடிகொடுத்து காசினியில்யுத்தமது பழக்கஞ்செய்து, பையவேவானரத்தை வசமதாக்கி பாருலகில் பழக்கமது செய்தார்காணே. ௬0௬

காணவே யுலகமதில் யிருந்தோருண்டு காசினியி லொருவருந்தானிருந்ததில்லை, பூணவே பூதத்தில் பொய்யேவாழ்வு புகழான மெய்வாழ்வுயாதொன்றில்லை, தோணவேதொல்லுலகிலெல்லாமாண்டார்தோற்றமுடன் தேகமது மண்ணாய்ப்போச்சு, வேணவே காயாதி கற்பங்கொண்டுமே விண்ணுலகில் மடிந்ததுவும் மெய்யுமாச்சே. ௬0௭

ஆச்சப்பா காணவென்று லொன்றுமில்லை அப்பனே கோடானகோடி செம்பொன், மூச்சப்பாதேகமதை வருத்தியல்லோ முனையானகோடிபொருள் படைத்துமென்ன, பேச்சப்பாபேசுமுன்னே வாசியோகம் பேரானமகத்துவங்கள்கொண்டுமென்ன, பாச்சலுடன் கூடுவிட்டுக்கூடுபாய்ந்து பாருலகிலிருந்தாலும் வொன்றுங்காணே. ௬0௮

ஒன்றுமேகாணும லுடலாவி தன்னை வொழுக்கமுடன் கருவிகாணதியெல்லாம், சென்றுமே நவத்துவாரங்களெல்லாம் சேகரமாய்த்தானடைத்துயிருந்துமென்ன, கன்றுதான்பால்தேடித்தாயைக்கண்டகதையைப்போல்யாச்சுதுபாருள்வாழ்வு, வென்றுமேயுபவாசமிருந்துமென்ன வேதாந்தகற்பமதைக் கொண்டார்பாரே. ௬0௯

கொண்டுமே காயாதிகற்பந்தன்னை குவலயத்தில்கோடிவரையுண்டுமென்ன, பண்டானமேனியதுபாழாய்ப்போகும் பாருலகிலுயிர் தனையே காண்பதில்லை, அண்டர்முனி ராட்சதர்க ளெவரானாலும் அவனிதனிலிருந்தவரும் மெய்யோசொல்வீர், கண்டபடி சாஸ்திரங்கள் மெய்போல்கூறி காசினியிலொருவருந்தானில்லைதானே. ௬௧0

சிவவாக்கியருற்பவம்.

யில்லையேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலான சீனபதிப் பக்கந்தன்னில், கொள்ளவே கோடான கோடிசூழ்ந்த கொடுத்தவசி தில்லைவனம் அங்கொன்றுண்டு, எல்லைநகர் சுற்றிலுமே காணார்தாமும் யெழிலான வோடைகளும் நதிகளுண்டு, புல்லவே ஐராவதங்கள்போல புகழானமலையுண்டு குகைகளுண்டே. சுகக

உண்டான மல்லிகார்ச்சனை யொன்றுண்டு வுத்தமனே ரிஷிக்கூட்டம் முனிவர்சித்தர், திண்டானகாணுறுமத்திபத்தில் திறளான வாய்க்கால்மண்டபந்தான், வண்டுடனே கூட்டங்கள் கலந்து மெத்த வாகான மண்டபத்தைசுற்றியேதான், திண்டுபோல்குளவிகளு மோடிவந்து திரளானகூட்டமதை சேர்க்கொண்ணுதே. சுகஉ

ஒண்ணுதரிஷிகூட்டம் முனிகள்கூட்டம் வுத்தமனர் சிவவாக்கிய சித்தர்பக்கல், கண்ணவிந்த யோர்களுக்கோ ருண்டல்போல கைக்குதவியாய்யிருந்தார் சித்தரெல்லாம், நண்ணமுடன் ஆயக்கால் பக்கம் நின்று நளினமுடன் சிவவாக்கிய சித்தருக்கு, வண்ணமுடன் சோடசவுபசார மெத்த வாகுடனேசெய்துமல்லோ யிருந்தார் பாரே. சுகங

இருந்தாரே வெகுகோடிகாலமப்பா யெழிலாகச்சிவவாக்கிய சித்துதாமும், பொருந்தமுடன் சீஷவர்க்கமார்க்கத்தோர்க்கு பொங்கமுடன் ருனுரைத்தவதிசயங்கேள், திருந்தமுடன்தேகமதுகற்றாணுகும் தெளிவானசித்தர்முனிகேளுமென்று, துருந்தமாம்தன்னருகில் பக்கல்சென்று கூறினர் வுபதேசங் கூறினரே. சுகச

கூறினர்சிலகாலஞ் சமாதிதன்னில் குவலயத்தையான்மறந்து யிருப்பேனென்று, தேறியதோர்சித்தர்முனிரிஷிகளுக்குதேற்றமுடன்கூறியதோர் வண்ணங்கேளீர், பீறியதோர் மூன்றுயுகம் யிருப்பேனென்று மேன்மையுடன் தானுரைத்து சமாதிதன்னில், சீறியேதானிருந்து சித்தர்தாமும் சிறப்புடனேதாமிருந்தார் கோடியாமே. சுகரு

கோடியாம் யிருகோடி வெகுநாள்காலம் கொற்றவனர் சமாதிதனிலிருந்ததுண்டு, நீடியே சிலகால மிருந்துமேதான் நீதியுடன் பூமிதனில் எழுந்ததுண்டு, தேடியே அநேகம்பேர்சித்துதாமும் தெளிவான சிவவாக்கிய சித்துதம்மை, கூடியேகூட்டமிட்டு வதிகஞ்சொல்லி குவலயத்தில் சித்தரெல்லாம் மதிப்பிட்டாரே. சுக[illegible]

மதிக்கவே சிவவாக்கிய சித்துதாமும் மார்க்கமுட மண்மீதிலெழு ந்தபின்பு, துதிக்கவே பலபேரும் அஞ்சலித்து துறையுடனே மூன்று முறை சமாதிசென்று, கதிக்கவேயவர்மனது துடிக்கக்கூறி காசினியில் சமாதிதன்னில் பின்னுஞ்சென்றார், பதிக்கவேசிலகாலஞ் சமாதிருந்து பட்சமுடன் பின்னுமல்லோ யெழுந்தார்பாரே. சுகஎ

பாரேதான் சிவவாக்கிய சித்துதாமும் பாருலகில் சித்தனைப் பிற ந்துமென்ன, சீரேதான் சமாதிதனில்போயுமென்ன சிறப்புடனே யங்கி ருந்துவந்துமென்ன, நேரேதான் காயாதி கற்பங்கொண்டு நேர்மையு டன் பூவுலகிலிருந்துமென்ன, தீரேதான் சித்தா முனி கூட்டம் யாவும் திறமான சித்தனென்று சொன்னார்பாரே. சுகஅ

சொன்னாரே சிவவாக்கியர் வல்லபம்போல் தொல்லுலகிலாரேனு மிருந்ததுண்டோ, மன்னுகேள் சிவவாக்கிய சித்துதம்மை மானிலத்தில் மதிப்ட்டார் ரிஷிகள்தாமும், பன்னவே சிவவாக்கிய நாதர்தம்மை பட்ச முட னஞ்சலிகள் மிகவும்செய்தார், என்னவே நாதாந்த சித்துதாமும் எழிலானபூமிதன்னில் பிறந்தார்பாரே. சுகசு

இறந்தாரே கற்பாதிகற்பங்கொண்ட யெழிலானசித்துமுனி நாதர் தாமும், மறந்தாரே தன்தேக மண்ணிலப்பா மானிலத்திலவர்தேகம்மண் ணுப்போச்சு, துறந்தாரே சகல கலைக்கியானமெல்லாம் துப்புரவாய்த் தானறிந்து மாண்டார்தாமும், சிறந்ததொரு சிவவாக்கிய தேகந்தானும் சீரழிந்து மண்தனிலே மக்கலாச்சே. சுஉ0

ஆச்சுதப்பா தேகமது மண்ணுப்போச்சு, அவனியிலே யிருந்தவ ர்களாருமில்லை, பாச்சலுடன்பிரிதிவுதான்மண்ணுப்போச்சு, பாங்கான தேகமது நிலைநில்லாது, மாச்சலென்ற வாழ்வதுவு மிவ்வளவேயாச்சு மானிலத்தில் வாத்துமமும் பிரிந்துபோச்சு, ஏச்சலென்றபிரிதிவா மண் கூறுச்சு யெல்லாரு மிப்படியே போகலாச்சே. சுஉக

யூகிமுனிவர் உற்பவம்.

போகலாமின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பூதலத்தில் வதிசயங்க ளின் னஞ்சொல்வேன், வேகமுடன் சித்தர்களில் ஒருவனப்பா வுலகுதனிலி ருந்தாரே யூகிதாமும், சோகமுடன் சமுசாரவாழ்க்கைதன்னில் செருக் குடனேவெகுகால மிருந்தாரப்பா, சாகமுடன் சமதக்கினி முனிவருக் கும் சார்பானதிரணக்கிய முனிவர்தாமே. சுஉஉ

தாமானமுனிவருக்கு குருவேயாகும் தன்மையுள்ள குருவினது சீர்த்திதன்னை, கோமானுங் காலாங்கி நாதர்தாமும் கொப்பெனவே யடி

யேனுக் குரைத்ததுண்டு, நாமானமாகவல்லோ வறிந்தமட்டும் நாதாக்கள் வரலாறை நாமுரைப்போம், தீமானமில்லாமல் யடியேன்றானும் திறமுடனே சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளே, சுஉங

பண்பான யூகிமுனி யென்போர்தாமும் பாருலகில் தட்சணப்பிரவேசத்தில், மண்பான மலைவளம் சுத்தும்போது கண்டாரே வராககிரி யென்றமேரு, திண்பான மலைவளத்தை சுற்றியேதான் தீரமுடன் நடுமத்தி காடதன்னில், வன்பானகுத்துக்கல் கண்டாரங்கே வாகுடனேவதிசயமொன் றிருக்கலாச்சே. சுஉச

இருந்ததொருவதிசயத்தைக் கண்டாரப்பா யெழிலான யூகிமுனி சித்தர்தாமும், பொருந்தவே மலையோரம் சமாதிகண்டு பொங்கமுடன் றானிருக்கும் காலந்தன்னில், திருந்தமுடன் சமாதிபுரம் சத்தம்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு மெய்மறந்து நிற்கும்போது, அருந்துதிபோல் சோதியொன்று காணலாச்சு அப்போதுசித்தொளிவைக் கண்டார் பாரே. சுஉரு

கண்டாரே சித்தொளிவைக் கண்டபோது கண்காணு சோதிமயமென்னசொல்வோம், அண்டசராசரங்களெல்லாம் கிடுகிடுத்து அங்ஙனவே வொளிதனிலே மயங்கிப்போனார், தெண்டமுடன் கண்திறந்து பார்க்கும்போது தெளிவான ஸ்ரீசம்பாரனையுமப்பா, பாண்டுமிகப் பிரகாயந்தான் பாரினிலே தோற்றமது காணலாச்சே. சுஉசு

காணவே யூகிமுனி சித்துபாலன் கண்டாரே ஸ்ரீசம்பாரனையர் தன்னை, தோணவேயவர்பாதந்தொட்டுமேதான் தொல்லுலகில் கீர்த்தியுடனடிபணிந்து, வேணதொரு வரமெனக்குத் தருகவென்று விருப்பமுட னஞ்சலிகள் செய்துகொண்டார், யூணவேரிஷியாரு முனியாருக்குப் புகழாக ஞானோபதேசஞ்செய்தார்பாரே. சுஉஎ

பாரேதான் ஞானோபதேசம்பெற்றுப் பாலகனும் சமாதிக்கு முன்னதாக, கூரேதான் சிலகால மிருக்கவென்று கொற்றவனும் வுறுதியது மிகவுமாகி, தேரேதான்லட்சணங்கள் விதியேற்பாடு தெளிவான முறையோடு சமாதிக்கேக, நேரேதான்யூகி முனி சித்துதாமும் நெடுங்கால சமாதிதனி லிருந்தார்தாமே. சுஉஅ

யூகிமுனி திருஷ்டாந்தம்.

இருக்கவே யூகிமுனி சிலதுகாலம் யெண்ணமுற்றுச் சமாதிக்குப் போகும்போது, உருக்கலென் றகல்லின்மேல் வரைந்தரூபம் வுத்தமனே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பொருக்கவே சிலகாலம் சமாதிருந்து புவிமீதில்வரும்போது வடையாளந்தான், கருக்கலாய்ப் பாலிரவு மிரண்டுமொன்றாய்ப் பாருலகமிருக்குமென்று யெழுதலாச்சே. சுஉகூ

எழுதவே சிஷவர்க்கந் தன்னைக் கேட்டு யேற்றமுடன் சமாதிதனி லருகிருந்தார், தொழுதுமேசிலகாலமிருந்தாரங்கேதோற்றமுடன்சப்த மது கேட்கலாச்சு, பழுதுபடா தேகமது யென்ன சொல்வேன் பாரி னிலே வெகுகால மிருந்துமேதான், விழுதுபோல் ரோமங்கள் மிகவளர் ந்து விருப்பமுடன் மேதினியில் வந்தார்காணே. சுருo

காணவே வதிசயங்கள் சொல்லியேதான் காசினியில் வெளிப்பட் டார்யூகிதாமும், பூணவேகாயகற்ப முண்டுமெல்லோ புகழாகச்சமாதிதனி லிருந்துவந்தார், வேணபடியுபசார மதிகமாகி மேதினியில் தாமிருந்தார் கோடிகாலம், தோணவேகூடுவிட்டுக் கூடுபாய்ந்தார் தோராமல்தேகமது வேறுய்த்தானே. சுருக

வேறாகத்தானிருந்த வண்மை சொல்வேன் வேண்டியே கைவேறு ய்க்கால்கள்வேறுய், நேராகயுடல்வேறுய்தலையும்வேறுய் நேர்மையுடன் பூமிதனிலிருந்த சித்து, சீராக லோகமதில் வநேகங் கூத்துகள் சிறப்பு டனே யாடினது மெத்தவுண்டு, பாராமல் கேட்டவரும் பார்த்தோரு ண்டு பாரினிலே வதிசயங்கள் மெத்ததானே. சுருஉ

தானுனவதிசயங்கள் சாற்றக்கேளும் தக்மையுள்ள குருபரனுர் வி த்தைதேடி, தேனுனநூல்கள்முதல்யாவும்தேர்ந்து தெளிவறவே யோக முதலுளவுகற்று, கோனுன யெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருபரனுரரு ளுடனே பாஷங்கொண்டார், வேனுனவெகுசித்துசொரூபசித்து வெளி யான நாதவொளி வதீதமாமே. சுருரு

அதீதமாம் வதிசயங்கள் மெத்த செய்து அவனியிலே யிருந்தவர் கள்வுண்டோசொல்லும், துதீதமுடன்மண்கூறுய்ப்போனுரப்பா துரை ராஜர்வுலகுதனி லிருந்ததுண்டோ, கதீதமுள்ள தேகமது நிலைநில்லாது காசினியில்யாரேனு மிருப்பாருண்டோ, பதீதமுள்ளபொய்வாழ்வு யெ ன்னலாகும் பாரினிலேயெல்லா மிப்படியேபாரே. சுருச

பார்க்கையிலேதேகமது நிலைநில்லாது பார்லோகமெல்லாமிப்படிதா னுகும், தீர்க்கமுடன் தேகத்தை நம்பியல்லோ திறமைகெட்டு மாண்ட வர்கள் கோடாகோடி, ஊக்கமுடன் சித்துதமைக்கடவுளென்று வுத்த மர்கள்கோடித்தார்பலருமப்பா, நேர்க்கமலம்வீற்றிருக்கும் வாணிபாதம் நேர்மையுடன் பாடிவைத்தக் காண்டமாமே. சுருரு

காண்டமாமின் னூல்தான் சத்தகாண்டம் கருவானசித்தருடமரபு மார்க்கம், ஆண்டவனர் நாதாந்த சித்தனென்றும் வவனியிலே பொய் ஞானிமெய்ஞானியென்றும், தூண்டியேகருவிகரணுதியென்றும் துரை யானசமாதியிடபீடந்தானும், வேண்டியே சித்தருட சொரூபம் யாவும் வினயமுடன் பாடினதோர் காண்டமாமே. சுரு௬சு

காண்டமாமிக்காண்டம் நான்காம்காண்டம் காசினியி லிருந்தெதொ ருசித்துதாமும், வேண்டியதோ ரற்புதங்கள் மகிமையாவும் மேன்மையு டன் பாடிவைத்தேன் யிக்காண்டத்துள், தாண்டவம்போல் யின்னம் வெகு சித்துமார்க்கம் சாற்றுகிறேன் காலாங்கிநாதர் தம்மால், மாண்ட தோமானிடர்கள்சித்துதாமும் மார்க்கமுடனறியலாமிதற்குள்தானே.

புலிப்பாணி உற்பவம்.

மானுனவின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தண்மையுள்ள என்சீஷனொ ருவனப்பா, தேனுன புலிப்பாணி யென்னுஞ் சித்தன் தேசத்தில் வேங் கையை வாகனமதாக்கி, கோனுனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்ற வனூர் தன்னிடத்தில் சென்றமேதான், மானுனவுபதேசம்பெற்றுக்கொ ண்டு மானிலத்தில்செய்ததொரு வண்மைபாரே. சுரு௬அ

வண்மையுடன் வெகுகாலம் லோகந்தன்னில் வளமையுடன் வேங் கையின்மேலேறிக்கொண்டு, திண்மையுடன் வலசாரியா யிடைசாரியாக திறமுடனேசுத்திவந்த சித்தனப்பா, கண்மையாய்சிலகாலம் வுபதேசம் பெற்றுக்காலாங்கிநாதருடகிருபையாலே, உண்மையாய்சமாதிக்கு யேக வென்று வுத்தமனும் மனவுறுதி கொண்டான்காணே. சுரு௬சு

காணவே காடுமலை சுத்திவந்து கடிதான சிக்கிந்தா மலையினோரம், பூணவேசமாதிக்கு நிடமுந்தேட புண்ணியனூர் போகுமந்த காலந்தன் னில், வேணபடிசித்துவொருசமாதிகண்டார் விருப்பமுடன் சமாதிக்கு வருகேசென்று, சாணளவுதூரமதுநிற்கும்போது சப்தமொன்றுகேட்க லுற்றூர் சித்துபாரே. சுருசய

பாரேதான் சித்தொளிவு சப்தம்கேட்டுப் பாருலகில் மெத்தவதிச யந்தானப்பா, நேரேதான் சமாதிக்கு முன்னேநிற்க நேரான சமாதியது திறந்துவங்கே, சீரேதான் நாதாந்த சித்துதாமும் சிறப்புடனேவெளிப் பட்டார்சோதியாக, கூரேதான் யவர் தன்னைக் கண்டபோது கொற்றவ னூர் திடுக்கிட்டுப் பயந்திட்டாரே. சுருசக

பயந்திட்ட புலிப்பாணி முனிவர் தாமும் பாரினிலே சித்தொளி வைக் கண்டபோது, நயந்திட்ட நமஸ்கார வஞ்சலிகள் செய்து நலமு டனே சித்தர் தாமும் முன்னெதிரே நின்று, சயந்திட்டமனதோடு வுப தேசங்கள் சாங்கமுடன் பெறுவதற்கு மனதிலெண்ணி, வயங்கவே சித் தருகில்வந்துநின்று வண்மையுடன் கேள்விக்கு முன்னின்றாரே. சுசஉ

முன்னின்ற புலிப்பாணி தம்மைநோக்கி முன்யுகத்தில் சமாதியதி லிருந்தசித்து, தன்முகமாம் நின்றதொரு புலிப்பாணிதம்மை தகமையு டன் சித்துமுனி யாரென்றென்ன, சொன்னமொழிகள் தனையேகேட்ட பாணிசொரூப மென்ற சித்துக்குக் கூறலுற்றார், மன்னவனார் முன்னு ளில்விறந்தசித்து கைலாசபோகரிஷி சீஷனானே. சுசஙு

நானேதான் போகரிஷி சீஷனென்றால் நன்மையுடன் சித்துமுனி மனதுவந்து, தானேதான் புலிப்பாணிதம்மைநோக்கி சட்டமுடன் திரு வாக்குக் கூறலுற்றார், வானோர்கள் துதிக்குமந்த போகர்தன்னின் வள மான சீஷனென்று சொன்னதாலே, ஞானோபதேசமது செய்வேனெ ன்று வண்மையுடன் தாமுரைத்தார் சித்துதாமே. சுசச

தாமான சித்தொளிவு நாதர்தாமும் தன்மையுடன் புலிப்பாணி நாதருக்கு, நாமேதான் சொன்னபடி வுபசாரங்கள் நலமுடனேசெய்து மல்லோ ஆசீர்மித்து, போமேதான் முன்யுகத்தில் பிரம்மாவுக்கும் பொ ங்கமுடன் வரசனுக்கு நடந்தசாபம், வேமேதான் மேதினியி லெல்லா ருந்தான் வெழிலாகக்கண்டிருப்பார் முனிவர்தாமே. சுசரு

புலிப்பாணிக்குச் சாபம்தீர்த்தது.

தானானசாபமது தீர்வதற்கு தனியானரிஷியொருவ ரங்கிருந்தார், கோனான பிரமருக்கு தேவேந்திரபட்டம் கொடுத்துமே சாபமதை தீர் த்துவிட்டார், பானான பராபரியா ளாசீர்மத்தால் பாருலகில் நீருமென் னைக் கண்டீரிங்கே, கோனான வுன்பாட்டன் காலாங்கிநாதர் கொற்றவ னார் பேருரைத்தீர் புண்ணியவானே. சுசசு

புண்ணியனே பேர்சொன்னபடியாலப்பா பூதலத்தி லுந்தனுக்கு வேங்கைசாபம், திண்ணமுடன் தீர்த்துமல்லோ யுந்தனுக்கு தீரமுட னுபதேசஞ்செய்வேனென்றார், வண்ணமுட னுபதேசம்பெற்றுமல்லோ வானுலகில் யெமனுக்கு யிடமில்லாமல், கண்ணபிரான் தன்னைப்போல் வாழும்பெற்று காசினியில் வெகுகால மிருவென்றாரே. சுசஎ

இருவென்ற போதையிலே புலிப்பாணிதாமும் யெழிலான சித்துவுக்கு வணக்கஞ்செய்து, திருதலுடன்முன்னின்று வாய்புதைத்து தீர்மையுடன் குருவணக்கம் மிகவுஞ் செய்து, பொருதவே வரமெனக்கு வேண்டுமென்ன பொங்கமுடன் சித்துவுங் கொடுத்தாரங்கே, வருதலுடன் புலிப்பாணி முனிவர்தாமு வல்லமைகள்மிகவாகி வந்திட்டாரே.

வந்திட்டபோதையிலே முனிவர்தாமும் வாகுடனே யுலகுதனில் வதிசயங்கள், தந்திட்டார் லோகத்து மாந்தருக்கு தாரணியில் வெகுகோடி சித்து செய்தார், முந்திட்ட சாஸ்திரத்தில் சொல்லாததெல்லாம் மூனேயாகப் பாடிவைத்தா ரின்னூலுக்குள், தொந்திட்டமானதொரு வித்தைமார்க்கம் தொழிலெல்லாமிப்புவியி லாடலாச்சே. சுசசு

ஆடினர் கோடான கோடிவித்தை அப்பனேயிப்புவியிலாடலாச்சு, கோடான கோடியுகம் யிருக்கவென்று கொப்பெனவே காயாதி கற்பங்கொண்டார், காடாண்மையாகவேதான்சித்துதாமும் தாரணியில் வெகுகோடி ஜாலஞ்செய்தார், கூடான கூடுவிட்டு பாய்ந்துமேதான் குவலயத்தில் சித்துமுனி யில்லைதானே. சுருo

இல்லையே சித்துமுனி பாலன்ரூனும் யெழிலான மண்ணுக்கு யிறையேயானர், அல்லல்மிகபட்டுமல்லோ வவனிதன்னில் அப்பனே யவருமல்லோ மாண்டுபோனர், கல்லானதேகமது வென்றிருந்தார் காசினியிலவர்தேகம் மண்ணுய்ப்போச்சு, புல்லானபுல்லோடே புழுதியாகி பூதலத்தில் புலிப்பாணி மாண்டார்பாரே. சுருக

பாரேதான் வுலகமதில் சித்துயாவும் பாங்காகக் கற்றறிந்து யிருந்துமென்ன, நேரானசிவயோகந் தன்னின்று நிஷ்டையிலே தானிருந்து பலனுமென்ன, கூரானகுறிப்பறிந்து குவலயத்தில் கொற்றவனே காயகற்பங் கொண்டுமென்ன, வீரானதேகமது விழலாய்ப்போச்சு விருத்தமுடனிப்படியே மாண்டார்தானே. சுருஉ

கொங்கணவ ருற்பவம்.

மாண்டாரே யின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தான சித்தொளியின் வண்மைகேளும், தாண்டவம்போல் கொங்கணவ சித்துதாமுந் தாரணியிலொருமுனிவ ரிருந்தாரப்பா, ஆண்டகையாமெனதையர் காலாங்கிநாதர் அவனியிலே சித்தொருவ ரிருந்தாருண்டு, பூண்டமனதுறுதியினல் சித்துதாமும் பொங்கமுடன் வெகுகால மிருந்தார்தாமே சுருங

தாமான கொங்கணவமுனிவர்தாமும் தாரணியில் சிலநூல்கள்செய்தாரென்றும், நாமான கொங்கணவர் முக்காண்டமப்பா நாட்டினிலே

செய்துவைத்த தன்மைதன்னை, பாமானமாகவல்லோ பாடிவைத்த பளிங்கான காண்ட மென்னுஞ் சாஸ்திரத்தை, பூமான்களெல்லவரும் பாராமற்ருன் புகழாக சாஸ்திரத்தில் மறைப்பென்ருரே. சுருச

மறைந்தாரே கொங்கணவர் சாஸ்திரத்தை மார்க்கமுடன் கருவெல்லாந்தெரியாமற்ருன், திறைப்புடனே கொங்கணவர் காண்டந்தன்னை தீராதசங்கை பிரமாண்டமென்ருர், முறைப்படியே முழுமக்கள் பாராமற்ருன் முனிசொன்ன நூலதனை சங்கையென்ருர், குறையகற்றி வுட்கருவையறிவதற்கு குவலயத்தில் யுத்தியில்லா மதிபோனரே. சுருரு

போனரே வெகுகோடி மாந்தர்தாமும் பொங்கமுடன் கொங்கணவர் நூல்கள்தன்னில், ஆனரே கருவிகரணுதியெல்லாம் அப்பனேமறைத்துவைத்தா ரென்றுசொல்லி, ஏனேதான் மதிமோசந்தானுமாகி எழிலானசாஸ்திரத்தில் குற்றஞ்சொன்ஞர், மானேகேள் மதிகெட்டு யிப்படியேநூலில் மகாதோஷஞ்சொன்னரே மாந்தர்காணே. சுருசு

காணவே கொங்கணவசித்துதாமும் கருவானமுக்காண்டம் பாடிக்கொண்டு, நாணவே நாதாக்கள் முனிவர்தாமும் நாணிலத்தில் நடுக்கமுடன் திடுக்கிட்டேங்க, வேணபடி நூலுக்குப் பலமுங்கட்டி வேகமுடன் கொண்டுமெல்லோ வருகும்போது, தோணவேமகாமேரு தன்னிற்பக்கம் தொடர்ந்தாரே கொங்கணவ முனிவர்தானே. சுருஎ

தானன கொங்கணவ முனிவர்தாமும் தாக்கான மேருவிடந் தன்னிற்சென்று, மானன மலைபக்கல் குகையிற்சென்று மயக்கமுடன் சமாதிக்கி யிடமுந்தேட, பானன பரமமுனி மனதிலெண்ணி பட்சமுடன் சமாதிதனிலிறங்கவென்று, கோனன கொங்கணரும் யெண்ணியல்லோ கொப்பெனவே பாறையின்மேல் படுத்தார்தானே. சுருஅ

படுத்துமே பாறையின்மேல் நித்திரைசங்கம் பரிவாகப்பராபரியை நினைந்துகொண்டு, அடுத்துமே சுழுத்தியிலே சொப்பனமுங் கொண்டு ஆண்டவஞர் தேகமதை மறந்துவிட்டு, தொடுத்துமே பூரணத்தை மனதிலுன்னி தோற்ருமல் வாசியோகஞ் செய்துகொண்டு, விடுத்துமே நித்திரைகள் நீங்கியேதான் விருத்தமுடன்கண்விழித்துப்பார்த்தானே.

கௌதமரிஷியைக் கண்டது.

பார்க்கையிலே பலபலவாந் தோற்றங்காணும் பாரினிலே வதிசயங்கள் மிகவாய்த்தோற்றும், ஏர்க்கையிலே குன்றருகே சப்தங்காணும் யெழிலான வாத்தியங்கள் மிகவேகேட்கும், தீர்க்கமுடன் தேவதா

கோஷ்டந்தானும், தீரமுடன் செவிதனிலே கேட்கும்பாரு ஆர்க்கவே கொங்கணரு மிகவேகேட்டு அப்பனே மதிமயங்கி நின்றார்பாரே. ()

நின்றாரே குன்றருகே மலையினோரம் நீடானசுனையுண்டு வுதகமுண்டு, குன்றானமலையோரங் குத்துக்கல்லுண்டு கூரானமண்டபமு மங்கொன்றுண்டு, வன்றானகாறுறுதீர்த்தமுண்டு வகையான புலியுறங்கும் விடுதியுண்டு, தன்றானதடாகமது யிருக்கும்பாரு தண்மையுள்ள சமாதி யொன்று கண்டார்பாரே. ௬௬௧

பார்த்துமே கொங்கணவர் முனிவர்தாமும் பரிவுடனே சமாதியிடமருகிற்சென்றார், தீர்த்தமுடன் தடாகமது மூழ்கியேதான் திருப்பணிக்கி புட்பமதுகையிலேந்தி, நார்க்கமலப்பட்டுடுத்தி வினையம்பூண்டு நமஸ்கார மஞ்சலிகள் மிகவுஞ் செய்து, ஏர்க்கமுடன் சமாதிக்கி முன்னே நின்று யெழிலான கொங்கணரு மர்ச்சிப்பாரே. ௬௬௨

அர்ச்சித்து கொங்கணவ முனிவர்தாமும் அட்டாங்கப்பூசையது மிகவுஞ்செய்து, உர்ச்சிதமாய் சிரங்குனிந்து கரங்குவித்து வுற்பனமாம் வட்சரத்தை யோதும்போது, தர்ப்பரனார் கௌதம ரிஷியார்தாமும் தண்மையுடன் வுள்ளிருந்து சமாதிதானும், கற்பதிந்தபாறையது வெடிக்கவேதான் கைலாச கவுதமரும் வெளிவந்தாரே. ௬௬௩

வந்தாரே சோதிரிஷிபோலேயப்பா மகத்தான கௌதமரிஷியார் தாமும், சொந்தமுடன் கொங்கணரைச் சீஷனென்று சோர்ந்துமே மனதுவந்துபட்சம்வைத்து, எந்தவிதந்தனிலப்பாயிந்தகாடு யெழிலான காவணத்தே வந்ததென்ன, அந்தமுடனெந்தனுக்குச் சொல்லுமென்று அபயாஸ்தம் தான்கொடுத்தார் ரிஷியார்தாமே. ௬௬௪

கௌதமர் கொங்கணவர் வரலாறுகூறல்.

கொடுத்தாரே வபயமது தந்தபின்பு கொப்பெனவே கொங்கணருங்கூறலுற்றார், அடுத்தேனேசமாதியிடம் அடியேன்றானும் அய்யனே பள்ளிகொண்ட பாறைமீதில், படுத்தேனே நடுச்சாம வேளைதன்னில் பராபரியைத்தானினைந்துயேங்கும்போது, எடுத்ததொருகோஷ்டங்கள் வாத்தியங்கள் யெழிலாகச் செவிதனக்குக் கேட்கலாச்சே. ௬௬௫

கேட்டயுடனடியேனுங் கிடுகிடுத்து கிருபையுடன் சமாதியுடனருகில்வந்து, நீட்டமுடன் சமாதிதனிலிறங்கவென்று நீதியுடன் தடாகமதில் மூழ்கியேதான், வாட்டமுடன் புட்பமலர்தானெடுத்து வளம்

பெறவே சமாதியிடம் வந்தேன்யானும், தேட்டமுடன் மனோன்மணி யைத்தானினைந்து தெளிவாக வட்சரத்தை யோதினேனே. சூசூசூ

ஓதவேசமாதியின்மேல் பாறைதானும் வுத்தமரேவெடிக்கவல்லோ தம்மைக்கண்டேன், போதமுள்ளரிஷியாரே யடியேனுக்கு பொங்கமு டன் காட்சிதர வேண்டுமென்று, நீதமுடன் கௌதம ரிஷியர்தாமும் நீதியுள்ளகொங்கணனர் பாலனுக்கு, வேதமுதலாகமங்கள் விரிநூல்யா வும் விருப்பமுடன்போதித்தார் ரிஷியார்தாமே. சூசூஎ

தாமான கௌதமனர் ரிஷியார்தாமும் சாங்கமுடன்கொங்கணர்க் குக் கூறல்வண்ணம், கோமானும் ராஜாதி ராஜர்தாமும் குவலயத்தில் கோடிபே ரிருந்தாரப்பா, பூமான்களெத்தனையோ ஞானங்கற்று பொன் னுலகு நாட்டுக்குப் போனரையா, சாமான்னியமானதொரு கொங்க ணரே சமாதிக்குட்சென்றாலும் ஒன்றுங்காணே. சூசூஅ

காணவே யுலகுதனில் கற்பங்கொண்டு கைலாசமேருவுக்கு மிட மில்லாமல், பூணவேஞானசாகரத்தைப்பூண்டுபூவுலகுதன்னிலேயிருந்து மென்ன, வேணபடிகற்பமுறை யுண்டுநீரும் வேதாந்தமனோன்மணியை கண்டுமென்ன, தோணவேசமுசாரத்தொல்லைவிட்டு தோராமல் சமாதி யிலே வொன்றுங்காணே. சூசூகூ

ஒன்றுமே யில்லையப்பா யுலகுதன்னில் உயிரோடே சமாதியிலே யிறங்கியென்ன, கன்றுதான் தாய்தேடுங் கதையைப்போல காசினியி லவரவர்கள் சமாதிதேடி, தென்றிசையில் நதிமலையி லனேகஞ் சித்தர் சீருடனே யிப்படியே சமாதிகொண்டார், வென்றிடவே கொங்கணரு நீருமிங்கே வேகமுடன் சமாதிக்கு வந்திட்டீரே. சூஎ0

வந்திட்ட சித்தருக்கு வுபதேசங்கேள் வளமையுடன் தாமுரைத் தார் ரிஷியார் தாமும், தந்திட்டஞானுபதேசத்தோடு தாரணியில் சமாதிக்குயிடமுந்தந்தார், சொந்திட்டகொங்கணரும்விடையும்பெற்று நோக்கமுடன்சமாதிக்குப் போகும்போது, முந்திட்டரிஷியாருங்கூறும் வண்ணம் முகன்மையாய்க் கொங்கணருங் களிகொண்டாரே. சூஎக

களிகொண்ட கொங்கணனர் முனிவர்தாமும் கௌதமனர் ரிஷி யிடத்தில் சாபம்நீங்கி, யளிதனையே நிவர்த்திசெய்து முனிவர் தாமும் பட்சமுடன் சமாதிக்குச் சென்றபோது, வளியுடனே கவுதமனர் ரிஷி யார்தாமும் வாக்குரைத்தார்சிலகாலமிருக்கவென்று, துளியுடனேமழை மாரி பொழிந்துமேதான் துப்புறவாய்ச்சமாதியது மூடலாச்சே. சூஎஉ

ஆக்சப்பாசமாதியது மூடிக்கொண்டு அங்ஙனவே கொங்கணருமு னிவர்தாமும், மூச்சடங்கிசிலகாலமிருந்தாரங்கே மூதுலகோர்தானடுங்க வந்தார்பின்னும், பேச்சடங்கிப்பனிரெண்டுவருடகாலம் பேசாமல்தானி ருந்த சித்துவப்பா, மாச்சலுடன் மாதியது தான்வெடித்து மார்க்கமு டன் கொங்கணரும் வந்தார்பாரே. கூஎ௩

கொங்கணவர் சமாதியிலிருந்துவந்தது.

பாரேதான்கொங்கணவர் முனிவர்தாமும் பாரினிலேவந்துமல்லோ யாகஞ்செய்தார், நேரேதான் யாகமது செய்யும்போது நேரான கவுதம னர் ரிஷியார்தாமும், சீரேதான் யாகமதுக் கெதிரேநின்று செப்புவார் கொங்கணர்க்கு வுபதேசங்கள், தீரேதான் கொங்கணவர் தன்னைப்பார் த்து தீரமுடன் சாபமது செப்புவாரே. கூஎ௪

கௌதமர் கொங்கணர்க்கு சாபங்கொடுத்தது.

செப்புவார் கொங்கணவர் முனிவர்தன்னை தீரமுடன் யாகமதுசெ ய்ததாலே, எப்படிநீயாகமது செய்யலாகும் யென்போலே ரிஷியாருஞ் செய்யும்யாகம், ஒப்புடனேயாகமது செய்வதற்கு யுத்தமனே நீர்கொ ண்டயுறுதியென்ன, தப்பானயாகமது செய்ததாலே தாரணியிலுந்தனு க்கு சாபமாச்சே. கூஎ௫

ஆச்சப்பாசாபமது பெற்றுக்கொண்டு அப்பனேதில்லைவனம்போக வென்றார், பாச்சலுடன் கொங்கணர் முனிவர்தாமும் பரமரிஷியாரி டஞ் சாபம்பெற்று, வாச்சுவந்தானழிந்து வனமேயேகி வந்துவிட்டார் தில்லைவனம் நாட்டகத்தை, பாச்சலுடன் சிலகாலமங்கிருந்து மானிலத் தில் கொங்கணரும் ரிஷியானரே. கூஎகூ

ஆனரே கொங்கணர் முனிவர்தாமும் அங்ஙனவே ரிஷிபோலே யிருந்துகொண்டு, போனரே தவயோக நிலையில் நின்று பொங்கமுடன் யாகமது செய்யும்போது, ஞானேபதேசமது பெற்றிருக்கும் நலமான சித்தொருவ ரங்கிருந்தார், தேனெடுதினைமாவும் பொசித்திருந்து தீர முடன் யாகமதுக் கெதிர்நின்றரே. கூஎஎ

எதிர்நின்ற கொங்கணவர்தன்னைப்பார்த்து யெழிலானரிஷியாருங் கூறலுற்றர், சதுருடனே யாகத்தைப் பார்த்துமேதான் சட்டமுடன் ரிஷியாருஞ் சொன்னதென்றல், கதிரோன்போல்யாகமது செய்யுந்தீரா கனமான கொங்கணரே கேளுமென்றர், மதிபோன்றயாகமது செய்வ தென்ன மன்னவனேயெந்தனுக்கு வுரையென்றரே. கூஎஅ

கொங்கணருக்குப் பராகரிஷிசாபந்தீர்த்தது

உறையென்றபோதையிலே முனிவர்தாமும் ஓகோகோ நாதாந்த
சித்துயென்று, சிறையிட்ட சாபமது தீர்க்கவென்று சித்தொளிவு வந்
தாரோயென்றுசொல்லி, முறையிட்டு அவரிடத்தில் குறைகள்சொல்லி
முத்திபெறும் வழிதனையே யடையவென்றும், குறையிட்டு கேட்பத
ற்கு மனதிலெண்ணி கொப்பெனவே கொங்கணரும் கூறுவாரே. ()

கூறுவார் கொங்கணரும் வார்த்தை சொல்வார் கோடி சூரியப் பிர
காசமானதேவா, மாறுடையவெந்தனுக்குச்சாபம்நேர்ந்து மானிலத்தில்
கௌதமனார் ரிஷியார்தம்மால், வேறுவினையாகவல்லோ வடியேனுக்கு
வேகமுடன் சாபமது நேர்ந்ததாலே, தூறில்லாருந்தனுட வாசிர்மத்தில்
துப்புறவா யாகமது செயவந்தேனே. ௪௮௦

செய்யவே வந்தேனுன் சுவாமிநாதா ஜெகதலத்திலுந்தனுடகீர்த்தி
கண்டு, எய்யதொருசமாதிபுரம் யாகம்செய்தேன் வுத்தமனேயெந்தனு
க்கு கிருபைசெய்து, பெய்யவேமழையதனை வருட்சித்தேதான் போன
வுலகுதனில் கீர்த்தியோங்க, துய்யதொருகிருபையாலுந்தனுக்கு துரை
ராஜசுந்தரனே வரமீயாவே. ௪௮௧

வரமெனக்குகொடுத்தல்லோபுண்ணியவானேவாகுடனேஞானோப
தேசஞ்செய்து, புரம்விட்டுயெந்தனிடபதிபோகத்தான் பொங்கமுடன்
வாழ்த்துதல் கூறுமென்ன, கரமெடுத்து கைபிடித்து கொங்கணர்க்கு
கர்த்தாவாம் ரிஷியாரும் விடைகொடுத்து தரமுடனேயனுப்பிவிட்டார்
சாபந்தீர்த்து சாங்கமுடன் கொங்கணரும் வந்திட்டாரே. ௪௮௨

வந்திட்ட கொங்கணரைக் கௌதமரும்பார்த்து வண்மையுடனிர
ண்டாவது யாகஞ்செய்து, தந்திட்டவரமதுவும் பெற்றுவந்த தகமையு
ள்ளகொங்கணர்க்குப் பின்னுஞ்சொல்வார், முந்திட்டசமாதியது சிலது
காலம் முதன்மையுடன்றுமிருந்தீர் மைந்தாநீயும் பந்திட்டமாகவல்லோ
வுலகுதன்னில் பரிவுடனே சிலகாலமிருவென்றாரே. ௪௮௩

என்றுமே கோடானவற்புதங்கள் யெழிலாகக்கற்பித்தார் கொங்க
ணற்கு, வென்றிடவேசித்தர்முனி காணுப்போக்கு வேணதொரு வதிச
யங்கள்யாவுஞ்சொல்லி, துன்றிடவேபிராணயகற்பந்தன்னை துறையோடு
முறையோடுஞ் சொல்லிப் பின்பு, நன்றுடனே தேகமதைப்போக்கடிக்க
நல்லவழியுபாயமது வருள்செய்தாரே. ௪௮௪

செய்யவே கொங்கணரு முனிவர் தாமும் செயலானபாக்கியமுமா
சையற்று பையவே வுலகமதில் கற்ப கோடிகாலம் பண்புடன் தானிருந்

தானுமென்னலாபம், மெய்யதுவும் தானழிந்துபோகுமல்லால் மேதினியில் யாதொன்றுங்கண்டதில்லை, எய்யவேதேகமது நில்லாதுயென்று நிலையவே சமாதிக்கு யிறங்கிட்டாரே. ௬௮௫

இறங்கியே போம்போது மகே:சீஷர் யெழிலானகூட்டமது நிற்கும்போது, உறங்கியேதானிருந்துபாசமற்று வுத்தமருப்கண்மூடிலகித்துக்கொண்டு, திறமுடனேதன்னறிவுயிருக்கும்போது தீ:முடன் விசாரணைக்குச் சரியதாக குறங்குடைய மனமதுவுங் கியாபகத்தில் குறிப்புடனே சொக்கியல்லோ குழிசென்றாரே. ௬௮௬

சென்றாரே யோர்சடிகை தன்னில் நேரம் செம்மையுடன் கொங்கணருமறையும்போது, நன்றானசீஷவர்க்கமாயிரம்பேர் நலமுடனேகிட்டிருந்து வேதஞ் சொன்னார், வென்றிடவே தேகமது மண்ணால்மூடி மேன்மையுடன் கற்பாறை கொண்டுசாத்தி, இன்றுமுதல் வோராண்டு பூசைமார்க்கம் யருளுடனே நடத்தவென்ன முடிவுமாச்சே. ௬௮௭

ஆச்சப்பாசப்தமது சொன்னார்பாரு அப்பனே முப்பது வாண்டு பின்பு, பேச்சப்பா யாருக்குஞ் சொல்லவேண்டாம் பேரானசமாதியை திறந்துபாரு, மூச்சப்பாயிருந்தாக்கால் பின்னும்யானும் மூதுலகில்நான் வருவேன் யென்று சொல்லி, ஏச்சப்பா மூச்சடங்கிப் போனாலுந்தான் யெழிலானசமாதியது மூடென்றாரே. ௬௮௮

மூடியே கொங்கணரு மாண்டாரென்று மூதுலகில்பேராகும்பேரின்பத்தில், கூடியே கூட்டமிட்டுப் பேசிக்கொண்டு பேருலகில் நகைசெய்வாரிந்தவாழ்வு, தேடியே பேரின்ப நிலையும்பொய்யே தெளிவானதொன்றுமில்லைவையகத்தில், நாடியேபார்த்தாக்கா லெல்லாம்பொய்யே நாதாக்கள்வாழ்வதுமிப் படிதானாச்சே. ௬௮௯

இப்படிதா னுலகெல்லாம் பொய்வாழ்வப்பா யெழிலுடனே யிருந்தவர்களாருமில்லை, எப்படிதானம்பவது தேகந்தன்னை யெழிலாகமாண்டார்கள் வையகத்தில், செப்பவே தேகமது மண்ணாய்ப்போச்சு தேசமதிலிருந்தவர்களாருமில்லை, ஒப்புடனே யாம்கண்டவரைக்குஞ் சொன்னோம் வுத்தமனே காலாங்கி கடாட்சந்தானே. ௬௯௦

தானான காலாங்கி சொன்ன மார்க்கம் தாரணியில் மெய்யல்லால் பொய்யொன்றில்லை, வேனானயெனதையர் கூறும்வார்த்தை மேதினியில் யாவருக்குஞ் சத்தியந்தான், பானானபராபரியை மனதிலெண்ணி பாடினேன் போகரேழாயிரந்தான், தேனான யிந்நூல்தான் நாலாங்காண்டம் தெளிவுடனே செப்பிவைத்தேன் மாந்தர்தாமே. ௬௯௧

ஆமேதானின்னமொருமார்க்கம்பாரு அப்பனேயாம்கண்டவரைக் குஞ்சொல்வோம், போமேதான்சித்தர்முனி ரிஷிகள்யாவும்பொங்க முடன்சாஸ்திரங்கள்கட்டிவைத்தார், வேமேதான்வெகுநூலின்கருவும் வெளிப்படையாய்ச் சொல்லவில்லையின் நூல்போல, நாமேதான்கண்ட மட்டுஞ்சொல்லிவிட்டோம் நாதாந்தசித்தொளியினருமைபாரே. ௬கூஉ

பாரேதான்கபிலமுனிசித்துதாமும் பாருலகில்வெகுகாலமிருந்தா ரென்று, நேரேதான்கவிவாணர்கட்டுவாக்கியம் நேர்மையுடன்கட்டிவைத்தார்வெகுநூல்தன்னில், சீரேதான்காயாதிகற்பமுண்டு சிலகாலம்பூமிதனிலிருந்தாரென்று, கூரேதான்சாஸ்திரங்கள் சொன்னமார்க்கம் குவலயத்தில்மெய்யாகவுறுதிகாணே. ௬கூந

காணவேகபிலமுனிசித்துதாமும் கானகத்தில்சமாதியதுபூண்டுமேதான், வேணதொருசீஷவர்க்கந்தன்னேடொக்க விருப்பமுடன்கூட்டமதாய்க்கூடிக்கொண்டு, நாணவே ஞானேபதேயந்தன்னை நாதாந்தசித்தொளிவுகபிலர்தாமும், பூணவேயுபதேசஞ்செய்யும்போது பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டார்கோடியாமே. ௬கூச

கோடியாஞ்சீஷவர்க்கம்கபிலருக்கு கொப்பனவேயஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து, நீடியேசீஷவர்க்கம்விடையும்பெற்று நிலையானசமாதியிடமருகிற்சென்று, கூடியேகருவிகரணாதியெல்லாம் குறிப்புடனேதானடக்கிகலைதான்மாறி, வாடியேமுகந்தளர்ந்துமனதுவாராய் மயக்கமுடன் கபிலருந்தான்குழிசென்றாரே. ௬கூரு

சென்றாரேகபிலமுனிசித்துதாமும் செம்மையுடன்சமாதிதனிலிறங்கியேதான், நின்றுமேமூச்சதனைவுள்ளடக்கி நிலையானபடுபள்ளந்தனிற்சென்று, வென்றிடவேதாம்படுத்தார்பள்ளமீதில் மேதினியில்பாறைதனைமூடச்சொல்லி, இன்றுமுதல்இருபத்துஆண்டுரெண்டும் யெழிலாகச்சமாதிக்குப்பூசைபாரே. ௬கூ௬

கார்க்கவேசீஷவர்க்கமெல்லோருக்கும் கருத்துடனேதாமுறைத்தார்கபிலர்தாமும், நீர்க்கமுடன் சீஷவர்க்கக்கூட்டத்தார்கள் திகழுடனேகுருவினதுவாக்குபோல, பார்க்கவேசமாதியதுபூசைதானும் பாருலகில்செய்துவந்தார்ஆண்டுமட்டும், ஏர்க்கமுடன்ரெண்டுபத்துவாண்டு போக யெழிலாகசமாதியிடஞ்சூழ்ந்திட்டாரே. ௬கூஎ

சூழவேசமாதிக்குகெடுவுமாகி சுந்தரமாஞ்சீஷவர்க்கமாயிரம்பேர், தாழவேசமாதியிடபக்கல்நின்றுசட்டமுடன்சிவபூசைச்செய்யும்போது,

நீழவேகற்பாறைத்தான்வெடித்து நேரானகபிலமுனி சித்துதாமும், ஆழவேசொரூபமுடன்கபிலர்தாமும் அங்ஙனவேவெளியான வதிதம் பாரே. சுகூஅ

பாரேதான்கபிலமுனிசித்துதாமும் பண்புடனேவதிசயங்களெல் லாங்கண்டு, தீரேதான்செகதலத்தில்மாந்தர்தம்மை தீர்க்கமுடன்தான் பார்த்துக்கூறலுற்றார், தேரேதான்காயாதிகற்பங்கொண்டு தெளிவுட னேபூமிதனிலிருந்தார்சித்து, நேரேதான்கோடிவரை யிருந்துமென்ன நேர்மையுள்ளதேகமதுமண்ணாய்ப்போமே. சுகூகூ

மண்ணானதேகமதுமரிக்காமற்றான் மானிலத்தில்சிலகாலமிருந்தார் சித்து, நண்ணவுடன்வூர்வணத்தைச்சுற்றவல்லோ நாதாந்தரிஷியாரும் வனமேபோனார், விண்ணமுடன்தட்சணயாகங்கள்செய்து வீரமுடன் காவனத்தேவந்துநின்று, குண்ணனமலைதேடிகுகைகள்தேடி குருபர னார்ரிஷியொருவர்தனைக்கண்டாரே. எ00

கண்டாரேகபிலமுனிசித்துதாமும் காட்டகத்தே குருபரனார்தம் மைத்தானும், தெண்டமுடன்அஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து தேவாதிதே வனேயென்றுசொல்லி, கொண்டனைத்துமவர்பாதந் தொட்டுமேதான் கொப்பெனவேயென்றனுக்குவுபதேசங்கள், அண்டிவந்தயெந்தனையும் வாதரித்து அய்யனேகெதியென்றுவணங்கிட்டாரே. எ0க

வணங்கியதோரெங்கனுக் குருபரனார்தாமும் வாக்குடனேவபப ஸ்தந்தான்கொடுத்து, இணங்கவேயெந்தனதுயாகந்தன்னில் யெழிலு டனே நீரிருந்துநடத்திவந்தால், குணங்குடியார்மஸ்தானின்சாகிபோல குவலயத்திலுந்தனுக்குவாமுந்தந்து, மணமுடனேவாக்களித்துரிஷியார் தாமும் வகுப்புடனேயுபதேசஞ்செய்தார்தாமே எ0உ

தாமானவுபதேசஞ் செய்துமல்லோ சதாகோடிகாலமது யிருப்பத ற்கு, பூமானசித்தொளிவர் முனிவர்தாமும் பூதலத்தில்வெகுகாலங் கற் பமுண்டு, காமானஞானோபதேசமெல்லாம் கருத்துடனே யெந்நாளு முறுதிகொண்டு, வேமானமாகவேதான் விரும்பிகித்து விவரமுடன்போ தித்தார் முனிவருக்கே. எ0ந

குருபரரிஷி யாகம்.

முனியானகபிலமுனிசித்துதாமும் முனையானகுருபரனார்ரிஷியார் பக்கல், கனிவுடனேதாமிருந்தார்சிலதுகாலம் காணுதகாட்சியெல்லாங் கண்ணிற்கண்டார், பனிமதிசூழ்சடைபூண்டரிஷியார்தாமும் பாரினி லேயாகமதுசெய்யும்போது, தொனிவுடனேசாமரங்கள்வாத்தியங்கள் தொல்லுலகில்வனந்தமதைக்கண்டோம்தானே. எ0ச

காஞனவதிசயங்கள் மெத்தவுண்டு தாக்கானகுருபரஞர் தன்றன் பக்கல், பாஞனரிஷிமுனிவர் கூட்டத்தார்கள் பண்புடனே ரிஷியினிட பக்கல்தன்னில், தேஞனசாஸ்திரத்தில் சொன்னநீதி தெளிவாகச்சொல்லிவிட்டேன் மாந்தர்க்காக, பாஞனபராபரியை மனதிலெண்ணி பாடிவைத்தேன் பண்புள்ளநீதியாமே. எ0ரு

நீதியாம்பின் னூல்போல் யாருஞ்சொல்வார் நீணிலத்தில்யாம்கண்டவரைக்குஞ் சொல்வோம், சோதியுடன்ரிஷியாருஞ் சமாதிபோக தோற்றமுடன் யாகமதுசெய்யும்போது, வாதியாங்கமலமுனி சித்துதாமும் வளமையுடன் தாமிருந்து வரமுங்கேட்டு, ஆதியாங்குருபரஞர் வாக்குபோல அங்ஙனவே சிலகாலமிருந்தார்தானே. எ0சு

இருந்தாரேகபிலமுனி சித்துதாமும் யெழிலாகரிஷியினிட மிருக்கும்போது, பொருந்தவேரிஷியாரும் வன்புகூர்ந்து பொங்கமுடசமாதிக்கு யிடமுஞ்சொல்லி, குருந்தமுடனுபதேசம் யாவுங்கூர்ந்து குவலயத்தில்சிலகாலக் காட்சிகாண, வருந்தியேகுருபரஞர் யாகவானும் வரமதுவுங்கொடுத்தாரே புண்ணியவானே. எ0எ

புண்ணியனுஞ் சிலகாலமங்கிருந்து பொங்கமுடன் யாகமதுமுடிந்தபின்பு, திண்ணமுடன்சமாதிக்கு போகவென்று திட்டமுடன்வரமதுவுங் கொடுத்தபின்பு, வண்ணமுடன் கபிலமுனிசித்துதாமும் வளமுடனேபின்னுமே சமாதிக்கேக, எண்ணமுடன் தன்மனதில் நினைக்கும்போது யெழிலானசித்துமுனி கூறுவாரே. எ0அ

கூறுவார்வையகந் தனிலிருந்து கொற்றவனேபல னென்றுமில்லையப்பா, தேறுவார் மானிலத்தில் சிவயோகம்பூண்டு திறமுடனேகருவிகரணுதியெல்லாம், மீறுவார்தாமதிகம் பெற்றுக்கொண்டு மிக்கானசமாதிக்குப் போய்தானென்ன, ஆறுவார்பிறவியால் யென்னலாபம் வப்பனேயென்றிலே கண்டிலேனே. எ0கூ

கண்டிலேன்சமாதிக்குப் போய்தானென்ன காலனுக்கு வுட்படுவதுண்மையாகும், வண்டினம் மதுவையுண்டு செனனமாண்டு வையகத்திலிருப்பதினு லாபமென்ன, தண்டகத்துமுனிவரெல்லா மாண்டுபோனூர் தாரணியிலொருவருந்தா னில்லைகண்டீர், பண்டிதங்கள் சொன்னபடியாதொன்றில்லை பாரினிலேயெப்போதும் பொய்வாழ்வாச்சே. ()

ஆச்சப்பாபொய்யான வாழ்வைநம்பி அப்பனேசமாதிக்குப் போகவேண்டாம், மூச்சப்பாக்ஷணநேரம் வாழ்வதாகும் மூதுலகில்யாதொ

ன்றும்வருவதில்லே, ஏச்சப்பாவுலகத்தார்க் கேச்சேயாகும் யெழிலான சடலமதுநிலேதானில்லே, பாச்சலுடன் வாழ்வனைத்து மிப்படியேயாகும் பாங்குடனேசமாதிக்குப் போகாநன்றே. எகக

நன்றானவாழ்வல்ல வென்றுசொல்லி நாதாந்தசித்துபரம் சொன்னபோது, குன்றியேகபிலமுனி தாமுங்கேட்டுக் கொப்பெனவேமறு விடையுங்கூறலுற்றார், வென்றிடவே கபிலமுனிவிடையுங்கேட்டு விருப்பமுடன்சீஷவர்க்கந் தனையழைத்து, தென்றிசைக்குச்சிலகாலம்யானும்சென்று செவ்வையுடன் கொஞ்சாள் சமாதிபூணே. எகஉ

பூணவேயெந்தனுக்கு விருப்பமுண்டு புகழாகயெந்தனிட பக்கல் நீங்கள், தோணவேயெல்லாருங் கிட்டிருந்து குறையோடு சமாதிக்கு வருகவென்று, வேணபடி வார்த்தையதை மிகவும்பேசி விடைபெற்று தென்துரைவந்துமேதான், வாணளுடன் மலேயோரக் குகைகள்கண்டு வளமுடனேசிலகால மிருந்தாராமே. எகங

இருந்தாரே சமாதிக்குசிலதுகாலம் யெழிலாகத் தானிருக்கும்வேளே தன்னில், பொருந்தமுடன் சமாதியது யிடமுங்கண்டு பொங்கமுடன்சமாதியது குழிதான்வெட்டி, குருந்தமரமொன்றுவங்கே வைக்கச் செய்தார் கொற்றவர்களப்படியே செய்துவைத்தார், வருந்தியேதவசுடனேபூண வாகுடனேகபிலரங்கே நினேத்தார்தாமே. எகச

கபிலர்சமாதிக்குப்போகும்போதுவதிசயங்கள்.

நினேக்கவேகபிலமுனி சித்துதாமும் நீடாழிகாலம்வரை சமாதிபூண்டு, புனேப்புடனேசீஷர்களேத் தாமழைத்து புகழுடனே கூறலுற்றார் வண்ணங்கேளீர், தினேப்புடனேமுப்பத்துமூன்றுவாண்டு தீரமுடனிருப்பதற்கு யெண்ணங்கொண்டு, சுனேப்புடனேவாக்கதுவுங் கூறலுற்றார் சீரானகபிலமுனி சித்துதாமே. எகரு

சித்தானகபிலமுனி சொன்னவாக்குச் சிறப்புடனே சமாதிக்குச் சென்றபின்பு, முத்தானவதிசயங்க ளென்னவென்றால் மூதுலகில்யான் வரும்வேளே தன்னில், பத்தியுடன்பாறைமேல் யெழுதும்வண்ணம்பாரினிலேயிருளதுவு மிகவுண்டாகி, சத்தியேசூரியனைக் கண்மறைந்து துப்புறவாய்மூன்றுநா ளிருக்குயபாரே. எகசு

பாரேதான்யிருளதுவு மிகவுமாகி பாரினிலேசத்தவொலி மிஞ்சலாகி, நேரேதான்வானுலகு தன்னிற்றேற்றம் நேரானதேவரெல்லாங் காணலாகும், சீரேதான்கிருஸ்துவிட நாளேப்போலத் தேசமெல்லாம் விருளாகிவதீதங்காட்டும், ஊரேதான்காண்பதுவு மில்லேயப்பா வுத்தாரப்படியாக நடக்குந்தானே. எகஎ

தானனசமாதிக்கும் பின்னலைப்பா பட்சமுடன் தூதாட்கள் நாலு பேர்கள், கோனன குருசொன்னவாக்குபோல கொற்றவர்கள் யெந்தனுக்குமுன்னதாக, பானன பராபரத்தினுத்தாரந்தான் பதமுடனே முன்னிற்பார் தேவர்வாக்கு, தேனனமனேன்மணியாள் சித்தரூபி தேற்றமுடன் யெதிர்நிற்பாள் திண்ணமாமே எகஅ

திண்ணமுடன் சமாதியது வெடித்தபின்பு திறமுடனே யடியேனும் வெளியில்வந்து, வண்ணமுடன்வதிசயங்கள்மிகவுண்டாகும் வாகுடனே சிலகால மிருந்துமேதான், நண்ணமுடன்வரும்போது லோகமெல்லாம் நளினமுடன்வதிசயங்கள் தானடக்கும், குண்ணமுடன் நமனுருமென்னைவந்து கூப்பிட்டுப்போவாரென்றுரைத்தார் தாமே. எகக

என்றபடி தாமுரைத்த வண்ணம்போல யெழிலாகத்தானடந்து சிலதுகாலம், வென்றிடவே கபிலமுனி சித்துதாமும் வேகமுடன் மண்ணுக்கே யிறையுமானார், தென்றிசையில் சதுரகிரிபக்கலாகத் தேற்றமுடன்சமாதிக்கு யிடமுங்கண்டு, அன்றிடமாம் சமாதியது மிகவும்பூண்டு அங்ஙனவே மண்ணுகப் போனார்தாமே எஉ0

தாமான வாழ்வதுவும் பொய்யுமாகும் தாரணியி லிருந்ததொரு சித்துமில்லை, நாமான சொன்னதொரு மார்க்கம்போகும் நாடெல்லா மிப்படியே பொய்யேவாழ்வு, தாமான வாழ்வுக்குவெகு கோடிகாலம் தகைமையுடனுசையது மிகவுமாகி, பூமான்கள்யெல்லவரு மண்ணுய்ப் போனார் பூதலத்தில் வாழ்வெல்லா மிப்படிதானுச்சே. எஉக

ஆச்சப்பா வாழ்வெல்லாம் பொய்யேயல்லாமல் அப்பனே யாதொன்றுமில்லைகண்டீர், மூச்சப்பாபோய்விடும் கடிகைதன்னில் முதலான பாக்கியமு மொழிந்துபோகும், எச்சப்பா தேகமது யிருந்தாலுந்தான் யெப்படியும்லாபமென்ன வொன்றுமில்லை, கூச்சமன்றிதேகத்தைமறைந்தாயானல் குவலயத்தில் மெய்யான சித்தென்பாரே. எஉஉ

மச்சமுனி உற்பவம்.

சித்தனுமின்னமொரு மார்க்கம்பாரு சீரான யென்மகனே சொல்லக்கேளு, சுத்தமுடன் மச்சமென்ற முனிவர்தாமும் சொரூபாமென்றொருவர்சித்துவுண்டு, புத்தியுள்ள சித்தனப்பா மச்சர்தாமும் புகழாக சமாதிக்கியிடமுங்காண,முத்தியுடன்பெறுவதற்குகாவணத்தைநோக்கி முயன்றுமே வராககிரி வந்திட்டாரே. எஉங

வந்திட்டபோதுமல்லோ சித்துதாமும் வளமுடனேவராககிரி தன்னைக்கண்டு, பந்திட்டமாகவல்லோ சமாதிபூண பாங்குடனே சீஷவர்க்கமநேகம்பேர்கள், தந்திட்டமாகவல்லோ கூட்டங்கூடித் தமதடியார்வாசி

ர்மம்விட்டுவெந்து முந்திட்டுக்குழியதுமிகவாய்ச்செய்து மூதுலகில்யோக மது நீந்திட்டாரே. எஉச

நீங்கியே சமாதியதுபோகவென்று நீணிலத்தில்மச்சமுனி ரிஷியார் தானும், நோக்கமுடன் குழிதோண்ட விடையுந்தந்து நுணுக்கமுடன் சீஷருக்குவுபதேசித்து, நார்க்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணியாள் தம்மை நயமுடனே காணுதற்கு யெண்ணங்கொண்டு, தூக்கமுடன் சிவயோகந்தன்னில்நின்று சத்தமுடன் குழிதனிலே படுத்தார்தாமே. ()

படுத்தாரே மச்சமுனி ரிஷியார்தாமும் பாருலகில் சீஷரெல்லாந் திடுக்கிட்டேங்க, தொடுத்தாரேசகபூரணத்தைதானும் தோற்றமுடன் லாகிரியிலகித்துக்கொண்டு, விடுத்தாரே காவிகஷாயந்தன்னை விட்டெறிந்தார் ,மேதினியில் பலரும்பார்க்க, கொடுத்தாரே யிதிகாச புராண மெல்லாம் கொற்றவனுர் சீஷருடன் கொடுத்தார்தாமே எஉசு

தாமான சாஸ்திரத்தைக் கொடுத்துவிட்டுத் தகைமையுடன்சித்த ரவர்கண்ணைமூடி, பாமான பராபரியை மனதிலுன்னிப் பாகமுடன் கையிரண்டு மேந்திக்கொண்டு, சீரானலோகமது வாழ்வுமறந்து சிறப்பு டனே சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, கோமான சீஷவர்க்கந்தனையழைத் துக் கொப்பெனவே தாமுரைத்தார் வதீதந்தானே. எஉஎ

தானான வதீதமது வென்னவென்றால் சாற்றினார்சீஷவர்க்கம்யெல் லோருக்கும், தேனானமொழியதுவு மென்னவென்றால் தெளிந்த நல்ல சீஷர்களேவெந்தனுக்கு, கோனானகுருசொன்னபடியாகத்தான் குறிப்பு டனே பாறையதுமேலேமூடி, பரனான யீஸ்பரியாள் கடாட்சத்தாலே பாரினிலே கீர்த்தியது பிறப்பிப்பீரே. எஉஅ

பிறக்கவேகாயமது சமாதிபூண்டு பேருலகில் பேரின்பந் தன்னைக் கொண்டு இறங்கிறேன் சமாதியது தன்னிலப்பா யெழிலான தேகமது மூச்சடங்கி, உறக்கமுடன் படுத்திடவே மச்சர்தாமும் வுத்தமர்கள் கற் றைகொண்டுமூடி, திறக்கவே பனிரெண்டுவாண்டுதானும் தீர்க்கமுடன் கட்டளைகள் பிறக்கலாச்சே. எஉகூ

ஆச்சப்பா பனிரண்டுங் கடந்தும்போச்சு அப்பனேமச்சமுனி சித் துதாமும், மூச்சடங்கியிருந்தாரே சித்துதாமும் மூதுலகில்வருவதற்கு நாளுமாச்சே, பாச்சலுடன் மச்சமுனி ரிஷியார்தாமும் பாங்குடனே வருவதற்கு முன்னதாக, மாச்சலுடன் சீஷவர்க்கமாயிரம்பேர் மதிப்பு டனே சமாதிக்கு வந்திட்டாரே. எருo

வந்ததுவும் சமாதியது வெடித்துமேதான் வாகுடனே பிரசன்ன சொரூபராக, அந்தமுடன் மச்சமுனி சித்துதாமும் அவனியிலே வந்த வுடன் சீஷவர்க்கம், சொந்தமுடன் ஆயிரம்பேரோடிவந்து சொரூப

மென்ற சித்தொளிவைக்கண்டபோது, பந்தமுடன் மச்சமுனி ரிஷியார் தாமும் பாருலகி லநேகவித வளஞ்சொன்னரே. எருக

சொன்னரே பலபலவாம் சித்துதாமும் தோற்றமுடன் சேஷவர்க்க மநேகமாக, பன்னியே நாதாந்த சித்துதாமும் பாருலகி லதிசயங்கள் கூறும்வண்ணம், உன்னவேவாதிசேடனிலுமாகாவுலகத்தில் கண்டறிய வாகுமோசொல், மன்னவர்கள் முதலானோ ரிப்படியேவாழ்வு மானிலத் தில்யாரேனு மிப்படிதான்பாரே. எருஉ

பாரேதான் மச்சமுனிசித்துதாமும் பாருலகிலிருந்தாரோ மண்ணு ய்ப்போனர், நேரேதான் சித்தொளிவு சிலதுகாலம் நேர்மையுடன் பூமி தனிலிருப்பதுண்டு, சீரேதான் சிலகாலமிருந்துசென்று சிறப்புடனே மேதினிக்கு வருவதுண்டு, வேரேதான் தேகமது யிறப்புமுண்டோ வித் தகனே நிட்சயந்தா னில்லைதானே. எருங

தானேதான்வாக்கியங்கள் கட்டுமொழியுண்டு தாரணியில்யெல்லா நூல் பொய்யுமாகும், தேனனையெனதையர் காலாங்கிநாதர் திகழுடனே யெந்தனுக்குச் சொன்னநீதி, பானுன முறைப்படியேசாத்திரம் பார்வை யிட்டு செனனமதுபொய்யென்றெண்ணி, மானுகநானிலத்தில் குளிகை பூண்டு மார்க்கமுடன் சீனபதி போனேன்பாரே. எருச

பார்த்தேனே சீனபதி தன்னின் மார்க்கம் பாங்குடனே யவ்விடத் தில் சித்துதாமும், தீர்க்கமுடன் நதிமலைகள் சித்துவாடி சென்றுமே சீனபதிகடலோரந்தான், ஏர்க்கவேசமாதியது பூண்டுகொண்டு யெழிலா கத்தாமிருந்தார்வனேகம்பேர்கள்,மூர்க்கமுடன்ரிஷிதேவர்தேகந்தன்னை மூதுலகில்விட்டுமல்லோ சவமானரே. எருரு

சவமாகிப் பிணமாகி மண்ணிற்றூனும் சட்டமுடன் சிலகால மிருந் துமேதான், தவமொழிந்து காயாதிகற்பமுண்டு சங்கமுடன் பூவுலகிலி ருந்துகொண்டு, பவமகற்றியெந்நாளும் வுறுதிபூண்டு பாரினிலே சித்த ரைப்போல் நியமம்பூண்டு, நிதமுடனே பவமகற்றி தேகந்தன்னை நிட் சயமாய் மறந்திட்டார் சிலதுபேரே. எருசு

பேரான வாழ்வதுவும் பொய்யேவாழ்வு பாருலகில் பொய்யல்லால் மெய்யொன்றில்லை, நேரான சாஸ்திரமு மிப்படியேயாச்சு நிட்சயங்க ளொன்றில்லை பூலோகத்தில், கூரான மண்ணுக்கு மெல்லாம் போவார் கொற்றவர்களாருந்தா னில்லையப்பா, தாரான சாத்திரங்கள் பொய்யல் லாது தாரணியிலிருப்பார்க ளில்லையாமே எருஎ

சட்டமுனிவுற்பவம்.

ஆமேதா னின்னமொரு மார்க்கஞ் சொல்வேன் அப்பனே சட்ட முனியென்றசித்து, தாமேதா னெருவரப்பா சித்துதாமும் தாரணி

யில் வெகுகாலமிருந்தாரப்பா, போமேதான் காவணத்தே வெகுகாலந் தான் பொங்கமுடன் தானிருந்தார் தவத்தில்பாகம், நாமேதான் சொன்ன படி கற்பமுண்டு நாதாந்தசித்தொளிவு மிருந்தார் தாமே. ௭௩௮

தாமான சித்தொளிவு சிலதுகாலம் தாரணியில் சமுசாரவாழ்க்கை யற்று, காமானமானதொரு கற்பமுண்டு காயத்தையெந்நாளும் நிறுத்த வென்று, வேமானமின்றியேதான் சமாதிபூண வேகமுடன் கானகத்தைச் சென்று தாமும், பூமானுலோகமதிலிருக்கலாகா புகழ்பெறவே சமாதிக்கு யிடங்கொண்டாரே. ௭௩௯

கொண்டதொரு யிடமேது யென்னவென்றால் நெடுந்தூரங் காசிக்குமேற்கேயப்பா, அண்டமெனுஞ்சூரியருங் காணுக்காடு அவ்விடமாம் டாகினியாளிருக்குங்காடு, தொண்டருடன் சீஷர்களாயிரம்பேர் தொடர்ந்துமேபின்வரத்தானடந்தார், தண்டுளபமாலையணிபாத்திரங்கள் சட்டமுள்ள கமண்டலமும் செயகண்டியாமே. ௭௪௦

செயமுடனே வீரமணி வீரசங்கு செம்மையுடன் கமண்டலமுந் திருவோடுதாமும், பயமில்லாக் குளிகையது கையிலேந்தி பாரினிலே தானடந்தார் கூட்டத்தோடு, தயவுடனே சீஷவர்க்க மநேகம்பேர்கள் தாரணியில்பின்றுடர்ந்து தயவாய்சென்று, வயனுடனே குன்றொன்று யிருக்கப்பார்த்து வளமுடைய சுனையென்று தங்கிட்டாரே. ௭௪௧

தங்கியே குகையாறு நதியுங்கண்டு தகைமையுடன் குன்றருகேவந்துசென்று, மங்கியேமனம்வாடிசித்துதாமும் மார்க்கமுடன்சமாதிக்கு யெடமுங்கொண்டு, அங்கமுட னிவ்வூறு நல்லவூரும் அத்வான கானகமாம் சித்துதாமும், தங்கமுடன் சீஷர்களைத்தாமழைத்து துறையான குழிபதுவுந் தோண்டென்றாரே. ௭௪௨

தோண்டியேசமாதியது கட்டுமென்றார் தொல்லுலகில் ஆசையது விட்டேனென்றார், வேண்டியதோருடைமான மறந்தேனென்றார் வேகமுடன் மனைவியையுந் துறந்தேனென்றார், தூண்டியதோர் மண்ணாசையற்றேனென்றார் துணையானசோதாருமிழந்தேனென்றார், பூண்டிருந்த வாபரணமிட்டேனென்றார் பூதலத்தில் தனையர்களை மறந்திட்டேனே.

மறந்தேனே வையகத்து வாசையெல்லாம் மார்க்கமுடன் றனிழந்துமண்ணிற்சாப, துறந்தேனே காவிகாஷாயந்தன்னை துப்புறவாய்விட்டெறிந்தேன் மண்ணின்மேலே, கறந்ததொரு பால்போல வாசையற்று கயிலாசங்காணுகிறயிடமுங்கண்டு, பறந்திடவேயெண்ணமது கொண்டுமல்லோ பட்சமுடன் சமாதிக்குப் போறென்றானே. ௭௪௪

தானேதான் சமாதியிலேசென்றபின்பு தகமையுள்ளசட்டமுனி நாதற்தாமும், கோணதமதையர் தட்சணுயன் குருபரனேத்தரனி னேந்துமனதிலுன்னி, வேனனயெனதையர் சாமிநாதர்விட்டேனே விண்ணுலகிலாசையெல்லாம், போனேனேசமாதி யிடவந்தரங்கம் பொன்னுலகு நாட்டுக்குச்சென்றேன் நானே. எ௪௫

சட்டமுனிநாதரிடம் அசரீரிவாக்குபிறந்தது.

சென்றாரும்சட்டமுனி ரிஷிபார்தாமும்சிறப்புடனே சமாதிதனி லிருக்கும்போது, நின்றதொருசீஷவர்க்க மாயிரம்பேர்நிலேயான சமாதி தனில்பாதுகார்க்க, வென்றிடவே அசரீரிவாக்குதானும் விருப்பமுடன் சீஷவர்க்கங்கேட்கலாச்சு, இன்றுமுதல்முப்பத்தி ரண்டு வாண்டு முனி வரும் யிருக்கவென்றவாக்குண்டாச்சே. எ௪௬

ஆச்சப்பாசித்துமுனி சொரூபர்தாமும் அங்கனவேசீஷர்கட்கு வாக்குறைத்தார், மூச்சப்பாதேகமது வடங்கிப்போச்சுமூதுலகங்காண் பதற்கு வெகுநாட்செல்லும், போச்சப்பாதேகமது வொடுங்கிப்போச்சு பேரானசடலமது மண்ணுள்ளாச்சு, ஏச்சப்பா தேகமது வழியா தென்று யெழிலுடனேசப்தமது பிறக்கலாச்சே. எ௪௭

பிறந்ததொரு சப்தமதைச் சீஷவர்க்கம் பேரானவாயிரம்பேர் கேட்டபின்பு, இறந்ததொருசட்ட முனிமடிவதில்லேயினிதிரும்பி வரு வதற்குஐயமில்லே, திறமுடனேநமதையர் சட்டநாதர் தீரமுடன் பூவு லகில்வருவாரென்று, உறமுடனேமாணக்காயிரம்பேர் வுற்றதொரு சமாதியிடங் கார்த்தார்பாரே. எ௪௮

பாரேதான்சமாதியிடங் கார்த்தபோதுபாருலகில் நெடுங்காலந் தானுமாச்சு, சீரேதான்சித்துனருங் காலமாச்சுசீரானவாயிரம் பேர் சீஷவர்க்கம், ஊரோடுகூடியல்லோ கும்பலாகவுத்தமர்கள் சீஷவர்க்கஞ் சமாதிசென்று, தோரானசமாதியிடம் நின்றுகொண்டு தோற்றமுடன் வேதங்களோதுவாரே. எ௪௯

ஓதவேசமாதியிடங் கெடுவுமாச்சுவுத்தமர்கள் வேதபாராயணங் கள், நீதமுடன் அர்ச்சனேகள்சமாதிபூசை நித்திலங்கும் பூமுடியா ரோதும்போது, வேதமுடன்கைலாச சட்டநாதர்வேதாந்த சித்தொ னிவின்சமாதிதானும், நீதமுடன்பாறையது வெடித்தபோது திரளு டனே புறப்பட்டார்சித்துதாமே. எ௫0

சித்தான சட்டமுனிநாதர் தாமும் செகசோதி காயமதுவுலகிற் றன்ன, பத்தியுடன்காயாதிகற்பங் கொண்ட பாங்கான தேகமது

ஜோதிமின்ன வெத்தியுடன் மேதினியில்வந்துதாமும் விருப்பமுடன் சீஷர்களையாசீர்மித்து. புத்திபதுமிகவாகச் சீஷருக்கு போதித்தார் சட்டமுனிநாதர்தாமே. எ௰௧

போதித்தவசீரிவாக்கு தன்னைப்பொங்கமுடன் தான்கேட்டுத் தாள்பணிந்து, ஆதித்தன்போலுதித்த சித்துதம்மைவடியார்கள் கூட்ட மெல்லாஞ்சிறங்குனிந்து, சோதிந்தசட்டமுனிநாதர் தம்மை சொரூப முடன் முன்னின்று வினயங்கேட்க, பேதித்தகைலாசநாதர் தாமும் பேரானசீஷருக்கு வுரைப்பார்தானே. எ௰௨

தானேதான்சீஷவர்க்கந்தன்னையழைத்து தகமையுள்ளலே காவதி சயங்களெல்லாம், மானேதான்யான் கண்டவரைக்குஞ் சொல்வேன் மகத்தானவாழ்வதுவும்பொய்யேவாழ்வு, தேஹன சீஷர்களே யின்னஞ் சொல்வேன் தேகமதுவுலகுதனில் நிலைநில்லாது, போனவர்கள் மண் தனிலே மடிந்தபேர்கள் பொங்கமுடன் பூமிதனில் வருவார்தாமே.

வருவாரேகாயாதிகற்பங் கொண்டவாமுடைய ரிஷியாரும்வருவா ருண்டோ, குருவானயெனதையர் கடாட்சத்தாலேகொற்றவனே யுப தேசம் பெற்றேன்யானும், அருளானவுபதேசங் கொண்டதாலே அவ னியிலேமறுபடியும் வந்தேனென்று, திருவானமனோன்மணியாள் கடாட்சம்பெற்றுதிரும்பி வந்தேன்மாணாக்களென்றிட்டாரே. எ௰௪

என்றுமேசட்டமுனி நாதர்தாமும் யெழிலாகத் தாமுரைப்பார் சீஷருக்கு, தென்றிசைக்குச்சில காலம்போரேனென்று தேர்வேந்த சீஷருக்கு விடையுஞ்சொல்ல, நன்றதென்றுசீஷ வர்க்கமாயிரம்பேர் நலமுடனேயாம்கூடவருவோமென்று, அன்றதுடன் பின்றொடர்ந்தார் மாய்கைவிட்டு அடர்ந்துமே பின்றொடர்ந்தார் சீஷர்தாமே. எ௰௫

சட்டமுனிநாதர் பொதிகைசாற்பில் சமாதியடைந்தது.

தொடர்ந்துமே காவணத்தைவிட்டுநீங்கிதோற்றமுடன் பொதி கைக்குச் செல்லும்போது, அடர்ந்ததொருகானுறு மலைகள்தாண்டி ஐபமுடன்பின் றொடர்ந்தாராயிரம்பேர், கடந்துமே மலை குகைகள் விட்டுநீங்கி கடிதானபொதிகை மலைச்சார் பிற்சென்று, நடந்துமே கைலாசசட்டநாதர் நாதாந்தக்கூட்டமுட னமர்ந்திட்டாரே. எ௰௬

இட்டாரேசட்டமுனி நாதர்தாமும் யெழிலான குகையோரந் தன்னிற்சென்று, பட்டமரமொன்றதனைக்கண்டாரங்கே கண்டதுவும் பட்டமரந்துளிருண்டாகி, சட்டமுடனின்றுடு சமாதிபூண சாங்க

மூடன்மலே யோரமிதுதானென்று, வெட்டவெளிதனில் நின்றுமயங் கும்போது வேதாந்த குருபரமும் வந்திட்டாரே. ௭௫௭

சட்டமுனிநாதர் வேதாந்தரிஷியைக் கண்டது.

வந்திட்டவேதாந்தரிஷியார்தம்மை வாகுடனே சட்டமுனியாருங் கண்டு, நொந்திட்டமனதுடனே வினயங்கொண்டு நுணுக்கமுடன் சித் தொளிவைக் கண்ணிற்கண்டு, அந்தமுடனென்சாமி குருவேயென்று வடிபணிந்து கைலாசசட்டநாதர், சிந்தனையுமிகத்தளர்ந்து மெய்மறந்து சீர்பாதந் தொட்டுமல்லோ பணிந்திட்டாரே. ௭௫௮

பணிந்திட்ட கைலாசசட்டர்தம்மை பரமகுருவேதாந்த சித்துதா மும், தணிவுடனே வார்த்தையதுமிகவுஞ்சொல்லி தாரணியில் சிலகால மிருக்கவென்று, அணியணியாய் சீஷவர்க்கம்பக்கல்நிற்க அங்ஙனவே சட்டமுனிநாதர்தாமும், துணிவுடனே வுபதேசமிகவுஞ்சொல்லி துப் புறவாய்சமாதிக்கு யிடந்தந்தாரே. ௭௫௯

தந்தாரேவேதாந்த ரிஷியார்தாமும் தகமையுடன் சட்டமுனிநாத ருக்கு, வந்துமேவுபதேச மிகவுஞ்சொல்லி வளமையுடன் சிலகால மிருந்தபின்பு, சொந்தமுடன் தன்பக்கல் சமாதிபூண சுத்தமுடன் சட்டமுனிக்குபதேசித்து, இந்தவுலகினிலிருக்க நீதியில்லையென்றுமே வேதரிஷி மறைந்திட்டாரே. ௭௬0

மறைந்துமே போகையிலே விருட்சந்தானும் மறுபடியும் துளிர துவுமொடிங்கியேதான், குறைந்துமே பச்சைமரம்பட்டுப்போச்சு குவ லயத்தில்பேராச்சு மகிமைதானும், திறைந்துமேசமாதியது மூடலாச்சு திண்மையுள்ளசட்டமுனி மயங்கிநின்று, முறைந்துமே விசனமது மிக வாய்க்கொண்டு முடிவணங்கி சமாதிதனைப்பணிந்திட்டாரே. ௭௬௧

பணிந்துமேசிலகாலஞ் சென்றபின்பு பாரினிலேசட்டமுனி நாதர் தாமும், துணிந்துமேசமாதிக்குப் பின்னுஞ்செல்ல துறையானசீஷவர்க் கந்தனையழைத்து, அணியணியாய்யென் முன்னே சுற்றிருங்கள் வப்ப னேவதிசயங்கள் பிறக்கலாகும், மணிபோன்ற வோசையது கேட்கும் பாரு மகத்தானசமாதியிட பீடந்தானே. ௭௬௨

சட்டமுனிசமாதியில் சிலம்போசைக்கேட்பது.

தானான சமாதியிடபீடந்தன்னில் தண்மையுள்ள சீஷவர்க்கமாயி ரம்பேர், தேனானமணிபோலே சீஷவர்க்கம் தெளிவாகமுன்னிற்க வேண்டுமென்பார், மானான வையகத்தில் வதிசயங்கள் மார்க்கமுடன்

நான் காண்பீர்வதிதமெத்த, பானுனைபராபரியாள் கண்ணிற்றோற்றும் பாருலகிலிருள்வந்து மூடிப்போமே. எசுங

மூடிப்போம் பகல்தனிலேபரிதிகாணார் மூவேழுமண்டலமு மிருளாய்ப்போகும், நாடியே சித்தர்முனிநடுங்குவார்கள் நாதாந்த சித்தொளிவுசொரூபங்காணார், கூடியேகூட்டமிட்டுவார்த்தைபேசி குவலயத்திலிவர்போல சித்துண்டோசொல், வாடியேமதிகலங்க மனமும்பொங்கி வையகத்தில்·மதிமயங்கி நிற்பார்தாமே. எசுச

சட்டமுனிநாதர்மறுபடியுஞ் சமாதிக்குப்போகல்.

நிற்பாரே சமாதியிடநடுமையத்தில் நிலையானதேகமதை தானிறுத்தி, கற்போன்ற காயத்தைமூச்சடக்கி காசினியிலெல்லவரும் பிரமித்தேங்க, தற்பரமாஞ் சொரூபமதையுள்ளடக்கித் தாரணியில் சமாதிக்குள் தானிறங்கி, சிற்பரனைத்தியானித்து மனதிலேதான் சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு செபித்திட்டாரே. எசுரு

இருந்தாரேமூச்சடங்கிமூன்றுநாளும் யெழிலானசிவானந்தவமுர்தம்பூண்டு, பொருந்தியேகாயமதை மண்ணிற்சாய்ந்து பொங்கமுடன் மேற்பதவிபெறவேயெண்ணி, வருந்தியேசீஷர்களைத் தாமழைத்து வசனித்தாருபதேசமனேகங்கோடி, திருந்தியேதாமுறைத்துப் பாறைமூடி திகழானபுத்திமதி யோதிட்டாரே. எசுசு

ஓதவேசீஷவர்க்கமாயிரம்பேர் ஓகோஓகோ நாதாந்த சித்துதாமும் நீதமுடன் பின்னுமவர்சமாதிபூண்டு, நீணிலத்தில் மண்ணோடே காயந்தன்னை, தோதமுடன் வுள்ளடக்கியிருப்பதற்கு. தொல்லுலகில் பாசமதைச்சுட்டறுத்து, வேதமுனி வேதாந்தவாக்குபோல வீரமுடன் தாமறைந்தார்சித்துதாமே. எசுஎ

சித்தானசட்டமுனிநாதர்தாமும் சிறப்புடனேமண்ணதனில்மறைந்தபோது, புத்தானமண்ணதுவும் மூடியல்லோ பொங்கமுடன் தான்சமைந்துவளர்ந்திருக்கும், முத்தான பூசையதுமிகநடக்கும் மூதுலகில் சட்டமுனிசமாதியென்றும், நித்தமுடன் பூசையதுமிகநடக்கும் நேர்மையுடனதிசயங்கள் காணலாமே. எசுஅ

காணலா மசரீரிவாக்குண்டாச்சு காசினியில் பதினாறுவருடமட்டும், பூணலாஞ்சமாதிதனிலிருப்பேனென்றும் புகழான வாக்கியமுங்

கேட்கலாச்சு தோணவே திரிகாலபூசைமார்கம் தொல்லுலகில்சீடவர்க்கஞ்செய்வார்பாரு, வேணவேகீதங்கள் வாத்தியங்கள் விருப்பமுடனெய்பவர்களனந்தமாமே. எசுசு

அனந்தமாம் மாவாசைபருவந்தன்னில் வப்பனேயாண்டுக்கு ஒருளப்பா, அனந்தமாஞ் சிலம்பொலியினோசைகேட்கும் வப்பனேநடுச்சாமவேளை தன்னில், அனந்தமாம்வேதமுறை கோஷ்டந்தானு மவனியெலாங் கிடுகிடுத்துவதிரலுண்டாம், அனந்தமாஞ்சமாதியது சுழலுண்டாகும் வப்பனேகோஷ்டமது மிகவுண்டாமே. எஎO

உண்டாகுமிவ்வளவுமகிமைதானும் வுத்தமனேசட்டமுனி சமாதிதன்னில், திண்டானவதிசயங்கள் சொல்லப்போமோ திகழானசமாதிக்குவுள்ளதாக, நண்புடனேவதிசயங்கள்மிகநடக்கும் நாதாந்தசித்தொளிவின்மகிமையப்பா, கண்பானசித்துமுனி சட்டநாதர் காசினியில் வருவதற்கு நாளுமாச்சே. எஎக

ஆச்சப்பாசட்டமுனி வருகுங்காலம் வப்பனேபதினறுவாண்டுமோச்சு, பேச்சப்பாசொன்னபடி திருஷ்டாந்திரங்கள் பேருலகில் நடந்துவரக்கண்டார்தாமும், மூச்சடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும் முன்போலவருவதற்கு நாளுமாகி, பாச்சலுடன் சட்டமுனி நாதர்தாமும் பாறையென்ற புத்ததுவும் வெடிக்கலாச்சே. எஎஉ

வெடித்தபின்பு கைலாசசட்டநாதர் மேன்மையுடன் மேதினியில் வந்தாரங்கே நடிக்கவேநாதாந்தக்கூட்டத்தார்கள் நன்மையுடன் கிட்டிவைத்து நமஸ்கரித்து, துடிப்புடனே கைலாசசட்டர்தம்மை தொழுதிறங்கி தெண்டனிட்டுவணக்கங்கூற, கடிப்பிடிவோன் முரசோடு வாத்தியங்கள்கருத்துடனே தானகைத்துத் தொழுதிட்டாரே. எஎங

தொழுதுமே சீடவர்க்கம்மாயிரம்பேர் தோராமல்மணிவிடைக்கு முன்னேனின்று, பழுதுபடாத்திருமேனி தன்னேப்பார்த்து பட்சமுடன்தானுரைப்பார் சீடரெல்லாம், வழுவுவதும் ரோமதமேனிதன்னே வளமுடனேதான்பார்த்து பிரமைகொண்டு, புழுகுடனே வாசனேகள் கையிலேந்தி பொன்னடிக்கு வர்ச்சனேகள் செய்திட்டாரே. எஎச

சட்டமுனிவர் சீடர்களுக்கு புத்திகூறல்.

செய்யவே சீடவர்க்கமாயிரம்பேர் சிறப்பான கெதியெமக்கு யென்னவென்று, பையவேதொழுதிறங்கி கேட்கும்போது பட்சமுள்ள கைலாசர்கூறலுற்றார், மெய்யானதேகமதை நம்பவேண்டாம் மேதினியி

லிருந்தாலும் லாபமென்ன துய்யசெம்பொன் கோடிமிக வைத்திட்டாலும் துப்புறவாய்வொன்று வரக்காணேன்பாரே. எஎ௫

பாரப்பாமானிலத்தி லிருந்துமென்ன பாங்குடனே மாளிகைதான் கட்டிமென்ன, நேரப்பாவுலகுதனை யாண்டுமென்ன நேர்மையுடன் சிவயோகஞ்செய்துமென்ன, சூரப்பா பலநூலுங்கற்றுமென்ன கொற்றவனைப் மதியூகியானுலென்ன, வேரேதான்காயாதி கற்பங்கொண்டு விருப்பமுடன் யிருந்தென்னலாபங்காணே. எஎசு

காணேனே லாபமொன்றும் பார்த்ததில்லை காசினியி லாசைக்கோரளவுமில்லை, பூணாரம்பூண்டென்ன காயத்துக்கு புகழான தேகமது நிலைநில்லாது, வீணனவுலகுதனிலாசைகொண்டு விருப்பமுடன் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி, தோணுதகருவெல்லாந் தோன்றச்செய்து தொல்லுலகிலிறந்தவர்கள் கோடியாமே. எஎஎ

கோடியாம்யுகாந்தவரை காலமப்பா கொற்றவனே யிருந்தாலுமொன்றுமில்லை, நாடியேபராபரத்தை நண்ணலொப்பாம் நலமுடனே பாரினிலேயிருந்துகொண்டு, தேடியே நாள்வருகுங்காலம்மட்டும் தேசமதில் பவக்கடலைநீக்கியேதான் வோடியேபலவழியிற் சென்றுநீதான் வுத்தமனே புனிதனயிருந்துகொள்ளே. எஎஅ

கொள்ளவே நன்னிலையி லிருந்துகொண்டு கொடும்பாசந் தனையகற்றிக், குவலயத்தில் விளளவேபாசமென்ற கயத்தைநீக்கி வேதாந்த நுட்பத்தின்செயலுங்கண்டு, மெள்ளவே கும்பகத்திலிருந்துகொண்டு மேலானசிவயோகந் தன்னிற்சென்று, வுள்ளபடியாத்தும் கந்தனகி வுலகுதனில் சிலகாலமிருந்திடாயே. எஎகூ

இருந்தாலுந்தேகமது நிலைநில்லாது யெழிலானகாயமது மண்ணய்ப்போகும், குருந்தவேகாயாதி கொண்டிட்டாலும் கொப்பெனவே மண்ணோடே மண்ணய்ப்போகும், பொருந்தவே நானிருந்தேன் கோடிகாலம் பொங்கமுடன் காட்சிகளுமனேகங்கண்டேன் வருந்தியே பராபரத்தை மனதிலுன்னி வாகுடனே காண்பதுவே மோட்சந்தானே.

தானன மோட்சவழிக்கிடமேதேடி சதாகாலமிருப்பதுவே சாயுச்சியந்தான், கோனனயெனதையர் சொற்படிக்கி கொற்றவனே யிரண்டுமுறை சமாதிகண்டேன் தேனனசிடர்களே நீங்களுந்தான் தெரிந்திரு

ந்து பவக்கடலைச்சாரவேண்டாம், மானுவைபகத்தில் சிலநாள் தங்கி மார்க்கமென்னும் மோட்சவழிசேருவீரே ௭௮௧

சேருவீரென்றலுமே சட்டநாதர் செம்மலுடன் பூலோகவாசை விட்டு, பாருள்ளேமறுபடியுஞ்சமாதிக்கேக பட்சமுடன் சீஷருக்குத்தா முரைத்து, சீருடனே சமாதிக்குள்பிரவேசமாகி சிறப்புடனே சமாதி தனைமூடுமென்று, தூருடனேசமாதியது திறக்கவேண்டாம் துப்புறவா ய்த்தேகமது மண்ணுய்ப்போமே. ௭௮௨

போமேதான் சடலமது மண்ணுய்ப்போகும் பொங்கமுடன் திறக் காமலென்றுசொல்லி, ஏகுமே சட்டரிடவாக்குதப்பி யெழிலானசமாதி யது திறக்கவேண்டாம், ஆகுமேதேகமது வழிந்துபோகும் வப்பனே யான்வருகமாட்டேனென்றார், சாகுமேதேகமது சதாகாலந்தான் சட்ட முடனிருந்தாலும் பலங்காணேனே. ௭௮௨

காணேனே காயாதிகற்பந்தன்னை கருவாகயான்கொண்டபடியினு லே, வீணுகதேகமது வழியாதப்பா மேதினியில் வெகுகாலமிருக்கலா கும், பூணுதசமாதியது மூடியல்லோ பொங்கமுடன் சதாகாலமிருக்க வேண்டும், தோணுது வுலகமதுமுடிவுகாலம் தோற்றமுடன் வருகுவ தும் வுண்மையாமே. ௭௮௪

கமலமுனிஉற்பவம்.

உண்மையாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வுத்தமரே மா ணுக்கரறியவென்று, வண்மையாங்கமலரென்றமுனிவரப்பாவரைகோடி வெகுகாலமிருந்தசித்து, நண்மையாந்திரை கடல்களேழுஞ்சுத்தி நாட் டிலுள்ள வளப்பமெல்லாங்கண்டாராய்ந்து, தண்மையுடன் சீனபதி தந்துமல்லோ தாக்கானபதிதேடி யமர்ந்திட்டாரே. ௭௮௫

அமர்ந்தாரே அலைகடலிலோரமப்பா அங்குள்ளகற்பாறைத்தன்னி லேதான், சுமர்ந்திடவேபிரதமையாமொன்றுதானும் சுசீலமுடன் மலை தனையே சுமந்துகொண்டு, தமர்ந்திடவேமலைதனிலே குகைதானுண்டு தடாகமுண்டுகானுறுவதிலேயுண்டு, கமர்ந்திடவே கவலமுனி சித்துதா மும் கருவாகசுனையோரமிருந்திட்டாரே. ௭௮௬

இருக்கவேகமலமுனிசித்துதாமும் யெழிலானசிவயோகந்தன்னில் நிற்க, வருகவே மலைதனிலேசீஷவர்க்கம் வளமாகநூறுபேர்கூடிருந்தார், பொருக்கவே கமலமுனிவருகிற்சென்று பொங்கமுடன் சாஷ்டாங்க சரணஞ்செய்தார், தருக்கவேகமலமுனி சித்துதாமும் தயவுடனே யா ரென்றுகேட்டார்தாமே. ௭௮௭

கேட்டதொரு விடைதனக்கு வுத்தாரமென்றார் கெவனமுடன் கமலமுனிசொன்னதற்கு, மீட்டமுடன்சீஷவர்கம்நூறுபேரும்நேர்மையுடன் குருதனக்குக்கூறலுற்றார், நாட்டிகமாய் மலைதனிலேவந்தசித்து தாரணியிலபூருபசித்துவென்று, நாட்டமுடன்நாங்களெல்லாந் தம்மைக்கண்டு நலமுடனேசுகம்பெறவே வந்திட்டோமே. எஅஅ

வந்தோமேசித்தொளிவின் பதாம்புயத்தைவாகுடனேகண்டு தெரிசிப்பதற்கு, அந்தமுடன் வந்ததொருயெங்களைத்தான் வாதரிக்க வேண்டுமென்று வடிபணிந்து, யெந்தவிதந்தன்னிலே தானெங்களுக்கு யெழிலான வுபதேசஞ்செய்வீரென்று, முந்தவே குகைதேடிவந்தோமையா முன்னின்றுகார்க்கவென வகுத்திட்டாரே. எஅகூ

வகுத்திட்ட சீஷருக்குக் கமலர்தாமும் வளம்பெறவே ஞானோபதேசஞ்சொல்வார், தொகுத்திட்ட மலைதனிலேயிருந்துகொண்டு தோற்றமுடன் சமாதிக்குயிடமுஞ்சொல்லி, பகுத்திட்டமாகவே தான்சமாதிபூண்டு பட்சமுடன் தாமுறைத்தார்சீஷருக்கு, விகுத்திட்டமாகவல்லோ கமலர்தாமும் பேரானசமாதியிடம் நின்றார்பாரே. எகூ0

சீஷருக்குகமலமுனி புத்திகூறல்.

பாரேதான் சீஷவர்க்கந்தனையழைத்து பாங்குடனே கமலமுனி கூறும்வண்ணம், நேரேதான் தேகமதைமறந்தேனப்பா நேர்மையுடன் பாசபந்தமற்றேனென்றார், சீருடனே வுயிர்த்தோழனிழந்தேனென்றார் சிறப்பான சீஷவர்க்கமறந்தேனென்றார், தீரேதான் பாருலகு மறந்தேனென்றார் தீரமுடன்மூவாசையற்றேன்தானே. எகூக

கமமுனிசமாதிக்குயேகும்போது புஜண்டரைநினைத்தல்.

தானானபேரின்ப நிலையில்நின்று சார்பானசித்தின்பநிலைமறந்தேன், தேனானயெனதையர் புஜண்டரப்பா குருவினது வாக்கு பிசகாதுவண்ணம், பானான மனோன்மணியைமனதிலுன்னி பாருலகில் வாக்குமுறை கூறலுற்றார், தேனானயென்குருவே புஜண்டநாதர் தேற்றமுடன் சமாதிக்குப் போவென்றானே. எகூஉ

போகின்றேன் வையகத்தையான்மறந்து பொங்கமுடன் சமாதிதனிலிறங்கவேதான், சாகின்ற சமாதியதுவடியேன்றானும் சட்டமுடன் சிலகாலமிருப்பதற்கு, நோகின்றேன்யெனதையர் புஜண்டநாதர் நோக்கமுடன் னடியேனுஞ்சமாதிபூண, யாகின்றவடியேனும் நினைக்குங்காலம் பட்சமுடனாதரிக்கவேண்டும் பாரே. எகூஙூ

வேண்டியே கமலமுனிசித்துதாமும் வேதாந்தபுஜண்டரைத்தான் நினைந்துமல்லோ, கூண்டுடனேகாயமது வழியாமற்றான் கொப்பென வேசமாதிதனி லிறங்கும்போது, தூண்டியேசீஷர்களைத் தாமழைத்து துப்புறவாய்கூறலுற்றார் கமலர்தாமும், மாண்டுமேசினபதிதன்னிலப்பா மகத்தானசமாதிதனி லிறங்கிட்டேனே. ௭௬௪

இட்டேனே நெடுங்காலமிருபதாண்டு யெழிலானசமாதிதனிலிருப் பேனென்று, சட்டமுடன் சரீரவாக்குண்டாச்சு சதானந்தசீஷரெல் லாங்காதிற்கேட்டார், திட்டமுடன் யிருபதுவாண்டுபின்பு தீரமுடன் மேதினியில்வருவேனென்று, கட்டானவாக்கியமும் பிறக்கலாச்சு கரு வானசீஷரெல்லாம் பயந்திட்டாரே. ௭௬௫

பயந்திட்டுநடுநடுங்கிநிற்கும்போது பாருலகில் சப்தமது பின்னுமா ச்சு, நயந்திடவே குழிதனிலேபாறைதன்னை நயமுடனே மூடவென்று வாக்குண்டாச்சு, தயவுடனேசீஷரெல்லாமௌனங்கொண்டு தாரணியி லினிசும்மாயிருக்கலாகா, வியர்துமே கற்பாறைதனையெடுத்து விருப்ப முடன்சமாதியது மூடிட்டாரே. ௭௬௬

மூடியேநிற்குமந்தக் காலந்தன்னில் முசியாமல் கமலமுனி சித்து தாமும், நாடியேசீஷவர்க்கம் யாவுங்கேட்க நளினமுடன் அசரீரவாக் குரைப்பார், தேடியேசமாதிதனிலிருபதாண்டு தேற்றமுடன் யானிரு ந்துவருகும்போது, வாடியதோர் பயிரெல்லாஞ் செழித்திருக்கும் வள மையுடன்பட்சிமுதல் பேசும்பாரே. ௭௬௭

பேசுமே மிருகமெல்லாஞ் ஞானங்கூறும் பேரான மலைதனிலே சோதிகாணும், ஏசுவின்றன் சீஷரெல்லாமெதிர்நிற்பார்கள் யெழிலான குருடரெல்லாங்கண்திறப்பார், மாசில்லாநிலவதுவும் சூரியன்போல் மா னிலத்திலூமையவன்பேசுவான்பார், தேசுபுகழ்சப்பாணிநடப்பான்பாரு தேசத்தில்மகிமையது மிகவுண்டாமே. ௭௬௮

உண்டானவதிசயங்களின்னங்கேளு வுத்தமனேதானடக்கும் மகி மைகோடி, கண்டாலும்லோகமதுயிருளடைந்து கதிரோனுங்கண்மறை ந்துநிற்பான்பாரு, அண்டமுடநட்சத்திரமதிரல்காணும் அவனியெலாங் கிடுகிடுத்துயிடியுமுண்டாம், கொண்டல்வண்ண மேகமது கர்ச்சிக்கும் பார் குவலயத்தில்தேவர்முனி காணலாமே. ௭௬௯

காணலாம் தேவாதிதேவர்தானும் காசினியில்கண்ணுக்குத் தோற் றுவார்பார், வேணபடிராட்சதபூதங்களெல்லாம் வேடிக்கையாகவல்லோ

தேம்பாடும், தோணவேபலபலவாந்தெய்வம்பாவும் தொல்லுலகில் கண்ணுக்குத்தோற்றலாகும், வேணபடிவதிசயங்கள்மிகவாய்க்காணும் விண்ணுலகு தத்தளிக்குஞ்சேடனுமே. அ௦௦

சேடனும்ஆதியென்றசேடந்தானும் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து மனந்தளர்ந்து, கூடவுடன் கமலமுனிகுவலயத்தில் கொப்பெனவே வருவதற்குநாளுமாச்சு, தேடவேசீஷாதிசீஷரெல்லாம் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து சமாதிபக்கல், நாடவேசமாதியது 'முன்னேநிற்க நலமான பாறையது வெடிக்கலாச்சே. அ௦௧

வெடித்தபின்பு கமலமுனிசித்துதாமும் விருப்பமுடன் புஜண்டரைத்தான்மனதிலெண்ணி, அடிப்படையிலிருந்துமல்லோசித்துதாமும் அவனியிலே பாறையதுவெடித்தபின்பு, நடிப்புடனேசெகசோதி மின்னல்போல நாதாந்தசித்தொளிவும் வெளியில்வந்து, துடிப்புடனே சீஷவர்க்கந்தன்னைக்கண்டு தீர்க்கமுடன் தாமுரைத்தாரதீதமாமே. அ௦௨

அதிகமாங் கமலமுனி சித்துதாமும் வன்பாக சீஷவர்க்கந்தன்னை நோக்கி, பதிதமுள்ள வதிசயங்கள்சொன்னதெல்லாம் பாருலகில்நடந்ததுண்டோசீஷமாரே, கதிதமுடன் மெய்யாச்சுயெந்தநாதர் காசினியில் யாவற்றுங் கண்டோம்நாங்கள், பதிதமுடன்குருசொன்ன வாக்குபோல பூவுலகில் நடந்தேறிப் போச்சென்றாரே. அ௦௩

போச்சென்றுசொல்லுகையில் புனிதனார் புகழான புஜண்டரைத்தான்நினைத்துமல்லோ, மாச்சலுடன் சிலகாலம்பூமிதன்னில் மகாகற்பமுண்டுமல்லோ வாசிபூண்டு, ஏச்சலில்லா வையகத்தில் சித்துதாமும் யெழிலாகசிலகாலமிருந்தாரங்கே, பாச்சலுடன் மறுபடியுஞ் சமாதிக்கேக பாங்குடனே புஜண்டரைத்தான் நினைத்தார்தானே அ௦௪

தானான கமலமுனி நினைத்தபோது தகமையுள்ள புஜண்டரிஷித்தாமுங்கேட்டு, பானான கமலமுனிநாதருக்கு பாங்குடனே யசரீரிவாக்கு தந்தார், கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனே துவாபரயுகத்திலப்பா, தேனான சீனபதிசமாதிதன்னில் தெரிசினைகள் தான்கொடுத்து லடங்கினாரே. அ௦௫

அடங்கியே சமாதிதனி லொடுக்கமாகி அவனிதனிலாசைதனைவிட்டொழித்து, தடங்கண்டு சீனபதிசமாதிபூண்டு தாரணியிலிருக்குமந்த காலந்தன்னில், உடங்கொண்டு யெந்தனையுஞ்சமாதிக்கேக வுத்தமனார்

தாமுறைத்தாரெந்தனுக்கு, படமுடனேயவர்பக்கல் யானுஞ்சென்று பாரினிலே வாசையெல்லாமறந்திட்டேனே. ௮0௬

மறந்திட்டேன் லோகாசைத்தனைவெறுத்து மார்க்கமுடனவர்பக்கல்சமாதிபூண்டேன், திறந்திட்டார் ஞானோபதேசமெல்லாம் தீர்க்கமுடன் யான்கேட்டுசமாதிகொண்டேன், குறந்திட்டதேகமது நிலைநில்லாது கொப்பெனவே சீஷவர்க்காரீயுமப்பா, பறந்திட்ட பூமிதனைவிட்டொழித்து பாங்குடனே சமாதியிடஞ்சேருவீரே. ௮0௭

சேரவென்றுசொல்லுகையில் புஜண்டர்தாமும் சிறப்புடனேகமலமுனிகூறலுற்றார், தீரமுடன் வுலகுதனில் பதினாறாண்டு திறமுடனே யானிருந்து வருவேனென்று, கூறவே கமலமுனிசித்துதாமும் கொப்பெனவேதானுறைக்கசீஷரெல்லாம், பாரமுடன் சித்தொளிவில் பக்கம் நின்று பாங்குடனேவெகுகாலம் பணிசெய்தாரே. ௮0௮

கமலமுனி இரண்டாவது சமாதிக்கு ஏகல்.

செய்தாரே கமலமுனிரிஷியாருக்கு சிறப்புடனே பணிவிடைகள் மிகவுஞ்செய்து, மெய்யானசீஷவர்க்கங்கூடிருந்து மேதினியில் சித்தொளிக்குப்பணிகள்செய்து, பையவே பதினாறுவாண்டுமட்டும் பாருலகில் கூடிருந்தார்சீஷர்தாமும், மெய்யாகதேகமது வருந்தியேதான் மேதினியில் வெகுகாலம் கார்த்தார்தாமே. ௮0௯

கார்த்தாரே சீஷவர்க்கமனந்தம்பேரும் காசினியில் சித்தொளிவுநாதருக்கு, பூர்த்தியாய்ப் பதினாறுவாண்டுமொக்சு பொங்கமுடன் சீஷர்களைத்தாமழைத்து, நேர்த்தியுடன் சமாதிக்குச்செல்வதற்கு நேர்மையுடன்காலமது நெருங்கிப்போச்சு, சாத்திரத்திலுள்ளபடி தப்பாவண்ணம் தகமையுடன்போகுகின்றேன் வண்மைபாரே. ௮௧0

பாரேதான்சமாதியிடஞ்சென்றாரப்பா பான்மையுடன் குழிதனிலேயிறங்கிநின்று, நேரேதான் கும்பகத்திலிருந்துகொண்டு நேர்மையுடன் கண்ணிரண்டும்மூடியல்லோ, சீரேதான்கரங்குவித்து தலைநிமிர்ந்து சிறப்பானநாதாந்தசித்துதாமும், கூரவேகற்பாறைத்தனையெடுத்து குறிப்புடனே சமாதிதனைமூடிட்டாரே. ௮௧௧

கமலமுனிசீஷர்களுக்கு அசரீரிவாக்குகூறல்.

மூடிட்ட சமாதிதனிலதிசயங்கள் மூதுலகில்கேட்பதற்கு வளமைசொல்வார், நாடிட்ட நான்வருகும்நாளைதன்னில் நலமானவதிசயங்கள் மிகநடக்கும், பாடிட்ட பார்லோகமிருண்டுபோகும் பகலிரவுபகலாகத்

தோற்றும்பாரு, கூடிட்டமிருகமெல்லாம் ஞானம்பேசும் குறிப்பான பட்சிகள்தான் பேசும்பாரே. அகஉ

பேசுகையில்கமலமுனிவருவாரென்று போனபட்சிகளும் மிகவே கூறும், வீசுபுகழ்தேவரெல்லாம் புட்பமாரி மேதினியில் பொழிவது போல்தோன்றும்பாரு, மாசுடைய ஞானமது சோதிவீசும் மகத்தான நட்சத்திரமதிரும்பாரு, ஏசுடைய சீஷவர்க்கமானபேர்கள் யெழிலான சமாதிமுன்னே நிற்பார்பாரே. அகங

பாரேதான்சீஷவர்க்கம் நிற்கும்போது பாங்கானகுருடனவன்கண் திறப்பான், நேரேதான் மனக்கண்ணுயவனுக்குண்டாய் நீணிலத்தில் நடப்பதெல்லா முன்னேசொல்வான், சீரேதான் சப்பாணிவூமைதானும் சிறப்பானரூபமதை மாற்றிக்கொள்வார், வேரேதன் சப்பாணிவூமையா வான் வீரானவூமையவன் சப்பாணியாமே. அகச

ஆமேதான் யின்னம்வெகு வதிசயங்கள் அப்பனேதானடக்குமறி ந்துபாரு, நாமேதான்சொன்னபடி பிரளயங்காணும் நலமானராசாதி ராசரெல்லாம், போமேதான் பிரளயத்தில்மாண்டுபோவார் பொங்கமு டன்வாரிதியும்வற்றிப்போகும், தாமேதானசுராக்கள் கூட்டந்தானும் தாரணியில் சமாதியிடங் காண்பார்பாரே. அகரு

காண்பாரே லோகவதிசயங்களெல்லாங் காசினியில் வெகுகோடி சித்துவித்தை ,வீண்பாககுருவில்லா சீஷன்முன்னே வித்தையென்னுங் கவிதனையேகற்றுப்போல, மாண்பமைந்த வதிசயங்களெல்லாந் தோன் றும் மானிலத்திலசரீரவாக்குதோன்றும் ஆண்மையுள்ள சீஷரெல்லாங் காதாற்கேட்டு வவனியிலேதானடுங்கிமயங்குவாரே. அகசு

மயங்கியேநிற்கையிலே யசரீரிவாக்கு மானிலத்திலதிகமதாய்க் கே ட்கலாகும், தியங்கியேசப்தமதுவடங்கிப்போச்சு திறளானகூட்டத்தார் சிலதுகாலம், புயங்கமுடனங்கிருந்தார்சீஷவர்க்கம்புகழானசித்தொளிவு வருகுமட்டும், தயங்கியேகார்த்திருந்தார் சமாதிதன்னில் தாரணியில் சித்துவரும் நாளுமாச்சே. அகஎ

ஆச்சப்பாசித்துவரும்காலமாச்சு அங்கிருந்தசீஷரெல்லாஞ்சமாதி முன்னே, மூச்சடங்கிபோனதொரு சித்துதாமும் மூதுலகில்வருகின்ற நாளுமாச்சு, பாச்சலுடன் மனதில்நினைக்கும்போது பளிச்சென்று பா றையதுவெடித்துதங்கே, கூச்சலுடன்தேவதா கோஷடந்தானும் கொ ப்பெனவேசீஷருக்கு கேட்கலாச்சே. அகஅ

கேட்டுமேசித்தொளிவை வெளியிற்காண கெவனமுடன் சீஷமெல்லாம் பயந்துயேங்கி, நீட்டமுடன் மேதினியில் வந்தபோது நேர்மையுடன் சீஷவர்க்கந்தாள்பணிந்து, கோட்டமுடன் சித்தொளிவைச்சூழ்ந்துகொண்டு கொப்பெனவே யாசீர்மம் மிகவுஞ்செய்ய, தேட்டமுடன் கமலமுனிசித்துதாமும் தேற்றலுடன் ஞானேபமோதுவாரே. ௮௧௯

ஓதியேசீஷவர்க்கந் தன்னைக்கேட்டார் வுத்தமரேவதிசயங்கள் நடந்ததென்ன, நீதமுடனசரீரிவாக்குவண்ணம் நிலைதப்பிப் போகாமல் நடந்ததுண்டோ, வேதமொழிதப்பாது யானுரைத்தேன் மேதினியிலதிசயங்களுள்ளதெல்லாம், சோதனையின் பிரகாரஞ்சூட்சாதாரம் சொரூபமதைத்தானறிந்து சொன்னேன்பாரே ௮௨0

பாரேதான்கமலமுனி சொன்னவாக்குப் பாரினிலே மெய்யல்லால் பொய்யொன்றில்லை, சீரோதான்சொன்னபடி நடக்கலாச்சு சிறப்பானவுபதேசம்மெய்யுமாச்சு, நேரேதான்வேதமுறை தப்பாவண்ணம் நேர்மையுடன்ஞானேபம்பெறுவதற்கு, தேரேதான்நாளாச்சு யென்றுசொல்லி தெளிவுடனேகமலமுனி யுறைத்தார்தாமே. ௮௨௧

தாமான சீஷவர்க்கந்தன்னைப்பார்த்து தகமையுடன் ஞானேபஞ் சொல்லும்போது, பூமானுஞ்சீஷவர்க்க மனைத்தும்பார்த்து பூவுலகிலதிசயங்களெல்லாந்தேர்ந்து, நாமானகபிலமுனி சொன்னவாக்கு நளினமுடன் நடந்தேறிப்போச்சுதென்று, ஆமெனவேசீஷவர்க்க மொன்றுய்க்கூடி அடிவணங்கிமுடிவணங்கித் தொழுதிட்டாரே. ௮௨௨

இட்டதொரு கமலமுனிசொன்னவாக்கு யெழிலுடனே பின்னும் யான்சமாதிபூண, சட்டமுடன்தாரணியில் நிற்கேனென்றும் சாங்கமுடன்தாமுறைத்தார் கமலர்தாமும், திட்டமுடன் சமாதிக்குப் போரேனென்றும் தீரமுடன்கோடிவரை யிருப்பேனென்றும், வட்டமுடன் காயாதிகொண்டதாலே வாகானதேகமது வழியாதன்றே. ௮௨௩

அன்றான காயாதிகற்பந்தன்னல் அழியாது தன்தேகமழியாதென்றும், குன்றானமலைபோலே யிருப்பேனென்றுங் குவலயத்திலின்னம் வெகுவதிசயங்கள், வென்றிடவே சமாதிதனி லிருப்பேனென்று வீரமுடன் தாமுறைத்தார் சீஷருக்கு, சென்றிடவே யினிதிரும்பி வருவதில்லை சேர்வையது வுலகுநாள் முடிவுமாச்சே. ௮௨௪

ஆச்சப்பா வுலகுதனில் முடிவுகாலம் அவனியிலே யாவரையுங் காணலாகும், பேச்சப்பாயிறந்தவர்கள் வருவதில்லை பேரான வுலகுதனில் மொழிபொய்யாகும், மூச்சடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும்

மூதுலகில்மறுபடியும் வருவதுண்டோ, பாச்சலுடன்தேகமது முடிவு காலம்பாரினிலேயாவரையுங் காணலாமே. அ௨௫

காணலா மென்றலுமே கமலர்தாமுங் காசினியில் தாமுறைத்து சமாதிபூண்டார், தோணவேதொல்லுலகைத்தான்மறந்து துறையோடும் முறையோடுஞ் சமாதிபூண்டு வேணவேயிதிகாச புராணகற்பை விருப்ப முடன் தாமறிந்த சித்துவாமும், பூணவேமிகவறிந்து சீஷருக்கு புத்தி மதிசொல்லியல்லோ மறைந்திட்டாரே. அ௨௬

மறைத்தாரேசீனபதிக் கடலோரந்தான் மகத்தானகமலமுனி நா தர்தாமும், இருந்தாரேபுஜண்டருட சமாதிபக்கல் யெழிலான கடலோ ரந்தன்னிலப்பா, துறந்துமேசீஷவர்க்கந் தனைப்பிரிந்து தொலலுலகில் சமுசார வாழ்க்கையற்று, திறமுடனேசமாதிதனிலிறங்கியேதான் தீர முடன் பூமிலயிக்கியமானாரே. அ௨௭

காலாங்கி நாதரும்பவம்.

ஆனாரே காலாங்கிநாதரப்பா அப்பனேசமாதியது சொல்வேன் பாரு, தேனமிர்தமுண்டுமல்லோ பூமிதன்னில் தெளிவுடனே சிலகால மிருந்தார்தாமும், கோனனயெனதையர் சாமிதானும் குவலயத்திலதி சயங்கள் மிகவும்பார்த்து, பானுனசாத்திரத்தின்படியாகத்தான் பதன முடன்சமாதிக்கு நண்ணினாரே. அ௨அ

நண்ணவே லோகமெல்லாஞ்சுத்திவந்து நலமான கானுறுமலைகள் தாண்டி, குண்ணதனில் வெகுபேர்கள் சித்துதம்மைக் குறிப்புடனே கண்டுமல்லோ மிகவாதித்து, எண்ணமுடன் சீனபதிக் கடலோரந்தான் யெழிலாகச்சமாதியது மிகவேபூண, வண்ணமுடன் நாதாந்த சித்துதா மும் வளமையுடன் சமாதியிடம் வந்திட்டாரே. அ௨௯

வந்திட்ட காலாங்கிநாதர்தாமும் வண்மையுடன் சமாதிக்குப்போ றேனென்று, கொந்திட்டதன்மனது வுறுதிகொண்டு கொடிக்குள்ளே சமாதிக்குப் போறேனென்று வெந்திட்ட தன்மனது சருகிவேரும் வே தாந்தசற்குருவை மனதிலெண்ணி, அந்தமுடன் வவனிதனிலாசையற் றேன் அன்பானதோழனைத்தான் மறந்திட்டாரே. அ௩0

மறந்திட்டகாலாங்கி போகர்தம்மை மாற்கமுடன் ருனழைததுக் கூறலுற்றார், சிறந்திடவே சமாதிக்குப் போரேனப்பா சீருள்ளகாயாதி கற்பங்கொண்டு, திறமுடனே வையகத்திலிருந்துமென்ன தீர்க்கமுடன்

தேகமதுநிலேகில்லாது; அறந்தழைக்கவெப்போதும் புனிதவானுய் அவனியிலே வாக்குறைத்தார் காலந்தானே. அ௩௧

தானனகாலாங்கி நாதர்தாமும் தாரணியில்வெருகோடி காலமப்பா, தேனனகற்பமதுவுண்டுமல்லோ தேசத்தில்வெருகாலமிருந்தசித்து, ஊனனசடலமது வெறுத்தசித்து வுலகுதனில் மாய்கைதனைத்தீண்டாசித்து, கோனனயெனதையர் காலாங்கிசித்து கொற்றவனர் கதையுரைப்பேன் பண்பாய்த்தானே. அ௩௨

பண்பான காலாங்கிநாதர்தாமும் பாருலகில் மூவாசையற்றசித்து, தண்மையுடன் சினமதுவுமில்லாச்சித்து, தாரணியில்வேதமதைத் துறந்தசித்து, வண்பானவையகத்தோர் துதிக்குஞ்சித்து வளமையுடன் சீனபதி யமருஞ்சித்து, கண்பான சாத்திரங்கள்யாவுங்கண்டு கரைகண்ட காலாங்கிசித்துதாமே. அ௩௩

சித்தானகாலாங்கியென்றசித்து திறமுடைய காயாதி கற்பங்கொண்டு, முத்தானகூடுவிட்டுக்கூடுபாய்ந்து மூனயாக நன்மறையுஞ் சித்துதாமும், சத்தான சாகரமுங்கரைகண்டசித்து சாங்கமுடன்சமாதிக்குச் செல்லுஞ்சித்து, கத்தனென்னும் கைலங்கிரிநாதர்தம்மை காட்சியுடன் கண்டதொரு சித்துதாமே. அ௩௩

தாமான ராஜாங்க சித்துவப்பா தாரணியில் யாரேனும் பணியுஞ்சித்து, சமானமானதொரு சித்துதானும் சதாகாலம் வையகத்திலிருந்தசித்து, கோமான்கள்கொண்டாடுஞ்சித்துவப்பா குவலயத்தில் ரிஷிகள் முதல்போற்றுஞ்சித்து, நாமானகண்டமட்டும் சொல்வோம்பாரீர் நாதாக்கள் பிழைக்கவென்று நவிலத்தானே. அ௩௪

போகருக்குகாலாங்கிபுத்திகூறல்

நவிலவே போகரென்றயெந்தனைத்தான் நாதாந்தசித்தொளிவைத்தானழைத்து, புவிலமுடன் சித்தொளிவு சொன்னநீதி புகழுடனே வண்ணமுடன் யானுரைப்பேன், கவிலமதாய் காசினியிலாசைவிட்டுக் கர்த்தரிட பதிதேடிபோறேனப்பா, தவிலமுடன் யெப்போதும் புத்திமானுய் தாரணியில்யெந்தன்பேர் கொள்ளென்றுரே. அ௩௫

கொள்ளவே சன்மார்க்கப்புத்திவேண்டுங்குவலயத்தில் மதிப்புள்ள சீஷனுக, எள்ளளவும்பிசகின்றி நடக்காவண்ணம் யெழிலான சீஷனுக்குகந்தவானுய், கள்ளமின்றி பொய்சூது கபடதந்திரங் காசினியிலற்றதொருபூமானுக, விள்ளவே யாவருக்குமன்பனுக மேதினியிலிருப்பதுவே புத்தியாமே. அ௩௫

புத்தியுடன்றானிருந்துச்சாயுச்சியகாலம் புகழாகதாரணியில் கீர்த்திபெற்று, சத்தியத்துக்கோர்நாளுந்தவறில்லாமல் சட்டமுடன் மேதினியிலிருந்துகொண்டு, நித்தியமுஞ்சதாகாலம் குருவைப்போற்றி நீதியுடனிட்டையிலேதானிருந்து, முத்தியுடன்நாற்பதவி பெறவேவேண்டு மூதுலகிலிருக்கவென வறைந்திட்டாரே. ௮௩௭

அறையவே காலாங்கி தானுரைத்த அன்பானவார்த்தைக்கு வடியேன்றானும், குறைகளுந்தான் நேராமலடியேன்றானும் குற்றமறநடப்பேநானென்றுசொல்லி, திறையகற்றியவர்பாதம் தொழுதுபோற்றி சிந்தனையாம் மெய்மறந்து நமஸ்கரித்து, முறையோடு சோடசவுபசாரத்தோடு முடிவணங்கி தொழுதிட்டேன் காலர்தாமே. ௮௩௮

காலராமென்மீதில் பட்சம்வைத்துக் கவனமுடனடப்பதற்கு மிக வாய்க்கூறி, பாலமுடன் நேசர்கள்மிகக்கொள்ளாதே பாரினிலே கர்மிகளும்பாவியுண்டு, கோலமுடன் நல்லவர்போலிருப்பாரப்பா பொங்கமுடனவர்களைத்தான் நம்பவேண்டாம், சீலமுடன் யாவருக்கு நண்பனுகச் சிறப்புடனேவாழ்கவென்று வரந்தந்தாரே. ௮௩௯

வரமுடனே தான்கொடுத்துக்காலாங்கிநாதர் வண்மையுடன் சமாதிக்குப்போகவென்று, கரமெடுத்துக்கண்ணதனில் வொத்திக்கொண்டு கருத்துடனே காலாங்கிநாதர்தாமும், சிரங்குனிந்து தண்ணீருதான் கலக்கி சிறப்புடனேயெந்தனுக்குப்புத்திகூறி, மரம்போலத்தானிருந்து காலாங்கிநாதர் மயக்கமுடன் விடைகொடுத்தாரெனக்குத்தானே. ( )

தானேதான் மனந்தளர்ந்து வடியேன்றானும் தகைமையுடன் மறுபடியுங்கூறலுற்றார், தேனனையென்சீஷர்போகநாதா தேற்றமுடன் வுந்தனுக்குப்பின்னுஞ்சொல்வேன், மானனவையகத்தில்கோடிசித்து மகத்தானநாதாக்களிருப்பார்பாரு, பானனமனோன்மணியாள் பாதம்பெற்ற பட்சமுள்ள சித்துகளுமிருப்பார்தாமே. ௮௪௧

இருப்பாரேகுவலயத்தில் கோடிசித்து யெதிர்த்துமிகப்பேசாதே யெந்தன்சீஷா, பொருப்புடனேயவர்களுக்குப் பணிவாய்நில்லு பொங்கமுடனவர்களுமே வணக்கஞ்சொல்லி, தருப்புடனேயுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் சாத்துவார்வபிமானந்தன்னதான விருப்புடனேசாபமது சொல்வாரானால் வீரமுடன்யெந்தனையும் நினைத்திடாயே. ௮௪௨

நினைக்கையிலே சாபமது சுவர்ந்துபோகும் நீணிலத்தி லுந்தனையுமதிப்புகொண்டு, பனைப்புடனேகாலாங்கிசீஷனென்று பட்சமவைத்து ஞானேபம்பின்னுஞ்சொல்வார், திரை அளவு கோபமதுவாராதப்பா திறமையுடன்நீயுமொருசித்தனுவாய், மனையுடனேசமுசாரவாழ்க்கையற்று மாநிலத்தில்வாழ்கவென்று வசனித்தாரே. ௮௪௪

வசனித்தசொற்கேட்டு வடியேன்றானும் வையகத்தில்வெகுகோடி சித்துவாடி, தசமுடனே பத்துயுகமிருக்கவென்று தாரணியில் காலாங்கிதம்மிடத்தில், நிசமானகுளிகையதுபெற்றுக்கொண்டுநேர்மையுடன் வுபதேசமிகவுங்கேட்டு, குசமுடனேயட்டதிசை செல்லவென்று கொப்பெனவே வுபதேசம்பெற்றேன்பாரே. ௪௪௪

போகர்சீடனாகிய புலிப்பாணிக்குக்கூறல்.

பாரப்பா புலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாங்குடனே காலாங்கிநாதர் தாமும், நேருடனே சமாதிக்குச்சென்றபோது நேர்மையுடன் வுபதேசம்பின்னுஞ்சொல்வார், சீருடனே யெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து சீவிய காலமதுவுள்ளமட்டும், பாருடனே எந்தனையுஞ் சித்தர்தாமும் பட்சமுடன்காக்கவென்று பதஞ்சொல்வாரே. ௪௪௫

காலாங்கிநாதர் சமாதியிலிருந்து மறுபடியும் போகருக்குபுத்திகூறல்.

சொல்வாரே யெந்தனது போகநாதா தொல்லுலகில் ரிஷிமுனிவரனேகருண்டு, வெல்லவேயவர்களிடம்வாய்பேசாதே வீணாகசித்தர்முனி கருமியுண்டு, நல்லவர்போலுந்தனிடம் வுறவுபேசி நாதாந்தசித்தொளிவு நான்தானென்று, கொல்லவே மனந்தனிலே வினயம்பேசி கூடிருந்து வுந்தனுக்கு வினைசெய்வாரே. ௪௪௬

வினையான நல்வினையுமுனக்கிருக்க விட்டகுறை தீவினைக்கியாளதாக்கி, தினையளவு பொன்னதுமுனக்குக்கூறுர் தீங்கினையே விளைவிப்பார்கருமிமாண்பர், சினங்கொண்டு வலியவேவாதுபேசி சீரானவுபதேசங்கிடைப்பதற்கு, மனங்கொண்டு தொடருவாருந் தன்பக்கல் மர்மத்தைக்காட்டாதே மன்னாகேளே. ௪௪௭

காட்டாதேநானில்லாக்காலமாச்சு கண்மணியேகலியுகமும் பிறக்கலாச்சு, வாட்டமுடன் வாதனக்குபிதவுரைத்து வாகுடனேநல்லவன் போலிருந்துகொண்டு, தேட்டமுடன் சிவயோகந்தன்னிற் சென்று தெளிவான சித்தர்முனிதம்மைக்கண்டு, நாட்டமுட னவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி நலம்பெறவே பூமிதனிலிருப்பாய்தானே. ௪௪௮

தானான யெந்தனிடபோகநாதா தன்மையுள்ள கண்மணியே யின்னஞ்சொல்வேன், தேனான தெள்ளமுர்தசிவராஜயோகா தெளிவானசீனபதிக்கரசுள்ளதீரா, பானான மனோன்மணியாள் குகந்தநற்பாலா பாருலகில்சித்தர்மெச்சும் பண்புடையதேகா, மானான வையகத்தில் யெனக்குகந்தசீஷா மாட்சியுடன்நானுரைப்பேன் யின்னமிக்கேளே. ௪௪௯

கேளேதான்சீனபதிமார்க்கந்தன்னில் கெவனமுடன் குளிகையது கொண்டுநீயும், நாளடா கோட்டையதுக்கர்வல்தாண்டி நலமுடனே

தான்போகும்வழியிலப்பா, கேளடாசித்தர்முனி யதிககூட்டம் கும்பல் கும்பலாகவல்லோ கூடிருப்பார், வீளடாகுளிகைகொண்டு போகும் போது விண்ணுலகுசித்தனென்று சபிப்பார்பாரே. அ௬0

பாரானசித்தர்முனி சபிப்பாரப்பா பாரினிலேமகிமையுள்ள சித்த ருண்டு, தீரமுடனென்தனையும்பாருமற்றுன் தீர்க்கமுடன் சபிப்பதற்கு வருவாரப்பா, கோரமுடன்ரிஷிமுனிவர்வந்தபோது கோபத்தையடக்கி யல்லோ யிதையஞ்சொல்லி, சோரமதுவுன்பேரில்நேராமற்றுன் சொற் சோர்வுநேராமல் துணிவாய்நில்லே. அ௬க

நிற்கையிலே சித்துமுனி யாரென்றாலே நீதியுள்ள காயுரங்கிசிஷ னென்று, சொற்பமுள்ளபோகரிஷிநான்தானென்று சூட்சமுடன் தலை குனிந்து வணக்கஞ்சொல்லி, அற்பமுள்ளயென்தனையும்வாதரிக்க ஆண் டவனேயுன்னைவிட குருதானுண்டோ, துப்புறவாயவர்பாதந் தொழு திட்டாக்கால் தொல்லுலகில் வெகுகாலமிருக்கலாமே அ௬உ

இருக்கலாம் கோடிவரையிருக்கலாகும் யெழிலான கண்ணியனே போகநாதா, பொருக்கவே யென்தனுக்கு ஞானோபதேசம் பொருமையு டன்கொடுக்கவென்றுவரமுங்கேளு, அருக்கனேயென்தேவர் காலாங்கி நாதர் அவர்தானே நீயென்றுதாள்பணிந்து, பெருக்கமுடன் கரங்குவி த்து பதம்பணிந்து போானவுபதேசஞ் செய்குவீரே. அ௬௩

செய்யவென்று கேட்கையிலே யோகநாதா சேர்வைதரயுந்தன் மேல்கிருபைவைத்து, வுய்யதொருகருவிகரணுதியெல்லா முத்தமனே யுந்தனுக்குத்தத்தஞ்செய்வார், மைவிழியார் தனனுசையகற்றியேதான் மானிலத்தில் சமுசாரவாழ்க்கையற்று, பெய்யவே யுந்தனுக்கு மனது வந்து போானவுபதேசம் போதித்தாரே. அ௬௪

போகர்இமயகிரிக்குப் பேர்வாரானல் காலாங்கி
நாதர்சமாதியில் சொன்னபுத்தி.

போதிப்பார் காலாங்கிநாதர்தாமும் பொன்னனகண்மணியே புக லக்கேளு, ஆசித்ததன்போனுதித்த போகநாதா வன்புடைய சீனேயின் னங்கேளு, சோதியென்னும் மகம்மேருபர்வதத்தில் சுந்தரா குளிகை கொண்டுபோகும்போது, பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்போல் பால கனே வேடமதுபூணுவாயே. அ௬௫

பூணுவாய்குளிகையதுமிகவேபூண்டு புகழுடனேமேருகிரிதன்னிற் சென்று, காணுதற்கு நீயுமங்கேபோவாயானல் கனமானசித்தொளிவு யனேகமுண்டு, வேணவுபசாரமமு மிகவறிந்து வேகமுடன் குளிகை கொண்டு சொல்லும்போது, மூணுயேழுவரைதனையே காணவென்று முனேயாகப்போம்போது வரிசைகேளே. அ௬௬

வரிசையுடன் வொவ்வொருவரைகள்தோறும் வண்மையுள்ளசித் தர்முனிரிஷிகள்கூட்டம், பரிவுடனேயாரென்று கேட்பாரப்பா பால கனேயுந்தனையுமெங்கேவந்தா, சரியானயித்தனைபோல் குளிகைகொ ண்டு சட்டமுடன்மேருதனில்வந்தானென்று, மரியாதைத்தனையுமாறி வம்புமீறி மகமேரில்வந்தவனீயாரென்பாரே. அ௫எ

ஆரென்றுகேட்டுமெல்லோ யுனைமிரட்டி வபபனேகண்மணியே போகநாதா, பேரென்னவென்றுரைத்துயுன்னைகேட்டு பேரானமலை தனிலேவந்தவன்யார், ஊரென்னபதியென்னயவர்தானப்பா வுத்தம னேகுளிகைகொண்டுவந்ததென்ன, நீரென்னவலுவல் கொண்டுயிங் குவந்தீர் நிட்சயமாய்ச்சொல்லுமெனவினவுவாரே. அ௫அ

வினவியேகேட்கையிலேபோகநாதா விருப்பமுடன் மனதுவந்து சொல்லக்கேளும், தினகரன்றன்னொளிவீசுங்காலாங்கிநாதர் திகழ்வே ந்தசத்தொளிவின்சீஷனென்று, மனதுவந்துநீர்தானே சொல்வீரா னால் மன்னவனேயுன்மீதிற்கிருபைவைத்து, சினமதுவைவிட்டொ ழித்துசித்தர்தாமும் சிறப்புடனேயுந்தனுக்குவிதிசொல்வாரே. அ௫௯

விதியானவுபதேசஞ் சொல்லுவார்கள் விண்ணுலகுவதிசயங்கள் மிகவுரைப்பார், மதிப்போன்றயெந்தனிடபோகநாதர் வையகத்தில் நீர் காணும்புத்திமானாய், துதியுடனே காலாங்கிசீஷனென்று துப்புற வாய்நீயுரைத்தபோதேயப்பா, கதிபெறவேயுந்தனுக்குயாவுஞ்சொல்லி கருவானபோகரென்றுகருதுவாரே. அ௬௦

கருதவேகுளிகைகொண்டு போகநாதர் கடலேழுஞ்சுத்திவரும் காலந்தன்னில், நிருதமுள்ளரிஷிக்கூட்டங்காணும்போது நித்திலங்கு ம்பூமுடியா சொல்வேன்கேளு, விருதுடையகுளிகைதனைப்பயர்த்த போது விண்ணுலகுசித்தனென்றுமனதிலெண்ணி, துரிதமுடன்குளி கைதனைப்பறிப்பதற்கு சூதுமுறைசெய்வார்கள்சிததுதானே. அ௬௧

சித்தானமுனிவருட சூதுபார்த்து சீருள்ளகண்மணியேபோகநா தா, பத்தியுடனெந்தனையும் நினைத்தபோது பட்சமுடனுந்தனுக்கு முதலாய்நின்று, வெத்தியுடன்மேதினியில்வாள்வதற்கு வேதாந்தத் தாயினதுகடாட்சத்தாலே, சத்தியமாய்பாதுகாப்பேனென்றுசொல்லி சமாதிக்குள் சத்தியங்கள்கூறினரே. அ௬௨

இராமதேவரென்னும் யாக்கோபுஉற்பவம்.

கூறவேயின்னமொருமார்க்கஞ் சொல்வேன் குவலயத்திலெந்தன துகுருவாநாதர், தேறவேகாலாங்கிநாதர்தாமும் தெளிவுடனேயெந்த னுக்குவுரைத்தவண்ணம்மாறவே ராமரென்னும்பெயர்தான் கொண்ட மகத்தானயாக்கோபுசித்துதாமும், ஆறவேசிலகாலம் பூமிதன்னில் அனேகவண்ணவதிசயங்கள்செய்திட்டாரே. அ௬௩

செய்திட்டாரென்றலுமேயெனக்குறைத்த தெளிவானவதிசயத்தைச்சொல்வேன்பாரீர், வையகத்தில்வேங்கைதனில் வீற்றிருக்கும் வளமானபுலிப்பாணிசித்தேகேளும், துய்யநல்லயாக் கோபுரிஷியார் தாமும் துன்பசாகரமென்னும் மாய்கைதன்னை, பையவேவிட்டொழித்துப்பாருமப்பா பாங்குடனேமக்காவுக்கேகினரே. அ௬௪

யாக்கோபுமக்காபுரியில் சமாதியடைந்தன.

ஏகினர்யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் யெழிலானமக்காபுரித்தன்னைக் கண்டார், யூகிகாமதிமந்திரியோகவானும் வுத்தமனாங்கொருவர் தானிருந்தார், யோகியாஞ்சின்மயத்தில், சேர்ந்தசித்துயொளிவான ரிஷியொருவரங்கிருந்தார், சாகினியாம்யாக்கோபுநாதர்தாமும் சட்டமுடன்யுபதேசஞ்செய்தார்பாரே. அ௬௫

பாரானயாகோபுநாதர்தாமும் பண்புடனே சித்தொளிக்குவுபதேசித்து, நேரானதனக்குகந்தசீஷனுக்கி நேர்மையுடன் தான்கற்ற கல்வியெல்லாம், சீரானசித்துமுனிரிஷியாருக்கு சிறப்புடனேவையகத்துமார்க்கமெல்லாம், தூரானமந்திரமாம் ஞானவர்க்கம் துறையோடும்முறையோடுமோதினரே அ௬௬

ஓதியேசிலகாலமங்கிருந்துவுத்தமனர் யாக்கோபுமுனிவர்தாமும், நீதியுடன்சமாதிக்குப்போக வெண்ணி நித்திலங்குஞ் சீஷனைத்தான்மனதுநோக்கி, சாதியுடனமறப்புள்ளோரெல்லாம் தம்மை சட்டமுடன் தான்மறந்துசமாதிக்கேக, சோதியுடபரவொளியைக் காணவென்று சுத்தமுடன்மனந்தனிலேயெண்ணினரே. அ௬எ

எண்ணியேதனக்குகந்த சீஷனுக்கு யெழிலாகத்காமுறைப்பார் யாக்கோபாரும், தண்ணமுடன் சமுசாரவாழ்க்கையற்றேன் தகமையுள்ளமைந்தர்களை யான்மறந்து, நண்ணியேயில்லறத்தைத்துறந்துமல்லோ நாதாந்தப்பேரொளியைக்காண்பதற்கு, வண்ணமுடன்சமாதிதனிலிறங்கவென்று வையகத்துவாசையெல்லாமறந்திட்டாரே.

மறந்தாரேபூலோகவாசை யெல்லாம் மார்க்கமுடன்சின்மயத்தினொளிவுகான, துறந்தாரேமூவாசையற்றேனென்றார் துறவிக்குவேந்ரெல்லாந்துரும்பேயென்பார், சிறந்ததொருவஷ்ட பாக்கியமறந்தேன் செயலானநீதிகளெல்லாம் விட்டொழித்தேன், இரந்தாரேதேகத்தை விட்டொழித்து யெழிலானசமாதிதனிலிறங்கிட்டாரே. ௬௬௯

இரங்கியேசமாதிதனிலிருந்துகொண்டு யெழிலாகச் சீஷனுக்கு வதிதஞ்சொல்வார், சுரங்கமென்றகுழிதனிலேபோரேனப்பா கருதிபொருள்கருவிகரணாதியெல்லாம், வரங்கமுடன்வுள்ளடக்கிமனதிருத

திவையகத்தின் வாழ்க்கையெலாம் தனையகற்று உரங்களுடன் பத்தா ண்டுயிருப்பேனென்று வுத்தமனேயாக்கோபுகூறினரே. அஎ0

கூறினர் சமாதிதனிலிருந்துகொண்டு கொற்றவனே யென்சீஷர் குருவாயெண்ணி, மாறிடவேகற்பாறைத்தன்னைமூடி மகத்தான சமாதி க்குப்பூசைமார்க்கம், தேறிடவேதினந்தோறுமர்ச்சித்தேதான் திறமுட னே நான்வருகுங்காலந்தன்னில், வேறிடவேபெர்தனிடஞ் சமாதிமுன் னே விருப்பமுடன்காத்திருந்து காண்பீர்தானே. அஎக

தானேதான் நான்வருகுங்காலந்தன்னில் தகமையுள்ள வதிசயங் கள்மிகநடக்கும், போனவுடன்மக்காவிலதிசயங்கள் பொங்கமுடன் நா வினுற்சொல்லொண்ணுது, தேனமிர்தமானதொரு மழைதான்பேயும் தேசமெல்லாந்தேனுறுவோடும்பாரு, மானமிர்தமானதொரு வுத்தாரை வின் மார்க்கமுள்ளசமாதியது வெடிக்கும்பாரே. அஎஉ

நபியின் சமாதியிடம் வாக்குபிறந்தது.

வெடித்தபின்பு வசரீரிவாக்குண்டாகும் வேதாந்தயாக்கோபு வரு வாரென்று, மடிந்துவரும் மாந்தரெல்லாங்கடைசிநாளில் வையகத்தில் நாதாந்தநபியாருக்கு, துடியான குற்றமதைக் கேள்விகேட்டு துப்புற வாம் நாதாந்தநபியாருக்கு, முடியரசர்முதலானோர் முனிவர்தாமும் முன்னின்றுகேள்விக்கு விடைசொல்வாரே. அஎந

விடையானவார்த்தைக்குவுறுதிசொல்லி மேன்மையுடன்பதவிக்கு யிடமுந்தேடி, தடையறவே குற்றத்திற்காளதாகி தரணிதனில் வெகு பாவந்தலைமேற்கொண்டு, கடையானநாளதனில் பாவத்துக்காளாய்ப் பாருலகில்படுநரகம் வாய்க்கும்பாரு, குடையான கர்ணனுயிருந்திட்டா லுங் குவலயத்தில் பாவத்துக்குறுதியாமே. அஎச

உறுதியா மின்னம்வெகு வதிசயங்கள் வுத்தமனே சொல்லுகிறே னன்பாய்க்கேளும், குருடமுடன் வக்கினியாம்மாருபெய்யுங் குன்றின் மேல்காடெல்லா மெலிந்துகொல்லும், சொரூபமுள்ளசித்தர்முனி ரிஷி கள்பேரில் சொர்ணமழைபெய்வதும்மகிமையாகும், அருமையுடன் தா னியங்களெல்லாந்தங்கம் வப்பனேபொன்போலே வீசும்பாரே. அஎரு

பொன்னான மழைமாரிப்பொழியும்போது பொங்கமுடன் பூமிக் குள்ளிடியுண்டாகும், சின்னமுடன்சமாதிதனில் கோஷ்டந்தானும் திற முடனே பூமிதனில்கேட்கும்பாரு, மன்னவர்கள ராசாதிராசரெல்லாம் மானிலத்தில் திசைமாறிப்போவார்கண்டீர், துன்னவேசூரியாள் சந்தி ராளும் துறைகாணார் திசைதனிலேநிற்பார்தாமே. அஎசு

நிற்பாரேவருந்துதிகளதிரங்காணும் நீணிலத்தில் மிருகமெல்லாம் ஞானங்கூறும், அற்பமென்றுநினையாதே வவனிதன்னில் ஆண்டவனுர் நபுனுயன்கிருபைதன்னுல், சொற்பெரிய சமாதிதனில் புத்துண்டாகும் சொர்ணமென்ற வைந்துதலைநாகமப்பா, கற்பாறைமேலிருந்து ஞானஞ் சொல்லும் காசினியில் யாக்கோபுவருனுளாச்சே. அளஎ

யாக்கோபுவருவாரென்று ஐந்துதலைநாகங்கூறினது.

ஆச்சென்று கூறுமப்பா நாகந்தானும் வவனியிலே யாக்கோபுவரு வாரென்று, மூச்சடங்கி போனதொரு சித்துதாமும் மூதுலகில்வரப் போராரென்றுசொல்லி, பாச்சலுடன்நாகமதுபரிந்துகூறும் பாருலகில் பார்த்தவர்கள் பிரம்மைகொள்வார், கூச்சலுடன் நபிக்கூட்டமார்களப் பா கொற்றவனேசமாதியிடம் வருவார்பாரே அளஅ

பாரேதான் பார்லோகந்தத்தளிக்கும் பாங்கானசமாதியது வெடி த்துதங்கே, நேரேதான்யாக்கோபுமுனிவர்தானும் நேர்மையுடன் செக சோதிபோலேவந்தார், சீரேதான் அல்லாவுத்தாலாவென்று சிறப்புட னேவாய்தனிலேகூறிக்கொண்டு, சேரேதான்வையகத்தில் வந்தாரப்பா சிறப்பான யாக்கோபுமுனிவர்தானே. அளகூ

முனியான யாக்கோபுசித்துதாமும் மூதுலகில்சமாதிவிட்டு வரு கும்போது, கனியான நவக்கனிகளொன்பதோடுங் கடிதானரொட்டி யொன்றுகையிலீய்ந்தார், தொனியான வாத்தியங்களோடுதானும் தோ ற்றமுடன் வையகத்தில்வருகும்போது, தனியானசீஷனவர் தன்னேப் பார்த்து தண்மையுடன் ஞானுேபமோதுவாரே. அஅ௦

ஓதுவார்யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் ஓகோகோ நாதாந்தசீஷருக்கு, நீதமுடன் ஞானுேபதேசந்தன்னை நேர்மையுடன் தானுரைத்து புத்தி கூறி, போதமுடன்சீடர்முகந்தன்னைநோக்கி பொங்கமுடன் யாக்கோபு கேட்கலுற்றுர், சாதமுடன்சமாதிக்குச்சென்றபோது தாரணியிலதிசய ங்களென்னென்றுரே. அஅக

என்றுமே யாக்கோபுசொன்னதற்கு யெழிலாகச்சீஷனவர் தானு ரைத்தார், குன்றுனயென்தேவர்குருவேநாதா குவலயத்தை விட்டுமேல் லோசமாதிதன்னில், அன்றுதான்போனவுட னவனிதன்னில் அனேக மாய்கூட்டமதுமிகவாய்க்கூடி, இன்றுதான்யாக்கோபு சமாதிசென்றுர் யினிதிரும்பி வருவதில்லையென்றிட்டாரே. அஅஉ

யாககோபுசமாதியிலிருந்து வந்தவுடன்பூலோகத்தில்
நடந்தஅதிசயமென்னவென்று சீடனைவினவல்.

இட்டாரே வெகுமாண்பர் கும்பல்கூடி யெழிலாக வேளிதங்கள் மிகவுஞ்சொன்னுர், திட்டமுடன் யாக்கோபு சமாதிசென்று திரும்பி

வருங்காலமது வில்லையென்றார், பட்டதொருதேகமது மண்ணாய்ப் போச்சு, பாரினிலேயாக்கோபு மடிந்துபோனார், சட்டமுடன் யாக்கோபு மடிந்தாரென்று தாரணியில்பெருங்கூச்சல் மிகுதியாச்சே.

ஆச்சப்பாயென்தேவா சாமிநாதா அவனிதனிலடியேனுங்கேட்டிருந்தேன், பேச்சடங்கிப்போன தொருயாக்கோபுதானும் பேருலகில் வருவதுவும்பொய்யேயாகும், கூச்சலுடன்வெகுமான் பர்கும்பல் கூடி குவலயத்தில்வேகமுடன் வார்த்தைசொன்னார், ஏச்சாகக்கூறினதோர்மொழிகட்கெல்லாம் யெதிராகயானொன்றும்பேசேன்பாரே.

பாரேதான்வெகுகாலஞ் சமாதிபக்கல் பாரினிலேவருவாரும் போவாருண்டு, நேரேகான் அவர்களிடம் வார்த்தைபேசேன் நேர்மையுடன்சமாதியிடம் பள்ளிகொள்வேன், கூரேதான்சமாதியிடம் யிருந்துகொண்டு கொப்பெனவேதேவர்வருங்காலமட்டும், ஊரேதான்போகாமல் காத்திருந்து உறுதியுடன் சேர்வையதுகண்டிட்டேனே

கண்டிட்டேன்யென்தேவா குருவேயென்ன கருவானயாக்கோபுமனதுவந்து, பண்டிதங்கள்கொண்டதொரு சீடனுக்கு பட்சமுடன்தானுரைப்பார் தரணிமீதில், வண்டதுவும்மதுதனையே கவிழ்ந்தாப்போலும் மானபியாம்யாக்கோபு முனிவர்தாமும், தண்டுடலமானதொருதேகந்தானும் காரணியிலிருந்தென்னபலனுண்டாச்சே.

ஆச்சப்பாதேகமதுநிலைநில்லாது வப்பனேலோகமெல்லாம் பொய்யேவாழு, மூச்சடங்கிசமாதி தனிலிருந்துமென்ன மூதுலகில்பேருண்டாய்வாழ்ந்துமென்ன, பாச்சலுடன்சீடர்களு மாயிரம்பேர் பக்கமதில்தேகமதைக்கார்த்துமென்ன, பாச்சலுடன் மகாகோடி நிதிகளெல்லாம் மானிலத்தில்யான்தேடி வொன்றுங்காணேன் ௮௮௭

காணேனேதேகமது காயகற்பங்கருவாக யான்கொண்டுபலனுமில்லை, தோணவேகாலுயுகமிருந்துமென்ன தொல்லுலகை யொருகுடையிலாண்டுமென்ன, வேணவேலாபமது வொன்றுங்காணேன் விண்ணுலகுகாணுவது மெத்தநன்று, பூணவேசமாதிகொள்வேனென்று புகழுடனே சீடனுக்கு வுரைத்தார்தானே. ௮௮௮

யாக்கோபு இரண்டாவது சமாதிக்கு ஏகல்

தானனசீடனுக்குப் பின்னுஞ்சொல்வார் தன்மையுள்ளயாக்கேநபுமுனிவர்தாமும், கோனனகபிசாயகன் சொன்னவாக்குகொப்பெனவேகுவலயத்தில்பொய்யாவண்ணம், பானனமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே பாரினிலேசமாதிக்குப்பின்னுஞ் சொல்வேன், தேனனகண்மணியேசீடாபாலா தேகமதைநம்பவில்லையென்றார்தாமே.

தாமேதான்யாக்கோபு சித்துதாமும் சட்டமுடன்சமாதியிடம் பக்கல்வந்து, போமேதான்முன்சென்ற சமாதிதன்னில் பொங்க

முடன் அடைவதற்கு முனிவர்தாமும், நேமமுடன் குழிதனிலே யிரங்கிநின்று நிட்டையென்னுஞ் சதாசிவத்தை மனதிலெண்ணி, தாமமுடன் அல்லரவுத்தவாலாவை சாங்கமுடன் மனந்தனிலே எண்ணினரே. அசுO

எண்ணியேயாக்கோபு முனிவர்தாமும் யெழிலானசீஷனைத்தாமழைத்து, வண்ணமுடன்வையகத்தைத் தான்மறந்து வாகுடனே சீஷனுக்கு வுரைத்தார்தாமும், கண்ணுனகண்மணியே சீஷபாலாகாசினியையன்மறந்தேன் பாறைதன்னை, திண்ணமுடன் மூடியல்லோ சமாதிதன்னை தீர்க்கமுடன்கார்த்திருக்க வென்றிட்டாரே. அசுக

அசரீரி வாக்குகூறல்.

என்றதொருயாக்கோபு முனிவர்தாமும் யெழிலானவார்த்தையது சொல்லக்கேட்டு, நன்றுடனேசீஷனவர்பாறைதன்னை நலமாக மூடியல்லோ பக்கல்நின்றார், குன்றுனயாக்கோபுவாக்குதத்தம் கூறுவார் சீஷனுக்கு வாசிர்தம்மை, வென்றிடவேரிஷியாரும் மனதுவந்துவிருப்பமுடன் முப்பத்து வாண்டுதானே. அசுஉ

ஆண்டானமுப்பதுவருஷகாலம் வப்பனேசமாதி தனிலிருப்பேனென்றும், மாண்டுமேதேகமது மண்ணிற்சென்று மறுபடியுஞ்சமாதிட்டு வருவேனென்று, கூண்டுவிட்டுக்கூண்டடைந்த கதையைப்போல கொப்பெனவே மேதினியில் வருவேனென்று, ஆண்டகையாந்தனை யினைந்து முனிவர்தாமும் வன்புடனேதாமுறைத்தார் வாக்குதானே ()

வாக்கானவாக்கதுவுங் கூறியல்லோ வையகத்தில் யாக்கோபு யின்னுஞ்சொல்வார், தாக்கானசமாதிதனி லிருந்துமேதான் தண்மையுள்ள சீஷனுக்குப் பின்னுஞ்சொல்வார், நோக்கமுடன் சமாதிமுன் சென்றபோது நொடிதானகபடுரைத்தசீஷவர்க்கம், ஆக்கமுடன் தாமுறைத்த சீஷரெல்லாம் அவனிதனில்குருடாக்க காண்பீர்தாமே. அசுச

யாக்கோபு சாபத்தால் சீஷர் குருடானது.

காணவே யின்னம்வெகு வதிசயங்கள் கலியுகத்து மாண்பருக்கு மகிமைசொல்வேன், பூணவே யான்வருங்காலந்தன்னில் புகழுடனே வந்தரங்கம் வெளிச்சங்காணும், நாணவேநாதாக்கள்முனிவர்தாமும் நடுக்கமுடன்நபிதமக்கு வஞ்சியல்லோ, தோணவேயர்ச்சனைகள் மிகவஞ் செய்து தோற்றமுடன்சமாதிக்கு முன்னிற்பாரே. அசுரு

முன்னின்று யாக்கோபுவருவதெப்போ மூதுலகில்சாபமது தவிர்ப்பதெப்போ, மன்னவர்கள் மாண்பரிடம் வினையைநீக்கி மானிலத்தில் வரங்கொடுக்கும் காலமெப்போ சொன்னதொரு வாக்குமொழி பிசகா வண்ணம் தொல்லுலகில் மகிமையதைக் காண்பதெப்போ, நன்மைபாய் நாதாந்தமுனிவர்தாமும் நயமுடனே யாக்கோபைத் துதித்திட்டாரே.

துதித்ததொரு சித்தரெல்லாமெச்சவேதான் துரைராஜசுந்திரு ம்யாக்கோபாரும், மதித்திடவே சமாதிதனிலிருந்துமேதான் மார்க்கமுடன் செகசோதிபிரகாசம்போல், கதிப்புடனே சமாதிவிட்டு யேகியேதான் கனமானயாக்கோபுமுனிவர்தாமும், விதிப்படியே வாக்குறைகள் பொய்யாவண்ணம் விருப்பமுடன் நிறைவேற்றவந்திட்டாரே. அகூஎ

வந்ததொரு யாக்கோபு முனிவர்தாமும் வாகுடனே பகடுறைத்த மாந்தரெல்லாம், சிந்தனையாய் மனங்கலங்கிமெய்நடுங்கி சிற்பரனார் யாக்கோபுவந்தாரென்று, தந்தமக்குள்பயந்துமல்லோ ஒடுக்கமாகி தாரணியிலவர்மயங்கிநிற்கும்போது, நிந்தனையாய்வந்ததொரு சாபத்தாலே நீணிலத்திலெல்லவருங் குருடானாரே. அகூஅ

குருடராய்ப்போனவர்கள் சிலதுமாண்பர் குவலயத்திலழிந்தவர்கள்சிலதுமாண்பர், திருடராபொளித்தவர்கள் சிலதுமாண்பர் தீர்க்கமுடன் வாய்குளறிசிலதுமாண்பர், இருளதனில்கண்ணொளிவு மயங்கியேதான் யிராக்காலந்தெரியாமற்போனபேர்கள், வருடமாம்வெகுகால மிக்கோலந்தான் வதைபட்டு வழிந்தாரேகோடிபாரே. அகூகூ

கோடியாஞ்சிலபேர்கள்ஞானவான்கள் குவலயத்தில் வெகுநாளாய்ப்மேருண்டாக, நாடியே சமாதியிடங்கிட்டிருந்து நாதாந்தப்பேரொளியின்சமாதிமுன்னே, கூடியேவெகுகாலமிருந்தாரங்கே கொற்றவர்கள் சமாதியிடந்தன்னிலேதான், வாடியே கார்த்திருந்தசித்தர்தாமும் வண்மையுடனுபதேசம் பெற்றார்தானே. கூOO

தானனயாக்கோபுமுனிவர்தாமும் தகமையுடனுபதேசம்பின்னுஞ் சொல்வார், கோனனகுருதனையேமனதிலெண்ணி கொப்பெனவே தாமுறைப்பார் பின்னுஞ்சொல்வோம், வேனனரிஷிமுனிவர் சித்தருக்குமேதினியி லுபதேசஞ்செய்துமேதான், தேனனயாக்கோபு முனிவர்தாமும் தீர்க்கமுடன்முடிவுதன்னைக்கூறுவாரே. கூOக

யாக்கோபுகடைசிசமாதி.

கூறுவார்யக்கோபுசித்துதாமும் குவலயத்தில் தேகமது யிருந்துமென்ன, மாறுபடுபேதனங்கள்செய்துமென்ன மகத்தான வசியமுதல் கற்றுமென்ன, நீறபுகழ்மோகனங்களறிந்துமென்ன நீணிலத்தில் வாதமதுசெய்துமென்ன, தூறுடையவஷ்டமாசித்தை துறைமுதலுங்கற்றென்ன வொன்றுங்காணே. கூOஉ

காணவே பிரபஞ்சவாழ்க்கையற்று காசினியிலிருந்தாலு மொன்றுமில்லை, பூணவே நவகோடிதிரவியங்கள் பூவுலகில் தேடியென்ன லாபமில்லை, நாணமுடன்வுலகுதனில் வாழ்ந்துமென்ன நாதாந்தப்பேரொளி

யைக்கண்டுமென்ன, வேணபடியுலகமெலாம் ஒருகுடைக்கீழ் வுத்தம னேயாண்டாலும் ஒன்றுங்காணே. ௬0௩

ஒன்றான தேகமது பொய்யேவாழ்வு ஓகோகோ நாதாக்களாரிருந் தார், குன்றானகல்லதுபோல்தேகந்தானும் குவலயத்திலிருந்தாலு மொ ன்றுமில்லை. தன்றானதேகமது யிரும்பானாலும் தாரணியில் நில்லாது மெய்யேயாகும், சென்றாலுங்காயமதுபோவதுண்மை சடமழிந்து போ குவதும் வுண்மைதானே. ௬0௪

உண்மையாம் யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் வுலகத்திலிருந்ததுவும் போதுமென்று, நண்மையாஞ் சீஷவர்க்கமானபேர்க்கு நாதாந்த யாக் கோபுமுனிவர்தாமும், வண்மையாம்லோகமதைமறந்தேனப்பா வாகுட னேசமாதிக்குப் பின்னுஞ்செல்வேன், எண்ணமுடன் சீஷருக்கு வாக் குறைத்து யெழிலாகசமாதிக்குப் போவார்தாமே. ௬0௫

போகவே யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் பொங்கமுடன் சமாதிக்குச் செல்வேனென்றும், வாகடங்கள் விதிமுறைப்போல் தப்பாவண்ணம் வளமுடனே தானிந்தசித்துதாமும், வேகமுடன்சமாதிதனிலிறங்கியே தான் வேதாந்த சித்தொளிவு சொரூபந்தம்மை யோகமுடன் தானிரு ந்துமுனிவர்தாமும் வுத்தமர்க்கு வசீரியுரைத்தார்பாரே. ௬0௬

பாரேதான் யாக்கோபுசித்துதானும் பாருலகிலிதுவரையி லிருந்த கோலம், நேரேதான் சுகமறிந்த தேகந்தன்னை நேர்மையுடன் பிரிதிவி னில்சேர்ப்பதற்கு, வீரேதான் விண்ணுலகவாசையற்று வேதாந்தயாக் கோபுசித்தருக்கு, சீரேதான் யுகமுடிவுகாலமாச்சு சிறப்பானதேகமது மண்ணாய்ப்போமே. ௬0௭

மண்ணாகிப் போனாலுங்காயகற்பம் மகத்தான தேகமது வழியும் பாரு, திண்ணமுடன் நபிதானுமுடிவுநாளில் தீர்க்கமுடன் கேழ்வியது கேட்கும்போது. எண்ணமதில் யாக்கோபுமுனிவர்தாமும் யெழிலாக வந்தும்மைக்காண்பேனென்று, நிண்ணயமாய் வாக்குரைத்தார் சித்து தாமும் நீடாழியுலகத்தின் நேர்மைதானே. ௬0௮

புலஸ்தியருற்பவம்.

நேர்மையா மின்னமொருமார்க்கங்கேளு நேரான வகஸ்தியனார்க் குகந்தசீஷன், பார்மனதாய் யுலகுதனில் பெயர்வகுத்த பண்பான சிவ ராஜயோகியென்பார், தீர்மையுள்ளபுலஸ்தியாமென்றசித்து திகழான சமாதிதனை சொல்வோம்பாரு, வார்மையுடன் சீனபதி மேற்கேயப்பா வளமானதென்பொதிகை சார்புமாச்சே. ௬0௯

ஆச்சப்பா புலிப்பாணிப்பாலாகேளு வன்பானயெனதையர் காலா ங்கிதானும், மூச்சடங்கிச் சீனபதியிருந்தபோது மூதுலகில் வளமை

யெல்லாஞ் சொன்னூர்முன்பு, பாச்சலுடன்பொதிகைமலேச் சார்புதன்னில் பாங்கான கடலோரம்பூமிவட்டம், கூச்சலுடன்சித்தர்முனி ரிஷிகளோடு குவலயத்தில்சமாதிக்கு வந்தார்தானே. ௬௧௦

வந்தாரே சீஷனூர்தேறையரோடு வளமாக சீனபதிக்கடலோரந்தான், அந்தமுடன்பொதிகைமலேக்குண்ணின்பக்கம் வகஸ்தியனூர் சீஷனதுபாலன்ருனும், சொந்தமுடன் சமாதிதனிலிரங்கவென்று சுத்தமுள்ள புலஸ்தியருங்கூறலுற்ருர், வந்தவழிபோவதுவே யுண்மையென்று வளமுடனேசமாதியிடந்தேடினூரே. ௬௧௧

தேடியே சமாதியிடமருகிற்சென்று திறளான சீஷவர்க்ககூட்டத்தோடு, நாடியே சமுசாரவாழ்க்கையற்று நாதாந்தப் பேரொளியைக் கண்டுதேர்ந்து, கூடியே குவலயத்தில் நேர்மையெல்லாங் கொற்றவனூர் தான்வெறுத்துசமாதிக்கேக, நீடியே புலஸ்தியருஞ்சீஷர்தம்மை நீட்சியுடன் தானழைத்து கூறுவாரே. ௬௧௨

கூறுவார்வாய்திறந்துசீஷவர்க்கம் குவலயத்தின் மகிமையெல்லாங் கண்டாராய்ந்தேன், சீருடனே சிற்றின்பவாழ்க்கையற்று சீரான பேரின்பநிலேயைக்காண, நேருடனே வுலகுதனேயான்மறந்து நேர்மையுடன் காயமதைநிலேநிறுத்தி, பாருள்ளே சமாதிதனிலிருப்பேனென்று பட்சமுடன் சீஷருக்குவுரைத்தார்பாரே. ௬௧௩

புலஸ்தியர் சமாதிக்குபோகும்போது தேரையருக்குப் புன்சொல்கூறல்.

பாரேதான் தேரையர்மைந்தாகேளு பாரினிலே சமாதிக்குப்போரேன்யானும், சீரேதான் யிருபத்துவாண்டுதானும் சிறப்புடனே சமாதிதனிலிருப்பேனென்று, நேரேதான் சமாதிதனிலிருந்துகொண்டு நேர்மையுடனசரீரிவாக்குசொல்வேன், தீரேதான் யான்வருகுங்காலமட்டும் தீர்க்கமுடன் சமாதியிடமிருந்திடாயே. ௬௧௪

இருந்துமே சமாதியதுபூசைகொண்டு யெழிலாகநான்வருகுநாளுமட்டும், திருந்தவே யென்சீஷா பிராணநாதா தெருள்கலேயில் தேர்ந்ததொருசித்துபாலா, பொருந்தவேவுபதேசம் மிகவுங்கேட்டு பொங்கமுடன் சமாதிதனிலிருந்துகொண்டு, வருந்தவேநான்வருகும் நாளேயெண்ணி வளமுடனேநீநினேத்து நிற்பீர்தானே. ௬௧௫

தானூன யென்சீஷாயின்னங்கேளு தகமையுள்ள சித்தர்முனி யுமைக்கண்டு, கோனூன வுன்குருவுயெங்கென்ருக்கால் கொற்றவனே சமாதியிடஞ்சென்ருரென்று, தேனூனபுலஸ்தியரும் வருநாள்மட்டும் தேர்வேந்தசித்தருக்குப் பணிதிபூண்டு, மானூன மனேன்மணியைத் தொழுதுபோற்றி மலேயோரஞ்சமாதியிட மிருக்கின்றேனே. ௬௧௬

இருக்குறேனென்றுரைத்து யிதவுசொன்னல் யெழிலானசித்தர் முனிபகடுரைப்பார், வெருக்கவே புலஸ்தியரும்மடிந்தாரென்று விண்ணுலகில் மறுபடியுந்திரும்பாரென்று, பெருக்கமுடன் வகடுமிகக்கூறுவார்கள் பேரானகர்மியென்றசித்துதானும், உருக்கமுடன் நீயுரைக்கும் போதேயப்பா வுத்தமர்கள்பழிகூறுசொல்லுவாரே. ௬௧௭

சொல்லுவாரவர்களிடம் வாய்பேசாதே சுந்தரனே சிவராஜயோகி பாலா, வெல்லுவாருந்தனிடஞ் சூதுபேசி வேகமுடன் கொள்ளவதற்கு மனமுங்கொள்வார், புல்லுவார் தூரானவார்த்தைகூறி புகழான வுச்சிதங்கள் மிகவுஞ்சொல்லி, அல்லலுடனுந்தனிடஞ்சூதுபேசி வப்பனே வதைசெய்ய வெண்ணுவாரே, ௬௧௮

எண்ணுவார் தேறையர்யெந்தன்சீஷா யெழிலான கண்மணியே யின்னஞ்சொல்வேன், திண்ணமுடன்ஞானமதைக் கேட்பார்போல தீர்க்கமுடன் ஞானேபதேசந்தன்னை, வண்ணமுடன் கரைகண்டசித்து போலே வாரான யெழுத்துக்கள் மாராட்டஞ்சொல்லி, நண்ணமுடன் செகஜோதிசொரூபங்காண நானுரைப்பேன் விதியதனை மகிழென்பாரே.

என்பாரே பொய்சூதுகபடதந்திர மெழிலானவுன்குருவை தூறுபேசி, வன்பான வார்த்தைகளுமிகவுரைத்து வளமானசமாதிக்கு யிடர்கள்தேடி, இன்பமுடன்மெய்போலேபொய்யுங்கூறி யெழிலாகவுந்தனுக்குப்புகட்சிசொல்வார், தென்பாகமகிழாதேசீஷபாலா நேர்மையுடனெப்போது புகழ்வாய்நில்லே. ௬௨௦

புலஸ்தியர்சமாதியிலிருந்து வருகும்போதுவதிசயங்கள்.

நிற்கையிலே புலஸ்தியரா முனிவர்தாமும் நீடானசமாதிதனிலிருந்துகொண்டு, அற்புதங்கள்மிகவுரைப்பார் சீஷருக்கு வன்பானமகிமைகளுமெத்தவுண்டு,தற்பரனர்புலஸ்தியரும்வருகும்போது தாரணியிலதிசயங்கள் மிகநடக்கும், கற்பாறையானதொரு பொதிகைதானும் கடல்தனிலே பதிரவுடன்யரையும்பாரே. ௬௨௧

அதிருமே நான்வருகுங்காலந்தன்னி லாகாயகோடையிடிபோலே சத்தம், சதிரான பொதிகைமலைச்சுழலுண்டாகும் சப்தரிஷிதவமுனிகள்நடுங்குவார்கள், மதிலோடகோட்டைமுதல் அலங்கம்யாவும் மாறியேதலைகீழாய்கவிந்துபோகும், உதிருமேவானத்து மீன்களெல்லாம் வுத்தமனேவதிரலது காணும்பாரே ௬௨௨

பாரேதான் சத்தசாகரமும்பொங்கும் பாரினிலே தேர்வேந்தராஜரெல்லாம், நேரேதான்போர்முகத்தில்நிற்பார்பாரு நேர்மையுடன்திசைமாறிதேவரெல்லாம், வேரேதானவரவர்கள் பதிகள்கெட்டு மேதினியிலரசுநிலையாள்வார்பாரு, கூரேதான் வாக்கதுவும்பொய்யாதப்பா குணமானதேரரிஷிசொல்லக்கேளே. ௬௨௩

புலஸ்தியர்சமாதியிலிருந்து வருதல்.

சொல்லவே தேரமுனி சித்துகேளும் சுகமானபுலஸ்தியரும் வருநாளாச்சு, புல்லவேசமாதிய துதிறப்பதற்கு புகழானபுலஸ்தியரும் வருநாளாச்சு, வெல்லவே மேதினியில்சித்து தாமும் வேதாந்த ஞானப்பிரகாசத்தோடு, நல்லதொருசமாதிதனில் பாரை தானும் நலமுடனே தான் வெடித்து வருகலாச்சே. கூஉச

வருகவே சித்துவரும் நாளுமாகி வாகுடனேபுலஸ்தியரும் வந்துமேதான், பெருகவேபுலஸ்தியரும் வந்தபோது பேரானதேரையமுனிவர் தானும், திருதலுடன்புலஸ்தியரைக்கண்டபோது தீர்க்கமுடனமஸ்காரமஞ்சலித்து, தருகவெனவாசீர்மங் கொண்டணைத்து தக்கபடி மனுமுறைகள் கேட்டிட்டாரே. கூஉரு

கேட்டவுடன் புலஸ்தியருட மகிழ்ந்துமேதான் கெடியானவார்த்தையதுமிகவுங்கூறி, நீட்டமுடன் லோகவதிசயங்களெல்லாம் நேர்மையுடன்தானுரைத்தார் சீஷனுக்கு, வாட்டமுடன் பூலோகவதிசயங்கள் வளமையுடன்போச்சுதென்று மனதிலுன்னி, தாட்டிகமாய்த் தேரையமுனிவர் தாமும் தமியேனைக்காக்கவென்று பணிந்திட்டாரே. கூஉசு

பணிந்துமே தேரைய சித்துதாமும் பாங்குடனே குருபதத்தைத் தாள்பணிந்து, துணிவுடனேசொன்னதொரு மொழிகளெல்லாந்துறைராஜ சுந்திரனேநடந்துபோச்சு, அணியணியாய்சமாதியிட பக்கம்வந்துவன்புடனே காத்திருந்தார்சீஷவர்க்கம், கனிவுடனே செகசோதிவருநாளாச்சு கர்த்தனே பதியைவிட்டு யேகினரே. கூஉஎ

ஏகவேயதிசயங்க ளெல்லாங்கண்டு யெழிலானபரமகுரு சித்துதாமும், போகருடகுருவர்க்கங் காலாங்கிநாதர் பொங்கமுடன் செய்ததொருவதிசயம்போல், வேகமுடனகஸ்தியனார்சீஷர்தாமும் வேதாந்தப்புலஸ்தியனார் செய்தார்கண்டீர், சாகமுடன்சித்தரெல்லா பிரமித்தேங்கி சட்டமுடனவர்பதிக்குப் போனார்தாமே. கூஉஅ

போனாரேசித்தர்கள்தான் சென்றபின்பு பொங்கமுடன் தேரையமுனிவருக்குத், தேனானபுலஸ்தியரும் பின்னுஞ்சொல்வார் தெளிவானயென்சீஷாமைந்தாகேளு, கோனானகுவலயத்தி லிருந்துமென்ன கொப்பெனவே தேகமதுநிற்பதில்லை, மானான வையகத்தினாசைவிட்டேன் மன்னவனேசமாதிக்குப் போறேன்தானே. கூஉகூ

புலஸ்தியர் இரண்டாவது சமாதிக்கேகல்.

போகின்றேன்தேரைமுனிசித்துகேளும் பொங்கமுடன் வையகத்தையான்மறந்தேன், சாகின்றசடலமது யிருந்துமென்ன சதாகாலநேமகிட்டைக் கொண்டுமென்ன, தாகின்ற பொன்மணியின்சோதிபோலுஞ்

சதாகாலமெப்போதுந் துலங்கவேண்டும், வேகின்றநெஞ்சமதையிதங்க வைத்து வேகமுடன்சதானித்தம் பணியநன்றே ௬௫௦

பணியவே பதாம்புயத்தை நண்ணவேண்டும் பாங்கான மோட்ச மதைக்கருதவேண்டும், அணியவே மறுபடியுஞ் சமாதிக்காக வப்பனே யான்கொண்டவுறுதிதன்னை, துணிவுடனேஎன்சீஷாசித்துபாலாதுணை யாகநீயிருந்துசெல்லுமட்டும், கனிவுடனேவுபதேசம் பெற்றுமல்லோ காசினியிலிருப்பவனே சித்துவாமே, ௬௫௧

சித்தான சித்துமுனி தேரையாகேள் சிறப்புடனே சமாதிக்குப் போறேனப்பா, புத்தானமண்மீதில் வருவதில்லைபுகழானதேகமதை தமற ந்துவிட்டேன், சத்தமதுதானடங்கி மண்ணுப்போறேன் சாகின்ற தேகமது விழலாய்ப்போச்சு, பத்தியுடனுலகுவரை முடிவுநாளில் பால கனேயென்றனையுங் காணலாமே ௬௫௨

தன்வந்திரிவுற்பவம்.

காணலாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் காசினியில் தன்வந் திரியென்றசித்து, நீணவேகிரேதாயி னுகத்திலப்பா நீடானவிஷ்ணுவவ தாரங்கொண்ட, பூணவே தன்வந்திரியானசித்து புகழானமகாவிஷ்ணு வவதாரத்தால், வேணவேமேதினியில் சித்துமாகி வேதாந்ததன்வந்திரி யென்னலாச்சே. ௬௫௩

என்னவேதன்வந்திரி யென்றசித்து யெழிலானகாயாதிகற்பங்கொ ண்டு, தென்பொதிகைதனிற்சென்று மேறுதன்னில் தேற்றமுடனகத் தியனர் தன்னைக்கண்டு, வண்பான சாத்திரங்களுள்ளாராய்ந்து அவர் கள்மீதில்பட்சம்வைத்து வன்புகூர்ந்து, சொன்னமொழி தப்பாமல் நயங்கள்பேசி சூட்சாதிசூட்சமெல்லா மறிந்தார்தானே. ௬௫௪

அறியவே யகஸ்தியனர் செய்தநூலாம் அகண்டமெனும் பெருங் கடலுக்கொப்பதாகும், முறியாமல் தன்வந்திரிசெய்தநூலை மூன்றுலட் சங்கிரந்தமென வகுக்கலாகும், சரியொத்தநூல்களுமே பாடிவைத்தார் சரியாகவகத்தியரு மதுபோற்சொன்னர், தெரியவே லோகாதிமாண் பருக்கு தேற்றமுடன்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தாமே. ௬௫௫

பாடிவைத்த மூன்றுலட்சங்கிரந்தந்தன்னை பாரினிலேவெகுகோடி சித்தர்தாமும், நாடியேமிகப்பார்த்துக் கண்டாராய்ந்து நலமுடனேபதி னெண்பேர் சித்தரெல்லாம், கூடியே வெகுநூல்கள்செய்தார்பாரு குவ லயத்திலெவராலுஞ் சொல்லப்போமோ, தேடியேதன்வந்திரி பகவான் றானும் தீர்க்கமுடன் சமாதிக்கியெண்ணினரே. ௬௫௬

எண்ணினர்காயாதி கற்பங்கொண்டு யெழிலாகத் தாமிருந்தார் வுலகுதன்னில், நண்ணமுடன் சீஷவர்க்க மனேகம்பேர்கள் நாடினர்

தன்வந்திரிபகவான் றன்னே, வண்ணமுடன் வெகுகாலமிருந்தசித்து வளமையுடன் சதுராதிமார்க்கமெல்லாம், கண்ணபிரான் தானறிந்த சொரூபசித்து காசினியிலவர்போலுஞ் சொல்லப்போமோ. கூ௨எ

தன்வந்திரிசீஷர்களுக்கு யோகமார்க்கங்கூறல்.

சொல்லவேசீஷருக்கு ஞானமார்க்கம்செப்பினர் சரிகைகிரியோக மெல்லாம், வெல்லவேவிடகம்பம் பிரிதிமார்க்கம் வேதாந்த ஆகடியம் சௌபாக்கியந்தான், புல்லவேசோபனமா மதிசண்டமார்க்கம் புகழான சுககர்மம் திரிதிபாதை, மெல்லவேசூலமொடு கண்டபத்திரம் மேதினியில் நேர்மையுடன் யிரைத்தார்பாரே. கூ௩அ

பாரேதான் விருத்தியுடன் துரூபம்யாவும் பாங்கானவியாகாதம் அரிஷணவேதம், சீரேதான்வச்சிரமாஞ் சித்தியோகம் சிறப்பானவிதி பாகமனந்தங்கோடி, நேரேதான்விரியாகம் பதிகம்யாவும் நேர்மையுடன் சிவகண்டஞ் சித்தபோதம், தீரேதான்சாத்திரங்கள் சுவாணகர்மம்சித்த முடன் சிவசுப்பிரம் பிரம்மந்தானே. கூ௩கூ

தானான பிரம்மமொடு வயிந்திரபேதம்தாக்கான வைகிருதியொக் கத்தானும், பானனயோகமது யிருபத்தேழும் பாகமுடன்பாலித்தார் சீஷருக்கு, கோனான தன்வந்திரி பகவானருனும் குவலயத்தில்சீஷர்மேல் பட்சம்வைத்து, தேனானயோகமென்ற மார்க்கந்தன்னை தெளிவுடனே தாமுறைத்தார் மந்திரியாமே கூ௪0

ஆமேதான் பலமுடனே பாலவமுந்தானும் வப்பனேகௌலமுடன்கைதுலையுமாகும், வேமேதான்காசியுடன்வணசிவமுமாகும் வெட்ட வெனிபத்திரையாம் சகுனியிடமாகும், தாமேதான்சதுடரதம் நாகவமுமாகும் தாக்கானகிமஸ்துவுடன் கரணமாகும், போமேதான்கரணமது பதினொன்றுகும் போகானயோகத்துக்குருதியாச்சே. கூ௪௧

சீஷர்களுக்கு ராசிகூறல்.

ஆச்சப்பாயிராசியது சொல்வேன்பாரு வப்பனே மேடமுடன் ரிஷபமாகும், மாச்சலுடன்மிதுன மதுகடகந்தானும் மகத்தானசிங்க மதுகன்னியாகும், வீச்சப்பாதுலாவுடனே விருச்சிகந்தான் விரைவான தனுசுடன் மகரமாகும், பாச்சலுடன்கும்பமது மீனமாகும் பாங்கான ராசியது பனிரெண்டுமாமே. கூ௪௨

ரெண்டுடனேதுலாராசி மெத்தநன்று யெழிலுடனேகன்னிசிங்க மிருந்தால்நன்று, பண்டானசாத்திரங்கள் யாவுமல்லோ பாங்குடனே கண்டறிந்தசித்துயோகன், கண்டாலும்விடுவார்கள்சித்துநான் காசினி

யில்தன்னோடே சேர்த்துக்கொள்வார், உண்டானபொருளல்லா மவர்க்
கேயோதி வுத்தமனேசீஷர்களாய்ச் செய்வார்தானே. ௬௪௩

செய்தாரே தன்வந்திரி பகவான்றானும் செயலான பாக்கியமும்
நூலுந்தந்தார், உய்யவேசீஷவர்க்கங் கண்டாராய்ந்து வுத்தமனே தே
டினதோராயிரம்பேர், கையவேசீஷவர்க்க மாயிரம்பேர் நலமுடனே
விட்டகுறையுள்ளபேர்கள், துய்யவேதேர்ந்தெடுத்தோ ரிவர்களாகும்
துரைராசசுந்தரனே சொல்வேன்பாரே. ௬௪௪

பார்க்கவேயெனதையர் காலாங்கிநாதர் பட்சமுடனெந்தனுக்கு
வுரைத்தசேதி, தீர்க்கமுடன்யானுமல்லோ குளிகைகொண்டு தேசாதி
தேசமெல்லாந்தான்திரிந்து, ஏர்க்கமுடன்லோகவதி சயத்தையெல்லா
மெழிலாகத்தான்பார்த்து கண்டாராய்ந்து, மார்க்கமுடன்பாடிவைத்த
சத்தகாண்டம் மகத்தான நடுக்காண்டமிது தானமே ௬௪௫

தன்வந்திரிசமாதிக்கேகல்.

நடுவானகாண்டமது யேழாயிரந்தான் நலமானகாவியத்துக்கிணை
வேருண்டோ, வடுவான தன்வந்திரிபகவான்றானும் மார்க்கமுடன்
சமாதிக்கியேகவெண்ணி, அடுமையாமானதொரு சீஷவர்க்கம் வன்பு
டனே தானகைத்தார் வதீதமார்க்கம், படுகுழியில் சமாதிதனில் செல்ல
வென்று பண்புடனே தாமுறைத்தார் பகவான்றானே. ௬௪௬

சமாதியிடம்சீஷர்களுக்கு புத்திகூறல்.

தானான தன்வந்திரிபகவான்றானும் தண்மையுடன் சீஷருக்குத்
தாமுறைப்பார், தேனானகண்மணியே சீஷவர்க்கம்தெளிவுடனே யெல்
லவருங்கேட்டிருங்கள், பானனபாரின்மிசையாசைவிட்டேன் பாங்கான
சமுசார வாழ்க்கையற்றேன், மானனமனோன்மணியை மனதிலெண்ணி
வையகத்தினசையெல்லா மறந்திட்டேனே. ௬௪௭

மறந்திட்டேன் காயாதிகற்பங்கொண்டு மானிலத்தில் சிலகால
மிருக்கவென்று, துறந்திட்டேன்சமாதிக்குச் சிலதுகாலம் தொல்லுல
கையான்மறந்து மண்ணிற்சென்று, கறந்திட்டபாலதுபோல் வடிவமாகி
காசினியில்மறுபடியும் வருவேனென்று, உறமுடனேஞானோபதேசந்
தன்னை வுண்மையுடன் போதித்தார்சீடர்தாமே ௬௪௮

போதித்தநாள்முதலாய் பகவான்றானும் பொங்கமுடன் மேருகிரி
தன்னிற்சென்று, ஆதித்தன்காணுதவதிநாடு அங்ஙனவேசென்றாராம்
பகவான்றானும், சாதித்து மனதுறதிகொண்டுமல்லோ சட்டமுடன்
சீடவர்க்கம் கூட்டத்தோடு, பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்போல்
பதிதனக்கு ஏகினர் பகவான்றானே. ௬௪௯

ஏகவேபொதிகைமலைக் கடலோரந்தான் யெழிலான தீவுதனில் சமாதிதன்னை, பாகமுடன்படுகுழிகள் வெட்டினார்பார் பாங்குடனே நீரோடும்பாங்குமட்டும், ஏகமுடன் சமாதியதுகட்டினார்கள் யெழிலான தன்வந்திரிபகவானுக்கு, சாகமுடன்குழிதனிலே யிரங்கினாராம் சட்டமுடன் திறைகொண்டு மூடினாரே. கூ௰

தன்வந்திரிபகவான் சமாதியிலிருந்துசீஷர்களுக்கு வசரீரிவாக்குகூறல்.

மூடினார்சீஷவர்க்க மாயிரம்பேர் மூதுலரைக்காணாமல் மறைந்தார் சித்து, நாடியேசீஷரெல்லாஞ் சமாதிபக்கல் நலமுடனே காத்திருந்தார் கும்பலாக, வாடியேசீஷரெல்லா மிருக்கும்போது மகத்தான தன்வந்திரிபகவான்றானும், தேடியேசீஷருக்குச்சொல்லார் பாரு தெளிவுடனே கேட்டிருங்கள் மாணாக்காளே. கூ௧

கேட்கவே தன் வந்திரிபகவான்றானும் கிருபையுடன் சீஷருக்குங் கூறினார்பார், நீட்கமுடன்வருபதுவாண்டுமட்டும் நிலையான சமாதிதனி லிருப்பேனென்றும், வேட்கமுடன்சரீரி வாக்குதானும் வீரமுடன் கூறினார்பகவான்றானும், தீட்கமுடன்சீஷவர்க்கம் கேட்டிருந்தார் திறைகோடிவறைகோடிகாலமாச்சே. கூ௨

ஆச்சப்பாயான்யான்வருகுங்காலந்தன்னில் அவனிதனிலதிசயங்கள் மிகநடக்கும், மூச்சடங்கிப்போன தொருதேசந்தானும் மூதலகில் வருவதற்கு முன்னதாக, ஏச்சலுடன்வதிசயங்கள் மிகநடக்கும் யெழிலானபொதிகைமலை சார்புதன்னில், கூச்சலுடன் தேவாதி ரிஷிகளெல்லாங் கொற்றவனார்வருங்காலந்தானுமாச்சே. கூ௩

தானுமேரிஷிக்கூட்ட முனிவர்தானும் தன்வந்திரிபகவானும் வருநாளாச்சு, வானுலகுதேவரெல்லாம் வருந்தியல்லோ வருணமழைப் புஷ்பமதுபொழிந்தாரங்கே, தானுலகுராஜாதிராஜரெல்லாங் காணிக்கைகொண்டுவந்து பகவானுக்கு, தேனமுதுகனிவுடனே புட்பதீபம் தேர்வேந்தபகவானுக்கொடுசென்றாரே. கூ௪

தன்வந்திரிசமாதியை அகத்தியர்காணவந்தது.

சென்றாரேசமாதியிட பக்கந்தன்னில் சிறப்புடனே சித்தர்முனி நிற்கும்போது, குன்றானபொதிகைமலைக் கும்பமோனி குவலயத்திலதிசயத்தைப்பார்க்கவெண்ணி, தென்திசையில்மலையை விட்டு பகவன்றன்னைதேற்றமுடன் காண்பதற்கு முனிவர்தாமும், வென்றிடவே சமாதியிட பக்கந்தன்னில் வேதாந்த சித்தொளியும் வந்திட்டாரே. கூ௫

வந்ததொருசேதி தன்னைநந்திகேட்டு வண்மையுடன் தன் வந்திரி பகவான்றன்னை, சிந்தையிலே நற்சீடனென்றறிந்து சிரானபகவானைக் காணவென்று, பந்தமுடன்நற் சீடனென்று சொல்லி பாரினிலேகண்டு நெடுநேரமாச்சு, அந்தமுடன்சமாதிவிட்டு வருதலுக்கு வன் பானநந்தீ சர்வந்திட்டாரே. ௬௫௬

தன்வந்திரிசமாதியைநந்திசர்காணவருதல்.

இட்டாரேநந்திசர்முனிவர்தாமும் யெழிலானசமாதியிட பக்கந் தன்னில், விட்டகுறை யிருந்ததினால் பின்னுங்காண விருப்பமுடன் வருவதற்கு வந்தாரல்லோ, பட்டதொரு தன்வந்திரி பகவான்றன்னை பட்சமுடன்காணுகைக்கு நந்திதாமும், கிட்டியேசமாதியிட வலபக்கந் தான் கிருபையுடன்காண்பதற்கு நின்றார்பாரே. ௬௫௭

தன்வந்திரியைக்காண அசுவனியும்விசுவனியும்வருதல்.

பாரேதான் அசுவனியாம் விசுவனியாந்தேவர் பட்சமுடன் தன் வந்திரிபகவான்றன்னை, நேரேதான்சமாதியிடங்காணவென்று நேர்மை யுடன்சென்றாராம் சமாதிபக்கல், கூரேதான்சித்துவரும் நாளுமாச்சு குவலயத்தில்சித்தரெல்லாம் கும்பாய்நிற்க, சீரேதான்புவிமீதிலதிசயங் கள் சிறப்புடனே தானடக்கும் மகிமைதானே. ௬௫௮

தானனவறுபது வாண்டுதன்னில் தாக்கான சமாதியின் பக்கல் தன்னில், மானனகுருடர் மூதல்சப்பாணிதானும் மகத்தான வூமை மூதல்பேசுவான்பார், தேனனிதன்வந்திரி பகவான்றானும் தேற்றமு டன் சமாதிவிட்டு வெளியேவந்தார், பானனபகவானும் பாரின்மீதில் பரமவொளிவொளிசாருபராய் வந்திட்டாரே. ௬௫௯

வந்தாரேபகவானும் பூமிமீதில் வண்மையுடன் சீடவர்க்கந்தன்னை க்கண்டு, சிந்தனையாய் சீடவர்க்கம் தன்னைநோக்கி சிறப்புடனேவுப தேசம் மிகவாய்ச்செய்து, தந்தமக்குவரமதுவும் பகவான்றானும் தண் மையுடன் தான்கொடுத்துவாசீர்மித்து, வந்தனையாய்வுலகினுட மகிமை தன்னைவாகுடனே தான்கேட்டார் பகவான்றானே. ௬௬0

தானேதான் கேட்கையிலே சீஷவர்க்கம் தகமையுடனுத்தாரங் கூறுகின்றார், தேனன தெள்ளமூர்தம்யெந்தன்கோவே தேற்றமுட னாமுரைப்போம் பகவானுக்கு, பானனகுருடர் சப்பாணியாரும் பாங் குடனேகண்திறந்து நடக்கலாச்சு, வேனனயுலகுதனில் தங்கள்வார்த் தைவேணபடியதிசயங்கள் கண்டோம்தாமே. ௬௬௧

கண்டோமேமென்றலுமே சீஷர் தாமும்கருத்துடனே தாமுறைப் பார் பகவான்ருனும், அண்டமுல களந்தவொரு ஆதிபாலன் அல்ல வருங்கேட்டிருக்கத் தாமுறைப்பார், விண்ணுலகிலிருந்து மென்ன சீஷமாரேவினோதவகைமகிமை யெல்லாங்கண்டுமென்ன, சண்டமாரு தமானகாயகற்பம், சட்டமுடன் கொண்டென்ன வொன்றுங்காணே.

காணவேகாயாதிக் கொண்டுமென்ன கலியுகத்தில் கோடிவரை யிருந்துமென்ன, வேணபடிவேதநூல் செய்துமென்ன விட்டகுறை யிருந்தென்னபோயுமென்ன, பூணவேசமுசாரவாழ்க்கையற்று பூவுல கிலிருந்தென்ன மடிந்துமென்ன, தோணவே சின்மயத்தைக் கடந்து மென்னதொல்லை யெல்லாமற்ருலு மொன்றுங்காணே. ௬௬௩

ஒன்ருனதேகமது பொய்யேவாழ்வு வுத்தமனேலோகத்திலொன் றுமில்லை, பன்ருனபொய்களவுயாவுமுண்டு பாரினில் விசுவாசமருளு மில்லை, குன்ருன விசுவாசமருள்கொண்டாலும் குவலயத்தில் லொன்று மில்லை பாழுபாழே, தன்ருனவையகத்து வாழ்க்கையெல்லாந் தாரணி யில் இப்படியே மேவலாச்சே. ௬௬௪

தன்வந்திரிமறுபடியுஞ் சமாதிக்கேகல்.

ஆச்சப்பாசீஷவர்க்கஞ் சொல்லக்கேளும் வப்பனே பின்னுமல்லோ சமாதிசொல்வேன், மூச்சடங்கிசமாதிதனில் யிருப்பேனென்றும் மூது லகில் மறுபடியும் வருவதில்லை, மாச்சலுடன் வுலோகமது முடிவு காலம் மகிட்சியுடன் சீஷர்களைக்காணலாகும், வாச்சுதேவிட்ட குறை நேருமானல் வளமான சீஷரெல்லாங் காண்பேன்பாரே. ௬௬௫

பாரேதான் யென்றலுமேபகவான்ருனும் பாரின்மிசை யாசையது விட்டொழித்து, நேரேதான்சமாதிக்குச் சென்ருரங்கே நேர்மையுடன் பகவானும் மண்ணிற்சென்று, போரேன்யான பொன்னுலகப் பதியைத் தேடி பொங்கமுடன் யெந்தனதுவாசையற்று, சீராகதானிருங்கள் சீஷவர்க்கமசிற்பரனுற் பதிபோரேனென்ருர் தாமே. ௬௬௬

சுந்தரானந்த ருற்பவம்.

தாமானயின்ன மொருசூட்சங்கேளு தகமையுள்ளசுந்தரானந்த சித்து, காமானசித்தினுட பெருமைசொல்வேன் காசினியிலிவர்போ லுஞ் சித்துவுண்டோ, வேமானமானதொரு சித்துதாமும் வெகு கோடிகாலம்வரை தாமிருந்தார், நாமானமென்றதொரு காயகற்பம் நாதாந்தசித்துமுலி கொண்டார்தாமே. ௬௬௭

கொண்டதொரு சுந்தராநந்தர்தாமும் குவலயத்தில் வெகுமாண் பர்சித்தருக்கு, அண்டமுடியானதொரு சாத்திரங்கள் வனேகமாய்க் கற்பித்தார் சித்தர்தாமும், கண்டறிந்த சித்துவர்க்க மாயிரம்பேர் கரு வாளிக்கூடிருந்தார் சித்துதாமும், தொண்டரெனும் சித்துமுனி சீஷ வர்க்கம் துரைராசசுந்தரனைச் சூழ்ந்தார்பாரே. ௬௬அ

அயிராவதமருகிற் சமாதியடைதல்

பாரேதான் சுந்தராநந்தசித்து பாரினிலே யிருந்தசகம்போது மென்று, நேரேதான்வடக்குமுகந்தன்னிலப்பா நெடுந்தூரமானவயிரா வதந்தான், சீரேதான் யெண்ணூறுகாதமப்பா சிறப்பான வயிராவத மலைதானும், ஆரொன்று மலையோரந்தன்னிலுண்டு வழகான மண்ட பந்தா னிருக்குந்தானே. ௬௬௯

தானனமண்டபந்தான் லட்சங்காலம் தாக்கானவாய்க்கால் நடு மையத்தில், கோனனயெனதையர்காலாங்கி நாதர்கொற்றவனர்சொற் படிக்கிக் கண்டேன்யானும், தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்சத் தாலே தேசமெல்லாஞ்சுத்திவந்த சொரூபசித்து, வானனவையகத்தி லிருந்தசித்து வளமுடனே காலாங்கி யென்னும்பாரே. ௬௭0

பேரானசுந்தராநந்தசித்து பெருமையுடன் வுலகுதனில்வாழ்ந்த சித்து, சீரானசுந்தரானாதர்தாமும் சிறப்புடனே சமாதிக்குச்செல்ல வெண்ணி, கூரான சீஷவர்க்கக்கூட்டத்தோடு கொடிமுடி கைலாசர் போலேதானும், சேரானவருங்கடலைத் தேடியல்லோ சேனையுடன் வந்தாரே சித்துகாணே. ௬௭௧

சித்தானசொரூபமென்ற சித்துதாமும் செழுமையுடன் சில காலமிருந்துமேதான், முத்தானபவக்கடலையொழித்துமல்லோ மூது லகில்சமாதிக்குப்போகவென்று, பத்தியாய்சீஷருடன் பரமநாதா பாரு லகுவாசல்தனைவிட்டொழித்து, நித்தியமுதானதொரு கடவுடன்னை நிட்களமாய்த்தானினைந்து துதித்திட்டாரே. ௬௭௨

துதித்துமே அயிராவதத்தின் பக்கல் துறையானவாற்றோரந்தன் னிற்சென்று, மதிப்பான சங்கநிதிபதுமநிதிதன்னை மாற்கமுடன் கண் டல்லோசித்துதாமும், விதிப்படியே சமாதிக்குயிடமுந்தேடி விருப்ப முடன் தானழைத்து சீஷர்தம்மை ததியானமாண்பர்களே பின்னும் கேளும் தண்மையுடன் சமாதிக்குச் சொல்வேன்பாரே. ௬௭௩

பாரப்பாசமாதிதனிலிரங்கியல்லோ பத்தாண்டுவரை முடியிலிருப் பேனென்றும் சீரப்பாசிலகாலஞ் சென்றபின்பு சிறப்புடனே வையகத் தில்வருவேனென்றும் காரப்பா சமாதியிடம் வீற்றிருங்கள் காசினி யில்வெகு கோடிவதிசயங்கள் நேரப்பாவதிசயங்கள் காணப்போரீர் நேர்மையுடன் சித்தனது வுரைபொய்யாதே. ௬௭௪

சீஷனுகிய டமாரநந்தர் புத்திகூறல்.

பொய்யான வுலகத்தில் மாந்தரப்பா பொங்கமுடன் கருமிகளு மெத்தவுண்டு, மெய்பாக வவர்களிடம் வாய்பேசாதே வேதாந்த நுட்ப மதைக் காட்டவேண்டாம், துய்யதொரு காயாதி கற்பந்தன்னை சூட்சத்து துறைபதனைக் கூறவேண்டாம், வையவேவுறவுகண்டு விடையுங் கேட்பார்பகராதே ஒருக்காலுமகிழ்ந்திடாதே. ௯௭௫

மகிழவேயுந்தனுக்கு யிதவுசொல்லி மாராட்டமாகவல்லோ கும்பல்கூடி, நெகிழவே ஞானத்துக்குறுதிகேட்டார் நெடிதான பாலமூர்த போதையுண்டு, மகிழவே தடுமாட்ட மிகவேகூறி தருக்கமது செய்து மல்லோ கருவிகேட்பார், அகிழவேகருவதனு லுன்னைக்கொல்ல வப்பனே கபடுதந்திரஞ் செய்வார்பாரே. ௯௭௬

பாரேதான் முழுமக்கள் கருமியோடு பகராதே வுன்னுக்குள் மருமவித்தை, தீரமுடன் சிவயோகநிலையிற்சென்று தீர்க்கமுடன் சதாநித்தம்பருவமாகி, நேரேதான் தீவழியை விட்டுநீங்கி நேர்மையுடன் நல்வழிக்கியாளதாகி, கூரேதான் குவலயத்தி லடக்கங்கொண்டு கொற்றவனேவாழ்குவது புத்தியாமே. ௯௭௭

புத்தியாமின்னம்வெகு மார்க்கஞ்சொல்வேன் புகழானகண்ணிமையே புகலக்கேளும், சத்தியத்துக்கொருநாளுங் குறைவராது தாரணியில் நீயுமொரு சித்தனுவாய், வெத்தியுண்டுவிசுவாசமருளுமுண்டுவே தாந்தப்பெருங் கடலைவெல்லலாகும், எத்திசையுமுந்தனையே புகழ்வார் பாரு வெழிலானசீஷவர்க்க முதல்வனுமே. ௯௭௮

ஆமேதான்அறிவுள்ள டமராநந்தர்வவனியிலேநீயுமொரு புத்திவானுய், தாமேதான் யான்வருங்காலமட்டும்தண்மையுடன் சமாதியிட பக்கல்நின்று, நாமேதான்சொன்னபடி விதியின்மார்க்கம் நாட்டமுடன் தானிருந்து பக்திகொண்டு, போமேதான் வீண்காலங்கழியாமற்றான் பொங்கமுடன்சமாதியிடம் நிற்பீர்தாமே. ௯௭௯

டமாரநந்தருக்கு சுந்தராநந்தர் சமாதியில் அசரீரிகூறல்.

நிற்கவேசுந்தாநந்தர்தாமும் நெடிதான வசரீரிவாக்குசொல்வார், விற்பனமாங்கொண்டதொரு சீஷர்தாமும் விண்ணுலகிலெல்லவருங் கேட்டிருங்கள், சொற்படியே தானடக்குஞ்சுந்தரன்சொல் தொல்லுலகில்பொய்யாது மெய்யேயாகும், கற்புதைத்தப் பாறையதுவெடிக்கும் போது கைலாசசுந்தரரும் வருவன்றுனே. ௯௮௦

தானுனசுந்தரரும் வருகும்போது தாரணியில்வெகுகோடி வதிசயங்கள், பானுனபராபரியும் முன்னேநிற்பாள பாருலகந்தத்தளிக்கு

ஞ்சோதிகாணும், மானான வையகங்களிருண்டும்போகும் மகத்தான நாதாக்கள் நடுங்குவார்கள், கூனனமொண்டிசப் பாணியெல்லாம் குறை நீங்கி பிணிநீங்கி யெதிர்நிற்பாரே. கூஅக

எதிரான சூரியனும்மங்கிநிற்பான் யெழுகடலுந் திசைமாறிப் பொங்கிநிற்கும், சதிரானநாலுயுகவதிசயங்கள் சார்புடனேயெக்காலங் காணலாகும், மதிபோன்றசந்திரனும் யெதிரேநிற்பான் மாசற்றவருந் துதியும் நடுங்கும்பாரு, துதியானவஞ்சலிகள்மிகவேசெய்வார் தொல்லு லகந்தத்தளிக்கக் காணலாமே. கூஅஉ

காணலாங்கைலாச மேருதானுங்கண்ணுக்குத்தோற்றுமே கடின மில்லை, வேணபடியுபசாரமிகநடக்கும் மேதினியில்சுந்தரனார் வாக்கு பொய்யா, தோணவேயித்தியாதிவதிசயங்கள் தொல்லுலகில் தானடக் குஞ்சத்தியசத்தியம், நீணவேயெந்தனது சமாதிபாறை நெடியதொரு வதிசயங்களின்னங்கேளே. கூஅங

கேளப்பாயான்வருகுங்காலந்தன்னில் கெணிதமுடன் பாறையது மீதிலப்பா, நாளப்பாவருகுநா ளெழுதலாகும்நாதாக்கள்புத்தியுள்ளோர் காணுவீர்கள், ஆளப்பாவாசகத்தைக்கண்டபோது வப்பனேசமாதியுள் சிலம்பினோசை, விளப்பாசெவிதனிலே கேட்கும்பாரு விட்டகுறையிருந் தோர்க்கு லபிக்குந்தானே. கூஅச

தானேகேள் சித்துவரும்நாளுமாச்சு தாரணியில்வெகுகோடி மகி மைமெத்த, மானேகேள்சொரூபமென்றசித்துதாமும் மகத்தானநவ கோடி ரிஷிகள்முன்னே, கானமுடன்சமாதிவிட்டு வெளியேவந்தார் கைலாயமேருகிரி சொரூபம்போலே, பானமிர்தமுண்டுமெல்லோபாரின் மீது பட்சமுடன்சித்தொளியைக் கண்டிட்டாரே. கூஅரு

கண்டவுடன்சீஷவர்க்க மொன்றுய்க்கூடி கருத்துடனேவஞ்சலி கள்மிகவுஞ்செய்து, தெண்டமுடன்சாஷ்டாங்கமிகவும்பூண்டு தேற்ற முடன் ஞானோபதேசம்பெற்று, பண்டுடனேநவகனியு மமுர்தந்தானும் பட்சமுடன்சித்துவுக்குக் கொண்டுசென்று, விண்டதொருவுபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு வுத்தமர்கள் தாமிருந்தாருண்மைபாரே. கூஅசு

உண்மையாமிப்படிதா னிருக்கும்போது ஓகோகோநாதாந்தசித்து தாமும், வண்மையுடன்வையகத்தில்வந்துமல்லோ மகாகோடிவற்புதங் கள்செய்தார்பாரு, தண்மையாய்தானுரைத்தவாக்குயாவும் தாரணியில் நிறைவேறிப்போச்சுதல்லோ, நன்மைபெறச்சீஷவர்க்கங் காணலாச்சு நாடனைத்தும் சுந்தரனார்கீர்த்தியுண்டோ. கூஅஎ

உண்டானசீர்த்தியதுமிகவுமாகி வுண்மையுடன் கிரியைமுதல் வசீர்தானும், தொண்டர்கட்குத் தாமுரைத்தவாக்குபோல தொல்லு லகில் வதிசயங்கள்மிகவுமாகி, மண்டலத்தில்நாதாக்கள் சித்துதாமும் மதித்தாரே சுந்தரரைமதித்தார்பாரு, கண்டமுடிமாண்பரெல்லாந்தலை குனிந்து கைலாசசுந்தரரைத் துதித்தார்பாரே. ௯௮௮

சுந்தராநந்தர்மறுபடியும் சமாதிக்கேகல்.

பாரேதான்பின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பண்பானசுந்தரா நந்தர்தானும், நேரேதான்நெடுங்காலம் வையகத்தில்நேர்மையுடன்தாமி ருந்தார்சீஷரோடு, சேரேதான்சிலகாலஞ் சென்றபின்பு சிறப்புடனே பூலோகவாழ்வுதன்னை, கூரேதான்பொய்யென்று மனதிலெண்ணிகொப் பெனவே சமாதிசெல்வேனென்றிட்டாரே. ௯௮௯

இட்டாரேசுந்தரா நந்தர்தாமும் பெழிலாகச் சமாதிக்குச்செல்ல வென்று, திட்டமுடன்மறுபடியுஞ் சமாதிக்கேக தீரமுடன்சீஷருக்கு விடையுஞ்சொல்லி, சட்டமுடன்சமாதிக்குப் போறனப்பாதாரணியில் சதாகாலம் நீங்களெல்லாம், கிட்டிருந்துநான்வருகுங் காலமட்டும் கிரு பையுடனெதிர்பார்த்து நிர்பீர்தாமே ௯௯௦

நிற்பீரேசிலகாலஞ் சமாதிபக்கல் நீடூழிகாலம்வரை முடிவுமட்டும், வற்பமென்றவாழ்வதனை மெய்யென்றெண்ணி வவனியிலே மதிமயங்கி நிற்கவேண்டாம், சொற்படியேசமாதிவிட்டு வருவேனானல் சுந்தரனே யென்னுளுந் துதித்துக்கொள்ளும், அற்பசுகதேகமது வழிந்துபோனால் ஆண்டவன்முன் கடைசிவரைக் காணலாமே. ௯௯௧

காணலாம்வுலகமது முடிவுதன்னில் கைலாசநாதரிடம் நிற்பேன் யானும், தோணவேயெந்தனையுங்காணலாகும் தொல்லுலகுமுடிவுவரை நாளிலப்பா, வேணபடிநீதிமனு முறைகள்யாவும் விருப்பமுடன்தானட க்குந் தேவர்பக்கல், நீணவேசிடவர்க்க மனைத்துமேதான் நீடூழிமுடிவு தனில்காணலாமே. ௯௯௨

ஆமேதான்வுலகுதனில் யிருந்துமென்னவப்பனே தேகமதை மற ந்துவிட்டேன், நாமேதான்பாசமதைத் துறந்துவிட்டேன் நாட்டினிலே நாதாக்களாசைவிட்டேன், போமேதான்வுலகத்தி லிருந்தாலுந்தான் பொன்னுலகு மெப்போதுங்காணியாகும், தாமேதான்தேகமது பொய் யேவாழ்வுசதாசித்தம் மோட்சமென்ற வீடுதானே. ௯௯௩

தானானலோகமதில் லெல்லாம்பொய்யே சட்டமுடனிருந்தவர்க ளாருமில்லை, கோனானகுருசொன்ன நூலும்பொய்யே குவலயமுமொரு

காலமழிந்துபோகும், தேனனசத்தசாகரமுமப்பா திரைமேடுவரை காணுதாகிப்போகும், பானன்வுலகமது வழிந்துபோகும் பாருலகை கண்டவர்க ளில்லைதானே. ௬௬௪

இல்லையோதாக்கள் சித்துதாமும் யெழிலுடனே யெல்லவரு மாண்டாரப்பா, தொல்லையெனும் பிறவியதுயறற்றுப்போச்சு தோற்ற மில்லைவண்டசராசரங்களெல்லாம், வல்லதொருவாத்மாவும் காணப்போ காமகத்தானலோகத்து மார்க்கமப்பா, சொல்லவென்றால்காவில்லைப்பாவு மில்லை தொல்லுலகைமறந்தவனே சித்தனுமே. ௬௬௫

போகர் திக்குவதிசயம்.

சித்தனைப்பிறந்துமே பாலன்றனும் சிறப்புடனேகாலாங்கி கிரு பைதன்னல், சுத்தமுடன்கிழக்கு தென்கிழக்குதானும் சூட்சமுடன் தென்மேற்கு தெற்குதானும், பக்தியுடன்மேற்குவட மேற்குதானும் பாங்கானவடகிழக்குதானும், வெத்தியுடன்சத்திவந்தேன் குளிகைதன் னல் வேதாந்தத்தாயினது வொளிகண்டேன். ௬௬௬

கண்டதொருகுளிகைதன்னல் கைலையெல்லாங் காசினியோர்தான் புகழுசுத்திவந்தேன், அண்டமுடனதிசயங்கள் யெல்லாம்பார்த்துவப் பனேகாலாங்கி கடாட்சத்தாலே, விண்டிடவேலோகாதி வதிசயங்கள் விருப்பமுடன், பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம் சண்டமாருதம்போல வேழாயிரந்தான் சாற்றினேன் லோகத்துமாண்பருக்கே. ௬௬௭

மாண்பானபெருநூ லேழாயிரந்தான் மகத்தானநூலிது தானுலா ங்காண்டம், காண்பானசத்தகாண்டந் தன்னிலேதான் கருவிகாணுதி யெல்லாந் திரட்டிவைத்தேன், நீண்பானகாண்டமது யேழுக்குள்ளே நினைத்ததொரு பொருள்களெல்லாங் காணலாகும், தாண்பானசீனபதி யுலகத்தார்க்கு தகமையுடன்செப்பினதோர் நூலிதாமே. ௬௬௮

நூலான நூலிதுதான் நாலாங்காண்டம் நுணுக்கமுடன்பாடி வைத்த சத்தகாண்டம், பாலானநூலதுபோல் யாருஞ்சொல்லார் பால கனே வாயிரத்துக் கொருகாண்டந்தான், சேலானகாண்டமது யேழு மாகும் சிறப்பானகாவிய, மேழாயிரந்தான் மாலானகுருநூலாம் பொரு நூலாகும் மகத்தானகாண்டமது நான்குமுற்றே. ௬௬௯

போகர்சத்தகாண்டம்-எ௲

௪-வதுகாண்டம்-முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம் பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எ௲

ஐந்தாவது காண்டம்.

காப்பு.

ஆதியென்றசத்திபரா பரமேகாப்பு
அகிலமெலாம்பேர்படைத்த வுமையாள்காப்பு
நீதியெனும்பரஞ்சோதி சுடரேகாப்பு
நீடாழியுலகனைத்துங் கொண்டோன்காப்பு
பாதிமதிசடைபணித்த பரமன்காப்பு
பதாளந்தனில்வாழுஞ் சேடன்காப்பு
சோதியெனுங்காலாங்கி பாதங்காப்பு
சுத்தமுடன்தாள்பணிந்தேன் பாதங்காப்பே. க

பணிந்தேனேகாலாங்கிநாயர்பாதம் பாங்கான திருவடிக்கு நமஸ்கரித்தேன், துணிந்தேனேகாண்டமது யேழுஞ்சொன்னேன் துறையானவாயிரத்துக்கொரு காண்டந்தான், மணிபோன்ற போகரேழாயிரந்தான் மகத்தான நூலிதுகாண்பெரு நூலப்பா. கணிதமுடன் காண்டமிதுவைந்துமாகும் காசினியில் வெகுமதியையறியலாமே. ௨

அறியவேயைந்தாவதானகாண்டம் வவனிதனிலதிசயங்களிதிலடக்கம், குறியான காண்டமது வைந்துக்குள்ளே குவலயத்தில்மலைகுகைகள்சாகரங்கள், தெரியாதகாடுறுகுன்றுதானும் தெளிவான சத்தநதியிலடக்கம், சரியானஜனபதிமார்க்கமெல்லாஞ் சட்டமுடன் கூறுவேன்போகர்தானே. ௩

தானனகாண்டமது வைத்துக்குள்ளே சாகரத்தின் பெருமை யெல்லாஞ்சாற்றலாகும், கோனனையெனதையர் காலாங்கிநாதர் குரு பாதந்தனைவணங்கியாவுஞ்சொல்வேன், பானனமனேமணியாள் முன்னேநிற்க பாடிவைத்தேன் போகரேழாயிரந்தான், மானனநாதாக்க ளென்பேரிற்றுன் மனங்கோபங்கொள்ளாமல் மன்னிப்பீரே. ௪

சத்தசாகரப்பெருமை.

கொள்ளவேபிரிதிவென்ற பூமிதானுங் குவலயத்தில்நான்கிலோர் பங்குமாகும், விள்ளவேசத்தசாகரமுமப்பா மிக்கானமூன்றுபங்கென்னலாகும், உள்ளவேகாலாங்கிகிருபையாலே உத்தமனாடியேனுங் குளிகைபூண்டு, தெள்ளமிர்தமானதொரு சாகரந்தான் தேற்றமுடன் திருப்பாவின்கடலுமாமே. ரு

கடலானயேழுவரைகோடிமட்டும் காசினியில் குளிகைகொண்டு சுத்திவந்தேன், மடலானசீனபதிக்கடலும்விட்டு மகத்தான திருப்பாவின்கடலுங்கண்டேன், அடலாகவஷ்டதிசைசுத்திவந்தேன் அப்பனேமற்ற சாகரமுங்கண்டேன், திடலான நெய்க்கடலும் யானுங்கண்டேன் தீர்க்கமுடனுவர்கடலுங்கண்டேன் தானே சு

கண்டேனே யுவர்கடலைக் கடந்தபின்பு கடிதான தயிர்க்கடலை யானுங்கண்டேன், விண்டேனேமதுபானக்கடலுங்கண்டேன் விரிவான கருப்பன் சாகரமுங்கண்டேன், அண்டமெலாந் தான்புகழும் நன்னீரான வழகானசாகரமுங்கண்ணிற்கண்டேன், தண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணன்கொண்ட சாகரமாம்மத்திபத்திலிறங்கினேனே. எ

இறங்கினேன்கிருஷ்ணனவர்பள்ளிகொண்ட பெழிலானகடலின நடுமையத்தில், அறங்குடைய ஆலிலையைகண்டேனங்கே வப்பனே குளிகைகொண்டுவதின்மேல் நின்றேன், திறமுடையகுளிகையதுவலுவினலே தீர்க்கமுடன் சென்றேறி வந்தேனப்பா, சிறகில்லாப்பட்சியதுபோலேயானும் கீர்த்தியுடன்குளிகையினுல் பறந்திட்பேடே. அ

இட்டேனேசத்தசாகரமுங்கண்டேன் யெழிலானசத்ததீவுகளுங்கண்டேன், திட்டமுடன்சம்புவென்ற தீவுங்கண்டேன் திகழானபிலட்சமார்தீவுகண்டேன், சட்டமுடன் சேத்தீவுயானுங்கண்டேன் சார்பானகிரவுஞ்சத்தீவுகண்டேன், வட்டமாஞ்சாகரத்தின் தீவுகண்டேன் வளமானசான்மலியுங்கண்டேன்பாரே. கூ

பாரேதான்சான்மலிக தீவுகண்டேன் பாங்கானபுஷ்காத் தீவு கண்டேன், நேரேதான்சத்த தீவுகளுங்கண்டேன் நேரானகுளிகை யதுபூண்டுக்கொண்டு, சீரேதான்காலாங்கி புஜபலத்தால் சிறப்புட னே லோக மெல்லாஞ்சுத்திவந்தேன், கூரேதான்சீனபதி யானுஞ் சென்றேன் குவலயத்திலிதுபோல ஓன்றுகாணே. ௧௦

போகர் சத்தரிஷயைக்கண்டது.

காணேனேசீனபதி தேசம்போல கண்டதில்லை ஒருதேசம்யானு மப்பா, பாலமுடன் சீனபதிகடலோரத்தில் பண்பானமலையொன்று குகைதானுண்டு, வாணர்முதல் வந்திறங்கும் பொய்கையுண்டு வள மான மண்டபந்தானங்கொன்றுண்டு, தோணவே குளிகையதுபூண்டு கொண்டுதொல்லுலகை யான்மறந்து சென்றேன்பாரே. ௧௧

சென்றேனேமலையிட்டுமண்டபத்தில் சேனநெடுங் காதவழி போனேன்யானும், நின்றதொருரிடிமலையாமங் கொண்றுண்டு நிலை யான சப்தரிஷிமலைதானுகும், குன்றானமலையோரங் குளிகைகொண் டுகொற்றவனுர்காலாங்கிதனைநினைந்து, தென்றிசையில்பொதிகை மு னிக்கார்த்தாப்போலதேர்வந்தே யெந்தனையுங்காவென்றாரே. ௧௨

காவென்று சொல்லுங்கையில் காலாங்கிதம்மை கருத்திலேதானி னைந்துநமஸ்கரித்து, ஆவென்றுநினையாமலையர்பாதம் வப்பனேவண ங்கினேன் காக்கவென்று, பாரென்னைக்காத்தருள வேண்டுமென்று பட்சமுடனுதரிக்கமனதுவந்து, சீரென்றநாமமதுபேர்விளங்க சிறப் புடனே யான் தொழுதேன்போகாதாமே. ௧௩

தாமானஅதிசயங்களின்னுஞ் சொல்வேன் தாக்கான மலைதனி லே ரிஷிகளப்பா, கோமான்கள் தாமறியார் ரிஷியார்தம்மை குவல யத்தில் சத்தரிஷி யானுங்கண்டேன், நாமானவசிஷ்டியென்ற ரிஷியார் தாமும் நவமானமுதல்வரையிலிருந்தாரப்பா, வேமானமாகவல்லோ அத்திரியார்தாமும் வேகமுடன் இரண்டாங்கால் வரைமீதுண்டே.

உண்டான அங்கீசுய ரிஷியார்தாமும் வுத்தமனே மூன்றுங்கால் வரையிலப்பா, திண்டானதவபதி யிலிருந்துகொண்டு திறமானயோக நிஷ்டை செய்வாரப்பா, கண்டேனே நாலாங்கால் வரையிலப்பா கன

மான புலஸ்தியரைக் கண்டேன்யானும் ஐண்டமாருதம்போல வைவந் தாங்கலாம் சங்கநிதிமேல்வரையி லிருப்பார்பாரே. கரு

பாரேதான்புலகனு ரிஷியார்தாமும் பான்மையுடன் மேல்வரை யிலிருப்பாரங்கே, நேரேதான் ஆறுங்கால்வரைமேலப்பா நேர்மையு டன்பிறகுமகாரிஷிதானுண்டு, சீரேதானேழாங்கால் வரைமேலப்பா சிறப்பான வரிஷ்டருங்கண்டேன்யானுந், தீரேதான்சப்தமகாரிஷி கள்தம்மை தீர்க்கமுடன் மலையதனில் கண்டேன்தானே. கசு

தானான சப்தரிஷி யேழுபேர்கள் தாக்கானமலைதனிலே தவசிரு க்கும், கோனானகுகைகளையே கண்டேன்யானுங் கொற்றவாகளா சீர்மமெல்லாங்கண்டேன், தேனானரிஷிகளும் சேர்வைகாண தீர்க்க முடனேழுவகை குளிகைபூண்டு, மானானமனோன்மணியாள் கிருபை யாலே மலைமீதில்யேழுவரை வென்றேன்காணே. கஎ

காணலேரிஷிகளிடஞ் சென்றேன்யானுங் காலாங்கி நாதருட கிருபையாலே, பூணவே ஞானோபதேசம் பெற்றேன் பொங்கமுடன் கருவிகாணுதியெல்லாம், தோணவேயெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் து ரைராச சுந்தானார்சொன்னாரங்கே, வேணவேசகலகலைகியான மெல் லாம் விருப்பமுடன்பிழைக்கவென்று கொடுத்திட்டாரே. கஅ

கொடுத்தாரே பூவுலகில் பிழைக்கவென்று குவலயத்திலென்மீ தில்பட்சம்வைத்து, அடுத்தமொருகுளிகைக்கு வுறுதிசெல்லி அப்ப னே சாரசணைகள்மிகவுங்கூறி, வுடுத்துமே யெந்தனையும் மலைவிட் டேகி வேதாந்தசித்தி முனிரிஷிகளெல்லாம்,' ஒடுக்கம்வாபுத்தியது மிகவுங் கூற ஓகோகோ சப்தரிஷீ போவென்றாரே. ககூ

என்றாரேசப்தரிஷி உரையும்பெற்று யெழிலான காலாங்கிகிரு பையாலே, சென்றேனேகுளிகையது மிகவும்பூண்டு சீனபதிக்குள் ளாகவந்தேன் யானும், நின்றேனேயெனதையர் காலாங்கிநாதர் நிலை யானசமாதியிடஞ் சேர்வைசெய்தேன், குன்றானமலைதனிலேயேறிய ல்லோ கொப்பெனவேகல முனிகண்டேன்தாமே. உ0

தாமேதான்கமலமுனிசமாதிபக்கல் தண்மையுடன்யான்சென்று சேர்வைசெய்தேன், வேமேதான்சீனபதிக் கோட்டைக்குள்ளே, வேகமுடன்குளிகைகொண்டு யிரங்கினேன்யான், போமேதான் சீன பதிப்பெண்களெல்லாம் போகமுடனெந்தனையு மணையவல்லோ, நா மேதான் நினைத்தபடி பெண்களெல்லாம் நாட்டமுடன் மோகித்து வணைந்தார்பாரே. உக

சினபதியில்சப்தரிஷிகளைப்போல் போகருக்கு புத்திருண்டாதல்

பாரேதான்நினைத்ததொருகல்விதன்னால் பாங்கானசப்தரிஷிபோ
லேயப்பா, நேரேதான்நினைத்தவண்ணம்ரிசிகள்போலேநேர்மையுடன்
தான்பிறந்தாரிஷிகளப்பா, சீரேதானவர்கொடுத்தவரத்தினாலே சிறப்
பான சப்தரிஷி பிறந்தாங்கே, கூரேதான்தேவரிஷி யென்னலாகுங்
குவலயத்தில் அரசரைப்போல் பிறந்தார்தாமே. ௨௨

பிறந்தாரேசினபதிவாசுசெய்ய பேரானசப்தரிஷி யாசாப்பா,
துறந்ததொருஞானிகள் போல்அரசாப்பாதுப்புறவாய்ச்சினபதியாண்
டதுண்டு, மறந்தாரேவெகுகாலமிருந்துமல்லோ வையகத்தில்வாழ்க்
கைதனைவிட்டுநீங்கி, கறந்ததொருபால்போலேஞானம்பூண்டு காசினி
யில்வெகுகால மிருந்தார்பாரே. ௨௩

இருந்தாரேகோடிவரையுகாந்தகாலம் யெழிலானசினபதிக்கே
ட்டைதன்னை, பொருந்ததே யாசாட்சிநடத்தியே தான் பொங்கமுட
ன்காயாதிகற்பங்கொண்டு, திருந்தவேசமாதிதனிலிரங்கியல்லோ திட்
டமுடன்தாமிருந்தார் சித்துதாமும், வருந்தவேகோட்டையதுயேழு
சுத்து வாகாகத்தலைவாசலேழுதானே. ௨௪

ஏழானதலைவாசலொவ்வோர்சித்து யிரங்கியேசமாதியது பூண்டு
கொண்டார், தாழான திருவாசலொவ்வோர் பக்கம் தண்மையுடன்ச
மாதியதுபெருமைமெத்த, வீழாமல் தேகமதுவழியாமற்றுன் வீரான
கோட்டையதுவாசல்முன்னே, சாழானசமாதியதுயேழுங்கண்டேன்
சட்டமுடன் சிஷவர்க்கம் நெருங்கினேனே. ௨௫

நெருங்கவேவெகுகோடி மாண்பாரப்பாநேராக யெந்தன்முன்வழ
துநின்று, குருங்கையென்றகாமதனைத்தானெடுத்து கொப்பெனவே
முடிமீதில்சுமந்துகொண்டு, தருங்கவேவாசீர்மம்மிகவுஞ்செய்து சட்ட
முடனெந்தனையுங்கேள்விகேட்டு, வருந்தியே யிக்காலமெங்கேசென்
றீர் வண்மையுடன் வந்ததுவும் புதுமையாச்சே. ௨௬

ஆச்சென்றபுதுமையது மிகவுரைத்து வப்பனே யென்தேவாயிக்
காலந்தான் போச்சென்றுதேகமது மனதிலெண்ணி பொங்கமுடன்
வந்ததும்புதுமையாச்சு, பாச்சலுடன் காயாதிகற்பங்கொண்ட பாங்
கானதேகமதுயென்றுசொல்லி, வீச்சலுடன்காலாங்கிகிருபையாலே
விதித்துதேகாணவல்லோவென்றிட்டாரே. ௨௭

இட்டாரேவெகுமாண்பர்கும்பல்கூடி யெழிலாக யெந்தனிடம் வந்தாரப்பா, சட்டமுடன்யான்கண்டவதிசயங்கள் சார்புடனேயானு ரைத்தேன்யோகமெல்லாம் திட்டமுடன் மாண்பரெலா மதிசயித்து தீரமுடன்வீற்றிருந்தார்சீனந்தன்னில், பட்டமுள்ள அரசருடசமாதி விட்டு பாங்குடனேகுளிகை கொண்டுபுறப்பட்டேனே. உஅ

புறப்பட்டேன் சீனபதிக்கடலோரந்தான் புகழானவதி சயங்க ளெல்லாம்பார்த்து, திறக்கவேவடகருமுகந்திருப்பால் தன்னில்தீறமு டன்குளிகைகொண்டுசென்றேன்யானும், கிறமாறித்தாணிருக்குமாண் பரல்லோ நீடானலசுவத்தின்முகத்தைப்போல, உறமான மாண்பர் களைக்கண்டேனப்பா வுத்தமனேசெகத்துக்குள்ளிருப்பார்தானே.

இருப்பாரேமலைமீதும்டாரைமீதும் யெழிலானவட்டமதில்யிறங் கினேன்யான், விருப்பமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டுவீரமுடன் வர்களிடஞ்சென்றபோது, பொருப்பானமலையொன்று குகைதானு ண்டு பொங்கமுடனயிராவதமென்னலாகும், குருப்பானயேழுவரை வுயரங்காணும் குணமானமலையொன்று கண்டேன்தானே. ௩௦

சத்தகன்னிகளைக்கண்டது.

கண்டேனே யென்மனதில்சந்தேகத்தால் கவனமுடன்குளிகை கொண்டுசென்றேன்யானும், அண்டவொண்ணுப்பாரையதுமேலேயு ண்டு கவலமதுயோசனைத்தான்சொல்லப்போமே, தொண்டர்முனிசி த்தர்களுமநேகமுண்டு தோற்றமுடனெந்தனுக்குக்கண்ணிற்றோன்ற. சண்டமாருதம்போலயென்னைக்கண்டார் சட்டமுடனுனென்று கேட் டார்தாமே.

கேட்டாரேசித்துமுனியெந்தனுக்காய் கிருபையுடன்யாரென்று கேட்கும்போது, தாட்டிகமாய்குளிகைகொண்டுவந்தவர்யார் தன்மை யுள்ளசிறுபாலாவென்றபோது, நீட்டமுடன்காலாங்கி சீஷனென்றே ன் நீடானசித்துமுனிரிஷிகளெல்லாம், வாட்டமுடனெந்தனையும் வா சீர்மித்து வளமுடனேஞானோபஞ்செய்தார்பாரே. ௩௨

பாரேதான்யானுமல்லோ சிலதுகாலம்பாண்மையுடனங்கிருந்தே ன்சித்தர்பக்கல், நேரேதான்வடகோடிகானகத்தில் நேரானதோப்பு ண்டுகுளமுமுண்டு, ஊரேதானென்றறிந்து வுளவறிந்து வுத்தமனே யாசீர்மங்காணுதென்றேன், பேரென்னவூரென்னபதிதானென்றேன் போானசத்தகன்னிபதியென்றாரே. ௩௩

பதியென்று சொல்லுகையிலடியேன்றானும் பட்சமுனென்மீ
தில்கிருபைவைத்து, துதிபுரியும்சத்தகன்னி ஆசீர்மந்தான்துப்புராவா
யவ்விடத்திற் செல்லொணுது, மதிபோன்றசத்தகன்னிபிருக்குந்தா
னம்மகத்தான தேவதாவாசிர்மந்தான், கதிபெறவே சென்றவர்க்கு
யெல்லாமுண்டுகாசினியில் போவார்தாளில்லைதானே. ௩௪

இல்லையென்று போனுலுங்கன்னிமார்கள்யெழிலானமாண்பர்க
ளைசபிப்பாரப்பா, கொல்லவேயமனுக்கு யுறுதியாகும் கோபத்தால்
சாபமது வாய்க்கும்பாரு, புல்லவேயவ்விடத்திற் செல்லவேண்டாம்
புகழானசத்தகன்னிமார்களப்பா, எல்லைவிட்டுப்போகாதேபெந்தன்
பாலாயெடுத்துரைத்தா ரெந்தனுக்குமிகுதியாச்சே. ௩௫

ஆச்சென்றுபோகாமலடி யேன்றானும் வன்புடனேமறுபடியுங்
கேள்விகேட்டு பாச்சலுடன் குளிகையது போட்டுக்கொண்டு பா
ங்கிமார்சத்தகன்னியேழுபேரை, மூச்சடங்கிபோனதோரு தேகம்
போலமொய்க்குழல்மார்தங்கள் முன்னடியேன்நின்று, ஏச்சியேயவ
ளிடங்கண்டுபேசியெழிலாகயான் வருவேனென்றிட்டேனே. ௩௬

என்றேனேசிறுபாலன் சொன்னவார்த்தைதெறெழிலானதவமுனி
கள்ரிஷிகள்கேட்டு, நின்றதொருகெடு மூச்சுதானறிந்து நேர்மையுட
னெந்தனுக்குயிதவுகூறி, குன்றின்மேல் செல்வதற்கு வினயஞ்சொல்
லிகொப்பெனவெ யாசீர்மம்மிகவுங்கூறி, வென்றிடவே யடிபேனைய
னுப்பினுர்கள் விடுபட்டுக் குளிகைகொண்டு போனேனென்றுனே. ௩௭

போனேனேயாசீர்மந் தன்னிலேதான் பொங்கமுடன்காவணத்
தையிறக்கினேன்யான், சோனைபோல் சுனையருகேயிறங்கி நின்றேன்
சொர்ணமென்றசத்தகன்னிமார்கள்கண்டார், தேனேதான் அகலிகை
யாசீர்மந்தான் திகழானமுதற்பீடம்முதற்காவணந்தான், மனேதா
ன்திரௌபதியாம்ரெண்டாம் பீடம்மகத்தானசிதையது பீடந்தானே.

சீதையாம்பீடமது மூன்றும்பீடம்சிறப்பானதாரையாம் நான்
காம் பீடம். வேதையாம்பண்டோதரி ஐந்தாம்பீடம் மிக்கானசாமா
வியாறும்பீடம், பாதையாம்காந்திரௌதாசிறமாவியாகும்பாங்கான
சத்தகன்னியேழுபேர்கள், கோதையாம் தேவகன்னியேழுபேர்கள்
குளிகைகோண்டுயானுமங்கே கண்டிட்டேனே. ௩௯

பஞ்சவர்களை சத்தகன்னி விசாரித்தல்.

கண்டேனேயவர்களிடம் வார்த்தைபேசி கலியுகத்துவதிசயங்க ளெல்லாங்கேட்டேன், கொண்டல்வண்ணநச்சு தனர்செய்திகேட்டே ன்கோடான கோடிபெண்கள் முறைமைசொன்ன, விண்டபடிவார்த் தையதுமிகவுமங்கேவேதாந்தத்தாயினதுவருளும்பெற்று தொண்ட னெனுமைத்துனர்களைந்துபேரும் சுகமுடனே கேட்டுமல்லோ விச ரித்தாரே. ௬0

கேட்டுமேகலியுகச்சேதிதன்னை கீர்த்தியுள்ளபஞ்சபாண்டவர் கள்தம்மை, வாட்டமுடன்கலியுக முதலில்தன்னில் வளமாகயெவ்வி தத்தில்மடித்தாரென்று, நீட்டமுடனெந்தனையுங் கேட்கும் போது நீடுழிகோடிவரையிருந்தாரங்கே, காட்டமதுகலியுக முதலிலப்பாக ண்காணுமண்மேலேபோனார்தாமே. ௬௧

போனதொரு செய்திதன்னை யானுரைத்தேன் பொங்கமுடன் யெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து, தானமொடுசித்தர் முனிரிஷிபார் தம் மால்தாரணியில் சபாமதுநேரிட்டாலுந், தீனமோடுசாபமது சொல் லாமற்றூன் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்கு வரந்தந்தாரே ௬௨

தந்தாரே சபமதுநீக்கியல்லோ தாரணியில் சத்தகன்னிமார் கள்தானும், அந்தமுடனெந்தனுக்கு வாசீர்மித்துவவனியெல்லாஞ் செல்வதற்கு அதிதஞ்சொல்லி, சொந்தமுட னுபதேசமிகவுங்கூறிசூ ட்சாதிசூட்சமெல்லந் தெளிவுரைத்து, யெந்தனுக்குமாற்றமென்ற ஊமைகொடுத்துயெழிலாகச்சீனபதி போமென்றாரே. ௬௩

என்றவிடன்காலாங்கி நாதர்தம்மையெழிலாகத் தாளிணைந்து சீனம்போக சென்றுமேகுளிகைகொண்டு வடியென்றுனும் சிறப்பு டனேசீனபதி வந்தேன்யானும், மூன்றுமேதானடந்தசேதியெல்லாம் முனையானசீனபதிமாண்பருக்கு, நன்றாகத்தானுரைத்தேனடியேன்று னும் நலமுடனே மனக்களிப்பு கொண்டார்பாரே ௬௪

சத்தகன்னிசங்கதியைசீனத்தார்க்குகூறல்.

பாரேதான்சத்த கன்னிமார்கள்நேர்மை பாங்குடனேதானுரை த்தேன்சீனத்தார்க்கு, நேரேதானெந்தனுக்கு உறுதிசொல்லி நேர் மையுடன்சாமதை தவிர்த்தாரென்றே, ஊரேதான் பேர்கமவென்று விடையுந்தந்து வுத்தமர்க்குவாதியந்த முடிவுசொல்லி, பேரேதான் வாழ்கவென்று யெந்நாளும் பெருமையுடன்யிருக்க வென்றுவாந் தந்தாரே. ௬௫

தயிர்கடலுக்குவடகோடி.

தந்தாரேசீனபதிவிட்டுவந்தேன் தகமையுள்ள குளிகையது பூண்டுகொண்டு, வந்தேனேதயிர்கடலுக்கப்பாலப்பா வாகானவடகோடி கானகத்தில், சொந்தமுடன் யானுமல்லோசென்றேனங்கே சுத்தமுள்ளவார்சீர்மங்கண்டேயானும், அந்தமுடனாசீர்மம் நடுமையத்தில் அழகானவாயக்கால்கூடந்தானே. சச

தானானகூடமதுசித்ரகூடம் தண்மையுள்ள சித்தர்களும்மறியாருடு, கோனானபெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனாரெந்தனுக்குவுரைத்தநீதி, மானானவடகோடி கானகத்தில் வளமானவாயக்கால் மண்டபந்தான், தேனானமனோன்மணி யாளிருக்கும்ஸ்தானம் தேவியென்றகூடமது விசித்திரமாமே. சஎ

ஆமேதான் ஆயக்கால்மண்டபத்தில்அண்டவொண்ணுதேவரிஷிக்கூட்டமப்பா, தாமேதான்காலாங்கிசொன்னவாக்கு தாரணியில்மெய்யானவார்த்தைகொண்டு, போமெனவேவடகோடிகானகத்தில் பொங்கமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, வேமெனவேயாசிர்மந்தன்னிற்சென்றேன் வேதாந்ததாயினதுயிடங்கண்டேனே. சஅ

போகர்வடகோடிகானகத்தில் மனோன்மணியைத்தெரிசித்தது.

கண்டேனேமனோன்மணியாள் வீற்றிருக்கும் கடிதானவாசீர்மந்தன்னைக்கண்டேன், அண்டவொண்ணாச்சேனைபது ரிஷிகள்கூட்டம் அங்ஙனமேயான்கண்டுபயமுங்கொண்டு, தொண்டரெனும்ரிஷிமுனிவர்சித்தர்தாமும் தோற்றமுடனாசீர்மந்தன்னைச்சுற்றி, கொண்டல்வண்ணனச்சுதனும்முன்னேநிற்கஹோடான கோடிவரைபார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனேமனோன்மணியாளாசிர்மத்தில் பலகோடிநவகோடிரிஷிபார்தாமும், கார்த்துமேசதாகாலஞ்சூழ்ந்திருக்ககண்மணிநவரத்தினவாசீர்மத்தில், தீர்த்தமுடன் தடாகமென்ற பொய்கைதன்னில் திகழானமனுக் கூட்டமனேகம்பேர்கள், சார்த்தகையாழ்வார்பன்னீராயிரந்தான் சட்டமுடன்தவசிருக்கக்கண்டேன்தானே. ருo

மனோன்மணியாள் தாமரைப்பொய்கை.

கண்டேனேமனோன்மணியாள் பொய்கைதன்னை காசினியில்மற்றெவரால்காணப்போமோ, தொண்டனெனும்ஆள்வார்கள்பொய்கைதன்னில் தேற்றமுடன்காவலதுபூண்டுநிற்பார், வண்டுழலாள்மனோன்மணியாள் தீர்த்தஞ்செய்வாள் வசந்தபளிமண்டபத்தின் பொய்கை

தன்னில், தெண்டமுடனடியார்கள்கூட்டமெல்லாந்தெரிசிப்பார்மனோ ன்மணியைதெரிசிப்பாரே. ருக

பாரேதான்யடியேனுங்குளிகைகொண்டுபட்சமுடன்ரிஷவர்க்கந் தன்னைக்கண்டேன், நேரேதானுசிர்மந்தன்னைச்சுற்றி நேர்மையுடன் கார்த்திருக்கும்ரிஷியார்பக்கல், சீரேதான்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு சிறப்புடனேபொய்கைதனில் நடுமையத்தில், கூரேதான்நீராழிமண்ட பத்தில் கொப்பெனவேயிறங்கிவிட்டேன்பண்பாய்தானே. ருஉ

பண்புடனேரிஷிமுனிவரென்னைக்கண்டு பதிரியேயோடிவந்து யாரென்றார்கள், திண்பானகாலாங்கிநாதர்தம்மைதிடுக்கிட்டுமனந்தனி லேதானினைந்து, நண்பாக காலங்கி சீடனென்றேன் நாதாக்கள்சித் தொளிவுநடுங்கினார்கள், கண்பானமனோன்மணியைக் காணவென்று காசினியில் குளிகைகொண்டுவந்திட்டேனே. ருங

வந்திட்டேனென்றதுமேரிஷியார்தாமும் வணக்கமுடனெந்தனு க்குவாசீர்மித்து, தந்திட்டார்மனோன்மணியைக்காணவென்று தகமை யுடனிடமதுவுங்காண்பித்தார்கள், அந்தமுடனெந்தனையுமழைத்துக் கொண்டு வன்பானவாசீர்மந்தன்னின்முன்னே, சொந்தமுடனெனை நிறுத்திவுளவுசொன்னார் சூட்சமுடன்தான்கண்டு திரும்பினேனே. ()

போகர்மனோன்மணியைக் கண்டதைசீடர்க்குரைத்தல்.

திரும்பியேமனோன்மணியைக்காணவென்று சிலகாலமங்கிருந்து வுளவுகண்டேன், அரும்பொன்மணிநவாத்திவாசீர்மத்தில் அழகா னமனோன்மணியாள் பீடங்கண்டேன். சுரும்புடையபூந்துடையாள் சொரூபங்கண்டேன், தோற்றமுடன்கண்ணிற்குத்தோற்றலாச்சு கரு ம்பெனவுந்தேன்மாரிபொழியக்கண்டேன். கைலங்கிரிப்போலிருக்கும் பொய்கையாமே. ருரு

ஆமேதான்பொய்கையிடங்கிட்டிநின்றேன் வப்பனேமனோன்ம ணியைக்கண்டதில்லை, தாமேதான்மனோன்மணியாள்ரூபம்போல தா சொரூபமானதொரு ஜோதிகண்டேன், போமேதான்பொன்னானவற் சீர்மத்தைப் பொங்கமுடன் நெடுந்தூரங்கண்டேன்யானும், தேமேதா னவச்சித்திரபொய்கையப்பா, தெளிவானமண்டபத்தைப்பார்த்தேன் பாரே. ருசு

பார்த்தேனேநீராழிமண்டபத்தைப் பளிங்கானபன்னகச்சாலைக ண்டேன், தீர்த்தமுடன்பூஞ்சோலைத்தன்னைக்கண்டேன் கதிழானபொ

ன்னம்பலந்தன்னைக் கண்டேன், சேர்த்துமே ரிடிகோஷிமுனிவர்தம்மை சேனைமுதல் நவகோடிசித்தர்கண்டேன், சார்த்தகிரியாழ்வார்கள் கணக்கோயில்லை சட்டமுடன்வடகோடி மகிமைதானே. ௬௭

தானான பின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ள புலிப்பாணிசொல்லக்கேளும், கோனானயென்னையர் காலாங்கிநாதர்குவலயத்தில் வெகுகாலமிருந்தாரப்பா, தேனானமனோன்மணியாள் காமரூபி தேவிதனையொருநாளுங்கண்டதில்லை, பானானபராபரியாள் சோதியல்லால் பாங்கியரைவொருநாளுங் காணேன்தானே. ௬௮

காணேனேயென்றுசொல்லிக்காலாங்கிநாதர் கனமாக வெந்தனுக்குச்சொன்னதுண்டு, வேணபடி வெகுகாலங் காத்திருந்தார் வேதாந்தத்தாயினது வருளைக்காண, மாணவேவரைகோடி காலமப்பா வையகத்தில் மனோன்மணியாள் சொரூபங்காண, நீணவேகாயாதிகற்பங்கொண்டு நெடுங்காலந்தாமிருந்தார் தவசியாமே. ௬௯

தவசுடனே சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு தாரணியில்மதியமுர்தம்வெகுவாய்ப்பூண்டு, பவமகற்றிசமாதிதனில் கோடிகாலம் சட்டமுடன்தாமிருந்தார்நாதர்தாமும், சிவக்கடலைக்காணுதற்கு வெகுவாயெண்ணி தீரமுடன்சமாதிதனிலிருந்தாரப்பா, அவமுடனே சமாதிவிட்டு யேகியுந்தான் வவனிதனில்மனோன் மணியைக்காணுர்பாரே.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாருலகில் வெகுகோடிசித்தருண்டு, நேரேதான் மனோன்மணியைக்கண்டதில்லை நேர்மையுடன்சோதியென்ற வொளிவுகண்டார், வீரேதான் சொரூபநிலைக்கண்டபோதே விருப்பமுடன் சோதிமயந் தன்னிற்றோன்றி, கூரேதான் மனோன்மணியை நினைத்தவண்ணங் கொப்பெனவே தரிசனைபோல் தோற்றலாச்சே, ௭௧

போகர்தனகோட்டியென்னும் ராமேசுவரத்தைக்கண்டது.

தோற்றமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு தொல்லுலகைசுத்திவந்து குளிகைகொண்டேன், காற்றில்லாராமேசுவரந் தானென்னுங் கனமானதனக் கோட்டிக்கடலைக்கண்டேன். மேற்றிசைக்குக் கீழ்பாகங்கடலோரந்தான் மேலான தெப்பொதிகை சமீபமப்பா, நாற்றமுள்ள சங்கதவும் பிறக்கும்ஸ்தானம் நடுக்கடலாந் திட்டொன்றுகண்டேன்பாரே. ௭௨

கண்டேனேநடுக்கடலாம்மத்திபத்தின் கனமானபாறையொன்றுகட்டொன்றுண்டு, தண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணரூபன் தகமையுள்ள மண்டபந்தானங்கொன்றுண்டு,கொண்டல்வண்ணன்ஸ்ரீராமர்சீதாதே

வி குடியிருப்புவாசிர்மந்தன்னைக்கண்டேன், வெண்டாமரைப் பொய்கையுண்டு ஸ்தலமுமுண்டு மேன்மையுள்ள குகையதுவும் பார்த்திட்டேனே. ௬௩

பார்த்தேனேசீதையென்னும் பெண்ணணங்கைபண்பான வச்சிரமாங்கல்லினாலே, நேர்த்தியுடன்கைச்சிலையா யமைத்துமேதான்நேரானமுகவையென்னுஞ் சாகரத்தில், பூர்த்தியாய்ச்சேதுபதிஸ்நானஞ் செய்வோர் புகழானராமருடதேவிதன்னை, தீர்த்தமுடன் சிதாவின்பிராட்டியாரை தினக்கிரமவலங்காரஞ் செய்வார்தாமே. ௬௪

செய்வாரே ராமலிங்கம் பூசைசெய்து ஸ்ரீராமர்பிராட்டியார் ரூபங்காண, உய்யவேவோடமது தன்னிற்சென்று வுத்தமனார் ஸ்ரீராமர் தேவிதன்னை, துய்யமுனி சித்தனவர்ரிஷிகளெல்லாம் சுத்தமுடன் வோடமதிற்சென்றுமேதான், பையவேவிக்கிரகம் பூசைசெய்ய பட்சமுடன்போவாரும் வருவார்தாமே. ௬௫

தனக்கோட்டிக்கி இடபாகம்.

தாமானபின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தாக்கான தனக்கோட்டியிடபாகத்தில், வேமானமென்றதொரு வாசிர்மந்தான் மிக்கானகாடுள்ளேகுகைதானுண்டு, கோமானுக்கொப்பானரிஷிபார்தாமும் குருவானசாமியென்ற சித்துவுண்டு, நாமானமாகவல்லோ குளிகை பூண்டு நன்மையுடன்சென்றேனே வனந்தானுள்ளே. ௬௬

போகர் குருபர்னமகாரிஷியைக் கண்டது.

உள்ளான வாசிர்மந்தன்னிற்சென்றேன் ஓகோகோ நாதாக்கள் சித்தருண்டு, கள்ளமென்ற சித்தாப்பாகணக்கோயில்லை காசினியிலவர் பெருமைமெத்தவுண்டு தெள்ளமுர்தமானதொரு சித்துமுன்னே சிறப்புடனே குளிகைகொண்டு யானுஞ்சென்றேன், மெள்ளவே சித்தர் முனிக்கண்டபோது மேதினியில்யாரென்று யெனைக்கேட்பாரே. ()

கேட்டவுடன்சித்தர்கட்கு விடையுஞ்சொன்னேன் கெடியான காலாங்கி சீடனென்றேன், நீட்டமுடன்தனக்கோட்டிக் கானவந்தேன் நீதியுடன் சீதையென்னுந் தேவிகண்டேன், வாட்டமுடனிடப்பாகங் குளிகைகொண்டேன், வாகான வாசிர்மயிங்கேகண்டேன் நாட்டமுடன்குளிகைகொண்டுயிறங்கியல்லோ நாதாந்தசித்தெளிவைக்கண்டேனே. ௬௮

கண்டவுடன்ரிஷிக்கூட்டமுனிவர்தாமும் கருத்துடனேயெந்தனுக்குவுறுதிசொல்லி, அண்டமுடன் ஆகாயரிஷிகள்தேவர்வப்பனே அதி

சயங்கள் தாமுறைத்து, மண்டலங்கள் தான்புகழும் ரிஷிபார்தம்மை வாட்டமுடன் யான்கண்டேன்போகர்தானும், தண்டமிழ்சூழ் சித்தர் முனிரிஷிகள்கூட்டம்தன்மையுட னெந்தனுக்குவிதிசொன்னரே. கசு

விதியான வாசகத்தை யானுங்கேட்டு விருப்பமுடன் குளிகை கொண்டு வாசிர்மத்தில், பதியான குருபர்னரிஷிபார்தம்மை பட்சமுடன்காணுதற்கு வருகிற்சென்றேன், தகியான ரிஷிப்பக்கஞ்சென்ற போது தகமையுள்ளரிஷியாருமென்னைப்பார்த்து, மதிபோன்ற திருமுகத்தைநோக்கியல்லோ மார்க்கமுடன் வார்த்தையது சொன்னர் பாரே. எഠ

சொன்னரே குருபர்ன ரிஷிபார்தாமும் தோற்றமுடன் சிறுபாலாயெங்கேவந்ீர், மன்னவனே குளிகைகொண்டு வந்ததென்ன மாராட்டமாகவல்லோவந்தாயப்பா, வன்னனெடுங்கோபமுள்ளசித்தர்தாமும் வளமுடனே யுந்தனையுஞ்சபிப்பாரப்பா, இன்னனெடுங்காலமிலாதிந்தகாலம் யிறையவனேயேன்வந்தீரென்றிட்டாரே. எக

இட்டாரே குருபர்னரிஷிபார்தாமும் யெழிலானபோகர்முகந் தன்னைப்பார்த்து, பட்டமரந் துளுந்ததுபோல் பாலகீயும் பட்சமுடன்வந்ததினுனுந்தனுக்கு, சட்டமுடன் வாந்தருவே னென்றுசொல்லி சாங்கமுடனெனக்குரைத்தார் ரிஷியார்தாமும், அட்டதிசைப்புகமுவல்லோ வரங்கள்பெற்றுவாசிர்மந்தான்கடந்து வந்திட்டேன். எ

சம்புமகாரிஷியைக்கண்டது.

வந்திட்டேன் தனக்கோட்டிக் கடலோரந்தான் வாகானசம்புவென்றசங்னகக்கண்டேன். பந்திட்டமாகவல்லோ கடலோரந்தான் பாரினிலேகுளிகைகொண்டு செல்லும்போது, முந்திட்டகுருபர்னர் செய்தியெல்லாம் முனையானசம்புவென்றசங்கர்தானும், தொந்திட்டமாகவல்லோசம்புதானும் தொன்மையுடன் தானுரைக்கக் கேட்டிட்டேனே. எரு

போகர் முத்தாசிர்மங்கண்டது.

கேட்டேனே முத்தினசிர்மந்தானுங் கெடியான சாகாத்தைக் கிட்டிவந்தேன், நீட்டமுடன முத்துரையுங்கடல்தானப்பா நீடாழி சாகாமுமமவுமெத்த, தேட்டமுடனணியென்ற முத்துதானும் தெளிவானகடல்தனிலே விளையுஞ்சிப்பி, நாட்டமுடன் சித்தர் முனி ரிஷியார்தாமும் நவிலவேதானிருக்குங் கடல்தானமே. எச

கடலானநடுமையம்பாறைமீதில் கனமானசம்புமகா ரிஷிபார்சிர்மம், அடலானவாய்க்கால் மண்டபந்தான் அழகானகள்ளமுகர்கோட்டைதானும், மிடலானதேவதா ஸ்தலமுமுண்டு மிக்கானவடிவேலர்

கோயிலுண்டு, குடதிசையாம்பக்கமதில்பொய்கையுண்டு குறிப்பான சம்புமகாபதிதானுமே. எஎ

பதியான்பாறையின்மேல்மகிமைமெத்த பாங்கான கோட்டை யதுகள்ளர்கோட்டை, மதிபோன்ற சம்புமகாரிடியார்தாமும் மகத் தானவாசிர்மஞ் சொல்லப்போமோ, துதியுடனே மாண்பரெல்லாங் கோடாகோடி, துப்புறவாய்த்தெரிசித்து வருவார்போவார், கதிபெற வே வடிவேலர் கோயில்காணகாசினியில்வெகுகோடிவருவார்தானே.

வருவாரேயாசிர்மந் தன்னிற்சென்று வரமுடனேவெகுபோகள் கோடிமாண்பர், மருவான முல்லையிருவாட்சியோடு மகத்தான நமஸ் காரமஞ்சலித்து, குருவானசம்புமகா ரிடியைத்தானும் கோடிப்பார் திரிகாலபூசைமார்க்கம், உருவானவடிவேலர் தம்மைக்காண வுகந்துமே தான்போவார் கோயில்தாமே. எஎ

தாமானவாசிர்மந்தன்னைவிட்டு தாக்கானவடிவேலர் கோயில்பக் கல், போமேதான் வெகுகோடி மாண்பரப்பாபொங்கமுட னர்ச்சனை கள் மிகவுஞ்செய்வார், பூமேவும்பன்னகச்சாலைதன்னில் புகழானபுட்ப மதுமிகப்பறிப்பார், தேமேவும் நவதாது கனிகளோடு தெளிவாகதான மைத்துப் பூசிப்பாரே. எஅ

பூசிக்கும் கிரியைதனை யானுங்கண்டேன் பொங்கமுடன் தனக் கோட்டியானும்வந்தேன், நேசித்து சம்புமகாரிடியார்தம்மால் நேச முடன்பின்னும் யான்சென்றுவந்தேன், ஆசித்து ஆசிர்மந்தன்னில் வந்து யடியேனுந்தலைவணங்கி முடிவணங்கி, வாசித்துப்பிரணவத் தையோதியேதான் வணக்கமுடன்பின்னும்யான் தொழுதிட்டேனே.

சம்புமகாரிடிபோகருக்குவுபதேசங்கூறல்.

தொழுதேனே ரிடியாரின்சீர்பாதந்தான் தோத்திரங்கள் மிகச் செய்துகாங்குவித்து, பழுதுறு சாபமதுசேரியாமல் பாலகனைபெந்த னையுங்காக்கவென்று, அழுதுமேவடியேனும் முடிவணங்கி வன்புட னேகாலாங்கித்தனைநினைத்து, நெழுகாமல்தான்பணிந்தே னடியேன் றூனும் நேர்மையுடன்வரமெனக்குக் கொடுத்தார்பாரே. அ0

பாரேதான் குளிகையதுபூண்டுகொண்டு பாயுனிலே சம்புவரம் பெற்றுவந்தேன், நேரேதான் முத்துறையும் நாடுங்கண்டேன் நெடி தான ஆழியதுயானுங்கண்டேன், சீரேதான் சிப்பிலுறை முத்துதா னும்சிறப்பானகடலதுவும் பார்த்துவந்தேன், ஊரேதான் குருபர்ன ரிடியாசிர்மம் வுத்தமனேயான்கண்ட வளஞ்சொல்வேனே. அக

வளமான் மாக்கமது யின்னங்கேளு வண்மையுள்ள தனக்கோட்டி வடபாகத்தில், தளமான பதியென்றுபாறைகண்டேன் தண்மையுள்ளசம்பு, மகாரிடிபைக்கண்டேன், குளமானபொய்கையது சித்தர் வாழ்க்கை,குவலயத்திலதற்கீடுயாதொன்றில்லை, பளமானநவகனியும் நவதான்யத்தோடு பாறையதில்தான் விளையும்பாண்டினடே ()

நாடானபாண்டி வளநாட்டைகண்டேன் நவகோடிரிடிமுனிவாசேர்மந்தான், காடாதவமுனிக ளுறையும்நாடு காசினியில் மாண்பாகள் தானறியானுடு, கோடான கோடியிலே யொருவனப்பா குறையான விட்டகுறையிருக்குமானல், தடாண்மைக் கொண்டதொருதலமுங்காண்பார் தாரணியிலவனுமொரு சித்தனுமே. அக

சித்தனுப் பிறந்தாலுமென்னலாபம் சொனவிட்ட குறையிருக்கவேண்டும், கத்தனதுபதவிதனைப் பிறவேவேண்டும் காசினியில் விதியாளிப் பெருவானப்ப, சுத்தமுடன் ஞானோபதேசந்தன்னைசூட்சாதி சூட்சமதை, யறியவேண்டும், பித்தனைப்போலிருக்காமற்பேரின்பத்தில் பேருலகில் வாழ்பவனே யோகியாமே. அ௬

யோகமென்றால் யோகமது சொல்வொண்ணாது யொளிவா எபிரகாசமனசோதி பாகமுடன் சின்மயத்தினிலையில்நின்று பட்சமுடன்சதாகால மர்ச்சித்தேதான் சோகமது வாராமல் சமாதிதன்னில் தொல்லுலகில் மாய்கையது வாஸசயற்று வேகமுடன் மனோன்மணியைமனதிலுன்னி வெட்டவெளிபம்பாத்தேசிற்பீர்தாமே அ௫

நிற்பீரேநிலை தனிலேநின்றுகொண்டு நீடானபிரளவத்தை யுச்சரித்து கற்பதித்ததூணதுபோ லெந்நாளுங் கலங்காமல் சமாதிதனில் நிறுன்கொண்டு சொற்படியே குருவினது மொழியுகேட்டு தோராமல் ஞானமதுபூண்டுகொண்டு பற்பலபேதத்தின் பேதாபேதம் பாரினிலே சொல்லாதபான்மையாமே. அ௬

பான்மையென்ற சதாநிலையில் நின்றுகொண்டு பட்சமுடன்யோகமதை நிலைநிறுத்தி ஆண்மாவுக்கொருநாளு மழிவுமில்லை வலனிதனில் நீயுமொரு சித்தனைப்போல மேன்மையுடன்தானிருந்துவையகத்தில்மெய்யான மழியறிந்த பதவிகண்டு மான்மையென்றமோட்ச வழிக்காளதாகி மகிதலத்தி லிருப்பவனேபுத்திவானே அஎ

புத்தியென்றால் வாதமதுக் காண்பதற்கு புகழானயோகமதை நிறுத்துதற்கும் நித்தியமும் வசியையுள்ளடக்கி நிகழான சுவாசமதை மேல்நோக்காமல் சத்தியென்ற சொரூபமதைக் கண்ணிக்

கண்டு சதாகாலம் கர்மவினை தனையகற்றி முத்திபெறவழிபாடுசெய் து கொண்டுமூதுலகிலிருப்பவனே தர்மவானே. அஅ

தர்மமாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தாரணியில்காலாங் கிடாட்சத்தாலே கர்மமென்ற பவக்கடலைவிட்டகற்றி கருவிகாணு தியுடன் தொந்தம்பார்த்து வர்மமுடன் நடப்பவனே புத்திவானும் வரை கடந்துயிருப்பவனே கழுதைமாண்பன் கர்மவினை விட்டகற் றித்தாரணிதனின்ல சட்டமுடன்பேருண்டாய்வாழ்குவீரே. அகூ

தனக்கோட்டியில் அலையில்லாமலிருப்பதைப் பற்றியோர்

புலிப்பாணிக்குக் கூறல்.

வாழ்கவே யின்னமொரு மகிமைகேளும் வாகனதனக்கோட்டி கடலிலப்பா தாழ்கவேயலைகடலில் சத்தந்தானும் தண்மையுடன்நின் றதொரு வளப்பஞ்சொல்வேன் மாழ்கியதோர் கடல்தனில் பாறை மீதில்மகத்தான, குருபர்ன ரிடியார்தாமும், வேழ்வியுடனுசீர்மந்தனை நடத்தி விருப்பமுடன் தா டதுங் காலந்தானே கூ0

சீதாதேவி யாகங்காணவந்தது.

தானுனயாகமது நடத்தும்போதுதாக்கானதங்கையென்றபதி யில்வாழும் தேனுனமாதுமையாள் சீதாதேவி தென்னிலங்லகைப்பதி யைவிட்டு வாசீர்மந்நில் கோனுனகுருபர்னர் வேழ்வியாகம் கோதை யருந்தான்பார்க்க வந்தபோது பனுன தனக்கோட்டி கடலில்தானும் பாரமுடன் சத்தமது கேழ்க்கலாச்சே கூக

கேழ்க்க வென்றுலின்ன மொருமார்க்கங்கேளு தெடியானபற்ப மென்ற மனையில்தனும் வேழ்க்கமுடன் காற்றேறை சத்தன்னிறைலே வேகமுடன் அலைபனையும் வீச்லாச்சு சூழ்க்கமுடன் சப்தமதைமாது கேட்டுசுத்தமுள்ள யாசிந்மம்யாகந்தன்னில் தாழ்க்கமல நவரத்தின கசிதந்தன்னில் தவிக்கவொட்டசாப்தமதை கண்டார்தாமே கூஉ

சீதைசாபத்தால்கடலின் அலைநின்றது

கண்டதொரு அலைகடலின் சப்தந்தன்னை காரிமையாள் ஸ்ரீராமர் தேவியப்பா, கொண்டல்வண் ணச்சுதனைத்தனை நிணைந்துகொடுதத தொரு சாபத்தாதலையும் போச்சு விண்டபடி கற்பகத்தருவுக்கப்பா மேதினியில்சப்தமது யில்லைகண்டீர் தண்டலெனும்பனைமாமுமசை வுமில்லை தாரணியில் தனக்கோட்டிமார்க்கந்தாமே. கூங

மார்க்கமுடன் தென்திசையில் கடலில்தானும்மகத்தான ஸ்ரீரா மர் தேவிதன்னால் ஏர்க்கவே கடலோசை நின்றுபோச்சு யெழிலான தனக்கோட்டி மகிமையப்பா தீர்க்கமுடன் சம்புமகா ரிஷியலத்தால்

ணசங்கதுவும்பிரக்கலாச்சு, வர்க்கமுடன் திரிச்சங்கு தன்னிலேலே வாகான கோட்டையது கட்டலாச்சே. ௬௪

போகர்திருச்சங்குகோட்டையைக்கண்டது

ஆச்சென்றுபோகாம லின்னஞ் சொல்வேன் அப்பனே புவிப் பாணிமைந்தாகேளு, மாச்சுலென்ற தனக்கோட்டிகீழ் பாகத்தில்மக த்தானதிருச்சங்கு கோட்டையுண்டு, நீச்சுடனேகடல்தனில் பிறந்த சங்கு நிலைகோடிசங்கதனை யெடுத்துமல்லோ, வீச்சுடனே காதவழி க்கோட்டைதானும்விருப்புடன் கட்டிருக்கக் கண்டேன்பாரே. ௬௫

கண்டேனேதனக்கோட்டி கடல்மைடத்தில் கனமானதிருச்சங் கு யாழிகோட்டை, அண்டர்முதல்தேவாதி ரிஷிகளெல்லாம் வன்பு டனே வந்திரங்கும் கேட்டையப்பா, தண்டுளகிருஷ்ணவதாரந்தா னுப் தகமையுள்ள வாசிர்மமொருபக்கந்தான், கொண்டல் வண்ண னுசிர்மமதற்குப்பின்னால் குறிப்பானயேழுசுத்து கோட்டைபாரே.

பாரேதான்எழுசுத்து டகாட்டையப்பா மாங்கான ஆணிமுத் து மதில்தானாகும், நேரப்பா ஆணிமுத்துதன்னிலேலே நிலையான கோட்டையது கட்டிருக்கும், சீரேதான்யேழுசுத்து கோட்டைக்கு ள்ளே சிறப்பான பிரிங்கிமகா ரிஷியாசிர்மம, கூரேதான்மாண்பர்க ளுங்காணப்போமோ குவலயத்தில் தனக்கோட்டி மகிமைதானே,

தானானயேழுசுத்துக் கோட்டைக்குள்ளே தவகோடி ரிஷிகளு மே சூழ்ந்திருப்பார், மானானமதில் தனிலே சித்துமாண்பர் மகாதவ சி வீற்றிருப்பார் கோட்டைதன்னில், மோனான வாசிர்மந்தன்னில் தானும் மகத்தானமுத்து சிம்மாதினந்தான், கோனான பிரிங்கிமகா ரிஷிபார்தாமுங்கொற்றவனர் வீற்றிருக்கும்பதிதானாச்சே. ௬௮

ஆச்சப்பாகுளிகையது பூண்டுகொண்டேன் வப்பனே வாசிர் மந் தன்னிற்சென்றேன், கூச்சலுடன் ரிஷிமுனிவர் சித்தர்கூட்டங் கூறவொண்ணுகோஷ்டமது சொல்லப்போமோ, மேச்சரியாமாண்ப கர்ளோ காணப்போரார் பேரானபிரிங்கி முத்துரிஷிபாசிர்மம், மாச் சலுடன் காண்பதற்கு முடியாதப்பா மகத்தான சித்தாது கோட் டையாச்சே. ௬௯

கோட்டையாந் திருச்சங்குகோட்டையப்பா குறிப்பான ஆணி முத்துகோட்டைதன்னை, நீட்டமுடன் கோட்டைதனையறியமாட் டார் நீடான சாகரத்தில் செல்லமாட்டார், வாட்டமுடன் குளிகை

கொண்டு காலாங்கிநாதர் வகுப்பான மகிமையினால் கண்டேன்பாரு தேட்டமுடன் என்னையர்சொன்னவாக்கு தெளிவான சொற்படி யேகாணலாச்ச ௧௦௦

காணவேகலியுகத்துமுன்னேயப்பா காலாங்கிநாதர் சொன்ன திருவாக்குத்தான், தோணவே யெந்தனுக்குயிப்போதல்லோ தோற் றமுடன் யெந்தனுக்குக்காணலாச்சு, வாணர்முதல் சொன்னதொரு கோர்வையெல்லாம் வளமாகயிவ்வண்ணஞ்சொன்னதில்லை. பூணவே குளிகையது பூண்டிகொண்டு புகழான கோட்டைதனைப் பார்த்திட் டேனே ௧௦௧

பார்த்தேனேபிரிங்கிமகாரிஷியார்தன்னை பட்சமுடனடியேனு மஞ்சலித்து, தீர்த்தமுடன்சோட சோபசாரத்தோடு திகதிரகபிரிங்கி மகாரிஷியார் முன்னே, சேர்த்துமே காங்குவித்து சிரமேல்வைத்ள சிறப்புடனே தாள்பணிந்து வஞ்சலித்தேன், பூர்த்தியுடன்மனதுவந் து சாமிபாதம் பொன்னடியை மறுக்காலுந் தொழுதிட்டேனே.௧௦௨

தொழுதுமே முக்காலும் பணிந்துமேதான்தொல்லுலகைபான் மறந்து துதித்தேனப்பா, பழுதுபடாத திருமேனிக் காவலாரே பா ருலகில்பள்ளி கொண்டனுபனுரை, முழுதுமேயாழியது கோட்டை சுத்தி மோனமுடன குளிகைகொண்டு நிற்கும்போது, வழுவாகயாசீ ர்மமங்கே கண்டேன் வண்மையுள்ள கிருஷ்ணருசீர்மந்தானே. ௧௦௩

கிருஷ்ணராசிரமங்கண்டது.

தானனதுவாரகையாம் புருடனப்பா தாக்கானகிருஷ்ணரவா சிர்மந்தான், தேனனதிருச்சங்கு கோட்டைக்குள்ளே தெரிசித்தேன் புத்திரனுசிரமம்பின்னால்,வானனபிரிங்கிமகாரிஷியார்பக்கம் வகுப்பா ன வாணிமுத்துக்கோட்டையோரம, மானனமகதேவனுசிர்மந்தான் வையகத்தில் பார்த்தவர்க ளில்லைதானே. ௧௦௪

இல்லையே யொருவருந்தான் கண்டதில்லை யெழிலான பிரிங்கி ரிஷிக்கோட்டைகண்டேன், புல்லவேயடியேனைப்பார்த்தபோது புக ழான சிசுபாலா வென்றுசொல்லி, வல்லதொரு காலாங்கி சீடபால வாகான போகரென்று தானழைத்து, சல்லாபங் கொண்டல்லோ யென்னைப்பார்த்து சட்டமுடன்யாரென்று மதிப்பிட்டாரே. ௧௦௫

மதித்துமேயெந்தனையுங் கோட்டபோது மகத்தான காலங்கிச் சீடனென்றே, துதிப்புடனே யெந்தனையுமா சிர்மித்து துப்புறவாய் பட்சமதுகொண்டுயென்னை, கதிரோன்கள்காணாத யாழிகோட்டை கருவுடனேயுளவறிந்து குளிகைகொண்டு, விதிப்படியே விட்டகுறை யிருந்ததாலே விருப்பமுடனுந்தனையுங் காணலாச்சே. ௦௬௧

காணுதற்குகாலம்வந்து சேர்ந்துதென்றுகாலாங்கிநாதாது கிருபையாலே, வேணபடிபலாபலத்தின் மகிமையாலேவினையமுடன்கோட்டையது கண்டாயென்று, கோணமல்மணதுவந்து யென்னைப்பார்த்துகொற்றவனே காலாங்கிசேடாயென்று, நீணவேபிரிங்கி மகாரிஷியார்தாமும் நீட்சியுடன் சந்தோஷங் கொண்டார்தாமே, ௯0எ

போகர் ஆணிமுத்துவிளையுந்துறையைக்கண்டது.

தாமானபிரிங்கிமகர் ரிஷியைத்தானும் தகமையுடன்கண்டுவந்துவுறவுபேசி, ஆமானமானதொருஆணிமுத்து அலைகடலில்விளைகின்றவதிரங்கேட்டேன், நாமானவார்த்தைக்கி வன்பர்தாமும் நாதருகாலாங்கிகிருபையாலே, ஏமாக்துமுத்துறையும்வளமைசொன்னார் யெழிலர்னமுத்து வளங்கண்டிட்டேனே. ௯0அ

கண்டேனே முத்துறையும்நாடுங் கண்டேன்கருவான ஆணிமுத்துதானுங்கண்டேன், கொண்டேனே வெகுதூரங்குளிகைகொண்டு கொபமெனவே முத்துறையும்பதியுங்கண்டேன், விண்டிட்டகுளிகையதுபலத்தினாலேவீரான ஆழிவரைசுத்திகண்டேன், உண்டதொருகுன்னளவுமுத்துகண்டேன் வுகமையுள்ள சிப்பிமுத்து கண்டேன்பாரே. ௯0௯

பார்த்தேனே மலைமலையாய் முத்துதன்னைபாங்கான ஆழிக்குளனேகங்கண்டேன், சேர்த்தியுடன் முத்தெடுக்கும் பதமுங்கண்டேன் நேமையுடனுளவு தன்னயறிந்துகொண்டு, சேர்த்துமே ஆணிமுத்துகையிலேந்தி சிறப்புடனேசீனபதியானுஞ் சென்றேன், பூர்த்தியுடன் குளிகைதனை விட்டிறங்கிபுகழாகச் சமாதியிடமிரங்கினேனே. ௯௧0

சீனபதியில்காலாங்கிசமாதியைக்கண்டு போகர் அஞ்சலித்தல்.

இறங்கியேகாலாங்கி நாதர்தம்மை யெழில்லானசமாதிதனைதெரிசித்தேன்யான், திறமானகாலாங்கி நாதர்தானும் தீரமுடன்யான்வந்த செய்திகண்டு, வாமுடனே யெந்தனுக்குவசீராகவாக்களித்தார் பெந்தனது குருபான்முன்காங்கு வித்துமுடிவணங்கியடியேன்றானும் கர்த்தாவைத்தெண்டனிட்டுப் பணிந்திட்டேனே. ௯௧௧

சீனத்தார்க்கு தீவைபோகர் கூறல்

பணிந்தேனேகாலாங்கிநாயர்பகதம் பட்சமுடன்தெண்டனிட்டுப்பதிபிற்சென்றேன், அணிபணியாய்சீனபதிமாண் பரெல்லாவன்புடனேசெனைவந்துகண்டாரப்பா, துணிவுடனேகொண்டு வந்தமுத்தையெல்லாம் திப்புறவேசீனத்தார்க் கறிபச்சொல்லி, மணியானமுத்துறையுங்கடலைபானும்மாண்பர்களேகண்டுவந்தேனென்றிட்டேனே.

இட்டேனேமுத்திருக்குப்பதியுஞ் சொன்னேன்யெழிலானதிருச்சங்குகோட்டை சொன்னேன், வட்டமுடன்திருச்சகுகோட்டையக்கல் வாகானகிருஷ்ணவாசீர்மஞ்சொன்னேன், பட்டணங்கள்சீனபதிமார்க்கமெல்லாம் பட்சமுடன் யான்வந்து சேதிகண்டு, திட்டமுடன்மான்பரெல்லா மெந்தனுக்குதீரமுடனுசீர்மஞ் சொன்னார்பாரே

பார்க்கவேயெந்தனுக்குப் பணிந்துமேதான்பட்சமுடன் முத்திருக்குந்தீவுதன்னை, தீர்க்கமுடஞ்போகவென்றுவடையாளங்கள் தீரமுடன்கோட்டார்கள் மாண்பரெல்லாம், ஏர்க்கவேயாழி யென்னுங்கடலிலப்பாயெழிலான முத்தெடுக்கப்போகாதப்பா, மார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு மகத்தானமுத்தெடுக்கவேண்டும்பாரே

சீனபதியார நீராவிக்கப்பலால் முத்துக்கடல்கண்டது.

பாரேதான்குளிகையது யில்லாவிட்டால் பாங்கானநீராவிக்கப்பல்வேண்டும், நேரேதான் நீராவிக்கப்பல்தன்னில் நேர்மையுடன்நீர்மித்துநீங்களெல்லாம், ஊரேதான்நீராவிகப்பல்கொண்டு வுத்தமனே முத்தாழி காணவேண்டும், சேரேதாதானுழிதடம் நடக்கும்போது ஞானயுக்தியதுவேண்டுந்தானே. ௧௧௫

தானானதனக்கோட்டி வடபாகத்தில் தாங்கான முத்தாழிதீவுமுண்டு, தேனானசித்தர்முனி கண்டதில்லை தேவதா ரிடிகளெல்லாங் காணுமாழி, பானானபராபரியாள்வாசஞ் செய்யும்பாங்கான முத்துறையுந்தீவுமாச்சு, மானானமண்டலத்தில் யாருங்காணார் மகத்தான் முத்துறையுந்தீவுமாச்சே. ௧௧௬

ஆச்சப்பா தீவுவழி செல்லும்போது வப்பனே கடல்தனிலேடக்கமுண்டு, நீச்சுடையகடல்தனிலேபோகும்போது நீடானமலைப்பாறைக்குண்ணுமுண்டு வீச்சுடனே நீராவி மாக்கலந்தான் வீறுடனே யாழிதனிற்சொழ்லும்போது, மாச்சலென்ற மலைவளத்தாரிட குண்டாகும் மகத்தானமாக்கலமுமுடைந்துபோமே. ௧௧௭

போகர்மாக்கண்ணாடி சொன்னது

போமேதாநீராவிக் கப்பல்தானும் பொங்கமுடன் கடல்தனிலே செல்லும்போது, நாமேதான் கண்ணாடிக் கைபிடித்து நலமுடனேயாழிதம் பார்க்கும்போது, வேமேதான் கண்ணாடிக்கைபிடித்துவிடிப்பமுடன் கப்பல்முனைத் தனிலிருந்து, தாமேதான்கண்ணாடிதன்னையப்பாதாணியில் ஆழிதனைக்காணுவாயே. ௧௮

காணுகையி லுந்தனுக்குப் புத்திமானே கடலிலுள்ள மார்மமெல்லாங்கண்ணிற்றோற்றும், தோணுமே மலைப்பாறைக்கல்களெல்லாம் தோற்றுமே யுந்தன்கண்ணாடியாலே, பூணவே வழிதடத்தைக்கண்டுமல்லே புகழானமலைப்பாறை யொதுங்கியேதான், நீணவேநெடுந்தூரஞ் செல்லலாகும் நீராவிக்கண்ணாடிக்கப்பல்தானே. ௧௧௯

தாணனநீராவிக்கப்பல்கொண்டு தகமையுள்ள வாணிமுத்துயெடுக்கலாகும், தேஞன ஆணியென்றமுத்தைதானும் தெளிவாகக் கடலதனிலேயெடுக்கலாகும், கோணனகுரு சொன்ன வாக்குதானும் குறையாமலாழிதனில் நடத்தினக்கால், பாணனபாதாள முத்தையெல்லாம் பாங்குடனேயெடுப்பதற்கு துறையுமாச்சே. ௧௨௦

துறையானதுறைவழியே கண்டபோது துப்புறவாய்க்கனகமெல்லாங்கைக்குள்ளாச்சு, மறைவான பொருளெல்லாங் கண்ணிற்றோற்றும் மகத்தான நிதிகளெல்லா மெடுக்கலாகும், திறைகடலில்நீராவிக்கப்பல்தன்னால் திரளானகளஞ்சியத்தைக்காணலாகும், குறையாமல் செல்வமது யென்நாளுந்தான் கொற்றவனே யுந்தனுக்குவாய்க்கும் பாரே. ௧௨௧

வாய்க்குமே மகமேருபருவதந்தான்வாகான குகையாவிப்பர்வதந்தான், தீய்க்கவே தீவுகளுங் காணலாகும் திறைகோடி கடல்தனை சுற்றலாகும், வேய்ப்பானபதிதனிலே மகிமையெல்லாம் வேகமுடன் மரக்கலத்தால் காணலாகும், சாய்க்கவேசீனபதியுலகத்தார்க்கு சட்டமுடன் தானமைத்தநூலிதாமே. ௧௨௨

நூலான போகரேழாயிரந்தான் னுணுக்கமுள்ள பொருளெல்லாமிதிலேதோயும் பாலானசாத்திரந்தான்சத்த காண்டம்பாலகனே யிக்காண்டமைந்தாங்காண்டம், மேலானகாண்டமிது யேழுக்குள்ளே மேதினியில் கருவிகாணுதியெல்லாம், மாதனசத்தசாகரமடக்கம் மகத்தான போகர்நூல் பெருநூலாமே. ௧௨௩

அகஸ்தியர்பன்னீராயிரத்தை போகர்சிறப்பித்தது.

பெருநூலாம்போகரே ழாயிரந்தான்பெருக்க மூடன்பாடிவைத்தேன்சீனத்தார்க்கு, விருணூலாமடியேனுஞ் சொன்னமார்க்கம்விருப்பமுட னகஸ்தியருமொருனூல், செய்தார்குருநூல்காவியம் பன்னீராயிரந்தான் கும்பமுனிபாடிவைத்தார்காண்டமப்பா, திருநூலாங்காண்டமதுபனிரெண்டுமாகும் திறமானவாருயுறுவேதந்தானே. ௧௨௪

போகர்பச்சைசமலைக்கண்டது.

வேதமாம் யின்னமொரு மார்க்கங்கேளுவிருப்பமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாநீயும், நீதமுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டுநீதியுடன்

சீனபதி விட்டுயானும், போதமுடன் வடகோடிகானகத்தை பொங்கமுடன் திரும்பிவந்தேனடியேன்றானுங் காதமெனுங்கடலாழிதன்னிலப்பா கவனமுடன்குளிகைகொண்டு சென்றேன்பாரே. ௧௨௫

பாரேதான்வடகோடியாழிதன்னில் பாங்குடனேகுளிகைகொண்டு யானுஞ்சென்றேன், நேரேதான்குளிகைகொண்டு செல்லும்போது நேர்மையுடனுசீர்மமொன்றுகண்டேன், ஊாதுபோல கடலாழிநடுமையத்தில் ஓகோகோதீவதுதான்கண்டேனப்பா, சேரேதான் குளிகையதுசென்றுயானும் சேர்ந்தேனேதீவுதனில் கிட்டினேனே. ௧௨௬

கிட்டவே தீவுதனிற் செல்லும்போது கெடியான தேவதாமலையொன்றுண்டு, குட்டவேபாசிபோலிருந்ததப்பா, மூதுலகில்மலையென்றுநினைந்துக்கொண்டேன், வட்டமுள்ளபாறைதனை சோதித்தேன்யான் வளமானபச்சையென்ற மலைதானப்பா, திட்டமுடன் கண்டறிந்தேன் பச்சையப்பா திடமானபச்சைமலை பார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனே மலையினிட மகிமைமெத்தபாருலகில் சித்தர் முனி கண்டதில்லை, தீர்த்தமுடன் மலைமீதில் சுனைறானுண்டு திறமானபச்சையென்றநிறத்தைப்போல, கார்த்துமே காவலுடன் வெகுகோடி சித்தர்கதிர்காணுமலைதனிலேயிருப்பாரங்கே, பூர்த்தியாயவர்களிடஞ் சென்றேன்யானும்புக்ழாகவடிபணிந்து தொழுதிட்டேனே ௧௨௮

தொழுதேனேசித்தர் வர்க்கந்தன்னைக்கண்டேன் தோற்றமுடன் குளிகைகொண்டுபக்கல்சென்றேன், பழுதுபடாமேனியதைப்பார்க்கும்போ பச்சையென்ற திருமேனியென்னலாகும், கழுகுடனேயிமாப்பட்சி யெல்லாமப்பாகானுகைக்குப்பச்சைநிறமென்னலாமே.

என்னவே யென்தேகம் பச்சையப்பாயெழிலான ஜலமெல்லாம் பச்சையப்பா, துன்னவேமண்டலமும்பச்சையப்பாதுறையான பூமி முதல்பச்சையப்பா, பன்னவேபார்லோகம் பச்சையப்பா பாங்கான விருட்சமுதல்பச்சையப்பா, சொன்னதொருமார்க்க மெல்லாம்பச்சையம்பா சுடரொளியை யென்சொல்வேன்போகர்தாமே. ௧௩௦

பச்சைமலைசித்தர்போக்ரைக் கேழ்விகேட்டது.

தானானமலைவளத்தைக் கண்டேன்யானும் தகமையுள்ளசித்தர்களோசொல்லொண்ணாது, கோனானசித்தரென்னைக் கண்டபோதுருவ

லயத்துமனிதாப்பாகுளிகைகொண்டு, எனோதானிம்மனையில்வந்தீரெ ன்றார் பெழிலானசித்தரெனைக்கோட்டபோது, நாமேதான்காலாங்கி சீடனென்றேன் நாதாக்கள்காணவல்லோவந்திட்டாரே கஙக

வந்தேனேகுருவினதுபாதம்புயத்தை வணக்கமுடன்காணுதற்கு குளிகைகொண்டேன், அந்தமுடன்பச்சையென்ற மலையைக்காண் வன்புடனேயானுமல்லோ வந்தேனென்றேன், சொந்தமுடன்யானு ரைக்கும்வார்த்தைகேட்டு சுந்தரனார்சித்தர்முனிரிடிகள்யாவும், எந்த ன்மேல்யட்சமதுமிகவும்வைத்துயெழிலாககூறலுற்றுற்றார் சித்தர்மே

சித்தானசித்துமுனிரிடிதானப்பாசிறப்புடனே யெந்தனையும்போர் த்துமேதான், பத்தியுடன்காலாங்கிபாகம்போற்றி பாலகனேயிம்மலை யில்வந்ததாலே, வெத்திபெறயெந்தனையுஞ்சபிக்கவந்த வேதாந்தசுத்த ரெல்லாமனமிதங்கி, சுத்தியுடநீதிகாசப்புராணமெல்லாம் சூட்சாதிரு ட்சமுடன் சொன்னார்பாரே கஙஙு

சொன்னாரேயெந்தனுக்குவேகஞானம் சொரூபமென்றசுடரொளி யைக்காணக்வென்று, மன்னுகேள்காலாங்கிபோகநாதர்மகிமையுள்ள வாசிர்மமிங்கொன்றுண்டு, தென்பாறைபச்சையென்றமீதிலப்பா தேர் வேந்தரிடியாருமொருவருண்டு, முன்னேதான்பெரியோர்கள்சொன் னுப்போல மோனமென்றஞானகுருசித்துவுண்டே. கஙச

மோனமகாரிடியைக்கண்டது.

உண்டானசித்துமகாரிடியாற்தாமும் ஓகோகோநாதாக்கள்வாசிர் மந்தான். கண்டேனேபச்சையென்றமலையின்மீதில் காவலர்களாயிரம் பேர்சூழ்ந்திருக்க, திண்டானவாசிர்மங்கிண்டியேதான் தீரமுடன்குளி கைதனைபூண்டுகொண்டு, அண்டமதில்தான்பாக்துமேலேநின்று வப்ப னேகுளிகைகொண்டுயிறங்கினேனே கஙரு

யிறங்கியே மோனகுருயெதிர்முன்பாக யெழிலாகக்குளிகைகொ ண்டுநின்றேனங்கே. திறமுடையசித்தர்களோவாயிரம்பேர் தீரமுட னெந்தனையேசிக்கவந்தார், நிற்மானபச்சையென்ற சித்துதாமும்நீரு க்கியெந்தனையுஞ்சபிக்கவந்தார், மரய்போலநின்றுவிட்டேன்போகர் யானும் மார்க்கமுடன்தாள் பணிந்துதெரிசித்தேனே கஙசு

தெரிசித்தேன்மோன மாகரிடியைதானும் திரமுடன்வடகோடி கானகத்தில், பரிசித்துரிசியாரும்பச்சைமீதில் பாங்குடனேவீற்றிருந் தவாசிர்மந்தான், வரிசையுடன்மோனமாகரிடியாசிர்மம் வண்மை

தனைக்காணவென்று வந்தேன்யானும், குளிகையென்றமோனகுருவா
சிரமத்தை குறிப்புடனேயான்கண்டுவணங்கினேனே. ௧௩௭

மோனகுருபோகருக்கு வுபதேசங்கூறல்.

வணங்கவேரிடியாருமென்னைப்பார்த்து வாகூடனேயாரப்பாவெ
ன்றுகேட்க, இணங்கவேகாலாங்கிசீடனென்றேன யெழிலானமோன
குருரிடியாசிர்மம், சுணங்கமதுவாராமலடியேன்றன்னை கூட்சமுடன்
தன்னருகில்வரவழைத்து, மனமுடனேயெந்தனுக்குஞானோபதேசம்
மார்க்கமுடன்வாமதுவுங்கொடுத்தார்பாரே. ௧௩௮

பாரேதான்வெகுகோடிகாலமப்பா பட்சமுடன் பச்சையென்ற
மலைதான்மீதில், நேரேதானக்கினியும்நவதாதோடுநேர்மையுடன்தான
றிந்துயிருந்தேனங்கே, சீரேதான்சிலகாலஞ்சென்றபின்பு திகழுடனே
மோனமகாரிடியையானும், சாரமுடன்ஞானோபதேசம்பெற்று சட்ட
முடன்சீனபதியேகினேனே. ௧௩௯

போகர்சீனபதிக்குவந்தது.

ஏகவேசீனபதிப்போகவென்றுயெழிலான குளிகைதனைப்பூண்டு
கொண்டு, வேகமுடன்சீனபதிவந்தேன்யானும் வெட்டவெளிஆகாயங்
கோட்டைதன்னில், சாகமுடன்குளிகைவிட்டு யிறங்கியேதான் சட்ட
முடன்மாண்பரெல்லாங்கண்டேன்யானும், சோகமுடன்சீடவர்க்கங்
கண்டபோது சுத்தியெனைவந்துமல்லோசூழ்ந்தார்பாரே. ௧௪௦

சூழ்ந்தாரேயெனையுஞ்சிடவர்க்கம் சூட்சாதியானதொரு மார்க்க
மெல்லாம், தாழ்ந்துமேயெந்தனையுங் கேட்கும்போதுசட்டமுடன்யா
னுரைத்தேன்பச்சைதன்னை, ஆழ்ந்ததொருகடல்தனிலேமலைதானுண்டு
அப்பனேவடகோடியாழிதன்னில், வாழ்ந்துமேபச்சமலைதன்னிலப்
பா வாகுடனேவெகுகாலமிருந்தேன்பாரே. ௧௪௧
ஆகாயமார்க்கமாய கூண்டுகூட்டிக்கொண்டுயிறங்கி.

பச்சையெடுக்கும்விதி.

யிருந்தேனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் யெழிலானமா
ண்பர்களேகேளும்கேளும், திருத்தமுடன் வடகோடியாழிதன்னில்
தீரமுடன்பச்சையதுயெடுக்கவென்றால், பொருந்தவேநீருவிக்கப்பல்
தானும் போகாதுகடலுக்குத்தடந்தானில்லை, வருந்தியேசுழலதுவு
மெத்தவுண்டு வாகானபட்சிமுதல்மடிந்துபோமே. ௧௪௨

மடியுமேகடலுக்குமேற்பாகத்தில்லளமுடனே ஆகாயம்பறக்கும்
பட்சி, துடியுமேதான்பறந்துசுழலுமாழி துப்புறவாய்ச்சலமதிலே
விழுகும்பாரு, அடியில்கற்பாறைதனிமெத்தவுண்டு அலைகடலில்தடம

துவுங்காணப்போமோ, கொடியானவாகாயக் கூண்டுதன்னில் நோக்க முடன் தீவுக்குச்செல்லலாமே. கசங

செல்லலாம் யானுரைத்த கூண்டினாலே சிறப்புடனே தீவுக்குப் போகலாகும், வெல்லவே ஆகாயமார்க்கந்தன்னில் விருப்பமுடன் கூண்டைவிட்டு யிறங்கியல்லோ, புல்லவே யான்சொன்ன வாசிரமத் தில் புகழான வடகோடிகடலில்தானும், நல்லதொரு பச்சையென்ற மலையைக்கண்டு நலமுடனேயிறங்கியல்லோ வெடுக்கலாமே. கசச

எடுக்கலாம் பச்சையென்றகளஞ்சியத்தை யெழிலான வடகோ டியாருதன்னில், தொடுக்கவேகூண்டுவழிமார்க்கமாக தோராமல்பச் சைதனையெடுக்கவேண்டும், விடுக்கவேயாகாயந் தனிலெழும்பி விடு பட்டுச்சுழலதனைத்தாண்டியேதான், ஒடுக்கமுடன்சீனபதிகோட்டைக் குள்ளே வுத்தமனேயிறங்கவென்று உரைத்திட்டேனே. கசரு

தனக்கோட்டிக்கு வடபாகத்தில்செம்புவீளையும்

ஆற்றைக்கண்டது.

உரைத்தேனே யின்னமொருமார்க்கங்கேளு வுத்தமையுள்ள புலி ப்பாணி மைந்தாசொல்வேன், திரைப்படியேயெனதையர் காலாங்கிநா தர் னோகயெந்தனுக்குச் சொன்னமார்க்கம், திரையானவடகோடி யாழிதன்னில் தீர்க்கமுடனாசிரமமங்கொன்றுண்டு, வடகோடிகானகந் தான் சொல்லொண்ணாது வாகானகுளிகைகொண்டுசென்றேன்பாரே, கசசு

பாரேதானாழி தடகும்யான்கடந்தேன் பாங்கானவாசிரமந்தன் னிற்செல்ல, நேரேதான் குளிகையதுகொண்டுமல்லோ நேரானவட கோடிகானகத்தில், நீரேதான்குளிகை கொண்டுமல்லோ நேரானவட கோடிகானகத்தில், தீரேதான்குளிகை கொண்டுயிறங்கியல்லோ தீர்க்க முடன் திவுதனைக்கண்டேன்யானும், ஊரேதானொன்றில்லைக் கடல் தானப்பா வுத்தமனேயாசிரமம் நதியாருண்டே. கசஎ

உண்டானவாசிரமந்தன்னிற்சென்று ஓகோகோநாதாக்கள்பெரு மைதன்னை, கண்டேனே வடகோடியா சிரமத்தில் கனமான சித்து முனிரிஷிகள்யாவும், தொண்டருடன் வாசிரமந்தன்னைச்சுற்றி சொரு பமென்றசித்தொளிவுசொல்லொண்ணாது, அண்டர்முனிராட்சதர்கள் காணுமோடு வப்பனேகுளிகைகொண்டு சென்றேன்தானே. கசஅ

தானானகுருபதத்தைக்காணவென்றுதாக்கான மனோன்மணியா ளருளும்பெற்று, தோனானவெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் குருமொழியாஞ்சொற்படிக்கி, தேனானகுளிகைகொண்டு சென்றுமல்

லோ தெளிவுடனே யாசிர்மந்தன்னில்நின்றேன், பானுனகம்பிளியாஞ்சித்தர்தாமும் பாற்கடலிலெகத்னையும் பார்த்திட்டாரே. கசகூ

போகர்கம்பிளிசித்தரைக்கண்டது.

பார்த்தாரேநடுக்கடலாசிர்மத்தில் பாங்கானசித்துமுனி ரிஷிகளெல்லாம், வேர்த்து முகமாயிருக்க யானுங்கண்டேன் வீரானதேகமெல்லாம் ரோமமப்பா, சீர்த்தியுள்ள சித்தரப்பாவையகத்தில் சிறப்பானலோகமதிற்கண்டதில்லை, பூர்த்தியாமகிமையது சொல்லொன்ணாது பொன்னுலகுசித்தரென்று செப்பலாமே. கரு0

செப்பவென்று லவர்களிடங் கிட்டிநின்றேன் செங்கதிரோன் போல்வீசம் சடலமப்பா, ஒப்பவேதேகமது ரோமந்தானும் உத்தமனே காடியென்றே செப்பலாகும், இப்புவியிலா ரேனுங்கண்டதில்லை எழிலான காடிமயிர்சித்தரப்பா, அப்பதியி லாசிர்மம் யாருங்காணார் அலைகடலில் வழிகாணார்மான்பர்தாமே. கருக

மாண்பானவையகத்தில்யானுமல்லோ வளமுடனேகுளிகைகொண்டு சென்றேனப்பா. வீண்போகாக்காலமது யான்கடந்து விருப்பமுடனட்டதிசைகாணவென்று, காணபான வடகோடித்தாண்டியல்லோகைலபதிக்கொப்பான தீவுதன்னில், ஆண்மையுடன்சென்றுமல்லோசித்துதம்மை வன்புடனேயான்கண்டவளஞ்சொன்னேனே. ()

சொல்லவேயாசிர்மந்தன்னினின்று சுடரானசித்தர்முனிதன்னைக்கண்டு, வல்லதொருரோமமுள்ளசித்தரப்பா வன்மையுடனெந்தனையாரென்றுகேட்க, புல்லறிவானதொரு வடியேன்றுனும புகழுடனே காலாங்கிச் சீஷனென்றேன். மெல்லவேயெந்தனையும் மாசீர்மிதுமேன்மையுடன் பட்சமது கொண்டார்தாமே. கருங

கொண்டாரே காலாங்கிபேருரைக்க கொப்பெனவே ரோமமென்றகாடிசித்து, சண்டமாருதம்போலக் கோபங்கொண்ட சகலருமேயென்பேரிலாசீர்மித்து, கண்டுமே யுபதேசஞ்செய்வதற்கு கருத்திலேமனதுவந்து யடியேனுக்கு, விண்டதொருஞானோபதேசமெல்லாம் விருப்பமுடன்போதித்தார் சித்தர்தாமே. கருச

சித்தானசித்துமுனி ரிஷிதானப்பா சிறப்புடனேயெந்தனுக்குயாமஞ்சொல்லி, முத்தானவாசிர்மம்பெருமைசொல்லிமூதுலகில் மகிமையெல்லாந்தானுரைத்து, எத்தலமுங்கண்டுவந்த சிஅபாலோகள்

யெழிலானவாசிர்மம்மகிமையெல்லாம், சுத்தமுடனுந்தமக்கு யாமு
ரைத்தோம் சூட்சாதிசூட்சமெல்லாமறிந்துகொள்ளே. க௫௫

போகர் கெம்புநதி கேட்டது.

கொள்ளவென்று சொல்லுகையிலடி யென்றுனும்கொப்பனவே
கெம்புநதிபெங்கேயென்றேன், விள்ளவேயெந்தனுக்குச்சொன்னாப்
பா விருப்பமுடன்வடகோடி கானகத்தில், அள்ளவே வயோத்திநகர்
மேற்பாகத்தில் அழகானகெம்புநதியென்றுரைத்தார், மெல்லவேகெம்பு
நதிக்காணவென்று மேன்மையுடன் குளிகைகொண்டு விடைபெற்
றேனே. க௫௬

பெற்றேனே சித்தரிடம்விடைகள் பெற்றுபோனகுளிகைத
னைப் பூண்டுகொண்டு சுற்றமுடன் அயோத்திநகர் தன்னைநோக்கிசூட்ச
முடன்மேற்பாகந்தன்னிற் சென்றேன், வுற்றதொரு குளிகைகொண்டு
மேற்பாகத்தில் ஓகோகோகாநாக்களிருக்கும்ஸ்தானம், வெற்றியுடன்
காலாங்கி தனைநினைந்து விருதுடனே வடியேனுமிரங்கினே னே க௫௭

இறங்கினேன் வயோத்திநகா மேற்பாகத்தில் யெழிலானகெம்
பாறுநடுமையத்தில் திறமுடையகெம்புகல் மண்டபந்தான் தெளிவா
னபதியென்றுருகைதானுண்டு, திறமானவெம்பென்றசித்தர் தாதானு
ம் நீலவர்ணன்முகப்போலே சித்தொன்றுண்டு, உறமானமண்டபத்தி
ல்தவசியாரும் வுற்பனமாய்த்தானிருக்கக்கண்டிட்டேனே. க௫௮

கண்டிட்டேன்குளிகையது பூண்டுகொண்டுகடிதானகெம்பாறுந
டுமையத்தில், தண்டுளமாலையணி கிருஷ்ணன்போலே தவமுடையசி
த்தொருவராங்கேயுண்டு மண்டலுகர் தானறியாதிவுதானும்மகத்தான
கெம்பானுமண்டபந்தான், அண்டமெல்லாம் தான்புகழும் நதிதான
ப்பாவப்பனேகெம்பாருபார்த்திட்டேனே க௫௯

பார்த்தேனேரிஷியாரையடியென்றுனும் பட்சமுடன்பக்கல்த
னில்யானுஞ்சொன்னேன். தீர்த்தமுடன்கொங்காநதிபானத்தோடுதிற
முடனேவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்தேன், சேர்ந்ததுமேயெந்தனையுங்
கொண்டணைத்து சிறுபாலாவெங்கு வந்தீரென்றுரைத்தார் ஏர்க்கவே
யென்தன்மேல்பட்சம்வைத்து யெழிலான வாசிர்மஞ்சொன்னார்பாரே.

சொன்னவுடம் அடியேனுங்கால்நடுங்கி சித்தமுடன்தலைகுனிந்
துசாஷ்டாங்கித்தேன், நன்னயமாய் காலங்கி நாதர்தம்மால் நாடிவந்
தேனுசிர்மந்தன்னையென்றே, வுன்னிதமாய்க் கெம்புநதிகாணவென்று

உகந்தவொருகுளிகை தனைக்கொண்டுவந்து பன்னவேயாசீர்மங்
கிட்டிவந்தேன் பட்சமுடனெந்தனக்கு வருள்செய்வீரே ௧௧௨

அருளென்றுசொல்லுகையில் வடியேன்மீது வன்புடனே கிரு
பையதுமிகப்புரிந்து,தெருள்கலையிற்றெள்ளமுதேதேனேமானேதெவி
ட்டாத கண்மணியே போகர்பாலா, இருளகற்றுஞ்செந்தேனேசிங்க
வெறே யெழிலான குணக்குன்றே யோகவானே, பொருளானஞா
னோபதேசங்கேட்கும் பொன்னவனேயுந்தனுக்குவருள்சொ வேனே.

சொல்வேனேஞானோபதேசந்தன்னை சூட்சாதிசூட்சமதையுனக்
குரைப்பேன், வல்லதொரு காலாங்கிநாதாபாலா வளமையெல்லாமுந்
தனுக்குயோதுவேன்யான், வெல்லவே ஞானோபதேசமெல்லாம்விரு
ப்பமுடனெனக்களிப்பேனென்றுசொல்லி, புல்லவேபூதலத்தின்மகி
மையெல்லாம் புகழ்ச்சியுடனெந்தனுக்கு ஓதுவாரே. ௧௧௩

கெம்புரிடியோகருக்கும் ஞானோபஞ்சொல்லி

கெம்புவிளைவுகாட்டியது.

ஓதுவார்கெம்பாருநதியுஞ்சொன்னார் ஒகோகோநாதக்கள்கண்ட
தில்லை, வாதுரைத்தயெந்தனுக்கு ரிஷிபார்காமும் வண்மையுள்ளஞா
னோபமுரைத்தாரப்பா, மாதுமனோன்மணியாளின்கிருபையாலேமகத்
தான மகிமைகளுஞ்சொன்னாரப்பா, சேதுபந்த மானதொருகடலி நே
ர்மைசெப்பினா ரெந்தனுக்குச்செப்பினாரே. ௧௧௪

செப்பினார் கெம்புதனை யெடுக்கவல்லோ சேதுபந்தம்வயோத்தி
க்குமேற்கேயப்பா, ஒப்பவேகெம்பாறு வடமுகத்தில் ஓங்கியதோர்
வோடைபொன்றுகுகைதானுண்டு, வெப்புடனேவடகோடி யாற்றை
யப்பா விண் ணுலகில் கண்டவர்களாருமில்லை, செப்பமுடன் யெந்த
னுக்கு வுளவுசொல்லி நேர்மையுடன் வோடைதனைகாண்பித்தாரே.

காண்பித்தார் வயோத்திக்கர்வோடைதன்னில் கனமான கெம்
பினது அருவிகண்டேன், ஆண்பானகெம்பினது அருமைதன்னைவப்
பனேநாதாக்கள்சொல்வாரோசொல், தூண்போலேகல்லதுதானயிரு
க்கும்பாருதடியானகெம்பினதுவோடைதன்னை, சாண்போலேபாறை
யதுமிகவிருக்கும் காண்பானசிறுகல்லுமெபாடியுமாமே. ௧௧௫

பொடியான கல்லதுதான்மணல்காண்ப்பா பொங்கமுடன் கழச்
சிக்காய்ப்போலிருக்கும். துடியானகெம்புதனை யெடுப்பாரப்பாதூண்
போன்றகெம்புதனை யெடுக்கமாட்டார், படியான ஓடைக்குள்

சித்தர்காவல்பாங்கான மேற்புரத்தேசெல்லலாகா, அடிபோன்ற கா ணுருவதிலேயுண்டு அற்புதமாமருவியென்ற வாழியாமே. கசுஎ

ஆழியாம் மேலருவில் தன்னிலப்பா வப்பனேசுழற்சிக்காய்யள வுபோனும், நாழியால்தான்கொண்டு கெம்பமுக்கும்நாயகனே பொ டிமணலாமருவிபாயும், நீழியுடன்கிழருவில் தூண்போல்கெம்பு நீடா னமலேபோலேயிருக்கும்பாரு, தாழினிடமிளேகின்ற கெம்புமார்க்கம் தகமையுடன் வெகுபேர்கள் காணூர்தாமே. கசுஅ

காணூரேகெம்பினுட வாட்டின்மார்க்கம் காசினியில் காலாங்கி கிருபையாலே, தோணுககருவிகாணுநிபெல்லாம் கோற்றமுடனெங் தனுக்குக் காண்பித்தார்பார், பூணுததுறைமுதலுங் காணுருந்தான் பொங்கமுடன் கெம்பினதுவருவிதானும், மாணமுறும் கெம்பினிட தீவுதன்னை மார்க்கமுடன்கண்டுவந்தேன் தேசமாமே. கசுகூ

போகர்சீனபதிக்குவந்து கெம்புவிலைகூறல்.

தேசமாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் சிறப்பானசீனபதி வுலகத்தார்க்கு, மோசமதுதெரியாத மாண்பரப்பா மூதுலகில் சீன பதியாரைப்போல, பாசமுடன்மெய்யென்று நம்புமாண்பர் பாருல இல்சீனபதியுலகமப்பா, நாசமுள்ளமற்றதோர் தேசமெல்லாம் நல மானகருமிகள் தானென்னலாமே. கஎ0

என்னவேசீனபதி யுலகத்தோர்கது யெழிலானகபடுகளுஞ்சூது தானும், பன்னவேபழிபாவம் தெரியாதப்பா பாருலகிலம்மாண்பர் போலேயுண்டோ, துன்னவேயாம்கண்ட மார்க்கந்தன்னை துப்புற வாய்சீனபதியுலகத்தாருகு, முன்னவேகாலாங்கி சொன்னப்போல முயற்சியுடன்தானுரைப்பேன் பதியுள்ளோர்க்கே. கஎக

பதியானசீனபதி மாண்பரேகேள் பாருலகில் கடலேழுஞ்சுத்தி வந்தேன், நிதியான நவகோடிதிரவியங்கள் நேர்மையுடன்தானிருக் கும் தவமுங்கண்டேன், துதியானசித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் சூழ்ந் திருக்குங்கெம்பினுட நதியுங்கண்டேன், மதியாததவசுமுனி சித்தா சிரமம் மார்க்கமுடன்கண்டுவந்தேன் மகிமைபாரே. கஎஉ

பாரேதான்கெம்பாறு நதியுங்கண்டேன் பாங்கான வோடை முதயருவிகண்டேன், நேரேதான் காகாறுயாழிகண்டேன் நேரான

கெம்புத்தான் பாறைகண்டேன், சாரேதான்மேலருவி வுள்ளருவி கண்டேன் சாங்கமுடகெம்பினுட மண்டபந்தான், நேரேதான் வடகோடி மேற்பாகத்தில் தீரமுள்ளசித்தர்கள்தான் காவலுண்டே. ௧௭௫

காவலாங்கானாடதியிலப்பா கார்த்திருப்பார் வெகுகோடிசித்தரங்கே, ஆவலுடன்கெம்பெடுக்கப் போகும்போது வப்பனே யவர்கருணை மிகவேவேண்டும், யேவலுடனவர்பணிக்கு முன்னேநின்று யெழிலானகெம்பதனை யெடுக்கலாகும், கோபமதுவாராமல்குருவின் முன்னே கொப்பெனவே யாசீர்மங்கொள்வீர்தாமே. ௧௭௬

கொள்ளவேயாசீர்மங் கொண்டபோது கொற்றவனே யுந்தமக்குத்தடமுஞ்சொல்வார், விள்ளவேநீதியிருக்குமிடமுஞ்சொல்லி விருப்பமுடன்கெம்பினுட நாடுஞ்சொல்லி, உள்ளதொருவுடல்பொருள்களாவியோடு உத்தமனே உந்தனுக்குத்தத்தமீய்ந்து, கள்ளமின்றி மனதுவாரநடக்கவென்று கடாட்சமுடனருள்வளஞ்சொல்வார்பாரே.

சொன்னதொரு விதிமுறைகளனைத்துங் கூறி சுத்தமுடன் ஞானோபதேசமோதி, கன்னயமாய் வையகத்தில்வாழ்கவென்று நாதாக்தக்கண்மணிபினருளைபெற்று, என்னாளுஞ் சித்தருக்கு முத்தனாக வெழிலாக யிருக்கவென்றுவாசீர்மித்து, பன்னவேபப்பிரம்ம சோதி தன்னை பகட்டுவார்யுந்தமக்குப் பண்பாய்த்தானே. ௧௭௭

போகர் யானைமலைகண்டது.

தானானயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தகைமையுள்ள்புலிப்பாணி மைந்தாசொல்வேன், தேனானதெனமதுரை வடமேற்க்கப்பா தெளிவானயானைமலை யென்றொன்றுண்டு, கோனானயென்னையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனாரெந்தனுக்குச் சொன்னமார்க்கம், பானானகுரு சொன்னமொழிப்படிக்கிப்பாலகனேகுளிகையதுகொண்டேன்பாரே

கொண்டேனே குளிகையுதயானுங்கொண்டு கூரானயானைமலைக்காண்பதற்கு, அண்டமுடனாகாயம் தன்பறந்து அழகானயானைமலைமீதிற்சென்றேன், கண்டேனேவுச்சிதனில் மண்டபந்தான் காலானகாலமதுமூன்றுயோகம், உண்டானசித்தரப்பா யங்கேயுண்டு வுத்தமனே கல்லடியாஞ்சித்தாரமே. ௧௭௮

கல்லானசித்தரப்பாயனேகமாண்பர்காசியினிலிருந்துவந்துமலைமேற்சென்றோம், வல்லானயானைமலையுச்சிதன்னில் வளமுடனேஆய

க்கால்மண்டபத்தில், கொல்லொனுஞ்சிஷர்களா மாயிரம்பேர் கூட்டமிட்டுவந்திருக்கக் கண்டேன்யானும், வெல்லவேபோகாது சித்தர் தம்மை வேகமுடன்தான் சபிப்பாறு றுதியாமே. ௧௭௯

உறுதியாமோனநிலை கொண்டசித்து மூதுலகில்பார்த்தவர்களாருமில்லை, மருமமாம்வதிதமுதல் மகிமைகோடி வண்மையுள்ள சித்தர்களுமங்கேயுண்டு, நறுமணங்கள் கொண்டதொருசித்துதம்மை நவிலவேமுடியாது மலைமேலப்பா, குறுமுனியாமகஸ்த்தியர்க்கு நேரான கொற்றவர்களங்கிருக்கக் கண்டேன்தானே. ௧௮௦

தும்புருமகாரிஷியாசீர்மம்.

தானான ஆயக்கால்மண்டபத்தில் தகைமையுள்ளகல்லடியாஞ் சித்தரப்பா, கோணமண்டபத்தில் சமாதியுண்டு கோமானும் தும்புரிஷிபார்தாமும், பானபளிங்குமா மண்டபந்தான் பாங்கானமலைமீதில் லிருக்கும்பாரு, தேனரிடிமுனிவர் சித்தர்தாமும் தேற்றமுடன்கொலுக்கூடம் காப்பார்தாமே. ௧௮௧

கொலுவனமண்டபத்தில்டியேன்றானும்கொப்பெனவேகுளிகைகொண்டுயிறங்கியல்லோ, வலுவானகல்லடியான் சித்தர்முன்னே வளப்பமுடன்குளிகைவிட்டு யிறங்கிநின்றேன், மெதுவானவார்த்தையது மிகவும்பேச மேன்மையுட னென்மனதி லெண்ணங்கொண்டு, அலுவானசமாதிபக்கல், நின்றேன்யானும் அங்கெனவே கண்டாரே முனிவர்தாமே, ௧௮௨

முனியானசித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும் மூர்க்கமுட னென்மீதிற் சினமுங்கொண்டு, தொனியானவார்த்தையதுசேலாகி தோற்றமுடனெந்தனையுஞ் சபிக்கவென்று, பனிபோன்றமலைமீதில் லிருந்துமல்லோ பாங்குடனேபுறப்பட்ட ராயிரம்பேர், கனிவுடனேயவர்களையான் கண்டபோது கால்விழுந்துசாஷ்டாங்கஞ் செய்திட்டேனே.

இட்டேனேசித்தர்முனிரிஷிகளுக்கு பெழிலுடனேயடிவணங்கி தெண்டனிட்டேன், கிட்டிநின்றயெதன்மேல் கிருபைவைத்துகீர்த்தியுடன்யாரப்பா வென்றுகேட்க, திட்டமுடன்காலாங்கிநாதர்தம்மை திறமுடனே மனந்தனிலே நினைந்துகொண்டு, வட்டமுடன் குளிகைகொண்டசிஷன் யானும்வாகுடனே மலைதேடிவந்தேன்பாரே

பார்த்தேனேயானை மலைக்காணவென்று பாங்கானகுளிகைகொண்டுயிறங்கினேனென்பான், தீர்த்தமுடன்காசிபதி சென்றுயானும் திகமானகாசிலிங்க தீர்த்தங்கொண்டு, ஆசையுடன் பூசைநைவேத்தியங்கள் வன்புடனே பதாம்புபத்தை யார்ச்சிப்பேன்யான், சேர்த்துமேகாங்குவித்து வுரைத்தபோது சிறப்பானரிஷியாருமகிழ்ந்திட்டாரே

மகிழ்ந்திட்டசித்தனென்னை யாசீர்மிக்கமகிழ்ச்சியுடனவர் பாதமஞ்சலித்தேன்; நெகிழ்ந்திட்டரிடியாரும் யென்னைப்பார்த்து நேர்மையுடன்மலைமீதில் வரலாமோசொல், தவிழ்ந்திடிடசிறுபாலா யென்னையிப்போ தன்மையுடன் தெரிசிப்பேனென்றுரைத்து, மகிழ்ந்திடவே ஞானோபதேசஞ்சொல்லி சட்டமுடன் மலைவளத்தைச் சொன்னார்பாரே. ௧௮௬

பாரப்பாகலைங்கி நாதர்பாலா பட்சமுடன்மலைவளத்தையானுரைப்பேன், கூரப்பாவென்னைப்போல செல்லப்போரார் வப்பனேயாவுனக்கு வுறுதிசொல்வேன், சீரப்பாயெந்தனது போகநாதாசிறப்புடனே யானைமலைமகிமைகேளும், நேரப்பாமலைதனிலே வதீதமெத்தநேர்மையுடன்யாம்கண்டவரை சொல்வேனே, ௧௮௭

தும்புரிஷிபோகருக்கு யானைமகிமைகூறல்.

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை துரைராஜ சுந்தரனேசொல்வேன்கேளும், வெல்லவேயானைமலை யடிவாரத்தில்மோன்மையுடன் சுனையொன்று ருகைதானுண்டு, புல்லவேசுனையருகில் போகும்போதுபுகழான கல்லடியாஞ்சித்தரப்பா, மல்லர்கள் போல்நூறுபேர்கொலுவிருப்பார் மகத்தானசுனையருகே காவலுண்டே ௧௮௮

உண்டானகாவலுக்குள்ளதிசயங்கள் வுத்தமனேசொல்லவென்றால்முடியாதப்பா, திண்டானகார்த்தவ ரூயனப்பா திகழானசுனையினது படிகளத்தில், சண்டமென்றவாயுதப் பாணியோடு சக்கரமும் வளைதடியுங் கைபிடித்து, துண்டரிகமானதொரு வீரியன்றான் துப்புரவாய்க்காவலது யிருப்பான்தானே ௧௮௯

காணவேகுளிகைகொண்டுசெல்லும்போது கண்மணியேயுன்னையவர் வழிமறிப்பார், பூணவேகார்த்தவனார் வீரியன்றான் புகழானவாயுதபாணியாக, வேணவேயுத்தமது செய்யவென்று விருப்பமுடன் வருவானைக்கண்டபோது ஆணவங்களதிகரித்துயுன்னைகொல்லவப்பனே வருவாரேயுண்மைதானே. ௧௯0

தும்புரிஷி போகருக்கு தந்திரமுறைத்தல்.

உண்மையாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வுத்தமனே குகைக்குள்
ளேசெல்வதற்கு, நன்மையுடன்பிரணவமாஞ் சக்கரந்தான் நலமுடனேயான்
கொடுத்தேன்புத்தனுக்கு, கண்மையாஞ்சக்கரத்தைக்கைபிடித்து கவனமென்ற
குளிகைகொண்டு, செல்வாயானுல்வண்மையுடன்புத்தனுக்குவசியமாவார் வள
முடனேநாதாந்தசித்துதாமே. ௧௯௧

சித்தானசித்துமுனி தன்னைக்கண்டுசிறப்புடனே குகைதனிலே சென்
றேன்யானும, சுத்தமுடன்கார்த்தவரு ரெந்தனைத்தான் சூாருடனெனைவ
வதைக்கத் துணிந்தார்பாரு, பத்தியுடனவர்பககல் யன்றுகொண்டுபட்சமுடன்
பிரணவமாஞ்சக்கரத்தை, வெத்திபெற வுச்சாடம செய்தபோது வீரபத்திரன்
கைவசமு மானுர்தாமே. ௧௯௨

போகர்பத்மாசூரனைக்கண்டது.

ஆனரே ரிடியாருமெந்தனுக்கு வன்புடனேகைவசமு மானார் தாமும்
போனேனேகுகைகடந்து சென்றேன்யானும்பொங்கமுடன் வீரபத்திரன்
றனைக்கடந்தேன், வானேர்கள்தான்புகழுமபாதமாசூரன் வகையுள்ளகுகை
தனையேகண்டேன்யானும், ஞானேபதேசமது கூறிக்கொண்டு சுயம்படவேச
மாதி தனிலிருந்திட்டாரே. ௧௯௩

இருந்தாரே பத்சூரனையுங்கண்டேன்யெழிலான சூரனவர்பச்சல் தன்
னில் பொருந்தவேதாருசாரிஷிகள்தானும் பொங்கமுடன் சொலுவிருந்தார்
குகைதானுள்ளே, திருந்தமுடன்குளிகையது கொண்டுயானும் தீரமுடன்சூர
னது பக்கல்சென்றேன், குாந்தமலேசோலையது குகைதானுள்ளே சூருபத்மா
சூரனையுங் கண்டேன்தாமே. ௧௯௪

தாமானசூரனையுங் கண்டபோது தகமையுடனெந்தனையு மாமென்றே
தான், கோமான்போல் வீற்றிருக்குஞ்சூரன்றனும் கோலமுடனெந்தனையுமுரு
ட்டிப்பார்த்து, நேமமுடன் சிறுபாலாயாரென்றேதான் நேர்மையுடனிவ்விடத்
தில், வந்ததென்ன பூயானேயென்றுசொல்லி யென்னைகேழ்க்க பொங்கமுட
னடியேனுங்கூறினேனே. ௧௯௫

கூறினேன்காலாங்கி நாதரையாசொற்றவனும்நற்சீஷனென் றுரைத்தேன்
மாறிடவேசூரனவன் மகிழ்ந்துமல்லோமகிமையெல்லாந தானுரைத்தாரெந்த
னுக்கு, கோறிவந்தவினையங்களைககூட லாச்சே குவலயத்திலதிசயங்கள் தாமுரை
த்தார், வேறிடமாம்மலை குகைகள்யாவுஞ்சொல்லிவிருப்பமுட னெந்தனுக்கு
விடைதந்தாரே. ௧௯௬

தந்தாரேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளுதகமையுள்ள புலிப்பாணிமைந்தா சொல்வேன், அந்தமுள்ளவகஸ்தியர்க்குவுகந்தசீஷன் அறிவுள்ளகண்மணியாம் தேறைதானும், சொந்தமுடன்வெகுகாலம் அகஸ்தியர்தானும்தோற்றமுடனற் சீஷனென்றுசொல்லி, விந்தையுள்ளவசதியங்கள் வையகத்தில் விருப்பமுடன் கண்டவரை சொன்னூர்பாரே. ககூஎ

பாரேதான்கண்டவரை மார்க்கமெல்லாம்பாங்குடனே தாமுரைத்தார் தேறையர்க்கு, நேரேதான்சங்கத்தார் கூட்டமப்பாநேரானசித்தர் முனிரிஷி வர்க்கத்தில் சீரேதான்சமால்தனிமுனியார் சீஷன்சிறப்பானதிரணுக்கியமுனி வருக்கு, நீரேதான்மூளைதனில் தலைநோக்காடு நேர்மையுடன்வந்துமல்லோ வருத்தலாச்சே. ககூஅ

வருத்தமுடன்மூளைதனில் பத்திநின்றவாகர்ன தலைநோக்கையென்ன சொல்வோம், பொருத்தமுடன் நோய்களிலே வருந்தியல்லோபொலிவான துன்பமதுமேலதாகி, திருத்தமுடன்நொயதனைத் தீர்ப்பதற்கு திறமான வகஸ் தியரை அழைக்கச்சொல்ல, அருத்தமதுதானறிந்ததாகும்பயோனி அறிந்தாரே ஞான மென்றதிருஷ்டியாலே. ககூகூ

சங்கப்புலவருககு அகஸ்தியர் பண்டிதஞ்செய்தது.

ஆமேதான்வகஸ்தியரு முன்னேசெல்லவன் பானதேறையர்பின்னேசெ ல்ல, தாமேதான் அகஸ்தியனூர் வுத்தாரந்தான் தகமையுள்ள மருந்துவகைஆயு தங்கள், போமேதான்தேறைய முனிவர்தாமும் பொங்கமுடன் அடப்பமது கொண்டுயேந்தி, நாமேதான்சொன்னபடியகஸ்தியனூர் பின்வன்பாகவழி நடந் தார்தேறையாமே. உ00

தேறையென்றமுனியான சித்தர்தாமும் தெளிமையுடன வகஸ்தியனூர் வுடன்சென்றேபின், பாரையென்றமலைமீதில் தானிருக்கும்பான்மையுள்ள சங் கத்தர் கூட்டந்தன்னில், ஆறையாஞ்சமுகமதுமுன்னேநின்று வகஸ்தியரும் சீஷனுடன்பேரயிருக்க, கூறையென்ற சங்கத்துபுலவரெல்லாம் சூட்சமுடன கஸ்தியர்க்குவுரைத்திட்டாரே. உ0க

இட்டாரேசங்கத்துப்புலவ ரெல்லாம்யெழிலான திரணுக்கியமுனிவர் நோயை, சட்டமுடன்தசவருடகாலமையா தலைவலியும் சன்னி முதலதிகமு ண்டு, தொட்டதொருபண்டி தங்கள்மெத்தவுண்டு துரைராஜசுந்தரார்க்கு லக் கோயில்லை, திட்டமுடன்தங்களது பண்டிதங்கள் திறமுடனேசெய்வதற்கு வதிர்திட்டாரே. உ0உ

அகஸ்தியர் ஞானதிருஷ்டியினால் சிரசில் தேரையிருக்குமென்று கூறல்.

வருந்தவேயகஸ்தியர் முனிவர்தாமும் வல்லமையால் பண்டிதங்கள் மிக வுரைப்பார், பொருந்தியே தேரையது மூளைதன்னை பொலிவான நாசிவழி தன்னிற்சென்று, வருந்தியே மூளைதன்னைப் பற்றியல்லோ வாகுடனே தேரையதுபொருந்தியிருக்க, மருந்தீயசிவன்றல்லோ மனதிலுன்னி மகத்தான வசுத்தியரும் கவனித்தாரே. ௨௦௩

கவனிக்கும் வேளையிலே கத்திகொண்டுகருத்துடனே மூளைதனைக்கீறிப் பார்க்க, மவுனமென்றமூளைதனில் தேரைதானும்மார்க்கமுடன் கவ்வியல்லோ கொண்டுநிற்க, புவனமென்றதறடாவில் பெடுக்கப் போனார்புகழானதேரையர் முனிவர்தானும், கவனமென்ற பாணியினால் எடுக்கத்தந்திரம் சாற்றினாற் தேரையர் சாற்றினாரே. ௨௦௪

அகத்தியர்க்குத்தேரையர் தந்திரஞ் சொன்னதினால் தேரையனென்றுபேர்பெற்றது.

சாற்றவே மண்பாண்டம் தன்னில்தானும் தண்மையுள்ளசலமதனை நிறையவிட்டு, ஆற்றலுடன் தேரைமுன்னெதிரேகாட்ட அங்ஙனவே மூளை விட்டுகுதிக்கலாச்சே, நாற்றிசையும் மேவுபுகழ் அகஸ்தியனார்தாமும் நல்லறிவு கண்டுமல்லோ மனதுவந்து, போற்றியே யென்சீஷா பொன்னரங்கா பொலிவான தெள்ளமுர்த தங்கமாமே. ௨௦௫

சிங்கமாம்சித்தர்முனிமெச்சும்பாலா சிவயோகாவருள் பாலாதேகாமோகா துங்கமேமெய்ப்பொருளே ஞானதீபாசுடர்மணியே கதிரொளியேகுட்சபாதர், தங்கமே சடாட்சரத்தின் மோனவானே தயாபரமேதயாநிதியே சாருந்தீபா, புங்கிசித்தியெட்டுரிய போகவானே புகழான மகமேரேயென்றார்தாமே, ௨௦௬

என்றுரேவகஸ்தியரும் மெச்சியல்லோ யெழிலானதேரைமுனிவ நக்கு நன்றான பொருளெல்லாம் மிகவுரைத்து நலம்பெறவேஞானோபதேசஞ் செய்தாரங்கே, குன்றானமலைதனிலே யிருக்குமூலி குவலயத்திலிலந்தவரையெழுப்பு மூலி, வென்றிடவே மூலிதனைத்தேரையருக்கு விருப்பமுடன் ஞானோபதேசஞ் செய்தார்பாரே. ௨௦௭

பாரேதான்பொன்மூலி யுளவுஞ்சொல்லி பகங்கானபொன்விளையும் நாடுஞ்சொல்லி, நேரேதான்கருவிகாணுதி யெல்லாம் நேர்மையுடன் தேரைய ன்முனிவர்தானு, சீரேதான் கற்றறிந்துக் கொண்ட பின்பு சிறப்புடனே யிரு

மாப்புயதிசுமாகி, வேரேதான் அகஸ்தியரை விட்டு நீங்கி விருப்பமுடன் மலைவனத்தைச் சென்றார்தானே. ௨0௮

தேரையர் வாரணவாசிமலையிற்சென்றது.

தானனவாரணமாம் மலையைக்கண்டு தன்மையுடன் தேரையமுனிவர் தாமும், கோனனவகத்தியரைவிட்டுநீங்கி குருமொழியைத் தான்கடந்தசித்து தாமும், தேனனவித்தையெல்லாமறிந்து கொண்டு, தேற்சமுடன் லோகமெல்லாஞ்சித்து செய்ய, மானனகாசி யென்றமலைவாரத்தில் மார்க்கமுடன் தான் சென்றார் முனிவர்தாமே. ௨0௯

தேரையர் சிஷருக்குபதேசித்தல்.

முனியானதேரைய சித்துகாமும் மூர்க்கமுடன் தனக்கிசைந்த சிஷர் தம்மை, தனியாக ஞானோபதேசஞ்செய்து நல்லோ தகமையுடன் மூலியெல்லாங், காண்பித்தாராய், கனியான தேரையமுனிவர்தாமும் நலமானபொன்விளையும் மூலியெல்லாம், பனியானமலைமேலே பூசியேதான் பழுக்கவேதுநத்தி கொண்டு வூகினரே. ௨௧0

ஊதமேவமலையெல்லாம் தங்கமாச்சு வத்தமனே வதிலிருந்தகவசி மார்கள் மாதவங்கள் செய்கின்ற ரிஷிகள்தாமும் மகத்தானவடவாக்கினியனல்கொள்ளாமல், தாபவங்கள்சிதவாகிரிஷிபார்தாமும் கைலசகிரிமலைதானும்விடங்கொள்ளாமல், பாதவத்தில் சிதக்கதொரு வசத்திபர்முன்னே பொங்கமுடன்முறையமுதுசெய்திட்டாரே. ௨௧௧

முறையானசித்துமுனி ரிஷிகள்தாமும் மூர்க்கமுட னேடிவந்து அகஸ்தியனார்முன்னே, சிறைமீண்டசித்தரும் தேரைதானும் தேற்ற முடன்மலையடிவாரந்தன்னில், நிறைபானதீமூட்டி தாக்திகொண்டு திறமுடனே மலைதனையேதீயால்தாக்க, குறைபான் சித்தாமுனிரிஷிகள் தாமும் குடியிருக்கயெங்களுக்கு யிடமில்லைதாமே. ௨௧௨

தாமானதேரைமுனி சித்துதம்மால் தரணியெல்லாம்சித்து மயமாகிப் போகும், சாமானமலைகளெல்லாந்தங்கமானால்தாரணியிலொருவருக்கோர்மதிப் போருண்டோ, மோமான்கள் குருவேது சிஷரேது குவலயத்திலொருவருந் தான்யில்லைகண்டீர், சாமானவாகவல்லோ கூறிவிட்டோம்சாதாந்த சித்தொளி வைக்காப்பீர்தாமே. ௨௧௩

காக்கவென்றுசொல்லியல்லோ காந்துவித்துகைலாசவகத்திபற் குயிதவு கூறி, ஆக்குவது அழிப்பது நம்மாலாகும் [illegible]

னோக்கமது கொண்டுமல்லோ அகஸ்த்தியர்தாமும் கொடிக்குள்ளேசினமதுவு மதிகமாகி. தூக்கியேதேரையசித்துதம்மை துப்புறவாய்க்கிழித்தெறிந்துபோட் டிட்டாரே. ௨௧௪

போட்டாரேயகஸ்தியனூர்சித்துதம்மைபொங்கமுடன்தம்பதிக்குப்போனு ரப்பா, நீட்டமுடன்அகஸ்தியரும்போனபின்பு நேரானதேரையசீஷரங்கே கூட்டமுடன்வந்திருந்துமூலிதன்னால்சொப்பெனவேயெழுப்பிவிட்டார்சித்து தம்மை, வாட்டமுடன்மறுபடியுஞ்சித்துதாமும் வளமையுடன் முன்போலவூ தினூரே. ௨௧௫

ஊதினூர்தேரையமுனிவர்தாமும் ஓகோகோகாதாக்கன் பின்னுமல்லோ, சாதிகெட்டபையலவன்பின்னும்வந்துசட்டமுடன் திருத்திகொண்டுவூதுகிறார் பார், பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரான்போல் பட்சமுடன்தாமுரைப்பார் அகஸ் தியாதாமும் நீதிமுறையில்லையோதான் சித்தருக்குநிவ்நேரந்தானதிகம் வுரைத் தார்பாரே. ௨௧௬

அகஸ்தியர்தேரையரை சமாதானப்படுத்தல்.

பாரேதான்சித்தர்களுமுறைக்கும்போதுபான்மையுடனகத்தியனூர்சித்து தாமும், சீரேதான்தேரையமுனிவர்தம்மை சிறப்புடனே செய்வதற்குநீதியுண் டோ, நேரேதான்முக்காவில்கண்டுமேதான் நேர்மையுடன் தனலதனைநிறு த்தவென்று, கூரேதான் விண்ணப்பம்மொழியனந்தம் குறிப்புடனே கேட்டா ரேமுனிவர்தாமே. ௨௧௭

முனியானவகஸ்தியனூர் முனிவர்தாமும் முறையோடுங்குறையோடும் கேட்டசீஷன், தனியானதேரையசித்துதாமும தகமையுடன் சமாதிக்குப் போகுமார்க்கம், பணிபானசற்மதாமலையின்மீது பான்மையுடன்தேறையமுனி வர்தானும், ஈனியானசமாதிக்த யேகவென்றுசாட்டமுடன்தேறையர்வெளிப் பட்டாரே. ௨௧௮

பட்டாரேதேறையமுனிவர்தானும் பாருலகில் சமுசாரவாழ்க்கையற்று, விட்டகுறையிருந்ததொரு நேர்மையாலே விருப்பமுடன் வுலகத்தில்வாசை விட்டு, சட்டமுடன்சீஷர்களைத்தாமழைத்து சதாகாலம் வுலுததனிலிருந்து மென்ன, திட்டமுடன்குருவணக்கங்கொண்டுமென்ன் திறனானவுபலேத-மா ன்றுங்காணே. ௨௧௯

காணேனேவுபதேசம்வொன்றுமில்லைகாசினியிலிருந்தாலும் பலனும்மில் லை, பூணேவேவனாகோடி மகிமைவித்தை புகழாகக்கற்றாலுமொன்றுமில்லை,

வேணபடியிதிகாசப்புராணவேதம்வெட்கமுடனுயுறவேந்தானும், தோணவே கண்டாலுமொன்றுமில்லைதுபுறவாய் சமாதிக்குப்போகநன்றே. ௨௨௰

நன்றானசமாதிக்குப் போறேனப்பா நலமுடனே நீங்களெல்லாமனது வந்து, குன்றானநறமதாமலையைநாடிகொற்றவரேவருகவென்று விடையுந்தந் தார், வென்றிடவே தேறையசித்துதாமும் வீரமுடன்நறமதாமலையைத்தேடி, சென்றுரேமலையடிவாரந்தன்னில் சிறப்புடனேதானமர்ந்தார் முனிவர்தாமே,

முனியானசித்துரிஷிசொரூபர்தாமும் மூதுலகினுசையது விட்டகன்று, பனிபோன்றநாடுவனஞ் சென்றேயேகி பாங்கானமலைவளத்தையடுத்தசித்து, சனிபிடித்தகதையைப் போல்சொரூபர்தாமும் சாங்கமுடன்மனதுமிகத்தான் தளர்ந்து, நளியானசமாதிக்குச் செல்லவென்று நாட்டமுடன்சித்தாவர் நின் றிட்டாரே. ௨௨௨

நின்றுரேசித்துமுனிசொரூபர்தானும் நிலையானசமாதியதுகுழிதான்வெ ட்டி, தென்றலுடன்வாயுவதுவட்சொல்லாமல் திறமானகல்தரையுந்தானமை த்து, சன்னமதால்ஒருபக்கந்துவாரமிட்டு சட்டமுடன்சமாதிக்குயிடமுந்தேடி, பன்னவேரிஷிபாருமுன்னேநின்று பாருலகில்சீஷநக்குமதிசொல்வாரே. ௨௨௩

மதியானசீஷவர்க்கமெந்தன்பாலாமகத்தானலோகமதுவதிசயங்கள், பதி யானபாருலகில்சொல்லொண்ணாது பட்சமுடன்தேறையமுனிவர்தாமும், விதி யானவிதிப்படியேசீஷநக்கு விருப்பமுடன்தாமுரைப்பர்சித்தர்தாமும், துதி யுடனேசீஷர்களும்வஞ்சலித்து தோற்றமுடன்யெதிருகநின்றார்பாரே, ௨௨௪

பாரேதான்சீஷவர்க்கம்நிற்கும்போது பாலகனேயேன் தோழாபாக்கிய வானே, நேரேதான்கல்லறைகுளிறங்குவேன்யான் நேரான கற்பாறைமேலே மூடி, நீரேதான்சமாதியதுபூண்டபோது சிறப்புடனேபால்பழமுந்தருகவென் று, நீரேதான்மண்டலங்கடந்தபின்புநீட்சியுடனவ்வழியைமூடிப்போடே.

தேறையரிடம் அசரீரிவாக்கு பிறந்தது.

போடவேகற்பாறைமூடிப்பின்புபொங்கமுடன்சமாதியுடன் நிற்கவேண் டும், நீடவேநான்வருதங்காலந்தன்னில் நிலையானபாறைதனிலெழுந்துதோன் றும், கூடவேவாண்டுவேது பத்துக்குள்ளே கொப்பனவேயான் வருகுங்காலம்

தன்னில், சாடவேசற்மதாமலேதானப்பா சட்டமுடன் தங்கநிறமாகும்பாரே.

தங்கமாமதிலிருக்குஞ்சித்தரெல்லாம் சட்டமுடன்மலையை விட்டுக்கீழி றங்கி, அங்கமுடனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து வன்புடனேசமாதியிடம்வந்துநிற் பார், புங்கசித்தியெட்டுமதுபூண்டுகொண்டு புகழானயோகமென்றஞானங்கொ ண்டு, சங்கமென்றஞானோபதேசத்தோடும் சார்புடனேசமாதியிடம்நிற்பார் பாரே. உ௨எ

பார்க்கவென்றாலின்னம்வெகுவதிசயங்கள் பாருலகில்தானடக்கும்மகிமை சொல்வேன், தீர்க்கமுடன்வடகோடியாருதானும் திகழுடனேதென்றிசையி ருந்துமல்லோ, மூர்க்கமுடன்வடகோடிகானகத்தில் முத்தமுடன் கான்பாயு மென்றுசொன்னார், எர்க்கவேகாறுநதிகளெல்லாம்யெழிலுடனேயிப்படியே நடக்குந்தானே. உ௨அ

தானானசித்துமுனிரிஷிகளெல்லாம்தண்மையுடன்சமாதியுடபக்கல்வந்து, கோனானயெனதையர் அகஸ்திபர்தம்மை கொற்றவனார்குருபதத்தைதாம் நினை ந்து, தேனானசித்தர்முனிவருவதற்கோ தேசமெல்லாங்கண்டு மனங்களிப்ப தெப்போ, பானனசமாதியதுபாரைதானும்பாருலகில்வெடிப்பதெப்போவென் றிட்டாரே. உ௨௯

இட்டதொருகாலமதுசென்றபின் புயெழிலானசித்துவரும்நாளுமாச்சு,ச ட்டமுடன்மலைகளெல்லாந்தங்கமாச்சு சார்பானபாறைமேல்எழுத்துண் டாச்சு, குஷ்டமுடன்நோயுள்ளபிணியோரெல்லாங் குறைநோயுந்தீர்ந்துமல் லோகுசலமானார், திட்டமுடன்சீஷவர்க்கமானோரெல்லாஞ் சிறப்புடனேசமா தியிடம்யிருந்தார்பாரே. உ௩0

தேறையர் சமாதிவிட்டு வந்தது.

இருந்தாரேதசமாண்டுபத்துமாச்சு யொழிலானசித்து வருங்காலமாச்சு பொருந்தவேசமாதியது வெடித்துமல்லோபொங்கமுடன் தேறையசித்துதாமு ம், அருந்தவமுந்தான்தீர்ந்துவவனிமேலேலன்புடனேவெளியானார்சித்தர்தாமு ம், வருந்தியேசீஷரென்ற மாண்பரெல்லாம் வண்மையுடனவர்பாதம்தொழுதி ட்டாரோ. உ௩க

தொழுதாரே தேறைய சித்துதம்மை தொல்லுலகை விட்டதொரு மாண்பரெல்லாம், பழுதுபடத்திரு மேனிக்காயந்தன்னை பண்புடனே தான்களித்துவஞ்சலித்து, அழுதுமேயவர்பாதம் பின்வணங்கி ஐயனே

நாதாந்தசித்தரூபே, வழுவாதுபொய்யுரையாக் காவலோனே வணங்கியே நகஸ்கரித்துப்பணிந்திட்டாரே. ௨௯௨

பணிந்திட்டாமாண்பரெல்லாம்முகமலர்ந்து பரமவொளிநாதாந்தசித்தரூபே, கணித்திட்டவசரீரிவாக்குபோலே கர்த்தனேயற்புதங்கள்முடிந்ததாச்சு, துணிந்திடவேவாக்கதுவும்பொய்யென்றில்லைதப்புறவாய்வையகத்தில்மெய்யேயாச்சு, தணிந்திடவேசிஷவர்க்கம் மனதுவந்து சட்டமுடனுநீர்மஞ்செய்வீர்தாமே. ௨௯௩

தேரையா மறுபடியுஞ் சமாசிக்குப்போய்

இருபதாண்டுபோனால் வருவேனென்று சிஷர்களுக்குவுரைப்பதும்

சொற்பனங்கூறுவதும்.

தாமானபின்னமொருமார்க்கங்கேளும் தகமையுள்ள சிஷவர்க்கமானபாரே, கோமானமெனதையர் அகஸ்தியனார்தம்மை கொற்றவனார்தம்மைவிட்டு யான்பிரிந்து, சாமானமுள்ளதொருஞானோபதேசம் சட்டமுடன்யானறிந்து பிரிந்துவிட்டேன், நாமானமாகவல்லோசமாதிகொண்டு நாயகனேபத்தாண்டு யிருந்திட்டேனே. ௨௯௪

இருந்தேனே பின்னும்வந்துயானுங்கண்டேன் யெழிலான சிஷவர்க்கமென்னசொல்வேன் பொருந்தவேசொற்பனமும் யானுங்கண்டேன் பொங்கமுடன்மறுபடியுஞ்சமாதிக்கேக, வருந்தியேபராபரத்தின்செயலினாலே, வண்மையுள்ளசொற்பனமும் மெய்யோயானும்திருந்தியேயான்கண்ட சொற்பனத்தில் திறமாகநடப்பதுவும்வுண்மையாமே. ௨௯௫

உண்மையாம்சொற்பனமும்கண்டேனப்பா ஒகோகோநாதாக்களுந்தசிஷர், வண்மையாம்சமாதிக்குப்போனாப்போலும் வடப்புடனேயிருபதுவாண்டிரும்பவென்றும், கண்மையாம்மனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலோ கண்டேனே சொற்பனங்களுண்மையாக, திண்மையாஞ்சமாதிக்குப்போனாற்போலும் திறமானவதிசயங்கள் பார்த்திட்டேனே. ௨௯௬

பார்த்தேனேசமாதிக்குச்செல்லும்போது பாங்கானவெகுகாலஞ்சென்றசித்து, சேர்த்தியுடன்பூமிதனிற்சமாதியூண சேர்மையுடன் சிஷர்களுமொன்றாய்க்கூட்டி, பூர்த்தியுடன் குவிதோண்டபோனபோதுபுகழானசித்தொருவகருந்தாப்போலும், பார்த்திடவேபிரகாசமானஜோதி மகத்தானசித்தொருவர்கண்டேன்தானே. ௨௯௭

தானானசொற்பனங்கள் கண்டேனப்பா தண்மையுள்ள சிஷர்களே யென்னசொல்வேன, கோனானயெனதையர் அகஸ்தியர்போல் கொ

ற்றவனுர்சித்தொருவர் கண்டெனங்கே, சேனமதோன் பணியாள் கடாட்சத்தாலே, தெளிவுடனே கண்விழித்துப் பார்க்கும்போது மானன சொற்பனத்தில் கண்டாப்போல மன்னவனே கண்விழிக்கி லொன்றுங்காணே. ௨௩௮

காணேனே சொற்பனத்தில் சித்துதாமும் கைலாசநாதருட சோதிப்போதான், ஆணவேயினவதுதான் கினவுமாச்சோ பொங்கு முன் சொற்பனமும் மெய்யோபொய்யோ, தோணவேயெந்தனுக்கு ஒன்றுங்காணே துரைராஜசுந்தரனே மகிமையேதோ, மாணவேமறு படியுஞ்சித்துதாமும் மகத்தானசமாதிக்கு யேகினரே. ௨௩௯

தேரையர் சமாதிக்குயேகுதல்.

ஏகினர் ஷேவர்க்க மனேகம்பேர்கள் பெருதிலான கூட்டமுடன் யேகியல்லோ, சாகமுடன்நற்மதாமலைக்குமேற்கே சட்டமுடன்சமா திக்குச்சென்றமல்லோ, வேகமுடன்சமாதிபது தோன்றும்போது மேன்மையுள்ள சிததொருவாங்கிருந்தார், போகமுடன் சித்தொரு வர் தன்னைக்கண்டார் யொளிபானபிரகாசந் தோன்றலாச்சே. ௨௪௦

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணியின்னங்கேளுவப்பனேதேரையர் சென்ற போது, மூச்சடங்கி வெகுகாலஞ்சென்றசித்து மூதலைக்கடந்த தொருசித்துமாச்சு, மாச்சலுடன் பூமிதனிலோராள்மட்டம் மண்ணை தன்னைவாரியல்லோ கண்டபோது, பாச்சலுடன்பூமிதனில் நிலங்களெ ல்லாம் பாதாளநீர்மட்டும் வுருகலாச்சே ௨௪௧

உருகவேநீர்மட்டம்நிலங்களெல்லா வூடுருகத்தான் பாய்ந்துவே ர்கள்போல, பெருகவேசடைமுடியுந் தம்பிரான்போல்போரானசமா திதனி லிருந்தார்தாமும், வருகலுடன்கண்மூடி சித்துதாமும் வண் மையுடன் சமாதிதனி லிருக்கக்கண்டார், சருகலுடன் ரிஷியாரும் பூமிதன்னில் சட்டமுடன் தானிருக்கக் கண்டார்பாரே. ௨௪௨

பாரேதான்தேரைய முனிவர்தாமும் பண்மையுடன் சமாதி தனிலிருந்துகொண்டு, நீரமுடன்தேரையமுனிவர்தம்மை திறமுட னேயாரென்றுகேட்கும்போது, சேரேதான் சித்துமுனிரிஷியைப் பார்த்து சிறப்புடனே தமூரைப்பார் முனிவர்தாமும், நேரேதான் அகஸ்தியனர்சிஷனென்ருர் நேர்மையுடன் தேரையமுனிவர்தானே.

தானனமேரைய முனிவர்தாலும் தகமையுடன் ரிஷியார்க்குவி டையுஞ்சொன்னர், கோனனகும்பமுனி கடாட்சத்தாலே குவலயத

தில் வெகுகோடி மகிமை தன்னை, தேனான மனோன்மணியா ளருளினாலே தேசமதி லதிதமிககண்டேன் யானும், மோனமுளதேரையமுனிவர்தானும் மோதவேயடிபணிந்து துதித்திட்டாரே. ௨௪௪

துதித்தாரேதேரையர் முனிவர்தானும் தப்புறவாய் யடிவணங்கிதெண்டனிட்டு, கதிப்புடனேகாயகற்பங்கொண்டுயானுங் காசினியில்வெகுகோடி காலந்தானும், மதிப்புடனேசமாதிமுகஞ் சென்றுயானும் மகாதேவர் தசவருஷம் யிருந்தேன்யானும், விதிப்பயனா மமைப்பின்படியின் னுமல்லோ வேதாந்தத்தயினது வருள்பெற்றேனே. ()

பெற்றேனேமறுபடியுஞ் சமாதியேக பெருமையுடன் யிருபதாண்டுமட்டும், கற்பறிந்தேன் ஞானோபதேசங்கேட்டு காசினியிலாசையற்றுசமாதிபூண, சிற்றறிவுவுடையதொரு பாலன்யானும் சீராகசமாதிக்குப்பாத்திரனாவாய், குற்றமில்லாவகைகடந்து யடியேன்யானும் குருபதத்தைநாடியல்லோவந்திட்டேனே. ௨௪௬

தேரையரிஷியாருக்குவாலாறுகூறல்.

வந்தேனேசிஷவர்க்கந் தன்னோடொக்க வகையானகற்மதாமலையைத்தேடி, அந்தமுடன்சமாதிக்கு யிடமுங்கண்டார் வன்பான சிஷவர்க்கமானபேர்கள், சொந்தமதாய்க்குழிதோண்டுஞ் சமாதிதன்னை அந்தாரே தாயிருக்கக்கண்டேன்யானும், முந்தவேயான்கண்டசொற்பனம்போல் முடிந்ததே விட்டகுறைவாய்க்கலாச்சே. ௨௪௭

ஆச்சென்றதேரைய சித்துதாமும் வன்பாக ரிஷியார்க்குத்தாமுரைக்க, மூச்சடக்கி சிலகாலமெந்தன்பக்கல் முடிவானவாண்டுவரு முடிவுமட்டும், வீச்சுடனேசமாதியது யிருக்கவென்று விருப்பமுடனரிஷியாரும் வாககளித்தார், பாச்சலென்ற சுவாசமதுதானடக்கி பட்சமுடன தானிருக்கவாக்தந்தாரே. ௨௪௮

வாமுடனே தான்கொடுத்த ரிஷியார்தாமும் வண்மையுடனேசீர்மஞ்சொன்னாரங்கே, சாமுடையவார்த்தையென்ற மொழிக்கித்தானும் தப்பாமல் சமாதிக்குட்சென்றாரங்கே, திறமுடைய தேரையர் சித்துதாமும் தீர்க்கமுடன் சிஷருக்கு வோதலுற்றார், குறமுடைய ரிஷியாருஞ் சிஷருக்குகூறுவார் அதிசயங்கள்மிகவாய்த்தானே

தானேதான்சமாதியதுபூண்டபோது தனமைய்யுள்ளவசரீரிவாக்குண்டாம், மானேதானசிடவர்க்கம் மாண்பாகேனு மகிழ்ச்சியுடன் சமாதிதனிலிருக்கும்போது, தேனேதான்சிவயோகநிலையினின்று

தேற்றமுடன் மேதினிபில்வருவதற்கு, மானே தான்வதிசயங்கள்மிக நடக்கும் மகத்தானசமாதிபீடம்பக்கல்நில்லே. ௨௱

தேரையர்சீடருக்கு சொற்பனஞ்சாதித்தல்

நிற்கையிலேமனோன்மணியாள்திருவையாலே நீடானவசரீரிகேட்கும்பாரு, அற்பமென் றுநினையாதேவன் பாரேனு வவனியிலேனுவ் வருநுங்காலந்தன்னில், சிற்பரன்போ லுந்தனக்குசொற்பனங்கள் சொரத்தாவடக்குமவனுன்னைமந்தாகேன், உற்பமுடன்சொற்பனந்தில்லவான்வந்தாற்போல் வுத்தமனேவதிசயங்கள்நடக்குந்தானே. ௨௱௧

தானானலோகமதுயிநண்டுபோகும் தாக்கானகடலதுதான்பொங்கும்பாரு, மோனுனாதாக்கனிறந்தபேர்கள் மோனமென்றசமாதியதுயொளிக்கும்பாரு, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தெளிவாகக் கண்ணின்முன்நிற்பார்பாரு, பானுனைநாலுயுகவதிசயங்கள் பட்சமுடன்தாமுறைப்பார்சித்தர்தாமே. ௨௱௨.

சித்தானதேரையர்முனிவர்தானும் சிறப்புடனேகூறலுற்றுரிந்தவண்ணம்,பத்தானரிஷிசாருஞ்சமாதிவிட்டு பட்சமுடன்தானடக்கவழியுஞ்சொல்வார், முந்தானதேகமதையுலவிற்கானை முனிபானதேரையர்சமாதிதானும், புத்தானபாறைபதுதான்வெடித்து புகழாகச்சமாதிவிட்டுவெளிவந்தாரே. ௨௱௩

தேதையர்சமாதிவிட்டுவந்து சீடர்களுக்குக்கூறல்.

வெளியாகசித்துமுனிவந்தபோது வெற்றிபெறசீடருக்குத்தாமுரைப்பார், தெளிவானசாஸ்திரங்கள் கற்றுமென்ன தேகாதிகாயகற்பங்கொண்டுமென்ன, பளியானதேகமதைவையகத்தில் பட்சமுடன்காப்பாற்றிநிறுத்தியென்ன, குளிபானசமாதியிடஞ் சென்றுமென்ன குவலயத்திலிருந்தாலும் மொன்றுங்காணே. ௨௱௪

காணேனேபஞ்சபூதத்தினுசை கடிதானதேகமது நிலைநில்லாது, பூணவேவரைகோடியிருந்துமென்ன பூவுலகில்சடலமதுவழிந்துபோகும், தோணவேயில்லாவேபிடுகாடாகும் துப்புறவாய்ச்சொந்தகர்புறங்காடாகும்,மானவேவையகத்தினுசையெல்லாம் மறப்பதுவேவவண்மையுள்ளவதிதமாமே. ௨௱௫

அதிதமாங்காயமதுநிலைநில்லாது வவனிபிலேயிருந்தவர்களாருமில்லை, பதிதமாம்லோகத்தின்வாழ்க்கையெல்லாம் பாங்கானபொய்வாழ்வுமெய்யேயல்லதுநிதமுடன்லோகமத்தில்யிருந்தோரில்லை துப்பு

றவாய்ச்சடலமதுவழியும்பாரு, நதிதமுடன்தேரையமுனிவர்தானும் நயமுடனேகாமுறைத்தார்வுண்மையாரே. ௨௫௬

போகர்புலிப்பாணிக்குச்சொல்வது.

பாரப்பா புலிப்பாணிமைந்தாகேளுபகருகிறேன் தேரையசித்து தம்மை, ஆரப்பாவுலகுதனில்தேரைபோலும் வப்பனேவதிசயங்கள் மகிமைகொண்டோர், நேரப்பாவுலகுதனிலிருந்தசித்து நேர்மையுடன்கண்டவரிலிவர்பாலுண்டோ, தீரப்பாகாயாதிக்கொண்டசித்துதிற முடையதங்கமென்றசித்துவாமே. ௨௫௭

தங்கமாஞ்சித்தர்களிலிவர்க்கீடுண்டோ தாரணியில்காயாதி கொண்டசித்து, புங்கமாஞ்சித்திவெட்டுகொண்டசித்து புகழான்மூலிவகையறிந்தசித்து, துங்கமாமாணடவரைசெழுப்புஞ்சித்து துரைகோடிவரைகோடியறிந்தசித்து, சிங்கமாம்பதினெண்ணன் பேர்சித்துதன்னில் சிட்ணுமகல்தியர்க்குவுகந்தசித்தே. ௨௫௮

சித்தானதேரையர் முனிவர்தானும்சீரானவுலகுதனிலிருந்தாரே தான், முத்தானதேகமதைமறந்தாரேதான் மூதுலகவாசைதனைவிட்டார்பாரு, பத்தானபரமரிஷிபெவராலும்பாருலகிலிருந்தவர்களாருமில்லை, சுத்தமுடன்ஸைசதன்னியவாசைவிட்டு சுகமுடனேதவநிலையிலிருக்கநன்றே. ௨௫௯

நன்றானதவநிலையிலிருந்துகொண்டு நாதாக்களென்றல்லோபெயருங்கொண்டு, குன்றானதேகமதுகுலைககண்தேடி கூறுபிலந்தனிலொளிந்துமுனிவரெல்லாம், வென்றிடவேவெட்டவெளிதன்னிற்சென்று விருப்பமுடனசமாதியதுபூண்டுமல்லோ, பன்றிடவேபாரினிலேபின்னுமபேவிப பாராயிருந்துக்காயமதையொழித்திட்டாரே. ௨௬௰

ஒழித்தாரேசுத்தவெல்லாமிந்தமார்க்கம் ஓம்காரோநாதாக்களெல்லாருந்தான், வழியுடனேவையகத்தைத்தானமறந்து வல்லாவுயிர்தன்னையே போக்கடித்தார்,பழியுடனேகல்லானதேகந்தன்னை பான்மைபெறபாரினிலேயொழித்துப்போட்டார், அழியானவையகத்திலொருவருந்தான் வப்பனேவைகத்திலில்லைகாணே. ௨௬௧

தானானதத்துவங்களதிகஞ்சொல்லி தட்டழிந்துப்போகுமிந்த காயமப்பா, காணனகுருவெனறசொன்னசித்தும் குவலயத்தைத்தானமறந்துசென்றாரப்பா, தேனானமனோன்மணியாள்வரமும் பெற்றுந்தசத்தின்நிருந்தசித்தும போனாரப்பா, பானானபாமருடாதங்காண பாருலகிலெல்லோரும்பிறந்தார்தாமே, ௨௬௨

பிறந்தவருமொருகாலமிறந்ததுண்டோ பேருலகில்வாக்கியமு ம்மெய்யோபொய்யோ, இறந்தவர்களொருகாலம் பிறந்ததுண்டோ வெழிலானவுலகுதனில் மெய்யோபொய்யோ, நிரந்தரமாய்த்தேசம தில்யெவரானாலும் தீர்க்கமுடன்சாகாமலிருப்பேனென்று, அறமென் றமெய்ப்பொருளைக் கண்டோராய்ந்து வப்பனையாத நிலை கண்டுபோ ற்றே. உகங

சோமரிஷியாருற்பவம்.

போற்றவேயின்ன மொருகருமானங்கேள் புகழான புலிப் பாணிமைந்தாபாரு, ஏற்றவேயுதிநென் பேர்சித்தர்தன்னில்யெழி லானரோமரிஷியென்னுஞ்சித்து, காத்திசையுமெச்சிதக்கு யோகவா னும் நலமானரோமபுரியென்னும்காடு, மேற்புறமாம் வடகோடிகான கத்தில் மேனியில்தான்புறந்தசித்துதாமே. உகச

தானானசித்தர்முனிவெகுகாலந்தான் தண்மையுடன் ரோமபுரி பதிசிலப்பா, தேனானசெங்கமுனிதீர்த்தந்தன்னில சிறப்புடனேவெகு காலமிருந்தாரங்கே, மானானரிஷியாரும மல்லமீதிறமுள மகத்தானவா தனித்தைசெய்வதற்கு, ஊனானபட்சியின்றன்வாதவித்தைத வுத்தமனே செய்தாரேகோடியாமே. உகரு

ரோமரிஷிகெந்தகச் செம்புவேதை.

கோடியாஞ்சாதியென்றசேவல்தானும் கொற்றவனும் ரோமரிஷி கானகத்தின், தேடியேபெருஞ்சாதிசேவல்தன்னை தெளிவுடனேகண் டல்லோவாசாய்ந்தேதான், நீடியேகெந்தகமும்பலந்தான்பத்து நேர் மையுடன்பருக்குருவையரிசிநோம், சூடியேகுழிக்கல்லில்தன்னிலி ட்டுத துப்புறவாய்த்தானரைப்பாய்சாமமாலே உகசு

நாலானசாமமதுமேதிப்பாலால் நலம்பெறவேதானரைப்பாய்நா லுசாமம், சீலமுடன்மாவதனைத்திரட்டியேதான் சிறப்பானசேவலுக் குஉணவுமீய, கோலமுடன்சேவலதுவுண்டபின்புகொற்றவனேகுகை க்குள்ளே யடைத்துமேதான், பாலமுர்தமுண்டபின்பு பட்சிதன்னை பான்மையுடன் தானமைத்தாகுகையிலுள்ளே. உகஎ

உள்ளானகுகைதனிலே நாளாவட்டம் வுத்தமனே சேவலுக்கு உணவுதந்து, எள்ளளவும்மெச்சமதுவெளியோகாமல் யெழிலாகத் தான்சேர்த்துகாயப்போடு, தெள்ளமிர்தமான தொருகாயமிட்டுதெளி வாக மூசையிட்டுச்சீலைசெய்து, கள்ளமின்றிரவிதனிலேகாயவைத்து வெள்ளாமல்மூசைதனிலூதிடாயே. உகஅ

ஊதவென்றால்சரவுலேயில்வைத்து ஊதவுத்தமனேதீயாரியெடுத் துப்பாரு, நீதமுடன்மூசைதனையுடைத்துப்பார்க்க நிலைத்ததடாகெந் தியென்றசெம்புமாச்சு, தோதமுடன்செம்புதனை யெடுத்துக்கொண்டு தோராமலைமறுபடியும்பொடித்துமேதான், சாதமுடன்கெந்தியதுபொ டியைச்சேர்த்துசட்டமுடன்சேவலுக்குகொடுத்திடாயே. ௨௬௯

கொடுக்கவென்றால்சேவலுக்கு முன்போற்செய்துருகைதனிலே தானெடுத்துபெச்சர்தன்னை, தடுக்காமல்மின்போலே யுருக்கித்திரு சட்டமுடன்செம்பதுவுந் தங்கச்செம்பாம், வடுவானசெம்பதுவும்யெடு த்துக்கொண்டு வன்மையுள்ளமதிதனிலேபத்துக்கொன்று, கடுவான மூசைதனையுருக்கிக்கொண்டு கன்மையுடன் கொதித்திடவே மாத் தெட்டாமே. ௨௭௦

ஸ்ரீராமாதங்கக்ராசி,

எட்டானமாற்றதுவுந்தங்கம் பெழிலான ஸ்ரீராமர்காசியப்பா, மட்டானதங்கமதுமதிப்புமெத்த மகிதலத்தில்மகிமையதுமகிழப்போ மோ, திட்டமுடன்கெந்தியென்றதங்கச்செம்பாம் சிவராஜயோகிய வன்செப்வான்பாருசட்டமுடன் விதிபாவிசெய்வானல்லால் சாங்கமு டன்மற்றவருஞ்செய்யார்தாமே. ௨௭௧

செப்பாராமற்றொருவராலுந்தான் செம்மையுடன்கைபாகஞ் செப்பாகந்தான், எப்பாதுகெந்தினுடசெம்புமார்க்கம் யெடுக்கவுமே பாகமதுகாணப்போமோ, மையானகெந்தியதுசெம்பேயானால் மகத் தானவேதையிதுகோடிக்கோடும், துப்பதொருமதிதாலும் பழுத்த தங்கம் துப்புறவாப்பின்னுமந்த மதியில்தாக்கே. ௨௭௨

தாக்கவேபத்துக்குவொன்றுதங்கம் தண்மையுடன்வுருக்கிப்பார் மாற்றேபாகும், நோக்கமுடன்கெந்தியென்ற செம்புதன்னை நேர் மையுடன் ஆறுமாற்றாணிமேலே, தூக்கமுடன்பத்துக்குவொன்று தாக்க அடியானமாற்றதுவும்பத்தேயாகும், வாக்கதும்பொய்யாது சோமர்வேதைவண்மையுள்ள செந்தியென்றசெம்புதானே. ௨௭௩

சேவல்கற்பம்.

தானான சேவலென்றமாமிசத்தைத் தகமையுடன்ரோமத்தைப் போக்கிநன்றாய், தேனானகுடல்போக்கியெலும்புபோக்கி தெளிவற வேவறுசுவைபார்த்தன்னேநொக்க, பாணுபெதமேத்தி சமைத்துமல் லோபாங்குபெற மாமிஷத்தையுண்டபோதுமானுலதேகமது காயகற் பம் மகத்தானகாயமது யேறலாச்சே, ௨௭௪

சறவென்றால்மண்டலந்தான் யிப்படியே கொண்டால் வெழிலா
ரதேகமதுசுக்றாணுகும், சீரவென்றசுவாசமதுமீழ்நோக்காகுஞ் சிறப்
பானதேகமதுகாந்திவீசும், பீக்கவென்றதுரோணிதந்தான் கட்டிப்
போகும் போனகாதுவிர்த்திபதிகமாகும், கூறவேமுடியாதுசேவல்
கற்பம் குவலயத்தில்ரோமரிஷி மார்க்கர்தாமே. ௨௭௫

மயில்கற்பம்.

மார்க்கமாமின்னமொருவயணாஞ் சொல்வேன் மகத்தானரோம
ரிஷிமகிமைபாரு, தீர்க்கமுடன்சுந்தாதுவாகனந்தான் திறமானபுள்
ளிமயிற்பட்சியாகும், சேர்க்கவேகெந்திபதுதாளந்தானும் சிறப்பான
சூதமதுதன்னோடொக்க, வர்க்கவேசரக்கதுவுஞ்சமனதாக வெழிலா
னகந்துருவையரிசிகூட்டே. ௨௭௬

கூட்டவேசாக்குக்குரெட்டியப்பா கொற்றவனேயரிசியதுரெண்
டதாகும், நீட்டவேமூன்றையுந்தானொன்றாய்க்கூட்டி நீதியுடன்குழி
க்கல்லில்பொடியதாக்கி, தாட்டிகமாய்ச்சலமதனிற்பிசைந்துகொண்டு
சட்டமுடனமயிலுக்குத் தாக்கிபாரு, வட்டமுடன்மண்டலமுந்தா
க்கியேதான் மகத்தானவபச்சமதைபொன்றுப்ச்சேரே. ௨௭௭

சேர்க்கவேரோமமது வுதிர்ந்துபோகும் செம்மையுடன்மயில
துவுங்காரமேறி, தீர்க்கமுடன்காயாதிகற்பமாகி திரமானமயிலினது
ரோமம்போகும், ஏற்கவேஆறுண்டுசென்றபின்பு வெழிலானரோம
மதுவிளையும்பாரு, மூர்க்கமென்றமயிலுக்குரோமமாகி முன்போ
லே வாலுக்குயேதுவாமே. ௨௭௮

ஏதுவாங்காரர் மேகந்தன்னைக்கண்டு வெழிலாகமயிலாடிவுறவு
செய்யும், சாதுடனேமயில்தன்னைப்பிடித்துவந்து சட்டமுடன்ரோமரி
ஷிமுனியார்தாமும், தீககற்றிமாமிஷத்தையெடுத்துக்கொண்டு திற
முடனேவதுசுமையாந்தன்னோடொக்க,மூதுறவேலைபாகஞ்செய்து
கொண்டு மூப்பகலமண்டலந்தான்கொண்டார்பாரே. ௨௭௯

பாரேதான்ருசிபாகம்அறிந்தசித்து பாருலகில்வெகுகாலமிருந்
தாரப்பா, சீரேதன்மாமிஷத்தைகண்டபோது சிறப்பானரோமரிஷி
முனியார்தாமும், நீரேதான்தேகமதுகற்றாணுகி திரைதிரையுமற்று
மல்லோபுனிதனானார், மேரேதான்வேருபென்றசித்தனாகி மேதினி
யில்வெகுகாலமிருந்தார்காணே ௨௮௦

காணவேதேகமதுசட்டைதள்ளி காசினியில்வெகுகாலமிருந்தசித்து, தோணவேயுநாந்தவரைக்கண்ட சித்து கொல்லுலகிலானாசதனைத்துறந்தசித்து, பூணவேகைலங்கிரிவாழுஞ்சித்து புகழானரோமரிஷி வேணபடி மயிற்கற்பங்கொண்டேசித்து மேதினியில்சுயரூபசித்து தானே. ௨௮௧

மயில்யெச்சக்களங்குவேதை.

தானானபின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தகமையுள்ளபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, கோனானஎனதைபர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனாரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, மானானரோமரிஷிபுண்டகற்பம் மகத்தானமயினதுயெச்சமப்பா, ஊனானவுடல்தனிலேவந்தயெச்சம் வுத்தமனேரோமரிஷிபாகங்கேளே. ௨௮௨

கேளேதான்யெச்சமதைக்காயிட்டு கிருபையுடன்மூசைதனிலடைத்துமல்லோ, தோளேதான்வாராமல்வுலையில்வைத்து தொற்றவனேவச்சிரமாங்குகையைத்தானும், பாளேதான்போகாமல் 'பதங்கவூதி பக்குவமாய்த்தானெடுத்தார்களங்குமாச்சு, ஆளேதான்களங்கமதுநாலுக்கொன்று துப்புரமாய்க்காந்தமதுசேர்த்திட்டாரே. ௨௮௩

இட்டாரேதங்கமதுபத்துக்கொன்று யெழிலாகக்குழிக்கல்லில்பொடியதாக்கி, சட்டமுடன்கைபாணன்சாற்றினாலே தானரைப்பாய்க்காற்சாமமானபின்பு, திட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து திடமானகாசியென்றகுப்பிக்கேற்றி, வட்டமுடன்மாக்கல்லால்கொண்டுமூடி வண்மையுடன் சீலையதுசெய்தார்தாமே. ௨௮௪

செய்தாரேகாசியென்றகுப்பிதன்னை செம்மையுடன்தளவாயாம்பாண்டந்தன்னில், பையவேமணலதனைக்கொட்டுமைந்தா பாங்குபெறநடுமையங்குப்பிதன்னை, பெய்யவேகுப்பிமேல்மணலைக்கொட்டிபேசானமேற்பாண்டந்தன்னைமூடி, துய்யவேவாலுகையாமேந்திரத்தில் துப்புரவாய்க்காற்சாமமெறித்திட்டாரே. ௨௮௫

எரிக்கவேசெந்தூரமென்னசொல்வேன்யெழிலான காற்சாமமானபின்பு, சொரிக்கவேமணலதுவுஞ்சிவந்தமெத்த சுத்தமுடன்செந்தூரங்காந்தியாச்சி, பரியானசெந்தூரமென்னசொல்வேன்பாருலகில் சித்தர்முனிசெய்வாரோதான், சரியான வேதையிதுரோமர்வேதை சட்டமுடன்முடித்தாரேசித்துமாமே. ௨௮௬

சித்தானரோமரிஷி செந்தூரத்தைதிறமுடனேகுப்பியது திறந்து பார்க்க, சத்தானசரக்கெல்லாமொன்றாய்ச்சேர்ந்துச்சங்கமுடன் செந்

தூராம்நாவோமில்லை, சுத்தமுடன் மனோன்மணியைத் துதித்துமேதா
ன் சுகமுடனேசெந்தூ ரமெடுத்தார்பாரே. ௨௮௭

எடுத்ததுமேசெந்தூரம் மைந்தாகேளுயெழிலான வெள்ளிசெம்
பில் பத்துகொன்று, கொடுத்துமே தானுருககியெடுத்துக் கொண்டு
கொற்றவனே யோட்டில்வைத்தூதும்போது, படுத்ததொருமாற்ற
துவு மென்னசொல்வேன் பாலகனே வயததுவும்யெட்டதாகும், அடு
த்துமேதங்கமது நாலுக்கொன்றுவப்பனே புடம்போடதங்கமாச்சே.

தங்கமென்றால் சுயத்தங்கம் பிரிதிலாச்சுதாரணியில் சமுசாரிக்
கானவேதை, பங்கமது வொருக்காலும் நேராதப்பா பண்பானமான்
பர்களுக்கானவேதை, புகசித்து வெட்டுவகை யடையலாகும்புகழா
னரோமரிஷிவேதைதானும், வங்சத்துக்கொருநாளும் மிடையாதப்
பா வர்னமென்ற செந்தூரவேதையாமே. ௨௮௯

செந்தூரமுண்ணை

வேதையின்னமொருபோக்கு கேளுவீரன செந்தூரமென்ன
சொல்வேன், பாதையாம் நெய்தேனிற்குன்றிதானும் பாலகனேமண்
டலந்தான் கொண்டாயானால், நீதகன்றுதேகமது கற்லூணாகும் திற
மான சட்டையதுதள்ளும்பாரு, மீதலத்திலுண்டவருஞ் சித்தருவார்
புகழான செந்தூரக்களக்குதானே. ௨௯௦

தானனசெந்தூரமுண்டுமேல்லோ தன்மையுடன் சமாதிக்குப்போ
கவென்று, கோனனகுருசொன்ன வாகதுதம்மை குறையாமல் தன்
மனதில்தான்நினைந்து, பானனசமாதிக்குயிடமுநதேடி பட்சமுடன்
சிஷர்களைத்தானழைத்து, மானனடில்லிக்கு மேற்கோப்பாமகத்தான
சமாதிக்கு யிடங்கண்டாரே. ௨௯௧

ரோமரிஷி டில்லிக்கு மேற்பாகத்தில்சமாதியடைதல்.

கண்டாரே டில்லிக்கு மேற்கேயப்பா கனமான ரோமரிஷிமுனி
வர்தானும், அண்டர்முனி யறியாதவனுகதாதத்தில் அங்ஙனவே சமா
திக்கு யிடமுங்கண்டு, தொண்டரெனுஞ் சிஷவர்க்கமானபேரை துரை
ராஜசுந்தரனூர் தாமழைத்து, விண்டிடவே சமாதியதுநோண்டுதற்கு
விருப்பமுடன் வுத்தரஞ்செய்தோர்பாரே. ௨௯௨

பஞ்சோதான் திஷவர்க்கமாண்பரோடு பாங்குடனே சமாதியதி
கிராங்கவென்று, நேமேதான சிஷாமுகந்தன்னைநோககி நேர்மையுடன்

தாமுரைப்பார் ரிஷியார்தாமும், கூரோதான்சமாதிக்கு போறேனப்பா சொற்றவனே யிருப்பதவாண்டுமட்டும், சீரேதான் வையகத்தை யான் மறைந்து சிறப்புடனேயிருப்பே னென்றுரைத்தார்தாமே. ௨௯௩

தாமான சமாதிக்குப்போகுமுன்னே தகமையுடன்ரிஷியாருந்தா முரைப்பார், சமானமானதொரு சீஷர்தம்மை தன்மையுடன்பக்கவி ற்றுமழைத்து, கோமானும் ராஜாதிராசர்தம்மால் கொற்றவனுயிடை யூறடைந்து நேர்ந்தாலும், நாமானசொற்படியே யென்னைத்தானும் நல மான சமாதியதுதிறக்கொண்ணுதே. ௨௯௪

அதிசயங்காண்பது.

ஒண்ணுது சமாதிவிட்டு வருகும்போதுவுத்தமனே சந்தனமும் மவரும்பாரு, நண்ணுதுதேவதாபுட்பந்தானும் நண்மையுடன் சமாதி சத்திப் பூர்த்திருக்கும், திண்ணமுடன் பாரிசாதபுட்பமப்பா திகழான நாடெல்லாம் பூர்த்திருக்கும், எண்ணமுடன் சித்தாதி சித்தரெல்லாம் யெழிலானசொற்பனமுங் காண்பார்தானே. ௨௯௫

தானுனசொற்பனங்களநேகங்காண்பார் தகமையுள்ளபுலிப்பானி மைந்தாபாரு, பானுனமிருகமெல்லாம் பாஷைபேசும் பட்சிகளும்பரி பாஷை மிகவுங்கூறும், தேனுனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேசமெல்லாம் இருள்வந்துமூடிகொள்ளும், பானுனபரிதிமதி காண மாட்டார் பாலகனே சமாதியதுவெடிக்கும்பாரே. ௨௯௬

வெடிக்குமே சமாதிதனிலசரீருண்டாம் வேகமுடன்சித்துவருங் காலமாச்சு, துடிக்கவேசீஷாதிவர்க்கமெல்லாம் துறையோடும் முறை யோடுஞ்சென்றாரங்கே, நடிக்கவேசித்தாதி சித்தரெல்லாம்நலமுடனே ரோபரிஷிவந்தாரங்கே, முடிக்கவே சீஷன்முகந்தன்னைநோக்கி மூனை யாகக்கேட்சலுற்றார் ரிஷியார்தாமே. ௨௯௭

தாமேதான்கேட்கையிலே சீஷர்தாமும் தண்மையுடன்தாமுரை ப்பார்ரிஷியாருக்கு, போமேதான்சமாதிதனில் சென்றபோதுபொங்க முடனே தாமுரைத்தவர்க்கமெல்லாம், வேமேதான்மேதினியில்செய்ய லாச்சு விருப்படமுடன்மகிமையெல்லாம் நடக்கலாச்சு, ஆமேதான் தா முரைத்தவர்க்கமெல்லாம் ஐயனே மெய்யாச்சியென்றிட்டாரே. ()

என்றிட்ட போதையிலேரிஷியார்தாமும் யெழிலானதேகமதை நம்பொண்ணுது, சன்றிட்டமாகவல்லோ சமாதிக்கேக சட்டமுடன் ரோமரிஷிமுனிவர்தானும், வென்றிடவேசீஷர்களை மிகவிரும்பி விரு ப்பமுடனே சமாதிக்குயேகலாகி, சென்றிடவேபூலோகமாயைபற்று சிறப்புடனே சமாதிக்குயேகினுரே. ௨௯௯

மறுபடியும் ரோமரிஷிசமாதிக்கு ஏகுதல்.

ஏகவேரோமரிஷி முனியார்தாமும் பெழிலானசமாதிக்குச்செல்வேனென்று, சாகாமல் வையகத்திலிருந்துமென்ன சட்டமுடன்காயகற்பங்கொண்டுமென்ன, வேகமுடன்சின்மயத்தி லிருந்துகொண்டு விருப்பமுடன் வாசியோகஞ்செய்துமென்ன, யோகமதுசெய்துமல்லோ கோடிகாலம்பொன்றையுந்தான் காண்பதில்லை தேகவாழ்வே.

வாழ்கவென்றுலோகமதி லொன்றுமில்லை வையகத்தோர் வாழ்வெல்லா மித்தவண்ணம், மூழ்கியேபோனார்கள் கோடிமன்னர்முதலிலிருந்தவர்களாருமில்லை, மாழ்கியே நன்னிலையில் நில்லாமற்றுன்மதிகெட்டுப்போனவர்கள் கோடியுண்டு, பாழ்கியேலோகமதின் வாசைவிட்டேன் கைலாயமெய்கனுக்கு காணியாச்சே. ௬௦௧

ஆச்சப்பா சீஷவர்க்கஞ் சொல்லக்கேளுவப்பனே சமாதிக்குசென்றபோது மூச்சடங்கிப் போனதொருதேகந்தானும் முதலகில்மறுபடியும் வந்துமென்ன, மாச்சலுடன் வையகத்தை யான்மறந்துவண்ணதனில்தேகமதைதயொழிப்பேனென்றும், பாச்சலுடன்சமாதிக்குப் போறேனென்றும் பான்மையுடன் ரிஷியாருமிரங்கினாரே. ௬௦௨

இறங்கவே ஷிஷவர்க்கமெல்லோருந்தான் பொழிலாகப் பாறைகொண்டுமூடினார்கள், உறங்கவேமன்னுதனில் ரிஷியார்தாமும்வுத்தமனார் தேகமதை மேவலாக்கி, மரந்தபோதேகமதை சொருபாதாமும் மாநிலத்தில் விட்டொழித்து மண்ணிரசாயந்தார், திறமுடனே சிஷரெல்லா மாசீர்வாதம் செம்பினார்துரைராச வேந்தருக்கே. ௬௦௩

வேந்தராம் புலிப்பாணி மைந்தாகேளு விருப்பமுடன்சொல்லுகிறேன் ரிஷியார்தம்மை, சாந்தமுடனுலகுதனி லாரிருந்தார் சட்டமுடன் தேகத்தை மறந்தார்சித்தர், போகதமுடன்வுலகுதனி லாருமில்லை பொன்னுலகம் பதிபோனார்மாண்பமெல்லாம், நீதகவேபொய்யான வாழ்வைநம்பி நீனிலத்தில்வெகுகோடி கெட்டார்தாமே. ௬௦௪

கெட்டாரேமாண்பரெல்லாம் யுககோடிகாலம் கெவனமுடன்நாதாக்கள் தெய்வமென்பார், பட்டாரே பாருலகில் மனிததெய்வம்பாரினிலே மனிதரேதெய்வமானால், இட்டமோடு பின்னதொருதெய்வமென்னபெழிலான பூலோகவாழ்க்கையாவும், சட்டமுடனிப்படியேயிருக்குதல்லால் தாரணியிலொன்றுந்தான் காணும்பாரே. ௬௦௫

கடுவெளிசித்தருற்பவம்.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, நேரேதானென்னையர் காலாங்கி நாதர் நேர்மையுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தநீதி, சீரேதான்குளிகைகொண்டு யடியேன்றானும் சிறப்புடனே அஷ்டதிசை சுற்றிபல்லோ, வீரேதான் வடக்கு முகம் போகும்போதுவீரான கடுவெளியைக்கண்டேன்தானே. ௬0௭

கண்டேனே கானகத்தின் மார்க்கந்தன்னை கடுவெளியாமென்ற தொருசித்துகண்டேன், அண்டிபேயானுமல்லோவருகிறசென்றேன் அவ்வனவேயாரென்று யென்னைக்கேட்க, விண்டொருகடுவெளியாஞ்சித்தருக்கு, விருப்பமுடன் காலாங்கிசீஷனென்றேன், பண்டிதங்கள்மிகக்கேட்டுயென்னையல்லோ பட்சமுடனுசிர்மஞ்செய்தார்காணே.

காணவே கடுவெளியாஞ் சித்துதம்மை கனமுடனேயடியேனும் வணங்கியல்லோ, பூணவேகாட்டகத்தைக்காணவந்தேன் புனிதமுள்ளரிஷியாரேவிண்ணப்பங்கேள், தோணவேபவளமென்ற காட்டகத்தை தொல்லுகையான்பார்க்க வேண்டுமென்றேன், நீணவேபடியேனுங் கேட்குமபோது நீதியுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தார்தாமே. ௬0௮

போகர்பவளம்விளையுங் காட்டைக்கண்டது.

உரைத்தாரேகடுவெளியார் சித்துதாமும் ஓகோகோயிவனுரோ நாதனென்று, வரையானமுறைப்படியே சித்துதாமும்வட கோடி கானகத்தைச்செல்ல நன்னி, திரைபோன்றநாலுக்கு வடக்கேயப்பா தீவார்த்திரமான தொருகாடொன்றுண்டு, கரையானவழிதனையேகண்டதில்லை காசினியிலதிதமப்பா சொல்லொண்ணாதே. ௬0௯

ஒண்ணாதுயென்றல்லோ சித்துதாமும் ஓகோகோநாதாக்களறியாக்காடு, குண்ணானமலையதுவுங்கூறப்போமோ, கூறானதண்டுகளுமதிலேயுண்டு, எண்ணவேயாராலுமுடியாதப்பா, பெழிலான சிங்கத்தின் தலையைப்போல, அண்ணாந்துபார்த்தவரை யங்கேகொல்லும் அத்வானவடகோடி மலைதானுச்சே. ௬௧0

ஆச்சப்பாமத்தகசந் தன்னைப்போல அழகானகதண்டு களுமங்கேயுண்டு, பேச்சப்பா பேசுமுன்னே சிரகம்போகும் போனகதண்டுகளுமங்கேயுண்டு, மூச்சடங்கமேல் விழுந்து கதண்டுதானும்முன்னேயான குதிரையின் சிரசுபோலாய், கூச்சலுடன்தானிருக்கும் வனந்தானப்பா குவலயத்தில் கண்டவர்களில்லைதானே ௬௧௧

கதண்டுமகாரிடிவனம்.

தானனகாலாங்கிசீஷர்கேளும் தன்மையுள்ளகதண்டுமகாரிஷி தானப்பா, கோனனவென்பாட்டரிஷிதானு தம்சொற்றவனே கதண்டுமகாரிடிபாசிரமம், தேனனகாட்டகத்தைச் சென்றுபானல் வெளிவுடனேயுகதனுக்குவுளவுசொல்வார், மானனரிடிமகாதேவர்தன்னால் மானிலத்தில்பவளமதைக்காணலாமே. ௬௩௨

காணலாமென்றுகடுவெளிபார்தாமும்கருக்துடனே யெந்தனுக்குச்சொன்னாங்கே, பூணவேயவர்பாதம் பின்னும்யானும் பொங்கமுடன்தொழுதிட்டேன்ரிடியார்தாமும், நீணவேயெங்கனுக்கு யாசீர்மித்துநீதியுடனெந்தனையு மழைகலுமல்லோ, வேணரிடி யெந்தனுக்குயுதவுசொல்லி விருப்பமுடன் காட்டகத்தைச்சென்றூர்பாரே.

கடுவெளிசித்து போகரைக்கண்டு மகாரிடியினிடம் அழைத்துக்கொண்டு போகுதல்.

பாரேதான்கதண்டுமகாரிடிபார்பக்கல் பதிவுடனேயெந்தனைரிக்கொண்டுசென்றூர், கேரேதான்கடுவெளிபார் சித்துதாமும்நேர்மையுடன்யெந்தனுக்குபிதவுகூறி, சீருடனேகாலாங்கிசீஷனென்றுசெப்பினூர்யென்மீதிறக்கிருபைவைத்து, நீரேதானிவர்தமக்குவாசீர்மித்துநீட்டமுடன்வாகதருகவென்றிட்டாரே. ௬௩௪

வென்றிட்டபோதையிலேரிடியார்தாமும்விருப்பமுடன்வுபதேசஞ்செய்யவென்று, சென்றிடவேதம்பக்கலழைத்துமல்லோசிறப்பானகாலாங்கிசீஷனென்று, என்றிடவே யிவர்தமக்கு பவழக்காட்டையெழிலாகக்காணுதற்குவரமுமீய, சென்றுமேதமதிடமும்வந்தாரையா சிறப்பானபோகரிடியிவர்தானுச்சே. ௬௩௫

ஆச்சையாயென்குருவேசாமிநாதா வன்புடனே தன்பாதங்காணவந்தோம், மாச்சலுடன்னெனபதிவிட்டுமல்லோமகத்தானபோகரிடிவந்தாரையா, பேச்சரியபோகரிடி நாதருக்குப்போன வுபதேசஞ்செய்யவேண்டும், ஆச்சரியமானதொரு பவழககாட்டை யவர்தமக்குயின்பமுடன் அளிப்பீர்தானே. ௬௩௬

கதண்டுமகாரிடி போகருக்கு பவழக்காட்டைத் தெரிவிப்பது.

தாமென்ற புலிப்பாணியினனவகேளு தகமையுள்ளகதண்டுமகாரிடியார்தாமும், ஆமெனவேகாலாங்கிநாதமால வன்புடனேயெந்தன்மேல்கடாட்சம்வைத்து, ஏமெனவேயா சீர்வாதங்கள்சொல்லியெ

ழிலானகாட்டகத்தைபெக்தனுக்கு, போமெனவேவிடைதந்தாவுளவுஞ்சொல்லி பொங்கமுடன்வாங்தந்தாச்ரிடியார்பாரே. ௬௧௭

பாரேதான் காலாங்கிநாதர்சீஷரானக்கு-னேசொல்லுகிறேனுந்தமக்கு, சேரேதானிவ்வனத்துக்கிழக்கேயப்பா செயலானபவளத்தின்காட்டகந்தான், நேரேதான்காணுநகுகையுமுண்டு நீடானவாரிதியாங்கடலோரந்தான், கூறுனபவளமது பென்னசொல்வேன் கொற்றவனே யாருந்தான்போகொண்ணுதே. ௬௧௮

ஒண்ணுதுகாட்டகத்தில்கதண்டுதானும் வுத்தமனேயுந்தனையுங்கொல்லுமப்பாரு, அண்ணாந்து பார்த்தாக்கால் சிரசும்போகும் வப்பனே அவ்வனத்தேசெல்லொணுங்கு, மண்ணுளும்ராஜரிஷிசெல்லாலமகாவனத்தைவந்துமல்லோமடிந்துபோனுர், குணமுனமலைதனையேகண்டபோது கொற்றவனே குலைநடுங்கியிறந்தார்தாமே, ௬௧௯

இறந்தாரேலோகத்துமாண்பரெல்லாம் பெழிலான காட்டகந்தைச்சென்றுமல்லோ, மறந்தாமேதேகாதிதேகந்தன்னை வையகத்தில்கோடியுண்டுலக்கோயில்லை, துறந்ததொருஞானிகளு மாய்ந்துபோனார் துப்புறவாய்த்திரும்பிவந்தோருமில்லை, சிறந்ததொருகானத்தே சென்றுயானால் சீரானபாலகனேமடிவாய்பாரே. ௬௨௦

பாரப்பாயுந்தனையுங் கதண்டுதானும்பார்த்தாலே புனதலையைக்கொண்டுபோகும், ஊப்பா அதிலொருவர் போனதில்லை வுத்தமனே சிலநாளிங்கிருந்தாயானால், சோப்பா அமாவாசைபட்சந்தன்னில் சிறப்பானகதண்டுக ளெல்லாங்கூடி, ஆரப்பாஞேபதேசங்கேட்கவப்பனேவருமென்று சொல்லிட்டாரே. ௬௨௧

சொல்லவே போகரிடி முனிவர்தானும் சொற்றவரு வண்ணமதாயிருக்கவென்று, புல்லவேசிலநாளங்கிருந்தேன் யானும் புகழானகதண்டுகாரிடியார்பக்கல், வல்லதொருகதண்டுகளாங் கூட்டங்கூடி வண்மையுடன் ஞானேபதேசங்கேட்டு, செல்லவேகானகத்தைப்போகுஞ்செதிசெமலுடன்யான் கண்டுநின்றிட்டேனே. ௬௨௨

நின்றேனேகெடிநேரங்கால்கடுக்க நேர்மையுடன்கதண்டுமகாரிடியார்தாமும், குன்றனமலைதனிலேயிருக்கும்வண்டை கொப்பெனவே தாமழைத்து விளையஞ்சொல்வார், பன்றுவபாலனிவன் யாரென்றுகால் பாருலகில்காலாங்கிசீஷனப்பா, தென்திசையில்மலைகளெல்லாந்தான்கடந்து திக்குசெயம்பெற்றுவந்தபாலன்றானே. ௬௨௩

தானானபாலனுக்குகடுவெளியார்தாமும் தாவுடனே யெந்தனுக் குபிபழஞ்செய்தார், தேனான கதண்டுகளே யுந்தமக்கு தேற்றமுடன் யானுமல்லோபிபமஞ்செய்தேன், கோனான காலாங்கி நாதர்போல் கொற்றவனார் போகரிஷிநாதருக்கு, பானான பவளமென்ற காட்டை யல்லோ பார்ப்பதற்குபிடமருளுமென்பார்தாமே. ௬௨௪

கதண்டுகள்போகருக்கு அஞ்சலிசெய்தது.

என்றுரேக தண்டு மகாரிஷிபார்தாமும் பெரிவானபோகரிஷி நாதருக்கு, நன்றானமல்லேபோலே கதண்டுவெல்லாம் கொப்பெனவே போகரிஷிநாதருக்கு, நின்றுமேபஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து நீதியுள் ளகாலாங்கிசிஷருக்கு, சென்றுமேகானமைத்து வனந்திரத்தில செம் மலுடனாசனங்கள்கொடுக்கலாச்சே. ௬௨௫

ஆச்சப்பாயடியேனுங் காட்டகத்தே வன்புடனே யெந்தனையுங் கொண்டுசென்று, மாச்சனுடன்கதண்டுகளு மொன்றாய்க்கூடி மார்க் கமுடன்பவழக்காலாசிரமதில். விச்சுடனே சிம்மாதனம் ஏற்றியெ ன்னை விருப்பமுடன சங்கீதம்பாடலாச்சு, ஆச்சரியமானதொரு பவள பீடம்வன்புடனே யெந்தனுக்குத்தருதலாச்சே. ௬௨௬

தக்குமேவடகோடிகானகத்தில் தண்மையுட்ன்பவளமென்ற கா ட்டையெல்லாம், செநதமுடனெந்தனுக்கு வுளவுசொல்லி சுத்தமுன் னைபதிபிழைக்கவென்று, அந்தமுடன் யெந்தனுக்குச் சொல்லியல் லோ வம்பனேயடிவணங்கி தெண்டனிட்டு, வந்தவொருபாலனுக்கு யதிதஞ்சொல்ல வண்மையெல்லாமடியேனுங் கண்டிட்டேனே.

கண்டேனேவளமான புதுமையெல்லாங் காட்டகத்தைச்சுத்தி யல்லோபானுங்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்கும் நாடு வழகானபவளமென்றநாடேயாம், கொண்டலிடிமேகமது யெழும் புமனுடு கொற்றவர்கள்தாமறியா பவளநாடு, தண்டகாரணியமது சொலலப்போமோ தாரணியில்கண்டவர்களில்லைதானே. ௬௨௮

கதண்டுமகாராஜன் கோட்டைகண்டது.

தானானகோட்டையது வென்னசொல்வேன் தண்மையுள்ள கத ண்டுமகாரிஷிபின்கோட்டை, பானானகோட்டைகருள் சுரங்கமுண்டு பக்கமெல்லாம் பவழத்தாலதானுமுண்டு, தேனானமனோன் மணியா ள் பீடம்போலதேறறமுடன் சித்தாமாம்மண்டபந்தான். கோனானக தண்டுமகாரிஷிபின்பாட்டன் கொறறவனாசிர்மந்தனைக்கண்டேனே.

கண்டேனேயடியேனும்ரிஷிபார்தம்மை கனமுடனே கானுதற் கு பாலனானும், தெண்டமுடன்ரிஷியாரும் யென்னைக்கண்டு தெளி மையுடன்யாரென்று கேட்கலுற்றார், அண்டியேகுருபாதம் தனைவண ங்கி னப்பனேயாதரிக்கவேண்டுமபாரு சண்டமாருதம்போலே ரிஷி யார்பாதம தலைவணங்கிதடுதடுங்கிப்பணிநதிட்டேனே. ௬௩௦

பணிந்துமேகிக்கையிலேசிஷவர்க்கம்படைமீறியென்மேலேபோர்போருந்த, அணியணியாய்த்திரள் கூட்டமதிகமாகி அங்ஙனவே கொல்லுதற்குப்பெண்ணங்கொண்டு, துணிவுடனே சகிப்பதற்கு கிட்டேகோநது அப்புறவாய்யென்மேலே விசீனயங்கொண்டு, மணியான யோகீஸ்வரன்முதலோர் தாமும் மார்க்கமுடனெந்தீனயுஞ்சூழ்ந்தார் பாரே. ௩௩௧

பாரப்பா சீஷவர்க்கஞ்சொன்னபோது பாருலகில்யானு மல்லோ திடுக்கிட்டேங்கி, தேரப்பாரதம்போலநின்று விட்டேன்தெளிமையிடவர்பாதம் தொழுதேன்யானும், காரப்பாயென்றுரைத்துக் கரமெடுத்துகர்த்தாவே ரட்சிக்கவேண்டுமென்றேன். ஆரப்பார்காலாங்கி சீஷந்தன்னால் வப்பனேயுந்தீனயும் மதித்தோம்பாரே. ௩௩௨

மதித்தோமே காலாங்கிரட்சத்தாலே மகதேவரெங்களுக்குருவுமாச்சு, விதிப்படிபேயவர்களிக்கு வச்சலித்தேன் வீரானசிஷரெல்லாமன்னித்தார்கள், துதிப்புடையபாலனென்று யென்னீனத்தானும் துரைராஜகாலாங்கிசீஷனென்று, மதிபோன்றமனாந்தனிலேயுன்னியல்லோ மார்க்கமுடன்சினமதுவை நீககினூரே. ௩௩௩

சீஷர் போகரைமன்னிப்பது.

நீக்கியேயெந்தமேல்பட்சம்வைத்து நீதியுடன்யாதரிக்கவேண்டுமென்று, நோக்கமுடன்போகரிஷிமுனிவர்தாமும் நொடியான பலமகற்றிகார்க்கவேணும், வாக்குடனேமெந்தனுககுவரமுந்தந்து, வண்மையுடன்யாதகாத்தருளென்றூர்பார், காக்கமலம்வீற்றிருக்கும் மனோன்மணியாள்பாதம் நண்மையுடன்வணங்கியல்லோ மணிந்திட்டேனே. ௩௩௪

பணிந்துமிகநிற்கையிலே சிஷர்தாமும்பாங்குடனே யென்றன்மேல்பட்சம்வைத்து, அணிந்தமெொருபவளமென்ற வாரந்தன்னீனவப்பனே யெங்கழுத்திற்சாற்றினூர்கள், துணிந்துமேயடியேனுந்தாள்பணிந்து துப்புறவாய்யானுமல்லோ வஞ்சலித்தேன், கணிந்துமே பவளத்தின்வுளவுசொல்லி கருவானவாரிதிலைக்காண்பித்தாரே. ௩௩௫

கண்டேனே சத்தசாகரமுங்கண்டேன் கனமானபவளமென்ற கடல்தானப்பா, விண்டேனேநாதாக்கள் கைமறைப்பு வேதாந்தத்தாயினது கடல்மறைப்பு, உண்டானமகிமையெல்லாம் யானுங்கண்டேன் ஓகோகோநாதாக்கள் சூட்சங்கண்டேன், திண்டானபவழத்தின் விளைவுகண்டு தீரமுடன்சினபதியேகினேனே. ௩௩௬

ஏகவேயடிபோனுங்காட்டைவிட்டு யெழிலானசினபதிபோரேனென்றேன், சோகமுடனெந்தனுக்கு வெகுமானங்கள் தொல்லுலகில் தானகொடுத்தார்சீஷவர்க்கம், வேகமாமபவள சிம்மாதிங்கள் விருப்பமுடனெந்தனுக்கீயாவுந்தந்து. போகரென்ற போதீனயே மெச்சவேதான் போவென்றூர்சினபதி வந்திட்டேனே. ௩௩௭

வந்தேனே காலாங்கிகிருபையாலே வளமுடைய கதண்டுமகாரிஷியாசிர்மம், அந்தமுடன்கண்டல்லோ யடியேன்தானும் அடைவான பவளமென்றகடலைத்தாண்டி, சொந்தமுள்ள சீனபதிதேசந்தனக்குத்தப்புராவாய்வந்தல்லோ பெண்களுக்கு, விந்தையதுதானுரைத்தேன்வெகுசதாக மேதினியிலெல்லாமெச்சி யணைந்திட்டாரே. ௫௩௮

போகர்சீனபதிபெண்களுக்குபவளமாலைதரித்தல்

அணைந்துமேசீனபதிபெண்களுக்கு அழகானபவளமென்றமாலைதன்னை, மணங்கமழும் மார்பகனிற் பதக்கமாலை மார்க்கமுடன்தான் கொடுத்தார்பரிசனந்தான், இணக்கமுடன் பவளமென்றகடல்தானப்பா யெழிலானகாட்டகத்தைத் தாமுரைத்து, சுணக்கமதுவாராமல்சீனத்தார்க்கு சூட்சமதைவெளியிட்டார் போகர்தாமே ௫௩௯

போகர்பவளம்விளைகிறவதிசயத்தைசீனத்தார்க்குகூறல்.

தாமாமன யின்னமொருகருமானந்தான் தகமையுள்ள சீனபதியுலகத்தார்க்கு, போமெனவேகண்டுவந்த வதிசயத்தைப் பொங்கமுடன்தாமுரைத்தார் போகர்தாமும், நாமெனவே யெழுகடலுஞ்சுத்திவந்தேன்நாதாக்கள் மகிமைதனை யானுங்கண்டேன்,நேமெனவேடில்லிக்குடபாகத்தில் நேர்மையுடனுசிர்மந்தன்னைக்கண்டேனே.

கண்டேனே நாதாக்கள்கண்டதில்லை காலாங்கிநாதருடகிருபையாலே, அண்டர்முனிராட்சதருங் கண்டதில்லை யவ்வனததேமாண்பர்களும் போனதில்லை, தொண்டுசெய்துயடியேனும் வெகுகாலந்தான் தோற்றமுடன் தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன், விண்டவர்கள்யாரேனுங்கண்டதில்லை வீரானகடுவெளியார் வனந்தானுமே. ௫௪௧

வனமான்கடுவெளியார்காடுகண்டேன் வண்மையுள்ள சித்தொளிவைக்கண்டேன்யானும்,தினகானுங்காணாத வாசிர்மந்தான் திகழான கடுவெளியார்சித்துநாடு, கிண்ணிடனே மேகமது தங்கும்நாடுபுகழா திருப்பாலின்கடலோரந்தான், மனமுடையசித்து மகாரிடிகள்நாடு மகத்தானகடுவெளியார் சித்துநாடே. ௫௪௨

நாடானகடுவெளியார்சித்துநாடு நலமுடனெகுளிகையதுகொண்டுயானும், காடானவாசிர்மந் தன்னைக்கண்டேன் கடுவெளியார்வுபதேசம்யானும்பெற்றேன், தாடாண்மையுள்ள தொருபலமுங்கொண்டேன் தாக்கானரிடியினுடபலத்தினாலே, கேடானகோடிவடகாணகத்தில் கொப்பெனவேயாசிர்மம் பார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனே பவளமென்ற கடலோரத்தை பாங்குடனேயான் கண்டுவசதியித்தேன், தீர்த்தமுடன் காணுறுகுகைதான்சென்று திளானபவழமென்ற காட்டைக்காண, நேர்த்தியுடன் கடுவெளியாரெந்தன்மீதுநேர்மையுடனதிசயித்து சொன்னசொல்லை, பூர்த்தியாய்க்கடுவெளியார்பட்சம்வைத்து புகழாகயெந்தனுக்கு விடைசொன்னாரே

சொன்னாரே யெந்தனையுந்தானழைத்து சுத்தமுடன் சுதண்டு மகாரிடியாருக்கு, மன்னானகாலங்கிநாதர் தன்னைமகத்தான சீடனிவர் போகரென்று முன்னோர்கள், ரிடிமுனிவந்துதிக்கும்போகர்முதலகில் கீர்த்திபெற்றான்சீடனென்று, பன்னியேபலகாலும் பட்சம்வைத்து பாங்குபெறவுத்தாரஞ் சொன்னார்தாமே. ௬௪௫

சொன்னாரேகதண்டு மகாரிடியாருக்கு தோற்றமுட னெந்தனுக்குஅடவிதன்னை, பொன்னானபவளமது விளையுமார்க்கம்பொங்கமுடனெந்தனுக்கு அருளவென்று, மன்னவனுங்கதண்டுமகா ரிடியாருக்கு மார்க்கமுடனுறுதி மனங்கொள்வதற்கு, வின்னமதுவாராமல் யெந்தன்மீதில் விருப்பமுடன்பட்சமது விடைதந்தாரே. ௬௪௬

தந்தாரேகதண்டு மகாரிடியார்தாமும் தாரணியில் காலங்கிசீடனென்று, எந்தன்மேல் கிருபையதுமனதுவந்து யெழிலானபவளமென்றகானகத்தை, அந்தமுடனெந்தனுக்குத் தெரியவேதான் வண்புள்ளகதண்டுகளைத்தாமழைத்து, இன்பமுடன் காண்பிக்கசொல்லியே தானிளிமையுடனுத்தாரஞ் செய்தார்பாரே. ௬௪௭

பாரேதான் வுத்தாரஞ்செய்தபின்பு பாங்கானகானகத்தில் கதண்டுதானும், நேரேதான் வடகோடிகானகத்தில் நேர்மையுடன் கதண்டுகளுங்காணலாச்சு, சீரேதான் யானையின்தலைகள்போலே சிறியதோர்கதண்டுகளைக் கண்டேன்யானும், வீரேதான்கதண்டுகட்குமெத்தவுண்டு விண்ணிலிடங்கொள்ளாது பயந்திட்டேனே. ௬௪௮

இட்டேனேயானையது தலைகள்போலே யெழிலானகதண்டுகளுமெத்தவுண்டு, பட்டதொரு சிங்கத்தின் தலைகள்போலே பாங்கானகதண்டுகளு மெத்தவுண்டு, அட்டமுள்ள குதிரையது தலைகள்போலே தூரானகதண்டுகளையானுங்கண்டேன், விட்டகுறை யிருந்ததினாலெந்தனுக்கு வினையதுவுந்தொடாமல் வந்திட்டேனே. ௬௪௯

வந்தேனேகதண்டுமகாரிடியார்பக்கல் வடக்குமுகம்பின்புறமாய் நின்றுகொண்டேன், சொந்தமுடனவர்பாதம்தொழுதுயானும் துரைராசர்பக்கமதில்நின்றுகொண்டு, அந்தமுடன்கரங்குவித்து வஞ்சலித்

துவன்புடனே தொழுதுபணிந்திற்கும்போது, விந்தையுடன் கதண்டு மகாரிடியார்தாமும் விருப்பமுடனெந்தனுக்கு வழிசொன்னாரே. ()

வழியானகதண்டுகளுமெந்தன்மீதில் வண்மையுடன் மனதுவந் துயெந்தனைத்தான், பழியதுவும்நேராமல் யெந்தன்மீதில் பட்சமுட ன் கதண்டுரிடிவலுமையாலே, குழியானகுண்ணுக்கல் காணார்தம்மில் கொற்றவனே யெனையழைந்துப்போகலாச்சு, அழியாதவாசனங்க ளெந்தனுக்குவன்புடனேதான் கொடுத்தார் பணிபலாச்சே. ()

பணியவேபவளமென்ற வாசிர்மத்தில் பாங்குடனேயடியேனும் வீற்றிருந்தேன், துணிவுடனேகதண்டுமகா கூட்டத்தோடு துப்புர வாய்யெந்தனுக்குவாசீர்மிக்க, அணிபணிபாய்க்கதண்டுகளுங்கூட்ட ங்கூடி அங்ஙனவேயெந்தனுக்கு வழிதஞ்சொல்லி, மணியான பவள மென்ற மாலைதன்னை மார்க்கமுடனெந்தனுக்கு கொடுக்கலாச்சே. ()

கொடுக்கவேபடியேனும்பவளப்பூண்டு கொப்பெனவேகுளிகை யதுபூண்டுகொண்டு, விடுபட்டுசீனபதிவந்தேன்யானும் விட்டகுறை யிருந்ததொரு வலுமையாலே, தொடுத்திறீபோல் பவளமென்ற காட் டகத்தைதொல்லுலகில் வாரிதிலைபங் கண்டுவந்தேன், கடுவெளிபரஞ் சித்தருடகடாட்சத்தாலே கனமுடனேசீனபதிவந்திட்டேனே. ()

வந்தேனே சீனபதிமான்பரேகேள் வருப்பானபவளமென்றகா ட்டகத்தை, அந்தமுடன் யான்கண்டுபவளம்பூண்டு யன்புடனேயுந்த னுக்காய் வுபதேசிக்க, சொந்தமுடனென்னுடைய மனுவுபூண்டு சுத்த முடன் நீங்களெல்லாந்தேறுதற்கு, விந்தைகளை யுங்களுக்குக் கூறவந் தேன் விருப்பமுடன்கண்டுகொள்ளு மென்றிட்டாரே. ௫௱௪

கடுவெளிசித்தர்சமாதிக்குப்போகுதல்.

என்றிட்டபோகர்முனிரிடியார்தாமும் யெழிலானசீனபதிவிட்டு மல்லோ, குன்றிட்ட குளிகையதைப்பூண்டுகொண்டு கொப்பெனவே வடகோடி யாசிர்மத்தில், தன்றிட்டமாகவல்லோ தாணிமீது சாங்க முடன்குளிகை கொண்டுயிறங்கினேன்யான், சென்றிட்டு வடகோடி கானகத்தில் சேனையுடன் சிடவர்க்கமெழுந்திட்டாரே. ௫௱௫

எழுந்தாரே கடுவெளிபார் சித்துதாமும் யெழிலானசமாதிக்கு பேகவென்று, அழுந்தியேபூமிதன்னில் வெகுகாலந்தான் அடக்கமதா ய்த்தானிருக்க யெண்ணங்கொண்டு, பழுதுபடாத்திருமேனி போகர் தம்மைபட்சமுடன்தாமழைத்து சித்துதாமும், வழுதுணையாய்வெகு காலமிருக்கவென்று வண்ணமுடன் வாமதுவும் கொடுத்தார்தானே,

கடுவெளிபகர்போகருக்குபுத்திகூறி சீடரை அழைத்துக்கொண்டு சமாதிக்கேகல்.

கொடுத்துமேகாலாங்கிசீடருக்கு கொப்பெனவே புத்திமதிபதி கனுசொ வி, அடுத்தமே கண்மணியே போகநாதா அவனிபெலாங் குளிகை கொண்டுசுத்திவந்தாய், தொடுத்தவொரு பூமிவள மனேக முண்டு தொல்லுலகில்கானகத்தில்சபிக்குஞ்சித்து, ஒடுக்கமுடன் தானசபிப்பார்போகநாதா ஒகோநாதாக்கவதிதங்காணே. ருடுள

காணவேசமாதிக்குப்போறேனப்பா காசினியிலார்பகையுங்கொள்ளவேண்டாம், வீணவே சித்துமகாகோடியுண்டு விருதுடனேமடிபிடித்துசண்டைசெய்வார், மாணமருங் கல்வியுள்ளோர் போலேபேசி மகத்தானநாதவெளிசித்தன்போல, நீணவேயுந்தனிடங்காங்கள் வைத்து நீடானயுலகமதில் செய்வார்பாரே. ருடுஅ

பார்க்கையிலே நல்லவர்போல்பொல்லாரப்பா பாருலகில்சித்தருண்டு ரிடியுமுண்டு, எர்க்கவே நல்லாவின் படத்தைப்போலே யெழிலான நாதாக்கள் முனிவருண்டு, பூர்க்கவேபடமதனில் விடத்தைக்காணார் புகழானபடமது மழகாய்த்தோற்றும், எர்க்கவே கதைபோல முடியுமப்பா யெழிலானசித்தர்களை நம்பொண்ணாதே, ருடுக

ஒண்ணாது வுலகிலுள்ளசித்தரப்பா ஒகோகோதர்மிகளுங் கருமியுண்டு, எண்ணவேமுடியாது யெவராலுந்தான் யெழிலான சித்தர் முனிமார்மமப்பா, கண்ணபிராணெருநாளுஞ்சிக்கிக்கொண்டு காசினியிலவர்வல்லமைநீக்கிக்கொள்வார், நண்ணவே யெப்போதும்போகநாதா நண்புடனே தர்க்கிட்டு வாழ்குவீரே. ருகூ0

வாழ்கவென்று லோகமெல்லாங்குளிகைகொண்டு வளமுடனே சுத்தசாகாமுங் கண்டேன், தாழ்கவே அஷ்டதிசைதானுங்கண்டேர் தாக் கானமலையாறுகுகைகள்கண்டேன், மூழ்கியுதோர்பிரளயங்களெல்லாங்கண்டேன் முதலகவையகத்தின் வாழ்க்கைகண்டேன் மாழ்கியே போகாமல் சிலதுகாலம் மார்க்கமுடனிருங்கவென்று வாந்தந்தாரே.

தந்தாரேசமாதிக்குப்போரேனப்பா தண்மையுடன்சிலகாலமிருந்தியாலும், அந்தமுடன் வுலகுதனில்வருதும்போது வப்பனேயுந்தனையுங் காண்பேனென்று, சிந்தனையிலவர்மீது பட்சம்வைத்து சிறப்புடனே விடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டு, சொந்தமுடன் சீடர்பதிக் கூட்டத்தோடு சுத்தமுடன்சமாதிக்கி ஏகினாரே ருசுஉ

கடுவெளியார்சீடரோடு சமாதிக்கேகல்.

ஏகவேசீடவர்க்கந்தனையழைத்து யெழிலானகாட்டகத்தைச்சென்றயாலும், சங்கமுடன் சமாதிக்கிடமுந்தேடிசட்டமுடன்குழிய

துவுந்தோண்டியேதான், வேகமுடன் ஓாலின் பட்டங்கீழ்மேவிருப்ப முடன்கல்லறைகளுண்டுசெய்து, தாகமுடன்பாலமுர்தமுண்பதற்கு சட்டமுடன்தானுழைப வழிவைத்தாரே. ௬௯௩

வழியானசமாதிக்குதிட்டவகூறி வண்மையுடன்கடுவெளியார்சீடருக்கு, பழிபாவந்தனைநீக்கிசித்துதாமும் பட்சமுடன்வுபதேசஞ் செய்தாரங்கே குழியானசமாதிக்கிபோகும் போதுகொப்பனவேபெந்தனுக்குமண்டலந்தான், வழிபோடே பால்பழமும்பெனக்குத்தந்து வண்மையுடன்சமாதிதனை மூடிப்போடே. ௬௯௪

போடேதான் மண்ணதனைமேலேமூடிபொங்கமுடன்கல்லாலே சமாதிகட்டி, நீடேதானிநபதுவாண்டுமட்டும் நிலைபாகசமாதியிடங் கார்த்திருந்து, தேடவேசமாதியது வெடிக்கும்போது தேற்றமுடனே வனுக்குமுன்னேனின்று, பாடவேயுபதேசம் மிகவும் பெற்றுபாரினிலேவெகுநாளாய் வாழ்குவீரே. ௬௯௫

கடுவெளிசித்து சமாதிமகிமை.

வாழ்கவென்றால் சமாதிக்குட்சென்ற பின்புவையகத்திலதிசயங்கள்மிகநடக்கும், தாழ்கவேசத்துருசங்காரரெல்லாம் தாழ்மையுடன்நீதிவழிநடப்பார்பாரு, மீழ்கவேமிருகமெல்லாம் பாஷைபேசமிக்கான பட்சியதுவேதங்கூறும், ஆழ்கவே கடலதுவும்திசை மாறிப்போம்வப்பனேவதிசயங்கள் மெத்தவுண்டே. ௬௯௬

உண்டானசத்துருக்கள்வணங்குவார்கள்ஓகோகோநாதாக்களெல்லாங்கூடி, திண்டானசித்துவருங்காலமாச்சு திகழானசமாதிவிட்டுயேகவென்று, அண்டமதுகிடுகிடுக்க ரிடிகளெல்லாமவன்புடனென்னேவனுக்குமுன்னேநிற்பார், வண்டினங்கள்கவிபாடுஞ் சமாதிமுன்னேவருங்காலமாச்சுதென்று நினைத்துக்கொள்ளே. ௬௯௭

கொள்ளவே கெர்ப்பமது தள்ளிருககும் கூறுனசிசுபாலன்வார்த்தைகூறும், விள்ளவே பரிதிமதிதிசைமாறிப்போம் வீரானகோட்களுமதிரும்பாரு, துள்ளவே ஆதிசேடன்பூமிதன்னில துடிப்புடனே தோள்மாற்றி நடுங்கச்செய்வான் அள்ளவேயண்டமது வதிரும்பாரு ஆகாயநட்சத்திரமுதிரும்பாரே. ௬௯௮

பரரேதான் சமாதியதுசுழலும்பாரு பாங்கானசமாதிக்குள்ளசீருண்டாம், கேரேதான்தெற்குமுக மதிசயங்கள்நெருப்பானதேன்மாரி மிகவேபெய்யும் சேரேதான்மேற்கு முகந்தன்னிலப்பா சிறப்பான மண்மாரி மிகவே பெய்யும் கூரேதான் சந்தனமுமலரும்பாரு குறிப்பான செங்கழுநீர்பூர்க்குந்தானே. ௬௯௯

தானானபாரிசாதம்மலரும்பாரு தாக்கானதேவதாபுட்பந்தானும் மானானமலைதனிலேபூர்க்கும்பாரு, மகத்தானகாடெல்லாமணமே வீசும், தேனானகதண்டுகளுங்கூண்டைவிட்டு, தேன்பொசிக்கக்காட்டகத்தைச்செல்லும்பாரு, கோனான அரசர்களுந்தேனையுண்ணகுவலயத்திலொருவருந்தான்பயப்படாரே. ௬௭௦

பயமேதுவுலகுதனிலொன்றுமில்லை பாங்கான புலிபசுவுமொன்றாய்க்கூடி, நயமுடனேவோர்த்துறையில் நீர்குடிக்கும் நண்பானசற்பமதுசீரிதானும செயமுடனேவோர்கூண்டில் விளையாடும்பார் செப்பிடவேகெருடனும் பாம்புதானும், தயம்பிடவே கூடிவிளையாடிருக்கும் தாரணியிலதிசயங்கள் காணும்பாரே. ௬௭௧

பார்க்கையிலேகுருடனவன் கண்திறப்பான்பாங்கானசெவிடனுக்குசத்தங்கேட்கும் தீர்க்கமுடன்ஊமையனும் வார்த்தைசொல்வான் திறமானசப்பாணி நடப்பான்பாரு வற்கவேயித்தாதிமகிமையெல்லாம்பெழிலாகத் தானடக்கும்வருங்காலத்தில், ஆர்க்கவே போகருக்குசொன்னவாக்குனப்பனே யுலகுதனில்நடக்குந்தானே. ௬௭௨

தானதவதியங்கள்மிகநடக்கும் தாக்கானசமாதி விட்டுவருகும் போதுபானனபாரையதுவெடிக்கும்பாருபளிங்கான சொருபமென்றசோதிகானும், தேனானவருஷமதாமுதுவதாகும் - தேஷிமனேன்மணியாளின்கடாட்சத்தாலே, வேனானசமாதிவிட்டுவெளியில்யானும்விருப்பமுடன்வருவேனென்றியம்பினரே. ௬௭௩

கடுவெளிசித்தர் சமாதிவிட்டுவந்தது.

என்னவேகடுவெளியார் சித்துதாமும்யெழிவான கெடுவதுஞ்சென்றுமேதான், பன்னவெசித்துவருங்காலமாச்சு பாங்கானசீடரெல்லாம்வந்திருந்தார், முன்னமேதாமுரைத்தவாக்கதெல்லாம் முதலில்நிறைவேறநாளுமாச்சு, சொன்னதொருகாலமது முடிவுமாச்சு சுந்தானர்சமாதியதுவெடிக்கலாச்சே. ௬௭௪

ஆச்சப்பாசமாதியது வெடிக்கலாச்சு ஆகாகாநாதாந்தவொளிவுதானும், பேச்சடங்கிபோனதொரு தேகந்தானும்போனமண்ணுலகில்பிறவியாச்சு, மூச்சடங்கிவெகுகாலமிருந்தசித்துமுதலைக்கபண்பதற்குவந்தால்லோ, மாச்சனுடன்தேகமது தங்கம்போலாம்மகத்தானரிடியாரைக் கண்டிட்டாரே. ௬௭௫

கண்டாரேசீடர்களாங்கூட்டவர்க்கம் கனமானகடுவெளியார்சித்துதம்மை, அண்டாதசேனைமுடிமாண்பரெல்லாம்வன்பான சித்தொளியைககண்டுமேதான், தெண்டமுடனடிபணிந்து வஞ்சலித்துதெளி

வான நாதவெளிசித்துதம்மை, பண்டுளபசெங்கமுனி மாலைதன்னைபட்சமுடன்தான்போட்டு தொழுதிட்டாரே. ௬௭௬

இட்டாரேபதாம்புபத்தைப் பணிந்துமேதான் யெழிலானசீடவர்க்கங் கூட்டத்தோடு, கட்டுடனேயவர் முகத்தைத்தானும்பார்த்து களிப்புடனே யவர்பக்கல் நிற்கும்போது, சட்டமுடன் கடுவெளியார் சித்து தாமும்சாங்கமுடன் சீடருக்குவுபதேசங்கள், விட்டகுறைதப்பாமல் சீடருக்கு விருப்பமுடன் வுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. ௬௭௭

செய்தாரே சீடருக்கு வுபதேசங்கள் செம்மலுடன் கடுவெளியார் சித்துதாமும், வையமேவசமாதிவிட்டு வெளியேவந்து பாங்குடனே வாசிர்மந்தன்னிற் சென்று, வெய்யவேகதண்டு மகாரிஷியார்தம்மை சிலதுகாலம் மேன்மையுடனிருக்கவென்று வந்திட்டேனே. ௬௭௮

வந்தேனேயின்னமொரு யுகமிருந்துவளமையுடன் சமாதிக்குப் போவேனென்றும், அந்தமுடன்கதண்டுமாரிஷியாருக்குவன்புடனேவாங்கதுவுமிகவுங்கூறி, முந்தினதோர்காலாங்கிசீடர்தம்மை முதுலகில் காண்பதற்கு யெண்ணங்கொண்டு சிந்தனையில்தானினைத்து சித்துதாமும் திட்டமுடன்போகர்தம்மைகேட்டிட்டாரே. ௬௭௯

கடுவெளிசித்து சமாதிவிட்டு வந்தபிறகு போகரைகேட்பது.

கேட்டாரே சமாதிக்குமுன்னேயம்பா கிருபையுடன் சித்தொருவர் வந்தாரெங்கே, நீட்டமுடன் காலாங்கிசீடரென்று நிலையானகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, வாட்டமுடனென்றன்முன்வாது பேசிவளமான பவளமென்றமாலைபூண்டு, ஒட்டமுடன் சீனபதிபோன சித்துவுத்தமனே காணவென்று கேட்டிட்டாரே. ௬௮௦

கடுவெளியார்பூர்வக்கியானத்தால் நினைக்கும்போது.

போசநாதர் குளிகைபூண்டு யிறங்கினது.

கேட்கையிலே கடுவெளியார் சித்துதானும் கெவனமுடன்பூர்விக்கியானத்தாலே, வேட்கமுடன் காலாங்கி சீடனல்லோவெளிப்பட்டார்க் குளிகைகொண்டு சீனம், விட்டுவாட் கமலவாஉத்தில் வீற்றிருக்கும்வண்மையுள்ளகடுவெளியார், சித்துமுன்னில் ஆட்படைகளில்லாமல் ரிஷியார்தாமும் அவனிதனில் குளிகைகொண்டு யிறங்கினாரே.

இறங்கேயேகுளிகைவிட்டு சித்துதாமும் யெழிலான கடுவெளியார்முன்னேவந்து, திறமுடனே போகரிஷிமுனிவர்தாமும் தீர்க்கமுடன் கடுவெளியார் சஞ்சலித்து, அறமுடைய தானமது மிகவும்பூண்

டு வன்புடனே கடுவெளியார் சித்தருக்கு, வுறமுடனே யணக்கமதுமி கவும் பூண்டுவுத்தமனார்போகரிடி பணிந்திட்டாரே. ௩௮௨

பணிபவே கடுவெளியார்சித்தருக்கு பட்சமுடனஞ்சலிகள் மிக வுஞ்செய்து, துணிவுடனேபோகரிடி முனிவர்தாமும் துப்புறவாய்க்க டுவெளியார் தம்மைக்காண, அனிபானவாசிர மந்தான் கொடுத்துவன் புடனேபக்கமது, சேர்வைகொண்டுமணியானகண்மணியேபோகநதா மண்டலத்தில் மங்களாவென்றிட்டாரே ௩௮௩

என்றிடவேபோகமுனி ரிடியார்தாமும் பெழிலானமங்களாகா மேயென்று சென்றிடவே,பவளமதாயடிபேன் பூண்டுசேனைபதிதிரள் கூட்டஞ். சேனஞ்சென்றேன் வென்றிடவேசேனபதி மார்க்கத்தாருக் கு விருப்பமுடன், பவளமென்ற காடுரைத்தேன் இன்றுமுதல் தங்க ளது வாசிர்மத்தால் பெழிலானசேனைபதிசுகமென்றாரே ௩௮௪

என்றுமே போகரிடிமுனிவர்தாமும் யெழிலான வதிசயங்கள் மிகவுங்கூறி, குன்றின் மேற்சந்திரனுங்குவலயத்தில் குக்தெழுந்தபா வனைபோல் கூறலாகி, அன்றுமேகடு வெளியார்சித்தருக்கு வன்புட னே வார்த்தையது மிகவுங்கூறி, இன்பமுடன் தானிருந்தார் ரிடியா ர்தாமும் பெழிலான கடுவெளியார் துன்னேதானே. ௩௮௫

கடுவெளிச்சித்து போகருக்கும் சீடருக்கும்
சமாதிக்குப் போடுவனென் றுரைத்தல்

தானானபோகரிடி நாதாசேளும் தாரணியிலிருப்பதிற்பலனொ ன்றில்லை, தேனானமனோன்மணியாள்கிருபையாலே தேற்றமுடனுகா ந்தவரைட்கிசயங்கள், கோனானகுருசொன்ன வாக்கியம்போல்குவல யத்தி லனேகவிந்தை யானுங்கண்டேன், பானான பாருலகிலிருந்து மெ ன்னபாரைவிட்டு நீங்குவது நலமென்றாரே. ௩௮௬

நலமானவார்த்தையது மிகவுங்கூறி நன்மையுடன் கடுவெளியார் சித்து தாமும், பலமானதேகமதை நம்பொண்ணாது பாரினிலே யிரு ந்தவர்களாருமில்லை, குலமான பதியைவிட்டு சிலதுகாலம் கொற்றவ னே சாதிதனிலிருப்பேனென்று, தலமுடனேகடுவெளியார் சித்து தாமும் சட்டமுடன் போகரிடிக்குரைத்திட்டாரே. ௩௮௭

உரைக்கவே சமாதிசென்று வருகுமட்டும் உத்தமனேநீயுமல் லோ வன்புகூர்ந்து, திரைக்கவேசமாதிவிட்டு வருகும்போது தீர்க்க முடனுந்தனையுங் காணலாகும், குறையகற்றியுந்தனுக்கு வாசிர்மங்கள் குறையாமல் மனதுவந்து, கூறவேன்யான்வரையாது வாக்கதுவும் பொய்யாமற்றுன் வண்மையுடன்வுந்தனுக்கு போதிப்பேனே. ௩௮௮

போகித்துக்கடுவெளியார் சித்துதாமும்பொங்கமுடன் சீடருக்குத்தாமுரைத்து, ஆதித்தன்வந்துதிக்கும் வேளைதன்னில் வன்பானசமாதியிடபக்கல்சென்று, வாதித்தசீடருடன் விடையும்பெற்று வளமான குழிதனிலேயிறங்கியல்லோ, பேதித்துபாறைதன்னை சீடருக்குபிரியமுடன்மூடவென்று விடைதந்தாரே. ௫அ௯

தந்தாரேசித்துமகாரிஷியார்தாமும் தகமையுடன் சீடவர்க்கமானபேர்க்கு, விந்தைதனைமிகவுரைத்து சித்துதாமும் விருப்பமுடன் சீடருக்குவதிதஞ்சொல்லி, அந்தமுடன் நான்வருகுங்காலந்தன்னில் அதிசயங்கள்மிகநடக்குமென்றுசொல்லி, சிந்தனையாய்த்தாமுரைத்து மண்ணிற்சென்றுசிறப்பான வசரீரிகூறுவாரே. ௫௯0

கூறுவார் சித்துமகாரிஷியார்தாமும் குலசமான சித்தர்வர்க்கமானபேர்க்குமாறிடையதேசமது வருகும்போதுமகத்தான வையகத்திலிடியுண்டாகும் வீறுடைய மேகமதுதிரண்டுமேதான் வீரானமாரியதுயில்லாமற்றான் ஆறுகலந்தான்முழுவில்வதிதம்பாரு அவனியெல்லாமிடியென்றசத்தமாமே. ௫௯௧

சத்தமாங் கோடையிடிபோலேகாணும் தகமையுள்ளதீரிடியும்நெருப்பிடியுங்காணும், நித்தமுமிடிமுழக்க மதிகமாகும் நீடாழியுலகமெல்லாந்தத்தளிக்கும், வத்திபேசமுத்திரமும்சலமுங்காணார் வாரிதியுந்திசைமாறிநடுங்கும்பாரு, புத்தியுள்ளசீடர்களேமகிமைதோன்றும் புகழானசித்துவருங்காலமாச்சே. ௫௯௨

நாளானகாலமதிலதிசயங்கள் நாடெல்லாஞ்செந்நெல்கள் விளையும்பாரு, காடானபூண்டதுவும் பூர்க்கும்பாரு தருவானமூலிகைகள் கண்ணிற்றோற்றும் மாளாதமாண்பரெல்லாஞ் சிவயோகங்கள் மாநிலத்தில் மிகப்பேசிவளமைசொல்லார் தாளானகாயகற்பமூலிதானும் துப்புறவாய்கண்ணிற்குத் தோன்றும்பாரே. ௫௯௩

பாரேதானதிசயங்கள் மிகநடக்கும்பாரினிலேசித்துவருங்காலந்தன்னில், நேரேதான்மேற்குமுகந் தன்னிலப்பா நிலையான சூரியனுமுதயமாவான், சேரேதானருநதிகள் யாவுந்தானும் செங்கையால்தான் தொடவேகிட்டிருக்கும், ஊரேதான்குடிப்படைகள்யாவுந்தானும் வுத்தமர்களெந்தனையும் நினைப்பார்தானே. ௫௯௪

நினைக்கையிலேயான் வருகுங்காலந்தன்னில்நீதியுடன்சமாதியதுவெடிக்கும்பாரு, புனைமேவுஞ்சமாயது வெடிக்கும்போது புகழானசெகசோதிதோற்றும்பாரு விண்போன்றசடலமது வெளியேயேகி வி

ருப்பமுடன்சித்துமுனிவந்துமேதான், முனையானமூதுலகோர் கடுகடு
லக வுத்தமரும் வெளிதனிலேவந்திட்டாரே. கூகரு

இட்டாரேசித்துமுனி வந்தபோதுயெழிலான சீடவர்க்கங்கூட்
டங்கூடி, திட்டமுடன் அவர்பாதந்தொழுதிட்டார்கள் சிறப்பானமா
ண்பரெல்லாம்வணங்கிநின்றார், சட்டமுடன் சித்துமுனி சொன்னவா
க்கு தாரணியில்மெய்யாச்சு பார்க்கும்போது, வட்டமுடன் கடுவெளி
யார் சித்துதாமும் வண்மையுடன் லோகவதிசயங்கேட்டாரே. கூகசு

கேட்டாரே லோகத்தின் புதுமையெல்லாங்கிருபையுடன் சீடவ
ர்க்கந்தன்னைநோக்கி, நீட்டமுடன்சமாதிக்கு பேருமுன்னே நீதியுள்
ள சிறுபாலன்போகநாதன், வாட்டமாங்காலாங்கி சீடனப்பா வளமா
ன பாகரிஷிநாதன்றானும், ஆட்டமுடன்குளிகைபதுபூண்டுகொண்டு
வந்துடனே வந்தசித்தெங்கென்றாரே. கூகஎ

எங்கென்றுகேட்கையிலே போகநாதன்யெழிலானகுளிகையது
பூண்டுகொண்டு, அங்ஙனவேசித்துவனம் நினைக்கும்போது அழகான
போகர்முனிவந்திட்டாராம், புங்கமுடன்சித்துமுனிசிஷியார் தாமும்
புகழான போகரிஷிநாதருக்கு, துங்கமுடன் ஆசிர்மம் மிகவுஞ்செய்து
துப்புரவாய் போகருக்கு வளஞ்சொன்னாரே. கூகஅ

சொன்னாரேகண்மணியே போகநாதர் துறைகோடி வரைகோடி
காலமப்பா, மன்னனபருவதமேயுன்னைக்கண்டு மார்க்கமுடன் முப்ப
துவாண்டுமாச்சு, தென்னாகேள் சினபதிக்குடையவேந்தே சிறப்பாக
வுன்னையான்கண்டபோதே, முன்னோராங்காலாங்கி நாதசித்துமொழி
ந்தவொருவார்த்தை யெதிரில்லைதானே. கூகசு

டில்லிக்குதென்கிழக்குஜெயமுனிவுற்பவம்.

தானனயின்ன மொருவபணங்கேளு தகமையுள்ள டில்லிக்கு
தென்கிழக்கே, கோனன அளகாபுரியென்னுமூராம் குறிப்பான பதி
யொன்றுகுண்ணுமுண்டு, தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தா
லேதேற்றமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, பானனகாலாங்கி கிரு
பையாலே பாலகனே குளிகைகொண்டு சென்றேன்பாரே. சOO

பாரேதரன்குளிகைகொண்டு செல்லும்போது பாங்கானவழிதட
முமனேகங்கண்டேன், சேரேதான் டில்லிக்கு தென்கிழக்கேநேர்மை
யுடன் குளிகைகொண்டு யிறங்கினேன்யான், சீரேதானவ்விடத்திலு
ள்ள மாண்பர் சிறப்புடனே யெனைவந்து கண்டாங்கே ஊரேதான்
குருப்பலடகள்யாவுங்கண்டு வுத்தமர்களெந்தனுக்கு துதிசொன்னா
ரே. சOக

அதித்துமேயெந்தனிடபக்கல்வந்து துறையோடுமுறையோடு
மஞ்சலித்து, மதிப்புடனேயெந்தனையும்பாரென்றார்கள் மகத்தானமா
ண்பரெல்லாங்கூட்டங்கூடி, பதியானமானகரம்வதிசயங்கள் பாரினி
லேயிதுவரையில்கண்டதில்லை, ததிதாகத்தோற்றுகுது மென்றுமல்
லோ புத்தியுடன்மாண்பரெல்லாமயங்கினரே. ௪0௨

போகரைக்கண்டமாண்பர்கள்செயமுனி சீடருக்குவுரைத்தல்,

மயங்கியேமாண்பரெல்லாங்கூட்டங்கூடி மகத்தானசெயமுனி
யாசீடர்பக்கல், தயங்கியேசீடர்களைத்தானும்பார்த்துதாரணியில்புது
மையிதுயாங்கள்கண்டோம், நயம்படவேசீனபதிதேசம்விட்டுநலமா
னகாலாங்கிசீடன்றானும், செயமுடனேகுளிகைகொண்டு யிங்குவந்
தார் சீரான மகத்துவங்கள்சொல்லொண்ணாதே. ௪0௩

ஒண்ணாதுசீடவர்கமானபேர்கள் ஒகோகோகோதாக்கள்யாரோ
வென்று, நண்ணியேதன்மனதில்தானடக்கி யேகாந்தசித்தொளிவை
க்காணவென்று, எண்ணியேசீடவர்க்கமாயிரம்பேர் நலமுடனேயெந்
தனையுங்காணவென்று, வண்ணமுடன்யெந்தனையா ரென்றுகேட்க
வண்மையுடன்காலாங்கிசீடனென்றேன். ௪0௪

யென்றேனேயடியேனுஞ்சொல்லும்போது யெழிலானசீடவர்க்
கமெந்தனுக்கு, வென்றிடவேகாலாங்கிசீடர்களும் வீரானகானகத்
தில்வசலாமோசொல், குன்றானமலையுண்டுகுகைதானுண்டு குவலயத்
தில்மாமுனிவர்கண்டதில்லை, இன்றுநீவந்ததினாலந்தனுக்கு யெழிலா
னசாபமதுமெய்தும்பாரே. ௪0௫

எய்யுமேசாபம்வருமென்றுமல்லோ யெழிலானசீடவர்க்கங்கூறு
ம்போது, பையவேயெந்தனுக்குபயமுமாகி பரமுடன்கைசோர்ந்து
மெய்யுஞ்சோர்ந்து, கைபவேபடியேனுஞ்சீடர்தம்மை நடுக்கமுடன்
யானுமல்லோவஞ்சலித்து, அப்பவேகாலாங்கிசீடனென்றேன் துரை
ராசரெந்தனையும்மன்னித்தாரே. ௪0௬

மன்னித்துயெந்தனுக்குசாபந்தன்னை மதிப்புடனேஜெயமுனி
யார்பக்கல்சென்று, கன்னியமாய்செயமுனியார்தன்னை நோக்கி காத்
தாவாமசித்தமுனிபடிபணிந்து, இன்னிலத்தில்சீனபதி மனிதன்று
னும் யெழிலானகுளிகையதுகூண்டுகொண்டு, துன்னிலங்கண்ணுமை
போகநாதன் அப்புறவாய்க்காணவல்லோவந்திட்டாரே. ௪0௭

போகர் செயமுனியைக்கண்டது.

வந்தாரேபோகரிஷியென்றுதாமும் வளமாகத்தாமுரைத்தார்
சீடவர்க்கம், அந்தமுடன்செயமுனிக்குக்கூறும்போது வன்புள்ளசெ

யமுனிபாரிஷிபார்தாமும், சொந்தமுடன்ரிஷிபாருமன்புகூர்ந்து சுத்தமுடனெந்தனையும்வரவழைத்து, சித்தனையாய்காலாங்கிசீடர்கேளு சிற்பானேவந்ததினாற்குற்றமாச்சே. ௪0௮

ஆச்சப்பாபோகமுனிசொல்லக்கேளும் அன்பானவென்வார்த்தையுந்தனுக்கு, பாச்சலுடன்சீனபதிவிட்டுமல்லோ பாருலகில்வந்ததொருவதிசயங்கள், மாச்சலுடன்னென்னவதிசயங்கள்காண மன்னவனேயென்வந்தாயென்றுகேட்க, நீச்சமுடனடியேனுமிகநடுங்கிநிஷ்களமாய்த்தானுரைத்தேனுண்மைதானே. ௪0௯

உண்மையாயடியேனுமுரைத்தபோது உத்தமனார்செயமுனிபாரெந்தனுக்கு, நண்மைபெறவுபதேசமிகவுஞ்செய்து நீரமுடன்சகலகலைக்கியானமெல்லாம், வண்மையுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்துவகைமானம்தொகைமானஞ்சொல்லிட்டாரே. ௪௧0

சொல்லவேயடியேனுமனதுவந்து துப்புரவாஞ்ஞானந்தனைமறந்து, வெல்லவேமெய்ஞ்ஞானமுட்புகுந்து மேதினியில்பானுமொருசித்தனாகி, சல்லியங்கள்சாத்திரமுமிகவுங்கற்று தாரணியில்கருவாளியானுமாகி, தெள்ளியமாம்வித்தைதனிலமுதல்வனாகி தேசத்தில் வஞ்சனமாஞ்சித்தானேனே. ௪௧௧

போகர்சல்லியவித்தைசெய்து.

சித்தானேசிலகாலஞ்சென்றபானும் செயமுனிபார்பாதாரவிந்தந்தாலே, சந்தானலோகமதிலிருக்குந்தானம் தகமையுள்ளசித்திகளெல்லாந்தானெடுக்க, எத்தனங்கள்மிகச்செய்துபுனிதவானாய் யெழிலானசாத்திரத்தைகையிலேந்தி, முத்தானவுலகமெல்லாமிகமதிக்க வுத்தமனேதிரிந்தேனேபோகர்தானே. ௪௧

போகவென்றுசொல்லவென்றால்லோகந்தன்னில் பொங்கமுடன்கண்டவர்கள்தானடுங்க, யோகமுடன்திக்கெல்லாந்திரண்டுமல்லோ யெந்தனையுங்காணுதற்குவெகுஜனங்கள், சாங்கமுடனகண்டலலோயடியேனுக்கு சட்டமுடனசோடசோபசாரஞ்செய்து, வேகமுடன்நிதியெடுக்கயெந்தனைத்தான் மேதினியிலழைத்தவர்கள கோடியாமே.

கோடியாமநிதியெடுக்கயென்னைத்தானும் கொற்றவர்கள்கூட்டியல்லோதேசந்தனனில, நீடியேதிரவியங்கள்கண்டெடுக்க நிட்களமாய்வுறதிமிகப்பாடுசெய்து நாடியேசாத்திரத்திலுளவுபார்த்து நாதாந்தசித்தெனிவைமனதிலுன்னி, வாடியேதீரியாம வடியேனானும் வண்மையுடனெடுக்கலுற்றேன்நிதிகள்தானே. ௪௧௪

கானானநிதிகளதுவெடுக்கவென்ன தட்சணமும்பலையமுனியாசிர
மத்தில் கேனானகுருக்கள்முதல்சித்துயாவும் கூட்டியேயெனையழை
த்துக்கொண்டுசென்றார், மானானமனோன்மணியாள் கிருபையாலேமக
த்தானநிதியெடுக்க சென்றேனங்கே, தேனானதென்மலையாங்கடலோ
ரத்தில் தேற்றமுடன்யான்சென்றேன்பதிதானுண்டே. ௪௧௬

உண்டானபொதிகைமலைதன்னிலப்பா வுத்தமனேசல்லியசாத்தி
ரத்தின்மார்க்கம், கண்டுமேயடியேனும் பிரவாராய்ந்துகந்துடனேதா
னெடுத்தேன்கோடியுண்டாம், வண்டமிழ்சொல்வங்கத்தார்கூட்டங்கூ
டி வளமானநிதிகளெல்லாமெனக்குப்பாதி, கொண்டுபோமென்றெனக்
குவிடைகள்தந்தார் கொற்றவர்கள்சங்கத்தார்புலவர்தாமே. ௪௧௭

தாமானநிதிகளெல்லமடியேன்றானும் தண்மையுடன்ஜெயமுனி
யார்பக்கலாக பூமானும்ரிஷியின்மகாதேவர்பக்கம்பொங்கமுடன்கொ
ண்டல்லோயொப்பிவைத்தேன், சாமானமாதொருதிரவியத்தைசட்ட
முடன்யெந்தனுக்காய்கொடுத்துவிட்டார் ஆமானமாகவேதானடியேன்
றானும் வன்புடனேசினபதிக்கொடுசென்றேனே. ௪௧௮

சென்றேனேதிரவியங்களனைத்துமல்லோ சிறப்புடனேயானுமல்
லோசினத்தார்க்கு, குன்றானதிரவியங்கள்செம் பொன்னெல்லாம்கொ
ட்டினேன்மலைபோலேதங்கமப்பா, என்றன்மேல்பட்சம்வைத்துவிதிக
ள்தம்மை யெழிலாகதான்கேட்டாசினத்தார்கள், வென்றிடவேஜெய
முனியாரியைக்கண்டேன் வேதாந்தரிஷிபாருமருள்செய்தாரே, ௪௧௯

அருளானமகிமையதுமெத்தவுண்டு வன்பானசினபதிமார்க்கத்
தோரே, பொருளானதிரவியங்கள்யெடுப்பதற்கு பொங்கமுடனவித்தை
மிகக்கற்றுவந்தேன், தெருளானதேசமெல்லாந் திரிந்துமேதான்தேற்
றமுடன்தென்பொதிகைகொண்டுசென்றார், இருளானகாட்டகத்தையா
ன்கடந்து யெழிலானதென்பொதிகைகண்டிட்டேனே, ௪௨௦

கண்டேனேபொதிகைமலைக்கடலோரந்தான் காணாறுவோடை
முதல்தான்கடந்து, அண்டமுனிராட்சதர்கள்காணாநாடு அழகான
தென்பொதிகைசாரலப்பா, தண்டலங்கள்தாமறியார் கடலோராந்தா
ன்தாகமையுள்ளசாரலதுகொண்டுசென்றார், விண்டலமுமறியாதகுண்
ணுவப்பா வீராறுசுனையருகிலசென்றேன்பாரே. ௪௨௧

பாரேதான்சல்லியத்தின்சாத்திரந்தான் பாங்கானகனிதமென்ற
படிதானப்பா, கேளேதான்பாதனக்கிருக்குந்தன்னில் நேர்மையுடன்

வஞ்சனத்தைப்பார்க்கும்போது, ஓரேதான்திரவியங்கள்கிடாரவைப்பு சிறப்பானமலைதனிலேகோடியுண்டு, கூரேதான்வைப்பதனைச்சல்லியத் தால் கொற்றவனேயெடுத்தேனே கோடியாமே. ௪௨௨

கோடியென்றபொன்னையெல்லாமுந்தமக்காய் கொப்பெனவே கொடுவந்தேன்யென்றுரைத்தேன், வாடியேதிரியாமல் மனம்கிடாம ல் மகிதலத்திலுங்களுக்கு குறைவுமேரா, நீடியேயுகாந்தவரை செல்வ ந்தானும் நீட்சியுடன்குறையாமல்செய்துவைத்தேன், ஆடியேவகஸ் தியனார்மலையிலப்பா வன்பானதிரவியத்தின்மகிமைதானே. ௪௨௩

போகர்சொர்ணகிரிநிதிகண்டது.

மகிமையாமின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானநிதிய னைத்துங்கோடியுண்டு, அகிலமெலாந்தானெடுத்துவப்பாகேளும் வன் புடனேயுங்களுக்காயளிப்பேனென்றேன், சகலமுடன்மாண்பர்களு ம்வினயங்கேட்டு சட்டமுடன்சாத்திரத்தைக்கேட்கலுற்றார், விகித முடன்சாபமதுநிவர்த்திசெய்து வெத்தியுடன்யான்கொடுப்பேனென் றிட்டேனே. ௪௨௪

இட்டேனேசினபதி யுலகத்தோர்க்கு யெழிலானதிரவியத்தின் பெருமைசொன்னேன், சட்டமுடன்சாத்திரத்தையிதவுகேட்டு சாங் கமுடன்சாபமதைநிவர்த்திசெய்துவட்ட முடன்யான்றருவேனென்று ரேத்துவளமானவுறுதி மொழிமிகவுங்கூறி, திட்டமுடன்சொர்ணகிரி மேருட்சென்றேனதீரமுடன்சீடவர்க்கங் காட்டிட்டேனே. ௪௨௫

கண்டேனேடசிவர்க்கமாயிரம்பேர் கருவானமாண்பர்களுகெத் தனைத்தான், கெண்டமுடன்வஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து தோற்றமுட னயாரென்றுகேட்கலுற்றார். உண்டானசாத்திரத்திலுண்மைசொன் னேன் வுத்தமர்கள்யெந்தனையுமெச்சியேதான், கொண்டனைத்துசொ ர்ணகிரிசித்தர்பக்கம் கொப்பெனவேகொண்டுபோய்விட்டார்காணே

காணவேயடியேனைசித்துதாமும்கனமுடனேயெந்தன்மேலபட் சம்வைத்து, கூணவேயாசீர்மந்தான்கொடுத்து பொங்கமுடனெந்தனை யுமாறென்றென்ன பாணவேவபடியேனுஞ்சினம்விட்டுநலமுடனேசொ ர்ணகிரிவந்தேனென்றேன், பாணமுள்ளகாலாங்கிசீடனென்றேன்கை தொழுதுமெய்வணங்கிகலங்கினேனே. ௪௨௭

கலங்கியேசித்கையிலேரிஷியார் தாமுங்கருணையுடன்யெந்தனுக் குவாசீர்மக்கள், துலங்கவேதான்கொடுத்தார்யெந்தனுக்கு அப்புரவர

யடியேனுமீதிருந்து, விலங்கவேசல்லியமாஞ்சாத்திரத்தை விருப்பமுடன்பானுரைத்தேன் ரிடியாருக்கு, நலமுடனே சல்லியங்கள்கூறும்போது காதாங்தசித்தொளிவும் மதித்தார்பாரே. ௪௨௭

மதிப்புடனேரிடியாருஞ் சொல்லும்போது மார்க்கமுடனடியேனுறைத்தேனங்கே, பதியானபதிவிட்டு திரவியங்கள் பட்சமுடனிவ்விடத்தில்வந்தேன்யானும், நிதியானதிரவியங்கள் கோடாகோடிநீட்சியுடனெடுப்பதற்கையமில்லை, விதியானமுறைபடியே சாத்திரத்தைவிருப்பமுடன் பேதித்து வெடுப்பேன்தானே. ௪௨௮

போகர் சொர்ணகிரியில் நிதியெடுத்தது.

எடுப்பேனென் றுரைக்கையிலே ரிடியார்தாமும் மெந்தனுக்குவிடைதந்தாருண்மையாக, ஒடுக்கமுடன்யானுமல்லோ சல்லியத்தைவுத்தரித்தேன்சொர்ணகிரிமலையிலப்பா, அடுத்துமேஅஞ்சனத்தைப்போடும்போதுஆதாளபாதாளபூதமெல்லா தடுத்துமேபூதமெல்லாங், கிடாரந்தன்னை தட்டழிந்து கெடுப்பதற்கு மெண்ணமாச்சே. ௪௨௯

எண்ணங்கள் மிகக்கொண்டு பூதமெல்லாம்மெழிலான வனுமாரையடித்துத்தள்ளும், குண்ணருகேகிடாரத்தைசத்தியல்லோ கூறவேமுடியாதுபூதங்காவல், அண்ணமுடன்சல்லியங்கள்பார்க்கும்போது அஞ்சனாதேவியின்றன்பூசையாலே, திண்ணமுடனெடுப்பதற்குதயிரியங்கள் திறமானசல்லியத்தில் செப்பலாச்சே. ௪௩0

செப்பவே சல்லியங்கள்கூறும்போது செம்மையுடன்பின்னும்யான்வுச்சரித்தேன் வப்பாலேபூதமெல்லாம் நடுநடுங்கி அம்மலையைவிட்டுமல்லோ, யேகலாச்சு ஒப்பவேயெந்தனுக்குநிதிகளெல்லா ஒகோகோபூதங்கள்கொடுக்கலாச்சு, தப்பிதங்கள் நோமல்நிதியனைத்தும் திறங்கமுடன்ரிடியாருக் கொப்பித்தேனே. ௪௩௧

ஒப்பித்தேன் வரைகோடிதங்கக்காசு ஒகோகோாமருட வைப்புவல்லோ இப்புவியில் ராமருடவாாகனப்பா மெவர்காண்பர்விதியாளிகண்டேனல்லோ, செப்பிடவே சிவாசரிடியார்தாமும்திரளானநிதியனைத்துங்கண்ணுற்கண்டு ஒப்புறவேயெந்தனுக்குபாதிதந்தார்வுத்தமனர் ரிடியாருமுண்மைபாரே. ௪௩௨

பாரேதான்புலிப்பாணி வமந்தாகேளுபட்சமுடனெந்தனுக்கு ரிடியார்தாமும், நேரேதானிடைபாதியெனக்குத்தந்தார் நேர்மையுடன் திரவியங்களனைத்துமல்லோ, நேரேதான் செம்பொன்னின்வாாகக்

தன்னைதேற்றமுட னெந்தனுக்குத்தகமைகூர்ந்து, வைரோதான்கொடு
போகவெனக்குச்சித்து வுத்தமனார்வுத்தாரந்தந்திட்டாரே. ௬௱௩

தந்தவுடனடியேனும் நிதிகளெல்லாம் தண்மையுடன்சீனபதிக்
கொண்டுசென்றேன், சொந்தமுடன்சீனபதி மாண்பருக்கு சோர்ண
மென்றநிதிபனைத்துங் கொடுத்தேன்யானும், வந்ததொருமாண்பரெ
ல்லாம்நிதியைக்கண்டு, வளமுடனேயெந்தனையும்விசாரித்தார்கள் இ
ந்ததொருதிரவியத்தின்பொருமைதன்னை யெவரானுஞ்சொல்லநாவில்
லைதானே. ௬௱௪

தானனதிரவியத்தின் பெருமைதன்னை தாரணியில்வெகுமாண்
பர்கண்டதில்லை, தேனனமனோன் மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேடி
வைத்தநிதிகளெல்லாங் கண்டாராய்ந்தேன்பாரனவுலகுதனில்சல்லி
யத்தின்செங்கான சாத்திரத்தைக் கண்டாராய்ந்தேன்மானனசீனபதி
மார்க்கத்தோர்க்கு மகத்தானதிரவியங்கள் கொடுத்திட்டேனே.

இட்டனேவெகுகோடிதிரவியங்கள் யெழிலானசீனபதி மாண்
பருக்கு, திட்டமுடன்யான்கொடுத்தேன் கோடாகோடிதீரமுடன்சீ
னத்துப் பெண்களுக்கு சட்டமுடன் சீனத்துப்பெண்களுக்கு சாங்
கமுடன்யான் கொடுத்தநிதியினாலேபட்டமுடன் நிதியதும்வந்தவா
றுபட்சமுடனெந்தனையுங்கேட்டார்பாரே. ௬௱௫

கேட்டதொருபெண்களுக்குபானுமல்லோ கிருபையுடன்மனங்
களித்துச் சொன்னேன்யானும் வாட்டமுடன்குளிகை கொண்டு
லோகஞ்சுத்திவண்மையுடன் வெகுமலைகள் கண்டாராய்ந்து, நீட்ட
முடன்நிதியினுட வாசிர்மங்கள் நீட்சியுடன்யான்சென்று தொண்டு
செய்து நாட்டமுடனவர்பணிக்கு முன்னேநின்றுசலமானவாசிர்மம்
பெற்றேன்தானே. ௬௱௭

தானனவாசிர்மம்பெற்றுமேநான் தகமையுள்ளசல்லியமாஞ்சா
த்திரத்தை கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்தன்
பாதகடாட்சத்தாலும். தேனனமனோன்மணியாள் கிருபையாலும்
தேர்ந்தெடுத்தேன் சல்லியமாங்கோர்வைநூலை பானனவையகத்தில்
நூலைக்கொண்டு பார்த்தேனேமலைமுதலும் வளங்கள்தாமே. ௬௱௮

வளமானமலைதோறும் யானுஞ்சென்றுவண்மையுடன்நிதிகளெ
ல்லாங்கண்டெடுத்தேன், தளமுடனேசொர்ணமென்றகிரியில்யானும்
சட்டமுடன்சல்லியமாஞ் சாததிரத்தின், அவ்வுடனே மையதனைத்
தீட்டியேதான்வன்புடனே ராமர்வைத்தவைப்புதன்னை, களவுடனே
பூதமதை யகற்றிப்போட்டுகாகிணியில்திரவியங்கள்பெற்றேன்பாரே.

பாரேதான்ராமருடவாரகந்தன்னை பாங்கானமுத்திரையோடெடுத்தேன்யானும், நேரேதான்ராமருடவடையாளங்கள் நெடிதானமுத்திரையாந்தங்கக்காசு, சீரேதான்கிடாரவைப்புகண்டெடுத்துசிறப்புடனேயங்களுக்காய்கொண்டுவந்தேன், வேரேதான்மற்றோராலெடுக்கப்போமோ விருப்பமுடன்நான்கண்டேனுண்மைதானே. ௪௪௦

ஸ்ரீராமர்முத்திரைவராகனைக்கண்டு சினத்தார்தங்கக்காசு
செய்தது.

தானானராமருடவராகத்தன்னை தகமையுள்ளசீனபதிதேசத்தார்கள்,மானானசெம்பொன்னின் காசிதன்னை மகத்தான முத்திரையுந்தளமுங்கண்டு, தேனானதென்பொதிகைசாரல்தன்னில்சிறப்புடனேதானெடுத்ததங்கக்காசு, கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர்குறிப்புடனேசொன்னதொருகாசுமாமே. ௪௪௧

காசானசெம்பொன்னின் தங்கக்காசு சருவாகக்கண்டல்லோசினத்தார்கள், நேசமுடன்ராமருடவராகன்போலும் நேர்மையுடன்ராஜாதிராஜன்போலும், பாசமுடன்பரங்கியென்றதங்கக்காசு பலபலவாந்தேசமதில்செய்யலாச்சு மாசில்லாதங்கமதுதசமற்றுகமன்னவராஞ்சீனபதியமைந்திட்டாரே ௪௪௨

அமைத்தாரேபலபலவாம்வர்ணமாகும் வப்பனேசீனபதிமார்க்கத்தோர்கள், சமைத்தாரேமதிபாலேகாசுதன்னை சட்டமுடன்தானமைத்தார்வினோதங்கோடி, இமையமல்லுருபமதைத்தானமைத்துயெழிலானராஜபதிமாண்பருக்கு, சுவைவபோலுந்தங்கமென்றகாசுதன்னைகூட்டினார்நாவில்லைசொல்லொண்ணாதே, ௪௪௩

ஜெயமுனிசமாதிக்குயேகல்

ஒண்ணுதுபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோநாதக்கள்மருத்துவந்தான், எண்ணுதுபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு யெழிலானகாலாங்சொன்னநீதி, திண்ணமுடன்தேசமலாஞ்சுத்தியல்லோதேற்றமுடன்ஜெயமுனியைக்கண்டேன்யானும், வண்ணமுடன்வெகுகாலமிருந்தசித்து மார்கமுடன்சமாதிதனைக்காண்பேன்பாரே. ௪௪௪

காணவேபோகருஞ்சொல்லும்போது கருவானஜெயமுனியார்சீஷவர்க்கம். பூணதேஜெயமுனியார்சித்துதாமும் புகழானசீடவர்க்கந்தனையழைத்து, தோணவேயெந்தனுக்குசமாதிதானும துயபுரவாய் யாருடையமனமுங்கொண்டேன், நீணவேகாசினியிலாசையற்றேன் நிட்களமாய்சமாதிசெல்வேனென்றிட்டாரே. ௪௪௫

இட்டாரேசெயமுனியார் சித்துதாமும்யெழிலானவடகோடிகானகத்தில், திட்டமுடன்தென்பொதிகைச்சாரல்தன்னில் திகழுடனே சமாதிக்குயிடமுந்தேட, வட்டமுடன் சீஷவர்க்க மனதுவந்துமகத்தானசமாதியது யிடமுந்தேடி, அட்டமுடன்குழியதுவுந் தோண்டியேதான் அழகானசமாதியதுகட்டிட்டாரே. சசக

கட்டவேசமாதியதுயென்னசொல்வேன் கைலாசசெயமுனியார் சித்துதாமும், திட்டமுடன்சமாதிக்குச்செல்வேனென்றுசிறப்புடனே சீடவர்க்கந்தனையழைத்து, மட்டவிழ்கொள்மாண்பர்களேசீமானே கேள் மகத்தானசமாதிக்குசெல்லப்போறேன், இட்டமுடன்நீங்களெல்லாங்கிட்டிருந்து யெளிவானசமாதிதனைமுடிப்போடே. சசஎ

செயமுனியார்சமாதியில் சென்றபோது அசரீரிவாக்கு

போடென்றுசொல்லுகையில்சித்தர்தாமும் பொங்கமுடன்சீடவர்க்கங்கிட்டிழிந்து, கூடேதானுபவாசந்தானிருந்து கொற்றவனுர் செயமுனியார்சித்துதாமும், வீடேதான்கற்பாறைமேலேமூடிவிருப்பமுடன்மண்ணதனை மேலேதூவி, சாடவேசமாதியதுபொதித்துமேதான் சட்டமுடன்செய்யவென்றுமொழிசொன்னாரே சசஅ

சொன்னாரேசெயமுனியார் சித்துதாமும் தோற்றமுடன்வசரீரி கூறலாச்சு, மன்னுகேள்நான்வருகுங்காலந்தன்னில் மகத்தானவதிசயங்கள்மிகநடக்கும், இன்னிலத்தில்குருடரெல்லாங் கண்திறப்பார்யெழிலானவூமையள்பேசுவான்பார், பன்னவேசப்பாணிநடப்பான்பாரு பாருலகில்செவிடனெளிகேட்குந்தானே. சசகூ

தானனதேன்மாரிபொழியும்பாருதண்மையுள்ளபிளயங்களதிகங்காணும், கோமானும்வேந்தர்களும்போரே செய்வார்குவலயத்தில்மாண்பரெல்லாம்போரில்மாள்வார், தேனனமனோன்மணியாள்தேசம்மாறி திசைகெட்டுபதிகெட்டுதிரும்பிநிற்பார், பானனவுலகமெல்லாமென்னைப்போற்றி பட்சமுடன் துதிசெய்வார்காண்பீர்தானே. சரு0

காணவேயிருபதுவாண்டுமட்டும்காசினியையான்மறந்துசமாதிநின்றுபூணவேநான் வருகுங்காலந்தன்னில்புகழானசீடவர்க்கமெல்லாருந்தான், வேணவேசமாதிவிட்டுவருகும்போது விருப்பமுடனென்பக்கல்நின்றுமல்லோ, மாணவேசமாதியதுவெடிக்கும்போது மண்டலத்தில்பாறையதுவெடிக்கும்பாரே. சருக

பாரேதான்சித்துவருங்காலந்தன்னில் பாருலகில்சீடவர்க்கமெல்லாருந்தான், நேரேதான்சமாதியதுவெடிக்குமுன்னே நேர்மையாந்தி

ருக்கூட்டமாண்பரோடும், சீரேதான்சமாதியதுமுன்னேநின்றுசிறப்பானசித்துவருங்காலமென்று, தீரேதான்வெகுகோடிமாண்பராலேதீர்க்கமுடன்சமாதியிடமிருந்தார்தாமே. சருஉ

இருந்தாரேகோடிவர்க்கசேனையோடுயெழிலானசமாதியதுமுன்னேநிற்க, பொருந்தவேசமாதியதுவெடித்துமல்லோ பொங்கமுடன்நாதாந்தசித்துதாமும், திருந்தவேகாயாதிகர்ப்பங்கொண்ட தேகமதுஜெகஜோதிமின்னல்போல, வருந்தவேசித்துமகாரிஷிபார்தாமும்வையகத்தில்வந்ததொருவண்மைபாரே. சருஙு

செயமுனியார் இரண்டாவதுசமாதிக்கேகல்,

வண்மையாஞ்செயமுனியார்சித்துதாமும் வையகத்தைத்தான்மறந்துவந்துமல்லோ, வுண்மையாய்த்தேகமதுயிருந்துமென்னஓகோகோகாதாக்கள்கோடிபேர்கள், திண்மையுடன்வையகத்தைமறந்துமல்லோதிகழானசமாதிக்குச்சென்றார்தாமும், பன்மையாய்நான்சிலதுகாலந்தன்னில் பட்சமுடன்சமாதிக்குப்போகநன்றே. சருச

நன்மையுடன்சமாதிக்குப்பின்னுமோர் நாதாந்தசொரூபாங்கேமனதுவந்து, வன்மைசெறிபாக்கியமும்நாடுதானும் வளமானநன்னகரந்தான்மறந்து, துன்மைபெனும்வையகத்தில்வாழ்க்கைபற்று துப்புரவாய்சமாதிக்குபோறேனென்று, தன்மையாம்சித்துமுனிசொரூபானந்தார் சட்டமுடன்சமாதிக்கியேகினாரே. சருரு

ஏகவேசெயமுனியார்சித்துதாமும் பெழிலானசமாதிக்குப்போகவென்று, சாகமுடன்திருப்பாலிகடலோரந்தான் சட்டமுடன்சமாதிக்குயேகவென்று, ஏகமுடன்சீடவர்க்கக்கூட்டத்தோடுகலமுடனேசமாதிக்குமுன்னதாக, பாகமுடன்செயமுனிபார்சித்துதாமும்பட்சமுடன்சீஷரொடுசென்றிட்டாரே. சருசு

சென்றாரேசெயமுனிபார்சித்துதாமும் செழிப்பானசமாதியதுதோண்டவென்று, நின்றதொருசமாதியதுதோண்டியல்லோநிட்களமாய்கல்லாலேஅறையுண்டாக்கி, வென்றிடவேகற்பாரைத்தானமைத்து விருப்பமுடன்சீடவர்க்கமாண்பரோடு, கன்றுமல்செயமுனிபார்சித்துதாமுங் காசினியைத்தான்மறந்துயேகினாரே. சருஎ

ஏகவேசமாதிக்குச்செல்லவென்று யெழிலானசெயமுனிபார்சித்துதாமும், பாகமுடன்சமாதிதனிலிறங்கியல்லோபட்சமுடன்சீடருக்குக்கூறலுற்றார், வேகமுடன்கற்பாறைமூடிப்போட விருப்பமுடன்

சிடவர்க்கமுறைத்தபோது, தோகமுடன்சிடவர்க்க மெல்லாம்கூடி தோருமல் பாறைதனைமூடிப்பாரே. சுகு௮

மூடவேசெயமுனியார்சித்துதாமும் முனையானசமாதிதனிலிரு ந்துகொண்டு, நீடவேபசரீசிவாக்குதானும் மிட்களமாய்த்தானுரைத் தார்சிடருக்கு, கூடவேமுப்பதுவாண்டுமட்டுங் குறையாமல்பூமிதனி லிருந்துகொண்டு, ஆடவேவையகத்தையான்மறந்து அவனிதனில்வ ருவேனென்றுரைத்திட்டாரே. சுநக

உரைத்துமேசிலகாலஞ்சென்றபின்பு ஓகோகோநாதாக்கள் சித் துதம்மால், திரைப்புடனேமருபடியும்வருவேனென்று திட்டமுடன் செயமுனியார்சொன்னவாக்கு, நிரைப்புடனேமுப்பதுவாண்டு செ ன்று நேர்மையுடன்சிடவர்க்கம்வந்துநிற்க, மறைப்பில்லாசித்துமுனி நாதர்தாமும் மார்க்கமுடன்சமாதிவிட்டுவந்திட்டாரே. சுகo

வந்தாரேசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் மார்க்கமுடன்வையகத்தை க்காணவென்று, சொந்தமுடன்சமாதிவிட்டுவந்துமல்லோ தோற்றமு டன்சீடவர்க்கங்காண்பதாச்சு, அந்தமுடன்சீடாதிசீடரெல்லாம் வன் புடனேகுருதனையேவாழ்த்திநின்று, சிந்தனைகள்மிகத்தீர்ந்துகுருவி ன்பாதம் சிறப்புடனேமாண்பரெல்லாம்பணிந்திட்டாரே. சுசுக

பணியவேசித்துமகாரிஷியார்தாமும் பாங்குடனேசிடவர்க்கந் தாமுரைப்பார், அணியுடனேவையகத்தினுசைதன்னை வன்புடனே யொழிப்பதுவுமெத்தநன்று, துணிவுடனேவையகத்தி லிருந்துமெ ன்ன துப்புரவாய்த்தேகமதையொழித்தேனென்று, பணிவுடனேசமா திக்குப்போரேனென்று பண்பாகத்தாமுரைத்தார்சித்துதாமே. ()

சித்தானசெயமுனியார்ரிஷியார்தாமும் சிறப்புடனேவையகத் தைத்தான்மறந்து, முத்தானசமாதிக்குப்போரேனப்பா மூதுலகில்ம றுபடியும்வருவதில்லை, பத்தானசீடவர்க்கமானபேரே பாறைகொண்டு யெந்தனையும்மூடவேண்டும், சுத்தமுடன்சதாகாலம்பூசைவர்க்கம்சுட ரொளிபாநந்தீபமதைவைக்கநன்றே சுகூ

நன்றானசமாதியிலேபூசைமார்க்கம் நாடோறும்நடத்திவருங்கா லந்தன்னில், குன்றானகோவேந்தரெண்ணைத்தானுங் கொற்றவனார்செ யமுனியாரெங்கேயென்றால், பன்றானபாமருநாதர்தம்மின் பாதார விந்துமதுயடைந்தாரென்றும், வென்றிடவேபதிசயங்கள் மிகவுரைத் து மேதினியிலாசையதுஒழிப்பீர்தானே. சுகூ

போகர் செயமுனியார் வரலாறுகூறல்.

வானனபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு தகமையுள்ள செயமுனியார்சித்துதாமும், பானனவையகத்தினைசையற்று பரமகுரு நாதாது பாதஞ்சேர்ந்தார், தேனன யெனதையர்காலாங்கிநாதர் தேற்றமுடனெந்தனுக்குசொன்னநீதி, கோனனகுருபரனர் செய்முனியார்தாமும் குவலபத்தினைசைதனைமறந்தார்பாரே. சகரு

மறந்தாரே செயமுனிபார்சித்துதாமும் மகத்தான வையகத்தினைசையெல்லாம், துறந்தாரேபதினறு பிரமாவைத்தான் துப்புரவாய்யுகங்கடந்துசித்துதாமும், திறமுடனே சகலகலையறிந்துமென்ன திக்கெங்குமொரு குடையிலாண்டுமென்ன, அறமதுவும் வழுவாமல் செய்துமென்ன அவனிதனில்செயமுனியும் மண்ணானரே. சகசு

மண்ணாகிப்போனரே சித்துதாமும் மகத்தான வையகத்தினைசையற்று, கண்ணபிரான்முதலானோர் மண்ணில்மாண்டார் காசினியிலாரிருந்தார்வுலகுதன்னில், வண்ணமுடன் சித்துமுனிரிடியார்தாமும் வளமுடனே யிப்படியே மாண்டாரல்லோ, எண்ணமது கொண்டல்லோ வுலகுதன்னில் யெழிலானவாசையது வொழிந்திட்டாரே. ()

ஒழித்தாரே யிப்படியோலனேகஞ்சித்து வொப்புரவே கலியுகத்தினைசையெல்லாம், வழிப்படவே யொழித்தவர்கள் கோடாகோடி வைகுண்டபதவிதனை யடைந்தார்கோடி, பழிதனக்குயிடங்கொடா வண்ணமாக பாருலகில் சடமொழித்தார் சித்துதாமும், அழியாத சடலமது வழிந்துபோச்சு வப்பனேயுலகமதிலொன்றுங்காணே. ()

காணவேயிப்பெரிய சித்துதம்மை காசினியில்சித்தர்முனியென்னலாகுப், தோணவே தவங்கிடந்தரிஷிபார்தம்மை தொல்லுலகில் தெய்வமென்று செப்பலாமோ, வேணபடி வையகத்துமாண்பரெல்லாம் விருப்பமுடனிப்படியே மாய்ந்தாரல்லோ, நாணவேசித்தர்களின்வர்க்கமெல்லாம் நானிலத்திலிப்படியே பொய்வாழ்வாச்சே. சகசு

ஆச்சப்பாபுலிப் பாணிமைந்தாகேளு ஆரிருந்தார் வுலகுதன்னில் பொய்யேவாழ்வு, மாச்சலுடன் சமாதிக்குச்செல்வேனென்று மாநிலத்தில்தவமழிந்து கெட்டார்கோடி, மூச்சடங்கி வாசியோகஞ்செய்தபேரும் மூதுலகிலிருந்தாரோ லக்கோயில்லை, எச்சானவுலகமெலாமிப்படியேபாச்சு பெழிலானமாயசித்தி கிரியைதானே. சஎ0

அசுவனிதேவர் சமாதிகண்டது.

தானனபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தண்மையுள்ளசீனபதிவிட்டுயானும், கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்னவாக்கி

னது பிரகாரந்தான், தேனனகுளிகையது பூண்டியாலும் தேசமெ லாஞ்சுத்தியல்லோ வருகும்போது, மானனவடகோடி கானகத்தில் மார்க்கமுடன்மலையொன்று கண்டேன்பாரே. ௬௯௯

பாரேதான்வடகோடிகானகத்தில் பாங்கானதிருப்பாலின் கட லின்பக்கல், சீரேதான்மலையொன்று குண்ணொன்றுண்டு சிறப்பா வை சுவனியாம்பருவமப்பா, நேரேதான்மலைநாடுநடுமையத்தில் நேர் மையுடன்குளிகையது கொண்டுமல்லோ, ஊரேதான்குடிகளில்லா மலைகள்நாடு வுத்தமனேயானுமது யிறங்கினேனே. ௭௦௦

இறங்கியேமலைவளத்தைச் சுற்றுங்கண்டேன் யெழிலானமலை சுத்திகாணுறுண்டு, நிறம்வேறுரிஷிமுனிவாங்கேயுண்டு நேர்மையுடன் பச்சைவண்ண மாண்பரப்பா, திறமுடையசிஷவர்க்கஞ் சொல்லொ ண்ணாது தீர்க்கமுடன்வெகுபேரைக் கண்டேன்யானும், உயமானமா ணுக்கரோடிவந்து வுத்தமனேயெந்தனையுங் கண்டிட்டாரே. ௭௦௧

கண்டாரேசிஷ்வர்க்கமோடிவந்து கடூமுடனெந்தனையு மாரொன் றூர்கள், விண்டதொருசீடவர்க்கந் தன்னைப்பார்த்து வீடங்கிமெய் நடுங்கி யடியேன்றானும், தொண்டனைப்போலடிபணிந்து முடிகள் சாய்த்து, தொழுதிறங்கிமிகப்பணிந்து ஐயாவென்றேன அண்டர் முதலதாங்போற்றுங் காலாங்கிநாதர் அவருடைய சீஷனென்று வறைத்திட்டேனே. ௭௦௨

அறைந்தேனேகாலாங்கிசிஷனென்றேன் அங்கவேவார்த்தை யது வுரைத்தபோது, குறைபேசுவந்ததொரு சிஷவர்க்கம் குறிப் புடனேயெந்தனையும் பார்த்தபோது, முறைபேசிகதைபேசி வுறவு பேசி முதுலகில்சித்துமகாரிஷிநினைந்து, திறமையுடனஞ்சலிகள் மிக வுஞ்செய்து தீர்க்கமுடன் ஆசீர்மஞ்செய்திட்டாரே. ௭௦௩

செய்தரேயெந்தனுக்கு யிங்வுசொல்லி சிறப்புடனேவசுவனியா ந்தேவருக்கு, பையவேகாலாங்கிசிஷர்தாமும் பாருலகைக்காண்ப தற்கு பூபாலன்றான், துய்யவே துளிகைகொண்டுசினம்விட்டு துப்புர வோமறுடையவாசிர்மந்தான், வெய்யவேகாண்பதற்குவந்தாரென்று விருப்பமுடன்வசுவனிக்கு வுரைத்திட்டாரே. ௭௦௪

அசுவனிக்கு சிஷர்களுரைத்தது.

இட்டாரேயெந்தனையுஞ் சீஷவர்க்கம் யெழிலானவசுவனியாந் தேவருக்கு, சட்டமுடன்தா முரைத்தாரென்னைப்பற்றிதண்மையுள்ள

வசிவனியார்தேவர்தானும், வட்டமுடன்யெனையழைத்து யாரென்ரூர்பார் வளமையுடன்காலாங்கிசீடனென்றேன், கட்டமதுவாராமலடியேனுக்கு கைலாகுசெய்துமல்லோவனைத்திட்டாரே, சஎஎ

அனைத்தாரேகாலாங்கிசீடனப்பா அவனியெலாங்குளிகைகொண்டுபறந்தசித்தர். கணப்பொழுதுபூமிதனில்தங்காசித்து கைலாசம்பறக்குகின்றகடிகைபாலா, சனப்பொழுதுபூமிதனில்நிற்காவேந்தர் சாங்கமுடன்காலாங்கிக்குகந்தசீடர், வணக்கமுடனிணக்கமதுகொண்டசித்தர் வண்மையுள்ளபாலகனேவாவென்ருரே. சஎஅ

என்றுமேவசுவணிபாந்தேவர்தானும் வெழிலானவெந்தனையுங்கொண்டணைத்து, குன்ருனமகமேரேகோவேகேளும் குவலயத்தில்சித்தர்களுக்குகந்தசீடா, வென்றிடவேகாற்றிசையும்போற்றும்பாலா வேதாந்தத்தாய்தமக்குவுகந்தபாலா, தென்றிசையிலகத்தியரும்மெச்சும்நாதா தெளிவானகண்மணியேயென்றிட்டாரே. சஎகூ

கண்ணனக்கண்மணியேபோகநாதாகைலா சரிஷிகள்முதல்மெச்சும்பாலா,விண்ணுலகில்நவகோடிரிஷிகள்தம்மில்விருப்பமுடன்தேர்ந்தெடுத்தவினோதபாலா, தண்ணனசுடர்மணியேசூட்சா சூட்சம்தாரணியில்கற்றறிந்தலோகநாதாவண்ண முடன்மேதினியில்கீர்த்திபெற்றவைராக்கிம்போகரென்றுமதித்திட்டாரே. சஅ0

மதித்தாரேயெந்தனையுந்தேவர்தாமும் மார்க்கமுடனெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து, துதித்தாரேகாலாங்கிநாதர் தம்மை துப்புரவாயஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து, கதிப்பானசீனபதிவிட்டுநீரும் கண்மணியேயென்வந்தீராசீர்மந்தான், விதிப்புனக்குயிருந்துமல்லோவந்தீரோதான் விருப்பமுடன்விதியகலவந்திட்டீரோ. சஅக

வந்ததொருவாலாற்றைக் கூறுமென்றுவண்மையுடன்தாமுரைத்தார்தேவர்தாமும, சிந்தனைபாய்க்கேழ்க்குகையிலடியேன்ருனும் சிறப்புடனேவசுவனியாந்தேவருக்கு, சொந்தமுடன்தங்களதுவாசீர்மந்தான் துப்புறவாய்க்காண்பதற்குவந்ததென்று, இந்தமுடனடியேனும்பணிந்துமல்லோ வன்பாகவணங்கிட்டதடன்பாதந்தானே, சஅஉ

பாதத்தைபான்வணங்கிபரமநாதா பாறுலகில்குளிகைகொண்டுவந்தேன்யானும், நீதமுடன்தங்களது வாசீர்மத்தில் நிலேயானவசுவத்தின் மார்க்கந்தன்னை தோதமுடன்காண்பதற்குவந்தேன்யானும்தோறமுடன்பறக்குகின்றவசுவந்தன்னை, நீதமுடனடியேனுங்காணவென்று நீதியுடன்தம்பதிக்குவருகலாச்சே சஅஙு

போகர் அசுவனிதேவரை ஆகாயபுரவிகேட்டது.

ஆச்சென்றுசொல்லுகையிலடியேன்றானும்வன்புடனேமனதுவந்
த தேவர்தானும், பாச்சலுடன் தன்பதியிலழைத்துக்கொண்டுபாங்கா
னதுண்ணருகின் மேலேசென்று, வீச்சுடனேபறக்குகின்றவசுவந்தன்
னை விருப்பமுடனெந்தனுக்கு காண்பித்தார்பார்,மூச்சடங்கிக்குளிகை
தனை கையிலேந்தி மூாக்கமுடன்புரவியின்மே லேறினேனே ௪௮௪

போகர்தன்குளிகையை கையில் மறைத்துக்கொண்டு

அகயாபுரவியின் வேகஞ்சோதிப்பது

ஏறினேன்கானகத்தைச்சென்றுயானும் யெழிலானசெம்புரவி
கொண்டுமல்லோ, தூறினேனாகாயமார்க்கமாக துப்புரவால்வையகங்
களெல்லாஞ்சுத்தி, மாறிடவேயசுவனியா யாசிர்மந்தான் மகத்தான
வலசாரியிடசாரியாக, கூறியதோர்மொழிபடியே யடியேன்றானுங்
கொடுவந்துசெம்புரவி நிறுத்தினேனே. ௪௮௫

நிறுத்தினேனாகாயபுரவி தன்னைநீதியுள்ளவ சுவனிபாந்தேவர்தா
னும், கறுப்புடையசெம்புரவி போகநாதா கருவானகுளிகைக்குகரியு
மாச்சோ, துறுப்புநிகர்பலங்குறைந்து தோர்க்கலாச்சே துப்புரவாய்
வாய்க்குளிகையது மேலதாச்சோ, பொறுப்புடனே பொன்னுலகப்
புரவிமேலோ புகழானசீனபதி மார்க்கத்தோனே. ௪௮௬

மார்க்கமுடனசுவனிபாந் தேவர்தானும் மகத்தானகுளிகைக்கு
வாசிர்மந்தான், தீர்க்கமுடன் தானுரைத்தார் தேவர்தானும் தீரமுட
னெந்தன குளிகைக்கல்லோ, ஏர்க்கவேமெச்சிடவே ரிஷிபார்தாமு
யெழிலாகயெந்தனுக்கு வசுவந்தன்னை, பார்க்கவே சீனபதிக்கொண்
டுபோக பரமகுருவசுவனியாம் விடைதந்தாரே. ௪௮௭

விடையானதேவரது மொழியுங்கேட்டேன் வீரானபுரவியதுமகி
மைகண்டேன், நடையுடனேகசம்புரவிபறக்கும்வேகம்நாதாக்களொ
ருவருந்தான் கண்டதில்லை, தடையன்றிசெப்புரவி யடியேன்றானுந்த
ன்மையுடன்பேசுவது மகிமைகண்டேன், படைமுகமாம்புரவியதுசெ
ல்லும்வேகம் பாருலகில்சித்தர்களுங்காணார்தாமே. ௪௮௮

காணாரேநாதாந்தகித்துதாமுங் காசினியில்வெகுகோடி கண்டே
ன்யானும், தோணுதமகிமையெல்லாம்யானுங்கண்டு துப்புரவாய்வுல
குபதிசுத்திவந்தேன், நீணவேயசுவணியாந் தேவர்தம்மால் நிட்கள
மாய்விநோதவகை, யானுங்கண்டேன், பூணவேயிதிகாசவித்தையெல்
லாம் புகழாகவையகத்தில் கண்டிட்டேனே. ௪௮௯

கண்டேனே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு காசினியிலசுவனியாமகி
மைவித்தை, விண்டிடவே சீனபதிதேசத்தார்க்குவிருப்பமுட னுரைப்
பதற்குயானுஞ்சொல்வேன் சண்டமாருதம்போன்ற புரவுதன்னைசட்
டமுடன் சைனத்தார்காணவென்று, கொண்டுமேயான் போறேனப்
பாகேளு குவலயத்திலாச்சரிய மகிமைதானே. ௪௯௦

போகர் ஆகாயபுரவியின்மல் சைனதேசம்போகிறது.

தாஞனகாலங்கி சொன்னநீதி தப்பாமல்புலிப்பாணிமைந்தாகே
ளு, கோஞனயெ.. தையர் கடாத்தாலே கொற்றவனே ஆகயபுரயிகொ
ண்டு, மாஞனலோகமெல்லாஞ் சுத்தியேதான்மகத்தான செம்புரவிசுடி
வாளேந்தி, தேஞனசைனபதி தேசமல்லோ சிறப்புடனேயான்போ
றேனென்றிட்டாரே.

இட்டாரே புலிப்பாணி மைந்தருக்கு யெழிலானவார்த்தையது
மிகவுங்கூறி, சட்டமுடன் செம்புரவிமேலேறி தாரணியெல்லாஞ்சுத்
தி மகிமைபூண்டு, திட்டமுடன்சைனபதி தேசந்தன்னில் சிறப்புட
னே செம்புரவியிறக்கினேன்யான், மட்டவிழ் பூங்கோதையர்களெல்
லாருந்தான் மார்க்கமுடனெந்தனையே சூழ்ந்திட்டாரே.

போகரை சைனதேசத்துப் பெண்கள் காணல்

சூழ்ந்தாரேசைனபதி பெண்களோடு சுத்தமுள்ளமாண்பார்களு
மொன்றாய்க்கூடி, தாழ்ந்ததொரு ஆகாயபுரவிதன்னை சட்டமுடனெ
ல்லவருங் கண்டுவங்கி, வாழ்ந்தோமே வையகத்தில் வெகுகாலந்தான்
செளமையுள்ள வதிசயங்க ளனேகங்கண்டோம், வீழ்ந்ததொரு ஆகா
யந்தனிலிறங்கி விடுபுரவி மகிமையது கூறப்போமோ. ௪௯௩

கூறவென்றால்நாவில்லைப் பாவுமில்லை குவலயத்தில் பொற்புரவி
புதுமையாவும், மாறலுடன் வெகுகோடி வித்தைதானும்மன்னவனே
போகமுனிநாதர்நீயும், தூறலன்றியெங்களுக்கு வதிதமாற்கம்தப்பு
வால்வுபதேசஞ் செய்வீரல்லோ, சீறலதுவாராமல் நாங்களுந் தான்
சிறப்புடனே வுபதேசம் பெற்றோங்காணே. ௪௯௪

காணவேயுபதேசம் மதிகங்கொண்டு கருத்துடனே சைனபதி
வாழ்ந்திருந்தோம், பூணவேவெகுதேச வதிசயங்கள் புகழாகத்தாமு
ரைப்பீரெங்களுக்காய், ஆணவமாம்சுவமதின் மகிமைதன்னை வன்பு
டனே வையகத்தில் கண்டதில்லை, நீணவேவாகாய புரவிதானும் நே
ர்மையுடன் கண்டதொரு மகிமைபாரே. ௪௯௫

பாரேதான் செம்புரவி மார்க்கந்தன்னை பாரினிலே ராஜாக்கள் கண்டதில்லை, நேரேதான்தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்துநேர்மையுடனசுவதாவனத்தைக்கண்டேன், கூரேதானசுவதாரிடியாசீர்மம்குறிப்பான சைனபதி மார்க்கத்தோரே, நீரேதானுசீர்மஞ் சென்றமல்லோ திகழான ரிஷியாரைப் பார்த்திட்டேனே. சகசு

பார்த்திட்டேனசுவதாரிடிவனத்தில் பாங்கான செம்புரவி மகிமைதன்னை, தீர்த்திட்டே னுகாயப்புரவிதன்னை திறமானவசுவனியாந் தேவர்தன்னை நேர்த்தியுடன்புரவிதனைவேண்டுமென்றேன் நேர்மையுடன் ரிஷியாருமனதுவந்து, பூர்த்தியுடன்யெந்தமக்கும் புரவிதானும் புகழாகத் தான்கொடுத்தார் தேவர்தாமே. சகஎ

தேவராமசுவனியார் கடாட்சத்தாலே தேற்றமுடன்புரவிதனின் மீதிலேறி, ஆவலுடன் சைனபதிமார்க்கத்தோர்கள் வன்பாகக்காணுதற்குவேண்டுமென்று, மேவலுடன்குளிகைதன்னை சோதித்தேதான் மெச்சியேசெம்புரவி கொண்டுவந்தேன், ஏவலதுசெய்வதற்கு சைனத்தோர்க்கு யெழிலான புரவியது மகிமைதானே. சகஅ

தானனபுரவியதுயுந்தமக்காய் தன்மையுடன் கொண்டுவந்தேனருமைமெத்த, கோனனயெனதையா காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர் தாமுரைத்தநீதிதன்னால், பானனகாட்டகத்தை யானுஞ்சென்றபட்சமுடன் கொண்டுவந்தேன் புரவிதன்னை, தேனனவார்த்தையது மிகவுங்கூறி தெளிவாகத்தாமுரைத்தார் வதிதங்காணே. சகசு

அதிதமுடன் புரவிதன்னைக்கண்டபோது அங்ஙனவேசைனபதிமார்க்கத்தோர்கள், துதிதமுடன்புரவியதுபோலேசெய்ய துப்புரவாயெத்தனங்கள் மிகவேசெய்வார், நதிதமுள்ளபுரவியது செய்வதற்கு நாதாந்தமுனிவரால் முடியாதல்லோ, கதிதமுள்ள செம்புரவிசெய்வதற்கு கருவாகசைனபதி நினைத்தார்தாமே. ருOO

நினைத்துமேசைனபதி தேசத்தோர்கள் நிகட்சியுடனுகாய புரவிதானும், பனையமென்றசெம்பாலே புரவிசெய்து பாங்குடனேபஞ்சலோகந்தன்னைசேர்த்து, தினைவுடனேபஞ்சகர்த்தா ளொடுக்கத்தாலுட் திகழானபஞ்சலோகந் தன்னிற்சேர்த்து, மூனையானபஞ்சபூதமொன்றுய்ச்சேர்க்க முசியாமல் செம்புக்குவுயிருமாச்சே. ருOக

பஞ்சலோகப்புரவி பஞ்சகர்த்தாளொடுக்கம்.

ஆச்சப்பாயிரிதிவினில் அப்புசேர்ந்து, வன்புடனேவப்புதனில் தேய்வுசேர்ந்து, மூச்சப்பாதேய்வுதனில் வாய்வுசேர்ந்து முசியாமல்

வாய்வுதனிலாகாயஞ்சேர்ந்து, மாச்சலுடன்பஞ்சபூதமொன்றேடொ ன்று மார்க்கமுடனுன் றுக்குள்ளொன்றடக்கம், பாச்சலுடன் பூத ங்களெந்து சேர்ந்து பாங்கானவசு வத்துக்குபிருமாச்சே. ௫0உ

உயராசைசினபதி மார்க்கத்தார்கள் ஒப்பமுடனசுவமதுசெய்து மேதான், மயில்போன்றசெம்புரவி தனையமைத்து மகத்தானவாகாய ங்கொண்டுசெல்ல, பயிலானசூத்திரத்தில் வாய்வுதாக்கி பாரினிலே ப றப்பதற்கு மயமுண்டாக்கி, அயிலமுடன்சைனபதி மாண்பரெல்லாம் வன்புடனே அசுவமது சமைத்தார்பாரே. ௫0௩

பாரேதான்போகருடவசுவம் போலபாங்குடனே சினபதிமாண் பரெல்லாம், நேரேதான்செம்புரவி நியமித்தார்கள் நேர்மையுடன் செ ம்புரவிதன்னைத்தானும் ஓரேதானசுவதாரிஷ்பாருக்கு சிறப்புடனே சைனபதிவசுவந்தன்னை, தீரேதான்குளிகைபது பூண்டுமொண்டு தீர முடனசுவதாபதி சேர்ந்தேனே. ௫0௪

பதியானவசுவனியார் வாசிர்மந்தான்பாலகனே புலிப்பாணிமை ந்தாகேளு, துதியுடனேவாசிர் மஞ்சென்றேன்யானும் தும்புரவே யசுவனிபாங்தேவர்பக்கல், மதிபொன்ற செம்புரவிதன்னைத்தானும் மார்க்கமுடன்கொண்டல்லோ சென்றுநின்றேன், அதிவினயபலகா னும் விண்ணப்பங்கள்வன்புடனே வஞ்சலிகள்செய்தேன்தானே. ()

தானானவசுவனியாந் தேவர்தானும் தண்மையுடனெந்தன்மேல் கிருபைவைத்து, கோனான யெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் பாதமதுகடாட்சத்தாலும்,தேனானமனோன்மணியாள் கிருபையாலு மேதேற்றமுடனென்மீதில் பட்சம்வைத்து, பானானமுறைப்படியே யென்னைத்தானும் பாங்குடனேசிஷ வர்க்கம் நினைத்தார்தாமே. ௫0௬

தாமானவசுவனியாங் தேவர்தானும்தண்மையுடனெந்தன்முகந் தன்னைநோக்கி,பூமானுக்காலாங்கிகொண்டசிஷர்புகழானயெந்தனிரு மணியேகேண்மோ, சாமானமான தொருபுரவிதானும் சட்டமுடன் நிர்மித்தவண்மைதன்னை, கோமானேபோகரிடிதுய்ப்பபாலா கூறுவீ ரெந்தனுக்கு வுண்மைதானே. ௫0௭

உண்மையுடனசுவனிபாங் தேவர்தானும் வுகமையுடனுத்தாரங் கேட்கும்போது, தண்மையுடனடியேனுந்தாள் வணங்கிசட்டமுடன் யானுரைத்தேன் தேவர்சங்கம், திண்மையுடனாகாய புரவிதன்மேல் தீர்க்கமுடனடியேனுஞ் சென்றமல்லோ, வண்மையுடன் சைனபதி யானுஞ்சென்றேன் வளமான புரவிதனைக்கண்டார்தாமே. ௫0௮

கண்டாரேசெம்புரவி தன்னைப்பார்த்து கைலாயநாதருடபுரவியென்று, அண்டர்முனிராட்சதர்கள் புரவிதானே ஆண்டவனார்மயேஸ்வரனார்புரவிதானே, கொண்டுமேதன் மனதிலெண்ணங்கொண்டு குறிப்புடனேபுரவியது போலமைத்து, சண்டமாருதம்போல புரவி தன்னை சாங்கமுடனெந்தனுக்குத் தந்தார்தாமே. ௫௦௯

தந்தாரேசெம்புரவிக் குயிருந்தந்து தகமையுள்ள சீனபதிமாண்பர்தாமும், அந்தமுடன் செம்புரவியமைத்துமேதான் அன்பாகத்தான் கொடுத்தாரெங்களுக்கு, சொந்தமுடனசுவனியாந் தேவருக்குத் தோரூமல்செம்புரவி கொண்டுசென்றேன், சிந்தனைகள்மிகத் தீர்ந்து செப்பலுற்றேன்திறமான அசுபனிய ந்தேவருக்கே. ௫௧௦

சைனதேசத்துப் புரவியைக்கண்டு அசுவனிதேவர்

ஆச்சரியப் படுதல்.

தேவராம்ரிஷி முனிவர்நாதர்தாமும் தேற்றமுடன் செம்புரவி தன்னைப்பார்த்த, யாவலுடன் சீனபதிமார்க்கத்தோர்கள் வன்பாகச் செய்து வைத்தபுரவிதன்னை, மேவவேகுளிகையது வேகந்தன்னை விருப்பமுடன்கண்டல்லோ மிகக்களித்து, தாவலுடன்புரவிக்கு வுபதேசங்கள் சட்டமுடன்தான்கொடுத்தார் ரிடியார்தானே ௫௧௧

தானானபுரவிக்கு மகிமைசொன்னார் தன்மையுள்ள வசுவனியாந்தேவர்தாமும், கோனானவுபதேசம் யென்னவென்றால் கொற்றவனார் போகரிடிவுத்தாரந்தான், தேனானசெம்புரவி கேடபதற்கு செப்பினார் தேவரிடிமுனிவர்தானும், பானானவுலகமெலாம்சுத்தும் போது பண்பாகநில்லென்றால் நிற்கவேண்டும். ௫௧௨

வேண்டுமே போவென்றால் போகவேண்டும் விருப்பமுடன்விடுதிதனில்நிற்கவென்றால், தூண்டுமிகக்கருமானபஞ்சதாதும் தொட்டவுடனசைவற்றுநிற்கவேண்டும், தாண்டியேசெல்லாமல் போகர்வாக்குதட்டாமல் மகிமை தனையறியவேண்டும் யாண்டுடனேவெகுகாலமிருக்கவென்று வன்புடனே வாமதுவுங்கொடுத்தார்பாரே. ௫௧௩

போகர் சிக்கிந்தாமலையின் ரிடியைக்கண்டது

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பண்புடனே யுந்தமக்குச் சொல்வேன்யானும், நேரேதான்தெற்குமுகந் தன்னிலப்பா நேரான சிக்கிந்தாமலைதானுண்டு, கூரேதான்மலைதனிலே வதிசயங்கள் குறிப்

பானவடிவேர்கோயிலுண்டு, யாரேதான்வைகையென்ற நதியுமுண்டு வனமானசுனையுண்டுகானுறுண்டே. ௫௧௪

உண்டான மலைதனிலேசித்தரப்பா ஓகோகோநாதாக்கள்கோடி யுண்டு, கண்டாலும்விடுவார்கள் முனிவர்தாமும் காசினியில்மாண்பர் கட்கு கண்ணிற்கிட்ட, பண்டுடனே கிழங்குமுதல் சரிகையாவும் பாலமுர்தங் கொண்டல்லோ யிருப்பார்தாமும், பெண்டானமாய்கை யது அறியாரப்பா பேரானசித்தர்முனி கூட்டந்தானே. ௫௧௫

கூட்டமாமலைதனிலே குளிகைகொண்டு கொப்பெனவே மலைமீ திலிறங்கினேன்யான், நீட்டமுடன் மலைதனிலேயிருந்தசித்து நேர் மையுடனெந்தனது புரவிகண்டார், நாட்டிகமாய்ப்புரவியிடங் கிட்டி நின்று சாங்கமுடனெந்தனை யுங்கண்டிட்டார்கள், வாட்டமுடன்சிறு பாலாபுரவியென்ன வந்தவகையாரெனக்குச் சொல்லென்றாரே. ௫௧௬

சிக்கிந்தாமலை சித்தரிடம் செம்புரவிபேசுவது.

சொல்லென்று கேட்கையிலேசித்துதாமும் தோருமல்புரவியது மகிமையோடு, வெல்லவேசித்தர்முனிநாதருக்கு வெழிலான யெந்த னது புரவிதானும், நல்லதொருவார்த்தையது மிகவுங்கூறி நன்மை யுடன் தானுரைக்கும் புரவிதானும், புல்லவேகாலாங்கி சீஷர்தம்மின் புகழான போகரிடி யென்னலாச்சே. ௫௧௭

என்னவே புரவியதுமகிமைதன்னால் யெழிலான வார்த்தையது மிகவேகூறி, பன்னவே அசுவனியாந் தேவர்தானும் பாங்கானபோக ரிடிநாதருக்கு, சொன்னமென்ற புரவியது தான்கொடுத்தார் அப்புர வாய்சைனபதி கொண்டுசென்றார், அன்னமதுதன்போலெ வாய்திற ந்து அழகான வார்த்தையது கூறலாச்சே. ௫௧௮

கூறவேசைனபதி மாண்பரெல்லாம் குறிப்பானபுரவியதுமகிமை கண்டு, மாறவேபஞ்சலோகந் தன்னிலேதான் மகத்தான புரவியது வுண்டுசெய்து, ஆறலுடன் பஞ்சபூதங்களைத்தான் வன்பாகத் தான் கொடுத்துயென்னைத்தானும், வீறலுடன்போகரிடி நாதருக்கு விரு ப்பமுடன் தான்கொடுத்துவனுப்பினாரே. ௫௧௯

அனுப்பவே செம்புரவியடியேன்றன்னை அழகானபோகரிடி மு னிவர்தானும், மனுவுடனேயெந்தனையும்வசம்தாக்கி மகிழ்ச்சியுடன் குளிகையதுதானும்பூண்டு, தனுர்வுடனே ஆசீர்மங்கொண்டுமல்லோ தகைமையுள்ள சிக்கிந்தாமலையைத்தேடி, கனுவுடனேவந்தாரே போ கநாதர்கையிலங்கிரி நாதரைத்தான் கண்டத்தானே. ௫௨௰

தானனபுரவியது கூறும்போது தண்மையுள்ள திருவேலதேவர் தானும், தேனனசெம்புரவி தன்தனக்கு தேற்றமுடன் ஞானோபதேசஞ்சொல்லி, பானனகாலாங்கிநாதர்தம்மின் பான்மையுள்ள சீஷனென்றுமனதுவந்து; தேனனமருத்துவ மாங்கிரியைதன்னை தேற்றமுடனுபதேசஞ் செய்தார்பாரே. ௫௨௧

பாரேதான் செம்புரவியுபதேசத்தை பாங்குடனேகொண்டபின் புயடியேனுக்கு, நேரேதான் திருவேலரிடியாசிரமம் நேர்மையுடன் சீஷவர்க்கங்கொண்டுசென்று, தீரேதான்திருவேலரிடி யார்முன்னே தீர்க்கமுடன்யெந்தன்னையுங் கொண்டுசெல்ல, வேரேதான் சிக்கிந்தா மலைநாட்டுள்ளே விடுதிதனில்புரவிவிட்டு யிறங்கினேனே. ௫௨௨

போகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரிடியாரைக்கண்டது.

இறங்கினேன் சிக்கிந்தாமலைதானுள்ளே யெழிலான சீஷவர்க்கந்தன்னைக்கண்டேன், சுறங்கமென்ற குகைதனிலே சீஷர்தாமும் சூட்சமுடனெந்தன்னையுங் கொண்டுசென்றார், மறங்களுடன் மலைதனிலேகோட்டையுண்டு மகத்தான கோட்டைக்குவாசல்நான்கு திறமுடையவாசல்வழி யென்னைத்தானும் திகழுடனேகொண்டு சென்றார் சீஷர்காணே. ௫௨௩

காணவே கோட்டைவழிதன்னிற்சென்று கருவாகமுன் வாசல் நிற்கும்போது, தோணவேதாளதுதான் திறந்ததங்கேதுப்புரவாய்லிங்கமென்ற சமாதிகண்டேன், பூணவேரெண்டாங்கால்வாசல்சென்று புகழாக யெந்தன்னையுங்கொண்டுசென்றார், நாணவே சோதிலிங்கஞ் சமாதிகண்டேன் நாதாந்தசித்தொருவர் கண்டேன்பாரே. ௫௨௪

பார்த்தேனே நாதாந்தசித்துதாமும் பாங்கானமூன்றாங்கால் வாசல்சென்றேன், தீர்த்தமுடன் சிவலிங்கந்தன்னைக் கண்டேன் தீர்க்கமுள்ளசித்தொருவரங்கிருந்தார், ஆர்க்கவேநாலாங் கால்பதிதானப்பாவன்புடனே வாசல்வழிசென்றேன்யானும், நாற்கமலசமாதிதனில் வீற்றிருக்கும் நடராஜசுந்தரனைப் பார்த்திட்டேனே. ௫௨௫

இட்டேனே நான்குதிருகோட்டைவாசல் யெழிலானசித்து முனிசமாதிகண்டேன், வாட்டமுடன்கோட்டையது வாசல்தாண்டி வண்மையுள்ள திருவேலரிடியார்முன்னே, தட்டாமலெந்தன்னையுஞ் சீஷவர்க்கம் சட்டமுடன்யெந்தன்னையுங்கொண்டுசென்றார், திட்டமுடன்திருவேலரிடியார்தாமும் தீர்க்கமுடனெந்தன்னையுங் கண்டிட்டாரே.

கண்டாரே திருவேலரிடியார்தாமும் கடினமுடன் சீஷ்வர்க்கந்தன்னையழைத்து, அண்டமதில்குளிகைகொண்டு சிசுபாலன்றான் ஆகாய

செம்புரவிவிட்டிறங்கி, சண்டமாருதம்போல மலைதானுள்ளே சட்டமுடன்வந்தவரை யாரென்றென்ன, துண்டரீகமுள்ளதொரு சீஷவர்க்கம் துப்புரவாய்த் தனையழைத்துக்கேட்டார் தாமே. ௫௨௭

திருவேலரிஷி கேட்கையில் சீடர் போகரைக் கல்லாய்

சமைத்தது.

கேட்கையிலேதிருவேலரிஷிபார்தாமும் கெவனமுடன் சீஷவர்வர்க்க மோடிவந்து, விட்கமுடன்போகரிஷி நாதர்தம்மைமிரட்டியே மிகபேசிவாதுகூறி, தாழ்க்கமலந் தனிலிருக்கும்வேலரான தகமையுள்ள ரிஷியாருமுந்தன்மீது, ஆட்கமுடன்சினமதுவும் நேர்ந்துமல்லோ அப்பனேயுன்மீதிற் சீறினாரே. ௫௨௮

சீறவேசீடவர்க்கநாங்களுந்தான் சிறப்பானதிருவேல ரிஷியார்வாக்கு, மீறியேவந்ததொருமொழியினாலே மிக்கவேயுந்தனையுஞ்சபிக்கவென்று, ஆறியதோர்கோபமதை தனையகற்றி வப்பனேயுன்முன்னே வந்தோம்நாங்கள், மாறியதோர்கல்லோடே யுனைசபிக்க மகத்தானவேவர்முனி விடைதந்தாரே, ௫௨௯

விடைதந்தாரெங்களது சித்துதாமும் வேதாந்தரிஷியாருமனதுவந்து, தடையதுவும்நேராமல் யாங்களுந்தான் சாங்கமுடன் கல்லாகச் சமைப்போமென்று, சடைபோன்றசித்துமுனி சீஷவர்க்கம்சதுரானபோகரிஷி நாதர்தம்மை, படைவீரர்ஒன்றாகக் கூடியல்லோபாரினிலேகல்லாகச் சமைத்திட்டாரே. ௫௩0

சமைத்துமேபோகரிஷி நாதர்தாமும் தகமையுள்ளசிக்கிந்தாமலைதானுள்ளே. அமைந்துமேகல்லாகச் சமைந்தாரப்பா அங்ஙனவேமாண்பர்களுங்கண்டதில்லை. இமைந்ததொருபோகரிஷி நாதர்தம்மையெழிலானநாதவொளிசித்துதாமும், சமைந்ததொருபோகரிஷி நாதர்தம்மை சட்டமுடன் சித்தொளிவு மெழுப்பினாரே. ௫௩௧

நாதவொளிசித்து போகரை எழுப்புதல்.

எழுப்பினார் நாதாந்தசித்துதாமும் யெழிலானபோகரிஷி நாதர்தம்மை, வழுக்கில்லாநாதாந்தசித்துதாமும் வளமாகபோகருக்குவாசிர்மித்து, அழுக்கறவே அவனிதனி வெந்தநாளு வப்பனேசிரஞ்சிவிபட்டந்தந்தேன், ஒழுக்கமுடனுமதுபதிபோகவென்று வுத்தமனார் சித்தொளியும் விடைதந்தாரே. ௫௩௨

தந்தாரேநாதாந்தசித்துதாமும் தண்மையுள்ளபோகரிஷி நாதர்தம்மால், அந்தமுடன்தானெழுப்பி வினயங்கேட்க அழகானபோக

ரிஷி முனிபார்தாமும், சொந்தமுடன்காலாங்கி யிடனென்றேன் சுந் தரனே யெனைப்பார்த்து மிகக்களித்து, விந்தையுடனுபதேசங் கூறி யல்லோ விண்ணுலகில்போகவென்று வாந்தந்தாரே ருகூ

தந்தாரேநாதவொளிசித்துதாமும் தகமையுடன் போகரிஷிநாத ருந்தான், சுந்தரமாந்திருவேலரிஷிபார்தம்மைசுத்தமூடன்யான் கண் டபோதுமல்லோ, விந்தையாயெந்தனையும் பார்த்துமல்லோ விட்ட குறையிருந்ததினுல் பெழுர்தீரேதான், அந்தமுடன்காலாங்கி கிருபை யாலே அவனிதனில்மறுபடியும் பிறக்கலாச்சே. ருசு

பிறந்துமேசனனமது வொழிந்துமேதான் பேரானபோகரிஷி நாதர்கேளும், இறந்தவர்களிவ்வுலகில் பிறந்ததுண்டோ யெழிலான வகிமையிது கூரொண்ணுது, திறமுடையசித்துமகா ரிஷியார்தாமும் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள், வுறமாகத்தான்கொடுத்து வாசீர்மித்து வுற்பனங்கள்மிகவுமல்லோ ஓதினரே. ருகூடு

ஓதிவேயடியேந்தாள்பணிந்துவுத்தமனர்திருவேல ரிஷியாருக்கு, நீதமுடன் காங்குவித்து சிரம்பணிந்து நீட்சியுடன் வுத்தாரஞ் சொன் னேன்பாரு, போதமுடன்யெந்தனையுங் கண்டதாலே புகழாக யுந்த னுக்குக் கிருபைசெய்வேன், தோதமுடன் சிலகாலமெந்தன்பக்கல் தோற்றமுடன்நீரிருந்தா லருள்சொல்வேனே. ருகூ

சொல்வேனேலோகவதி சயங்களெல்லாம் சுருக்கமுட னுந்த னுக்கு வுபதேசிப்பேன், புல்லவேதிருவேல ரிஷிபார்தாமும் புகன்றி ட்டாரெந்தனுக்கு வாக்குமல்லோ, வெல்லவேதசவருடம் யானுமங் கே விருனசிக்கிந்தர மலேதானுள்ளே வல்லதொரு சித்தருடன் கூட யானும் வளமாகவனந்தணிலே யிருந்தேன்பாரே. ருகூஎ

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாங்கானகாட்டகத்தே சித்தர்கூட, நேரேதான்யானுமது வாசம்பூண்டு நெடுங்காலமங்கிருந் தேன் காடடகத்தே, சீரேதான்சிஷருடன் கொண்டுசென்று சிறப்பா கவிருக்கையிலே ரிஷீயார்தாமும், பேரேதான்கூப்பிட்டு திருவேலர் தாமும் போானமகிமைதனைக் கூறினரே. ருகூஅ

கூறினர்சிக்கிந்தாமலேதானுள்ளே கூருனசதவுமுண்டு மலேதான் பக்கல், மாறிடவேரிஷியாருள சமாதிபூண்டு மகத்தானசமாதியது சொல்லொண்ணுது, நீறியதோர்கண்ணக் கூடமப்பா நிலையான சமா தியிடஞ் சென்ருயானல், தேரிடவேசிக்கிந்தா ரிஷீதானப்பா செய லானசமாதிக்குள் ளிருப்பார்காணே. ருகூகூ

சிக்கிந்தரிஷிசமாதி.

காணவேநாலுயுகங்கண்டசித்து கருவானபிரளயத்தில்மிதந்தசி
த்து, பூணவேலோகமது முடிவுதன்னில் பொங்கமுடனுவிலையைக்கடந்
தசித்து, தோணவேவாதாமின் யோவான்தன்னைத் தோருமல் கண்ட
றிந்தசித்துவாகும் நீணவேபிரளயங்கள்வந்த பின்பு நிலையாகி நின்ற
தொருசித்தர்தாமே. ருச0

தாமானசித்துமகாசொரூபரப்பா: தாரணியில்வெகுகாலங்கடந்த
சித்து, கோமான்களிருந்த தில்லைகொடியசித்துகொற்றவனே போக
ரிஷியறியமாட்டாய், பூமானுமூனதைபர்காலாங்கிநாதர் புகழுடனே
கண்டறிந்தசித்துவாகும், நாமாகவறிந்தபடி சொன்னேனப்பா நாட்
டிலேயாரேனுஞ்சொல்லார்தாமே. ருசக

சொல்லாரே சிக்கிந்தா மலைதானுள்ளே சொருபமென்றசித்து
மகாரிஷியார்தாமும், வெல்லவேவெகுகாலமலையின்மேலேவேழ்க்கை
யுடன்தாமிருந்தார் ரிஷியார்தாமும், புல்லவேசமாதிக்குயேகவென்று
புகழானசீஷவர்க்கந்தன்னைவிடாக்க, அல்லல்படுத்வையகத்தி னாசை
விட்டு வன்புடனே தாமெழுந்தார் ரிஷியார்தானே. ருசஉ

தானானசிக்கிந்தாரிஷியார்தாமும் தகமையுடன் சீஷவர்க்கந் தன்
னைநோக்கி, கோனானயெனதையர் திருவேலரிஷியார் கொற்றவனுந்த
தாரப்படியேதானும், பானானசமாதிக்குச்செல்வேனென்றுபட்சமுட
ன் சீஷருக்குத்தாமுரைத்து, தேனானசிக்கிந்தாமலைக்கு மேற்கே தீர
முடன்புறப்பட்டார்சித்துதாமே. ருசங

சிக்கிந்தாரிஷிசீடருக்கு விசேடமுரைத்தல்.

சித்தானசிக்கிந்தாமலை தான்சித்து சிறப்பானசீடருக்குத்தாமு
ரைப்பார், முத்தானதிருவேலரிஷியார்வாக்குமுதலகைக்கடந்தசித்தாரு
ரிஷியார்தாமும், எத்தனையோ வரைகோடிகாலமப்பாஎற்றமுடன்
வையகத்திலிருந்தார்தானும். பத்தியுடன்லோகமதிலிருந்துமேகான்
பாருலகில்லாபமதைக்காணுப்பாரே. ருசச

காணுரே திருவேலரிஷியார்தாமுங் காசினியில்நாலு யுகமிருந்து
மென்னதோணுதகாய, கற்பங்கொண்டுலமன்னதுப்புரவாயாசைதனை
விட்டொழித்தார் வேணவே யானவர்க்குத்தொண்டுசெய்து வெகு

காலம் வையகத்திலிருந்தேன்யானும், பூணவேபார்தனிலே வாசை யற்றுபுகழானசமாதிக்குயேகினேனே. ௫௪௫

ஏகுவேன்சமாதிக்குசீடவர்க்கம் யெழிலான சிங்கிந்தாமலைக்கு மேற்கே, ஆகுடனேசமாதியது தோண்டவென்று வன்புடனே சீஷரு க்குவிடைகொடுக்க, பாகுமொழிதவறுமல்சீஷவர்க்கம் பண்புடனே சென்றார்கள் மலையோரத்தில், வேகுடனேசமாதியது கட்டவென்று வெளிப்பட்டுத்தான் தொடர்ந்தார்மாண்பர்தானே. ௫௪௬

மாண்பானசீடாகளுஞ் சமாதிகட்டி மார்க்கமுடன் சிங்கிந்தாரிஷி யாருக்கு ஆண்பான சமாதியதுகட்டியல்லோ அழகானபாரையதுமே லமைத்து, காண்பான ரிஷியார்க்கு முன்னேநின்று கர்த்தாவே சிக்கிந் தாமலைதான்சித்தே, நீண்பானசமாதியதுமுடிந்ததென்று நிஷ்டை விட்டுவருகவென்றுபணிந்திட்டாரே. ௫௪௭

பணிந்துமேமாண்பரெல்லாம் தொழுதும்போதுபட்சமுள்ளசிங் கிந்தாரிஷியார்தாமும், துணிந்துமே சிக்கிந்தாமலையைவிட்டு துப்புர வாய்வெகுஜனங்கள்பின்னடக்க அணியணியாய்மாண்பர்களுங்கூட் டத்தோடு வன்பானரிஷியாரும்முன்னடக்க, கணிவுடனேசிக்கிந்தா மலைக்கு மேற்கே கர்த்தாவும்சமாதி பதிவந்திட்டாரே. ௫௪௮

வந்ததொருரிஷியாருஞ்சமாதிகண்டுவளமையுடன் மாண்பர்களை நோக்கங்கொண்டு, அந்தமுடனடியார்கள்தன்னைநோக்கிவன்புடனே மனதுவந்துவார்த்தைசொல்வார், இந்ததொருவையகத்திலுனைவிட் டேன்யெழிலானசமாதிக்குச்செல்வேனப்பா, சொந்தமுடன்பாறை தன்னைமுடியல்லோசுத்தமுடன் காத்திருங்களென்றிட்டாரே. ௫௪௯

என்றுமேகாதாந்தசித்து தாமும்யெழிலானசமாதிதனிலிறங்கும் போது, குன்றுனமகமேரோ மாண்பரேகேள்குறிப்பானசமாதிதனிலி றங்குறேன்யான், வென்றிடவேபாறைகளைமூடவென்று வெழ்க்கமு டன்குறுவாக்குகூறும்போது, அன்றுரைத்தமொழிபோலே மாண்ப ரெல்லாம் வன்பாகப்பாறைதன்னைமூடிட்டாரே. ௫௫0

சிக்கிந்தாரிஷிசமாதியில் அசரீரிவாக்கு.

மூடினார்சீடவர்க்கமாண்ப ரெல்லாமூதுலகைக் கடந்ததொருசி த்துதாமும், நீடியேவருவதற்கு முன்னதாக நிட்களங்கமானதொரு வாக்குதானும், கூடியேநான் வருகுங்காலமப்பா கொற்றவனே அறு பத்துவாண்டுமாகும், தேடியேநீங்களெல்லாஞ்சமாதிபக்கல் தேற்ற முடன்காத்திருங்களென்றிட்டாரே. ௫௫௧

என்றுமேநான்வருகுங் காலந்தன்னில் பெழிலானசப்பாணி நடப்பான்பாரு, குன்றின்மேல்மேயுகின்ற மிருகமெல்லாங் கொப்பெனவேவாய்ஞானம் மிகவேகூறும், வென்றிடவேகுருகுனவன் கண்திறப்பான்வேதாந்தம் ஊமையன் மிகவேசொல்வான், நன்றானபட்சியது ஞானங்கூறும் நாதாந்தசித்துவருங் காலமாச்சே. ௫௩௨

ஆச்சப்பாபுலிபசுவு மொன்றாய்க்கூடி அடர்ந்ததொருபொய்கைதனில் நீரையுண்ணும், பாச்சலுடன்நரிவந்து கரியைவெல்லும் பாங்கானபரியதுவும் அரியைவெல்லும், மேச்சலுடன்சந்திரனுங் கலைகள்மாறி மிக்கானநிலைதனையே நிற்பான்பாரு, காச்சலுடன்கதிரோனுந் திசைகள்மாறி கண்ணுக்குத்தோற்றாமல் நிற்பானபாரே. ௫௩௩

பாரேதான்காலாங்கிசொன்னநீதி பட்சமுடன்யிவ்வுலகில்மெய்யதாச்சு, நேரேதான்பூவுலகிலப்பாகேளு நெடிதானபட்டமரந் தளைத்துநிற்கும், சீரேதான்பிரளயங்க ளதிதங்காணும்சிறப்பானசித்தரெல்லாம் முன்னேநிற்பார், கூரானயிவ்வண்ணவதிசயங்கள் குவலயத்தில் நடக்குமென்று சொல்லிட்டாரே. ௫௩௪

சொல்லவேசிக்கிந்தாரிஷிபார்தாமும் சுத்தமுடன்சித்துவருங்காலமாச்சு, வெல்லவேஅருபத்துவாண்டுமாச்சு வேதாந்தசித்துவருங்காலமாச்சு, புல்லவேசமாதியிடமாண்பரெல்லாம்புகழானசித்துமுனிகூட்டத்தோடும், வல்லதொருநாதாந்தமுனிவர்தானும் வளமையுடன்சமாதிவிட்டு வருநாளாச்சே. ௫௩௫

சிக்கிந்தாரிஷிசமாதிவிட்டு வருவது.

வருகின்றநாளாச்சுசித்துதாமும் வண்மையுடன் சீஷவர்க்கமுன்னேநிற்க, பெருகவேசமாதியின்றன் பாறைதானும் போனநாள்வருகுங் காலந்தன்னில், வுருவுடையபாறையது வெடிக்கலாச்சுஓகோகோ நாதாந்தசித்துதாமும், சொரூபமென்ற செகசோதிமின்னல்போல சுந்தரனார்சித்தொளிவும் வந்திட்டாரே. ௫௩௬

வந்திட்டார்நாதாந்தசித்துதாமும் வையகத்தின் பவக்கடலைக்காணுதற்கு, சொந்தமுடன்சீஷவர்க்கமெல்லோருந்தான்சோர்ணமென்றத்தொளிவைக் கண்டாரங்கே, அந்தமுடன் சித்தொளிவுசொன்னாக்கு அவனிதனில்மெய்யாச்சோ பொய்யுமாச்சோ, சுந்தரம்போல்ாய்திறந்து ரிஷிபார்தாமும் சூட்சமுடன் சுந்தரரைக் கேட்டிட்டாரே. ௫௩௭

கேட்டாரேசிக்கிந்தாமலையின்வேந்தன் கீர்த்தியுடனிவ்வுலகிலிருக்கிறாரோ, நீட்டமுடன்யானுரைத்தவாக்குவண்ணம் நீடாழியியுலகமதிலூறுதியாச்சோ, தாட்டிகமாய்சித்துமுனி வுரைக்கும்போதுதன்மையுடன் சீஷவர்க்கமாண்பரெல்லாம், மாட்டிமையாய் நிறைவேறிப்போச்சுதென்றுமகதேவரென்று சொல்லிவணங்கிட்டாரே. ௫௫௮

வணங்கியதோர்சீடருக்கு வுபதேசங்கள் வளமாகத்தாமுரைத்தார் ரிடியார்தாமும், இணங்கியேசிக்கிந்தாமலையின்மேலேயெழிலான சிக்கிந்தா ரிஷீயார்தாமும், மணங்கமழுஞ்சமாதிவிட்டு முனிவர்தானும்மார்க்கமுடன் சமாதிவிட்டுவந்துநின்றார். சுணங்கமதுவாராமல் ரிஷீயாருக்கு சுத்தமுடன் ரிஷீயாருஞ் சூழ்ந்திட்டாரே. ௫௫௯

சூழ்ந்துமே அஞ்சலிகளாசீர்மங்கள் சுத்தாதிமாந்தர்முதல் வேந்தர்யாவும், தாழ்ந்துமே சிறங்குனிந்து வணங்கனிந்து சட்டமுடன் ரிஷீயாரைத்தோத்தரித்து, வீழ்ந்துமேபதாம்புயத்தைப்போற்றிநின்று வீறானவுபதேசம் பெறுவதற்கு, ஆழ்ந்துமே பவக்கடலை விட்டகற்றிவன்புடனேகார்த்தருளுமென்றிட்டாரே. ௫௬0

போகர்சிக்கிந்தாமலை ரிஷியாரைக்கண்டது.

இட்டாரேமாண்பரெல்லா மிதயங்கூர்ந்து யெழிலானமனதுவந்துநிற்கும்போது, சட்டமுடன்காலாங்கி சீஷர்தாமும்சதுரானசினபதிவிட்டுமல்லோ, அட்டதிக்குகாணுதற்குகுளிகைகொண்டு அவனியெலாஞ்சுத்திவருங் காலந்தன்னில், பட்டமதுபகர்க்காலமூச்சிதன்னில் பாரினிலே சிக்கிந்தாரிடிகண்டாரே. ௫௬௧

கண்டாரேபோகரிடிநாதர்தாமுங் காசினியில் சிக்கிந்தாமலையைக்கண்டு, அண்டமுடன்தேவாதிதேவரெல்லாம் வன்புடனேதானிறங்கும் மலையென்றெண்ணி, கொண்டர்களுஞ்சித்தர்முனியிருக்கும் நாடு துரைராச சிக்கிந்தாமலைவளத்தை, சண்டமாருதம்போலே போகர் தாமுஞ்சட்டமுடன் கண்டுமல்லோவிறங்கினாரே. ௫௬௨

இறங்கியேபோகமுனிரிடியார்தாமும்யெழிலானசிக்கிந்தாமலையினுச்சி, சுறங்கமென்றமேற்கணையில்வந்துநின்று துரைராசர்வடிவேலர்சுனையைக்கண்டு, கரந்தட்டி காசிவிசுவநாதர்தம்மைகருத்தினிலேதானினைந்து கூப்பிட்டேன்தான், வறமுடனே மச்சமென்ற மீனைத்தானும் வாருடனே கரந்தட்டி யழைத்திட்டாரே. ௫௬௩

தட்டியேபோகரிடிநாதர்தாமும் தகமையுடன்வடிவேலர்சுனையில்நின்று, எட்டியேசுனைதனையேபார்த்து மல்லோபெழிலானகாசியென்றவிசுவர்தம்மை, அட்டில்லாதனையழைக்க மச்சந்தானும் வன்புடனேபோகரிடிசத்தங்கேட்க, கொட்டிபெனுஞ்சுனைதனிலே மட்சக்கூட்டஞ்சுந்தரரைக்காண வல்லோவருகலாச்சே ௫௬௪

ஆச்சப்பாபோகரிடி முனிவர்தானும் வன்புடனேமச்சமென்றசுனையைத்தாண்டி, பாச்சலுடன்ரெண்டாங்கால் வரையிலப்பாபாங்கானபோகரிடி முனிவர்தானும், பாச்சலுடன் கெவன மென்றகுளிகைதன்னை மகத்தான போகரிடிமுனிவர்தானும், வீச்சுடனே குளிகைசென்றுபோகும்போது விருனதடந்தனிலே தனைக்கண்டாரே.

சுந்திரமூர்த்தியார் எழுப்பிபமதலையின்முதலை.

கண்டாரேரெண்டாங்கால் சுனையிலப்பாகருவாகபோகரிடி நாதர்தாமும், கண்டாரேபடுமுதலைசுனையிலப்பாகருவாகசுந்தரனார்மூர்த்திதன்னால், கண்டாரேவந்தொருமுதலையப்பாகனமுடனேமதலைதனைவிழுங்கிவிட்ட, கண்டாரேமுதலைதனைப் பார்த்துமல்லோ கனத்ததொருவிசாரமது கொண்டிட்டாரே. ௫௬௬

கொண்டதொருபோகரிடி நாதர்தம்மைகுன்றானமலைதனிலேயிருக்குஞ்சித்தர், கண்டுமேபோகரிடி நாதர்பக்கல் கனமுடனேசித்தர்முனிகூட்டமெல்லாம், மண்டலத்தில்காணாதவதிசயங்கள்மகத்தானமலைமீதிற் கண்டோமென்று, விண்டுமேதங்கள் தங்கள்மனதிலெண்ணிவிருப்பமுடன் போகர் பக்கல்வந்திட்டாரே. ௫௬௭

வந்துமேபோகரிடிபக்கல் நின்றுமகத்தான. முனிக் கூட்டந்தேவர்கூட்டம், அந்தமுடனாயிரம்பேரோடிவந்து ஆங்காரகோபமதுசிகாரமிஞ்சி, இந்தொருமலைமீதில்வந்தபாலன் யெழிலானவரலாற்றையறிவோமென்று, சிந்தனையாயதிரள் கூட்டம் படைகளோடுதீர்த்தமுடன்போகர்பக்கல்வந்தார்தானே. ௫௬௮

தானானபோகரிடி நாதர்தம்மை ! தன்மையுள்ளசிறுபாலாயாரென்றார்கள், கோனானகாலாங்கிநாதர்தம்மை கொற்றவனார்போகரிடிகளைத்துமல்லோ, பானாயென்குருவே யெந்தன்நாதா பட்சமுடனிவ்வேளைப் பாதுகார்த்து, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சந்தன்னாலதோர்வேந்தரெந்தனையும்ரட்சிப்பீரே. ௫௬௯

இரட்சித்துக்காத்தருளவேண்டுமென்றும்பியலான போகரிடிவ ணங்கியல்லோ, பரமவொளிகைலங்கிரிநாதபோதா பாருலகி லுன் னைவிடசித்துமில்லை, நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரா பரமேபோற்றிநிட்க ளங்கமானதொருநிதியேபோற்றி, வரந்தந்துபெந்தனையுங்கார்க்கவெ ன்றுவாகுடனே போகரிடிபணிந்திட்டாரே. ௬௭௦

பணிந்துமே சித்தர்முனிதன்னைநோக்கி பான்மையுடன்வர்பா தந்தொழுதுமேதான், துணிந்துமேகாலாங்கி சீஷனென்றூர் துப்புர வாய்க்குளிகையது யாளுங்கொண்டு, பணியானகுளிகையது பூண்டு மல்லோமகத்தான வையகங்கள்சுத்திவந்தேன், கனிவுடனே சிக்கிந் தாமலையைக்கண்டு கருவானமலையென்று யிறங்கினேனே. ௬௭௧

இறங்கியே வதிசயத்தைப்பார்க்கவென்று யெழிலானசித்தருக் குத்தாமுரைத்தார், திறமுடையசித்தர் முனிமனதுவந்து தீர்க்கமுட ன்காலாங்கிசீடனென்று, அறமதுவும்நோராமல் வாசீர்மித்துவன்புட னே போகருக்குயிதவுகூறி, உறமுடனேவுபதேசமிகவளித்துவுத்தம ர்க்குவாமதுவுங் கொடுத்தார்பாரே. ௬௭௨

போகர் சிக்கிந்தாமலைவதிசயத்தை சித்துகளைக்கேட்டது.

பாரேதான்போகரிடிமுனிவர்தாமும் பாங்குடனே சித்துதமை க்கேட்கும்போது, நேரேதான்முகதாவில்போகருக்குநேர்மையுடன் தாமுரைத்தார்சித்துதாமும், தீரேதானிம் மலையிலதிசயங்கள்திறமா னவெகுகோடிசித்தரப்பா, ஊ ரதான்மலைதானுஞ் சித்துநாடுஓகோ கோநாதாக்கள் கூட்டந்தானே. ௬௭௩

கூட்டமாம் சுனைதனிலேமட்சமுண்டு கோடானகோடியுகமிருக் குமட்சம், நீட்டமுடன்சித்தர் முனிகாவலுண்டு நெடிதானமுதற்சு னையில்லைமைந்தாகேளு, தாட்டிகமாய்மெண்டங்கால்சுனையிலெல்லாதா க்கான முதலையுண்டுசித்துமுண்டு, வாட்டமுடன்முன்யுகத்தில்குழந் தைதன்னை வாரியுண்டமுதலையின்றன சுனையுமாமே. ௬௭௪

ஆமேதான்முன்யுகத்தில் சுந்திரமூர்த்தி வன்புடனேயெழுப்பி விட்டமதலையப்பா, தாமேதான்மதலைதனைவிழுங்கிவிட்ட தன்மையுள் ளமுதலையிதுயென்றுசொல்லி, வேமேதான்முதலையின்றன்மகிமை தன்னைவிருப்பமுடன்தாமுரைத்தார் போகருக்கு, தீமேதான்நோராம ல்சித்துதாமுஞ் சிறப்பானமுதலைமொழிகூறினாரே. ௬௭௫

போகர்முதலைப் காணவரையேறினது.

கூறினர் சித்தர்முனிரிடிகள் தாமும் குறிப்பானசிக்கிந்தா மலையி னுச்சி, ஆறவே மேல்வரையிற் சென்றுமேதான் வன்பானபோகரிடி முனிவர்தாமும், சீறலுடன் சினங்கொண்டு வுறுதிகொண்டு சிறப்பா ன சுனையருகில் கிட்டிநின்று, தேறவேசுனை முகத்தைக்காணும்போ து துப்புரவாம் சித்தொருவர் கண்டிட்டாரே. ருஎசு

கண்டாரே போகரிடிநாதர் தம்மை கனமானசிக்கிந்தா மலையில் சித்து, விண்டதொரு சுனைவளத்தை போகருக்கு விருப்பமுடனுப தேசஞ் செய்யலுற்றார், மண்டலங்கள் தான்புகழுஞ் சுந்திரனர்தாமு ம் மகத்தானமதலைதனை யெழுப்பிவைத்து, துண்டரிகமானதொரு முதலை தானுந்துப்புரவாய் யிச்சுனையைக் காணலாமே. ருஎஎ

காணலா மெந்தனதுவுத்தாரந்தான் கனமான சிறுபாலா சுனை யின்பக்கல், நீணவே வுத்தாரமன்றியல்லோ நீதியுடன்சுனையருகிற் செல்லலாகா, பூணவேவுத்தாரம் பெற்றுக்கொண்டு புகழானபோக ரிடி செல்லலாகும், வேணபடி தாமுரைத்தார் சித்தர்தாமும் விருப்ப முடன் கேட்டாரேபோகர்தாமே. ருஎஅ

தாமான போகரிடிசித்துதாமும் தன்மையுடன் ரிடியாரைவண ங்கியேதான், பூமானுஞ் சுந்திரனர் முதலைதன்னை புகழுடனேயடியே னுங்காணவென்று, வேமானமாகவல்லோ போகர்தாமும் விருப்பமு டன் ரிஷிதமையே, கேட்டபோது சீமானும் போகரிஷிவந்தாரென் றுசிறப்புடனே முதலைதனை யழைத்தார்காணே. ருஎகூ

காணவே போகரிஷிநாதர்தானுங் கனமான முதலைதனைக் கண் டபோது, நீணவேபோகரிடிநாதர்தாமும் நியாயமுடன் முதலைதனை கண்டபோது, வேணவேயுபசாரா மஞ்சலிகள்தானும் விருப்பமுடன் தான் செய்தார்போகர்தானும், மாணவேசினங்கொண்டு போகர்தா னும் மகத்தானமுதலைதனைக் கண்டிட்டாரே. ருஅ0

முதலைபோகருக்கு வாலாறுகூறல்.

கண்டதொ முதலையது மனதுவந்து கனமானபோகரிடிநாதரு க்கு, உண்டானமுன்யுகத்தி லதிசயங்கள்வுத்தமர்க்குத்தானுரைக்கும் முதலைதானும், மண்டலங்கள்தான் புகழுஞ்சுந்திரனர்தாமும்மகததா ன நாடுவளஞ்சுத்தும்போது, அண்டமெலாந்தான் புகழுமாதி நாடு அவ்வனத்தின்வூர் வழியேவந்திட்டாரே. ருஅக

வந்ததொரு சுந்திரனர் மூர்த்திதானும் வளமுடனே யவ்வீதிவ ருகும்போது, அந்தமுடன்மனுக் கூட்டஞ் சோழர்கூட்டம்வழகான

திருவாசல், வாயல்முன்னே சிந்தையாய் சோழனது கூட்டத்தார்கள் சிறப்புடனே மனங்கலங்கிப் புலம்பும்போது, விந்தையுடனெதிர் மாளி திருமணமாம்வாசல் விகல்பமுடன்கண்டாரே மூர்த்திதாமே.

மூர்த்தியாஞ் சுந்தரனார்மனதுவக்து முத்தத்தில் நின்றதொரு மாந்தர் தம்மை, பார்த்துமே அழுகையென்ற சத்தமென்னபாங்கான சோழவர்க்கஞ் சொல்லுமென்ன, தீர்த்திடுவேனுந்தமது வபவாதத்தை திகழாகசெப்புமென்றார் மூர்த்தியாரும், ஆர்த்துமேசோழவர்க்கமாண்பரெல்லாம் வன்பாகத்தலை வணங்கிசொல்லிட்டாரே.

சுந்தரமூர்த்திக்கு சோழர்பிள்ளைவரலாறுகூறல்.

சொல்லுவார் சோழவர்க்கமாண்பரெல்லாம் துரைராஜ சுந்திரனார்மூர்த்தியார்க்கு, நல்லறிவுவுடைய தொருமைந்தன் சாமிநலமான பாலனவனொருவனுண்டு, புல்லவே தோழனுடன் கூடியல்லோபுகழான சாத்திரங்களோதும்போது, வல்லதொரு வாகுநாளென்றுசொல் விவளமான விடுதிமுறை விட்டார்தாமே. ௫௮௪

விட்டாரேபாலனது குருவாம்சுவாமிவிடுதிக்குப்போகவென்று விடையுந்தந்தார், சட்டமுடனிருவருமே பேசிக்கொண்டுதண்மையுடன் குளக்கரையில் படியில்நின்று, திட்டமுடன் ஸ்தானங்கள்செய்யும்போது திகழான பெங்களதுமைந்தன்தன்னை, வட்டமுடன் முதலையதுவந்துமல்லோவாகுடனேமைந்தனைத்தான் விழுங்கிப்போச்சே.

விழுங்கியே பதினாறுவாண்டுமாச்சு வீறானதிருக்குளமும் வற்றிப்போச்சு, மழுக்கமழுங்கூடிருந்ததோழனுக்குமகத்தான திருமணமும் புரியலாச்சு, ஒழுங்குடைய பெங்களது மதலைதானும் வுத்தமரேதாமிருந்தானுங்களுநதான், தொழுங்கமுடன் திருமணமுஞ் செய்வோமல்லோதுரை ராசமதலைபைத் தானினைந்திட்டோமே. ௫௮௬

இளந்தோமே மதலையைத்தானென்று சொல்லியெழிலான சுந்திரற்குத் தாமுரைத்தார், குளந்தனையேகாட்டவென்று மூர்த்தியாரும் கொப்பெனவே சோழவளநாடார்தம்மை, பளமையுடன் மூர்த்தியவர் கேட்கும்போது பாங்கான சோழர்வளநாடார்தாமும், வளமையுடன்வுரைக்கலுற்றார், மூர்த்தியார்க்கு வாகுடனேமதலையாகஞ் செய்தார்பாரே. ௫௮௭

முதலைவாயிற் சுந்தரமூர்த்தி மதலைவாங்கினது,

பாரேதான்யாகமது செய்யும்போது காங்கானசுந்திரனார் மூர்த்தியாகும் நேரேதான், குளந்தனிலேசலமுண்டாக்கி நேர்மையுடனெந்தனையும் வாவழைத்து சீரேதான், விழுங்கியதோர் மதலைதன்னை சிப்பாகத்தான்வாங்கி, வெளியில்விட்டார் கூறேதான் மைந்தயுஞ் சோழமாண்பர் குறிப்புடனேதா னெடுத்துக்கொடுபோனாரே. ௫௮௮

போனவுடனடியேனுஞ்சாமத்தாலே புகழானசந்திரனார்மூர்த்தி தன்னால், வானமுடன்தேவர்களும் வணங்கும்நாடு மகத்தானசிக்கிந்தாமலையினுச்சி, தேனமிர்தமானதொருசுனையினுள்ளேதேற்ற முடன் வெகுகோடிகாலமப்பா, ஞானமிர்தமுண்டல்லோசுனையில்யானும் மகத்தானமலைதனிலேயிருக்கின்றேனே. ருஅகூ

இருக்கிறேனென்றல்லோபோகருக்கு யெழிலான முதலையதுகூறியேதான், சுருக்கமுடன்சுந்திரனார் மூர்த்தியாரின்சூட்சாதிவாலாற்றைக்கூறியேதான், பெருக்கமுடன்சுனையருகில் வந்தாலேபோனவுந்தனுக்குச்சாபமநேரும், திருக்கமலவேலவனார் ரிடியார்தாமுஞ்சிறப்பானபாதமதுபணிகுவீரே. ருகூ0

முதலைசிக்கிந்தாமலையின் சித்தர்மகிமை போகருக்குகூறல்.

பணிந்துமேயெந்தனைத்தான் கான்பிரானால்பாருலகில் மருத்துவங்கள்யானுரைப்பேன், துணிந்துமேமுதலையதுதானுரைக்க துரைமன்னரானதொருபோகர்தானும், அணிபுடனேதிருவேலர் தேவஸ்தானம்வன்புடனே பதாம்புபத்தைநண்ணுதற்கு, மணிபோன்றசிக்கிந்தாமலையினுள்ளமகத்துவமாங்கடிஸ் தலத்தைநண்ணினானே. ருகூக

போகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரைக் கண்டது.

நண்ணியேகாலாங்கி நாதர்தாமும்நலமுடனே சித்தொளிவைமனதிலெண்ணி, அண்ணலார் பதாம்புயத்தைகாணுதற்கு வன்பானபோகரிடிசென்றாங்கே, வண்ணமுடன்திருவேலரிடியார்தாமும்வளமுடனே போகரிடிதன்னைப்பார்த்து, நண்ணியேபோகரிடிநாதர்தம்மைநலமுடனேயாரென்றுவினவினாரே. ருகூஉ

வினவியே திருவேலரிடியார்தம்மை விருப்பமுடன் யாரென்று கேட்கும்போது, கனமுடனேகாலாங்கி நாதர்தம்மை கருத்துடையநற்சீஷனென்றுசொன்னார், தினகான்போல் முகத்தொளிவைக் கண்ணிற்கொண்டுதீர்க்கமுடன் திருவேலரிடியார்தாமும், மனதுவந்துவந்தெனக்குவாசீர்மங்கள்வண்மையுடன் தானுரைப்பார்வேலர்தாமே. ( )

தானானதிருவேல ரிடியார்தாமுந்தகமையுடன் தானுரைப்பார் போகருக்கு, வேனானவிட்டகுறையிருந்ததாலேவிடுபட்டுவந்தீர்காண் மலைபைத்தேடி, கோனானகாலாங்கிகிருபையாலே கொற்றவனேயெந்தனுக்குவாய்த்ததல்லோ, தேனானதிருவினையாள்மனோன்மணிபாள் தானும் சிகாமதுவுச்சிமலை யரியார்காணே. ருகூச

காணவேமனோன்மணிபாள்பார்த்ததில்லை கைலாசதிருவேலர்மலையினுச்சி, நீணவேநீசெய்த தவத்தினாலே நீதியுடன்மலைதனையேகாணலாச்சு, வேணதொருமகத்துவங்க ளறியலாச்சுவேதாந்த சின்மயத்தின்பொருளுங்கண்டீர், வாணர்முதல்மதலைதனைக்கண்டதில்லைவண்மையுடன்வுந்தனுக்குக் காணலாச்சே. ௫௯௫

ஆச்சப்பா போகரிஷிநாதாகேளும் வன்புடனேயுந்தமக்குவருளுஞ்சொல்வேன், மூச்சடங்கிப்போனதொரு வெகுகோடிசித்துமுசியாமல் மலைட்டிவாரந்தன்னில், மாச்சலுடன்சமாதிதனில் வெகுபேர்களுண்டுமகத்தானநாதாக்கள் சொல்லொண்ணாது, ஆச்சரியமான சித்துவனேகங்கோடி அடிவாரம் மலைதனிலேகாணலாமே. ௫௯௬

காணலாம் போகரிஷிமைந்தாநீயுங் கண்டாலோசித்தது சாபமெய்தும், தோணவேசாபமது வந்திட்டாலும் தோற்றமுடனெந்தனையும்நினைப்பீரானால், வேணதொருவுபகாரமுந்தனுக்குவிருப்பமுடன்செய்வதற்கு ஐயமில்லை, பூணவேயுந்தனுக்கு சாபம்நீக்கிபொங்கமுடன்வரந்தருவேனென்பாரே. ௯௫௭

பாரேதான்காலாங்கி சீஷநாதா பரிவுடையயெந்தனிருகண்ணின்வேலா, சீரோதானுகாயகுளிகைகொண்ட சிறப்புடனே கற்பமுண்டமாயதுபா, கேரோதானுந்தனுக்கோ வொருவருண்டோ நேரானகுளிகைகொண்டதேபபாலா, வீரோதான்சைனபதி விட்டமாண்பர்வீருனபொன்மணியே யென்றிட்டாரே. ௯௫௮

என்றுமேதிருவேலர் சொல்லும்போது யெழிலானபோகரிஷிநாதர்தாமும், குன்றான பருவத்தின் மேலேசென்று கோடானகோடிமனுமகிமைகண்டு, தென்திசையில்கும்பமுனி மலையுங்கண்டு தேற்றமுடன் குளிகையது கொண்டுசென்று, வென்றிடவே மலையடிவாரந்தன்னில்மேன்மையுடன் போதாவிறங்கினாரே. ௫௯௯

இறங்கியேபோகரிஷிமனதுவந்து யெழிவான சமாதிபதிதன்னிற்சென்று, அறமதுவும்வழுவாமல் முனிவர்தாமும் வன்புடனேசமாதியர்ச்சனையுஞ்செய்து, திறமுடையகாலாங்கிதனைநினைந்துதீர்க்கமுடன் சமாதிதனில்முன்னே நின்று, குறவகற்றிமுனியாருங்கை குவித்துகோலமுடன் சமாதிதனைவணங்கிட்டாரே. ௬00

வணங்கியேயடிவாரசமாதிதன்னில் வண்மையுடன்போகரிடிமுனிவர்தானும், இணங்கியேகரங் குவித்துநிற்கும்போது யெழிலானசமாதியதுதிறந்துதங்கே, மணமுடையசொரூபமென்ற சித்துதாமும்

மகத்தான ரிஷியாருங் கண்திறந்து, சுணங்கமதுநேராமல் போகர் தம்மைசுத்தமுடன்வாய் திறந்து கேட்டிட்டாரே. ௬௦௧

கேட்டதொரு ரிஷியார்க்குமனதுவந்து கிருபையுடன்காலாங்கி சீஷனென்றூர், நாட்டமுடன் போகரிஷிநாதர்தம்மை நாதாந்த சித்தொளிவுரிடியார்தாமும், தேட்டமுடன் திருச்சங்கு அயோத்திமைந்தன் திகழானவரிச்சந்திரன் சுகமோவென்றூர், வாட்டமுடன் போகரிடிமுனிவர்தானும்வுளமுடனேயான் கண்டதிலையென்றூரே ௬௦௨

என்றூரேபோகரிடிமுனிவர்தானும்பெழிலான திருச்சங்குமைந்தன்றன்னை. குன்றூனமலைபிறங்கிகுளிகைபூண்டு குவலயத்தையான் சுத்திவருதம்போது, தென்றிசையில் திருப்பாலின் கடலின்மேற்கே திகழான மயானமென்ற கறையில்தானும், தன்றுளவ கிருஷ்ணனைப் போல்கல்லாய்த்தானும் தாரணியில் கண்டேனேயென்றிட்டாரே.

போகர் அரிச்சந்திரனை மயானத்தில் கல்லாய்க்கண்டது.

இட்டாரேபோகரிடிமுனிவர்தானும் யெழிலானவரிச்சந்திரன் தன்னைத்தானும், பட்டதொருமாண்பர்களின் கடலைதன்னில் பாங்குடனே காவலதுயிருக்கவென்று, கட்டதொருமாண்பர்கட்குக்கூலியாளாய்ச்சுடலைபதிக்கார்த்திருக்கக் கண்டேன்யானும், கட்டவிழுஞ் சத்தியத்துக்காளதாகி காசினியில் சுடலைபதியிருந்திட்டாரே. ௬௦௪

இருந்தாரேகல்லாக வெகுகோடிகாலம் யெழிலான திருச்சங்குமைந்தன்றூனும், பொருந்தவே கல்லபனைக்கண்டேன் யென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டார் போகர்தாமும், திருந்தவே சமாதிகளிலிருந்தசித்து தீர்க்கமுடன் கலியுகமும் பிறந்ததென்ன, குருந்தமுடன் சைனபதிதுரைத்தனங்கள் குவலயத்திலமைத்ததோதானென்றிட்டாரே. ௬௦௫

என்றுமேபோகரிடி முனிவர்தம்மை யெழிலான நாதாந்தசித்துதாமும், சென்றுமேசமாதிதனைமூடவென்று சினத்திலே போகருக்கு விடையுஞ்சொல்ல, நன்றுடனே போகரிடிமுனிவர்தானும் நாதாந்த சித்தொளிவை கெதியேதென்றூர், குன்றுடைய காலாங்கி சீஷருக்கு கூறுவார்சித்தொளிவுங்கூறுவாரே. ௬௦௬

போகருக்கு சித்துகூறுவது.

கூறுவார் காலாங்கிசீஷர் சேளும் கொற்றவனே சைனபதிவிட்டு நீயும், மாறலென்றகுளிகையது பூண்டுகொண்டு மகத்தகன சிக்கிந்தாமலையைத்தேடி, சாமலென்றமேற்டதியில்வந்துநீயுச்சட்ட முடன்

சமாதிதனைக்கண்டுமேதான், சேரவேயெந்தனைநீபார்த்ததாலே செப்பமுடனுந்தனுக்குவருள்சொல்வேனே. ௬௦௭

அருளானமகிமையது வென்னவென்றால் வப்பனேகாலாங்கி சீஷர்களும், பொருளானமூன்றுயுகங்கடந்துபோச்சு பொங்கமுடன் கலியுகமும்பிறக்கலாச்சு, இருளானகலியுகத்தின்முடிவுதன்னில் வெழிலாகயெந்தனைநீகாண்பாயானால், தெருளசற்றியுந்தனுக்குவனேகபோதம் தெளிவானகிரிகைகளுஞ்செப்புவேனே. ௬௦௮

செப்புவேனுந்தனுக்குயென்றுசொல்லி தேற்றமுடன்தாமுரைப்பார்சித்துதாமும், ஒப்பமுடன்போகரிடிநாதருக்கு ஓகோகோநாதாந்தசித்துதாமும், இப்புவியிலதிசயங்கள்யாவுங்கூறி யெழிலாகத்தாமுரைத்துபோகருக்கு, எப்போதும்போலாகசமாதிதன்னை யெழிலாகமூடவென்றுவிடைதந்தாரே. ௬௦௯

போகர்சித்தினுடன்விடைபெற்று திருவேலரிடினிடஞ்சென்றது,

தந்தாரேவிடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டு தகமையுள்ளதிருவேலரிடியார்முன்னே, அந்தமுடன்போகரிடிமுனிவர்தானும் வன்பாகமலைமீதிற்சென்றுமல்லோ, சொந்தமுடன்திருவேல்ரிடியார்பக்கல்தோற்றமுடன்போகரிடிமுனிவர்தானும், விந்தையதுபெற்றுமல் லோரிடியார்பக்கல் விருப்பமுடன்சிரங்குனிந்துநின்றிட்டாரே. ௬௧௦

நின்றதொருபோகரிடிமுனிவர்தம்மைநேர்மையுடன்திருவேலரிடியார்பார்த்து, குன்றின்மேலேறியல்லோ குளிகைபூண்டு கொற்றவனேயெந்தனிடம்வந்தாயப்பா, நன்றானவதிசயங்களுந்தனுக்கு நலமுடனேயானுமல்லோவுபதேசிப்பேன், என்றுமேரிடியாரும்வாக்களித்து வத்தமுடன்பச்சமதாய்சொல்லிட் டாரே. ௬௧௧

சொல்லவேதிருவேலரிடியர்தாமும்சோறுமல் போகருக்குமனதுவந்து,வெல்லவேசைனபதிவிட்டுமேதான் வேதாந்தகாலாங்கிவிடையும்பெற்று, அல்லலெனும்பவக்கடலைவிட்டகற்றி அவனியெலாங்குளிகைகொண்டுதிரிந்துமைந்தா, வல்லதொருசிக்கிந்தாமலையைத்தேடிவந்ததினுலுந்தனுக்குத் துறைசொல்வேனே. ௬௧௨

துறையானகாலாங்கிநாதபாதா துப்புரவாய்ச்சமாதியிடஞ்சென்றுமேதான், மறையானவடிவாரமலையோசத்தின் மருத்துவமாஞ்சித்துகளனேகபூண்டு, சிறைமீளாசமாதிதனிலிருந்தசித்து சீராணநாதாக்

கள்வெகுபேருண்டே, கறைபடுமாமாபுரத்தில் சமாதிமாண்பர் கன மானசொரூபசித்துகாணீர்தானே. கசு௩

கண்டிரோசமாதியென்றசொரூபசித்தை கைலாசசைனபதிபோ காநாதா, விண்டதொருதிருவேலர்திருவாக்குக்கு விருப்பமுடன்போ கரிஷியுரைக்கலுற்றார், சண்டமாருதமபோலசமாதிகண்டேன் சாங்க முடனவ்விடத்தில்சித்துமுண்டு, தெண்டமுடன் சமாதியிடம்நின்று யாமும் தெரிசித்துசமாதியிடம்வந்தித்தேனே. கசுச

அரிச்சந்திரனுகத்திலிலங்கிய சித்துமகிமையை திருவேலருக்கு

கூறல்.

வந்தித்தேனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்தேன் வாகுடனேசமாதியின் றன்சொரூபருக்கு, சிந்தனையாய்நெடுங்காலந்தானிருந்து சித்துமகா புருடனையும்வேண்டிக்கொண்டேன், அந்தமுள்ளசமாதிபதுபாறைதா னுங் அண்டரண்டங்கிடுகிடுக்கவெடிக்கலாச்சு, பத்துளவமாலையணி கிருஷ்ணன்போல பார்த்தேனேசித்தொளிவைவணங்கினேனே. ()

வணங்கவேசமாதிமுகந்தனிலிருந்து வளமானசித்துமகாரிஷியா ர்தாமும், இணங்கவேயெந்தனையும்மனதுவந்து யெழிலானசிறுபா லாயாரென்றென்ன, சுணங்கமதுவாராமலடியேன்றானுந் துப்புரவாய் க்காலாங்கிசீஷனென்றேன், மணங்கமுழுஞ்சித்துமகா சொரூபர்தா னும் மனக்களிப்பாய்வார்த்தையதுகூறுவாரே. கசுசு

கூறுவார்வாய்திறந்துயெந்தனைத்தான் கூறுனவரிச்சந்திரனெங் கேயென்றார், மாறுபடுயெந்தன்மனம்பேதலித்து வையகத்திலரிச்சந் திரன்கண்டதில்லை, வீறுபுகழ்சுடலைபதிதன்னில்யானும் விருப்பமுட னரிச்சந்திரன்கல்லைகண்டேன், ஆறுபுகள்சூழ்நகரமரசுவேந்தன் அவ னிதனில்மாண்டிட்டாரென்டிட்டேனே. கசுஎ

என்றேனேவரிச்சந்திரன்றன்னைக்காணேன் யெழிலானவரிச்சந் திரன்கூறும்போது, குன்றுனமகமேருரிஷியார்தாமுங்குவலத்திலில்லை யென்றமொழியுங்கேட்டு, சென்றுமேமூன்றுயுகங்கடந்துபோச்சோ செயலானகலியுகமும்பிறக்கலாச்சோ, என்றுமேரிஷியாருமனதுநொ ந்து யெழிலானவார்த்தையதுசொல்லிட்டாரே. கசுஅ

சொல்லவேயடியேனை பாறைகொண்டு சோறுமல்முடவென்று விடையுந்தக்தார், புல்லவேயடியே னுஞ்சமாதிதன்னை புகழாகமுடிய

ல்லோ சமாதிவாக்கம், அல்லவருங்கண்டதினு லோகமெல்லாம் அவமானவார்த்தைக் குறையுண்டென்று, சொல்லியேயெந்தனையு மூடச்சொல்லி துப்புரவாய்வாக்கதுவுந்தந்திட்டாரே. ௯௧௯

தந்திட்டாரென்றனுமே வரலாறுந்தான் தகமையுடன் பதிவேலர்க்குரைத்தேன்யானும், அந்தமுடன் திருவேலரிடியார்தானும் வன்புடனே மனங்களித்து யெந்தன்மீது. சொந்தமுடனென்மீதிற்பட்சம் வைத்து சுத்தமுள்ளகாலாங்கி கிருபையாலே, விந்தைபுகழ் தேசாதி மகிமையெல்லாம் விருப்பமுடனெந்தனுக்கு வோதினரே. ௯௨0

போகருக்கு திருமேலரிடி உலகமகிமை யுரைத்தல்.

ஓதியேதிருவேல ரிடியார்தாமும் ஓகோகோபோகரிடி நாதருக்கு, நீதியுடன்ஞானோபதேசங்கூறி நிட்களங்கமானதொரு மகிமையெல்லாம், வாதியாஞ்சித்தர்முனி சொரூபந்தானும் வளமானவதிசயங்கள் காணுதெல்லாம், பாதிமதிசடையணிந்தபோகருக்கு பட்சமுடனுபதேசஞ் செய்தார்பாரே. ௯௨௧

சிக்கிந்தாமலையில் வடிவேலர்வாகனம் போகரிடம் பேசுவது.

பாரேதான்காலாங்கிசீஷபாதா பரிவாகவுந்தனுக்குச் சொல்வேனப்பா, நேரேதான்சிக்கிந்தா மலையினுச்சி நெடிதான வடக்குபுறந்தெற்குவாசல், சீரேதான்வுதகமென்ற சுனையொன்றுண்டுசிறப்பானபொன்மயிலுமங்கேயுண்டு, சேரேதானுவடியார்சமாதியுண்டுசெங்கண்மால் சக்கரமு மங்கேயுண்டே. ௯௨௨

உண்டானசக்கரமுங்காவலுண்டு வுதகமென்றமலைமேலேசுனையிலப்பா, அண்டர்தொழும்ஆவடியார் தன்றன்பக்கல் வழகானபொன்மயிலுமங்கேயுண்டு, கண்டுமேமனதுவந்து களிப்படைந்து கனமுடனேவார்த்தையது மிகவுங்கூறி, மண்டலத்திலதிசயங்கள்யாவுஞ்சொல்லி மார்க்கமுடன்வருகவென்று விடைதந்தாரே. ௯௨௩

விடையானவிடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டு வீறுனகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, தடையறவேசிக்கிந்தமலையினுச்சி தண்மையுடன்வடக்குபுரம் மேற்குவாசல், சடைபோன்றபோகரிடி நாதர்தானும் சட்டமுடன் சிவலிங்கந்தன்னைக்கண்டு, நடையுடனேமேற்பதியிற்செல்லும் போது நலமானபொன்மயிலைக் கண்டிட்டாரே. ௯௨௪

கண்டாரேபொன்மயிலை போகர்தானும் கனமுடனேயெதிர்நின்று முடிகள்சாய்த்து, தெண்டமுடன் பதாம்புயத்தைத் தான்வணங்கி தேற்றமுடன் கூறலுற்றார் ரிடியார்தாமும், பண்டதுபோல் தங்க

மென்ற மயில்தானப்பா பாண்டவனைபோகரிடி தன்னைப்பார்த்து, ஒண்டியுடன் மலைமேலேவந்தபாலா வுத்தமனேயாரென்று கேட்க லாச்சே. ௩௨௫

தேவேந்திரன்சாபத்தால் திரேதாயுகத்தில் சிக்கித்தாமலைரிடியார் சுப்பிரமண்ணியர்க்கு பொன் மயிலானது.

கேட்டதொருவடிவேலர் பட்சிக்கல்லோ கிருபையுடன்போக ரிடி நாதர்தானும், வாட்டமுடன் பொன்மயிலாந் தன்னைக்கண்டு வள மாகவுத்தாரஞ் சொல்லலுற்றார், நீட்டமுடன்திருவேல ரிடியார்தா மும் நீதியுடன் அரிச்சந்திரன் சித்துமுன்னே, தேட்டமுடன்கண்ட றிந்துவந்தபின்பு செப்புவேன்விடையெனக்கு யென்றிட்டாரே.

என்றுமேதிருவேல ரிடியார்சொல்ல வத்தமுடன் வுத்தாரம் பேற்றுமேதான், வென்றிடவேமறுபடியுந் திருவேலர்முன்னேவேக முடன்வந்தல்லோ வணங்கிநின்றேன், குன்றானமலைமேலேவுச்சிதன் னில் கொப்பெனவேயெந்தனையும் போகச்சொன்னார், நன்றாகவடி வேலும் விடையும்பூண்டு நலமாகயுந்தனையுங் காணலாச்சே. ௩௨௭

காணவேநாளாச்சுதென்று சொல்லி கருத்துடனே தாள்பணிந்து கூறும்போது, பூணவேபோகரிடிநாதருக்கு பொன்மயிலும் மனது வந்து பேதுசொல்லும், தோணவேகாலாங்கிநாதர்சீஷர் துப்புரவா பெந்தனையுங் கண்டதாலே, வேண்படியுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் வி ருப்பமுடனுரைப்பேனென்று சொல்லலாச்சே. ௩௨௮

ஆச்சப்பாகாலாங்கிநாதர்பாதா அருண்மைந்தா சொல்லுகிறே னுந்தனுக்கு, வீச்சுடனேதிரேதாயி னுகத்திலப்பா விண்ணுலகு தெ ய்வலோகப் பதியில்யானும், மாச்சலுடன்மகாகோடிரிடிகள் தன்னில் மகத்தானமகிமைகளுங் கிரியைபூண்டு, ஆச்சரியமாகவல்லோ யிந்திர ன்பக்கல் அமர்ந்தேனேகொலுமேடை தன்னில்தானே, ௩௨௯

தானானசித்தர் கூடமண்டபத்தின் தகமையுடனிந்திரனார் கொ லுவிருக்க, தேனானரம்பைவூர்வசியாள்தாமுஞ் சிறப்புடனே நாட்டி யங்கள் செய்துநிற்க, பானானவூர்வசியாள் தன்னைப்பார்த்து பட்ச முடன்கலவிக்கு யெண்ணங்கொண்டு, மானானமகத்துவமாம்ரிடியார் தாமும் மார்க்கமுடன்காதலது கொண்டிட்டாரே. ௩௩௦

கொண்டதொருகாதல்தனை யிந்திரனுங்கண்டு கொற்றவனார்யிந் திரற்குக் கோபம்பொங்கி, அண்டர்முனிராட்சதர் தேவாதிமுன்னே அகங்கொண்டரிடியார்க்குச் சாபங்கொண்டு. மண்டலங்கள் தான்

புகழும் வடிவேலர்க்கு மகத்தானபொன்மயில் வாகனமுமாக்கி, துண்டரிகமாகவல்லோ யிந்திரன்றன் தப்புரவாய்ச்சாபமது கொடுத்தார் தாமே. சுஙக

தாமானசாபத்தால் மயிலுமானேன் தகமையுள்ள சிக்கிந்தா மலையின்மேலே, கோமான்கள்கோடிபேர் கண்டதுண்டு கொற்றவர்கள் சாபமதைத் தவிர்க்கவில்லை, பூமானுங்காலாங்கிநாதர்பாதாபொங்கமுடன்யெந்தனையுங் கண்டதாலே, சாமானமானதொரு காலாங்கிநாதர் சட்டமுடன்யென்சாபம் நீக்கொண்ணாதே. சுஙஉ

காலாங்கிநாதர் பொன்மயில்சாபம் நீக்கினது.

ஒன்னுதுசொரூபமென்ற சித்துதாமும்வுலகபதிமுன்யுகத்தில் ரிடியாருமாய், எண்ணவேவெகுகாலந்தானிருந்து பெழிலான தேவபுரஞ் சென்றேன்யானும், கண்ணுனவாயிரங் கண்ணிந்திரன்றன் கடுங்கோபமென்மேலே வங்கமாகி, திண்ணமுடன்சாபமது யெந்தனுக்கு தீர்க்கமுடன் தான்கொடுத்தார் பாருபாரே. சுஙங

பாரேதான்ரிடியான மயிலும்பா பாலனெனும் போகர்முகந் தன்னைநோக்கி, நேரேதான்காலங்கிநாதருக்கு நேர்மையுடனெந்தனது வளப்பங்கூறி, சீரேதான்பொன்மயிலுஞ் சாபம்நீங்கிசிறப்பாக முன்போல ரிடியுமக்கு, சேரோதான்வையகத்தில் சித்துமாக சிறப்புடனேசெய்வதுவுன் பாரந்தானே. சுஙச

போகரிடியாகிய பொன்மயிலுக்கு கூறல்.

தானனதேவரிடி மயிலேகேளும் தண்மையுடன் வடிவேலர்க்கு கந்தமாக, கோனனயெனதையர் காலாங்கிக்கு கொற்றவனேயுன் வளப்ப மிகவனைத்தும், தேனனதேவேந்திரன் வளப்பந்தானுந்தேற்றமுடன்யானுரைக்க சாபம்நீங்கி, மானனவையகத்தில் ரிடியுமாக்கி மார்க்கமுடன்வுன்சாபந் தீர்ப்பேன்காணே. சுஙரு

காணவேபோகரிடி நாதர்தானும் கனமானவடிவேலர் மயிலுக்கல்லோ, தோணவேயுபசாரவார்த்தைகூற தோறுமல்பொன்மயிலும் மனதுவந்து, பூணவேதேவர்பதி மகிமையெல்லாம் புகழானபொன்னுலோக மர்மனைத்தும், வேணவேயமரர்பதி சரித்திரங்கள் விருப்பமுடனுபதேசங் கூறலாச்சே. சுஙசு

ஆச்சப்பாகைலாச மர்மமெல்லாம் அடைவுடனே போகரிடி முனிவர்தாமும், பேச்சுமொழிவாய்ஞானந் தன்னிற்றானும் போன வுபதேச மனைத்துங்கொண்டு, பாச்சலுடன்விடையதுவும் பெற்றுக்கொண்டு பாங்கானகுளிகையது பூண்டுமேதான், ஆச்சரியமாகவல்லோ சைனதேசம்வன்புடனே தம்பதிக்குவந்திட்டாரே. சுஙஎ

வந்தாரேசைனபதிதன்னிற் சென்றுவளமுடனேமுக்காதக்கோட்டைக்குள்ளே, அந்தமுடன்போகரிடி முனிவர்தானும் அகங்களித்துமனதுவந்துகுளிகைவிட்டு, சொந்தமுடன் காலாங்கிசமாதிபக்கல் சுத்தமுடன் மேற்புரத்தில்வாசல்நின்று, சிந்தையாய்வஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்துசிறப்புடனே சிறந்துநின்றுவணங்கிட்டாரே. ௬௩௮

வணங்கியேயிருகாமுந் தான்குவித்து வளமுடனேபதாம் புயத்தைமிகவும்நண்ணி, இணங்கிபேசமாதியது கபாடவாசல்யிணக்கமுடனர்ச்சனைகள்புரியும்போது, சுணங்கமதுவாராமல் காலாங்கிநாதர்சுடரொளியாஞ்சமாதியதுதிறந்துதங்கே, கணமுடனேவாத்தியங்களார்பரிக்ககர்த்தாவாஞ்செக ஜோதிக்காணலாச்சே. ௬௩௯

சிக்கிந்தாமலை பொன்மயில்ரிடியார் சாபத்தை போகர் காலாங்கிக்கு கூறுதல்

காணுகையில் யோகரிடிமுனிவர் தானுங்காலாங்கிசெகஜோதிநாதருக்கு, தோணவேசைனபதிவிட்டுமல்லோ துரைராஜபோகரிடிமுனிவர்தானும், நீணவேகுளிகையதுமிகவேகொண்டு நீட்களங்கசிக்கிந்தாமலையிற்றானும், வேணதொருதான்கண்ட வதிசயங்கள் விருப்பமுடன்கூறுவார்காலாங்கிக்கே. ௬௪0

காலாங்கிநாதரென்ற ரிடியாருக்குகனமுடைய சீஷவர்க்கம்போகர்தானும், பாலானசிக்கிந்தாமலையினுச்சி பாங்குடனேகுளிகைகொண்டுசென்றதுந்தான், மாலானதிருவேலரிடியார்தம்மை மார்க்கமுடன்பேசியல்லோகண்டதுந்தான், சீலானசிக்கிந்தாயடிவாரத்தில் சிறப்புடனேரிடியாரைக்கண்டார்காணும். ௬௪௧

கண்டாரே அரிச்சந்திரன்சித்துதானும் கனமுடனே தன்றனக்குவுரைத்தசொல்லும், அண்டாமல்வார்த்தையது மிகக்கூறுமல் வம்மலைக்குமறுபடியும்யேகவென்று, சண்டமாருதம்போல முதலைதன்னைதகமையுடன் தான்கண்டசேதியாவும், வுண்மையுடன் சுந்தரனார்மூர்த்தியாரும் வுரைத்தமொழிதப்பாம லுருதிகொண்டே. ௬௪௨

கொண்டேதான் வார்த்தையதுமிகவும்நண்ணி குறிப்பானபொன்மயிலைக்கண்டதுந்தான், அண்டமதுவாகாயவிந்திரன்றான் அமார்பதிசமர்களத்தில் ரிடியார்தம்மை, தெண்டனைகள் சாபமது மிகக்கொடுத்துதேவேந்திர பகவானுமஞ்சலித்து, வண்டணிமார் கோபத்தால் சாபந்தந்துவண்மையுடன்மயி லாக்கிப்போவென்றாரே. ௬௪௩

போகவென்றார் தேவேந்திரபகவான்றானும் பொங்கமுடன்வடிவேலர்வாகனந்தான், சாகமுடன் சுதாகாலம்வடிவேலர்க்கு சட்டமு

டன் பொன்மயிலா யிருக்கவென்று, வேகமுடன்தேகிவந்திர பகவா
ன்றனும்வெழிலான சாபமதுதந்தாரென்றும், பாகமுடன்சாபமதை
த்தீர்க்கவென்று பட்சமுடன் பொன்மயிலுங்கேட்கலாச்சே ௯௪௪

காலாங்கிநாதர் போகர் மீதில்பட்சம்வைத்து பொன்மயில்
சாபம்நீக்குவது.

கேட்கவேகாலாங்கிநாதர்தாமும் கிருபையுடன்பொன்மயிலின்
சாபந்தீர்க்க, நீட்கமுடன்போகர்மேல்பட்சம்வைத்து நிலையானரிடியி
னதுசாபந்தன்னை, வாட்கமுடன்மனோன்மணியாள்கிருபையாலேவா
குடனேயிந்திரபுரி சென்றுமல்லோ, தாட்கமுடன்நவரத்தின பீடந்
தன்னில்தார்வேந்தரிந்திரனார்சபைகண்டேனே. ௯௪௫

கண்டாரே காலாங்கி நாதர்தம்பின்கனமான போகரிடிநாதர்தா
மும், அண்டர்முடிதேவாதி தேவரெல்லாம்வண்பாக தேவேந்திரன்ப
க்கல்தன்னில், கொண்டல்முடி அச்சுதனார்கோபாலன்றன்குருவான
பீடமதுதன்னைக்கண்டார், சண்டமாருதம்போலேயிந்திரன்பக்கல்சா
ங்கமுடன்போகரிடி கண்டார்தானே. ௯௪௬

தானனபோகரிடி முனிவர்தானும்தண்மையுள்ள இந்திரனார் றன்
னைநோக்கி, கோனனயென்தேவா பகவானேகேள்கொற்றவனார் ரிடி
யாரின்சாபந்தன்னை, மானனகாலாங்கிநாதரல்லோ மகத்தானநாலுயு
கங்கடந்தசித்து, தேனனமனோன்மணியாளறிந்தசித்து தேசமெல்லா
ங்கரைகண்டசித்துமாமே. ௯௪௭

சித்தானதேவேந்திரபகவானேகேள் சிறப்பானலோகமதில் கீர்
த்திபெற்ற, முத்தானகாலாங்கி நாதர்தாமும்முடிவணங்கியடிவணங்கி
சமாதிதன்னில், சுத்தமுடன் தேவேந்திராயுந்தமக்கு சுடரொளியே
செகசோதிசொருபநந்தா, சித்துமதுமனதுவந்து தேர்வேந்தேகேள்
சீரானரிடிசாபநீக்கென்றாரே. ௯௪௮

தேவேந்திரபகவான்ரிடியினது அக்கிரமங்கூறல்.

என்றாரேமயில்ரூபந்தன்னைமாற்றி யெழிலானபகதேவ யுடியார்
தம்மை, முன்னனயுகந்தனிலே யிருந்தாப்பால மூதுலகில் சாபமதை
த்தீர்த்துமல்லோ பின்னனமயில்ரூபந்தன்னைமாற்றி போரானரிடிபோ
லேவடிமாக்கி, மன்னவனேவையகத்தில் பிறவிமாற்றம்மகதேவாசெய்
வதுவன்பாரமாமே. ௯௪௯

பாரமாமென்றல்லோ போகர்தாமும் பட்சமுடன்பல காலுந்தா
ள்பணிந்து, தீரமுடன்தேவேந்திரன் றன்னைநோக்கி தீற்கமுடன்ப
லகாலுந்தெண்டனிட்டார், சூரர்முதல்தேவர்கணமுதத் தோடுதுப்பு

றவாய்த்தேவேந்திரபகவான்றானும், வீரமுடன் போகர்முகந்தன்னை நோக்கிவிருப்பமுடன் தேவெந்திரபகவான்றானே. ௯௫0

தானானகாலாங்கிநாதர்பரதா தண்மையுள்ளசிசுபாலா போகநாதா, கோனானதேவேந்திரபதியைக்காண கொற்றவனேவந்ததொருதீரமாறு, தேனானமனோன்மணிபாட் குகந்தசீஷாதேசத்தில்சித்தர்மெச்சுங்குணக் ன்றேகேள், பானுவெந்தனது பக்கல்தன்னில் பட்சமுடன்கொலுவிருந்தார் கோடியாமே. ௯௫௧

கோடியாம் நவகோடி ரிடிகளப்பா கொற்றவர்கள் யெந்தனது கொலுகூடத்தில், நீடியேநவகோடி ரிடிகளப்பா நிலமையுடன் கொலுவிருந்தார் கோடிமாண்பர், ஆடியேயெந்தனது சபையின்முன்னே அரம்பைமுதல் மேனகையுமாடிநிற்க, தேடியேமாதரிடங் கிட்டேனின்றுதேவிகள்மேலமோகமது கொண்டிட்டாரே. ௯௫௨

கொண்டாரேரிடியாரு மாதுபேரில்கொற்றவனார்ரிடியாரின்பெண்ணைத்தன்னை, கண்டேனேமனந்தனிலேசந்தேகங்கள்கசள்ள பாவியென்றுமனதிலுன்னி, தெண்டனைகள்செப்பாமல் ரிடியார்தன்னைசிறப்புடனே சாபமதுயான்கொடுத்து, அண்டமதில் தானேகும்மயிலைப்போல அவனிதனில்போக வென்றுவரந்தந்தேனே, ௯௫௨

தந்தேனேபொன்மயிலாய் வடிவமாக்கித்தாரணியில் சதாகாலமிருக்கவென்று, இந்தவொருதேவேந்திரலோகம்விட்டுயெழிலானவையகத்திலேகவென்று, நிந்தைகெண்டபாவிபர்க்குவையகந்தான்நீடூழியுகமேசதாகாலந்தான், சொந்தமதாய்வையகத்திலிருக்கவென்று சொன்னேனேசாபமது ரிடிக்குத்தானே. ௯௫௪

தானானசாபமது பெற்று மல்லோதாரணியில்பொன்மயிலாயிருக்கவென்று, மானானதுவாபரயுகத்திலப்பா மகத்தானசாபமதுநேர்ந்ததங்கே, பானனரிடியரைச்சாபந்தீர்க்க பாருலகில் சமாதிகொண்டசொரூபசித்து, கோனானகுருசாமிகாலாங்கிநாதர்கொற்றவனார்மன்னுப்பு சொன்னார்காணே. ௬௫௫

சொன்னாரேகாலாங்கி நாதர்தானும்சொர்ப்பமுள்ளரிடியார்க்குசாபந்தீர்க்க, மன்னவனே மனோன்மணிபாளறிந்தசித்து மகத்தானகாலாங்கிநாதரப்பா, முன்னேதான்மூன்றுயுகங் கடந்தசித்துமூலகோர்தானறியாமாயாசித்து, நன்மையாய்வையகத்தை மறந்தசித்துநாதாந்தசொரூபமென்றசித்துதாமே. ௯௫௬

தாமானகாலாங்கி நாதர்வாக்குதாரணியி லொருகாலந்தடுக்கப்போகா,சாமான்னியமானதொருசித்துதாமும் சட்டமுடன்வாக்களித்

தபிரகாரந்தான், ஈமேதான் செய்வதற்குபையமில்லை மாலானசித்தி னுடவாக்குபாதம், வேரேதான் மயில்ரூபமாறியல்லோ வேகமுடன் சாபமதுகொடுத்தார்பாரே. கூ௰ள

பாரேதான்பொன் மயிலும்ரூபமாறி பாங்குடனேமறுபடியும் ரிடியுமாகி, நேரேதான்ரிடியாருஞ்சாபந் தீர்ந்துநேர்மையுடன்வையக த்தில்வாழ்ந்திருக்க, சீரேதான்தேவேந்திரபகவான்றானும் சிறப்புட னேவையகத்தில் மாண்பனாக, தீரேதான்சாபமதுநிவர்த்தி செய்துதீ ர்க்கமுடன்வையகத்துக் கனுப்பினாரே. கூ௰அ

அனுப்பினார்தேவேந்திர பகவான்றானும்வன்புடனே போகரிடி விடையும்பெற்று, மனுநீதிவழுவாமல் யிந்திரன் பக்கல்மாட்சியுடன் போகரிடிமுனிவர்தானும், தனுசுடையயிந்திரனார் வில்லுங்கண்டு தா ழ்மையுடன்போகரிடி விடையும்பெற்று, பணுவலுடன் வையகத்தில் வந்துமல்லோபட்சமுடன்ரிடிதனையே கண்டிட்டாரே. கூ௰கூ

கண்டாரே போகரிடிமுனிவர்தானும்கருவா ரரிடியாரைத்தானு ம்பார்த்து, அண்டாண்டஞ் சென்றுமல்லோவிடையும்பெற்று ஆண்ட வனேயென்சாபம் மீட்டிவந்தேன், தண்டுலகந்தான்புகழுங்காலாங்கி நாதர்தாளடிக்கி யடிபணிந்துசெப்பவேண்டும், விண்டுலகில்தனில்வா ழும்யிந்திரன்செய்தி விருப்பமுடன்வரைப்பேனென்றிட்டார்தானே.

போகர்சிக்கிந்தாமலை நீங்கிசைனபதியேல்.

தானானபோகமுனிரிடியார் தானும்தண்மையுடன்குளிகைதனை ப்பூண்டுகொண்டு, கோனானயென்னையர் காலாங்கிநாதர்கொற்றவனா ர்சீர்பாதசமாதிதானை, தேனானமனோன்மணியாள் தனைநினைந்துதேற் றமுடன்சைனபதிசென்றுமல்லோ, பானானகாலாங்கிநாதர் வாசல்பட் சமுடன்சமாதிமுகம்நின்றிட்டாரே. கூகூக

நின்றாரேநெடுநாழிசமாதிபக்கல் நிட்களங்கமானதொருபோகர் தானும், குன்றானமலைபேலே சிறுபாலன்றான்கொற்றவனார் சமாதி முகம்நிற்கும்போது, தென்றலுடன்கபாடமென்றவாசல்தானும் தெ ளிவுடனே போகர்முன் திறக்கலாச்சுநின்றாரேநெடுங்காலநாதசித்து நேர்மையுடன் செசோதி காணலாச்சே. கூசுஉ

போகர்காலாங்கிநாதர் சுடரொளி கண்டது.

கண்டாரே செகஜோதிப் பிராணபத்தைக் கண்ணுக்குத்தோற் றுதகடினமெத்த, தண்டமுடன்தாள்பணிந்து சீர்பாதத்தை சட்ட முடன்போகரிடியடிபணிந்து, விண்ணுலகமடியேனுஞ்சென்றேன்சா மிவீரானதேவேந்திரன் பக்கல்நின்றேன், மண்ணளந்தான்மாயவரை நானுங்கண்டேன்மகாதேவா கொலுக்கூடங்கண்டேன்தாமே. கூசுக

தாமான தேவேந்திரனென்னைக்கண்டு தகமையுடன்வாய்ஞான ங்கேட்கும்போது, கோமனுமெனதையர் நாமதேயம் கொற்றவனுரிந்திரற்கு யானுரைத்தேன், சாமானமாகவல்லோ யிந்திரன்முன்சட்டமுடன் சாபமதை நிவர்த்திசெய்து, போமெனவே யுந்தாரந்தந்தாரையா பொன்னடியைக் காணவல்லோ வந்திட்டேனே. ௬௬௪

வந்தேனே போகரிடியடியேன்றனும் வாக்களித்தார் மகதேவனுதருக்கு, சொந்தமுடன்மகதேவர் மனதுவந்து சுடாமணியேயெனசீஷாசிலதுகாலம், அந்தமுடன்சமாதி யிடமிருந்துமல்லோ வப்பனேபோக வென்றுவிடையுந்தந்து, சிந்தனையாயச்சமாதியிட கபடவாசல் சீர்பெறவே மூடவென்று விடைதந்தாரே. ௬௬௫

விடையென்று சொல்லுகையில் போகர்தானும் விருப்பமுடன் சமாதியிடம் மூடியேதான், தடைபறவே தசவாண்டு யங்கிருந்தார்சட்டமுடன் சைனபதிதேசந்தன்னில், படைவீரர்காவலுடன்சமாதிபக்கம் பட்சமுடன் தாமிருந்தார் போகர்தானும், சடைபேரன்றசீஷவர்க்கமனேகம்பேர்கள் சாங்கமுடன கொலுவிருந்தார் சமாதிகாணே.

போகர் மறுபடியுஞ்சிக்கிந்தாமலைக்கேகல்.

காணவே போகரிடிமுனிவர்தானுங் கனமுடனே சைனபதிப்பெண்களோடு, பூணவேகல்விமுகம் சிலதுகாலம் பொங்கமுடன் தாமிருந்தார் லீலைதன்னில், வேணதொருவுலகாதி வித்தையெல்லாம் விருப்பமுடன் மாதர்களுக்குபதேசித்து, நீணவே கவனமென்ற குளிகைதன்னை நீதியுடன் தாம்பூண்டார் போகர்பாரே. ௬௬௭

பாரேதான் போகரிடி முனிவர்தானும் பாராபரியா ளம்பாளின் கிருபையாலே, நேரேதான் குளிகைமுகம் பூண்டுகொண்டு நேர்மையுடன் தேசபதிசுத்திபேதான், ஊரேதான் சிக்கிந்தாமலையைத்தேடிவுத்தமனே திருவேலரிடியார் முன்னே, சேரேதான்மலை மீதிலுச்சிதன்னில்சிறப்புடனே தானிறங்கி நின்றிட்டாரே. ௬௬௮

சிக்கிந்தாமலை சீஷவர்க்கம்போகருக்கு மரியாதைகூறல்.

நின்றதொருபோகர் முனிதன்னைப்பார்த்து நிட்களங்க மானதொரு சீஷவர்க்கம், குன்றின்மேல்தாமிருந்தார் யுகாந்தபேர்கள்கொற்றவனேவரை கோடிதிகழ்கோடிதானும், சென்றுமேகாலாங்கிநாதசீஷர்சிறப்புடனே போகர் முனிபதாம்புயத்தை, நன்றுடனே யஞ்சலிகள் மிகவுங்கூறி நாதாந்தபோகர்தனைக்கண்டார்தானே. ௬௬௯

தானான சீடவர்க்கங்கண்டுமேதான் தகமையுள்ள திருவேலரிடியாருக்கு, கோனனசொரூபமென்ற நாதருக்கு கொற்றடிமைகொண்

டதொரு சீடரெல்லாம், தேனானவவர்பாதங் கிட்டியல்லோதேற்றமுடன் சென்றார்கள் கோடிமாண்பர், மானானரிடிபாரின் பக்கல்சென்று மகத்தான குருவென்று தொழுதிட்டாரே. ௬௭௦

தொழுதாரே போகரிடிவந்தாரென்று தோற்றமுடன் கோடிபேர் மாண்பரெல்லாம், பழுதுபடாதிருவேல ரிஷியாருக்குப் பட்சமுடன் தாமுரைத்தார் மாண்பரெல்லாம், வழுவில்லாகாலாங்கிநாதரிடன் வண்மையுடன் வந்ததொருமகத்துவத்தை, மழுவேந்துந் திருவேலரிடியார் தானும் மகதேவர் சந்தோஷங்கொண்டிட்டாரே. ௬௭௧

இட்டாரேதிருவேல ரிடியார்தானும் யெழிலானபோகர் முனிதன்னைத்தானும், சட்டமுடன் தம்பதிக்கு வருகவென்று சாங்கமுடனுத்தாரங் கூறும்போது, வட்டமுடன் பொன்மயிலு மிருக்குந்தானம் வாகுடனே போகமுனிவந்துநிற்க, இட்டமுடன்திருவேலரிடியார் தானும் தீர்க்கமுடன் போகர்தமைக் கண்டார்பாரே. ௬௭௨

பார்க்கையிலே போகர்முனிமனதுவந்து பட்சமுடன் திருவடிக்குத்தெண்டனிட்டு, நீர்க்கமுடன்வஞ்சலிகள் மிகவுங்கூறி திகமுடனே பொன்னுலகஞ் சென்றமார்க்கம், எர்க்கவேதேவேந் திரன்றன்னைக்கண்டு யெழில னபொன்மழன் சாபந்தன்னை, ஆர்க்கவேசாபமதைநிவர்த்திசெய்து வன்புடனேசென்றேனே ஞானத்தானே ௬௭௩

சீனமாம்பதி தனிலேகாலாங்கிநாதர் சிறப்புடனே தாமுரைத்த வண்ணமெல்லாம், ஞானமென்றமாணுக்கர் சொன்னநீதிநலமுடனே தாமிருந்தசெப்தியாவும், மானமுளமாதர்முக லீலாவர்க்கம் மகத்தானகோடிவரை சங்கமெல்லாம், ஆனதொருவையகத்தின் கதைகள் மார்க்கம் வன்புடனேதாமுரைத்தார் போகாகாணே. ௬௭௪

கண்டதொருவதிசயங்களெல்லாந்தேர்ந்து களிப்புடனே திருவேலரிடியாருக்கு, வண்டணிமார்மாதரிடம் வகுத்தகாதைமகதேவரிடியாரின் சொரூபருக்கு, தண்டுலகந்தான்புகழும் மயிலின் சாபந் தாபதிக்குத் தாமுரைத்தார்போகர்தானும், கொண்டணைத்து திருவேலரிடியார்தானும் கொற்றவர்க்கு ஆசீர்மஞ்செய்தார்பாரே. ௬௭௫

போகரிடி சிக்கிந்தாமலையில்மறுபடியும் முதலையைக்காணல்.

பாரேதான் காலாங்கிநாதசீடர் பாங்கானபோகரிடிமுனிவர்தானும், நேரேதான் தெற்குமுகம் சுனையின்மேலேநெடிதான சுனைபருகில் போகர்தானும், சீரேதான் குளிகைபது பூண்டுகொண்டு சிறப்புடனே முதலையைத்தான் காணும்போது, ஆரோதான்வந்தாரென்றெண்ணியல்லோ அடைவானமுதலையது யெண்ணலாச்சே. ௬௭௬

எண்ணியேமுதலையது சுணையிற்றூனும் யெழிலானகரை யோரா மேயறியல்லோ, நண்ணியே காலாங்கிநாதசித்து நாதாந்த போகரிடி தன்னைத்தானும், வண்ணமுடன் கண்டல்லோபோகர்தம்மை வளமு டனேயிக்காலஞ் சென்றேநீர்தான் கண்ணபிரானருளாலே யென்னை க்காணகாசினியில் வாய்த்ததென்று சொல்லலாச்சே. கூஎஎ

ஆச்சப்பா போகரிடிமுனிவர்தன்னை அடவானமுதலையதுயேது கூறும், மூச்சடங்கி வெகுகாலமிருந்தசித்து மூதுலகைத்தான் கடந்த நாதர்தாமும், பேச்சரியா காலாங்கிநாதர்தாமும் பேரானசைனபதி தன்னிலேதான், ஆச்சரியமானதொருசொருபர்தாமும் அவர்சுகத்தை மிகவிரும்பி கேட்கலாச்சே. கூஎஅ

வேட்கவே போகரிடி முனிவர்தாமுங் கெவனமுடன் முதலைக் குக்கூறலுற்றார், நீட்கமுடன் யெனதையர்காலாங்கிநாதர் நீடாழியுல கமதில் சுகமேயென்றார், வாட்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணி யாள்தாமும் வையகத்தில்மற்றவருஞ் சுகமோவென்றார், கேட்கவே போகர்முனிரிடியார்தாமுங் கீர்த்தியுடன்வையகத்தில்சுகமென்றாரே.

என்றாரேபோகமுனிரிடியார்தானும் யெழிலானமுதலைக்கு யே துசொல்வார், குன்றானமுதலையது மனதுவந்து கிருபையுடன் போக ரிடிமுனியாருக்கு, இன்றமுதலுந் தனுக்குபானுமல்லோ யெழிலான வுபதேசங்கூறுதற்கு, வென்றிடவே தன் மனதிலெண்ணங்கொண்டு விருப்பமுடன் போகருக்குக்கூறலாச்சே. கூஅ0

சுந்தரமூர்த்திநாயனர் முதலைமூன்று யுகப்பிரளய வதிசயத்தை போகருக்குக்கூறல்.

கூறவென்றால் காலாங்கிசீடருக்கு கோலமுடன் முதலையது யே துசொல்லும், மாறலுடன் மூன்று யுகப்பிரளயத்தை மகத்தானபோ கரிடிநாதருக்கு, தீரமுடன்திரேதா யினுகத்திலப்பா தீர்க்கமுடன் பிர ளயங்கள் வந்தபோது, சாரலுடன்நற் மதாகிழக்கேயப்பா சாங்கமு டன் போகரிடியாரின் மடுகண்டேனே. கூஅக

கண்டேனே நவகண்டரிடியார்யேரி கனமானபிரளயங்கள்வந்த போது, வண்ணமுடன் திரேதாயினுலகத்தில்யானும் வண்மையுடன் நவகண்டரிடியார்யேரி, அண்டர்முதல்ராட்சதர்கள் காணுயேரி அம் மடுவில் யானுமல்லோ சிலதுகாலம், கொண்ட வண்ண னச்சுதனர் கிருபையாலே கொற்றவனே நானிருந்தே னென்னலாச்சே. கூஅஉ

என்னடுவேசிலகால மடியேன்றானும் யெழிலானமடுமதனிலேவதிசயங்கள், பன்னவேநவகண்டரிடியார்கோட்டை பாலகனே சாங்கமதிவங்கேயுண்டு, மன்னவர்கள் தானறியா கோட்டைதானும் மகத்தான ஆழியென்சாங்கமப்பா, இன்னிலத்தில்கண்டவர்களாருமில்லை யெழிலான காயாபுரிக்கோட்டைதானே. ௬அரு

கோட்டையாம் காயாபுரிக்கோட்டைதன்னில் கொற்றவனே யானுமல்லோ சிலது காலம், நாட்டமுடன் யான்கண்ட வதிசயங்கள் நலமகாக் தானுரைப்பேனுந்தனுக்கு, வாட்டமுடன் ஆழியது கோட்டைதன்னில் வளமான தெத்துவாசல் நான்கேயாகும், பூட்டகமாமுதல்வாசல்காளிகாவல் புகழானரெண்டாங்கால் வீரபத்திரனுமே. ()

ஆமேதான் மூன்றாங்கால்ருத்திரன்காவல் அடவான நாலாங்கால் மாடனாகும், தாமேதானித்தனையுங் கடந்துபோனால் தகமையுள்ள கோட்டைக்குளதிசயங்கள், நாமேதான்சொன்னபடி முதலையுண்டுநலமான நவகண்டரிடியார்தம்மை பேரமேதான் திரேதாயினுகத்திலப்பா பொங்கமுடன் விழுங்கியதோர்முதலைதானே. ௬அடு

தானானமுதலையதுயங்கேயுண்டு தண்மையுள்ளமுதலைதனைக்கண்டாயானால், கோனானநவகண்டரிடியார்சாபம் கொற்றவனேயுந்தனுக்குரைக்கும்பாரு, பானானசாபமது நேர்ந்ததன்மை பட்சமுடன் நீருமல்லோவறியலாகும், வேனானநவகண்டரிடியார்பாட்டன் வேதமுதலாகமங்களோதினாரே. ௬அகூ

திரேதாயுகத்தில் நவகண்டரிடியார்பாட்டன்யாகஞ்செய்கையில் நவகண்டரை முதலைவிழுங்கியது.

ஓதவேவேதமுதலாகமங்கள் வுற்றதோர்கிரியைகளோதும்போது, நீதமுடன்சதகோடிரிடிகளெல்லாம்நீதியுடன்நவகண்டர்பாட்டன்பக்கல், வேதமுதலிதிகாசப்புராணமெல்லாம் விருப்பமுடன்யாகத்தில் கூறும்போது, நீதுபுகழ்நவகண்டரிடியார்தானும் தீர்த்தமதுகொண்டுவரமடுசென்றாரே. ௬அஎ

சென்றாரேசர்வதீர்த்தகுப்பிதன்னில் செம்மலுடன்மடுவுக்குயேகியல்லோ, நின்றாரேசலமதனில்தானிறங்கி நிலையாழிமடுதனிலேநிற்கும்போது, குன்றானமலைபோலேமுதலைதானும் கொப்பபெனவேநவகண்டரிடியார்பாதம், மென்றமேதான் விழுங்கிமுதலைதானும் மேதினியில்மடுவுக்குச்சொல்லலாச்சே. ௬அஅ

நவகண்டரிஷியை முதலைவிழுங்கியது.

சொல்லவேமுதலையது ரிடியார்தம்மை சிறப்புடனே தான்விழு ங்கிமடுவிற்சென்று, மெல்லவே கொண்டல்லோ யேகியேதான் மேன் மையுடன் தானிருக்கும்வேளை தன்னில், புல்லவேநவகண்டரிடியார் தம்மைபுகழான யாகமத்திற்றேடும்போது, வல்லதொரு முதலையது கொண்டசேதி மகத்தானபாட்டனவர் கேடிட்டாரே. ௬௮௯

கேட்டாரே நலகண்டரிடியார்தன்னை கீர்த்தியுடன் முகலையது விழுங்கிற்றென்று, வாட்டமுடன்பாகமது தவிர்த்துபோச்சுவளமான முதலையின்றன் மோகத்தாலே, நீட்டமுடன் நவகோடிரிடியார்தானும் நீதியுடன்ஜெபதபங்கள் செய்யும்போது, கூட்டமுடன் மண்மேடுபுத் துபோலாம் குவலயத்தில் சமாதிபோல்வளரலாச்சே. ௬௯0

ஆச்சப்பா நவகண்டரிடியார்பாட்டன் வன்பானயாகமது செய் யும்போது, மூச்சடங்கிநின்றதொருசமாதிவர்க்கம் முனையானபிரிதிவி யோடன்னிற்சோர்ந்து, பாச்சலுடன் வையகத்தை மறக்கலாகி பாங் கான பேரனைத்தான் தேடவெண்ணி, கூச்சலுடன்சாமி யிடந்துயர மாகிகூறுவார் ரிடிவர்க்கங்கூட்டந்தானே. ௬௯௧

போகர்நலகண்டரிடியை எழுப்புதல்

தானான காலாங்கிநாதர்பாலன் தன்மையுள்ளபோகரென்ற சீஷ ன்தானும். கோனான சிக்கிந்தாமலையைத்தேடி கொற்றவனே நவகண் டரிடியார்பக்கல், தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலேதிறமு டன் நவகண்டரிடியார்பாகம், மானான கலைவளத்தைக்கண்டுமல்லோ மன்னவனார்போகரிடியடுத்திட்டாரே. ௬௯௨

அடுத்தாரே போகரிடிநாதர்தானும் வன்பானநவகண்டரிடியார் பாட்டன், கடுத்தமுகந்துயரமதாய்நின்றசேதி கடுங்காலை சோகரிடி கண்டுமல்லோ, நடுக்கலுடன்நவகண்டரிடியார்பக்கல் நாதாந்த சித்து முனிபோகர்தானும், தடுத்துமேரிடியாரின் முகத்தைப்பார்த்து தயா னிதியே மனத்துயரமென்னென்றாரே. ௬௯௩

என்றவுடன் நவகண்டரிடியார்பாட்டன் யெழிலான போகரிடி நாதருக்கு, குன்றானபருவதம் போலெந்தன்பேரன்கூறானயாகங்கள் செய்யும்போது, சென்றதொரு திரேதாயினுகத்திலப்பா திறமானயா கமது செய்தேன்யானும், அன்றல்லோ நவகண்டரிடியார் யேரிவன்பு டனே ஜலங்கொள்ள நண்ணினாரே. ௬௯௪

நண்ணியே யென்பேரன்நவகண்டத்தான் நலமான மடுதனிலே சென்றுமல்லோ, தண்ணீரைமுகந்துவர சென்றபோது தன்மையுள்ள முதலையது விழுங்கியல்லோ மண்ணுடனே மடுதனிலே, மடிந்துமே

தான்மகத்தான வென்பேரன்சொர்க்கஞ் சேர்ந்தான், எண்ணியே யென்மன துகுண்ணியேதான் யெழிலானதவநிலைக்குவந்திட்டேனே.

வந்தேனே திரேதாயினுகத்திலப்பா வளமானயென்பேரன் காணுமற்றான், நொந்தேனே தவசமுகஞ்சென்றுமேதான் நோக்கமுடன் மறைகோடிகாலமாச்சு, சிந்தனையால்வையகத்தை யான்மறந்து சிற்பனை யென்னியல்லோ மண்மேடாச்சு, பந்தமதுவிட்டகற்றிபார் லோகத்தில் பதவிதனைக்காணுதற்குப் பகர்கின்றேனே. ௬௯௬

பதைக்குதே யென்மனதுவுள்ளந்தானும் பரங்கானவுடல் பொருள்களாவியெல்லாம், சிதைவுடனே வெகுகோடிகாலந்தானும் தீராத விசனமதுமிகவுண்டாகி, வதைபான முதலையது தானுமல்லோவளமானயென்பேரன்தன்னைத்தானும், சதையுடனே விழுங்கியதோர் முதலைதன்னை தாரணியிலெப்போது காண்பேன்தானே. ௬௯௭

தானான நவகண்டரிடியார்பாட்டன் தண்மையுள்ள போகரிடிபாலனுக்கு, மானான மகதேவர் தன்னைநோக்கி மதிப்புடனேநடந்ததோர் சேதிவண்ணம, மோனான முதலையின்றன் வளப்பமெல்லாம் மொழிபோலவார்த்தையதுகூறலுற்றார், தேனானகாலாங்கிநாதர் சீஷன்தெளிவானபோகரிடி வுரைத்திட்டாரே. ௬௯௮

உரைத்தாரேபோகரிடிமுனிவர்தானும் ஒகோகோ நவகண்டரிடியார்பாட்டர், மறைத்ததொரு முதலையின்றன் மதலைதன்னை மகதேவர் வாங்குதற்கு ஐயமில்லை, சுரப்புடைய மடுவதுதானெங்கேயென்று சுந்தரனார்காலாங்கிநாதர்சீஷன், விரப்புடனேபோகரிடி கேட்கும்போது விசனமுடன் ரிடியாருங்கூறினாரே. ௬௯௯

முதலைவிழுங்கியநவகண்டரிடியார் மகிமைபோகர்கண்டது.

கூறவேபோகரிடிமுனிவர்தானுங் கொதிதானமடுமதனிலே சென்றுமேதான், மாறலுடன் நவகண்டரிடியார்தன்னைமாக்கமுடன்விழுங்கியதோர்முதலைதம்மை, சீறலுடன்கண்டறியவேணுமென்று சிறப்புடனே மடுவுக்குவந்தபோது, சேறதுவும் வற்றியல்லோ மடுவுங்காய்ந்துசெம்மலுடன் யிருப்பதுவுங்கண்டிட்டாரே. ௭00

போகர்நவகண்டர்மடுவில்ஜலமுண்டாக்கியது.

கண்டாரேமடுதனையே போகர்தானும் கண்கொள்ளாவாங்காரக் கோபத்தோடும், தண்மையுடன்மடுவற்றி வெடுத்துமல்லோ தாரணியிலிருந்ததொரு மார்க்கந்தன்னை, வண்மையுள்ள வதிசயத்தைக்கண்டுமல்லோ வளமானகாலாங்கி சீஷன்தானும், உண்மையுடன் காலாங்கிநாதர் தம்மை வுற்பனமாய்த்தன்மனதில் நினைந்திட்டாரே. ௭0௧

நினைக்கவே காலாங்கிநாதர்தானும் நீடாழிமடுவதனில் சென்று னென்று, புனைமேவுஞ்சீஷனுக்குவாமுத்தந்து புகழான முதலையது சாபந்தீர்ந்து, வினையகற்றி நவகண்டரிஷியாருக்கு வீரான பிறவியது தானுந்தந்து சுனைமடுவை விட்டுமல்லோவருவதற்குத் துப்புரவாய் வரமதுவுங்கொடுத்திட்டாரே. ௭௦௨

கொடுத்ததொருவாமதுதான் போகர்தானும் கொப்பெனவே தன்மனதில்மனதுவந்து, அடுத்துமேமடுதனிலே நின்றுகொண்டு வன்புடனே பாரபாத்தின்பொருளை நண்ணி, கொடுத்ததொருமனோன்மணியை மனதிலெண்ணி துப்புரவாய்பாகமது செப்பும்போது, மடுதனிலே ஜலமதுவும் பொங்கியல்லோமகத்தான முதலைதனைக்காணலாச்சே. ௭௦௩

போகரைமுதலைகண்டு அஞ்சலிப்பது.

காணவே போகரிடிமுனிவர்தாமும் கருவானமடுதனிலே முதலைதன்னை, ஆணவங்கள் தானொடுங்க காத்தைக்காட்டி அகங்காரசீரனுடன்வழைக்கலுற்றார், பூணவேமுதலையது யடிவணங்கி புகழான போகரிடிமுனியைப்பார்த்து, வேணதொரு வஞ்சலிகள் வுபசாரங்கள் விருப்பமுடன் போகருக்குச்செய்யலாச்சே. ௭௦௪

செப்பவே போகரிடிமனங்கனிந்து சிற்பரனார்காலாங்கி தன்னினைந்து, வைபகங்கள் தான் புகழுங்காலாங்கிநாதர் மகதேவா பெருந்தனது குருவேகேளும், மெய்தவங்கள் பூண்டதொரு மகிமையாலும் வேதாந்தமனோன் மணித்தாய்க்கிருபையாலும், தைதவமாய் வந்துதித்துமுதலைதானுங் காசினியில்மடுதனிலே கண்டிட்டேனே. ௭௦௫

இட்டேனேசாபமது நிவர்த்திசெய்து பெழிலான முதலையின்றன்மடுவைக்கண்டே, பட்டதொரு நவகண்டரிஷியார்தம்மை பாலகனே தானெழுப்பவேணுமென்று, சட்டமுடன் பெந்தனுக்கு கொடுத்தசாபம் சற்குரு வைத்தனைநீக்கி மடுவிலேதான், மட்டமுடன் பாலகனைத்தானழைக்க மகத்தானமடுதனிலே சென்றேன்பாரே. ௭௦௬

போகர்முதலைவாய்ப்பிள்ளை வாங்குவது.

பாரேதான் போகரிடி முனிவர்தானும் பாங்கானமுதலை முகந்தன்னைநோக்கி, நேரேதான் திரேதாயினுகத்தில்தானும் நேர்மையுடன் யாகமுகஞ்செய்யும்போது, நீரேதானநவகண்டரிடியார்தம்மை நீதியுடன்விழுங்குதற் குஞாயமுண்டோ, சீரேதான்பிட்சணமேமைந்தன்றன்னை சிறப்புடனேகொண்டுவரவிடைதந்தாரே. ௭௦௭

விடைபெற்று சொல்லுகையில் முதலைதானும் விருப்பமுடன் நவகண்டரிடியார்தம்மை தயைபறவே விழுங்கியதோர் பாலன்றன்

னை தட்சணமேபோகர் முன்னே கக்கலாச்சு, நடையுடனே நவகண்ட ரிடியார்தானும் நாதாந்தபாலகனும் வெளியிலேரி, சமைபோன்றபோ கருட பதாம்புயத்தை சட்டமுடன் தான்வணங்கி பணிந்திட்டாரே.

பணிந்ததொரு நவகண்டரிடியார்தம்மை பாலகனூர் போகரிடி தானுங்கண்டு, மணிபோன்றநவகண்ட ரிடியாருக்கு மார்க்கமுடன் சாபமதுநிவர்த்திசெய்து, துணிவுடனேபாட்டனும் பக்கலுக்கு துப்பு றவாய்ச்சென்றல்லோ கொண்டுமேதான், அணிபெறவே நவகண்டரி டியார்தம்மை யன்புடனேகொண்டுபோய் விட்டிட்டாரே. எ௦கூ

விட்டதொருபோகரிடி தன்னைப்பார்த்து வேதாந்த நவகண்ட ரிடியார்பாட்டன், சட்டமுடனுசீர்மம் மிகவுஞ்செய்து சாங்கமுடன் காலங்கிசிஷருக்கு, திட்டமுடன்திரேதாயினுகத்தில் காணும் தீர்க்க மு டனதிசயங்களுளவுமார்க்கம், இட்டமுடன் தாமுரைத்தார் போகரு க்கு பெழிலான வேதாந்தரிடியார்தாமே எக௦

நவகண்டரிடியார்பாட்டன்முதலைவாய்ப் பிள்ளைவாங்கினதற்காக

போகருக்குதிரேதாயினுகத்தின்மகிமையைக்கூறுகின்றார்.

தாமான திரேதாயினுகத்திலப்பா தண்மையுள்ள காலாங்கி சிஷா கேளும், நாமேதான்கண்டபடி சொல்வோம்கேளீர் நாதாகள் நவகண் டரிடியார்கோட்டை, போமேதான்யோசனையோ சொல்லொண்ணாது பொங்கமுடன்வேதரிடிகோட்டையப்பா, வேமேதான் சித்துமுனிரிடி கள்கூட்டம்தே வதாந்த் வமுனிகள்கோடிபேரே. எகக

ரேணுகையால் நாதாக்கள் தவமிழந்தது.

போராதகோட்டைமுகம் லட்சங்கோடிபெருமையுள்ள தவமுனி கள்ரிடிகள்தானும், நேரேதான்தவமிருப்பார் கோடியுங்கம் நேர்மை யுள்ள அரண்வாயல் கோட்டைதன்னிற், சீரேதான்யாகங்கள் செய் யும் போது சிறப்பானயோகங்களோதும்போதும், ஊரேதான்சமுசார வாழ்க்கைபற்று வுற்பனமாய்ப் பராபரத்தை நினைப்பார் தானே.

தானான தவ நிலையிலிருக்கும்போது தகமை யுள்ள ரேணுகையா ள்பூமாதல்லோ, கோனான குருதன்னையே நினைந்துகொண்டு கூறுனவிழித னையேமுடாமற்றுன், பானான பராபரத்தை மனதிலெண்ணி பட்சமு டன்பூசைமுகம் கூறும்போது, தேனான ரேணுகையாள் மாதுதானும் தேற்றமுடன் யாகமதைக் கெடுத்திட்டாளே. எகஙு

கெடுத்தாளே ரேணுகையாள் மாதுதானும் கீர்த்தியுள்ள நாதாந்த சொரூபபூசை, அடுத்ததொருரிடிமினிவர்தவங்கள் யாகம் அழி படவேசெய்தாளேமதுதானும், படுமுன்ன மாபவலமிகவுண்டா

றிபாரினிலேதவநிலைக்குக் கெடுதிவுண்டாய், விடுபடவேசெய்தாளே யாகமெல்லாம் விண்ணுலகில் ரிடிகளெல்லாங் கேட்டார்காணே ()

கேட்டாரே ரேணுகையின் மோகத்தாலேகெடியான தவநிலைக ளெல்லாமற்று, பட்டாரேபாழ்நரகிலானுமாகி பாங்கானரிடிதேவர்மு னிவர்தானும், விட்டகுறைகாணாமல் வீணாய்த்தானும் வீறானரேணு கையின்மோகத்தாலே, தட்டழிந்து தடமடைந்து தவமழிந்துதார ணியில்கெட்டாரேசித்தர்தானே. ௭௧௫

தானான லோகத்துமாண்ப ரெல்லாம்தகமையுள்ள ரேணுகையி ன்மாதுதன்னால், கோனுன குருபரனைத் தான்மறந்தார்கொற்றவனார் சிவபூசைதானிடைந்தார், தேனானமனோன்மணியை மனதிலெண்ணா ர்தேசொளிவின் சின்மயத்தைத்தாமொளித்தார், பானானவைகத்தை த்தான்மறந்துபாங்கான ரேணுமோகங்கொண்டிட்டாரே. ௭௧௬

கொண்டாரேகோடிமனு சித்தரெல்லாம் குவலயத்தில் கெட்ட ழிந்துதட்டழிந்து, பண்டுளபகிருஷ்ண வதாரனைப்போல் பாருலகில் மோகவலைசிக்கினார்கள், அண்டாமுனிதவரிடிகள் சித்துதாமும் அரி வையராம் ரேணுகையின்பாசத்தாலே, விண்ணுலகைத்தான்மறந்து பாவங்கொண்டுவிடுபட்டு நின்றார்கள் கோடிபேரே. ௭௧௭

நவகண்டரிடியார் பாட்டன்போகர் தவநிலைக்குஆச்சரியப்பட்டது.

பேரானதிரேதாயி னுகத்திலப்பாபெருமையுள்ள நவகோடிரிடி கள்தானும், சீரானதவநிலையில்நிலைகொள்ளாமல்சிக்கினார்கோடிபேர் முனிவர்தானும், நேரானபவக்கடலுக்காளுமாகிநேர்மையுள்ளயின்ப சாகரத்தைவிட்டு, பாரானவையகத்தில்தலைமேர்பாவம்பாங்குடனே கொண்டாரிடிகள்காணே. ௭௧௮

காணவென்றால்காலாங்கிநாதபாதாகைலாயங்கண்ட தொருசித் துதேவர், வேணதொருதவமுனிகள் ரிடிகள்தானும்விடுபட்டுவந்தார் கள்சிக்கிநதாவில், மாணமருமபூபாலாயுன்னைப்போலே மகத்தானசி த்தொளிவைக்கண்டதில்லை, பாணமதுபோலேமும்பி சிவர்தன்னில் பட்சமுடன்குளிகைகொண்டு வந்திட்டாயே. ௭௧௯

வந்தொருகாலாங்கி சீர்பாதாகேள்வளமையுள்ள கலியுகத்திலு ன்னைப்போல, விந்தையுள்ளசிறுபாலா யாருங்காணேன்விட்டகுறை யிருந்ததினால்வந்தாயப்பா, சிந்தனையிலுந்தனையானுசீர்வாதித்துதுப் புறவாம்பெண்ணமதில் விபனங்கொண்டு, அந்தமுடன்நின்றதொரு தவநிலைக்குவப்பனெசந்தோஷங் கொண்டிட்டேனே. ௭௨௦

இட்டதொருசைனபதிப் பெண்களாலேபெழிலான யுந்தனது ஞானயோகம், சட்டமுடனகெட்டழிந்துதடுமாறாமல்தாக்கானகாலா

ங்கிவலுவினாலே, பட்டமாம்போலிருந்துஞானந்தன்னை பாலித்தாய்தவயோகபூரணத்தை, அட்டதிசைத்தான்புகளும்போகநாதா அவனிதனிலுனைபோலசித்துமுண்டோ. ௭௨௧

உண்டானதவநிலையை வுறுதிகொண்டு வுண்மையுடன் மடுதனிலேநின்றுகொண்டு, தண்மையுடன்முதலைவாய்ப்பிள்ளை தன்னை தகமையுடன்வாங்கின தோர்சாபந்தன்னை, திண்மைபெறமணநிலைமையவுறுதிகொண்டுதீர்க்கமுடன்யோக மதைசாதித்தல்லோ, உண்மையுடன்நின்றதொருயிதிகாசந்தை வுத்தமனேயென்சொல்வேனென்றார் தாமே. ௭௨௨

திரேதாயுகத்தில்ரேணுகையின்பூஷணங்கள் இருப்பிடத்தைநவகண்டரிடிபாட்டன் போகருக்கு கூறல்.

தாமான போகரிடியைந்தாகேளும் தாரணியில்திரேதாயினுகத்திலப்பா, பூமானுஞ்சித்துமுனிரிடிகள்கோடிபுகழானநாதாந்தசித்துதாமும், சாமானமாகவல்லோவாதந்தேடி தாரணியிலசமைத்தார்கள் மலைபோற்றங்கம், நாமேதானறிந்தமட்டுஞ் சொல்வேனப்பா நாதாந்தசித்தொளிவின தங்கந்தானே. ௭௨௩

தங்கமாம்நாதாந்த சித்துதாமும்தாரணியில்வெகுகோடிவாதவித்தை, புங்கசித்தியெட்டுடனே வஷ்டபோகம் புகழானரேணுகையின்மோகத்தாலே, சங்கமுகந்தான்போலே பூஷணங்கள்சதுராகத்தான்முடித்தார்மலைபோற்றங்கம், இங்கிதமாம்லீலைதனில்மையல்கொண்டுயெழிலாகந்தான்சமைத்தார் மேருபொன்னே. ௭௨௪

மேருபோற்பொன்னையல்லோ தானமைத்துமேதினியில்ரேணுகைக்குபூஷணங்கள், சீருடையவாபரணங்கோடாகோடிதிக்கெங்கும் கண்டதில்லை பூஷணங்கள், காரிழையாள்ரேணுகைக்குவாதத்தங்கம் கட்டழகர்சித்தரெல்லாம்முடிப்பித்தேதான், பாரினிலேதவநிலையைத்தானமறந்துபதாம்புயத்தைப் பாராமல் கேட்டார்பாரே. ௭௨௫

பாரேதான்காலாங்கி நாதசிஷாபட்சமுள்ளகண்மணியேபகரக்கேளும், நேரேதான்வடக்குமுகம் மலைதானுண்டுநெடிதானவடாகோடிகானகந்தான், சீரேதான்சித்தர்முனிதவமிருந்த சிறப்பானவுத்தமுண்டுகனைதானுண்டு, ஊரேதான் கண்டவர்களாருமில்லை ஓகோகோ நாதாக்கள் கண்டார்தானே. ௭௨௬

தானேதான்மலைநாடு கனையோரத்தில் தண்மையுள்ள சித்தர்கள்கம்கோடாகோடி, மானேதான்ரேணுகையின் சமாதியுண்டுமகத்தானசமாதியிடஞ்சென்றபானால், தேனேதான்வண்டுறையுங் கதண்டுக்காடுதெளிவானரேணுகையின் சமாதிகோட்டைகோனேதானகுருக்கள்முனிபாசிர்மங்கள் கூறுனசமாதிபிடங்காவல்தாமே ௭௨௭

காவலாஞ்சமாதியிடஞ்சென்றாயானால் காரிகையாள்ரேணுகையின் ஆசிரமத்தில், போவதற்குவழிதடங்கள்காணமாட்டார் புகழானரேணுகையின்கோட்டைதன்னில், ஆவலுடன்சென்றாலுஞ்சமாதிகாண்போர் வப்பனேவிட்டகுறையிருந்தால்வாய்க்கும், ஏவலுடன்குருங்கள்மார்ரிஷிகள்கூட்டம் பெழிலாகதாமிருப்பார்சுத்திகாணே. எ௨அ

காணவென்றால்ரேணுகையைப்பார்ப்பதற்கு கடைகோடிகானகத்தில்சென்றாலுந்தான், பூணவேகுளிகைகொண்டுசென்றபோதுக் புகழான ரேணுகையைக்காணமாட்டீர், தோணவேரேணுகையாள் சமாதிபக்கம் துப்புரவாய்ப்பாகெனேநின்றாயானால், நீணவேசமாதியிடதடமுந்தோன்றும் நிலையானரேணுகையின்கோட்டைதானே. ()

தானானகோட்டையதுசமாதி பக்கம்தகமையுடன்நின்றாலேதடந்தான்காணும், கோனானகுருக்கள்மார்ரிஷிகள்கூட்டம் கொம்மனைமார் சமாதியிடம்பக்கம்நிற்பார், தேனானசித்தர்முனிநாதர்தம்மை தேற்றமுடன்வாய்திறந்துகேட்பாயானால், மானானசமாதியிடவழியுஞ்சொல்லி மகத்தானரேணுகையின்விதிசொல்வாரே. எ௩0

போகருக்குசித்தர்கள் ரேணுகைதீய்ந்த காயகற்பபெருமைகூறல்.

சொல்வாரேகாலங்கிநாதரிஷா சொரூபமுள்ளபோகரிஷிமுனியேகேளும், வல்லதொருரேணுகைக்குசித்தரெல்லாம்வளமாககாயாதிகற்பந்தன்னை, புல்லதொருமாதுக்குத்தான்கொடுத்து புகழானதேகதைக்கற்றாணுக்கி, நல்லதொருகாயமதைவையகத்தில் நாதாக்கள் நிலைநிறுத்திநாட்டினாரே, எ௩க

நாட்டியேரேணுகையின்மோகந்தன்னில் நலமானநாதாக்கள்சித்துதாமும், தாட்டிகமாய்ப்பட்சமதைமிகவேபூண்டு தகமையுள்ளரேணுகையின்வசியத்தாலே, பூட்டகமாந்தேகமதைகற்றாணுக்கிப் பொங்கமுடன்வெகுகாலமிருக்கவென்று, வாட்டமுடன்வாமதவும்மிகவுந்தந்து வண்மையுடன்ஞானோபம்போதித்தாரே. எ௩௨

போதித்தார்சித்தாதிசித்தரெல்லாம் பொங்கமுடன்ரேணுகையாள்மாதுக்கல்லோ, நீதியுடன்ஞானோபதேசமோதி நிலையானசமாதிக்கியிடமுந்தேடி, சாதித்துசமாதிதனில்யிருக்கவென்று சட்டமுடன் மூன்றுயுகந்தாமுமீப்ந்து, வாதித்துசமாதிக்கியேகவென்று வண்மையுடன்ரிஷிசாபங்கூறிட்டாரே. எ௩௩

சித்தர்கள்சாபத்தால்ரேணுகை சமாதிக்குப்போனது.

கூறவேரேணுகையாள்மாதுதானும் கொப்பெனவேசமாதிக்குச் சென்றாமல்லோ. மாறிடவேவையகந்தான்மறந்து மகத்தானயோகத்

தைவினயம்பூண்டு, வீறுபடுநேகமதுவழியாமற்றான் விண்ணுலகில் லெப்போதுமிருக்கவென்று, ஆறுபுடைவடகோடிகானகத்தில் அங் ஙனவேசமாதியதுயிறங்கினாரே. ௭௨௪

இறங்கியேரேணுகையாள் மாதுதானும் பெழிலானவடகோடி கானகத்தை, திறமுடையகுருக்கள்மார்கூட்டத்தோடும் தீர்க்கமுடன் சமாதிதனிலிருக்கிறான்காண், நிறமுடையமாதுமையாள்சமாதிபக்கல் நிஷ்களங்கமாகவல்லோகண்டறிந்து, சிறப்புடனேபோகரிஷிபாலாநீயு மசீருடனேகாணவென்றுவரந்தந்தாரே. ௭௨௫

தந்தாரேகாலாங்கிசீடருக்கு தார்குழலாள்ரேணுகையின்மகத் துவங்கள், அந்தமுடனறிவதற்கு விதியுஞ்சொல்லி வண்புடனேநவ கண்டரிஷிபார்பாட்டன், சொந்தமுடன்போவதற்கு விடையுந்தந்து துப்புரவாய்குளிகைகொண்டுசெல்கவென்று, விந்தையுடன்போகருக் குவாமுந்தந்து விருப்பமுடனுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. ௭௨௬

செய்யவேபோகரிஷிமுனிவர்தானும் சிறப்புடனேவடகோடிகா னகத்தில், பையவேவுததாரந்தானுமல்லோ பாங்குடனேபாலகனும் பெற்றுக்கொண்டு, துய்யகல்லகுளிகைதனைப்பூண்டுமல்லோ துப்புர வாய்த்தானுமல்லோகானகத்தில், ஐயமின்றிஆரிழையாள் சமாதிபக் கம் வன்புடனேயிறங்கியல்லோநின்றிட்டாரே. ௭௨௭

நின்றதொருபாலகனைக்குருக்கள்தானும் நீதியுடன்கேட்கலுற்றா ர்முனிவர்சித்தர், வென்றிடவேபோகர்முகந்தன்னைப்பார்த்துவேதாந் தகுருக்கள்சித்துகூறும்வண்ணம், சென்றுமேசிறுபானறுகில்வந்து செம்மலுடன்யாரென்னவென்றுகேட்ட, இன்றுமுதல்புதிதாகத்தோ னுதப்பா யெழிலானபாலகனேயென்றார்பாரே. ௭௨௮

பாரேதான்குருக்கள்சித்துகேட்கும் பாது பாங்கானசிறுபால முனிவன்றானும, நேரேதானசித்தர்முகந்தன்னைநோக்கி நெடிதான பாலகனுங்கூறலுற்றான், தீரேதான்காலாங்கிஷேனல்லோ தீரமுடன் நவகண்டரிஷிபார்பாட்டான், சேரேதான்கிட்டிருந்து விடையும்பெ ற்று சிறப்புடனேவடகோடிவந்தேன்தானே. ௭௨௯

தானனரேணுகையின் சமாதிகாணதகமையுடனிப்பதியேவந்தே னென்றார், தேனனமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே தெரிசனைக்கு யெந்தனுக்குநாளுமாச்சு, கோனனநவகண்டர்பாட்டன் வாக்குவல யத்தில்பொய்யாமல்மெய்யாகத்தான், நானேதான்காப்பாதற்குவிதி யுஞ்சொல்லி நலமுடனேயெந்தனுக்குவழிசொல்வாரே. ௭௩0

வழியென்று கேட்கையிலே சித்தர்தானும் வண்மையுடன் தா
னுரைப்பார்போகருக்கு, பழியானரேணுகையைக்காணுதற்குப்பாரு
லகிலாராலுமுடியாதப்பா குழியானசமாதியிட கோட்டைதன்னில்
கொற்றவனேசெல்வதற்குயிடமுமில்லை, வழிகாணவேண்டுமென்றால்
சொல்வோம்யாமும் வண்மையுடன் கண்டல்லோதெரிசிப்பாரே. ()

தெரிசிக்கவேண்டுமென்றால் தெத்துவாசல் தெளியவேயுந்தனுக்
குத்தோற்றும்பாரு, பரிசனங்கள் காவலுடனங்கிருப்பார் பாம்கான
சமாதியிடபக்கந்தன்னி , சரியுடனேசமாதி முகந்தன்னின்நின்றுசட்
டமுன் வுச்சாடஞ்செய்வீராகில், அரிவையாம்ரேணுகையின் சரீர
வாக்கு வப்பனேயுந்தனுக்கு கேட்கும்பாரே. ௭௪௨

கேட்குமேயுந்தனுக்கு யசரீயப்பா கிருபையுள்ளரேணுகையின்
வார்த்தைதானும், நீட்கமுடன்சமாதிதனில் வார்த்தைதோன்றும்நெ
டிதானசப்தமதைக்காணலாகும், வேட்கையுடன்குருக்கள்மார்சித்தர்
தாமும் விருப்பமுடனசரீரிகேட்டபின்பு, ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்
றுபோகர்தம்மை வன்புடனேவரங்கேட்க சொல்லிட்டாரே. ௭௪௩

ரேணுகையை போகர்வரங்கேட்டது

கொல்லவேகாலாங்கி நாதர்தம்மை சுத்தமுடன் போகர்முனிதா
ள்பணிந்து, வெல்லவேயென்சாமி பெந்தனுதாவேதரந்தத் தாயாரும்
ரேணுமாது, புல்லவேகாயாதிகற்பங்கொண்டுபுகழான சித்தர்களைமுட
க்கஞ்செய்து, கொல்லவே ஜபதபங்கள்கெடுத்தமாதுகொம்பனையாள்
சமாதியிடஞ் சென்றேதானே. ௭௪௪

சென்றேனேசமாதிபிடஞ் சென்றேன்சாமிசிறப்பானரேணுகை
யின்பக்கல்தன்னில், நின்றதொருபெந்தன்மேல் பட்சம்வைத்து நீதி
யுடன்வாமருள்கவென்றுமேதான், குன்றானகொம்பனையாள்மனதுதா
னும் குறையாமல்யென்மீதில்பட்சம்நல்க, வென்றிடவே மனங்கறை
யரேணுகைக்கு வேகமுடனுசீர்மஞ்செய்வீர்தானே. ௭௪௫

தானானபோகரிடி முனிவர்தானும்தண்மையுள்ளரேணுகையைக்
காண்பதற்கு, மானான்மகதேவர்கிருபையாலே மகத்தானரேணுகை
யின்சமாதிபக்கல், கோனானகுருபானார்காலாங்கிதம்மைகொற்றவனார்
போகரிடிதாம்நினைந்து, தேனானதேசேரவின் மயத்தினாலே தேர்வே
ந்தன்ரேணுகையை நினைத்திட்டாரே. ௭௪௬

நினைக்கையிலேரேணுகையாள் வார்த்தைசொல்வாள்நீதியுடன்
போகரிடிமுனிவருக்கு, பணைப்புடனேசைனபதிவிட்டுவந்தபாலகனே

போகரிடிநாதர்கேளும், வினைப்பமனைவிட்டகற்றி யெந்நாளும் விண்ணுலகில் கீர்த்திபதுபெறுவதற்கு, முனைப்புடனே மூதுலகில்வாழ்க வென்று மொழிந்திட்டாள் ரேணுகையும்மொழிந்திட்டாளே. எசஎ

ரேணுகை போகருக்குஆசீர்வதித்தது.

மொழியவே ரேணுகையாள்மாதுதானும் முனையானபோகரிடிநாதருக்கு, அழிவிலாக்காயாதிகற்பங்கொண்ட வன்பானகாலாங்கி சீஷபோதா, ஒழிவானகாயமதைநிலைநிறுத்தி புற்பனமாய்க்கற்பமது கொண்டபாதா. வழியோடேயெனைக் காணவந்ததாலே வரமுனக்கு யான்றருவேனென்றிட்டாளே. எசஅ

இட்டாளே ரேணுகையாள் மாதுதானும்யெழிலானபோகரிடிநாதருக்கு, அட்டதிசைசுத்திவந்த அரங்கநாதா வன்பானபாலகனே யுந்தனுக்கு, வட்டமுடன்நாலுவதிசயங்கள், வளமையுடனுரைப்பேன் அருண்மைந்தாகேள், திட்டமுடன் வெகுகோடிகாலமப்பாதீர்க்கமுடன்காயாதி கொண்டேன்பாரே. எசகூ

கொண்டேனேகாயாதி கற்பங்கொண்டுகுவலயத்தில் சித்துமகா புருஷர்தம்மை, கண்டல்லோவலக்கழித்தமாயா சித்துக்னமானரேணுகையாள்மாதுதானும், கொண்டல்வண்ணன்மாயாதிகிருஷ்ணகாரன்குவலயத்தி லென்வலையில்சிக்கினரே, தண்டவனரிடிகளெல்லாம் மயக்கிவிட்டேன் தாரணியில் பூபாலாயென்றிட்டாள். எருo

என்னவேரேணுகையாள்மாதுதாலும் யெழிலானபோகரிடிநாதருக்கு, பன்னவேநாலுயுகசித்துமார்க்கம்பாலித்தாள்போகரிடிபாலனுக்கு, துன்னவேபோகரிடிநாதர்தாமும் துப்புரவாய் ரேணுகையைசிந்தித்தல்லோ, நன்னயமாய்ரேணுகையாளம்பாள் தன்னைநமஸ்கரித்து முக்காலும் பணிந்திட்டேனே. எருக

பணியவேபோகரிடி நாதர்தாமும்பண்பானரேணுகையாள் மனதுவந்து, அணிபெதவேவரினும்பாலகனுக்குவன்பான காயாதிகற்பந்தன்னை, துணிவுடனேதாமுரைத்தாள் மாதுதானும் துறையோடும் முறையோடுமதுகளற்றி, மணிபோன்றபோகரிடிநாதருக்கு மகிழ்ச்சியுடன்பின்னுமல்லோ முறைசொல்வாளே. எருஉ

சொல்வாளேமாதுமையாள் ரேணுதாமும் துறையானபாலனுக்குமுறையோடல்லோ, வல்லதொருநாலுயுக சித்துதாமும்வண்வமயுடன் தாமுரைத்தமுறைபாடெல்லாம், கல்லானகாயாதி கற்பந்தன்னை

பாலன்றானும், சந்தோஷங்கொண்டல்லோ குளிகைபூண்டு சைனபதி மாதர்களைக்காணவென்று, சிந்தையிலே தாம்நினைந்து சிறியபாலன் சிற்றின்பக்கடல் தனிலேயழுந்தினரே. எருக

அழுந்தியே போகரிடியானபாலன் வன்புடனேசைனபதி மாதர் தன்னை, பழுதுபடாத் திருமேனிக்காவலோனும் பட்சமுறப்பெண் களுடன்வந்துசேர்ந்து, எழுங்குடனே நவகண்ட ரிடியார்தம்மைவுற் பனமாய்க் கண்டதொருவதிசபந்தான், மழுவான ரேணுகையின் மார்க்கந்தானும் மகத்துவங்களத்தனையுங்கூறுவாரே. எருச

கூறுவார்வாய்திறந்து போகர்தாமும் கொப்பெனவே சைன பதிப்பெண்களுக்கு, மாறுபடாலோக வதிசயங்களெல்லாம் மகத் தான நாலுயுகவதிசயங்கள், ஆறுபுடைசூழ்நகரம் வடதேசந்தான் அடைவான காறுமலைகள் குணகள், வீறுபுகழ் ரேணுகையாள் சமாதிபாகம் விருப்பமுடன்தானுரைத்தார் போகர்தானே. எருரு

தானான போகரிடிமுனிவர்தானும் தண்மையுள்ள பெண்களு க்கு வுபதேசிப்பார், கோனான நவகண்டரிடியார்தானும் குறிப்புட னே தாமுரைத்தவண்மையாவும், மானான ரேணுகையாள் லீலாகற் பம் மகத்தான குருக்கள்மார்ரிடிகள்சித்தர், பானுகயின்னம் வெகு மாண்பரெல்லாம் பாருலகில்கேட்டகதை பகருவாரே. எருசு

போகர் ரேணுகையின் சமர்த்தைக்கூறல்.

பகருவார் நாலுயுககாலந்தன்னில் பண்பானதிரேதாயி னுகத்தி லப்பா, நுகரவேரேணுகையின்மாயாலீலை நுட்பமுடன் சைனபதிப் பெண்களுக்கு, சிகாம்வரைசிக்கிந்தாமலையைநாடி திரமுடன் நவகண் டரிடியார்தம்மை, தகரவேதாள்பாமங் கிட்டினின்று சாங்கமுடன் பணிந்திட்டேன் ரிடியார்காணே. எருஎ

காணவேரேணுகையின் மார்க்கந்தன்னை கடிதானசைனபதிப் பெ ண்களுக்கு, பூணவே செய்திபெல்லாந்தானுரைத்து பொங்கமுடன் மகிமைதனைக் கூறுவார்காண், தோணவேதேசாதிதேசமெல்லாம்துப் புரவாய் வலசாரியிடமதாக, நீணவேதேசமெல்லாங்குளிகைகொண்டு நீதியுடன்சுற்றி வதிசயங்கண்டேனே. எருஅ

கண்டேனே ரேணுகைபோல்மாயாசித்து காசினியிலெங்கேனு ங்கண்டதில்லை, அண்டர்முனி ராட்சதர்களனேகங்கண்டேன் அகில மதில்வெகுகோடி சித்துகண்டேன், புண்டரீகமானதொரு கிருஷ்ண தாரன பூவுலகிலதிசயங்கள் சொல்லொண்ணாது, தண்டவன ரிடிக ளெல்லாமனேகசித்து தாரணியில்செப்தவருங் கோடிப்பேரே. எருகூ

கோடியாம்வெகுகோடிவதிசயங்கள்குவலயத்தில் கண்டதுண்டு யிதுபோலில்லை, தேடியேதேசமெல்லாஞ் சுற்றிவந்தேன் தெளிவான ரேணுகைபோலசித்துமுண்டோ, வாடியேபோகாதமாயாசித்து வள மையுள்ள காயாதிகொண்டமாது, நீடியே நீனிலத்தில் ரிடியார்தம் மை நீதியுடன் வலதழித்தசித்துமாச்சே. ௭௧0

சித்தான சித்துமுனி மாதுதானும் சிறப்பானமானிலத்தி லதிச யங்கள்; மெத்தனவேசெய்துமல்லோ காயங்கொண்டு மேதினியில் சமாதிக்குப்போனம து, சத்தானலோகமதில் அடியார்தம்மைசதா காலம் வலதழித்த கன்னிமாது, மூத்தானநாலுயுகங் கடந்தசித்து மூவுலகில்ரேணுகைபோல சித்துமுண்டோ. ௭௧௧

உண்டான ரிடிகளெல்லாம் யாகஞ்செய்யும் உதகமென்றமலை தனிலேதானுஞ்சென்று, கண்டாளே ரேணுகையாள் மாதுதானுங் களிப்புடனே நாதாந்தசித்துதம்மை, துண்டரிகமாகவல்லோ தவங் கள்யாவும் துப்புறவாய்த் தானழித்து !வசியம்பூண்டு, கொண்டபடி வாதமென்ற மலைபோற்றங்கம் கொப்பெனவே தான்செய்து வாங்கி னரே. ௭௧௨

வாங்கியேநவகோடி சித்துதாமும் வண்மையுள்ள வாபாணப் பணிதியெல்லாம், சாங்கமுடன் நவாத்தினக்சிதத்தாலே சட்டமுட ன்பெற்றுவந்த மாயாசித்து, எங்கவேரிடிகளெல்லாம் மதியம்பூண்டு யேமாக்துவாதமென்ற யேமக்தன்னை, பாங்குடனே தான்கொடுத்தா கோடிபொன்னை பட்சமுடன் ரிடிமுதலோர்முனிவர்தானே. ௭௧௩

தானனரேணுகையின் சமாதிபக்கல் சட்டமு -ன் மாண்பரெல் லாம்போவதுண்டு, கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவ னார்தன்பாத கடாட்சத்தாலும், தேனனமனோன்மணியாள்கடாட்ச த்தாலும்தேற்றமுடன் சமாதியிடம்பானுஞ்சென்றேன், பானுன்நவ கண்டரிடியார்பாட்டின் பதமதுவும்தப்பாமல் சென்றிட்டேனே. ()

சென்றேனேரேணுகையின் சமாதிபக்கல்செம்மலுடன்குளிகை கொண்டுபானுமல்லோ, குன்றுனபருவதம்போல சமாதிகண்டேன் கொப்பெனவே சீனபதிப்பெண்கள்மாரே, நின்றேனே சிலகாலம் சமாதிபக்கல்நீட்சியுடனவடபாகங்கார்த்திருந்தேன், தென்றலுடன் சப்தமதுவசரீரிவாக்கு செப்பமுடன் யெந்தனுக்குக் 'கேட்கலாச்சே.

ஆச்சங்கேரேணுகையின் சமாதிபக்கல் அடவானவசரீரிவாக்கு தானும், பேச்சுடனேசப்தமதுகேட்கக்கண்டேன்போனரேணுகை யைக்கண்டதில்லை, மூச்சடங்கிப்போனதொரு மாயாசித்து மூதுல

கில் நாலுயுகங்கடந்தமாது, விச்சுடனேதேவாதிரிடிகளோடு விருப்ப முடன் காயமது கொண்டசித்தே. ௭௬௬

சித்தானசித்துமுனி யென்னலாகும் சீரானநாலுயுகங் கடந்தமா து, நித்தமுமேதேவாதிரிடிகளெல்லாம் நீணிலத்தில்ரேணுகையின்சித் துகாதை, புத்தியுள்ளசீஷமார் வர்க்கந்தோர்க்கு புகழ்பெறவே சதா காலம்வசனிப்பார்கள், பத்தியுடன் சதாநித்தம்மாண்பரெல்லாம்பாரு லகி ரேணுகையைப்போற்றுவாரே. ௭௬௭

போற்றுவாரென்றுமேபெண்களுக்கு மொங்கமுடன்தாமுரைப் பார்சீனத்தோர்க்கு, தேற்றமுடன் குளிகைகொண்டு வெகுதேசங்கள் திறமையுடன் சுத்திவந்தேன்புத்திமானாய், ஆற்றவேபோகாது ரேணு மாதுவன்பான வல்லமையானகண்டதில்லை, மாற்றமென்றமையுடனே யானுஞ்சென்று மங்கையரைக்கண்டேனே வெகுவாய்த்தானே. ()

தானான சீனபதிப்பெண்கள்மாரே தன்மையுடன் வதிசயங்களி ன்னஞ்சொல்வேன், கோனான யெனதையர் காலாங்கிநாதா கொற்றவ னூர்குருபாதக்கடாட்சத்தாலும், தேனானமனோன்மணியா எருளினா லும் தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்தேனிதுபோலில்லை, பானானரேணுகை யின் தரிசனத்தைப்பாருலகி லடியேனுங்கண்டிட்டேனே. ௭௬௯

கண்டேனே ரேணுகையின் வல்லபத்தை களிப்புடனே மனது வந்துவாழும்பெற்றேன், விடைதொரு பொருள்தோய்ந்துவிபைம பெற்று வேதாந்தசற்குருவை மனதிலெண்ணி, கொண்டலமுடி அச் சுதனார்முன்னேநிற்க கொம்பனையே குளிகைகொண்டு பின்னும்வந் தேன், வண்டணிமார்விட்டகுறையிருந்தாலே வண்மையுடன் சீன பதிவந்திட்டேனே. ௭௭௦

துவாபரயுகத்தில் திரௌபதை சமாதியை போகர்கண்டது.

வந்திட்டேனென்றனுமே முனிவர்கூறவாகானபுலிப்பாணிமைந் தாகேளு, அந்தமுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டு அவனிதனில்சுற் றிவருங்காலந்தன்னை, சிந்தையுடன் வடபாகங் கடலோரத்தில் சீதா வின் பிராட்டியரின்சமாதிபக்கல், சொந்தமுடன் குருடசேத்திரபூமி தன்னில் தோற்றமுடனடியேனு மிறங்கினேனே. ௭௭௧

இறங்கினேன்குளிகையதுவிட்டுமல்லோ யெழிலானவடபாகங் கடலோரத்தில், இறங்கவேபாஞ்சாலராஜனப்பா திகழானகோட்டை

யதுகெடிமுகத்தில், சிறந்ததொருகோட்டைமுகம் வாண்வாசல்தான் சீரானவாழி தடங்கண்ணிற்கண்டேன், குறைவின்றிகூறுத சித்திர கூடம் கொற்றவனுர் பாஞ்சாலன்பதிகண்டேனே. ௭௭௨

பதியானராசமகாருசபோசன் பாங்கானகோட்டை மூகம்மன் மேடிட்டு, துதியானசமாதியது கோடாகோடி துப்புறவாய்க் காணு தற்கு யிடமோயில்லை, நதியானபாஞ்சல நதிதானப்பா நவிலவேமுடி யாது காணுர்தானும், மதிபோன்ற பாஞ்சாலன் சமாதியல்லோமகத்து வங்கள் மெத்தவுண்டு கூறுெண்ணுதே. ௭௭௩

ஒண்ணுது பாஞ்சாலன் சமாதிபக்கல் ஓகோகோநாதாக்கள் ரிடி கள்கூட்டம், அண்ணார்ந்துபார்த்தாலு மளவுண்டோ ஆகாயங்கோட் டையது அறையப்போமோ, திண்ணமுடன்கோட்டையது யிடபா கத்தின் திடமானபாஞ்சாலன்மண்டபந்தான், வண்ணமுடன் மண்ட பமாந் தென்பாகத்தில் வளமானபாஞ்சாலன் வில்கண்டேனே. ௭௭௪

வில்லான்வில்லதுவும் விளம்பப்போமோ மேதினியில்வச்சிரமா மவில்தானப்பா, கல்போன்றமலைகளையு மெறியும்வில்லு காவலனுர்கா ட்டகத்தே யிருக்கும்வில்லு, மல்போன்றசமர்க்களத்தைக் கொல்லும் வில்லுமகத்தான பாஞ்சாலனுணிவில்லு, வல்லமொருவில்லதனைக்கண் டேன்யானும் வளமான சித்தாதிக்காவலுண்டே. ௭௭௫

உண்டான காவலாஞ்சொரூபசித்தை வுத்தமரையான்கண்டு கேட்டேனப்பா, அண்டாதவில்ணுணியாரு தென்றேன் வப்பனே பாஞ்சாலன்வில்லென்றார்கள், தெண்டமுடன் பாஞ்சாலன்வில்லென் றுரூத தெளிவானபுத்தியதுமனங்கலங்கி, கண்டுமேமதியேங்கி புத்தி மாறி கலங்கியேபூமிதனில் விழுந்திட்டாரே. ௭௭௬

இட்டேனேயடியேனு மதிகலங்கி யெழிலான கோட்டைமுகம் தன்னில்யானும், பட்டதொருபடுகளம்போலெந்தனுக்குபட்சமுயன் சித்துமுனிசொரூபர்தாமும், திட்டமுடன் கைலாகுதான்கொடுத்து தீரமுடன் விடையாற்றியெந்தனுக்கு, அட்டதிசைத் தான்புகழும் வில்சமர்த்தை வன்புடனேயெந்தனுக்கு ஓதினரே ௭௭௭

ஓதவே யடியேனுங்களைகள்நீங்கி வுத்தமனும் வுபதேசம் பெற வேபெண்ணி, நீதமுடன்வில்லினது அருகிற்சென்றேன் நிட்களங்க மாகவல்லோகாங்குவித்தேன், பாதமது தன்னளவாம் சிரங்குவித்து பட்சமுடனடிவணங்கி தெண்டனிட்டு, ஆதமுடன்வணங்கியல்லோ நிற்கும்போது அங்ஙனவேயசரீரிவாக்குண்டாச்சே. ௭௭௮

ஆச்சப்பா வில்லது வுமேதுரைக்கும் வன்பான காலாங்கிநாத போதா, மூச்சடங்கிப்போனதொரு ராசனப்பா முனியானபாஞ்சால ராசன்தானும், வீச்சுடனே கரமேந்திவிட்டநாணுவீரான வில்லதுவும் நான்தானுச்சே, மூச்சுடங்கிப்போனதொருசமாதிபக்கல் மூதுலகில் கார்த்திருக்கும் வில்லுமாச்சே, எஎகூ

வில்லான பாஞ்சாலன் நாணுவில்லுவெகுகோடிராசர்களும்மெச்சம்வில்லு, வல்லதொருலோகாதி சித்தரெல்லாம் மகத்தானரிடிகள் முதல்வணங்கும்வில்லு, நில்லாதுபடைமுகத்தில் வாசர்தம்மை நீணிலத்தில் வெல்லுகின்ற யிந்திரவில்லு, சல்லாபமுடையதொரு வில்லுமாகும் சதுரானவையகத்தின் சமாதிவில்லே. எஅ0

வில்லென்ற பாஞ்சாலநானிதானும் விருப்பமுடனெந்தனுக்குவுரைக்கும்வார்த்தை, சொல்லென்ற வசரீரிவாக்கினாலே சுத்தமுடனுபதேசம்பெற்றுவந்தேன், புல்லறிவாலெந்தனுக்குவுபதேசங்கள்புகட்டவேயானுமல்லோ வாமுங்கொண்டேன், கல்லானகல்லினதுவாமுமல்லகைலாய வில்லினதுவாமுமாமே. எஅக

ஆமேதான்காலாங்கினாதர்தம்மால் வன்புடனேயானுமல்லோவாமுங்கொண்டேன், போமேதான் திரௌபதியாள் சமாதிகேட்டேன் பொங்கமுட னெந்தனுக்கு விடையுமாச்சு, நாமேதான்சொன்னபடி விடையும்பெற்று நாதாந்த திரௌபதியாள் சமாதிகாண, வேமேதான் வுத்தாரவிடையும்பெற்று வேகமுடன்சமாதியிடம் வந்திட்டேனே. எஅஉ

இட்டேனே வடபாகங்கடலோரத்தில் யெழிலான பாஞ்சாலன் தேசந்தன்னை, திட்டமுடன்கோட்டையது வெளிபுறத்தில் தீர்க்கமுடன் திரௌபதியாள் சமாதிபக்கல், சட்டமுடன் குகைவிட்டுநானிறங்கி சாங்கமுடன் தென்புறத்தி லிருந்துகொண்டு வட்டபுரிதிரௌபதியாளம்மன்றன்னைவணங்கினேன் போகரிடிவணங்கினேனே.

திரௌபதை சமாதிபக்கலிருந்த சித்தர்கள் போகரை யாரென்று வினவல்.

வணங்கவே சமாதியிடபக்கல் தன்னில் வாகுடனே யடியேனும்நிற்கும்போது, இணங்கவேதாதாந்தசித்துதாமும் யெழிலாகயெந்தனையும் யாரென்றார்கள், சுணங்கமதுவாராமலடியேன்றானும் சுத்தமுடன்மனதுவந்துசொன்னேன்யானும் மணங்கமழுங்காலாங்கி சீஷனென்றேன் மகத்தானபோகரிஷி யென்றிட்டேனே. எஅச

யென்றிடவே காலாங்கி தாள்பணிந்து யெழிலாக ரேணுகையின் சமாதிகண்டேன், சென்றுமேநவகோடி ரிஷிகள்தம்மால்செப்பிய

தோர் மார்க்கமெல்லாந்தெரிந்தயாலும், வலுவாகதேகத்தைகற்பங் கொண்டுகாசினியில்வரை கோடி காலந்தானும், செல்லாமல்தேகமது யிருப்பதற்குசெம்மலுடன் ரேணுகையும் போதிப்பாளே. எஅரு

போதிக்ககாயாகிகற்பந்தன்னை பொங்கமுடன்போகரிஷி நாதர் தாமும், ஆதித்தன்சந்திரன்போல்கற்பந்தன்னை வன்புடனே தாமறிந்து கொண்டாரல்லோ, பேதித்துக்காயாகி குளிகைதன்னைபெருமையுடன் சிறுபாலன்பெற்றுக்கொண்டு, சாதித்துசிலகாலமங்கிருந்துசட்டமுடன்சைனபதிக்கேகினரே. எஅசு

ஏகுதற்குமுன்னல்லோபோகர்தாமும் பெழிலானரேணுகையின் மாயாகற்பம், வாகுடனேபெற்றல்லோ நாயன்றானும் வண்மையுடன் ரேணுகையாள் பாதம்போற்றி, சாகுதற்குயிடமதுவும்நேராமற்றான் சட்டமுடன் போகரிஷிநாதர்தாமும், ஆகுடனேகுளிகையதுபூண்டு கொண்டுவன்புடனே சைனபதிக்கேகினரே, எஅஎ

போகர்சைனபதிப்பெண்களுக்கு ரேணுகையின் வரலாறு கூறல்.

ஏகவேபோகரிஷி நாதர்தானும்யெழிலான குளிகையதுபூண்டு கொண்டு, சாகமுடன்சைனபதிக்கேகியல்லோ சட்டமுடன்காலாங்கி நாதர்தம்மை, வேகமுடன்சமாதியிடங்கண்டுமல்லோ விருப்பமுடன் காலாங்கிபாதம்நோக்கி, சோகமுடன் யெந்தன்குருநாதாவென்று சுத்தமுடன்தாள்பணிந்து நின்றிட்டாரே. எஅஅ

நின்றதொரு காலாங்கிநாதர்தானும் நீதியுள்ளபோகரிஷிநாதருக்கு, சென்றுவந்தகாரியங்கள் செயந்தான்கொண்டீர் செம்பவளபோகரிஷி புனிதவானே, கன்றுதான்தாயைவிட்ட கதையைப்போல கடுங்கானே நீதானேசென்றுவந்தாய், வென்றிடவே லோகாதிலோகமெல்லாம் விருப்பமுடன்செயம்பெற்றுவாழ்குவீரே. எஅகூ

வாழ்கவென்று காலாங்கிநாதர்தாமும் வளமானபோகரிஷிநாதருக்கு, சூழ்கவே ஆசீர்மம்மிகவுங்கூறி துப்புரவாய்யோகபதிமாண்பனுக ாழ்காகலெந்நாளுங்கீர்த்திவானுய் தாரணியிலிருக்கவென்றுவாமுந்தந்து, நீழ்கவேசைனபதிப்பெண்களோடு நெடுங்காலமிருக்கவென்று வரந்தந்தாரே. அகூ0

போகர் காலாங்கிநாதருட ஆசீர்வாதத்தைப்பெற்று சைனபதிப் பெண்களைக்காணல்.

தந்தாமேபோகரிஷிநாதருக்கு சாங்கமுடன்காலாங்கிநாதர் தாமும் விந்தையுடன்விடையதுவும் பெற்றுக்கொண்டுவேதாந்த போகரிடி

என்றேனேயடியேனுமனதுவந்துயெழிலாகக்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, சென்றேனேசீனபதிதேசந்தன்னில் சிறப்புடனேவதிசயங்களெல்லாஞ்சொன்னேன், குன்றானநாகமலைதன்னைக்காண கொற்றனே மனதுவந்துகுளிகைபூண்டு, சென்றேனேவாகாஷந்தான்பறந்து செம்மலுடன்வுச்சிமுகங்கண்டிட்டேனே. ௭௯௯

போகர் நாகமலைகண்டது.

கண்டேனே நாகமலைதன்னையப்பாகருவானபுலிப்பாணிமைந்தா பாரு, உண்டானவுச்சிமுகந் தன்னிற்சென்றேன்வுதகமுண்டுகுகையுண்டுவதிசயந்தான், அண்டர்முனிதாமறியா பாதாளந்தான்வதின்கீழேசமாதிபதுகாவலுண்டு, திண்டானபட்சியதுகழுகுவப்பா திரள்கோடிவரைகோடிசொல்லொண்ணாதே. ௮௦௦

ஒண்ணாதுபட்சியதுயாருங்கண்டேன்வுத்தமனேபட்சியெனைக்கண்டபோது, அண்ணார்ந்துவடியேனுமனதுவந்து அன்புடனேகாலாங்கிசீஷனென்றேன், கண்ணானகாலாங்கி சீஷனென்று கைதொழுது முடிவணங்கிதெண்டனிட்டேன், மண்ணதனில்சுனைகீழேயிருக்குஞ் சமாதிமார்க்கமுடன் யெந்தனுக்குகூறலாச்சே. ௮௦௧

கூறவென்றால்மூன்றுயுகங்கடந்த சித்துகுறிப்பானகிரேதாயினுகத்திலப்பா, மாறலுடன்காயாதிகற்பங்கொண்டு மானிலத்தில் வெகுகாலமிருந்தசித்து, சீறலது வாராதுகமுக்குன்றிசித்துசிறப்பானயோகியல்லோதவசியாருங், கூறலது, பூண்டதொருகொடியசித்து வப்பனேகிரேதாயின்சித்துதாமே. ௮௦௨

சித்தானதேவசித்து மானிடசித்துசிறப்பானபிரளயங்கள் கடந்தசித்து, மூத்தானகிரேதாயினுகத்திலப்பா முனையாறநாகமலை யிரளயத்தில்சத்தசாகரம், பொங்கிமேலெழும்பிடசட்டமுடன் மலையதுவுமுழுகிப்போச்சு, வித்தகனார்மலைபோலே யிருந்தசித்து விடுபட்டுமடியாமலிருந்திட்டாரே. ௮௦௩

இருந்தாரேமூன்றுநாளாறுவேளையெழிலான பிரளயத்தின்மலையினுச்சி, திருந்தமுடன்சல்ஸ்தம்பஞ் செய்துகொண்டுதிரளானநவரிடிகள்யிருந்தாரங்கே, பொருந்தவேபிரளயங்கள் போனபின்பு பொங்கமுடன் நவகோடிசித்தர்தாமும், வருந்தியேகனைகீழே யிருந்தசித்தனைத மாற்கமுடன்கண்டல்லோ வணங்கிட்டாரே. ௮௦௪

வணங்கியேசமாதிபுரம் நிற்கும்போதுவாகான சமாதியதுவெ
டிக்கலாச்சு, இணங்கவேநவகோடிரிடிகள் தாமும்மெழிலான சமாதி
யிடம்பக்கல்நின்றார், கணமுடனேகழுக்குன்றி சித்துதாமும்கருவாக
வெந்தனையுங்கண்டபோது, மணங்கமழும்சித்துமுனி தேவர்நாமும்
மார்க்கமுடனெந்தனையா ரொன்றிட்டாரே. ௮0௫

என்றுமே கழுக்குன்றிசித்துதாமும் மெழிலாகவெந்தனையாரெ
ன்றுகேட்க, வென்றிடவே காலாங்கி நாதர்தம்மின்வேதாந்தசித்தின
துசீஷனென்றேன், நன்றிபுரிந்தென்னையவர்சித்துதாமும்கலமுடனே
யெந்தனுக்குவுபதேசங்கள், குன்றின்மேல்தானிருந்து கோடியாகக்
குறிப்புடனே யெந்தனுக்குக்கூறினாரே. ௮0௬

கூறினாருபதேசம்யானுங்கண்டு குறிப்புடனேமனதுவந்துகுளி
கைகொண்டு, மீறிடவேசீனபதி யானுஞ்சென்றுமிக்காணமரண்பருக்
குயாவுங்கூறி, தேறிடவேசிலகாலமங்கிருந்துசிறப்புடனே காலாங்கி
விடையும்பெற்று, நூறியேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டுதுப்புறவாய்த்
தென்றிசையில் வந்திட்டேனே. ௮0௭

போகர்நீலாஞ் சனக்கிரியைக்கண்டது.

வந்தேனேநீலாஞ்சக்கிரியிலப்பாமகத்தான புலிப்பாணிமைந்தா
பாரு, சிந்தைதமனமொன்றாகி மனங்களித்து சிறப்புடனேதென்கூடப்
பதியமர்ந்தேன், பந்தமுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டுபார்தனிலே
கடலோரஞ்சுற்றிவந்து, விஞ்சைபுரிலஞ்சனமாங்கிரியைக்கண்டேன்
விண்ணுலகு கொள்ளாதமகிமைதானே. ௮0௮

தானானமலையதனைக்கண்டுயானும்தகமையுடன்சிகரம்வரைகாண
வெண்ணி, கோனானவெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்தன்
பாதக்கிருபையாலும், தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும்
தேவர்முதலசுரர்கள்கிருபையாலும், மானானபலபேர்கள்ரிடிகளாலும்
மகத்தானகிரி தனையேபோற்றினேனே. ௮0௯

போற்றினேன்குளிகையதுசெல்ல வென்றுபொங்கமுடன்மலை
திற்சென்றேன்யானும், ஆற்றலுடன் குளிகைகொண்டுசிகரஞ்செ
ன்றுவப்பனேமலை தனிலேயிறங்கினேன்யான், மாற்றலுடன்சுராக்
கள்கூட்டத்தோடுமகத்தான தேவரிடிசூழககண் டன், நீற்றமுடன்
மலைதனிலேசுற்றியானும் நிகட்சியுடன்மூலவரைக் கண்டிட்டேனே.

கண்டேனேகிரிகோடியமுனைகோடி கண்கொள்ளாதாரமதுவின
யங்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணனச்சுதனார்மலையுங்கண்டேன்குறி

ப்பானகிருஷ்ணகிரியென்னலாகும், தண்டுளவமாலையணிமாலைபூண்டதாக்கானசெந்தாமரைப் புலிபைக்கண்டேன், மண்டோதரித்தானவசிக்கும்மலையுங்கண்டேன் மகத்தான மயிலிராவணன்கண்டேனே.

கண்டுமேயதற்கப்பால் நெடுந்தூரந்தான்கனமான வஞ்சனமாங்கிரியில்வாழும் தண்டுபுகழ், வேலாயுதசூலத்தோடும் தன்மையுடன் சித்தினது சமாதிகண்டேன், குண்டுபோல்மலையொன்று மிருக்குமங்கே குவலயத்தில் மாண்பர்களுங்கண்டதில்லை, வண்டினங்கள் கீதமுடனோசை கூறுமவளமான சமாதியது பார்த்திட்டேனே. ௮௪௨

போகர் அஞ்சனக்கிரியில் சதாசிவரிஷியைக்கண்டது.

பார்த்துமே யடியேனுங்குளிகையிட்டு பாங்குடனே சமாதிபுரனு சென்றேனப்பா, தீர்த்தமுடன் சிவலிங்கக் குளிகைகண்டேன் சிவானந்தரிஷிகளப்பா கோடாகோடி, ஆர்த்தியுடன்பூசை நைவேத்தியங்கள் வப்பனேயேவல்பணிசெய்துநிற்பார், சாரத்தகிபாமாழ்வார்களொருபக்கந்தான் சாங்கமுடனேவனுக்கு முன்னிற்பாரே.

நிற்கையிலே யடியேனுமனதுவந்து நீதியுடன்சமாதிமுகஞ்சுத்திவந்து பொற்கைவளநாட்டினில், வாழ்சித்தர்தம்மை பொற்பாதந் தாள்பணிந்துவடியேன்றானும், சிற்பரனார்சதாசிவனார் சமாதிதன்னை சிரப்புடனேயடியேனுங் காணவந்தேன், கற்பனையாயெந்தனையுமாசிர்மித்து கடாட்சிக்கவேண்டுமென்றுகருதினேனே. ௮௪௩

கருதவே யெந்தனையுஞ்சித்தர் கூட்டம்கருத்துடனேயனதுவந்து யாரென்றார்கள் திருதமுடன் காலாங்கிசீஷனென்று தீர்க்கமுடனடியேனுந்தெண்டனிட்டேன், வருகவென்றுசித்துமுனி யசுராள்கூட்டம்வளமையுடனெந்தனுக்கு வணக்கஞ்செய்து, பெருகவே யெந்தனையுந்தானழைத்துபோன சமாதிமுகஞ்சென்றிட்டாரே. ௮௪௪

சென்றுமேயடியேனுங் கொண்டுவந்து சிறப்புடனே சமாதிமுகம் நில்லென்றார்கள், குன்றுமேல்தானிருந்த சீஷர்தாமும் கோலமுடனெந்தனையுங்கண்டபோது, அன்றுசித்தமான்தோலும் புலித்தோலப்பா வப்பனே யெந்தனுக்குத் தான்கொடுத்து, இன்றுமுதல் சிலகாலமிங்கிருந்தால் யெழிலானவுபதேசங்கிடைக்கும்பாரே. ௮௪௫

பாரென்று சீஷவர்க்கம் பகர்ந்தாரப்பா பட்சமுடனுனுமங்கே சிலதுகாலம்தீரமுடன், ஆசனத்தின்மேலிருந்து தீர்க்கமுடன் தவநிலையிலிருந்தேனப்பா, சாரலெனுஞ்சமாதிமுகஞ் சென்றசித்து சட்ட

முடன் நெருங்காலஞ்சென்றசித்து, வீரமுடன்சமாதியது தான்திறந்து விருப்பமுடன் குளிகையை விட்டுவந்திட்டாரே. ௮௧௭

வந்தாரே சதாசிவரிஷியார் தாமும்வணக்கமுட னசுரர்கள் தேவகூட்டம்சிந்தையாமனது, வந்துவஞ்சலாகிசிறப்புடனே சதாசிவரிஷியார்தம்மை, பந்தமுடன்வெகு கூட்டவசுரர்ளோடும் பட்சமுடன் தாள்பணிந்து நிற்கும்போது, அந்தமுடனடியேனுந் தவசைவிட்டு வப்பனே யான்வணங்கிப் பணிந்திட்டேனே. ௮௧௮

பணிந்தவொருயெந்தையுவாரென்றேதான் பட்சமுடன் சதாசிவரிஷியார்தாமும், கனிதமுடன்கருத்துவந்து கனிந்துகேட்க கைலாசகாலாங்கிநாதர்தம்பின், அணிகடவுள் விசுவாசபாதம் பெற்றவப்பனே போகநாதசீஷனென்றேன், மணியானகுளிகைகொண்டுமலையிற்சென்று மகதேவாவந்து நெடுநாளுமாச்சே, ௮௧௯

ஆச்சப்பாவந்துநெடுங்காலமாச்சு வப்பனேதாள்பணிந்து வணங்கிநின்றேன், மூச்சடங்கிமலைதனிலேயிருந்தசித்து முசியாமலெந்தன் மேல்பட்சம்வைத்து, பாச்சலுடன்மலைதனிலே குளிகைகொண்டு பாலகனேவந்தவொரு புண்ணியத்தால், மாச்சலுடன் வசுராக்கள்கூட்டந்தன்னில் மன்னவனே வந்தவொருபுண்ணியத்தானே, ௮௨0

தானனவிட்டகுறை யிருந்ததாலே தன்மையுடன் மலைகளிலே வந்தீரப்பா, தோனான எனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் செய்தவொருதவப்பலன்றான், மானான வசுராக்கள் கூட்டந்தன்னில் மன்னவனே தான்கடந்து வந்தீரப்பா, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே செம்மலுடன் சபிபாமலிருந்திட்டாரே. ௮௨௧

இருந்தாரே யுந்தனது புண்ணியந்தான்யெழிலான வசுராக் ள் கூட்டத்தார்கள் பொருந்தவே, வெகுகோடிமாண்பாப்பா பொங்கமுடன் மலைதனிலேவந்தாருண்டு, திருந்தவேயசுராக்கள் கூட்டத்தார்கள் சிறலுடன் சபித்தவர்கள் கோடியுண்டு, வருந்தியேயுந்தனையும் வணக்கஞ்செய்து மன்னவனே கொண்டனைத்தார்புண்ணியமாச்சே.

ஆச்சப்பாமுன்செய்தபுண்ணியத்தால் வப்பனே யெந்தையுங் காணலாச்சு பாச்சலுடன் காலாங்கப்புண்ணியத்தால் பட்சமுடன் மலைதனிலே வந்தீரப்பா, மாச்சலது வாராமலுந்தமக்கு மன்னவனே யுபதேசஞ்செய்வேனென்று, வீச்சலுடன் ஞானோபதேசந்தன்னைவிப்பமுடனெந்தனுக்கு ஓதினாரே. ௮௨௩

போகருக்கு சதாசிவரிடி ஞானோபதேசங்கூறல்.

ஓதவே சதாசிவரிடியார்தாமும் வுத்தமனுரெந்தனுக்குக்கூறும்வண்ணம், நீதமுடன்காலாங்கிசீஷபாதா நீதியுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தா கேளுநீதமுடன் திரேதாயினுகத்திலப்பா திக்கெல்லாம்பிரளயங்கள் கண்டபோது தோதமுடனடியேனும் தவமிருந்து துப்புறவாய்சமாதி நிலைநின்றிட்டேனே. ௮௨௪

நின்றேனே சமாதிநிலைத் தானிருந்துநீடுழிகாலம்வரைப்பிரளயத்தில்குன்றேரி, மலைமீதில்கானிருந்தேன் குவலயங்களெல்லாமழிந்துகுண்ணுமாகி, சென்றவர்கள்மாண்பால்லோகோடாகோடிசேனதிரள் கூட்டமது மலையிற்றங்கி, வென்றிடவே தவயோகநிலையில்நின்றுவிருப்பமுடனெந்தனுக்கு சீஷராச்சே. ௮௨௫

ஆச்சப்பா சீஷர்களோ 'கோடிமாண்பர்வப்பனே யெந்தனிடசமாதிபக்கல் மூச்சடங்கிசென்றிந்தேன் வெகுகாலந்தான்முனைபான சீஷரெல்லாம் பூசைகொண்டு, பாச்சலுடன் பிரளயங்கள்வடியுட்டும்பண்பாகயெந்தனிடம்பாதுகார்த்து, வீச்சலுடன்யெந்தனுக்குச்சோடசாரம்வினையங்கள் செய்துகொண்டாடினாரே. ௮௨௬

ஆடியதோர் சீஷவர்க்கமாண்பருக்குவப்பனேயானுமல்லோ வுபதேசங்கள், தடியே சின்மயத்தைக் கண்டாராய்ந்து சிறப்புடனே ஞானோபதேசஞ்செய்தேன்யானும், கூடியதோர்ஞானோபல் பெற்றுமல்லோகுவலயத்தில் நெடுங்காலமிருந்தார்மாண்பர், வாடியேதிரியாமலுந்தமக்குவளமையுடனுபதேசங்கூறுவேனே. ௮௨௭

கூறுவேன்திரேதாயினுகத்திலப்பா கொற்றவனே அயோத்தினகர்தனிலிருந்து, மாறுபடாசமுசாரி ஞானவானாய்மார்க்கமுடனெடுங்காலமங்கிருந்து, ஆறுதலந்தான்கடந்து சித்தரோடேபப்பனேயவர்தமக்குத் தொண்டுசெய்து, வீறுடனே காயாதிகற்பங்கொண்டுவிருப்பமுடனவர்களிடங்கார்த்தேன்பாரே. ௮௨௮

பாரேதான்பிறிகாச வித்தையெல்லாம் பண்புடனேகூடிருந்து கண்டாராராய்ந்து, நேரேதான்சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு நீதியுடன் மலைமீதிற்சென்றுயானும், தீரேதான்தவநிலைக்குயானுமாகி தீர்க்கமுடன்யாகமது செய்யும்போது, ஆரோதனை ஒருவராப்பாரிடியார்போலேவப்பனேமுன்வந்து நின்றிட்டாரே. ௮௨௯

ஆகாயகெந்தருவரிடி சதாசிவரிடியாருக்கு காயகற்பங்கொடுத்தது

நின்றுமேயெந்தனுக்குக் காயகற்பம் நீடூழியுலகுபதி யிருக்கவென்றுகுன்றின், மேலாகாயதேவரிடிதாமும்கொற்றவனேயென்முன்

னேவந்து நின்று, அன்றுரித்த மான்தோலும் புலித்தோலுமாகவப்ப
னேகண்ணிற்குத் தோற்றங்கொண்டு, இன்றுமுதலெந்தனுக்குக்காப
கற்பம் யெழிலாகவுண்ண வெனவரந்தந்தாரே. ௮௯௦

தந்தாரேவாமதுவுந்தான்கொடுத்து தகமையுடன்காயாதிகற்பந்
தந்து, சிந்தனையுமொன்றாக்கி யெந்தனக்கு சீர்பெறவேகாலுயுகமிரு
க்கவென்றுசொந்தமுட, னெந்தனுக்கு ஞானமோதி சுடரொளியாந்
தோற்லமதைமுன்னுண்டாக்கி, வின்னைகளுமிகக்கூறி மெந்தனுக்கு
விண்ணுலகிலிருக்கவென்றுமதிசொன்னாரே. ௮௯௧

சொன்னாரே அன்றுமுதலின்றுமட்டும் தப்புறவாய் நெடுங்கால
மிருந்தேன்யானும், மன்னவனார் இருபத்தோர் முறைகள் கண்டேன்
மகத்தான திருச்சங்குயானுங்கண்டேன், நன்னயமாம்தசரதரையா
னுங்கண்டேன்ஜனகராஜபதியைத்தானுங்கண்டேன், வின்னமிலா சூற்
பனகைதன்னைக்கண்டேன் வீரானகைகேசி கண்டேன்றானே. ௮௯௨

தானானசமர்களத்திலிராவணன்றன் தன்மையுள்ளமண்டோதரி
தன்னைக்கண்டேன், கோனான ஸ்ரீராமர்தன்னைக்கண்டேன்கொம்பனை
யாள் பிராட்டியரையானுங்கண்டேன், மானானதென்னிலங்கைபதியி
லப்பா மகத்தானவரக் கருடகூட்டங்கண்டேன், பானாராட்சதாள்
தன்னைக்கண்டேன் பாங்கான வாஞ்சனேயர்கூட்டந்தானே. ௮௯௩

கூட்டமாயணியணியாய்யானுங்கண்டேன் கொற்றவனார் ஆஞ்ச
னேயர்சேனைகண்டேன் வாட்டமுடன்வல்லரக்கர்சேனையப்மாவையக
த்திலெக்கிறகோடிவெள்ளங்கண்டேன், நாட்டமுடன் சதமுகராவண
னைக்கண்டேன்நலமானபிரம்மாவையானுங்கண்டேன், நீட்டமுடனிந்
திரனாசேர்வைகண்டேன் நீடாழிகாரதனார்பதக்கண்டேனே. ௮௯௪

கண்டேனே திருச்சங்குமைந்த னப்பாகண்மணியே வரிச்சந்திர
ன்றன்னைக்கண்டேன், 'கொண்டல்வண்ணன் ராவணார்தம்பிகண்டேன்
கோடிதனம்பெற்றதொரு குபேரன்கண்டேன், அண்டர்முடிதேவரிடி
யானுங்கண்டேன் ஆயிரங்கணிந்திரனார் கூட்டங்கண்டேன் தண்டுளப
மாலைபணிபூண்ட நேனுதகமையுள்ள பூதகியைகண்டேன்பாரே. ()

பாரேதான் திருதராட்டிரன் றன்மைந்தன்பாங்கான திரியோதி
ரன்சேனைகண்டேன், ஓரேதான் குருகுலமாம வம்மிஷத்தில் சிறப்பு
டனேவந்துதித்தபாண்டுராஜன், நேரேதான்பெற்றெடுத்தயைவர்பஞ்
சர் நேரானராஜர்களையானுங்கண்டேன், ஆரேதான்பாஞ்சாலராசவர்க்
கம ஆண்டகையாள்திரௌபதையைக்கண்டிட்டேனே. ௮௯௬

இட்டேனேகாளாங்கினியையானுங்கண்டேன் வெழிலானபாத் வமகாரிஷியைக்கண்டேன், பட்டமுடன்வாழ்ந்ததொரு பாண்டிநாட்டில்பாங்கான அதிவீரராமன்கண்டேன், வட்டமுடன்நவகோடிரிஷியைக்கண்டேன் வளமானமுப்பத்துமூன்றுகோடி, திட்டமுடன்தேவர்களையானுங்கண்டேன் தீரமுடன்ஜாவதரிஷிகண்டேனே. ௮௬௭

கண்டேனேநாலுயுகமுடிவுக்குள்ளே கலியுகத்திற்காணாதகாட்சியெல்லாம், தண்டகம்போல்நாலுயுகபிரளயத்தின் தகைமையுள்ளகாட்சிகளு மனேகங்கண்டேன், பண்டிதங்கள் சாத்திரங்கள் நாலுவேதம் பாங்குடனே கோடி வரையானுங்கண்டேன் துண்டரீகமாகவல்லோ சமாதிநின்று துப்புரவாய்யுகம்யுகமாய்ச்சென்றேனே. ௮௬௮

சென்றேனே யுகந்தோறுஞ் சமாதிமார்க்கம் சிற்பரனைமனதிலுன்னிதெரிந்தேன்யானும், குன்றானபருவதத்தில்கோடியாகம்கொற்றவனே யான்செய்தேன்லக்கோயில்லைவென்றிடவே நாலுயுகமிப்படியேசென்று விண்ணுலக வதிசயங்கள் யாவும்பார்த்தேன், இன்றுமுதல் வையகத்துவதிசயங்கள்வெழிலாகமெத்தவுண்டுநாவொண்ணாதே

ஒண்ணாது காலாங்கி நாதசிஷா ஓகோகோ நாதாக்கள் யாருங்காணார், திண்ணமுடன் நாலுயுகம் வாணிருந்துதீர்க்கமுடன் கண்டவதிசயங்கள்கோடி, பண்ணவெனக் கும்மையல்லாய்யார்க்குரைப்பேன் பாலகனே போகரிஷிபண்யாய்க்கேளீர், நண்ணமுடன்நம்மலையைத் தேடியல்லோ நலமுடனே வந்ததினாற்பலனுண்டாச்சே ௮௭0

சதாசிவரிஷி போகரைக்குறித்து சந்தோஷப்படுதல்.

ஆச்சப்பா காலாங்கி நாதசிஷர் வன்பான போகரிஷி மணியே கேண்மோ முச்சடங்கி நெடுங்கால, மிருந்தசித்து மூதுலகில் கோடியுண்டுலக்கொண்ணாது, எச்சலதுவாமலும்மைம்போலே வெழிலான சித்தர்களுங்கோடியுண்டே, மாச்சலுடன்மலைவந்ததுண்டோ சொல்லும்மகத்தான போகரிஷியென்றிட்டாரே. ௮௭0

என்றுமேபோகரிஷிகுளிகை பூண்டுவெழிலானமலைதனிலே வந்தீரப்பா குன்றின்மே லெந்தனையு, மொருவருந்தான் கொற்றவனே கண்டதில்லையென்பார்தானே சென்றுமேளழுகடலுஞ் சுற்றிவந்து செம்மலுடன் யெந்தனையுங்கண்டீரப்பா, நன்றாகவுந்தமது வுபதேசங்கள் நலமுடனே யோதிவைம்பே னென்பார்பாரே. ௮௭௨

பாரேதான்லோகமதி லனேகசித்து பான்மையுடன் நெடுங்காலமிருந்தாரப்பா, நீரேதானவர்களிடசாபந்தன்னை நீடாழியுலகமதிலி

றுந்தவாறு, நேரோதான்முன்செய்தபாக்கியந்தான் நிட்சயமாய் இந்நாள்மட்டிருந்தீரப்பா, கூறோதான்உம்மைப்போல் சித்துமுண்டோ குவலயத்தில்விட்டகுறையிருந்தசித்தே. ௮௪௩

சித்தானசித்துமுனியுந்தமக்குசிறப்பான வுபதேசமென்னவென்றால், முத்தானலோகமதி லதிசயங்கள் மூதுலகில்மெத்தவுண்டு சொல்வேன்கேளீர், புத்தியுள்ளபூமானே துவாபரயுகத்தில் புகழானகாலாங்கியுந்தநாதர், சத்தியரிச்சந்திரனார் திருச்சங்குக்கு சத்தமுளன்வாமதுவும்மிகத்தந்தாரே. ௮௪௪

தந்தாரேவாமதுவும் மிகவும்பெற்று தாரணியில்காயாதி கற்பங்கொண்டுபந்தமுடனயோத்திகர்தன்னையல்லோ பட்சமுடன்நெடுங்காலமாண்டிருந்து, விந்தையுள்ளவதிசயங்கள் யாவுங்கண்டு மிக்கானகாயாதிகற்பங்கொண்டு, அந்தமுடன்குருவி னுபதேசம்பெற்றுவரிச்சந்திரன்மைந்தனையும் பெற்றார்தானே. ௮௪௫

காயகற்பத்தால் அரிச்சந்திரன்பிறந்தது.

தானானதிருச்சங்குராசனுக்கு சார்பாகநெடுங்கால மைந்தனில்லை கோனான காலாங்கிநாதர்தானும் கொற்றவனார் தேவரிஷி கொடுத்த காயம், தேனானதிருச்சங்குகொண்டபின்பு தோற்றமுடன் மைந்தனையும்பெற்றுமல்லோ, பானானசத்தியரிச்சந்திரன்றான்பார்தனிலே பிறந்ததொருவண்மைகேளே. ௮௪௬

கேளேதான் சித்தினதுவாசீர்மத்தால் கீர்த்தியுடன் சத்தியரிச்சந்திரன்றான்காளேதான், போகாமல்சதாகாலந்தான் நாவுதவறாமல்லோசிறுபாலன்றான், பாளேதான்தேகமதுவழிந்திட்டாலும் பக்குவமாய்வையகத்தில் பொய்கூறாமல், கூளேதான்தேவாதிதேவர் மெச்ச சுந்திரனுந்தேவிதன்னையிழந்திட்டானே. ௮௪௭

இழந்தானேநெடுங்காலஞ்சுடலைகார்த்துயெழிலான பணிவிடைக்கியாளுமாகி புழங்கிடவே, வையகத்திலாகசெய்துபுகழானகீர்த்தியதிகம்பெற்றுவழங்கிடவே, ராசாதிராசர்மெச்ச வளப்பமுடன்தேவசித்துயென்றுகூற, தழும்பிடவேநெடுங்காலமரசுசெய்து சட்டமுடன் மண்ணதனில் சென்றார்பாரே. ௮௪௮

பாரேதான்வுந்தமக்குவயந்தனாலே பார்த்திபனே யுபதேசம்பெறுவதற்குசீரேதான்நற்காலம் சேர்ந்ததப்பா, சிறப்பாகஞானோபதேசஞ்செய்தேன் ஆரோதான்சித்தர் முனிரிடிகள்தாமும் வப்பனேயுந்தமக்கு ஒன்றுங்கூறார்நீரோதான் கொண்டதொருகுளிகையப்பா நீதியுடனேமூவரைசெல்லுந்தானே. ௮௪௯

சதாசிவாடியார்போகர் குளிகைக்கு இமயகிரியில் இருபத்தோர் வரைசெல்லும்படி வரங்கொடுத்தல்.

தானானகாலாங்கிநாதசிஷா தன்மையுடனுந்தனது குளிகையல்லோ, கோனானயிமயகிரிபர்வதத்தின் கொற்றவனேயேழுவரைசென்றதல்லோ, பானான பதினொன்குவரையுஞ்செல்ல பார்த்திபனே யுந்தனுக்குவாமுமீய்வேன், மானான சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் மார்க்கமுடன்சாபமது தந்தார்பாரே. ௮௫௦

தந்தாரே சித்துமுனிரிஷிகள்சாபம் தான்கொடுத்த சாபமதை நிவர்த்திசெய்து, அந்தமுடன் வுந்தமக்குகுளிகைசெல்ல வப்பனே வாமதுவுந்தந்தேன்யானும், இந்தவொரு வரமதுவு முந்தனுக்கு யெழிலாகயிருபத் தோர்வரையுமட்டும், முந்தவேயேழுவரைசெல்லும் போக முனையானபதினொலுவரை செல்வீரே. ௮௫௧

செல்லவேகுளிகையது கொண்டுமல்லோ சிறப்புடனே மலைதனிலேசெல்லும்போது, புல்லவேவெகுகோடி வதிசயங்கள் புகழான மலைதனிலே காணலாகும், சொல்லவேயுந்தனையுஞ் சித்துதாமும் கொப்பெனவே வருவார்கள் கோடிபேர்கள், வெல்லவே யவர்களையு முந்தனுக்கு விருப்பமுட னுபதேசஞ் சொல்வேன்காணே. ௮௫௨

காணவேபோகரிடிபுனிதவானே கண்மணியேயுந்தனுக்குயிடையூர்வந்தால், தோணவேகாலாங்கிநாதர் தம்மை தோற்றமுடனவர்பாதந்தனை நினைந்து, நீணவேயஞ்சனமாங்கிரியில்வாழும்நிஷ்களங்கமான சதாசிவத்தையப்பா, ஆணவங்கள் தானொடுங்கி நீயுமப்பா வப்பனே யெந்தனையும் நினைத்திடாயே. ௮௫௩

நினைக்கையிலே யுந்தனுக்கு வந்ததுன்பம் நிட்களங்க மாகவல்லோஜெயமுங்கொண்டு, தினகரன்போலவர்களுக்குப் புனிதவானாய் தீர்க்கமுட னீநினைத்தகாரியங்கள், சின மதுவும்வாராமல் ஜெயமும்பெற்று சிறப்புடனே குளிகையதுகொண்டுமேதான், வனமெலாந்தான் திரிந்து சிகரமட்டும் வாமுடனே தலைதனைவிட்டிறங்குவாயே. ௮௫௪

இறங்கியே யென்னாளுங்கீர்த்திவானாய் யெழிலாக வையகத்திலிருந்துகொண்டு, துறவரத்தில்செல்லாம லில்லாத்தில் துப்புரவாயெந்நாளும் பாக்கியவானாய், குறையதுவும்நேராமல் குவலயத்தில் கொற்றவனே சீனபதிக்குவானாய், நிறையுடனே வாழ்கவென்று ஞானந்தந்தா நீதியுடனுபதேசஞ் செய்தார்தாமே. ௮௫௫

போகர் சதாசிவரிடியாரிடத்தில் விடைபெற்று சீனபதிக்கு யேகுதல்.

தாமேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தயவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, நாமேதான்சொன்னபடி வஞ்சகந்தான்கலைமானகிரி

தனிலே சென்றேன்யானும், போமேதான்சதாசிவனார்ரிடியைக்கண் டேன் பொங்கமுடன்சகலவாம்யானும்பெற்று, வேமாதான்சீனபதி யேகுதற்கு விருப்பமுடன் விடைபதுவும்பெற்றேன்தானே. அறுகூ

தானேதான்குளிகைபது கொண்டுமல்லோ தண்மையுள்ள சீன பதிமாண்பருக்கு, யானேதானஞ்சனமாங் கிரியில்வாழும் மகத்தான சதாசிவனார் ரிஷியோர்சேர்வை, தேனேகேள்சீனபதிப் பெண்களுக் குத்தேற்றமுடனுபதேசம் பெற்றதெல்லாம், வானேகேள் குளிகை யது கொண்டுமல்லோ மகத்தான்யிமயகிரி சென்றூர்காணே. அறுள

போகர் யிமயகிரிபர்வதத்தில் எட்டாவதுவரை சென்றது

காணவே யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு கருவானபுலிப் பாணி மைந்தாகேளு, தோணவே யிமயகிரிபர்வதத்தில் துப்புரவாய்க்குளி கைகொண்டுயானுமல்லோ, நீணவேயெட்டாவதுவரையிலப்பா நீடா னகுளிகையது கொண்டுயானும், வேணபடிகிரிதனிலே செல்லும் போது விருப்பமுடன் குத்துக்கல்கண்டிட்டேனே. அறுஅ

கண்டேனே குத்துக்கல்லருகிலப்பா கனமான திட்டென்றவா சல்தன்னை, சண்டமாருதம்போலவயிரக்கல்லே சட்டமுடன்தாள்பூட் டியிருக்கக்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்போலிரண்டுசித்தர்வப் பனேதனிவாசல் காக்கக்கண்டேன், தண்டுலகந்தான்புகழும் ரத்ன ஸ்தம்பம் சட்டமுடன்தானிருக்கக் கண்டேன்தானே அறுகூ

கண்டேனேயண்டர்முனிசித்து தம்மைகைலாசநாதரொன்றுவடி பணிந்து, தெண்டமுடன் முடிவணங்கிநமஸ்கரித்துதேற்றமுட னெ ன்குருவேயென்றுசொல்லி, கொண்டுகரங்குவித்தல்லோ தாள்பணி ந்துகொற்றவனே பாதுகாக்கவென்றுகூறி, விண்டிடவேநமஸ்கரித்து ப்பாதந்தொட்டு விருப்பமுடன்பணிந்திட்டே னுண்மைதாமே. அகூ0

உண்மையா மின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் ஒகோகோநா தாக்கள்கண்டதில்லே, திண்ணமுடனடியேனுங்குளிகைபூண்டு தீர்க்க முடனெட்டாங்கால் வரையிற்சென்றேன், வண்மையுடன் ரிடிதேவ ரிருவர்தாமும், வளமையுடனெந்தனையாரென்றுகேட்க, திண்ணமுட ன்காலாங்கிசீஷனென்றேன் தீர்க்கமுடன்சதாசிவத்தின்சீஷனூனே,

சதாசிவத்தின் சீஷரென்று அடியேன்கூறசட்டமுடன் காவல் நின்றயிருவர்தாமும், பதாம்புயத்தையானினைக்கயெந்தன்மீதில்பட்ச மதமிகப்புரிந்துபண்பதாக, கதாயுதங்கள் தான்பிடித்து யிருவர்தாமு மகாவலரையுட்புகுந்து பின்னேசென்று, நிதாம்பஜமாம் வயிரத்தூண் தனைக்கடந்து விடுதிக்கு முன்பின்னுய்க்கொடுபோனூரே, அகூ-

போனதொரு மலைமீதில்யானுஞ்சென்று பொன்னாங்க மான
தொருபொய்கைபக்கம், தேனமரும்மடவார்கள் சத்தகன்னிதேவி
யர்கள்வீற்றிருக்கும் பொய்கைகண்டேன், கானமர்தொடை யாருங்
கன்னிமார்கள் கைலாசகாதனைப்போல் சித்தருக்கு, மானமுடன் தி
ருத்தொண்டுசெய்துமல்லோ மகத்தான திருக்கன்னிபிருக்கின்றாரே.

இருக்கவே சமதிபதுவருகிற்சென்றேன் யெழிலானகன்னிமா
ரெந்தனைத்தான், பொருக்கவேயாரென்று யென்னைக்கேட்டு பொங்க
முடன்சயிப்பதற்கு யெண்ணங்கொண்டார், உருக்கமுடன்யானு மல்
லோமனதுவந்து வுத்தமியேகாலாங்கி சீஷனென்றேன், வருக்கமு
டன்சதாசிவத்தின்சீஷனென்று வளமையுடன் பலநாளும் மொழிந்
திட்டேனே. ௮௯௪

மொழிந்தேதனையெந்தனது வாலாறெல்லாம் மூனையானகன்னி
மாராணவர்க்கு, வழியோடே யாமுரைக்க மாதுதாமும் வளமையுட
னெந்தன்மேல் பட்சம்வைத்து, பழிபதுவும்நேராம லெந்தனுக்கு பா
ங்குடனேசமாதிபுறங்கொண்டுசென்று, அழிபாதவசமதுவுமெனக்கு
ஓதி வன்பானசமாதியிடஞ் சென்றார்தாமே, ௮௯௫

சென்றுமேயெந்தனையுங்கொண்டுமல்லோசெம்மலுடன் சமாதி
பக்கல்கொண்டுவிற்க, வென்றிடவேசமாதிபதுபிற்பாகத்தில் விருப்ப
முடனிந்திரனார்பானைக்கண்டேன், குன்றுமேல் வெள்ளானைதன்னைக்
கண்டேன் குறிப்புடனேயடியேனும் மனம்நடுங்கி, கன்றுடனேமெய்
நடுங்கிநிற்றும்போது நலமானவெள்ளானை கேட்கலாச்சே. ௮௯௬

இந்திரன்வெள்ளானை போகரையாரென்று வினவல்.

ஆச்சப்பாவெள்ளானையெந்தனைத்தான் வப்பனேயாரென்றுகே
ட்கும்போது, மூச்சொடுங்கிப்போனதொரு காலாங்கிநாதர் மூனையா
னசீஷனென்றுபானுரைத்தேன், மாச்சனுடனஞ்சனமாங் கிரியில்வா
ழும்மகத்தானசதாசிவத்தின்சீஷனென்றேன், ஆச்சரியமாகவல்லோ
குளிகைகொண்டு வன்பாகமலையேறிவந்திட்டேனே. ௮௯௭

இட்டதொரு போகரிடியென்றுசொல்லி யெழிலாகத் தாமுரை
த்தேன்போகர்யானும், அட்டகிரிதனில்வாழும்வெள்ளையானைவன்புட
னேமனதுவந்துமனங்களித்து, சட்டமுடனெந்தனையுந்தலைமேற்கொ
ண்டுதன்மையுள்ள எட்டாங்கால்தறைபிற்சென்று, திட்டமுடன்தே
வேந்திரன்சமாதிபக்கல் தீர்க்கமுடன் கொண்டல்லோ விடுகலாச்சே.

ஆச்சப்பா சமாதியிடபக்கல்சென்றேன் வப்பனேயங்கிருக்குஞ்
சித்துபென்னை. பாச்சலுடன்குளிகைவிட்டு யானுமல்லோபண்புடனே

சித்தரிடம்நின்றேன்பாலனும், வீச்சுடனேபக்கிருக்குங் காவல்சுக்கர்
வினையமுடனெந்தனையு மாரென்றார்கள், கூச்சலிடசித்துமுனி கூட்ட
த்தாரகள் கொப்பெனவே யெந்தனுக்குப்பயன் சொல்வாரே. அஉகூ

சொன்னமொழிதான்கேட்டுத் தப்பாவண்ணம்சுந்தரமே யிமய
கிரிக்காணவென்று, நன்னயமாய்க்குகைகொண்டு சினம்விட்டு ளரா
ஜயிந்திரனைக்காணவென்று, மன்னவனார்காலாங்கி விடையும்பெற்று
மகத்தான சதாசிவத்தினருளும்பெற்று, உன்னிதமாயஎட்டாங்கால்
வரையிற்சென்று வுத்தமனே வந்தேனென்று தொழுதிட்டேனே. ()

தேவேந்திரன்சமாதியைசித்தர்கள் போகருக்குகாண்பித்தது.

தொழுதேனேயெட்டாங்கால்வரையிலப்பா தோற்றமுடன்ரிடி
தேவர் முனிவர் தானும், பழுதாறுவண்ணமது அடியேன் நிற்க பட்ச
முடனென்மீதிற்கிருபைகூர்ந்து, மழுவலுடன் தேவேந்திரன் சமாதி
தன்னைமகிட்சியுடன்கொண்டல்லோரிடிகள் தாமும், முழுதுமேசமாதி
யதுபெருமைதன்னை முனையானசித்துமுனி யுரைத்திட்டாரே. ()

உரைத்தாரேகிரேதாயினுகத்திலப்பாவுத்தமனார் தேவேந்திரன்
வண்மைதன்னை, திரைப்புடனே கெருடகாந்தருவரோடும்தீர்க்கமுட
ன்கிம்புருடர்கிளைசையோடும், முறைப்படியே மெல்லிமேனகையினோ
டும்மேனகையாள் திலோர்த்தமையாள்ரம்பையோடுகுறையாமல் வூர்
வசியாள் கன்னியோடும் குவலயத்தில் வெகுகால மாண்டார்தாமே.

தானான தேவேந்திரபகவான்றானும் தரணிபதி யாண்டிருக்குங்
காலந்தன்னில், கோனானபரமசிவன் கடாட்சத்தாலே கொற்றவர்க்கு
ஞானமதுமிகவுண்டாகி, தேனானமனோன்மணியாள் தரிசனத்தை செ
ம்மலுடன் தேவேந்திரன்தானுங்கண்டு, மானானவையகத்தின் வாழ்க்
கைதன்னை மகதேவர்தன்மனதில் நினைத்திட்டாரே. அஎங

நினைத்துமேசப்தமேகங்கள் தன்னைநேர்மையுடன் றானழைத்து
யிந்திரன்றான், தினையளவு பொன்னதுவும் நேராதப்பா தீர்கமுடனெ
டுங்காலமிருந்துமென்ன, மனையுடனே சமுசாரவாழ்க்கைபற்றுவைய
கத்தை தான்மறந்துயிந்திரன்றான், சினமதுவும் வாராமலிந்திரன்றான்
சிறப்புடனேமேகமது வழைத்தார்காணே. அஎச

காணவேமேகமதை தானழைத்து கயிலாயயிந்திரனுங் கூறலுற்
றார்; பூணவேயெந்தனையுங்கொண்டுசென்று புகழானமேருகிரிதன்னி
லப்பா, நீணவே எட்டாங்கால்வரையில்தானும் நீதியுடன்சப்தமேகங்
கள்யாவும், தோணவே யிந்திரனைக்கொண்டுமெல்லோதுப்புரவாய் மலை
தனிலேசெல்லலாச்சே. அஎரு

ஆச்சப்பா தேவேந்திரன்ஞானம்பூண்டு வப்பனேசமாதிதனிலி றங்கினர்பார், மாச்சலுடனாபிரத்துபெட்டுமாற்று மகத்தான சிம்மா சினந்தான்மறந்து, மூச்சடங்கிதேவேந்திரபகவான்றானும் முனையான மலைதனிலேபிறங்கியல்லோ, பாச்சலுடன்நெடுங்கால மிந்திரன்றான் பாங்கான மலைமீதிலிருக்கின்றாரே. அஎக

இருக்கின்றார் தேவேந்திரபகவான்றானும் யெழிலான சமாதிபுரம் நெடுங்காலந்தான், பொருக்கவேயுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் புகலுவார் சிலகாலமிங்கிருந்தால், திருக்கமலம்பாதாரசமாதிபக்கல் தீர்க்கமுடன் நீயிருந்தாலசரீர்வாக்கு, கருக்காகவுந்தனக்கு வுபதேசங்கள் சுந்தரனே கிடைக்குமெனவருள்சொன்னரே. அஎஎ

சொன்னவுடனசரீரி வாக்குண்டாச்சு சுத்தமுடன் சுந்தரனார் போகர்தாமும், நன்னயமாய் விடைபெற்று குளிகைபூண்டு நாதாந்த சித்தொளிவின் பாதம்விட்டு, மன்னவனார்போகரிஷி ஒன்பதாங்கால் மார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, பன்னவேபத்தாங்கால் தன்னின்மட்டும் பாங்குடனே குளிகைகொண்டுசென்றிட்டாரே. ( )

சென்றதொருகாலாங்கிநாதர்பாதம் சிறப்புடனேமேல்வரையிற் சென்றுமல்லோ, குன்றானமலைமீதிற் பத்தாங்காலில் கொற்றவனார் குளிகையதுவிட்டிறங்கி, வென்றிடவே பச்சைவண்ணப்புரவிதன்னை விருப்பமுடன் போகரிஷிகண்டேன்யானும், தென்றிசையாமொன்பதாம் வரையிலப்பா தோற்றமுடன் சென்னிதக்கொக்குதானே. ( )

பச்சைவண்ணப்புரவியும் சென்னிறக்கொக்கும்,

போகரிடம்வார்த்தையாடல்.

தானான சென்னிறக்கொக்குதானும் தன்மையுள்ள பச்சைவண்ணப்புரவிதானும், பானனசோதியுடனெந்தன்மக்கல் பட்சமுடனரென்றுபென்னைக்கூற, கோனனகாலாங்கி நாதசீஷன்கொற்றவனார்போகரிஷியென்றுமல்லோ, மானனமனேலயத்தை வுறுதிபூண்டுமகிழ்ச்சியுடன் தானுரைத்தேன் வளமைகேளே. அஅ0

கேளப்பாபுலிப்பாணி சொல்லும்போது கெவனமுடன் பச்சைவண்ணப்புரவிதானும், ஆளப்பாசென்னிறக்கொக்கோடொக்க வப்பனே யெந்தனுக்குவார்த்தைகூறும், மாளப்பாயுந்தனைத்தான்சுபிப்பேனென்றுவார்க்கமுடனிருபேருங்கூறலாச்சு, நாளப்பாபோகாமல் யானடுங்கி நலமுடனேமுடிசாய்த்து வணங்கிட்டேனே. அஅக

வணங்கிபேபெந்தனுக்கு மனதுவந்துமகத்தான பட்சியுடன்புரவியோடும், இணங்கவே சதுர்முகப்பிர்மாவின்றன் யெழிலானசமாதி

யதுபங்கிருக்க, மணங்கமழும்கிரிமீதில்வந்ததாலே மார்க்கமுடனெந்தனையுங்கொல்வோமென்று, கனமுடனே புரவிபது அனுமானித்துக் கண்மணியே எந்தனையுங்கொல்லலாச்சே. ௮௮௨

கொல்லவே எந்தனிடம்வந்தபோது கொப்பனவேபடிவணங்கி முடிகள்சாய்த்து புல்லவேகாலாங்கிதனைநினைந்து புகழ்ச்சியுடனுத்தரங்கூறும்போது, வெல்லவே எந்தனுக்கு விடையுந்தந்துவிட்ட குறையிருந்தவொரு புண்ணியத்தால், கல்லரகசபிக்கவந்த எந்தனைத்தான் காத்துரட்சிக்க மனங்கொள்ளலாச்சே. ௮௮௩

கொள்ளவே சதுர்முகனுர்சமாதிபக்கல்கொற்றவனே யெந்தனையுங்கொண்டுசென்று, விள்ளவே கிரேதாயினுகத்தில்ப்பா விருப்பமுடன் சமாதிமுகமிறங்கியல்லோ, உள்ளபடி நெடுங்காலமிருந்த சித்து ஓகோகோ நாதாக்களறிந்ததில்லை, தள்ளமினமில்லாதகாயசித்துகடுஞ் சித்து சதுர்முகசித்துமாமே. ௮௮௪

சித்தானசதுர்முகப்பிர்மாதன்னை சிறப்புடனேபடியெனுங்காணவென்று, முக்தானகிரிதனிலே நெடுங்காலந்தான்மூர்க்கமதுவாராமல் நானிருந்தேன், பத்தியுடன் சமாதிபுரம் நிற்கும்போது பாங்கானவசரீரிவாக்குண்டாச்சு, சத்தியவான் சதுர்முகப்பிர்ம்மாவின்றன் சதுரானவார்த்தைதனைக் கேட்டேன்பாரே. ௮௮௫

பாரேதான்சதாசிவனு ரிஷிகள்தம்மின் பாங்கானகாலாங்கி சீஷனென்றேன்சீரோடு, மென்தன்மேல் மனதுவந்துசிறப்புடனேயெந்தனுக்குகாயகற்பம், தீரோதான்கிரிதனிலே யிருக்கும்தானம் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்குஉதினுர்காண், ஆரோதான் சொன்னற்போ லசரீரிவாக்கு வசிபனேமலைமீதிற்கேட்கலாச்சே. ௮௮௬

கேட்டவுடனடியேனு மனதுவந்து கெவனமுடன்காயாதிகற்பந்தன்னை, காட்டிகமாயுண்டல்லோ மகிமைபூண்டுதாரணியில் மேல்வரைசெல்லுதற்கு, வாட்டமுடனெந்தனுக்கு நேத்திரங்கள்வளமுடனே சோதிமின்னல்கண்டாற்போலே, நீட்டமுடன்பிரகாசவொளியுண்டாச்சு நீதியுடன்பதினேராங்கால்சென்றேனே. ௮௮௭

போகர் இமயகிரியில் பதினேழம்வரைசென்றது.

சென்றேனே யிமயகிரிபர்வதத்தில் சிறப்பானபதினேரும்வரையிற்சென்றேன், குன்றுனமலையேறிக்குளிகை கொண்டுகொற்றவனே பதினேரும்வரையிற்சென்றேன், வென்றிடவேயன் மென்ற பட்சிதன்னை வீரானகுகைதனிலே கண்டேன்யானும், வென்றிடவேஎந்தனையுமெண்ணங்கொண்டு கொற்றவனே யருகதனிற் செல்லலாச்சே.

செல்லவேயெந்தனையுங் கண்டபோது சிறியேசினமதுவுமிகவுமாகி, புல்லவேயன்னமது பெந்தனைத்தான்புகழுடனேயாரென்று வினவிக்கேட்க, நல்லதொருவன்னத்தை தயாளுங்கண்டு நயமுடனேகாலாங்கிசீஷனென்றேன், வல்லதொருவன்னமது யெந்தனுக்குவாகுடனே யெந்தன்மேலிரங்கலாச்சே. ௮௮௯

இரங்கியேபெந்தனையுங்கொண்டணைத்து யெழிலாகவெந்தனுக்குவினயஞ்சொல்லி, கரங்கொடுத்துயெந்தனையு மாசீர்மித்துகைலாசபட்சியல்லோ அன்னமப்பா, சுரங்கமதுக்குள்ளிருக்கும் ரிஷிபார்தாமும் சுந்தரனேஜம்புமகாரிஷிபாருங்கு, வரங்கொடுத்தபிரகாரம்வருக்கல்லோமன்னவனே கணிவிடைக்குஆளானேனே. ௮௯0

ஆளாகிதேவேந்திரன்சாபத்தாலே யன்னமென்றபட்சியதுவுருவமாகி, நாளாகிநெடுங்காலம்நானிருந்துநாயகனேசாபமதைநிவர்த்திசெய்து, மாளாதவரம்பெற்றுயானுமல்லோ மகத்தானரிஷியினிடம்விடைகள்பெற்று, தூளானபதாம் புயத்தைபான்வணங்கித் துப்புரவாய்ச்செல்வதற்கு நாளுமாச்சே. ௮௯௧

ஆச்சப்பாபோகரிடிநாதாகேளு வப்பனேயுந்தனுக்குவுபதேசங்கள், மாச்சலுடன்செய்யுகிறேனுந்தமக்கு மகத்தானஜம்புமகாரிடியுன்பக்கல், பாச்சலுடன்கொடுபோயிவிடுவேனென்று பகர்ந்திடவேயன்னமதுயெந்தனுக்கு ஆச்சரியமாகவல்லோதானுரைக்கவப்பனேகுகைதனிலேசென்றேன்பாரே. ௮௯௨

போகர்ஜம்புமகாரிடியைக்கண்டது.

பாரேதான்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாங்குடனேஜம்புமகாரிடியைக்கண்டேன். ஆரென்றுயெந்தனையும்வினவிக்கேட்க லப்பனேகாலாங்கிசீஷனென்றேன், நேரேதான்நெடுங்காலஞ்சென்றசித்துநேர்மையுடனென்மீதிற்கிருபைகூர்ந்து, வேரேதானெந்தனதுசமாதிபக்கலிருப்பமுடன்வருகுவதும் மெய்யேபாரே. ௮௯௩

மெய்யென்றுவிட்டகுறையுந்தமக்கு மேதினியிலிருந்ததொருதன்மையாலே, பொய்யானதிரேகமதுநீர்படைந்து பொங்கமுடனிவ்விடத்தில்வந்தீரப்பா, வையகத்தில்தானிருக்கும்மாண்பால்லோவளமுடனேவருதற்குநீதியுண்டோ, துய்யபுகழ்சுந்தரனேயுந்தனுக்கு துப்புறவாயோகசித்துகிட்டலாச்சே. ௮௯௪

கிட்டவேசிறுபாலாமைந்தாகேளு கீர்த்தியுள்ளவைகத்தில்கோடி சித்தர், அட்டதிசைத்தான்புகழுமனேகசித்து வப்பனேயுனேக்கண் டால்விடுவாரோசொல், திட்டமுடன்சாபமதுயுந்தமக்குத்தீர்க்கமுடன் தான்கொடுத்து சபிப்பாரப்பா, வட்டமுடனுந்தமக்குஞானயோகம் வணமையுடன் தான்கொடுத்தான்மகிமைகேளே ௮௯௫

கேளேதான்காலாங்கிநாதாபாதா கெவனமுள்ளசதாசிவனாருளு பெற்று, நாளேதான்போகாமல்மானிலத்தில் நலமுடனேசித்து விளை யாடும்பாலா, வாளானகுளிகையதுவுந்தமக்கு வளமுடனேயான்றரு வேன்போகநாதா, பாளேதான்போகாமல்மனதுவந்து பட்சமுடன் குளிகையதுகொள்வீர்தானே. ௮௯௬

தானனகுளிகையது கொண்டுமல்லோ தண்மையுடனடியேனும ருளும்பெற்று, கோனனகுருபதத்தைமனதிலுன்னி கொற்றவனேய டியேனுங்கொண்டுமல்லோ, தேனனமனோன்மணியைத் தெரிசித்தே தான், தேற்றமுடன்பனிரெண்டாம் வரையிற்சென்றேன் மானனகு ளிகைவிட்டுமானுமல்லோ மகத்தானகிரிதனிலேயிறங்கினேனே. ()

பனிரெண்டாம்வரை சென்றது.

இறங்கியேமேருகிரிதன்னிற்சென்றேன் யெழிலானகாமதேனு தன்னைக்கண்டேன், திடமானகாமதேயென்னைக்கண்டு தீர்க்கமுடன் யாரென்றுவினவிக்கேட்க, சிறகுடையகாமதேனு தன்னைப்பார்த்து சிறப்புடனேகாலாங்கி சீஷனென்றேன், குறமாதுயென்போலரூபங் கொண்டு கொற்றவனேயென்தனையுஞ்சீறலாச்சே. ௮௯௮

சிறவேயடியேனுமனதொடுங்கிசிர்பாதம் முடிவணங்கிதாள்பணி ந்து, அறவேமனதுவந்து கரங்குவித்துவப்பனேயடியேனுஞ்சாஷ்டா ங்கித்தேன், மீறவேயெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள்மிக்கமனுநீதிமுறை யாவுங்கூறி, மாறலுடன்பனிரெண்டாம்வரையிலப்பா மகத்தானசமா தியிடங்கொடுபோலாச்சே. ௮௯௯

ஆச்சப்பாவசிட்ட மகாரிஷியின்பக்கல் வப்பனேயானல்லோசெ ன்றுநின்றேன், மூச்சடங்கிசமாதிதனிலிருந்த சித்துமுனியானவசிட் டமகாரிஷியார்தாமும், பேச்சடங்கிவெகுகால மிருந்தசித்து பிரியமு டனெந்தனுக்குவுபதேசங்கள், மாச்சலதுவாராமல் குளிகைதன்னை மகத்தானசாரணைகள் கூறலாச்சே. ௯00

கூறவென்றால் சாரணைகளென்னசொல்வேன் கொப்பெனவே வசிஷ்டமகா ரிஷிபார்தாமும், மாறலுடன்குளிகைக்கு வுறுதிசொல்லி மகத்தான சாரணைகள்மிகவுஞ்செய்து, ஆறவேயெந்தனுக்குவதிதங் கூறிவப்பனே குளிகையிடமார்க்கங்கூறி, சேறவேமகமேருகன்னிலப்பா தேற்றமுடன்செல்கவென்று வரந்தந்தாரே. ௯௦௧

போகர்பதின்மூன்றும்வரைசென்றது,

தந்தாரே யின்னமொருமார்க்கஞ் சொல்வேன்தயவான புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, தெந்தமுடனடியேனுங் குளிகைகொண்டு துப்புறவாய்மேருகிரி தன்னிற்சென்றேன், அந்தமுடன்பதின்மூன்றும் வரையிற்சென்று அவ்வரையில் விநாயகரைக்காணவென்று, விந்தையுடனடியேனுமனதுவந்து விருப்பமுடன் குளிகை கொண்டுசென்றேன் தானே. ௯௦௨

தானனகுளிகைகொண்டு காலாங்கிநாதர் தன்மையுடன் குருதனையேநினைந்துகொண்டுதேனனபதின்மூன்றும்வரையிற் சென்றேன்தோற்றமுடன் விநாயகரின் சமாதிகாண, கோனனதும்பிக்கையுடைய மாண்பன் கொற்றவனுங்கணபதியா மென்றசித்து, மானனமகதேவரொன் ஞுஞ்சித்துமகத்தான சமாதிபதிகண்டிட்டேனே. ௯௦௩

கண்டேனே சமாதியிடபக்கல்தன்னில் கருவான சித்துமுனி கோடாகோடி, விண்டதொருநாதாக்கள் கூட்டந்தன்னை விருப்பமுடன்யான்கண்டுமனதுவந்து, தெண்டமுடனடியேனும முடிகள் சாய்ந்து தேற்றமுடன் பதாம்புயத்தைப்பணிந்துநின்று, தொண்டனைத்துமெந்தனுக்கு விதிகள்கூறி குருவான விநாயகரைக்காண்பிப்பீரே. ௯௦௪

காண்பிக்கவேண்டுமென்று வடியேன்றானும் கனமான சித்துகளைவினவும்போது, வீண்பாலா வுந்தனையுஞ்சபிப்பேனென்றவினவுடனேசித்துமுனிகூறும்போது, ஆண்மையுள்ளரிஷிதேவாளைவொருக்கும் வப்பனேயாதரிக்கவென்றசொல்லி, கேண்மையுடனடியேனுங் காலாங்கிதம்மை கீழ்மையுடனடியேனும் நினைத்திட்டேனே. ௯௦௪

நினைத்தேனே பெந்தனையுமாதரித்து நிலையானபதின்மூன்றும் வரையிற்கொண்டு, கனைபோன்ற விநாயகரின் சமாதிபக்கல் சுத்தமுடன் கொண்டலல்லோ சிததுதாமும், தினையளவுகுற்றமது நோமறருன் தீரமுடனெந்தனுக்குவுளவுகூறி, பனையளவாய் வுயரமது குளிகைபூண்டுபார்த்தேனே விநாயகரின் சமாதிகாணே. ௯௦௬

விநாயகரைக்கண்டது.

காணவே விநாயகரின்சமாதிகண்டேன்கருவான சமாதியமூடவில்லை. பூணவேயங்குசமுமலுத்தைக்கொம்பும்புகழான யானைமுகம்

தன்னைப்போலே, ஊணவே பூமிதனில் சமாதிபூண்டு உறுதியுடனிரு
காமுமேந்திகொண்டு, மாணவேவெகுகாலமிருந்தசித்து மகத்தான
மூன்றுயுகங்கண்டசித்தே. கூ0எ

சித்தானசித்துமுனி விநாயகன்றான் சிறப்பானமேருகிரி தன்னி
லப்பா, முத்தானபதின்மூன்றும் வரையில்தானும் முனையானகுளி
கையினால் கண்டுவந்தேன், பத்திதருமநெடுங்கால மிருந்தசித்துபாரு
லகில் சாத்திரத்தின் முதலாஞ்சித்து, வெத்திபெறும் விநாயகரின்சித்
துதம்மை வேகமுடன் மேருவர பார்த்திட்டேனே. கூ0அ

பதின்காம் வரை சென்றது.

பார்த்தேனேயின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் பாங்குடனே
பதினான்காம் வரையிற்சென்றேன், தீர்த்தமுடன்மேருகிரி தன்னில
ப்பா திறமானசிவலிங்கப் பதியைக்கண்டேன், ஆர்த்தியுடன்கோடி
யேரிஷிகளப்பா அம்மலையில் சூழ்ந்திருக்கபானுங்கண்டேன், மூர்த்தி
யுடன் திருமூர்த்திசொரூபரோடும் முனையானசிவலிங்கங்கண்டிட்
டேனே. கூ0கூ

லிங்கதெரிசனம்.

சிவலிங்கங்கண்டேனே யதற்குமேலே திருவானசிவலிங்கம்பதி
னாயிரத்தெட்டு, தவமுடனேநாதாக்கள் ரிஷிகள்தாமும் தண்மையுடன்
சிவலிங்கந்தன்னையொடாக்க, பவமகற்றியர்ச்சனைகள் மிகவுங்கூறிபாங்
குடனேநாதாக்களிருப்பாரங்கே, குவலயத்தில் மற்றொருவர் காணா
மற்றான் கொற்றவனே பதினைந்தாம்வரைசென்றேனே. கூக0

போகர் பதினைந்தாம்வரைசென்றது.

சென்றேனே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு சிறப்பான காலாங்கி
கடாட்சந்தன்னில், குன்றேரிகுளிகைதனைக்கொண்டுமல்லோ கொற்
றவனேமேருகிரி தன்னிற்சென்றேன், அன்றரித்தமான்தோலும்புலித்
தோலுமாக வப்பனேவாயிரம்பேர்ஷிகள்கண்டேன், தென்திசையில
கஸ்தியனார் முனிவர்போலும் தேற்றமுடனாயிரம்பேரிஷிகண்டேனே

கண்டேனே பதினைந்தாம்வரையிலப்பா கயிலநாதருட சிஷவர்
க்கம், பண்டுபோல்மேனியது சோதிமின்ன பாங்குடனே தேவரிஷி
வாயிரம்பேர், கொண்டல்லோபாரிசாதபுட்பந்தன்னைகொம்பனையாள்
மனோன் மணியாள் தன்றனக்கு, தொண்டுடனே யர்ச்சனைகள் மிக
வுங்கூறி தோஷமல்யாகமது செய்வார்பாரே. கூகஉ

பாரேதான்யாகமது செய்துகொண்டு பாங்குடனேசித்துமுனி
யிருக்கும்போது, நேரேதான்பதினைந்தாம்வரையில்யானும்நெடிதான
குளிகைகொண்டுசெல்லும்போது, நேரேதானாயிரம்பேர்சித்துதாமு

தீர்க்கமுடனெந்தனையுங்கண்டு மல்லவோ, சோரேதானெந்தனதுபக் கல்வந்து சிறப்புடனேயாரென்றுகேட்டிட்டாரே. ௯௧௩

கேட்டவுனடியேனுங் காலாங்கிதம்மை கிருபையுடன் யென் மனதி லெண்ணங்கொண்டு, வாட்டமுடனவர் பாதசீஷனென்றேன் வளயுமையுட னெந்தனுக்குயிதவுங்கூறி, நீட்டமுடன்பதினெண்தாம் வரையில்தானும் நீதிதப்பிவந்ததினாலுந்தமக்கு, தாட்டிகமாய் சாப மதி வந்துநேரும்தயவுள்ள பாலகனேயென்றிட்டாரே. ௯௧௪

என்றுமே கூறலுமேயடியேன்றானும்யெழிலான காலாங்கிகடா ட்சத்தாலே, குன்றுமேசாபமதைநிவர்த்திசெய்து குளிகைகொண்டு ரிடியாரையானுங்கண்டு, வெறிடவேயெந்தனையு மாதரித்து வேகமு டன் கோபமதைநிவர்த்திசெய்து, தென்றிசையில்கும்பமுனி தன் னைப்போலே தேற்றமுடனெந்தனையு மாட்கொள்வீரே. ௯௧௫

போகருக்கு நாதாக்கள்பஞ்ஞன்மணியாள் ஜோதிகாண்பித்தது.

கொள்ளவேயடியேனும்மனதுவந்து கோடியுகந்தவஞ்செய்யும் ரிடியார்தமமை, மெள்ளவேயடியேனுக்தாள்பணிந்து வேதாந்த தாயி மஞ்ஞன் ௱மணியாள் தன்னை, தெள்ளமுர்தமானதொரு சோதியீடம் தேற்றமுடனடியேனுந்தான் பணிந்து, உள்ளபடியெந்தனுக்குத்தெரி சனத்தை வுத்தமரேகாட்டவென்று பணிந்திட்டேனே. ௯௧௬

பணிந்துமே நிற்கையிலேசித்தர்தாமும் பான்மையுடன் பதினெந் தாம்வரையின்மேலே, துணிவுடனேயடியேனைத் தாமழைத்து துப் புறவாய் மஞ்ஞன்மணியாள் பீடந்தன்னை, கணிதமுடனெந்தனுக்குக் காண்பித்தல்லோகைலாசமஞ்ஞன்மணியாள்ரூபந்தன்னை, துணிந்திட வே கண்டவர்களாருமில்லை துப்புரவாய்சோதிமயஞ்ஞானலாச்சே. (

ஆச்சப்பா வையகத்தில்வெகுகோடிசித்து அம்பிகையாள் மஞ ஞ்மணியைக்கண்டதில்லை மூச்சடங்கிசென்றதொரு நெடுங்கால்சித்து மூதுலகில் யாரேனுங்கண்டதில்லை பாச்சலுடன்மஞ்ஞன் மணியாள் சொரூபந்தன்னை பாருலகில்கண்டாரே யென்றுமில்லை, மாச்சலுடன் சொரூபவொளிகண்டசித்து மகத்தானவனந்தசித்துகோடியுண்டே

கோடானகோடியும்நாலுயுகமப்பா குவலயத்தில்மஞ்ஞன் மணி யைக்கண்டதில்லை, நாடாண்மைதனில்வாழும்ரிடிகள் தேவர்நலமான சித்து முனிநாதர்தாமும் காடாண்மைகொண்டதொருமஞ்ஞன்மணி யாள்ரூபம் தரணியில்யாவருந்தான் கண்டதில்லை பாடாண்மைகொ ண்டதொருசோதிமயந்தன்னை பாலருகில் கண்டவர்கள்கோடிபேரே.

போனதிருக்கமலம் வீற்றிருக்கும் பெருமையுள்ளமனோன்மணியாள் பீடந்தன்னை, தோனசித்துமுனிநாதர்தாமும் சிறப்புடனே பாடிவைத்தார்பலநூல்தன்னில், நேரான சாத்திரங்களுளவுகண்டோ நேர்மையுடன் சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, ஆரானபீடமென்ற ஆராதாரம்வட்பனேயொடுங்கி நின்றசமாதிதானே. ௬௨௦

தானானசமாதிநிலைநின்று கொண்டுதன்மையுள்ள ஓங்காரந்தனைநோக்கி, கோனானகுருபதத்தை மேலேயுன்னி கும்பகத்தைமேல்நோக்கிபதியமர்ந்து, தேனானமனோன்மணியைக் காணவல்லோ தேசத்தில் வெகுமாண்பர் சிவயோகிதானும், பானானபாராபரத்தைதியானித்தேதான் பான்மையுடனெடுங்காலந் தவஞ்செய்வாரே ௬௨௧

செய்தாலும் மனோன்மணியைக் காண்பதில்லை தேசமதில்நாலுயுகங்கடந்தாலென்ன, வையகங்கள் தான்முழுது மழிந்திட்டாலும் புகழுஞ்சித்தா புகழானசோதிமயங்காண்பதல்லால், மெய்யானரூபமதைக்காண்பதேது வேதாந்தநூல்களிலுஞ் சொன்னார்தாமே. ௬௨௨

சொன்னாரே சித்துமுனிரிடியார்தானும் துப்புரவா யெந்தனுக்குச்சொன்னார்கோடி, தென்னானகும்பனி கூறும்நூலில் தோற்றமுடனுபதேசஞ்சொன்னார்போலு, நன்னயமாயெந்தனுக்குவேதங்கூறிநாதாந்தகாலாங்கி பெயரைமாறி, உன்னிதமாயுபதேசஞ்செய்துமல்லோ உவமையுடன் விடையெனக்குத் தந்திட்டாரே. ௬௨௩

தந்தாரே சோதிமயந்தன்னைக்கண்டு தன்மையுடன் கிரிதனிலே விடையும்பெற்று, அந்தமுடன்பதினாறும் வரையைககாணவன்புடனேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, சொந்தமுள்ளகாலாங்கி நாதர் தம்மைசுந்தரனார்பதாம்புயத்தைமனதிலுன்னி, இந்தவரைவிட்டுமல்லோ மேலேயப்பா யெழிலானகிரிபோக வெண்ணினாரே. ௬௨௪

போகர்பதினாறும்வரை சென்றது.

எண்ணினேன்பதினாறும் வரையைக்காண யெழிலானமேருகிரிதன்னில்யானும், குண்ணானமலையதுவுங் குகைகள்தாண்டி கொற்றவனேசனை யதுவுங்கடந்துமேதான், தண்ணானகிரிவளத்தைக்காணவென்றுதாக்குடனே குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, கண்ணானகாலாங்கிநாதர்தம்மைக்கருத்திலே மனதுவந்துநடத்திட்டேனே. ௬௨௫

போகர்கருவசலையுங் கறும்பசுவுங்கண்டது.

நடந்தேனேயிமயகிரிதன்னிலப்பாலமான மருகிரிசாரலோரம் கடந்தேனேபதினாறும் வரையில்தானும் கருவானசுனையுண்டு தடாகமுண்டு, அடர்ந்ததொருசுனையருகேசுரங்கமுண்டு அதன்புறத்தேயிருளடைந்தசோலையுண்டு, தொடர்ந்ததொருசித்துமுனிநாதர் கூட்டம் தோறுதசிஷவர்க்கமனேகமுண்டே. ௯௨௬

உண்டானமலைதனிலே கோடிசேனை உலகமதில்மெத்தவுண்டு சொல்லொண்ணாது, அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குநாடு அடைவானநாடதனிலதிசயத்தை, கண்டதொரு காரியங்களென்னவென்றால் கடிதானவதிசயத்தையென்னசொல்வேன், தொண்டனைப்போலடியேனுங்குளிகைபூண்டு துப்புரவாய்வெகுகாலமிருந்திட்டேனே. ௯௨௭

இருந்தேனேகானகத்தின்வழியில்தானும்யெழிலானகுகையோரம்தன்னில்நின்றேன், குருந்தமரந்தன்னருகேசித்துதாமும் கொப்பெனவேசிஷவர்க்கந்தன்னிற்சேர்ந்து, பொருந்தவேநெடுங்காலம்தவமிருந்து பொங்கமுடன்சுனையோரம்சாரல்தன்னில், விருந்தமூர்த்மானதொருபசலைதன்னை விருப்பமுடன்சித்துமுனியும்பார்த்தாரே. ௯௨௮

தானானகறுப்பசலையுண்டபோது தகமையுள்ளசித்துமுனிரிஷியார்தாமும், கோணானகுருசொன்னமூலிதன்னை கூறானசித்துமுனிநாதர்தானும், பானானமூலிதன்னைபந்திசந்தி பாகமுடன்தானிருந்து வருங்காலத்தில், மானானமூலியதுமுனிவருக்கு மகத்தானயிலையதுவும் பதினெட்டே. ௯௨௯

எட்டானமூலிதன்னைசித்துதாமும் யெழிலானவசந்திசந்திகாயகற்பம், திட்டமுடனசதாகாலாங்கொள்ளும்போதுதிரமானமூலியதுஒருநாள்தன்னில், பட்டமாந்தனிலல்லோதழைகள்மென்றுபாரந்திடனே தானிருக்கும்வண்மைதன்னை, தொட்டவர்கள்யாரென்று சித்துதாமும்தோற்றமுடன் வுள்ளமதிலெண்ணிட்டாரே. ௯௩௦

எண்ணியேநாதாந்தசித்துதாமும் யெழிலானமூலியதுசென்றபேர்க்கு, கண்ணமுடன்ஞானமென்றகுளிகைதன்னால் தகமையுடன்தான்பார்க்கும்வேளைதன்னில், வண்ணமுடன்கறும்பசுவும்மலையோரத்தில் மார்க்கமுடன்தினந்தோறும்மேய்ந்துமல்லோ, புண்ணியனார்சித்துமுனிவைத்தமூலி புகழானகாயாதிகற்பந்தின்னலாச்சே. ௯௩௧

திண்ணவேகாயாதிகற்பமூலி சீரமுடனெந்தமக்குவாய்த்ததாலே மன்னவனார்தேவாதிசித்துதாமும் மார்க்கமுடன்விட்டகுறையிருந்த

தாலே, பன்னவேக்காபாதிகற்பமுனிபாங்குடனேவாய்த்ததென்றுமன திலுன்னி, தென்பொதிகைதனிலமைந்த கதையைப்போலும் தேவனதுகடாட்சமதால்வாய்க்கலாச்சே, ௬௯௨

மூலிகையைகரும்பசுவுதின்றதால் சித்துசாபமீய்தல்.

ஆச்சென்றுகரும்பசுவு மனதிலெண்ணி ஆண்மையைகொண்டுயிருக்குமந்தகாலந்தன்னில், மூச்சடங்கிதானிருக்கும் மாயாசித்து மூனியானகரும்பசுவைத்தன்னைப்பார்த்து, 'மாச்சலென்றசினமதுவுமதிகமாகிமகத்தானசாபமதுகொடுத்தபோது, கூச்சலுடன்கரும்பசுவுமண்ணில்வீழ்ந்துகொப்பெனவேயலறியல்லோவிழுகலாச்சே. ௬௯௩

விழுந்துமோகாராவுங்கதறும்போது விருப்பமுடன் கன்றதுவுமோடிவந்து, அழுதுமேகாராவைத்தான்முகந்து அலறியேபசளேயென்றமூலிதன்னை, தொழிதுமேசித்துமுனிபாதந்தன்னில் துப்புறவாய்வாயதனிலேயூட்டும்போது, பழுதுபடாசித்துமுனிமனதுவந்துபான்மையுடன்விசனமதுகொண்டிட்டாரே. ௬௯௪

கொண்டுமேமிக்கவலைபதிகமாகி குவலயந்தில்பசுதனையேகொன்றதாலே. விண்டுமேபாபமதுநேரலாச்சு வீண்பழிக்குஆளாகினும் விண்ணிலப்பா, துணடரிகமானதொருகோபத்தாலே துப்புறவாய் விசனமதுவதிகமாகி, பண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணரூபன் பட்சமுடன்தானவளர்ந்தகோவுமாமே. ௬௯௫

தேதானரத்னகிரிமலையிலப்பாகொப்பெனவேநாதாக்கள் கண்டதுண்டு, ஆவலுடன்தாயுடனேகன்றுமாக ஆண்மையுடன்கிரிதனையே சுற்றிமேய்ந்து, பாவமதுநேராமல்நாதர்கட்கு பான்மையுடன் தானடக்குங்கோவுமல்லோ, சாவதும்நேர்ந்ததொருதன்மையாலே சாங்கமுடன்சித்துமுனிபுலம்பிட்டாரே. ௬௯௬

சித்துகாராம்பசுவை எழுப்பியது,

புலம்பியேமனந்தேறி சித்துதாமும் புகழானகாராவின்பசுவுக்கல்லோ, நலம்பெறவேசாபமதைநிவர்த்திசெய்துநன்மையுடன்காராவுகன்றுக்கேதான், சலமதுவுங்குலைதனையேதானுங்கண்டு சட்டமுடனிருப்பதற்குபுலமுங்கண்டு, வலம்பெரியகானகத்தில் நெடுங்காலந்தானவளமையுடன்வாழ்கவென்றுவரந்தந்தாரே, ௬௯௭

தந்தாரேபதினாறும்வரையிலப்பா தன்மையுடன்காராவின்கன்றுதானும், சொந்தமுடனவரையி லிருக்கக்கண்டேன் சுதானேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, விந்தையுள்ளகாதைதனைவையகத்தில் விட்டகுறையிருந்தவர்க்குமெய்துமென்று, அந்தமுடன்யென்மனதிலெண்ணியல்லோ வப்பனேகுளிகைகொண்டுபறந்திட்டேனே, ௬௯௮

போகர்பதினேழாம்வரைசென்றது.

பறந்தேனேபின்னமொருமார்க்கஞ் சொல்வேன்பாங்கானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, இறந்ததொரு காராவின்பசுவின்தாதையெழிலா
குளிகைகொண்டுவறிந்தமட்டும், துறந்தேனேசொல்லிவிட்டேனுண்மையாக துப்புரவாய்ப்பதினேழாம் வரையில்சென்றேன், சிறந்ததொருவதிசயங்கள்சொல்வேனப்பா துப்புரவாய் மனதுவந்துகேட்பீர்தானே. ௬௩௯

விஷ்ணு சமாதி.

தானானமேருகிரிதன்னிலப்பா தாக்கானவிஷ்ணுவின் சமாதிதன்னை, கோனானவென்குருவாங்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்சொரூபாதுகடாட்சத்தாலே, கேனானமலைமேலேசென்றேனங்கே தேற்றமுடன்பதினேழாம்வரையிற்கிட்டி, மானானமகதேவர்கடாட்சத்தாலே மார்க்கமுடன்குளிகைகொண்டுநின்றிட்டேனே. ௬௪௦

நின்றேனேபதினேழாம்வரையிலப்பா நீதியுள்ளசித்துமுனிகோடானகோடி, குன்றினிலேயெந்தனையுங்கண்டுமல்லோகொப்பெனவேயாரென்றுவினவிக்கேட்க, வென்றிடவேயடியேனும் பயந்தொடுங்கிவிருப்பமுடன்பதாம்புயத்தைப்பணிந்துநின்று, சென்றேனே மகாவிஷ்ணு சமாதிதன்னை சோவைசெனக்கருள் தருகவென்றேன்தானே.

தானானபதாம்புயத்தைப்பணிந்து கேட்கதகமையுடன் சொரூபமுனிசித்துதாமும், மானானமகாவிஷ்ணுதன்னைக்காண மானிலத்திலாராலுமாகுமோசொல், கோனானயெனதையாகாலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்நெடுங்காலாங்கார்த்திருந்தார், பானானபதாம்புயத்தைக்காணுதற்கு பாருலகில்யாராலுமுடியாதென்றே. ௬௪௨

முடியாதமகத்துவங்களுந்தமக்கு மூதுலகில்கிட்டாது யாருக்கன்று, அடியார்கள் சிவகூட்டமாண்பரோடும் அம்மலையில்நெடுக்காலங்கார்த்திருந்தார், படிதோறும்நாதாக்கள்காவலுண்டு பதாம்புயத்தைக்காணுதற்குமுடியாமற்றான், கெடியானமேருகிரிதன்னைநீக்கிகெவனமுடன்குளிகைகொண்டுயிறக்கினாரே. ௬௪௩

இரங்கினாரென்றல்லோயெந்தமக்கு யெழிவானசித்துமுனிரிஷியார்தாமும், உம்முடையவார்த்தையதுகூறும்போது ஒகோகோநாதாக்கள் காண்பியார்கள், திறமுடையயெந்தனதுவலுமையாலே தீர்க்கமுடனடியேனுங்குளிகைகொண்டு, சிறகுடையபட்சியதுபோலேயானும் சீருடனேமேல்வரையிற்சென்றேன்பாரே. ௬௪௪

பாரேதான்மகாவிஷ்ணு சமாதிபக்க பட்சமுடனடியேனுஞ்சென்றுவந்து, நேரேதான்சமாதியது மேலேநோக்கி நீட்களங்கமானதொருசொரூபர்தம்மை, தீரேதான்திரிகாணசொரூபமூர்த்தி திகமுடனேயெந்தனுக்குபிதவுகூறி, வேரேதான்கதியெனக்குயென்னவென்றுவிட்டகுறையிருந்ததினால் வந்திட்டேனே. கூசடு

வந்தேனேயெந்தனுக்குசொரூபநாதா வரமுடனே காட்சியதுதருகவென்று, நொந்துமனந்தானுருகிதாள்பணிந்து நொடிக்குள்ளேசிரங்குனிந்துபணிந்தபோது, அந்தமுடன்மகதேவர்விஷ்ணுதாமும் அங்ஙனவேயசரீரவாக்குகூற, மந்தமுடனடியேனுங்கால்நடுங்கி பட்சமுடனுபதேசங்கேட்டிட்டேனே. கூசசு

மகாவிஷ்ணுபோகருக்கு அசரீரிவாக்கால் உபதேசங்கூறியது.

கேட்டேனேமகதேவர்மனமிரங்கி கிருபையுடனென்மீதில்மனதுவந்து, நாட்டமுடனசரீரவாக்காலப்பா நயமுடனேயெந்தனுக்குவேகங்கூறி, நீட்டமுடன்காலாங்கிநாதரிஷர் நீதியுடன்நெடுங்காலங்குளிகைபூண்டுநாட்டிகமாய் வையகத்திலிருந்தாயப்பா தன்மையுள்ளகுளிகைபதுவலுமைகானே. கூசஎ

காணவேயிமயகிரிதன்னிலப்பா சருவானசித்தர்களுமுனிவருண்டு, பூணவேநாதாக்கள்வலுமையுண்டு புகழானமேருகிரிதன்னிலப்பா, ஆணவங்கள்கொண்டல்லோகுளிகைபூண்டு பவனியெலாஞ்சுற்றிவந்தாய்மகிமையாலே, வேணதொருதேசாதிதேசமெல்லாம் வேகமுடன்மலைநதிகள்வென்றிட்டாயே. கூசஅ

வென்றுமேநெடுங்காலந்தாமிருந்து வேகமுடன்சீனபதிக்கேகியல்லோ, சென்றுமேசீனபதிமாணபருக்கு செயலானமகிமையெல்லாமனைத்துங்கூறி, குன்றானமேருகிரிதன்னிலப்பா கொற்றவனேகுளிகைகொண்டுவந்தாய்நீயும், இன்றுநீவந்ததினாலுந்தமக்கு யெழிலானவுபதேசங்கூறுவேனே. கூசகூ

கூறுவேனுந்தமக்குயென்றுவல்லோ குவலயத்தில்சித்தர்முனிகாணுவண்ணம், மாறுபடசித்துமுனியுளவுகூறி மார்க்கமுடன்கையெனக்குவிடையுங்கூறி, தேறுதலாய்ஞானோபதேசஞ்சொல்லி தெளிவுறவேபதினெட்டாம்வரையிற்சொல்ல, ஆறுதலஞ்சிரமவரைமுடியைக்காண வன்புடனேயெந்தனுக்குவருள்தந்தாரே. கூடு0

போகர் பதினெட்டாம்வரைசென்றது.

அருளான விடையதுவும் பெற்றுமேதான் வன்பார குளிகை யதுயானும்பூண்டு, இருளானமலைதனையேபான்கடந்து எழிலானபதி னெட்டாம்வரையிற்சென்றேன், மருளானமார்க்கண்டர்தன்னைகாண மார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, பொருளானமேருகிரி யடியன்றானும் பொங்கமுடன்பதினெட்டாம்வரை சென்றேனே. ()

வரையானமார்க்கண்டன் சமாதிகாண வளமுடனேபடியேனு ஞ்சென்றபோது; திரைகடலுஞ் சத்தசாகரங்கடந்து திறளானமனு கோடி முனிவரெல்லாம், நரைகற்றி காயாதிகொண்டுமல்லோ நவ கோடிரிடியாரும் முனிவர்தானும், வரைகோடிலக்கில்லை கணக்கோ யில்லை வளமானபதினெட்டாம் வரையிற்றானே. கூ௰௨

வரையான சமாதியது வனேகங்கண்டேன் வளமானமார்க்கண் டன்லிங்கந்தன்னை, நிரையானநாளொன்று பூசைமார்க்கம் நீதியுடனு யிசமாஞ் சொச்சந்தன்னை, கரையானலிங்க மாகாரபூசை கருவாக மார்க்கண்டன்செய்யுமார்க்கம், திரைகடலுங்கொள்ளாதுவேதயாகந் திரளாழிலிங்கமதைக் கண்டிட்டேனே. கூ௰௩

பத்தொன்பதாவதுவரையில் பதினெண்சித்தர்கள் நவகோடி ரிடிகள் நாற்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள்செய்த பெருநூல்கள் மூன்றுயுகசமாதிகாணல்.

கண்டேனே யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன்கருவானபுலிப் பாணிமைந்தாகேளு, கொண்டேனே காலாங்கிகிருபையாலே கோடி யுகம் தானிருக்க குளிகைபெற்றேன், துண்டரிகமாகவல்லோ குளி கைபூண்டு தப்புரவாயப்பதினெட்டுஒன்றிற்சென்றேன், சண்டமாரு தம்போலே மேருதன்னில்சாங்கமுடன்குளிகையிட்டு யேறினேனே.

ஏறினேன் பத்துவொன்பதியிற் சென்றே யெழிலான குளிகை போற்றசித்தருண்டு, மாறினேன்மகதேவர் சித்துபக்கம் மகத்தான வஞ்சலிகள் யாவுஞ்செய்து, கூறினேன் பகாம்புயத்தை வணங்கியா னும் கொற்றவனே முடிதாழ்ந்துவடிபணிந்தேன் சீறியே என்மீதிற் கோபம்விட்டுசிறப்புடனே யெந்தனையாரென்றிட்டாரே. கூ௰௫

என்றாரே சித்துமுனி கூறும்போது யெழிலானகாலாங்கிநாதர் தம்மை, குன்றானமலைமீதில்நின்றுகொண்டுகொற்றவரேசிஷபதி யெ ன்றேன்யானும், சென்றிடவேஎன்மீதிற்பட்சம்வைத்துசிறப்புடனே

யெந்தனுக்குமிகவுகூறி, நின்றதொருஎந்தனுக்கு வாதினங்கள்நீட்க ளங்கமாகவல்லோ கொடுத்தார்தானே. ௯௮௬

கொடுத்தவுடனடியேனுமுடிவணங்கி கொப்பெனவே பத்து வொன்பதியில்வந்தேன், அடுத்ததொரு நூலிருக்குஞ் சமாதிதன்னை யன்புடனேயான் பார்க்கவேண்டுமென்றேன், கொடுத்ததொரு காவி யங்களாயுற்வேதம் தோறுமல்சமாதியதுமலைபோற்கண்டேன், படுத்த தொரு தெண்பக்கம் மேருதன்னில் பாங்கான சமஸ்கிருதநூல் கண் டேனே. ௯௮௭

கண்டேனேமேருகிரி தன்னிலப்பா கருவானவடபாகம் நூல் கள்சொல்வேன், விண்டதொருநூலெல்லாம் வடமொழியேயாகும் வீரானசாத்திரங்கள் மலைபோற்கண்டேன், அண்டமுடன் மேருகிரி தன்னிலப்பா வழுகானகிழக்குமுகம் நூல்கான்சொல்வேன், சண்ட மாருதம்போல நூல்கள்தானும் சார்பானகீர்வாணமென்னலாமே. ()

என்னலாம் மேருகிரிதன்னிலப்பா எழிலானமேற்குமுகனுசமா திகண்டேன், துன்னவேசாத்திரங்கள் மலைபோற்கண்டேன் துப்பு ரவாய்ப் படிப்பதற்குநாளுமில்லை. சொன்னதொரு பரிபாஷை நூல்க ளப்பா தோறுமல்மேருகிரிதன்னிற்சென்றேன, பன்னவேபலபேருங் கூடிச்சொன்ன பாரினிலேல்சாத்திரங்களனேகந்தானே. ௯௮௯

தானானசாத்திரங்கள் மேருதன்னில்தண்மையுடன் நாலுமுகஞ் சமாதிகண்டேன், கோனான குருநூலும் பெருநூலுமாக கொற்றவ னே மலைபோலே சமாதிகண்டேன், பானான மூன்றுயுகப் பிரளயங் கள்பாங்குடனேவந்த நெடுங்காலந் தன்னில், தேனான சாத்திரத்தை மேருதன்னில் தேற்றமுடன் சமாதிதனில் வைத்திட்டாரே. ௯௯௦

வைத்தாரே மேருகிரிதன்னிலப்பா வண்மையுடன்பிரளயங்கள் நேர்ந்தபோது, கைத்தவமாயவரவர்கள் செய்தநூலின் காசினியில் மலையோரம்பிரளயத்தில், மெய்த்தெனவேதிருப்பாலின் கடலினோரம் மேதினியில்லை ஓதுங்கிமிதந்துமல்லோ, சத்தசாகரந்தனிலே சிலது நூல்கள்சாங்கமுடன் கலியுகத்தில் கண்டார்தாமே. ௯௯௧

கண்டாரே கலியுகத்துமாண்பரெல்லாம்கருவானசாத்திரத்தை காணவில்லை, தொண்டுமிகவடியேனுஞ் செய்துமல்லோ துப்புரவாய் காலாங்கி கடாட்சத்தாலே, சண்டையிட்டு குளிகையது பெற்றுமே தான் சதுரான மேருகிரிதன்னிற்சென்று, விண்டிடவே போகரேழா யிரத்தை விருப்பமுடன் மனதுவந்துகொண்டிட்டேனே. ௯௯௨

கொண்டேனே போகரேழாயிரந்தான் குருவான வகஸ்தியனார் காவியந்தான், சண்டமாருதம்பன்னீராயிறந்தான்சட்டமுடன்மணிநா

லாயிர, முந்தானும்பண்டானசதுர் காண்டம்நாலாயிரந்தான் பாங்கா ணகருமமென்ற, காண்டந்தானும் விண்டானபன்னீராயிரந்தானப்பா வுத்தமனே நாலி பன்னீராயிரந்தானே ௬௬௩

நாடியாஞ்சகர்பன்னீராயிறந்தான் நலமானபூஜி பன்னீராயிறந் தான் தேடியுங்காணாது, கருமகாண்டம் தெளிவானசாத்திரமுமலையிற் கண்டேன், கோடிதனங்கொடுத்தாலுங்கிட்டாதப்பா கொற்றவனார் தன்வந்திரிகிரந்தந்தானும் நீடியேவேதபுராணங்களெல்லா நிதியான மலைபோலப ர்த்திட்டேனே. ௬௬௪

பார்த்தேனேசதகோடிபுராணமெல்லாம் பாங்கானசித்துமுனி யாயுள்வேதம், சேர்ந்தவொருகோர்வையல்லோகோடாகோடிதேற்ற முடன்மலைதனிலே, கண்டேன்யானும் ஆர்த்துமேபிரளயத்தில்மிதந்த நூல்கள், ஆயிரத்திலொருபங்குமாண்பர்கண்டார் நேர்த்தியுள்ளசாத் திரங்கள்முழுதுமேநான் நேர்மையுடன்மலைதனிலேசமாதிகாணே ()

போகர் இருபதாவதுவரைசென்றது.

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பா ணிமகனேகேளீர், பூணவேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே புகழானகுளி கையதுகொண்டுமேதான், வேணதொருவதிசயங்கள் காண்பதற்கு விருப்பமுடனிருபதாம், வரையிற்சென்றேன் ஊனவேகுளிகையது கொண்டுமல்லோ வுத்தமனேமேல்வரையிற்சென்றேன்பாரே. ௬௬௬

பாரேதான் குளிகைகொண்டுவடியேன்றானும் பட்சமுடன்மலை தனிலேயேறும்போது, நேரேதான்சூரியமகாரிடியார்தாமும்நேர்மை யுட்னருணைத்தான்பூசைசெய்து, சிரேதான்கிழக்குமுகந்தானிருந்து சிறப்புடனே யாகமதுசெய்துமல்லோ, சேரேதான் கிட்டிருந்துவடி யேனப்பா செவ்வண்மைமகாரிடியைப்பார்த்திட்டேனே. ௬௬௭

பார்க்கையிலே சூரியமகாரிடியார்தாமும் பண்பாகவெந்தனையு மனதுவந்து, தீர்க்கமுடன்நமஸ்காரபூசையோடு தீரமுடன்வந்தவரு ரென்றுகேட்க, கோர்த்தகரம்தனையோடு முடிவணங்கி குருபரனே யரிடியொன்றுகூறி, வேர்த்துவுடல்தானடுங்கியடியேன்றானும் வேதா ந்தக்காலாங்கி யென்றிட்டேனே. ௬௬௮

என்றேனேகாலாங்கிசிஷனென்றேன் யெழிலானசூரியரு ரிடி யாருக்கு, குன்றானமலையேறிகுளிகைபூண்டு கொற்றவனே மேல்வ ரையைக், காணவந்தேன் சென்றிடவேயடியேனும்வந்ததாலே செம் மனுடனெந்தனுக்கு, காட்சிதந்து வென்றிடவேபகிமைதனைக்கூறவெ ன்றுவிழுந்திட்டேனவர் பாதமழுந்திட்டேயன. ௬௬௯

இட்டதொருயெந்தனுக்குயிதவுகூறி யெழிலானசூரியனார் ரிடியார்தாமும், சட்டமுடன் ஆதித்தன்பிறக்குஞ்சோதி தண்மையுள்ள சந்திரனாரிருக்குமஸ்தானம், வட்டமுடனட்சத்திர வரையுங்கண்டேன்வளமானமேகமண்டலமுங்கண்டேன், திட்டமுடனக்கினிமண்டலமுங்கண்டேன் தீரமுடன்சப்தமேகந்தனை கண்டேனே. கூஎ0

கண்டதொருவதிசயங்களெல்லாங்கண்டேன் காசினியில்காணுதகாட்சியெல்லாம், சண்டமாருதமென்னு மேருதன்னில் சாங்கமுடன்மகிமையெல்லாங் கண்ணிற்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணன்மேகமென்றயிடியுங்கண்டேன், கோடானகோடிவரைமுனையுங்கண்டேன் விண்டிடுவதிசயங்கள்யாவும், பார்க்கவிருப்பமுடன் மேல்வரையில்வந்திட்டேனே. கூஎக

வந்தேனையென்றுமேதான் யிதவுகூற வளமையுள்ள ரிடியாமனதுவந்து, விந்தையுள்ளவதிசயங்களெல்லாஞ் சொல்லிவேதாந்தத்தாயினதுமார்க்கங்கூறி, அந்தமுடன்கைலாசபதியிற்செல்லவப்பனேயெந்தனுக்குவிடையுந்தந்து, சுந்தரனேயெந்தனையுமாசீர்மித்து சூட்டினாரிருபத்தோர்வரையிற்காணே. கூஎஉ

போகர் இருபத்தோராவதுவரையில் கைலைபதிகண்டது.

வரையானகைலாசபதியைக்காண வண்மையுடன்காலாங்கிகடாட்சத்தாலே, திரைபோன்ற கடலேழுஞ்சுற்றிவந்தேன் தீரமுடனிருபத்தோர்வரையிற்சென்றேன், நரையானமேருகிரி சிகரந்தன்னில்கைலாசநாதரையான்காணவெண்ணி, குறையதுவும்நோமலடியேன்றுனும் குளிகைகொண்டுமேல் வரையிற்சென்றேன்றானே. கூஎங

தானானமேருகிரிதன்னிலப்பா தண்மையுடனிந்திரனார் பதியுங்கண்டேன், தேனானமனோன்மணியாள்பீடங்கண்டேன்தேற்றமுடன் கருடகாந்தருவர்கண்டேன், கோனான யஷ்டதிக்கு பாலர்கண்டேன் கூறானநாற்பத்தெண்ணாயிரம்பேர், மானானமகதேவா முனிவர்கண்டேன் மகத்தானமுப்பத்துமூன்றுதானே. கூஎச

மூன்றானதேவர்முதல்கோடியப்பா முனையானரம்பையூர்வசியாளோடும், சான்றதொருநந்தீசர்முதலானோரும் சார்பானபிரிங்கிமகாரிடியாரோடும், போன்றதொருமார்க்கண்டமுனிவரோடும் புகழான குருதார்முதல்வசிட்டரோடும் சான்றதொருநாரதமா முனிவரோடும் சார்பானபதிதனையே பார்த்திட்டேனே. கூஎரு

பார்த்திட்டேன்சிவனடியார்கூட்டத்தோடும்பாங்கானதேவகணநாதரோடும், தீர்த்தமுடன்வைகைதனை வாவழைத்து தீர்க்கமுடன்

வாரிதியையுண்டதீரன், கோர்த்தகைவைத்த தொருகுண்டோதான் றங்குண்டவியாம், பூதமதையானுங்கண்டேன் ஆர்த்துமே பிர்ம்மாவின்பாதங்கண்டேன் வன்பானசிவபாதத்துள்கண்டேனே. ௯௭௬

தூளான பாத்திரத்தின் தூசுகண்டேன் துகளற்றவிஷ்ணு சக்கரமுங்கண்டேன் காளானின்நிறம் போலபாரிசாதம்களவமென்றமாலையுடன்நேகர்கண்டேன், பாளானநரகமுடன்மோட்சங்கண்டேன்பாங்கானயெமதூதர்சேர்வைகண்டேன், ஆளானமாண்பர்களின் பாவந்தன்னை அனியாயமானதண்டனை கண்டேனே. ௯௭௭

தண்டனையாமவரவர்கள் செய்தகுற்றம்தாக்கானபடுநரகில் விழக்கண்டேன், மிண்டானவவரவர்கள்செய்தகன்மம்வினைந்துதடாகொடியதொருநீதிதண்டம் அண்டர் முனிராட்சதர்கள் முதலானோர்கள் அவரவர்கள் செய்ததொருவினைபாவத்தால்தண்டனைகள் காலதூத செய்யக்கண்டேன் தகமையுள்ளயிந்திர பதியிற்றானே. ௯௭௮

தானுகவவரவர்கள்செய்தபுண்ணியம்தக்கபடி மாண்பர்களுக்குகந்தமார்க்கம், கோனுனபெனதைபர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் சொற்படியே யாவுங்கண்டேன், தேனுனமோட்சமென்ற பீடந்தன்னில் தேற்றமுடன் புண்ணியர்களிருக்கக்கண்டேன், மானுன்மகதேவர்புண்ணியக்கூட்டம் மார்க்கமுடன்கூடிருக்கப் பார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனே யொருகோடிவெள்ளஞ்சேனைபாங்கான மேருகிரி தன்னிலப்பா, தீர்த்தமுடன்கைலங்கிரி வாசர்தன்னைசிறப்புடனேகைலாயபதியிற்கண்டேன் சேர்த்ததொரு வெகுமாண்பர் கூட்டத்தோடும் ஜெகதலத்தில் புண்ணியர்களநேகங்கண்டேன், நேர்த்தியுடன் பட்டதிசை தன்னிலப்பா நேர்மையுட னதிசயங்கள்மிகவுண்டாமே.

உண்டான மேருகிரிதன்னிலப்பா வுத்தமனே யட்டகிரிமலைதானுண்டு, செண்டானதேவாதமங்கே கண்டேன் சிறப்பானகைலாசரதமுங்கண்டேன். கொண்டல்வண்ணனச்சுதனார் பீடங்கண்டேன்குறையாத வட்டாதந்தானுங் கண்டேன்பண்டுளவமாலையணி மாலைபூண்டபாங்கானபற்குண்ணாதங்கண்டேனே. ௯௮௧

கண்டேனே வருச்சுனனாதமுங்கண்டேன் பாங்கானபாசுபதந்தன்னை கண்டேன், துண்டரிகமானதொரு யிந்திரன்வில்லை துப்புரவாய்கைலாயபதியிற்கண்டேன் சண்டமாருதம்போல யிந்திரன்சேர்வைத்தன்மையுடன் கைலாய லதியிற்கண்டேன் புண்டரிகமானதொரு பிரமன்வில்லை புகழானபதிதனிலே பார்த்திட்டேனே. ௯௮௨

பார்த்தேனேமேருகிரிதன்னிலப்பா பாங்கானதங்காதம் மேலிற் றூணும், தீர்க்க மெனும்லிங்கமுட னிந்திரன்றூனும் சிறப்பானவாயி ரங்கண் தன்னுடொக்க, ஊர்த்துவமாமயிரத்தெட்டு மற்றுக்குகந்த சிம்மாதன மதிலேயிந்திரன்சேர்வை, கோர்த்துமேசோடான கோடி மன்னர் கொற்றவர்க்குயேவல் செய்பவறிந்திட்டேனே. கூஅ௩

அறிந்தேனே கைலாயபதியிலப்பா வன்பானதேவாதிதேவர்தா மும், செறிந்திடவேவெகுகோடி மாண்பரோடும் செம்மலுடன்விலை யமது சொல்லோணுது, முறிந்துதொருநரகமென்ற குழியிலப்பாமு னையானவக்கிரமக் கூட்டத்தார்கள், குளிந்துமேவேதனைகள் செய்யு மார்க்கம்கொற்றவனேகண்டுமல்லோநடுங்கிட்டேனே. கூஅச

நடுங்கினேன்கைலாயமேருதன்னில் நலமானவதிசயங் கனனே கங்கண்டேன் ஒடுங்கியதோர் மாண்பர்களின் பாபந்தன்னை ஓகோ கோநாதாக்கள்கண்டதில்லைபடுந்துயரங்காணமல் நூல்கள்பாடி பட்ச முடன் மாண்பர்களுக் கோதினர்காண், இடும்புமிகயான்றலைத்துமே ருதன்னில் பெழிலானவதிசயங்கள் கூறிட்டேனே. கூஅரு

கூறினே னித்தாதிகாட்சியெல்லாம் குவலயத்திலாரேனுங்கண் டதில்லை, மீறியேயெந்தனது புண்ணியத்தால்மிக்கானகாலாங்கிகடா ட்சத்தாலும், தேறியேமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் தேற்ற முடன் மேருகியுதன்னில்சென்றேன், சீறியேயென்மீதிற்சினந்துமல் லோசிதாபாசனமந்தேறி சென்றிட்டேனே. கூஅசு

போகர் கடவுளைப்பாராமல் விசனமுற்றல்

சென்றேனே ஆதியென்றகடவுள்காணேன்சிரப்பான வெகுமகி மையாலுங்கண்டேன், குன்றானமேருகிரி தன்னில்பாலும் குறையா மல்கடவுளது மகிமைசண்டேன், வென்றிடவேயாதியென்றவஸ்து காணேனவிணுகவனதியென்ற வஸ்துகண்டேன்நின்றதொருதேவா திதேவர் தாமும், நிகட்சியுடன்பதாமபுயத்தைதவஞ்செய்வாரே, ()

தவமான மேருகிரிதன்னிலப்பா தன்மையுள்ளதேவாதிதேவ ரெல்லாம், சவம்போலயாகமது சென்றூர்கள் சாங்கமுடன்தேவனை யுங்கண்டாரில்லை, பவமகற்றிமேருகிரிதன்னில்தானும் பட்சமுடன் சாகமது செய்துமென்ன, அவப்பொழுந்தவப்பொழுதுங்கொண்டு மென்னவவர்களுந் தானொருபலமுங்காணார்தாமே. கூஅஅ

கைலாயபதியிலுங்கண்டதில்லை.

தானானகைலாசபதியில்தானும் சட்டமுடன்தேவாதிதேவர்தா னும், சோனைகடவுள்தனின் பதாம்புயத்தைகொற்றவரு மாண்டர்

களுங்கண்டதில்லை, தேனானையனேன்மணியாள்முதலானோரும்தெனி
வான சங்கையதைபறிவதில்லை, பானானபரலோகங்கண்டுமென்னபா
ரினிலே கடவுள் தனைக்காணார்தாமே ௧௦௯

காணாமல்கைலாசங்கண்டுமேதான் கருத்துடனேபாடி வைத்த
நூல்களெல்லாம், வீணாவாதிபந்த பொருள்காணாமல் விட்டகுறை
பித்தமென்று வீம்புபேசி, தோணாதபொருள்களெல்லாம் நூலிற்கூறி
தொகுப்புடனே சாத்திரங்கட்டிவைத்தார், ஆணாகபெண்ணாகபிறந்த
கூர்மைவவனிதனிற் கண்டதல்லாலில்லைதானே. ௧௧௦

இல்லையேவாண்பெண்ணாலிரண்டுங்கண்டார் - யெழுலானசாத்தி
ரங்கள்கற்றுகண்டார், தொல்லையெனும்பிறவியதுகண்டதில்லை தோணா
மல்சாத்திரத்தைவுளறினார்கள், கொல்லனதுமீதிதனில் வூசிவிற்றகூரா
னகதைபோலே யென்முன்னாக, எல்லையுள்ளசித்தர்முனிரிடிகளெல்
லாம்யெழிலாகப்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தாமே. ௧௧௧

நூலான நூல்களெல்லாமதீதஞ்சொன்னார் நுணுக்கமுடனாதியந்
தவஸ்துவில்லை, பாலான நூல்போலேபலரும்பாடி பாரினிலேயொளி
த்துவைத்தார் முனிவர்சித்தர், காலான நூலது தானிருபத்திரண்டு
கணக்குடனேபாடி வைத்தார்லட்சமாக, மாலானசாத்திரத்திலாதியந்
தம் மகதேவர்சங்கையதை சொல்வார்தானே. ௧௧௨

சொல்லாதசாத்திரங்களேதுக்கல்லோ தொல்லுலகில்பலநூலுங்
கற்றுமென்ன, புல்லர்களாய்வெகுமாண்பர்பாலர்கூடி புகட்டினார்சித்
தர்முனிசாத்திரத்தை, வெல்லவேகடவுளது யிருக்கும்ஸ்தானம் வே
தாந்தத்தாயாருங்கூறவில்லை, நல்லதொருசித்துமுனி சாத்திரங்கங்கள்
நலமான நூல்களெல்லாம் பாழாய்ப்பேச்சே. ௧௧௩

போச்சென்றுவிடுகாமல் புண்ணியர்கள்புகட்டினார் வையகத்து
மாண்பர்க்கெல்லாம், மூச்சடங்கிபோனதொரு சித்துதாமும் மூலை
யானதெய்வமதுவொன்றென்றுண்டு, பாச்சலுடன்பலபேரு மறிய
வல்லோ பண்பாகப் பொதுப்படவேசொன்னாங்கே, ஆச்சரியமான
பராவஸ்துதன்னைவன்புடனே கண்டறிந்தோரில்லைபாரே. ௧௧௪

பார்க்கையிலேசாத்திரங்களிதிகாசங்கள் பண்புடனே பாடிவை
த்தார்முனிவர்தானும், ஆர்க்கமுடன்யாரேனும் விள்ளக்கூறிவன்பு
டனேசாத்திரங்கள்கூறவில்லை, மார்க்கமதுதெரியாமல் வீணின் காதை
மயக்கமுடன்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தோறும், சூர்ப்பனகை மாதுவு
க்கு தனங்கள்போன சுருதிபொருளாகமங்கள் கதைபோலாச்சே. ()

ஆச்சப்பாகைலாயமேருகண்டேன் அங்ஙனவேமகிமையெல்லாங்கூறினேன்யான், வீச்சுடனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு வீரமுடன்மேருகிரிதன்னைநீங்கி, பாச்சலுடன்சீனமெனும் பதியிற்சென்றுபண்பானமாண்பர்களுக்குகந்தியாலும், ஆச்சரியமானதொரு மகிமையெல்லா மன்புடனேயானுரைத்தேன் சீனத்தார்க்கே. ௯௯௬

சீனமாம்பதியெனண்பேர் சித்துதாமும் சிறப்பானசாத்திரங்கள் கோடியுண்டு, மானமுடன்சித்தாதிசித்தர்தாமும் மயக்கமுடன்வெகுநூல்கள்பாடினார்கள், ஈனமதுவாராது எந்தன்நூலு வெழிலானகுருநூல்தான்சத்தகாண்டம், வானமதுமேருவென்றகைலைமேரு வளப்பமெல்லாமின்னூலில் பகர்ந்திட்டேனே. ௯௯௭

பகர்ந்தேனேகாலாங்கிநாதர்தம்மால் பாங்கானசீனபதியான்கடந்து, உகந்ததொருதேசாதிதேசமெல்லாம் வுத்தமனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, அமர்ந்துமேபட்டதிசையானுங்கண்டு வன்பானகைலாசமேறிச்சென்றேன், சுமர்ந்திட்டவாதிசேடன் தன்னைத்தானும் துப்புரவாய்க்கண்டதில்லைவுண்மைதானே. ௯௯௮

தானானசாத்திரத்தில்பெருநூலப்பா மேன்யுள்ளகுருநூலாம்சத்தகாண்டம் கோனானவெனதைபர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்குருபாதகடாட்சத்தினாலும், தேனானதென்பொதிகை தன்னில்வாழும் தேஜொளிவினகத்தியனார்கிருபையாலும், மானானசீனபதிசமாதிசென்ற மகத்தானமகலமுனிகடாட்சங்காணே. ௯௯௯

காணவேசத்தகாண்டமேழிற்குள்ளே கருவிகாணும்பொருளாதியந்தம், தோணவேதுறைமுகமும் யானுங்கண்டுதுப்புரவாய்ப்பாடிவைத்தேன்குருநூல்தானும், வேணதொரு பொருள்களெல்லாமிதிலடக்கம் விரும்பியேயானுரைத்தபெருநூல்தானும், ஆணவங்கள்தானொடுங்கி யைந்தாங்காண்டமன்புடனேபாடிவைத்தேன்முற்றதாமே.

போகர் சத்தகாண்டம் - ௭௲

௫ - வது காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை

மகாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-7000.

ஆருவதுகாண்டம்.

காப்பு.

அண்டபகிரண்டாண்ட மரனேகாப்பு
ஆனந்தபூரணமா முமையாள்காப்பு
குண்டமெனுங்குவலயத்தில் குறியேகாப்பு
குமரகுருசீர்முருகர் பாதங்காப்பு
புண்டரீகதிருப்பெருமாள் புவனேகாப்பு
புகழானபிரமனவன் புனிதன்காப்பு
சண்டமாருதம்போலே வேழாயிரத்தை
சாற்றுகிறேன்காலாங்கி பாதங்காப்பே. க

காப்பானவாருவதான காண்டம் கருவானபொருளெல்லா மிதிலடக்கம், சேப்பானவேழாயிரம் பொருள்தானப்பா சிலப்பான சத்தகாண்டகமுமாகும், வேப்பானவாருவதானகாண்டம் வெகு பொருள்களிதிலடக்கம் வினயமெத்த, பாப்பானகாண்டமது வாறுக்குள்ளே பார்லோகவித்தையெல்லாங் காணலாமே. உ

காணலாம்பெருநூலா மேழாயிரத்தில் கருவான சரக்கெல்லா மிதிலேதோயும், பூணவேகுருநூல்தான் பெருநூலப்பா புகலான சத்தசாகரந்தானாகும், வேணதொருகருக்குருவு மிதிலடக்கம் வேகமுடன்பாடிவைத்த சத்தகாண்டம், நாணவேநாதாக்கள் ரிஷிகள் பாதம் நான்வணங்கி பாடிவைத்தேன் நம்மையாரே. ங

பாரேதான்மாந்திரீக ஜாலப்போக்கு பாங்கான வயித்தியமும் யோகமாற்கம், சீரேதான்சிமிட்டுவித்தை யனந்தம்போக்கு சிறப்பான கோல்வரிசை சிலம்புலாட்டம், நேரேதான்பற்பமுடன் செந்தூரங்கள் நெடிதானகட்டினமும் நீற்றினமுமாகும், தீரேதான் வேகியங்கள் குளிகைமாற்கம் திறமானலோகமாரணமுமாமே. ச

ஆமேதான்புலிப்பாணி வருண்மைந்தாகே ளப்பனேசொல்லுகி றேன் புத்திவானே, நாமேதான்காலாங்கிநாதர்பாதம் நலமுடனே யான்வணங்கி கூறலுற்றேன், வேமேதான்வெகுநூல்கள்பார்த்துமேதான் விருப்பமுடனின்னூலை யுந்தனுக்கு, தாமேதான் குருநூலாய் பொருள் கள்கண்டு தக்கபடிசெய்தேனே தரணியோர்க்கே. ரு

தாரணியில்நூல்கண்டோர்காமிகட்கும் தகமையுள்ள சண்டாளர் பாவிகட்கும், காரணியாம்நயம்பேசி கதையுரைக்கும் கடிதான துரோகி கட்குயிந்தநூலை, தூரணியாய்கொடுத்தாக்கால் பாவமெய்தும் துப்புர வாய்க்கொடுக்காதே புண்யவானே, வேரணியாய் தர்மிகட்கும் புண்ணி யோர்க்கும் வேணவுபசாரமுடன்கொடுப்பாய்தானே. சூ

தானனபோகழேயாயிரந்தான் தாரணியில்கண்டவர்கள் விள்ளார் தாமே, கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குவலயத்தில் கொற்றவர் தான் கடாட்சத்தாலும், வேனனசத்தகாவியத்தையப்பாவிருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் மைந்தாகேளு, தேனனயிந்நூல்தான்சொர்னநூலாம் தெளிவாகப்பாடிவைத்தேன் புவியுளோர்க்கே. எ

கள்ளனைப்பிடிக்க தந்திரம்.

புவியானயின்னமொருமாற்கம்பாரு புகழானதந்திரமாஞ் ஜால வித்தை, கவியானசித்தர்முனி ரிஷிகள்யாரும் கழறவில்லை யெவ்வித நூலிலப்பா, பவியானபணிதிகளை கொள்ளைகொண்டோர் பாருலகில் காண்பதற்கு அரிதேயாகும், குவிதமுடன்சாலமாந் தந்திரவித்தைக் கூறுவேன்மாணுக்கள் பிழைக்கத்தானே. அ

தானனகொள்ளைகொண்டோர் மாண்பர்தம்மை தாரணியில்பிடிப் பதற்கு வுபாயதந்திரம், மானனமச்சென்ற மாளிதன்னில் மகத்தான காகமொன்று பதிதானப்பா, பானனமேடைய துவொன்றுசெய்துபாங் கான மேடையின்மேல் கலசம்வைத்து, கோனனகுருதலையே மனதி லுன்னி கொற்றவனேகலசமதில் தேங்காய்வையே. கூ

வைத்துமேதேங்காய்மேல் காயந்தன்னை வளமாகத்தான்பூசிமை ந்தாநீயும், பையவேசந்தேகப்பட்டபேரை பாங்குடனே கும்பலாய்க் கூட்டிக்கொண்டு, மெய்யாகநீங்களெல்லாமாளிசென்று மேன்மையுட ன்தேங்காயைத்தொட்டுவந்தால், கைதனையேசோதிப்பேனென்றுசொ ல்லி கருத்துடனேவுறுதிமொழிகூறுவாயே. க0

கூறுவாய்காயத்தின்வளமைதன்னை குறிப்பாகமர்மமதாய் மனதி லுன்னி, தேறுவாய்கைதனையேகண்ணிலொத்தித் தேற்றமுடன்முத்த மதுயிட்டாற்போல, மாறுபாடாகவல்லோவாசந்தன்னை மதிமுகத்தில் மோர்ந்துமல்லோதெரிந்துகொள்வாய், தீதுடையமனிதரவரெல்லாங் கூடி சிறப்பாகக்கைதனைக்காட்டுவாரே. கக

காட்டுவாரொவ்வொருமனிதர்தானும் கைநீட்டிபரீட்சையதுசெ ய்யுமென்பார், தாட்டிகமாய்கைநீட்டிக்காட்டும்போது தகமையுடன் வாசனைபைதெரிந்துகொள்ளு, மேட்டிமைபாய்வாசனைகளிருக்குமா ண்பர் மேதினியில்பொருளதனைத்தீண்டாமாண்பர், பூட்டகமாய் வாச னைகளில்லாவிட்டால் புண்ணியனே திருடனென்றுசெப்பலாமே. கஉ

செப்பலாம்பயங்காளியானமாண்பன் சென்றுமேமாளியிடங்கட்டி னின்று, ஒப்பமுடன்நகையெடுத்ததோஷத்தாலே ஓகோகோதொட் டாலேமோசம்நேரும், எப்படியும்தப்பிக்கவழிதான்வேண்டும் யெழி லானதேங்காயைதொடக்கூடாது, இப்படியேதன்மனதிலுள்ளடக்கி யெழிலாகயான்தொட்டேனென்பான்பாரே. கங

பாரேதான்பயங்கரத்தையுள்ளடக்கி பான்மைபெறசபையார்முன் சோதனைக்கு, நேரேதான்முன்னிற்பான்பாவிதானும் நெடிதானசண் டாளன்குருத்துரோகி, கூரேதான்சத்தியமாய் வார்த்தைசொல்வான் குணமில்லான்மணமில்லான்மானமில்லான், சேரேதான்மெய்வார்த்தை மிகவுங்கூறி செழிப்புடனே தான்வருவான்திருடனுமே. கச

திருடனும்பொய்சூதுகபடுதந்திரம் தீரமுடன்முன்பேசிதப்பிப் பான்பார், பொருடனையேகொள்ளைகொண்டலோபன்றானும் பொங்க முடன் பொருளெடுத்தமாண்பென்ன, குருதனையேதானினைத்துதிரு டனென்று குறிப்புடனேசொல்லியல்லோபொருளைவாங்கு, அருளுன க்குவுண்டாகுமைந்தாபாலா வப்பனேகாலாங்கிகடாட்சந்தானே. கரு

தானுகபொருள்திண்டாமாண்பரெல்லாம் சட்டமுடன் தேங்கா யைத்தொடுவார்பாரு, வேனுனபொருளெடுத்தோன் சந்தேகத்தால்

வேற்றுமுகமாகியல்லோதீண்டானப்பா, மானனவையமென்றயெண்ணத்தாலே மயக்கமுடன் தேவதைகள்கொல்லுமென்று, பானனகிலே சமதுவெகுவாய்த்தோன்றி பான்மையுடன்கைதனையேதீண்டன்பாரே

தீண்டான்காண்பொருளெடுக்காபூபன்றுனும் திறமுடனே தப்பிக்க வழியேபார்ப்பான், பூண்டகமாயதிதமென்றபோக்குசொல்லி புனிதமுடன் தப்பிக்கவழியேகாண்பான், காண்டகமாமிந்தவித்தையாருங்காணர் காசினியில்புத்திமான்காண்பார்பாரு, வேண்டியதோர்கருமானமின்னமுண்டு விருப்பமுடன்சொல்லுகிறேனின்னங்கேளே. கஎ

கஸ்தூரிஜாலம்.

கேளப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு கெடியானகஸ்தூரிஜாலமப்பா, நாளப்பாபோகாமலிந்தஜாலம் நாட்டினிலேசெய்வார்க ளனந்தம்போக்கு, மாளப்பாபுத்திமான்செய்யுஞ்ஜாலம் மகத்தானஜாலமதுவினோதவித்தை, வீளப்பாஜெகஜால ரூதுவித்தை விள்ளாரேயாருந்தான் விள்ளார்தானே. கஅ

விள்ளாரேகஸ்தூரிஜாலவித்தை விளம்புகிறேன்மாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, புள்ளானதடியொன்றமூன்றேயாகும் புகழானமச்சென்றமாளிதன்னில், விள்ளவேநடுமையந்தன்னிலப்பா விருப்பமுடன்கோல்நாட்டிமுக்கோணந்தான், கொள்ளவேமுக்கோணக்குச்சிக்குள்ளே குறிப்புடனேகாகமென்றகவசம்வையே. ககூ

வைக்கவேகலசமதில்கலசம்வைத்து மகத்தானகலசமதில்வோடுவைத்து, நைக்கவேயோட்டின்மேல்தலைதானப்பா நலமானசெம்மறியின் தலைதானுகும், பொய்க்காமல்தலைமேலேசாணம்வைத்துப் பொங்கமுடன்சாணமதில்கலசம்வைத்து, மெய்க்கவேகண்டமதில்தீபமேற்றி மேன்மையுடன் மந்திரங்களோதுவாயே. உ0

ஓதுவாய்பஞ்சாட்சரவட்சரத்தை வுத்தமனே நூற்றெட்டுவுருதான்போடு, வாதுபுகழ்செம்மறியின்முகத்திலப்பா வண்மையுடன்வாடையென்றகஸ்தூரிதானும், தீதறவேகள்ளனைத்தா னறியவேண்டிதிகமூானகஸ்தூரி தன்னையப்பா, சேதுபந்தமாகவல்லோமுகத்தில் பூசிசெம்மலுடன்பதனமதுசெய்குவாயே. உக

செய்யவேகஸ்தூரி தன்னைத்தானும் சிறப்புடனேபூசியல்லோமைந்தாகேளு, வெய்யவேமாளிதனில்கனனம்போனல் வேகமுடன் திருடர்களைப்பிடிக்குமார்க்கம், பையவேசந்தேகப்பட்டபேரை பாங்குடனே

யாவரையுங்கூட்டிவந்து, நையமேமச்சென்றமாளிதன்னில் நலமுடனே
சபைகூட்டி நிற்கச்செய்யே. உஉ

நிற்கவேயேகஜனஞ்சூழ்ந்துநிற்க யெழிலானகள்ளனைத்தானறிய
வேண்டி, துர்க்கையென்றகாளியதுமந்திரத்தால் துப்புறவாய்நவகண்ட
மோதும்போதும், அற்பமென்றுநினையார்கள்மாண்பரப்பா லப்போதே
யெடுத்தவனுமேங்கிநிற்பான், சொற்பமென்றதந்திரமந்திரத்தினாலே
சோர்வடைந்துகள்ளனவன்முழிப்பான்பாரே. உங

பார்க்கையிலே கள்ளனவன்லகுவாய்நிற்பான் கருத்தினிலேசதா
சிவமுந்திடுக்கிட்டேங்கி, தீர்க்கமுடன்வொவ்வொரு வராகவல்லோ
தீரமுடன்மச்சென்றமாளிதன்னில், ஏர்க்கவேசோதனைக்கு மாளிக்
குள்ளேயென்தாயேயீஸ்வரியே தீண்டவில்லை, ஆர்க்கவேசத்தியத்தை
செய்துமல்லோ வப்பனேமுகமதனைத்தீண்டிடாயே. உச

தீண்டவேவேண்டுமென்று சொல்லியல்லோ சோதனைக்குவுள்ள
கற்றித்துலைவாய்நில்லு, ஆண்டகையேமாதாவேயென்றுரைத்து அங்
ஙனவேயட்சதையைத்தூவுதூவு, மாண்டதொருசெம்மறியின் முகத்
தைத்தொட்டு மார்க்கமுடன்வொவ்வொருவர்வருங்காலத்தில், வேண்
டியேயவர்கரத்தைநீதானப்பா விருப்பமுடன்முனணைத்து முகத்தி
லொத்தே. ருஉ

ஒத்தையிலேகஸ்தூரிமணந்தான்வீசும் ஓகோகோபொருளெடுக்க
வில்லையென்று, சத்தியமாய்நீசொல்வாய்மகனேயப்பா சாங்கமுடன்
பொருலெடுக்கவில்லையென்று, புத்தியுடன்பொருள்தொட்டேன் கரத்
தில்வாசம் பொங்கமுடன்யிருக்கவேமாட்டாதப்பா, வெத்தியுடன்நீ
நினைத்துமாண்பர்தம்மை மேதினியில்சொல்லுவதுதருமமாமே. உசு

தருமமாம்பொருள்களவுண்டுதேறி தண்மையுடன் சொல்வது
வேமனுதர்மமாகும், கருமமதுயெய்யாதுவுந்தனுக்குக் காசினியில்நீயு
மொருநீதவனாய், பருமமுடன்வையகத்தில்மாண்பர்க்கெல்லாம் வளமை
யுடன்குருசம்ப்ரபோதவானாய், அருமையாயெல்லவருமுந்தனைத்தான்
அப்பனேசதாகாலம்போற்றவாரே. உஎ

போற்றுவாற்தந்திரமாஞ்ஜாதவித்தைப் பொங்கமுடன்யாருக்கும்
விள்ளவேண்டாம், ஏற்றியேகர்மிகளும் பாபியோருமயெதாஸ்தானசண்
டாளரனேகருண்டு, நாற்றிசையும்மிருப்பார்கள் புண்ணியவான்கள் நவி
லாதேயொருவருக்கும் நவிலவேண்டாம், மாற்றியேமாந்திரீகமென்று
ரைத்து மருத்துவமாய்ஞானிபோலிருந்திடாயே. உஅ

இருக்கையிலேயெல்லவரும் போதங்கொண்டு யென்குருவேயென் சாமியென்றமல்லோ, பொருக்கமுடன்பொருள்கொள்ளை யிட்டபேர் கள் பொங்கமுடன்வுனைத்தேடிவருவார்பாரு, தருக்கமதுமிகப்பேசி மகனேயப்பா தருவித்துபொருளதனைக்கொடுப்பேனென்று, அருட் கமலம்வீற்றிருக்குமம்பாள்தானு மப்பனேகூட்டிவைப்பா ளென்று சொல்லே. உகூ

சொல்லையிலேயெதிராகவந்தபேர்கள் சொக்கியேயுன்வலையில் சிக் கியல்லோ, வல்லதொருகுருசாம்பிரதாயபூபா வளமையுடனெந்தனது பொருளையப்பா, மெல்லவேதருவித்துத்தந்தாயானல் மேன்மையுடன் வுந்தமக்குப்பாதியீவேன், சல்லியங்கள் நேராதுசுவாமியென்று தப்பா மலடிபணிந்துசேவிப்பாரே. ௩0

சேவிப்பார்கடவுளென்று வும்மைதானும் செகதலத்தில்மாண்ப ரெல்லாமயங்கியல்லோ, தாவியேசதாகாலம்பக்கலப்பா சட்டமுடன் கார்த்திருப்பார்கோடிமாண்பர், ஆவிபொருளுடலாதி யனைத்துமப்பா வப்பனேயுந்தமக்குதத்தமென்பார், பாவியென்றநாமமதுபடைக்காமற் றுன் பாருலகில்சத்தியனுய்வாழ்வாய்தானே. ௩க

தானனபுலிப்பானிமைந்தாகேளு தப்பாமலெந்தனுக்குகுருதானப் பா,தேனனகாலாங்கிநாதர்தம்மை தேற்றமுடன்சதாகாலமனதிலுன்னி, பானனமனேன்மணியாள்பாதம்போற்றிப் பான்மைபெறயெப்போதும் தொழுதுமல்லோ, கோனனகுருக்கள்மாரிடிகள்தம்மை கொற்றவனே தானினைந்துநடத்துவாயே. ௩உ

நடத்துகையிலின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்லேன் ராஜாதிராஜ ரெல்லாமெச்சுதற்கு, திடமானதந்திரமாஞ்ஜாலப்போக்குசெப்புகிறேன் மாணுக்கர்யுந்தமக்கு, அடலானதந்திரமாமாயதந்திரம்அப்பனேயாருந் தானறியமாட்டார், கடலானகள்ளனைத்தான்பிடிக்கவல்லோ காசினி யிலின்னமொருமதிசொல்வேனே. ௩௩

பச்சரிசிஜாலம் கள்ளனைப்பிடிக்க

மதியானஜாலமொன்றசொல்வேனப்பா மகத்தானகாலாங்கிநாதர் தம்மை, துதியுடனேயான்வணங்கிதுய்யபாலா துப்புரவாயுந்தனுக் குக்கூர்வேன்யான், நிதியெடுத்தகள்ளனைத்தானறிவதற்கு நீதியுடன்தந் திரமாஞ்ஜாலவித்தை, பதியானகளவுசென்றமாளிதன்னில் பட்சமு டன்றுவடுத்துசெப்பக்கேளே. ௩௪

செப்பவென்றால்நிதிபோனமாளிதன்னில் சிறப்புடனேநீசென்று ஜாலஞ்செய்வாய், ஒப்பமுடன்நிதியெடுத்தமான்பர்தம்மை ஓகோகோ யாவரையுந்தானழைத்து, தப்பிதங்கள்நேராமல்மைந்தாகேளு தன்மை யுடன்சந்தேகப்பட்டபேரை,மெய்புடனேயவர்கையில்வரிசியப்பா மேன் மையுடன்றனெடுத்துச்சொல்லக்கேளே. ஙரு

கேளப்பாவவரவர்கள்கையிலப்பா கெடியானபச்சரிசிநிரம்பவுந் தான், ஆளப்பாதனித்தனியேகொடுத்துமைந்தா வப்பனேயவர்களுக்கு வணக்கங்கூறி, மாளப்பாமாண்பர்களே நீங்களெல்லாமயங்காமற்பொரு ளெடுக்கவில்லையென்று, கேளப்பாகொட்டினதுபோலேயப்பா தேற்ற முடன்யான்கூறுமொழியைக்கேளே. ஙசூ

மொழியானவார்த்தையதுயென்னவென்றால் மோசமில்லைநீங்க ளுந்தானடுங்கவேண்டாம், வழியுடனேபச்சரிசிவாயிலிட்டு வண்மையு டன்றான்மென்றுமைந்தாகேளு, சுழியானவாயில்மென்றவரிசிதன்னை சூட்சமுடன்பூமிதனில்முழியவேண்டும், பழியானஎலுமிச்சம்பழத்தை யப்பா பாண்மையுடன்வாய்தனிலேகடிப்பாய்தானே. ஙஎ

கடித்துமேபழசாத்தைமாணுக்காளே கருத்துடனே பூமிதனில் முழியவேண்டும், துடிப்புடனேபொருளெடுக்கவில்லையென்று தூய்மை யுடன்சத்திபங்கள்செய்யவேண்டும், நடித்துமேசோதனைகள்தந்துமல் லோ நலமுடனேசெல்கவென்றவிடையுந்தந்து, முடித்துமே மந்திரங் களோதிநற்போல் முனையானதலைவாசல்முன்னேநில்லே. ஙஅ

நிற்கையிலேமாண்பரெல்லாஞ் சோதித்தாகிவந்து நிலையானநிலை தனிலேநிற்கும்போது, அற்பமென்றுநினையாமல் வவரவர்கள்தன்னை அன்புடனேதானினைந்து வப்பாகேளு, சொற்படியேநீயுமிந்த வரிசி தன்னை சொந்தமுடன்காட்டவென்றவினையங்கேளு, உற்பனமாயுமி ழ்ந்ததொருவரிசியப்பா ஓகோகோகுழம்புபோலிருக்கும்பாரே. ஙகூ

பாரப்பாபொருளெடுத்தோன்வரிசிதானும் பான்மையுடன்பொடி பொடியாயிருக்கும்பாரு, நேரப்பாயெடுக்காத பேர்கட்கெல்லாம்நேர்மை யுடன்வரிசியது குழம்பாய்நிற்கும், சீரப்பாபழமதுவுமிழ்ந்தபேர்கள் சிறப்பானநாவதனில்ரசமுண்டாகும், ஆரப்பாயெடுக்காதபேர்கட்கெல் லா மப்பனேரசமதுவுமதிகங்காணே. ச0

காணவென்றுலெடுத்தவர்கள்மாண்பருக்கு கடிதானபழமதுவும் ரசந்தானப்பா, பூணவேரசமதுவுங்குறைந்துகாட்டும் புகழானவெலுமிச்சம்பழந்தானப்பா, தோணவேதிருஷ்டாந்திரங்கண்டுகொள்ளு தோராமல்சபையார்க்குகூறுகூறு, வேணதொருவுபசாரக் கள்ளனேத்தான் வேகமுடன்கண்டறிந்துசெப்புவாயே. சக

செப்பவென்றால்நாவில்லைபாவுமில்லை ஜெகதலத்திலுனைப்போலமகுத்துமுண்டோ, ஒப்பவேசபையார்முன்கள்ளனேத்தான் ஓங்காரமிட்டல்லோயழைப்பாயப்பாரே, தப்பிதங்கள்நேர்ந்ததென்று மனதிலுன்னி தண்மையுடன்பொருளதனைத்தருவான்பாரு, இப்படியேஜாலதந்திரத்திலுலே யென்மகனே பொருளதனை வாங்குவாயே. சஉ

மாட்சிமைகூறல்.

வாங்கையிலேபுத்திமானென்றுசொல்லி வார்த்தைசொல்வார் வையகத்திலுன்னையப்பா, தூங்கியேதிரியாதேமைந்தாகேளு துப்புரவாய் நீயுமொருகெவுளியாவாய், ஏங்கியேயுனைக்கண்டோரெல்லோருந்தான் யெழிலுடனேயுந்தமக்குவணக்கங்கூறி, பாங்கியர்கள்தன்முதலாய்பரிசுயீவார் பாரினிலேநீயுமொருசித்தனுமே. சங

சித்தனென்றுசொல்லியல்லோயுன்னையப்பா சிதாபாசக்கட்டளையைமனதிலுன்னி, பத்தியாய்திரிகாலபூசைசெய்து பலகாலும்சிந்தித்துப்பணிவுகூறி, முத்திபெறநல்வழிக்குவாளதாகி முயன்றமேயெப்போதுமுயற்சிவானாய், நத்தியேயுமதிடத்தில்சீஷனுக நாடோறும்பணிவிடைக்குநிற்பார்பாரே. சச

பொரிஜாலம்.

பாரப்பாநெற்பொரியின்வித்தை சொல்வேன் பாங்கானநெல்லதுவுங்குறுணிகொண்டு, நேரப்பாசீலைதனில்முடிந்துதானும் நெடிதான சுண்ணும்புக்காளை தன்னில், சீருடனேகிளிஞ்சிநடுமையந்தானும் சிரப்புடனே வைத்துமல்லோகிளிஞ்சிமூடி, காருடனே தானவித்துயெடுத்துக்கொண்டு கவனமுடன்முடிச்சதனையவித்திடாயே. சரு

அவிழ்க்கையிலேநெல்லதுவுங்காரமேறி அழகுடனேநெல்லதுவுங்கண்ணீற்றேற்றம், புவிதனிலேவெகுசனங்கள்கூட்டத்தோடு பொங்கமுடன்றானழைத்துக் கும்பல்சேர்த்து, பவிமதிகள்போன்றதொருமாந்தருக்குப் பண்பாணஜாலமொன்றுசொல்வாயப்பா, துவிதமுள்ள நெல்லதனைசபையோர்முன்னே துப்புரவாய்பூமிதனில் கொட்டிடாயே

கொட்டியேபலபேர்கள் பார்க்கவல்லோ கொப்பெனவே ஜலம தனை நெல்லின்மேலே, திட்டமுடன்றான் றெளிப்பாய்மைந்தாய்நீயும் தீர்க்கமுடன் நெல்லெல்லாம் பொரியேயாகும், சட்டமுடன் பொரி யெடுத்துப் பார்க்கும்போது, சார்பானநெற்பொரியும் மெய்யதாச்சு, வட்டமுடன் நெருப்பில்லாப் பொரியுமாச்சு மகத்தானவித்தையது ஜாலமச்சு. சரு

ஜாலமென்றால் நெருப்பில்லாப் பொரியுமாச்சு சாங்கமுடன் கண்டவர்கள் மயங்கலாச்சு, சோலமுடன் பொரியெடுத்துச் சபை யோர்முன்னம் பொங்கமுடன்றான் கொடுத்துபரிசுவாங்கி, தால மூடன்வையகத்தில்சித்தனைப்போல் தரணிதனில்வெகுகாலமிருந்து கொண்டு, சீலமுடன் லோகவதிசயமுங்கண்டு சிற்பரனைப் போலி ருந்து பூசிப்பாயே. சஅ

பூசித்துத்தானிருக்குங் காலந்தன்னில் பொங்கமுடன் மாந்தரெ ல்லா முன்னையப்பா, ஆசித்துவணங்கியேதான்வன்புகூர்ந்துவப்பனே யெந்நாளும்பதாம்புயத்தை, நேசித்துயுந்தமக்கு கருணைகூர்ந்து நெடுங் காலங் காத்திருப்பார்மாண்பரெல்லாம், காசுமிகப்பொன்னையெல்லாம் தருவார்பாரு கடாட்சித்துமவர்களுக்கு கதிசொல்வாயே. சகூ

கசகசா மீன்ஜாலம்.

சொல்லவே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு சொற்பெரியகாலாங் கிதனைநினைந்து, வெல்லவேசினையுள்ளமச்சந்தன்னை விருப்பமுடன்று னெடுத்துப் புனிதவானே, புல்லவே பனிநீரைத்தாமெடுத்துப் புக மூரகசினைதனக்கு நித்தியந்தான், செல்லவே ரவிதனிலேசுறுக்கு தாக்கு செம்மனுடன்சூரியனும்வலிப்பான்பாரே. ருo

வலித்துமேசினைதானும் பனிநீர்தன்னை வளமுடனேறான்குடி த்து நிற்கும்போது, பலிப்புடையசினை யெல்லாமுதிர்த்துக்கொண்டு பட்சமுடன் கசகசாவில்கலப்பாயப்பா, சலிப்பின்றி பாணிதனிலடை த்துமேதான் சட்டமுடன்பதனமதுசெய்துகொண்டு, கலிதனிலே வெகுமாண்பர்கூட்டத்தோடு களிப்புடனே ஜாலமதுசெய்குவாயே.

செய்யவென்றால் ஜாலமதுமாற்கங்கேளு செம்மண்ணுதொட்டி யொன்றுபாண்டமப்பா, துய்யநல்லசலமதுவும் பாண்டந்தன்னில் தும்புரவாய் நிறையவிட்டு புகலக்கேளு, பையவேபரணைதனை திறந்து மைந்தா பாலகனேபாரினிலே வெகுபேர்காண்க, வையகங்கள்பிரமிக் கக் கசகசாவை வண்மையுடன்றனெடுத்துக் கொட்டுவாயே. ருஉ

கொட்டையிலே ஜனங்களெல்லாம் மயங்குவார்கள் கோடியிலே புத்திமானொருவனுண்டு, சட்டமுடன் மற்றோர்கள்காணாப்பாதார

ணியில் காண்பதுவுமரிதேயாகும், திட்டமுடன்பாண்டமதை மூடிப் போடு தீர்க்கமுடனொருநாழிகையானபின்பு, வட்டமுள்ளபாண்ட மதை திறந்துபார்க்க வளமானசினையதுவுமீனுமாச்சே. ருங

ஆச்சப்பா சினையெல்லா மீனுமாச்சு வப்பனேகசகசாநின்று போச்சு, நீச்சப்பா சிறுமீன்கள்பொடிகளப்பா நிலையானபாண்டமதில் மேயலாச்சு, மேச்சப்பா பொரித்ததெல்லாஞ் சினைதான்கெட்டி மேன்மையுள்ளகசகசா சொத்தையென்று, ஆச்சரியமாகவல்லோ வுரைப்பாயப்பா வருண்மைமந்தாமெய்யென்று நம்புவாரே. ருச

நம்பியேமாண்பரெல்லா மேக்கங்கொண்டு நடுநடுங்கி பிரமித்து சோபித்தேதான், வெம்பியேமுகம்வாடி யுளங்களித்து வேகமுடனு சீர்மயிரவுஞ்செய்து, தம்பியேயெந்தன்குரு நாதாபோ தாதாரணியில் லுனைப்போலசித்தனுண்டோ, கும்பியேகைகுவித்து வுளங்களித்துக் கொப்பெனவே கால்தனிலேபணிகுவாரே. ருரு

பணிகுவார் யெந்தன்குருநாதா வென்பார் பாரினிலேவெகு கோடிசித்துவென்பார், துணிவுடனேஜாலமல்ல சிருஷ்டியென்பார் தோய்ந்தபொருளுள்ள தொருகருவேயென்பார், கனிவுடனே வாயாதிகற்பங்கொண்ட கைலாசநாதமுனி கடவுளென்பார், மணிபோன்ற லோககுரு விவர்தமனென்பார் மாசற்றசற்குருவாமென்பார்பாரே.

எலுமிச்சம் பழவித்தை.

பாரப்பாயின்னமொரு கருமானங்கேள் பாரினிலேயெல்லவரும் பயந்தோட, ஆரப்பா வாச்சரியமானவித்தை வப்பனேகறிவுள்ளான திவான்மாரு, சீரப்பாபிரதிவாமெழுகினாலே சிறப்புடனே கத்தியொன்று செய்வாய்தானும், நேரப்பாசெம்பருத்தம் சப்பார்த்துப்பூ நெடிதான செம்பாளைப்பழத்தைவாங்கே. ருஎ

வாங்கியேசார்பிழிந்து மன்றுகேளுமகத்தான யிரும்பினிடகத்தி மேலே, தூங்கியேதிரியாதே புத்திவானே துடிப்புடனே சாறதனைப் பூசிப்பூசி, மாங்குபெறாவிதனிலேகாயவைத்துப் பான்மையுடதனையே யதனம்பண்ணி, சாங்கமுடன்சபைகூட்டிமைந்தாகேளு சட்டமுடன் ஜாலம்விளையாடுவாயே. ருஅ

ஆடுவாய் சபையார்முன்செப்பக்கேளு வப்பனேயே ர்சிறுவன் புத்திவானாய், தேடியேகொண்டுவந்துகூட்டத்துள்ளே தெளிவுடனே யவன்கழுத்தில் நிப்பந்தனை, சாடியேகழுத்திலே நிம்பழத்தைச் சட்டமுடன் முன்றரிந்து கயறுபூண்டு, வாடியேதிரியாமல் மயங்கிடாமல் மன்னவனே கத்திகொண்டுயரிகுவாயே. ருகூ

அரிகையிலே யெனுமிச்சம் பழாசந்தான் வப்பனோத்கமது போலேசாயும், கிரியையிதுமெய்க்கிரியை சாலவித்தை கீர்த்திவுள்ள வித்தையிதுவென்பார்பாரு, சரியானசெகஜாலமிதுவேயென்பார்தாரணியில் செய்பவர்களிதைபோலுண்டோ, குரியானரத்தமதுஜாலவித்தைக்கொற்றவனே கழுத்தறியுப் வித்தைதானே. ௬௦

தானுனவித்தையிது சூட்சம்சூட்சம் தாரணியில் யாரேனும் காண்பதுண்டோ, கோனுனகாலாங்கிநாதாப்பா கொற்றவனுரெந்தனுக்கு வுபதேசித்த, தேனுனவித்தையிது தேசிவித்தை ஜெகஜலத்தில் கோடிபேர் மயங்குவார்கள். பானுனபராபரியாள் கடாட்சத்காலே பாலகனேயுந்தமக்கு யோதினேனே. ௬௧

ஓதினேன்ஜாலமென்ற விநோதஜாலம் வுத்தமனே வையகத்தோர் பிழைக்கவென்று, நீதியுடனுந்தமக்குச் சொன்னேன்யானும் நிட்களங்கமாகவல்லோ வுரைத்தேனப்பா, பாதிமதிதாணணிந்த தம்பிரானே பாருலகில் சித்தனைப்போலிருந்துகொண்டு, சோதிமயங்காணுதற்கு சூட்சாசூட்சம் தொல்லுலகில் காண்பதற்குவழிகொள்வாயே. ௬௨

சொள்ளவென்றல்குருபதத்தின் கொள்கைவேண்டும் கோளாறுதானகற்றி நடக்கவேண்டும், எள்ளலவும்பொய்சூது கபடுதந்திரம் யென்மகனே மனந்தனிலே நண்ணலொப்ப, புள்ளிமயிலேறிவரும் புனிதவானை புகழுடனே யெந்நாளும் நினைக்கவேண்டும், விள்ளவே யவருமக்கு வுபதேசிப்பார் வித்தகனேயெல்லோரும் போற்றுவாரே.

பாண்டம் சலமில்லாமல் சாதம்சமைப்பது.

போற்றுவாரின்னமொரு கருமானங்கேள் பொங்கமுடனுந்தமக்குக் கூறுவேன்யான், ஆற்றலுடன் காலாங்கிநாதரோடு வன்புடனே வணஞ்சுத்திவருகும்போது, காற்றுடனேவனாந்திரங்கள் சுற்றும்போது சன்மணியேயெந்தனுக்கு களையுண்டாச்சு, நீற்றலுடன் காலாங்கி யென்னைப்பார்த்து நீட்சியுடன் களைபோகநினைத்திட்டாரே.

நினைத்துமேவரிசிதனை கொண்டுவந்து நீதியுடன்காலாங்கி நாதர்தாமும், புனைப்புடனே சிலைதனிலரிசி கொட்டிப்புகழுடனேதோளாங்கிரமாகவல்லோ, சினைப்பதற்குவரிசிக்கு நாலுகொண்ட சிறப்பான பீடமதுவுமதிகம்விட்டு, பனைப்புடனேதான் மூடிர்துவாற்றேரந்தான்பட்சமுடன் மணல்தனிலேபதிந்திட்டாரே. ௬௫

பதிந்துமேமுடிச்சியின்மேல் மணலைக்கொட்டி பாங்குபெறதீபதனை மேலேமூட்டி, அதிந்திமேயோர் சாமமெரித்தபோது வப்பனேயாற்றுநீர் கசிந்துமேதான், துதிர்துமேயரிசியதுபூறலாகி துய்யானி

ன்னிறம்பே லே சாதமாச்சு, முதிர்ந்துமேபோகாமல் பதத்தெடுத்து
முத்தமனே யெந்தனுக்குத்தந்தார்தானே. ௬௬

தானான காலாங்கிநாதர்தாமும் தண்மையுடனெந்தமக்கு கொடு
த்தஜாலம், கோனனகுருகொடுத்த ஜாலமப்பா சொற்றவனே யுந்த
னுக்கு யானுந்தந்தேன், பானனபராபரியாள் கடாட்சத்தாலே
பாலித்தேனுந்தமக்கு யிந்தப்போக்கு, தேனனஜாலமது யிந்திரஜா
லம் தேற்றமுட னுலகுதனில்செய்வாய்பாரே. ௬௭

பாரப்பாவரிசியென்ற சாதமப்பா டண்புடனே கண்டவர்கள்
பிரமிப்பார்கள், நேரப்பா பாண்டமில்லா வித்தையப்பா நெடிகான
தந்திரமாஞ்ஜாலவித்தை, ஆரப்பாசெய்வார்க ளிந்தபோக்கு வப்ப
னேயாமுமக்குச் சொன்னநீதி, சீரப்பாவுலகுதனில் சித்தனைப்போல்
சிறப்புடனே தாமிருந்துயாவோரே. ௬௮

ஆடையிலேவையசத்து மாண்பரெல்லா மப்பனேயிந்திரமாஞ்
ஜாலமென்பார் கூடையிலே, வெகுபேர்கள் மாண்டர்தானுங்குறிப்பு
டனே யிச்சாலஞ்செய்துபார்ப்பார், தேடையிலேபாண்டமது சல
மூமில்லா தேசத்தில்வித்தையிது சொகுசுமெத்த, நீடையிலே சபை
கூடிசெய்துபார்த்து நீதியுட னுந்தனையும் வணங்குவாரே. ௬௯

வணங்கியேயேவல்களு மிகவுஞ்செய்து வஞ்சலிகள்மிகச்செய்து
வன்பாயப்பா, இணங்கியே சோடசோபசாரஞ்செய்து யென்குருவே
யென் சாமியென்பார்பாரு, மணங்கமழுந்தாமரையை வடிபணிந்து
வையத்திலெப்போதும் சதாநித்தந்தான், பணங்காசுமிகத்தந்துபல
வாயிந்து பாலகனேயெப்போதும்போற்றுவாரே. ௭௦

போற்றுவாருனைநித்தம் புண்ணியவானே பொங்கமுடஸ் சதா
காலம்பணிவார்பாரு, சாற்றலுடன் திரிகாலம் பூசைகொள்வார்சதா
நித்தம் யேவல்களு மிகவேகொள்வார், ஆற்றலுடன்சித்தனைப்போல்
நீயுமப்பா வப்பனே யெப்போதுமகிமைபூண்டு, நீற்றலுடன்சிவயோ
கம்பூண்டுமேல்லோ நீதியுடநீயிருந்துகொண்டு நிலையங்காணே. ௭௧

ஆட்டுக்கடா பண்ணினஜாலம்

காணவே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு கருவானஜாலமப்பா வராக
ஜாலம், பூணவேகடாவொன்று வராகமொன்று பொங்கமுடன்கொண்
டல்லோ செப்பக்கேளு, தோணவேசபைகூட்டி வேந்தர்முன்னே
தோற்றமுடன் டோலியென்றமேளமப்பா, காணவேடோலிக்குள்
வாசுந்தன்னை காட்டமுடன் வாய்கட்டியடைத்திடாயே. ௭௨

அடைத்துமேடோலிக்குயிருபக்கந்தான் அடவாக வாயிறுக்கிக் கட்டிப்போடு, படைமுகமும்பார்த்திருக்கசீஷனென்று பாலகனே மனதிற்கு வுகந்தமாண்பன், தடைகூடிசீஷப்பா பாலனுகசற்பனைகள் தெரிந்தவனுய் தேர்ந்தெடுத்து, விடைதனக்குவுகந்தவனுய் ஞான மோதிவித்தகனே கழுத்தினிலேடோலிபாட்டே. எங

மாட்டியேடோலிதனை யடிக்கச்சொல்லியன்னவர்கள் பார்த்திருக்க நீயுமப்பா, கூட்டமுடன்வாடதனை சபையோர்முன்னேகுறிப் பாகக்கத்திகொண்டுவெட்டுவாய்நீ, தேட்டமுடன்வாடதுதான்வாராக மாகும் தெளிவாகவுதிரமது பூமிநிற்கும் நீட்டமுடன் வாடதுவும் ரூபமாறியிலையான வராகமதுவாகும்பாரே. எச

பாரென்றுசொல்லியல்லோ பாலர்பேச்ச பாரினிலேவிளைகொண்டுமைந்தாநீயும், நேரேதான் டோலிதனையடித்துக்கொண்டு நிஷங்கமாகவல்லோ சபையார்முன்னே, வேரேதான்வுள்ளிருக்கும் வாராகந்தன்னை விட்டல்லோவாடதனையுள்ளேபோடு, காரேதான்வாராலே யிறுக்கிக்கட்டி நலம்பெறவேதிரையதனையவிழ்த்திடாயே. எரு

அவிழ்த்துமேசபையார்முன் வாராகந்தன்னை யன்னவேவிட்டு விடுபிரமிப்பார்கள், புவிதனிலேயிந்தவித்தை ஜாலவித்தை புகழான வித்தையிது காணப்போகா, துவிதமுள்ளஜாலமது தந்திரஜாலம்துப் புரவாய் காண்பதுவேமரிதேயாகும், குவிதமுள்ளடோலினது வித்தைதன்னைக் குவலயத்தில்காணார்கள்மட்டிமாடே. எசு

மாடானவித்தையிது மகிமையப்பா மகிதலத்திலெவராலும் கூறப்போமோ, கூடானகூடிவித்தை பாயும்வித்தைக் கூறினேன்வையகத்தில் நீதவித்தை, தாடாண்மைகொண்ட தொருவராகவித்தை தாரணியில் யாரேனுஞ்செய்வாருண்டோ, பாடானதந்திரமாம்ஜாலப் போக்குபாலித்தேன் மாணுக்கள் பிழைக்கத்தானே. எஎ

ஆஞ்சநேயர் ஜாலம்.

தானனயின்ன மொருகருமானங்கேள் தன்மையுள்ள வாஞ்சநேயர்பிடித்துவந்து, கோனனகுருதனையேபிணைந்துகொண்டு கொற்றவனே சிற்றுமணக்குவித்துதானும், தேனனவித்தையதை யெடுத்துக் கொண்டு தேற்றமுடனுசனத்தின் வழியதாக, மானனவயறு நிறை கொள்ளுமட்டுமகத்தான கொட்டைதனை பொதிந்திடாயே. எஅ

பொதியவே குழிவெட்டிவாஞ்சநேயர்பொக்குமுடன் தான்போட்டுமண்ணைமூடி, விதியாணமாற்கமதுபோலேயப்பா விந்தகனே நான்

தோற்றும்ஜலத்தைவிட்டு, பதியானநாள்கடந்து பார்த்தாயானால் பாலகனே செடியாகும்பண்பாய்கேளு, ததியுடனேகாயதுவும் காய்த்த பின்பு தூய்மையுடன் வித்ததனையெடுத்திடாயே. எகூ

எடுத்து மேதயிலமதுவாட்டியப்பா யெழிலானதயிலமதை பதனம்பண்ணு அடுத்துமே வழிஞ்சியின் றன் றயிலக்கூட்டிவப்பனே பாணிதனி லடைத்துநீதான், விடுத்துமேவிடுதியொன் றுமச்சியொன்றுவிரிவானமாளியதுவீட்டிக்குள்ளே, தொடுத்ததொருவிளக்கதனில் றீபமேற்றி தோற்றுமடாவுன் ரூபக்குராங்குமாமே. அ0

ஆமப்பாவெளி நின்றமாந்தற்கெல்லா மப்பனேதோற்றுமடாகுரங்குரூபம், போமப்பாவுள்ளின்று பேசும்போதுபோனரூபமதுகுரங்குபோலாம், நாமப்பாவெளிநின்று பேசினுக்கால்நாயகனே நீயுமொருமனிதனப்பா, தாமப்பாயிந்தபடி ஜாலஞ்செய்து தாரணியில் பிழைப்பதுவுமதிதமாமே. அக

அதிகமென்றவித்தையிது யார்தான்காண்பார் அன்பானபுத்தியுள்ளானறிவான்பாரு, துதிதமுள்ளதருவினது ஜாலப்போக்கு தூய்மையுடன் காணுபவன்சித்தனப்பா, பதிதனிலேயிந்தவித்தைதசெய்துமல்லோ பாலகனே கீர்த்தியது கொண்டுமேதான், மதிமயங்கியெல்லவருங்கண்டுயேங்க மானிலத்திலெப்போதும் துதிகொள்வாயே.

கொள்ளவே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு கூறுவேன்பென னையர் காலாங்கிநாதர், உள்ளபடிகண்டதொருவதிசயங்க ளுத்தமனேயானுமது வெகுவாய்ச்சொல்வேன், வள்ளலுறைதென்னிலங்கைப் பதிவிலப்பா வளமானவதிசயங்கள் கூறுவேன்யான், தெள்ளுலையான்றுவாபரத்திலிலங்கையப்பா தெளிவானபதிமகிமைகூறுவேன். அங

கூறவேனிலங்கை பதிமார்க்கந்தன்னை கொற்றவனேபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, தேறுபுகழ்நவகண்டந்தன்னிலப்பா தேர்வேந்தராஜர்களின் கோட்டைதன்னில், வீறுபுகழிராவணனார் கோட்டையப்பா விண்ணுழி கோட்டையது விளம்பப்போமோ, மாறுபடாக்கோட்டையதுவளப்பஞ்சொல்வேன் மகத்தானவதிசயங்கள் மெத்தவுண்டே.

இலங்கையழிவுகூறல்.

உண்டானதேசமது யிலங்கையப்பா வுத்தமனேவெகுகோடிகாலமுன்னே, கண்டேனேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு கண்கொள்ளாக்கோட்டையதுயானுங்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குங்கோட்டைவரசனது ராவணனார்கோட்டையப்பா, அண்டமாருதம்போலக்கோட்டையுண்டு சாங்கமுடன்கற்கோட்டைகூறொண்ணாதே.

ஒண்ணாதுதேசமது நூறுகாதமுத்தமனே காடுவன பூமியெல்லாம் அண்ணார்ந்து பார்க்கவொண்ணா கோட்டையப்பா வழகான கோபுரங்கள்மாபுரங்கள், சண்ணாம்புபூமியது லவையகந்தான் சுற்றிலும் சாகரமேவலைகள்மோதும், தண்மையுடன் யெந்நாளும் வாடைக்காற்று சாங்கமுடனிருப்பதுவுங் கண்டிட்டேனே. அசு

கண்டதொரு தேசமதுயிலங்கைநாடு காசினியிலப்பதிபோலெங்குமில்லை, உண்டானவதிசயங்கள் மெத்தவுண்டுவுலகத்தி லெங்கேனுங்கண்டதுண்டோ, திண்டானகோட்டைக்கு வகழிமத்தி திறளான சாளரங்கவாசலுண்டு, தண்டானவகழிக்குங் கடலுக்குந்தான் தாக்கானவழிகட்டுமுண்டேபாரே. அஎ

பாரப்பா சலமதுவும்போக்குவுண்டு பாங்கானகோட்டைக்கு மகழிக்குந்தான், நேரப்பாசாகரமுவழியுமுண்டு நிலையானயிலங்கைபதி கோட்டைதன்னில், ஆரப்பாவெகுகாலமிப்படியேயுண்டு வப்பனே வோடமதுபோவதுண்டு, கூரப்பாநெடுங்காலமிப்படியேயப்பா கூரானகோட்டையது யிருக்குந்தானே. அஅ

தானானகோட்டையது வாசல்தன்னில் தார்வேந்தன் மன்னனது செங்கோல்தன்னில், தேனானமனோன்மணியாள் ரூபம்போல தேர்வேந்தர் சபைமுன்னே தோற்றலாச்சு, மானானவசரீரிவாக்கு தானும் மன்னவர்முன் தன்செவிக்குகேட்கலாச்சு, கோனான வேந்தனுமே திடுக்கிட்டேங்கி கொற்றவனும் பயந்தல்லோவிழுந்திட்டாரே

இட்டாரே தேர்வேந்தராசர்தாமு மெழிலான கோட்டைக்குள் மத்தியானம், பட்டதொருராசர்முன் மாண்பரெல்லாம் பயந்தொடுங்கி கண்கலக்கமிட்டபோது, அட்டதிசைத்தான்கலங்கி சாகரந்தான் வடியோடே யலையதுவுமேலேபொங்கி, சட்டமுடன்கோட்டைக்குள் சாகரந்தான் சடுதியிலே பொங்கியதுமுழுகலாச்சே. கூ0

ஆச்சப்பா கோட்டையதுமுழுகலாச்சு வப்பனோராஜாதி படைகள்தாமும், போச்சப்பாகோட்டையதுமண்மேடாச்சு பொங்கமுடன் மறுயுகத்தில சாகரந்தான், பாச்சலுடன் பொங்கியல்லோ மண்ணைதுங்கிபாங்குடனே நிலையாழிசாகரத்தில், வீச்சலுடன் கோபுரங்கள் மாபுரங்கள் விண்ணாழிக்குள்ளாக மறைந்துபோச்சே. கூக

மறைந்துமேயிலங்கையதுபோனபின்பு மகத்தானகோட்டைக்குள்ளிருக்கும்வாசல், திறந்துமேகதவுகளும் கலசத்தோடு திரையழிக்கட லதனில்சிகரந்தானும், உறைந்ததொருகோபுரத்தின் கலாச

மெல்லாம் வுற்றதொருகதைறவழியேகாணலாச்சு, இறையோராவண
னு மிலங்கைதன்னிற் றிட்டமுடனிருப்பரெனப்பேருண்டாச்சே.

பேருண்டாய்வையகத்தில் மாண்பரெல்லாம் பேருலகில் பெப்
போதுமிலங்கைதன்னை, சீருடனேபோற்றியது மிகவுஞ்செய்துசிறப்
புடனே யெங்காளுந்துதியேசெய்து, பாருலகம்சினகபதியிருக்குதெ
ன்று பாண்மையுடன் வையகத்தோர் துதிப்பார்கண்டீர், தாருலக
மழிந்து மல்லோ சேனையெல்லா தப்பாமல்கடவுள்பதிசேர்ந்தார்
காணே. ௬௩

அரிசிஜாலம்.

காணவே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு கருவானஜாலமொன்று
வரிசிஜாலம், தோணவேயரிசிதனை யெடுத்துக்கொண்டு தோற்றமுள்
ளபடியொன்று பாத்திரந்தான், மாணவேபடிநிறைய வரிசியிட்டு
மன்னவனே கூரெழுத்தாணிகொண்டு, நீணவேகிட்டணைகள்செய்து
மல்லோ நினவாக யெழுத்தாணிதன்னைவாங்கே. ௬௪

வாங்கியேசபையோர்முன்னூபிரம்பேர் வளமாகத்தானழைத்து
செப்பக்கேளு, ஏங்கியேயெல்லவரும் பார்த்தொடுங்க யெழிலான
கூரெழுத்தாணிதன்னை, ஓங்கியே குத்தியல்லோ தூக்குவாய்நீவுத்த
மனே படியதுவுமேலேயாகும், தூங்கியேதிரிபாதே மைந்தாகேளு
துப்புரவாய்ஜாலமது செய்துகாட்டே. ௬௫

காட்டையிலே யெழுத்தாணிதானுமப்பா கருவானவரிசிதனைப்
பிடித்துக்கொண்டு, வாட்டமுடன் நிற்கின்றவண்மைதன்னை வையக
த்தில் கண்டவர்கள் மயங்குவார்கள், கேட்டமுடனரிசிதனைக்கொட்டி
காட்டத்திறமுடனே கேட்பவர்க ளாமேயானால், நீட்டமுடன்கொ
ட்டியதைக்காட்டுவாய்நீ நிஜமென்றுஜாலமதைமெய்யன்பாரே. ௬௬

பாரேதான்லோகமெல்லாம் பிர்மித்தேங்கி பாலகனேயுனைக்
கண்டு வஞ்சலிப்பார், சீரேதானுந்தமக்கு சிறப்புமுண்டு சிற்பரனைப்
போலாகயென்னியல்லோ, நேரேதான்திரிகாலபூசையோடு நீதியுட
னுபசாரணைமெத்தவுண்டு, வீரேதான்சதாகால முனைப்பணிந்து விரு
ப்பமுடனெப்போதும் துதிப்பார்தாமே. ௬௭

கோழிமுட்டை புட்டிகளிலடைத்தல்.

துதியானபின்னமொருஜாலங்கேளு துப்புரவாய்கோழியென்ற
முட்டைதானும், பதியானவாணமது மேலேயேற்றிப் பாங்குடனே
காரமென்றகாடிதன்னில், விதியானமூன்றுநாளுறப்போடு விருப்ப
முடன் மூன்றுநாள்கழிந்தபின்பு, மதிபோன்றபூனிராங் கிளாசுபாத்தி
ரம் மதிப்புடனே போட்டடைக்க விதிதான்கேளே. ௬௮

கேளப்பா சின்னவாய்க்கொண்ட பாத்திரம் கெடியான பாத்திர மாம் வாயினுள்ளே, பாளப்பாபோகாமல் முட்டைதன்னை பான்மை யுடன் கையினுற்றள்ளமுட்டை, வீளப்பாதோல்போலவுள்ளேபோகும் விருப்பமுடன் மறுபடியும்பாண்டத்துள்ளே, நாளப்பாபோகாமல் ஜல த்தைவிட்டு நாயகனே யொருநாழிபொருத்திடாயே. கூகூ

பொறுத்துமே ஜலமதனை யிறுத்துப்போடு பொன்னவனே யெப் போதும்போலேயப்பா, நிறுத்துமே முட்டையது கல்லுபோலாம் நீமக னே பாண்டத்துள்ளுருட்டிக்காட்டு, திருத்தமுடன் முட்டையது மகிமைவித்தை தீர்க்கமுடன் யாரேனுங் காணமாட்டார், பொருத்த முள்ள முட்டையென்ற வித்தைதானும் பொங்கமுடன் மாணுக்கன் பிழைக்கத்தானே. க00

பசுவுபால்கறக்காதிருக்க ஜாலம்.

தானையின்னமொரு ஜாலமார்க்கம் தண்மையுடன் கூறுகிறேன் மைந்தாகேளு, தேனுனமனோன்மணியாள் கிருபையாலே செகதலத்தி லனேகவித்தைச்செப்பக்கேளு, கோனுனகாலாங்கிநாதர்தம்மால் குவல யத்தில் கோடியுகமிருந்துமேதான், பானுனவதிசயங்கள் மிகவும் சொல்லிப் பாலித்தாரெந்தனுக்கு கோடியாமே. க0க

கோடியாம்பசுமாடு யிருக்குங்கூட்டம் கொற்றவனே நீசென்று மைந்தாபாரு, தேடியே கரும்புலியின் கொழுப்புதன்னைத் தீவிரமாய் கொண்டல்லோ காற்றுவாடை, நாடியேயோரிடமாய் வைத்துகொண்டு நெலம்பெறவே கோனுனின்னருகேசென்று, பாடியேபால்கறக்கச்சொல் வாயப்பா பாலகனேமாடெல்லா மோடும்பாரே. க0உ

ஓடியே பால்கறக்கமாட்டாதப்பாவுத்தமனே சமுசாரியலேவான் பாரு, தேடியேமாடெல்லாம் பிடிப்பான்பாரு தேசத்தில்மாடெல்லா மோட்டங்காட்டி, நீடியேய்வனிடத்தில் வாராதப்பா நிட்சயகாலாங்கி ஜாலமப்பா, கூடியே ஜனங்களெல்லாம் கூட்டமிட்டுக் கொப்பனவே மயங்கியல்லோதியங்குவாரே. க0ங

தியங்கியே யேமாந்து நிற்கும்போது தீரமுடன் கோனுரின்பக்கல் வந்து, மயங்கியேதோர் கோனுனைக்கண்டல்லோதான் மார்க்கமுடன் தானழைத்து மன்னுகேளு, நயம்படவேயவன்றனக்கு குறிகள்சொ ல்ல நன்மையுடன் செம்பொன்னைக்கேட்பாயப்பா, செயம்பெறவே காளியிட சாபத்தாலே செகதலத்தில் மாடெல்லா மோடலாச்சே. க0ச

ஆச்சப்பா சாபத்தைநிவர்த்திசெய்து வப்பனேகாளிபூசை செய்ய வேண்டும், மூச்சடங்கிபோனதொருமாடெல்லாந்தா னுத்தமனே

மந்தைவந்துசேரும்பாரு, பாய்ச்சலுடன் வேங்கையிட கொழுப்புதன்னே பாலகனே நீ மறைவாய்வைத்துவிட்டு, கூச்சலுடன் பாஷையாய் மந்தைமாட்டைக் கொப்பனவேதானழைக்க வருகும்பாரே. க0டு

பாரப்பாமந்தையெல்லாஞ் சேர்ந்தபின்பு பரிவாகக்காளிக்குப் பூசைபோடு, நேரப்பா பூசையது நேரும்போது நெடிதானசன்னதங்கள் மிகவுங்கூறி, ஆரப்பாயடர்ந்தவனந் தனிலிருக்குமப்பனே கோனனேசொல்லக்கேளும், சீரப்பாயுந்தமக்கு குறைவுமில்லை சிறப்புடனே மாதமொரு பூசைசெய்யே. க0சு

செய்யவேகாளிக்கு காணிக்கையப்பா செப்பியதோ ருத்தாரப்படிதானப்பா, உய்யவே யெப்போதும் பூசைமார்க்க முத்தமியே போடுகிறேனென்றுகூறி, பையவேகப்பணங்கள் கட்டியேதான் பான்மையுடன் காணிக்கைதருவேனென்று, வெய்யவேகற்பூரவாலாத்திக்கொண்டு விருப்பமுடன் போற்றியது செய்வாய்தாமே. க0எ

தாமானபூசைகொண்டகாளிதானும் தன்மையுடன் சந்நதங்கள் வந்தாற்போல, கோமானும்மிடையன்முன் னெதிரேநின்று கொற்றவனேகுறிசொல்லுங் காலந்தன்னில், சாமானமானதொருகுறிகளல்லோதாரணியிலிவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ, போமேதான்சகலசித்துங் கடந்தஞானி பொங்கமுடன்குறிசொல்லுஞ்சித்தென்பாரே. க0அ

என்பாரேகரும்புலியின் கொழுப்பின்மாற்கம் பெழிலானவித்தையிதுகூறப்போமோ, அன்பானதோழனவனிருக்கவேண்டு மவனுக்கே மர்மங்கள் கூறவேண்டும், பன்மையாய்பலபேர்கள் கூடுவார்கள் பார்க்கையிலே கர்மிகளுதர்மிகளுமுண்டு, நன்மையுடன் வெகுவார்த்தைபசியல்லோ நலம்பெறவேகருதனேபே கேட்பார்காணே. க0கூ

காணவேமர்மத்தைக் கூறவேண்டாம்'காசினியில்மகிமைகள்மெத்தவுண்டு, பூணவேமர்மத்தைவெளிகாட்டாமல் பொங்கமுடன்ஜாலமதைசெய்துகொண்டு, நாணவே வையகத்தில் வித்தைசெய்து நன்மையுடன் பிழைப்பதுவேமெத்தநன்று, தோணவேயிப்பாகமைந்தாபாரு தோற்றமுடனுந்தமக்கு வுரைத்ததாமே. கக0

உரைத்தேனேபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு வுத்தமனேயின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன், கரைக்கின்றமருந்தினிட ஜாலமப்பா கண்கண்டவித்தையடாகழறப்போமோ, துரைத்தனத்தார் மெச்சுகின்ற ஜாலமப்பா துப்புரவாய் 'நானுரைப்பேன் துய்யபாலா, கரையானகுளங்கண்டுமடுவுகண்டு கட்டழகாஜாலமது செய்வாய்தானே. ககக

தானுன வித்தது தான்பேன் கொட்டையப்பா தாக்கான ஜாதியது பெருவித்தாக, மானுனவித்தது தான் கொண்டுவந்துமகத்தான வக்கி னியில் வறுத்துப்போடு, தேனுன வித்ததனை வறுத்தபின்பு தெளிவா கப்பொடியம்மிதனிலரைத்து, கோனுன குருபதத்தை மனதிலெ ண்ணி கொற்றவனே யதிற்சேர்க்க வுகமைகேளே. கக௨

கேளே தான் புலிப்பாணி மைந்தாகேளு கெடியான பூநாகமன் னீத்தோடு, பாளேதான் போகாமல் கிளறிப்போடு பாங்காகக்கொதி யிட்டுயெடுத்துக்கொண்டு, காளேதான்போகாமல் மத்தியானம் நல மானமடுவுதனில் மச்சங்கண்டு, ஆளேதா னம்மருந்தை நீரிலேதானப் பனே கரைத்துவிடு மைந்தாபாரே. ககங

பாரேதான் போதையென்ற மருந்தினுலே பாங்கானமச்சமெல் லாந்தியக்கங்கொண்டு, சேரேதான் கரையோரம்வந்துசேரும் செய லானமருந்தினிடவேகத்தாலே, நேரேதான்ஜாலத்தைவிட்டு யெகிறிப் பாயும் நெடிதான மச்சமெல்லாங் கூறப்போமோ, வீரேதான் விஷ மேறி மயக்கங்கொண்டு விடுபட்டுயேகுமல்லோ மச்சந்தானே. ககச

தானுன ஜாலவித்தையதீதவித்தை தாரணியில் சூட்சமதையறியா மாண்பர், கோனுன காலாங்கிநாதர்வாக்கு குவலயத்திற் பொய்யாது மெய்யேயாகும், தேனுன ஜாலவித்தை செய்துமல்லோ தேசத்தில் பிழைக்க வல்லோமாண்பருக்கு, பானுனபராபரியாள் கிருபையாலே பாலித்தவித்தையது பாண்மையாமே. ககரு

பாண்மையா மிவ்வித்தை யறிந்துமைந்தா பாங்கானராசரிடஞ் சென்ருயானுல், தேன்போன்ற ஜாலமதை மிகவாய்ச்செய்து தேற்ற முடனவர்மனதுங் களிப்புண்டானுல், மேன்மையாமுந்தனுக்கு வேண நீவார் மேதினியி லுனைப்போலசித்தருண்டோ, பாண்மையுடன் சிவ ராஜயோகஞ்செய்து பாலிப்பாய்வெகுகோடி வித்தைதாமே. ககசு

வித்தையாம் செகசாலவித்தையப்பா விருப்பமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசித்தேன், சுத்தமுடன் ஞானுபதேசவித்தை சூட்சாதி சூட்ச மெல்லாந் திறந்துவிட்டேன், ஙித்தமுமே மதியமுர்தம் ஙிலையம்பூண்டு நீனிலத்தில் நீயுமொரு சித்தனைப்போல், கத்தனையேயென்ருளு மனதி லுன்னி கைலாயபதிபோலவாழ்ந்திடாயே. ககஎ

உடுக்கையுடைக்கஜாலம்.

வாழவென்று லின்னவொரு மார்க்கம்பாரு வளமான வித்தையது கருதானப்பா, தாழவே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகமையுள்ள கண் மணியே புகல்வேன்பாரு, வேழமையாய் தேவதைகள் கூட்டத்தோ டும் வெகுமாண்ப ருடுக்கோசைத் தன்னினேடும், சாழலெனும் யோசை யது முறிந்துபோக சட்டமுடன் யாமுரைப்போம் வளமைகாணே.

காணவேபேயோட்டு மந்திரவாதி கனமானபத்துபேர் மாண்பர் கூடி, தோணவேசிலம்பங்கள் போடும்போது துப்புரவாய்க்கூச்சலுடன் போரேவந்தால், வேணவே மர்மங்கள் மனதிற்கொண்டுவேட்கையுடன் வுடுக்கைதனை வுடைப்பதற்கு, நாணவேகெந்தகத்தின் திராவகத்தால் கலமாகக்குச்சிதன்னுற் கோடுபோடே. கககூ

போடேதா னெதிராளி காணுமற்றுன் போக்கானதிராவகத்தைத் தீட்டும்போது, நீடவே சவ்வென்றசர்மந்தானும் நிட்களங்கமாகவல் லோ வெந்துமேதான், கூடவே யிருக்குமந்த காலந்தன்னில் கொப் பெனவே யெதிராளிவந்துமல்லோ, சாடவேயுடுக்கைதனை யடிக்கும் போது சட்டமுட னுடுக்கதுவுங்கிழியுந்தானே. கஉ0

தானுனவுடுக்கையது கிழியும்போது தாக்கானயெதிராளிமாண்ப ரெல்லாம், கோனுன சற்குருவை மனதிலெண்ணி கொப்பெனவெ மக தேவா வனியாயந்தான், தேனுனவுடுக்கையது கடிகைமுன்னே தெளி வான வோசையது பாடிற்றல்லோ, மானுன மயேஸ்வரியே யென்ன பாவம் மங்கையரே யெந்தனுக்குக் கூறென்றுரே. கஉக

பூசாலியின்பேரில் சன்னதம்வருதல்.

கூறென்றசொல்லுகையில் பாலன்பேரில் கொப்பெனவே சன்ன தங்களேகியல்லோ, ஆரென்றுயெண்ணுதே யெந்தன்மீதிலப்பனே சக் கலாதேவியப்பா, ஊரென்று யிந்தவூர்பதியுமல்ல வுத்தமனே வடகாசி வயோத்தியல்லோ, தேரென்ற பதிதனிலே வீற்றிருக்கும் தேவியல்லோ சக்கலாதேவியாச்சே. கஉஉ

ஆச்சென்று சொல்லுகையில் பாலன்றானும் வன்பானதோழரெல் லாம் மொன்றுய்க்கூடி, பேச்சொன்றும்பேசாமல் பின்னேடாமல் பிரிய முடன் மனதுவந்து தேவியார்க்கு, கூச்சலுடன் குறைநீங்கி யெங் களுக்கு கொம்பனையே செய்தகுற்றங் கூறமம்மா, பாய்ச்சலுடன் மனேயேநிப்பதியைத்தேடிப் பாங்குடனே போகவென்று வரங்கேட் டாரே. கஉ௩

கேட்டதொருமாண்பருக்குத் தேவியாரும்கிருபையுடன் மனங் களித்துக்கூறும் வார்த்தை, நீட்டமுடன் யெதிராஜிமந்திர தந்திரம் நேர்மையுடன் நீங்களல்லோ வறியாமற்றான், வாட்டமுடன்பகையாளி செய்தகுற்றம் வண்மையுடனறிவதற்கு மனமிருந்தால், தாட்டிகமாய்ச் செம்பொன்னைத் தட்டில்வைத்து சட்டமுடன் கேட்டாலே விதி சொல்வேனே. கஉச

விதியான வழியதுவுங்கூறும்போது விருப்பமுடன் மாண்பரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி, மதிமயங்கிச்செம்பொன்னை தட்டில்வைத்து மார்க்கமுடன் காணிக்கையேர்வையென்ன, பதிகடந்துமாண்பருக்கு கருவின்மார்க்கம், பட்சமுடன் தாமுரைத்துபழியுந்தீர்த்து நிதியனைத் தும் பெற்றல்லோ ஜாலதந்திரம் நீதியுடன் சித்தனைப்போல் செய்வாய் பாரே. கஉரு

பாரேதான் கருவறிவான் புத்திவான்தான் பாரினிலேமற்றவரோ காணப்போரார், நேரேதான்வுகைமதில் ஜாலதந்திரம் நேர்மையுடனிப் படியே செய்வார்பாரு, சேரேதான்கிட்டிருந்து நிதிகொடுத்துசேர்வை யுடன் தேவதைகள் மார்க்கங்கண்டு, கூரேதான் வையகத்தில் சாலஞ் செய்து கொப்பெனவே மாண்பரெல்லாம் பிழைப்பார்காணே. கஉசா

இதுவும் வுடுக்கைவுடைக்க.

காணவேயின்ன மொருமார்க்கம்பாரு கருவானபுலிப்பாணிமைந் தாகேளு, தோணவேவுடுக்கைதனை வுடைப்பதற்கு துப்புறவாய்க் கரு மானமொன்று சொல்வேன், நீணவே வீரமென்றகாடிகாரம் நீதியுடன் தானெடுத்து மைந்தாபாரு, வாணமென்றவுடுக்கைதனைக் கையிலேநீதி வளமானகோடதுபோல் தீத்திடாயே. கஉஎ

தீத்துமே காடியென்றகாயந்தன்னால் தீரமுடன்கிறலது வூனும் போது, வேத்துமேசவ்வதுவு வெந்துமேதான் வேர்தாந்தத் தாயினது வுடுக்கைதானும், ஆத்துமேவெந்துனைந்து யிருக்கும்பாரு, வப்பனே படுக்கைத்துமச்சந்தானும், கீத்தலுடன்கைதட்டியடிக்கும்போது கீர் த்தியுடன் வுடுக்கையது உடையும்பாரே. கஉஅ

உடைந்ததொரு வுடுக்கையதுகாணும்போது வுத்தமர்கள் மாண்ப ரெல்லாம் திடுக்கிட்டேங்கி, படைமுகமுந்தான்கலங்கி பொறிகலங்கி பாங்கான மாண்பரெல்லாம் மதிகெட்டேங்கி, கடையானமாந்திரீக தந் திரசாலம் கண்காணவித்தையென்று கதறுவார்கள், விடையானபால ரெல்லாம் மெய்யென்றெண்ணி விருப்பமுட னதிசயித்து நின்றிட் டாரே. கஉகூ

பூசனிக்காய் சாலம்.

நின்றேரேயின்னமொரு மாற்கம்பாரு நிலையான புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, வென்றிடவே மாண்பர் பிழைப்பதற்கு விருப்பமு

டன் சாலமது சொல்வேன்யானும், குன்றானமலைக்கல்லு போலேயப் பா குழியானமண்பாண்டமொன் றசெய்து, நன்றானவாயதுவுங்கலசம் போலே நலமானசிறுவாயாய் செய்திடாயே. ௧௩0

செய்யவேபாண்டமது கலசந்தன்னில் செயலான வித்தையது யெல்லோர்காண, பையவேபூசினியாம் பிஞ்சுதன்னை பாங்குடனே மண்பாண்டந்தன்னிலிட்டு. மெய்யுடனே சின்னவாய்க்கொண்ட பாண் டம் மெல்லெனவே பூசினிக்காய் வளர்ந்துமல்லோ, கொய்தபின்புதனை யெடுத்துப் பாண்டந்தன்னைகொப்பெனவேரவிதனிலே வைக்கக்கேளே

கேளேதான் பாண்டமது ரவியில்வைக்க கொடியானகாயதுவும் பழமேயாகி, நாளேதான்முத்தின தோர்பழமுந்தானும் நலமானபாண்ட மதிலுருளும்பாரு, சூளேதான் கலசமென்ற பாண்டந்தன்னை துப்புற வாய்ப் பதனமறுசெய்துகொண்டு, ஆளேதான் தலைமீதில்குடத்தை வைத்து வன்புடனேசாலமது செய்வாய்தானே. ௧௩௨

தானானசபைபேறி வேந்தர்முன்னே சட்டமுடன் மாணுக்கள் கூடிருக்க, கோனானவேந்தர்களும் திடுக்கிட்டேங்க கொற்றவனேபாண் டமதை முன்னிறக்கி, தேனான பூசினிக்காய் வேறங்கான்று தேற்ற முடன்சபை யோர்முன் கொண்டுவந்து, பானானபராபரியைமனதி லெண்ணி பட்சமுடன் சாலமதுசெய்துகாட்டே. ௧௩௩

காட்டவே தனக்குகந்தசிஷனை கருவாகமர்மமதை யவனுக்கோ தி,நீட்டமுடன் பாண்டமதையவன்கைதந்து நிறையவேசலமதனைக் கொடுவாவென்று, வாட்டமுடன் பாண்டமதில் சலமும்நிற்க வாகு டனே வனுவேந்தர்பார்த்திருக்க, நீட்டமுடன்மரமென்ற டோலிதன் னை நினைவாக யவன்கழுத்தில் மாட்டிடாயே. ௧௩௪

மாட்டியேதிரைவளைத்து மதியம்பூண மார்க்கமுடனெல்லவரும் பார்த்திருக்க, தாட்டிகமாய்ரவியதனி லிருந்துகொண்டு சட்டமுடன் பூசினிக்காய்த் தனையெடுத்து, நீட்டமுடன்டோலியென்ற கச்சைக் குள்ளே நினைவுடனே யாருமதுங்காணுமற்றான், பூட்டகமாய்ப் பூசி னிக்காய்தனையெடுத்து பொங்கமுடன்டோலிக்குள்பொதிவாய்மூடே.

மூடியேதிரை நீக்கிமைந்தாபாரு முனையான பூசினிக்காய்க்குடத் துள்ளேகி, ஓடியேகாயதுவும் பாண்டத்துள்ளே வுத்தமனே யிருக் கின்ற வயணம்பாரு, சாடியேசலமதனை யகற்றிப்போடு சட்டமுடன் பாண்டமதைத் திறந்துகாட்ட, வாடியேகுடத்துக்குள் காயைக்காட்ட வண்மையுள்ள சாலமென்றுமயங்குவாரே. ௧௩௬

மயங்குவார் குடத்துக்குள் பூசினிக்காய் மார்க்கமுடன் சென்ற தொருபதுமைகண்டு, தியங்கியே செகசாலயேந்திரசாலம் தீர்க்கமுடன் மாந்த்ரீக மிதற்கீடுண்டோ, நயம்படவேதாமுரைத்து மாண்பரெல்லாம் நாதாந்தசித்தனென்று நடுங்குவார்கள், செயம்பெறவேவித்தையிது மதிகவித்தை செய்கிறதோர்வண்மைகண்டு பிரமிப்பாரே. கஙஎ

பாரேதா னிவ்வண்ணதந்திரசாலம் பாரினிலேகருவாளி யறிவான் பாரு, நேரேதான் சாலவகைசெய்துமல்லோ நெடிதான பிர்ம்மலபிகடந் தோன்போலே, சேரேதான்மாணுக்கர் கோடிமுன்னே செய்துமேதந் திரமாம் சாலம்போக்கில், நீரேதான்பணமதுவும் மிகவேவாங்கி நீதியுடன்பிழைப்பதுவுந் தருமமாமே. கஙஅ

தருமமாஞ் செகசாலதந்திரசாலம் தாரணியில்பிழைப்பதுவேநீதியாகும், கருமமாமற்றொருகை தொழிலினாலே காசினியில் வெகுபாவமெய்தும்பாரு, மருமமதுயாருக்கும் வெளியிடாமல் மார்க்கமுடன் ஜீவனத்தைச்செய்துகொண்டு, சொரூபமென்றஞானோபதேசந்தன்னை சுத்தமுடன்பெறுபவனேசித்தனாமே. கஙகூ

சித்தனாய்ப்பிறந்தாலும் சீர்மைவேண்டும் சீருலகில்பலபேர்கள் மதிப்பேவேண்டும், கத்தனாங்காலாங்கிபோலேகீர்த்திகாசினியிலவர்போலேபெறவேவேண்டும், நித்தமுமேமனோன்மணியாளருளேவேண்டும் நீங்காததவத்துறுதிகொள்ளவேண்டும், பத்தியுடன்சித்தமன முறுதிவேண்டும் பாரினிலேநீயுமொருநீதிவானே. கச0

கற்பூரவித்தை.

நீதியாயின்னமொரு மாற்கம்பாரு நிலையானகருமான மொன்று சொல்வேன், சோதியே சுடரானமதிவிளக்கே தோற்றமுடன்யாமுனக்குவுரைப்பேன்பாராய், ஆதியாம்கர்ப்பூரமணிவிளக்கை யப்பனே சாலமென்ற மணிதான்சொல்வேன், சாதியினிலுயர்ந்ததொகு பூரமப்பா தண்மையுள்ளபூரமது ஆலாத்தியாமே. கசக

ஆமேதா னலாத்திகர்ப்பூரத்தையடைவுடனே தானெறிக்க வண்மைசொல்வேன், நாமேதான்சொன்னபடி மக்கமாளி நலமானமாளிகையில் நடுமையத்தில், போமேதான்குடவிளக்கு தன்னையப்பா பொங்கமுடன் பத்தடியாந்தூரந்தன்னில், வேமேதான்வீண்போகா வண்ணமப்பா விருப்பமுடன்பதிதன்னையேவைக்கக்கேளே. கசஉ

கேளப்பா புலிப்பாணிமைந்தாகேளு கிருபையுள்ள யெந்தனிரு கண்ணேயப்பா, பாளப்பாபோகாமல் புத்திமானே பாங்கானகால

மொன்று செய்வாயப்பா, நீளப்பாபதிமுகத்திலிருந்துகொண்டுநீதியுடன் காந்தியதுபூசைமார்க்கம், வேளப்பாநோயாளி முன்னதாகவேள்விபுடன் வோமமதுசெய்திடாயே. கசங

செய்யவே நோயாளிபடிநிதானம் சீர்த்தியுடன் யாககுண்டம் வளர்த்தும்போது, பையவேபூசை முகம்கர்ப்பூரார்த்தி பாங்குடனே சாலமதுசெய்பக்கேளு, துய்யநல்லதீமுறுகல்பாஷாணத்தை துப்புற வாம் சலமதனில்வைத்துக்கொண்டு, மெய்யுடனேசலமதனைக்கையிற் றேய்த்துமேன்மையுடன் பாஷாணம்பதனங்கொள்ளே. கசச

கொள்ளவே தீமுறுகல்பாஷாணத்தை கொப்பெனவே வெண்ணீ றில்தான்கலந்து, விள்ளவே ஓம்நமசியென்றுஓதி மிக்கவேகர்பூரம் மேலிற்போடு, துள்ளவேசிஷனுக்கு கூறும்வார்த்தைதுடியான கர்பூரம் விளக்கில்லாமல், அள்ளவேகுதிகொண்டு தீபம்போலே வாத்தாளே யெறியவென்றுவபயஞ்சொல்லே. கசரு

சொல்லவே கற்பூரம்விளக்கில்லாமல் துப்புறவாய்சோதியுடனெ றியும்பாரு, வெல்லவேதீபமது தூரநிற்கவேதாந்தத்தாயினது கடாட் சத்தாலே, மெல்லவேயெறிந்த வண்ணந்தன்னைப்பார்த்து மேதினியில் மாந்தரெல்லாமெய்நடுங்கி, கொல்லவேவந்ததொரு பூதந்தானுங்கொப் பெனவே கற்பூரமெறியலாச்சே. கசசு

ஆச்சப்பா சாலமென்றதந்திரவேதை வதாணங்கள் தன்னாலே யெறியலாச்சு, மூச்சொடுங்கிப்போ யிருந்தபூரந்தானும் முனையான கொழுந்துவிட்டுயெறியும்வண்ணம், பாய்ச்சலுடன் மாண்பர்களுங்கண்டு மல்லோ பாங்குடனேயிது புதுமைகாலமென்பார், ஆச்சரியமான தொருவித்தைதானுமவனியிலே யாரறிவார்புத்திமானே. கசஎ

திருவெண்ணீரில்லாமல்கேணியில் ஸ்நானஞ்செய்துசூரியனில் நிற்கமேனியில்வெண்ணீர்கண்டது.

புக்தியுள்ள புலிப்பாணிமைந்தாகேளு புனிதமுடனுந்தமக்குயின் னஞ்சொல்வேன், சத்தியமாய்கருமான மின்னமொன்று சட்டமுடன் யானுரைப்பேன் மைந்தாகேளு, வெற்றிபெறமாண்பர்களிலாயிரம்பேர் வேடிக்கை சிமிட்டுவித்தைவினோதம்பாரு, தத்துவமாய் சபையோர்கள் முன்னதாக சார்புடனே காங்குவித்துநிற்பாய்பாரே. கசஅ

பாரேதான்சபையோர்கள் பார்த்திருக்க பண்பாகக்கேணிதனிலிற ங்கிமுன்னே, நேரேதான் எரிகாலன்பாலேயப்பா நேர்மையுடன் கரந் தனிலே குழப்பிக்கொண்டு, சீரேதான்மறவடமாய் நின்றுகொண்டு சிற ப்புடனே வெண்ணீர்போல் குழைத்துபோடு, நீரானபாலதுவு மாண்ப ருக்கு நிறமானவெண்ணீர்போல் தோற்றுதன்றே. கசகூ

அன்றான வெண்ணீரைப் பூசிக்கொண்டு வன்பான கேணிதனில் வந்துநின்று, குன்றான பருவதம்போல் கோடிமாண்பர் கொற்றவர்கள் திருமுகத்தைத் தானும்பார்த்து, வென்றிடவேயேகாந்தி நிஷ்களம் போல்விருப்பமுடன் சலமதனில் மூழ்கியேதான், சென்றமே சலத்தை விட்டுக்கேணியேறி சிறப்புடனே சூரியனில் நிற்பாய்தானே. கூ௰

தானானசலமதுவுங் காய்ந்தபின்பு சட்டமுடன் திருவெண்ணீர் காணலாகும், கோனானகுருபரனார் பூசைசெய்து கொற்றவனே தேவ தாஸ்தலத்தைவிட்டு, தேனானமனோன்மணியாள் பாதங்கண்ட தேவி தனைப் பூசைசெய்த புனிதனென்பார், பானானபரஞ்சுடராய் மேனி யெல்லாம் பாங்கானபட்டையது காணலாமே. கூ௧

காணலாம் சிவயோகமாண்பன்போல கைலாயசித்தமுனி நீதா னென்பார். பூணவேபிர்மலபிகடந்தசித்து புகழானகேணிதனிலிறங்குஞ் சித்து, தோணவேயெரிகாலன் தந்திரசாலம் தோற்றமுடன் காண் பதற்குப்பிரம்மையாகும், நீணவே சாலமாந்தந்திரபோக்கு நீதியுடன் செய்துமல்லோ பரிசுவாங்கே கூ௨

வாங்கப்பா ராசரிடம் பரிசுவாங்கி வளமுடனே வையகத்தில் சித் தனைப்போல், தூங்கியேதிரியாதே துய்யபாலா துரைராசசுந்தரன்போல் போகஞ்செய்து, ஏங்கியேமாண்பரெல்லாந் திடுக்கிட்டேங்க யெழிலான மாயவித்தை வெண்ணீர் வித்தை, சாங்கமுடன் செய்துமல்லோ தரணி மீதில் சட்டமுடன் காலாங்கி தன்னைப்போற்றே. கூ௩

சங்கிலி சாலம்.

போற்றியே யின்னமொரு கருமானங்கேள் புகழான காலாங்கி நாதர்தம்மால், தேற்றமுடன்பெந்தனுக்கு வுபதேசித்த தெளிவான சாலவித்தை மரக்காணந்தான், ஆற்றலுடன் மணத்தவளே நெய்யை வாங்கி வப்பனே வுடம்பினிடனெய்யுங்கூட்டி, சாற்றலுடன் விலாங்கி னது யிணமுஞ்சேர்த்து சட்டமுடன் குழித்தயிலம் வாங்கிடாயே.

வாங்கியேதயிலமதை யிறக்கிக்கொண்டு வண்மையுடன் சீசாவிற் பதனம்பண்ணு, பாங்குடனேசிங்கமும் பாண்டஞ்செய்து பதனமு டன்மேல்வாயாந் தளவாய்போல், தேங்கவேபாண்டமதில் கரியைக் கொட்டி தேற்றமுடன் தீயதனைப்போட்டுமல்லோ, ஓங்கவேசிறுகழி யாம்விறகுதன்னை ஒப்பமுடன் போட்டுமல்லோ யெறித்திடாயே.

எரிக்கையிலேகொழுந்ததுபோலெறியும்போது யெழிலான சங் கிலியாம் வீரமப்பா, முறுக்கியதோர் சங்கிலியைத் தீயிற்போட்டு முனை யான தீயதனிற்காசசிக்கொண்டு, பரிக்கியே பலம்பர்கள் மாண்பர்பார்க்க

பட்சமுடன் நெய்யதனைக் கையிற்றேய்த்து, நெருக்கியே சங்கிலியை வுருவும்போது, நெடிதான தீயதுவும்பறருதன்றே. கடுசு

அன்றுனசங்கிலியைப் பார்க்கும்போது அடலானதீபமது சுடர்போல்தோற்றும், குன்றுனமலைக்கல்லுகருங்கல்லப்பா கொப்பெனவே யிதுபோலயெடுக்கலாகும், சென்றுமே ராசரிடம்சாலஞ்செய்து சிறப்பானபரிசுமுதல் யாவும்பெற்று, வென்றிடவேசாலமது தந்திரசாலம் விநோதமுடன் செய்துமல்லோ பரிசுகொள்ளே. கடுஎ

கொள்ளவேவெகுபேர்கள் மெச்சும்பாலா குவலயத்தில்லீயுமொரு சித்தனைப்போல், எவ்வளவுங்குறையதுவும் நேராமற்றுன் பெழிலான வித்தையதுசெய்துமல்லோ, வுள்ளபடிசிவயோகம் ராசயோகம் வுத்தமனேசமாதிநிலை நின்றுகொண்டு, கள்ளமில்லாதேவரிடி தம்மைப்போல காசினியில் வெகுகாலம் வாழ்குவீரே. கடுஅ

வாழ்க்கையிலே யுமைக்கண்ட மாண்பரெல்லாம் வையகத்திலிவர் போலுஞ் சித்துமுண்டோ, தாழ்மையுடன் யுமைப்பணிவார் கோடிமாண்பர் தாரணியிலுனக்கிடு வொருவருண்டோ, ஆழ்மையுள்ளமாண்பாலா புத்திவானே வவனிதனில் சாலவித்தை செய்துக்கொண்டு, மேழ்மையுடன் பூலோகவாழ்க்கைதன்னில் மேதினியில்யெப்போதும் வாழ்குவீரே. கடுசு

பேயாட.

வாழவேயின்னமொருகருமானங்கேள் வண்மையுள்ளபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, தாழவேரெண்டகமாஞ் ஜாதியப்பா தாக்கான பூசாலி செய்யுமாற்கம், ஆழவேப்பேய்கொண்ட மாண்பர்தம்மை வன்புடனே தாமழைத்து சபையோர்முன்னே, சாழலுடன்பேயாட்டங்கொள்ளு மாற்கம் சட்டமுடன் தேவதைகள் வரவுதானே. கசுo

தானனபேய்கொண்டமாண்பருக்கு தாக்கானகருவொன்றுசொல் வேன்பாரு, தேனனதேவி மனோன்மணியாள்பூசை தோற்றமுடன் தானமைத்துக்கும்பம்வைத்து, கோனன குருபரனைத்தியானஞ்செய்து கொப்பனவே வுடுக்கோசைத்தனையெடுத்து மானன மந்திரத்தை யுச்சரித்து மார்க்கமுடன் பேயாடவழி சொல்வேனே. கசுக

வழியானதேவதையைத் தானழைத்து வளமையுடன் செபதபங் கள்மிகவேயோதி, பழியான்முப்புலியுந் தான்கொடுத்து பான்மையுடன் வோமமதுசெய்யும்போது, சுழிமாரிமயக்கமதுவதிகங்கொண்டு சுடரொளியாந் தீபமுகம்பார்க்கும்போது, குழிபோன்ற கண்ணிரண்டு மிருளுந்தோன்றி குப்புரவாய் லாடகவிபேசுவாரே. கசுஉ

பேசியகூந்தலதுவதிகமாகி போரானமாராட்டகமும்மிகவுங்கூறி, ஆ சித்துப்பூசித்துக்கரங்குவித்து வப்பனேதேகமது நடுங்கலாகி, நாசித னில்சுவாசமதுமிகவேயோங்கி நடுக்கமுடன் குறட்டையதுவதிகமாகி, தூசிபடமேனியதுபிரண்டுமல்லோ துள்ளியேபறக்கடித்துயெழும்புவாரே.

எழும்பியேவேதாளமார்க்கரித்து யெழிலானபிடாரிபலிகொண்ட பேய்போல், தழும்புபடாமேனியதுதழும்புமாகி தற்பரனுஞ்சொரூபம தைக்கண்டாற்போல, தொழும்படவே தலைவிரித்து ஆட்டங்கொண்டு தோற்றமுடன் வெகுபினத்தி லதிகமாகி, அழுதுமே ஆபாசயத் தியக் கமாகி வப்பனே கரங்குவித்து வாடும்பாரே. கசுச

பாரேதான் சின்மயத்தைக் கண்டாற்போல பட்சமுடன் வுதிர மதை வாயாற்கக்கி, நேரேதான் பூசைமுகந் தன்னைக்கண்டு நேர்மை யுடன் யேர்வையது யெனக்கொவ்வாது, சீரேதான் பிதுர்வனத்தை கத் துமாண்டி சிறப்பான ஒங்கார பேய்தானல்லோ, கூரேதான் பூசையது மயானபூசை கொப்பனவே யெந்தனுக்குத் தருவீர்தாமே. கசுரு

தாமான பேயாட்டங்கொண்ட மாண்பர் தன்மையுடன் பூசைமு கம் யேர்வையில்லை, நாமானமாகவல்லோ வேதமோதி நடுச்சாம பூசை யது செய்வேனென்றும், வேமான லாடகவி முனிதானென்றும் விட் டகுறை யிருந்ததினாலிங்கே வந்தேன், சாமான்னிய மானதொரு முனி தானல்ல தத்துவத்திற் பேர்கடந்த முனிதான்பாரே. கசுசு

முனியான முனியல்லோ பிரம்மராட்சி மூதுலகைக் கடந்தொரு ஞானசித்து, சனியான ராட்சதனு மெனைத்தொடர்ந்து தாரணியில் கேணிதனில் விழுந்தபூதம், பனிபோன்ற மலைவளத்தை சுற்றும்பூதம் பட்சமுடன் பிடாரிகளை வணங்கும்பூதம், தனியான தத்துவங்க ளதி கங்கொண்ட தயாபரியை பறவாத பூதமாமே. கசுஎ

பூதமாம் பேயாட்ட முப்பத்திரெண்டு பூதலத்தில் மிக்ககூறும் மதிதவித்தை, நீதமுடன் சற்பனையோ டோபசாரம் நீதியுடன் நடப் பதுவுஞ் சிலதுபூதம், தீதமுடன் தலைவிரித்த லாட்டங்கொண்டு திக மூான வார்த்தைகளும் மிகவேகூறும், கோதகமாய் மலையிலேறிப் போ வேனென்றும் தோற்றமுடன் சிலபூதங் கூறுங்காணே. கசுஅ

காணவே யிந்திராதி சாலமப்பா கருவான கருவிக ளும்மையினு லும், கோணவே யட்சரத்தின் பீட்டகந்தான் சொல்லும் வில்லாலுங்

காணத்தாலும், பூணவே சாஞ்சோரிப் பொடியினாலும் புகழான திரு வெண்ணீர் கலப்பினாலும், ஆணவங்கள் தானொடுங்கிப் பேய்கள்தா னும் வன்புடனே வாய்திறந்து கூறுந்தானே. கசுசு

தானான பிரணவத்தை யுச்சரித்து தன்மையுட னகஸ்தியனார் காண்டந்தன்னில், கோனான யென்பாட்டன் கும்பயோனி குருசொன் ன காவியம் பன்னீராயிரந்தான், தேனான காண்டமது பனிரெண்டுக் குள்ளே திறமான முதற்காண்டந் தன்னிலப்பா, மானான இலங்கைபதி வேந்தனுக்கு மகத்தான மையொன்று கூறினாரே. கஎ0

கூறியதோர் மையதனை லனேகசித்து குவலயத்தி லாடலாம் பேய் தனக்கும், மீறியதோர் மையினா லஷ்டசித்து மேதினியில் வெகுகோடி மாண்பரப்பா, சீறியதோர் வேதாளம் பேயாட்டங்கள் சிறப்புடனே கருவென்ற மையினாலே, வீறியதோர் கருமானந் தன்னைக்கொண்டு விட்டகுறை தனையகற்றி செய்வாய்பாரே. கஎக

செய்யவே மையினுட பெருமைதானும் சிறப்பான பூதலத்தி லெவராலாகும், வெய்யவே விட்டகுறை யிருந்தவர்க்கு மேதினியி லம் மைதான் பலிக்கும்பாரு, துய்யநல்ல மையதுவுஞ் செய்வாரானால் துரைராச சுந்தரனைக் காணலாகும், மெய்யான மையினிட போக்கு தன்னை மேதினியில் காண்பவனே சித்தனாமே. கஎஉ

சித்தனும் பூவுலகில் ரிஷிதானென்பார் சிறப்பான கருவிகர ணாதி யுள்ளோன், முத்தனும் மூதலகங் கடந்தஞானி முனையான பிரம்மவி கடந்தோ னென்பார், சத்தியத்தைத் தவறாத வேள்வியோனும் தரணி பதி யுலகாளும் ராசனென்பார், நித்தியமும் பிராணநிலை கலையில்நின்று நிட்களங்க மானசுடரென்பார் தாமே. கஎங

சுடரான வையத்து சித்தனென்பார் சூட்சாதி சூட்சமதைக் கட ந்தஞானி, அடலானமாண்பரெல்லாம்வணங்குஞ்ஞானி வவனிதல்விட்ட குறையிருந்து தானால், திடமான ஞானியென்று பேர்வகுப்பான் தீர்க்க முள்ள ஜெகசால மந்திரவாதி, மடலான தத்துவங்கள் தொண்ணூற் றாறும் மார்க்கமுடன் தானறிந்த மதியவானே. கஎச

மதியான மையினுட மார்க்கத்தாலே மகத்தான லோகமெல்லாம் வசியமாகும், கதியான மோட்சமென்ற மாளிதானும் காணிக்கை யெப் போதுங் கழறொண்ணாது, விதியான விதியிருந்தால் மையின்போக்கு வீணிலேபோகாது சதாகாலந்தான், துதியான யிலங்கைமன்னன் மை யினாலே தொல்லுலகோர் யெப்போதுந் துதிப்பார்காணே. கஎரு

இல்லாத்துப்பெண்கள் தேவதா பொய் மசக்கல்.

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபொய் மசக்கல்தலையாட்டந்தான், பூணவேகும்பமது கலசம்வைத்து பொங்கமுடன் பேயாட்டங்கொள்ளும்போது, தோணவே லாகிரிகள்வஸ்து வாலும்தொல்லுலகில் மாதர்மேல் சன்னதங்கள், வேணபடி தன் மீதில் வந்தாப்போலும் வெகுபிறட்டல் தலைசுழட்ட லதிகந்தானே.

தானானதெய்வமதுவனேகங்கொண்டு தாக்கான சன்னதங்களதிகமாகி, கோனானதன் புருஷன் றன்னை நோக்கி கொற்றவாயெந்தனுக்கு யேர்வையிலலை, மானான மகத்துவங்களதிகங்கொண்டு மன்னவர்க்கு தெய்வமது கூறினாற்போல், பானானகரங்குவித்து தலைமேற்கொண்டு பாலகனே பூசையில்லை யென்பார்பாரே. ௬௭௭

மாதுதெய்வத்தால் சமுசாரிமயங்கல்.

பாரேதான் கன்னியர்மேல் சன்னதங்கள் கைலாயவடிவேலன் தன்னைப்போல, நேரேதான் நிற்கிறவருரோ நீர்தான் நீதியுள்ளவாண்பிள்ளை நினைவாய்க்கேளீர், சீரேதானுந்தனிடமாளிதன்னில் சிறப்பான பூவாடைக்காரியப்பா, வேரேதான் கட்டுதற்குவாடையில்லை வித்தகனே மனங்கலங்கிநின்றாள்தானே. ௬௭௮

நிற்கவே பூவாடைக்காரிதானும் நிடகளங்கமாகவல்லோ வெகுகாலந்தான், துற்கையென்றபிடாரியது தானுமல்லோ துதியானகாட்டேரி சின்னானப்பா, சொற்பழுவாராத கருப்பன்றானும் சுடரொளியாஞ் சத்தகன்னிமாதுதானும், கற்பமதைஆவிகொள்ளும் ரத்தமுண்டி கருவழிக்கும் மாடனதுநானுந்தானே. ௬௭௯

நானானதெய்வமடா பூவாடையப்பா நன்மையுடன் சித்தடிமேல் மையல்கொண்டு, கோனான தேவதைகள் வாடைகட்டி கொப்பெனவே சன்னதங்க ளதிகங்கொண்டு, தேனானநடுவீட்டு செல்லியத்தாள் தெளிவான வங்காளபூபதிதானப்பா, மானானயீஸ்வரியா ளெல்லைக்காத்தாள் மகத்தான தெய்வமது வந்திட்டோமே. ௬௮0

வந்திட்டோமென்றல்லோ மையலாகி மகத்தானசன்னதங்களதிகங்கொண்டு, குன்றான புருஷனையும் மிகவேநோக்கி குடிதனக்குவனர்த்தங்கள் நேர்ந்ததென்று, இன்றுமே யெந்தனுக்கு யிந்தபூசை யெழிலானபூசையது யேர்வையில்லை, கன்றுதான் பூசையது பரியே கொண்டு காணிக்கைவைத்தாலே யேர்வையாமே. ௬௮௧

ஏர்வையாம் வையகத்துப் பெண்களெல்லாம் யெழிலான புருஷனையுந் தூஷணிப்பார், சேர்வையாம் சீனபதிப் பெண்களெல்லாம் சிறப்

புடனே புருஷனையும் போற்றுவார்கள், பார்வையாங் குளிகையது கொண்டுமல்லோ பாருலகம் யெழுகடலுஞ் சுத்திவந்தேன், நேர்மையாஞ் சீனபதிப்பெண்களுக்கு நெறிமுறைகள் தத்துவங்கள் மிகவுண்டாமே. கஅஉ

உண்டான தெய்வமது யாதுமில்லை வுத்தமனேகடவுளன்றி வேறென்றில்லை, பாண்டானபொய்கொலைகள் களவுமில்லை பாங்கான கர்மமது வொன்றேயுண்டு, திண்டானவிசுவாசயருளுமுண்டு திறளான பாவமதுயில்லையப்பா, கண்டேனே சைனபதிமார்க்கத்தோரை காசினியில் காலாங்கிகடாட்சந்தானே. கஅஙு

தானனகாலாங்கி கடாட்சத்தாலும் தாக்கானமனோன்மணியாள் கிருபையாலும், மானனநாலுயுகங் கடந்துவந்தேன் மகத்தானவையகத்திலெல்லாருதான், கோனனசீனபதிப்பெண்கள்நீக்கி குவலயத்திலெல்லோருமிருந்தமாக்கம், வேனனவெட்டவெளி மயக்கத்தாலே விருதாவாய் மாண்பரெல்லாமயங்கினரே. கஅச

பிரதமைநடக்க.

மயங்கவே யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தான புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, தயங்கவே தந்திரமாஞ்ஜாலஞ்செய்வேன் தாக்கான மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, புயங்கமுடன் நோயாளிசாந்தியப்பா புகழானபிணிகொண்ட மாண்பருக்கு, செயம்பெறவேசாந்தியது சொல்வேனப்பா செய்கின்றமார்க்கமது யண்பாய்க்கேளே. கஅரு

பண்பானநோய்கொண்ட பிணியாளர்க்குப் பாகமது சொல்லுகிறேன் பாண்மையாக, திண்ணமுடன்மச்சென்றமாளியப்பா திறமுடனே கிழக்குமுகமாகவல்லோ, நன்மையுடன் கொலுக்கூடமொன்றமைத்து காதாந்தக்கூடமது யேகவட்டம், வண்மையுடன் சோடசதூணிறுத்தி வாகுபெற சின்மயத்தின் பூசைசெய்யே. கஅசு

செய்யவே மயானத்தின் பூசையப்பா செப்புகிறேன்வருமைமைந்தாகேளுகேளு, உய்யவேகும்பமென்ற கலசமப்பா வுத்தமனே நடுமையம் தன்னில்வைத்து, பையவே நவகோணவாசல்விட்டு வாகமுடன் கலசமென்ற பாண்டமப்பா, மெய்யுடனே தானியமாமொன்பதாகும் மேன்மையுடன் கலசமதில் கீழேவையே. கஅஎ

கீழானகலசமது தன்னிலப்பா கிருபையுடன் தானியங்கள் வைத்தபின்பு, தாழானகுடுவைக்கு நூலைச்சுற்று தகமைபெற குச்சதுதான்

நாலதாகும், தீதானசரணமதுவொன்றேயாகும் நீதியுடன்நடுமையம் தன்னில்வைத்து, சாழானதேங்காயை வதின்மேலப்பா சட்டமுடன் வைத்தல்லோ மஞ்சள்பூசே. கஅஅ

பூசியேகுங்குமமுந்தானணிந்து புகழானமாயிலேயும் புட்பஞ்சாத்தி, ஆசியேஅவனுடனே கடலேயப்பா வன்பாக முக்கனியுங்கொண்டு போற்று, வாசியென்ற பிரணவத்தை மனதில்மாறி மகதேவாயெந்தனே யுங்காருமென்று, தேசியென்னும் பழமதுவே கீறியப்பா திக்கெட்டும் போட்டுமல்லோ செப்பக்கேளே. கஅகூ

செப்பவென்றால் வத்துமுதல் மதுபானங்கள் செம்மலுடன் பல காரவர்க்கமெல்லாம், ஒப்பமுடன்றுமமைத்து புண்ணியவானே ஒகோ கோ நாதாக்கள் செய்யும்வண்ணம், தப்பிதங்கள்நேராமல் மன்னுகேளு தண்மையுடன் சோடசமாம்பூசைமார்க்கம், செப்பமுடன்றுனமைத்து நீதிவானே நிட்களங்கமாகவல்லோ நேமிப்பாயே. ககூ0

நேமமுடன் செம்மறியின் தலைதானப்பா நேர்மையுடன்கொண்டு வந்து மைந்தாகேளு, தாமமுடன்கலசத்திற் கெதிரேவைத்துச் சட்டமுடன் வகண்டமது மேலேவைத்து, ஓமமுடன்யாகமது செய்வாயப்பா வுத்தமனேயாயிருந்தா னுருதான்போடு, சாமமதுநடுச்சாம வேளேயப்பா சாந்தியதுசெய்யும் வகைதண்மைபாரே. ககூக

பாரப்பாபரசாந்தியது செய்யும்போது பட்சமுடன் பிரமையது போவதற்கு, ரேரப்பாநோயாளி தன்னிலப்பா நேர்மையுடன் கிரகமது போவதற்கு, சீரப்பாசடையதுவால் பொம்மையொன்று சிறப்புடனே தானமைத்துவுபாயங்கேளு, ஆரப்பாதானறிவார் வுபாயமார்க மப்பனே சொல்லுகிறே னன்பாய்த்தானே. ககூஉ

தானன பிரதவுமக்குவாடை பூண்டு சட்டமுடன் வாபரணமெல்லாம்பூண்டு, கோனனகாலாங்கி சொன்னவாக்கு கொற்றவனே பிசகாமலாமைதன்னை, பானனயாமையது கொண்டுவந்து பாலகனே பிரதமையின் பாதத்தின்கீழ், தேனனவுளுந்தினிட மாவையப்பா திண்மைபெற யாமையது ஒட்டிற்பூசே. ககூ௩

பூசியேபிரதமையின் பாதத்தின்கீழ் புகழாகயாமைதனைபொதிந்து போடு, காசியென்றபட்டினால் பாதந்தொட்டு பாங்குபெற வுடுப்பதுவு மணிந்துமல்லோ, தூசிபடாபாதமது தெரியாமற்றான் துப்புரவாய் பிரதமையைச் சாய்த்துவைத்து, கூசிடாவண்ணமது யோமசாந்தி கொற்றவனே செய்துமல்லோ சொல்லக்கேளே. ககூ௪

சொல்லவென்றால் பிரதமையை நோயாளிமுன்னே சுத்தமுடன் றானிறுத்தி வைக்கும்போது, வெல்லவே பிரதமைதான் சுத்தியல்லோ விருப்பமுடன் றான்வருகும்போதிலப்பா, கொல்லவே வந்ததொரு கிரகமப்பா கொற்றவனே பிரதமையின்மேலேயப்பா, புல்லவே மையலது பலியேகொண்டு கோபாலரபோகுதடா யென்றுசெப்பே.

செப்பிடவே கிட்டிருந்த மாண்பரெல்லாம் செம்மலுடன் பிரதமையைக்கண்டபோது, ஒப்பிடவே சாந்தியினால் கிரகம்நீங்கி ஓங்காரபலியதுவுங்கொண்டுதானும், செப்பிடவே கிரகமது போகுதென்று மேதினியில் யெல்லவரு மயங்குவார்கள், தப்பிதங்களில்லாமல் பிணியாளன்றான் சட்டமுடன் சுகமாவான்பாரீர்பாரே. கசுசு

பாரப்பா பிணியாளன்சுகமுமாகி பான்மையுடன் பிரம்மையது நீங்கியல்லோ, சீரப்பாபிரதமையின் ஜாலத்தாலே சிறப்புடனே யெந்நாளும் பிணிகள்நீங்கி, வேரப்பாசாந்தியது மகிமையாலும் வேதாந்தத்தாயினது கிருபையாலும், ஆரப்பாபிரம்மையது நீங்கியல்லோ வவனிதனில் சுகமாக வாழ்வார்தானே. கசுஎ

தானான சடந்தனக்கு நோய்கள்வந்தால் தகமையுடன் மாண்பரெல்லாஞ் செய்யுமார்க்கம், கோனான தன்தெய்வங்குலதெய்வந்தான் கொப்பெனவே வம்மனென்றும் பிடாரியென்றும், பானானபலதெய்வ குற்றமென்றும் பாங்குபெற கம்பணங்கள் கட்டுவாரும், மானானமுனிதேவர் முடங்களென்றும் மகத்தான பலவிதமாம் வண்ணமாமே.

வண்ணமாமிப்படியே லோகமெல்லாம் வகுப்புடனே புத்தியது மாறலாகி, எண்ணமுடன் தன்னறிவுநிலையுங்கெட்டு யெழிலானபதாம்புயத்தை நினையாமற்றான், திண்ணமுடன் கடவுள்தனை மனதிலுன்னி தீர்க்கமுடன் யேகாந்தவுருவைவிட்டு, பண்ணியதோர் கோலமதை யென்னசொல்வேன் பாருலகில் மாண்பருடதன்மைதாமே. கசுகூ

போகர்புலிப்பாணிக்கு சாயாபுருஷ தரிசனங்காண்பிப்பது.

தன்மையாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் றன்மையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, பன்மையாம்யெந்தனது பாட்டனப்பா பாங்கானகாலாங்கிநாதரையா, வன்மையாம் வ நமையசீஷனையா வளமானகாலாங்கி நாதர்தாமும், மின்மையாயெந்தனது குருதானையா மேன்மையுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தார்பாரே. உ00

பாரேதான் யெந்தனுக்குச்சொன்ன மார்க்கம் பாருலகில் யாவரு க்குஞ் சொன்னதில்லை, நேரேதான் வெகுகால கோடியப்பா நேர்மை யுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும், தீரேதான் குருபரர்தங்கார்த்திருந்து தீரமுடன் வாங்கினதோர் வித்தையப்பா, சீரேதானுந்தனுக்கு யானு மல்லோ சிறப்புடனே யோதிவைக்கும் வண்மைகேளே. ௨௦௧

கேளப்பா வையகத்தில் நன்மை தின்மை கீர்த்தியுடன் தானிருக் கும் வளமைதாமும், சூளப்பா தேகமது வழியா வண்ணம் சுந்த ரனே வெகுகாலமிருப்பதற்கும், நாளப்பா போகாமல் கற்பஞ்சொல் வேன் நளினமுடன் கற்பமது வென்னவென்றால், ஆளப்பா வாகாய கற்பமாகும் வப்பனேசொல்லுகிறேன் வரிசைபாரே. ௨௦௨

வரியான புலிப்பாணிகண்ணேகேளு வாகுபெற வாகாயதெரி சனந்தான், அரிதமுடன் வையகத்திலிருப்பதற்கு அப்புரவாய்ச் சாத னங்களுரைப்பேன் கேளீர், சரியான பூமிதனில் மேடுபள்ளம் சட்ட முடனாராய்ந்து சரிதைகாண, பிரியமுடன் செங்கதிரோன் கிழக்கு திக்க பிசகாமல் மேற்குமுகந்தன்னைக்காணே. ௨௦௩

ஆகாயத்தில் ரூபங்காணல்.

காணவே சாமமது ரெண்டுக்குள்ளே கருவானகாயாதி கற்பங் கொண்டு, சோணவே போசனங்களுண்டுமேதான் தோறாமல் பூமி தனில் நின்றுகொண்டு, நாணவே முடிதனையே யசைக்காமற்றான் நன் மையுட னிருதரமுந்தொங்கவிட்டு, பூணவே தனனிழலைக் கண்ணுற் கண்டு பொங்கமுடன் நன்மைதின்மை யறிந்திடாயே. ௨௦௪

அறியவே நுட்பமது வென்னசொல்வே னுகசகா நாதாக்கள் கண்டதில்லை, முறியவே நேத்திரங்கள் நிமைகொட்டாமல்முனையான தன் சிரசைத்தானும்பார்த்து, குறியுடனே வாகாயந்தன்னைநோக்கி கொற்றவனே பார்க்குமந்தசமயந்தன்னில், நெறியுடனே யுமைப் போல ரூபங்காணும் நேர்மையுடன் ரூபமதில் வினயங்கேளே. ௨௦௫

வினயமது வென்னவென்றால் செப்பக்கேளீர் வேதாந்தக் காயி னது சொரூபம்போல, நினைவதுவுந்தவறாமல் மைந்தாநீதான் நீதியுட னாகாயந்தன்னிற்றானும், கனவுகண்ட கதைபோலே சுடரானந்தங் கண்ணிற்குத் தோற்றமப்பா கடினவேலை, பனையளவு வுயரமப்பா வுந்தன்ரூபம் பாரினிலேதானிருந்து காணலாமே. ௨௦௬

காணவென்றால் சொரூபமது முறைமை சொல்வேன் கண்ணி ற்கு வாகாயந்தன்னிலப்பா, தோணவே சுடரொளிபோலுந்தன் ரூபந்தோற்றுமப்பா கண்ணிற்கு கூச்சங்காணும், சாணளவுரூபமது

கொண்மேல்லோ சட்டமுடன் மனையளவாய்த்தோற்றும்பாரு, நீணவே மாயாதிரூபந்தானும் நிட்களங்கமாகவல்லோ தோற்றும்பாரே.

பார்க்கையிலே சிரசதுவுந்தோன்றுவிட்டால் பாலகனேயொரு திங்கள் சாவான்பாரு, தீர்க்கமுடனிருகரமுங் காணுவிட்டால் தினமதுவும் மூன்றுதிங்கள் மறிப்பான்பாரு, சேர்க்கவே மார்பதனில் துவாரங்கண்டு செங்கதிரோன கண்ணிற்குத் தோற்றுமாகில், ஆற்றவே யறுதிங்கள் மரணமாவா னப்பனேசாயாவின் புருஷன்தானே.

தானானதரிசனங்கள் காணும்போது தகமையுள்ள சொரூபமது குறைவுகண்டால், கோனான காலாங்கி வாக்குபோலே கொற்றவனே முடிவதற்குப் பிசகொன்றில்லை, தேனான மனோன்மணியாள் சொரூபம்போல தெளிவாக வுன்ரூபங்கண்டாயானால், பானான பாருலகில் வெகுகாலந்தான் பாலகனே யிருப்பதுவும் வுறுதியாமே. ௨௦௯

உறுதியாம் பனிரெண்டுவாண்டுதானும் வுத்தமனே தரிசனைகள் காண்பாயானால், நிறுதியாய் வுன்ரூபங்கண்டரூபம் நிட்களங்கமாகவல்லோ பின்றொடர்ந்து, சுருதியுடன் கருவிகரணாதியோடு சுத்தமுடன் வுடலாவி கொண்டுமேல்லோ, பரிதிவிட்டுபுந்தனிழல் கூடே நிற்கும்பாலகனே சாயாவின் வண்மைபாரே. ௨௧௦

வண்மையாஞ் சொரூபநிலைப் பின்றொடர்ந்து வாகுடனே யுந்தனிடமூலாவும்பாரு, திண்மையாய்சயனங்கள் செய்யும்போது தீர்க்கமுடன் பூமிதனில் நடக்கும்போது, தண்மையாயுனுக் கார்ந்திருக்கும்போதும் தகமையுடனொருவருடன் பேசும்போது, உண்மையா யுந்தனுக்குவருங்காலத்தை வுத்தமனே யுந்தமக்குக் கூறும்பாரே, ௨௧௧

கூறுமே நன்மையென்ற தீமையாவும் குறிப்புடனே யுந்தமக்கு முன்னேசொல்லும், மாறுபடாமேனியதுவாசிகூறும் வளமான தேகமது கற்றானாகும், வீறுடனே வையகத்தில் கோடிகாலம் வித்தகனே யிருப்பதுவும் நிட்சயந்தான், நாறுமுடலழியாது கோடிகாலம் நாணிலத்தி லிருப்பதுவுஞ்சமாதியாமே. ௨௧௨

ஆமேத ன் சாயாவின்றரிசனத்தை வப்பனேகண்டவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி, தாமேதானட்டமாசித்தியாவுந் தாரணியிலடைவதற்கு வையமில்லை. போமேதான் பனிரெண்டுவாண்டுமட்டும் பொங்கமுடன் கண்டவர்கே சித்தியாகும், வேமேதான் காணாதமண்பருக்கு குறையிருந்தாலும் வாய்க்காதன்றே. ௨௧௩

அன்றான தரிசனத்தைக்கண்டமாண்பர் வவனியிலே தானுமொருசித்தனைப்போல், குன்றானமலைதனிலேயிருக்கலாகும் குவலயத்தில் நீயுமொருசித்தனைப்போல், வென்றிடவே தேவாதிரிஷிகள் தம்மை

விண்ணுலகில் சாண்பதற்கு பீடமுண்டாகும், ூதென்றிசையிலகத்தி யனார் முனிவர்தானும் செப்பினார் யிந்தமுறை சொன்னார்பாரே. ௨௧௪

பாரேதான் சாநூலாம் பஞ்சாட்சி பாரினிலே மாணாக்கர் பிழைக்கவென்று, நேரேதான்சாத்திரத்தைப் பாடிவைத்தார் நீதியுடன் சாயாவின் தரிசனத்தை, சேரேதான் தரிசனத்தைக் காண்பதற்கு செம்மலுடன் வழிசொன்னார் மைதானில்லை, கூரேதான்மையினது மார்க்கந்தன்னை கூறினேன் காலாங்கி கடாட்சந்தானே. ௨௧௫

தானானசித்துமுனி கும்பயோனி தாரணியில் கருவுதனை மறைத்துப்போட்டார், மானான காலாங்கிபெந்தநாதர் மகாதேவர்கடாட்சமது கிருபையாலே, தேனான கருக்குருவையானுங்கற்று தெளிவாக மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, பானான்சாஸ்திரங்கள் யாவும்பார்த்து பாருலகில் பாலகர்க்குப் பாலித்தேனே. ௨௧௬

சாயாபுருஷ தெரிசனமை.

பாவிப்பே னின்னமொரு மார்க்கங்கேளும் பாங்கானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, நீலியென்ற கருங்காலிமூலிதானும் நீட்சியுடன்கண்ணனுடமூலிவேரும், சூலியென்ற நத்தையின் சூரியப்பாசூரியனார் காந்தியதுமூலிவேரும், வேலியென்றபருத்தியப்பா யிருவேலிதானும் வேகமுள்ள கருப்புவூமத்தைவேரே. ௨௧௭

வேரான சடைபணது மூலிதானும் வேகமுடன் பொன்னினூமத்தைவேரும், தூரானமையூரின் சிகையுங்கூட்டி துப்புறவாய்த்தான் சுருக்கிப்பொடியதாக்கி, சேரானபொடிதனிலே வெங்கோலத்தைச் செப்பமுடன் தானுரைத்துசொல்லக்கேளு, கூரான புழுகுரோசனையுஞ்சேர்த்து குறிப்புடனேமைசேர்த்து வறைத்திடாயே. ௭௧௮

சேர்த்துமே பேரண்டந்தன்னிலப்பா செம்மலுடன்மையதனைப் பிடித்துக்கொண்டு, கோர்த்துமேகுமரி யுடமையுங்கூட்டி கொற்றவனே தானரைத்து சிமிளில்வைத்து, பார்த்துமே நேத்திரமாம் புருவந்தன்னில் பாலகனே மைதிட்டி வாசாயத்தை, தீர்த்துமேபார்க்கு கின்ற ஜாலந்தன்னில் திறமுடனே தரிசனமுந்தெரியுந்தானே ௨௧௯

தானானசூரியனை மேகந்தானும் சட்டமுடன்மேகமதுமறைத்திட்டாலும், பானானமேகமதுக்குள்ளிருக்கும் பாலகனே சூரியனுங்கண்

ணிற்றேற்றும், மானுனசந்திரனைக் காணும்போது மகத்தான தரிசனை யுங் கண்ணிற்றேற்றும், தேஜனதேசொளியின் மயத்தைப்போல ஜெகசோதி மின்னல்போல் தோற்றும்பாரே. உ௨0

பாரேதான் மையினல் மேகசாலம் பாங்குடனே தரிசனையுங் காணலாகும், நேரேதானிக்கருவை சித்தர்தாமும் நெறிமுறைமை தானறிந்து கூறுமற்றுன், சிரேதான் கருக்குருவைமறைத்துவிட்டுசிர் தப்பித் தெரிசனத்தைப் பாடிவைத்தார், ஆரோதானெனைப்போல சொன்னாரப்பா வப்பனேவுண்மையது வுரைத்திட்டோமே. உ௨க

உண்மையாய்ச் சாத்திரங்கள் கண்டாராய்ந்து உவமையுடன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, திண்மையாய்க் காலாங்கி கிருபையாலே திறமுடனே யுந்தமக்கு வோதிவைத்தேன், வண்மையாய் நீயு மாரு சித்தனைப்போல் வளமுடனே யுலகுதனிலிருந்துகொண்டு, நன்மையாய் நாதாக்கள் பாதம்போற்றி நாட்டமுடனெப்போதும் வாழ்விர் காணே. உ௨உ

போகர்சினபதிக்குப்போவது.

காணவே போகரிடிநாதர்தாமும் கனமான காலாங்கிநாதர்பாதம் பூணவே யவர்பாதந்தொட்டுமேல்லோபுகமுடனே மதியமுர்தம்பூண்டு மல்லோ, தோணவே குளிகைதனைப் பூண்டுகொண்டு துப்புரவாய் சினபதிக்கேகியல்லோ, நீணவேகாலாங்கிசமாதிபக்கல் நின்றாரேநெடு நேரம் நின்றிட்டாரே உ௨௩

நின்றதொரு போகரிஷிவந்தசேதி நீதியுள்ளகாலாங்கி நாதருக்கு, சொந்தமுடன் மனேலயத்திலறிந்துகொண்டு தோற்றமுடன் போகரிஷிநாதருக்கு, அந்தமுடனசரீரிவாக்கினலே யங்ஙனவே சப்தமது கேட்கலாச்சு, விந்தையுடன் சப்தமதைக் கேட்டபோது விருப்பமுடன் போகரிஷி வணங்கிட்டாரே. உ௨௪

வணங்கியதோர் போகரிஷி நாதர்தாமும் வாகான ஞானேபதேசங்கேட்டு, இணங்கியே சிரம்பணிந்து கைகுவித்துயெழிலான காலாங்கிநாதருக்கு, மணங்கமழும் வேதாந்ததாயாருக்கு மகிழ்ச்சியுடன் யிருபாதந்தெண்டனிட்டு, சுணங்கமதுவாராமல்போகர்தாமும் துப்புரவாய் சினபதிவந்திட்டாரே. உ௨௫

போகர் சினபதிபெண்களுக்குச் சாயாபுருஷ
தெரிசனஞ்சொல்வது.

இட்டதொரு போகரிஷிநாதர்தாமு மெழிலானசினபதிப்பெண்களுக்கு, சட்டமுடன்சாயாலின்றிசனத்தைச் சாங்கமுடன்போதித்த

ர்போகர்தாமும், அட்டதிசை தான்புகழும் சாயாவின்றன் வன்பான தரிசனத்தைக் கூறும்போது, திட்டமுடன் மாதரெல்லாம் கண்டுமல்லோ திறமுடனே மனதுவந்து களிப்புற்ருரே. உஉகூ

களிப்பான தரிசனத்தைப் பெண்களெல்லாம் கருத்துடனே பார்த்தல்லோ சந்தோஷித்து தளிர்போன்ற கரமதனைக் கண்ணிலொத்திச் சார்புடனே சாயாவின் றரிசனத்தை, பளிங்குடனே யெங்களுக்கு போதித்தாலே பாங்குடனே தரிசித்து மனங்களித்து, அளியாம லெங்களது காயந்தன்னை வவனியிலே தானிருக்கச் செய்வோம் பாரே.

பாரேதான் காயாதி கற்பங்கொண்டு பாங்குபெற யெந்நாளும் பாரின்மீது, சீரேதான் தாமிருந்து யோகசாதம் சிறப்புடனே கண்டல்லோ நாங்களுந்தான், நேரேதான் பனிரண்டு வாண்டுமட்டும் நேர்புடனே சாதனைகள் மிகவுஞ்செய்து, வீரேதான்விண்ணுலகுவதிசயத்தை விருப்பமுடன் காண்பமென்று வினவிட்டாரே. உஉஅ

இட்டதொரு பெண்களுக்கு போகர்தாமும் யெழிலான வித்தையென்ற சாதனத்தை, தொட்டகுறிபோ லல்லோ காண்பித்தேதான் தோராமலெப்போதும் காண்பதற்கு, பட்டதொரு குறிபோல தரிசனத்தைப் பாங்குபெறப் போதித்துப் பெண்களுக்கு, சட்டமுடன் குளிகையது கொண்டுமல்லோ சாங்கமுடன் மறுபடியும் வந்திட்டாரே.

வந்தாரே மேருவுக்கு தெற்கேயப்பா வளமுடனே நர்மதா நதிக்குப்பின்னல், அந்தமுடன் போகரிஷி நாதர்தாமு மன்பாக குளிகையது பூண்டுக்கொண்டு, நிந்தனைக ளில்லாமல் ரிடியார்தாமும் நீதியுடன் வேடிக்கை சிமிட்டுவித்தை, சொந்தமுடன் செய்தல்லோ மாண்பருக்கு சூட்சாதிசூட்ச மெல்லாங் காண்பித்தாரே. உகூ0

பானையுடைக்க தண்ணீர்நிற்க.

காண்பித்தார் மாண்பருக்கு விநோதவித்தைக் களிப்புறவே போகரிடி நாதர்தாமும், ஆண்பிள்ளை புலிப்பாணி யெந்தன்பாலா வப்பனே யுந்தனுக்கு விநோதஜாலம், நண்பான பானையது பாண்டமப்பா நவிலவே யானுரைப்பேன் மைந்தாகேளு, சாண்பான தவளமது கலசம்போலே சட்டமுடன் செய்துமல்லோ செப்பக்கேளே. உகூக

செப்பவென்ருல் நாவில்லை பாவுமில்லை ஜெகதலத்தில் நாதாக்கள் சொன்னதில்லை, ஒப்பமுடன் பாண்டமது செய்துமல்லோ ஒளிவான

நறுவளியமே பழத்தையப்பா, இப்புவியில் மாண்பர்களுக் கறியாமற் றுன் யெழிலான பழமதுவைப் பாண்டத்துள்ளே, அப்பியே பூசியல் லோ காயப்போடு அங்ஙனவே செய்யுமுறை வறையக்கேளே. உ௬உ

கேளப்பா சலமதனை பாண்டமிட்டு செப்புகிறேன் கட்டுயென்ற கொடிதானப்பா, பாளப்பா போகாமல் யெனையுங்கூட்டிப் பாங்குபெற சார்பிழிந்து சலத்தினுள்ளே, நாளப்பா போகாம லப்போதேதான் நலம்பெறவே சார்பிழிந்து சீனிபோட்டு, ஆலேதான் யெல்லவரும் பா ர்த்திருக்க வப்பனே பாண்டமதை வுடைத்திடாயே. உ௬௩

உடைக்கவே சலமதுதான் யீறல்போல வுத்தமனே யிறுகியல் லோ வெண்ணைபோலாம், படைசேர்ந்த கொலுமுகத்தி லிந்தஜாலம் பாலகனே செய்துமல்லோ வெண்ணையீவாய், தடையறவே மாண்பரெ ல்லாங் கண்டுயேங்கி தகமையுடன் பொசித்தல்லோ யுன்னைமெச்சி, சடைபோன்ற தம்பிரான் மருத்துவந்தான் தாரணியி லிவர்போலு மில்லை யென்பாரே. உ௬௪

என்னவே வேணதொரு பொருளுமீவார் யெழிலான மாந்திரீக ரென்றுமல்லோ, துன்னவே யுந்தனுக்குச் சோடசாரம் தோராமல் செய்தல்லோ தனமுமீவார், நன்னயமாய் வேதாந்த சித்துயென்று நாட்டினிலே யுந்தமக்குப் பேருண்டாகும், பன்னவே பலபேரும் போ ற்றுவார்கள் பாலகனே நீயுமொரு சித்தனுமே. உ௬௫

கள்ளச் சைவம்.

சித்தனுமின்னமொரு மாற்கஞ்சொல்வோம் சிறப்புள்ள புலிப்பா ணி மைந்தாகேளு, பக்தியுடன் குளிகையது பூண்டுமல்லோ பார்லோ கம் சத்தகடல் சுத்திவந்தேன், முத்திபெற மாண்பரெல்லாங் கோடி கோடி முயன்றுமே காவிகாஷாயத்தோடும், நித்தமுமே செபதபங்க ளதிகமுண்டு நீநிலத்தில் வெகுபேர்கள் கோடியாமே. உ௬௬

கோடியாம் சாதியிலே யனந்தஞ்சாதி கொற்றவனே பதினெட்டு சாதியுண்டு, பேடிகளுஞ் சூரர்களுமெத்தவுண்டு பேரான பதிதனிலே லக்கோயில்லை, தேடியே பலதேசங் கண்டாராய்ந்தேன் தேசத்தில் சைவமது காணவில்லை, நீடியே வெகுமாண்பர்தேசமெல்லாம் நிலையான சைவமென்று சொல்வார்பாரே. உ௬எ

சொல்லுவது வாக்கியத்தைக் கேட்டதுண்டு சொற்பமுள்ள சைவர்களைக் கண்டதில்லை, பல்லவே யிறைச்சிவகை புசியோமென்றும் பலால்வகைகள் புசிப்பதில்லை யென்றுகூறி, வெல்லவே மதாச்சார பேதாபேதம் வெகுசாகப் பினத்தியல்லோ திரிவார்பாரு, கொல்லவே நித்தியமும் புலாலைத்தின்று கூசாமல் சைவமென்று கூறுவாரே. உ௩அ

கூறுவார் பலபேத சாதிதன்னில் குறிப்புடனே பிரமமென்ற சாதியப்பா, மாறுதலாம் சைவத்தைக் கூறியல்லோ மகுத்துவங்களாகமங்கள் மிகவுஞ்சொல்லி, தாறுமாறுகவல்லோ வேதங்கள்கூறி தாரணியில் வெகுமாண்பர் பிழைப்பாரப்பா, ஆறுதலம் கரைகண்ட யோகநிஷ்டை வப்பனே செய்வார்கள் மட்டிமாடே. உ௩௯

மாடான மாடல்லோ மாண்பரப்பா வையகத்தில் ஜாதிகெட்ட சைவரப்பா, கோடான கோடிபேர் சைவமென்று கூறியதோர் மொழியதனைக் காதிற்கேட்டேன், தாடான மாமிஷத்தைத் தின்பார்பாதி சட்டமுடன் நெய்யதனைக் குடிப்பார் பாதி, நீடான தயிர்பாலில் சைவமுண்டோ நிட்சயமாய் சைவமென்று நம்புவாரே. உ௪0

நம்பவென்றால் சைவங்க ளில்லையப்பா நாதாந்த சித்துகளுஞ் சொல்லவில்லை, வம்பென்று மறைத்து வைத்தார் சைவந்தன்னை வளமுடனே புலால்தின்னு ரெவருமில்லை, வெம்பியதோ ரோகமென்றசெம்மறிதானப்பா விருப்பமுடன் பொசிக்கின்றார் சூத்திருமப்பா, தும்பியுடன் பிரமகுலச் சத்திரியர்தாமும் துகளகற்றி நெய்மோரைக் குடிப்பார் தாமே. உ௪௧

குடிப்பாரே பால்தயிர்கள் நெய்குடிப்பார் குற்றமென்று யிறைச்சிதினை நீக்கிவிட்டார், நடிப்புடனே சைவமென்று சொல்லலாமோ நாதாக்கள் கைமறைப்பாய் காட்டவில்லை, துடிப்புடனே மற்றதோர் ஜாதியெல்லாம் துப்புரவாய் புலால்வகைகள் மிகவுந்தின்பார், அடிப்படைதான் மாமிஷங்க ளென்னலாகு மப்பனே மேல்மிதக்கும் நெய்யுமாமே.

நெய்யான வகைகளெல்லாங் கொஞ்சமல்ல நிட்சயமாய் சேருக்குயெட்டிலொன்று, துய்யதொரு மாமிஷங்கள் தின்போன்சைவன் துப்புரவாய் நெய்தின்போன் சைவனல்ல, வெய்யதொரு மாமிஷத்தில் நெய்யேயில்லை, விருப்பமுடன் ரத்தமது சுண்டியல்லோ பையவே பாலாகி வந்தநெய்தான் பாலகனே யிறைச்சிக்குவதிகமாமே. உ௪௩

அதிகமாம் காய்கரிகள் புழுவேயுண்டு வப்பனே யெலைவகையில் புழுவுமுண்டு, கதிதமுடன் தண்ணீரிற்புழுவுமுண்டு கண்காணுயெச்ச

லது மலமுமுண்டு, துதிதமுடன் சுத்தமது வெதிலேயுண்டு சுகமுண் டோ சைவத்திலதிகமுண்டோ, பதிதமுடன் பொய்ச்சைவ மல்லாலப்பா பாரினிலே மெய்ச்சைவ முண்டோபாரே. உசச

பாரப்பா யின்னம்வெகு விநோதமப்பா பாரினிலே மாணக்கர் செய்யுமார்க்கம், ஆரப்பா கற்பகத்தருவின்மூலம் வப்பனே யார்தின்ற வெச்சலப்பா, சீரப்பா மாண்பரெல்லா மாதாரந்தான் சிறப்புடைய கிழங்கென்று பொசித்தாரப்பா, நேரப்பா பலபேரும் பொசித்தமூலம் நினைவழிந்து நின்றுமல்லோ கெட்டார்மாண்பே. உசடு

கெட்டாரே யிப்படியே வையகத்தோர் கேடழிந்து சீரழிந்து சைவங்கெட்டு, இட்டபடி பிறவியென்ற சைவமாக வெழிலுடனே மாண்பரெல்லாம் நம்புவார்கள், தொட்டதொரு பொருளெல்லாம் சைவமில்லை தோராமல் மாண்பரெல்லாம் புலாலேதின்போர், சட்டமுடன் வெந்தன்குரு காலாங்கிநாதர் சாங்கமுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தநூலே.

நூலான நூலுக்குள் ளதிதங்காணும் நுட்பமென்ற பொருளெல்லாமிதிலேதோயும், காலான காலாங்கி சொன்னவாக்கு காசினியில் பொய்யாது மெய்யேயாகும், மாலான மாண்பரெல்லாம் சிற்றின்பத்தில் மதிகெட்டு தேவதாமங்கையோடு, கோலான லீலையது மிகவுமாடி குவலயத்தில் வெல்லில்தனை விரும்பினரே. உசஎ

விரும்பியே கலவிதனி லிருவரெச்சை மெய்யுடலாவி பொருளெல்லாங் தந்து, சுரும்பியளகைப் பொருள்கள் யாவுந்தந்து சுந்தரமே மோட்சமிது யோனியென்று, கரும்புடனே மூத்திரக்குழியையப்பா கைலாசமேருகிறியென்றுநம்பி, துரும்பாகப் போனவர்கள் கோடாகோடி தூங்கியே மாண்டவர்கள் கோடியாமே. உசஅ

கோடியாம்ரிஷிதேவர் முதலாயுள்ளோர் குவலயத்தில் மாண்டவர்கள் கணக்கோயில்லை, தேடியேமாயவலை சிக்கியல்லோதேசத்தில்கெட்டவர்களதிகமாண்பர், நீடியேவையகத்திலிருந்தோரில்லை நிட்சயமாய் காலாங்கி சொன்னநீதி, வாடியே போகரிஷியடியேனப்பா வன்புடனே தாமுரைத்த நீதிதானே. உசகூ

தானனநீதியது யாருக்கென்றால் தாரணியில் சீனபதியுலகத்தோர்கள், மானனவாக்கியத்தை மெய்யென்றெண்ணி மகவதிலும் பதின்மடங்குவதிகமாக, கோனன காலாங்கிநாதர்சொல்லை கொப்பெனவே மெய்யென்று நம்பியல்லோ, வேனனவொழுக்கமாசாரத்தோடும் மேதினியில் நடப்பதுவுமுண்மையாமே. உருo

சீனபதியாருக்குச்சைவமில்லை.

உண்மையாஞ்சீனபதிதேசத்தோர்க்கு ஓகோகோ சைவங்களில்லை யப்பா, கண்மையாய் மாமிஷங்கள் புலால்தானும் கபடன்றி புசிப்பது நீதியாகும், வண்மையுடன் செபதபங்கள் குளியலுண்டு வளமான நேமநிஷ்டை யனேகமுண்டு, திண்மையாம் மாமிஷப்பிலாதிவர்க்கம் திகழுடனே திண்பார்கள் சைவந்தானே உ௫௧

சைவமென்பார் பேதாபேதங்களில்லை சாதுரிய பதார்த்தவகை பொசித்திட்டாலும், கைதவங்கள் பிசகாத சுழிகள்போலும் கைலாய நாதரைப்போல் தவமுஞ்செய்வார், மைவனங்கள் மெத்தவுண்டு சீனத் தார்க்கு மகாவிஷ்ணு கிருஷ்ணவதாரமென்பார், வெய்யதவம் பூண்டா லுஞ் சீனத்தார்கள் விருப்பமுடன் சைவமதுயில்லைதானே. உ௫௨

போகர்சீனபதிதேசத்தாருக்கு சாஸ்திரமில்லையென்றுகூறல்.

தானென புலிப்பாணி மைந்தாகேளு தகமையுடனின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன், கோனெனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவ னர் பாதமது கடாட்சத்தாலே, தேனெனதேசமெல்லாங் குளிகை கொண்டு தெளிவுடனே யெழுகடலுஞ் சுத்திவந்தேன், மானெனமாண் பரிட சைகைகண்டேன் மகத்தான சாஸ்திரங்கள் மெத்தவுண்டே.

உண்டானலோகபதி மாண்பரெல்லாம் ஓகோகோ நாதாக்கள் சொன்னவாக்கு, கண்டல்லோ சாஸ்திரங்களதிகம்பார்த்து காசினியில் தத்துவத்தில் மிகுந்தோர்போல, மிண்டான வார்த்தைகளும் மிகவுங் கூறி மேதினியில் கரைகண்ட வித்துவான்போல், அண்டர்முனி முத லானோர்கண்டுயேங்க வவனியிலே சித்தனைப்போல் பேசுவாரே. உ௫௪

பேசியே வெகுகோடி மாண்பரெல்லாம் பினத்தினர் சாஸ்திரத் தின் குப்பல்தன்னை, பூசிதங்கள் கொண்டல்லோ பகட்டுகாட்டி புக ழுடனே சாஸ்திரத்தை மெய்போற்சொல்லி, ஊசிதமாந் தத்துவங் கள் தியானமார்க்கம் உறுதியுடன்நாதாக்கள்சொன்னதில்லை, வாசித்து. நால்வேதமாறுசாஸ்திரம் வகையுடனேகதைகட்டி வுரைத்திட்டாரே.

உரைத்திட்ட கதையெல்லாம் பொய்யேயாகும் வுத்தமனே சாஸ் திரங்க ளதர்வணந்தான், கரைத்திட்டமாகவல்லோ மாண்பருக்கு காசி னியில் தாமுரைத்தார் சாஸ்திரங்கள், நிறைத்திட்டமாகவல்லோ யானுஞ் சென்று நீடாழியுலகுபதி சுத்திவந்தேன், வரைக்கமலம் வீற்றிருக்குந் தாயார்பாதம் வளமையுட னென்னாளும் பதங்கண்டேனே. உ௫௬

பதமானபதமதுவுஞ் சாஸ்திரங்கள் பாங்குடனே மேதினியில் கண்டேன்யானும், மிதமுடனே தர்க்கங்கள் யாகமங்கள் மேதினியில் வெகுபேர்கள்சொல்வாரப்பா, நிதமுடனே சாஸ்திரத்தின் தொகுப்பையெல்லாம் நீதியுடன் மெய்போலே பேசுவார்பார், சதகோடி சாஸ்திரங்கள் கூறிட்டாலும் சட்டமுடன் சீனபதிக் கிணையாகாரே. உருஎ

இணையான தென்காசிபதியிலப்பா யெழிலானதேசமது வனேகமுண்டு, சணமதிலே குளிகையது பூண்டுகொண்டு தாரணியில் சதகோடிதூரமட்டும், கணமதுவும் நில்லாமலடியேன்றானும் காசிபதிமாண்பரெல்லாங் கண்டுவந்தேன், பிணமதுவு மடிந்தாக்கால் சாஸ்திரங்கள் பேரானசாங்கியங்கள் மெத்தவுண்டே. உருஅ

உண்டான சமுசாரிகோடிமாண்பர் வுத்தமர்கள் வேதாந்திகடந்தஞானி, சென்டான முறைமைகெட்டு மையல்கொண்டு ஜெகந்தனிலே மடிந்தவர்கள் கோடாகோடி, அண்டமுட ஞகாயந்தன்னளவ்வா யகிலமெல்லாங் கொடிகட்டி வாழ்ந்தார்கோடி, புண்டரீக கிருஷ்ணவதாரனைப்போல் புகழான கீர்த்தியுடன் மடிந்தோர்தாமே. உருகூ

மடிந்தோர் மாணுக்கள்மானிலத்தில் மகதேவர் பாதமதுவடைந்தோர்கோடி, கடினமுடன் வையகத்தில் வாழ்வுபெற்று காசினியில் சாத்திரங்கள் மிகவுங்கற்று, அடியளவு வேதமுதலாகமங்க ளறுபத்துநாலுகலை சாத்திரங்கள், முடியோடு முனிவர்பதந்தாள்பணிந்து மூதுலகில் கற்றென்ன ஒன்றுங்காணே. உகூ0

காணவென்றால் மடிந்தவர்க்கு சாத்திரங்கள் கைலாயஞ் சென்றவர்க்குப்பார்க்கலாமோ, தோணவே வுடல்பொருள்களாவியெல்லாம் தோற்றமல்மண்ணோடேமண்ணாய்ப்போச்சு, வேணதொருசாத்திரங்கள் பார்த்தாலென்ன பார்த்தாலும் வையகத்திலிருப்பாருண்டோ, பூணவே யாகாத நாளில்மாண்டோர் புகழானவாத்துமமு மிருந்ததுண்டோ.

இருந்துமே வையகத்தில் மாளிவிட்டுயெழிலான கிரகமதுபோவதுண்டோ, திருந்தவேவருடமது ஆறுதிங்கள் திறமானமாளிதனிலிருந்துகொண்டு, பொருந்தவே பெற்றோர்கள் குடும்பத்தாரை பொங்கமுடன் வம்புகளுங் கூர்வதுண்டோ, வருந்தியேமாண்டதொரு கிரகந்தன்னை வளமுடனே தானடைப்பார் பாருபாரே. உகூஉ

பாரப்பாநலமான நாளில்மாண்டோர் பாருலகில்கிரகத்தைவிட்டுமல்லோ, நேரப்பாசமுதாயங் கைலாயத்தில்நேர்மையுடடைக்கலமாய்ச் சென்றதென்றும், சீரப்பாவாத்துமமுங் கைலாயத்தில் சிறப்புடனே சென்றதென்பார்மாண்பரெல்லாம், ஆரப்பாகண்டவர்கள் வையகத்திலாருமில்லை வுண்மையிதுபாருபாரே. உகூங

பாரேதான் தேகமது மண்ணுய்ப்போச்சு பாருலகிலாத்துமமுங் காணுர்மாண்பர், சீரேதானுெடுக்கனிலையாருங்காணுர் சிறப்பானபிர பஞ்சவாழ்க்கனைத்தும், வேரேதான் மறுபிறப்புங் கண்டதுண்டோ வெட்டவெளியாகாய மொன்றுங்காணும், நீரேதான் சென்றநிலை காணமற்றுன்றிகைத்துமே மாண்பரெல்லாந் திகைப்பார்தானே. உகூச

தானனகாலாங்கி யெந்தநாதா தகமையுள்ளவாக்கதுவும் பொய் யெண்ணுது, கோனையென்குருவாம் சற்புருஷன் வாக்கு குவலயத் தில் பொய்யாது மெய்யேயாகும், மானைமகதேவர்படி நிதானம் மார் க்கமுடன் வபகதுவுங்கூறியல்லோ, தேனனை தேவரது பாதங்காண தெளிவான கட்டளைகளுண்டுபாரே. உகூரு

உண்டான கட்டளைகளமைந்திருக்க ஓகோகோ சாஸ்திரங்கள் வேதமென்ன, திண்டான நல்லநாள் தீயநாளும் திகழுடனே மகதேவர் படைப்பாருண்டோ, சண்டாள மாண்பரெல்லாஞ் சாத்திரத்தை தக்க படி யுணராமல் மதியீனத்தால், கொண்டபடி யவரவர்கள் தியானத் தாலே குறிப்புடனே தீயநாளென்றிட்டாரே. உகூகூ

இட்டாரே தீயநாள் நல்லநாளா யெழிலான சாத்திரங்கள் கூர்வ துண்டோ, விட்டகுறை யமைந்தபடி மாண்பர்க்கெல்லாம் மேதினியில் சாஸ்திரங்கள் மெய்யதாச்சு, நட்டமதுமாண்பர்தன்னுல் நாதாக்கள் சாத்திரங்க ளேதுக்காச்சு, பட்டமதுதான்பிறந்த பாவனைப்போல் பாருலகில் சாத்திரம் பொய்யதாச்சே. உகூஎ

ஆச்சப்பா வையகத்தில் சாத்திரங்கள் வனேகமுண்டு நாதாக்கள் செய்தநூலில், மூச்சடங்கிப் போனதொரு தேகந்தானும் மூதுலகில் திரும்பிவந்தசேதியில்லை, பாச்சலுடன் சாத்திரங்கள் கற்றுமென்ன பாங்கான தத்துவங்களறிந்துமென்ன, ஆச்சரியமானதொரு, தேகமப் பா வவனியிலே யிருப்பதுவும் பொய்யுமாச்சே. உகூஅ

பொய்யாதுதேகமது நிலைநில்லாது பொங்கமுடன் சாஸ்திரங்கள் வேதமென்ன, மெய்யானவாத்துமமு மழியாதென்று மேதினியில் கட்டுமுறைவாக்கியந்தான், வெய்யவே சாஸ்திரத்திஞகமங்கள் விட்ட குறையிருந்தல்லோ வெளியுமாச்சு, பையவே யவரன்றி ஓரணுவுதா னும் பாருலகிலசையாது மெய்யதாமே. உகூகூ

ஆமேதான்கெட்டநாள் நல்லநாளாய் ஆகவைக்கவுன்னுலேயாகு மோதான், போமேதான் கதிரோனின் நாளையெல்லாம் பொங்கமுடன்

நல்லநாளென்றிருக்க, வேமேதான் நாளெட்டும் நல்லநாளாய் வேதாந் தத்தாயினது கிருபையாலே, ஆமேதாநாதரவர் செய்திருக்க வப்பனே நம்மாலேயாவதென்னே. உஎ0

என்னவேதேவனது யெட்டுநாளு மெழிலாகமாண்பருக்கு வமைந் திருக்க, பன்னவே வெள்ளிதனில் திரவியங்கள் பாருலகிலீவதுவே தருமமல்ல, சொன்னபடி காரிதனில் சவளமாகா துப்புரவாய் அருக் கனில்விருந்துமாகா, நன்மையாய் திங்களதுவாரகுலே நலமுடனே மாண்பருக்கு காட்டினரே. உஎக

நாட்டமுடன் செவ்வாய்க்கு மேற்குதானும் நலமுடனே பயண மதுவாகாதென்றும், தேட்டமுடன்புதனுக்கு வடக்கேதானும் செம்ம லுடன் பயணமது வாகாதென்றும், நீட்டமுடன் குருவாரம் ஸ்தான மாகா நிலையான நாளெல்லாந் தீயநாளாய், வாட்டமுடன் சாஸ்திரங் கள் கூறிருக்கவளமுடனே நாளெந்த பலந்தான்காணே. உஎஉ

காணவேநாளெல்லாம் முறைப்பாடாக காசினியில் சாஸ்திரங்கள் பார்த்ததாலும், தோணவேயெந்தநாள் நல்லநாளென் றப்புரவாய் தன் மனதிலெண்ணலாகும், வேணவே நாளெட்டும் நல்லநாளாய் விருப்ப முட னும்பரனர்செய்திருக்க, நீணவேமதியீன மாண்பரெல்லாம் நிலை கெட்டுப்பதிகெட்டு நின்றிட்டாரே. உஎங

சீனபதிப்பெண்களுக்குதீட்டில்லை.

நின்றரே காலாங்கிநாதர் தம்மால் நீடூழிகாலம்வரை யடியேன்று னும், குன்றனவர்பாதந்தொழுதுமல்லோ குளிகைகொண்டு குகை யேறி மலைதான்கண்டேன், சென்றேனே சீனபதிக்கிடபாகத்தில் சிறப் பான தேசமதுவனேகமுண்டு, வென்றிடவே பலஜாதி மாண்பர்தாமும் விருப்பமுடன் கண்டல்லோ வறிந்திட்டேனே. உஎச

அறிந்தேனே சாஸ்திரங்களனேகமுண்டு வவர்களது பேதமைகள் சொல்லொணது, குறிந்துமே முழுகுநாள் தன்னிலப்பா கூறுன சாஸ் திரங்கள் மெத்தவுண்டு, முறிந்ததொருவுதிரமது தீட்டேயென்று முனை யான சங்கதி முழுகவென்று, நெறிந்துமே ஸ்நானமது செய்ய வென்று நேரானவாற்றோருஞ் சொல்வார்பாரே. உஎரு

பாரேதான் ஸ்நானமது செய்யநன்று பாங்கான சடங்குகளுஞ் செய்யநன்று, நேரேதான் ஓமமது செய்யநன்று நெடிதான தீட்டது

வைக்கழிக்கநன்று, சீரேதான் சாஸ்திரத்தின் தொகுப்பைப்போல சிற ப்பான வைதீகஞ்செய்ய நன்று, தீரேதான் தீட்டினது மார்க்கத்தாலே திகழுடனே பொன்றுதான் காணுர்பாரே. உஎசு

காணுரே சூதகங்கள் நேர்ந்தபோதும் கடிதான வேலைமுகஞ் செய் யும்போதும், நீணவே மண்பாண்டங்களை யெடுத்து நீதியுடன் ஜலக் கரைக்குப் போகும்போது, வேணபடி யன்னமது சமைக்கும்போதும் வேண்டியே விருந்தமுர்தங் கொள்ளும்போதும், ஆணவங்கள் தானொ டுங்கி தீட்டேகண்டால் அவனிதனில் விட்டெறிந்து போட்டார்தாமே.

போட்டாரோ பாண்டமது வன்னந்தானும் பொங்கமுடன் காய் ப்பதார்த்தங்கள் பேதம், நீட்டமுடன் சமைத்ததுவும் போட்டிட்டா ரோ நிலையானதீட்டதுவும்மெய்யேயாகும், தேட்டமுடனவர்போட்ட வேஷமெல்லாந் தெளிவான வேஷமென்று செப்பலாகும், வாட்ட முடன் தீட்டதனில் பிறந்தோர்தாமும் வண்மையுடன் தீட்டதுவும் மெய்யென்றாரே. உஎஅ

மெய்யான தீட்டதுவுந் தயங்கியல்லோ மேதினியில்தேகமென்ற வுருவுமாச்சு, கையுடனே கருவிகாணுதியோடும் காசினியில் மாதர்க ளின் கெர்ப்பக்கோளில், பையுடனே வந்துதித்த சாற்பாத்திரந்தான் பாலகனே திரண்டுருவாய் வடிவங்கொண்டு, எய்யவே கடவுளது வரத் தினுலே யெழிலான சடலமது பிறக்கலாச்சே. உஎகூ

ஆச்சப்பா சதகோடி மாண்பரெல்லா மப்பனே பிறவியது யிதனு லாச்சு, மூச்சுடனே தேகாதிகற்பத்தோடும் மூதுலகைக் கண்டதொரு மானிடமுமாச்சு, பாச்சலென்ற பிறவியது தீட்டேயாச்சு பாங்கான ஜடலமது மண்கூருச்சு, மாச்சலுடன் மகதேவர் கடாட்சத்தாலேமானி லத்தில் சகலவுயிர் தீட்டலாச்சே. உஅ௦

தீட்டென்று சொல்லுவது தருமமாமோ திகழான லோகமதி மாண்பருக்கு, வாட்டமுடன் லோகாதி வையககங்கள் மானிலத்தி லெல்லவரும் மதியேகெட்டு, தேட்டமுடன் சாஸ்திரத்தில் தீட்டே சொல்லி தெளிவான மதபேதங்கூறியல்லோ, நீட்டமுடன் மாண்பரெல் லா மிந்தபாகம் நிதிகெட்டு மதிகெட்டாரே உஅக

கெட்டாரே மானிலத்தில் மாண்பரெல்லாங் கீர்த்தியுட னிந்த வண்ண பாவத்தாலே, சட்டமுடன் சீனபதிப் பெண்களுக்கு சாஸ்தி ரங்கள் ஜாதியில்லை தீட்டுமில்லை, இட்டமது போலிருந்து போகஞ் செய்து யெழிலான பிறவிமக்க ளனேகமுண்டு, அட்டதிசைத் தான்புகழுஞ் சீனத்தார்க்கு வன்பான மதியமில்லை யதிகந்தானே. உஅஉ

போகர்சிங்கி விளையாட்டு.

தானான யின்னமொரு மாற்கம்பாரு தகமையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தா கேளு, கோனான யெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் யெந்தமக்குச் சொன்னநீதி, பானான கடலேழுஞ் சுற்றும்போது பாலகனே கருமிகளுந் தருமியுண்டு, மானாக நல்லவர்போல் சினேகிப்பார்கள் மர்மமதை மனதில்வைத்து கொல்வார் பாரே. உஅரு

கொல்லவந்த மித்துருதாஞ் சத்துருவின் மார்க்கு குறிப்புடனே சொல்லிவைத்த சிங்கியப்பா, வெல்லவே யவரெனக்கு கொடுத்த பாகம் விருப்பமுட னுந்தமக்குச் சொன்னநீதி, புல்லவே செகஜாலஞ் சிங்கி ஜாலம் புகழான சத்துருவைக் கொல்லுஞ்ஜாலம், மெல்லவே மித்துருபோ லிருந்துகொண்டு மேதினியில் ஜாலமதை செய்வார்தாமே. உஅசு

தரமான ஜாலமது யென்னவென்றால் தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் கண்ணேபாராய், நாமேதான் கெவுரியென்ற பாஷாணந்தான் நலமான யெலிப்பகையுந் தன்னோடொக்க, போமேதான் வீரமென்ற காடிதானும் பொங்கமுடன் வெங்தோன்றி கணையுங்கூட்டி, தீமேதான் செய்யுகின்ற முருகல்தானும் சிறப்பாக கணவண்டு தானுங்கூட்டே.

கூட்டியே கருஞ்சோரா செஞ்சோராதானும் குடிகெடுக்கும் குமுனாவின் கணையுங்கூட்டி, தாட்டிகமாய்ச் சேங்கொட்டைப் பூரந்தானும் தண்மையுடன் சரியெடையாய் நிறுத்திக்கொண்டு, வாட்டமுடன் பாம்பினது விஷத்தாலாட்டி வளம்பெறவே சிமிள்தனிலே பதனஞ்செய்து, ஆட்டமது ஆடுதற்கு வயணஞ்சொல்வேன் வப்பனே யெந்தனது முறைமைபாரே. உஅசா

சத்துருக்களுக்குச் சிங்கி தாக்குவது.

முறையான முறையதுவு மென்னவென்றால் மூர்க்கராங் கருமிகட்குஞ் சண்டாளர்க்கும், கறையான நேத்திரத்தில் கண்டபோது கரம்பேசி நயம்பேசி குடிகெடுக்கும், திறையான பாவிகட்கு யிந்தபாகம் திகமுடனே வுள்ளங்கால் தாக்குவாய்நீ, சிறைகொண்டு மானிலத்தில் நோயுங்கண்டு சீரழிந்து குழிவிழுந்து போவான்பாரே. உஅஎ

போவானே திரேகமெல்லாம் புண்ணுமாகி பொங்கமுடன் வையகத்தினைவிட்டு, சாவானே சடமொழிந்து ஆறுதிங்கள் சட்டமுடன் காலில்வந்து பணிவானானல், நேர்வான பிணியதுவுந் தீருதற்கு நுட்பமுடன் வெள்ளையென்ற குன்றிதானும், தேவான தழையதுவும் பிடுங்கிவந்து தேற்றமுடன் பாதாளமூலிசேரே. உஅஅ

மூலியென்ற சிறுகீரை வேறுஞ்சேரு முனையாகச் சரியெடையா யெடுத்துக்கொண்டு, கீலியென்ற மூலியப்பா சரிநிரொக்க நீமகனே நினை வாகப் பாண்டமிட்டு, சாலியனார் பாண்டமதில் ஜலமேவிட்டு சாங்கமு டன் கியாழமது செய்துகொண்டு, நாலிலொரு கியாழமது காய்ந்துதா ஞல் நலமான கியாழமதை யிறக்கிடாயே. உஅகூ

இறக்கியே கியாழமது நாளொன்றுக்கு யென்மகனே நீநினைவாய் நாழியாக, உறக்கமது வாராம லந்திசந்தி யுத்தமனே யிருவேளைக் கொள்வாரானால், திறமுடைய கியாழமது வேகத்தாலே தீருமே குழி விழுந்த புண்ணுமாறும், நிறமான முன்சொன்ன மூலியப்பா நித்த முமே மேலரைத்துப் பூசிடாயே. உகூ0

பூசியே மண்டலந்தா னிந்தபாகம் பொங்கமுடன் தான்குடித்து வருளும்போது, மாசிபடா தேகமதில் வந்தரோகம் வலுவழிந்துநாட்கு நாள் குறைந்துமல்லோ, பாசியதுபோல் படர்ந்த சில்மிஷங்கள் பால கனே மேனிவிட்டு பறக்கும்பாரு, காசினியி லுன்னையப்பா கடவுளாக கருத்தில் வைத்துகாலில்வந்து பணிகுவாரே. உகூக

பணிகுவார் கருமிகளு முன்னையப்பா பாங்குடனேகுடிகெடுக்கும் பாவிமார்கள், அணியணியாய் வுன்பாதந் தொழுவாரப்பா வப்பனே யுந்தமக்குத் தருமமுண்டு, துணிவுடனே நீயுமொரு சித்தனாக் துப்புர வாய் லோகமதி லிருந்துகொண்டு, மணிபோன்ற சின்மயத்தை மனதி லெண்ணி மகிட்சியுடன் லோகமதில் வாழ்குவீரே. உகூஉ

வாழ்கவென்றால் பாவிகளுந் துரோகஞ் செய்தால் மார்க்கமுடன் மனந்தனிலே வையாமற்றான், தாழ்கவே வவர்களுக்குப்பின்னும் நீதி சட்டமுடன் தான்செய்ய மெத்தநன்று, ஆழ்கவே வையகத்தில் கீர்த் திக்கொண்டு அடுத்தஜெனம் பகையாளி யெவர்வந்தாலும், வாழ்கவே யவர்களுக்குச் சோடசார வண்மையுடன் செய்துவதும் தருமம்பாரே.

ரோகர் நோயாளிக்குக் காயகற்பங்கூறல்.

பாரேதா னின்னமொரு பாகங்கேளு பட்சமுடன் சொல்லுகி றேன் பண்பாயப்பா, நேரேதான் காலாங்கிநாதர் பாதம் நெறிமுறை மைத்தான் வணங்கிநீதியாக, சீரேதான் சிங்கியது கொண்டமாண்பர் சிறப்புடனே நோயகலுங் காயமப்பா, தீரேதான்தேகமது வீறுபோக திர்க்கமுடன் காயாதிகற்பஞ் சொல்வேன், கூரேதான் கற்பமதைசெய்து மல்லோ கொற்றவனே நீகொடுக்கத் தருமமாமே. உகூச

தருமமாமகத்தியருமிந்தபாகம் சட்டமுடன் பூரணத்திற்சொல்லவில்லை, கருமமதுவழியாமல் மூலிகற்பம் சாங்கமுடன் சொன்னரே வேறொன்றில்லை. திருமகளின் கடாட்சத்தால்காயகற்பம் திட்டமுடன் சொல்லவில்லை பூரணத்தில், குருவான வெனதையர் காலாங்கிநாதர் குறிப்புடனே சொன்னதொரு நீதியாமே. உகூரு

நீதியால் பூமிசர்க்கரையின்மூலம் நிட்களங்கமானதொரு பாங்கிப்பட்டை, சாதியாம் கல்லதொரு மாஞ்சில்தானும் தண்மையுள்ள தண்ணீரின்மிட்டாந்தானும், வேதியாம்முச்சாணை மூலந்தானும் வேகமென்ற கொடிவேலிமூலந்தானும், ஆதியாம் பொன்னிறவாரை மூலம் வப்பனே நிலப்பனையின் மூலங்கூட்டே. உகூசு

கூட்டவே கற்பகமாந்தருவின்மூலம் குணமானவெந்தோன்றி மூலந்தானும், நீட்டமுடன் நன்னாரிமூலமப்பா நிலையான வெள்ளையென்ற குன்றிமூலம், நாட்டமுடன்மிதுவென்ன மொன்றாயல்லோ நளினமுடன் சரியெடையாய் நிறுத்திக்கொண்டு, பூட்டகமாய் ரவிதனிலே காயப்போடு புகழாகமூலமதை பொய்யாய்ச்செய்யே. உகூஎ

செய்யவேகல்லுரலிலிட்டுமைந்தா செப்புகிறேன் மலைத்தேனுங்கூடவிட்டு, பையவேமெழுகு பதந்தனிலிடித்து பாண்மையுடன் சிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு, துய்யதொருமெழுகதனை பந்திசந்திதுப்புரவாய்த்தானுமல்லோ கொண்டபின்பு, வெய்யவேயாவின் பாலுடனே கொள்ளுவேமென்ற வீரதுவுந்தணியுந்தானே உகூஅ

தணியுமேமுன்போலதேகந்தானும் சட்டமுடன் காந்திபதுமின்னலாகும், மணிபோன்ற காயாதிகற்பந்தன்னை மண்டலத்திலுண்டதொரு மாண்பருக்கு, துணிவுடனே களஞ்சிக்கு மேலேயப்பா துப்புரவாய்க் கொள்ளுவதும் மெத்தநன்று, நணிவானதேகமது யிறுகியல்லோ நயனமது பரிதிமுன்னே ஜொலிக்கும்பாரே. உகூகூ

ஜொலிக்குமே பரிதியதுமங்கிப்போகும் தோருமலருந்ததியுங் கண்ணிற்காணும், வலித்ததொரு நேத்திரமுந் நீரேகுன்றிவளமையுடன் சண்ணொளிவு பிரகாசந்தான், ஒலிக்குபேவையசங்கள் கண்ணிற்றோற்றும் ஓகோகோ காலாங்கி காயகற்பம், பலிக்குமேபாருலகில் யார்தான் செய்வார்பாலகரே புண்ணியர்க்கு வாய்க்கும்பாரே. ௩00

பொன்மாற்றுயரவும்.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாலருகில் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, சீரேதான் சிடிகையென்ற வேதைசொல்வேன் சிறப்பான நாதாக்கள் சொன்னதில்லை, நேரேதான் பலபலவாஞ்சாத்திரத்தில் நேர்மையுடன் பாடிவைத்தார் சித்தரெல்லாம், தீரேதான் நுணுக்கமென்ற வேதைதானும் திறமுடனே பாடிவைத்த வுண்மையாரே.

உண்மையாய் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று வுத்தமனே யேமமென்ற சிடிகைவேதை, நன்மையென்ற பாஷாணஞ் சிங்கிதானும் நயமான தாளகமும்பூரங்கூட்டி, வெண்மையெனுங் குச்சியென்ற வீரந்தானும் வெளியான கெவுரியென்ற பாஷாணந்தான், தண்மையுள்ள துருசுடனே துத்தங்கூட்டி தகமையுள்ள வெடியுப்புக் கூடச்சேரே.

சேர்க்கவே வேண்காரஞ் சீனந்தானும் சிறப்பான நாகமுடன் சூதங்கூட்டி, ஏர்க்கவே மதியுப்புதானுஞ்சேர்த்து யெழிலான கெந்தகமுஞ் சாரங்கூட்டி, தீர்க்கமுடன் லிங்கமது வொன்றுய்ச்சேர்த்து சிறப்புடனே சரியிடையாய் நிறுத்துக்கொண்டு, ஆர்க்கவே மூவகையின் ஜெபநீராலே வப்பனே நாற்சாமமரைத்திடாயே. ௩௦௩

அரைத்துமே வில்லையதுலகுவாய்ச் செய்துவன்பான ரவிதனிலே காயப்போடு, வரைக்கலம் போலாகப் பீங்கான்தன்னை வளமுடனே தான்வைத்துப் பீங்கான்மூடி, திரையான சீலையதுவலுவாய்ச் செய்து திட்டமுடன் ரவிதனிமேல காயவைத்து, சுரைபோல பூமிதனில் குழிதானப்பா சுத்தமுடன் சாணீளம் குழிதான்செய்யே. ௩௦௪

செய்யவே குழிதனிலே மணலைக்கொட்டி சிறப்புடனேமேலதனில் பீங்கான்வைத்து, பையவேமேலுமந்த மணலைக்கொட்டி பாங்குபெற புடமதுவும் பெருவுபத்து, வெய்யவே சுடாறிக்குளிர்ந்தபின்பு வேதாந்தத்தாய்தனையே மனதிலுன்னி உய்யவே செந்தூரந்தன்னை யெடுத்துவுத்தமனே குழிக்கல்லிற்றன்னிற்போடே. ௩௦௫

போடேதான் பின்னுமந்த செயநீர்தன்னுல் பொங்கமுடன் தானரைப்பாய் நாலுஜாமம், நீடேதான்சிறுபில்லைத்தகடுபோலாம் திட்களங்கமாகவல்லோ பில்லைசெய்து, நாடேதான் ரவிதனிலே காயவைத்து நலமாக முன்போலப் பீங்கான்தன்னில், சூடேதான் வில்லையதுவுள்ளே வைத்து சுத்தமுடன் சீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. ௩௦௬

வலுவானசீலையது ரவியில்வைத்துவளமுடனே காய்ந்தபின்பு யெடுத்து முன்போல், மலுவானபுடமதுவும் போட்டுமைந்தா மார்க்க

முடன் தீயாறியெடுத்துப்பார்க்க, சுலுவான செந்தூரமென்னசொல் வேன் சுந்தரனே கத்திசிவமதிலேகாண்பாய், வலுவானசெந்தூரமிதற் கீடுண்டோ வையகத்தில் சித்தர்முனி சொல்லாரன்றே. ௯0எ

அன்றான செந்தூரமிந்தபாகம் வப்பனே புடம்பஞ்சதசமுமாகும் வென்றிடவேபுட்மதுவும் போட்டுமைந்தா விருப்பமுடன் தானெடுத்து சிமிளில்வைத்து, குன்றானமகமேரு செந்தூரத்தை குறிப்புடனே பாச்சுதற்கு வகையைக்கேளீர், தென்றிசையில் பொதிகைமுனி கும்பயோனி செப்பவிலையிந்தமுறை செப்பார்தானே. ௯0அ

தானானகுன்றியிடை செந்தூரத்தைத் தகமையுள்ளவாறு மாற்றானியாக, கோனானயென்குருவாங் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் சொன்னதொரு நீதிபோலே, பானானபரித்தகடு லேசாய்த்தட்டி பட்சமுடன் களஞ்சிக்குன்றிவீதம், மானானமூவகையின் ஜெயநீராலே மயங்காமல் செந்தூரங் குழைத்துக்கொள்ளே. ௯0௯

கொள்ளவே செந்தூரந்தன்னையப்பா குறையாமல் களஞ்சியென்ற பொன்தகட்டில், மெள்ளவே புத்தீசலிறகுபோலே மேன்மையுடன் தான்தடவி செப்பக்கேளீர், வள்ளலுடன் காவிக்கால் தானுங்கூட்டி வளமான பெருச்சாம்பல் தன்னிற்சேர்த்து, உள்ளபடிரெண்டையுந் தான் ரேசித்தல்லோ, வுத்தமனே தகடதனை வைக்கக்கேளே. ௯௧0

கேளப்பாகாவிக்கல் யெருவுக்குள்ளே கெவனமுடன் பரித்தகட்டைமேலேவைத்து, நாளப்பாபோகாமல் தீயைமூட்டி நலம்பெறவே தகடதனை உள்ளமர்த்தி, சூளப்பாபுடம்போட வரணமாகி சுந்தரனே வரணமது சொல்லொணாது, ஆளப்பாயிப்படியே வறுபுடமுந் தீர்த்தால் வப்பனே தங்கமென்றவரணமாச்சே. ௯௧௧

ஆச்சப்பாவரணமென்றயேமந்தன்னை வப்பனேமூசையிட்டு வுருக்கிப்பாரு, மூச்சடங்கிவரணமது யேரியல்லோ முனையான யேமமது பசும்பொன்னாச்சு, மாச்சலென்ற பிறவியது தங்கமாச்சு மகத்தான சுயத்தங்கமிதற்கீடாமோ, யேச்சொன்றுங் கூறார்கள் பிறவித்தங்கம் யெழிலான சாயமென்ற தங்கந்தானே. ௯௧௨

தானான தங்கமது பிரகாசந்தான் சதகோடி சூரியருக்கொப்பேயாகும், கோனான சித்துமுனி ரிஷிகள்தேவர் குவலயத்திலெந்தனைப்போல் கூறவில்லை, தேனானமனோன்மணியாள் பூசைக்காக செப்பியதோர் வித்தையது வரணம்பொன்னாம், மானானபொன்னிதுதானெவர் தான் காண்பர், மகத்தான சிவயோகிக்காண்பார்பாரே. ௯௧௩

குடவன் பொன்

பாரேதான் யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனே புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, நேரேதான் செந்தூரந்தனையெடுத்து நேர்மையுடன் முன்சொன்னநீராலாட்டி, சீரேதான் குடவனையே தகடுதட்டி சிறப்பாக மருந்ததனை மேலேபூசி, நீரேதான் சொன்னபடி மார்க்கமப்பா நிறுதியுடன் புடம்போட பொன்மாற்றுமே. ருகச

மாற்றானபொன்னதுவு மென்னசொல்வேன் மகத்தான தங்கமது பிறவிக்கொப்பாம், நாற்றமுள்ள குடவனதுகட்டிப்போச்சு நலமான நாதாக்கள் கண்டதில்லை, கூற்றமென்னுஞ் செம்பதுவும் வூறலேகி குணமானநாகமது சீறல்நின்று, ஏற்றமது வாராமல் பொன்னேயாகி யெழிலான மாற்றதுவுங் காட்டுந்தானே. ருகரு

காட்டுமேகுடவனிலே யெட்டுமாற்று கண்காணு வித்தையடா ரிடிகள் வித்தை, நீட்டமுடன் சமுசாரிக்கானவித்தை நிலையான வித்தையது வேறுண்டோசொல், பாட்டனர் காலாங்கித் தூதனப்பா பண்டையுள்ள காலாங்கிநாதருக்கு, சூட்டியதோர் யிவ்வேதை சூக்கும வேதைசூட்சமுடன்காட்டி விட்டாரையர்தாமே. ருகசு

தாமானபாட்டனவர் காலாங்கிக்கு தயவுடனே கூறினதோர் வேதைமார்க்கம். நாமேதான் பட்சம்வைத்து யெந்தன்மீது நலமுடனே யோதிவைத்த சுளுக்குவேதை, போமேதான் வையகத்தில் பொய்யாகாமல் பொங்கமுடன் மாணுக்கர் பிழைக்கவென்று, வேமேதான் மேதினியில் பலநூல்பார்த்து வேகமுடன் வோதிவைத்தார் வையத்தோர்க்கே. ருகஎ

வையகத்தோர் பிழைக்கவென்று கருமானங்கள் வகையுடனே சொல்லுகிறேன் மைந்தாபாரு, பொய்யாது யென்குருவாங் காலாங்கி வாக்கு பூதலத்தில் மெய்யாகும் பொய்யேயில்லை, மெய்யான நூல்பார்த்து மாண்பருக்கு மேதினியில்கண்டறிந்த சுளுக்குவேதை, செய்தாலுங் கைகூடுமேமவேதை செப்பினரெந்தன் காலாங்கிதானே. ருகஅ

தம்பாக்குவேதை.

தானனயின்னமொரு கருமானங்கேள்தகைமையுடனுரைப்பேனு மைந்தாபாரு, கோனனயென் குருவாங் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனெரெந்தனுக்குச் சொன்னநீதி, தேனன செம்பதுவுந் தூலமேயாகும் தெளிவான செம்பதனை யெடுத்துக்கொண்டு மானனமனோன்மணியாள் சித்தரூபி மகிழ்ச்சியுடன் தானரைத்து கவசம்போடே. ருகக

போடேநீகவசமது செய்துமைந்தா பொங்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, நீடேதான் கோழியென்றபுடத்தைப்போடு நிட்களங்க

மாக்கியல்லோ கத்திசெம்பாம், கூடேதான் செம்பதுவும் ஊறலேகி குணமான காந்தியது மிகவுண்டாச்சு, ஆடேதான் செம்பதுவு மென்ன சொல்வேனப்பனே சத்திசிவமிதிற் காண்பாயே ௩௨0

காண்பாயே யிந்தமுறை பத்துவிசைபோடு களிப்பான செம்பதுவும் ஊறலற்று, ஆண்பான வல்லிமலர்போல் நிறந்தான்வப்பனே சுந்தரா யென்னசொல்வேன், வீண்போகாதிந்தமுறை செய்துமல்லோ விருப்ப முடன் முன்சென்ன செந்தூரத்தை; நாள்படவேரவிதனையே யுருக்கி கொண்டு நலம்பெறவே செந்தூரம் பத்துக்கொன்றே. ௩௨௧

ஒன்றுனசெந்தூரமென்னசொல்வே னுத்தமனே பத்துக்குவொ ன்றேயீந்து, குன்றுன செம்பொன்றுக் கூடச்சேர்த்து கொற்றவனே வாரடித்துப் புடைத்தைபோடு, வென்றிடவே சொகுசாவின் கடை தானப்பா வித்தகனேசிவவேடம் பூண்டோர்க்கெல்லாம், நன்றுனகவச குண்டலத்துக் காதிநாயகனேயென்னசொல்வேன் வதீதம்பாரே ௩௨௨

மேற்சொன்ன செந்தூரத்திற்குஜெயநீர்,

பாரேதான்முன்சொன்ன செந்தூரத்தைப் பட்சமுடன்செய்வத ற்கு மைந்தாகேளு, சேரேதான்மதியுப்புசீனத்தோடு சிறப்பானவுமருப்பு கூடச்சேர்த்து, நேரேதான்வாயென்ற பாத்திரத்திரத்தில் நெடிதான செயநீராலிறக்கிமைந்தா, நீரேதான் சீசாவிலடைத்துக்கொண்டு நிக முன செந்தூரமரைப்பாய்தானே, ௩௨௩

தானுனசெயநீரின்போக்கைதானும் தண்மையுள்ள நாதாக்கள் சொன்னதில்லை, கோனுனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர் தாமுரைத்த முறைப்பாடெல்லாம், பானுனவையகத்தோர் பிழைக்க வென்று பாருலகில் பாடிவைந்த குருநூலாகும், வேனுனசாத்திரத்தி னுளவாராய்ந்துவிட்ட குறையிருந்தோர்க்கு லபிக்குப்பாரே. ௩௨௪

செம்புசுத்தி.

பார்க்கவென்றுலின்னமொரு கருமானம்பார்பாடுகிறேன் புலிப் பாணி மைந்தாகேளு, தீர்க்கமுடன் பேரண்டந் தலையண்டந்தான் திற மான ஓடதுவுங் கொண்டுவந்து, ஆர்க்கவே வெடியுப்புக்கூடச்சேர்த்து வப்பனே மூலிகையின் செயநீர்தன்னில், ஏர்க்கவே நாற்சாம மரைத்து பாலாயெழிலாக வில்லைதட்டிக்காயவையே. ௩௨௫

சாய்ந்தபின் புதனையெடுத்து வோட்டிலிட்டு கசகாமல்சீலையதுவலு வாய்ச்செய்து தோய்க்குமே வாரகமென்ற புடத்தைப்போடு துப்புர

வாய்ப்புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, மாய்ந்துமே வெடியுப்புச் சத்துரு வுஞ்சேர்ந்து மகத்தான பற்பமது யென்னசொல்வேன், தீய்ந்தவொரு பற்பமதை யெடுத்துமைந்தா திறமான சிசாவிற்பதனம்பண்ணே.

பண்ணவே ரவிதனையே யெடுத்துநீயும் பான்மையுடன் தானுருக்கிராசமீவாய், எண்ணவே செம்புக்குபாதியீவர் யெழிலான பற்பமமதை யென்னசொல்வேன், உண்ணவே சோறுதின்ன வேண்டுமென்றால் வுத்தமனே செம்புசுத்திப் போகாதோதான் வண்ணமுடன் செம்பதனை யுருக்கிமைந்தா மஹதேவர் கவசகுண்டலஞ் செய்வாயே. ௩௨௭

செய்யவே சிவயோகி வேடம்பூண்ட தேசத்தோர் நண்பருக்கு யிந்தவேதை, உய்யவே தான்கொடுக்க மறுதர்மமாகும் வுத்தமனே சமுசாரிக் கானவித்தை, துய்யவொரு செம்புவித்தை யீதுதானப்பா துப்புரவாய் கலசகுண்டலத்துக்காகி, பையவே யுந்தமக்கு வுபதேசிப்பேன் பாங்குபெற கர்மிகட்குச் சொல்லாரன்றே. ௩௨௮

சொல்லான சொல்லிதுதான் சிவவேடந்தான் துப்புரவா யிருப்போர்க்கு யீயநன்று, புல்லான மாண்பர்களில் தருமிகளுமுண்டு புகழான தருமிகட்குயீயநன்று, கல்லான கருமிகட்கு கொடுக்கலாகா கபடன்றி மெய்சொல்லுவோர் குடுக்கநன்று, வல்லவொரு சித்துமுனி வேதையப்பா வளமையுடன் செய்பவர்க்கு சித்தியாமே. ௩௨௯

சூதவெள்ளி.

சித்தியாம் யின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் சிறப்பான நாதாக்கள் சொன்னதில்லை, முத்திபெற கேளவு ரசமேதென்றால் முனையான மோசமதுப் பெறவேயாகும், சத்திசிவம் சூதமதிற் காணலாகும் தாரணியில கண்டவனே வாதியாவான், வெற்றிபெற கெந்தகமும் பலமைந்தாகும் விருப்பமுடன் பூநாகம் பலமைந்தாமே. ௩௩0

ஆமேதான் லிங்கமது பலமைந்தாகும் வப்பனே யெரிகாலன் பாலாலாட்டி, தாமேதான் கோளாறு நேரிடாமல் காட்சியுடன் ரவிதனிலே காயப்போடே, வேமேதான் மறுபடியும் பொடியாய்ச்செய்து விருப்பமுடன் செய்யுமந்த முறைமைகேளு, காமேதான் மதியதுவுந் தலமுருகும் நன்மையுடன் செய்யுகின்ற வரிசைதேளே. ௩௩௧

கேளப்பா வெள்ளிதனை குகையிலிட்டு கெவனமுடன் வுருக்கியல்லோ செப்பக்கேளு, துளப்பா முன்சொன்ன மருந்தையல்லோ துப்புரவாய்க் கஜூரசமது யீவாய்தானும், நாளப்பா போகாமல் மூசை

தன்னை நலம்பெறவே வுடைத்துப்பார்க ளங்கேயாகும், பாளப்பா போகாமல்களக்கு தன்னை பட்சமுடன் றுணெடுத்து செப்பக்கேளே.

செப்பவென்றால் நாவில்லைப் பாவுமில்லை ஜெகந்தனிலே ரசித மென்ற குளிகையாச்சு, ஒப்பமுடன் குளிகைதனை யெடுத்துபூபாவுத் தமனே கலசமதில்சூதமிட்டு, தப்பிதங்கள் நேராமல் சூதந்தன்னில் தகமையுடன் குளிகைதனை கலசத்திலிட்டு, ஒப்பனையாம் வாய்மூடி சீலைசெய்து வுத்தமனே நெருப்பதனிற் காச்சிடாயே. ௩௩௩

காச்சியே கலசமதைத் திறந்துபாரு சணமான சூதமது வெண் ணெய் போலாம், ஆச்சரிய மானதொரு சூதவித்தை வப்பனே யாரறிவார் மாண்பரப்பா, கூச்சலுடன் தானெடுக்கி சூதந்தானும் கொற்றவனே கீழ்நிற்கும் வெண்ணெய்தானும், பாச்சலுடன் குளிகையது மேலேநிற்கும் பண்பான குளிகைதனைப் பதனம்பண்ணே.

பண்ணவென்றால் சூதவெண்ணெய் தானெடுத்து பட்சமுடனே காந்தமெனு மூலசதன்னை, எண்ணவே தானடைத்துச் சீலைசெய்து யெழிலாகத் தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு, நண்ணவே வானத்துமீன் தானப்பா நலமான வெள்ளியது யென்னசொல்வேன், திண்ணமுடன் வெள்ளிதனை சிவயோகஞ்செய்து சித்தனைப்போல் தானிருந்து வருந்திடாயே. ௩௩௫

அருந்தவே வருமைவரும் காலந்தன்னில் வப்பனே சிவயோகம் வாரியுண்ண, திருந்தவே யொருவரை மேசவேண்டாம் தீரமுடன் சிலமதுவுங் கைக்குள்ளாச்சு, பொருந்தவே தனக்குகந்த சீஷன்தேடி பொங்கமுடன் குணங்கண்டு குறியுங்கண்டு, மருந்தினிட மைபாசஞ் செப்பாகத்தை மன்னவனே யவன்றனக்குப் போதிப்பாயே. ௩௩௬

போதித்து வெகுகாலஞ் சென்றபின்பு பொங்கமுடன் வுள்ளுள வும் மிகவேயோதி, சாதித்து வுபதேசங் கூர்ந்தமைந்த சட்டமுடன் சின்மயத்தி லிருந்துகொண்டு, ஆதித்தன் சந்திரனுமறியாமற்றான் அப்பனே தன்மனதி லொடுக்கமாகி, சாதித்துவாதமென்ற வித்தை தன்னை சட்டமுடன் காத்திருந்து சாதிப்பாயே. ௩௩௭

சாதிப்பாய் நல்லோர்கள் தீயோருண்டு சற்பனைகள் கண்டல் லோ மிகவாராய்ந்து, வாதியாத் தெரிந்தவர்போல் வாதுபேசி வந் தன்னைத் தடுத்தல்லோ தர்க்கங்கூறி, நீதியாய் நூல்தெரிந்த நிபுண னைப்போல் நிஷ்டூர மூனைப்பேசி நிகழ்த்துவான்பார், பார்வதியை சடையணிந்த தம்பிரான்போல் வேஷம் போட்டல்லோ யகட்டுவாரே.

பகட்டுவோ ரவர்வலையில் சிக்கவேண்டாம் பாருலகில் வெகுகோடிகவலையோடும், முகமதனின் முன்னின்று நீதிபார்த்து முனையான ராசிமுத லுறவுகண்டு, இகபரமு முள்ளளவும் வையகத்தில் பெழிலாக சீஷனென்றே வுருதிகொண்டு, சகமுழுதும் சதாகால முன்னேயப்பா சட்டமுடன் துதிக்கும்வழி தேடிக்கொள்ளே. ௩௩௧

போகர்செம்பு வித்தை.

கொள்ளவென்று லின்னமொரு மாற்றங்கேளு கொற்றவனே சரக்கதுதான் செப்பக்கேளு, விள்ளவே பூரமது வொன்றே யாகும் வித்தகனே வீரமது வொன்றேயாகும், மெள்ளவே சூதமது வொன்றேயாகும் மேன்மையுடன் கெந்தியது வொன்றேயாகும், உள்ளபடி லிங்கமது வொன்றேயாகும் வுத்தமனே கெவுரியது ஒன்றுகூட்டே.

கூட்டியே காரமது வொன்றுசேர்த்து கொற்றவனே நிம்பழத்தின் சாற்றாலரட்டி, மாட்டியே நாற்சாம மரைத்தபோதுமன்னவனே மெழுகதுபோ லாகும்பாரு, தாட்டிகமாய் மாத்திரைகள் செய்துமே தான சட்டமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, நீட்டமுடன் செய்யும் வகை வரிசைகேளு நீதியுடன் கைபாகங் கண்டிடாயே. ௩௩௪

கண்டதொரு செய்பாகஞ் சொல்வேன்கேளு கருத்துடனே செம்புதனை யெடுத்துமைந்தா, விண்டபடி துலமதுவு மிரண்டேயாகும் விருப்பமுடன் தானெடுத்துக் குகையிலிருட்டு, அண்டமுடன் முனுருக்கி மருந்தையப்பா வப்பனே செம்புக்குப் பாதியாக, வண்டலது போவதற்கு கிராசமீவாய் வரிசையுடன் முனெடுத்து வன்மைபாரே

வன்மையாஞ் செம்பதனைத் தகடடித்து வளமைபெற பூங்காவிதனனிலப்பா, சண்டையாருதப்போல லவணஞ்சேர்த்து சட்டமுடன் நிம்பத்தின் சாற்றாலாட்டி, கொண்டபடி மேல்தனில் தகட்டிற்பூசி கொற்றவனே புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு, பண்டிடுவ கிருஷ்ணவதானைப்போல் பட்சமுடன் துலங்கியது மின்னும்பாரே. ௩௩௬

மின்னிவ செம்பதுவு மென்னசொல்வேன் மேதினியில் நாதாக்களாடுங்கூத்து, பன்னவேசெப்புதனை யெடுத்துமைந்தா பட்டமுடன் ரவிதனிலே நாலுக்கொண்டு, துள்ளவே நாளுருக்கி யெடுத்துப்பாரு துப்புரவாய் மதியதுவுஞ் செம்புமாச்சு, கன்னபுரி வேந்தனிடஞ் சென்றுமல்லோ கருவான வித்தைதனைக் காட்டிடாயே. ௩௩௭

காட்டவென்று லுந்தனுக்குச் சோடசாரம் கனமுடனே செய்துமல்லோ பணந்தானகொள்வர். ஆட்டவே யண்ணு வாட்டமதுசெம்பி

நாட்டம்வப்பனே கூர்வதர்க்குநாவுமில்லை, தேட்டமுடன்செப்புதனை யெடுத்துமைந்தா தெளிவான தங்கமது பத்துக்கொன்று, நாட்டிக மாய்த்தா னுருக்கி யெடுத்துப்பாரு தங்கமென்ற செம்பதுவுஞ் சொல் லொணாதே. ஞ௪௫

வொண்ணாது தங்கச்செம்பிதுவேயாகும் ஓகோகோ நாதாக்கள் கூர்ந்ததில்லை, அண்ணார்ந்துபார்த்தாலுங் கண்ணே கூசும்வப்பனே நடராஜா விக்கினத்தான், மண்ணாலே கருவதுங்கட்டியல்லோ மார்க்க முடன் செய்துவைத்தார் கருவூரார்தான் திண்ணமுடன் பரிசனமாஞ் செம்புவேதை செப்பினேன் லோகமதிமான்பருக்கே. ஞ௪௬

மாண்பான மாண்பருக்கு யிந்தவேதை மார்க்கமுடன யார்சொல் லப்போறாரப்பா, வீண்போன்ற கருமிகட்கு பாவிகட்கும் விள்ளாது சொன்னாலும் விள்ளாதப்பா சான்கொண்டசிறு பாலர்புத்திமானோ சட்டமுடன் சொன்னாலுங்கண்டு கொள்வார், ஆண்பானவித்தையதி வதிதவித்தையப்பனே சிவயோகிக்காகுந்தானே. ஞ௪௭

அபினிசெம்பு.

தானனயின்னமொருபாகஞ் சொல்வேன் தகமையுடன் மாணாக் கள் பிழைக்கவென்று, கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர்கொற்ற வனா ரெந்தனுக்குவுரைத்தநீதி, மானனமனோன்மணியாள் பாதம் போற்றி மகத்தானசெம்புதனை கூறவேன்பார், தேனானசெம்பென்ற தோட்டிதன்னை தேற்றமுடன் றானெடுத்து செப்பக்கேளே. ஞ௪௮

செப்பவென்றால் முறையதனை சொல்வேன்பாரு தெளிவான புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, ஒப்பமுட னபினியேஒன்றேயாகு மொளி வான தொட்டியது வொன்றேயாகும், செப்பமுடன் காரமதுவொ ன்றேயாகும் வெடிதானசாரமது வொன்றேயாகும், செப்பவே குழிக் கல்லில் தன்னிலிட்டு செயம்பெறவே தானரைத்து வரிசைகேளே.

வரிசையுடன் முறையோடுங் குறைவில்லாமல் வளம்பெரிய மூசைதனிலடைத்துமைந்தா, புரிசையது புகைகொண்டு மேவிடாமல் பட்சமுடன் சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, கரிசலதுவாராமனுருக்கி மைந்தா கனமான மூசைதனை யுடைத்துபாரு, துரிசான களிம்பது வும் நீங்கியல்லோ துப்பற்றசெம்பதுவுமாகும்பாரே. ஞ௫௰

பாரேதான் செம்பதுவு மென்னசொல்வேன் பாரினிலே நாதாக்கள் செய்யும்வேதை, சீரேதான் செம்பதுவு மெடுத்துமைந்தா செயம்பெற்றே யோடதனி லூதிப்போடு, நேரேதான் செம்பதுவு மூறலேகி நெடிதான கவசகுண்டலத்துக்காதி, ஆரோதான் செய்வார்க ளிந்த பாகம் வப்பனே விதியாளிக் கமைக்கும்பாரே. நடுக

விதிதான செம்புதனை யெடுத்துமைந்தா விருப்பமுடன் தான் போகும் வழியைக்கேளு, மதிபான வெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்று மகத்தான செம்புதனைக்கொடுத்தாயானால், பதியானமதியதுவும் பழுப்பேயேறி பாங்கான செம்பதுவுந் தங்கச்செம்பாப், துதியான சிவத்துக்கு வுறுதிசெம்பொன் துறையான வழிபாடு முறைபாடாமே.

பாடான செம்பதுவு மென்னசொல்வேன் பாரினிலே நாதாக்கள் செய்யும்வேதை, தாடாண்மை கொண்டதொரு சித்துவேதை தகமையுள்ள புத்திமானறிவான்பாரு, நாடான வையகத்தில் கருமிமாண்பர் நன்மையுடன் கதைபேசி முறைகள்பேசி, சாடான நயம்பேசி காமும்பேசி சார்பான முறைதனையே கேட்பார்பாரே. நடுஙு

கேட்டாலும் முறைதனையே சொடுக்கவேண்டாம் நெடியான மாண்பருக்குக் கொடுத்தாயானால், வாட்டமுடனுன்றலைதான் தெரித்துப்போகும் வளமுடனே நாதாக்கள் சொன்னவாக்கு, தேட்டமுடன் நண்பருக்குக் கொடுத்தாயானால் தெளிவான சிவயோகம் கிட்டும்பாரு, ஆட்டமது செம்பினது ஆட்டமல்லோ வவனிதனில் யார்காண்பார் வதிதம்பாரே. நடுச

நாகக்கட்டு சேந்தூரம்.

பாரேதா னின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பான்மையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, நேரேதான் நாகமொரு சேர்தானாகும் நிலையான யிலுப்பை நெய்தன்னிலப்பா சீரேதான் நாகமதை யுருக்கிக்கொண்டு சிறப்புடனே சாரமதை கிராசமீவாய், தீரேதான் கிராசமது கொடுத்துமல்லோ திறமுடனே யிலுப்பைநெய்யி லுருக்கிச்சாயே. நடுரு

சாய்க்கவேநாகமது சுத்தியாச்சு தகமையுடன் மூவைந்துதரமே சாய்க்க, வாய்க்கவேநாகமது கண்ணொடுங்கி வளமானநாகமது சவளைபோலாம், நாய்த்துளசி மூலிதனை யரைத்துமைந்தா நலமான நாகத்துக்கங்கிபூட்டி, மாய்க்கவே சீலைபது வலுவாய்ச்செய்து மறவாமல் கோழியது புடமூந்தானே. நடுசு

தானென்புடமதுவுமிப்படியேபோடு தண்மையுள்ள நாகமது கண்ணடங்கி, வேனுனவெள்ளியது வுருக்குபோலே வெகுசோதி நாகமப்

பா யென்னசொல்வோன், கோனுனமுன்சொன்ன மூலிதன்னுல் கொற் றவனே புடமூன்று போடுபோடு, மானுனநாகமது சீறலற்று மார்க்க முடன் வெள்ளிபோலிருக்கும்பாரே. ௫௫௭

இருக்குமே வெள்ளியென்ற நாகந்தன்னை யெழிலாகத் தானெடு த்து செப்பக்கேளீர், நொருக்கியே நாகமதை யெடுத்துமைந்தா நோக்க முடன் சூதமது சரியாய்ச்சேர்த்து, பருக்கியே கெந்தகத்தின் தயி லத்தாட்டி பாங்குபெற ரவிதனிலே காயவைத்து, தெரிக்கவே குழி யம்மி தன்னிலிட்டு தெளிமையுடன் பொடிபண்ணி செப்பக்கேளே.

செப்பவென்றால் காசியென்ற குப்பிதன்னில் சிறப்புடனே மருந் தையெல்லாங் குகையிலூட்டி, ஒப்பமுடன் மாக்கல்லால் கொண்டு மூடி வுத்தமனே சீலையது பேழுஞ்செய்து, தப்பிதங்கள்வாராமல் பாண் டந்தன்னில் தன்மையுடன் மணலதனைக் கீழமைத்து, அப்போதே மணலதனை மேற்பொதிந்து வண்புடனே பாண்டமதை சீலைசெய்யே.

செய்யவே சீலையது வலுவாய்ச்செய்து திறமுடனே தானெறிப் பாய் நாலுஜாமம், வெய்யவே நாற்சாம மெரித்தபோது வேதாந்தத் தாயினது செந்தூரந்தான், துய்யபுகழ் யிராஜாதி ராசர்தானும் துப்புர வாய் வருணனென்ற செந்தூரத்தை, பையவேசோதித்து வுந்தனைத் தான் பட்சமுடன் கேட்டுவழி யறிவார்தாமே. ௫௬௦

அறிவான செந்தூரமென்ன சொல்வேன் வப்பனேகுன்றியிடைத் தானெடுத்து, முறியாத வெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று முனையாகத் தானுருக்கி கொடுத்துப்பாரு, குறியான மாற்றதுவுமேழதாகும் கொற் றவனே நாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து, மறிபோன்ற மூசைதனி லுருக் கிக்கொண்டு மயங்காமல் புடத்தகடாய் வடித்துப்போடே ௫௬௧

அடித்துமே தகடதனை யருண்மைந்தா கேளப்பனே முன்சொ ன்ன செந்தூரத்தை, நடிக்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணித்தாய் நாதாந்த தேவியரின் தாள்பணிந்து, படியான செந்தூரம் பரித்தகட் டில் பக்குவமாய்த்தான் பூசிப்புடத்தைப்போடு, கடிவானகடிசதவும் மிகவேநீங்கி கனகமென்ற தங்கமது வாகும்பாரே. ௫௬௨

தங்கமாம் பிரிதியென்ற பிரிவியாச்சு தாரணியில் நாதாக்கள் செய் யும்வேதை, பங்கமதுநேராது வொருக்காலுந்தான் பாரினிலே தருமி கட்கு கிட்டும்பாரு, குங்குமப்பூ தன்னிறமாக தங்கந்தங்கம் குவலயத் தில் காண்பதுவுமறிதேயாகும், சங்கமென்ற குகைதனியிலேயிருக்குஞ் சித்தர் சட்டமுடன் செய்கின்ற பாகந்தானே. ௫௬௩

திரிவங்கச்செந்தூரம்.

தானனயின்னமொரு பாகங்கேளு தண்மையுள்ள செந்தூரந் திரிவங்கந்தான், கோனனகரிவங்கம் வெள்வங்கந்தான் கொற்றவனே நாகமது சரியாய்க்கூட்டி, மானனஜெயநீரா மென்னசொல்வேன் மகத்தானவாறுவகை ஜெயநீர்தன்னில், பானனமூன்றுவகைத் திரிவங்கந்தான் பட்சமுடன் குகைதனிலே வுருக்கித்தீரே. ௩௬௪

உருக்கியே ஜெயநீரில் தாக்குதாக்கு வுத்தமனே நாகமதுகண்ணுறங்கி, பெருக்கமுள்ள கண்ணதுவுந்தானொடுங்கி பேரானசவனையது போலேயாகும், நெருக்கமுடன் சூதமது நிகாய்ச்சேர்த்து நேர்மையுடன் கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, பொருக்கவேகெந்தியது நாலுக்கொன்று பொங்கமுடன் தான்சேர்த்து வரைக்கக்கேளே. ௩௬௫

கேளப்பா கெந்தியுடன் தாரங்கூட்டி கெடியான மனோசிலையுந் துருகவீரம், நாளப்பா போகாமல் யிடைதானொக்கநாயகனே கெந்தியிடைத்தானுங்கூட்டி, ஆளப்பா வாறுவகை ஜெயநீர்தன்னால் வப்பனே நாற்சாமமரைத்துமேதான், பாளப்பா போகாமல் நிழலுவர்த்தி பாலகனே முன்போலப் பொடிசெய்வாயே. ௩௬௬

பொடியான மருந்ததனை யெடுத்துமைந்தா பொங்கமுடன் காசியென்ற மேருதன்னில், படியளவாய்க் குப்பிதனிற் பாதியிட்டு பாலகனே யேழுசீலை வலுவாய்ச்செய்து, வடியுடனே ரவிதனிலே காயவைத்துக் கனமான வாலுகையா மேந்திரத்தில், துடியாக நாற்சாமமெரித்தபோது துப்புரவாய் செந்தூரமாகும்பாரே. ௩௬௭

லோகப்பாய்ச்சல்.

பாரேதான் செந்தூரந் தனையெடுத்து பாங்குபெற வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, தீரேதான் தானுருக்கி குருவொன்றீய திறமான மாற்றதுவுங் காணும்பாரு, சீரேதான் வோட்டிலிட்டு வூதிப்போடு சிறப்பான மாற்றதுவுமெட்டதாகும், நேரேதான் பத்துக்கோர் தங்கஞ்சேர்க்க நிலையான மாற்றதுவுமாகும்பாரே. ௩௬௮

ஆகுமேதங்கமது யென்னசொல்வேனுகாகா நாதாக்கள் செய்யும் வேதை, ஏகுமே செந்தூரந்தனையெடுத்து யெழிலான குடவனிலே கொடுத்துப்பாரு, போகுமேவூறலது யேகியல்லோ பொங்கமுடன் மாற்றதுவு மாணித்தங்கம், பாகுபெறதங்கமது சிவத்துக்காகி பாரினிலே தவயோகி காண்பான்தானே. ௩௬௯

காண்பானே நாதாக்கள் தாள்பணிந்து கருத்தரவேமனது வந்து நடந்துகொண்டாள். ஆண்பானவாதமது சித்திக்குந்தா னடவானபெரியோர்கள் கிருபைதன்னால், மாண்பான சிவஞானங் கிட்டும் பாருமறவாமல் சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, ஜாண்பாம்பேயானாலுங் பிடிவேண்டல்லோ சட்டமுடன் தெருவழியில் நில்லாய்தாய்தானே. ௩௭0

நில்லவே காலாங்கி தாள்பணிந்தேன் நிலையான குளிகையது பூண்டுகொண்டு, பல்லவேசீனபதி சென்றேயானும் புகழானகாண்பர்களைக் கண்டுமல்லோ, வெல்லவே வாதமென்ற கலையப்பா வேதாந்தத்தாயினது கிருபையாலே, செல்லவே ஞானோபதேசங்கெட்டு துப்புரவாய் வாதமதை போதித்தேனே. ௩௭௧

போதித்தேன் சீனபதிப் பெண்களுக்கு புகழான வாதமென்ற கலையப்பா, ஆதித்தன் சந்திரன்போ லகிதவித்தை யவர்களிடம் யானதென்று போதித்தல்லோ, சோதித்து மணந்தேறி புத்திகொண்டு சொற்பெரிய வேதையெல்லாந் துடர்ந்துபற்றி, நீதியாய்ப் பூநீரின்மார்க்கங்கண்டு நிலையான வுப்புமணி செய்தேன்பாரே. ௩௭௨

போகர் சீனபதிபெண்களுக்கு உப்புமணி பவளமணி பாலமணிபச்சைமணி நீலமணி கறுப்புமணி முத்துமணி முதலானவைகள் கூறல்.

பாரேதான் பின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனே புலிப்பாணி மைந்தாபாரு நேரேதான் சீனபதி வடபாகத்தின் நெடியான கடவோரந்தன்னிலப்பா, வேரேதான் பூநீறுவிளையுமார்க்கம் விடங்கண்டு தலங்கண்டு விதியுங்கண்டு, சீரேதான் வளர்பூமிவளமுங்கண்டு சிறப்பான பூநீரை யெடுத்தேன்றானே. ௩௭௩

தானான பூநீரை யெடுத்துமைந்தன் தண்மையுடன் மூசையென்றபாண்டமிட்டு. கோனான நவவாசல் துவாரமிட்டு கொற்றவனே பூநீரையதிற்பொதிந்து, தேனானமனோன்மணியாள் பாதம்போற்றி தெளிவுபெற சீனபதிமாண்பருக்கு பானானபூநீதை யுருக்குதற்கு பட்சமுடன் தீமூட்டி வழிகொண்டேனே. ௩௭௪

கொண்டேனே பூநீரை யுருக்கியல்லோ கொற்றவனே மாண்பர்களும் பிழைக்கவென்று, கண்டேனே பூநீரின் மார்க்கமெல்லாம் கனம்பெறவே தானுருக்கிப் பலகையாக்கி, அண்டர்முனி தேவாதி ரிஷிகளெல்லா மண்பாகக்கண்ணாடி காச்சுதற்கு, விண்டதொரு வழிதுறையுமறியாமற்றான்விட்டாரே தேவசித்து முதலானோரே. ௩௭௫

உப்புமணிவுற்பத்தி.

முதலான மூப்புவென்ற பலகைதன்னை முயர்ச்சியுடன் பிரதியென்ற மூசையிட்டு, பதமுடனே தானுருக்கியெடுத்து மைந்தாபாலகனே மயிர்க்கம்பி யிரும்பாலப்பா, கதமுடையரசமதுபோல் தூணிருத்தி கசகாமல் பலகைதன்னை வுருக்கிக்காய்த்து, இதமுடனே மண்கவசந்தன்னை நீக்கி யெழிலான மணியதனைக்கொட்டுவீரே. ௩எசு

பாலமணி வுற்பத்தி.

கொட்டவென்றால் மணியதுவுஞ் சதகோடிகாணும் கொற்றவனே பூநீராம்பலகைதன்னை, திட்டமுடன் தானுடைத்து மூசையிட்டு திறமுடனே பாலமணி யமைக்கவில்லை, குட்டமுள்ள -தொங்கலது நூறுகம்பம் குறிப்பாக மயிர்க்கோதித் தொங்கலிட்டு, பட்டதொரு பூநீரின் பலகை தன்னைபாங்கு பெறகடல் நுரையால் சுத்திசெய்யே. ௩எஎ

செய்துமே தானுருக்கி யெடுத்துமைந்தா செம்மலுடன் கருக்கட்டி வார்க்கும்போது, பையவே விரும்பினது மயிர்ப்பாய்ச்சலப்பா பாங்கிபெற பூநீறுவுருக்கிச்சென்று, மெய்யான கருவதனில் பாய்ந்துமல்லோ மேன்மையுடன் சதகோடி மணிகளாகும், பொய்யாதுகாலாங்கிநாதர் வாக்கு பொங்கமுடன் செய்துவர வரிசைகேளே. ௩எஅ

கேளேதான் கவசமது வுடைத்துப்பாரு கெடியான பாலமணியென்னசொல்வேன், பாளேதான் போகாமல் மணியுமாகி பாங்கான பூநீறுமணியுமாச்சு, நாளேதான் விட்டகுறை யின்னமொன்று நலமான பச்சைமணி புகலுவேன்பார், சூளேதான்பூநீறு பலகைதன்னை சுத்தமுடன் தானெடுக்க வரிசைகேளே. ௩எசு

பச்சைமணி வுற்பத்தி.

வரிசையாம் யின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தான புலிப்பாணி மைந்தாபாரு; பரிசையுள்ளபூநீறு பலகைதன்னை பாங்குபெற ரங்கென்றபூநீர்தன்னை, விரிவுடனே தான்சேர்த்து வுருக்கியல்லோ விருப்பமுடன் கருக்கட்டி வார்க்கும்போது, சரியானகருவதனில் பாய்ந்துமல்லோ சட்டமுடன் மயிர்ப்பாச்சல் நிறையலாச்சே. ௩அ0

ஆச்சப்பாபூநீறு றங்கினாலே லப்பனே பச்சையென்ற மணியுமாச்சு மூச்சடங்கியிருந்ததொரு, கருவைத்தானும் மூப்கியமாய் வுடைத்துப்பார் யென்னசொல்வேன், பாச்சலுடன் பச்சையென்ற மணிதானங்கே பாங்குடனே சதகோடியென்னலாகும், மாச்சலுடன் சீனபதி பெண்களுக்கு பார்க்கமுடனேதினவத்தே னுண்மைபாரே. ௩அக

நீலமணிவுற்பத்தி.

உண்மையாயின்னமொரு மாற்கம்பாரு வுத்தமனே புலிப்பாணி மைந்தநபாரு, வண்மையாஞ் சீனபதிப்பெண்களுக்கு வளமான நீல மணி செய்வேனப்பா, தண்மையாம் பூரோம் பலகைதன்னில் தகமை யுள்ள நீலத்தினுட்படுத்த, பண்மைபெற மூசையிட்டு வுருக்கியல்லோ பட்சமுடன் நீலமணி செய்தான்றனே. ௩அ௨

செய்யவென்றால் சிறுகம்பி மயிர்பாலந்தன்னில் சிறப்புடனே ஸ்தம்பமது நிறுத்தியல்லோ, பையவேகருக்கட்டி துவாரமிட்டு பாங்கு பெற மூசையிட்டு வுருக்கியல்லோ, வெய்யவே மூசையது வுருக்கியே தான் மேன்மையுடன் கருவதனில் பாயும்போது, துய்யதொரு நீலமணி யென்னசொல்வேன் துப்புரவாய் சதிகோடி யென்னலாமோ. ௩அ௩

என்னவே காலாங்கிநாதர்வாக்கு யெழிலான வேதைமுகம்பொய் யாதப்பா, பன்னவே சீனபதிப்பெண்களுக்கு பாலித்தவேதையது கோ டாகோடி, மின்னவேபவளமணி சொல்வேன்பாரு வித்தகனே சித்தர் முனி சொன்னதில்லை, நன்னவே நாதாக்கள் தாள்பணிந்து நவிலுகி றேன் பவளமணிநவிலத்தானே. ௩அ௪

பவளமணி வுற்பத்தி.

நவிலவேமண்பவளமென்னசொல்வேன் நாதாக்கள் சித்துமுனி வந்ததில்லை, சவிலமுள்ளபூநீறு பலகைதன்னை சட்டமுடண்மீயமென்ற செந்தூரத்தை, குவிலவே மூசையிட்டுத் தானுருக்கி கொற்றவனே மயிர்ப்பாலங் தூணிறுத்தி, பவிலவேகருக்கட்டிவாய் தான்விட்டு பக்கு வமாய் வுருக்கியதை யெடுத்துவாரே. ௩அ௫

வார்க்கவே கருவதுதான் பாய்ந்துமல்லோ வளமான சதகோடி மணியுமாக, ஏர்க்கவே மூசைதனை யுடைக்கப்பாருயென்ன சொல் வேன் பவளமென்ற மணிதானப்பா, தீர்க்கமுடன்காதாக்கள் சொன்ன தில்லை திறமான வேதைமுகங் கண்டுமல்லோ, ஆர்க்கவே சீனபதிமாண் பருக்குவன்புடனே போதித்த மணியுமாமே. ௩அ௬

கறுப்புமணி உற்பத்தி.

மணியானமணியதுவு மென்னசொல்வேன் மார்க்கமுடனின்ன மொரு பாதங்கேளு, அணியான பூரோம்பலகைதன்னி லப்பனேயிரும் பினிடசத்துவாங்கி, துணிவுடனே மூசையிட்டு வுருக்கிக்கொண்டு துப் புரவாய் துவாரமது விட்டுமேதான், கணிதமுடன் மயிர்ப்பாலங்கால் நிறுத்தி கணக்குடனே சிறுகம்பி ஸ்தம்பமாட்டே ௩அ௭

நாட்டியே மூசைதன்னை யெடுத்துமைந்தா நலமுடனே கருவத னில் பாய்ச்சியேதான், வாட்டமுடன் கருவதனை யுடைத்துப்பாரு வள மான கறுப்புமணி சதகோடியப்பா, நீட்டமுடன் சீனபதிமாண்பரு க்கு நியமித்த கறுப்புமணி பூநீர்தானும், ஆட்டமது வென்னசொல் வேன் பூநீராட்டமப்பனே சித்துமுனி சொல்லாரன்றே. ௲அஅ

முத்துமணி வுற்பத்தி.

அன்றனையின்னமொரு மார்க்கம்பாரு வருமையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, குன்றனகுளிகைகொண்டு சீனஞ்சென்று கொற்ற வனே யான்செய்த வேதையப்பா, நன்றானநீறு பலகைதன்னை நல மான நவநீதசத்துசோத்து, வென்றிடவே தானுருக்கி மூசைகட்டி வேகமுடன் காய்ச்சுதற்கு வகையைக்கேளே. ௲அகூ

வகையான மயிர்ப்பாலந் தன்னிலப்பா வளமானசிறகம்பி ஸ்தம் பம்நாட்டி, மிகையானகருவதுவும் வமைத்துமேதான் மேன்மையுடன் றனுக்கி மூசைதன்னை, நகையெனவே கருவதனி லுருக்கிவாரு நல மான கருவதுவுப பாய்ந்துமேதான், பகையிலாமுத்து மணியென்ன சொல்வேன் பாலகனே சதகோடி யெண்ணலாமே. ௲கூ0

எண்ணவே முத்துமணி சூரியன்போலெழிலான காந்தியது வென்னசொல்வேன், பண்ணவே ரிடிமுனிவர் சித்தராலும் பாருலகில் முடியாதுயிந்தவேதை, நண்ணவே காலாங்கி கடாட்சத்தாலேநாட்டி னேன் சீனபதிமாண்பருக்கு, வண்ணமுள்ள வேதையிது மகாசங்க தான் மார்க்கமுடன் பூநீரின்வேதையாமே. ௲கூக

கல்லுப்பு செந்தூரம்.

வேதையாம் யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு விருப்பமுடன் சொல் லுகிறேன் வுகந்துபாரு, பாதையாம் மூப்பென்ற செந்தூரத்தை பலபல வாஞ்சாத்திரத்தில் மிகவுஞ்சொன்னார், நீதையுடன்உப்பென்ற செந்தூ ரத்தை நீட்சியுடன்களுக்கு முகஞ்சொன்னதில்லை, சோதையுடன் பல பலவாஞ்சாத்திரத்தை தோறாமல் கண்டல்லோ துணிவுற்றேனே.

துணிபானலவணமென்ற செந்தூரந்தான் துப்புரவாயானுரைப் பேன் மைந்தாகேளு, கனிதமுடனுப் பென்றகல்லுப்பல்லோ கருத்துட னே சேரதுதான் ஒன்றேயாகும், பணிவுடைய குழியம்மிதன்னிலிட்டு பாலகனே மூலிவகை செப்பக்கேளு, துணிவுடனே செல்வல்லிப்பூச் சார்கொண்டு சிறப்புடனே நாற்சாமமரைந்திடாயே. ௲கூ௲

அரைத்துமே நாற்சாமமானபின்பு வப்பனேயில்லையது தட்டி யல்லோவரைத்ததொரு ரவிதனிலே :காயவைத்து வளமான சீலையது

வனுவாய்ச்செய்து, திரைத்துமே கோழியென்ற புடத்தைப்போடு தீர முடன் செந்தூரமாகும்பாரு, பரைத்துமேயிப்படியே பத்துமுறை யோடு பாங்கான செல்வல்லிமூலிதாமே ௩கூ௫

மூலியாமின்னமொரு பாகங்கேளு முனையான புளியாரைச்சாற்றி னாலே, சலியாமல்தானரைப்பாய் நாலுசாமம் சட்டமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, மாலியுடன் வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து மகத்தான ரவி தனிலே காயவைத்து, ஆலியதுவாராமல் புடந்தானப்பா வப்பனே கோழியென்றபுடந்தான் போதே. ௩கூ௫

போடவே செந்தூரமென்னசொல்வேன் பொங்கமுட னுதாக்கள் சொன்னதில்லை, நீடவேயிப்படி பத்துபுடம்போடு நெடிதான செந்தூ ரம்பாரு, தேடவே யின்னமொரு மூலிசொல்வேன் தெளிவான செந் தூரமாகும்பாரு, கூடவே மூலியதுதான் பிழிந்து கொற்றவனே தான ரைக்கவகையைக்கேளே. ௩கூகூ

கேளப்பாமூலியது சாற்றினாலே கெடிதானவுப்பென்ற செந்தூர த்தை, மாளப்பா நாற்சாமமரைத்துமேதான் மகத்தான வில்லையது தட்டியல்லோ, சூளப்பா ரவிதனிலே காயவைத்துசுத்தமுடன் வோட்டி லிட்டுச் சீலைசெய்து, ஆளப்பா கோழியென்ற புடத்தைப்போடுவப்பனே சிந்தூரமாகுங்காணே. ௩கூள

காணவேயிப்படியே பத்துமுறைபோடு கயிலாசநாதருட செந்தூ ரந்தான், தோணவே செந்தூரந்தனையெடுத்து துப்புரவாய் ஜெயகுத மடக்கிப்பாதி, வேணபடித்தானெடுத்துச் கல்லமிட்டு வேதாந்தத்தாய் தனை மனதிலுன்னி, நீணவேகல்வமதிலிட்டு மைந்தாநீதியுடனரைப்பத ற்கு வகைதான்கேளே. ௩கூஅ

வகையான செந்தூரமரைப்பதற்கு வண்மையுடனுறுவகை ஜெய நீரப்பா, துகையான திருசுவெடியுப்புக்காரம் தோற்றமுள்ளவருஞ் மாரங்கரியுப்புமாகும், பகையான சீனமதுவொன்றுங்கூட்டி பக்குவ மாய் ஜெயநீருந்தானிரக்கி, மிகைபடவேதானரைப்பாய் நாலுஜாமம் மேன்மையுடன் வில்லையது லகுவாய்த்தட்டே. ௩கூகூ

தட்டியோவிதனிலே காயவைத்து சாங்கமுடன் வில்லையதுவோ ட்டிலிட்டு, சட்டமுடன்சீலையது வனுவாய்செய்து ராங்கமுடன்புட மதுவுங்கோழியாகும், திட்டமுடன்தான்போட்டு யெடுத்துப்பாருதிற

மான செந்தூரமாகும்பாரு, வாட்டமுள்ள செந்தூரந்தனை யெடுத்து வளமையுடன் முன்போல பகர்ந்துதிடீரே. ௪00

தீரேதான் செந்தூரமென்ன சொல்வேன் திறமான நவகோடி ரிஷிகளப்பா, பூரேதான் சொன்னார்களிந்தபோக்குவப்பனே யாமுன க்குச் சொன்னோம்பாரு, சீரேதான் நாதாக்கள் சொன்னதில்லை சிறப் பான கல்லுப்புமார்க்கவேதை, வீரேதான் பலபலவரஞ் சாஸ்திரத்தில் விருப்பமுடன் பாடிவைத்தார் கோடியாமே. ௪0௧

கோடியாம் லவணமென்ற செந்தூரத்தை கொப்பனவே மூலி வகை தன்னிலப்பா, நாடியேபாராய்ந்து சொன்னாரப்பா நலமானசெய நீர்தான் சொல்லவில்லை, மூடியேதான மறைத்தார் ஜெயநீர் போக்கை முதன்மையா யானுரைத்தேன் ஜெயநீர்தன்னை, வாடியே மயங்காமல் செந்தூரத்தை வளமுடனே செய்பவனே வாதியாமே. ௪0௨

செந்தூரவேதைமூலம்.

வாதியாஞ் செந்தூரந்தன்னைத் தாக்கவளமுடனே சொல்லுகி றேன் வுண்மைபாரு, சோதியாம் ரசிதமென்ற வெள்ளிதன்னில் துப்புர வாய்ப்பத்துக்கு வொன்றேயீய, நீதியாய்மாற்றதுவு மெட்டேபாகும் நிலையான நாதாக்கள் செய்யும்வேதை, ஆதியாம் தேவரிஷி முனிவர் தாமுமன்புடனேசெய்த செந்தூரந்தானே. ௪0௩

தானான செந்தூரப்போக்கு தன்னைதண்மையுடன் சொல்லுகி றேன் மைந்தாகேளு, கோனான வெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்ற வனார் தாமுரைத்த நீதியாகப், பானானபராபரியை மனதினின்னியாச் சப்பா செம்புதனில் பத்துக்கொன்று, மானானமாற்றதுவு மொன்ப தாகும் மகத்தான வேதையிது வதிதம்பாரே. ௪0௪

பாரேதான் செந்தூரமேகும் போக்குபாலகனே சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, நேரேதான் குடவனிலே பத்துக்கொன்று நேர்மை யுடன் தான் கொடுக்கத்தங்கமாகும், சீரேதான் சுயத்தங்கம் பிறவித் தங்கம் சிறப்பானசித்தாது தங்கமாகும், ஆரேதான் செய்வார்கள் பிற வித்தங்கம் வப்பனே யறிவுள்ளோன் செய்வான்காணே. ௪0௫

காணவே செந்தூரம்போகும் போக்குகருவாகச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளும், பூணவேமட்டமென்ற ஆணிப்பொன்னும் பொங்க முடன் களஞ்சியது தூறதாகும், வேணபடி தானெடுத்து மூசைவிட்டு விருப்பமுடன் தானுருக்கி குருவொன்றீய, நீணவேமாற்றதுவுமொன் பதாகும் நிலையான பிறவியென்ற பசும்பொன்னாமே. ௪0௬

பொன்னை பொன்னல்லோ நாதர்வேதை பொங்கமுடன் யார் செய்வார் வையகத்தில், கன்னுணக்கருவூரான மூன்ஜென்மத்தில் கைலாயநாதரென்ற நட்டேசருக்கு, தென்னவனும் பாண்டியரின் வுத்தாரந் தான் தேர்வேந்தன் சொற்படிக்குக் கருவுசெய்து, நன்னயமாய்த் தங்கமென்ற செம்புசெய்து நாதரைப்போல் கருவுசெய்து நாட்டினரே.

நாட்டினுர் கருவூரார் தங்கமப்பா நாயகனே யித்தங்க மொப்பதாகும், மேட்டிமையா யனேகம்பேர் சித்துதாமும் மேன்மையுடன் பலபலவாய் வாதஞ்செய்து, தாட்டிகமாய்த்தரணிதனில் பூசைக்கிதாரணியில் வெகுபேர்கள் செய்தார்மாண்பர், வட்டமுடன் காலாங்கி முறைகள்போல வையகத்தில் கண்டதில்லை யாருந்தாமே. சOஅ

தானை செந்தூரந்தன்னையப்பா தன்மையுடன் மண்டலந்தான் கொண்டபேர்க்கு, கோனை காலாங்கிநாதர்தாமுங் கொற்றவனுர் குரு சொன்னவாக்குபோலே, பானைசட்டையது மிகவேநீங்கி பளபளத்து தேகமது மின்னம்பாரு. மானை மயேஸ்வரியாள் நிர்த்தஞ் செய்வாள் மன்னவனே யுந்தமக்கு வழிசொல்வேனே. சOகூ

சொல்வேனே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு துப்புரவாப் புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, வல்லதொருசெந்தூரந்தனை யெடுத்துவளமுடனே கிருதங்களெக்கியங்கள், புல்லறிய செந்தூர மனுபானத்தினுல் பொங்கமுடன் தான்கொடுக்க காயகற்பம், இல்லையே மற்ருெரு செந்தூரத்தாலெழிலான வர்ணமிது யில்லைதானே. சகO

போகர் நீலாஞ்சனக்கல்கண்டது.

தானையின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, கோனை யெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர் குருசொன்ன நீதியப்பா, தேனை மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் தெளிவான வஞ்சனமாஞ் சல்லியப்போக்கு, மானைவண்டமென்ற காகமப்பா மகத்தான சத்துருவருஷமாமே. சகக

ஆருனவருஷமது கடந்தகாகம் நுட்பமுடன் கண்டறிந்து மைந்தாகேளு, நாருனவண்டமென்ற காகமப்பா நலமானதாகமது கொண்டுவந்து, மாருனவுயிரதவும் போக்கியல்லோ மகத்தானசிரசதனை சோதித்தாக்கால், கூருனநீலஞ்சனக் கல்லுதானுங் கொற்றவனே யிருக்குமதுபாருபாரே. சகஉ

பாரேதான் நீலாஞ்சக்கல்லுதன்னை பட்சமுடன் தானெடுத்து மைந்தாகேளு, சீரேதான் பதனமது செய்துமல்லோ சிறப்பான வையகத்தில் மாந்திரீகவானுய், நேரான ராஜாதிராசர்தானும் நேர்மையுடன்

சுமாதிவைத்த நிதியனைத்தும், கூறோதான் சல்லியமாம் வித்தைதன்னால் குறிப்பான வஞ்சனத்தா லெடுக்கக்கேளே. சுகரு

கேளேதான் கருவென்றமைதானப்பா கெணிதமுடன் உள்ளங் கைதன்னிற்றேய்த்து. சூளேதானஞ்சனமாங்கல்லேத்தானும சுத்தமு டன் வுள்ளங்கை தன்னில்வைத்து, பாளேதான் யோகாமலஞ்சனத்னத பஞ்சமுடன் தான்பார்க்கநிதிகள் தோன்றும், ஆளேதான் திரவியத்தை யெடுக்கலாகு மப்பனே நீலாஞ்சமகிமைபாரே. சுகச

மகிமையாம் யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு மகத்தான நீலாஞ்சக் கல்லினாலே, அகிலமெல்லா நிதியெடுக்க யிதனாலாகுமப்பனே யஞ்சன முமிதற்கீடல்ல, முகியாமல் சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் மூர்க்கமுடன் சாஸ்திரங்களனேகஞ்செய்தார், தகியுடனே நீலாஞ்சக்கல்லின்மார்க்கம் சாற்றவில்லை சித்தர்முனி ரிடிகள்தாமே. சுகரு

தாமான சாஸ்திரத்தினுளவுகண்டு தண்மையுடன்சீனபதிப்பெண் களுக்கு சாமானமாகவல்லோ குளிகைகொண்டு சட்டமுடன் சீன பதிக் கேகினேன்யான், நாமேதான் சொன்னபடி நீலாஞ்சனத்தை நாட்டமுடன் போதித்தேன் மாண்பருக்கு, வேமேதான் சீனபதிப் பெண்களெல்லாம் வேகமுடன் தெரிசனத்தைக் கண்டார்தாமே. சுகசு

கண்டாரே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு களமான சீனபதி மாண்பரெல்லாம், தெண்டமுடன் காலாங்கிநாதருக்கு தேற்றமுடன் சீர்பாதந்தாள்பணிந்து, வண்டணிமார்பெண்களெல்லா மாலோசித்து வளமான வண்டமென்ற காகந்தன்னை, கொண்டுவா தம்மனதிலாலோ சித்து கொம்பனைமாரெந்தனுக்கு ஓதினாரே. சுகஎ

ஓதவேசீனபதிப் பெண்களல்லோ வுத்தமர்களெல்லவரு மொன் றுய்க்கூடி, நீதமுடன் காகமதைத்தேடும்போது நிலையான காகமது காணமற்றான், வேதமுடன் வெள்ளையென்ற காகந்தானும், வெட்ட வெளி கானகத்தில் காணலாச்சு, ஆதமுடன் காகமதைக் கண்டுமல்லோ வப்பனே கல்லதனை யெடுத்தார்தானே. சுகஅ

தானான கல்லதனை யெடுத்தபோது தண்மையுள்ள கல்லதுவும் வெண்மையாச்சு, கோனானகுருசொன்ன வாக்குபோல கொற்றவனே நீலமென்ற கல்லேயில்லை, பானனமாண்பரெல்லாம் பலபேர்கோடி பண் பான யோசனைகள் செய்திட்டார்கள், மானணதேசமது வெண்மை யப்பா மகத்தானகாகமது வெள்ளையாச்சே, சுகசு

அர்சப்பா நீலாஞ்சக்கல்லுதன்னை வப்பனே பரிட்சையது செய்யும்போது, மூச்சடங்கி முன்போன காகத்தின்கல் மூளையான நீலமென்றவாணத்தாலே, பாச்சலுடன் வையகத்தில் நிதிகளெல்லாம் பாங்குடனே யெடுப்பதற்குப் பண்பதாச்சு, ஆச்சரியமானதொரு வெண்காகத்திலன்பான கல்லதுவும்வோடாதன்றே. ௪௨0

வன்பான கல்லதுவும் வெண்மையாச்சு வப்பனே திரவியங்களெடுக்கலாச்சு, வென்றிடவே நீலாஞ்சகல்லினாலே விருப்பமுடன் வையகத்தில் நிதியனைத்தும், குன்றானமலைபோலே யெடுக்கலாகும், கொற்றவனே நீலமென்ற கல்லினாலே, வென்றிடவே நவகோடி ரிஷிகளெல்லாம் வேகமுடன் கண்டறிந்து மறந்தார்தாமே. ௪௨௧

சீனபதிப்பெண்கள் வெண்காகவஞ்சனக்கல்லால்.

வானத்திலதிசயங்கொண்டது.

மறந்தாரே வெகுகோடி ரிஷிகளப்பா மகத்தான சிடிகையென்ற வேதைதன்னை, துறந்தாரே காலாங்கிநாதர்தாமும் துப்புரவாய் வையகத்து மாண்பருக்கு, சிறந்ததொரு நூல்பார்த்துக் கண்டாராய்ந்து சிறப்புடனே சொன்னதொரு நீதியெல்லாம், கறந்ததொரு பால்போலவிருக்குமப்பா காலாங்கி சொன்னதொரு வாக்குமாச்சே. ௪௨௨

வாக்கான சீனபதிப்பெண்களெல்லாம் வளமுடனே வெண்காகங்கல்லெடுத்து, நோக்கமுடன் வுள்ளங்கை சஞ்சனத்தில் நுணுக்கமுடன் கல்லதனை கையில்வைத்து, ஏக்கமுடனாகாயந்தன்னைக் காணயெழிலான வதிசயங்களுள்ளதெல்லாம், ஆக்கமுடன் தோன்றிற்று மாண்பருக்கு வப்பனே வானவதிசயங்கள்தானே. ௪௨௩

அதிசயமாம் வானத்துள் மார்க்கமெல்லாம் வப்பனே சப்தலோகமெல்லாம்தோன்றும், பதியான வையகத்தினதிசயம்போல் பான்மையுடன் வானத்தினதிசயங்கள் மதியான சந்திரனுஞ் சூரியன்றான் மகத்தான வருந்துதியுங் காணலாகும், துதியானகைபாகம் பார்தான் காண்பார் துப்புரவாய் சீனபதிமாண்பர்தாமே. ௪௨௪

மாண்பரா மின்னமொரு மார்க்கங்கேளு மகத்தான சீனபதிப் பெண்களெல்லாம், காண்பான லெள்ளை வென்ற காசந்தன்னில் கருத்துடனே கல்லதனைக் கண்டாராய்ந்து, மாண்பான வையகத்தோர் பிழைக்கவென்று மார்க்கமுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், அன்பானவுபதேசம் பெற்றுமல்லோ வன்புடனே குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே.

வந்தேனே சீனபதிவிட்டேமைந்தா மகத்தான குளிகையது பூண்டுகொண்டு, அந்தமுடன் வையகத்து மாண்பருக்கு வன்புடனே யான்

கண்டவித்தையெல்லாம், சொந்தமுடனுபதேசஞ் செய்யவெண்ணி துப்புரவா யுதிதமெல்லாம் வுரைத்தேனப்பா, பந்தமுட னென்னுளும் பதாம்புயத்தைப் பற்றியல்லோ பதவிவழி நடந்திடாயே. சஉசு

போகர் சீனபதிப்பெண்களுக்கு ஈடுரைத்தல்.

நிற்கவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் நிலையானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, வற்பமென்று நினையாதே யிந்தப்போக்கு வருமையுள்ள சீனபதிப்பெண்களுக்கு, சொற்பதமாய் ஈடொன்று சிடிகை வேதை செப்பினேன் சீனபதிப்பெண்களுக்கு, வுற்பனமாயானுரைத்தகைமைக்கு வுத்தமனே ஈறுவகை சொல்வேன்பாரே. சஉஎ

பாரேதான் மருளினாமத்தைவித்துப் பாங்கானநாய்ப்பா கல்வித்துங்கூட்டி, நேரேதான் சாதிக்காய் தன்னேடொக்க நேர்மையுடன் கொவ்வையுடவித்துதானும், சீரேதான் சுழல்வண்டு தானுமப்பா சிற்பரனே குழியானைத் தானுங்கூட்டு, வீரேதான் காந்தமது தானுங்கூட்டி விருப்பமுடனீப் புலியுங்கூடக்கூட்டே. சஉஅ

கூட்டியே மதனபூவம் வபின்கிராம்பு கொற்றவனே பேய்க்கருப்பஞ்சாற்றுலாட்டி, வாட்டமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமமம் வகையாக யிடைசரியாய்த் தானரைப்பாய், நாட்டமுடன் பயிரதுபோல் திரட்டிபைந்தா நயம்பெறவே குளிகையது செய்துகொண்டு வாட்டமுடன் மதியீடுபெண்களுக்கு வப்பனே கொடுத்துவிட வகைதான்கேளே.

வகையான குளிகைதனைப் பதனம்பண்ணு வன்மையுட னறுகவையாந்தன்னிற்றுனும், சிகையான பார்த்தவகை தன்னிற்றுனும் சிறப்புடனே யுனதுவிந்து கூடச்சேர்த்து, பகையானமாதர்கட்கு கொடுத்தாயானல் பண்பான மனதுவந்துபிரியமாகி, திகையான மதிமயக்கங் கொண்டுமல்லோ தீரமுடனுன்னைவந்து யனை ர்காணே. சகூ0

காணவே கேட்டதெல்லாமுந்தனுக்கு கனமுடனே தான்கொடுத்து வினேதஞ்செய்வார், பூணவேகிருஷ்ணவ தாரனைப்போல பொங்கமுடன் மதனகணையைத் தீரவாயப்பா, ஆணவே ராஜாதிராஜபோலும் வப்பனே சிற்றின்பவாசைதன்னை, காணவே வைடகத்திலனுபவித்து காட்சியுடனென்னுளும் பதங்கொள்வாயே சகூக

கொள்ளவே யின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் கொற்றவனே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, விள்ளவே சித்தமுனி ரிஷிகள்தாமும் வெகுவாய்ப் பாடிவைத்தாரீடுமார்க்கம், மெள்ளவே யவர்களுட சாத்

திரங்கள் மேதினியில் வெகுபலவாய்க் கண்டேன்யானும், கள்ளமில்லா முறையனைத்துங் கோடாகோடி காசினியில் விருப்பமுடன் பாடினரே.

அடைடக்கலக் குருவியினீடு.

பாடினரனேகவிதை யீடுதானும் பண்பானமாணுக்கள் பிழைக்க வென்று, தேடியே புலிப்பாலிமைந்தாகேளு தெளிவரன யீடொன்று சொல்வேன்பாரு, நீடியேலடைக்கலமாங் குருவிதானும் நீண்மையுடன் கொண்டுவந்து செப்பக்கேளீர், ஆடியேமயிர் போக்கிக் குடல்கள் போக்கி வப்பனே சூதமுடன் காந்தந்தானே. சஙங

தானுன பாஷாணக் கெவுரிதானும் தாக்கான தாளகமுமொன்று ய்க்கூட்டி, மானுனகெஞ்சாவின் வித்துஞ்சேர்த்து மகத்தான யெலிப பகையுங் கூடச்சேர்த்து, தேனுன குமோரியது சமனதாக்கு தேட்ட முடனடைக்கலத்தின் வாயிலூட்டி, பானுனகலசமென்ற குடுவைதன் னில் பாங்குபெறதானமைத்து வஸ்துவூட்டே. சஙச

ஊட்டியே சாராயமென்றவஸ்து வுத்தமனேகான்சேர்த்து தீயில் வைத்து, தாட்டிகமாய்வூமத்தின் விறகினுலே தகமையுடன் முனெரிப் பாய் நாலுசாமம், நாட்டமுடன் சாராயசுண்டமட்டும் நலம்பெறவே தானெரித்து யெடுத்துமைந்தா, கூட்டியே குழிக்கல்லில் தன்னிலிட்டு கொற்றவனே சாற்சாமமரைத்திடாயே, சஙரு

அரைத்துமே பயிரளவாய்க் குளிகைசெய்து வன்பானசிமிழ்தனி லே பதனம்பண்ணு, திரைகடலிலுள்ளதொரு மாண்பர்தம்மில் திற ளான கர்மிகளும் மர்மிகளுமுண்டு, வரையான கர்மிகட்கு சொல்வேன் பாரு மகத்தான குளிகைதனேமீவாயப்பா கவையான குளிகைதனை மீய்ந்தபோது சனமானரோகமது பலிக்குந்தானே. சஙசு

தானுன பரியாசஞ் செய்தபோக்கு தாக்கான தருமத்தைக்கெடு த்தபோக்கு, மானுனசமுசார வாழ்க்கைதன்னை மார்க்கமுடன் தான் கெடுத்த பாவிகட்கும், கோனுனகுருதனையே துரோகஞ்செய்து குடி கெடுத்த சண்டாளர் துரோகிகட்கு, தேனுன ஸ்திரீசங்கஞ் செய்து மல்லோ தெருதனிலே வலையவிட்ட பாலிக்காமே, சஙஎ

பாவியாஞ்சிசுவதைகள் செய்தபேர்க்கு பாருலகில் கருதனையே யழித்தபேர்க்கு, ஆவியுடன் காயமதை யழிக்கவல்லோ வழும்புமிக செய்ததொரு பாவியோர்க்கு, நாவிதனைப் பால்தனிலே கலந்தபேர்க்கும் நட்பான நேசமதைக் கெடுத்தபேர்க்கும், தாவிகாஷாயமது பூண்டஞானி கருவானசித்தர் தமைக்கெடுத்தோர்க்கே, சஙஅ

கெடுத்துமே நயம்பேசிக் கரங்கள்பேசி கெடுவழிக்கு யேதுவகைத் துரைகள்பேசி, அடுத்ததொரு கற்பாத்திர முள்ளபேரை அகடான வார்த்தைகளு மிகவுங்கூறி, கொடுத்ததொரு பொருடனையே மோசஞ் செய்து கொற்றவர்க்குத் துரோகமது செய்தபேர்க்கும், தடுக்காமல் கொடுக்குமொரு புண்ணியோரை தவிர்க்கவே செய்வதற்கு மொழி தான்கேளே. ௪௩௯

கேளேதான் நம்பியே துரோகஞ்செய்த நெடுங்கால சண்டாள மாண்பருக்கும், நாளேதான் போகாமல் கூலிவாங்கி நலம்பெறவே தொழில்தனையே கெடுத்தபேர்க்கும், பரவேதான் பார்த்தவுடன் நயங் கள்பேசி பண்பாகக்காணுட்டடல் முறைகள்பேசி, ஆளேதான் கண்ட வுடன் சூதுபேசி அவனிதனிலிருந்ததொரு மாந்தருக்கே. ௪௪0

மாந்தராமன்னமிட்ட புண்ணியோரை மார்க்கமுடன் கன்ன மிட்ட பாவியோர்க்கும், சாந்தகுணமுள்ளதொரு சிஷர்தம்மை சாங்க முட நிபந்தனைகள் செய்தபேர்க்கும், போந்தமுடன் பிணியாளம்தம் மையல்லோ பொங்கமுடன் நிதிகெட்டுப் பிணிதீரார்க்கும், பாந்தளென் னும் பானமது கையிலேந்தி பாராமல்விட்டதொரு பாவியோர்க்கே.

பாவியாஞ் சண்டாளமூடருக்கும் பாரினிலே வெகு குடியைக் கெடுத்தபேர்க்கும், காதினில் யபலோசைக் கேட்டுமல்லோ கண்களி த்துப்பாராமல் கொன்றபேர்க்கும், தீவினையாலென்னுளும் மடிந்தபே யர் திறமான நிதிகொடுத்துத்தீரா துரோகி, பாவியெனும் பண்டிதர்கள் நிதியைவாங்கும் பண்பான கருமிகட்கும் வேண்டும்பாரே. ௪௪௨

பாரேதான் கோயில்தனை யிடித்தபேர்க்கும் பாங்கானவாலயத்தில் திடங்தன்னை, நேரேதான் விற்றல்லோ சிலைகள்தன்னை நேர்மையுடன் கொள்ளைகொண்ட துரோகிமார்க்கும், சீரானமடுக்கள் குளமடைத்த பேர்க்கும் சிறப்பான பண்டிதரைப் பழித்தபேர்க்கும், ஆரோதான் நடுச்சாம வழியிலப்பா அபகரித்துக்கொள்ளைகொண்ட கருமிகட்கே.

கருமியாந் தேவபூசைக்கெடுத்தபேர்க்கும் கலியாணமணமுகூர்த்த மழித்தபேர்க்கும், மருமமாப் வஞ்சனைகள் வதிகங்கொண்டு வையகத் தில் வியாபாரமோசங்கூறி, தருமமாய் நியாயமது மிகவேபேசி தகமை யுடன் வியாபாரமுடக்கல்செய்து, குருமமது தன்மனதினுள்ளடக்கி குடிகெடுக்குஞ் சண்டாளர்க்காகுந்தானே. ௪௪௪

தானன சகோதரரை துரோகஞ்செய்து தண்மையுடன் விடுமனை பறித்தபேர்க்கும், கோனன குருமாது பத்தினியைத்தானும் குணம் பேசி வலகழித்த கள்வனுக்கும், மானனமகதேவர் தன்னைத்தானும் மண்டலத்தில் குறைபேசி வைத்தபேர்க்கும், பானனவகதிபரதேசி தன்னை பறக்கடித்த பாவிகட்கும் வேண்டுபாரே. சசரு

வேண்டியே நம்பியதோர் நிதிகள்தன்னை வேட்கமுடன் மோசமது செய்தபேர்க்கும், கூண்டதனில் பட்சிகளைத் தானடைத்து குறை கேடாய் கானகத்திற் சேராமற்முன். ஆண்டியைத்தானடித்து வகடு பேசி வனியானஞ் செய்ததொரு கர்மிகட்கும், தூண்டிதனில் மச்சமதைப் பிடித்தபேர்க்கும் துன்மார்க்கப்பாவியர்க்கு வேண்டுங்காணே.

காணவே கணவனைத்துரோகஞ்செய்து காணுமல் சோரமது செய்தபேர்க்கும், பூணவேபுருஷனுக்கு மருந்துசெய்து பொங்கமுடனன்னமதிலிட்டபேர்க்கும், கோணவே சாராயந்தன்னிற் றுனுமதுப்புரவாய் மருந்திட்ட பாவியோர்க்கும், வேணபடி யுபசாரமிகவுங்கூறி விருந்ததனில் மருந்திட்ட பாவியோர்க்கே. சசஎ

மருந்திட்ட பாவிகட்கும் சுண்டாளர்க்கும் மகத்தான கணவனுக்கு நயங்கள்பேசி, விருந்திட்டு சோரநாயகனுக்காக விருப்பமுடன் மருந்துவைத்துக்கொன்ற பேர்க்கும், திருந்தவே பொன்னதனைப்புதைத்து வைத்து தீர்க்கமுடன் பிறருக்கு பொய்சொன்னோர்க்கும், அருந்தவே முகம்பார்த்து வன்னந்தாரார் வனிதல் கண்டார்க்கிதுதான்பாரே

பார்க்கவே பச்சைமரம் வெட்டினோர்க்குரு பாங்கான ஜீவவதை செய்தபேர்க்கும், ஏர்க்கவே யுதாசினங்கள் மிகவுங்கூறி வெளிதாக போர்தனிலே சண்டையிட்டு, மார்க்கமுடனனியாயமிகவுஞ்செய்து மடிபிடித்து சண்டையிட்ட பாவியோர்க்கும், ஆர்க்கவே குளிகைதனை யெடுத்துமைந்தா வப்பனே யனுபானந் தன்னில்தாக்கே. சசகூ

தாக்கவேநெய்தனில் வெண்ணையப்பா தண்மையுடன் மூன்றுநாள் கொடுப்பாயப்பா, நாக்கமலம் வந்திபெனும் படிகந்தன்னில் நலமான குளிகையது வூரியல்லோ, தேக்கமது கொண்டலலோ நான்காநாளில் திறளானகர்த்தனது வதிகமாதி நோக்கமுடன் கண்சிவந்து சுமூண்டாகி நோயதுவும் பிறக்குமது திண்ணம்பாரே. சரு௦

கருமிகட்கு ரோகவுற்பத்தி.

திண்ணமாம் வெகுகோடி போக்குசொல்வோன்திகழான குளிகை யது கொண்டபோது. வண்ணமாஞ்சுரமதுவும் மிகுதியாகி வளமுட னே தீராதரோகமாகும், நண்ணவே பண்டிதரை மிகவேதேடி நயமுட னே ரோகமது தீர்ப்பதற்கு, குண்ணியே மனதுவந்து மருந்துகொள் வார் கூறுனரோகமது ஜெனிக்குந்தானே. சடுக

தானுன குளிகையது கொண்டபேர்க்குத் தகமையுடன் மருந்தறி ந்திேேனார்கட்கெல்லாம், கோனுன சுரமதுவுமதிகமாகி கொப்பெனவே தீராதநோயுமாகும், தேனுன மருந்ததனை யருந்தாமற்றுன் தெளிவான புத்தியுடன் மனதுவந்து, மானுதமகதேவர் தன்னைநோக்கி மகத்தான வேண்டுதலுங் கேட்கநன்றே. சடுஉ

நன்றுன வேண்டுதலின் கோளேதென்றால் நலமானகாமத்தால் வந்தரோகம், குன்றுனவாய்மதத்தால் வந்தரோகம் கூறுனசாபத்தால் வந்தரோகம், வென்றிடவே மாந்தரிடகைமசக்கால் விளையினுல் வந்த தொரு ரோகந்தானும், சென்றுமே யாராய்ந்து மிகநினைத்து செம்மலு டன் பரிகாரஞ்செய்யநன்றே. சடுங

செய்யவே சிலகாலஞ் சென்றபின்பு சீருடனே நீர்சென்றுயவர் கள்வாசல், பையவே பரிகாரம் மிகவும்பார்த்து பட்சமுடன் கடவுளுக் குப் பொதுவதாக, மெய்யான ரோகமதை தீர்ப்பேனென்று மேன்மை யுடன் வழிபாடுமிகவுரைத்து, துய்யதொரு பதாம்புயத்தை மிகவே நண்ணி துப்புரவாய்க் கியாழமதைக் கொடுத்திடாயே. சடுச

கொடுக்கவே பட்சமதுமிகவேவைத்து கொப்பெனவே கியாழமது சொல்வேன்கேளீர், அடுத்ததொரு வெண்குன்றிவேரைதானு மடவான மூலியொடு சமூலங்கூட்டி, தொடுத்துமே கூகைநீர்தானுஞ் சேர்த்து துப்புரவாய்க் கியாழமது கொடுத்தபோது, படுத்ததொரு சுரமதுவும் நாட்குநாளாம் பாங்குடனே தீருமெனப்பகருவீரே. சடுரு

பகரவென்றால் நோய்தீர்ந்தமாண்பருக்கு பட்சமுடன் மனது வந்துவுரைக்கக்கேளீர், நிகரமுடன் நல்லோர்கள் தம்மையப்பா நிகட்சி யுடன் வுதாசினங்கள் கூறவேண்டாம், சிகரமுடன் வுத்தமரைப்பகடி செய்து சிறலுடனவர்தனையே கொடுக்கவேண்டாம், சகரமுடன் வுப தேசவார்த்தைகூறி சட்டமுடனவர்பாதம் பணிகுவீரே. சடுசு

பணியவேயுந்தமக்கு காட்சிசெய்தும் பாருலகில்வினைதனக்கு ஆளு மாகா, அணிகடவுள் செய்கையினுலுந்தமக்கு வப்பனே நினைத்தவண் ணம் லபிக்கும்பாரு, துணிவுடனே காயாதிகற்பங்கொண்ட புதிதான

இரேகப்போலாகும்பாரு, மணியானவுபதேசஞ் செய்துமல்லோ மார்க்கமுடன் வாழ்கவென்று வரமீய்வாயே. சருள

ஸ்ரீவசியவாடை.

வரமானவரமதுவு மென்னசொல்வேன் வகையான மார்க்கமது சொல்வேனப்பா, உரமுடைய புலிப்பாலி மைந்தாகேளு வுத்தமனே யுத்தமக்குச் சொல்வேனப்பா, சிரமானவசியமென்று பொடிதானப்பா சிற்பரனே காலாங்கி சொன்னவாக்கு, வரமதுவும்பொய்யாதுமகிமை மெத்த வண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே, சருஅ

பண்பான பொடியதுவுமென்னவென்றால் பாங்கான மசானமதி லிறந்துபோன, நண்பான தர்தமது முனனிரண்டு நலமானதந்தமதைக் கொண்டுவந்து, திண்பானபிரேதமது மேலேசாற்றும் திறமான மாலையது பூவின்வாடை, சுண்பான சுட்டதொரு யெலும்புதனில் கலங்காமல் சாம்பல்தன்னை யெடுத்திடாயே. சருகூ

எடுப்பாயே காடாற்றுமுன்னதாக எழிலான சாம்பல்தனை யெடுத்துமைந்தா, கொடுத்துதே சானமதில் பறக்குகின்ற துப்புரவாய்த் தும்பிதனைக்கொண்டுவந்து, படுத்தவொரு வாத்மஜலந்தானுங்கூட்டி பாங்கான வாடையென்ற காற்றுதன்னில், அடுத்துமேபறக்குமாலிலை தானப்பா வப்பனேதான் சேர்த்துயெடுக்கநன்றே. சகூ0

நன்றானகருவதனை யொன்றாய்க்கூட்டி நாயகனே பொடியதுவாய்ச்செய்துகொண்டு, குன்றாமனோன்மணித்தாய் கிருபையாலும கோவேந்தர்காலாங்கி கிருபையாலும், பன்றுகசிமிழ்தனிலே யடைத்துக் கொண்டு யாங்குபெற சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, வென்றிடவே பூமிதனில் வீடமைத்து விருப்பமுடன் நவகோணங்கீறிடாயே.

கீறவேநவகோண மென்னவென்றால் கிருபையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, ஆறவேகோணமதில் நின்றுகொண்டுவப்பனே ஓங்காரம் மனதிலுன்னி, மாறலெனற லட்சமாப் பௌவும்சௌவும் மகத்தான ரீங்ரீங்ஐயுக்கிலியுமாறு, தூறலதுவாராமலெலியபாலா துய்புரவாயட்சரத்தையோதிடாயே. சகூஉ

ஓதையிலே லட்சமதுவுருவுபோடு வுத்தமனே மனோன்மணியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள், நீதமுடன் தரிசனைகள் கண்டபோது நீனினைத்த காரியங்கள் சித்தியாச்சு, சாதனைகள், செய்தாலேயெல்லாஞ்சித்தி சட்டமுடன் வையகத்தில் மாந்திரீகவானாய். தோதமுடன் தாமிருந்துவாழ்க்கைபூண்டு தோஷமலஷ்டசித்தியாடுவாயே. சகூங

ஆட்டவென்றால்கருவென்ன பொடிதானப்பா வப்பனே நீ நினைத்கமாதுதன்மேல், போட்டவேமனதுவந்து வசியமாகி பொங்கமுடன் பின்னேயது தொடருவாள்பார், நீடவேதொடர்ந்தவொரு மாதுதன்னை நீநினைத்த கலவிதனிலனுபவித்து, சாடவேயென்னாளும் பட்சம்வைத்து சட்டமுடன் பாதுகொள்ள நினைப்பீர்தானே. ௪௬௪

தானானகாலாங்கி சொன்னவாக்கு காரணியில்பொய்யாதுமெய்யோகும், கோனானகருக்கள்வித்தை கோடிசொன்னார் குவலயத்தில் செய்வதற்கு யாராலாகும், தேனானவித்தையிது சிடிகை வேதைசெப்பினே னுந்தமக்குக்கூர்ந்துபாரு, மானானவையகத்தில் சித்தரைப்போல் மாசற்றுயென்னாளும்வாழ்குவீரே. ௪௬௫

வாழ்கவென்றுவின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வகையான புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஆழ்கடலுஞ் சத்தசாகரமுந்தாண்டி வப்பனே காலாங்கித்தாள்பணிந்து, மூழ்கியேசகலநதி தீர்த்தமாடி மூதுகிலகில் குளிகைகொண்டு வந்தேன்யானும், பாழ்நகர தேசமது வனேகமுண்டு பார்த்தேனே வெகுகோடி வித்தைதானே. ௪௬௬

அடைக்கலபட்சிமூடு.

தானான வித்தையது கோடாகோடி தகமையுள்ள கண்மணியே யின்னங்கேளு, கோனானபெண்டையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் தன்பாத கிருபையாலே, பானானபட்சியது வடைக்கலந்தான் பண்பான ஆண்பட்சிக்கொண்டுவந்து, மானானமடமாதர் சுரோணிதந்தான் மகத்தானவாத்மஜலங்கூடக்கூட்டே. ௪௬௭

கூட்டியேரெண்டையுந்தான் பட்சிதன்னில் குறிப்புடனேவாயிடதன்னிலூட்டி, நாட்டிகமாய் மண்கலசந்தன்னில்வைத்து தம்மையுடன் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து, வாட்டமுடன் வாலுகையாமேந்திரத்தில் வளமுடனே தானெரிப்பாய் வைந்துநாளும், தேட்டமுடன் தீயாறியெடுத்துப்பாரு தெளிமையுடன் தவனமென்றபற்பமாச்சே.

ஆச்சப்பா பற்பமது பென்னசொல்வே னாறிவாரடைக் கலத்தின் வசியமீடு, மூச்சடக்கிப்போனதொரு தேகந்தானும் முனையான மீடுதன்னால் மோகமாகி, பேச்சதுவும் போகத்ற்கு முன்னேதானும் பேரின்பந்தனை மறந்து கலவிகேட்கும், ஆச்சப்பாபற்பமதை யனுமானத்தில் வப்பனே கொடுத்திடு வசியமாமே. ௪௬௯

வசியமாமனு பானமேதென்றக்கால் வளமானபாணி யென்ற
தண்ணீராகும், கசிதமுள்ளதண்ணீரில் சிடிகைதாக்க கருவான பற்
பத்தால் வசியமாவார், நிசிதமுள்ள மாதர்களும் வசியமாகி நிலையான
கலவிக்கு ஒவ்வலாகி, முசிதமுடனென்னாளு முந்தன்பக்கல்மோகித்து
யுனையணைந்து வணங்குவாரே. ௪௭௦

வணங்கியே சதாநித்தமுந்தன்பக்கல் வளமான நிதியனைத்து
முனக்கேயீவார், கணங்கமது வாராமலெந்தநாளும் துப்புரமாயுனைப்
பணிந்துபோற்றுவார்கள், மணங்கமழும்லீலா விநோதந்தன்னில்மார்
க்கமுடனென்னாளும் பட்சம்வைத்து, இணங்கியே பரபுருஷர் முக
மும் பாராரொழிலான வடைக்கலந்தன்வசியம்பாரே. ௪௭௧

அண்டங்காக்கைவசியவாடை.

பாரேதான் பின்னமொரு கருமானங்கேள் பட்சமுடன் யானு
ரைப்பேன் மைந்தாகேளு, சீரேதான் காலாங்கிநாதர்தம்மால் சிறப்
பானவித்தையிது சிடிகைவேதை, நேரேதான் நூறாண்டு சென்றகாகம்
நெடிதான காகமதுகொண்டுவந்து, நீரேதான்காகமது வாயிலப்பா
திகழான கறுப்பனென்ற பூச்சிதானே. ௪௭௨

தானானகாகமது சொல்லக்கேளு தன்மையுள்ள புலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, வேனானகாகமது தன்னிலப்பா விருப்பமுடன் பூச்சி
தனை யூட்டியேதான், கோனானமண்டாண்டங் கலசமப்பா கொற்ற
வனே தாளியிட்டு சீலைசெய்து, தேனானவாலுகையா மேந்திரத்தில்
தேற்றமுடன் தானமைத்து யெரித்திடாயே ௪௭௩

எரிக்கவென்றால் விறகதுவு மென்னசொல்வேன் யெழிலான லூம
த்தைவிறகேயாகும், நரிக்கியேநாற்சாமந் தீயைமூட்டி நலமாகத்தா
னெரிக்கபற்பமாகும், முரிக்கவேபற்பமதை யெடுத்துமல்லோ முனை
யான பற்பமதை பதனம்பண்ணு, சிரிக்கவே பற்பமதை யெடுத்தே
மைந்தா சிறப்பான வாத்மஜலந்தன்னிற்கூட்டே. ௪௭௪

கூட்டியேபற்பமதை யெடுத்துமைந்தாகொப்பெனவே மாண்ப
ருடமேலிற்றானும், தாட்டிகமாய்தூவி வரப்பலனைக்கேளும் சட்ட
முடன் மாண்பரெல்லாம் வசியமாவர், வாட்டமுடன் கேட்டதெல்லா
முனக்கே மீவார்வளமான வஷ்டசித்து விதனலா கும், மாட்டிமைய
பெண்காளுமுந்தனுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் கேட்டதெல்லாந்தருவார்பாரே

தருவாரேயுந்தனது பொடியேபட்டால் தாரணியிலுள்ளதொரு மாண்பரெல்லாம், குருவானகுருவிவர்தானென்றுசொல்லி கொற்றவனையுந்தனையும் பணிகுவார்பார், திருவானமாமுனியின் கடாட்சத்தாலே சித்திக்குமஷ்டசித்து கைக்குள்ளாகும், திருவாணிமயேஸ்வரியாளெந்நாளும் நீதியுடன் வுன்பக்கல் நிற்பாளாரே. சஎகூ

நேத்திராஞ்சனமை.

நிற்பாரேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் நிலையான புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, அற்பமென்றுநினையாதே யருள்மைந்தாபார் அருமையுள்ள காலாங்கிசொன்னநீதி, சிற்பானார்யென்தன்குருவாக்குதானும் சீருலகிலொருநாளும் பொய்யாதப்பா, துப்புறவாய்தகாமுடன் தாரஞ்சேர்த்து துகையானவெள்ளையென்ற பட்டுதானே.

தானானசிலைபது தன்னில்மைந்தா தண்மையுடனிரண்டையுந்தானதனிற்சுற்றி, மானானவெள்ளையென்றநடுகுதானும் மகத்தானபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா, பானானவெள்ளைகடுகெண்ணைதன்னால் பக்குவமாய் தானெரிப்பாய் நாலுசாமம், தேனானசிரசதுவாம்மோடு தன்னில் தேற்றமுடன் மையதனைவாங்கிடாயே. சஎஅ

வாங்கியேமைதனிலே கூடச்சேர்க்கும் மகத்தானசரக்கதுவும் சொல்லக்கேளும், ஓங்கியே பச்சையென்ற பூறந்தானும் வுத்தமனே வாடையென்ற கஸ்தூரியப்பா, துங்கியேதிரியாமல் புனுகுமைந்தா துடியான குங்குமப்பூரோஜனையுஞ்சேர்த்து, சாங்கமுடன் சவவாதுந்தானுங்கூட்டி சட்டமுடன் தானரைப்பாய் பன்னீராலே. சஎகூ

பன்னீரால்நாற்சாமமரைத்துமேதான் பாங்குபெறமையதனைத்யதனம்பண்ணு, இன்னிலத்திலுனைப்போலார்ச்சித்துயெழிலானபூபதியாமென்னக்கூறும், நன்னயமாயாவினதுவெண்ணைதன்னால் நயம்பெறவேதான் கூட்டிமத்தித்தேதான், சொன்னபடி மையதனைக் கண்ணிற்றீட்டி சுகியுடனே வையகத்தைச் சுற்றுவீரே. சஅ0

சுற்றயிலேயுனைக்கண்டமாண்பரெல்லாஞ் சுகமுடனே மன்மதனென்றுசொல்லி, வெற்றிபெற யுனைவணங்கிபின்னேசென்றுவிருப்பமுடன் கேட்டதெல்லாமீவார்பாரு, எற்றிசையுமுனைக்கண்டுயேங்குவார்களெழிலானமையினது வேகத்தாலே நெற்றிதனில் மையதனையிட்டாயானால் நேர்மையுடன் சிவராஜனென்பார்பாரே. சஅக

பரரேதான்சித்தர்முனி ரிஷிகள்தேவர் பண்புடனேசாத்திரங்களனேகஞ்செய்தார், நேரேதான்சிடிகையென்றவேதையப்பா நேர்மையு

டன்கைகண்ட வேகைதன்னை,' தீரேதான் வையகத்துமான்பருக்குசிறப்புடனேபாடியல்லோமறைத்துவைத்தார், கூரோதான்மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று கூறினேன்சிடிகையென்றவேதைகாணே. ௪௮௨

காணவேமையநலனேசித்து கருத்துடனேலலாடமதிலிட்டு மைந்தா, தோணவேயுந்தனுக்குவேண்டுமட்டும் துப்புதவாய்ராஜரிடகோட்டைதன்னில், பூணவேநிதியிருக்கும்ஸ்தானந்தன்னில் பொங்கமுடன் சென்றல்லோமைந்தாகேளு, நீணவேகாவலவர் முன்னிருக்கும் நிறியனைத்துங் கண்ணெதிரேயெடுக்கலாமே. ௪௮௩

எடுக்கலாம் கோடிதனமெடுக்கலாகும் யெழிலானவரான்மணியின் நிதிகளெல்லாம், அடுத்ததொருமாண்பர்களும்பார்த்திருக்க வளவற்ற திரவியங்களெடுக்கலாகும், தொடுத்ததொருவசியமென்ற மையினாலே தோரூமலஷ்டசித்துமாடலாகும், விடுத்ததொருகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே விருப்பமுடன்பாடினதோர் வசியமாமே. ௪௮௪

ஸ்ரீவசியம்.

ஆமேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, நாமேதான்சொன்னபடிபோகர்வாக்கு நானிலத்தில்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், போமேதான்மாதரிடவசியமப்பா பொங்கமுடனின்னமொருவயணஞ்சொல்வேன், வேமேதான்தாரமென்ற சிலையுங்கூட்டு விருப்பமுடன்ரோசனையுந்தானுங்கூட்டே. ௪௮௫

கூட்டியேபச்சையென்றபூரந்தானும் கூருனகாந்தமது தானுஞ்சேர்தது, மாட்டியேவாஞ்சிநேயர்பலத்தினாலே மார்க்கமுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், வாட்டமுடன்தானரைத்து சிமிளில் வைத்து வளமாகஸ்தூரிபுனுகுசேர்த்து, நாட்டமுடன்கரந்தனிலே பூசிமைந்தா நலமாக ஸ்ரீதலையில் பூசிடாயே. ௪௮௬

பூசியேசிமவேயென்றேயோது புகழானகருவதுவும் வுருவுமேறி மாசிபடர்மனத்துவங்கலங்கியேதான் மகத்தானசிந்தையும் வதிகமாகி, ஆசியுடன்வரும்போதுமைந்தாகேளு வப்பனேஆத்மஜலங்கூடச்சேர்த்து, வாசியுடன்வருவதுவும் லட்சுமோது வலாயுடனே பெண்ணுருவாய்வருவாள் பாரே. ௪௮௭

வருவாளேமோகமதுகொண்டுமெல்லோ மகத்தானதிதியனைத்து, மீவாள்பாரு, உருகியேமனமதுவும்மிகவும்வாடி வுத்தமனேயுன்பின்னேதுடர்வாள் பார், கருகியே முகம்வேர்த்து மனமேவுருகி சட்

டழகி பொன்மாது வருவாள்பாரு, திருவினையாள் மனோன்மணியாள் முன்னேநிற்பாள் திரமுடனே அஷ்டசித்திகைக்குள்ளாச்சே. ௪௮௮

ஆச்சப்பாகமலமுனியனந்தம்போக்கு வப்பனேசொல்லிவைத் தார்லக்கோயில்லை, மூச்சடங்கிவையகத்திற்சென்றுமேதான் மூதுல கில் திரும்பிவந்துகண்டபின்பு, பேச்சொடுக்கிசிலகாலஞ்சமாதிநின்று பேரின்பநிலைதனிலேயிருந்துகொண்டு, பாச்சலுடன்சிடிலை யென்ற வேதைகோடி பலபலவாய்பாடிவைத்தார்கமலர்தானே. ௪௮௯

தானனவித்தையதுவதிதஞ்சொன்னோர் தன்மையுடன் காலாங்கி வித்தைக்கொவ்வா, கோனனயென்னையர்காலாங்கிநாதர் கொட்டினு ரிதுபோல சிடிலைதேதை, தேனனமனோன்மணிபாள்கிருபையாலே தெரிவித்தேனுந்தனுக்குச்சொன்னேனம்பாபானனவித்தை யெல்லாங் கூறப்போனால் பாங்கானவேழாயிரமிடங் கொள்ளாதே. ௪௯௦

ஸ்ரீபுருஷாள் வசியம்.

கொள்ளாதுயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கூறுனவித்தை யிது சொல்லொண்ணாது, விள்ளவேயிருபிறப்பாளரப்பா விருப்பமு டன்பிறந்ததோர் சபத்தைகண்டு, மெள்ளவேமயானமதில் சென்று பாலா மேன்மையுடன்கருமுடிக்கச் சொல்வேன்கேளு, தெள்ளிய தோர்கோல்ரெண்டு முழந்தான்ரெண்டு தேற்றமுடன்கைதனிலேபிடி த்திடாகிய. ௪௯௧

பிடித்திடவே மசானகரைசுத்திவந்து பேரானவுருவதுவும் லட் சம்போடு, கடித்திடவே வுருவதுவும் பேதென்றுக்கால் நாதாந்தத்தா யினதுபீஜாட்சரந்தான், கொடுத்திடதே வங்சிங்மங்கென்றேயோது கொற்றவனேலட்சமுரு குறைபாகப்பா, விடுத்தபொருகழிதனக்கு வுருமேற்றி விருப்பமுடன்சொல்லுகிறேனந்தன்மைபாரே. ௪௯௨

வன்மையாம்புழுகுடனே யூரந்தானும் வளமானரோஜனையுங் கஸ்தூரிகூட்டி, நன்மையாமாத்மஜலந்தன்னிலாட்டி நலம்பெறவே கழிதனக்கும்பூசியல்லோ,! இன்மையுடன்சவந்தனைமேசுத்திவந்துதீர் க்கமுடன் சபம்மேருஞ்சமபந்தன்னில், உண்மையாம்தலைமாடு கால் மாடாய் வுத்தமனே நெல்லதனையுயுருட்டிடாயே. ௪௯௩

உருட்டவே கைபித்தகழிதானப்பா வுத்தமனேதானெடுத்து செப்பக்கேளு, பொருப்புடனே ஸ்ரீதானும்வேகும்போது பொங்க முடன் வலதுபக்கம் தடியால்குத்து, கருவுடையபிணமதுவும கழியில்

தாக்கு கருத்துடனேபிடதுபுறமிப்படியேதாக்கு, மருப்பமீனய நிணமதுவுங்கழியில் தாங்கிமகத்தான மாந்திறைக்கோல்பிணமுமாச்சே.

ஆச்சப்பா கருவென்ற கோலுமாச்சுவப்பனே ¡கோலதனைப்பதனம்பண்ணு, பாச்சலுடன் வையகத்திலிருந்துகொண்டு பாங்குடனே கிருஷ்ணவதாரனைப்போல், மாச்சலுடள் கலவிதனிலிருந்துகொண்டு மகத்தான ஸ்ரீகளையனுபவித்து, எச்சலனுவாராமலெந்நாளு மெழிலான சித்துதனையாடுவீரே. ௪௯௫

ஆடவென்றால் சித்ததுவு மேதென்றக்கால் வப்பனே நீபிடித்த கழித்தானப்பா, போடவே மாதர்களை கண்டபோது பொங்கமுடன் கழிதன்னால் தொட்டுபேச, நீடவேவலதுகைகழிதான்தொட்டால்நீதியுடன் புருஷனவன் வசியமாவான், சாடவேயிடதுகை கழிதான் தொட்டால் சாங்கமுடன் மங்கையரும் வசியந்தானே; ௪௯௬

தானனவசியமது யேதென்றக்கால் தகமையுடன்கழிக்கொம்பே வசியமாச்சு, கோனனவித்தையிது கருநான்வித்தை கூறுகின்றேன் பிரம்மகுலகிருதானவித்தை, வேனுணவித்தையிது விநோதவித்தை வேடிக்கைகருவிதனையாருங்காணார், மானனவித்தையிதுவையகத்தில் மார்க்கமுடன் சென்றல்லோ செய்துபாரே. ௪௯௭

செய்யவே ஜெகதலத்திலுன்னையப்பா தேற்றமுடன சித்தனென்ற புருஷனென்யார், பையவேயுந்தனிடம் கிட்டிவந்து பாங்குடனே கருவினுடவழியுங்கேட்பான், மெய்யானகருவினுட வழியுஞ்சொன்னால் மேன்மைபெறவுந்தனுக்கு நிதியுமீவாய், உய்யவோ சதாகாலம் ஊழியனாக வுத்தமனே காத்திருப்பார் வுண்மைபாரே. ௪௯௮

உண்மையாலோகமதில் சித்தனாக ஓகோகோ நாதனைப்போல் வாழ்வாயப்பா, வண்மையுள்ள சித்தனென்று வையகத்தோர் வளனென்றும் வாழ்த்துவார்கள், திண்மையுடன் ராஜாதிராஜர் பக்கல் தீரமுடன் யிக்கருவை கொண்டுசெனறு, கண்மைபெறகருவாட்டமாடினக்கால் கனகமென்ற நிதிபனைத்துங் கொடுப்பார்தாமே. ௪௯௯

கொடுத்துமேயுந்தனுக்குச் சோடசாரம் கொற்றவனே மதிமந்திரியாகக்கொள்வார், அடுத்ததொரு வேந்தர்களுமுன்னைக்கண்டால் வப்பனே சற்பாத்ரசித்தனென்பார், நடுக்கமுடன் வையகத்தோரெல்லாருந்தான் நடியேயுனபாதம் பணிவாரப்பா, ஒடுக்கமுள்ளகருவிகாணுதிவித்தை ஓகோகோ போகரிடவித்தைதானே. ௫00

ஸ்ரீவசியமை.

வித்தையாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வேதாந்தப்புண்ணிய
னேவிளம்புவேன்பார், சித்திபெறகாலாங்கிநாதர்வாக்கு சீருலகில்
பொய்யாதுமெய்யேயாகும், சத்தியமாங்காலாங்கிசொன்னநீதி சதா
காலமெந்தனுக்குக்குருவாக்காகும், நித்தியமும் அந்திசந்திபாதம்தொ
ட்டு நினைக்கிறேன்போகரிஷிநினைக்கிறேனே. 501

நினைக்கிறேன்ஸ்ரீலீலா விநோதந்தன்னை நிலையானகருமானமே
தென்றுக்கால், சுனையானமலையோரந்தேடிப்போனால் சுருக்கானவாத்
தலரிவேர்தானுண்டு, நினைபோலேவித்துள்ளமலைதாங்கியப்பா சிறப்
பானதிருநீற்றுமூலியாகும், பனைபோன்றவேரதனை வெள்ளிதன்னில்
பச்சமுடன்காப்பதுவுங்கட்டிடாயே. 502

கட்டியேகாப்பதுவுந்தீர்ந்தபின்பு கணேசருக்குப்பொங்கலிட்டு
காவுந்தந்து, எட்டியுடவடவேரைத்தான்பிடுங்கி யெழிலாகயெரிகால
ன்வேருங்கூட்டி, தட்டிபேரழிஞ்சிமூலந்தானும் சாங்கமுடன்பொன்
னிறவாரைக்கூட்டி, குட்டியென்றமிளகுசாரணையுஞ்சேரு கூறுனச
மனிடையாய்க்களஞ்சிதூக்கே. 503

தூக்கியேதலைச்சுருளிமூலங்கூட்டி துப்புரவாய்ருதுகாலசீலைதன்
னில், ஆக்கமுடன்தலைமைஞ்சங்கொடியுஞ்சேர்த்து வப்பனேசீலைத
ன்னில்வைத்துருட்டி, நோக்கமுடனேங்கோலத்தயிலத்தாட்டி நணு
க்கமுடன்மோரண்டந்தன்னிலப்பா, தீக்கமலமானதொரு கலசந்தன்
னில் திகமுடனேதீபமதுயேற்றிடாயே. 504

ஏற்றியேமையதனைவாங்குவாங்கு யெழிலானசிமிழ்தனிலேபத
னம்பண்ணு, போற்றியேமனேன்மணித்தாய்பாதாம்புயத்தை பொ
ங்கமுடன்சதாகாலம்நிமிர்த்தஞ்செய்து, ஆற்றியேவைங்கோலகருவின்
மைமை வப்பனேலலாடமதில்விட்டுமேதான், கூற்றனெனும்காலனை
வன்றுனடுங்க குவலயத்தில்சாரியதுவருவாய்பாரே. 505

பாரேதான்மையதனைத்தீட்டியல்லோ பாருலகில்மங்கையரைக்க
கண்டபோது, நீரேதான்மன்மதனுரென்றுசொல்லி நினைவுதடுமாறி
யங்கேயுனைநினைத்து, ஆறுபுடைசூழ்நகரம்நிதியும்விட்டு ஆஸ்தானவ
ரண்மனையும் தான்மறந்து, வீறுபுகழ்மன்மதனென்றெண்ணியல்லோ
வீடுவிட்டுநாடறியவருவாள்காணே. 506

காணவேமையதனைக்கண்டபோது கடுங்காளையானதொருமாண்
பரெல்லாம், பூணவேயுமதிடத்தில்புத்திகூர்ந்து புகழானசித்தரவ

றென்றுகூறி, ஆணவங்கள் தானொடுங்கியதிகநட்பா யப்பனேயுன்னை வந்துவணங்குவார்கள், காணறியபரஞ்சுடர்போல் கருதியுன்னிகடாட்சித்துவவர்தமக்குவதிதஞ்செய்யே. 507

செய்யவேநட்பாலரெல்லாங்கூடி செம்மலுடன்மனதுவந்துயுமைப்பணிந்து, வெய்யதொருவிட்டகுறையிருந்ததாலே வேதாந்தசித்துதமைக்காணலாச்சு, பையவேயுன்பாதங்கிட்டியல்லோ பராபரத்தின் பரவொளியைகாணவென்று, உய்யவேபிரணயந்தன்னில்நின்று ஓகோகோவதிதமிகச்செய்வார்பாரே. 508

பார்க்கையிலேயுந்தமக்கு லோகந்தன்னில் பாரிலுள்ளராஜமுடிமன்னரெல்லாம், ஏர்க்கவேமகாசத்துபிவர்தானென்று யெழிலானவாசீர்மம்மிகவுங்கூறி, தீர்க்கமுடன்மையதனைத்தருகவென்று திரளானநிதியனைத்தும் கொடுப்பாரப்பா, ஆர்க்கசிம்மாதனந் தான்கொடுத்து வப்பனேயஞ்சலிகள்செய்வார்பாரே. 509

பார்க்கவேயஷ்டசித்து முனக்குள்ளாச்சு பாங்கானவையகமுங்கைகுள்ளாச்சு, ஏர்க்கவேசிற்றின்பநிலைமறந்து யெழிலானபேரின்பசாகரத்தை, ஆர்க்கமுடன்மனந்தனிலேநிட்சயித்து வப்பனேபதாம்புயத்தைமேலேநண்ணி, தீர்க்கமுடன்சமுசாரக்கடலைநீக்கி சிற்பரனையறியும்வகைதேடிக்கொள்ளே. 510

ஸ்ரீகளுக்கூடுமுறை.

கொள்ளவேசீனபதிப் பெண்களுக்கு கொட்டினேனீடுவகையனந்தமுண்டு, மெள்ளவேகுளிகைகொண்டு யானுமல்லோமேதினியிலெழுகடலுஞ்சுத்திவந்தேன், தெள்ளவேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தேர்வேந்தராஜரிடஞ்சென்றயானும், வள்ளலாம்வித்தையதுசிமிட்டுவித்தை வரைகோடிதிறைகோடி கறைகண்டேனே. 511

கண்டதொருவேதைதன்னில் சிடிகைவேதை கண்ணுக்குத்தோற்றுதுகடினவேதை, விண்டதொருவேதையிலேகருவுவேதை வித்தகனுயிருந்தாக்கால்கண்டுகொள்வாய், கொண்டதொருவுருப்பதனில் குறையிலானல் கூறியபுத்திதனில்மிகுந்தவானுப், கணடறிந்துவொருவனைநீதோழனுக காசினியில்சீஷபதிபமைத்துக்கொள்ளே. 512

கொள்ளவே சீஷனுய்த்தேடிக்கொள்ளு கொற்றவனே யுந்தமக்குவுரியவாறுய். உள்ளபடிகபடுபொய்சூதுதந்திரம் வுற்றுருமையில்லாதபுத்திவானுய், எள்ளளவும்மனந்தனிலேகலக்கமில்லா யெழிலானகற்றறிவுபாலனுக, தெள்ளுதமிழ்ப்பண்டிதத்திலதிகவானுய் தேற்றமுடன் சீஷன்றனைநாடுவாயே. 513

நாடியேசீஷனைக்கொண்டுமேல்லோ நற்பாலாயுந்தனுக்குக்தேவையான நீடியதோர்கருவிகரணுதியெல்லாம்நீட்சியுடனுந்தனுக்குத்தருகவென்று தேடியேகண்டுமிகவாராய்ந்தல்லோ தெளிவானதோழமைதான்கண்டு மல்லோ, வாடியேதிரியாமல்மனமேங்காமல்மார்க்கமுடன்கருதொழிலைச் செய்திடாயே. 514

செய்யவேகருமான மேதென்ருக்கால் சிறப்புள்ளயெரிகாலன் வித்துதானும், பையவேமருளினுமத்தைவித்தும்பாங்கான பொன்னி ஞவாரைவித்தும், வையகங்கள்புகழுங்கோரக்கர்வித்தும் வாகானசூரிய னுர்காந்திவித்தும், துப்பதொருகுடைக்காளான் பூவுஞ்சேர்த்து துப்புர வாய் ஆத்மஜலந்தன்னிலாட்டே. 515

ஆட்டவேநாற்சாமமானபின்பு வபபனேகுளிகையது செய்வா யப்பா, தேட்டமுடன்பயரளவாய்க்குளிகைசெய்து செம்மலுடன் நிழல்தனில்தானுலர்த்தி, நீட்டமுடன்பஞ்சாட்சரவுருவுதானும் நீதி யுடனலட்சமது போட்டபின்பு, வாட்டமுடன்பரணிதனிலடைததுக் கொண்டு வளம்பெறவேதானடுத்துவண்மைகேளே. 516

கேளப்பாமங்கையரைக்கண்டபோது கெவநமுடனவர்மனதுமுன் மனதுமானல், பாளப்பாபோகாமலெந்தநாளும் பட்சமுடனுன்மீதில் மன்னலயிக்க, ஆளப்பாசொல்லுகிறேன்குளிகைதன்னை வப்பனே யறுசுவையாம்பதார்த்தந்தன்னில், மீளப்பாபோகாமல் தாம்பூலத்தில் மிகபடவேபாலதனில்கொடுத்திடாயே. 517

கொடுக்கவேமங்கையருமனது வந்துகுவலயத்தில் லென்னுளுமுந் தன்மீது, அடுக்கவேமற்ருெருவர்தம்மைக்கண்டால் வப்பனேசத் துருவாய்மனதிலெண்ணி, ஒடுக்கமுடன்உன்பக்கல் சதாகாலந்தான் வுத்தமனேபட்சமது கருணைகூர்ந்து, நடுக்கமுடன்யேவலுக்குமுன் னேநின்று நாள்தோறுமகருணையதுபுரிவாள்தானே. 518

சத்துருவைத் துன்பப்படுத்தல்.

தானுனயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந் தாபாரு, கோனுனசித்தர்களும்முனிவர்தேவர் குவலயத்தில்கோடி வித்தைவினைதஞ்செய்தார், தேனுனமனேன் மணியாள்கடாட்சத்தாலே தெளிவானவித்தையெல்லாம்மறைத்துப்போட்டார், மானுன வித்தை யிதுமாந்திரீகவித்தை மன்னவனேகண்மணியேசொல்வேன்பாரே 519

சொல்லவேகாலாங்கி தாள்பணிந்து சுத்தமுள்ளயெந்தனுக்கு வுகந்தசீஷா, வெல்லவேவையகத்திலமாண்பர்தாமும் விருப்பமுடனி திகாசவித்தையெல்லாம, புல்லவேயுந்தனிடமருந்துகொண்டு புக ழானகுருவென்றுமனதிலெண்ணுர், அல்லல்படுந்துயரமதுமிகவாய்ச் செய்து வப்பனே துரோகமதுசெய்வார்பாரே. 520

பாரேதான்துரோகமதுசெய்தபேர்க்கு பண்பானகருமானமொ ன்றுசொல்வேன், நீரேதான்மனங்கொண்டுமனங்களித்து நீதியுடன் துரோகமதுசெய்தபேர்க்கு, கூரேதானமாவாசையருக்கநாளாம்குறிப்பு டனேமாளிதனில் வாழுகின்ற, சீறேதான்மீஞ்சூருதனைப்பிடித்து சிறப் புடனேயதிற்செய்யும்வகையைக்கேளே. 521

வகையானமீஞ்சூரைக்கொண்டுவந்து வன்குடலிற்காயமதைச்சுத் திசெய்து, தொகையானவுருவதுவும்லட்சமோதி சுந்தரனேயெதிராளி பேரைமாறு, சிகைதனிலேரோமமதுசேகரித்து சிறப்புடனே மீஞ்சூரு க்காப்புகட்டி, பகையானயெதிராளிமூலங்கண்டு பட்சமுடன் கருதனை யோதாடிப்பாரே. 522

நாடியேயுந்தனுக்குதுரோகஞ்செய்த நலமானபடுபாவிசண்டா ளன்றன், தேடியேயவனிருக்குமிடத்திற்சென்று தேற்றமுடன்கோ ஜத்தின்ஜலத்தின்மண்ணை, நீடியேதானெடுத்துக்கொண்டுவந்து நெடி தானகருமானமண்ணையப்பா, சூடியேபேதனங்கள்மிகவுங்கூறி கூசா மல்மீஞ்சூரின்வாயிலூட்டே. 523

ஊட்டியேபிரிதிவென்றமண்ணைத்தானும் வுற்றதொருகருவிகார ணதிமண்ணை, தாட்டிகமாய்மீஞ்சூரின்வாயின்மட்டும் தயங்காமல்கிட் டணைகள்செய்தபின்பு, வாட்டமுடனிருவாயைமூடியல்லோ வளமுட னே தான்தைத்துச்சீலைசெய்து, ஆட்டமுடன்மீஞ்சூரின்பவனிவாயை வப்பனேமேல்நோக்கிநிறுத்திடாயே. 524

நிறுத்தியேதலைகீழாய்மீஞ்சூர்தன்னை நீதியுடன்நவகோணச்சக் கரத்தில், உறுத்தியேவராகமென்றமுள்தானப்பா வுத்தமனேநாற்சதுர மாகநாட்டி, கருத்துடனேவராகமென்றசவ்வைதானுங் கலங்காமல் நாற்சதுரமூலேமாட்டி, பொருத்தமுடன்நடுமையங்தொளாந்திரமாக பெங்கமுடன்வசிநாட்டிவுருவுமோதே. 525

ஓதவேயெதிராளிப்பேரைமாறி வுத்தமனேபேதனத்தைச்செய்து மல்லோ, நீதமுடன்யாகங்கள்தானுஞ்செய்து நிஷ்களங்கமாகவல்லோ வோமகுண்டம், போதவேபிராணபந்தன்னிற்சென்று போங்க

முடன் சின்மயத்திலேறிநின்று, சாதகமாம் வாசிதனை தியானித்தே தான் சட்டமுடன் பிறணவத்தை சாற்றுவீரே. 526

சாற்றவே யெதிராளிதன்றனக்கு சட்டமுடன்மலஜலமுங் கட்டிப்போகும், கூற்றனுக்குவிடமுண்டு பின்னுந்துன்பம் குவலயத்திலார்படுவார் யிந்தபாடு, ஏற்றதொரு கருவிகரணுதியாலேயெழிலான துன்பமதுக் கிடமேயாச்சு, மாற்றமுடன் கருவென்ற பிரதிவினலே மகத்தானகோடிவித்தை யாடலாமே. 527

ஆடலாம் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு வவனிதனிலுனைப் பகைத்தமிடியோர்தானும், தேடியேவுன்றனைத்தான் மிகவேகாடி தேற்றமுடன்பாதந் தொழுதிட்டாக்கால், நீடியேமுன்வைத்த கருமானத்தை நிகட்சியுடன்நிவர்த்தியது செய்துமல்லோ, கூடியேயுபசாரவார்த்தைகூறி கொற்றவனே திருப்பிவிட்டால் தருமமாமே. 528

தருமமாமுந்தனுக்கு மோட்சமுண்டு தாரணியில்குடிகெடுக்கும் பாவியோரை, கருவென்றகருவிகரணுதியாலே கலக்கமவர் செய்தவனே தியக்கங்கொண்டு, பொருளதனையவனிடத்தி லபகரித்துபொங்கமுடன் சாந்தியதுமிகவேசெய்து, குருதனையே தானினைந்து கருமிபோர்க்கு குவலயத்தில்புத்திமதி கூறநன்றே. 529

பேர்சொல்லிவேர்பிடுங்கல்.

நன்றானயின்னமொரு போக்குசொல்வேன் நலமான காலாங்கி சொன்னநீதி, குன்றனமலைபோலே கோடிவித்தை கூறினரெந்தனுக்குலக்கோயில்லை, வென்றிடவேசிலபாகஞ் சிடிகைவேதை வேதாந்தத்தாயினது கிருபையாலே, தென்றிசையிலடியேனுங் குளிகைகொண்டு தேற்றமுடன்வித்தைமிகக் கண்டேன்பாரே. 530

மலையாளக்கறுப்பன் சிங்கமோகமணி.

பாரேதான் சீனபதிவிட்டுமல்லோ பாங்கானகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, நேரேதான்மலையாளங்குடகுநாடு நேர்மையுடன் வெகுதேசஞ்சுற்றிவந்தேன், சீரேதான்சிங்களர் கொங்கணவர் தாமுஞ்சிறப்பான மராட்டியப்பரரைக்கண்டேன், கூரேதான்கன்னடையர்மலையாளரப்பாகுறிப்பான குசலவர்வேளாளர்தாமே. 531

தாமான துலுக்கருடன்மலுக்கர்தாமும் தகமையுள்ள வேளாளமாண்பருண்டு, கோமானகுருக்களென்றும் ராஜனென்றும் குவலயத்தில்சித்துமுனி புருஷனென்றும், தேமானபலபலவாஞ் சாதிபேதம் தேசமதில் கண்டதல்லோலக்கோயில்லை, பூமான்கள்கற்றதொருதொழிலையெல்லாம் பூவுலகில்கண்டறிந்தேன் போகர்தானே. 532

விலாடபுரத்து வசியம்.

தானான போகரிஷிமுனிவர்தானும் தகமையுடன் கண்டறிந்த அதர்வணத்தை, வேனாவிடலாமென்ற நகருக்கப்பால் வெந்தருட பதிதனிலே சென்றேன்யானும், மானானமகதேவர்காலாங்கி நாதர்ம ன்னவனுர் கூறியதோர் வாக்குநீதி, கோனானகாலாங்கிவாக்குபோலே தேசமென்ற விலாட நகர் சென்றிட்டேனே. 533

சென்றேனேவிலாடநகர் பதியிலப்பா செம்மலுடன் மாண்பரு டவதிசயங்கள், குன்றானமலைபோலேகோடியுண்டு கொற்றவர்கள் ப ஞ்சவரின் சேனைகண்டேன், வென்றிடவேமூலபல யுத்தந்தன்னில் வெகு கோடிமாண்பரெல்லாம் மடிந்தாரங்கே, அன்றுதிரிபோதிரா ர்சேனைவர்க்கம் அவ்வனத்தில் சமாதிபதிகண்டிட்டேனே. 534

கண்டேனேசமாதியது கோடாகோடி காசினியில்யாரேனுங் க ண்டதில்லை, அண்டர்முனிராட்சதர்கள் சமாதிவர்க்கம் அவ்வனத்தில் சுத்திவந்து காணபாரங்கே, கொண்டல்வண்ணனச்சுதனார் போர்கள் செய்த கோடானகோடி வகையாயுதங்கள் ..ண்டுளவமாலையணி பூண் டமாதுபாங்கானகோயில்தனில் பார்த்திட்டேனே. 535

பார்த்தேனேவில்லம்பு முப்பத்திரெண்டும் பாங்கானகாளியுட தேவஸ்தானம், சேர்த்துமேமலை போலேவாயுதங்கள் சேனையெடுப டை கூட்டந்திரள் கூட்டங்கள், கோர்த்துமேவிலாட புறபதியிலப்பா கொற்றவர்கள் சமாதியதுபடியுங்கண்டேன், தீர்த்தமுடன் சிவலிங்க சமாதிகோடி திரைகோடிவரைகோடி தீராதானே. 536

தீரவேசமாதி யிடஞ்சென்றேன்யானும் திரள்வீரர்பஞ்சவர்கள் போர்க்களத்தை, சோரமெனும்வீராதிவீரர்தாமும்சொற் பெரிய அர ன்வாயல் அரக்குக்கோட்டை, நேரமுடன் குளிகையது கொண்டியா னும் நெடுந்தூரம்பாஞ்சாலன் பதியின்மட்டும், சேரவேசென்றல்லோ வெற்றிகொண்டேன் செயமாநசமாதியிடங்காவலுண்டே. 537

காவலாங் கட்டென்னவதிகாரங்கள் கருதவென்றுலாதி சேட னிலுமாகா, ஆவலுடன்காலாங்கிதமைநினைத்து அதிகவழி நெடுந்தூ ரஞ்சென்றேனப்பா, போவதும்வருவதுவுஞ் சமாதிபக்கல் பொங்க முடன் மாண்பர்களோ சொல்லொண்ணாதுசாவதுவில்மாடுபிடி போ ர்க்களத்தில் சட்டமுடன்காவல்தனை பார்த்திட்டேனே. 538

பார்த்தேனேமாணபர்களையடியேன்றனும் பக்குவமாய்வாய்மொழியையறியவென்று, சேர்த்துமேகரங்குவித்துதாள்பணிந்து தேற்றமுடன்மாண்பர்களைக்கண்டேன்யானும், தீர்த்தமுடன்சமாதியது எதென்றென்ன திறாளனபடைவீரர்காவலாளி, பார்த்தனெனும்பஞ்சவர்கள்படுகளந்தான் பாரினிலேபோரிட்டவிலாடங்காணே. 539

காணவேயெந்தனுக்குச்சொன்னாரங்கே கவனமுடன் குளிகைகொண்டுநின்றமல்லோ, தோணவேதிடுக்கிட்டுமனதுயேங்கி தொல்லுலகில்துரியோதனன்களந்தானங்கே, பூணவேயெந்தனுக்குச்சொல்கவென்று புகழாகவடியேனுங்கேட்டேனங்கே, ஆணவம்பூண்டதொருபோர்க்களத்தை யங்ஙனவேயெந்தனுக்குக்காண்பித்தாரே. 540

காண்பிக்கவடியேனுமனதுவந்து கருத்துடனேமாண்பர்களைக்கேட்டபோது, வீண்பானசிறபாலாபோகநாதா விட்டகுறையிருந்ததினாலிங்கேவந்தாய், ஆண்மைகொண்டுவந்ததினாலுந்தனுக்கு வப்பனேசாபமதுதருவோமென்றும், தீண்பானவாக்கினைகள் செய்வோமென்று திறமையுடனெந்தன்பேர்கேட்டிட்டாரே. 415

கேட்கவேயடியேனும் பிரமைகொண்டு கெவனமுடன்காலாங்கிசீஷனென்றேன், மீட்கவேயடியேனுங் குளிகைபூண்டு மேதினியெலாஞ்சுற்றியிங்கேவந்தேன், காட்கவேவிலாட புரங்காணவென்று தகமையுடன்போர்க்களத்தில் வந்தேனப்பா, ஆட்கொண்டுயெந்தனையுமாசீர்மித்து வன்புடனேபாதுகாக்கவென்றிட்டேனே. 542

இட்டேனேமாண்பர்களைக்கண்டுயானும் யெழிலானவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்தேன், அட்டதிசைதான்புகழும் அதர்வணத்தை யன்புடனேயெந்தனுக்குவோதினார்கள், சட்டமுடன் பிரணவத்தின்தழைகள்பூண்டு தாக்கானமரந்தனிலேகாப்புகொண்டு, விட்டதொருயெதிராளிபேரைமாறி விருட்சமென்மூலிதனில்காண்பித்தாரே. 543

காண்பித்தார்விலாடபுரந்தன்னிலப்பா கண்மையுள்ள போர்க்களத்திலதிகமாண்பர், ஆண்மையுடனெதிராளிபேரைச்சொல்லி அங்ஙனவேமாந்திரீகபிரணவத்தால், வீண்பழிக்குயாளாகவாகாமற்றான் விட்டகுறையிருந்ததொரு சாபத்தாலே, நீண்படவேமாந்திரீகதாந்தீரகத்தால் நிலையானபோர்க்களத்தைவென்றிட்டாரே. 544

வென்றுரேமூலியிடவிருட்சத்தாலே வேகமுடன்கோடானகோடிபேரை, சென்றதொருவித்தைகளையெந்தனுக்கு சிறப்புடனேபோதித்துவதிதஞ்செய்தார், குன்றுனகோடிவித்தையானுங்கண்டு, கொற்றவனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, தன்றுனகருமானவித்தையெல்லாம் தண்மையுடனுனறிந்துவந்தேன்பாரே. 545

போகர் பேர்சொல்லி வேர்பிடுங்கும் வித்தையை.

புலிப்பாணிக்கு கூறல்

பாரேதானின்னமொரு கருமானங்கேள் பாங்கானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, நேரேதானுந்தனுக்குத்தீங்குசெய்த நேரானகருமிகட்குயிந்தபாகம், தூரேதானிருந்தாலும்மஞ்சவேண்டாம் துப்புரவாய்க்குடிகெடுக்கும்பாவிதன்னை, சீரேதான்பிரணவத்தின்மூலியாலே சீர்பதத்தைமாற்றியல்லோபேர்தான்கொள்ளே. 546

கொள்ளவேயெதிராளிபேரைக்கூறி கொற்றவனேநெல்லிக்குக்காப்புகட்டி, விள்ளவேயவன்பேரைதலைகீழாக விருப்பமுடன்மனேன்மணியாளட்சரத்தை, உள்ளபடி-வங்-சிங்-யங்-கென்றபோது வுத்தமனேலட்சமதுவுருவுகொண்டு, தெள்ளுதமிழ்பாவாணர்சித்தர்வாக்கு தேசமதிற்பொய்யாதுமெய்யாம்பாரே. 547

மெய்யானபிரணவத்தின்மூலியாலே மேதினியில்பிணம்போலேயிருப்பான்பாரு, பையவேயவர்சென்றயெதிராளிதன்னை பட்சமுடன்தானழைத்து வருந்திட்டாலும், துய்யவேசவம்போலே யிருப்பான்பாரு துப்புரவாய்வையகத்தைதான்மறந்து, உய்யவேபஞ்சபூதங்களெல்லாம் ஒடுக்கமுடன்தானொடுங்கியிருப்பான்தானே. 548

தானையேவல்தொழி லொன்றுமில்லை தண்மையுள்ளபூலோகவாசையில்லை, கோனைகோவேந்தர்போருமில்லை கொற்றவர்க்குயெதிராளிபடையுமில்லை, தேனைமாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் தேசமெங்குஞ்ஜெயிப்பதற்குஜயமில்லை, பானைபாபமென்றதொழிலுமில்லை பாருலகிலிவ்வேதைபண்பாய்ச்செய்யே. 549

பண்பானவேதையினலலஷ்டசித்தி பாருலகில்செய்வதற்குஜயமில்லை,நண்பானமூலிதனிலனந்தம்வேதை நாட்டினிலேசெய்துமல்லோகீர்த்திக்கொண்டு, திண்மையுடன்செய்தல்வோவையகத்தில் தீர்க்கமுடன்கருமிகளைவெல்லலாகும், வண்மையாமூலியுடபோக்கனந்தம் வையகத்தில்கோடியுண்டுசெய்வார்பாரே. 550

திகைப்பூண்டுக்கு காப்புகட்டல்.

பாரப்பா இன்னமொரு கருமானங்கேள் பாலகனே சொல்லுகி றேன்மைந்தாபாரு, நேரப்பாவையகத்தில் கோடிவித்தை நேர்மையு டன் கண்டதுண்டுபோர்த்தோருண்டு, சீரப்பாயிதிகாச வித்தையெல் லாம் சிறப்புடனேசித்தர்முனி மறைத்துவைத்தார், ஆரப்பாயெனை ப்போலே சொல்வாருண்டோ வப்பனேகண்டவரை யுரைத்திட் டேனே. 551

உரைத்தேனே வையகத்துமாண்பருக்கு ஓகோகோநாதாக்கள் சொன்னதில்லே, நிரைத்திடவே கருமானவித்தையப்பா நீதியுடன் பேர்கூறிவேர்பிடுங்கும், கரைத்திடவே பிரணவத்தை மாறல்செய்து கருவுடனே பேர்மாறிவேர்பிடுங்கி, சிரைத்திடவே பூண்டுக்குக் காப்பு கட்டி சீர்பெறவேசொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. 552

பண்பான வாரமது ஆதிவாரம் பகலானவுச்சியது மத்தியானம், திண்பானவுருவமது நடுச்சாமந்தான் திகழானமூலிக்கு காப்புகட்டி நண்பான எதிராளிபேரைக்கூறி, நயம்படவே-வங்-சிங்-யங்-கென் றோது, நண்ணுன மனோன்மணியாள் பீஜமந்திரங் கருவான லட்சம் வுருபோடுபோடே. 553

போடப்பாதேவி மனோன்மணியாள்பீஜம் பொங்கமுடன் வுரு வணைத்துந்தீர்ந்தபின்பு, நீடப்பாமாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் நிலையா னவாத தமது கபாலஞ்சொக்கி, கூடப்பா சுவாசமதுவுள்ளேபுக்கி குவலயத்தில் செத்ததொருசவத்தைப்போலும், ஆடப்பாபிரணவத் தின் மகுத்துவத்தால் வப்பனேசவம்போலே செய்திடாயே. 554

செய்யவென்றால் நாவேதுப்பாவுமில்லே சேகதலத்திலுனைப்போ லேசித்துமுண்டோ, பையவேகர்மியென்ற எதிராளியப்பா பாருலகி லுன்மீதிற் படையுமில்லே, மெய்யான எத்தனங்கள் யாதொன்றில்லே மேதினியிலிருந்தென்னபயனுமில்லே, துய்யதொருவாத்மாவுஞ் சொ க்கியல்லோ துப்புரவாய்பிரேதம்போ லிருப்பான்தானே. 555

தானுன பகையாளிதன்னையப்பா தயவுடனேமறுபடியும் பெய ரைமாற்றி, கோனுன மூலியிடசாபம்நீக்கி கொற்றவனே யெதிராளி பகைவன்றன்னே, தேனுன பிலேயமூர்தங்காப்புநீக்கி தேற்றமுடன் வுருவுதனேமாறியல்லோ, பானுனபராபரியை ஸ்தோத்தரித்து பட்ச முடன்காப்பாற்றல் தருமமாமே. 556

தருமமாமுந்தனுக்குக்கீர்த்தியுண்டு தண்மையுள்ளராஜ சிவராஜ யோகா, தருமத்தையென்னுளும் நிவர்த்திசெய்து காப்பாற்றல் மனு

தர்மநீதியாகும், சொரூபமென்ற நிலையதனைக்காண்பதற்கு சூட்சாதி சூட்சமதை யறிந்துகொள்ளு, கிருபையதுயுந்தன்மேல் வருவதற்கு கீர்த்தியுடனென்னாளும் பதங்கொள்வீரே. 557

மலையாளபூபதி கறுப்பண்ணன் மந்திரம்.

கொள்ளவே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு கூறுனபுத்தியுள்ளமைந்தாகேளு, வெள்ளமதுநிறைந்திருக்குங் கால்வாய் தன்னில் வெட்டவெளி வனாந்தரத்திற்சாரலோரம், தெள்ளுதமிழ்வேளாளர் குடியனைத்தும் தேற்றமுடன் காய்கரிகளனந்தவர்க்கம், உள்ளபடி பரதெய்வ சாட்சியாக வுத்தர்மர்கள்பயிரிடுவர் கோடிதாமே. 558

கோடியாங் காய்கரிகள் பழவர்க்கங்கள் குவலயத்தில் மாண்பரெல்லாம் பயிரேசெய்வார், நீடியேவெகுநாள்கள் பயிர்கள்பக்கல் நேர்மையுடன் போகாமலிருப்பதுண்டு, கூடியே கறுப்பண்ணன்காவல்வைத்து கொற்றவனே தாமிருப்பார்மாளிதன்னில், தேடியே வையகத்தில் சிலதுமாண்பர்தெரியாமல் கனிவர்க்கம் தீண்டுவாரே. 559

தீண்டியேபொசிப்பதற்கு யெண்ணங்கொண்டு திருடியேகன்னமிட மனதிலெண்ணி, வேண்டியேபேராசைக் கொண்டுமல்லோ விருப்பமுடன் கனிவர்க்கங்காய்கள்தம்மை, காண்டிபமாய் தோட்டமதுவருகிற்சென்று காய்களைத்தான் தொட்டுமல்லோ கொள்ளைகொள்வோர், பாண்டியனார்கறுப்பண்ண சாமிதானும் பட்சமுடன் தொட்டவரைப் பிடிப்பர்தாமே. 560

தாமான பழவகைகள்தொட்டபேர்கள் தகமையுடன்கறுப்பண்ணன்காவல்தன்னால், பூமான்களதிகார வார்த்தையாலே புகழாகதொட்டதொரு கரத்தைத்தானும், சாமான்னியமானதொரு கறுப்பன்றானும் சட்டமுடன்கைதனையே பிடித்திருப்பான், வேமானமாகவல்லோ வெகுநாளாக விருப்பமுடன்காயருகில் நிற்பாற்காணே. ()

காணவே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு கருவானமாண்பரெல்லாந் தொழிலேசெய்வார், பூணவே காவலாளியாரென்றாக்கால் புகழான கறுப்பண்ணசாமியாகும், தோணவேவீரியனாங் காத்தராயன் தோருதஜின்னுதேவதையுந்தானும், ஆணவமாங்காளியென்ற துற்கைதானும் அடைவானகானகத்தில் காவலாச்சே. 562

ஆச்சப்பா யின்னமொரு மகிமைகேளு அடவானபயிரிடுங் குடியாளர்க்கு, மூச்சடங்கிபோனதொரு கிரகந்தானும் முக்கியமா யேவலுக்குமுன்னேநின்று, பாச்சலுடன்பில்லியென்றபசாசுதானும் பால

கனே பிரணவத்தாலுச்சாடித்து, ஏச்சதுவாராமல் மாண்பரெல்லாம் யெழிலாகக் கைவசஞ்செய்திருக்கிறரே. 563

இருக்கிறதோர் பசாசியின் தந்திரத்தால் யெழிலானமந்திரங்கள் மெய்யேயாகும், மருட்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணித்தாய் மகத்தான வட்சரத்தையோதுவோர்கள், இருட்கடலை முறுக்கியசற்றிவிபோலும் யெழிலுருவங்காட்டுமொளிவட்டம்போலும், அருட்கடலாமீஸ்வரியாளட்சரத்தாலவனிதனில் தாந்திரீகஞ் செய்வார்பாரே.

பாரேதான் மூலிக்குகாப்புகட்டி பாங்கானபிசாசுகை வசமேயானல், நேரேதான்வுலகுதனில் திருடுமாண்பர் நேர்மையுடன்வாய்பேசாகையாடாமல், சீரேதான் யிவ்விதமாயிருப்பாரானல் சிறப்பான கீர்த்தியதுலபிக்கும்பாரு, ஆரோதான் வையகததில புத்திமான்கள் அவனிதனில் மாந்திரீகஞ்செய்தார்பாரே. 565

பாரென்று சொல்லியல்லோ பாரில்தன்னில் பலவிதமாம் வார்த்தையதுகூறுவார்கள், நேரொன்று பசாசினதுமந்திரத்தால் நேர்த்தியுடன்காவலது செய்வார்பாரு, வேறென்றுமில்லையப்பா யெதிராளிபேரில் வியர்வான பசாசினதுதந்திரந்தான், ஆரொன்று மாண்பர்களும் வையகத்தில் அனியாயஞ்செய்வதற்கு முடியாதன்றே. 566

முடியாதுமூலியுடசாபமந்திரம் முக்கியமாய்பேயினிட வட்சாந்தான், குடியானமாண்பரெல்லாம் வையகத்தில் கொற்றவனேயேவலுக்குமுன்னதாக, மிடியான வருத்தமது தன்னேடொக்க மேதினியில்கருவிகரணதியோடும், துடியான மாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் துப்புரவாய்மாண்பரெல்லாம் பிழைப்பார்தானே. 567

தானனையிவ்வகையாம் வண்ணமெல்லாம் தகமையுடன் தட்சணத்தார்செய்யும்வேதை, கோனன யெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவன ரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, பானனவித்தையது பழுதுபோகா பாரினிலே வெகுகோடி வதிதஞ்சொன்னர், மானனமகாசங்கவித்தைசொல்வேன் மகத்தான வையகத்தோர் மாண்டோர்தானே.

காலாங்கிநாதர் சமாதிக்குப்போகுமுன்

இறந்தவர்கள் கணக்கு.

தானனபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தண்மையுடன் என்குருவாங்காலாங்கிநாதர், தேனன மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேசமெல்லாங்குளிகைகொண்டு சென்றபோது, கோனன குருதனக்கு வயதுசொல்வேன்கொற்றவனே முந்நூற்றுப்பதினேந்தாகும், பாழான வாண்டுமதுவஞ்சேயாகும் பாங்கானவாண்டுக்கு வருபதாமே. 569

ஆமேதான் வறுபதுவும்யென்றவாக்கு வப்பனே தலைமுறைதானென்றேயாகும், கோமான்கள் ஓராண்டு யிருந்ததில்லை கொற்றவனேதேகமதைமெய்யென்றெண்ணி, வேமேதான்முன்னூறு வாண்டு சொச்சம் வேதாந்தத்தாயினதுகிருபையாலே, தாமேதான்முந்நூறு வாண்டுமட்டும் தகமையுடன்காலாங்கி யிருந்திட்டாரே. 570

இருந்தாரேவெகுகாலம் காலாங்கிநாதர் யெழிலானவையகத்து மாண்பர்முன்னே, பொருந்தவேவதிசயங்களெல்லாங்கண்டார் பொங்கமுடனிறந்தவர் கணக்குங்கண்டார், திருந்தவேயவர்கண்டகணிதமப்பா தீர்க்கமுடனெந்தனுக்கு அருளினூர்பார், குறுந்தமிழாமாசிரியர் முனிவர்தாமும் கூறவில்லைநூல்தனில் கூறுரின்றே. 571

இன்முன சாத்திரத்தின் விருப்பமெல்லாம்யெழிலாகப்பாடிவைத்தார்சித்தர்தாமும், குன்றுனமலைபோலே கோடிநூல்கள் கூறினூர் வையகத்துவதிசயங்கள், சென்றதொரு வையகத்து சேதியெல்லாம் சிலருரைத்தார்சிலர்மறைத்தார் தேசமாண்பர், வென்றிடவே யடியேனும்மனதுவந்துவிருப்பமுடன் மறைத்ததெல்லாம்வெளியிட்டேனே.

இட்டேனேகாலாங்கிசொன்ன நீதி யெழில்பெறவே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, பட்டதொரு படுகளத்தின் மாண்பர்சேதி பாரினிலே விதியினுல் மடிந்தோர்சேதி, சட்டமுடனென்னுயன் காலாங்கிநாதர் சாங்கமுடன்யெடுத்துரைத்ததொகையைத்தானும். வட்டமுடன்நபியுரைத்ததோப்புதன்னில்வளமானவையகத்துத் தொகையுந்தானே.

தானுன நபிநாயன்சாத்திரத்தில் சாற்றினூர்வெகுகோடி வதிசயங்கள், கோனுன யேசுவின்றன்வேதந்தன்னில் கூறினதோர் வையகத்துமாண்பர்சேதி, பானுன பரலோகமடிந்தசேதி பட்சமுடனவர் நூலுங்கண்டாராய்ந்து, மானுன யென்குருவாங்காலாங்கிசுவாமி மாாக்கமுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தார்தானே. 574

காணவே சீனபதிமாண்பருக்கு கருவாகவடியேனும் மனதுவந்து, தோணவே மூலமென்றபாஷைதன்னில் திரட்டியதோர் தொகை முழுதும்யானுங்கண்டு. வேணபடிபதினெண்பேர் நூலாராய்ந்து விருப்பமுடனுபதேசஞ் செய்தேன்யானும், நீணவே யுந்தனுக்கு யோதவல்லோ நீட்சியுடன் மனதுவந்து யெண்ணினேனே. 575

கிரேதாயுகத்துத் தொகை.

எண்ணினேனென்னுயன்காலாங்கிநாதர் யெழிலானகாயாதிகற்பங்கொண்டு, நண்ணவேசீவியகாலமட்டும் நலமாகக் கிரேதாயினுகத்

திலப்பா, மண்ணிலேமடிந்தவர்கள் கோடிசங்கம் மகத்தானகோடியி லேசங்கமாறு, திண்ணமுடன்மகாசங்க மற்புசங்களெட்டு திடமான வற்புதத்தில் பதினைறு தாமே. 576

திரேதாயுகத்துத் தொகை.

தானனதிரேதாயி னுக்த்திலப்பா சாற்றுகிறேன் வையகத்தில் மடிந்தமாண்பர், மானனலட்சமது நூறுசங்கம் மகத்தானமகாசங்க ம்பதினுறுகோடி, தேனனவற்புதங்கள் நாலாறுபத்து தேசத்தில்மா ண்டவர்கள் தொகைதானப்பா, கோனனகுருவேந்தர் சொன்னநீதி கொற்றவனே தானிருந்தநாள்வரைக்கும், வானன பராபரியாள் கடாட்சத்தாலே வளமுடனேதானறிந்த தொகையைக்கேளே. ()

துவாபரயுகத்துத்தொகை.

கேளேதான் துவாபரமாம்யுகத்திலப்பா கெடியான மாண்பர்க ளும்மாண்டசேதி, ஆளேதான்லட்சமது யெண்பத்திரண்டு வழகான சங்கமதுயெட்டுபத்திரண்டு, கோளேதான்வாராமல் மகாசங்கமேழு கொற்றவனேயற்புதமாகாற்புதங்கண்டு, நாளேதான்வையகத்தி லிற ந்தமாண்பர் நலமானதொகையிதுதான் கண்டுகொள்ளே. 578

கலியுகத்துத்தொகை.

கொள்ளவேகாலாங்கியிருந்தமட்டும் குவலயத்தில் சமாதிக்குப் போகுமுன்னே, எள்ளளவுபிசகாமல் முன்னோர்தாமும் மெழிலான சாத்திரத்தின் தொகுப்பாராய்ந்து, உள்ளபடிகலியுகத்தி லிருந்தமட் டும் வுத்தமனேமாண்டவர்கள் தொகையைக்கேளீர், கள்ளவேலட்ச மதுநாற்பத்திரண்டு கவனமுடன்சங்கமது நாலுமாமே. 579

நாலானசங்கமது மகாசங்கமெட்டு நலமான அற்புதங்கள்ரெண் டுபத்துநாலு, நூலானமற்றவர்கள் கணக்கையெல்லாம் நுணுக்கமு டன்சித்ரபுத்ரன்கணக்கிற்கூறும், காலானகணக்குவகையாராற் கூறும் காசினியில் யுகமுடிவிலிருந்தோர்மாண்பர், பாலான முன்னோர்கள் சொன்னநூலில் பாலித்தகணக்கிதுதான் பண்மையாமே. 580

பண்மையாய் வையகத்தில்மடிந்தபேரை பாருலகில்ராஜாதி ரா ஜர்தாமும், வண்மையுடன்கலியுகத்துமாண்பர்தம்மில் வளமையுடன் ராஜாதிராஜரெல்லாம், நனமைபெற தொகைகணக்கு கண்டதில்லே நாணிலத்தில் மடிந்தவர்கள்சேதியப்பா, உண்மைபெறசீனபதிமாண் பரெல்லாம் வுற்றதொகை சற்றேரக்கண்டார்தாமே. 581

கண்டாரேசீனபதிமாண்பர்தாமும் காசினியில்துகைகணக்கைத் தாமறிந்தார், விண்டதொருராஜாதிராஜரெல்லாம் விருதாவாய்வைய

கத்தையாண்டுமென்ன, கொண்டல்வண்ணனச்சுதனுங் காணுமற்றுன் குவலயத்தில் தான்மடிந்தார் மற்றென்றுமில்லை, அண்டர்முனி ராட்சதர்களானபேரும் அவதனில்கணக்கதனை யறியார்காணே, 582

காணவே வையகத்துக் கணக்கையெல்லாம் கண்டறிந்தார் எந்தன்குருநாதசாமி, தோணவேயவரிருந்த நாட்கள்மட்டும் தோருமல் மாண்பரிட தொகையைத்தானும், பூணவே யுகாந்தவரை சாத்திரத்தை புகழான காலாங்கிநாதர்தாமும், மாணவேதொகுப்பினது வரலாறெல்லாம் வளமுடனேகண்டறிந்து வகுத்திட்டாரே 582

போகர் பூமியளவும் சமுத்திரஅளவுங் கூறல்.

வகுத்தாரே புலிப்பாணிமைந்தாகேளுவளமையுள்ள கண்மணியேசொல்வேன்பாரு, தொகுத்ததொரு மாண்பர்களின்கணக்கு தம்மை தொல்லுலகில்தாமறிந்த மட்டுஞ்சொன்னுர், தகுத்திடவே வையகத்தினளவுதானும் தகமையுடன் பூமிவளமேதென்றுக்கால், மிகுந்திடவே சத்தசாகரமுஞ்சேர்ந்து மேதினியில் மூன்றுபங்கு ஜலமுமாச்சே. 584

ஆச்சப்பா பூமிவளம்நாலிலொன்று வப்பனேகர்த்தரது யேற்பாடல்லோ, பாச்சலுடன்பூமிக்குப்பாதியல்லோ பாங்கான மலைவளங்களென்னலாகும், மாச்சலுடன் தீவுகளுமஷ்டத்திக்கு மகத்தான திசைநான்குமென்னலாகும், ஆச்சரியமானதொரு பட்டினங்கள் வதில்நான்கு ஓர்புரமுஞ்சொல்லலாமே. 585

சொல்லவென்றுல் முப்புரமுங்காடேயாகும் தோருமல் பட்டினத்தின் தெகைதான்சொல்வேன், வெல்லவே பட்டினங்களறுபத்துநான்கு மேன்மையுடன்குரிச்சிகளோ கணக்கோயில்லை, புல்லவேநதி பாகம் நூற்றிருபதாகும் புகழான சிறுநதிகளனந்தங்கோடி, மெல்லவேயேரிவகையிருநூற்றுப்பத்து மேன்மையுடன்கால்வாய்கள்கணக்கில்லைதானே. 586

ஸ்தலப்பெருமை.

தானான தேவஸ்தாஸ்தலங்கள் தன்னை சாற்றுகிறே னஷ்டதிக்குப் பூமிமட்டும், கோனானகாலாங்கிநாதர்தாமும் கொற்றவனுர் குளிகையதுபூண்டுசென்ற தேனான தேவாலயத்தொகையைச் சொல்வேன் தேற்றமுடன் நூற்றியிருபத்திரெண்டு, மானானமகாஸ்தலங்களிதுவேயாகும் மகத்தானசிறுஸ்தலங்கள்சொல்லொண்ணுதே. 587

மனிதர் போதாபேதம்.

ஒண்ணுதுமானிடர்கள் வளப்பஞ்சொல்வேன்வுத்தமனேகாலாங்கிகிருபையாலே, திண்ணமுடன் வையகத்தில் திசைகளெட்டும் சுத்திவந்தேன்சத்தகடல் பூமியெல்லாம், அண்ணுந்துமலைவனத்தில் சித

ரிங்கண்டேன் அதிலிருந்தமார்க்கமெல்லாந் தெரிந்தேன்யானும், வண்ணமுடன்மானிடரின் ரூபந்தன்னை வளமையுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. 588

கேளப்பாசிலதேசமாந்தர்தானும் கெடியானரூபமது அஸ்வரூபம், மாளப்பாசிலதேச மாந்தர்தானும் மகத்தானசிங்கமென்றமுகமேயாகும், ஆளப்பாசிலதேச மாண்பர்தாமும் வப்பனேஆஞ்சநேய ரூபமாகும், வீளப்பாசிலதேசமாண்பர்தானும் விகாரமுள்ள ராட்சரின்பேதமாமே. 589

ஆமேதான்சிலதேசமாண்பரப்பா வப்பனேயலைக்கடலிலிருப்பார் தானும். நாமேதான்சிலதேசமாண்பர்தானும் நலமுடையமன்மதன் ரூபம்போலும், போமேதான்சிலதேசமான்பரப்பா புகழானரூபமது பார்க்கொண்ணாது, தாமேதான்ரூபமது விகாரரூபம் தனியானஜல ரூபஞ்சொல்லொண்ணாதே. 560

ஒண்ணவேசில தேசமாண்பாப்பா வுத்தமனே அந்தவண்ணன் முகமுமாகும், எண்ணவேமுடியா துஜாதிபேதம் யெழிலானபேதமது லக்கோயில்லை, கண்ணவேசாதியதுபதினெட்டாக காசினியிலவதரித் தார்கோடிமாண்பர், எண்ணவேமுடியாதுயாராலுந்தா னெழிலான ஜாதியிடமார்க்கந்தானே. 591

பட்சிகள் பேதாபேதம்

மார்க்கமாமின்னமொரு மகிமைகேளு மகத்தானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஓர்க்கவேஜாதியதுபேதாபேதம் எழுநூற்றிருப்பதிணுலுசொச்சமாகும், மூர்க்கமாம்மாண்பரொடுபேசும்பட்சி முன்னையான முப்பத்திரெண்டேஜாதி, ஆர்க்கவேபரிபாஷைதெரிந்தபட்க்ஷி வப்பனேசோடசமும்ஜாதிபதினாறே. 592

ஆறானபட்சியது அனந்தமுண்டு அதுதனக்குகுணகுணபேதமில்லை, நூறானவாண்டுக்குளிருக்கும்பட்சி நுண்மையுடன்கலைகள் பதினாறதாகும், நூறானமற்றதோர்பட்சியெல்லாம் துப்புரவரம்வயதுவுங்கொஞ்சமாகும், தேறானமற்றதோர்பட்சிக்கப்பா தேசத்தில் பகுத்தறிவு இல்லைதானே. 593

மிருகபேதாபேதம்.

தானானமிருகத்தின் வளப்பஞ்சொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலிப் பாணிமைந்தாகேளு, கோனானயென தையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்குருபாத கடாட்சத்தாலும், தேனானமனோன்மணியாள்கடாட்

சத்தாலும் தேசமெல்லாங்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, மானனமிருகத்தின்மகுத்துவத்தை மண்டலத்தில்கண்டறிந்துவந்தேன்பாரே.

பாரேதான்மிருகத்தின் வளப்பஞ் சொல்வேன் பாங்கானமனேலயத்தையறிந்தஜாதி, நேரேதான்மிருகமது சோடசமாகும் நேர்மையுடன்ஜாதியதுபதினறேயாகும், சீரேதான்மிருகமது பரிபாஷைபேசும் சிறப்பானமற்றதோர்மிருகமெல்லாம், வேரேதான்பகுத்தறிவு யில்லையப்பா வேதாந்தகாலாங்கிபருள்வாக்காச்சே. 595

வாக்கானவாக்கதுவும் மறிந்தஜாதி வளமானநயமென்றபாஷை தன்னே, நோக்கமுடன்தானறியும்மிருகஜாதி நுண்மையுடன்மார்பதனில்நகருஞ்சாதி, ஏர்க்கவேஜாதியதுபேதாபேதம் யெழிலாகத்தாமரைப்பேன்வண்மைபாரு, தீர்க்கமுடன்பூமிதனில்நகருஞ்சாதி திறமானகாலில்லாஜாதிதானே 596

மாரால்நகரப்பட்டஜீவஜெந்துக்களின்பேதாபேதம்

தானனஜாதிவகை சொல்வேன்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, தேனனபூமிதனில்விஷமுள்ளசெந்து தேசத்திலறிவுள்ளஜெந்தொன்றப்பா, மானனமாணிக்கப்பாம்பேயெல்லால் மற்றதொருஜெந்துக்கள்யாதொன்றில்லே, பானனவையகத்தில்கோடியுண்டு பாலகனேவாலகாலப்பாம்பாகாதே. 597

ஆகாதுபரிபாஷைத்தெரிந்தபாம்பு வப்பனேயாரறிவார்மண்டலத்தில், சாகாதுகோடியுகமிருக்கும்பாம்பு சர்ப்பராஜனென்றல்லோபேறுண்டாச்சு, வேகாதுகாடுதீப்பட்டெரிந்தால் வேகமுடனுகாயம்பறக்குப்பாம்பு, போகாதுசிறகுடையசர்ப்பமல்லோ பொங்கமுடன்கண்டறிந்தபாம்புதானே. 598

பாம்பானமற்றதோர்ஜீவஜெந்து பாரினிலேயெத்தனேயோகோடியுண்டு, தீம்பானஜெந்துகள் வையகத்தில் திரளானகணக்குவகைகூறப்போமோ, வீம்புடனேஜீவவதைசெய்திட்டாலும் வித்தகனேயதற்கொன்றுந்தெரியாதப்பா, ஆம்பலுடன்கொட்டியவர் மலர்தல்போலும் வப்பனேயவனிதனிலதிகமுண்டே. 599

உண்டான புலிப்பாணிமைந்தாபாரு வுத்தமனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன், கண்டதொருவையகத்தில் விருட்சந்தன்னில்காலாங்கிநாதரவரறிந்தமட்டும், அண்டமதிலாகாய தேவரெல்லாம்வன்புடனேயுகந்துகொண்டவிருட்சந்தன்னே, சண்டமாருதம்போலவிருட்சந்தன்னே சாற்றுகிறேன்புலிப்பாணிமைந்தாபாரே. 600

விருட்சங்களின் பேதா பேதம்.

பாரப்பா புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாண்மையுட னறிந்தவரை சொல்வேன்யானும், சீரப்பாவையகத்தில் விருட்சந்தானும் சிறப்பானகோடியுண்டு லக்கோயில்லே, நேரப்பா கனிவகைகள் கோடியுண்டு நேர்மையுடன்கண்டறிந்து பார்த்ததுண்டு, ஆரப்பாகர்ப்பகமாம்விருட்சந்தானும் அவனிதனில்மாண்பர்களுக்குகந்ததாச்சே.

ஆச்சப்பா விருட்சவகைகோடியுண்டு வப்பனே கர்ப்பத்தின் விருட்சந்தன்னை, மாச்சலுடன் யெதுகேட்டால் தருவேனென்றுமகத்தான விருட்சமது கூறும்வண்ணம், ஏச்சலது வாராமலிருக்கும் விருட்சம் யெழிலான வையகத்தோர்க்கானஜாதி, காச்சலுடன் பூமிதனில்வாழுஞ்சாதி கனமான விருட்சமென்ற மரமுமாச்சே 602

மனிதர்க்கு அறிவு ஐந்து மிருகங்களுக்கு அறிவு நான்குபடசிகளு
அறிவுமூன்று மாரால் நகரும் பிராணிக்கு அறிவு இரண்டு
விருட்சத்துக்கு அறிவுவொன்று கூறுதலாம்

ஆச்சப்பாமாந்தருக்குப் பஞ்சபூதம் வப்பனேவாத்துமமாமென்னலாகும், மூச்சொடுங்கும் மிருகமதுக்கறிவு நாலுமுனையான சீவனென்றேசெப்பலாகும்; பாச்சலுடன் பறக்கின்றபட்சியப்பா பாங்கானவறிவதுவும்மூன்றேயாகும், மேச்சலுடன்மார்பதனல்நகருஞ்செந்து மேன்மையுடனயறிவதுதான் ரெண்டதாமே. 603

இரண்டானவிருட்சத்துக் கறிவுவொன்று யெழிலானசாத்திரத்தொகுப்பின்கூறு, திரண்டதொருகவிவாணர் சொன்னவாக்கு திக்கெட்டும்சித்தர்முனி கண்டாராய்ந்து, மிரண்டதொரு மானிடர்க்கு வையகத்தில்மிக்கான தொகுப்புவகையாவுங்கூறி, காண்டகம்போல் போகரேழாயிரத்தான் காசினியில்பாடிவைத்த பண்பதாமே. 604

சக்கரவர்த்திகள் செங்கோற்பெருமைகூறல்.

பண்பானயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானபுலிப்பாணி மைந்தபாரு, நண்பானவையகத்தில்கோடிமன்னர் நாடாண்டு காடுறைந்தார்லக்கோயில்லே, பெண்பான செங்கோலின் பெருமைமார்க்கம் பேரானவமைப்பு சிலர்கண்டாரங்கே, சண்டாளவேந்தருக்கு யாதொன்றில்லை சட்டமுடன் போகரிஷிகூறுவேனே 605

கூறுவேன்சக்கரவர்த்தி யென்றுமேதான் குவலயத்தில் பேர்கொண்டுலாபமென்ன, மாறுடைய வேந்தர்களாயவதரித்து மானிலத்தில்மன்னவராயிருந்துமென்ன, வேறுபட மாண்பர்களை வறுத்தல்

செய்துவேண்டியதோர்நிதியனைத்துங்கொள்ளைகொள்வார், ஆறுதல ங்கட்டறியார்மன்னர்தாமும் அகதிபரதேசியரைத் தேடார் தானே.

தானான மன்னவர்க்கு முறையேதென்றால் தாக்கானவங்கமது பத்துமுண்டாய், கோனான அஷ்டசெல்வந் தானுங்கொண்டு கொற் றவனார்பேர்தனையேவகிக்கவேண்டும், தேனானவெற்றியது யெட்டும் பெற்று திரளானபொருளுளவும் நான்குங்கொண்டு மானானநிதியனைத் துங்கொண்டுமல்லோ மகத்தானமங்களமுமெட்டுந்தானே. 607

எட்டானமங்களமு மிருக்கவேண்டும் யெழிலானபேறுபதினாறு வேண்டும், மட்டானகனமெட்டு மிருக்கவேண்டும், மகத்தானவிளை யாட்டுமெட்டுவேண்டும், திட்டமாஞ் சேனைதுகை பத்தும்வேண்டும் திகழானபுங்கசித்தி யெட்டும்வேண்டும், வட்டமுடன் போகமதுயெ ட்டும்வேண்டும் வளமான ராஜர்களுக்குகந்தவாறே. 608

வாறான செருக்குயிரு நாலதாகும் வண்மையுள்ள செங்கோலு மேழதாகும், கூறானகலையதுவும் ஆறும்வேண்டும் குறிப்பானகாமம தைமூன்றும்விட்டு, தாறான திரவியங்களைந் தும்பெற்று தாக்கானதீக் குணங்கள்பத்தும்விட்டு, சேறுடுக்கொங்கையாமும் மணியும்பெற்று சிறப்பானபணிதிமுதல்கொண்டார்தாமே. 609

கொண்டதொரு வேந்தனுக்கு யிதுகள்வேண்டும் கோடான கோடிபொருள்யிருந்துமென்ன, அண்டிவந்தபதிபரதேசியர்க்கு வ ன்புடனேகர்ணனைப் போலீயவேண்டும், வண்டணிமார் குடிப்படை கள் தன்னைத்தானும் வளமையுடன் கற்பழிக்கலாகாதப்பா, சண்ட மாருதம்போலேசெங்கோல்நாட்டி சதுருடனேயாள்பவனே மன்ன னமே. 610

மன்னனும்படுகளத்திலு யிரைத்தானும் மார்க்கமுடன் விடுவத ற்கு அஞ்சலில்லாய், தென்னதன்போல்திக்கெட்டும் புகழவல்லாய் தேசமெங்கும்மாண்பர்களுந் துதிக்கவல்லாய். இன்னிலத்திலவரித்தும குடம் பூண்டு யெழிலானராஜாதிராசனென்றும், நன்னயமாய் பராபரத் தின்ரூபங்கொண்டு நயமுடனேயவதரித்தோன்வேந்தனமே.

வேந்தனுஞ் சத்தியத்தில்வாக்கு பெற்றேன் வேதாந்தமனேன் மணியாளருளும்பெற்றேன், போந்தமுடன்மகம்மேரு வில்லும்பெ ற்றேன் புகழானவிசயனென்று பேருங்கொண்டோன், சாந்தமுடன் வேதவழிதன்னிற் சென்றேன் தவந்தனிலே தான்மிகுந்த யோகவா னய், காந்தமதிகொண்டதொரு விலாசனைக் காசினியிலிருப்பவனே யாசனமே. 612

அரசனுமிப்படியேகாலாங்கிநாதர் வன்புடனேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, முரசுடனேமுன்சொன்னவமைப்புபோல முப்பத்திரண்டரசர்தன்னேக்கண்டார், திறமுடனேகாலாங்கிதாள்பணிந்து தீர்க்கமுடனடியேனுங்குளிகைபூண்டு, உரமானபதினறு அரசர்தம்மைவுத்தமனுமடியேனுங்கண்டிட்டேனே. 613

கண்டேனே ராஜாதிசக்கரவர்த்தி காசினியில்நானிருந்தநாட்கள் மட்டும், உண்டானசக்கரவர்த்திபதினறுகண்டேன் ஓகோகோநாதாக்கள்சொன்னதில்லை, அண்டபுவனங்களெல்லாம் கண்டராஜர் அவனிதனிலிவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ, தண்டவனரிஷிகளெல்லாஞ் சித்துதாமும் தாரணியில்மறைத்தாரேகோடியாமே, 614

சுப்பிரமணியர் தியானம்.

கோடியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு குறிப்பான புலிப்பாணிமைந்தாபாரு, நாடியேவடிவேலர்தியானமப்பா நாட்டுகிறேன்யுக்தனுக்குநன்மையாகும், கோடியுகமிருந்தாலுமென்னலாபம் குவலயத்தில்கதிபெறவேவழிதான்வேண்டும், தேடியபரஞ்சுடரை நண்ணவேண்டி தேசத்திலுறுதிமனங்கொண்டிடாயே. 61

கொண்டிடவேவடிவேலர்தன்னையப்பா கூறுகிறேன்வசியமென்றமார்க்கஞ்சொல்வேன், கண்டறியவேணுமென்றால் கைலாசர்தம்மைகருத்தினிலேசதாகாலம் நிர்த்தஞ்செய்து, பண்டதிகமானதொருபழவர்க்கங்கள் பாலகனேசர்க்கரையா மமுததானும், விண்டதொருவறுகோணநிர்த்தஞ்செய்துவிருப்பமுடன்பிரணவத்தைமாறுவாயே.

மாறுதல்சக்கரம்.

மாறலென்றால்மேல்மூலங்கீறலொன்று மகத்தான அடிமூலங்கீறலொன்று, ஆறலுடன்கீழ்த்திசையாங்கீறலொன்று வப்பனேமேற்றிசையாங்கீறலொன்று, மீறலுடன்தென்றிசையாங் கீறலொன்று மேன்மையுடன்வடதிசையாங் கீறலொன்று, வாறலுடன்குணதிசையாங்கீறலொன்று வகுப்பானகீறலது அறுகோணமாமே. 617

கோணமாம்மூலவரைசூலம்போடு குறிப்பானவரையாறும்மூலஞ்சூலம், வேணபடிநடுமையங்கரணம்போடு வேகமுடன்சுழிமையம் பிரணவந்தான், சீணமதுவாராமல்பிறணவத்தை செப்புகிறேன்வுள்மூலங்கொண்டுமாறு, காணறியபரஞ்சுடராம்வடிவேலர்தாமும் கர்த்தனேப்போல்வந்துதிப்பார்பாருபாரே. 618

பாரப்பாமேல்மூலம்ஹரி வோம்போடுபொங்கான கீழ்மூலம்ஐயுங் கிலியும், நேரப்பாகீழ்மூலம்சௌவும் ஸ்ரீயும் நேர்மையுடன் ஹரியுட னே இம்மென்றோது, சீரப்பா அங்குடனே-லிங்-வங்-ஓங்-கிறப்பான சிங்குடனே ஆங்கென்றோது, ஆரப்பா-மங்-யங்-நங்-நங்கென்றேசொல்லு வப்பனேசிவசுப்பிரமணியென்பாயே. 619

என்னவே அம்பிகைப்பாலாவாவா யெழிலானசரவணபவனே வாவா, துன்னவே-வசி-வசி-வருக-வருக துப்புரவாய்சுவாஹாயாசி ரோமணியேவாவா, பன்னவேபிரணவத்தையோதும்போது பாலக னேசுப்பிரமணியர் நிர்த்தஞ்செய்வார், மின்னவேமயில்வாகனரூட ராக மீட்சியுடன்தரிசனைக்குவுள்ளாவாரே. 620

உள்ளதொருவறகோணம்நடுமையத்தில் வுத்தமனேநாமிருந்து நிர்தகஞ்செய்தால், கள்ளமதுவாராமல்சுப்ரமண்யர் காட்சியுடனுந்த னுக்குவரமேயீவார், எள்ளளவுகுறையாமல்பிரணவந்தான் யெழி லானவட்சரத்தைலட்சம்போடு, தெள்ளுமணிபாலனுர்முன்னேநிற் பார் சிவசுப்பிரமணியனெனக்செப்பலாமே. 621

செப்பலாஞ்சுப்பிரமணியனென்பார்பாரு சிறப்பானமணிதனல் லால்வேறொன்றில்லை, ஒப்பமுடன் நீநினைத்தசுப்பிரமணியன் ஓகோ கோநாதாந்தக்கடவுளாச்சு, எப்டியும்நாதாந்தக்கடவுளுக்கு யெழி லானவவதாரபுருஷனென்றும், இப்படியேகோடான கோடிநாமம் யெழிலானசாத்திரங்கள் சொல்லலாச்சே. 622

சொல்லவேயவரவர்கள் தக்கநேர்மை சுந்தரனேதன்மனதிலயிக் கியங்கொண்டு, வெல்லவேபலவிதமாந்தெய்வம்போலே விசாரணைக ளில்லாமல்பேதைநெஞ்சாய். புல்லவேகவிவாணர்கட்டுவாக்கியம் புக ழாகப்பலபலவாம்நாமந்தன்னை, சொல்லவேநற்கடவுளென்றுகூறி செ ம்மனுடன்மதிகெட்டுந்துதிப்பார்பாரே. 623

பாரப்பா. பூலோககர்த்தனுக்கு பாங்கானமூன்றுபேர்வகுக்கலா ச்சு, நேரப்பாஹரியயனும்பிர்ம்மாவென்று நெடிதானசாத்திரங்கள் கூறலாச்சு, சீரப்பாநாமமதுமூன்றுமல்லோ சிறப்பானகடவுளுக்குப் பேருமாச்சு, தேரப்பாதேசாதிதேசமெல்லாஞ்செப்பினுர்பலநூலுஞ் சொன்னுர்தாமே. 624

கடவுளுண்டென்பதற்கு திருஷ்டாந்திரம்.

சொன்னுரே கடவுளல்லால்வேறொன்றில்லை சுந்தரனேகடவுள் தனைக்காணமாட்டார், மன்னவனேதெய்வமதைக்காணுதற்கு மகத் தான திருஷ்டாந்திரமேதென்ருக்கால், தென்னவனேதேவஸ்தான

ந்தன்னில் திகழானமணியோசை கேட்குமல்லோ, முன்னவனேம ணியோசைகேட்கும்போது முனையானமணியொன்றயிருக்கலாச்சே

இருக்கவென்றால்மணியென்ற கருலொன்றண்டு யெழிலானக ருவதனைக்கண்டதில்லை, திருத்தமுடன் மணியோசைக் கேட்டபோ து திகழானமணியொன்று யிருக்கும்பாரு, பொருத்தமுடன்வையகத் திலதிசயங்கள் பொங்கமுடன்கோடானகோடியுண்டு, வருத்தமுடன் பிறப்பதுவும், பிறப்போர்தம்மை வளப்பமுடன் மறைதனையேகண் டிட்டோமே. 626

கண்டோமேலோகபதிவதிசயங்கள் காசினியில்வேறென்று கா ண்பதேனோ, அண்டமுடன் வுலகுபதிக் கடவுள்தானும் வன்புடனே யிருப்பதற்கு ஐயமுண்டோ, உண்டானசாத்திரங்கள் பேதாபேதம் வுத்தமனேபாடிவைத்தா ரனேகமுண்டு, சண்டானமுறமைகெட்டு சாத்திரங்கள்செப்பினர் பலபேதைமாண்பர்தாமே. 627

மாடன் மந்திரம்

மாண்பரா மின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தான புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஆண்மையுள்ளமாடனவன் வசியமப்பா வவனிதனில் யாரறிவார் சித்துமாண்பர், காண்மையுள்ள கருவாளியறிவான்பாரு காசினியில்சண்டாளன் சத்துருவேதை, பாண்மையுள்ள கருமிகட் கும் மர்மிகட்கும் கருவானமாடன் மந்திரமுமாமே. 628

மந்திரமாம்மாடனதுவசியத்தாலே மகத்தானமாண்பரெல்லாம் வசியமாவார், எந்திரமாம் மாடனதி பிரணவத்தால் யெழிலானதேவ தைகளெல்லாஞ்சித்தி, தந்திரமாம் மாடனதுமந்திரத்தை தண்மையு டன்சொல்லுகிறேன் தயாளபாலா, சுந்தரமாங் கருவறிந்தமாண்பரப் பா சூட்சமுடன் செய்வான்பார் மர்மிதானே. 629

தானனபிரணவங்களே தென்றுக்கால்தண்மையுள்ள ஹரிலெம்கே ளென்றேயோது, கோனைன அகோரமடா கெம்பீராயா குறிப்பான அகோரதர்க்கவாழ்முனீசா, தேனன ஸ்ரீங்கார பகவதிபுத்திராதெ ளிவானவீராதிவீரமாடா, வானனசமானமென்ற சுடலைமாடாமகத் தானயென்வார்த்தைகேட்டிடாயே. 630

கேட்கவென்று லுத்திரவின் மாடாகேளுகெடியானயென்வார் த்தைகைவிடாதே, தாட்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணியாள்பா தம் தயங்காமல்முன்னின்று காக்கவென்று, வேட்கையுடன்கிருபை யருள்வினோதமாடா வீரனீங் சௌவுங்-கிலியென்றேது, சூட்ச முடன்மய்-ஐயுங்-கிலியென்றேது சுடலன ரீக்குடனே வாவாவென் றேதே. 631

ஓதையிலே லட்சமது வுருவுபோடு ஓங்காரமிட்டல்லோ வசிய மோது, நீலமுடன்ரீங்காரசப்தஓசைநிலையான அஸ்டசித்துக்கிதுவே மூலம், போதமுடன் மாடனதுபிரணவத்தால் பொங்கமுடன்முப்ப த்திரெண்டுபூதம், தோகமுடன் மாண்பருக்குள் வசியமாச்சு தொல் லுலகிலிப்படியே பிழைப்பார்காணே. 632

காணவேஜெபதபத்தி லிருந்துகொண்டு கருவானபிரவணத்தை யுச்சரித்தால், பூணவே பேவல்பில்லி சூனியங்கள்பொலலாதகறுப்ப ண்ணன்யேவல்சண்டி, தோணவே பாவாடைராயன் காத்தன்தோரு தபிரணவத்தா லெல்லாஞ்சித்தி, வேணதொருமாடனது வசியத்தா லே வெட்டவெளிதேவதைகள் கைக்குள்ளாச்சே. 633

ஆச்சப்பாமந்திரமாம்மூலமந்திரம் வப்பனேகண்டவர்க்குயெல் லாஞ்சித்திமூச்சடங்கிப் போனதொரு பிசாசுதந்திரம் முனையானபி ரணவத்தால்பேசலாகும், கூச்சலுடன் தலைசுழட்டி யாடும்பேய்கள் கொப்பனவே பிரணவத்தைக்கண்டாலோடும், ஆச்சரியமானதொரு மாடன்மந்திரம் வப்பனேபோகரிஷிவசனித்தேனே 634

வசனித்தேன் லோகாதிமார்க்கந்தன்னை வளமுடனேகண்டறிந் தஞானவான்கள், நிசமென்றுநம்பார்கள் பசாசுமார்க்கம் நிலையான செபத்தினால் தவத்தினாலும், தசமதுவாய்லட்சமது வுருவுகொள்ள தாரணியில்காலமென்ற மரணத்தாலே வசமுடனே மடிந்ததொரு வாத்மாந்தானும் வளமானயெந்திரத்திலடக்கமாமே. 635

அடக்கமாஞ்சூனியங்க ளெல்லாம்பொய்யாம் வப்பனேகருவத னால்வெல்லலாகும், திடமுள்ள செபதபத்தி லெல்லாஞ்சித்தி தாக்க முடன்செபத்தினால் வசியமாகும், மடலானமாடனது மந்திரத்தால் யகத்தானமுடிமன்னர் வசியமாவார், கடல்போன்ற மாந்திரீகமெல்லா மப்பா கருவானமாடனுக்கு யீடாகாதே. 636

மலையாள தூமாதேவதை மந்திரம்.

ஈடானமார்க்கமதுயின்னஞ் சொல்வேன் யெழிலானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, நாடானதேசமதுநாடுவிட்டு நாதாந்தக்காலாங்கிகிரு பையாலே. தாடரண்மை கொண்டல்லோ குளிகைபூண்டு தகமையு டன் சீனபதிவிட்டுயானும், காடானமலைகுகைகள் வனந்திரங்கள் க ருவானவழியதுவுங் கடந்தேன்பாரே. 637

பாரேதான்மலையாள தேசங்கண்டேன் பாங்கானபெண்கள்மலை யாளமப்பா, நேரேதான் குளிகைவிட்டுகீழிறங்கி நேர்மையுடன் பக

வதியாள் தேவஸ்தானம், சேரேதான் தூமாதேவிகோயிலப்பா சிற
ப்பானதோப்புகளும் மடுவுங்கண்டேன், தீரேதான்மடுவதனிலிறங்கியா
னும் தீர்க்கமுடன்ஸ்தானமது செய்தேன்பாரே. 638

பாரப்பாதூமாதேவி தேவஸ்தானம் பாங்குடனே தோப்பருகி
லிருக்கக்கண்டேன், நேரப்பா கன்னிகளோவாயிரம்பேர் நேர்மையு
டன் பச்சைபல்லக்குகொண்டு, சீரப்பா தூமாதேவிதன்னைத்தா
மும் சிறப்புடனே பல்லாக்குசாரிகொண்டு, ஊரப்பா காவணத்தை
சுற்றியல்லோ வுத்தமனேகன்னிகளும் வருவார்தாமே. 639

வருகுவதும்போகுவதுஞ் சேர்வைகண்டேன் வளமானதூமதா
தேவிதன்னை, குருவான தேவதையைக்காணவென்று குடிலமுடன்
கன்னிமார்பெண்களைத்தான், திருவானகாவணத்தேயடியேன்றானும்
இறமுடனே சுத்திவந்து காணும்போது, குருவானசித்தொருவ ரங்
கிருந்தார் கொற்றவனேயடியேனுங் கண்டிட்டேனே. 640

கண்டேனேசித்துமகாபுருஷர்தம்மை கருவானசித்தொளிவுமெ
ன்னைக்கண்டார், அண்டமதில் குளிகைகொண்டு பிறங்கிவந்த வப்ப
னே சிறுபாலாயாரென்றார்கள், தெண்டமுடனடியேனுமடிவணங்கி
தேற்றமுடன் காலாங்கி சீஷனென்றேன், சண்டமாருதம்போலே
குருசித்துதாமும் தண்மையுடன்மனதுவந்து சிரித்திட்டாரே.

போகருக்கு சித்துகூறல்.

சிரித்துமே குருபரனு ரென்னைப்பார்த்து சிற்றின்ப சிறபாலா
கேளுகேளு, திரிவானதுவாபரயுகத்திலப்பா திகழுடனே காலாங்கி
யடியேன்றானும், பரிபோகசினேகிதராய்க்குளிகைபூண்டு பாருலகஞ்
சுற்றிவருங் காலந்தன்னில், சரியானநாகமலை பருவதத்தில் சட்டமுட
ன் வுச்சிமுகங்கண்டிட்டோமே. 642

கண்டோமே கமுக்குன்றசித்துதம்மை கைலாசநாதருமெங்களு
க்கு, திண்மையுடனுபதேசஞ் சொன்னாங்கே தீர்க்கமுடன் குளிகை
யதுபூண்டுகொண்டு வண்மையுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும் வளமுட
னேசீனபதிக்கேகினார்காண், உண்மையாயடியேனுங் குளிகைபூண்டு
வுத்தமனே மலையாளம்வந்திட்டேனே. 643

வந்தேனேயெந்தனதுசினேகபாலா வகுப்பானமலையாளதேசந்
தன்னை, சந்தோஷமாகவிக்காலமட்டும் சதுரானகாவணத்திலடியேன்
றானும், நிந்தனைகளில்லாமல் மாண்பர்முன்னே நிஷ்களங்க மாகியல்
லோசமாதிகொண்டேன், சிந்தனையைவிட்டல்லோ வையகத்தில் சிம்
பரனை நண்ணியல்லோயிருக்கின்றேனே. 644

இருக்கிறேன் துவாபரயுகந்தொடங்கி யெழிலாக யிந்நாளும்வுறு தியாக, திருக்கமலம்வீற்றிருக்கும் தூமாதேவி திகழானசன்னதியை ப்பாதுகாத்து, உருக்கமுடன் பத்மாசனத்திருந்து வுத்தமனே கால மதைகழித்து கொண்டு, பெருக்கமுடன் கன்னிமார் பூஜையோடும் பேரின்பநிலைதனிலே நிற்கின்றேனே. 645

நிற்கின்றேன் தூமதாபதியிலப்பா நிலையான க்ஷேத்திரத்தில் வெகுகாலந்தான், துற்கையெனும் மலையாளசன்னிதானம் துப்புரவாய் சமாதிமுகமிருந்துகொண்டு, அற்பமென்றலோகபதி வதிசயத்தை யருள்கடந்து கடல்கடந்து வன்பவனுய், சற்பமென்ற சடாபாரந் தலையிலேந்தி சாங்கமுடன் மலையாளமமர்ந்திட்டேனே. 646

இட்டேனேகாலாங்கிநாதசீஷா யெழிலாகயெந்தனை நீகண்டதாலே, சட்டமுடன் மனதுவந்துயுந்தமக்கு சாங்கமுடன்தூமதாதேவி மந்திரம், திட்டமுடன்வுந்தமக்கு வுபதேசங்கள் சிறப்பானதேவதா பிரணவத்தை, வட்டமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசிக்கும் வளமையுடன் யெந்தனது பாரந்தானே. 647

தூமாதேவி பிரணவமந்திரத்தை போகருக்கு சித்துகூறல்

பாரமாங் காலாங்கிநாதசீஷா பட்சமுடன்பிரணவத்தைசொல்லக்கேளீர், தீரமுடன் ஓமென்றவட்சரத்தை தீர்க்கமுடனெந்தனுக்குவுபதேசித்தார், வீரமுடன் தூம் தூம்யென்றேசொல்லி விருப்பமுடன் பிரணவத்தை யுச்சாடித்து, கோரமுடன் கிலி கிலியென்றே சொல்லி கொற்றவனே ஸத்தம்பயவென்றிட்டாரே. 648

என்றாரே அண்டமதைத்தான்பிடிங்கி யெழிலானவாகாயந்தனிலெறிந்து, குன்றானநாற்கடலுந் தத்தளிக்க குறிப்புடனேயென்முன்னே ஓடிவாவா, சென்றமேஜபுங்கிலியும் சௌவுமென்று செப்பினர் பிரணவத்தை என்முன்நிற்க, வென்றிடவே லட்சமுருவோதுவோது வுத்தமனே வசி வசி சுவாஹாயென்னே. 649

என்னவே மண்டலத்தில் வசியமாச்சு யெழிலானதூமதாதேவி மந்திரம், சொன்னதொரு மந்திரத்தாலஷ்டசித்தி சுந்தரனே யுந்தமக்குப்பலிக்கும்பாரு, பன்னவே குளிகையது பூண்டுகொண்டு பாருலகஞ்சுற்றிவருங்காலந்தன்னில், முன்னமேசித்துமுனி ரிஷிகள்தாமும் மூர்க்கமுடன் சபித்திடவே வருவார்பாரே. 650

பாரேதானுந்தனையுஞ் சபிக்கவந்தால் பாலகனே தூமதாபிரண வத்தை, நீரேதானுச்சாடஞ்செய்யும்போது நிஷ்களங்கமாகியல்லோ வணங்கியுன்னை, சேரேதானரு கழைத்து யுந்தனுக்கு செப்புவார்வே ணவுபதேசமெல்லாம், வேரேதான் வுபதேசமுந்தனுக்கு வேண்டுமோ தூமதாமந்திரந்தானே. 651

தானுனதூமதா மந்திரத்தால் சட்டமுடன் தரணிதனைஜெயிக்க லாகும், கோனுனயிடையூறுவந்தபோது கொற்றவனேமந்திரவுச்சா டனத்தை, தேனுன மனோன்மணியைத் தானினைந்து செப்பிடவேயு ந்தனுக்குயெல்லாஞ்சித்தி, பானுனதேவதாமந்திரத்தை பட்சமுடன் ஆருக்குஞ்சொல்லொண்ணாதே, 652

ஒண்ணுனகுருமந்திரம் தேவதாமந்திரம் வுத்தமனேபுலிப்பாணி யுந்தனுக்கு, திண்ணமுடனுப தேசஞ்செய்தேனப்பா தீர்க்கமுடன் யென்னாளும் மனதிலுன்னி, வண்ணமுடன் வுந்தனுக்கு யிடையூற்கா லம் வந்திட்டால்பிரணவத்தை யுச்சாடித்து, தண்ணமுடன்சின்மயத் திலிருந்துகொண்டு சதாநித்தம்தேவியை நீபோற்றுவாயே. 653

மலையாள கறுப்பண்ணன்வசியம்.

போற்றுகிறேன் யின்னமொரு வசியங்கேளுபுகழான புலிப்பா ணிமைந்தாபாரு, ஆற்றலுடன் கறுப்பண்ணன் வசியந்தன்னை வப்ப னேமாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, மாற்றவேகுளிகையது பூண்டுகொ ண்டு மகத்தான சீனபதிவிட்டுமல்லோ, ஏற்கவே மலையாளபதியிலப் பா யெழிலாகவாருண்டு யிருந்திட்டேனே. 654

இருந்தேனே தூமதாதேவஸ்தானம் யெழிலான சன்னிதிக்குவ டபாகத்தில், பொருந்தவேசமாதியது யானுங்கண்டேன் பொங்கமு டன்கறுப்பண்ணன் விருட்சமுண்டு, திருந்தவேகுளிகையது யானும் விட்டு தீரமுடன்சமாதிபுரம் நிற்கும்போது, அருந்தவசியங்கொருவ ரிருந்தாரப்பா வப்பனேயெந்தனையுங்கண்டிட்டாரே. 655

கண்டாரேசித்து மகாரிஷியார்தாமும் கருத்தாக எந்தனைத்தான் கண்டபோது, திண்மையுடனுரென்று என்னைகேட்க தீர்க்கமுடன் காலாங்கிசீடனென்றேன், வண்ணமுடன் தாள்பணிந்து யடியேன்மு னும்வளமாக சிரங்குனிந்துதெண்டனிட்டேன், கண்ணபிரான்றன்னை ப்போல் ரூபங்கொண்டகர்த்தாவு மெந்தனையும தித்திட்டாரே. 656

மதித்துமே பெந்தனையுமாசீர்வித்து மகிட்சியுடன்ஞானோபஞ் செய்வேனென்றார், துதித்துமேயடியேனு மனதுவந்து துப்புரவாய்

தமதுடையபாதாரந்தான், மதித்துமே வையகத்தி லடியேன்றனும் வளமையுடன் சதானித்தங் குருவெண்றெண்ணி, கதிப்படவேகாலாங்கியென்றுசொல்லி கர்த்தாவேயென்நாளும் மறவேன்றனே, 657

மறவேனேயென்றுசொல்லி மனங்களித்து மார்க்கமுடனடியேனுங்கூறும்போது, திறமான சமாதியிது கறுப்பன்சமாதி சீரமுடன் விருட்சாதிவிருட்சத்தின்கீழ், உறமுடனே வெகுகோடிகாலமாகவுத் தமனே சமாதியிட தவசியானும், குறைவதுவும்நேராமல் கோடி காலம் கொற்றவனேயானுமல்லோ யிருந்திட்டேனே. 658

இட்டேனே வெகுகோடி காலமப்பா யெழிலானகறுப்பண்ணன் சமாதிபக்கல், வட்டமுடன் யெத்தனையோகோடாகோடி வண்வமயுள்ள தவசிகளும் வருவார்போவார், சட்டமுடன்கறுப்பனுக்குயெதிரானோர்கள் சாங்கமுட னிதுவரையிற்கண்டதில்லை, திட்டமுடன்கறுப்பண்ணன்வசியந்தன்னை தீர்க்கமுடனனேகம்பேர் கேட்டிட்டாரே.

கேட்டாரேவெகுமாண்பர் கேட்டாரப்பா கெடியானகறுப்பண்ணன்வசியந்தன்னை, வாட்டமுடன்வொருவருக்குஞ் சொன்னதில்லை வண்ணமயுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார் தாட்டிகமாய்க்குளிகையது பூண்டுகொண்டு தண்மையுடன் போகுகின்றவுனக்குமைந்தா, நீட்டமுடன் பிரணவத்தையுபதேசித்தேன் நிஷ்களங்கமாகவல்லோ கேளுகேளே. 660

கேளேநீயென்றுசொல்லி பிரணவத்தைகெணிதமுடனெந்தனுக்குவுபதேசித்தார். பாளேதான்போகாமல் பிரணவத்தைபங்கமுடனுந்தமக்குவுபதேசித்தேன், ஆளேதான்மந்திரமோ பிரணவந்தான் வப்பனேஓம் சங்கரிசங்சரியென்ன, வீளேதான் வுச்சாடமந்திரத்தை விருப்பமுடன்சங்கரீயேவாவாவென்னே. 661

என்னவேதேவதா கறுப்பண்ணன்பகலா யெழிலானவுக்கிரகறுப்பண்ணவாவா, தன்னவே ஆகாகாளியொடுங்கறுப்பா துடியான வாங்காரமுள்ளதீபா. யன்னவே அம் அம் அம்மென்றே ஓது பட்சமுடன் கடுகெனவேவந்துநிற்பாய், சொன்னபடி ஆஞ்சநேயர்முகனே வாடாசுந்தரனே கொஞ்சிஎன்றசடையோன்றனே. 662

தானன அந்திசந்தி தன்னில்நின்று தலையுருட்டுக்கறுப்பண்ணதயாளபாலா, கோனனமாலைதனில் மயங்குங்கறுப்பா கொற்றவனே அடி அடிபிடியென்றோது, வேனன-அங்-ஆங் கென்றேயோதுவிருப்பமுடன் ஆவேசு ஆவேசுயென்றும், பானனஅகோர கறுப்பண்ணவாவா பாலகனேசீக்கிரம்வாவவவென்னே. 663

சீக்கிரமாஞ்சிவாயநம யென்றபோது சிறப்புடனே பிரணவத் தையுச்சரித்து, சாக்கிரதையாகவல்லோகறுப்பன்றன்னை தகமையுடன் வுச்சாடித்தடுமையாக, வாக்குதப்பாமலேயுருவுபோடு, வளமுடனே மண்டலந்தான்லட்சம்போடு, நாக்கதுவும்பிசகாமல்நளினபாலா நயமு டனேவுச்சாடஞ்செய்வீர்காணே. 646

காணவென்றாலுச்சாடவசியத்தாலே கறுவானகறுப்பண்ணன்மு ன்னேநிற்பான், தோணவேபிரணவத்தாலஷ்டசித்தி தோறுமலுந்த னுக்குபலிக்கும்பாரு, பூணவேயஷ்டமாசித்துயோடும் புகழானதேவ தைகளெல்லாஞ்சித்தி நீணவேசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு நிஷ்கள ங்கமாகவல்லோவோதுவீரே. 665

சத்துருமாரணம்.

ஓதமென்றால்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு வுத்தமனேசத்துருமார ணந்தான்சொல்வேன், நீதமுடன்சத்துருவின்பிரணவத்தை நிகட்சியு டன்யாரறிவார் வுலகில்மாண்பர், தோதமுடன்கருவாளி காண்பான் பாரு தொல்லுலகில்மற்றவருங்காண மாட்டார், நாதமென்றமனோன்ம ணியாள்கிருபையாலே நாதாந்தசித்தொளிவுங்காண்பான்பாரே. ()

பாரேதான்யெதிராளிசத்துருதன்னை பாங்குடனேமாரணத்தாற் கொல்வதற்கு, நேரேதான்பிரதமைபோல்பாவுசெய்துநெடிதானமண் பாத்திரந்தனிலமைத்து சீரேதான் நடுமையம்வுந்திதன்னில் சிறப்பான வராகமென்றமுள்ளையப்பா, வீரேதான்நடுமையந்தனிலமைத்து விரு ப்பமுடன்வசிதனையேநாட்டிடாயே. 667

நாட்டுவாய்காந்தமென்றவூசிதன்னை நலம்பெறவேமுப்பத்திரெ ண்டுவூசி, நீட்டமுடன்கால்பத்துகரங்கள்பத்து நெடிதானவசிதனையே நாட்டிட்டாய்நீ, நீட்டமுடன்யிருவிலாநெஞ்சுதன்னில் வளமான கீ லெட்டும்வசிகள்நாட்டி, தேட்டமுடன்பஞ்சகருனையெடுத்து தெளிவு டனே பாவுதனில்தூவிடாயே. 668

தூவிடவேகருவினதுமார்க்கங்கேளாய் துகளற்றசாலியனார்மண் ணுங்கூட்டு, ஆவியெனும்மானிடரின் மசானச்சாம்பல் வப்பனேயெதி ராளிபாததூளும், நாவிதனார்கையழுக்கும்மலத்தினுப்பும் நலம்பெற வேதானெடுக்கப்பஞ்சகோசம். பாவியெனுஞ்சண்டாளப்பதுமைக்க ய்பா பாங்குடனேஐங்காயந்தானுஞ்சேரே, 669

சேர்த்துமேலலாடமதிலிட்டுமைந்தா செம்மலுடன் அம்மென்று கும்பித்தல்லோ, ஆர்த்துமேபிரணவத்தையுச்சாடித்து வன்புடனே லட்சமதுவுருவுபோடு, கோர்த்துமேவுருவதனைலெல்லாஞ்சித்தி கொற்

றவனேசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, பார்த்துமேநவகோணபீடந்தன்
னில் பக்குவமாய்சொரூபநிலேநின்றிடாயே. 670

திரிசூலி மந்திரோச்சாடணம்.

என்னவேதிரிசூலிபிரணவத்தை யெழிலானசத்துருவின்பாவுக்
கல்லோ, சொன்னபடிமந்திரமாம்வட்சரத்தை சோருமல்தானுரைத்
துவுருவுபோடு, நன்னயமாய்வுருவதுவும்யேதென்றக்கால் நலமான
ஹரிஹரியென்றேயோது, குன்றுன அரனெளிசக்கரத்தை கொற்றவ
னேசொருபமதில்நின்றுவோதே 671

ஒதவேதிருதிருயென்றேயோது ஒளிவானசக்கரத்தைப் பின்னு
மோது, நீதமுடன் திருபுரையின்புவனேவாலே நிலையானஒம்பத்திரகா
ளிவாவா, தோதமுடன் சத்துருசம்மாரிவாவா தோருமல்ஒம்ஒம்யெ
ன்றேயோது, ஆதமுடன்வுன்கையில் கபாலமேந்தி வப்பனேகண்ட
கோடாலியென்னே. 672

கோடாலியென்றதொரு பீஜமோது கொற்றவனே அகோரமெ
ன்றகோரவாவா, தாடாண்மைகொண்டதொரு உக்ரஉக்ரதண்மையுள்
ளபுகைபுகைதனியேவாவா பாடான்மைபெற்றஜல ஜலமோவாவா
பாங்கானகும்பயகும்பயமென்றோது, நீடாண்மைஹண ஹணநீயேவா
வாநிகட்சியுடன் தகதக யென்றேயோதே. 674

என்றவுடன்பாஷயபாஷயவென்றேயோது யெழிலான அம்இம்
குரோம்யென்றேயோது, வென்றிடவே லலிலலிலாங் கென்றோது
வேதாந்தத்தாயினதுகிருபையாலே சென்றிடவே லிலி லிலி கிலிகிலி
யென்றோது செயலான லுலு லுலு லும்யென்றோது, தென்றிசை
யாற்பரிபாஷைகுறையாமற்றுன் செயலானவட்சரத்தையோதுவீரே.

ஓதுவீர்வுயிறென்றபிரணவந்தான் ஓகோகோ நாதாக்கள்சொல்
லமாட்டார், தீது புகழட்சரங்கள் கூறேண்ணுது தீரமுடன் மம மம
வசங்கென்றோது, வாதுகுரி-சிவ-சிவ-யாமென்றேயோது மகத்தான
குரு-குரு-வாவென்றோது, சூதுபுகழ்-ஓம்-கிலிம்-கிலியும் வாவா சுந்
தரனேபகவதியேசுடரென்றோதே. 675

சுடரானஒங்குடனேபாஷாங்குசத்ரி சுத்தமுள்ள-சூலி-சூலி-வா
வா-வா-வா, தடமானசொரூபமதில் நக-நக-வென்றோது தாக்கான
கலேவகுத்து தகதகவென்றோது, திடமுடனே-எகுட-எகுட-வட்சா
த்தைதீர்க்கமுடன் தலேசுழற்றி-மாறு-மாறு, சடமுடனே கும்பக
ரும்பக மென்றோது சாங்கமுடன் சுவரலாமென்றோதல்கூறே. 676

கூறிவேசுசிசுவாலாம் யென்றேயோது குறிப்பானபிரணவத்தை தலைகீழாய்மாறு, மாறவேபிரதிசுவாலமென்றேயோதுமகத்தான அக்கினிச்சுவாலாவென்று, ஆறவேஙரதிரயென்றேயோது வப்பனேகருவானபீஜமாகும், மீறவேகோமாங்கிஷ பட்சணியேவாவா மிக்கான பாஜீபந்துபந்தென்றோதே. 677

பந்தானபந்ததுவுங் குருபீஜமாகும்பாங்கான அகோரகோரவட்சரந்தான், சிந்தனையில் தானினைக்கு மாறு மாறு சிறப்புடனேடாட்டேடாட்டே யென்றேயோது, தொந்தமுடன் ஐயுங்கிலியும் தற்சொவ்வாது சூதானவட்சரந்தான் அதர்வணமேயாகும், பந்தமுள்ளவட்சரங்களெவ் வொன்றுதாமும் பாலகனேயொன்றுக்கொன் றுயிருமமே. 678

உயிரானயெழுத்துக்கு வொவ்வொன்றுக்கும் வுத்தமனேபஞ்சபூத ஆவியுண்டு, மயிலானவட்சரந்தான் மாமாமாகி மகத்தான ராம் ராம்ரீம்மென்றோது, பயிலானவட்சரந்தான் ரூம்ரூம்மாகும் பாங்கானஆக்குருஷா ஆக்குருஷாயாகும், ஒயிலான கிலிம்சௌவும ஐயும்மாகும் வுத்தமனேபகவதி ஓம்மென்றேயோதே. 679

ஓம்யென்றவட்சரந்தான் சத்துருசங்காரம் ஓகோகோநாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், ஆம்மென்ற சத்துருவை-மடி-மடி-யென்றோது வப்பனே-மசி-மசி-நசி-நசி யென்றோது, ஏம்யென்றவட்சரந்தான்-படு-படு-சுவாஹா யெழிலானமித்துருவுக் கிதுபோலுண்டு, தீம்யென்றசுடரானவட்சரந்தான் தீர்க்கமுடன் மித்துருவிங் குண்டேபாரே.

உண்டானவட்சரத்தால் பகையாளிதம்மை வுத்தமனே ரோகமதைவிளைக்கலாகும், கண்டாலும்விடுவார்கள் புத்திமான்கள்சாகினியிலாரறிவாரிந்தப்போக்கு, திண்டானசாத்திரங்கள் ரிஷிகள்தேவர்தீர்க்கமுடனின்னூல்பேரல் சொன்னாரில்லை, பண்டான பிரணவத்தால் பாரில்மாண்பர் பார்தனிலேமாளுவதுதிண்ணந்தானே. 681

மாரணவித்தையால் மடிந்தவரை எழுப்புதல்.

தானனயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, கோனனமாரணத்தால் மடிந்தோர்தம்மைகொற்றவனேயெழுப்புதற்கு மார்க்கஞ்சொல்வேன், தேனனுமனோன்மணியாள்பாதம் போற்றி செப்புவேன்மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, பானனசாத்திரத்தின் யுயிரெழுத்தை பாருலகில்பாடுகிறேன்பண்பாய்த்தானே. 682

பண்பான அதர்வணத்தால்மடிந்தோர் தம்மை பாலகனே விதிப்படியேகொண்டுவந்து, நண்பானமசானமென்ற கரையிலப்பாநாயகனேசடங்கதுபோல் சவத்தைத்தானும், திண்மையுடன் தானிறுத்திகாவலோடும் தீரமுடன் காளியின்றன் வசியத்தாலே, உண்மையாய் பிரணவத்தையுச்சாடிக்க வுத்தமனேவுயிரதுவும் வருகும்பாரே. ()

பாரென்றால் பிரணவங்க ளேதென்றக்கால் பாங்கான ஹரி ஓம் ஓம்-கிலியும்-சௌவும், நேரேதான் அம்-மம்-இம்மென்றே யோதுகெடி. தானகும்பகத்தினட்சரந்தான், சிரேதான்-சிங்-லிங்-வங்-கென்றேயோது சிறப்பான-ரீங்-ரீங்-ரீங்-ராவென்றோது தீரேதான்யௌவு சௌவம் கிரீம்-மென்றோது தீர்க்கமுடன் பிரணவத்தையோதுவாயே. ()

ஓதவே-ரூம்-ரூம்-லூம் மென்றோது வுத்தமனே லௌவுடனே வெள்வென்றோது, நீதமுடன்ஞௌவுடனே பௌவென்றோது நிலையானலாடகவிபிரணவந்தான், சாதகமாய்சுடல்காத்தான் மசானங்காத்தான் சாங்கமுடன ருத்ராவிருத்ரவீரி, ஆதமுடன்மசானததின்யெல்லைக்காரி அதிகாரிவரிச்சந்திர பகவான்காணே. 685

காணவேவாய்க்கரசிக் குடையதேவா கருவானருத்ரமாங் காளிவசியா, பூணவேசெம்பூசி நாடடும்பாலா புகழான வுந்தீயென்றவூசி நீதான், வேணவேவிருட்சமென்ற வடமூலந்தான் மிக்கானவேர்பிடுங்கிவசியதேவா, ஆணவத்தில்மிகுந்ததொரு அகோரதீரா வப்பனே சோடசங்களுடையோன்றனே. 686

சோடசமாம்பதினாறு கரமும்பெற்ற சூலமுடன் கையேந்தும் டாகிணிவாவா, பாடமுடன் மசானதுர்க்கிவாவாவா பார்மீதுசிம்பத்தின்பகவதிவாவா, ஆடலுடன்சங்கீத வாத்தியங்கேட்கும் வன்பான அகோரவீரகாளிவாவா, கூடலுடன்தென்கூடப் பதியமர்ந்துகோடாவியுதிரபலி கொள்ளுந்தேவே. 687

கொள்ளவேகுடல்பிடுங்கி மாற்பிற்ஜெஞ்சம் கொடியதொருயெதிராளிசத்துருமாரி, துள்ளவே யதர்வணத்தைத் தலைகீழாக்கி துப்புரவாயமுடியோடுமாலைபூண்டு, விள்ளவே வாய்க்கரிசி துள்ளிவீழவிஷங்குடித்தவாயாலே யமுர்தங்கொள்ளு, உள்ளபடியமுர்தரசங் கொள்வாயப்பா வுத்தமனேபோனவுயிர் வாவென்றோதே. 688

ஓதவேதலைமாடுகால்மாடாக்கி வுத்தமனே சபந்தனேயேபிரட்டு வாய்நீ, சாதகமாய்சடாட்சரபவனேவாவா சட்டமுடன் போனவுயிர் திரும்பிவாவா, வேதனேகள்நீங்கியல்லோ வுருட்டிப்பார்த்து வேகமு டனதர்வணந்தானில்லையில்லை, தூதனேயுங்காலனேயுஞ் செபித்தேனெ ன்று துப்புரவாய்லட்சமுரு போடுபோடே. 689

போடப்பாநாதாந்தவுள்ளெழுத்தை பொங்கமுடன் லட்சமுரு போடுபோடு, ஆடப்பா மசானகரைநின்று கொண்டுவப்பனேவாசல்வ ழிதடைகள்கட்டி, நீடப்பாவரிச்சந்திரன்காவல்முன்னே நிச்சயமாய் அதர்வணத்தால்சிக்கினேனே பாடப்பாமசானகரை விட்டுவிட்டுபார் மீதுஓடிவிடுஓடென்றேதே. 690

ஓடென்றவுச்சாடங்கூறும்போது வுத்தமனேயதர்வணமும் நீங்கி யல்லோ, நீடென்றவஸ்துசுத்திபானஞ் செய்துநிலையுடனே பாலமிர் தம்வாயிலிட்டு, கூடென்றவசி மூலிவாயிற்கொண்டு கொற்றவனே செவிதனிலேயூதும்போது, மேடென்றவையகத்தில் கண்திறந்து மேதினியிலுயிரதுவும் வருகும்பாரே. 691

பாரேதான் சித்துமுனிரிஷிகள்தாமும் பாருலகில்தர்வணத்தை மறைத்துவைத்தார், ஆரோதான்சொன்னவர்களாருமில்லை வப்பனே யாமுமக்குச்சொன்னேம்பாரு, நேரேதான்காலாங்கி நாதர்தாமும் நேர்மையுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தநீதி, பேரேதான்சொல்வதற்கு யாருமில்லை பேரானபோகரிஷியுரைத்தேன்பாரே. 692

உரைத்தேனேயேழாயிர சத்தகாண்டம் வுற்பனமும்விற்பனமு மெத்தவுண்டு, நிரைத்தேனேயாறுவது காண்டத்துள்ளே நேர்மை யுடனதர்வணத்தைக்கூறினேன்யான், விரைத்ததொரு பொருளெல்லா மிதிலடங்கப் விருப்பமுடன்பாடிவைத்த சத்தகாண்டம், குரைந்த தொருபொருளெல்லா மெந்தனுயர், குருமுனியாமகஸ்தியத்தில் காண லாமே. 693

காணலாமகத்தியனுர்காவியத்தில் கருவானபன்னீராயிரத்திலப் பா, பூணலாம்பனிரெண்டுகாண்டத்துள்ளே புகட்டினுர் கோடிவகை க்களஞ்சியங்கள், தோணவேயண்டசராசரங்களெல்லாந் துறட்டியெ ன்றகுறடதுபோல்கூறினுர்காண், வேணபடி குருநூலாம் பன்னீராயி ரம் விருப்பமுடன் பாடிவைத்தார்முனிவர்தாமே. 694

முனியானவென்பாட்டன் அகஸ்தியர்தாமும் முனிவானகாலாங் கிநாதர்தாமும, சொன்னபோலேசாத்திரங்க ளெனக்குரைத்தார் தோ ற்றமுடன்பிரகாசவானசித்து, மனேதோறும் சாத்திரவேதாகமங்கள் மார்க்கமுடன் பாடிவைத்தார் பலநூல்சித்தர், விலையாலேமாண்பு- தொருமாண்பருக்கு விரிவான அதர்வணங்கள் சொல்லார்காணே.

பதினெண் சித்தர்கள்சாதியும் தலைமுறைமையும் கூறல்.

கானுனபுலிப்பாணிமைந்தா கேளு தகைமையுள்ளகாலாங்கி சொ ன்னநீதி, கோனுனபதினெண்பேர் சித்தர்தாமும் கொற்றவனே நவ கோடிசித்தர்தாமும், பானுனநாற்பத்தெண்பேர்களப்பா பலபலவாஞ் சாத்திரங்கள்பாடிவைத்தார் மானுனதலைமுறைகள் சாதிவர்க்கம் மன் னவனேசாத்திரத்திற் சொல்லாரன்றே. 696

சொல்லவில்லைசிலபேர்கள் சொன்னரப்பா சுந்தரனேசிலபேர்க ள்மறைத்துவைத்தார், வெல்லவே காலாங்கிநாதர்தாமும் வேகமுடன் குளிகையதுகொண்டுமல்லோ, கல்லான மலைகளிலும் குகைகள்தன் னில் கண்டுமே ஆராய்ந்துசித்துதம்மை, புல்லவேசாதிபேதங்கள்ரெ ண்டு புகழானசாத்திரத்தில் வசனித்தாரே. 696

வசனித்தாரெந்தமக்குக் காலாங்கிநாதர் வளமுடனே சொன்ன தொருசாதிமார்க்கம், நிசமுடனேயானுரைப்பேன் நீதிவானே நிஷ்க ளங்கமானதொருபேதஞ்சொல்வேன், தசமானகாலாங்கிநாதர்தாமும் தாக்கானமயன்சாதியென்னலாகும், கசடன்றதலைமுறைகள் பத்தே யாகும் காசினியில்கண்டவரை யுரைத்திட்டோமே. 698

உரைத்தோமேயெந்தனிட சாதிமார்க்கம் வுத்தமனேவிஸ்வகர்ம னென்னலாகும், நிரைத்ததொரு ரோமரிஷிசாதிபேதம் நிலையானவ லைவீசுஞ்சாதியப்பா, திரைத்ததொரு எந்தனது தலைமுறைதானப்பா திரளானபதினெட்டுத் தலைமுறையேயாகும், வரைத்ததொரு ரோம ரிடிதலைமுறைதானப்பா வாகானபனிரெண்டு தலைமுறைதானுமே.

தலைமுறையாமச்சமுனி சாதிபேதம் தண்மையுள்ள கல்லுடை யோரென்னலாகும், கலையானகோத்திரங்களருபத்திரண்டுகாசினி யில்கண்டவரைசொல்லலாச்சு, மலையான சட்டமுனிசாதிபேதம்மகத் தானசிங்களவனென்னலாகும், சிலையானகோத்திரங்கள் பதினலாகும் சிற்பரனேகண்டநூ லறிந்தமட்டே. 670

மட்டானபிடைக்காடர் ஜாதிபேதம் மகத்தானகோனரே யென்ன லாகும், சிட்டமுள்ளகோத்திரங்கள் பதினெட்டாகும் திகழான நூலத னிற் கண்டமட்டும், சட்டமுடன் தன்வந்திரிஜாதிபேதம் தகமையுள்ள மகாவிஷ்ணுவென்னலாகும், வட்டமுள்ள தலைமுறைகள் முப்பத்தி ரெண்டு வளமுடனேகண்டறிந்த நூலிதாமே. 701

தாமானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகமையுள்ளமுலத்தீசனப்பா சாமானியமானதொருஜாதிபேதம் சாங்கமுடன் வேளாளனென்னலா கும், கோமானுந்தலைமுறைகள் யிருபத்தேழாம் கொற்றவனே னூற்படி யேசொல்லலாச்சு, பூமான்கள்சித்தவர்க்க னூல்கள்தன்னில் புகட்ட வில்லை ஜாதிபேதம் புகலார்தாமே. 702

தானனசிலநூலில் சொன்னாரப்பா தண்மையுள்ள சிலநூலிற்சொ ல்லவில்லை, கோனனஅகத்தீசர்ஜாதிபேதம் கொற்றவனே வேளாள னென்னலாகும், பானனதலைமுறைக ளேதென்றக்கால் பதமுடனே நாற்பத்தியெட்டேயாகும், மானனநூல்தனிலேகண்டாற்போல மகத் தான போகரிஷிவகுத்திட்டேனே. 703

வகுத்தேனே சிவவாக்கியர்ஜாதிபேதம் வளமானசங்கரகுலமென் னலாகும், தொகுப்புடனே தலைமுறைகள் யிருபதாகும் தோறுமல் சாத்திரங்கள்புகன்றவாரும், மிகுத்திடவேராமதேவா ஜாதிபேதம் மிக் கான விஷ்ணுகுலமென்னலாகும், பகுத்திடவேதலைமுறைகளாறதாகும் பாங்கானவவர்நூலிற் கண்டோம்யாமே. 704

கண்டோமேபுஜண்டரிடஜாதிபேதம் கருவானவக்கினிகுலமென் னலாகும், விண்டதொரு தலைமுறைகள் நாற்பத்தைந்து வீரானசாத்தி ரத்தில்கண்டதுண்டு, பண்டிதமாம்வன்னியரின்புராணக்கூறு பலபல வாய்ப்பாடிவைத்தார் கவிவாணர்தாமும், கண்டகம்போல்சாத்திரங்கள் மிகவுங்கூறி தாமறைத்தார் சித்துமுனிரிஷிகள்தாமே. 705

தானனகருவூரார்ஜாதிபேதம் தாக்கானபஞ்சணத்தின் குலத்தி லொன்று, கோனனகன்னர ஜாதியாகும் கொற்றவனே நூல்தனிலே கண்டவாறு, தேனனதலைமுறைகள் நாற்பத்திரெண்டு தெளிவுடனே நூல்தனிலேசொன்னார்பாரு, மானனமார்க்கமதுசமயபேத மார்க்கமுட னவரவர் நூலறியலாமே. 706

அறியவேபுண்ணாக்க ரீசாதாமும் அவருடைய ஜாதிபேதங்கள் சொல்வேன், நெறியானகன்னடிய ஜாதியாகும் நேர்பான தலைமுறை

களேதென்றுக்கால், குறியானபதினெட்டுத் தலைமுறைதானுகும் குறிப் பானசாத்திரத்திற்சொன்னவாறு, முறியான சித்தர்மகாரிஷிகள் நூலில் முறைபாடுசிலபேர்கள் சொல்லாரன்றே. 7(7

சொல்வாரேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு சுத்தமுள்ள கண்மணியே புகல்வேன்பாரு, வல்லானபுலிப்பாணிமரபேதந்தான் மார்க்கமுடன் வேடனதுஜா தியல்லோ, புல்லானதலைமுறைகளொன்பதாகும்புகழான நூல்தனிலே புகலும்வாறு, நல்லானரிஷிதேவர் முனிவர்தானும் நலமு டனேசிலருரைத்து சிலர்மறைந்தாரே. 708

மறைவானநந்தீசர்மறபேதென்றுல் மார்க்கமுடன் மிருகமகாரிஷி யார்தோத்திரம், குறையானதலைமுறைக ளேதென்றுக்கால் கொற்றவ னேமூன்றுதலை முறைதானுகும், நிறைவானசாத்திரத்திற் சொன்னவா று நிஷ்களங்கமாகவல்லோ கண்டறிந்தோம், முறையானமுனிதேவர் ரிஷிகள்நூலில் முற்றிலுஞ்சொல்வார்கள் மறைத்தார்காணே. 709

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலஸ்திய ரின்மரபேதென்றுல், தோணவேசிங்களவஜாதியாகும் தோருமல்தலை முறைகளெட்டதாகும், பூணவேபுலஸ்தியரின் நூல்கள்தன்னில்புகலா மல்மறைத்துவைத்தார் முன்னேர்தாமும், வேணபடியான்கண்டவரை தானப்பா வித்தகனேவெளியிட்டேன் பண்பாய்ப்பாரே. 710

பாரேதான்யின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாலகனேபுலிப் பாணிமைந்தாகேளு, நேரேதான் வியாசருடமரபேதென்றுல் நேர்பான சந்திரகுலஜாதியாகும், சீரேதான் தலைமுறைகளெண்பதாகும் சிறப்பா ன்புராணவகை கூறும்வாறு, ஆரோதான்சாத்திரங்களறியாமற்முன் வப் பனேகட்டிவைத்தார் கோடியாமே. 711

கோடியாங்தேறையர் மரபேதென்றுல் கொற்றவனேயானுரைப் பேன்கண்டமட்டும், நீடியேபிர்ம்மகுலமென்னலாகும் நெடிதானகாப்பி யங்கள்கூறும்வண்ணம், ஆடியதோர்தலைமுறைக ளேதென்றுக்கால் வப் பனேநவதசமுமென்னலாகும், பாடியதோர்ரிடிதேவர் முனிதேவர்தா மும் பண்பாகத்தாமுரைத்தார் பான்மைதானே. 712

பாண்மையாம்யாக்கோபு மரபேதென்றுல் பாங்கானகுலம்விட்டு குலம்புகுந்தோர், மேன்மையாம்முன்சொன்னராமதேவர், மெய்யான குலமென்லேசெப்பலாகும், தேன் மாரிபொழிகின்ற மச்சுதேசம் சென் றல்லோ பெயர்மாறிவுருவுகொண்டார், வான்மீதுவறுந்துதிபோலுதிக் குந்தீரன் மகத்தானராமதேவ ரென்னலாமே. 713

என்னவேராமதேவ ரென்னலாகும் மெழிலான தலைமுறைகள்பதி னாறும், மின்னவேநாமமதுரெண்டேயாகும் மிக்கானசாத்திரங்கள் சொன்னவாறு, உன்னிதமாய்ப்பலமுனிவர்சித்துதாமும் வுத்தமனே தா முரைத்தார் மறைப்போமெத்த, நன்னயமாய்ப்பலநூலுங் கண்டாராய் ந்து நலமுடனேஜாதிபேதம் வுரைத்தேன்பாரே. 714

பாரப்பாகொங்கணரின்மரபேதென்றால் பாங்கானயாதவகுலமேயா கும்; ஆரப்பாதலைமுறைகளென்னசொல்வேன் வப்பனேயீரெட்டுப் பதி னாகும், நேரப்பாவவர்சொன்னகாண்டந்தன்னில் நேர்மையுடன்மரப துவுஞ்சொல்லவில்லை, ஊரப்பாபலபேருங் கூடியல்லோ வுத்தமனேதா முறைத்தார்ஜாதிதானே. 715

ஜாதியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந்தா பாரு, ஆதியாம்தட்சணாமூர்த்தியப்பா வப்பனேயவர்மரபுயேதென்றக் கால், நீதியாங்கவுண்டனென்றமரபேயாகும் நிஷ்களங்கமானதொரு மூர்த்தியென்பார், சோதிடமாம்பலநூல்களாராய்ந்தேதான் சொன்ன தொருமொழியதுவுமெய்யதாமே. 716

மெய்யானதலைமுறைகள் பதிமூன்றாகும் மிக்கானசாத்திரத்திலு ரைத்தவாறு, துய்யவேகோரக்கர் மரபேதென்றால் துப்புரவாம்மாராட் டியனுரென்னலாகும், பையவேதலைமுறைகள் பதினொன்றாகும் பாங்கா னசாத்திரத்திற்சொன்னவாறு,வெய்யவேவேதமுனிசித்துதாமும்வெகு நூல்களாராய்ந்து பாரத்தார்தானே. 717

தானானயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணி கண் ணேயப்பா, கோனானகௌபாலராணிக்கோர்வை கொற்றவனேபாடிவை த்தாருண்மையாக, பானனவவர்மரபுயேதென்றக்கால் பாங்கானபப்பர வர்மறபேபாகும், மானான தலைமுறைகளெட்டேயாகும் மகத்தானபெரு நூலில்சொன்னார்பாரே. 718

சொன்னாரேசோதிமா முனிவரப்பா துப்புறவாய் ஆணியென்ற கோர்வைசெய்தோர், தென்னான தட்சணாபதியிலப்பாதேற்றமுடன்மலை தனிலேயிருக்குஞ்சித்து, பன்னவேமரபதுவு மேதென்றக்கால் பாங் கானபள்ளனென்றேசெப்பலாகும், உன்னிதமாய்த்தலைமுறைகளாறே யாகும் வுற்பனமாய்வோதிவைத்தார் நூலில்தாமே. 719

நூலான நூல்தனிலே சொன்னமார்க்கம் நுணுக்கமுடன்வெகு கோடிசொன்னாரப்பா, பாலானடமரகர்மரபேதென்றால் பாங்கானமரவ

ரென்றேசெப்பலாகும், தாலானதலைமுறைகள்நாலேயாகும் தாக்கானவ வர் நூலிற்சொன்னவாறு, பாலான்மொழிபோலேமுனிவர்தாமும் பாடி வைத்தார்பட்சமுடன்பாரில்தானே. 720

பாரினிலேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலானபுலிப்பாணிமைந் தாகேளு, சீரிலகுஞ்சுந்தரனானந்தர்தாமும் சீரானமரபதுவு மேதென்று க்கால், ஆரியனார்தாமுரைத்தநூலில்தாமும் வப்பனேஅகமுடையரென் னலாகும், சூரியன்போல்தலைமுறைகளிருபத்தெட்டு சொல்லுதற்கு நாவில்லைப்பாவில்லைதானே. 721

பாவில்லைபுலிப்பாணி யின்னங்கேளு பாங்குடனேவாரிதியாஞ்சாதி பேதம், ஆவியுடன்பூமிதனிலிருந்தசித்து வப்பனேவரத்தினால்பிறந்த சித்து, காவிலயங்கண்டதொருகள்ளர்ஜாதி கருவானஜாதியென்றே செப்பலாகும், நாவிலேசொல்வதற்குயாராலாகும் நலமானதலைமுறை கள்நாற்பத்தெட்டே. 722

எட்டானவால்மீகர்மரபேதென்றால் யெழிலானவேடருடஜாதியா கும், திட்டானதலைமுறைகள்சொல்வேன்பாரீர் தீர்க்கமுடன்முப்பத்தி ரெண்டேயாகும், சட்டமுடன்வால்மீகர்காவியத்தில் சாங்கமுடனெழி திவைத்தபடிதானம், வட்டமுடன்வால்மீகநூலறிந்து வளமுடனே கண்டறிந்து சொன்னதாமே. 723

சொன்னேனேயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தூய்தானபுலிப்பா ணிமைந்தாகேளு, நன்னயமாய்வூர்வசியார்சாத்திரத்தில் நலமாகத்தானு ரைத்தஜாதிபேதம், உன்னிதமாய்தேவதா மடந்தையென்று வுத்தமர் கள்சித்தர்முனி கூறும்வண்ணம், பன்னியேதலைமுறைகளபகுக்கொண் ணுது பாலகனேஅடிமையென்றஜாதியாமே. 724

ஜாதியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு சாங்கமுடன்யானுரைப்பேன் மைந்தாபாரு, ஆதியாங்கமலமுனியென்றசித்து வன்பானகுரவரிடஜா தியாகும், நீதியாந்தலைமுறைகளாரெட்டாகும் நிஷ்களங்கமாசவல்லோ சாத்திரத்தில், பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரானும் பாடிவைத்தநூல் தனிலேகாணலாமே. 725

காணவேமகாசித்துஅறிவானந்தர் கைலாசநாதரென்றேசெப்பலா கும், தோணவேவள்ளுவனார்ஜாதியாகும் தோரமலவர்செய்தநூலிற்கா ண்பீர், வேணவேதலைமுறைகளென்பதாகும் வெகுகாலாய்மலைதனி வேயிருந்தசித்து, ஆணவங்கள்தானெடுங்கியிருந்தசித்து வப்பனே அறிவானசித்துதாமே. 726

சித்தானசித்துமுனி சொல்வேன்கேளீர் சிறப்பான அகப்பேயர் சித்தேயாகும், முத்தானஜாதியதுயேதென்றக்கால் முனையானநாயனர் ஜாதியாகும், சத்தமுள்ள தலைமுறைகள் யீரெட்டாகும் சார்பாகவவர் னூலிற்காணலாகும், நித்தமுமே வாணிபங்கள் விர்த்திசெய்து நிலையாகபூமிதனிலிருந்தசித்தே. 727

சித்தென்றல் சித்துயிது யென்னசொல்வேன் சீர்பாலா புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, புத்தியுள்ள பூபாலாபுனிதவானே பூவுலகிலிருந்ததொருகுதம்பைசித்து, பத்தியுடன்பெண்ரூபங் கொண்டசித்து பாருலகில் வெகுநாளாயிருந்தார்தாமும், சுத்தியுடன் தேவதாபூசையோடும் சுந்தரனேவெகுகால மிருந்தார்தானே. 728

தானுனவவர்மரபுயேதென்றக்கால் தாக்கானகோனரின் ஜாதியாகும், கோனனயிடையரென்றே சொல்லலாகும் கொற்றவனே யவர் னூலிற்சொன்னநீதி, மானனதலைமுறைகளேதென்றக்கால் மகத்தானபத்துரெண்டொன்றமூன்று, தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தெளிவாகக்கண்டறிந்தேன் பலனூல்தானே. 729

நூலானபலனூலுங்கண்டாராய்ந்து நுட்பமுடன் தானுரைத்த வண்மைநீதி, பாலானபாம்பாட்டிமரபேதென்றல் பாலகனேஜோகியென்றஜாதியாகும், கோலானமாதவத்தார்குலத்தினலே கொற்றவனேசமாதியதுபிரவேசமாகி, சேலானவையகத்தில் சிலதுகாலம் சிறப்புடனே சமாதிவிட்டு வந்தசித்தே. 730

வந்ததொருசித்துக்கு முறைமைசொல்வேன் வளமுடனேசோடசமாமொன்றமூன்று, சிந்தனையாயவர்னூலிற்கண்டாராய்ந்து சீருடனேயானுரைத்தேன் மொழிதப்பாது, சுந்தரனே காலகண்டர்முனிவர்தாமும் சுத்தமுடனவர்மரபு யேதென்றக்கால், தந்திரமாங்கள்ளகுடஜாதியாகும் தாரணியிலவர்னூலிற்கண்டவாறே. 731

வாறனதலைமுறைக ளொன்றபத்து வளமையுடனவர்னூலிற் சொல்லலாகும், நூறண்டுவெகுகாலமிருந்தசித்து நுட்பமுடன் சிஷவக்கங்கொண்டசித்து, காறனயின்னமொருமார்க்கங்கேளு கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, ஆறனசுப்பிரமணியா மரபேதென்றல் வப்பனே சைவமென்றபீடமாமே. 732

பீடமாந்தலைமுறைகளேதென்றாக்கால் பேரானநூற்றிரண்டுபத்து மூன்று, கிடாதினூல்களிலேகண்டவாறு கிருபையுடன்நானறிந்தமட்டுஞ்சொன்னேன், நீடானயூகி முனிமரபேதென்றால் நிசமானகுறும்பருடஜாதியாகும், தாடானதலைமுறைகளென்னசொல்வேன் தாக்கானபதினெட்டுவொன்றுமூன்றே. 733

ஒன்றானஜாதியப்பா யின்னஞ்சொல்வேன்வுத்தமனேபுலிப்பாணிவுகந்துகேளு, நன்றானஜெமதக்கினிஜாதிபேதம் நலமானசைனமென்றஜாதியாகும, குன்றானமலையேறிகிரணந்தன்னை கிருபையுடன்கண்டல்லோசாதமுண்போர், வென்றிடவேதலைமுறைகள் நான்குபத்து வேகமுடன்வர் நூலில் கண்டோம்பாரே. 734

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானதிரணுக்கியமுனிவர்தானும், தேரேதான்சைனகருடஜாதியாகும் தேரானபிரபுலிங்கலீலைநூலார், நேரேதானவர்நூலிற்ஜாதிபேதம் நேர்மையுடன்கண்டறிந்தஜாதிமார்க்கம், வேரேதான்தலைமுறைகளீரெட்டொன்று வித்தகனேநூல்தனிலேகண்டோம்பாரே. 735

பாரேதான்சண்டேசர் ஜாதிமார்க்கம் பாங்கானவள்ளுவனுமென்றேயாகும், நேரேதான்தனுமுறைகளொன்றுபத்து நேர்மையுடனவர்நூலிற்சொன்னநீதி, சீரேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள்தேவர் சிகப்புடனேபாடிவைத்தநூலைக்கண்டு, பேரேதான்வேர்பிரித்து வகுத்துயானும் பேரின்பநிலைநின்று பாடினேனே. 736

பாடினேனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனே புலிப்பாணிமைந்தாபாரு, நாடியேதிருமூலவர்க்கத்தார்கள் நலமானஜாதியதுமரபேதென்றால், தேடியேவேளாளஜாதியாகும் திருக்கூட்டமெத்தவுண்டுசொல்லொண்ணாது, ஆடியதோர்தலைமுறைகளேதென்றாக்கால் வப்பனேரெண்டுபத்துவொன்றுதானே. 737

ஒன்றானசாத்திரத்தினுளவாராய்ந்து வுத்தமனேபலநூலுங் கண்டுதேர்ந்து, சென்றமேரிடிமுனிவர்கூறுநூலும்சிறப்பானசாத்திரத்தின்தொகுப்பைக்கண்டு, வென்றிடவேகாலாங்கிதாள்பணிந்து வேகமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, குன்றானமலைகுகைகள்யானுங்கண்டு கொற்றவனேகாவியம்தான் கூறினேனே. 738

கூறினேன்காவியந்தா னேழாயிரமாகும் கூறுனசத்தகாண்டம் போசேநூல்கள், மீறியதோர் நூலுண்டோ வையகத்தில் மிக்கான நூலிதுபோலார் தான்சொன்னர், மாறுபாடாகவல்லோ சாத்திர நூல்கள் மகத்தானசித்துமுனிசொன்னரப்பா, ஆறுதலம்போலாக யிந்தநூல்தான் வப்பனேயுங்வனுக்கு வரைந்திட்டேனே. 739

போகர் சித்தர்கள்வயதும் சமாதிமார்க்கமுங்கூறல்.

அறைந்ததொரு யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வப்பனேபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, நிறைந்ததொரு சித்தர்முனிரிடிகளானேர் நீடாழியுலகுதனிலிருந்தவாறும், குறைந்ததொருவவரவர்கள் வயதுமார்க்கம் கூறுகிறேன்வையகத்தில் கண்டாராய்ந்து, மறைந்ததொருசமாதியின்றன்மார்க்கமெல்லாம் மன்னவனேயுந்தனுக்கு நிகழ்த்துவேனே. 740

நிகழ்த்துவேன்காலாங்கிநாதர்தம்மை நெடுங்காலசெய்தியெலாம் நிகழ்த்துவேன்யான், புகழானகாலாங்கிநாதர்தாமும் விண்ணியனர் வெகுகாலமிருந்தசித்து, அகந்தனிலேமூன்றுயுகஞ்சமாதிசென்று வப்பனே முபற்சியுடன்வந்தசித்து, செகந்தனிலே சீனபதிதேசந்தன்னில் சிறப்புடனேகுளிகைகொண்டுபோனசித்தே. 741

சித்தானகாலாங்கி முனிவர்தானும் சிறப்புடனேசினபதிதன்னிற்சென்று, முத்தானகாலனது பருளும்பெற்று முனையானசமாதிதனிலிறங்கியல்லோ, சத்தமுடனசரீரிவாக்கினேடும் தாரணியில்சமாதிமுகம் இருந்துகொண்டு, பத்தியுடன்சினபதிமாண்பருக்கு பலகாலுந்தரிசனைகள்புரிகுவாரே. 742

புரிகுவார்வயதினுடமார்க்கந்தன்னை புகலுவேன்காலாங்கிநாதருக்கு, சரியுடனே மூவாயிரஞ்சொச்சமப்பா சங்கமுடன்வயதுதானென்னலாகும், குறியானவருஷமது மூவாயிரந்தான் குறிப்புடனேமகா நூலிற்சொன்னநீதி, நெறியுடனேவையகத்திலிருந்துமல்லோ நேர்மையுடன்சமாதிமுகஞ் சென்றுர்தானே. 743

தானனபோகரிஷிமார்க்கஞ்சொல்வேன் தயவான புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் குறிப்புடனேயெந்தனுக்குச் சொன்னநீதி, பானனவயததுவும் முன்னூறென்று பான்மையுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், தேனனகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு தேசமெலாஞ்சுற்றிவந்தேன் காலந்தானே. 744

காலமாம்வெகுகாலமடியேன்ருனும் காலாங்கிநாதருடகிருபையாலும், கோலமுடன் திருக்கமலம் வீற்றிருக்கும் கொம்பனையாள் மனோன்மணியாள்கிருபையாலே, ஆலகாலமுடையதொரு அரன்பாகத்தால் வப்பனேவையகத்தில் யானுமல்லோ, தாலமெலாஞ்சுற்றிவந்து யடியேன்ருனும் தாரணியில்சித்துமுனிரிஷிகண்டேனே. 745

கண்டேனேவெகுகோடி சித்துதம்மை காலாங்கிநாதருடகிருபையாலே, கொண்டதொரு வையகத்துவதிசயங்கள் கொற்றவனேயடியேனுந்தானறிந்து, உண்டானவுளவுபதிமார்க்கமெல்லாம் வுத்தமனேகண்டல்லோமிகவாராய்ந்து, பண்டிதங்கள் மிகப்பார்த்து பலநூல்சேதிபாங்குடனேசீனபதிக் குறைத்திட்டேனே. 746

உரைத்தேனே சீனபதிமாண்பருக்கு வுத்தமனே லோகவதிசயங்களெல்லாம், வுரைத்தேனே சீனபதிப்பெண்களுக்கு வகுப்பானசித்துமுனி ரிஷிகள்மார்க்கம், திரைகடல்சூழஷ்டாங்க லோகமெல்லாம் திறடினேன் போகரேழாயிரந்தான், புரையொன்றும் நேராமல்புகழ்ந்தநூலாய் புகட்டினேன் சீனபதிமாண்பருக்கே. 747

மாண்பானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு மகத்தானவையகத்தில்முன்னூராண்டு, ஆண்மையுடனிருந்தே னதிசயங்கள் வப்பனேயான்கண்டவாறுமட்டும், வீண்போகாக்காலமது சாத்திரத்தின் வீரானவுளவுநிதானங்கள்கண்டு, தாண்மையுடன் யானுரைப்பேன் யிதிகாசங்கள் சட்டமுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. 748

கேளேதான்ரோமரிஷி வயதுமார்க்கம் கெவனமுடன்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு, காளேதான்போகாமல் ரோமர்தானும் நலமுடனேசமாதிமுகஞ்சென்றுமல்லோ, ஆளேதான்வருஷமது வையகத்தில் வபபனேதானிருந்து வெளியுமாகி, பாளேதான்போகாமல் வருஷமறுநூறு பாங்குடனேவீற்றிருந்த சித்துமாமே. 749

சித்தானமச்சமுனி வாறேதென்ருல் சிறப்பானவையகத்தி லிருந்தசேதி, பக்தியுடன்முந்நூறுவாண்டுமட்டும் பகவானைத்துதிசெய்துகாயங்கொண்டு, முத்தியுடன்சமாதிக்குச்சென்றுமல்லோ மூர்க்கமுடன்மூவாண்டு சமாதிபூண்டு, கத்தனையேதானினைந்து கைலைதன்னில் காசினியைவிட்டுமெல்லோ யேகினாரே. 750

ஏகவேசட்டமுனிவாறேதென்னல் பெழிலாகயெண்ணூறுவாண்டுமட்டும், போகவேசமாதிமுகம் மூன்றுமுறைதானும் பொங்கமுடன் பூமிதனிலிருந்துமல்லோ, சாலமுடன்வெகுகாலமிருந்தசித்து சாங்கமுடன் சீஷவர்க்கமுபதேசங்கள், ஆகமங்களோதியல்லோ யிருந்தசித்து வப்பனேயோகமாசித்துமாமே. 751

ஆமேதான்பின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வப்பனேயிடைக்காடார் வாலாற்சொல்வேன், போமேதான்வெகுகாலமிருந்தசித்து பொங்கமுடன்காயாதிகற்பங்கொண்டு, நேமமுடன்நிஷ்டையது பூண்டுகொண்டு நெடுங்காலம் நூறுண்டுமிருந்தசித்து, வாமமுடன்தேவதாசாபத்தாலே வையகத்தில்யிருந்ததொருசித்துவாச்சே. 752

ஆச்சப்பாதன்வந்திரி வயதுமாக்கம் வப்பனேசொல்லுகிறேன் மன்னுகேளு, பாச்சலுடன் வயததுதான் பெண்ணூறுண்டு பாங்குடனேசமாதிமுகங்கொண்டசித்து, மூச்சடங்கிதன்வந்திரி பகவான்றானும் மூன்றுமுறைசமாதிதனிலிருந்தசித்து, ஆச்சரியமாகவல்லோவையகத்தின்யமர்ந்தசித்து தன்மந்திரிஎன்னலாமே. 753

என்னலாம்வெகுகோடி மாண்பர்மெச்சும் யெழிலானதன்வந்திரி பகவான்றானும், பன்னவேமூலத்தினீசரப்பா பாங்கானவயததுதானே தென்றுக்கால், துன்னவேயிருநூறுவாண்டுமாகும் துப்புரவாய்பூமிதனிலிருந்தசித்து, மின்னவேகாலாங்கிநாதர்தம்மின் விருப்பமுடனுபதேசங்கொண்டசித்தே. 754

சித்தானசித்துமுனிமூலத்தீசர் சிறப்பரனமலைதனிலே யிருநூருண்டு, சத்தியுடன்பூசையதுசெய்துமல்லோ சாங்கமுடன்மலைதனிலே அயிக்கியமாகி, வித்தகனார்சீஷவர்க்கமாண்பரோடும் விருப்பமுடன்சுனைதனிலேயிறங்கினார்பார், சத்தபரிசங்களற்று தரணிமீதில் சாங்கமுடன் தானிருந்தார் சிலநாள்தானே. 755

தானனபின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந்தா பாரு, கோனனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனாரெந்தனுக்குச் சொன்னநீதி, தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேஜொளியின் மயங்கொண்டகும்பயோனி, பானனபராபரத்துக்கொப்பதான பாருலகிலகஸ்தியரைப்பகருவேனே. 756

பகருவேன் அகஸ்தியர்க்கு வயதேதென்றால் பட்சமுடன் தொகை கணக்குக்கூறெண்ணாது, நிகரமுடன்சொல்வதற்கு யாராலாகும் நீதியு

யுடன் நூல்களிலே யுரைத்தமார்ககம், அகரமென்றவட்சரமும் அவரா லாச்சு வப்பனேநாலுயுகங்கடந்தசித்து, சகரமெலாந்தான்துதிக்குங் கும்பயோனி சதூரானவகத்தியரென்றறையலாமே. 757

அறையலாம்வெகுகோடிகாலமப்பா வப்பனேசமாதிமுகமிருபத் தொன்று, நிறைபவேசமாதிமுகம்வையகத்தில் நேர்மையுடன்தானிரு ந்தசித்துமாகும், குறைபவே வயததுதான்சொல்வதற்கு குவலயத்தில் முடியாது ஒருவராலும், மறைபவே நூல்தனிலே காண்பதற்கு மகத் தானவயததுவுமில்லைதானே. 758

இல்லையேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, தொல்லுலகம்புகழுஞ்சிவ வாக்கியர்தாமும் தோருதவை யகத்தில்வெகுநாளப்பா, புல்லவேசமுசாரவாழ்க்கைவேண்டாம் புகழா னவன்பத்தோராண்டுமட்டும், வெல்லவேசமுசார வாழ்க்கைபற்றுவெகு நாளாயிருந்ததொருசித்துமாச்சே. 759

ஆச்சப்பாவெகுகாலவருஷமாக வப்பனேசமுசாரவாழ்க்கைபற்று, மூச்சடங்கிமடந்தனிலேயிருந்தசித்து மூர்க்கமுடன்சமுசாரம்வேண்டி யல்லோ, பாச்சலுடன்தாய்தந்தை சீர்பாதத்தை பணிந்துமே மனது வந்துகேட்டார்தாமும், மாச்சலுடன்தாய்தந்தை மனங்களித்து மார்க் கமுடன்மகன்றனையே கேட்டார்தாமே. 760

சிவவாக்கியர் தாய்தந்தைமாரை இல்வாழ்க்கை கேழ்க்குதல்.

தானனபிரகாசமானசோதி தண்மையுள்ள சிவவாக்கிய புனிதவா னே, கோனனகுருநாதர்கடாட்சத்தாலே கொற்றவனே சமுசாரவாழ் க்கைவேண்டி, தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேற்றமுட னில்வாழ்க்கைகேட்டீரப்பா, மானனயில்வாழ்க்கை கேட்டதாலே மன் னவனேயிப்போது செய்யலாமே. 761

செய்யவேசந்தோஷங்கொண்டுமல்லோ சிறப்புடனே மனதுவந்து மனம்நொடித்தார், துய்யவேசிவவாக்கியர் பெயருண்டாக துப்புரவாய் சிவானந்தர்பிறந்தார்தானும், வெய்யவே எண்பத்தோருண்டுமட்டும் விருப்பமுடன்சிவவாக்கியர்தாமிருந்து, வையகங்கள் தான்புகழசமாதி மார்க்கம வளமுடனேயிறங்கினதோர் வளமைபாரே. 762

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானபுலிப்பாணிமன் னுபாரு, நேரேதான் ராமரென்னுந்தேவரப்பா நேர்மையுடன்வெகுகால மிருந்தசித்து, சேரேதான்வயத்துவமிருநூறுண்டு செம்மலுடன்சமா

திமுகஞ்சென்றசித்து, கூரேதான மூன்றுமுறைவைபகத்தில் குறிப் புடனேசமாதிமுகம் போனார்காணே. 763

காணவேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு கருவானபுஜண்டருடவய துமார்க்கம், தோணவேமுந்நூறு அறுபதாண்டு தோருமல்குகைதனி லேயிருந்தசித்து, பூணவேசமாதிமுகமேறவில்லை பொங்கமுடன்முன் னூற்று அறுபதாண்டு, வேணபடிவைபகத்து வதிசயங்கள் விருப்பமு டன்யான்கண்டேன்வனேகந்தானே. 764

தானேதான்சித்தர்முனி புஜண்டர்தாமும் தண்மையுள்ளசீஷவர்க் கந்தனையழைத்து, சோனையிலேயெந்தனுக்குச்சமாதிபூண சுத்தமுட ன்சுரங்கமதுசெய்பவென்ன, ஆனையளவாகவல்லோ சுரங்கஞ்செய்து வண்புடனேமனதுவந்துகூறலுற்றார், மானையவர்கைபிடித்து சுரங்கந் தன்னில் மார்க்கமுடன்சாரலிடஞ் சென்றிட்டாரே. 765

சென்றாரேபுஜண்டரெனுஞ் சித்துதானும் சிறப்புடனே சமாதி முகஞ்சென்றபோது, குன்றானமலைமீதிற்கூடிருந்த குறிப்பானமானது வும்மனதுவந்து, வென்றிடவேரிஷியாரின் சித்துபாதம் வெகுநாளாய் தான்வளர்த்தசாபத்தாலே, அன்றுமேகூடிருந்த மான்தானப்பா வப்ப னேசமாதிமுகஞ்செல்லலாச்சே 766

ஆச்சப்பாசமாதிமுகஞ் சென்றபோது வப்பனேசீஷவர்க்கமாண் பர்தானும், மூச்சடங்கிப்போனதொரு புஜண்டரப்பா முனையானவைப கததில்வருவதில்லை, பாச்சலுடன்சமாதிமுகம் மூடியல்லோ பண்பான பாறைகொண்டு யேகியல்லோ, வீச்சலுடன்மாண்பரெல்லாம் வெளியே யேகி விட்டாரேகோடிதளங்காணலாச்சே. 767

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் காசினியில்கருவூராரெ ன்றசித்து, தோணவேநடேசரென்னுங்கருவுண்டாகி துப்புரவாய்பாண் டியனுக்கருளுந்தந்தார், பூணவேபாண்டியன் தேவாலயத்தில் பொங்க முடனடேசரைத்தான் செய்துவைத்தேன், தோணவேகாயாதிகற்பங் கொண்டு தொல்லுலகில்வெகுகாலமிருந்தசித்து. 768

சித்தானகருவூராரென்றசித்து சின்மயத்தில் பேரின்பங்கொண்ட சித்து, முத்தானவயததுவும் முந்நூராண்டு மூதுலகில்பாண்டியனுக் குகந்தசித்து, பத்தியுடன்சிதம்பரமாந் தேவஸ்தாம் பட்சமுடன்நிர்மித் தஞானசித்து, சத்தியெனும்மடாலயங்க ளுண்டுபண்ணி சாங்கமுடன் சமாதிமுகஞ்சென்றசித்தே. 769

சென்றதொருசித்துமுனி மார்க்கங்கேளு செயலானபுண்ணுக்கு யீசரப்பா, வென்றிடவேவயதது தான் நூற்றிரண்டுபத்து விருப்பமுடன்வரப்பொந்திலிருந்தசித்து, குன்றுமலைகுளிகையது யளியாசித்து கோபாலா கோபாலாவென்னுஞ்சித்து, தென்திசையில் வடகோடிகான கத்தில் திருவாத்தின்மரத்தின்மேலிருந்தசித்தே. 770

சித்தானசித்துமுனிநாதருக்கு சிறப்பானவாசானும் பாம்பாட்டியாகும் சத்தானவையகத்தில்சிலதுகாலம் சாங்கமுடனறியாதவாலிடத்தில், சுத்தமுடனறிபூசை சிவனார்பூசை சுந்தரனுரென்னேரஞ் செய்து கொண்டு, கத்தனேகோபாலாகோபாலாவென்று காசினியில்வாய்பினத் தித்திரிவார்பாரே. 771

பாரேதான்மாண்பர்களைக் கண்டபோது பாலகனார்வாய்திறந்து யாருங்கேளார், நேரேதான்பசிவந்துவுற்றபோது நேர்மையுடன்கோபாலாவென்றசத்தம், வீரேதான்வீரிட்டுசபதமிட்டு விண்ணுலகைக் கண் திறந்துபார்க்கும்போது, ஆரோதான்தேவாதிவரத்தினாலே வப்பனே பால்பழமுந்தருவார் தானே. 772

தானானபால்பழமுமுண்டபின்பு தாக்கானவழிதடங்கள் காணமாட்டார், கோனானபாம்பாட்டிதனைநினைந்து கொற்றவனார்நடுவீதிபள்ளி கொள்வார், தேனானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே தேசமெல்லாந் தான்திரண்டுவந்திப்பார்கள், மானானபுண்ணாக்கர்கண்திறந்து மகத்தான கோபாலாயென்பார்தானே. 773

என்னவேபுண்ணாக்கு யீசர்தாமும் யெழிலானமண்ணதனைத்தானெடுத்து, உன்னிதமாய்மாண்பருக்குத் தான்கொடுப்பார் வுத்தமனே மண்ணதுவுந்தித்திப்பாகும், பன்னவேநோயாளியார்வந்தாலும் பட்சமுடன்மண்கிள்ளித்தான்கொடுப்பார், சொன்னபடிநோயாளிரோகந்தீர்ந்து சுத்தமுடன்போவார்கள் மெத்தவுண்டே. 774

உண்டானமாண்பருக்குப்புண்ணாக்கீசர் வுத்தமனேபிருதிவென்ற மண்ணைத்தானும், வண்மையுடன்தான்கொடுத்து வியாதிரோகம் வளமையுடன்தான்தீர்ப்பார்நீதமெத்த, திண்மையுடன் சிலகாலஞ்சென்றபின்பு தீர்க்கமுடன்வயசதுவும் நூறாண்டாச்சு, தண்மையுடன்வையகத்திலிருக்கலாகா தற்பரனைக்காணவெண்ணிநினைத்திட்டாரே. 775

இட்டதொருபுண்ணாக்குமீசர்தாமு மெழிலானதிருவாத்தி மாத்தின்கீழே, சட்டமுடன்திருப்பொந்திலிருந்துகொண்டு சாங்கமுடன் சிவயோகஞ்செய்துமல்லோ, திட்டமுடன்சிலநாட்கள் கழிந்தபின்பு

தீர்க்கமுடன் மரப்பொந்திலபிக்கியமாகி, பட்டமரந்துளுத்தல்லோ வையகத்தில் பட்சமுடன்மாண்பருக்கு குருவுமாச்சே. 776

குருவானதிருவாத்தி மரத்தையப்பா கொற்றவனேவையகத்து மாண்டபரெல்லாம, திருவானரோகமதுகண்டபோது தீர்க்கமுடன்மரத்துக்குக்காப்புகட்டி, சருவானசருகுவகை கியாழமிட்டு சட்டமுடன் தானருந்திரோகந்தீர்ந்து, பெருமையுடன்வையகத்தில் புனிதனுவாய் பேருண்டாய்வெகுநாளாய் வாழ்ந்தார்தாமே. 777

வாழ்ந்தாரேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வகுப்பானபுலிப்பாணி மைந்தருக்கு, ஆழ்ந்தவேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே வப்பனேவேங்கைதனிலேறிக்கொண்டு, தாழ்ந்திடவேஜலந்திரட்டிப் புனிதவானும் சாங்கமுடன்தாரணியில் சுற்றிவந்தோன், மூழ்ந்திடவேவெகுகோடிகாலமப்பா மூதுலகிலிழிந்ததொரு சித்துபாரே. 778

பாரப்பாபுலிப்பாணி பாலனை பட்சமுடனுந்தமக்கு வயதுசொல்வேன், ஆரப்பாவயததுவுமறுநூறுண்டு வப்பனே வையகத்திலிருந்தசித்து, நேரப்பாசமாதிமுகஞ்சென்றதில்லை நேர்மையுடனெடுங்காலமிருந்தசித்து, சீரப்பாசிவயோகந் தன்னிற்சென்று சிறப்புடனே சின்மயத்திலிருந்தசித்தே. 779

இருந்துமேவெகுகாலமானசித்து யெழிலாகவெந்தனிடவுபதேசங்கள், பொருந்தவேதானடைந்து புனிதனுவாய் பொங்கமுடன்வையகத்திலிருந்தசித்து, திருந்தவேமலைகுகைகள் வனந்திரங்கள் தீரமுடன் கண்டறிந்தசித்துவாகும், கருந்தமிழுஞ்செந்தமிழுங் கலந்தசித்து காசினியிலுபவாசசித்துமாமே. 780

ஆமப்பாபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு வப்பனேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன், போமப்பாநந்தியுடமார்க்கந்தன்னை புகலுகிறேன்வயததுவு மேதென்றக்கால், நாமப்பாவயததுவு மெழுநூறுண்டு நலமான வெகுகாலமிருந்தசித்து, வேரப்பாசமாதிமுகங்கண்டசித்து வேதாந்தநந்தியென்று சொல்லலாச்சே. 781

சொல்லவென்றால் நாவில்லையப்பாவுமில்லை சுந்தரனர் யுகங்கடந்த நந்திமூர்த்தி, வெல்லவேமலையடியாம் வாரந்தன்னில் வேண்டியேசமாதிமுகமிருந்தசித்து, புல்லவேசீஷவர்க்க மில்லாமற்றான் பூதலத்தில் வெகுநாளாயிருந்தார்தாமும், நல்லதொருதேவதா ஸ்தலங்கள்தன்னில் நலமுடனே நந்தியென்றபேருண்டாச்சே. 782

உண்டாச்சுசித்துமுனி பாலனுக்கு வுற்றதொருநந்திமுகந்தானு மாச்சு, கண்டதொருமாண்பரெல்லா மாலயத்தில் கருத்தினிலேமுன் நின்றநந்திஎன்று, அண்டர்முனிராட்சதரும் ரிஷிகள்தாமும் அந்தர துந்துபிமுதலுந்தேவரானோர், மண்டலத்தில்தேவதா ஸ்தலங்கள்தன் னில் மகத்தானநந்திபென்று மதித்திட்டாரே. 783

மதிக்கவேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு மகத்தான புலஸ்தியரின் வண்மைசொல்வேன், துதிக்கவேஅகஸ்தியனார் வாசம்பெற்ற துடியான புலஸ்தியனாரென்னலாகும், விதிப்படியேகமலமுனி கோத்திரத்தில்வித் தகராய்வந்துதித்த முனிவர்தாமும், கதிபெறவே யகஸ்தியனார் பாகம் பெற்று காசினியில்வந்துதித்த சித்துமாச்சே. 784

ஆச்சப்பாபுலஸ்தியரின் வயதேதென்றால் வப்பனேயறுநூற்று அறுபதாகும், மூச்சடங்கிப்பிரணவத்தை மாறிமாறி மூதுலகில்வெகு காலமிருந்தசித்து, பேச்சபியாமாவின் சித்துவப்பா பேரின்பநிலேதனை யேதுறந்தசித்து, நீச்சனெனும்பஞ்சமரோ டிருந்தசித்து நெடுங்கால வையகத்து சித்துமாச்சே. 785

சித்தானபுலஸ்தியருஞ்சமாதிக்கேக சிறப்பானதேரணமாமுனிவர் தம்மை, பத்திபுடன்சிஷவர்க்கங்கொண்டுமல்லோ பாருலகில் சமாதிக் கேகவென்று, முத்திபெறசின்மயத்தை மனதிலுன்னி மூதுலகில்சமா திக்குசெல்கவென்று, சத்தியமாய்பவக்கடலையொழித்துமல்லோ சட்ட முடன்சமாதிமுகமேகினாரே. 786

ஏகவேவையகத்தில் சமாதிதன்னில் யெழிலாகமுப்பதுவாண்டு மட்டும், போகமென்னுமத்வீதநிலையில்நின்று பொங்கமுடன் ாவிருந்த மாயாசித்து, பாகமுடன்தேரணமாமுனிவர் தன்னால் பாருலகில்மறு படியும்வந்தசித்து, சாகமதுவாராமலறுநூற்றுசொச்சம் சாங்கமுடன் வையகத்திலிருந்தார்பாரே. 787

பாரேதான்யின்னமொரு வயனஞ்சொல்வேன் பண்பானஎந்தன துரேசபாலா, சீரேதான்வேதயென்ற வியாசரப்பா சிறப்புடனேவெகு காலங்கடந்தசித்து, கோரமென்றவயததுவும் ஆயிரத்துசொச்சம் குவ லயத்தில் வேதமதை யறிந்தசித்து, தீரமுடன்நூலாதிநூல்களெல்லாந் திறைகடல்போலுண்டதொரு சித்துகாணே. 788

காணவேவனாந்திரங்கள் குகைகள்நாடு கருவானமலையாறு குண்ணு தானும், வேணதொருவண்டர்முனிகூட்டத்தார்கள் வெளிகாணு காடுமுதலுறைந்தசித்து, நீணவேசமயமென்றமார்க்கந்தன்னை நேர்மையுடன் துகைபாடுசெய்தசித்து, மாணமருங்கல்லிதனி லுறைந்தசித்து மகத்தானமாண்பருக்குவுகந்தசித்தே. 789

மாண்பானவையகத்து ஜனங்களுக்கு மார்க்கமுடன்வேதமதை யோதுஞ்சித்து, ஆண்மையுடன்சாத்திரங்கள் புராணமெல்லா மவரவர்க்குவுகந்தபடிசெய்துவைத்தேன், தாண்மைபெற சைவாதிசமயமெல்லாம் தாரணியில்கொடிநாட்டியிருந்தசித்து, நீண்மையுடன் காயாதிகற்பங்கொண்டு நெடுங்காலமிருந்ததொரு தவசிபாச்சே. 790

தவசியென்றால்மாண்பருக்கு வுகந்தசித்து தாரணியில்சமுசார வாழ்க்கையோடும், பவக்கடலைத்தானொழித்துப்பாரின்மீதுபட்சமுடன் றானிருந்தகொடியசித்து, தவப்பெருமைகொண்டல்லோ ரிஷிகளோடும் தயங்காமலரசர்முதல்வணங்குஞ்சித்து, நவகண்டவையகமுமறிந்தசித்து நலமானவியாசமுனியென்றசித்தே. 791

முனியானசித்துமுனி வியாசர்தாமும் பூதுலகில்பெருமைதனை யறிந்தசித்து, கனிவோடும்பாலோடும் ரிஷிகள்தம்மை கண்ணினால்கண்டறிந்தசித்துவாகும், பனிபோன்றமலைநாடு பார்த்தறிந்துபட்சமுடன் சென்றல்லோ வுபதேசங்கள், தனியாகதானிருந்து பிரணவத்தை தண்மையுடன்றானறிந்த சித்துதானே. 792

தானானசித்துக்குசமாதியில்லை தாரணியில் வெகுகாலமிருந்தசித்து, கோனானகுருக்கள்மகாரிஷிகள்தேவர் கொற்றவனார்சீஷவர்க்கமாண்பர்தன்னை, மானானவையகத்திலறிந்தசித்து மகத்தானவியாசமுனிசித்துபோல, தேனானவேதமதையறிந்தசித்து திரைகடலிற்கண்டதுண்டோ வுண்மைதானே. 793

உண்மையிதுயின்னமொரு மார்க்கங்கேளுவுத்தமனேபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு; வண்மைபெறும்தேறைய ரென்னுஞ்சித்து வளமான ரோகமதைத்தீர்க்குஞ்சித்து, நண்மைபெறவயததுவுமேதென்றாக்கால் நாதாந்தசித்துமுனிகும்பயோனி, உண்மையுடனெழுதிவைத்த சாத்திரத்தில் தீர்க்கமுடன்வயதுமுன்னூறென்னலாமே. 794

என்னவேவயததுவுமுன்நூறுண்டு யெழிலானதேறையர் முனிவருக்கு, பன்னவேசாத்திரத்தின் வகுப்பைப்போலே பட்சமுடனகண்டறிந்துசொல்லலாச்சு, துண்ணவேயிவர்தமக்குச்சமாதியில்லை துப்புரவாய்ஜகத்தாசை விட்டோர்தாமும், முன்னவேயகஸ்தியனு ருபதேசங்கள் முறைப்படியேகண்டறிந்த சுத்துமாச்சே. 795

முறையானகருவிகர ணதியெல்லாம் முயற்சியுடன்தாமறிந்தமாயாசித்து, கறைபோன்றபதினெண்பேர் சாத்திரத்தை கருத்தினிலேயென்னுளும்மனதுவந்து, மறைவானபொருளெல்லாம் மாண்பருக்குமகத்தானமுறைப்பாடியாவுங்கண்டு, குறையாமலுபதேசஞ்செய்தசித்து கொற்றவனுர்தேறையமுனிவர்தாமே. 796

முனியானதேறையமுனிவரப்பா மூர்க்கமுடன்சங்கமென்ற சபையிற்சென்று, தனியாகவகஸ்தியரின் பின்றொடர்ந்து சட்டமுடன்பிணிதீர்க்கசித்துவாகும், பனிபோன்றவனுந்திரத்தி லிருக்குமூலி பாங்கானசஞ்சீவிமூலிதன்னை, மனிதர்களைத் தானெழுப்புமமுர்தமூலி மார்க்கமுடன்கண்டறிந்தசித்துபாரே. 797

பாரப்பாயேமமென்றவித்தைதன்னை பண்புடனேமனதுவந்துகண்டசித்து, ஆரப்பாயிவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ வவனிதனிலாரேனுங் கண்டதில்லை, நேரப்பாயேமமென்றசித்தேயாகும் நெடிதானமலையனைத்தும்பழுச்குஞ்சித்து, சீரப்பார்வையகத்தில் நெடுநாளாக சிறப்புடனே தானிருந்தசித்துதாமே. 798

தாமேகேளின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தடவானபாலகனே மைந்தாபாரு, போமேதான்பக்கிரியாக் கோபுவென்றும் பொங்கமுடன் சாத்திரத்தினுரைத்தவார்போல்,நேமமுடன்வயததுவுமேதென்றுக்கால் நிலையானவாண்டதுவு மிருநூற்றுசொச்சம், நாமமுடன்நபிநாயன்தன்னைக்காண நன்னயமாய்மக்கபுரிபோனுர்தாமே. 799

போனுரேமலைநாடுகுகைகடந்து பொங்கமுடன் நபிதனையேகாணவென்று, கானுறுபாதவழிசெல்லும்போது கடுங்காளைநபிக்கூட்டம் மிகவாய்க்கண்டு, மானுனமகதேவர்பதியிலப்பா மார்க்கமுடன்வந்ததினுலுந்தமக்கு, தீனுனதீன்பதியிலுந்தனைத்தான் திட்டமுடன்சபித்திடுவோமென்றிட்டாரே. 800

என்றவுடன்யாக்கோபு தாள்பணிந் தெழிலானவார்த்தையது கூறும்போது, சென்றமேயாக்கோபு தன்னைக்கண்டு சிறப்புடனேசுன்னத்து செய்துமல்லோ, தின்றிடவேரொட்டியது தானுமீய்ந்து சிறப்புடனேயசேனுசே னென்றுகூறி, வென்றிடவேயுபதேச பிரணவத்தை விருப்பமுடன்மலுங்குமா ரோதினாரே. 801

ஓதவேநபிறையர்கூட்டத்தார்கள் வுத்தமர்கள்மனம்போலே மனது வந்து, நீதமுடன்மக்கபுரி கோட்டைக்குள்ளே நிஷ்களங்கபக்கிரியாக் கோபுதன்னை, தோதமுடன்கொண்டுசென்று ராண்மனைக்குள் தோரு மல்கொத்துபாபோதினார்கள், வீதமதுபயனறிந்த சித்துதாமும் விடுபட்டுவந்ததொரு யாக்கோபாச்சே. 802

ஆச்சப்பாபின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் வப்பனேகொங்கணவர் வயதுமார்க்கம், பாச்சலுடன்யெண்ணூறு வாண்டுமட்டும் பாகனிலேயிருந்ததொரு சித்துமாகும், மாச்சலுடன்சமாதிமுகஞ் சென்ற சித்து மகத்தானகொங்கணர் சித்துவாகும், ஓச்சலதுயில்லாமல் வுலகு தன்னில் வுத்தமனேவெகுகாலம் வுழன்றசித்தே. 803

சித்தானசித்துமுனிரிஷிகள்தாமும் சிறப்பானகொங்கணவர்காண்டஞ்சொல்லி, முத்தானகடைக்காண்டம் மூன்றுஞ்சொல்லி மூதுலகில் சமாதிக்குயேகலானார், பத்தியுடன்கடைக்காண்டம் நூலிலப்பா பாடிவைத்தார்வெகுசங்கை காணப்போமோ, புத்தியுள்ளமாண்பர்களுங் காண்பாரப்பா கண்டாலுமதிசங்கை யின்னமுண்டே. 804

உண்டானகடைக்காண்டம் பாடியல்லோ வுத்தமனுங்கொங்கணவர் முனிவர்தானும், நண்பானவையகத்தில் மாண்பர்முன்னே நலமானரிஷிமுனிவர்தனையழைத்து, வண்பானசாத்திரங்கள் பாடியல்லோ வளமுடனேவெகுசித்தர் மறைத்துவைத்தார், திண்ணமுடன்காயாதி கற்பங்கொண்டு தீரமுடன்சமாதிக்குச் செல்வேன்றானே. 805

சொல்லவேசமாதிமுகம் நின்றபோது செம்மலுடன்சீஷவர்க்கமனேகங்கோடி, மெல்லவேசமாதிக்கு யிடமுந்தேடி மேன்மையுடன் வழிபாடு செய்துமல்லோ, புல்லவேகொங்கணனர் முனிவர்தானும் புகழானசமாதிமுகம் வுள்ளேசென்று, வல்லமையாய்முப்பது வாண்டுதானும் வளமுடனேயிருந்த சித்துதானே. 806

தானுயின்னமொரு வயனஞ்சொல்வேன் தாக்கானகண்மணியே புகலக்கேளு, கோனுனதட்சண மூர்த்தியப்பா குவலபத்தில்வெகுகாலமிருந்தசித்து, மானுனவயததுவுமேதென்றக்கால் மகத்தானவாயிரத்

துசொச்சமப்பா, பானுனபடியேழுங் கடலுஞ்சுத்தி பாரினிலேவுழன்ற தொருசித்துகாணே. 807

காணவேதட்சணு மூர்த்தியாரும் காசினியில்திருமந்திரம் பாடினோர்தான், பூணவேசிவாலயந் தன்னிலப்பா பொங்கமுடன்வெகுகாலமிருந்தசித்து, தோணவேதிருமந்திரம் பாடியல்லோ தோற்றமுடன் சமாதிக்கு யேகவெண்ணி, ஆணவங்கள் தானெடுங்கிசித்துதானும் வன்பானகாசிபதி சென்றிட்டாரே. 808

சென்றுனேநர்மதா நதியின்பக்கல் சிறப்புடனேதட்சணு மூர்த்தினுயர், குன்றுனகரையோரம் மண்டபந்தான் கொற்றவனுர்சமாதிமுகஞ் சென்றுமல்லோ, வென்றிடவேஒருயுகமாம் வறுபதாண்டு வுத்தமனுர் தானிருந்து வந்தசித்து; தென்றிசையில்தட்சணுமூர்த்தியென்று தேசமதில்பேர்கொண்ட சித்துபாரே. 809

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கானபாலகனே பகரக்கேளு, நீரேதான்கோரக்கர் வயதேதென்றுல் நிஷ்களங்கமாகவல்லோ மாயாசித்து, சேரேதான்வயததுவு மென்பதாகும் செப்பினுரவர் நூலிற் சூத்திரந்தான், சீரேதான்பதிலுறுசூத்திரத்தில் சிறப்பாகப்பாடிவைத்த துண்மையாமே. 810

உண்மையாங்குரிகையது தானுமில்லை வுத்தமனேநரைதிரையும் யாதொன்றில்லை, வண்மைபாம்பிணியென்ற ரோகமில்லை வகுப்பான காயாதிதானுமில்லை, தண்மையுடனவையகத்து மாண்பரெல்லாம் தப்பாமல்சிவயோகி யென்பார்பாரு, திண்மையுடன்கோரக்கர் மூலிதம்மை தீர்க்கமுடன்யெப்போது தின்பார்தானே. 811

தின்பாரேகோரக்கர் மூலியாலே தீர்க்கமுடன்கோரக்கர் சித்துமாச்சு, வன்பாகசமுசாரவாழ்க்கையில்லை வளமானபொருளின்மேலாசையில்லை, என்னேரந்திரிகால பூசையோடும் பெரிலானகாவிகாஷாயத்தோடும், சொன்னபடிமனேன்மணியாள பிரணவத்தை தொல்லுலகில்யெப்போதுஞ் சொல்வார்தானே. 812

சொல்வாரேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தூய்ஞானநற்பாலா தீரவானே, புல்லவேகொளபால சித்துதானும் புகழானவையகத்திலிருந்தசித்து, வல்லதொருபொன்னுக்கு வாணிமாற்று வகுப்புடனேகண்டறிர்தஞானசித்து, சல்லியமாம்வித்தைதனில் தேர்ந்தசித்து சட்டமுடன்வுரைகல்லுக் குறியசித்தே. 813

உரையானபொன்னுரைக்குங் கல்லைத்தானும் வுத்தமனேமலைத னிலேகண்டுதேடி, திரையோடும்புரையகற்றி வயிரக்கல்லை திட்டமுட னாய்ந்த ஞானசித்து, வரையானசித்துக்கு வயதேதென்றால் வளமு டனேகூறுகிறே னின்னங்கேளு, கரைகண்டசித்தல்லோ கௌனசித்து கௌபாலசித்தென்று பேருண்டாச்சே. 914

பேரானசித்துக்குவயதேதென்றால் பெருமையுடன் கூறுகிறேன் கொற்றவாகேள், நேரானவயததுவும் இருநூற்றைந்து நெடிதானகாடு மலைதிரிந்தசித்து, ஊரோடுங்கூடியல்லோ வுறவுபேசி வுகமையுடன் சாத்திரத்தை யறிந்தசித்து, சீரானகௌபாலசித்தருக்கு சிறப்புடனே ஞானமென்ற தேசந்தானே. 815

தேசமாமுபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு தேற்றமுடன்காயாதிகற்பங் கொண்டு, வாசமதுமலைதனிலே யிருந்துகொண்டு வகுப்பானசித்ரது வுளவாராய்ந்து, நேசமுடன்சயாதிக்கு யேகவெண்ணி நெடுங்காலஞ் சீஷவர்க்கமாணபரோடும், பாசமொடுதனக்குகந்த சீஷனைத்தான் பட்ச முடன்கண்டறிந்து வுரைத்தார்தாமே. 816

உரைத்தாரேசீஷவர்க்க செய்திதன்னை வுத்தமனேசமாதிக்குப் போரேனப்பா, வரையானசமாதிமுகஞ் சென்றபோது வளமுடனே யெந்தனுக்கு வயிரக்கல்லால், குறையாமல்சமாதிதனை மூடியல்லோ கொற்றவனேகருவயிரக்கல்லில்தானும், மறைவாகக்கைநாட்டுச்சித்திரந் தான் மன்னவனேயெழுத்துரையுமென்பார்தானே. 817

என்றவுடன்கௌபாலசித்துதாமும் யெளிதானவயிரக்கல் மேலே யப்பா, வென்றிடவேயெழுத்துமுகம் மாறியல்லோ மேதினியிலெல்ல வர்க்குமறிவதற்கு, குன்றானகல்லின்மே லெழுத்துவூன்றி கொற்றவ னேகௌபாலர் சமாதியென்று, நன்றாகவரைதீட்டி சீஷர்தாமும் நல முடனேசமாதிமுகஞ் செய்தார்பாரே. 818

செய்யவேபதினான்கு வருஷமட்டும் செப்பரியசமாதிமுகந் தனிலி ருந்து, பையவேவையகத்தில் வந்தசித்து பாங்குடனேயேமமென்ற சித்துவாகும், துய்யதமிழ்பண்டிதர்கள் போற்றுஞ்சித்து துறையான யேமமாற்றறிந்தசித்து, வையகத்தில்சித்துமுனி ரிஷிகள்தேவர் வளமு டனேயெவரறிந்தா ராணிதானே. 819

ஆணியாமின்னமொரு வதீதஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, நீணிலத்தில்சோதிமாமுனிவர்தாமும் நீதியுடன்வெகு காலமிருந்தசித்து, வாணிபங்கள்செய்வதற்கு யேமமாற்றை வளமுடனேகண்டறிந்த சித்துதாமும், காணிகளும்பூமிவள மெல்லாங்கண்டு கருவயிரக்கல்லெடுத்த சித்துதானே. 820

தானனசித்துக்கு வயதேதென்றால் தண்மையுள்ளவருடமது நானூறாகும், பானனகாடுமலைதன்முகத்தில் பாங்குடனே தான்திரிந்தசித்துமாகும், கோனனகுருக்கள்மார் ரிஷிகள்தம்மை கொற்றவனார்தான் கண்டு வுரவுபேசி, மானனபொன்மாற்று அறியவென்று மார்க்கமுடன் சென்றதொரு சித்துபாரே. 821

பாரப்பாசோதியென்ற முனிவர்தானும் பட்சமுடன்சமாதிமுகம் வுள்ளேசென்று, சீரப்பாமுப்பத்தா றூண்டுமட்டும் சிறப்புடனேவையகத்தை மறந்தசித்து, நேரப்பாதவசுநிலை தான்கடந்து நேர்மையுடன் சமாதிவிட்டு வந்தசித்து, ஆரப்பாஅறிவார்கள் சோதிமார்க்கம் வப்பனேயானறிந்து சொல்லிட்டேனே. 822

சொல்லவேபின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தூய்தானபாலகனே யென்னசொல்வேன், வெல்லவேடமரகனார் வயதேதென்றால் வுத்தமனேமுன்னூற்று சொச்சமாகும், புல்லவேநெடுங்காலம் வையகத்து புகழானபாண்பருடன் கூடியல்லோ, நல்லதொருவஷ்டகரு வித்தையெல்லாம் நலமுடனேசெய்ததொரு டமரர்தானே. 823

காணவேஜெகஜால டமரகர்தான் காசினியிலதீதவித்தை செய்தசித்து, பூணவேநீர்மேலே நடந்தசித்து புகழானவாசியை நடத்துஞ்சித்து, தோணவேகூடுவிட்டு கூடுபாய்ந்து தொல்லுலகில்வித்தைதனை செய்தசித்து, ஆணவங்கள்தானொடுங்கி காயந்தின்று வன்புடனேவீற்றிருந்த சித்துதாமே. 824

தானனடமரகனா ராடுஞ்சித்து தகமையுள்ள சாத்திரத்திற்சொல்லவில்லை, கோனனவாகாயந் தன்னின்மட்டும் கொற்றவனார்கெடைகட்டியாடுஞ்சித்து, பானனபரிதிமதி தன்னைத்தானும் பக்குவமாய்த்திசைமாற்றி செய்தசித்து, மானனடமரகனார் சமாதிதன்னில் மார்க்கமுடன் யேகுதற்கு நண்ணினாரே. 825

நண்ணவேசகலரிஷி சித்துதாமும் நலமுடனேவையகத்துசமாதி தன்னில், மண்ணதனிலிருந்ததொரு சித்துமாச்சு மகத்தானவவர் போன்ற சித்துமல்ல, கண்ணவிந்தகுருடனேப்போல் கேணிதன்னில் காசினியிலிறங்கியல்லோ சித்துதானும், தண்ணீரில்பனிரெண்டு வாண்டுமெட்டுந் தன்மையுடன்வீற்றிருந்த சித்துதாமே. 826

சித்தானசித்துஜல ஸ்தம்பனசித்து சிறப்பான டமரகர்போல் சொல்லொண்ணாது, முத்தானகேணிவிட்டு வந்தசித்து மூதுலகிலிவர் போலு மெங்குமுண்டோ, பத்தியுடன்வையகத்திலனந்தஞ்சித்துபாரினிலே வெகுமுனிவரிருந்தாரல்லோ, சாத்திரங்கள்மறவாத சித்தானலும் ஜலஸ்தம்பனசித்துபோலில்லைதானே. 827

இல்லையேயின்னமொரு கவிதைசொல்வே னெழிலானயெந்தனிடமணியேகேளும், சொல்லவேசுந்தரானந்தரப்பா தொல்லுலகில்கேசரியாம் வித்தைதன்னை, புல்லவேவதீதமென்ற மாண்பருக்கு புகழுடனே புகட்டியதோர் சித்துமாகும், வெல்லவேயவர்தமக்கு வயதேதென்றால் விட்டகுறைதொட்டகுறை மிகுதியாமே. 828

ஆமேதானவர்தமக்கு வயதுமெத்த வப்பனேயெண்ணூற்றுசொச்சமாண்டு, நாமேதான்சொன்னபடி குளிகைபூண்டு நலயானகேசரிமேல் சென்றசித்து, போமேதான்வையகத்திலிருந்துமல்லோ பொங்கமுடன் சமாதிமுகஞ் சென்றசித்து, வேமதானிருபத்தா றுண்டுமெட்டும் விடுபட்டுபூமிதனில் வந்தசித்தே. 829

வந்ததொருசித்துக்கு சமாதிமார்க்கம் வையகத்தில்மெத்தவுண்டு சொல்லொண்ணாது, சந்ததமாஞ்சீஷவர்க்கங் கோடிமாண்பர் தாரணியில் கணக்குண்டோ லக்கோயில்லை, சொந்தமுடன்வெகுமாண்பர் கிட்டியல்லோ சுந்தரனூர்பாதார விந்தந்தன்னை, அந்தமுடன்தாள்பணிந்து சிரங்குனிந்து வன்புடனேபோற்றிசெய்த சித்துமாச்சே. 830

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு வன்புடனேசொல்லுகிறேன் வதிமெத்த, மாச்சலென்றவாரிஷியாஞ் சித்துதம்மை வளமுடனே சொல்லுகிறேன் வண்மைபாரு, பாச்சலென்றவபததுவும் பெழுநூற்றுச்சொச்சம் பாருலகில் நெடுங்காலமிருந்தசித்து, மூச்சடங்கிசிவயோகமானசித்து மூதுலகிலிவர்போலுங் காணூர்தாமே. 831

காணுமே தவசியென்னும் வரரிஷியார்தானும் கருவாககாளிங்கமடுவுதன்னில், வேணபடிதவயோகஞ் செய்யவென்று விட்டகுறைதனையகற்றி மடுவிற்சென்று, தோணவேபனிரெண்டு வாண்டுமெட்டும்

தொல்லுலகில்ஜலஸ்தம்ப சமாதியாகி, மாண்பரும்வையகத்தோர்காண வென்று மார்க்கமுடன்வந்ததோர் சித்துதானே. 832

தானென்றசித்ததுவும் ஜலரூபசித்து தாரணியிலிவர்போலுஞ் சித்துமுண்டோ, வானென்றதேவாதி ரிஷிகள்தம்மால் வரத்தினுல்பேருபெற்ற சித்தேயாகும், கோனென்றவரரிஷியா றென்றுசொல்லிக் கொற்றவர்க்கு குவலயத்தில் பேருண்டாச்சு, மானென்றசித்தர்களும் வணங்கியல்லோ மகத்தானரிஷியாரைப் போற்றுவாரே. 833

போற்றுவார் பூதலத்தா ரெல்லாருந்தான் பொங்கமுடனின்ன மொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தேற்றமுடன்வால்மீகரென்றசித்துதெளிவானமார்க்கமது சொல்வேன்பாரீர், மாற்றமயம் நீங்கியல்லோவையகத்தில் வளமையுடன்வெகுகாலமிருந்தசித்து, ஆற்றலுடன்வால்மீகராமாயணத்தை அவனிதனில்மாந்தருக்குச் செய்திட்டாரே. 834

செய்தமொருவால்மீகர் வயதேதென்றால் செப்பமுடன் எழுநூற்றுச்சொச்சமப்பா, துய்யதமிழ்ப்பண்டிதனுங் கல்விவானும் தூய்தான வகப்பேரு கொண்டசித்து, பையவேசமாதிமுகஞ் சென்றதில்லை பாங்குடனேகாயாதி கொண்டுதானும், வெய்யவேநெடுங்கால மிருந்தசித்து வேதாந்தவால்மீகர் தானுமாமே. 835

தானானவையகத்து மாந்தர்க்கெல்லாம் தகமையுள்ளவால்மீகர்சரிதைதன்னை, கோனானகுருவானவால்மீகர்தானும குவலயத்தில்பேர்கொண்டஞானசித்து, தேனானவைதீகசாத்திரங்கள் தெளிவுடனே கட்டிவைத்த ஞானசித்து, பானானபராசரிஷிக் கொப்பதான பாங்கானயடியென்று செப்பலாமே. 836

செப்பலாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு செயலான புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஒப்பமுடன்வூர்வசியாள் வயதேதென்றாற் வுத்தமனேநூற்றியிருபத்தேயாகும், தப்பிதங்கள்நேராமல் தரணிமீதில் சாங்கமுடன்வீற்றிருந்த மாதுசித்து, இப்புவியில்வூர்வசியாள் சுருக்கரத்னம் வெழிலாகப்பாடிவைத்த மாதுதாமே. 837

மாதானவூர்வசியாள் காயகற்பம் மகத்தானவையகத்தி லுண்டுமல்லோ, தோதானகாவியங்க ளொன்றுகூறி தோறாமல் பாடிவைத்தமாதுசித்து, நீதானவியாசரிடம் வுபதேசங்கள் நீதியுடன்பெற்றதொருமாதுதானும், கோதாவரிகரைதனிலே மடிந்தசித்து கொற்றவனே சமாதியது அங்கேவுண்டே. 838

உண்டானசமாதியதுமண்டபத்தில் ஒகோகோடாதாக்கள்கண்டறிந்து, திண்பானவேதமாமாயுற்வேதம் தீரமுடன்கண்டறிந்தமாதுசித்து, கண்டல்லோரிஷிமுனிவர் சித்துதானுங் காசினியில்பூசைமுதல் நைவேத்தியங்கள், சண்டமாருதம்போலே தானடித்து தாரணியில் கோடித்து வருகின்றாரே. 839

வருகிறார்பூவாடை காரிசித்தை மார்க்கமாமின்னமொரு மகிமை கேளு, கருமமதைவையகத்திற்றனகற்றி காசினியில்நெடுங்காலமிருந்த சித்து, தருமமதுதானறிந்தகமலசித்து தாரணியில்தானறிந்த கொடிய சித்து, அருமையுடன் சீனபதிதேசந்தன்னில் வன்பாகசென்றதொரு சித்துபாரே. 840

பாரேதான்கமலமுனிவயதேதென்றால் பாலகனேசொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, நேரேதான்வயததுவும்நாலாயிரந்தான் நேர்மையுடன் முன்னூற்று சொச்சமாகும், சீரேதான்சீனபதிதன்னிலப்பா சிறப்புடனே நெடுங்காலமிருந்தசித்து, தீரேதான்சமாதிமுகந்தன்னிற்சென்று தீர்க்கமுடன் இருநூறுவாண்டுதானே. 841

ஆண்டானவருஷமது யிருநூறப்பா வப்பனேபூமிதனிலிருந்த சித்து, கூண்டானகூண்டோடு வந்தசித்து குவலயத்தி லிவர்போலுஞ் சித்துமுண்டோ, தாண்டவம்போல்சீனபதிதேசந்தன்னில் சாங்கமுடன் வினோதங்கள்செய்தசித்து, ஆண்டகையாமானதொரு கமலர்தாமும் வப்பனேவையகத்து சித்துமாச்சே. 842

ஆச்சப்பாயின்னமொருமகிமைசொல்வேன் வப்பனேயதிசயங்கள் மெத்தவுண்டு, மாச்சலுடன்வையகத்தி லிருந்தசித்து மகத்தான அறிவானந்த சித்துதானும், பாச்சலுடன்வயததுவு மேதென்றக்கால்பண்பானமுன்னூற்றுவறபதாண்டு; மூச்சடங்கிசமாதிதனி லிருந்தசித்து மூர்க்கமுடன்பனிரெண்டு வருஷங்காணே. 843

காணவேபன்னிரண்டாண்டுமட்டும் காசினியில்பூமிதனி லிருந்த சித்து, தோணவேகௌபாலர்சீஷனுகும் தொல்லுலகிலிவர்மகிமை மெத்தவுண்டு, பூணவேவையகத்துமாண்பருக்கு புகழாகமுன்னடந்த காரியத்தை, வேணபடிசன்னதங்கள் கொண்டாற்போலே விட்டகுறை யிருந்தபடி சொல்வார்பாரே. 844

சொல்லவேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தூய்தானவகப்பேயர் சித்துதாமும், வெல்லவேயவர்தமக்கு வயதேதென்றால் விருப்பமுடன் சொல்லுகிறேன் வியனந்தானும், புல்லவேநூற்றுபத்து ஒன்றுமூன்று புகழானமரத்தடியி லிருக்குஞ்சித்து, நல்லதொருசமாதிபுகஞ்சென்று தில்லை நாதாந்த அகப்பைவெளி சித்துதானே. 845

வெளியானசித்துக்கு குருவேதென்றால் விருப்பமுடன்வியாச முனி யென்னலர்கும், ஒளிவாககாயாதிதானுமில்லை ஓகோகோவுலக மதில் வாழுஞ்சித்து, களியானசோதியென்ற விருட்சந்தன்னில் கைலா சநாதரைப்போல் சமாதிகொண்டு, வளியானமரப்பொந்தில் தானொடுங்கி மகத்தாகயிருந்ததொரு சித்துமாச்சே. 846

சித்தானசித்துனுட மார்க்கஞ்சொல்வேன் சீரானபுலிப்பாணிமன் னுபாரு, முத்தானபாம்பாட்டி வயதேதென்றால் மூதுலகில்பெயர்கொ ண்டநெடியசித்து, புத்தியுள்ளசித்துக்கு வயதுசொல்வேன் புண்ணி யனே நூற்றியருபத்துமூன்று, சுத்தமுடன்பாம்பினதை விஷத்தை வாங்கி துப்புரவாயருந்துகிற சித்துகேளே. 847

கேளேதான்காயாதி கற்பங்கொண்டு கீர்த்தியுடன்சிலகாலமிருந்த சித்து, பாளேதான்போகாமல் தேகந்தன்னை பட்சமுடன்காப்பாற்றி பந்துகொண்டு, நீளேதான் திருவாத்தி மரத்தின்கீழே நீதியுடன்கொலு விருந்த காயசித்து, ஆனேதான்கோகாண சித்துமல்ல வப்பனேசின் மயத்தின் சித்துபாரே. 848

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பட்சமுள்ளயெந்தனது பாலாகேளு, சீரேதான்காலகண்ட வயதேதென்றால் சிறப்பானவாயிர மாமிருநூறுண்டு, நேரேதான்நெடுங்கால மிருந்தசித்து நேர்மையுடன் குளிகையது பூண்டசித்து, ஊரேதான்பெயரேது சொல்லவென்றால் வுத்தமனேசேஷனல் முடியாதென்றே. 849

அன்றனஆதிசேடன் றன்னினலும் வப்பனேகூறுதற்கு முடியா தப்பா, குன்றனநெடுமலைகள் வனந்திரங்கள் கொற்றவனேநெடுங்கால மறிந்தசித்து, தென்றிசையில்தட்சணமூர்த்தியன் சிறப்பானசித்து மகா சேஷனுக்கு, வென்றிடவேயுபதேசஞ் செய்தசித்து விட்டகுறை யிருந்ததொரு காலர்தாமே. 850

காலனும்நெடுங்தூதகாலசித்து காசினிபில்சமாதிமுகஞ் செல்வதற்கு, பாலனுஞ்சீஷவர்க்க மாண்பர்க்மை பட்சமுடன்தாமமைத்தசித்துதாமும், சீலமுடன்முப்பத்துவாறுவாண்டு சிறப்புடனேவையகத்திலிருந்தசித்து, கோலமுடன்முகமறியா பாலசித்து கொற்றவனேவெகுகாலமிருந்தசித்தே. 851

சித்தானசித்தனிட மார்க்கஞ்சொன்னேன் சிறப்பானயின்னமொருவயணங்கேளீர், முத்தானவடிவேலர் முருகரப்பா முயற்சியுடன்வயததுவுமேதென்றுக்கால், சத்தியமாய்வயததுவுங் கணக்கோயில்லை சார்பானநூல்தனிலுஞ் சொல்லவில்லை, சித்திபெறஞானவழி கொண்டசித்து சிறப்பானசுப்ரமணிய ரென்னலாமே. 852

என்னவேசிவசுப்பிர மணியரான வெழிலானசித்துக்கு வயதோயில்லை, பன்னவேபலசாஸ்திர நூல்கள்தன்னில் பாகமுடன்வயததுவுங்கூறவில்லை, சொன்னபடிசுருதிமுறை வேதாகமங்கள் தோற்றமுடன்பலபேரும்பாடிவைத்தார், நன்னயமாய்சுப்பிரமணியர் காப்பேயென்றுநாட்டினார்நூல்களெல்லாம் நாட்டினரே. 853

நாட்டினதோர்நாமதைக் கண்டதல்லால் நாதாந்தவயததுவைக்கண்டதில்லை, தாட்டிகமாயின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் தயாளமுள்ளசிறுபாலா சாற்றக்கேளீர், வாட்டமுடன்யூகியென்ற முனிவர்தானும் வகுப்பானவயததுவு மேதென்றுக்கால், மாட்டிமையாய் வறுநூற்றுயெண்பதாண்டு மார்க்கமுடன்வையகத்து சித்துபாரே. 854

பாரேதான்நீலகண்டரிஷியார்தம்பால் பாருலகிலுபதேசம் பெற்றசித்து, நேரேதான்சமாதிமுகந் தன்னிற்சென்று நேர்மையுடனிருபத்தோராண்டுமட்டும், தீரேதான்சமாதிமுகமிருந்துமல்லோ தீர்க்கமுடன்வையகத்தில் வந்தசித்து, பேரேதான்நூல்தனிலே யூகியென்றும் பேருகில் கீர்த்திபெற்ற சித்துதாமே 655

தாமானசாத்திரங்களழிந்தசித்து தாரணியில்நெடுங்கால மிருந்தசித்து, கோமான்களுபதேசம் பெற்றசித்து குவலயத்திலிவர்போலும் யாருமுண்டோ, பூமான்களானதொரு மாண்பரெல்லாம் புகழ்ச்சியுடனிவர்பாதம் புகழுஞ்சித்து, சாமான்யமானதொரு சித்துபோல சட்டமுடன்வையகத்திற் காணூர்தாமே. 756

தானனையின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ளபூபாலா மணியேகேளீர், பானுனதிரணுக்கிய முனிவர்தானும் பாருலகில் நெடுங்

காலமானசித்து, கோனவயததுவு மேதென்றுக்கால் கொற்றவனே துலாயிரத்து யெண்பதாண்டு, மானனசமாதிமுகஞ் சென்றசித்து மார்க்கமுட னிருபத்திரண்டுதானே. 857

ஆண்டானவருஷமது யிருபத்திரெண்டு வப்பனேசமாதிமுகமிருந்தசித்து, பாண்டவர்களைவரும் காணுமுன்னே பாருலகில்வெகுகால மிருந்தசித்து, தாண்டவம்போல்ஜெமதக்கினி முனிவர்தானும் தாணியில்பெற்றெடுத்தசித்துவாகும், மாண்டதொருமாண்பரெல்லாம் வையகத்தில் வாழ்த்தியல்லோவஞ்சலிகள் செய்தசித்தே. 858

சித்தானசித்துமுனியிவர்தானப்பா சீருலகில்ரிஷிவர்க்க கூட்டத்தோடு, முத்திபெறநல்வழிக்கு வுறுதிகொண்டு மூதுலகில்சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, சத்தியுடன்மனோன்மணியை தியானித்தேதான் சதாகாலநிஷ்டைகுறிகளங்கனுதி, புத்தியுடன்வையகத்தில் தவசியாகி பொன்னுலகுபதிதனிலே சேர்ந்தார்காணே. 859

சேரவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் செம்மலுடன்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, வாரமுடன்சண்டீசுவரர்வளமைகேளும் வண்மையுடன்வயததுவுமேதென்றுக்கால், தீரமுடன் நானூற்றியறுபதாகும் தீர்க்கமுடனவர்நூலிற் சொன்னநீதி, சாரமுடன்சமாதிமுகஞ்சென்றசித்து சாங்கமுடன்வையகத்து சித்துகாணே. 860

காணவேசமாதிமுகம் பத்துரெண்டு கருவாமலன்றுடனே தானுங்கூட்டி, பூணவேபூமிதனிலிருந்தசித்து பொங்கமுடன்ஞானமென்றகிரியாசித்து, நீணவேநானுயுகவதிசயங்கள் நீடாழியுலகுபதிவறிந்தசித்து, சீணமதுயில்லாமல்நெடுங்காலந்தான் சீவனோடிருந்ததொரு சித்துமாச்சே. 861

ஆச்சப்பாயின்னமொரு முறைமைசொல்வேன் வப்பனேசெங்கனிவாய்க்கொண்டபாலா, ஏச்சலதுவாராமலிருந்தசித்து யெழிலானதிருமூலரென்னலாகும், பாச்சலென்றவயததுவு மேதென்றுக்கால் பாரினிலேவாயிரத்து சொச்சமாகும், மூச்சடங்கிசமாதிமுகந் தன்னிலப்பா மூதுலகில்நெடுங்கால மிருந்தசித்தே. 862

நெடுங்காலஞ்சமாதிமுகந் தன்னிற்றானும் நேர்மையுடனறுபது வருஷமாண்டு, கடுந்தவசியாயிருந்த சித்துதாமும் கண்டுகொள்ளாவதிசயங்கள்மெத்தவுண்டு, படுந்துயரந்தானறியா மாண்பர்க்கப்பா பாரினிலேநிதிகொடுத்து வதிதஞ்செய்தார், சூடிவாதிதமைக்கண்டு நிர்த்தஞ்சொல்லி துப்புரவாய்விதியுரைத்து வழிசொல்வாரே. 863

வழியானமுறைபாடு தாமுரைத்து வண்மையுடனுபதேசங்கூறி யல்லோ, பழியானவார்த்தைக்கு யாளாகாமல் பாருலகில்சித்துவிளையா டச்சொல்லி, முழியானவார்த்தையது வுபதேசங்கள் மூர்க்கமின்றி தானுரைக்கும் ஞானசித்து, சுழியானவாசியிலே தனிலிருந்து சுத்தமுட ன்வையகத்திலிறந்தார் தாமே. 864

போகர் புலிப்பாணிக்கு சித்தர்கள்பிறப்பும்

திருநட்சத்திரமுங் கூறல்.

இறந்தாரேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலான பதினெண் பேர் முனிவர்தானும், பிறந்ததொருவளப்பங்கள் யாவுங்கண்டு பேரின் பகிலேதனிலே மனதிலுன்னி, சிறந்ததொருநட்சத்திர யோகங்கண்டு சீரானபாதங்கள்தான்வகுத்து, துறந்துமேனவகோடி ரிஷிகள்தானும் துப்புறவாய்நாற்பத்தெண்பேர்தாமே. 865

பேரானயிவர்களறுபிறப்புதானும் பேரின்பநட்சத்திர கால்தான் கூட்டி, சீரானசீனபதிமாண்பருக்கு தீர்க்கமுடனுபதேசஞ் செய்தநூ லாம், கூரானவையகத்து மாண்பரெல்லாங் குறிப்புடனேதானறியமன துவந்து, வீரானபோகரேழாயிரத்தை விருப்பமுடனுபதேசஞ் செய் திட்டேனே. 866

செய்தேனேபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு செங்கமலகரத்தானேயின் னஞ்சொல்வேன், மெய்பானவேதமிது சத்தகாண்டம் மேதினியில் சகலகலைக்கியானமெல்லாம், பையவேவடநூலைத்தனையாராய்ந்துபாடி னேன்காண்டமது யேழாயிரந்தான், துய்யதமிழ்ப்பரிபாஷைத் தன்னை நீக்கி துப்புறவாய்வோதிவைத்தேன் காண்டந்தானே. 867

காண்டமாமேழாயிரம் பெருநூலப்பா கருவிகரணதிமுதலிதிலட க்கம், பூண்டமன துறுதியினாலிந்தநூலைப் புகட்டினேன்காலாங்கி கடா ட்சத்தாலே, வேண்டியதோர்சீனபதி கருமானங்கள் வேற்றுருவமில்லா மல் கூறினேன்யான், ஆண்டகையாமொந்தன்குரு நாதன்றன்னு லப்ப னேபாடிவைத்த நூலிதாமே. 868

நூலானனூலிதுதான் நுணுக்கமெத்த நுட்பமுடன்காலாங்கி பிறந்தவண்ணம், பாலான சித்திரையாமாதமப்பா பாங்கானவசுவனி யாம் காலாங்காலாம், சேலானசெகதகுரு மைந்தனப்பா செயலானபாக் கியமும் பெற்றமைந்தன், காலானகாலாங்கி நாதரப்பா காசினியில்வந் துதித்தவுருவுமாச்சே. 869

உருவானமார்க்கமது யின்னஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேபோகர் தி பிறப்புநேர்மை, உருவானமாதமதுவைகாசியப்பா கருத்தானபரணியது ரெண்டாங்காலாம், குருவானபஞ்சணத்திலொருவனப்பாகொற்றவனே விசுவகர்மன் மைந்தனுகும், திருவானபோகரிஷி யென்றுமல்லோ செப் பினர்பலநூல்கள் வேதமாமே. 870

வேதமாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வெளியானபுலிப்பாணிமை ந்தாபாரு, போதமாம்ரோமரிஷி பிறந்தநேர்மை புகலுகிறேன்மாணுக்க ளறியவென்று, நீதமுடன் ஆணியாந் திங்களப்பா நிஷ்களங்கமான கார் த்திகைதானுகும், வீதமுடன்பயனறிய மூன்றுங்காலாம் விற்பனர் பிறந்ததொழி நாளுமாச்சே. 871

ஆச்சப்பாசெம்படவன் தன்னையப்பா வப்பனேமாதுருவுங்குறத் தியாகும், பாச்சலுடன் பலநூலுங்கண்டாராய்ந்து பாடிவைத்தமரபது வுமெய்யேயாகும், மாச்சலுடனிருகுலத்தார் பெற்றமைந்தன் மகத்தா னரோமரிஷியென்னலாகும், மூச்சடங்கி சென்றதொரு கானினப்பா மூதுலகில்சென்றதொரு சித்துமாச்சே. 872

சித்தானமார்க்கமது யின்னஞ்சொல்வேன் சீர்பாலாயெந்தனிரு கண்ணேகேளும், பத்தியுள்ளமச்சமுனி பிறந்தநேர்மை பாங்குடனே ளாடியாந்திங்களப்பா, சத்தியுடன்ரோகணியா மூதற்காலப்பா சாங்க முடன்பிறந்ததொருநாளுமாச்சு, புத்தியுள்ள ஆதுலமாங்குலத்துதித்த புகழானகன்னியுடமைந்தனுமே. 873

ஆமேதான் மச்சமுனி யடவுசொன்னேன் வன்பானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, நாமேதான்சொன்னபடி சட்டநாதர் நன்மையுடன் பிற ந்ததொரு நேர்மைதானும், போமேதான் ஆவணியாந் திங்களப்பா பொ ங்கமுடன் மிருகசீரிடமுமாகும், வேமேதான்விட்டகுறை மூன்றுங் காலம் விருப்பமுடனவதரித்த பாலனுமே. 874

பாலனுஞ்சிங்களவதேவதாசி பட்சமுடன்பயின்றெடுத்தபுத்திரந் தான், சீலமுடன்சட்டமுனி யென்றுசொல்லி சிறப்புடனே குவலயத் தில் பேருண்டாச்சு, கோலமுடன்யின்னமொரு மார்க்கம்பாரு கெ றவனே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, தாலமுடனிடைக்காடார் பிறந்த நேர்மை சட்டமுடஞ்சொல்லுகிறேன் தண்மைபாரே. 875

தண்மையாம் புரட்டாசிமாதமப்பா தாழ்வாகயிரணியனைக்கொன் றமாதம், வண்மையாந்திருவாதிரை ரெண்டாங்காலாம் வளப்பமுட னவதரித்த சிசுபாலன்முன், பெண்மையாங் கானகுறைஜாதியப்பா பேரானகானீனன்பெற்றபிள்ளை, திண்மையாமிடைக்காடார்தானுமாகும் தீர்க்கமுடன்பூவுலகிலிருந்தசித்தே. 876

சித்தானபின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் திரளானநவகோடி ரிஷிகள்தன்னில், புத்தியுள்ளதன்வந்திரி பகவான்றானும் பூபாலரான தொருமாயாசித்து, சத்தியுள்ளமகாவிஷ்ணு யென்றேசொல்வார் தார ணியில்மானிடமாஞ் சித்துவாகும், முத்திபெறவைப்பசியாந் திங்களப் பா முனையானபுனர்பூசம் நாலாங்காலே. 877

காலானதன்வந்திரிபிதந்த நேர்மை காசினியிவர் நூலிற் சொன்ன வாறு, நூலானபலநூலிற்கண்டாராய்ந்து நுட்பமுடன்பாடிவைத்தேன் குருநூலாகும், பாலானயிருப்பிரப்பாளரப்பா பாங்கானஅனுலோமன் பெற்றபிள்ளை, சாலானசாத்திரங்கள்யாவுங்கூறும் சகலவிதபண்டிதரு ங்காணுதாமே. 878

கண்டேனேநிர்வாணபாஷைப்பா காசினியில்சமஸ்கிரத பாஷை யாலும், விண்டதொருயித்தாலிபாளபந்து விருப்பமுடன்பாகவதபா ஷையாலும், கொண்டேனேமனத்துருதியடியேன்றானும் கொற்றவனே குவலயத்தில் கண்டாராய்ந்து, விண்டுமியானுரைத்தேன் விஷ்ணுகா தை விளம்பிட்டேன் சத்தகாண்டமுண்மைதாமே. 879

தாஞனபின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தயவானபுலிப்பாணிமகனே கேளு, கேஞனயென்குருவாங் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனர் தானுரைத் தவுளவுகண்டேன், பாஞனமூலத்தினீசரப்பா பண்புடனேபிறந்ததொரு நேர்மைதானும், மாஞனகார்த்திகையாந்திங்களப்பா மகத்தானபூசம மூன்றுங்காலே, 8

மூன்றுனபாதமதுமூலத்தீசர் முனையாகபிறந்ததொரு நேர்மைப் பா, சான்றவராமூலத்தினீசரப்பா சட்டமுடன்வந்துதித்தநாளுமாகு ஈன்றதொருஜாதியிலே பள்ளஜாதி யெழிலானகன்னிகையும் பெற் பிள்ளை, மேன்மையுடன்தான்பிறந்தார் மூலத்தீசர் மேதினியில் ரி தனக்குப் பிறந்தார்தாமே. 9

பிறந்ததொருபின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பேரானபு பாணிமைந்தாபாரு, சிறந்ததொரு அகத்தீசருதித்தநேர்மைசிறப்பா

தனுர்மாதமென்னலாகும், துறந்ததொருஆயிலியம்மூன்றும்பாதம் துப்புறவாயவர்பிறந்தநாளுமாச்சு, சறந்ததொருபால்பசுவும் கண்ணுமாகி காசினியில் பிறந்ததொருசித்துமாச்சே. 882

ஆச்சப்பாஅகத்தியரின்பிறப்புநேர்மை அவனிதனிலாராலுமுடியதப்பா, மூச்சடங்கிமலையின்மேல்நின்றசித்து முனையானகமலமதில்பிறந்தசித்து, மாச்சலுடன்தேவரிஷிவரத்தினலே மகாதேவர்வந்துதித்த குருவுமாகும், ஏச்சலதுதாராத கும்பயோனி யெழிலானவகஸ்தியரென்றறையலாமே. 883

அறையவேயின்னமொரு வபணஞ்சொல்வேன் வன்பானகண்மணியேசொல்லக்கேளீர், நிறையவேசிவவாக்கியர் பிறந்தநேர்மை நீதியுடன்சொல்லுகிறேன் நினைவாய்க்கேளு, குறையாததைமாதம் மகத்திலப்பா கொற்றவனேரெண்டாங்காலென்னலாகும், மறையவேதிருமூலகூட்டத்தாரில் மகத்தானகன்னியது பிள்ளையாமே. 884

பிள்ளையாஞ்சிவவாக்கிய ரென்னலாகும் பேரானதிருமூலர்மரபினுள்ள, வள்ளலெனுஞ்சேய்மடவார் கன்னிதன்னின் மகத்தான சிவவாக்கியராகும்பாரு, தெள்ளுதமிழ்க்கவிவாணரிவர்க்கிடுண்டோ செந்தமிழின்சுவையறிந்த சிவவாக்கியர்தான், கள்ளமதுவாராதபுனிதபாலன் காசினியிலவதரித்த வுருவுமாமே. 885

உருவானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேசிகாமணியேயுண்மைபாரீர், திருவானராமரென்ற தேவரப்பா தீர்க்கமுடன் வந்துதித்தநேர்மைகேளீர், கருவானமாசியென்றதிங்களப்பா கடியதோர்பூரமதுரெண்டாம்பாதம், அருவமுள்ளராமரென்றதேவர்தானும் வப்பனேவந்துதித்த நாளுமாச்சே. 886

நாளானநாலாங்காலென்னலாகும் நலமானராமதேவர் பிறந்தநாள்ம், ஆளானரோமரிஷிபாட்டனுக்கு அழகாகவந்துதித்தராமதேவன் ...ாளானநூல்களிலே குற்றஞ்சொல்வார் குறையானமுறைப்பாடு ...துஞ்சொல்வார், பாளானநூல்தனிலே சொல்லாதாலே பட்சமுடன் ...னுரைத்தேன் பண்பாய்க்கேளே. 887

பண்பானயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாலகனேவைந்தறிவிற் ...ந்தபாலா, திண்பானபுஜண்டருட மார்க்கஞ்சொல்வேன் தீர்க்கமு ...ன்பங்குனியாந்திங்களப்பா, கண்பானவுத்திரமா மிரண்டாம்பாதம் ...னியில்வந்துதித்ததிருவுமாச்சு, மண்பானவரரிஷியின்சாபத்தாலே ...க்கமுடனவதரித்த பாலனாமே. 888

பாலனுஞ்சந்திரகுலம் விளங்கவந்த பாரினிலேவெள்ளாட்டி பெற்றமைந்தன், மாலானரதிகேளிமடந்தையாகும் மகத்தானவருந்துதியு மென்னலாகும், சேலானபாக்கியமும்பெற்றபாலன் செம்மலுடன்சாபத்தால்வரத்தில்வந்து, தாலானதவசியென்றநாமம்பெற்று தாரணியில் புஜண்டரென்ற பேருண்டாச்சே. 889

பேரானயின்னமொரு வழிதான்சொல்வேன் பேருலகில்கீர்த்தி பெற்றபுனிதவானே, சீரானகருவூரார் பிறந்தநேர்மை செப்புகிறேன் செம்பவளவாயாகேளீர், கூரானசித்திரையாமாதமப்பா குறிப்பானவஸ்தமதுரெண்டாம்பாதம், தேறுனநாட்களிலே பிறந்தசித்து தேற்றமுடன்கருவூராரென்னலாமே. 890

ஆமேதான்தேவதத்த னென்றுசொல்லி வப்பனேயவன்மைந்தன் மயனென்பார்கள், நாமேதான்சொன்னபடி மயனுக்கல்லோ நாடானக் கருவூரார்பிறந்தாரல்லோ, போமேதான்பொன்னுலகதேவதச்சர் பொங்கமுடன்கருவூரார்க்கீடுமல்ல, ஆமேதான்பாண்டியற்கு வுருவுசெய்து வப்பனேதான்கொடுத்த சித்துமாமே. 891

தாமாகயின்னமொரு வழிபாடல்லோ சாற்றுகிறேன் புத்தியுள்ள பூபாலாகேள், கோமான்களறிந்ததில்லே சாத்திரதோஷம் கொற்றவனே யாம்கண்டவரைக்குஞ்சொல்வோம், சாமானியமென்றதொரு புண்ணாக்கீசர் தாரணியில்வந்துதித்த நேர்மைசொல்வேன், பூமான்களாரேனு மறிந்ததுண்டோ புகட்சியுடன்கூறுகிறேன் புனிதவானே. 892

புனிதமாம்வைகாசிமாதமப்பா புகழானபுண்ணாக்கு யீசர்தாமும், வனிதமுடன்சித்தரையாமிரண்டாமாதம் மகத்தானபுண்ணாக்கர் பிறந்தநாளாம், சனியிராகுடன்கூடிபிறந்ததாலே சாங்கமுடன்வேதரிஷி தன்னைப்போல, மனிதனுயவதாரந்தானெடுத்து மாட்டிடைச்சி யமங்கலியன்பிள்ளையாமே. 893

பிள்ளையாயின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் பேரானகண்மணியே புகலக்கேளீர், எவ்வளவுபிசகாதபுலிப்பாணியும்மையேற்றமுடன்சொல்லுகிறேன் யெழிலாய்க்கேளு, உள்ளபடிநீபிறந்தமாதமப்பா வுத்தமனேபுரட்டாசியென்னலாகும், கள்ளமிலாசோதியென்ற நாலாங்காலாம் கருத்துடனே யவதரித்தசித்துமாச்சே. 894

ஆச்சப்பாவேடர்குலம் வந்துதித்த வப்பனே கன்னிகழியாதமங்கை, மூச்சடங்கிகானகத்தில் தவசியாக மூர்க்கமுடனுருனிருந்தரிஷியாரோடு, பெச்சிகளும்மிகப்பேசி வாதுகூறி பேரானநவகண்ட ரிஷிதானப்பா, பாச்சலுடன்கன்னிகையைச் சேர்ந்துமல்லோ பாலகனெபேற்றெடுத்த சிசுதானியே. 895

சிசுவானபாலகனே நீதானப்பா சிறப்புடனே காலாங்கிகடாட்சத்தாலே, பசுபோலேவேயகைதனே வாகனமுமாக்கி பாரினிலேசுற்றிவந்த பாலனுகும், நிசிதமுடன்யெந்தனுக்குசீஷனுக்கி நிஷ்களங்கமானதொரு புத்திவானுப், விசுவாசமுள்ளதொரு பாலனுகை மேதினியில்வந்துதித்த சித்துமாச்சே. 896

சித்தானயின்னமொரு குறிதான்சொல்வேன் சிறப்பானபுலிப்பாணிமகனேகேளாய், முத்தமுடன்நந்தீசர் பிறந்தநேர்மை மூதுலகோர்தானறிய சொல்வேனப்பா, நித்தமதுவைகாசிமாதமப்பா நீடானவிசாகமதுநாலாங்காலம், பத்தியுடன்தான்பிறந்த நந்திதேவர் பாரினிலே தேவஸ்தானகுருவுமாச்சே, 897

குருவானதேவதாஸ் தலங்கள்தன்னில் கொற்றவனேநந்தியென்றபேருண்டாச்சு, அருவானதேவேந்திரன் சாபத்தாலே வப்பனேபிரம்மகுலந்தனிலுதித்து, உருவாகிமானிட ஜென்மமாகி வுத்தமனேகன்னியது வயிற்றிற்றங்கி, திருவானநந்திரூபங்கொண்டுமல்லோ, சிறப்புடனேவந்துதித்தசித்துதானே. 898

சித்தானயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு சீருள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, புத்தியுள்ளபுலஸ்தியனர் பிறந்தநேர்மை பூதலத்திலெவராலுங்கூறப்போமோ, முத்திதருமாவணியாந் திங்கள்தன்னில் முனையான அனுஷமாம்காலாங்காலில், பத்தியுடன்பிறந்தாரே புலஸ்தியர்தானும் பாரினிலேவந்துதித்த வுருவுமாச்சே. 899

உருவானபுலஸ்தியரின் மார்க்கங்கேளு ஒகோகோனாதாக்களறிந்ததில்லை, கருவானதேவரிஷிதன்வரத்தால் கயலமுனிதன்வயற்றிற்பிறந்தபேரன், திருவானவகஸ்தியருக் குகந்தசீஷன் தீர்க்கமுள்ளசிவராஜ புனிதயோகன், பருவானதிருமந்திர வுபதேசந்தான் பாருலகில்புலஸ்தியரென்றறையலாமே. 900

அறையலா மின்னமொரு :மார்க்சம்பாரு வப்பனேபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, நிறையனே வேதமென்றவியாசர்தாமும்]நேர்மையுடன் தான்பிறந்த சேதிவண்ணம், மறைபோன்ற வாணியாங் திங்களப்பா மகத்தானகேட்டையது ரெண்டாங்கால்தான், குறைபோன்றநாளதனி லுதித்தபாலன் கொய்றவனுர் வேதமென்ற வியாசர்தானே. 901

தாறனபராசரதுமைந்தனப்பா தாக்கானவியாசனென்றே செப்பலாகும், கோறன நூற்படியேயானுரைத்தேன் கொற்றவனுர்மாண்பரிடமறியவேண்டி, பாறனயின்னமொரு பதமுஞ்சொல்வேன் பாரினிலே மாண்பர்களுந்தெரியவேண்டி, மாறனபுலிப்பாணியுந்தமக்கு மார்க்கமுடன்முறைபாடு சொல்லலாச்சே. 902

சொல்லவென்றல்தேறையர் மார்க்கஞ்சொல்வேன் சுந்தரனேபங்குனியாந்திங்களப்பா, வெல்லவேமூலமது ரெண்டாங்காலாம் மேன்மையுடனவதாரஞ் செய்தார்களாம், புல்லவேதேரையர் முனிவர்தானும் புகழானபிரம்மகுலந் தனனிலப்பா, வெல்லவேவானரிஷி தன்றனக்கு சிறப்புடனேபெற்றெடுத்த பாலனுனே. 903

பாலனுந்தேரையர்முனிவர்தானும் பண்பானவகஸ்தியருக் குகந்த சீஷன், சீலமுடஞானோபதேசம்பெற்று சிறப்புடனேமலைதனிலே யிருந்தசித்து, கோலமுடன்யேமமென்றவித்தைதன்னை குவலயத்தில்மாண்பர்களுக் காகவேண்டி, காலமுடனகஸ்தியராங் தருபாதத்தை தண்மையுடனெதிர்த்ததொரு சீஷனுச்சே. 904

சீஷனுமின்னமொரு மார்க்கம்பாரு சீருள்ளபுலிப்பாணி மன்னவா கேள், தோஷமதுநேரமல்யாக்கோபென்னுந் துப்புரவாய்ஞானமென்ற சித்துதானும், வேஷமதுதான்மாற்றி நபிஞாகத்தை விருப்பமுடன் கண்டுவந்தயோகசித்து, பாஷமுடன்றுண்பிறந்த நேர்மைகேளும் பாரினிலே பங்குனியாமாதர்தானே. 805

மாதமாம்பங்குனியாந்திங்களப்பா மகத்தானபூராடம் மூன்றுங் கால்தான், தோதமுடன்பக்திரியாக்கோபுதானும் தொல்லுலகைத்தான் மறந்துபிறந்தசித்து, சாதகங்கள்பொய்யாது விதியுந்தப்பா தாரணியில் நெடுங்காலமிருந்தசித்து, கோதமென்னும் புலஸ்தியனுர்தானுமப்பா கொற்றவனுரீன்றெடுத்த புனிதனுமே 906

புனிதமாமகமதுமார்க்கந்தன்னில் புகழானகன்னியவள் பெற்றபாலன், சனியுடனேரேவதியுங் கூடச்சேர்ந்து சட்டமுடன் வந்துதித்த

யாக்கோபப்பா, மனிதனெனுஞ்சென்மமது பெற்றமல்லோ மகத்மான மகமது மார்க்கஞ்சென்று, தனியானயக்கமென்ற தேசந்தன்னில்சட்ட முடன்போனதொரு சித்துமாமே. 907

சட்டமுடனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு சங்கரனேபுத்தியுள்ள மணியேபாரு, திட்டமுடன்கொங்கணர் பிறந்தநேர்மை தீர்க்கமுடன் யானுரைப்பேன் சுகந்தமாரா, வட்டமுடன்சித்திரையாந் திங்களப்பா வளமானஉத்திராட முதற்காலந்தன்னில், அட்டதிசைத்தான்புகழப் பிறந்தபாலன் வன்பானகொங்கணவ ரென்னலாமே. 908

என்னவேயவர்பிறந்தநேர்மையப்பா யெழிலானசங்கரகுலத்தவத் துதித்த, பன்னவேகானீனன் பெற்றபாலன் காசினியில்வந்துதித்த திருவுமாகும், பொன்னரங்கம் பூண்டதொருபுனிதவானும் புகழான தேவதாசித்துமாகும், நன்னவனுக்கொப்பான கொங்கணவர்தானுங் காசினியில்வந்துதித்த திருவுமாச்சே. 909

ஆச்சப்பாயின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன் அப்பனேபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, மூச்சடங்கிப்போனதொரு மாயாசித்து முனையர்னதட் சணாமூர்த்தியாகும், பாச்சலுடன்தட்சணப்பதியில்தானும் பாங்குட னே பள்ளிகொண்டசித்துவாகும், ஆச்சரியமானதொரு மாயாசித்து அவர்பிறந்தவண்மைதனைப் புகலுவேனே. 910

புகலுவேன்ஆவணியாந் திங்கள்தானும் பூரணமாந்திருவோண முதற்காலப்பா, நிகலவேதட்சணாமூர்த்திநாயன் நீதியுடன்றான்பிறந்த நாளுமாச்சு, அகலவேகொல்லிமலைநாதன்பேரன் வன்பானவைஷ்ண குசைம்பிரதாயன், சகலமுமறிந்தொருஞானசித்து தாரணியில்வந்து தித்த சித்துமாச்சே. 911

சித்தானகுலசம்பிரதாயபூபன் சிறப்பானதட்சணாமூர்த்திநாயன், முத்தானயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் மூதுலகைக்கடந்ததொரு புனிதனாகும், புத்தியுள்ளகோரக்கர் பிறந்தநேர்மை பண்பானகார்த்தி கையாமென்னலாகும், சித்திபெற அயலிடமா மிரண்டாங்கால்தான் சிறப்பானநாளென்றே சொல்லலாமே. 912

சொல்லவேகோரக்கர் பிறந்தநேர்மை சுந்தரனர்வசிஷ்டமகாரிஷி யாருக்கு, புல்லவேகானகுற ஜாதியப்பா புகழானகன்னியவள் பெற்ற பிள்ளை, வெல்லவே அனுலோமனென்னலாகும் வேதாந்தகோரக்கர்சித் துதாமும், நல்லதொருபிரசமானசித்து நாதாந்தசித்தொளிவுமென் னலாமே. 913

என்னவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பெழிலானபுலிப் பாணிமன்னுபாரு, துன்னவேகௌபாலசித்துதாமும் சுடரொளியாம் பிரகாசமானசோதி, மின்னவேவைகாசிமாதமப்பா மிக்கானசதயமது ரெண்டாங்கால்தான், நன்னயமாயவர்பிறந்த நாளேயாகும் நலமான கௌபாலசித்துபாரே. 914

பாரேதான்தேவதாதச்சனப்பா பாங்கானஜகதகுரு கம்மாளன் ருன், நேரேதான்தவத்துசிசித்துவென்றும் நெடிதானகௌபாலரிஷி தானென்றும், தீரேதான்வயிரக்கல்கண்டெடுத்து தீர்க்கமுடன்பொன் னுறைத்தசித்துவென்றும், சீரேதான்பலநூல்காப்பியங்கள்கண்டு செப் பினேன் கௌபாலசித்துகாணே. 915

காணவேயின்னமொரு புதுமைசொல்வேன் காசினியில்நாதாக்கள் கூறவில்லை, தோணவேஜோதியென்றமுனிவர்தானும் துப்புறவாய்தா னுதித்த வண்மைபாராய், பூணவேபுறட்டாசிமாதமப்பா புகழானபூரட் டாதியென்னலாகும், மாணவேநாலாங்கால் தன்னிலப்பா மகத்தான சோதிமுனி யுதித்தவாறே. 916

வாரானபிரம்மரிஷிமைந்தனப்பா மகத்தானசூரியகுலந்தனிதித்த, தூரானபெண்மாது வரவர்ஜாதி துகளானசோதிமா முனிவர்தானும், வேரானமலைகுகைகள் குண்ணுதேடி விளக்கமறகல்லதலைவாரய்ந்தே தான், கூறுனவயிரக்கல்கண்டெடுத்த கொற்றவனுர்சோதிமா முனிதா னுச்சே. 917

ஆச்சப்பாயின்னமொரு மர்மஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பாணி வண்ணலேகேள், மூச்சடங்கிசென்றதொரு மாடர்தானும் முனேயுட னேதான்பிறந்த வண்மைகேளீர், மாச்சலென்றமார்கழியாந் திங்களப்பா மகத்தானஉத்திரட்டாதிதானும், வீச்சுடனேநாலாங்காலென்னலாகும் விரைவானநாள்தனிலே பிறந்தார்தாமே. 918

பிறந்தாரேடமரகர் யாரென்றுக்கால் பேரானசுந்தரனுர் மைந்தன ப்பா, இறந்ததொருசுந்தரற்கு மைந்தனப்பா பெழிலானபிள்ளையது ரெண்டாம்பிள்ளை, துறந்ததொருஞானியப்பாசைவஞானி சுத்தமுள்ள வீராதிவீரனப்பா, மறந்ததொருமார்க்கமெல்லாம் மாந்திரீகத்தால் மக த்தானபுத்தியினுலறிந்தசித்தே. 919

சித்தானபின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் சீர்பாலாபுண்ணியனே பகலக்கேளீர், முத்தானஞானியிலு முயர்ந்தஞானி முனையானசுந்தரனு ர்சேததுதாமும், புத்தியுள்ளபூபாலன் தான்பிறந்த புகழானமாதமது யே தென்றுக்கால், சுத்தமுள்ள ஆவணியாந்திங்களப்பா சுடரானசுந்தரனர் பிறந்தார்தானே. 920

தானுனரேவதியா மூன்றுங்காலாம் தண்மையுடன்பிறந்ததொரு நாளுமாச்சு, கோனனசுந்தரனு ருளவுகேட்டால் கொற்றவனேசிக்கிந்தர் மலையினுச்சி, தேனனநவகண்டரிஷியார்தம்மின் சிறப்பாகயவர்தமக்கு பேரனுகும், மானனமகத்துவங்களுள்ளசித்து மண்டலத்தில்சிவஞான சித்துபாரே. 921

பாரேதானின்னமொரு வதிதஞ்சொல்வேன் பாலகனேசிறுபாலா பகரக்கேளும், கூரேதான்சொன்னர்களிதிகாசங்கள் வப்பனேயார்தா னுஞ்சொல்லவில்லை, நேமேதான்பின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் நெடிதானவரரிஷியாமென்நசித்து, சீரேதானவர்பிறந்தவண்மையப்பா சிறப்புடையசித்திரையாந் திங்கள்தானே. 922

சித்திரையாமசுவனி மூன்றுங்காலாம் சிறப்பானநாள்தனிலேபிற ந்தாரென்றும், பத்திபுடனவருடைய மார்க்கஞ்சொல்வேன் பண்பான திரணக்கிய முனிவர்பேரன், முத்திவழிசெல்லுகின்ற சித்துவாகும் முனையானவரரிஷியாமென்றும்பேரு, சத்தியங்கள்தவராதவிசுவயோகி தாரணியில்வரரிஷியா மென்னலாமே. 923

என்னவேயின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் யெழிலானயெந்த னதுபுத்திவானே, துன்னவேவால்மீகா பிறந்தநேர்மை துப்புரவாயவ ருடைய வளமைசொல்வேன், மன்னவனுக்கொப்பானவால்மீகர்தானும் மகத்தானலோகமதில் பெரியசித்து, சொன்னதொருபுரட்டாசி திங்கள ப்பா சொற்பெரியவனுஷமது நாலாங்காலே. 624

காலானவால்மீகர் வேடனப்பா கன்னியாள்பெற்றதொரு குறத்தி மைந்தன், கோலானமராமரா வுபதேசங்கள் கொற்றவனர்பெற்றதொரு சித்துமாச்சு, பாலானமாண்பருக்கு ஞானகாண்டம் பகுத்தறியவால் மீகர்சரிதையப்பா, மாலானவவர்பெருமை யாருக்குண்டு மகத்தானரிஷி களுக்கில்லைதானே. 925

இல்லையே இன்னமொரு சரிதைசொல்வேன் பெழிலானயெந்தன துபுத்திமாரா, தொல்லுலகிற்கீர்த்திபெற்றமாதுசித்து துப்புரவாயூர்வசியாலென்னுமாது, எல்லவநந்தான்புகழவைகாசிதன்னில் பெழிலான பூரமென்றநாலாங்காலாம், வல்லமையாய்வந்துதித்த தேவமாது வையகத்திலூர்வசியாளென்றமாதே. 626

மாதானவூர்வசியாள்மார்க்கந்தானும் மகத்தானகானகத்துரிஷிதானப்பா, தீதானபிரிங்கிமாரிஷியின்பேத்தி தீர்க்கமுடன்கானீனன்பெற்றமாது, ஆதானசாத்திரங்கள் சித்துநூலில் அறிவுடையவூர்வசியாள் மாததானும், கோதானந்தான்கொடுத்துபிறந்தமாது குவவயத்திலூர்வசியாஞ் சித்துகாணே. 917

காணவேயின்னமொரு கவிதைசொல்வேன் கண்ணுனகண்மணியேகழரக்கேண்மோ, பூணவேபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு புகழானயெந்தனிருமணியேகேளும், வேணவேயின்னம்வெகு வினைகசித்து வேடமது பூண்டுமலலோயிருந்தாரப்பா, மாணமருங்கல்வியுள்ள சித்துகன்னில் மகத்தானசித்துகளை கூறலாச்சே. 928

கூறவென்முல்கமலமுனிபிறந்தநேர்மை கூறுவேன்வைகாசிதிங்களப்பா, மாறலுடன்பூசமதுரெண்டாங்காலாம் மகத்தானகமலமுனிபிறந்தநாள்தான், சீறலதுபோராததேவசித்து தெளிவுடையவையகத்துக்குகந்தசித்து, ஆறவேயொருவரால் கூறப்போமோ வப்பனேஞானவொளிசித்துபாரே. 929

பாரேதான்சித்தொளியின்மகிமைபாரு பாங்கானகாலாங்கி பாட்டன்வர்க்கம், நேரேதான்வம்மிஷத்திற்பிறந்தசித்து நெடிதானசின்மயானந்தசித்து, வேரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வெளியரங்கமானதொருமாராகேண்மோ, சீரேதான் அறிவானனந்தசித்தர் தீர்க்கமுடன்பிறந்ததொரு நேர்மைகாணே. 930

காணவேமாசியென்றதிங்களப்பா கருவானரேவதியா மூன்றும் பாதம், பூணவேயவர்பிறந்தநாளதாகும் புகழானமாக்கமது யேதென்றுக்கால், வேணதொருடமரகனாமைந்தனப்பா வேதாந்தஅறிவானனந்தராகும், தோணவேபிரதிலோமனென்றே சொல்வார் தொல்லுலகிலிவர்போலுஞ் சித்துமுண்டோ. 931

உண்டானயின்னமொரு மர்மஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேநாதாந்தமணியேகேண்மோ, தொண்டனெனுஞ்சித்துமுனிரிஷிகளுக்கு தோற்ற

முள்ளவகப்பேயர்சித்துவாகும், கண்டவர்கள்விடுவார்கள் சித்துதம் மை காசினியிலுபதேசம்பெற்றசித்து, அண்டமெனும்வையகத்தில்பிற ந்தநேர்மை வப்பனேயானுரைப்பேன் சொல்வேன்பாரே. 932

ஆச்சப்பாகன்னியவள் பெற்றபிள்ளை யவதாரபுருஷனென்றே செப்பலாகும், மூச்சடங்கிவெகுகாலமிருந்தசித்து முனியானவகப்பே யர்சித்துவாகும், மாச்சலுடனின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தான குதம்பையென்றசித்துதாமும், ஏச்சலதுவாராமல்தான்பிறந்த வெழி லானசித்தினிடமார்க்கங்கேளே. 933

கேளேதானுடியாந்திங்களப்பா கெவனமுடன்விசாகமென்ற மூன் றுங்காலில், நாளப்பாதான்பிறந்த குதம்பைசித்து நலமுடனேதிரிகால பூசைசெய்து, வேளப்பாயாகமதுமுடித்துமல்லோ வேள்வியுடன்பாலா மூர்தமுண்டசித்து, ஆளப்பாபெரியோர்கள் நேசம்பெற்று வப்பனே மரப்பொந்திலிருந்தசித்தே. 834

சித்தானமாதவமாங்குலத்துதித்த சிறப்பானகுதம்பையென்றசித் துவப்பா, முத்தானபாலமுர்தமுண்டுமல்லோ மூதுலகைத்தான்பழித்த சித்துவாகும், பத்தியுடன்வையகத்தில்நெடுங்காலந்தான் பான்மையுட ன்வீற்றிருந்தபரமசித்து, சுத்தியுள்ளதிருவாத்தி மரத்தின்கீழே சுந்த ரம்போலிருந்ததொரு மாயாசித்தே. 935

மாயானசித்தல்லோ மகிமைபாரு மகத்தானபுலிப்பாணி மைந்தா கேளு, தாயானபாம்பாட்டிசித்தரப்பா தாரணியில்நெடுங்கால மிருந்த சித்து, காயானமுப்பழமும்பாலுங்கொண்டு கலியுகத்தில் நெடுநாளாயி ருந்தசித்து சேயானபாம்பாட்டி சித்துதாமும் சீருலகில்பிறந்ததொரு சித்துதானே. 936

தானானபாம்பாட்டிபிறந்தமாதம் தாக்கானகார்த்திகையாந் திங்க ளப்பா, கோனானமிருகசீரிடந்தானாகும் கொற்றவனேமூன்றுங்கா லென் னலாகும்; தேனானவவர்பிறந்தநாள்தானப்பா தேசத்தில்சித்தர்முனி கண்டதுண்டோ, மானானபதினெண்பேர் நூலைப்பார்த்து மார்க்கமுட ன்முனறிந்து சொல்லிட்டேனே. 937

சொல்லவென்றுல்பாம்பாட்டிமர்மந்தானும் தோற்றமுடன்ஜோகி யென்றவம்மிஷந்தான், புல்லவேமசாணகுறியோகியப்பா புகழ்பெரிய குருடனார்பெற்றபிள்ளை, வெல்லவேமாலைசுற்றித்தான்பிறந்த வேதாந் தப்பாம்பாட்டியென்னலாகும், நல்லதொருசித்துமுனி வுபதேசங்கள் நலம்பெற்றபாம்பாட்டியாமே. 938

பாம்பானயின்னமொருமார்க்கங்கேளு பண்பானபுலிப்பாணி நேச பாசா, தீம்பில்லாகாலகண்டரிஷியார்தாமும் தீர்க்கமுடன்பிறந்ததொரு திண்ணம்பாரு, தாம்புகழுச்சித்திரையாந் திங்களப்பா தாக்கானவுத்தி ராடமிரண்டாம்பாதம், மாம்புலமாம்வட்டாரந் தன்னிலப்பா மகத்தான சிவவேடம்பூண்டசித்தே. 939

பூண்டதொருகாலகண்டரிஷியார்தாமும் புகழானபேரண்டமுனி தான்சித்து, ஆண்டகையார்சித்தமுனிமைந்தனுக்குவன்பானபேரனது பேரனப்பா, தாண்டகையாங்காலகண்டசித்துவாகும் தரணிபதிசிவ யோகசித்துவாகும், வேண்டியதோர்கருமானமறிந்தசித்து வேதாந்த காலகண்டரென்னலாமே. 949

என்னவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் யெழிலானபுலிப் பாணிகண்ணேகேளும், பன்னவேவடிவேலர்தாம்பிறந்த பதாம்புயத் தைச்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்கேளும், துன்னவேமூன்றுயுகங்கடந்த வேலர் துப்புறவாய்ப்பிறந்ததொருநேர்மையப்பா,சொன்னபடியாவணி யாந்திங்களப்பா சொல்லுகிறேன்மூதற்பூசங்கால் தானென்றே. 941

ஒன்றானகால்தனிலே பிறந்தநாளாம் வுத்தமனார்வடிவேலர்பிறந் தாரென்று, குன்றானமலைபோலேசாத்திரங்கள் கூறினார்குவலயத்தில் சொல்லொண்ணாது, தென்றிசையிலகஸ்தியருக்குபதேசங்கள் செய்த தொருவடிவேலர்சித்துதாமும், பன்றிபெருச்சாளியின்மேல் சாரியே கும் பண்பானவிநாயகர்க்கு தம்பியாமே. 942

தம்பியென்றுசாத்திரங்கள் சொல்லலாச்சு சதகோடிவடிவேலர் சித்துதன்னை, வெம்பியதோர்மான்பருக்க ரோகந்தீர்க்கும் வெட்டவெ ளிவடிவேலரென்றேசொல்வார், கும்பியேமனமகிழ்ந்துபோதித்து வந்தபேர்க் குகோடானகோடிபொருளீவாரப்பா, தம்பியேயெந்தனுக்கு குருவுமா கும் தாக்கானவடிவேலர்தண்மைபாரே. 943

பாரேதானின்னமொருபதமுஞ்சொல்வேன் பாங்கானபுலிப்பாணி மகனேபாரு, சீரானயூகிமுனிபிறந்தவண்ணம் சிறப்புடனேசொல்லுகி றேன் திறமைமெத்த, நேரானவாவணியாந் திங்களப்பா நெடிதானபூச மதுமூன்றுங்காலாம், கூரானநாளதனிற்பிறந்தசித்து குறிப்பானயூகி யென்றமுனிவர் தானே. 944

தர்னையூகிமுனிமார்க்கமென்றால் தகமையுள்ள தன்வந்திரிக்குற் றபேரன், கோனனசிங்களவகுலத்துதித்த கொம்பனையாள்காளினன் பெற்றபிள்ளை, தேனனதிரவிடத்திற்சொன்னார்போலே தீர்க்கமுடன் வடமொழியிற்சொல்லலாச்சு, மானனமாண்பருக்குபயோகத்தால்மாட் சியுடன்சொன்னதொருநீதியாமே. 945

நீதியாமின்னமொரு மர்மஞ்சொல்வேன் நிஷ்களங்கமானபுலிப் பாணியப்பா, நீதிலாஜெமதக்கினிமுவர்தானும் சிறப்புடனேபிறந்ததொ ருநேர்மைசொல்வேன், கோதிலாவற்பசிமாதமப்பா குறிப்பானபுனர் பூசமூன்றுங்கால்தான், பாதிமதிசடையணிந்தம்பிரான்போல் பாரி னிலேயவதரித்தசித்துதாமே. 946

சித்தானஜமதக்கினிமுனிவர்தானும் சிறப்பானபரத்துவமாம்ரிஷி யின்பேரன், முத்தானவனுலோமன்பெற்றபிள்ளை மூதுலகில்கீர்த்தியு டனிருந்தசித்து, சத்தானயூகியென்றசாத்திரந்தான் சாங்கமுடன்பன் னீராயிரந்தானாகும், சுத்தமுள்ளரிஷிதேவர்சொன்னதில்லை சுந்தரானி திகாசங்கூறினாரே. 947

கூறினாரின்னமொருகுறிப்பைக்கேளு கூரானபுலிப்பாணிமைந்தா பாரு, மீறியதோர்திரணக்கியமுனிவரப்பா மிக்கானபிறந்ததொரு வண் மைசொல்வேன், ஆறுபுடைதிங்களாம்புரட்டாசியப்பா வப்பனேதிரு வாதிரைரெண்டாம்பாதம், வீறுபுகழ்சாத்திரத்தை மனதிலுன்னி விரு ப்பமுடன்பாடிவைத்தார் நூலிதாமே. 948

நூலானமார்க்கமதுயேதென்றக்கால் நுணுக்கமுடன் ஜெமதகி னிபெற்றபாலன், கோலானகுறத்தியுட சற்புத்திரந்தான் குறிப்பான பிரதிலோமலென்னலாகும், பாலானமார்க்கமதுயேதென்றக்கால் பட் சமுடன்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு, காலானபுலிப்பாணி மைந்தா பாரு கசடற்றபுத்திரனே புகல்வேன்பாரே. 949

புகலுவேன்கண்டீசர் பிறந்தநேர்மை புகழானவைகாசிமாதமாகும் நிகலுவேன்பூரமென்றமூன்றுங்கால்தான் நீதியுடன்பிறந்தநாளேயாகும் சகலமுமறிந்ததொரு சித்துதாமும் சதாகாலம்வையகத்தி லிருந்த சித்து, அகலவேபுலஸ்தியருக் குற்றபேரன் அன்பான வேடருட ஜாதிதானே. 950

சாதியாங்கானீனன்பெற்றபிள்ளை சாங்கமுடனெடுங்கால மிருந்த சித்து, சோதிமணிசுந்தரம்போல் குகை நானுள்ளே சுடடெறிக்கும் நிலாப்போலே யிருக்குஞ்சித்து, நீதிமனுமுறைதவறு யிருந்தசித்து டாழியுலகபதியாண்டசித்து, தீதிலாசங்கமென்றபுலவருக்கு தீர்க்க முடன்வுபதேசஞ் செய்தசித்தே. 951

செய்யவேயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு செம்பவளகனிவாயாதுய் யபாலா, உய்யவேதிருமூலரென்றேசித்து வுலகமதில்தான்பிறந்தசேதி வண்ணம், பையவேபுரட்டாசிதிங்களப்பா பாலகனுர்வந்துதித்தமாத மாகும், வெய்யவேயவிட்டமென்ற மூன்றுங்கால்தான் மேதினியில் வந்துதித்தசித்துமாச்சே. 952

ஆச்சப்பாதிருமூலவர்க்கத்தோர்கள் அவனியிலேசொல்லுதற்கு நாவுமில்லை, மூச்சடங்கிபோனதொரு பாண்டியர்கள்தாமும் முனையான சங்கமதில்வாதுசெய்தோன், பாச்சலுடன்சேரனுக்குப் பெற்றபாலன் பாரினிலேயனுலோமனென்னலாகும், வீச்சலுடனிதிகாசபுராணமெல் லாம் விருப்பமுடன்பாடிவைத்த சித்துகாணே. 953

போகர்தட்சணபதி மாண்பரின்குறியை

சீனபதியாருக்குறைத்தல்.

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் கருவானபுலிப்பாணிமை ந்தாபாரு, தோணவேயெழுகடலுஞ்சுற்றிவந்தேன் தோறுமல்தட்சண மாண்பர்தம்மை, பூணவேநெடுங்காலமிருந்துமல்லோ பொங்கமுடனதி சயங்கள் மிகவுங்கண்டேன், வேணதொருதேவாதிதேவரல்லோ விருப் பமுடனனேகவித கோயிலுண்டே. 954

உண்டானவையகத்து மாண்பர்தம்மில் வுத்தமனேசன்னதங்கள் மெத்தவுண்டு, கண்டாலும்மாண்பர்களைப் பார்த்தபோது கருவானதெ ய்வங்களுச்சாடத்தால், செண்டானமுறைமைகொண்டுவுறவுபேசி செம் மலுடனருகிருந்து சிலதுமாண்பர், திண்மையுடன்குறிசொல்லவந்தோ னுக்கு தீர்க்கமுடன்தானுரைப்பார் வதீதந்தானே. 955

அதிதமாஞ்சமுசாரிசெய்யும்வித்தை வன்போடுவாயிரம்பேர்குறி கேட்டாலும், கதிதமுடன்தேவதைகள்வசியத்தாலே கதிரானசுகசேதி சொல்வோன்போல, மதிபோன்றதேவதாகிருபையாலும் மகத்தான உண்மைமொழிகூறினுற்போல், சதியுடனேசன்னதங்கள் மிகவுமாகி சட்டமுடன்கூறலுற்றூ மாண்பர்க்காமே. 956

மாண்பானகுறிசொல்லும் மார்க்கங்கேளும் மகத்தானபத்துபே ரெண்டுபேர்கள், ஆண்பிள்ளைத்தன்னேடும் பாலரோடும் வழகானமாதர் களின்கூட்டத்தோடும், வீண்பேச்சிவார்த்தைகளு மிகவாய்ப்பேசி விருப்பமுடன் யாதொன்றுந் தெரியாற்போலும், நாண்போடுதா துரைக்கும் மாண்பர்தாமும் நலமானமாந்தருடன் பேசுவாரே. 957

பேசியேமாண்பரொடுவுறவுபேசி பேரானகுறிகேட்க வந்தோர்தம்மை, காசினியிற்வந்ததொரு மாண்பர்நாங்கள் கருவாகக்குறிசொல்லு மாண்டிதன்னை, பாசிபடாகுறியுரைப்பாரென்றுசொல்லி பட்சமுடன் வெகுதூரங்கேட்டுவந்தோம், மாசியென்னும்பதிதனிலே குறிகள்கேட்டோம் மகத்தானகுறியதுவுஞ் சொல்லலாச்சே. 958

சொல்லவென்றால்குறியதுவு மென்னசொல்வோம் சோடசத்திலொன்றேனும் பொய்யேயில்லை, வெள்ளவேகுறிகேட்டோர் மெய்யைப்போலே மேன்மையுடன்கூடிவருமாண்பரோடு, புல்லவேவுறவுகொண்டுநயங்கள்பேசி புகழானயெதிரியின் வார்த்தைதன்னை, மெல்லவேயவருரைக்கும்வார்த்தைதன்னை மேன்மையுடனுபாயத்தாலறிவார்தானே.

தானகஎதிர்மாண்பர்கூறும்வார்த்தை தண்மையுடனுபாயமதாய்த்தானறிந்து, கோனைகுறியுரைக்குஞ் சங்கன்றானும் கொப்பெனவேயடையாளருபத்தோடும், மானகயெதிரியின்றன் வார்த்தையெல்லாம் மார்க்கமுடன்றானுரைத்து ஆளைக்காட்டி, பானகபதிமேடைமறைந்துகொண்டு பாங்குடனேகுறிசொல்வோர் பின்னிற்பாரே. 960

நின்றுமேதா துரைத்து ஆள்காணமல் நேர்மையுடனேர்பக்கம் மறைவாய்நின்று, சென்றதொருமாண்பருக்குகுறியுஞ்சொல்ல செம்மலுடன்ஜங்கமனும் வேடம்பூண்டு, நன்னயமாய்கிருஷ்ணமுடிதானும் பூண்டு நலமானவுடுக்கைதனைக்கையிலேந்தி, பன்னவேபலபேர்கள்கூட்டத்தோடும் பாரினிலேபலகுறிகள் சொல்வான்பாரே. 961

சொல்வானேயவரவர்கள் வார்த்தைகொண்டும் துப்புரவாய்முன் சொன்னதுதைக்கொண்டும், புல்லவேகுறிமேடைதனிலிருந்து புகழானயாவேசம் வந்தாற்போல, மெல்லவேவாய்திறந்து பொன்னுங்காயை மேன்மையுடன்மென்றுதின்று உமிழ்நீர்தன்னை, நல்லதொருமதுவுண்டநாற்றம்போல நயமுடனேவமனமதுசெய்வான்பாரே, 962

செய்யவேமதுபானங் கொண்டமேல்லோ செயலானதன்னினைவுதனக்குமாறி, பையவேமயன்மீதில்வாடைகொண்டு பதறுதேதேகமதுநிலைகொள்ளாது, உய்யவேயார்வந்து யெதுகேட்டாலும் உத்தமனே

சித்தடியேன்சொல்வேன்பாரு, துய்யபுகழ்பாண்டியன்போல் வுதாரம் பேசி துப்புரவாய்க்குறிசொல்வோன் கேட்பான்பாரே. 963

பாரேதான் முன்சொன்னவடையாளம்போல்பாங்குடனேமாண்பர்களை யுருட்டிப்பார்த்து, நேரேதானீசானியமூலையப்பா நெருக்கமுடன் நடுபந்திதனிலிருக்க, சீரேதான்கட்டழகிமாதுதன்னை சிறப்பானசித்தடியைக்கூப்பிடென்று; ஆரோதானம்மம்மா குறைகளொன்று ஆர்க்கமுடிபோதாது என்பான்பாரே. 964

என்னவேயுந்தலுக்குக் குறைகள்மெத்த் ஏர்க்கமுடிபோகாது ரோகம்மீறி, பன்னவேயுன்புருஷனுன்னைவிட்டு பாரினிலேவனசாரிசென்றாரம்மா, துன்னவேமைந்தனுக்குக்கண்ணும்போச்சு, துப்புரவாய்ப் பாவாடைராயனுக்கு, மின்னவேகங்கணமுங்கட்டியல்லோ மிக்கான பொங்கல்களுமிட்டீர்காணே, 965

காணவேரிருபத்தோர்வாரம்மா கட்டழகிகாணிக்கை கொண்டுசென்று, தோணவேமுதற்பூசையன்னுதென்று துப்புறவாய்சொல்லினதும் உண்டோகூறும், காணவேகுழுமுகத்தில்வந்துயென்னை நன்மையோதுன்மையோவென்றுசொல்லி, பாணம்போல்மனதுருகி மனதுவந்து பாலகனேகேட்கவந்தீருண்மைதானே. 966

உண்மையாமென்குறிகள் பொய்யாதம்மா வுத்தமியேமாதாக்கள் வணங்குவார்கள், வண்மையாங்கைகண்டகுறிதானென்று வளப்பமுடன்நிதியெனக்குகுடுப்பார்பாரு, திண்மையாம்பாதகாணிக்கையோடும் தீர்க்கமுடன் புஷ்பதாம்பூலத்தோடும், தண்மையுடன்வேணவுபசாரத்தோடும் தட்டாமலெந்தனுக்குத் தருவார்தாமே. 967

தட்டாமல்தருவதானென்றுசொல்லி சர்க்கமிட்டுசித்தடிக்குவாதுகூறி, கொட்டாவிகொண்டல்லோமலையேறியப்பா கொப்பெனவேயான் போறேனென்றுசொல்லி, சட்டமுடன்கற்பூரபழத்தைவாங்க சாங்கமுடன்வாய்தனிலேகொண்டுமல்லோ, வட்டபுரியம்மனதுபாதம்போறேன் வளமுடனேயெல்லோரும் பணிவீர்தாமே. 868

பணியவென்றுகுறிசொல்வோன்கூறும்போது பண்பானமுழுமூடர்கழுதைமாண்பர், அணியணியாய்க்குறிகேட்டு மெய்யென்றெண்ணியவன்பாதந்தன்னில்விழுஞ்சண்டியாண்பர், மணியானதெய்வமதுவொன்றிருக்க மார்க்கமுடன்மதுகொள்ளும்மாண்பர்தன்னை, கணிதமுடன் குறிகண்டு குணமுங்கண்டு காசினியில்வந்துதித்த தெய்வந்தானே,

தானனமது கொள்ளும்மதுரைவீரன் தாரணியில் குறிசொல்லுந் தெய்வமென்றுங், கோனனமுழுமடையர்பேயரப்பா, குவலயத்தில்கல்வி கற்றும்பேயனுகி, மானனபஞ்சறிவந்தானறிந்துமகத்தானசாத்திரங்கள் படித்துக்கேட்டு, பானுகக்குறிசொல்வோர் வலையிற்சிக்கி பண்புடனே மயங்குகிறுர் மடையர்தாமே. 970

மடையானமாண்பர்களும் பலநூல்கற்று மகத்தானமாயாவின்வலையிற்சிக்கி, இடைநடுவில்வையகத்துவாழ்க்கைதன்னை யெழிலாகத் தன்மனதில்பாருமற்றுன், கடைபோன்றஞானவழிகோடிசித்தர் கருவானசாத்திரங்கள் செய்திருக்க, திடமுறவேசற்றேனு மனதுமமல் தீர்க்கமுடன்பலநூலும் பார்த்தார்தானே. 971

சத்தகன்னி குறிகேட்கல்.

தானனயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, கோனனபெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர் தாமிருக்குங் காலந்தன்னில், பானனவையகத்து மாண்பரெல்லாம்பதி கெட்டுமதிகெட்டு குறிகள்கெட்டு, தேனனமனேன்மணியைமறந்துமல்லோ தீர்க்கமுடன்மூடவழி சென்றுர்பாரே. 972

பாரேதான்குறியுரைக்குஞ் ஜங்கன்றுனும் பாங்கானபதிமேடைதனிலிருந்து, நேரேதான்மான்பர்களின் கூட்டந்தன்னை நேர்மையுடன் தானேக்கிப்பார்த்துமேதான், சீரேதான்சத்தகன்னிவந்தேனப்பா சிறப்புடனேசன்னதங்கள்மிகவுண்டாச்சு, கூரேதான்வாடைகொண்டு வீசுதையா கொற்றவரேகுறிகேட்டால் கூறுவேனே. 973

கூறுவேன்விளையாடிசன்னதங்கள் கொப்பெனவே ஓங்காரசத்தத்தோடு, மாறுபடாதிருமேனி மங்கையப்பா மகத்தானபச்சைரிஷிவனத்திற்றுனும், ஆறுண்டுகுளமுண்டுமடுவுமுண்டு அங்கிருக்கும்வனத்துகன்னியானுமல்லோ, வீறுடனேவெகுநாளாயுந்தன்வாசல் விருப்பமுடன்விளையாடவந்தேன்பாரே. 974

வந்தேனென்றுசொல்லுகையில்ஜங்கன்றுனும் வகையறியமுழுமூடர்மாண்பர்தம்மில், சிந்தனையாயதிலொருவர்தானெழுந்து சிறப்புடனேகுறிகேட்கவந்துநின்று, பந்துமுலைஸ்தனத்தாளே பச்சைகன்னி பட்சமுடனெந்தனுக்குக் குறிகள்கூறும், தந்தையார்வைத்ததோர் நிதிகள்கோடி தாரணியில்மெத்தவுண்டுசொல்லொண்ணுதே. 975

உண்டானதிரவியங்கள்மெத்தவுண்டு ஓகோகோநாதாக்கள்கொடுத்தபாக்கியம், தண்மையுடன்தேவதாஸ்தலங்கள்யாவும் தகமையுடன் தருமமதுசெய்தேன்யானும், வண்மையுடன்யாகமது செய்துமல்லோ

மகத்தானகாணிக்கையாவுந்தந்தேன், உண்மையாய்க்கொடுத்தநீதிகோடி யுண்டு வுத்தமனேமைந்தனிலேயென்றார் தாமே. 976

என்றமேமாண்மர்களிலொருவனப்பா யெழிலானஜங்கமனேக்கண் டேமல்லோ, குன்றானமலைநாடு குகைகள்தன்னில் கொம்பனேயேவந்த தொருகன்னிதாயே, சென்றமேதம்பதிக்குவந்தேனம்மா செம்மலுடன் யெந்தனுக்கு மைந்தன்வேண்டும், இன்றமேகுறியுரைத்து யெந்தனுக் கு யெழிலுடனேயேகவென்று தொழுதிட்டாரே. 977

தொழுதாரேசமுசாரி யானமாண்பன் துப்புறவாய்பாதகாணிக் கையிலிட்டு, அழிதாரேதேவியுடன்றானுமல்லோ அங்ஙனவேயிருபே ருஞ்சாஷ்டாங்கிட்டு, முழுவதிலுமெங்களை நீர் பாதுகாத்து மொய்குழ லேயெங்களுக்கு மைந்தனீந்து, மழுவுடனேகற்பூரதீபாராத்தி மகிழ்ச் சியுடன்தருவேனென்று பணிந்திட்டாரே. 978

பணியவேசத்தகன்னிஜங்கன்றானும் பட்சமுடன்மனதுவந்துமெ னங்களித்து, மணியானமைந்தனல்லோ வுனக்குண்டாகும் மகப்பேறு மெத்தவுண்டியுந்தனுக்கு, கணிதமுடன்குறியுரைத்தேன் மைந்தா பாலா கட்டழகியுன்றேவியின்றமட்டும், துணிவுடனேயிருபத்தோா வாரமப்பா துப்புரவாய்பூசைமுகம் வரச்சொல்வீரே. 969

சொல்லவேசத்தகன்னிஜங்கன்றானும் சுத்தமுடன்சமுசாரிமாண் பன்கேட்டு, வெல்லவேதன்றேவிதன்னையழைத்து விருப்பமுடனின்று முதல்நீயுமேதான், புல்லவேசத்தகன்னிஜங்கன்றானும் புகழாகவாக்கு றைத்ததன்மைபோலே, நல்லதோர்யிருபத்தோர்வாரமட்டும் நலமுட னேபதிமுகத்தில் செல்வீர்தாமே. 980

தாமானசமுசாரி மாண்பன்தேவி சட்டமுடன்நாயகன்சொற்கட வாமற்றான், பேமானிதானுரைத்தவார்த்தைதன்னைபேருலகிலுபதேசம் மெய்யென்றெண்ணி, சாமான்யமானதொரு பெண்பால்தானும் சட்ட முடன்ஜங்கமனறன்வாசற்சென்று, பூமான்களறியாமல் பதிமுகத்தில் புகட்சியுடன்ஜங்கமனைக் கண்டாள்பாரே. 981

கண்டதொருசத்தகன்னிஜங்கன்றானும் கருத்துடனேகொம்பனை யைக்கொண்டுசென்று, அண்டர்முனிதேவாதிதேவர்க்கெல்லாம் அவனி யிலேகுறியுரைத்தேன் மெத்தவுண்டு, தண்டுளபமாலையணிகிருஷ்ணன் போல தகைமையுடன்மாதுதனைக் கைபிடித்து, கொண்டணைத்துசைத ன்னியஞ்செய்துமல்லோ கொப்பெனவேமைந்தனு முண்டாக்கினேனே.

ஆக்கினன்யிருபத்தோர்வாரமட்டும் அங்ஙனவேபதிமுகத்தில்செ ன்றுமல்லோ, பாக்கியங்கள்பெற்றவர்போல் வாரவாரம் பதிமுகத்தில் ஜ கமன்றன்கூடிருந்து, சாத்திரங்கள்சொற்பனங்கள்கண்டாற்போலே சட்டமுடன்தம்பதிக்கு வந்துமல்லோ, நீங்கியேசத்தகன்னி வரமும் மெற்று நீட்யுங்டன்வடபதிக்கு வந்திட்டாரே. 983

வந்தாரேவெகுநாட்கள்தான்கழித்து வளமையுடன்மைந்தனையும் பெற்றபின்பு, சிந்தனைகள்தாம்நீங்சி கலியும்நீங்கி சிற்பரனைப்போல ஒரு பாலன்பெற்று, பந்தமுடன்மணவாளன்மனைவிதானும் பட்சமுடன் மைந்தனையுங் கொஞ்சியல்லோ, அந்தவுலகத்தினிலே சத்தகன்னி எழி லானகுறிப்போலே யுண்டென்பாரே. 984

என்பாரேமுழுமடையர்தானுமப்பா யெழிலானசாத்திரங்கள் கற் றமென்ன, வன்பானமாண்பனல்லோ நம்மைப்போல வளமையுடன் வையகத்தில் வந்தமாண்பன், தன்போலேமனிதனென்று வறியாமற் முன் தண்மையுடன்சத்தகன்னி ஜங்கன்றனை, நன்னயமாய்மனிதனை யுஞ்சுவாமியென்று நலமுடனேயவர்காலில் விழுந்திட்டாரே. 985

விழுந்தாரேயவன்கலைவி தன்னிற்சென்று விட்டகுறையிருந்த தொருபாவததாலே, அழுந்தியேயவன்வலையிற் சிக்கியல்லோ அவனி யிலேபேருண்டாய்பேறும்பெற்று, தொழுதுமேகுலதெய்வ மவன்தா னென்று தொல்லுலகில்கெட்டதொரு கழுதைமாண்பர், மழுவேங்லுங் கதைபேசிநயங்கள்பேசி மாநிலத்தில்கேட்டவர்கள்கோடியாமே. 986

பட்சணமாண்பருக்கு பலவிததேவதை குறிகூறல்.

கோடியாமின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் குறிப்பானதட்சண மாமாண்பருக்கு, நீடியேபலதேவகோடியாக நீதியுடன்தாமுரைப்பா ரனந்தமார்க்கம், வாடியேவையகத்துமாண்பரெல்லாம் வளமையுடன் பலகாலுந்தொழுதிரஞ்சி, தேடியேதிரவியங்களனைத்துந்தந்து தீர்க்க முடன்தான்கொடுத்து நிதிகேட்பாரே. 987

நிதியானமானிடர்மேல்குறிகள்வந்து நினைத்துவிளையாடுமதுசன் னதங்கள், பதியானபதிவிட்டுவந்தேனென்றும் பாலகனேதெய்வகன்னி நான்தானென்றும், துதியுடனேமரத்துமுனி யென்பேரென்றும் துப்பு ரவாயெல்லைய துபிடாரியென்றும், மதியானலாடமுனிநான்தானென்று மகத்தானசன்னதங்கள் கூறுந்தானே. 988

தானனவம்மனது காளியென்றும் தாக்கானவேல்முருகர்யான்தானென்றும், கோனனவாடைமுனியான்தானென்றும் குறிப்பானகாட்டேரியான்தானென்றும், தேனனதிருவேங்கிடபதிதானென்றும் சிறப்பான அங்காளவல்லியென்றும், மானனகாத்தவராயனென்றும் மகத்தானஅனேகவிததெய்வம்பாரே. 989

பாரேதான்தெய்வமது வனேகங்கோடி பாரினிலேமாண்பர்மேல் சன்னதங்கள், நேரேதான்தெய்வமயல்கொண்டோர்போலும் நேர்மையுடன்பலபலவாஞ்சன்னதங்கள், கூரேதான் குடிகள்படைசேனை தன்னில் கோஷ்டமிட்டுசன்னதங்கள் மிகக்கொண்டாடும், வீரேதான்பிராணபவுட்சாடந்தான் வீரமுடன்தானுரைப்பார் வெகுவாய்தானே 990

தேனேகேள்ளாடகவி யனேகஞ்சொல்வோர் தாக்கானபரிபாஷை மிகவுஞ்சொல்வார், மானேகேள்சன்னதங்கள்மிகவுண்டாகி மார்க்கமுடன்திரேகமது நடுக்கல்கொண்டு, தேனேகேள்சிதாபாச நிலையில்நின்று தீர்க்கமுடன்வதிதங்கள்மிகவுரைப்பார், தானேதான்தெய்வமதுகொண்டாற்போலே தகமையுடன்பலபிரட்டு பேசுவாரே. 991

பேசுகின்றவார்த்தைதன்னை மெய்யென்றெண்ணி பேரானதட்சணத்துமாண்பரெல்லாம், காசிபணம்நிதியனைத்தும் மிகவுந்தந்துகருத்துடனேகுறிமுறைகள் கேட்டாரப்பா, ஆசுகவீசாத்திரங்கள்பார்த்துமென்ன அறிவுகெட்டமாண்பருக்கு மதியீனந்தான், தேசுலவுபூந்தையாய்போகசீஷர் தெளிவுடனேமிகவுரைப்பேன் கேளுகேளே. 992

கேளேதான் நட்சனத்துமாண்பரெல்லாம் கெவனமுடன்குறிகேட்டுமதியுங்கெட்டு, பாளேதான்சாத்திரத்தை மிகப்பாராமல் பாருலகில் மதிகெட்டகுருடராகி, ஆளேதானறிவழிந்துமானங்கெட்டு வப்பனே வஞ்ஞானவலையிற்சிக்கி, நாமேதான்போகாமல் நமனுக்காளாய் நாட்டினிலேயிருந்தவர்கள் கோடிகாணே. 993

காணவேயெந்தனதுசீஷபாலா கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தோணவேதேசாதிதேசமெல்லாம் துப்புறவாயகுளிகைகொண்டு வடியேன்றானும், நீணவேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே நீதியுடன்சத்தசாகரமுந்தாண்டி, பாணமுடனெழுகடலுஞ்சுற்றிவந்து பாங்கானநிலைதனிலேநின்றிட்டேனே. 994

இட்டேனேஅட்டதிசையானுங்கண்டேன் யெழிலானதட்சணத்துமாண்பர்போலே, கெட்டதொருமாண்பர்களைக்கண்டதில்லை கெடி

யானதட்சணமாம் பதியிலப்பா, திட்டமுடன்வெகுகோடி மாண்பர்தம்மை தீர்க்கமுடன்கண்டேனே தட்சணத்தில், சட்டமுடன்காலாங்கி நாதர்தாமும் தானுரைத்தவண்ணமதுபோல்கண்டேனே. 995

கண்டேனேயடியேனும் யானுமல்லோ கணமானபோகரேழாயிரத்தை, அண்டர்முனிதேவாதிதேவரெல்லாம் வன்புடனேமனதுவந்து களிப்பதற்கும், தண்டபம்போல்வையகத்துசித்துமாண்பர் தருவான குருக்கள்மனுவேந்தருக்கும், சண்டமாருதம்போலேயிந்தநூலை சாற்றினேன் பெரியோர்கள் சமுசாரிக்கே. 99 6

சாரிகேள்சமுசாரியானபேர்க்குஞ் சட்டமுடன்சித்து மூனியானபேர்க்கு,வாரிதிபோல்பெருநூலேழாயிரந்தான்மகத்தான நூல்களெல்லாமிதிலடக்கம், மீறியதோர்யின்னூலுக்குற்றநூலாம் மேன்மையுடனகஸ்தியனார்காவியந்தான், வீறியதோர்பன்னீராயிரக்காண்டந்தான் வித்தகனார்பாடிவைத்த நூல்தான்பாரே. 997

பாரேதான்சத்தகாணடந்தன்னிற்குள்ளே பாங்கானலோகவதிசயங்களெல்லாம், நேரேதானுருவதானகாண்டம் நெடிதானகாண்டமிது குருநூலாகும், தீரேதான்கடைகாண்டமேழாங்காண்டம் தீர்க்கமுடனின்னவதிசயங்கள்கூறும், சீரேதான்காலாங்கிகடாட்சத்தாலே சிறப்புடனேபாடிவைத்தேன் பெருநூல்தானே. 998

நூலான நூலிதுதான்சத்தகாண்டம் நுணுக்கமுடனிதிலடக்கஞ் சொல்லொண்ணாது, பாலானபதினெண்பேர் சொன்ன நூலும் பயிலானவிந்நூலுக்கொள்ளாதப்பா, சேலானநவகோடி ரிஷிகள்தாமும் செம்மலுடன்கோடிவரை நூலுஞ்செய்தார், மாலான நூலிதுவும்மகிமைமெத்த மகத்தானவின்னூல்போ லில்லைதானே. 999

தானனையெனதையர்காலாங்கிநாதர் தண்மையுடனவர்பாதகடாட்சத்தாலும், தேனனமனோன்மணியாள் கிருபையாலும் தேற்றமுடன் காவியமேழாயிரத்தை, மானனவையகத்தோர் பிழைக்கவென்று மகத்தானசீனபதிமாண்பருக்கு, பானனகாண்டமேழாயிரத்தில் பட்சமுடனிருமூன்று காண்டமுற்றே. 1000

போகர் சத்தகாண்டத்தில்

ஆறுவது காண்டம்.

முற்றுப்பெற்றது

உ

கடவுள் துணை.

மஹா மகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எ௲

ஏழாவது காண்டம்.

காப்பு.

தானான பிரகாசமானநந்தி
  தண்மையுள்ளமனோன்மணியாள்பாதம்போற்றி
கோனானவேல்முருகர்தாள்பணிந்தேன்
  கொற்றவனே அரி அயனும்பதந்தான்போற்றி
மானானவகஸ்தியனார்பாதம்போற்றி
  மகத்தானகமலமுனிதாள்பணிந்தேன்
தேனானசதாசிவத்தினடிபணிந்தேன்
  தேற்றமுடன் காலாங்கிபாதங்காப்பே.

காப்பானபதினெண்பேர் முனிவர்தானும் பலபலவாய்ப்பாடி வைத்தார் நூல்கள்பேதம், மூப்பான நூல்களுமே யனேகஞ்சொன்னார் முனையானசித்துமகாரிஷியார்தாமும், வாப்பானபெருநூலிலனந்தஞ் சொன்னார்வளமையுடனின்னூல்போலாருஞ்சொல்லார், தாப்பான நூலிதுதான்சத்தகாண்டம் தண்மையுடன்பாடிவைத்தா ரேழாயிரந் தானே. 2

தானானசத்தகாண்டமேழாயிரத்தில் தண்மையுள்ள காண்டமிது யேழாங்காண்டம், கோனானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலேகூறினேன் வையகத்துவதிசயங்கேள், தேனானமணிபோலேழாயிரத்தில் தேற்றமுடன் சொல்லிவைத்தே னேழாங்காண்டம், மானானகடைக்காண்டம்நீதிமார்க்கம் மன்னவனேயுந்தமக்காய்ஓதினேனே. 3

ஓதினேன்சீனபதி மாண்பருக்குவுத்தமனே காண்டமேழாயிரந் தான், நீதியுடன்சன்மார்க்கநிலையுஞ்சொன்னேன் நிஷ்களங்கமான தொருவழியுஞ் சொன்னேன், பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்கள் பாருலகில்செய்ததொரு நூலையெல்லாம், ஆதியந்தமுடியுடனேபொருளாராய்ந்துவப்பனே சின்மயத்தின்வழிசொன்னேனே. 4

சொன்னதொரு பொருள்களெல்லாமிதிலடக்கம்சுந்தரனேபோகரேழாயிரந்தான், மன்னவர்கள் வையகத்துவாழ்க்கையெல்லாம் மார்க்கமுடனிதிலடக்கஞ்சொல்லொண்ணாது, தென்னவர்கள் தேவாதிமுனிவர்தாமும்தேற்றமுடன்செய்ததொரு நூலையானும் பன்னவே திரட்டியல்லோ பெருநூலாக பாரினிலே விநோதவகை சொல்லிட்டேனே. 5

இட்டேனேயிதிகாசப் பொருள்களெல்லாம் யெழிலான போகரேழாயிரத்தில், சட்டமுடன்பாடியல்லோ நுணுக்கமாக சாங்கமுடன்செய்துவைத்தபெருநூலப்பா, நட்டமது வாராதுயிந்நூலப்பா நலமானவேதையிதுகோடிக்கோடும், திட்டமுடன் நாதாக்கள்சொன்னதில்லை தீர்க்கமுடன்சத்தகாண்டம்பண்புதானே. 6

பண்பான வறுவகை காண்டத்துள்ளே பலகோடிவேதைமுக மனந்தஞ்சொன்னேன், நண்பானநாதாக்கள்நீதிமார்க்கம்நலமுடனே யாரேனுஞ்சொன்னதில்லை, திண்பானநீதிவழிக் குறியசித்தை தீர்க்கமுடன்பாடிவைத்தேனின்னூலுக்குள், வன்பானபெருநூல்தான்குரு நூலாகும்வண்மையுடன்பாடிவைத்தேன்காண்டமாமே. 7

காண்டமாஞ் சத்தகாண்டமேழாயிரந்தான் காவியங்கள் போலவொருநூலுமில்லை, பாண்டவாள் வையகத்து மாண்பரெல்லாம்பாங்குடனே சித்துவகை முனிவர்வாழ்க்கை, தாண்டவம்போல் குருநூலேழாயிரத்தில் சாற்றினே னறுகாண்டந்தன்னிற்குள்ளே, பூண்டதொரு லோகவதிசயங்களெல்லாம் புகட்டினேன் காலாங்கிகடாட்சந்தானே. 8

தானானசத்தகாண்டந்தன்னைப்போலே சாற்றினாரகஸ்தியனார் முனிவர்தானும், கோனானபன்னீராயிந்தானப்பா கொற்றவனே புலஸ்தியருக்குபதேசித்தார், பானான்பனிரெண்டுகாண்டஞ்சொன்னார் பாலகனே வாயிரத்துக்கொருகாண்டந்தான், தேனான மனோன்மணியாள் கிருபையாலே தேற்றமுடன்பாடிவைத்த நூல்தான்பாரே. 9

பாரேதா னேழுலட்சங்காப்புதன்னை பாலகனேபாடிவைத்தார னந்தமாக,நேரேதானின்னூலேழாயிரந்தான் நேர்மையுள்ளகாண்டம துதன்னைப்போலும், சீரேதா னகஸ்தியனுருண்டுசெய்த சிறப்பான பன்னீராயிரத்தைப்போலும், ஆரோதான்சொன்னதுண்டோநூலை யப்பா வப்பனே யானுமல்லோவுரைத்திட்டேனே. 10

உரைத்தேனேவெகுநூல்களனந்தங்கோடிவுத்தமனே யின்னூலுக்கொப்பதாமே, கரைத்ததொரு பொருள்களெல்லா மிதிலடக்கம் காசினியில் கண்டவர்கள் விடுவாரோசொல், நரைதிரையும் வருவதில்லை யிந்நூல்கண்டால் நாதாக்கள்தான் முதலோர் நாணுவார்கள், சுரையடர்ந்தகதைபோலே யெண்ணவேண்டாம் சுந்தரனே குருநூலாம் மெய்நூலாமே. 11

நூலானனூலுக்குள் மார்க்கஞ்சொன்னேன் நுட்பமுடன் மார்க்கமது யென்னவென்றால், பாலானசித்தருக்கு நீதிசொன்னேன்பாங்குடனேயனீதவழி விதியுஞ்சொன்னேன், சேலானசன்மார்க்கந்துன்மார்க்கந்தான்செப்பினேன் கடைக்காண்ட மேழினுள்ளே, மாலானமருத்துவங்கள்சொல்லொண்ணாதுமகத்தானநீதிவழிபாடுகாணே.

காணவேசத்தகாண்ட மேழினுள்ளே கருவானகடைக்காண்டந் தன்னுக்குள்ளே, பூணவேசிடிகையென்றநுணுக்கமப்பா புகட்டினேன்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, ஆணவங்கள் தானொடுங்கி மைந்தாநீயும்வப்பனே சித்தாதி முனிவர்க்கெல்லாம், நாணவுடன் முடிவணங்கி கரங்குவித்து நாற்பாதகமலமதை வணங்குவாயே. 13

வணங்கியே நூலதனைப்பதனம்பண்ணு வகையில்லா கசடருக்குமீயவேண்டாம், சுணங்கமெனுங்கழுதையப்பா மாண்பர்தாமுஞ் சுந்தரனே வெகுபேர்களிருப்பாருண்டு, கணமுடைய ராட்சதர்கள் தன்னைப்போலே கருமிகளு மெத்தவுண்டு மீயவேண்டாம், மணங்கமழும்புண்ணியர்கள் தம்மைத்தேடி மகத்தானநூல்கொடுத்தால் புனிதமாமே. 14

புனிதமாங் கருமிகட்குகொடுத்தாயானல் பூபாலகண்மணியே பாபமெய்தும், கனிவுடையபுண்ணியர்கள் வெகுபேருண்டு காசினியிலுன்னைவந்து நூல்கேட்டாலே, இனிதானவார்த்தையது மிகவுங்கூறியெழிலான நூலுக்குசாபந்தீர்ந்து, தனியாகத்தானழைத்து வுபதேசித்து தாரணியில் பிழைக்கும்வகை சொல்லுவீரே. 15

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லைதுரைராஜ காலாங்கிநாதர்தம்மை, புல்லவேயவர்தமதுபதாம்புயத்தை போற்றியே யென்னாளும் மனதுவந்து, அல்லதுவிட்டகற்றி யன்புகூர்ந்துவப்பனே சதாநித்தம் மனதிலுன்னி, வெல்லவேயுபதேச மோதியல்லோ விருப்பமுடன் நூல்கொடுத்தால் புண்ணியமாமே. 16

புண்ணியமாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு புகழானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, மண்ணிலே வெகுகோடிசித்துதாமும் மகத்துவங்கள் கொண்டதொருபுனிதவான்கள், நண்ணியதோர்நூல்களெல்லாமிகவுங்கூறி நலமுடனே மறைத்துவைத்தாரனேகங்கோடி, உண்மையாய் நூலதனைப்பாடியல்லாவுத்தமனே மறைத்ததிலொன்றுங்காணே.

ஒன்றான சித்துமுனிரிஷியைப்போலும் ஓகோகோ நாதாக்கள் தன்னைப்போலும், குன்றான நூலதனை மிகவும்பாடி குகைதனிலே மறைத்து வைததார் கோடிமாண்பர், வென்றிடவேயகஸ்தியரு மிகவாய்ப்பாடி வெட்டவெளிகுகைதனிலே மறைத்துவைத்தார், தென்றிசையில் சித்தர்களுந்தாமுமல்லோ தெளியாமல் மலைமீதிலொளித்தார் தானே. 18

தானானசாத்திரத்தை பாடியல்லோ தண்மையுடன் குகைதனிலேவைத்தாரப்பா, கோனானகும்பமுனிரிஷியார்தாமும் கூட்டமிட்டு சாத்திரத்தைமறைத்துவைத்தார், மானானகாலாங்கி நாதர்தாமும் மார்க்கமுடன் நூலதனைப்பாடியல்லோ, தேனானசீஷவர்க்க மாண்பருக்குத் தேற்றமுடன் நூல்கொடுத்தார் திண்ணமாமே. 19

போகர் இமயகிரிவடபாகத்தில் சிங்கம்குட்டி

ஈனுவதைக்கண்டது.

திண்ணமா மின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தீர்க்கமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, வண்ணமாமேருவுக்கு வடபாகத்தில் மகத்தானகடலோரங்காட்டகத்தில், நண்ணவேசிங்க மதையானுங்கண்டேன் நாதாக்கள் சித்து முனியங்குமுண்டு, திண்ணமுடன் குளிகையது கொண்டுமல்லோ தீர்க்கமுடன் வனத்தையிறங்கினேனே. 20

இறங்கினேன் வடபாகங்கடலோரத்தில் யெழிலான யிருளடந்த கானகந்தான், உறங்குமே கரடிபுலிசிங்கந்தானும் ஓகோகே

நாதாக்கள்மெத்தவுண்டு, திறமுடையகரிக்கூட்டஞ் சொல்லொண்ணுது திரளான வடகோடிகானகத்தில், குறைவன்றிவாழுமது மிருகமெல்லாம்கொற்றவனேயிமயகிரிவடபாகந்தானே. 21

தானுனமுற்பக்கம் அரிகள்கூட்டம் தாக்கானபிற்பக்கங்கரிகள் கூட்டம், கோனுனமேற்பக்கம்பரிகள்கூட்டம் கொற்றவனேகீழ்பக்கம் நரிகள்கூட்டம், தேனுனநடுமையந்கானகந்தான் தேவிமனோன்மணியாளுமறியநாடு, மானுனபரிதிமதிகாணுநாடு மகத்தானசில்லென்றகாடுதானே. 22

காடான நடுமையங்கானகத்தில் கரடிபுலிசிங்கமதுவாழும்நாடு, தாடாண்மைகொண்டதொருதழைத்தநாடு தகமையுள்ளகானகந்தான்சித்தர்நாடு, நாடாளும்ராஜர்பதிகண்டதில்லை நலமுடனேதேவரிஷியிருக்கும்நாடு, பாடாண்மைகொண்டதொருபசுக்கள்நாடு பாரினிலேயாரேனுங்காணுர்தாமே. 23

காணுரே யவ்வனத்தில்மகிமைதன்னை கதையுரைப்பேன் புலிப்பாணிமன்னுகேளு, தோணுமல்சித்தர்முனிரிஷிகளுக்கும் தொல்லுலகில் கண்டறியாவதிசயங்கள், நாணுதுசிங்கமென்ற காட்டகத்தைநன்மை யுடன்குளிகைகொண்டுசென்றுயானும், வீணுகக்காலமது கழியாமற்றூன் விருப்பமுடன்சிலகாலமிருந்திட்டேனே. 24

இட்டேனேநெடுங்காலமடி பேன்றூனும் யெழிலானகாலாங்கிகிருபையாலும், திட்டமுடன்குளிகைகொண்டுகானகத்தில் தீர்க்கமுடன் சுற்றிவருங்காலந்தன்னில், பட்டையம்போலாண்சிங்கம் பெண்ணைக்கண்டு பாச்சலுடன் மோகமதுவதிகமாகி, சட்டமுடன்கலவிதனில்மிகக்கலந்து சாங்கமுடனிருக்குமதுகாலந்தானே. 25

காலமாமானுடனேபெண்ணுங்கூடிகலவிதனிலிருக்கின்றநாளுங்கண்டேன், தாலமாம்பன்னிரண்டுவருஷந்தானும் தாக்கானபெண்சிங்கம்ருவுமாகி, கோலமுடன்பூரணமாங்கெற்பங்கொண்டு கொற்றவனே யீனுகிறகாலமாச்சு, சாலமதுபென்சொல்வேன்மன்னுகேளு சாங்கமுடனெருவருந்தான்கண்டிலாரே. 26

பெண்சிங்கம்யானைக்கூட்டத்தில் குட்டியீனுவது.

கண்டேனேகானகத்தி லதிசயங்கள் கண்கொள்ளாமகிமையதுயென்னசொல்வேன், அண்டர்முனிராட்சதர்களறியாநாடு யவ்வனத்தில்சிங்கமது கற்பங்கொண்டு, பண்டுபலவஸ்துக்களருந்தியல்லோ

பாங்குடனேகெற்பவேதனையுமாகி, அண்டமுடியாமலது சிங்கந்தா
னும் அவனிதனில்வேதனைகள்படுகலாச்சே. 27

ஆச்சப்பாவாண்சிங்கந்தானுமல்லோ அரிவையெனும்பெண்சிங்
கந்தன்னைக்கண்டு, பாச்சலுடன்யானையதுயிருக்குங்கூட்டம் பான்
மையுடன் தானறிந்துமனதுவந்து, மேச்சலுடன்பெண்சிங்கந் தன்
னைக்கூட்டி மேன்மையுடன் கரிக்கூட்டந்தன்னிலங்கே, மாச்சலது
வாராமல் சிங்கந்தானும் மன்னவனேசென்றல்லோநிற்கலாச்சே. 28

நிற்கவேகரிகூட்டம்முன்னதாக நேரானசிங்கமது பின்னதாக,
விற்பனமாய்முதுகொடுத்துநின்றுகொண்டு வீரமுடன்குட்டியதுயீ
ன்றபின்பு, சொற்பெரியகுட்டியென்றசிங்கந்தானுஞ் சுந்தரனேமத்த
கெஜந்தலையிற்பாய்ந்து, உற்பனமாமூளையது உரிந்துமல்லோ வுத்த
மனேசிங்கமதுயிறங்கும்பாரே. 29

பாரேதான்சிங்கமதுயிறங்கும்போது பாங்கானகரிக்கூட்டம்நடு
ங்கியல்லோ, நேரேதான்தலைவாறுதிசைமாறிதானும் நேர்மையுடன்
கானகத்தைச்சென்றுபோகும், சீரேதான்சிங்கமென்றகுட்டிதானும்
திறளானகரிக்கூட்டந்தன்னிற்சென்று, வீரேதான்நான்குநாள்யிரை
யுங்கொண்டு விடுபட்டுகாட்டகத்தேவருகுங்காணே. 30

காணவேசிங்கமது பிறவியல்லோ கைலாயநாதருடகடாட்சத்
தாலே, தோணவேவையகத்தில்குட்டியீன்று தொல்லுலகில்வாழ்கு
வது மகிமைமெத்த, ஆணவங்களதிகமுண்டு அரிதனக்குஅவனியி
லேராஜனென்ற மிருகமாச்சு, பூணவேவையகத்தின்மிருகமெல்லாம்
புகழானசிங்கத்தில் கீழுமாச்சே. 31

கீழானமிருகமதுவனேகமுண்டு கீர்த்தியுள்ளசிங்கமதுராசனப்
பா, பாழானகாடுகளிலிருக்குஞ்சிங்கம் பார்த்தவர்களாரேனுங்கண்ட
துண்டோ, சாழலுடன்கானாறுதன்னிலப்பா சட்டமுடன்விழுந்திற
ந்தகதைகேட்டார்கள், ஆழானமடுக்களிலேவிழுந்திறந்த அதிசயங்
கள்வையகத்தில்கண்டார்தாமே. 32

சிங்கத்தினால்சித்தர்கள்மடிந்தது.

தாமானயின்ன மொருமார்க்கம்பாரு தண்மையுள்ள புலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, கோமான்களறிந்ததில்லை குவலயத்தில் கொற்றவ
னே யின்னமொருமகிமைசொல்வேன், சாமானியமான தொருசித்த
ரப்பா சட்டமுடனன்பதுபேர்கூட்டமாக, அமானமாகவல்லோகூட்
டங்கூடி அடவானகாட்டகத்தில்வந்திட்டாரே. 33

வந்ததொருவழிதனிலேமார்க்கங்கண்டு வண்மையுடன் சிங்கமதுகர்ச்சித்தல்லோ, சிந்தனையாய்மாண்பருட சைகைதன்னை சீறலுடன்தானறிந்துகோபமிஞ்சி, தொந்தரவுசெய்வதற்கு மனதுவந்துதோற்றமுடன் பாச்சலதுவதிகமாகி, விந்தையுடன்சிங்கமதுவேவுகொண்டவீரியத்தைக் கண்டார்கள்சித்துதாமே. 34

சித்தர்கள் சிங்கத்தைக்கண்டு கல்லாலமரத்திரன்மே லேறிக்கொண்டது.

சித்தானசித்துமுனிரிஷிகள்தாமும்சீறலுடன்வருகின்ற சிங்கந்தன்னை, புத்தியுள்ளசித்துமுனிபார்த்துயேங்கி புகழானவன்பதுபேர்கூட்டத்தோடும், பத்தியுடன்கல்லாலின் மரத்தின்மேலே பரிவுடனேயேறியல்லோ பார்க்கும்போது, சுத்தியெங்கும்பார்த்துமல்லோ சிங்கர்தானும் சுந்தரனாரன்பதுபேர்காணலாச்சே. 35

காணவேசிங்கமதுசித்தர்தம்மை கனதானவீரியத்தால்கோபமிஞ்சி, தோணவேசிங்கமதுயேதுசெய்யும்தோற்றமல்கோபமது வதிகங்கொண்டு, பாணம்போல்சிறுநீரைபூமிதன்னில் பள்ளமதாய்ச்செய்துமல்லோமண்ணைத்தானும், பூணவேமூத்திரத்தில் வாலைவிட்டு புகழுடனேமண்ணதனைப்பிரட்டலாச்சே. 36

பிரட்டியேவால்தனிலே மண்ணையேத்தி பின்பக்கமாகவல்லோ திரும்பியேதான், வரட்டியேவாலதனைத் தூக்கியேதான் வளமையுடன்மண்ணதனை நோக்கியல்லோ, துரட்டியேவால்சுற்றி யெறியும்போது துப்புரவாய் மண்ணதனை மேலேநோக்கி, மிரட்டியே தானெறிய மண்தானப்பா மீறியேசித்தரின்மேல்விழுகலாச்சே. 37

விழுகவேநாற்பத்தியெண்மர்பேரில் விஷமானமண்ணதுவும்மேலேபட்டு, பழுதுபடாமேனியதில் விஷமுங்கண்டு பாங்குடனேநித்திரைகள்வந்தாற்போலே, நழுகியேசிங்கமதுசென்றபின்பு நடுக்கமுடன்திரேகமது ஒடுக்கமாகி, முழுதுமேநாற்பத்தியெண்மர் பேரும் மூதுலகமண்மீதில்விழுந்திட்டாரே. 38

மண்ணானபூமிதனில்விழுந்தபோது மயக்கமுடன் கண்ணுறங்கியிருந்தாற்போலும், திண்ணமுடன்மடிந்தார்கள் சித்தரெல்லாம்தீர்க்முடன்வையகத்தைக்கண்டதில்லை, எண்ணியேமரத்தின்மேலிருந்தபேர்கள் யெழிலானயிருவருமேயிறங்கியேபின், குண்ணியே முகம்வாடிமனமயர்ந்துகுவலயத்தில் மடிந்தவரைக் கண்டார்தாமே. 39

தானானமண்படாதிரண்டு பேருஞ் சட்டமுடன் மரம்விட்டுக்கீழிறங்கி, கோனானசிங்கமதுசென்றபின்பு கொற்றவனேயிருவரு

மேயறிந்துகொண்டு, தேனனமனோன்மணியை மனதிலுன்னி தெளிவுடனேபுத்தியதுமிகவுமாகி, பானனசித்துமுனியிருவர்தானும் பரிட்சிக்கஎண்ணமதுகொண்டிட்டாரே. 40

கொண்டுமேமரத்தடியைவிட்டிறங்கி கொற்றவர்கள்சிங்கத்தின் பள்ளங்கண்டு, விண்டிடவேமூத்திரமாம்பள்ளங்கண்டு விருப்பமுடன்சோதனைகள்செய்யவெண்ணி, கண்டிடவேகரமதனி லிருந்தசெம்பை கட்டமுகர்தானெடுத்து மண்ணிற்போட, கொண்டதொரு செம்பதுவுதங்கமாச்சு கொற்றவனேயதின்விஷபத்தை யறிந்தார்பாரே·

பாரேதான்விஷமேறிபழுக்கலாச்சு பாங்கான அரியினது மூத்திரந்தான், நேரேதான்மண்ணதினில் விஷமுமாகி நேர்மையுடன்சித்தரின்மேல்படுகலாச்சு, சீரேதான்தேகமது புண்ணுமாகி தீர்க்கமுடன்தானிறந்தார் சித்தரெல்லாம், ஆரோதான்கண்டவர்களுலகி லில்லையப்பனேசித்தர்முனி கண்டார்தானே. 42

கண்டாரே சித்துமுனி ரிஷியார்தாமும் கானகத்தில் நடந்ததொருவதிசயத்தை, தண்டம்போல் தான்கண்டு பிரமித்தேங்கி தாரணியில்குளிகைகொண்டு சீனந்தன்னில், வண்ணமுடன்சீனபதி மாண்பருக்குவளமானவதிசயத்தை யெடுத்துக்கூற, திண்ணமுடன்மனதுவந்துமனங்களித்து தீர்க்கமுடன் சீனபதிக்கேகினாரே. 43

போகர்சீனபதிக்குவந்தது.

ஏகவேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு யெழிலான புலிப்பாணிமணியேபாரு, சாகமுடன்நெடுங்காலம் வடமேருதன்னில் சட்டமுடன்நானிருந்தேன் சிலதுகாலம், பாகமுடன்சிங்கத்தினதிசயத்தைபாரினிலேநாதாக்கள்கண்டதில்லை, வேகமுடன்யான்கண்டுசீனத்தார்க்கு விருப்பமுடனுபதேசஞ்செய்திட்டேனே. 44

செய்தேனேவடமேருதன்னிலப்பா சிறப்பான சிங்கத்தின் மகிமைதன்னை, வெய்யபுகழ்சீனபதிமாண்பருக்கு விருப்பமுடனுபதேசஞ்செய்தேன்யானும், பையவேயான்கொண்டகாயகற்பம்பட்சமுடனவர்களுக்குக்கொடுத்தேன்பாரு, துய்யவேசீனபதிமாண்பரெல்லாந் துப்புரவாய்காயாதிகொண்டார்பாரே. 45

பாரேதான்காயாதிகொண்டபின்பு பாங்கானசீனபதி மாண்பர்தம்மில், நேரேதான்சிலதுபேர்ஞானவானாய் நேர்மையுடன் குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, தீரேதானவடமேருகானகத்தில் தீர்க்கமுடன்தான்சென்றுகாணுதற்கு, வீரேதான் குளிகையது பூண்டுகொண்டு விருப்பமுடன் வடமேருக்கேகினாரே. 46

ஏகினார்சிங்க மென்றகாட்டகத்தில் எழிலானநாதாக்கள் தன்னை ப்போலே, பாகமுடன்காயாதிகொண்டுமல்லோ பக்குவமாய்க் குளி கைவிட்டுக் கானகத்தில், சாகமுடன்சிங்கமதைக் கண்டாரங்கேசட் டமுடன் சிங்கமதுகெர்ச்சித்தேதான், வேகமுடன் சீனபதி மாண் பர்தம்மை வீறுடனேகொல்லுதற்கு வருகலாச்சே. 47

வருகவே சித்துமுனிதம்மைப்போலே வாகானசீனபதிமாண்ப ரெல்லாம், பெருகவேகல்லாலின்மரத்தின்மேலே பேரான முன்னிரு ந்தசித்துபோலே, சொரூபமதைக்கண்டவுடன் மரத்தின்பேரில் சுந்த தரனே பார்த்துமல்லோ திகைத்துநின்று, அருவமென்ன சிங்கமதை க்கண்டுமல்லோ வப்பனேபிரம்மித்து நின்றிட்டாரே. 48

நின்றுரேசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் நேரானசிங்கமது கண்டு மேதான், குன்றிடவேதன்மனதிலுறுதி கொண்டுகூரான சிங்கமது பேதுசெய்யும், வென்றிடவேமுன்போலே மண்ணைவாரி விட்டெரிய சீனபதிமாண்பரெல்லாம், தன்றிடவேகல்லாலின் மரத்தின்பேரில் சட்டமுடன்மேலிருந்து விழுந்தார்தாமே. 49

தாமானசீனபதி மாண்பரெல்லாம் தகமையுடன்மண்ணதனில் விழுந்துமேதான், பூமான்கள்விஷமதுவுஞ் சகிபாமற்றுன் புகழான தேகமதுசிலிர்த்துமல்லோ, நாமானபஞ்சேந்திரியமுள்ளடங்கி நமனு க்கு ஆளாகிபொறிகலங்கி, வேமானமாகவல்லோ மண்ணின்பேரில் விழுந்துமேபிரண்டிருக்கக் கண்டிட்டேனே. 50

போகர் சீனபதிமாண்பருக்கு சிங்கத்தின்விஷத்தை முறித்து உயிர்கொடுத்தல்.

கண்டேனேசீனபதிமாண்பர்தம்மை கடுகெனவேவிஷமேரியிரு ந்தபேர்க்கு, தண்டகம்போல்காயாதி முறிப்புயானும்தகைமையுடன் தான்கொடுத்துயெழுப்பியல்லோ, மண்டலங்களுள்ளளவும்சிங்ககற் பம்மடியாமலிருப்பதற்கு மனதுவந்து, விண்டவேயான் கொடுத்து வுயிர்கொடுத்தேன்விட்டகுறையிருந்ததினு லெழுந்தார்பாரே. 51

பாரேதான் சீனபதிமாண்பருக்கு பாங்கான கற்பமுறையானு ஞ்சொல்லி, நேரேதான்பிழைப்பதற்குவழியுஞ்சொன்னேன்நேர்மை யுடன்கருவாளிகண்டுகொள்வார், சீரேதான்சித்தர்முனி மார்க்கந் தன்னைசிறப்புடனே யானுரைத்தேன்மாண்பருக்கு, வேரேதான்மற் ருேரால் சொல்லப்போமோ வேதாந்தகாலாங்கி கடாட்சந்தானே,

தானானசீனபதி மாண்பரெல்லாந் தகமையுடன் தானெழுந்து முடிவணங்கி, கோனானகாலாங்கி கடாட்சத்தாலேகொற்றவனார் சீன பதிமாண்பரெல்லாம், பானனவிட்டகுறை யிருந்துமல்லோபாங்குட னேயென்றலேயெழுப்பப்பட்டார், மானான மகம்தவர்கடாட்சத்தா லேமறைபொருளை யானுமல்லோவுணர்ந்திட்டேனே. 53

போகர் உச்சிலிங்கத்தேளைக் கண்டது.

உணர்ந்தேனே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு வுத்தமனே புலிப் பாணிமைந்தாகேளு, மணங்கமழும்வடகோடி கானகத்தில் மார்க்க முடன் மகமேருபக்கந்தன்னை, கணமுடனேயனேகவித தெய்வந்தா னும்காட்டகக்தவாசமதுசெய்துகொண்டு, பிணமதனையாபூதிகொ ள்ளுங்காளிபேரான காட்டகத்தைகண்டேன்தானே. 54

தானேகேளண்டமுனியறியாக்காடு தகமையுள்ளவனந்தனிலே திரிந்துபானும், மானேகேள்மகமேரு சாரல்பக்கம் மகத்தானகுண் ணுகளுமலையுமுண்டு, தேனானமலைதனிலே வாசஞ்செய்யும் தேளது வுந்திரள்கூட்டஞ் சொல்லொண்ணாது, கோனானதேளதுவின்கூட் டந்தன்னைதேற்றமுடன்கோடிவரையான்பார்த்தேனே. 55

பார்த்தேனேசெந்தேளாங்கோடிவர்க்கம் சாங்கமுடன்யுகம்பிரி த்துநடக்கும்போது, தீர்த்தலிங்கந்தனிலுதித்த செந்தேளப்பா தீர முடன்கோடிதளம் வருகும்போது, ஆர்த்தியுடன்மேலேறி வருகுந் தேளாமவப்பனே வுச்சிலிங்கத்தேளேயாகும், மூர்த்தியுடன்மும்மூர் த்தியானபேரும் மூதுலகில்நமங்குவது திண்ணமாமே. 56

திண்ணமாமுச்சிலிங்கந் தேள்தானப்பா தீர்க்கமுடன் காட்ட கத்தேயிருக்க கண்டேன், வண்ணமுடனமலைசாரல் காளிகோயில் வளமான தேவதாஸ்தலமுங்கண்டேன, எண்ணரியகோயிலதுமூலஸ் தானம் வெழிலாகவாள் நுழைய யிடமுமுண்டு, கண்ணமுடனகாளி தனைக்காணவென்றால் சாங்கமுடன் சுரங்கம்வழி சொல்வார்பாரே.

பாரேதான் தேவதாஸ்தலத்துக்குள்ளே பாங்கான வழியதுவு மூலஸ்தானம், நேமீதானகாளிதனைக்காணவென்றால் நேர்மையுடன் மார்பாமலை நகர்ந்துமல்லோ, தீமீதானெவ்சானு விடமுந்தாண்டி தீர்க்கமுடன காளிதனைக்காணலாகும், கூமீதான தற்கப்பால் காளி வாசம் கொற்றவனே தானிருக்கக்காணலாமே. 58

சுரங்கத்தில் உச்சிலிங்கத்தேளிருப்பது.

காணலாம்வுச்சிலிங்கத்தேள்தானப்பாகடியதொருசுரங்கமதில் வாசஞ்செய்து, பூணவேநெடுங்காலம் வாசஞ்செய்துபொங்கமுடனி

ருக்குமந்தகாலந்தன்னில் நீணவேயவ்விடத்தில் கரிக்கூட்டங்கள் நீதியுடன் சொல்லுவதற்குலக்கோயில்லை, ஆணவங்கள்மிஞ்சியல்லோயானைக்கூட்டம் வப்பனேகணக்குண்டோ சொல்லொண்ணாதே. 59

யானைகோனைத் துரத்துவது.

ஒண்ணாதுகாட்டகத்தே கோனன்றனும்வுத்தமனே மாடாடு மேய்க்கும் ஸ்தானம், அண்ணார்ந்துபார்ப்பதற்கு முடிகொள்ளாது வப்பனேபசுக்கூட்டம் மெத்தவுண்டு, கண்ணாலேயானையது கோனன்றன்னைகடைநோக்கிப் பார்த்தல்லோசீறலாகி, மண்ணோடே தும்பிக்கையாற்புரண்டிமகத்தான கோனைத்துரத்தலாச்சே. 60

ஆச்சப்பாகாரியல்லோ கோனைத்தான்வப்பனே துரத்துகின்ற வேளைதன்னில், பாச்சலுடன்கோனனும் ஓட்டங்கொண்டுபதுங்கியே செல்வதற்குகாளிகோயில், மூச்சடிங்கியோடியல்லோ தேவஸ்தானம் முனையாளிகாளியதுமூலஸ்தானம், மாச்சலதுவருவதற்கு முன்னதாகமகத்தான சுரங்கவழிச்சென்றான்தானே. 61

சென்றாரேகோனனுங் காளிபக்கல்செம்மலுடன் பதுங்கியல்லோமுற்புறத்தில், நின்றாரேகோனனும்வுடல்நடுக்கி நீதியுடன்காளிபுறம்தன்னில்நிற்க, குன்றெரிவாழுகின்ற யானைப்பா கொற்றவனே சுரங்கம்வழிவருங்லாச்சு, வென்றிடவேயானையது தும்பிக்கையால் வீரமுடன்சுரங்கமது நுழையலாச்சே. 62

நுழையவே சுரங்கத்தின்வழியிலப்பா நுண்மையுடன்தும்பிக்கைவிட்டுமல்லோ, குழைபவே தேகமது செல்லாமற்றான் கொற்றவனே யானையதுநின்றுகொண்டு, தழைமேய்க்குங்கோனைத் தும்பிக்கையால்தட்டாமல்நாற்புறமுந்தடவும்போது, நுழையவேகதிதனக்கு யிடமுமில்லை நுட்பமுடன்யிடையூறுநேரலாச்சே. 63

ஆச்சுதே தும்பிக்கையாலேதானும் வப்பனே கோனைத்தேடும்போது, மூச்சடங்கித்தானிருந்து கோனன்றனும் முனையானகாளியின்மேல்சிந்தையாகி, மாச்சலதுவாராம லிருந்துகொண்டான்மகத்தானயானையுந்தன் தும்பிதன்னை, வீச்சலுடன்வுச்சிலிங்கத்தேள் தானப்பா வீரமுடன்கொட்டிடவேசத்தமாமே. 64

சத்தமதுகொண்டிடவே யானைதானும் சதுரானமலைதனிலே கேட்கும்போது, முத்திபெறஞ்சித்தர்களின் கூட்டத்தார்கள் முனையான சத்தமதைக்கேட்டுமேதான், புத்தியுடன்யானையது தன்னையல்லோ புகழானவுச்சிலிங்கத்தேள்தானப்பா, வெத்தியுடன்கொட்டியதோர் தேள்தானென்றுவீரமுடன்சித்தர்களு மறிந்திட்டாரே. 65

அறிந்தாரேவுச்சிலிங்கத் தேள்தானப்பா வப்பனே கரிதனையே கொட்டிற்றென்று, செறிந்துமேமலைதனையேவிட்டிறங்கிசெம்மலுடன்யானையது பக்கல்வந்தார், குளியான யானையதுவிஷமுமீறி கொப்பெனவே நெருப்பதுபோலெறியுதங்கே, முறியுடனே தந்தமெல்லாம் பற்றியல்லோ முனையானகொழுந்துவிட்டு யெரியலாச்சே. 66

எரிந்துமேயிரிதிவென்ற சாம்பலாச்சு யெழிலானயானையதுமடிந்துபோச்சு, சொரிந்தவொருசாம்பல்தன்னை சித்தர்கண்டு சோராமலவரவர்கள்பங்குவீதம், புரிந்துமேபங்கதுவும்பகரும்போது புகழானகோனுனுஞ் சுரங்கத்தண்டே, வரிந்துமேகோனுனை சித்தர்கண்டு வகையுடனேவளப்பமதைக்கேட்டிட்டாரே. 67

கோனுன்மீதில் இரக்கம்வைத்து சித்தர்கள்
பங்குகொடுத்தது.

கேட்டவுடன் கோனுனும் மனநடுங்கிகெவனமுடன் சித்தர்கட்குகூறலுற்ருன், வாட்டமுடன் மாடாடுமேய்க்கும்போது வளமான யானையதுயென்னைக்கண்டு, தாட்டிகமாய்ச்சீரலது மிகவுண்டாகிசட்டமுடனெந்தனையுந் துரத்தலாச்சு, கோட்டமுடன்யானையதுவருகும்போது கொப்பெனவேயான்பயந்து ஓடினேனே. 68

ஓடினேன்தங்குதற்குயிடமுமில்லாமல் ஓகோகோநாதாக்கள்முனிவரேகேள், தேடியேகாளியது தேவஸ்தானம் தேற்றமுடன்யான கண்டுமனதுவந்து, வாடியேசுரங்கமது வழியிற்சென்று மகத்தான காளியின்றன் பக்கல்நின்றேன், நீடியேயானையது யெந்தனைத்தான் நிஷ்களங்கமாகவல்லோ தேடலாச்சே. 69

ஆச்சைபா சித்துமுனிரிஷியாரேகேள் ஆங்காரமுள்ள தொரு யானைதானும், மூச்சடங்கித்தும்பிக்கைதன்னினுலே முனையானசுரங்கத்தின்வழியினுள்ளே, பாச்சலுடன் தும்பிக்கைவிட்டபோது பாழானசுரங்கமதில் மகிமையேதோ, கூச்சலுடன்வீறிட்டு யெறிந்துமேதான் கொப்பெனவே பிரதிவென்றசாம்பலாச்சே. 70

சாம்பலாய்ப்போனதொரு சேதிகண்டு சட்டமுடன்சுரங்கமதுவுள்ளிருந்து, தீம்புகளும்சோராதுயென்றுசொல்லி தீர்க்கமுடன்வெளியரங்கம்வந்தேனென்ருன், வீம்புடையகோனுனின்வார்த்தை தன்னைவிருப்பமுடன் சித்தர்முனிகேட்டுவந்து, நாமிவனுக்கோருதவி செய்யவென்று நலமுடனேசித்தரெல்லாம் நினைத்திட்டாரே. 71

நினைத்துமேவுச்சிலிங்கத்தேளினுலேநிஷ்களங்கமானதொருதிவியங்கள், சுனைபோலேயேமமென்றதங்கந்தானும்துப்புரவாய்நந்தம

க்குவாய்த்துதென்று, சுனையானகோனுல் வந்தபாக்கியம் காசினி
யில்சதகோடி சொல்லொண்ணுது, பனையளவுபாக்கியமு மிவனுலா
ச்சு பட்சமுடன் சித்தர்முனியெண்ணினுரே. 72

எண்ணியேசித்தர்முனிமனதுவந்து பெழிலானகோனுனைத் தா
னழைத்து, பண்ணவே யேமமென்றவித்தைதன்னை பட்சமுடனிவ
னுக்கோர்பாகமீய்ந்து, வண்ணமுடன் செய்பாகங்கைபாகங்கள் வள
மையுடன் காண்பித்து விதியுஞ்சொல்லி, சுண்ணமென்ற சாம்பல்
தனை யோர்பாகந்தான் சுத்தமுடன்கைகொடுத்துப் போவென்றுரே.

போமென்று சொல்லியல்லோ முனிவர்தானும் பொங்கமுடன்
கோனுனுக்குறுதிகூறி, நாமென்ற காலாங்கிவாக்குபோலே நலமுட
னே ஞானோபதேசஞ்செய்து, தாமென்ற பிரிதிவாஞ் சாம்பல்தன்னை
சட்டமுடன்தான்கொடுத்துமதியுஞ்சொல்லி, வேமென்றகாட்டகத்
தேசித்தர்தாமும் வேகமுடன்குகைதனிலே சென்றிட்டாரே. 74

சென்றவுடன்கோனுனுஞ்சாம்பல்தன்னை செம்மலுடனவர்பதி
க்குக் கொண்டுசென்று, பொன்னுனமாற்றதுவுஞ் செம்பிலேற புக
ழானசெம்பதுவுந்தங்கமாச்சு, மன்னவனைப்போலாகக் கோனுன் தா
மும் மகதேவர்சித்தர்முனி தம்மைப்போலும், தென்னகரி ராமருட
செல்வம்போலும் திரளானகோகிவரை பார்த்திட்டானே. 75

பார்த்தானே சித்தருடமகிமைதன்னுல் பாங்கான யேமமென்ற
வேதைதன்னை, கீர்த்தியுடன் முறைசெய்ததபோபலத்தால் சீர்பெற்
றுன்கோனுனுஞ்சித்துதம்மால், பேர்பெற்றுன் கோனுனுங் காட்டக
த்தில்பேருலகில் விட்டகுறையிருந்ததன்னுல், தார்வேந்தர் மெச்சிட
வே தரணிதன்னில் தாமுமொரு சிவயோகிபோலானுனே. 76

போகர் சதுரகிரிவதிசயத்தை புலிப்பாணிக்கு கூறல்.

ஆனுனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பா
ணிபுத்திவானே, கோனுனகதையுரைத்தேன் மகிமையல்ல கொற்
றவனே யினனமொருமகிமைசொல்வேன், தேனுன தேவிமனோன்
மணியாள்பாதம் தோற்றமுடன்யான்வணங்கி காதைசொல்வேன்,
பானுனகாலாங்கிநாதர்பாதம்பட்சமுடன்யான்வணங்கிபகருவேனே.

பகருவேன் புலிப்பாணி மன்னுமேளீர் பாருலகில் குளிகைகொ
ண்டுசித்தியேதான், நிகரமுடன்வையகத்து வதிசயத்தை நீதியுடன்
யான்கண்டுமலையிற்றேடி, சிகரமதுசதுரகிரி மலையிலப்பா சிறப்புட
னேயானிறங்கி யிருக்குங்காலம், நிகரமுடன் கிரிதனையே சுத்தியல்
லோ நீடூழிகாலம்வரை திரிந்திட்டேனே. 78

பனையளவுசித்தரை போகர்கண்டது.

திரிந்துமே மலையோரந்தன்னிற்சென்று தீர்க்கமுடன் யான்காணும்வேளை தன்னில், புரிந்துமே சிகரமது கிரியில்நின்று புகழான பனையளவுசித்துதாமும், தெரிந்துமே மலையைவிட்டுக் கீழிறங்கி சிறப்புடனே மாண்பர்களைக்காணும்வண்ணம், செரிந்துமே மகிமைபது கோடியுண்டு தேசமதில்விதியுள்ளான் காண்பார்பாரே. 79

சதுரகிரிசித்தர்பொதிமாட்டுக்காரரைபுகையிலைகேட்டது.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன்பாலகனே புலிப்பாணிமன்னாகேளு, ஆரோதான் பொதிமாட்டுக் காரரப்பா ஆயிரம்பேர் ஒருகூட்டமாகக்கூடி, தேரோடும் பாவனைபோல் மாண்பரெல்லாம் தேற்றமுடன் மலையோரஞ்செல்லும்போது, சீரோடும்புகையிலையின்பொதிகைதன்னை சிறப்பானசித்துமுனி கண்டிட்டாரே. 80

கண்டாரே புகையிலையின் வாசந்தன்னை பாங்கான பனையளவு சித்துதானும், கொண்டதொரு புகையிலையெண்ணமப்பா கொற்றவனே மயக்கமதுமிகவுண்டாகி, எண்ணமுடன் புகையிலையினகற்கந்தன்னை ஏற்றமுடன் புகைபிடிக்கமனதயர்ந்து, வண்ணமுடன் மலையைவிட்டுக்கீழிறங்கி வளமுடனேவருவதற்கு எண்ணினாரே. 81

எண்ணியேசித்துமுனி ரிஷிபார்தாமும் யெழிலான கிரியைவிட்டுயிறங்கும்போது, விண்ணதொருபனமரம்போல்தோற்றமாச்சு நிஷ்களங்கமாகவல்லோ யிறங்கும்போது, தண்ணமுடன் மேற்பதியை விட்டுமல்லோ தாழவேபடிபடியாய் இறங்கும்போது, புண்ணியனார் சித்துமுனிரிஷிபார்தாமும் புகழுடனேயிறங்கிவரக் குறைவானார்.

குறைவான ரோமமென்ற காடிபோலும் கொற்றவனே சித்துமுனிரூபங்கண்டார், திரையானபொதிமட்டுக்காரரெல்லாம் தீர்க்கமுடன்சித்துமுனியிறங்கும்நேர்மை, மறைவாகவாள்ரூபங்குறைந்து காணும்மகத்தானரோமமது தெரியவில்லை, முறையான மருத்துவத்தையெண்ணாமற்றான் மூர்க்கமுடன்சித்துதமை வசனிப்பாரே. 83

வசனிக்கபொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம் வளமையுடன் ஒருவருக்கொருவமைகூறி, நிச்முடைய பனையளவுசித்துபோலும் நிதியுடன் சித்துதமைமதியாமற்றான், புசமுடைய தேவாதி சித்துதம்மை புகழான மருத்துவங்களெண்ணாமற்றான், நசம்போன்ற ஆயிரம்பேர் மாண்பரெல்லாங்கட்டாக ஒருவருக்கோர்பேசுவாரே. 84

பேசுவார்மலையைவிட்டுயிறங்குஞ்சித்தை பேரானமருத்துவங்களறியாமற்றான், காசுபணமில்லாதசித்தரென்றும் கருவான சதுரகிரி

யிருக்குமாண்பன், விசுபுகழ்மருத்துவங்களில்லாரென்றும் வீரமுட ஞெருவருக்கோருகந்துபேசி, ஆசுகவிபோலாகவார்த்தைகூறி வப்ப னேசம்வாதம்செய்வார்தானே. 85

தானனபொதிமாட்டுக் காரரெல்லாம் தகமையுடன் ஒருவருக் கோர்வாதுகூறி, கோனனகுருவென்று மதியாமற்றான் கொற்றவனே கும்பலதுமிகவுங்கூடி, கோனனபுகையிலையின் பொதிகைதன்னைதே ற்றமுடன் தானிறக்கியமுதுகொள்ள, மானனசாவடியாங் கிரியோர ந்தான்மகத்தான அமுதுகொள்ள நண்ணுவாரே. 86

நண்ணியேயேகாந்த கூட்டந்தன்னில்கலமுடனே தானிருக்கும் வேளையப்பா, திண்ணமுடன்கிரிதனிலே யிருந்தசித்து தீர்க்கமுடன் மாண்பருட கூட்டந்தன்னில், தண்மையாய்பொதிமாட்டுக் தாரர்தம் மைதகமையுடன்சித்துமுனி யருகிற்சென்று, உண்ணவே புகையிலை யின்கற்பமப்பா வுத்தமனேயெனக்கருளுமென்றிட்டாரே. 87

என்றுமேயேதுரைத்தார் முனிவர்தாமும் பெழிலானமாண்பர் களின்முகத்தைநோக்கி, குன்றுமேல்சித்துமுனியொருவருண்டு குவ லயத்திலொருநாளும் வருவதில்லை, இன்றுமுதல்காற்றினது வாடை யாலேயெழிலான புகையிலையின்வாசம்மப்பா,வென்றிடவேயவர்தம க்குகாணலாச்சு விட்டகுறையிருந்ததனும் கிடைக்கலாச்சே. 88

ஆச்சப்பாபொதிமாட்டுக்காரர்பாலாவப்பனேயெந்தனுக்கு மன துவந்து, மூச்சடங்கித்தானிருக்குஞ் சித்துமானும் முனையானவனத் துரிஷி முனிவருக்கு, பாச்சலென்றபுகையிலையின் கற்பமப்பா பட்ச முடன்நீரவர்க்குத்தருவீரானல்,மாச்சலென்றவினையகலுமுந்தமக்கு மகயோகபுண்ணியமதுகிட்டும்பாரே. 89

பொதிமாட்டுக்காரர்கள் சித்தர்பெருமை யறியாமல் பகடிசெய்யல்.

பாரேதானென்றலுமே யோகிதானும்பாங்குடனே சித்தமுனி நாதருக்கு, சீரேதான்புகையிலையின்கற்பந்தானும் சிறப்புடனேயா ங்களதுகொடுப்போமானல், நேரேதானும்மாலே மகிமையென்னநே ர்மையுடனெந்தமக்குக் கூறுமென்றார்,தீரேதான்சித்துமுனிரிஷிபார் தாமும்சிறப்புடனே மனதுவந்துகூறுவாரே. 90

கூறுவார் ரய்திறந்துமுனியார்தாமும் கொப்பனெவேபொதிமா ட்டுக்காரருக்கு, தேறுதலாய்வார்த்தையதுகூறும்போது தேற்றமு டனதிலொருவன்தானெழுந்து, மாறுதலாய்சித்துமுனிதம்மைப்பா

ர்த்துமகத்தான ரிஷியாரேபண்பாய்க்கேளும், ஆறுபுடைசூழ்ந்திருக்கும் நதியோரத்தில் அசோகமென்ற விருட்சமது விழுகலாச்சே. ()

சித்துமுனி சாய்ந்த அசோகமரத்தை நேராய்நிறுத்தல்.

விழுந்ததொருஅசோகமென்ற விருட்சந்தன்னைவீறுடனேநிமிரவதுசெய்வீரானால், பழுதுபடாத் திருமேனிதன்றனக்குபட்சமுடன்கெற்பமதுதருவோம்நாதா, வழுதிணைபாங்கற்பமதுகொண்டபோது மகத்தானசித்துமுனியெங்களுக்கு, முழுதுமேபுகையிலையின் கற்பந்தன்னைமுனையாகயாங் கொடுப்போங்காணீர்தானே. 92

காணவேமாண்பரெல்லாங் கூறும்போது கருவானசித்துமுனிரிஷியார்தாமும், தோணவேயவர்களுக்குபிரம்மைதோன்றதுப்புரவாய்சித்துமுனிதாரல்லோ, வேணதொருகாயாதிகொன்றசித்து வேகமுடன்சோகமென்ற விருட்சந்தன்னை, பூணவே தானோக்கிபார்த்துமல்லோபுகழானவிருட்சமதை நிமிர்த்தினாரே. 93

நிமிர்த்தவேவிருட்சமதுதானெழுந்து நீதியுடனிலையூன்றிநிற்கும்போது,சமர்த்துள்ளசித்துமுனி தம்மைக்கண்டு தாரணியில்மகிமைபெரிதுமல்ல, கமர்போன்றகானகத்தி லிருக்குங்கல்லாம் கடிதானமலைக்கல்லைத் தன்னைத்தானும், சுமர்ந்துமேயெங்தனிடங்கொண்டுவந்துசுந்தரரேகொடுத்தாலே நம்புவோமே. 94

நம்புவோமென்றல்லோமாண்பரெல்லாம் நயமுடனேவார்த்தையதுமனதுவந்து, வம்புடனேசித்துமுனிதம்மைக்கண்டுவளமுடனேவார்த்தையதுகூறும்போது, தெம்புடனேகுண்ணுமலைதன்னைத்தூக்கிதீரமுடன்பொதிமாட்டுக்காரர்முன்னேகும்பல்தனில்முண்ணதனையெடுத்துமல்லோ கொப்பெனவேகொண்டல்லோபோட்டிட்டாரே.

போட்டாரேசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் பொங்கமுடன்கொண்டுவந்துமாண்பர்முன்னே, நீட்டமுடன்முண்ணதனைக்கொண்டுவந்தநிலையானவித்தையது மகிமையல்லோ, வாட்டமுடன்யின்னமொருமார்க்கஞ்செய்தால் மகத்தானமகிமையென்று நம்பியல்லோ, கூட்டமுடனுந்தமக்குப் பணிகள்செய்து கொப்பெனமேவசிஷர்களாயிருப்போம்தானே. 96

தானென்வார்த்தையது கேட்டபோது தண்மையுடன் சிவஞானசித்துதாமும், கோனனபொதிமாட்டுக்காரர்தம்மை கொப்பெனவேமகிமையது யென்னவேண்டும், தேனனமகிமையது வேண்டுமானால்தேற்றமுடன் சித்தொளிவுஞ்செய்யக்கூடும், மானனமகதேவர்கடாட்சத்தாலே மார்க்கமுடன்மகிமையது வதிதமுண்டே. 97

பொதிமாட்டுக்காரர்சித்துவைமழைவருஷிக்கச்சொன்னது.

தருவேனென்று சித்துமுனிகூறும்போது தகமையுள்ள பொதி மாட்டுக்காரர்தாமும், குருவானசித்துமுனி ரிஷிபாரேகேள் கொற் றவரே யெங்களுக்குயின்றுதானும், பருமழையு மின்னலிடிகாந்தல் தாமும் பட்சமுடன் வரவழைப்பீரானலல்லோ, திருவானகுருவெ ன்று வுமமைத்தானும் தீரமுடனென்னாளும் வந்திப்போமே. 99

வந்திப்போமும்மையொரு குருவாயெண்ணி மகத்தான நாதாக் கள்நீர்தானென்றும், சிந்திப்போம் சதாகாலமர்ச்சித்தேதான் சீருட னே சின்மயத்தைமனதிலுன்னி, எங்காளுங்கிரிவாழும் பதாம்புயத் தை யெழிலானசற்குருவை மெய்க்குருவென்றெண்ணி, பங்கியேகிரி தனிலே மாண்பரெல்லாம் பாங்குடனே சதாசித்தமர்ச்சிப்போமே. ()

போமேதான்வார்த்தையதுகூறும்போது பொங்கமுடன்வனத் துமகாரிஷிபார்தாமும், தாமேதான்சொன்னபடி வனத்தில் தானும் தகமையுடன்மண்காற்றுமழையுமாக, ஆமேதான் மின்னலிடிஜோதி போலும் அவனியெலாந் தத்தளிக்க மிகவேசெய்தார், வேமேதான் பொதிமாட்டுகாரரெல்லாம் விருப்பமுடன்கண்டல்லோபிர்மித்தாரே

பிர்மிக்க சிறுபாலர் மாண்பரெல்லாம் போரான சித்துமுனிரிஷி யார்தம்மை, வர்மமுடன் புதாம்புயத்தை சுற்றிவந்து மனதுவந்து முடிசாய்த்து வஞ்சலித்து, தர்மமுள்ள நாதாந்தசித்தேநாங்கள் தா ரணியிலென்னாளுமுந்தமைத்தாம், மர்மமதுவையால் வையகத்தில் மார்க்கமுடனென்னாளும் வசனிப்போமே. 102

வசனிப்போஞ்சற்குருவே யெந்தநாதா வளமையுடனென்னாளு ங்கிரியில்வாழும், நிசமுடயவேதாந்தசித்தேகேளும் நிஷ்களங்கமா னதொரு சொருபபாதா, துசங்கொண்ட வீராதி சித்தேகேளும் துவாபரமா மூன்றுயுகந் தன்னில்தானும், குசமுடையசின்மயத்தி லிருந்தசித்தை கோடானகோடிவரை கண்டிட்டோமே. 103

கண்டோமே யஷ்டகிரி தன்னில்நாதா காணேமே யும்மைப் போலொருவரேனும், தொண்டுசெய்துவெகுகோடிமாண்பரெல்லாந் தொல்லுலகில் கெட்டார்களனந்தங்கோடி, விண்டுரைசொல்கேளாத வீணர்கோடி வெகுகோடி வையகத்தில்கண்டதுண்டு, துண்டரிகமா னதொரு சித்துபோலே துப்புரவாம்வையகத்தில் காணேம்தானே.

பொதிமாட்டுக்காரர் புகையிலைகற்பங்கொடுத்தது.

தானனகற்பமது கொடுக்கவேதான் தகமையுள்ள பொதிமாட் டுக்காரரெல்லாம், கோனனகிரிதனிலேயிருக்குஞ்சித்து கொற்றவனு

ர்மாயாவின்சித்துவுக்கு, மானனபுகையிலையின்கற்பந்தன்னை மார்க்க முடன் சித்தாவர்கொள்வதற்கு, பானன மாண்பரெல்லாமொன்று ய்க்கூடி பட்சமுடனுள்பாரங்கட்டினாரே. 105

கட்டினார்மாண்பரெல்லா மொன்றுய்க்கூடி கனமானசுமையது வுமென்னசொல்வேன், இட்டமுடன்சுமையதுவையெடுக்கும்போது யெழிலான சித்துமுனிநடுக்கங்கொள்ள, வட்டமுடன் பாலரெல்லா மொன்றுய்க்கூடி வளமானசித்தருக்கே கொண்டுசென்று, பட்ட மரம்போலேயல்லோ மாண்பரெல்லாம்பரதவித்து நின்றல்லோபார்த் திட்டாரே. 106

பார்த்தவுடன்மலையில்வந்தசித்துதாமும் பாலரெல்லாந் தானடு ங்ககாத்திலேந்தி, தீர்த்தகிரிசிவலிங்கப் பொதியைப்போலும் திற முடனேகிரிதனிலேகொண்டுசென்று, பூர்த்தியுடன் குருபாதந்தன்னை வணங்கி புகழுடனேயஞ்சலிகள் மிகச்செய்தாரே. 107

செய்யவேசித்துமுனி சீஷர்தாமும் சிறப்புடனேகுருநாதர்மன துவந்து, துய்யபுகழ்புகையிலையின்கற்பந்தன்னை துப்புரவாய்மனது வந்து நாதர்தாமும், வெய்யவேகாயாதி கற்பந்தன்னை வேண்டியே விருப்பமுடன்கொடுத்தமாண்பர், பையவேயெவ்விடத்திலிருப்போ ரப்பா பான்மையுடனவர்களுக்கு விதிசொல்வீரே. 108

குருவுத்திரவின்படி சீஷராகிய சித்து பொதிமாட்டுக் காரருக்கு உபதேசித்தல்.

விதியான குருமதியினுபதேசத்தை வித்தகனார் சீஷவர்க்கந்தா னுங்கேட்டு, மதியான வுபதேசம்மாண்பருக்கு மார்க்கமுடன் செய் வதற்குமனதிலெண்ணி, துதியுடனேபொதிமாட்டுக்காரர்தம்மைதுப் புரவா யவர்மனதிலெண்ணங்கொண்டு, நிதியதுவுந் தான்கொடுத்து மாண்பருக்கு நீதியுடனுபதேச மெண்ணினாரே. 109

எண்ணியேபொதிமாட்டு மாண்பர்தம்மையெழிலாக வரவழை க்கமனதுபூண்டு, வண்ணமுடன் சரமாரிபொழியவல்லோ மார்க்க முடன்மகதேவர்தன்னைநினைந்து, திண்ணமுடன் ரிடியாரும்நினைக்கும் போது தீர்க்கமுடன்பிரளயங்களதிகமாகி, எண்ணமுடன்பொதிமா ட்டுக்காரரெல்லாம் யெழிலானமலைதனிலே வந்திட்டாரே. 110

வந்தவொருமாண்பரெல்லாஞ் சித்துதம்மைமகதேவர்முன்னிரு ந்தசித்தென்றெண்ணி, சொந்தமுடனவர்பாதம்முடிவணங்கி சுந்தர தூரஞ்சென்றேமையா, அந்தமுடன்சரமாரிபொழிந்துமல்

லோவையனேபிரளயங்களதிகமாகி, விந்தையுடன்வந்ததொருயிடையூர்தன்னால் விசனமுடன்மலையேறி வந்தோம்தாமே. 111

வந்தோமேயென்றுசொல்லி மாண்பரெல்லாம் வளமுடனேசித்துவுக்குகூறும்போது, பந்தமுடன்மாண்பருக்குசித்துதாமும் பட்சமுடன்கூறலுற்றார்நாதர்தன்னை, விந்தையதுவுபதேசஞ்செய்வதற்கு வித்தகனார் குருமொழியின்வாக்கதாச்சு, சிந்தனையா யெல்லோரும் வந்திருந்து சிறப்புடனேசித்துமுனிகூறினாரே. 112

கூறினார்சித்துமுனி மாண்பருக்கு குவலயத்தில் நீங்கள்செய்த அறத்தினாலே, மீறியதோர்வுங்களுக்கு வுபதேசங்கள் மிக்கமனுநீதியுடன்குருவின்வாக்கு, தேறியே பலநூலும் ஞானந்தேர்ந்து தேற்றமுடனுங்களுக்குவுபதேசங்கள் சீறியேகோபமது வாறுமற்றுஞ் சிறப்புடனே வுபதேசஞ்செய்தார்பாரே. 113

பாரேதானுபதேசஞ்செய்தவண்ணம் பாருலகில்யாருக்குங்கிட்டாதன்று, நேரேதான்கிரியிலுள்ளவனப்பும்வாய்ந்து நேர்மையுடன் மநுநீதி கலைக்கியானம், கூரேதான் வேதமுதலாறுசாத்திரம் குறிப்பானகலைக்கியானமறுபத்துநான்கு, தீரேதான் மாண்பருக்கு வுபதேசித்தார் தீர்க்கமுடன் சித்துமுனிரிடியார்தாமே. 114

பொதிமாட்டுக்காரருக்கு ஏமவித்தை காண்பித்தது.

தானானரிஷியாருமன்புகூர்ந்து தகமையுடன்பொதிமாட்டுக்காரருக்கு, கோனானகுருசொன்னவாக்குபாதம் குவலயத்தில் யாதொன்றுங்குறைவில்லாமல், மானானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலும் மகத்தானகாலாங்கி கிருபையாலும், தேனானதேவர்முனி ரிஷியார் பாதம் தெளிவுடனே வாதமதுபோதிப்பாரே. 115

போதிக்கவாதமது யேதென்றுக்கால் போக்கானமலைதோறுங் குவடுதோறும், ஆதித்தன் சந்திரனார்காணுவண்ணம் அகஸ்தியனார் மலைமூலியனைத்துங்காட்டி, வாதிகளுமறியாத மூலிவர்க்கம் வளமையுடன்கிரிமூலிபசிமூலியாவும், வேதிக்கி மூலிகளு மனைத்துங்காட்டி வேகமுடனுபதேசஞ் செய்திட்டாரே. 116

செய்துமேயேமமென்றவித்தைதன்னை செப்பினார்பொதிமாட்டுக்காரருக்கு, கைதவமாம்மூலிகைக்குச்சாபஞ்சொல்லி கபடகற்றிவுளவுமுதல்யாவுங்காட்டி, வையகங்கள்தான்புகழ மாண்பருக்கு வண்மையுடன யேமமென்ற வித்தைதனை, துய்யபுகழ் மாண்பருக்கு வுளவுமூலிசெப்பினார் நாதரிஷிசெப்பினாரே. 117

பொதிமாட்டுக்காருக்குக் காண்பித்தமூலியெல்லாம் போகர்புலிப்பாணிக்குகூறல்.

செப்பவே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு செய்லானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஒப்பமுடன் பொதிமாட்டுக்காரர்தாமும் ஓகோகோ நாதாக்கள்முனிவருக்கு, தப்பிதங்கள்நேராமல் புகையிலைகற்பஞ் சட்டமுடன் தான்கொடுத்த வுபசாரத்தால், செப்பவே யேமமென்ற மூலிதன்னை செவலாகக்காண்பித்தார் கண்டிட்டேனே. 118

கண்டேனே வனத்தினுட மூலியெல்லாம் கருவாகக்குளிகை கொண்டுகிரிமைசுற்றி, விண்டதொரு மூலிகையின் வகுப்பையெல்லாம் விருப்பமுடனுந்தமக்கு வுபதேசங்கள், பண்டதுபோல் யான் பகுத்துச் சொல்வேனப்பா பட்சமுடன் மூலியது போக்குசொல்வேன், சண்டமாருதம்போலசெய்வாய்நீயும் சாங்கமுடன் கருமிகட்குச் சொல்லொண்ணாதே. 119

வசளைமூலி தஅ-மாற்று.

சொல்லவென்றாலின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தூயதானவசளை யென்றமூலிமார்க்கம், புல்லவே கறுவாளைகொண்டுவந்து புகழான முப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து, கொல்லவே தாம்பரமாந் தகட்டின்மேலே கொப்பெனவேமுப்பூவைமத்தித்தேதான், மெல்லவேதகட்டின்மேல் பூசியேதான் மேன்மையுடன் கோழியென்றபுடந்தான்போடே. 120

போடேதான் புடமதுவுமாறிப்பாரு பொங்கமுடன் மாற்றது வுமென்னசொல்வேன், கூடேதானவலோகஞ்செந்தூரங்கள் கூறான மூலிகைக்குயீடுமுண்டோ, நாடேதான் மூலிவகை யறியாமாண்பர் நாட்டினிலே சுட்டலைந்து கெட்டார்கோடி, மாடேதான் குருமுடிக்கும் வகையுங்காணூர் மட்டிகளாங்கூர்மையில்லா மாண்பர்தானே.

பொன்முசுட்டை ருOO-மாற்று.

மாண்பானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பாணிமன்னுகேளு, காண்பான பொன்முசுட்டை மூலிதானும் காடெல்லாந்திரிந்தாலுங்கிடையாதப்பா, மாண்பான காணுறுகுகைகள் கண்டு மடிந்தவர்கணக்கில்லை கோடாகோடி, சாண்பாம்பு நீளமப்பா மூலிதானும் சட்டமுடனுணிவேராமற்றானே. 122

ஆணியாம் மூலிகைக்கு மூலமப்பா வப்பனேசாணீளஞ்சொல்லலாகும், காணிமுதல் காடெல்லாந்திரிந்திட்டாலும் கசடருக்குங்கிட்டாதுகருமிகட்கும், வாணியாஞ்சரஸ்வதியாள்வீற்றிருக்கும் வளமா

னமூலிய நுபொன்முசுட்டை, பாணியது பூமிவளந்தன்னிலப்பாபாங் கான மூலமதுகாணுதன்றே. 123

அன்றானமூலிகைதான்கொண்டுவந்து வப்பனேமுப்பூவும் கூடச்சேர்த்து, குன்றானசமூலமுடன் கூட்டியல்லோகொற்றவனே குருத்தயிலமாகக்கொண்டு, வென்றிடவேநவலோகதகட்டின்மேலே வீரமுடன்தைலமதைப்பூசியல்லோ, சென்றிடவே பாண்டமென்றவோட்டிலப்பாசெம்மலுடன்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே. 124

வலுவானசீலையதுசெய்தபின்பு மகத்தானபுலிப்பாணி மன்னுகேளு, சுலுவானபுடமதுவுங்கோழியாக துப்புரவாய்ப்போட்டெடுக்கயேமந்தானும், மலுவானதடமதுவும் பழுப்புமேறி மகத்தானமாற்றதுவுமைந்நூறுதும்,நினைவையாம்பிரதிவென்றதங்கமப்பாநீதிசொல்லயிதற்கிடுசொல்லொண்ணாதே. 125

பொன்னுவாரை-உகOஅ-மாற்று.

சொல்லவேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு சுந்தரனேபுலிப்பாணி மன்னுபாரு, வெல்லவேநாதாக்கள்சொல்லவில்லை வேதாந்தத்தாயாருஞ்சொல்லவில்லை, புல்லவேகாலாங்கிநாதர்தாமும்புகழானவகஸ்தியருங்கூறவில்லை, நல்லதொருகுளிகையதுபூண்டதாலே நாட்டிலே நானுமல்லோ வறிந்திட்டேனே. 126

அறிந்தேனேபொன்னிவாரையப்பா வழகானமலைதோறுஞ்சுனைகள்தோறும்,செறிந்துமேமூலிகையினுளவுபார்த்துசெம்மலுடன்முப்பூவுங்களஞ்செடுத்து, முறிந்துமேபோகாமல்தைலமாக்கி மூர்க்கமதுவாராமல் மனதினுன்னி குறித்ததொருதயிலமதை யெடுத்துக்கொண்டு கொற்றவனேகுடவனிமேல் பூசிடாயே. 127

பூசிடவேகுடவனிலே யென்னசொல்வேன் புகழானநாதாக்கள் கூறவில்லை, காசியென்றசெம்பதுவுங்காணும்போது கனமானமாற்றதுவு மிருநூற்றெட்டு, மாசிபளாதங்கமது யென்னசொல்வேன்மகத்தானபிரதிவென்றதங்கமாச்சு, ஊசியென்னுமிரும்பினிலேதாக்கினுக்கால்வுத்தமனேசுயத்தங்க மயத்தங்கமாமே. 128

பொன்னூமத்தை-எOஅ-மாற்று.

தங்கமாம்யின்னமொருவதிதஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ளபுலிப்பாணிமகனேபாரு, அங்கமாம்பொன்னூமத்தையப்பா அழகானமூலியதுகொண்டுவந்து, துங்கமாம்வழலையது வாரகனென்று துப்புரவாய்மூலியதுசாற்றினாலே, பொங்கமுடன் மதியென்றதகட்டிலப்பாபுகழாகப்பூசிடவேயேமமாமே. 129

ஏமமாங்காயாதிகொண்டமூலி யெழிலானகாயகற்பமூலியாகும் சாமமென்றமூலியது வாணமூலி தாக்கானசித்தருண்ணும்மூலியாச்சு

வாமமுடன் மாற்றதுவுமெழுநூற்றெட்டு வளமானகயத்தங்கம்பிறவி த்தங்கம், நேமமென்றபூசைக்குக் கருவித்தங்கம்செடிதான சித்து முனிமூலியாச்சே. 130

கறுப்புக்காக்கையாந்தகரை கo அ-மாற்று.

ஆச்சப்பாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப் பாணிமன்னுகேளு, மூச்சடங்கிநெடுங்காலங் கொண்டசித்து மூதுல கில்பாரேனுங் கண்டதில்லை, பாச்சலென்மூறலியது கறுங்கையானு கும்கதிரோனைக்கண்மறைக்கும் மூலிதானும், மாச்சலென்றமூலியது வதிதஞ்செரல்வேன் மகத்தானமாற்றதுவும் நூற்றெட்டுமாமே. ()

எட்டானமூலியதுதுலமேயாகும் யெழிலானபூனீறுகளஞ்சியா கும், சட்டமுடன்மத்தித்துவெண்ணையாக்கி சதிரானசெம்பென்ற தகட்டிற்பூசி, திட்டமுடன்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்துசிறப்பான புடம துவுங்கோழியாக, வட்டமுடனுறியபின்னெடுத்துபாரு மகத்தான தங்கமென்றசெம்புமாமே. 132

செம்பான செம்பதுவுமென்ன சொல்வேன் செழிப்பானதங்க மென்றசெம்புமாச்சு, அம்பொன்னுந்தங்மென்ற செம்புதன்னைவப்ப னேபதிதனிலேநூற்றுக்கொன்று, கும்பிடவேதானுருக்கி குருவொ ன்றீயகுற்றமற்றமதியதுவுந்தங்கமாச்சு, வெம்பியதோர்விஷமதுவுந் தீண்டினாற்போல் வேதாந்தசித்தனுடதங்கங்காணே. 133

காணவேதங்கமதை யென்னசொல்வேன் கைலாசநாதருந்தான் காணமாட்டார், பூணவேசுயத்தங்கம் பிறவித்தங்கம்புகழான நாதா க்கள்செய்யுந்தங்கம், ஆணவங்கள்காமியங்களொடுக்குந்தங்கம்அரக ராயித்தங்கமென்னசொல்வேன், வேணதொரு நாதாக்கள்பாடுபட்டு வேதைமுகங்காணுமல் மறைத்திட்டாரே. 134

மறைத்தாரேயுத்தங்கமாருக்கென்றால் மகத்தான சிவயோகிஞா னிகட்கும், குறைந்தங்கமானுலேவையகத்தில் கொற்றவர்கள்மாண்ப ருக்குவிடுதியாகும், நிறைந்ததொரு பரிபூரணதங்கமப்பா நீதியுள்ள ஞானிகட்குஞ்சிவயோகிக்கும், மறைகொண்டுகானகத்தில்வாழுஞ்சித் துசீரானதேவரிஷிவாய்க்குந்தானே. 135

வாய்க்குமேமற்றவர்க்குசித்தியில்லை மகத்தான கொற்றவருங்க ண்டதில்லை, காய்க்குமேயிம்மூலிவேதைதன்னை காசினியிலாருக்குங் கிட்டாதப்பா, தோக்கமலம்வீற்றிருக்கும்அம்பாள் பாதம்தொழுது மேபணிந்துநித்தஞ்சதாகாலந்தான், சேய்போலேயம்பாட்குப் பணி கள்செய்து சித்தம்வரமனதுவந்து நடந்துகொள்ளே. 136

சிறியாநங்கை சூச - மாற்று.

கொள்ளவேயின்னமொரு வதிதஞ்சொல்வேன் கூரானபுலிப் பாணிமகனேகேளு, எள்ளளவுங்கோளாறுநேராமற்றுன் யெழிலா னகானகத்தின் மூலிகண்டேன், மெள்ளவேசிறியாநின்நங்கை தன் னேமேன்மையுடன் கொண்டுவந்துகூறக்கேளும், விள்ளவேமூலியது சாற்றிலப்பா வீரமுடன் சூதமதைத்தாக்கிடாயே. 137

நரகவேதை.

தாக்கவேசூதமென்றசரத்தைத்தானும் தண்மையுள்ளநாதமதி ல்தன்னிலூட்ட, நோக்கமுடன்நாகமதுகண்ணடைந்துநொருங்கியே சவளையதுபோலேயாகும், ஊக்கமுடன்சவளைதன்னையெடுத்துமைந்தா ஓகோகோநாதக்கள்சொன்னநீதி, தூக்கமதுகொள்ளாமல் செம்பி லப்பா துப்புரவாய்நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கே. 138

ஒன்றானசவளையதுகொடுத்தபோது வுத்தமனே மாற்றதுவுமெ ன்ன சொல்வேன், வென்றிடவேமாற்றதுவுமறுபத்துநான்கு வேதா ந்தத்தாபாருமுரைத்தநீதி, குன்றினில்வாழ்சித்தர்முனி கூறூரப்பா குவலயத்தில் லுந்தனுக்கா யுரைப்பேன்யானும், சென்றிடவே நெடு ங்காலம்மலையில்காத்து செம்மலுடன் வாங்கியதோர்வேதைபாரே. ()

பாரேதான்சிறியாநின்நங்கைவேதை பாருலகில்யார்செய்வார் மாண்பரப்பா, நேரேதான் நாதக்கள் செய்யும்வேதை நேர்மையுட ன் கண்டறிந்துமனதுவந்து, தீரேதானுந் தமக்குமனங்களித்து தீர் க்கமுடன்யான்கொடுத்த வேதைதன்னை, சீரேதான்மற்றவருங்காணு மற்றுன் சீருலகில் புத்திவானுய்வாழ்வீர்தாமே. 140

பெரியாநங்கை-௱உஅ-மாற்று.

வாழவேயின்னமொருவதிதஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பாணி யதிதவானே, தாழவேபெரியாளின்மூலிப்பா தாரணியில்சித்தர் களுங்காணமாட்டார், மூழவேகண்டாலுங்கூறமாட்டார் முனையான மூலிதனை மறைத்துப்போவார், சூழவேகானகத்திலிருக்குமூலி சுடர் மூலிவிடமூலிசுருதியாமே. 141

சுருதியாம்மூலியுடவேகந்தன்னைசுந்தரனேயென்னசொல்வேன் மச்சகேந்திரா, நிருதியாங்காடெல்லாந்திரிந்தாலுந்தான் நிஷ்களங்க மானதொருமூலிதன்னை, குருதியாம்மூலிநிறமேயாகும் குவலயத்தி ல்கண்டவர்கள் வில்லாரப்பா, பருதிமதிகாணுதவிருட்சத்தின் கீழ் படர்ந்துமேதானிருக்கு மூலியாமே. 142

மூலியாந்தழையதனைக்கொண்டுவந்து முனையானரசமதுவுந்துல மேயாகும், நாலிலோர்பங்கதுவஞ் சூதந்தன்னை நலமுடனேதான் கூட்டிமத்தித்தேதான், வேலியெனும் வீரமதைக்கால் தான்கூட்டி வேகமுடன்மூன்குழைத்துமன்னுகேளு, பாலியெனும்பரித்தகட்டிற் பூசியேதான் பாங்கான ஒட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்யே. 143

சீலையதுசெய்தபின்புரவியில்வைத்து சிற்பரனே கோழியென்ற புடத்தைப்போடு, வேலையெனும்புடமதுவுமாறிப்பின்பு வேதாந்தத் தாயதனைமனதிலுன்னி, நூலையதுவரன்முறையாய்த் தொகுப்புங்க ண்டு நுட்பமுடன் கைபாகஞ்செய்பாகந்தான், மாலையுடன்புடமாறி யெடுத்துப்பாருமகத்தானயேமமது களங்கமாச்சே. 144

ஏமமென்றகளங்கதனை யெடுத்துமைந்தா யெழிலான வெள்ளி தனில் நூற்றுக்கொன்று, வாமமுடன் தானுருக்கி குருவொன்றீய மகத்தான வெள்ளியது யேமமாச்சு, நாமமென்றவெள்ளியது பிறவி த்தங்கம் நாதாக்கள் கண்டதொரு நாகத்தங்கம், ஆமமென்றதங்கம துவர்ணத்தங்கம்வப்பனே மூலிகையின் பெருமைபாரே. 145

பெருமையா யனேகவித போக்குமுண்டுபேரான வழலைக்கு மூலிவேண்டும், கருமமது தானகற்றி புண்ணியவானே காசினியில் சித்துபோல்பெயருங்கொண்டு, அருமையுள்ள சித்தருக்கு வடிபணி ந்துவன்புடனேயேவலதுமிகப்புரிந்து, ஒருமைபடவையகத்திலெந்த நாளும் வுலகமதில் பெயருண்டாய் வாழ்வீர்தானே. 146

தானனமாற்றதுவும் நூற்றிருபத்தெட்டு தண்மையுள்ள நாதா க்கள் செய்யுந்தங்கம், கோனனசித்துமுனியனேகமாககூறினார்வெகு கோடிநூலிலப்பா, தேனனமனோன்மணிபாள் கடாட்சத்தாலே தே ற்றமுடன் கண்டறிந்த வேதைதன்னை, மானனமகதேவர் புண்ணிய த்தால் மகிழ்ச்சியுடனென்னாளும் மணங்கொள்வீரே. 147

மணமுடனே சிதாபாசம்மனதிலுன்னி மார்க்கமுடன்மதியமுர் தங்கொண்டுமல்லோ, கணலதுவும் நேராமல் யோகந்தன்னில் சுழற் சியுடன்சிவயோகநிலையில்நின்று, குணமுடனே திரிகாணசொரூப ராககுவலயத்திலஷ்டாங்கயோகங்கண்டு, வணங்கியே யஷ்டநிலைபதி யைக்கண்டுவாமமுடனர்ச்சித்த வனுகொள்வீரே. 148

உண்டானவித்தையதுவனேகமுண்டு வுத்தமனேபார்க்கவென்றால்கண்கொள்ளாது, திண்டானவித்தையது சொல்வீரானால்தீரமுடன்செய்வதற்குவையமில்லை, பண்டானகுலேகளவுமில்லாவித்தைபட்சமுடனெந்தமக்குச் சொல்வீரானால், வண்மையுடன் செய்துமல்லோவுந்தமக்கு வளமையுடன்காட்சியது தருவேன்பாரே. 148

கறுப்புக்கோடாசுழி ல0-மாற்று.

கொள்ளவேயின்னமொரு குணமுஞ்சொல்வேன் கூரானபுலிப்பாணிபுனிதவானே, விள்ளவேகாடெல்லாந்திரிந்தாலுந்தான் விட்டகுறையிருந்தாலேலபிக்கும்பாரு, வெள்ளமதுகண்டாலேயழியுமூலிவேதாந்தத்தாயிருக்குமூலியப்பா, எள்ளளவுங்குற்றமதுநேராமூலிவெழிலானகறுப்புகோடாலியாமே. 149

கோடானசுழியென்றமூலியப்பா கொற்றவனேகொண்டுவந்துசொல்லக்கேளும், தாடானமூலிரசந்துலமேபாகும்தாக்கானவீரமதுவிராகனென்று, கூடானசூதமதுவிராகனென்று கொற்றவனே மூன்றையுந்தானென்றாய்க்கூட்டி, வாடாமல்வெண்ணெயதுபோலரைத்துவளமானசெம்பதினில்பூசிடாயே. 150

பூசவேமயினமதைசெம்புதன்னில்புகழாகவேபித்துக்காய்ந்தபின்பு, வாசமுடன்கரியோட்டிவிட்டுமைந்தா வளமையுடன்சில்லிட்டுச்சீலேசெய்து, பாசமதுதானகலாவியில்வைத்து பட்சமுடன்கோழியென்றபுடத்தைப்போடு, கோசமென்றபீஜமதுசேர்ந்ததாலே கொற்றவனேசெம்பதுவும்வரணமாச்சே. 151

ஆச்சப்பாசெம்பதுவும்வரணமீறி வப்பனேமாற்றதுவுமைம்பதாகும், மாச்சலென்றகளிம்பதுவும்விட்டகன்று மகத்தானசெம்பதுவும் பழுப்புமீறி, காச்சலுடன்திரைசுவடுகளிம்போரேல் கசடகற்றிசவளையுடனழுகள்மாறி, ஆச்சரியமானதொருவூட்டங்காய்ப்புவப்பனேகரகரப்புடனயப்புதானே. 152

தானனபிறவியென்றதங்கம்போலே தண்மையுள்ளகுற்றமதுநீங்கியேதான், கோனனகுருத்தங்கம்பிறவித்தங்கம் குவலயத்தில்நாதாக்கள்செய்யுந்தங்கம், மானனமகமேருவானதங்கம்மகத்தானமூலியுடகாரசாரம், தேனனபரிசமது பட்டபோது தெளிவானவுறுதியென்றதங்கந்தானே. 153

தங்கமாபதிதனிலேநூற்றுக்கொன்று தாக்கடாசோடசமுங்காணுங்காணும், வங்கமாம்படுபாவியானவங்கம் வளமானவாணமதைக்

கொள்ளாதப்பா, புங்கமாமஷ்டசித்திபிதற்குள்ளாகும் புகழானதங் கமதுபிறவித்தக்கம், பங்கமதுவாராதுநாத்தங்கம் பாருலகில்மாண் பருக்குக்கிட்டாதன்றே. 154

அன்றானவிதிபாளிவருவானுனல் அவனுக்கேகிட்டுமதுமற்றோ ர்க்கில்லை, குன்றானமலைநாடுதேசந்தன்னில் கொற்றவருஞ்சிவயோகி மாண்பருண்டு, தென்றிசையிலகஸ்திபனார்மலையிலப்பா தீரமுடன் சென்றுவந்தோர்கோடியுண்டு, வென்றிடவேமவர்களிலுங்கருமியுண் டுவேதாந்தசிவயோகிதானுமுண்டே. 155

உண்டானமனோலயத்தையறிந்துகொண்டு வுத்தமனே நூல்பார் த்தவாதிகண்டு, கண்டாலும்விள்ளாதகாணியாளர் கசடகற்றிமனம் பொருந்திகருத்திலுன்னி, அண்டர்முனிதேவாதிரிஷிகட்கொப்பாய் வப்பனேமுற்பவத்தையகற்றிவாழும், சண்டமெனும்மாருதம்போல் பாசம்விட்டு சட்டமுடன்வாழுகின்றயோகியாமே. 156

யோகியாந்தத்துவத்தில்மிகுந்தவானைப் போகமெனும்பதிதனக் குகந்தசீஷன், போகமதுதானகற்றி ாதிந்துவாழும் பொங்கமுடன் ஞானமென்றமாண்பர்கண்டு,ரோகமதுயில்லாதபுண்ணியவானைப்நொ டிக்குள்ளேபகுத்தறிவு கொண்டதீரன், காகமதுநேராதசீஷன்கண்டு சட்டமுடனுபதேசஞ்செய்குவீரே. 157

சிகப்புசித்திரமூலம்-உடு-மாற்று.

செய்யவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலானபுலிப் பாணிவதிதவானே, துய்யதமிழ்ப்பாண்டியனுக்கொப்பதான துரை ராஜசுந்தரனேபுகலக்கேளீர்,வையகங்கள்தான்புகழும்வனாந்திரத்தில் வண்மையுள்ளசிவந்தகொடி வேலியப்பா, மெய்யானமலைதனிலேமெ த்தவுண்டு மேதினியுளோர்காண்பதுவுமரிதுபாரே. 158

பாரேதான்மலைதனிலேசுற்றும்போது பாங்கானபாறையின்றன் வெப்புதன்னில், நேரேதான்விளைந்திருக்குஞ்சிவந்தமூலி நெடிதான கொடிவேலியென்னலாகும், சீரேதான்கொடிவேலிதனையெடுத்துசிற ப்புடனேசூதமதை யெடுத்துமைந்தா, வீரேதான்வீரமதுகளஞ்சிகூ ட்டி நீதியுடன்மத்தித்துரவியிற்போடே. 159

போடவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்துபொங்கமுடன் கனயெரு விற்புடத்தைப்போடு, நீடவேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு நிலையானசெ ம்பதுவுமென்னசொல்வேன்,கூடவேசெம்புதனைபதனம்பண்ணுகொ ற்றவனேகவசகுண்டலத்துக்காகும், ஆடவேமாற்றதுவு மிருபத்தை ந்து வப்பனேகுங்குமப்பூநிறமுமாச்சே. 160

ஆச்சுதென் றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு ஆகாகாநாதாக்கள்மறைத்தஜோதி, வாச்சுதேசிவயோகிக்குகந்ததங்கம் வர்ணதங்க மிதற்கல்லோயீடாமோதான், போச்சுதென் றுவிடுகாதே புண்ணியவானேபுகழானநாதாக்களாடுங்கூத்து, காச்சுதேசிவந்தசித்திரமாமூலிகனகமென்றவேதைப்துகைக்குள்ளாச்சே. 161

உள்ளானபொருளெல்லா மிதிலேதோயும் வுத்தமனேநாதாக்கள்கூறுரப்பா, கள்ளமின்றிநேராகயேமவித்தைகாசினியில்சித்துமுனிசெய்யுமார்க்கம், எள்ளளவும்பிசகதுவும் வாரதப்பா யெழிலானவித்தையதுயென்னசொல்வேன், கொள்ளேகொண்டகுருவினது வாக்குதானும்குவலயத்தில் பொய்யாதுமெய்யதாமே. 162

மெய்யானசிவந்தசித்திரமாமூலி மேதினியில் வெகுமாண்பர்காணுமற்றுன், பொய்யானமூலிதன்னைமெய்யென்றெண்ணி பொங்கமுடன்கெட்டலைந்தார் கோடிகோடி, துய்யதமிழ்சாத்திரங்கள் கூறும் வண்ணம் துப்புரவாய்தலைமாடுகால்மாடாக, செய்யதொருகாப்பேடுபாராமற்றுன் சேனைதிரள்மாண்பர்களுங்கெட்டார்தாமே. 163

மேற்படி மூலிகற்பம்.

கெட்டாரேசிவந்தசித்திரமாமூலி கெடியானவையகத்தில்காணுமற்றுன், பட்டலைந்துமலைவளங்கள்குண்ணுநாடு பாருலகில்தேடியல்லோகாணுமற்றுன், அட்டகிரிதான்புகழும்மேடுதன்னில் வன்பானமூலிதனைக்கண்டறிந்து, விட்டகுறையிருந்ததொருதன்மையாலே மேதினியில்சிலபேர்கள்கண்டார்தாமே. 164

கண்டாரேகாலாங்கிகிருபையாலே காசினியில் நாதாக்களிருக்கும்ஸ்தானம், தொண்டுமிகசெய்தல்லோமூலிதன்னை தோருமல்மனதுவந்துகற்பங்கொள்ள, சண்டமாருதம்போலேமூலிகற்பம் சாங்கமுடனிருவேளையுண்டுமல்லோ, வண்டுமூதுகோடாது போலவரணங்கொண்டுவையகத்தில்வெகுமாண்பரிருந்தார் தானே. 165

தானானமூலியதுகொண்டபோது தாக்கானவாசியதுகீழ்நோக்காகும், கோனானகுருநாதர்சொன்னவாக்கு குவலயத்தில் பொய்யாமல்மெய்யென்றெண்ணி, தேனானசிவப்புசித்திரமாங்கற்பம் தேசமதில்கோடானகோடிபேர்கள், மானானமலை வளத்திலிருந்துகொண்டு மார்க்கமுடன்கற்பமதுகொண்டிட்டாரே. 166

கற்பமாஞ்சித்திரமாமூலிகற்பம் கனமுடனே யுண்டவர்க்குவயதேசொல்வேன், சொற்பமென்று யெண்ணுதேதுய்யபாலா சொர்ன

மபோல்தேகமதுமின்னும்பாரு, விற்பனமு மிகவண்டாமறிவுமுண் டாவிருத்தமதுவாராதுபாலன்போலாம், அற்பமென்றநினையாதேய நியபாலா வாயிரமாம்வருடமதுயிருக்கலாமே. 167

இருக்கவென்றுலகுபதிசித்துதாமும் பெழிலுடனேநெடுங் காலமிருந்தசித்து, பொருக்கவேகாயாதிகற்பங்கொண்டு பொன்னு லகுபதிதனிலேசேர்ந்தாரப்பா, வருத்தமுடன்வெகுகோடிசித்துதா மும் வளமானமூலிகற்பங்கொண்டுமேதான், திருக்கவலவீற்றிருக்கு மம்பாள்பாதம் தீர்க்கமுடனெடுங்காலமிருந்தார்பாரே. 168

போகர்புலிப்பாணிக்கு பொய்இன்னதென்றுகூறல்.

பாரேதானின்னமொருபண்புசொல்வேன் பாங்கான புலிப்பா ணிபாக்கியவானே, நேரேதானுலகுபதிமாண்பரெல்லாம் நெடிதான மொய்சதனை நுகரும்நேர்மை, தீரேதான்பான்தெய்வ மென்பார்தா னும் திரளானசார்வாகம்பொய்யேயாகும், கூரேதான்கடவுளெனும த‌ம்பொய்குவலயத்தில்தேவனில்லையென்பார்தாமே. 169

தாமானமார்க்கமதுபொய்யேயாகும் சகலகலையறிவதுவும்பொ ய்யேயாகும், நாமானமோகனங்கள்பொய்யேயாகும்நலமானவசியமு தல்மாற்றம்பொய்யே, வேமானமுள்ளதொருவுச்சாடணங்கள்வெகு பிறட்டுகலைதிரட்டுமேதினிக்குள்,சாமானியமானதொரு தேவசங்கம் சட்டமுடன்வரவழைத்தல்பொய்பதாமே. 170

பொய்யானசெப்பிடுகள்வித்தைபொய்யே பொங்கமுடன் தூல ங்கள்சொல்லப்பொய்யே, துய்யகெஜதாணமதுசத்தம்பொய்யேது ப்புரவாய்க்குளிசங்களெல்லாம்பொய்யே, வெய்யபுகழ்தேகமதுதா னும்பொய்யேமேதினியிலிருப்பவரும்பொய்யே, யாகும்நையவருமூ கமதிலெல்லாம்பொய்யேநாதாக்கள்சொல்லுமுறைசிலபொய்தானே.

போகர்புலிப்பாணிக்குமெய்கூறல்.

தானுனபுலிப்பாணிதார்வேந்தாகேள் தண்மையுடன்சொல்லுகி றேன்தருமவானே, கோனேதானுலகுபதிமாண்பரெல்லாம் கோர் வையுடன்பலநூலுங்கற்றுமென்ன, வீணேதான்பொய்மெய்யுமறியா மாண்பர் விருதாவாய்சிவயோகஞ்செய்துகொண்டு, காணமல்வைய சத்தினுண்மைதன்னைகசடகற்றிமெய்யறியமறந்தார்பாரே. 172

பாரேதான்வையகத்தில் தெய்வமுண்டுபாங்கானமோட்சமென் றவீடுமுண்டு, நேரேதான்பாவிகட்குநரகமுண்டுநீடாழியுலகமதுவழி வதுண்டு, சீரேதான்வாதமதுமெய்யேயாகும்சிறப்பான குளிகையது

மெய்யேயாகும், வீரேதான்சற்பமதுமெய்யேயாகும் விருப்பமுடன் யிறப்பதுவும்மெய்யதாச்சே. 173

நன்னாரிகற்பம்.

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிபுனிதவானே அவனிதனிலின்னமுண்டுகேற் பங்கேளீர், மாச்சலென்றநன்னாரிகற்பமப்பா மகத்தானகற்பமதை ஆண்டுகொண்டால், பாச்சலென்றவுதிரமதுவிஷங்காணுது பாங்கா னதேகமதுகனலேராது, வீச்சுடனேநேத்திரங்கள் குளிர்ந்துகாணும் வீரானசுவாசமதுகீழ்நோக்காமே. 174

நோக்கானமூலிகையாங் கற்பந்தன்னில் நுணுக்கமுள்ளமாண் பர்களுங்கொண்டுவந்து, தாக்கானமதிமயக்கம்பூண்டுகொண்டு வண் மையுடன்தவநிலைக்கு வுருதிகொண்டு, வாக்குமனம்சித்தமார்க்கம் பொங்கி வளமையுடன்வாசிபதுகீழேநோக்கி,தேக்கமுடன்சிவயோக பதியிற்சென்று தேற்றமுடன்நெடுங்காலமிருக்கலாமே. 175

கற்பமுண்பவர்க்கு யேமசித்திலிங்கப்போக்கு.

இருக்கவேயின்னமொருமருத்துவந்தான் யெழிலானபுலிப்பா ணிதிலர்தவானே, பொருக்கவேகாயாதிகொண்டபேர்க்கு பொங்க முடன்சிவனத்துக் கிடமேதென்றால், திருக்கையிலேதானிருக்குஞ் சிவஞானாணை தீர்க்கமுடன்வாதமதுபுகலக்கேளும், பெருக்கமுடன் காலாங்கிநாதர்பாதம் பெருமையுடன்யான்வணங்கிகூறுவேனே. 176

கூறுவேன்ஜாதிலிங்கம்பலந்தானென்று கொற்றவனேமூலைப்பா லினாப்போடு,தேறுதலாய்முப்பொழுதுமானபின்பு தெளிவிருத்து லிங்கமதையெடுத்துமைந்தா, மாறுபடாயெறிகாலன்மாலையப்பா மா ர்க்கமுடனெண்சாமஞ்சுருக்குதாக்கு, வீறுடையகுமரியின்றன் பா லால்தானும் விருப்பமுடன்நாற்சாமஞ்சுருக்குதாக்கே. 177

தாக்கானலிங்கமதையெடுத்துபாலா தண்மையுடனாராதாரச்சா க்காம், போக்கானசரக்கதுவுமேதென்றக்கால் பொங்கமுடன்துருசு வெடியுப்புக்காரம் நோக்கானசாரமுடன்சீனந்தானும், நுண்மையுள் ளகரியுப்புகூடச்சேர்த்து,வாக்கதுவும்பிசகாதுமண்ணமப்பாவளமை யுடன்தீநீராஞ்செயநீர்தானே. 178

தானானவாராதாரச்சரக்கால் தாரணியிலண்டபிண்டந்தானுமா ச்சு, கோனானகுருவருளுங்காணலாகும் கொப்பெனவேசத்திசிவமா ற்றிகாண்பீர், பானானசெந்தூரகட்டுப்போக்கும் பாங்கானகளங்கு முதனலாகும், தேனானதேவிமனோன்மணியாள்பாதந் தேர்ந்தெடுத்த வாராதாரந்தான்பாரே. 179

பாரேதான்ஜெயநீரி லனந்தம்போக்கு பாடினார்ஜெகதலத்தில் முனிவர்கோடி, நேரேதான் குருக்கிடையுங்கருக்கிடையுமப்பா நெடிதானசாஸ்திரங்களனந்தஞ்சொன்னார், வேரேதான்சாஸ்திரத்திலிந்தப்போக்கு வேதைமுகங்காணுதற்குகுறிகள்காணார், நீரேதான்சாஸ்திரத்தினுளவுகண்டு நீதியுடனாராதாரத்தைக்காணே. 180

காணவேஆராதாரத்தைகண்டால் கனகமெனும்வாதமதுகைக்குள்ளாச்சு, தோணவேலிங்கமதுதன்னிலப்பா தோஷமலெண்சாமஞ்சுருக்குதாக்கு, வேணவேஜெயநீரில்நின்றபாகம் வேகமுடன்தூரதனில்நின்றசத்து, நீணவேசத்ததனையெடுத்துமைந்தா நிகட்சியுடன் லிங்கமதிற்கவசம்பூசே. 181

பூசியேலிங்கமதிற்கவசம்போடு புகழானலிங்கமது புடந்தான்பத்து,மாசில்லாலிங்கமதுமணல்தானப்பா மகத்தானபுடமதுவும்பத்தேயாகும், தேசியெனும்ஊசிநீராராதாரம் தெளிவுடனேசுருக்கதனுல்கட்டும்பாரு,ஊசியெனுங்காந்தமதுலிங்கமப்பா வுத்தமனேவுருக்கதுபோலிருக்கும்பாரே. 182

உருக்கவேலிங்கமதுவெடுத்துமைந்தா வுத்தமனேமேற்போக்கு கூறக்கேளும், பொருக்கமுடன்சாரமென்றசெயநீர்தன்னுல் பேரானதங்கமதைபத்துக்கொன்று,குருக்கியேதங்கமதைஜெயநீராக்கி கூசாமலிங்கமதில்சுருக்குதாக்கு, நெருப்பினிலேவைத்தல்லோசூடுதாக்கி நேரானஜெயநீரைசுருக்குதாக்கே. 183

தாக்கிடவேலிங்கமதுயிறுகிமைந்தா தண்மையுடன்வெட்டுருக்குபோலேகாணும், நோக்கிடவேமேற்போக்குபுகலக்கேளும் நுட்பமுடன்தேனதனைகருக்குதாக்கு, வாக்குடனேகாலாங்கிநாதர்பாதம் வண்மையுடனவர்பாதம்வணங்கியல்லோ, தீக்குழியிலயமதனுல்கட்டிதன்னை தீர்க்கமுடன்தானத்துசெப்பக்கேளே. 184

கேளேதான்லிங்கமதையிரும்பில்வைத்து கெடியானதேனதனைமனதுவந்து, பாளேதான்போகாமல்சுருக்குதாக்கு பட்சமுடன்லிங்கமதுயிருகிக்காணும், சூளேதான்சுருக்கதுவுமறுபத்துநான்கு சுயமானதேனதனுல்வருக்குதாக்கு, மீளேதான்லிங்கமதுஜெயக்கட்டாகும் மிக்கானகட்டதுவுமரிதாம்பாரே. 185

அரிதானகட்டதனையெடுத்துமைந்தா வப்பனேசிற்றண்டதயிலம்வாங்கி, பொரியானவெங்காரம்பத்துக்கொன்று பொங்கமுடன்

தைலமதில் சேர்த்துமல்லோ, வரியானலிங்கமதை சுருக்குதாக்கு வண்மையுள்ளலிங்கமதுயிளகிக்காட்டும், பரியானதங்கமது ஜெயநீர் சேர்ந்து பாங்கானலிங்கமது மொழுகுமாச்சே. 186

ஆச்சப்பாலிங்கமதுகல்மெழுகேயாகும் வப்பனேமெழுகதனைப் பதனம்பண்ணு, காச்சலென்ற லிங்கமது யிளகிக்காட்டும் கருவான லிங்கமதுபோக்குசொல்வேன், மாச்சலது வாராமலிங்கந்தன்னைமய ங்காமல் கருவங்கஞ்சுத்திசெய்து, பாச்சலுடன் வங்கமதை லிங்கந் தன்னை பட்சமுடன்தானுருக்கி யிடைதானீயே. 187

இடையான யிடையதுவு மென்னவென்றால் யெழிலானசரியி டையேசெப்பலாகும், மடைபோன்ற வங்கமதை யுருக்கிமைந்தா மயங்காமல் வுருக்குமுகந்தன்னிலீய்ந்து, கடையானதங்கமதில் வங் கலிங்கம் கருவுடனேவுருகிநின்றகளங்குதன்னை, தடையறவே தங்க மதிற்கொடுத்துமைந்தா சட்டமுடன்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரே.

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் யெழிலான களங்கமது யேமவித்தை, கொடுத்ததொரு களங்குதனை யெடுத்து பாலா தோறுமல்வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, கொடுத்திடவே வுருக்குமுகந்தன்னிலீய்ந்து கொற்றவனே செம்பதனை யூதிப்போடு, விடுத்ததொரு மாற்றதுவு மென்னசொல்வேன் விட்டகுறை யிருந் தவர்க்கு லபிக்குந்தானே. 189

தானனவெள்ளியதுயென்னசொல்வேன் தண்மையுள்ள மாற்ற துவுமாறதாகும், மானனமட்டநிகர்நாலுங்கொன்று மகத்தானதங் கமதுவொன்றுசேரு, தேனனதேவியுட கடாட்சத்தாலே தேற்றமு டன்மாற்றதுவுமெட்டதாகும், கோனனபுடத்துக்கு வுறுதிதங்கம் குவலயத்திலாறுவார் சித்தர்தானே. 190

சித்தானசித்துமுனி நாதர்தாமும் சிறப்பானரிடிதேவர் சொன் னமார்க்கம், முத்தானவேதையிது யின்னஞ்சொல்வேன் முனையான மார்க்கமதுபோலொண்ணாது, பத்தியுடன் சிவராஜ யோகிமாண்பர் பாலகனேசெய்யும்வகை யனேகமுண்டு, சுத்தியுள்ள செம்பதுவுந் துலந்தானென்று துறையானலிங்கமது துலந்தான்ரெண்டே. 191

துலமானசெம்பதனில் லிங்கம்கொண்டு தூக்கானலிங்கமதைக் கிராசமீவாய், நலமானயிருண்டசெம்புகட்டிப்போகும் நாற்றமுள்ள வூறலதுயேகிப்போகும், சலமானவூறலதுயேகியல்லோசாங்கமுடன் திரைசவடுமற்றுப்போகும், குலமானதங்கமதை சரியாய்ச்சேர்த்து குகைதனிலே தானுருக்கியெடுத்திடாயே. 192

எடுத்துமேமதிதனிலே பத்துக்கொன்று வெழிலானதங்கமதை தாக்குதாக்கு, கொடுத்திடவேமாற்றதுவுமாறதாகும்கொப்பெனவே தங்கமதுவெட்டிலொன்று, அடுத்துமேதான்கொடுத்துவுருக்கிக்கொண்டுவெப்பனேவாரடித்துப்புடந்தான்போடு, கொடுத்ததொரு மாற்றதுவுமென்னசொல்வேன் தோறுமல்வயததுவு மேழதாமே. 193

ஏழானபொன்னதுவும் பசுமைமெத்த யெளிதானயேற்றமொன்றுயின்னஞ்சொல்வேன், தாழானமட்டமது மாற்றுகாணும் தண்மையுள்ளபசுமையதுயென்னசொல்வேன், காழானதுருசினுட செந்தூரத்தால்கருவானமாற்றதுவுமதிதங்காணும், சூழானசூதவித்தை யேமவித்தை சுந்தரனேசொல்லவுந்தான் நாவொண்ணுதே. 194

ஒண்ணுதுயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோகோபுலிப்பாணியுகந்தபாலா, கண்ணுனலிங்கமது களஞ்சியொன்று கருவானநாகமது களஞ்சியொன்று, மண்ணுனவாயுவென்ற பிரிதுவுதானும் மகத்தானவங்கமதுகளஞ்சியொன்று, திண்ணமாம் லோகமதை யொன்றுய்க்கூட்டி தீரமுடன்மூசைதனி லுருக்கிடாயே. 195

உருக்கியே கண்விட்டு ஆடும்போது வுத்தமனே லிங்கமென்ற களஞ்சிதன்னை, பெருக்கியேயுருக்குமுகந்தன்னிலப்பா பேரானலிங்கம்குருவொன்றீய, வருக்கமுடன்மூசைதனையாற்றிப்பாருவளமான களங்கமதுயென்னசொல்வேன், சுருக்கமுள்ள சிமிட்டு வித்தை வேதைகாணும் துப்புரவாய்மூசைதனை யுடைத்துப்பாரே. 196

உடைத்துமிகப்பார்க்கையிலேயென்னசொல்வேன் வுத்தமனே லோகமென்ற களங்குலிங்கம், தடையறவே மதியதுவுமேழதாகும் தாக்கான ரவியதுவுமூன்றதாகும், கடையானகளங்கமதுவொன்றதாகும் களங்கமறதானுக்கு குருவொன்றீய, மடைபோன்ற களங்கமதைத்தானெடுத்து மகத்தானவோட்டில்வைத்து வூதிப்போடே.

போடேதான்கரியோட்டிலூதும்போது பொங்கமுடன்வெள்ளியதுசவளைபோலாம், நாடேநீ செம்பகலவூதிப்போடு நலமான பசும்பொன்னு யென்னசொல்வேன், தேடேநீபுடமதனில் தாக்கிப்பாரு தெளிவானதங்கமதுஜோதிமெத்த, ஆடேநீஜீவனத்தை செய்துகொண்டு வப்பனேதவறிலையை சாதிப்பாயே. 198

நத்தைகற்பம்.

சாதிப்பாயின்னமொரு கற்பஞ்சொல்வேன் சற்பாத்ரமுள்ள தொருமைந்தாகேளு, வேதினிமேலிதனில்வளருகின்றமேன்மையுள்ள நத்தையது ஒன்றுவிதம், ஆதியென்றமுப்பதுவுங் கூடச்சேர்த்து வப்பனேமண்டலந்தான் கொண்டாயானால், நீதியுடன்காயமதுகற்ப மீறி நீணிலத்தில்வெகுகாலமிருக்கலாமே. 199

இருக்கவென்றால் கோடிவரையிருக்கலாமே யெழிலானகாலாங் கியுண்டகற்பம், திருக்கமலம்வீற்றிருக்கும் தாயார்பாதம் தீர்க்கமுட னென்னாளுமனதிலுன்னி, வருக்கமுடன்நத்தையின்றன் கற்பந்தன் னைவாகுடனே கொண்டவற்குகாயசித்தி, பெருக்கமுடன்முப்பூவின் வலுமையாலே பேரானநத்தையது கற்பமாச்சே. 200

கற்பமென்றநத்தையது யேதென்றாக்கால்கருவான்பிரிதிவினில் வளர்ந்தபிண்டம், சொற்பமென்றுனினையாதே துய்யபாலா துப்புரவா ய் பிரதிவனில் வளர்ந்தசொர்னம், விற்பனர்கள்ராஜாதிபோகிமாண் பர்விருப்பமுடன் கொண்டருளும் காயகற்பம், துப்புரவாய்பிருந் தோர்க்குவொன்றுமில்லை துறைகோடி வரைகோடிகற்பமாமே. 20

கற்பமுண்பதற்கும் ஔஷதம்பலிப்பதற்கும் வாதஞ் செய்வதற்கும் சூட்சமப்பூ.

வரையானயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமையுள்ளபு லிப்பாணியிந்திரகோபா, திரைமரவுநேராமல் முப்புமார்க்கம் செப் புகிறேனுந்தமக்குப் புனிதவானே, முறையானவழிபாடு முன்னந்தம் முன்னயானசுருக்கமதுயிதிலடக்கம்,குறையாதுசிடிகையென்றவேதை யப்பா குவலயத்தில்சித்துமுனி சொல்லார்தானே. 202

தானானமனோன்மணியாள் கிருபையாலும் தாக்கானகாலாங்கிக டாட்சத்தாலும், தேனானமுப்பூவின் வள்ளைதன்னை தேற்றமுடன் வெளியாங்கமாகச்சொல்வேன், பானானமுப்பூவை யெடுக்குமார்க்கம் பாலகனேமுறைபாடுவழிபாடாகும், மானானபங்குனியாம் பருவந்த ன்னில் மார்க்கமுடனமாவாசைபருவந்தனே. 203

பருவமாம்வடக்குவெகுதூரமப்பா பாங்கானவிளர்பூமிதன்னிற் சென்று, உருவுடனேநடுச்சாமவேளைதன்னில் வுத்தமனேமனோன்ம ணியைமனதிலெண்ணி, குருவானபூநீரையெடுப்பதற்குகொற்றவனே வெடிகாலந்தன்னிலப்பா, பருவமுடன்பூர்க்குமந்தமுப்புதன்னைபட் சமுடன்தானெடுத்துவறையக்கேளே. 204

கேளேதான்முப்பூவென்ற பூநீர்தன்னை கவனமுடன்பீங்கானிற் பதனம்பண்ணு, நாளேதான்போகாமல் குருமுடிக்கும் நலமாகக்கை பாகஞ்சொல்வேனப்பா, பாளேதான்போகாமல் பூநீர்தன்னைபாங்கானநிலமதனிற்சொல்லக்கேளீர், ஆளேதான் பூநீர்களெடுத்தபூமிவதிவிருக்குமர்மமதையறைவேன்பாரே. 205

பாரேதான்வோராளுமட்டமாக பான்மையுடன் குறியதுதான் தோண்டும்போது, நேரேதான்பிரமமென்றகலதானப்பாநேர்மையுடன்தானிருக்கும்நிகலக்கேளு,தீரேதான்பிரமமென்றசுக்கான்கல்லைதீரமுடன்தானெடுத்துசொல்லக்கேளு, சேரேதான் கல்லதனைப்பதனம்பண்ணு செயலானபாக்கியமுமனேகமுண்டே. 206

உண்டானபின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன்வுத்தமனேமுப்பூவின்மார்க்கமப்பா, திண்டான கல்லுப்புவேணமட்டும் திரமுடனேதானெடுத்துபுகலக்கேளும், வண்மையுடன் கல்லுப்பைபதனம்பண்ணவாகுடனேபோகும்வகை வண்மைபாரீர், வண்பாகமூன்றையுந்தான் முடிப்பதற்கு நலமானமும்மூர்த்திசொரூபந்தானே. 207

காடிமுடிக்கவிபரம்.

தானானபழச்சாறுயென்றமார்க்கம்தண்மையுடன்முடிப்பதற்குப்பருவஞ்சொல்வேன், கோனானகுருவையென்ற நெல்தானப்பாகொற்றவனே அவிக்காமல்தானெடுத்து,பானானவரிசியது படி தானாங்கு பாலகனே தானளந்து வரிசைபாரீர், மானானபுதுப்பாண்டம்தன்னில் தானும் மார்க்கமுடன்றான் சமைக்கும்வகைதான்கேளே. 208

வகையானவரிசியது பொங்கியேதான் வண்மையுடன்தானிரக்கியாரப்போடு, தொகையுடனேமருபாண்டந்தன்னிலிட்டு தோறாமல் ஜலமதுவுஞ்சோடசந்தான், முனையுடனேபாணியென்றதண்ணீர் தன்னை முகியாமல்தான்காய்ச்சி யிறக்கிக்கொண்டு, பகையானவாசியென்றசாந்தன்னில் பக்குவமாய்நிலம்விட்டு மூடக்கேளே. 209

மூடவேரவியென்றவெய்யில்தன்னில் முனையானகாடியென்ற பாண்டந்தன்னை, நீடியேநாள்தோறுமருணன்முன்னில் நிலையானபாண்டமதைவெயிலில்வைத்து, சாடியென்றபாண்டமதில் ஜலமுந்தானும் தாக்கானரவியினிலேசுண்டுமட்டும், கூடியதோர் ஜலமதனைக்காய்ச்சிமைந்தாகொற்றவனே குறைவுக்குவிட்டிடாயே. 210

விட்டிடவேநாள்தோறுங் குறைவுமட்டும் வீரானகாடியென்ற பாண்டந்தன்னில், கொட்டளவுவெந்நீரையாரவைத்து குறையாமல்

நாள்தோறுமிப்படியேவாரு, சட்டமுடன்பாண்டமதையாறுதிங்கள் சாங்கமுடன் தினந்தோறும்ரவியில்வைத்து, திட்டமுடன்ராக்காலம் பனியில்வைக்க தீர்க்கமுடன்செய்குவதும்பாகமாமே. 211

பாகமாங்காடியென்றபாண்டந்தன்னை பரிதிமுன்னேதினந்தோறும்வைக்கும்போது, நாகமதுசீரியதோர்விஷத்தைப்போல நாதாந்தக் காடிக்கிகாரமேரி, வேகமுள்ளசரக்குக்குகாலனுச்சு வேகாதசரக்கெல்லாம்வெந்துநீறும், யூகமுடன்காலாங்கிப்பாதம்போற்றி வுத்தமனே காடியதுவழிசொன்னேனே. 212

சொன்னதொருகாடிதன்னையாறுதிங்கள் துப்புரவாய்ரவிதனிலேவைக்கும்போது, நன்னயமாய்நாதாக்கள்செய்பாகந்தான் நலமானபழச்சாறுயென்னலாச்சு, வின்னமதுநேராதுமுப்புமார்க்கம் விள்ளார்கள்சித்துமுனிரிஷிகள்தேவர், பன்னவேசாத்திரத்தில்சூட்சமுப்பு பாடவில்லைசித்தர்களும்பாடார்தானே. 213

தானான ஆதியென்றமுப்புதன்னை தண்மையுள்ளபதினெண்பேர் சித்துதாமும், மானானசாஸ்திரத்தில்சூட்சமாக மார்க்கமுடன்முடிக்கும்வகைசொல்லார்தாமும், கோனானகுருநூலாஞ்சத்தகாண்டம்கூறினேன்போகரேழாயிரத்தில், பானானசூட்சமென்றமுப்புதன்னைபாருலகில்மாண்பருக்குப்பாடினேனே. 214

பாடினேன்காடியென்றபழச்சார்சொன்னேன் பான்மையுள்ள நாதாக்கள்மறைத்துவிட்டார், நீடியதோர்சிவமுப்புயிந்தமுப்பு நீடாழியுலகமெலாமிதிலடக்கம், கூடியதோர்கருவிகரணுதியந்தம் குருவானஜெயநீர்களிதிலடக்கம் ஆடியதோர்சரக்குஅறுபத்துநான்கு வப்பனே சிவமுப்பால்மடிவுகாணே. 215

மடியவேசரக்குவறுபத்துநான்கும் மார்க்கமுடன்கைபாகஞ்செய்பாகந்தான், முடியுமேகைபாகம்தவறிட்டாலும் முனையானவயித்தியத்துக்காதியாகும், அடியானகாயகற்பமிதுவேயாகும் வப்பனேகாடியென்றபழச்சார்தானும், நெடியானகாரமதுயேற்றுதற்கு நேர்மையுடன்கைபாகஞ்சொல்லக்கேளே. 216

காடிதிராவகம்.

சொல்லவேகாடியென்றமார்க்கந்தன்னை தோருமல்திராவகமாய் முடிப்பதற்கு, வெல்லவேவாலையென்றசக்ரவாலை வேகமுடன்தீநீராய்வாங்குதற்கு, புல்லவேகாடியென்றமண்பாண்டத்தில் புகழானவாலையதைமேற்பொதிந்து, சில்லுடனேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து தீர்க்கமுடன் வாலுகையாமடுப்பிலேற்றே. 217

ஏற்றவேதீபனுபந்தான்கொடுத்து வெழிலானவாலையென்றபாண்டத்திற்கு, நாற்றிசையுங்குழலமைத்துசீசாவைத்து நலமுடனே திராவகத்தையிறக்கிக்கொண்டு, மேற்புறமாம்ஜலமதனைத்தள்ளிநீக்கி மேன்மையுடன்மறுபடியும்ஜலத்தைவாறு, ஆற்கமுடன்மறுபடியுங் குழலமைத்து வப்பனேதிராவகத்தைவாங்கிடாயே. 218

வாங்கியேதிராவகத்தைபதனம்பண்ணு வளமானகாடியென்ற பழச்சார்தன்னை,தூக்கியேதிரியாதேவருண்மைந்தாகேள் துப்புரவாய்குருமுடிக்குந்திராவகந்தான், ஏங்கியேதிராவகத்தைமுடியாமற்றான் வெழிலானவையகத்துமாண்பரெல்லாம், சாங்கமுடன்சாத்திரத்தையுணராமற்றான் சட்டமுடன்பலதுறையாய்ப்போனார்தாமே.219

பூவழலையெடுக்க.

தாமானவழலைபதுயெடுக்கும்பூமி தாக்கானநெடுங்காசிதன்னிலப்பா, பூமான்கள்செல்வதற்குவளப்பஞ்சொல்வேன் புகழானதிண்டிக்கல்பீம்பாறையாகும், நாமேதான்சொன்னபடிதிருப்புவனமாகும் நலமானயாவடியார்கோயில்தானும், வேமேதான்விலாடபுரம்தன்னில்தானும் மிக்கானவய்காடுபூமியாச்சே. 220

ஆச்சப்பாதென்காசிபதியில்தானும் வப்பனேகன்னியாகுமரியாகும், நீச்சானவளையலென்றகுப்பிதன்னை நேர்மையுடன்தான்முடிக்குங்காளாஸ்திரிதானும், மூச்சுடனேநெடுந்தூரஞ் சென்றாலப்பா முனையானபாளமென்றகோயம்புத்தூர், வீச்சுடையபூமியதுபள்ளநாடு வீராணகள்ளழகர்நாடுதாமே. 221

நாடானநற்மதாதேசமப்பா நலமானசித்தூரஞ்சிங்கிநாடு,பாடாண்மைகொண்டதொருசீனதேசம் பாங்கானமுப்பூவுக்கிடமேயாகும், கோடானகோடிமனுமாண்பர்க்கெல்லாம் கொற்றவர்க்குயின்னாடே வஞ்சிநாடு, தாடாண்மைகொண்டதொருதேசமப்பா தாரணியில்பூவிழலையெடுக்குந்நாடே. 222

எடுப்பதற்குயிந்நாடுசிந்துதேசம்வெழிலான தேசமெல்லாம்பின்னாகும், கொடுப்பதற்குசிவயோகிமாண்பருக்கு கோடானகோடி முறையிதிலொப்பாகும்,தடுப்பதற்குயிப்பூமிவிட்டாலப்பா தாக்கான பூமிவளதமக்குமில்லை, உமிக்கையென்றபிரகக்கல்தானுமப்பா வுத்தமனையெடுக்கும்வகைசெப்பினேனே. 223

செப்பினேன்வழலையதுவெடுப்பதற்கும் செயலானகாடியதுமுடிப்பதற்கும்,ஒப்பானமுப்பூவின்மார்க்கந்தன்னை ஒழுங்குடனேமுடிப்

பதற்குவழிதான்சொன்னேன், தப்பிதங்களில்லாமல்குருமுடித்தால் தண்மையுள்ளமுப்பூவும்முடியும்பாரே. 224

பூநீறுகாய்ச்சல்.

பாரேதான்பூநீறுசுத்திசெய்து பாகமுடனெடுப்பதற்கு வகை யைக்கேளும், நேரேதான்பூநீறபடிதானப்பாநிலையானமுன்சொன்ன காடிதானும், சீரேதான்பூநீரில்விட்டுமைந்தா சிரப்புடனேகலக்கிய தைத்தெளிஞறத்து, கூரேதான்ரவிதனிலேகாயவைத்துகொப்பென வேயுப்பதனையெடுத்திடாயே. 225

யெடுத்துமேயிப்படியேபத்துமுறைகலக்கி யெளிதானரவிதனி லேகாயவைத்து, தொடுத்ததொருவுப்பதனைப்பதனம்பண்ணு தோ ருமல்பத்துமுறைசெய்தவுப்பை, கெடுத்திடாவண்ணமது பீங்கான் றன்னில், கவனமுடன்பதனமாய்ச்செய்துகொண்டு நடுத்தெருவாங் கருமியென்றமாண்பருக்கு நவிலாதேநவின்றிட்டால்சாபமாமே. ()

பிரம்மக்கலசுன்னம்.

சாபமாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு தப்பாதுகாலாங்கிவாக்கு தானும், பாபமதுநேராதுபுண்யவானே பாருலகில்சித்துமுனிசொல் லார்தாமும், கோபமதுகொண்டல்லோமுனிவர்தாமும், கூறுரேசிவ முப்புசூட்சந்தன்னை, தாபமுடன்மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தா லே சாங்கமுடனடியேனுநவின்றிட்டேனே. 227

இட்டதொருபிரம்மக்கல்தனையெடுத்துபெழிலானகருப்பதனை நீக்கிமைந்தா, தொட்டளவுகுருசொன்வாக்குபோலே துறைமுக முங்கண்டறிந்துபளிங்குக்கல்லாய், சட்டமுடன்கல்லதனையிடித்து மைந்தா சாங்கமுடன்பச்சையென்றபூநீர்தன்னை, திட்ட முடன்கல் லுக்குரெண்டேயாகும் தீரமுடன்றுன்கலந்துபாண்டம்வையே. ()

பாண்டமதுதனிலமைத்துப்பாகங்கேளீர் பாங்காகமுன்னுரை த்தகாடிநீரை, வேண்டியேபூநீறுக்கரைதானப்பா விருப்பமுடன் பாண்டமதிலூட்டுமைந்தா, தூண்டியதோர்கருமானமிரண்டும்வேக துப்புரவாய்க்காடியென்றநீரினாலே, மாண்டிடவேதானெறிப்பாய்க் காடிநீர்த்தான் மார்க்கமுடன் கண்டமட்டும்மெரித்திடாயே. 229

எரித்துமேபச்சையென்றகாடி நீரால்ஏற்றமுடன்தா னலம்பிர வியிற்போடு, மரித்துமேபிரமமென்றகல்தானப்பாமகத்தானஎண்ணை யதுகக்கிப்போச்சு, குரித்தபொருள் பிரமமென்றசுண்ணக்கல்தான்

கூரானதேகமதுலதிகங்கொண்டு, தெரிந்துமேபொடிப் பொடியாம் தகடுபோலாம் வெளிவானசுன்னத்துக்கிடந்தானுச்சே. 230

ஆச்சென் றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு வப்பனேகாலாங்கிசொன் னநீதி, காச்சலென்றசுன்னமதைத்தானெடுத்து கருவானகல்வமதி லிட்டுமைந்தா, மாச்சலென்றசிற்றண்டம்கருதானப்பா மகத்தான பிரமக்கல்சுன்னந்தன்னை, வீச்சுடனேதானரைப்பாய் மடியுமட்டும் வீரானசுன்னமதைப்பில்லைசெய்யே. 231

செய்யவேசிறுபில்லைகாசதாக செம்மலுடன்ரவியுலர்த்திசொல் வேன்பாரீர், துய்யதொருபில்லைமுகந்தானுலர்ந்து துப்புரவாய்மூசை யிட்டு, சீலைசெய்துவையகத்தேதானிருக்கும் கருமமானவளமான பாகமதையறியாமற்றான்,கைபாகந்தவறாமல்மைந்தாநீயும் கருத்துட னே உலையில்வைத்துஊதுவாயே. 232

ஊதவேசுன்னமதுவாகுமாகும்உத்தமனேமூசையதுவழுகுமட் டும், நீதமுடன்வூதிடவேசுன்னமாகும் நிலையானசுன்னமதுபிரமக் கல்லாம், தோதமுடன்மூசைதனையுடைத்துப்பாரு சுந்தரனேசுன்ன மதுபிரமக்கல்லாம், சாதமதுதான்கொடுக்கும்சுக்காங்கல்லாம் சட்ட முடன்நாதாக்கள்பெருமைபாரே. 233

பாரேதான்சுன்னமென்ற பிரமக்கல்லை பாங்குடனேபீங்கானிற் பதனம்பண்ணு,நேரேதான்சரக்குக்கேரலாச்சு நெடிதானபிரமக்கல் லென்றசுன்னம், ஆரோதான்முடிப்பார்களப்பாகேளு ஆதியென்ற சுன்னமதைமுடியாரப்பா, சீரேதான்சாத்திரத்தி னுளவாராய்ந்து சிறப்புடனேபார்த்துவைத்தசுண்ணமாமே. 234

கல்லுப்புகாய்க்கமுறை.

சுண்ணமாமின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் சுந்தரனேரகு பாலாபுண்யவானே, வண்ணமுடன்கல்லுப்புபெரிதாய்க்கொண்டுவள முடனேபடியதுவும்தானெடுத்து, திண்ணமுடன்பாண்டமதிலிட்டு மைந்தா, தீர்க்கமுடன்முன்சொன்னகாடிநீரை நண்ணமுடன்மருபா ண்டம்தன்னிலப்பா நலமுடனேஜலமதனைபடிதான்வாரே. 235

வார்க்கையிலேமுன்சொன்னகாடிநீர்தான் வளமானபாண்டமதி லிட்டுமைந்தா,தீர்க்கமுடன்தான்கலக்கதெளுவிறுத்து நீரமுடன்பா ண்டமதையடுப்பிலேற்றி, ஏர்க்கவேயுப்பதுவும்பூர்க்குமட்டும் யெழி லானவுப்பதனைகாய்ச்சியல்லோ, சேர்க்கவேமறுபடியுங் காடிவிட்டு சிறப்புடனேகலக்கியதையெடுத்திடாயே. 236

எடுத்திடவே யிப்படியே பத்துமுறைகாச்சு யெழிலானகல்லுப் பும் குருவுப்பாகும், கெடுத்திடாவண்ணமது பீக்கான்றன்னில் கிருபையுடன் பதனமது மிகவாய்ச்செய்து,தொடுப்பதற்குமுன்போலே வுப்பை நன்றாய் சுத்தமுடன் சேர்க்கும்வகை விபரங்கேளு, அடுத்துமே முன் சொன்னகைபாகந்தான் அப்பனே முறைபாடு கூறுவேனே. 237

முப்பென்றதற்கு நாமம்.

கூறவேமுப்பென்ற மார்க்கந்தன்னை குவலயத்தில் மாண்பர்களுந் தெளிவதாக,ஆறவேமுன்சொன்னவழிமார்க்கம் வப்பனேபலமதுவு மெடுத்துக்கொண்டு, மாறவேபிரமமென்றமுப்புதன்னை மார்க்கமுடன் பலமதுவுமெடுத்துக்கொண்டு, தேறவேகல்லுப்பு சுன்னந்தன்னை தேற்றமுடன் பலமதுவும் வொன்றாய்க்கூட்டே. 238

கூட்டியேமூன்றையுந்தா னொன்றாய்க்கூட்டி குறிப்புடனே வீரமுடன்புழுகுதானும், தேட்டமுடன்வார்கனதுரண்டேயாகும்தெளிவுடனே முன்சொன்னநாடிதன்னை, வாட்டமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம் வளமானபில்லையது லகுவாய்ச்செய்து, நீட்டமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து நிஷ்களங்கமான தொருவகலில்வையே. 239

அகலானபாண்டமது தன்னில்வைத்து வப்பனேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து, பகலானரவிதனிலே காயப்போடு பாங்குடனே காய்ந்த பின்புசெப்பக்கேளு, நிகலவேகோழியென்றபுடந்தான்போடு நிஷ்களங்கமாகவல்லோ நீறிப்போகும், புகலவேபற்பமதைப்பதனம் பண்ணுபுகழானமனோன்மணிக்குப்பூசைசெய்யே. 240

பூசையாமனோன்மணியாளாராதம் பொங்கமுடன் தான்செய்துயெடுத்துமைந்தா, ஆசையது கொள்ளாமலருண் மைந்தாகேள் வப்பனே சிசாவிற்பதனம்பண்ணு, காசுபணம் தேடுதற்குவுரிமைகேளு கனமான பாஷாணம் பலந்தானொன்று, மாசுபடாமுப்பூவும் பலந்தான் காலாய் மார்க்கமுடன்கல்வமதில் போட்டிடாயே. 241

போட்டவுடன் சரக்கதுவு மொன்றாய்க்கூட்டி பொங்கமுடன் முன்னுரைத்தகாடிநீரால், வாட்டமுடன் தானரைப்பாய் சாமமப்பா வளமான பில்லையது லகுவாய்ச்செய்து, நீட்டமுடன் ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு னீதியுடன் முன்சொன்ன மார்க்கம்போலே, தேட்டமுடன் புடமதுவுங்கோழிபார் தெளிவுடனேபோடுவதும் முறைதான்கேளே. 242

முறையான புடமதுவுமாறிப்பின்பு முனையானபற்பமதையெடு
த்துமைந்தா, நிறைபோடவெணுவளவுங் குறையுமில்லை னீட்டமுட
ன்பற்பமதுபாரமெத்த, குறைய துபாஷண மென்னசொல்வேன்
குவலயத்தில் சித்துமுனி கூறுவண்ணம்.. அறைந்தேனே வுலகுபதி
மாண்பருக்கு வப்பனேசிவயோகதலத்தில்லில்லே. 243

நிற்கையிலேமனோன்மணியாள்மனதுவந்து நிஷ்களங்கமாகவல்
லோவுனுக்குமைந்தா, சொற்பமென்ற வாதமதுபலிக்கும்பாரு சுந்த
ரனே வுன்னைப்போல்சித்துமுண்டோ, அற்பமென்றுநினையாதே து
ய்ய பாலாவருண்மைந்தா, முப்பாலேயெல்லாஞ் சித்திவிற்பனர்கள்
கொண்டாடுமிந்தவேதை மேதினியில் சமுசாரிக்கானவாறே. 244

வாரானபற்பமதுபோக்குசொல்வேன் வளமையுள்ள வெள்ளீ
யந்தன்னைத்தானும், கூரான சேரதுதானென்றேபாகும் குறிப்புட
னேதானுருக்கி செப்பக்கேளும், நீரானபாஷாண பற்பந்தன்னை நீ
மகனே வராகனிடைகாலதாக, சேரோடும்வெள்ளீயமுறுக்குயல்லே
செம்மலுடன்பற்பமதைதாக்குவாயே. 245

தாக்குவாய்வெள்ளீயம் பற்பத்தாலே தண்மையுள்ள நீரதுவு
முறிந்துகொள்ளும், வாக்குடனேகாலாங்கி மொழிபொய்யாது வள
மையுடன போகரேழாயிரந்தான். நோக்கமுடன் நீர்வடிந்தவெள்ளி
தன்னை நுணுக்கமுடன் வருமை வருங்காலந்தன்னில் ஏக்கமதுகொ
ள்ளாமல் வெள்ளிதன்னை யெளிதாகசமுசாரியுண்ணலாமே. 246

உண்ணவென்றால் சாபமதுயாதுமில்லை வுத்தமனே சரக்குவறு
பத்துநான்கும், திண்ணமுடனிம்முறைபோல் செய்வாயப்பா தீர
முடன் சரக்குவறுபத்துநான்கும், வண்ணமுடன் நிற்றுதற்குப்பிச
கோயில்லை வளமானமுப்பூவின் சுன்னமப்பா, சுன்னமுடன் முப்
பூவின் காரத்தாலே நலமானசரக்கெல்லாம்நீறிப்போமே. 247

நீறுமேசூதமென்றசரக்குதானும் நீதியுடன்பலமதுவுமெடுத்து
க்கொண்டு, வீறுடனே முப்பூவை சரியாய்க்கூட்டி வீரமுடன் முன்
சொன்னகாடிதன்னால், மாறுதலும் தோராமல் பற்பந்தன்னை மார்க்க
முடன் தானரைப்பாய் சூதங்கட்டி, நாலுடனேகலசமென்ற பாண்
டந்தன்னில் துப்புரவாய்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்யே. 248

சிலைய துயெழுசிலைவ லுவாய்ச்செய்து சிறப்புடனேரவிதனிலே காயவைத்து, வாலையென்றயந்திரமாம்புவனைவாலைவளமானவாலுகை யாமடுப்புதன்னில், காலையதுஜாமமதுநாலதாக கருவானசூதமதை பெரிப்பாய்நீயும், மாலையதுசூதமதையெடுத்துப்பார்க்கமகத்தானகடு ங்கார சுன்னமாச்சே. 249

அறுபத்துநான்கு சரக்காலும் வேதைமுகம்.

சுன்னமென்றால்சுன்னமதுயென்னசொல்வேன்சுந்தரனேநாதா க்கள்செய்யும்வித்தை, வின்னமதுவாராது யிந்தப்போக்குவிருப்பமு டன்செய்வதற்கு மனதுவந்து, அன்னமெனுங் காடியின்றன்பழச் சாரப்பா, ஆகாகாசித்துமுனி மாத்தாரங்கே சொன்னமதுமுப்பூவா ல்கைக்குள்ளாச்சு சோறுமல்செய்பவர்க்குசித்தியாமே. 250

சித்தியாம்பஞ்சபூதசரக்கைத்தானும்சிறப்புடனேதானெடுத்து செப்பக்கேளீர், வெத்தியுடன் முப்பூவைசரக்குபாதி வேகமுடன்கா டியின்றன்பழச்சாராலே, சுத்தியுடன்தானரைத்து பில்லைசெய்துது ப்புரவாய்ரவிதனிலேகாயப்போடு, சுத்தியுடன்வோட்டி விட்டுச்சீலை செய்து சாங்கமுடன்புடமதுவுங்கோழிதானே. 251

தானனகோழியதுபுடமதாக தண்மையுடனுறினபின்னெடுத்து ப்பாரு, கோனனகுருசொன்னவாக்குபோலேகொற்றவனேபற்பமது தவளம்போலாம், மானனபற்பமதையெடுத்துமைந்தாமகத்தானசீசா விற்பதனம்பண்ணு, பானைரவிமதியில் தாக்கவல்லோபாண்மையுட ன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்த்தானே. 252

பண்பானவெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்னு பாங்குடனேபற்ப மதையொன்றுதாக்க, நண்பானமாற்றதுவுமேழதாகும் நலமானபுட மதுவுக்கேகாவர்ணம், திண்பானபட்டசெம்பு ஆறுவெள்ளிதீர்க்கமு டன்தான்கொடுக்க மாற்றெட்டாகும், உண்மையுடன்தங்கமதுநாலு க்கொன்று வுத்தமனேசேர்க்கநலமாகும்பாரே. 253

பாரேதானவமதுவுமொன்பதாகும்பாங்கானபுடத்தங்கம்பிறவி த்தங்கம், சீரேதான்பஞ்சமுகக் கருத்துதானும் சிறப்புடனேமறைத் துவைத்தார்சித்துதாமும், நேரேதான் சரக்குவறுபத்துநான்கும்நேர் மையுடன்முன்சொன்னமுப்பூவாலே, வீரேதான்சுண்ணமென்றமுப் பூவாலே விண்ணுலகும்மண்ணுலகுங் காணலாமே. 254

காணலாமுப்பூவா லனந்தப்போக்கு காசினியில்நாதாக்களாடுங் கூத்து, பூணவேசிவயோகிசித்தருக்கு புகட்டவில்லையிந்தவழிமுப்பூ

மார்க்கம், தோணவேகைமுறையாமெடுத்துபாரும் துப்புரவாய்வைய கத்துமாண்பருக்கு, வேணதொருகருவிகாணுதியந்தம் விருப்பமுடன்பாடிவைத்த நுண்மைதானே. 255

பாடினேன்முப்பூவின்வழிலமார்க்கம் பாருலகில்சகலசித்துமாடும்பாரு, நீடியதோர்முப்பூவைக்குன்றீவீதம்நீ தியுடன்மண்டலந்தான் கொண்டாயானால், வாடியதோர்திருமேனி சடலந்தானும்வண்மையுடன்காயாதிகற்பத்தாலே, கூடியதோர்தேகமது சட்டைதள்ளும் குணமானமுப்பூவின் காட்சிகேளே. 256

காட்சியாம்முப்பூவைக்கொண்டபேர்க்கு காசினியில்நரைதிரையுமில்லையப்பா, மாட்சியுடனெடுங்காலமிருக்கலாகும்மகத்தானவாசியதுமேல்நோக்காது, நீட்சியுடன்பதாம்பயத்தை நண்ணலாகும் நிஷ்களங்கமானதொருசித்தனுவான், மீட்சிபெறவையகத்தில்மாண்பரெல்லாம் மேன்மையுடனென்னுளுந் துதிப்பார்பாரே. 257

துதிக்கையிலேசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் துரைராஜசிவயோகியிவரேயென்பார், மதிக்கவேயெல்லவர்க்கும்போகவாணுப் மகத்தானகாயாதிகற்பத்தாலே, விதித்ததொருவயததுவுமேலதாகிமேதினியில் வெகுகாலமிருப்பாயப்பா, தகிபானமுப்பூவின் கைபாகந்தான்சாற்றவில்லைவெகுகோடி ரிஷிகள்பாரே. 258

கோடியாங்காலாங்கிகிருபையாலே கூறினேன்போகரேழாயிரந்தான், தேடியேபார்த்தாலுங்கிட்டாதப்பா தேசத்தில்விட்டகுறையிருந்தால்கிட்டும், வாடியேயலையாதேமன்னுகேளு மகத்தானபோகரேழாயிரந்தான்;பாடியதோர் போகரேழாயிரத்தில் பாங்கானகடைக்காண்டம்முப்பூபாரே. 259

பாரேதான்போகரேழாயிரத்தில் பட்சமுடன்காண்டமதுயேழுதன்னில், நேரேதான்கடைக்காண்டமேழிலப்பாநெடிதானமுப்பூவாஞ்சூட்சமப்பு, சீரேதான்வையகத்து மாண்பருக்குசிறப்புடனேபாடிவைத்தேன்சூட்சமாக, ஆரோதான்கருவாளிசெய்வானப்பாவப்பனேயண்டபிண்ட மறிவான்கேளே. 260

போகர் புலிப்பாணிக்கு பூநீறெடுக்க புத்திகூறுதல்.

கேளேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கெடியானபுலிப்பாணிமன்னுகேளு, மீளேதான் பூநீறுயெடுப்பதற்கு மீளாமல்வெகுமாண்பர்மாண்டாரப்பா, ஆளேதான்வகையறியா மாண்பரப்பாவப்பனேசாத்திரங்கள்படித்துக்கெட்டு, சூளேதான்சுடுவாதிமாண்பர்கூடிதுறைமுகத்தைக்காணுமல் கெட்டார்தாமே. 261

கெட்டதோர்மாண்பர்களின் சாத்திரவண்ணம் கேடறியார்பாட
றியாரயுனுங்காணார் ,நட்டதொருபயிரதனை களைகள்போக்கநாதாந்த
சித்துமுனிசொல்லைப்போல, விட்டகுறையிருந்ததொரு மாண்பர்
போலேவீணாகவாசைகொண்டுமெதியுங்கெட்டு, தொட்டலைந்துபூநீரா
யெடுக்காமற்றான் சேர்ந்தருண்டுவெகுபேர்கள்மடிந்தார் தானே. ()

மடிந்தாரேவையகத்து மாண்பரெல்லாம்மகதேவர்கடவுளதுயே
மவித்தை, கடிந்ததொருபொருளறியமாட்டாமற்றான் காசினியில்
வெகுமாண்பர்மாண்டாரப்பா, முடிந்ததொருசிவாகந்தப்பொருளைக்
காண மூதுலகில்யாராலுங்கிட்டுமோசொல், படிந்தபொருளமுப்பூ
வின்நிதானமார்க்கம் பாருலகில்விதியாளியறிவான்பாரே. 263

விதியானவிதியிருந்தாலதற்குக்கிட்டும் வீணாகருமிகட்குகிட்
டுமோசொல், துதியானபராபரமானவஸ்துதன்னை துறைமுறையாய்
க்கண்டறிந்தோன்காண்பான்பாரு, மதியானமூடனுக்குவாய்க்குமோ
சொல்மகத்தானயேமவித்தைபிரம்மவித்தை, கதிகாணயெண்ணமது
கொண்டபேர்க்கு கைவசமாம்யேமவித்தைகிட்டும்பாரே. 264

கிட்டுதற்குபூவழலையெடுக்கவல்லான் கீர்த்தியுடனடராஜனரு
ளேவேண்டும், தொட்டகுறிபோலதுபோல்காண்பதற்கு துரைராஜர்
குருமுறைகள்வேண்டுமப்பா,பட்டமரம்போல்துளுக்கும்வழலைகாண
பராபரியாள்கிருபையதுவேண்டுமப்பா, விட்டகுறையிருந்தாலேல
பிக்கும்பாரு விருதாவாய்மாண்டவர்கோடியாமே. 265

கோடியாமனுகோடிராஜமன்னர் குவலயத்தில்வழலையுடமார்க்
கந்தன்னால், நாடியேவழலையதுபூர்க்குங்காலம் நலமுடனேகண்டறிய
மாளாமற்றான், ஓடியேயிருமாப்புவனப்புவாய்ந்து ஓகோகோமாண்ப
ரெல்லாமடிந்தாரப்பா, நீடியதோர்பொருளதுவும் விஷகாலந்தான்
நிகட்சியுடன்யெடுப்பதற்குயில்லைதானே. 266

இல்லையேவெகுபேர்கள்மாண்பரப்பா யெழிலானசாத்திரத்தை
ப்பாராமற்றான், அல்லல்படுந்துயரமதுவருமையாலே வன்புடனே
பூநீரையெடுப்பதற்கு, தொல்லையெனுஞ்சாத்திரத்தை முன்பின்னாக
சோராமல்பாடிவைத்தார்சித்தர்யாவும், கல்லுதெய்வம்பேசுமென்று
கையெடுத்து காசினியில்கதையுரைத்தகாட்சியாமே. 267

காட்சியாம்கனகமென்றபொருளையப்பா காசினியில்வெகுபேர்கள்காண்பதற்கு,தாட்சியில்லாசாத்திரங்கள்கண்டாராய்துந்தடுமாறி தலைமாறிக்கலையுமாறி, மாட்சியுடன்கோர்வையென்ற சாத்திரத்தை மார்க்கமுடன்காணாமல் மயங்கினார்கள், ஆட்சிபந்தம்வெகுநூல்கள் சொன்னாருண்டு வப்பனே குருநூல்தான்பாரார்தானே 268

பாராமல்மாண்பரெல்லாம்பதியுங்கெட்டு பாங்கானசாத்திரத்தின்முறையுங்கெட்டு, நேரேதான்சாத்திரத்தைவிட்டகற்றி நேர்மையுடன்மதியூன்றிபாராமற்றான், பூராயமானதொருரிஷிகள்நூலில் புகன்றிட்டமர்மமதையறியாமற்றான், சாராயமானதொருவஸ்துதன்னை சாங்கமுடன்கற்பமென்றுகொண்டிட்டாரே. 269

கொண்டாரேலாகிரிகளருந்தியல்லோ கோடானகோடிநூல்கள் மறைத்திட்டார்கள், விண்டதொருசாத்திரத்தை வினயங்கொண்டு வீண்காலம்போக்கியல்லோ மடிந்திட்டார்கள், தண்டனையாஞ்சாபமதுவுள்ளுமாகிதாரணியில்வெகுபேர்கள்சமைந்திட்டார்கள், சண்டமாருதம்போலேசத்தகாண்டம் சாற்றினேன்போகரேழாயிரமுங்காணே. 270

புலிப்பாணிக்குபோகர் மறுபடியும்புத்திகூறல்.

காணவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, தோணவேபூநீரையெடுக்கும்போது சுந்தரனேயுந்தனுக்குபயமுண்டாகும், வேணதொருசித்துமுனிரிஷிகள்தாமும் வேதாந்தத்தாயினதுகடாட்சத்தாலே, பூணவேவேஷமது மாறாமல் கொண்டு புகழானமுன்னிற்பார்பிரம்மைபாரே. 271

பாரேதான்வேஷமதுபூண்டுகொண்டு பாங்கானகபாலமதுயேந்திகொண்டு, நேரேதான்முன்னாகவந்துநின்று நேர்மையுடனாங்காரகெர்ச்சிப்போடும், ஆரோதான்பூநீரையெடுக்கவல்லான் வாண்பிள்ளைநீதானோவென்றுகூறி, தேரோடும்சத்தமனகிரிச்சிபோலும் தேற்றமுடன்சத்தமதுகேட்கும்பாரே. 272

கேட்டுமேசித்துமுனியசரீர்வாக்கு கெவனமுடன்கேட்டதுவுமுந்தமக்கு, ஆட்களில்லாவனந்தனிலேயிந்தவோசை வப்பனேவதிசயங்கள்காணாதென்று, நீட்கமுடன்தலையெடுத்துப்பார்க்கும்போது நிலையானகறுப்பண்ணார்சாமிபோலே, வீட்கமுடன்முன்னிற்ககண்டபோது வித்தகனேபயந்தொடுங்கிசாவார்தானே. 273

சாவாரேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் சட்டமுடன்வேமென்றவேஷத்தோடும், ஆவதுபோல்மகமேருதன்னைப்போலேகப்

பனேஜடலமதுகொண்டுமல்லோ, வேவனுடன்சவுக்காரவழலையாலே வேதாந்தத்தாயினதுவருளினாலே,மேலனுடன்கடுக்கமதுபலமுண்டா யமேதினியில்வெகுமாண்பர்மடிந்தார்தானே. 274

வையகத்துமாண்பர் பூநீறெடுக்கும்போது கருஞ்சாரையி னபாயத்தை போகர் புலிப்பாணிக்கு வுபதேசித்தல்.

தானுனயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலி ப்பாணிமைந்தாகேளு, கோனுனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்ற வனுரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி,பானுனவையகத்துமாண்பரெல்லாம் பாராமல்பூநீறினபாயந்தன்னே, மோனுனமௌனமென்ற மதியீனத் தால் மூதுலகில்சாபத்தால்மடிந்தார்தாமே. 275

மடிந்தாரேவன்போடுங்கூடியல்லோ மகத்தானமேன்மக்களிரு வர்கூடி, துடிந்ததொருபூநீறையெடுப்பதற்கு துப்புரவாய்மனதுவந் துமாண்பர்தாமும், விடிந்ததொருநாழிகையில்ஜாமந்தன்னில் விடு பட்டு வனுந்திரத்திலிருவர்தாமும், முடிந்ததொருமுப்பூவைக்காண் பதற்கு முயற்சியுடன்பூமிவளஞ்சென்றிட்டாரே. 276

சென்றுரேவனந்தனிலேவிருவர்தாமும் சிறப்புடனேபூநீரையெ டுக்கும்போது, அன்றறிந்தகருஞ்சாரைசற்பந்தானும் வப்பனேபூநீற் றையெடுக்கவந்த, நின்றிருந்தசிவயோகிமாண்பர்தம்மை நெடுந்தூரந் தான்துரத்திவருகும்போது, குன்றுனமலைபோலே விருட்சமப்பா கூறுனவிருட்சமதிலேறிட்டாரே. 277

ஏறினதோர்மாண்பர்தம்மைகண்டபோது யெழிலானசற்பமது விருட்சந்தன்னில், சீறியேதான்கண்டுசினந்துமேதான் தீர்க்கமுடன் சிவயோகியிருவர்தம்மை, மீறியேதீண்டுதற்குவிடமுங்கொண்டு மிக் கானமானிடரைக்காணும்போது, தூறியேசிவயோகியிருவர்தாமும் துப்புரவாயம்பதனுலெய்திட்டாரே. 278

எய்பவேசற்பமதின்சிரசிற்பட்டுயெழிலானசற்பமதுமடிந்துதங் கே, பையவேசிவயோகிமாண்பர்தாமும் பார்த்துமேசர்ப்பமதுமடிந்த தென்று, துய்பநல்லவிருட்சமதைவிட்டிறங்கி தூயதானவடிமட்டும் வருகும்போது, வெய்யதொருவதிசயங்களென்னசொல்வேன்வேதா ந்தத்தாயினுடமகிமைகேளே. 279

இறந்துபோனகருஞ்சாரையை மற்றொருகருஞ்சாரை மூலிகையாலெழுப்புதல்.

கேளப்பாபுலிப்பாணிமகனேமைந்தா கீர்த்தியுள்ளமகிமையது மென்னசொல்வேன் ,ஆளப்பாசிவயோகியிருவர்தாமும வப்பனேபூ

வெடுத்தவண்மைதன்னை, மாளப்பாபூவெடுக்குங்காலந்தன்னில் மகத்தானகருஞ்சாரைகண்டுமல்லோ, மீளப்பாபோகாமலிருப்பதற்குமீட்சியுடன் தந்திரங்கள்செய்யலாச்சே. 280

தந்திரமாமூலியுடமகிமைதன்னை சதகோடிசூரியருங் கண்டதில்லை, விந்தையுள்ளசித்தராதுதிருக்கூத்தப்பா விண்ணுலகுமண்ணுலகுங்கண்கொள்ளாட, சிந்தையுடனிருமனதுமொன்றதாகி சிறப்புடனேபூவழலையெடுக்கும்போது, வந்துதல்லோகருஞ்சாரை காலந்தானும் வளமையுள்ளமகிமையதுபுதுமைதானே. 281

புதுமையாம்சர்ப்பமதுயென்னசொல்வேன் புகழாகமூலிதனை மனதுவந்து, கதுமையுடன்கானகத்தில்சென்றுமல்லோ கடிதானமலைகுகைகள்தான்கடந்து, மெதுவானசஞ்சீவிமூலிதானும் மேன்மையுடன்வாய்தனிலேகௌவிக்கொண்டு, பதுமமென்றசர்ப்பமதுயிருக்கும்ஸ்தானம் பான்மையுடன்வந்தல்லோநிற்கலாச்சே 282

நிற்கின்றபடிறுசர்ப்பந்தன்னைக்கண்டு நீதியுடன்சிலமாண்பரிருவர்தாமும், அற்பமென்றுநினையாமல் வாலோசித்து அறிவுள்ளசர்ப்பமதைகண்ணிற்கண்டு, துப்புரவாயெய்ததொரு சர்ப்பந்தன்னைதுணிவுகொண்டுமூலிதனைமணங்கள்வீச, சொற்பெரியசர்ப்பமதுவுயிருண்டாக்கி சோருமலெழுந்திருக்கக்கண்டிட்டாரே. 283

கண்டாரேசர்ப்பமதுமூலிதன்னால் கைலாசஞ்சென்றதொருசர்ப்பந்தன்னை, பண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணன்கொண்ட பாங்கானமூலியதுவிஷமூலிதானும், தொண்டல்லோ தான்கொடுத்துவுயிருண்டாக்கி கூட்டுறவாயழைத்துகொண்டுசென்றநேர்மை, சண்டமாருதம்போலேயிருவர்மாண்பர் சட்டமுடன்பிரமித்துதிகைத்திட்டாரே.

திகைத்துமேசிவமாண்பரிருவர்தாமும் தீர்க்கமுடன்மனஞ்சேர்ந்துநிற்கும்போது, புகையடர்ந்தவனந்தனிலேசர்ப்பந்தானும் புகட்சியுடன் முன்னிறந்தசர்ப்பங்கூட்டி, பகைபோன்ற சிவமாண்பரிருவர்காணபாங்குடனேகானகத்தைச்சென்றவண்ணம், தகைமையுடன் சர்ப்பமதுகொண்டுசெல்லதாட்சியுடன்சிவமாண்பர்பார்த்திட்டாரே.

பார்த்துமேசர்ப்பமதுசென்றுதென்று பாங்குடனேசிவமாண்பரிருவர்தாமும், நேர்த்தியுள்ளமூலிகைதானென்றறிந்து நேர்மையுடன்சிவமாண்பர் மனதிலெண்ணி, பூர்த்தியுடனிருக்கப் பயந்தானுண்டோபுகழானவடிவாரமரத்திற்றானும், கார்த்திருந்துமூலிதனைக்கையிற்றானும்கவனமுடன்னெடுத்துவரநண்ணினாரே. 286

சிவமாண்பரிருவருஞ்சர்ப்பத்தின்மூலியெடுத்து துன்பப்படுதல்.

நண்ணியேசர்ப்பமது சென்றபின்பு நாதாந்தத்தாயாரைமனதி லெண்ணி, குண்ணியேமனதுவந்துருகம்வாடி கூரானமூலிதனையெ டுக்கவல்லோ, வண்ணமுடன்சிவமாண்பரிருவருந்தான்வளமையுடன் வுறவுகொண்டாடிகூடி, திண்மையுடன்மூலிதனையொருதோழன்றான் துப்புரவாய்த்தானெடுக்கக்கண்டிட்டேனே. 287

கண்டேனேசிவமாண்பர் மூலிதன்னை கரந்தனிலேமூலிதனைத் தொட்டபோது, அண்டர்பிரான்மகிமையது யென்னசொல்வேன் ஆகாகாவையகத்தில்பார்தான்கண்டார், சண்டமாருதம்போலேசாப் பந்தானும் சட்டமுடன்மூலிதனைவைத்தநேர்மை, தண்டகம்போலடி யேனுங்கண்டுயேங்கி சட்டமுடன்மகிமைதனைப்பார்த்திட்டேனே. ()

பார்த்தேனேசிவமாண்பரொருவன்தானும் பண்பாணமூலிதனை க்காத்திற்றானும், நேர்த்தியுள்ளமூலிதனையென்றயம்பிநேர்மையுடன் கரந்தனிலேயெடுக்கும்போது, பூர்த்தியுள்ளமூலியது யென்னசொல் வேன் புகழானவஞ்சனமாம்மூலிதானும், ஆர்த்தியுடன்சிவமாண்பர் தோழன்றன்னை வப்பனேயிருக்கவது பார்த்திட்டேனே. 289

பார்த்தேனேமூலியதுமகிமைதன்னைபான்மையுடன்பிரம்மித்து யேங்கும்போது, தீர்த்தமுடன்மூலியது வளத்திற்றானும் தீர்க்கமுட ன்சிவமாண்பர்கரத்தைப்பற்றி, நேர்த்தியுடன்மூலியது தன்னைத்தா னும்நேரானவனந்தனிலே யிழுக்கும்நேர்மை, பூர்த்தியுடன்யான்கண் டுதிடுக்கிட்டேங்கி புகழாகக்குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே. 290

வந்தேனேகல்லாலின் மரத்தின்பேரில் வளமையுடன்குளிகை கொண்டுநிற்கும்போது, அந்தமுள்ளசிவமாண்பர்தன்னைத்தானும்வதி தம்மைசிறப்புடனேதானிழுக்கும், வண்மைமார்க்கம் தந்திரமாமூலி யதுவசியமூலி தண்மையுடன்மகிமையதுகூறுவேனே 291

கூறுவேன்புலிப்பாணி புனிதவானே குவலயத்தில் சித்துமுனி யாரேனுந்தான், சீறுகின்றசர்ப்பத்தின் கற்பமூலிசீருலகில்கண்டவர் களெவர்தானுண்டு, தேறுபுகழ்பதினெண்பேர் நவகோடிதாமும்தேச மதில்வெகுமகிமை பூண்டாரல்லோ, மாறுடையகூறுஞ்சாரைசர்ப்ப மூலிமானிலத்தில்கண்டவர்களில்லைதாமே. 292

இல்லையேசித்தர்களுன்வணக்கங்கூறுர்யெழிலானசாத்திரத்தை தானுங்காணுர், தொல்லையெனும்வனமூலி விஷத்தைக்காணுர்தொட் டதொருகிட்டிருந்தமூலிகண்டார், அல்லல்வினைதானறுக்கும் வசிய மூலியவனிதனில்வெகுசித்தர்கண்டாருண்டு, கொல்லிமலைதிரிந்தாலு மிந்தமூலி குவலயத்தில்கிட்டாதுகிட்டாதன்றே. 293

கிட்டாதுபென்றதொருமூலிதானும் கீர்த்தியுள்ளசிவமாண்பர் தன்னையல்லோ, எட்டாதபொருள்தேடிப்போனதாலேஎழிலானசிவ மாண்பர்தானுமங்கே, சட்டமுடன்பணியைநம்பியுழுதவர்போல்சாங் கமுடன்மூலியதுவினயமாச்சு, விட்டகுறையிருந்ததனுல்வாய்க்கும் பாரு விண்ணுடர்மண்ணுடர்காணுர்தாமே. 294

தானுனபதாம்புயத்தைக்கண்டாலல்லோதாக்கானவசியமூலிவாய் க்கும்பாரு, மானுனசிவமாண்பர்மூலிகொண்டு மகத்தானகானகத்தே ச்செல்லும்போது, பானுனபாம்பதுதான்சென்றபாதைபாங்கானபடு ம்பாதையென்றே யெண்ணி, கோனுன குருதனையேமனதிலுன்னி கொற்றவனுர்மோசமென்றுநினைத்திட்டாரே. 295

மோசமதுவந்ததென்றுமனதிலெண்ணி முனையானசிவமாண்ப ரேதுசெய்தார், பாசமுடன்கைதனிலேயிருந்தமூலி பட்சமுடன்பூமி தனிலுதறிட்டாரே, நாகமதுகொண்டதொருமூலிதானும்நற்கமலகர ந்தனிலேவீழாமற்றானும், வீசலுடன்மூலியதுகரத்தைப்பற்றி விருப் பமுடன்கானகத்திலிழுக்கலாச்சே. 296

ஆச்சப்பாமூலியதுயிழுக்கும்போது வப்பனேகூடிருந்ததோழ ன்ளுனும், மூச்சுடனேயவர்கரத்தைபிவருங்கூடிமுனையாகத்தானிழு க்கப்பார்த்தேன்யானும், கூச்சலுடனிருவருமேகுய்யோவென்றுகூர் மையுடன்மனதுவந்துயெண்ணங்கொண்டு, பாச்சலுடன்கரமிருந்த வாளால்தாமும் பான்மையுடன் கரமதனை துணித்தார்பாரே. 297

பாரேதான்கரமதுவுந்துணிந்தபோது பாங்குடனேமூலியுடன் கானகத்தில், நேரேதான்கரந்தனையேமூலிதானும் நேர்மையுடன் தானிழுத்துபோகக்கண்டேன், சீரானசிவமாண்பரிருவர்தாமும்சிறப் புடனேமறுபடியும்பதிதிரும்பி, கூரானபூவழலைகாய்க்குமார்க்கம் குறிப்புடனேவந்துமல்லோயமர்ந்திட்டாரே. 298

கறுஞ்சாரைமூலியால் முப்பூஎடுக்கப்போனசிவமாண்பர்
கரமிழந்துமறுபடியுங்குரு வருளால்வழலையெடுத்தல்.

அமர்ந்தாரேசிவமாண்பரிருவர்தாமும் வப்பனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, சுமர்ந்தொருவிருட்சமதில்யின்னுமாண்பர் சுந்தரனே மறுபடியும்யேங்கிவந்து, சமர்த்துடனேபூவழலையெடுப்பதற்குசட்டமுடன் குருசொன்னநீதிபோல, தமர்ந்திடாவண்ணமுடன்புனிதவான்கள் சட்டமுடன்தானெடுத்தார்புண்யராமே. 299

மூலியாலிழந்தசரத்தைசர்ப்பம் தன்னுசீர்மத்திலிருக்கும்
குருவாகியசித்துவுக்குகாண்பித்தல்.

புண்ணியராம் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு புகழானசிவமாண்பர் கரத்தையல்லோ,வண்ணமுடன்சர்ப்பமதுமனதுவந்துவளமையுடன் தன்தேவன்குருநாதர்க்கு, திண்ணமுடன்கரந்தனையேகாட்டவென்று தீர்க்கமுடன்வாயுதனிலேகௌவியல்லோ, எண்ணறியகற்பொருளேயெந்தன்நாதா யெழிலானகானகத்தின்வளமைகேளே. 300

சர்ப்பம்குருவுக்குசுரம்வந்த விசேடமுரைத்தல்.

கேட்கவென்றுலடியேனுங்கானகத்தில் கீர்த்தியுடனென்பெண்ணுய்தானிருந்தோம், மீட்கமுடன்யிரைதேடிபோகும்போது மிக்கானகானகத்தில்யாம்திரிந்தோம், சூட்சமுடன்பாலையென்றவனத்தில் நாங்கள் சுந்தரமேசித்தொளிவேபோகும்போது, ஆட்கள்விட்டுவொருவரையும்பிரிந்துமல்லோ வையனேகல்லாலமரங்கண்டோமே. 301

கண்டோமேசிவசித்துமாண்பர்தம்மை கைலாசநாதரைப்போல் வேஷங்கொண்டு, உண்டானபொருள்தேடிகற்பமுண்ண வுத்தமரேயிருவர்தமைக்கண்டேன்யானும், விட்டதொருவழலையென்ற முப்பூதன்னை விருப்பமுடனெடுக்கவந்தமாண்பர்தம்மை, சண்டமாருதம் போலேதுரத்தியானும் சாங்கமுடன்சீறலதுசீறினேனே. 302

சீறியேபோடுகையில்மாண்பர்தாமும் சிறப்பானகல்லாலின்மரத்தின்பேரில், மீறியேயெனைக்கண்டுபயந்தொடுங்கி மீளாதமரத்தின் மேலேறிநின்றார், வீரியமாயப்பாலேயெந்தனைத்தான் விட்டல்லோ கொண்டுமேசிதைத்துபோட்டார், கீரியென்னும்விஷமூலி தன்னைத் தானும் கிருபையுடன்யெந்தனுக்குக்கொடுக்கலாச்சே. 303

கொடுக்கவேயென்சேனைபிணையிலொன்று கொப்பெனவேநானிறந்தபாவனத்தை, அடுத்துமேகண்டல்லோவாலோசித்து ஐயனே குருமூலிதேடிவந்து,அடுத்திருந்தயெந்தன்முன்வந்துநின்று பாங்கா

னமூலிதனைமுகத்தில்வைக்க, றடுத்தலையில்வில்லறுந்தநாணிபோலே நாதனேவுயிர்கொண்டுவந்திட்டேனே. 304

வந்தேனேயென்பிணையுங்கூடியல்லோவளமானமரம்விட்டுவந்த
போது,ஓ... சிந்தனையாய்மூலிதனைவிட்டகற்றி சிறியோமிருவர்வந்தபி
ன்பு,பந்தமுள்ள... சிவமாவன்பரிருவர்தாமும் பட்சமுடன்கல்லாலின்மர
த்தைவிட்டு, சந்தோஷமாக யல்லோயிறங்கிமாண்பர் சட்டமுடன்மூ
லிதனைத்தொட்டிட்டாரே. 305

தொட்டிட்டமூலிபதுயெந்த... ஹதாதுடர்ந்துமேகைதனையே பற்
றியல்லோ, விட்டுவிடாதவர்கரத்தைப... பிடித்துமல்லோவீருனநாமிரு
க்குங்கானகத்தில், சட்டமுடன்கரந்தனை... யபற்றியல்லோ சாங்கமு
டன்ருனிமூக்குங்காலந்தன்னில், விட்டகுறை... பிருந்ததொருபுண்ணி
யத்தால் வீரமுடன்விரல்தனைதுண்டிட்டாரே. 306

துண்டிடவேகரமதுவுமெந்தன்பக்கல் துப்புரவாய்விஷமூலிவே
கத்தாலே, கண்டிதமா யவர்செய்தபாவத்தாலே கர்த்தாவேகரமது
வும்வந்துதென்று, திண்டிரைசூழ்வையகத்தில்சமாதிபூண்டதிரளா
னபெந்தன்குருதீர்க்கநாதா, கொண்டுவந்தேனுந்தமக்குசாட்சியாக
கொற்றவனேகதியென்னயென்னலாச்சே. 307

வனத்துரிஷிபார் பாம்புக்குயிதவுகூறல்.

யாச்சென்றுசொல்லுகையில்ரிஷியார்தாமும் அங்ஙனவேசர்ப்ப
மதுக்கோதுவார்பார், மூச்சடங்கியிருந்ததொருசர்ப்பந்தன்னை முசி
யாமலுயிர்மூலிதான்கொடுத்து, பாச்சலுடன்கானகத்தில்பின்னுமல்
லோ பட்சமுடனிருபேருழ்வந்திட்டார்கள், ஆச்சரியமானதொரு
விஷமூலிதன்னால் வப்பனேபிழைத்ததுவுமருமைதானே. 308

தானனசர்க்குருவின்கடாட்சத்தாலும் தாக்கானமனோன்மணி
யாள்கிருபையாலும், கோனனமகதேவர்கிருபையாலும்கூர்மையுடன்
பிழைத்ததுவும்புண்ணியந்தான், தேனனசிவமாண்பன்கரமறிந்துதீர்
க்கமுடன்வந்ததுவும்பாவமாச்சே, மானனபாவத்துக்கிடங்கொடா
மல் மகத்தானசாபமதைநீக்குவீரே. 309

நீக்கினல்வெகுகோடிபுண்ணியந்தான் நிட்களங்கமானதொரு
மாண்பருக்கு, ஆக்கமுடன்கரந்தனையேயொட்டிக்கொள்ளவப்பனே
மூலியதுகொண்டுவந்து, நோக்கமுடன்ருன்கொடுத்து வனுப்பினுக்
கால்நொடிதானவிரலதுவும்விருட்சந்தன்னில்,பாக்களவுபிறந்ததொ
ருகதையைப்போலே பாங்கானவிரலதுவும்வோட்டும்பாரே. 310

ஓட்டுமேபின்னுமந்த மாண்பர்தாமும் ஓமகோகோவழலைதனைத்
தானெடுக்க, கிட்டியேமறுபடியும்வருவாரங்கேகீழானவிரலதுவுமவ
ரைக்கண்டு, எட்டியேதான்துரத்திகையிலொட்டியெழிலானவங்கம
துபங்கம்நீக்கி, சுட்டியேசிவமாண்பர்தானுமப்பா சொஸ்தமுடன்
காங்கொண்டுவாழ்குவாரே. 311

வாழ்ந்தாலேதந்தமக்குமோட்சமுண்டு வளமானகீர்த்தியதுவதி
கமுண்டு, ஆழ்ந்தவொருவார்த்தைக்குக்குறைவில்லாமல் அங்ஙனமே
மூலியது ஆராய்ந்தல்லோ, தாழ்ந்துமேகுருபாதம்வாக்குதப்பி தான
டைந்தால்குருவுக்குபாவமென்று, சூழ்ந்துமேகுருவுரைத்தவாக்கு
போலே சூட்சமுடன்செய்யவல்லோவெண்ணலாச்சே. 312

தாம்பிரகற்பம்சிவலிங்கமானது.

எண்ணவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் யெளிதானபுலி
ப்பாணிமகனேபாரு, வண்ணமுடன்காலாங்கிகிருபையாலே வளமை
யுடன்லோகபதியெல்லாங்காண, திண்ணமுடன்குளிகையது பூண்டு
கொண்டு தீர்க்கமுடன்சீனபதிசென்றேன்யானும், அண்ணலெனும்
பதாம்புயத்தையானுங்கண்டு வப்பனேகாலாங்கி வரம்பெற்றேனே.

பெற்றதொருவரத்தினாலனேகம்பெற்று பேரானபேரின்பவீட்
டிந்து, கற்றதொருசிவயோகிதவக்கியானி கைலாசசட்டமுனிநாதர்
கூட்டம், சுற்றுமுள்ள திருமூலவர்க்கத்தோரும் சுந்தரானந்தரொடு
ரோமந்தானும், மற்றுமுள்ளசித்தாதிசித்தரெல்லாம் மகிட்சியுடன்
மலைதனிலேபார்த்திட்டேனே. 314

பார்த்தேனேயவரவர்கள்செய்தநூலைபாங்கானசமாதிமுகம்நின்
றுகொண்டு, நேர்த்தியுள்ளபெருநூலாங்கிரந்தங்கோடி றெடிதான
விரிநூலுஞ்சுருக்கங்கோடி, பூர்த்தியுட னவரவர்க்குயிதவுகூறி புக
ழான சாத்திரத்தைக்கையிற்பற்றி, தீர்த்தமுடன்சிவலிங்கபதியிற்
சென்று சிற்பரனேநூல்களையாம்பூசித்தேனே. 315

பூசித்தேனதிதமென்றநூல்கள்தம்மை புகழானசீனபதிமாண்
பருக்கு, வாசித்தேன்சந்தேகந்தெளிவுநீங்கி வாகுடனேகருவிதா
ணுதியந்தம், நேசித்தேன்சீனபதிபெண்களைத்தான் நெடிதானசாத்
திரத்தின்மார்க்கங்கண்டு, ஆசித்தேனெடுங்காலமங்கிருந்தேன் வப்ப
னேகுளிகைகொண்டுபறந்திட்டேனே. 316

போகர்புவனகிரியில் உச்சிலிங்கத்தேளென்னும்
சிறகுடையசெந்தேளைக்கண்டது.

பறந்தேனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு பாங்கானயிமயகிரிமேற்கேயப்பா, சிறந்தவொருபுவனமென்றகிரியில்யானும் சிற்பரனேகுளிகைவிட்டுயிரங்கியேதான், நிறைந்தவொருகுகைதனிலேசென்றேன்யானும் நெடிதானதேவரிஷிகோடாகோடி, குறைந்தவொருகணக்கதுவும்லக்கோயில்லை கோடானகோடிசித்துமுனிகண்டேனே. 317

கண்டவொருசித்துமுனிரிஷிசியார்தாமும் கைலாசபுவனகிரிதன்னிற்றானும், அண்டமுடிபோகாமல்யாகஞ்செய்து வப்பனேதானிருக்குங்காலந்தன்னில், தண்டறிகமானவொருகானகத்தில்தாட்டீகமுள்ளவொரு செந்தேளப்பா, சண்டமாருதம்போலேரெக்கைகொண்டு சட்டமுடனிறங்கிநிற்கப்பார்த்திட்டேனே. 318

பார்த்தேனேபுவனகிரி சிகரந்தன்னில் பாங்கானசெந்தேளின் கொடுரேந்தன்னை, தீர்த்தமுடன்சிகரம்விட்டுமேலேநோக்கி திகழான கொடிமுனையைப்பற்றிநின்று, வேர்த்துடலம்விஷமதுவுந்தலைகொண்டேறி மிக்கானசிகரமென்றசெம்புதன்னை, ஆர்த்துமேதானோக்கி கொட்டும்போது வழகானசெம்பதுவும்வுருகிப்போச்சே. 319

உருக்கியேசெம்பதுவும்மலையோரத்தில் வுத்தமனேபாய்ந்துமல்லோலிங்கமாச்சு, மெருகானலிங்கமதுசெம்புமாகி மேன்மையுள்ள சமாதியென்றபீடமாச்சு, திருவானபீடமதுசித்தர்கண்டு தீரமுடன் சிவலிங்கமென்றுசொல்லி, பருவமுடனமாவாசைகாலந்தன்னில்பட்சமதுகுருபூசைசெய்வார்தானே. 320

தானானபூசையதுசெய்யும்போது தாக்கானசிவலிங்கந்தன்னில்நின்று, தேனானஜலமதுவுமுத்துபோலேதேற்றமுடன்சிவலிங்கந்தன்னிற்பொங்கி, கோனானவிஷமதுவும்பொங்கியல்லோ கொப்பெனவேஜலமதுவாய்சுத்திநிற்கும், பானானஜலமதனையெடுத்துசித்தர் பாங்குடனேசீசாவிலடைப்பார்பாரே. 321

பாரேதான்ஜலமதனையெடுத்துமல்லோ பாங்கானசெம்பதனையுருக்கிக்கொண்டு, நேரேதானுயிரமாங்களஞ்சிதானும் நேர்மையுடன் தானுருவங்காலந்தன்னில், சேரேதானிருக்குமுகந்தன்னிலப்பாசேர்வைகண்டுவிஷநீரைதாக்குவார்பார், கூரேதானுயிரத்துக்கோர்களஞ்சகொடுத்துமிவ்வுருக்கியல்லோயெடுப்பார்காணே. 322

காணவேயாயிரத்துயெட்டுமொற்று கனமானதேவேந்திரன் தங்கமாச்சு, பூணவேதங்கமதுபிறவித்தங்கம் புகழானசித்துமுனிவழங்குந்தங்கம், வேணவேபூசைக்குவுதவுந்தங்கம் வேறுபடாத்தங்கமது சுயம்புத்தங்கம், நீணவேகைலாசநாதர்தாமும் நீதியுடன்வீற்றிருக்கும் பீடந்தானே. 323

பீடமாமாயிரங்கண்ணிந்திரர்க்கு பேரானவாசனத்தின் தங்கமாகும், கூடகோபுரந்தனக்குசிகரத்தங்கம் குவலயத்தில்மாண்பர்களுங் காணுத்தங்கம், மாடமாளிகைநெருங்கும் மன்னர்தாமும்மார்க்கமுடனுதீனத்தங்கமாகும், தேடறியநாதாக்கள்ரிஷிகள்தேவர் தோற்றமுடன்கண்டஷ்தாருதங்கமாமே. 324

தங்கமாம்புவனகிரிதன்னில்நின்று தாக்கானவிஷமீறிவந்ததங்கம், லிங்கமாம்சமாதியென்றபீடந்தன்னில் நிட்களங்கமாகிவந்ததங்கமாச்சு, புங்கசித்தியெட்டுடனேபிறந்ததங்கம் புகழானநாதாக்கள் வசிக்குந்தங்கம், பங்கமிலாத்தங்கமது பாரில்மாண்பர்பார்க்காதபிறவியென்றதங்கமாச்சே. 325

பாஷாணகற்பம்.

ஆச்சப்பா யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பாணிசுகுணமாரா, பாச்சலென்றபாஷாணகற்பஞ்சொல்வேன் பாருலகில்நாதாக்கள்சொன்னதில்லே, நீச்சுடையசர்ப்பமதுதான்பிடித்துநீ மகனேபாஷாணங்களஞ்சிரெண்டு, மூச்சுடனேசர்ப்பமதுதானிருக்க முனியானபாஷாணந்தன்னே வாங்கே. 326

வாங்கியே அரவத்தின் வாயில்தன்னில் வளமானபாஷாணங்களஞ்சிதன்னே, தூங்கியேதிரியாமல்மைந்தாபாரு துப்புரவாய்வாயில் வைத்துதைத்துப்போடு, ஏங்கியேபோகாமல்பாண்டந்தன்னில் யெழிலாகத்தானடைத்துவாரமிட்டு, ஓங்கியேபோகாமல் மேலுமூடி வுத்தமனேபதனமதுநாள்தாளெண்ட்டே. 327

எட்டானநாளதுவுஞ்சென்றபின்பு யெளிதானபாண்டமதைதிறந்துமைந்தா, கட்டான அரவத்தின்வாயைத்தானும் கடுகெனவேதானவிழ்த்துபார்க்கும்போது, திட்டமுடனரவமதுசீவன்செத்து தீர்க்கமுடனுயிரதுவும்சற்றேசிற்கும், சட்டமுடன்பாஷானந்தன்னேயெடுத்துசாங்கமுடன்பாம்புக்குப்பாலேவாரே. 328

வார்க்கையிலேயரவமதுவுயிருண்டாகி வளமானஅரவமதுவளமேசெல்லும், பார்க்கையிலேபாஷாணம் விஷந்தானேறிபாங்கானகா

யகற்பமாச்சுதப்பா, தீர்க்கமுடன்பாஷாணந்தனையெடுத்து தினையள வுவாகவல்லோ மண்டலந்தான், ஏற்கையிலேமண்டலமுமூன்றுகொ ண்டால் யெழிலானகாயமதுயிறுகும்பாரே. 329

அறுகுமேபாஷாணகற்பத்தாலே யெழிலானகற்பமதுகொண்ட பேர்க்கு, குறுகியேதேகமதுவயிரம்போலாம் குவலயத்தில்சித்துமு னிதம்மைப்போலே, அறுவதுவும்மிகவாகி புத்தியுண்டாய் அவனி யிலேநீயுமொருசித்தனுவாய், நறுவலென்றதிரைநரையுமற்றுப்போ கும் நாதாந்தசித்தொளிவு நிதியுமாச்சே. 330

சித்தானசித்துமுனிரிஷிகளெல்லாய்தேசமதில்பலபலவாய்நூல் கள்கூறி, முத்தானபாஷாணகற்பஞ்சொல்ல மூதுலகில்மறைத்துவை த்தார்சித்தரெல்லாம், சத்தசாகரங்கடந்துகுளிகைபூண்டுசாயுச்சிய பதவிதனைக்காணவென்று, புத்திபுடன்காலாங்கிதாள்பணிந்து புக ழானகற்பமதைக்கூறிட்டேனே. 331

கூறினேன்கற்பமதைக் கொண்டபேர்க்கு குவலயத்தில்நெடுங் காலமிருக்கலாகும், மாறிட்டமேனியதுதங்கம்போலாம் மகத்தான வாசியதுமேல்நோக்காது, நின்றிட்டமேனியதுதவளம்போலாம் நிட் களங்கவாசியதுமேலோடாது, வீறிட்டுவார்த்தையது மொழிசொன் னாலும்வீணாகிதேகமதுகுண்ணுதன்றே. 332

ஆமைகற்பம்.

அன்றானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு வப்பனேசொல்லுகிறேனு ந்தமக்கு, குன்றானமலையேறிகுகைகடந்துகூறானசுவர்ணகிரிபதிய மர்ந்து, வென்றிடவேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு வீறானசிகரமென் றபதியைக்கண்டேன், தென்றிசையில்தட்சணாமூர்த்திநாயன் தோற் றமுடன்கண்டதொருகூர்மந்தானே. 333

திரேதாயுகப்பிரளயத்தில்தட்சணாமூர்த்திநாயன்மைந்தனைவிழுங் கிய கூர்மத்தை சுவர்ணகிரியில் போகர்கண்டது.

தானானகூர்மமதுதன்னைக்கண்டேன் தாக்கானதிரேதாயினுகத் திலப்பா, மானானபிரளயங்கள்வந்தபோது மகத்தானகூர்மமதுமலை யிற்சென்று, தேனானமனோன்மணியாளிருக்கும்பீடம் தெரிசனமே செய்வதற்குமனதிலுன்னி, பானானபார்லோகப் பிரளயத்தில் பட்ச முடன்கூர்மமதுவந்ததாச்சே. 334

வந்ததொருகூர்மமதைக்கண்டேன்யானும் வளம்பெரியசுவர்ண கிரிமலையிலப்பா, அந்தமுடன்மலையைவிட்டுக் கீழிறங்கிவப்பனேசு னையருகேசென்றேன்யானும், சிந்தனையாய்மனதுவந்துபடியிறங்கி

சிறப்பானைத்தெரிசிக்கதியானங்கொண்டு, சந்தோஷமாகியல்லோசுனை
யோனரத்தில் சட்டமுடனிறங்கையிலேகண்டிட்டேனே. 335

சுனையில்கூர்மம் போகரைக்கண்டது.

கண்டவுடன்கூர்மமதுயெனைப்பணிந்துகைலாசநாதரென்றுதா
ள்பணிந்து, தெண்டமுடன்பதாம்புயத்தைப்பணிந்துபோற்றிதெளி
வாகசுனையேறிமேலேநின்று, அண்டர்பிரானெந்தனையும் காணவந்த
வன்பானபோகரிஷிநாதாகேளும், துண்டரிகமாகவல்லோ தட்சணுப
ன்துப்புரவாய்சாபமதுதந்திட்டாரே. 336

தந்தவொருசாபத்தால் திரேதாயுகத்தில் சட்டமுடன்பிரளயத்
தில்வந்தேனிங்கே, அந்தமுடன்நெடுங்காலம்சுனையில்யானும் வன்பு
டனேவாசமதுசெய்திருந்தேன், சித்தவொருசுவர்ணகிரிசுனையில்தா
னும் சிறப்பானசித்துமுனிவந்ததில்லை, சிந்தையுடனெந்தனுக்குசா
பந்தீர்க்க விட்டகுறையிருந்ததினால் வந்தீர்பாரே. 337

பாரேதான்காலாங்கிநாதபாதாபட்சமுடனெந்தன்மேல்கிருபை
வைத்து, சீரேதான்சாபமதைநிவர்த்திசெய்து தீர்க்கமுடனெந்தனை
யும்மீட்பீரானால், நேரேதானுந்தமக்குக்காயகற்பம் நெடுங்காலந்தா
னிருக்கயான்கொடுப்பேன், கூரேதான்வார்த்தையதுமொழியுங்கூறி
குறிப்புடனேவரலாறுகூறலாச்சே. 338

போகர் சாபம்நிவர்த்திசெய்தது.

கூறவேகூர்மமதுசொல்லும்போது கொற்றவனேசாபமதுநிவர்
த்திசெய்தேன், மீறவேகூர்மமதைசாபம்நீக்கி மிக்கானகற்பமதைக்
கேட்கும்போது, மாறவேயெந்தனுக்குத்தெரியவோதி மகத்தானகற்
பமதைக்கேட்கும்போது, நாறலுடல்கூர்மமது வயிற்றிருக்கும்நலமா
னகுளிகைதனைத்தருகலாச்சே. 339

தருகவேவயிற்றிலுள்ளகாயகற்பம் தண்மையுடன்மனதுவந்து
அடியேன்றானும், பெருகவேயான்வாங்கிமண்டலந்தான்போனகுளி
கைதனில்தின்றியுண்ண, மெருசலுடன்தேகமதுயிறுகியல்லோமேதி
னியில்நெடுங்காலமிருப்பதற்கு, பொருகவேகாயாதி கற்பங்கொண்டு
பேரானவுலகுதனில்வசித்திட்டேனே. 340

வசித்தவொருகுளிகையினலெந்தனுக்கு வாகானமகிமைகளும
னேகமுண்டு, பசியதுவுமில்லைப்பாபண்புள்ளோனே பாலகனேசித்
தர்களுக்கிடைக்குமோசொல், நிசிதமுள்ளகாயாதிகற்பந்தன்னைநிகழ்
ச்சியுடன்முன்னிருந்தநாதர்தாமும்,உசிதமுடன்கண்டவரும்யாருமி
ல்லை வுத்தமனேநாதாக்கள்சொல்லார்பாரே. 341

கலைமான்கற்பம்.

சொல்லாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் சுவர்ணமென்ற மலையிலப்பாமேற்பாகத்தில், வெல்லவேகுளிகைகொண்டுவடியேன் றானும்வேதாந்தத்தாயினதுகடாட்சத்தாலே, புல்லவேவனந்தனிலே கலைமான்றன்னை புகழ்ச்சியுடனடியேனுங்கண்டபோது, நல்லதொரு கலைமானுமென்னைக்கண்டு நலமுடனே வோடிவந்துபணியலாச்சே.

பணிந்துமேயெந்தனிடபாதம்போற்றி பட்சமுடனெந்தனையும் வினவிக்கேட்க, துணிந்துமேகாலாங்கிநாதர்பாதம்தப்புரவாய்மனது வந்தஅடியேன்றானும், அணிகடனள்பதாம்புயத்தின்சீஷனென்றேன் ஆத்தாளின்கடைபாத தூசியென்றேன். மனிபோன்றவார்த்தையது கூறும்போது மகத்தானயென்குருவேயென்னலாச்சே. 343

என்னவேகாலாங்கிநாதசீஷா யெழிலாகயெந்தனுக்குவந்தசாபம், பன்னவேபுஜண்டமகாரிஷியார்தாமும் பாங்கானகானகத்தில்யாகஞ்செய்ய, துன்னவேயடியனல்வந்தநேர்மை துப்புரவாயாதென்றுவினவிக்கேட்பீர், முன்னமேபெரியோர்கள்செய்த யாகமூதுலகிலடியேனுமறியேன்றானே. 344

தானனபுஜண்டமகாரிடியார் தாமும்தன்மையுடன்தவஞ்செய்யுங்காலந்தன்னில், கோனனவுமதையர்காலாங்கிநாதர்கொற்றவனார்தாமுரைத்தநீதிபோலே, தேனனமனோன்மணியாள்கிருபையாலும் தேற்றமுடன்சாபமதைநீக்கவெண்ணி, பானன குருபானரிடியாசீர்மம் பாங்குடனேயான்வணங்கிநின்றிட்டேனே. 345

நின்றேனேபஜண்டமகாரிடியார்பக்கல் நிட்களங்கமானதொரு சமாதிதன்னை, சென்றேனே நெடுங்காலம்நானிருந்தேன்தேஜொளிவின்கிருபையதுவண்மையாலே, வென்றதொருயான்செய்தபாவந்தன்னைவேட்கையுடனணிதவராவண்ணம்யானும், குன்றுடனேமலைதேடி சமாதிபக்கல் கொற்றவனேசாபமதால்சென்றிட்டேனே. 346

இட்டதொருசாபமதைநீக்கியல்லோயெழிலாகவெந்தனுக்குகாட்சிதந்து, சட்டமுடன் ஞானோபதேசங்கொண்டு சாயுச்சியபதவிதனைக்காணவென்று, திட்டமுடன் மனோவைத்தாலருளுந்தந்துதீர்க்கமுடனசீர்மஞ்சாபநீக்கி, விட்டகுறையிருந்ததொருநேர்மையாலேவிந்திக்கிப்போகவென வருள்கொள்வீரே. 347

கொள்ளவென்றுகலைமானிங் கூறும்போதுகொப்பனவேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே, தெள்ளமுர்தமானபராபரியின்பாதம் தேற்றமு

டனடியேனு முடிவணங்கி, எள்ளளவுந்தீங்குமிக நேராமற்றூன் யெழிலான மனோன்மணியைப் போற்றிசெய்து, உள்ளபடி கலைமானைப் பாதுகாக்க உவமையுடனென்மனதி லெண்ணினேனே. 348

எண்ணியே கலைமானின் சாபந்தீர்ந்தேன் யெழிலான காபாதிதான்கொடுக்க, உண்ணவே நெடுங்காலம்நானிருந்தேன் வுத்தமனே சித்துமுனிரிடியார்கூட்டம், வண்ணமுடன்கலைமானின்கற்பந்தன்னை வாகுபெறவுண்டவர்க ளாருமில்லை, கண்ணபிரான்கொண்டதொரு கற்பந்தானும் கலைமானின்கற்பத்துக் கீடாகாதே. 349

ஈடானகற்பமதை யுண்டேன்யானும் யெழிலான வையகத்து மாண்பரெல்லாம், தேடாமல் கற்பமதையுண்டேன்யென்று தேசமதில்சந்நியாசிவேஷங்கொண்டு, கோடானகோடிபொருள் சம்பாதிக்க கூறினார்கற்பமதுகொண்டேன்பென்று, தாடாண்மைகொண்டதொருபொய்ஞ்ஞானிக்கு தாரணியில் தனங்கொடுத்து கெட்டார்பாரே.

பாரேதான் கற்பமதைக் கொண்டபோது பாங்குடனே சீனபதிசென்றேன்யானும், நேரேதான் குளிகையது பூண்டுகொண்டு நெடிதானகடலோரஞ்சென்றுயானும், சீரேதான்சுவர்ணகிரி யிடபாகத்தில் சிறப்புடனேமலையேறிசென்றேன்யானும், ஆரோதான்கண்டவர்களாருமில்லை வப்பனேசுவர்ணகிரி கண்டிட்டேனே. 351

கேசரிகற்பம்.

கண்டேனேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, சண்டமாருதம்போல குளிகைகொண்டு சாங்கமுடன்சுவர்ணகிரி யிடபாகத்தில், தண்டகாரணியமதி லடியேன்றானும்சாங்கமுடன்சமாதிமுகந்தன்னில்நின்றேன், அண்டர்பிரானருளினது கடாட்சத்தாலே வப்பனேகடலோர மமர்ந்தேன்தானே.

தானனவையகத்து மகிமையெல்லாந் தாக்கானசுவர்ணகிரிகடலோரத்தில், மானன மருத்துவங்களதிகமென்று மார்க்கமுடன் சுந்தரானந்தரேசர், தேனனசாத்திரங்கள் பாடியல்லோ தேற்றமுடன் குகைதனிலேவைத்தாரப்பா, கோனனயென்குருவாங் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனாரெங்தனுக்குக் கூறினாரே. 353

கூறியதோர்நூலதுவும் பொய்யாதென்று கொற்றவனேசமாதியென்றபீடம்நின்று, மீறியே யஷ்டாங்கயோகஞ்சென்று மிக்கானதவநிலையில் நிற்கும்போது, நீறுடைசுந்தரா நந்தரேசர் நிஷ்களங்கசொரூபமென்றசுடரேகொண்டு, மாறுடைய சித்தனைப்போல் வேஷங்கொண்டு மார்க்கமுடன் தரிசனங்கள் தந்திட்டாரே. 354

தந்தாரேயெந்தனுக்குத் தரிசனங்கள் தாக்கானயெந்தனையுமா ரென்றேதான், சிந்தனையாய்மனதுவந் நகேட்கயானும் சிறப்புடைய காலாங்கிசீஷனென்றேன், அந்தமுடன் சினபதிவிட்டியானும் வைய கனே குளிகையது பூண்டுகொண்டு, விந்தைகளையறியவென்று யிட பாகத்தில் விருப்பமுடன்யான்பணிந்து துதித்திட்டேனே. 355

சுந்தரானந்தர்சரிமார்க்கக்குளிகையை போகருக்கு கொடுத்தது.

துதிக்கையிலே சுந்தரானந்தரேசர் துப்புரவா யெந்தனுக்குத் துகளகற்றி, மதிப்புடனே யெந்தனையுமனதுவந்து மார்க்கமுடன் கண்டதொரு வினயத்தாலும், விதிப்புடைய விட்டகுறை யிருந்த தாலும் விருப்பமுடனுந்தமக்கு வுபதேசங்கள், கதிபெறவே ஞா னோபதேசஞ்செய்து கருவானகேசரியுந்தருவேன்பாரே 356

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாங்குடனேசுந்தரானந் தரேசர், சேரேதான் யெந்தனுக்குக் குளிகைதந்து தேற்றமுடனுல குபதிமகிமையெல்லாம், நேரேதான்சதாகாலஞ்சீஷனுக நேர்மையுட னென்மீதில்மனதுவந்து, கூரேதான் கேசரியின்மார்க்கந்தன்னை குறி ப்புடனேயெந்தனுக்கு கூறினாரே. 357

போகர்புலிப்பாணிக்கு சன்மார்க்கவிதி கூறல்

கூறவேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு குவலயத்திலெந்தனுக்குசீஷ மார்க்கம், தேறவேகண்டல்லோ வாராய்ந்தேதான் தேற்றமுடனிரு ப்பதற்குமுறையுஞ்சொல்வேன், மாறவே தொண்டுசெய்யும் சீஷனு க்குமெத்தான சன்மார்க்கமேதென்றக்கால், ஆறவே விசுவாச மரு ளும்வேண்டும் வப்பனே அறிவுஜெபம் வேண்டும்பாரே. 358

வேண்டுமே யாசையுட னின்பம்வேண்டும் விருப்பமுடன் தவ முடனே பொருமைவேண்டும், தாண்டவம்போல் குருமொழியின் வணக்கம்வேண்டும்தாரணியில்சீவகாருண்ணியம்வேண்டும், ஆண்ட கையின்பதாம்புயத்தை நண்ணல்வேண்டும் வப்பனே யிறக்கமுட னீகைவேண்டும், தூண்டியதோர் கருமான மின்னஞ்சொல்வேன் துப்புரவாய்த் துகளகற்றி யிருக்கநன்றே. 359

நன்றாகயிறவாமல் முயற்சிதேடல் நலமான கற்புடமை நண் ணல்வேண்டும், குன்றான கொடியதொருபாவம்நீக்கி குவலயத்திலிரு ப்பவனே சன்மார்க்கன்றான், தென்றிசையி லகத்தியர்க்கு நேர்மை யாக தேற்றமுட னுபதேசஞ்செய்யவல்லோன், நன்றிபுரி வேணுடு வாழுமாண்பர் நலமான சித்துமுனிக்குவமையாச்சே. 360

ஆச்சப்பா பொய்சூது கபடதந்திரம் வப்பனே நிந்தையுடன் நிலைமைமாறல், பேச்சுடனே மெய்தவறல் பொறாமைகூறல் பேரான பேரின்பநிலைமறத்தல், மூச்சடங்கி மெய்போலே யாகஞ்செய்தல் முனையானநற்குருவை தூஷணித்தல், ஆச்சரியமானதொரு களவு மார்க்கம் வப்பனேநீக்குவது முண்மைபாரே. 361

உண்மையாம் முன்புநயம் புரணிகூறல் வுத்தமரை யுதாசினங் கள்மிகவும்பேசல், நண்மையாம் பெரியோரைப்பகடிகூறல் நலமுட னேபரிசுத்தோன்போலேகூறல், கண்மையாம்மென்மேலும் போர் விளைத்தல் கருவானபோருக்குமுயன்றுநிற்கல், தண்மையாம் சித்து முனிநூல்களெல்லாந் தானறிந்த பித்தனைப்போல் பினற்றுவானே.

பித்தனென்றால் சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு பிணிதீர்க்கும் பண்டிதன்போல்பெயர்வகுத்து, சுத்தமுடன் காவிகாஷாயம்பூண்டு சுந்தரனே யுபதேசங்கூறவல்லோன், சத்திநெறிதவறாத தருமவான் போல் தாரணியில் வேடமதுபூண்டுகொண்டு, புத்தியுடன் கோபம தையற்றவன்போல் புலம்பியேதிரிவானே கழுதைமாண்பே. 363

மாண்பானவையகத்தி லனேகரப்பா மார்க்கமுடன் பலபல வாய் வேஷங்கொண்டு, ஆண்பிள்ளைபோலாக வீரங்கொண்டு அதட் டியே வார்த்தையதுமிகவுங்கூறி, காண்பவர்களெல்லவர்க்குங் கருத் துளான்போல்கைதனிலேருத்திராட்சமாலைபூண்டு, வீண்பிள்ளையாக வல்லோ திரிந்துகொண்டு விருதானவேஷமது கொள்வார்தானே.

தானனபுலிப்பாணி யின்னங்கேளு தண்மையுள்ள பூபாலா சொல்வேனப்பா, கோனான குருவருளும்பெற்றோனாக குவலயத்தில் கீர்த்திகொண்டேயிருப்போனாக, தேனான மனோன்மணியாள் பதாம்பு யத்தை தேற்றமுடனென்னாளுந்துதிப்போனாக, பானனபரசிவன் புத்திவானாய் பாருலகில்வசித்திருக்குஞ் சீடன்பாரே. 365

கற்பமுண்ணகெந்தகத்தயிலம்.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கான புலிப் பாணிமகனேகேளு, நேரேதானுந்தமக்குக் காயகற்பம் நெகிழ்ச்சியு டன் சொல்லுகிறேன் நேர்மையாக, வீரேதான் நெல்லிக்காய்கெந்தி தானும் விருப்பமுடன் பலமதுவுமைந்துசேரு, சீரேதான் தாளக மும்ரெண்டுசேரு சிறப்பானசிங்கியது வொன்றுகூட்டே. 366

கூட்டவேமனோசிலையு மொன்றுசேரு குணமான கௌவுரியது வொன்றுசேரு, நாட்டமுடன் பூரமதுவொன்றுசேரு நலமானவீர

மது அரையேசேரு, வாட்டமுடன்பினியது வொன்றேசேரு வகுப் பானலிங்கமது வொன்றுகூட்டு, தேட்டமுடன் துருசதுவு மொன் றேசேரு தெளிவானதுத்தமது வொன்றுதூக்கே. 367

தூக்கியேசிற்றண்டங் கருவிலப்பா துடியாகத் தானரைப்பாய் நான்குஜாமம், தாக்குவாய்வாலுழுவைத் தயிலத்தாலே தானரைப் பாய் ஜாமமதுயெட்டதாக, நோக்கமுடன் கருஞ்சீரகதயிலமப்பா நுணுக்கமுடன்தானரைப்பாயாறுஜாமம், வாக்கதுவும்பிசகாதவண் ணமப்பா வளமானதாழம்பூ சாத்தான்கூட்டே. 368

சாருனதாழம்பூ நாலுஜாமம் தண்மையுடன்மந்தாரை நாலுஜா மம், நாருனசரக்கெண்ணே நாலுஜாமம் நலமானகொடிவேலியாறுஜா மம், தேருனகௌதும்பையாறுஜாமம் தேற்றமுடன் துவரைய துநா லுஜாமம், சேருனவெண்குன்றி யாறுஜாமம் செம்மையுடன் தான ரைப்பாய் மைந்தாகேளே. 369

கேளேதான்சரக்கெல்லா மரைத்தபின்பு கெவனமுடன் பில்லை யதுலேசதாக, நாளேதான்போகாமல் ரவியில்வைத்து நயமானபுது க்கலசந்தன்னிலப்பா, கோளேதான்நேராமல் மைந்தாநீயும் குமுற வேதானடைத்துச் சீலேசெய்து, கீளேதான் கலசமது துவாரமிட் கிருபையுடன் தயிலமதுயிறக்கிடாயே. 370

இறக்கியேகுழித்தயில மாகவல்லோ யெழிலானகலசமதில்வடி தான்கொண்டு, சிறக்கவே முப்பூவுங் களஞ்சிசேர்த்து சிறப்புடனே கலசமதிற் பதனம்பண்ணி, திரமானதயிலமதை யாரேனுந்தான் தீர் க்கமுடன்சொல்லவில்லை நூல்கள்தன்னில், உறமானதயிலமதுசித்து தாமும் ஓகோகோநாதாக்கள் சொல்வாரன்றே. 371

அன்றுனயிலமதை யாராய்ந்தேதான் அவனிதனில் மாண்பர் களும்பிழைக்கவென்று, குன்றுனவழிபாடு முறைபாடெல்லாம்கூறி னேன்போகரேழாயிரத்தில், தென்றிசையில் பொதிகைமலைதன்னில் வாழும் தெளிவானசித்துமுனிநாதர்தாமும், வென்றிடவே தயிலம தைமறைத்துவைத்தார் வேதாந்தநுட்பொருளைக் காட்டார்தானே

தானனசாத்திரத்தி னுளவுகண்டுதண்மையுள்ள கருவிகாணுதி யெல்லாம், கோனனயெனதையா காலாகிநாதர் கொற்றவனு ரெந் தனுக்குச்சொன்னநீதி, தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேற்றமுடன்தயிலமதைவாங்கிமைந்தா, பானனபரிதியென்ற சூதந் தன்னில் பாங்குபெற தயிலமதைக்களஞ்சிநீட்டே. 373

நீட்டவே பத்துக்குவொன்றுமேதான் நீதியுள்ள மதவானையட ங்கிசிற்க, வாட்டமுடன் தயிலமதையிரண்டுஜாமம் வாகுபெறத்தா னரைக்கசூதமாகும், தாட்டிகமாய்ச் சூதமதை செந்தூரிக்க தண் மையுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாபாரு, நாட்டமுடன் தாரமென்ற நாகந்தானும் நலமானகளஞ்சியது வொன்றுசேரே. 374

சேர்த்துமே முன்சொன்ன தயிலத்தாலே செவ்வையாய்த்தா னரைப்பாய்நாலுஜாமம், நேர்த்தியாய்மெழுகுபதமாகுமட்டும் நேர் மையுடன்தானரைத்து செப்பக்கேளீர், ஊர்த்துவமாய் குப்பிக்குச் சீலெசெய்து வுத்தமனேசரக்கதனைக்குப்பியிட்டு, தீர்த்தமென்ற குப் பிக்குமாக்கல்லாக திறமாகமேல்மூடி சீலெசெய்யே. 375

செய்யவே தளவாயாஞ்சட்டிதன்னில் சிறப்புடனேமணல்தனை க்கொண்டுவந்து, பையவேதளவாயாஞ் சட்டிதன்னில் பாங்குடனே ரவியில்நாலுவுயரம்போடு, துய்யநல்லகுப்பிதனை மண்மேடிட்டு துப் புரவாய்க்குப்பிவாய்த்தெரியமூடி, எய்பவே மேற்பாண்டந்தன்னில் மூடி வுத்தமனேசீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. 376

வலுவான சீலைபதுசெய்துபின்பு மைந்தனே மயங்காமல் செய் வாயப்பா, மெலுவானவாலுகையாமேந்திரத்தில் மேன்மையுடன் தானெறிப்பாய்காலுசாமம், சுலுவானதீபமதுகமலம்போலாம் சுந்த ரனேதானெறிப்பாய்செப்பக்கேளு, உலுவானதீபமது ஆறிப்பின்பு வுத்தமனே தானெடுக்க வகையைக்கேளே. 377

கேளப்பா கணபதிக்குப் பூசைசெய்து கெட்டியாய் மனேன் மணியைமனதிலுன்னி, நாளப்பா போகாமல்செந்தூரத்தை நலமாக ரீச விற்பதனம்பண்ணு, பாளப்பாபோகாமல் தேகந்தன்னை பட்ச முடனெடுங்கால மிருப்பதற்கு, வேளப்பா காயாதிகற்பங்கொள்ள விருப்பமுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. 378

பண்பானசெந்தூரங்குன்றிவீதம் பாலகனேமண்டலந்தா னிர ண்டுவேளை, நண்பானதேனதனில் கொண்டாயானல் நலமான தேக மதுகற்றூணுகும், திண்பானவாசியதுமேல்நோக்காது தீர்க்கமுடன் கொண்டவற்குநரையுமில்லை, உண்டானகாயாதி கற்பமெல்லாம் வுத் தமனேயிதற்கிடு சொல்லொண்ணுதே. 379

ஒண்ணுது செந்தூரந்தானுமப்பா வுத்தமனே கோடிவரையிரு க்கலாகும், கண்ணுனசெந்தூரந்தன்னையப்பா கருத்துடனே பாச்சு கின்ற விதத்தைக்கேளு, மண்ணுனசெம்பதுவுங் களஞ்சிறுறு மகத்

தானசெந்தூரங்களஞ்சியொன்று, ஒண்ணுதுதானுருக்கி மூசைதன்னில் வுத்தமனேதானெடுத்து சாய்த்திடாயே. 380

சாய்க்கவேசெம்பதுவும்மாற்றேபத்து தனியானமாற்றதுவுமென்னசொல்வேன், வாய்ந்ததொரு பிறவியென்ற தங்கந்தானும் மகத்தானதங்கமதுயிதற்கீடுண்டோ, தேய்ந்ததொருதேய்வுயென்றதங்கமப்பா தேற்றமுள்ளபிறவியென்ற தங்கமாச்சு, பேய்ந்ததொரு மலைபோலேவிளைந்ததங்கம் பெருமையுள்ளசிருஷ்டிப்புத் தங்கந்தானே.

தானுனதங்கமது யோகிதங்கம் தண்மையுடன்சிவவேடம்பூண்டோர்க்காகும், கோனுனகுருத்தங்கம்ஞானத்தங்கம் கொற்றவர்கள்ராசாக்களணியுந்தங்கம், பானுன மனேன்மணியாட்குகந்ததங்கம் பாரினிலே சித்தர்மெச்சுந்தங்கமப்பா, தேனுன குருக்கள்மாரணியுந்தங்கம் தேஜொளிவின்சொரூபமென்ற தங்கந்தானே. 382

தங்கமாமின்னமொரு போக்குசொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலிப்பாணிமகனேகேளு, பங்கமிலாத்தங்கமது யென்னசொல்வேன் பாலகனேஒன்பதுக்கு வொன்றுதாக்கு, துங்கமுள்ள ரசிதமதுமாற்றேபத்து திடியானபசுமையென்ற யேமமாச்சு, புங்கசித்தி யெட்டுடையசிவயோகிக்குப் புனிதனேதங்கமது வாய்க்கும்பாரே. 383

பாரேதான் கருமிகட்குஞ் சண்டாளர்க்கும் பலியாது யிவ்வேதைப்பலியாதப்பா, ஆரோதான்சாத்திரங்க ளனேகஞ்சித்தர் அபரிதமாய்ப்பாடிவைத்தார் கோடாகோடி, நேரேதானிவ்வேதைக் குவமைகூற நெடியபுகழ்வையகத்திலாராலாகும், சீரேதான்விட்டகுறையிருந்தபேர்க்கு தீர்க்கமுடன்வாய்ப்பதும் மெய்யதாமே. 384

மெய்யானவித்தையது யென்னசொல்வேன் மேதினியில்நாதாக்கள்கூறும்வித்தை, பொய்யானவித்தையது வனேகங்கோடி பூட்டினுர்வெகுகோடிமாண்பர்க்காக, வையகத்தில்வாழுகின்ற மாண்பருக்கு மகத்தானசெந்தூரம்வுண்டபேர்க்கு, ஐயமறரோகாதிரோகமெல்லாம் வப்பனேவுடலைவிட்டே யேகும்பாரே. 385

விலாங்கு கற்பம்.

ஏகுமேயின்னமொரு கற்பம்பாரு யேற்றமுடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாபாரு, பாகுடையநெய்போன்ற விலாங்குதன்னை பட்சமுடன்தான்பிடித்துபண்பாய்க்கேளு, சாகுதற்குமுன்பாகசூலந்தன்னை சட்டமுடன்வாயிலிட்டு விலாங்குதன்னை, வேகுதற்கு பாண்டமது தானமைத்து வேகமுடன் பூநீரைப்பாண்டம்போடே. 386

போட்டுமேவிலாங்குதனைமேலேவைத்து பொங்கமுடன்மேலு மந்தபூநீர்விட்டு, நாட்டமுடன்ஜலமதனைமேலேயிட்டு நிஷ்களங்கமா கவல்லோ பாண்டமூடி, வாட்டமுடன் தானவித்து ரவியிற்போடு வளமானவிலாங்கதுவுமுலர்ந்தபின்பு, தாட்டிகமாய்க்கல்லுரலிலிட்டு மைந்தா சட்டமுடன் இரும்புலக்கை தன்னாற்சாடே. 387

சாடவே சூரணமாய்ச்செய்துகொண்டு சட்டமுடன் சுக்குட னேவோமஞ்சேர்த்து, கூடவேமிளகுடனேவாய்விளங்கம் குணமான பரங்கியென்றபட்டைதானும், போடவே யேலமுடன் ஜாதிபத்திரி பொங்கமுடன் வெந்தயமுமிருசீரந்தான், கூடவே பச்சையென்ற பூரந்தானும் சுத்தமுள்ளரோசனையும் கூடச்சேரே. 388

சேர்த்துமேவகைக்குவொருபலமதாக சிறப்புடனேநெய்தேனு ம்விட்டுக்கிண்டி, பேர்த்துமேபுதுக்கலசந்தன்னிலப்பாபெருமையுட ன்சீனிசர்க்கரையுங்கூட்டி, ஆர்க்கவே பாகுபதந்தன்னிலப்பா வப்ப னேமுன்னுரைத்தலேகியத்தை, தீர்க்கமுடன் தான்சேர்த்து கிளரி வாங்கி திட்டமுடன்பீங்கானிற் பதனம்பண்ணே. 389

பண்ணவேகணபதிக்குப் பூசைசெய்து பாலகனே சோடசத்தி ல்வைத்துப்போற்றி, உண்ணவே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால் வுத்தமனேகழற்சிக்காய் விகிதங்கொள்ள, தண்ணமுடன் தேகமது விறுகிக்காட்டும்தாக்கானவாசியது மேல்நோக்காது, கண்ணபிரான் செய்தவொருகுளிகையப்பாகண்மணியேவுந்தனுக்குபோதித்தேனே.

போதித்தேன்விலாங்கினுடமாயாகற்பம் பொங்கமுடன்சமுசா ரிக்கானகற்பம், வாதிகளுங்கண்டறிந்துசெய்வாரப்பா வையகத்தில் கிகியுள்ளான்செய்யுமார்க்கம், சோதித்து சாத்திரங்கள் கண்டாராய் ந்து சுந்தரனேவுந்தனுக்கு வோதிவைத்தேன், சாதித்தால் குளிகை யென்றவிலாங்குகற்பம் சாங்கமுடன்யோகிகட்கு வுறுதியாமே. ()

உறுதியாஞ் சித்தின்பங்கொண்டபேர்க்கும் வுத்தமனே யாக் கைகரம்புடையபேர்க்கும், கிறுதியெனுங் தாதுவிர்த்தி யில்லாதார்க் கும் நீடூழிபோகமது கொள்வோருக்கும், குறுதியதுயல்லாத தேசத் தோர்க்கும் குணமில்லாமணமில்லா மேனுயோர்க்கும், அறிவுகுன்றி யிருப்பதொருமாண்பருக்கும் வழகானகுளிகையது பாருபாரே. ()

பாரப்பாகுளிகையது கொண்டபேர்க்கு பாங்குடனே யேழா னைபலமுண்டாகும், ஆரப்பாகுளிகைபதுசெய்யப்போரார் வப்பனே யறிவுடையோர்செய்யும்வேதை, நீரப்பாதனிலிருக்கும் விலாங்குகற் பம் நீதியுள்ளகற்பமது யென்னசொல்வேன், பேரப்பா சிவயோகி செய்யாரப்பா பேரின்பநிலைகடந்தோர் செய்பார்தாமே. 393

செய்வார்கள் சிற்றின்பமுடையபேர்கள் ஜெகதலத்தில் கோடி யுண்டிலக்கோயில்லை, துய்யதமிழ்ப்பண்டிதங்கள் மெத்தவுண்டு துப் புரவாய்செய்துமல்லோவதிதஞ்செய்வார், மெய்யானகற்பமதை செ ய்தபேர்கள்மேதினியில்கலவிக்குமுதன்மையாவார், பொய்யானகற்ப மதுகூறவில்லை புண்ணியனே யுந்தனுக்குப் புகட்டினேனே. 394

புகட்டினேனுந்தனுக்குவன்புகூர்ந்துபுகழானவிலாங்கினது கற் பந்தன்னை, சகமுழுதுஞ் சித்துமுனிசாத்திரத்தில் சாங்கமுடன் மறைத்துவைத்தாரென்னசொல்வேன், அகங்கொண்ட மாண்பர்க ளுக்காகாவென்று வப்பனேசிடிகைபெல்லா மறைத்துப்போட்டார், சுகம்பெறவே யடியேனுமனதுவந்து சூட்டினேன் மாண்பர்களுக் குகந்தவாறே. 395

வாறானசூத்திரத்தில் மறைத்ததெல்லாம் வாகுடனே சாத்திர த்தில்பெருக்கிவிட்டேன், கூறான சிடிக்கையென் மார்க்கந்தன்னை குணம்பெறவே செய்தவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி, மாறாமல் கைபாகஞ் செய்பாகந்தான் மன்னவனேசெய்தவர்க்குயெல்லாஞ்சித்தி, தூறான மார்க்கமதுசென்றபேர்க்கு துப்புரவாயாதொன்றும்பலியாதன்றே.()

பலியாது குடிகெடுக்கும் பாவியோர்க்கும் பாங்கானசண்டாள துரோகியோர்க்கும், வலிதானபவமுடையகருமியோர்க்கும்வாகுடை யசிடிகையென்றவேதைதானும், நலியாளர்தங்களுக்கு மவனுதியோ ர்க்கும் நற்பெண்டீர்களைகெடுத்த துரோகியோர்கும், கலியுடைய சப்பாணிகுருடருக்கும் சட்டமுடனெருக்கானும் பலியாதன்றே. ()

அன்றான போகரேழாயிரத்தில் வப்பனேகடைக்காண்டந் தன் னிலப்பா, குன்றானமலைபோலேகோடிகற்பம் கொட்டினே னுதாக்க ளறிந்ததில்லை, தென்றிசையி லகத்தியனர்காவியத்தில் தேற்றமுடன் வெகுகோடிபாடிவைத்தார், வென்றிடவே சத்தகாண்டந்தன்னிலப் பா விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் கோடியாமே. 398

நாரை கற்பம்.

கோடிபாமின்னமொருகற்பஞ் சொல்வேன்கோபாலாயென்குருஞ்வகுமரவேலா, வாடிபேமயங்காதேமன்னாகேளு வளமையுடன்நாவரையென்றகற்பஞ்சொல்மேன், தேடிபேகருநாரைகொண்டாராய்த்துதேற்றமுடன்குடல் போக்கிசிறகுபோக்கி, ஆடியதோர்சூதமென்றயானைதன்னை வப்பனேதன்வாயிற்புகட்டிடாயே. 399

புகட்டவேயிருவாயுந்தைத்துமல்லோ பொங்கமுடன்தாளியென்றபாண்டந்தன்னில், அகலமதுசாணதுவும்விரள்தானுவப்பனேபூநீரைப்பறப்பிமைந்தா, நிகலவேநாரையென்றபட்சிதன்னை நிஷ்களங்கமாகவல்லோ பாண்டம்வைத்து, புகலவேமேலுமந்தபூநீர்விட்டுபுண்ணியனேமேற்பாண்டந்தன்னைமூடே. 400

மூடவேசீலைபதுவலுவாய்ச்செய்து முசியாமல்தானெரிப்பாயிரண்டுசாமம், நீடவேபட்சியதுவெந்துமல்லோ நீதியுடன்தீயாறியெடுத்துப்பாரு, கூடவேமேலிருந்தபாண்டம்நீக்கி குற்றமறமாமிஸத்தையெடுத்துமைந்தா, சாடவேகுழிக்கல்லில்தன்னிலிட்டு சட்டமுடன்மிருப்புலக்கைதன்னாற்சாடே. 401

சாட்டியபின்சூரணமாய்ச்செய்து கொண்டுசாங்கமுடன்சூரணத்தில்நாலுக்கொன்று, தாட்டிகமாய்பஞ்சமுஷ்டிதானுஞ்சேர்த்துசட்டமுடன்பஞ்சதிரவியங்களேந்தும், வாட்டமுடன்திரிகடுகுதிரிபலாதிவகைவகைக்குநாலுக்குவொன்றுசேரு, பூட்டவேயித்தாதிசரக்கையெல்லாம் புகழ்பெறவேநெய்தேனும்விட்டுக்கிண்டே. 402

கிண்டியேபரணிதனில்பதனம்பண்ணு கீர்த்திபெறவுண்பதற்குவிபரங்கேளு, தண்டகம்போலிருவேளையுண்பாயானால்தாட்டிகமாய்வாசியதுமேல்நோக்காது, மண்டலந்தான்கொண்டவர்க்குவாசியோகம் மகத்தானமார்க்கமெல்லாம்வழியேகாட்டும், சண்டமாருதம்போலேயிந்தகற்பம் சாங்கமுடனுண்பவர்க்குப்பலனைக்கேளே. 403

கேளப்பாகுளிகையதுகொண்டபேர்க்கு கெடியானசின்மயத்திலொடுக்கவாசி, நாளப்பாதன்மயமுங்காணுமற்றுன் நலமானவாசிவழிக்கிடங்கொடுக்கும், ஆளப்பாவாராதாரத்தைக்காட்டும்வப்பனேயதிலொடுக்கும்கலைகள்ரெண்டும், தேளப்பாகொட்டியதோர்விஷத்தைப்போலும், தேஜொளிவின்பூரணத்தைக்காணலாமே. 404

காணலாஞ்சுழுத்தியிலேயிருந்துகொண்டு கருவிகரணதியந்தம்மேலேதொட்டு, பூணலாம்விசித்தியிலேவாசிநாட்டிபுகழ்பெறவேவனு

கதத்தைமேலேபூட்டி, தோணவேசுடரொளியைத் தாக்கும்போது சூட்சமென்றதலைதனையேபிரித்துக்காட்டும், மாணவேமாயாதிசித்த ரெல்லாம் மார்க்கமுடன்மறைத்துவைத்தாருண்மைபாரே. 405

உண்மையாய்வாசிதனை நடத்தும்போது வுத்தமனேசிகாரமது முஞ்சிக்காட்டும், தண்மையாய்நடுமையம்மவுனம்பார்த்துதாக்குவாய் அங்கென்றுகும்பித்தாக்கால், வண்மையாஞ்சுழுத்தியிலேகலைதானோ க்கும் வளம்பெறவேபூரணத்தைப்பதியக்காட்டும், கண்மையாஞ்சு வாசமதுகபாலம்பற்றி கைலாயவங்குலத்தைக்காட்டும்பாரே. 406

காட்டுமேசூட்சமென்றகுதிரையாலே கதிரொடுங்கிசடாபோ லேகண்பிதுங்கி, நீட்டமுடன்பஞ்சபூதங்களைந்தும் நிலையானவொடு க்கவழியடங்கநின்று, கூட்டமுடன்பிரிதிவினில்தேய்வுதங்கி குறிப் புடனேதேய்வினிலேவாய்வுதங்கி, காட்டிடவேயாகாஸம் வப்பில்தங் கிகனமானயோகநிலைநிறுத்தும்பாரே. 407

பாரேதான்கண்ணாலேமணக்கண்ணாலே பாங்குபெறயோகநிலை நடத்துதற்கு,சீரேதான்சித்துமுனிரிஷிகள்தாமும்சிறப்புடனேகுண் டலியாம்யோகந்தன்னை, தேரேதான்நெடுங்காலங்கற்பமுண்டுதேற்ற முடன்யோகநிலையொடுக்கந்தன்னை, வேரேதான்கருவான நூல்கள் பார்த்து விட்டகுறையிருந்ததென்றுவிட்டிட்டாரே. 408

விட்டாரேதேவதாரிஷிகளெல்லாம் விண்ணாடர்மண்ணாடர்மா ண்பர்தாமும், கெட்டாரேயோகநிலைசூட்சங்காணார் கேடழிந்துபாட ழிந்துவிழலாய்ப்போனார், தொட்டகுறிபோலாகவுந்தமக்கு தோறும லோதிவைத்தேன்புண்ணியவானே, விட்டகுறையிருந்ததொருபுண் ணியத்தால் வித்தகனேயுந்தமக்குவமைக்கலாச்சே. 409

ஆச்சப்பாகாலாங்கி கிருபையாலும் வப்பனேமனோன்மணியா ளாசீர்மத்தால், மூச்சடங்கிவாசிபோகஞ்செய்வதற்கு மூனையானகா யாதிகற்பமெல்லாம்,வாச்சுதேபுலிப்பாணிமன்னாகேளுவளம்பெறவே யுந்தமக்குயோகங்காண, மாச்சலென்றயோகநிலையுந்தமக்கு மகத் தானமகிமைகளும்போதித்தேனே. 410

மயில்முட்டைகற்பம்.

போதித்தேனின்னமொரு மார்க்கம்பாரு புகழானபுலிப்பாணி மகனேயப்பா, ஆதித்தன்சந்திரன்போலுந்தமக்குவப்பனேயானுரை ப்பேன்மகிமைபாரு, சோதிமயமானதொருமயிலின்முட்டை சுந்தர

னேமனதுவந்துமுட்டைதன்னில், பாதிமதிவிந்துடனேயாயினுதம் பாங்குபெறதானெடுப்பாய்க்களஞ்சியொன்றே. 411

ஒன்றுனகளஞ்சியதுவகைவகைக்கு வுத்தமனேதானெடுத்து செப்பக்கேளீர், குன்றுமல்முட்டைதனில்துவாரமிட்டு குறைபாமல் சரக்கெல்லாம்டைத்துமைந்தா, வென்றிடவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து விவரமுடன்துவாரமதைமறைத்துமைந்தா, சென்றிடவேபாண்டமதில்மணல்தான்கொட்டி, செறித்துமேமேலுமந்தமணலைக்கொட்டே. 412

கொட்டியேமேற்பாண்டந் தன்னைமூடி குமுறவேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, சட்டமுடன்வாலுகையாமேந்திரத்தில் சாங்கமுடன் தானெரிப்பாய்நாலுசாமம்,பட் டயம்போல்மணலதுவுஞ்சிவந்தபின்பு பாலகனேயெடுத்துப்பாரண்டந்தன்னை, நட்டமென்னகாயாதிக்குறுதியாச்சு நலம்பெறவேகவசமதைபிரித்துவாங்கே. 413

வாங்கியேகவசமதையெறிந்துபோடு வளம்பெறவேபண்டமதை வுறலிலிட்டு, தூங்கியேதிரியாதேயிருப்புலக்கை துப்புரவாய்த்தான் கொண்டுஜாடும்போது, பாங்குபெறமெழுகதுவுமென்னசொல்வேன் பாரினிலேநாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார்,எங்கியேயிருந்தாக்கால்யென்னசித்தி பெறிலானகற்பமதைத்தேடிக்கொள்ளே. 414

கொள்ளவேநயம்பெறவே கற்பந்தன்னை குணபாகங்கைபாகஞ் செய்பாகத்தால், மெள்ளவேகுளிகைதன்னை முடித்துக்கொண்டு மேதினியில்நீயுமொருசித்தனைப்போல்,உள்ளதொருவேஷமதைவிடுத்துமல்லோ வுத்தமனேசிவராஜயோகன்போலே, விள்ளவேநெடுங்காலமிருப்பதற்கு விருப்பமுடன்காயாதிகற்பமுண்ணே. 415

உண்ணவேமண்டலந்தானந்திசந்தி வுத்தமனேமயில்கற்பங்கொண்டாயானல், திண்ணமுடன்நரைதிரையுமற்றுப்போகும் தீர்க்கமுடன்நெடுங்காலமிருக்கலாகும், வண்ணமுடன்காயாதி கற்பத்தாலே வளமானவாசிதனைநடத்தலாகும், திண்ணமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும் சட்டமுடனெந்தனுக்குவோதினரே. 416

ஓதவேகாயாதிகற்பந்தன்னைவுத்தமனேயுந்தமக்குவுரைத்தேனப்பா, நீதமுடன்காயாதிகற்பமுண்டு நீணிலத்தில்நீயுமொருசித்தனைப்போல், தோதகமாயென்காலஞ்சென்றபின்பு துப்புரவாய்லோகாதிலோகமெல்லாம், சாதகமாய்த்தான்திரிந்துமைந்தாநீயும் சட்டமுடன்சினபதிக்கேகுவீரே. 417

ஏகமேயுந்தமக்குவாமுந்தந்தேன் யெழிலானமகிமையெல்லாந் தானுரைத்தேன், போகமேவகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு பொங்கமுடன்காயாதிகற்பமுண்டு, சாகாமலிருப்பதற்குவினையங்கொண்டு சட்டமுடன்காயாதிகற்பந்தன்னை, ஆகாயந்தனிற்செல்லகுளிகைதானுமப்பனேயுந்தமக்குத்தந்திட்டேனே. 418

தந்தேனேயென்றுசொல்லிபோகர்தாமும் சட்டமுடன்சீனபதிக்கேகியல்லோ, அந்தமுடன்சீனபதிபெண்களுக்கு யவனிதனில்நடந்ததொருவதிசயங்கள், சொந்தமுடன்தாமுரைத்து சித்துதாமும் சுந்தரனார்காலாங்கிசமாதிபக்கல், விந்தையதுயின்னமிககாணவென்றுவிருப்பமுடன்குளிகைவிட்டுசென்றிட்டாரே. 419

போகர் சீனபதிபுறவிஅதிசயத்தை புலிப்பாணிக்கூறல்.

சென்றாரேசீனபதிக்கடலோரத்தில் சிறப்புடனேபோகமுனிநாதர்தாமும், வென்றிடவேசிலநாளாங்கிருந்துமல்லோவேகமுடன்மேருவடபாகத்தில், குன்றானமலையோரஞ்செல்லும்போது கூறானசார்பலென்றகுகையோரத்தில், அன்றுமல்லோசெம்புரவிதன்னைத்தானும்அங்கெனவேபோகர்முனிகண்டார்தாமே. 420

தானானகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு தாரணியில்வடபாகங்குகையோரத்தில், மானானமகமேருதன்னைப்போலே மகத்தானவசுவதாபுறவிதன்னை, பானானசூரியன்போல்புறவிதானும் பாங்குடனேகண்டவரும் பிரமித்தேங்கி, தேனானமனோன்மணியைமனதிலுன்னிதேற்றமுடன்பிறவிவிடமிறங்கினாரே. 421

இறங்கியேபோகரிஷிமுனிவர்தாமும் யெழிலானசெம்புறவியருகில்வந்து, திறமுடனேகுளிகையதுவிட்டுமல்லோ தீர்க்கமுடனஞ்சலித்துகரங்குவித்து, நிறமுடையசெம்புறவிதன்னைக்கண்டு நிட்களங்கமானபரவசமுங்கொண்டு, குறவனைப்போல்சித்துமுனிரிஷியர்தாமுங்கும்பிட்டுமுடிவணங்கிப்பணிந்திட்டாரே. 422

பணிந்துமேபோகரிடிமுனிவர்தாமும்பட்சமுடன்முடிவணங்கிநிற்கும்போது, மணியானசெம்புறவிதானுங்கண்டு மகத்தானபோகரிடியாரென்றென்னை, அணியானகாலாங்கிநாதர்பாதம் அவர்பாதசீஷனென்றுயானுரைத்தேன், துணிவுகொண்டுவடியேனுங்கூறும்போதுதுப்புரவாயென்மீதில்கருணையாச்சே. 423

கருணையெனும்வாய்மொழியைபறிந்துயானும் கர்த்தாவேயென்தன்னையாதரிக்கவென்று, அருணனைப்போல்மின்னுகின்றபுறவிதன்னை

அடிவணங்கிமுடிவணங்கி தொழுதேன்யானும், வருணரிஷிவளர்த்த தொருபுறவியொன்று வாகுடனே யாசீர்மம்மிகவுங்கூறி, தருணமது வந்ததொருகாரியத்தை சாங்கமுடனுரைக்கவென்று கேட்கலாச்சே.

வருணரிஷியார் அசுவம் போகரைக்கேட்பது.

கேட்கவேபோகரிஷிமுனிவர்தானும் கெடியான லோகாதிதேசமெல்லாம், மீட்கமுடன்குளிகைகொண்டேகத்திவந்தேன்மிக்கானபதிதனையேகாணவென்று, வாட்டமுடன்தரிசனைக்குவந்தேன்யானும்வளமானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே, தேட்டமுடனெந்தனுக்குதெரிசனைத்தான் தேவனேகிடைத்ததென்றுபணிந்திட்டாரே. 425

பணிந்தாரேபோகரிஷிநாதர்தாமும்பாங்கானசெம்புறவியோதுகூறும், துணிவுடனேகுளிகைபூண்டு மிங்கேவந்து துய்யதொருசிறுபாலாவுந்தனுக்கு, மணியானவுபதேசஞ் செய்வேனென்றுமாக்கமுடன்செம்புறவிகூறியல்லோ,பணிபோன்றசெம்புறவி மாலையொன்று பட்சமுடன்தான்கொடுத்து மதிக்கலாச்சே. 426

மதிக்கவேநவரத்தினமாலையொன்றும் மன்னவனர்போகரிஷிநாதருக்கு, துதிக்கவேநெடுங்காலமிருப்பதற்கும்துடியானகற்பமென்றமார்க்கந்தானும், நதிராகத்தான்கொடுத்து அசுவந்தானும் நயம்பெறவேகருவுளவானதெல்லாம், கதிர்போன்றபோகரிடிநாதருக்குகனமாகத்தான்கொடுத்துக்கருதலாச்சே. 427

செம்புறவிபோகருக்கு உபதேசித்தல்.

கருதவேகாலாங்கிநாதர்தம்மை கனமுடனேகேட்டதொருபுண்ணியத்தால், பொருந்தவேபோகமுனிநாதருக்குபொங்கமுடனுபதேசஞ்செய்யவெண்ணி, அருமையுடன்மூலிகற்பமானதெல்லாம்வன்புடனேகொண்டுபோய்மனதுவந்து, பெருமைபெறசதாகாலம் வையகத்தில் பேரானமகிமைதனைக்கூறும்பாரே. 428

பாரேதான்போகரிடிநாதாகேளும் பாருலகில்வந்ததொருகுளிகைபாலா, சீருடையசித்தாதிமுனிவர்தாமும்சீரானகானகத்திலனேகருண்டு, வீறுபுகழ்நாதாக்கள்சபிப்பாரப்பா வித்தகனேயுந்தமக்குத்தீங்குநேரும், மாறுபாடானதொருவார்த்தைகூறி மன்னவனேமதிமோசஞ்செய்வார்தானே. 429

தானானகாலாங்கிசித்துபாலா தன்மையுடனுந்தமக்கு மூலிகற்பம்,கோனானமலைதனிலேசென்றுயானுங்கொற்றவனேயுந்தனுக்குமூலிகற்பம்,தேனானசெம்புறவியுண்டகற்பந்தேசமதில்மாண்பரெல்லா

ங்காணுகற்பம், பானுனசூரியனுர்காணுகற்பம் பட்சமுடன்மனது வந்துகொடுக்கலாச்சே. 430

கொடுக்கவேவருணரிடிதன்றனக்கு கொற்றவனுருபதேசஞ்செய்தமூலி, நடுக்கடலில்கிருஷ்ணுவதாரங்கொண்ட நலமானகண்ணபிரான்மூலிதன்னை, அடுத்துமேஆகாஸந் தான்பறந்து அலைகடலில் மையமதிலிறங்கியல்லோ, எடுத்துமேவாய்தனிலேகௌவிக்கொண்டு யசிரியேமேற்பறந்துதருகலாச்சே. 431

தருகவேமூலிதனைசாபந்தீர்த்து சட்டமுடன் போகரிடிநாதருக்கு, குருவுரைத்தகற்பமென்றமூலிதன்னை குவலயத்திலொருவருக்கும்விள்ளாதப்பா, சருகுடையமூலியின்தன்கற்பத்தாலே சட்சாதி கோடிவரையிருக்கலாகும், திருவருளாலுந்தனுக்குயெல்லாம் சித்தி தீர்க்கமுடன்மூலிதனைப்பெற்றுக்கொள்ளே. 432

கொள்ளவேயென்றுமல்லோமனதுவந்து கொற்றவர்க்குமூலிதனைக்கொடுத்துமேதான், எள்ளளவுமகாதாக்தசித்தர் தம்மால்யெளிதாகயேற்றமதுநோமற்றுன், உள்ளபடிஞானுபதேசமார்க்கம் வுத்தமனேதான்கொடுத்துவதிதங்கூறி, தெள்ளமுர்தமானதொருமாயாகற்பம் தெளிவுடனேசெம்புறவியியலாச்சே. 433

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிமகனேகேளு வட்டதிசைதான்கடந்துபுறவிகண்டேன், பாச்சனுடன் குளிகையதுமனதுவந்துபட்சமுடன் கண்ணபிரானுண்ணகற்பம், மூச்சடங்கிவருணரிடிகொண்டகற்பம் முனையானவசுவமதுவுபதேசத்தால், ஆச்சரியமானதொருகற்பந்தன்னை வன்புடனேபெற்றுவந்தேனென்றிட்டாரே. 434

என்னவேகாலாங்கிநாதர்தம்மா லெழிலானஎட்டுதிசைகுளிகைகொண்டேன், பன்னவேசுவதாகடாட்சத்தாலே பாலகனேபெருங்கற்பம்யானுங்கண்டேன், துன்னவேதேவதாரிடிவரத்தால்துப்புறவாய்மகமேருகற்பங்கொண்டே, உன்னவேபுஜண்டமகாரிடிசாபத்தால் வுத்தமனேகற்பமதுபெற்றிட்டேனே. 435

பெற்றேனேசிங்கிந்தாரிடிவனத்தில் பேரானகுளிகைகற்பம்யானுங்கொண்டேன், கற்றதொருமுதலைகற்பம்யானுங்கொண்டேன்கருவானபச்சைவண்ணப்புறவிகற்பம், வெற்றியுடன்யிமயகிரிபர்வதத்தில்வேகமுடன்யேழுவரைசென்றேன்யானும், பற்றியங்மனமேயிருந்ததேவர் பாங்கானரிடிநாதர்முனிகண்டேனே. 436

கண்டேனேயவரிடமுங்குளிகைகொண்டேன் காணவேமற்றொ ருவரையுங்கண்டேன், விண்டபொருளிருபத்தோர் வரையுஞ்சென் றேன் விட்டகுறையிருந்ததுவும்வளைத்துங்கண்டேன், கொண்டல்மு டியச்சுதனூர்மூலிகற்பம் கொடிதானசஞ்சீவியனைத்தும் கண்டேன், தண்டமாருதம்போலேபுறவிகற்பம் சாங்கமுடன்கண்டேனென்றிட் டார்தானே. 437

தானானபுறவிபதியெந்தனுக்கு தண்மையுள்ளகற்பமதுகொடுத் ததாலே, கோனானயெந்தேவர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனூர்பாதமது கடாட்சத்தாலும், தேனானமனோன்மணியாள்கிருபையாலும் தேற்ற முடன்கற்பமதுகொண்டுமல்லோ, பானானவையகத்திற்பகைஞர்தம் மை பட்சமுடன்வென்றுமல்லோஜெயித்திட்டேனே. 438

இட்டேனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளுயெழிலானகற்பமதையா ருக்குந்தான், தொட்டகுறிபோலாகசொல்லிவைத்தேன் துரைராஜ சுந்திரனேயுந்தமக்கு, விட்டகுறையிருந்ததொரு புண்ணியத்தால் விருப்பமுடனுந்தமக்கு வுபதேசித்தேன், சட்டமுடனென்னாளுங் காலாங்கிபாதம் சதாகாலந்தான்வணங்கிவாழ்குவீரே. 439

லவணபற்பம்.

வாழ்கவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன்வளமையுள்ளபுலி ப்பாணிமகனேகேளு, தாழ்கவேலவணமதுயிருபத்தைந்து தப்பாமல் வகையொன்றுக்களஞ்சிவீத, மூழ்கவேகுழிக்கல்லில்தன்னையிட்டு முன்னயானகாடியென்றநீராலப்பாநீழ்கவேமுன்சொன்னகாடிதானும் முசியாமல்தானெடுத்துவரைத்திடாயே. 440

அரைத்துமேநாழ்சாமமானபின்பு வன்பாகபில்லையதுலகுவாய்ச் செய்து, குறையாதுரவிதனிலேகாயவைத்து குணமாகசில்லிட்டுசீலை செய்து, முறைதானும்பிசகாமல் பின்னுமப்பா முசியாமல்கோழியெ ன்றபுடந்தான்போடு, நிறைபோலேதீயாறியெடுத்துப்பாரு நிட்களங் கமானதொருபற்பமாச்சே. 441

ஆச்சப்பாலவணமதையெடுத்துமைந்தா வப்பனேமுன்போலக் காடியாலே, மூச்சடங்கத்தானரைப்பாய்நாலுசாமம் முசியாமல்முன் போலசீலைசெய்து, பாச்சலுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்துபாங்குபெற

புடந்தனையேபோடுபோடு,மாச்சலதுவாராதுலவணபற்பம்மகத்தான
நாதாக்கள்வித்தையாச்சே. 442

வித்தையாம்லவணமென்றபற்பந்தன்னை வீறுடனேயிரண்டுபத்
துப்புடமேபோடு, சுத்தமுள்ளபற்பமதுவென்னசொல்வேன் சுந்தர
னேநாதாக்கள் செய்யும்வேதை, சத்தியமாயானதிந்தமட்டுமல்லோ
தண்மைபெறவுந்தனுக்குவோ தினேன்யான்,புத்தியுள்ளபூபாலாபுண்
ணியவானே புகழுடனேசெய்துகொண்டால்சித்திதானே. 443

லவணவகையிருபத்தைந்தும் என்னுடையநிகண்டிற்காண்க.

தானேகேள்புலிப்பாணிமகனேயப்பா தண்மையுள்ளலவணவ
கையிருபத்தைந்து, மானேகேள்யெந்தனது நிகண்டிலப்பாமகத்தா
னவாயிரத்துமெழுநூற்றுக்குள், கோனனையென்குருவின்கடாட்சத்
தாலேசொற்றவனேலவணகையிருபத்தைந்தும், மானனபேர்கண்டுயி
டையுங்கண்டு மகத்தானயினங்கண்டுசேர்வைகாணே. 444

காணவேலவணவகைபற்பந்தன்னை கருவாகமுடித்தவர்க்குயெல்
லாஞ்சித்தி, பூணவேபாஷாணமுப்பத்திரண்டும் புகழாகலவணவகை
பற்பத்தாலே, ஆணவங்கள்தானெடுங்கிமடங்கிக்கொல்லும் ஆகாதா
ரைத்தாங்கள்மறைத்துவைத்தார், வேணதொருசரக்கெல்லாம்லவண
த்தாலே விஷங்கொண்டுமடிந்தல்லோமுடியும்பாரே. 445

லவணவேதைமுகம்.

பாரேதான்லவணமதைக்கொண்டபோது பாலகனேதேகமது
சிவேயில்லை, நேரேதான்கந்தமதுயிருக்கிக்காட்டும்நேர்மையுள்ள
கமதுவுளுப்பேயில்லை, சீரேதான்காயாதிகற்பமாகும் சிறப்பானலவ
ணத்தின்பற்பமல்லோ, வீரேதான்கவணமென்றகாரத்தாலேவெகுவி
த்தையாடுதற்குயினமுங்கேளே. 446

கேளேதான்பற்பமதுதானெடுத்து கெடியானவெள்ளிதனில்நூ
ற்றுக்கொன்று, நீளவேகளஞ்சியது வொன்றுதாக்கநிட்களங்கமான
தொருகுருவினாலே, பாளமென்றவெள்ளியதுபழுக்கும்பாருபாருல
கில்நாதாக்கள்செய்யும்வேதை, ஆளாவமாற்றதுவுமென்னசொல்வே
ன்வப்பனேபதினாறுமாற்றுகாணே. 447

காணவேசிவயோகிமாண்பருக்கு கருவானலவணமென்ற தங் கந்தானும், பூணவேபூசைமுகஞ்சொன்னதல்லால் புகழானவையக த்து மாண்பருக்கு, வேணபணிசெய்வதற்கு சொன்னதல்ல வேதை முகந் தங்கமென்றலவணந்தன்னை, மாணமருன்கல்வியுள்ள வேடத் தோர்க்கு மகத்தான சிவயோகிக்காகும்பாரே. 448

போகர்புலிப்பாணிக்கு தந்திரபுத்திகூறல்.

பாரேதான் புலிப்பாணிமன்னுகேளு பாருலகில் கருமியுள்ள மாண்பருண்டு, நேரேதானவர் வாசல்காத்துநின்று நேர்மையுள்ள பழக்கமது செய்யவேண்டாம், சேரேதான் கிட்டிருந்த பழக்கத் தாலே சேர்வையுடன் மனதுவந்து நூல்கள்கூர்வார், வீரேதான்வாத மென்றபோக்கைக் கேட்பார்வேறுபட்டூறுபடமயங்குவாரே. 449

மயங்குவார்பலநூலுமறிந்தாற்போலே மார்க்கமெல்லாந்தெரிந் ததொரு மவுனிபோலும் தியக்கமுடன் நூல்பார்த்துத்தெரிந்தோர் போலும், தீர்க்கமுடன் பவமகத்தி யிருந்தோர்போலும் தயக்கமது கொண்டல்லோ வாதுகூறி தப்பாமல்வேதைமுகங்கேட்பார்பாரு,நய ம்படவேயவர்களுக்குயிதவு கூறி நன்மையுடனிருப்பதுவு நன்றாப் பாரே. 450

நன்றான வார்த்தையதுமிகவுங்கூறி நலம்பெறவேயவர்க்களுக்கு மதிகள்கூறி, குன்றானசாத்திரங்கள் கற்றநீங்கள் குவலயத்தில் வே தைமுகம்வேணதுண்டு, வென்றிடவேயுந்தமக்குவேறுண்டோசொல் வேதாந்தசித்தமுனியார்தானுண்டோ, சென்றவர்கள் மடிந்தவர்கள் கோடாகோடி செகதலத்திலும்மைப்போல்சித்துகாணே. 451

சித்தானநாதரையாம் கண்டதில்லை சிறப்புடைய நாதரவர் நீர் தானென்று, புத்தியுள்ளபூபாலரும்மைப்போலே பூவுலகில் பெரி யோரைக் கண்டதில்லை, சத்தியத்தில்மிகுந்ததொருதருமவான்போல் சட்டமுடன் முகதாவில்வந்தீரென்று புத்தியுடன்தந்திரமாய்வார்த் தைகூறி புனிதனேவிட்டகற்றல்மெத்தநன்றே. 452

நன்றானவார்த்தையதுமிகவுங்கூறி நலமுடனேபொய்ப் பகட்டு யாவுங்கூறி, சென்றிடவே பின்றொடர்ந்துவழிதான்விட்டுசென்மமு ள்ள சீவிந்தானுள்ளமட்டும், வென்றிடவேயெப்போதும் மறக்கே னென்றும் வேதாந்தசித்தொளிவைப் பணிவேனென்றும், குன்றி யேமுகம்வாடி மனதுவந்து குருபரனே தந்திரமாய்ப்பணிகுவாயே.

பணியவே கருமியென்றசீடருக்கு பாலமூர்த முண்டதொரு சந்தோஷம்போல், கணிதமுடன்தமக்குகந்த சீடனென்று கருத்து

டனே யுன்மீதிற்பட்சம்வைத்து, அணிபெறவேஷிழியில்லானென்று வந்து வப்பனேகடாட்சமதுமிகப்புரிந்து, அணிவுடனே யுன்மீதிற்கி ருபைவைத்து திப்புரவாய் பற்பமதுகொள்ளார்தானே. 454

தானுனபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தன்மையுள்ள நல்லோருந் தீங்கோருண்டு, கோனுனகுருக்கள்மார் போகிமாண்பர் கொற்றவ னே ஜகதலத்தில்மெத்தவுண்டு, தேனுனவார்த்தையதுமிகவுஞ்சொல் வார் தெள்ளமுர்தமானதொருநேசஞ்செய்வார், பானுனசீடன்மேல் பட்சம்வைத்து பகட்டுவார் மெய்பகட்டு வதிகம்பாரே. 455

மாரணவேதை.

பாரப்பா லோகமென்றமாரணத்தைப் பக்குவமாய்ப் பகருகிறே ன்மன்னுகேளு, ஆரப்பாலோகமாரணத்தைச்சொன்னுர் வப்பனே சொன்னவர்கள் மறைத்துச்சொன்னுர், நேரப்பாயுந்தனுக்கு சிடி கைவேதை நேர்மையுடனுனுரைப்பேன் நீதியாக, கூரப்பாசெம்பது வும் பத்தேயாகும் குறிப்பானவெள்ளியதுரெண்டுதானே. 456

தானுனநாகமது வொன்றேயாகும் தாக்குடனேபதின்மூன்று மொன்றுய்க்கூட்டி, தேனுனசெம்புதனையூதிப்போடு தேற்றமுடன் சுத்தித்தசெம்புதன்னை, மானுனசெம்புதனைப்பதனம்பண்ணு மகத் தான போகும்வகைவரிசைகேளு கோனுனதங்கமது வொன்றேயா கும் குறிப்பான வெள்ளியது வொன்றுகாணே. 457

காணவேநாகமது வொன்றேயாகு கனமானசூதமதுவொன்றே யாகும், தோணவே முன்னுரைத்த செம்புதன்னில் தோருமலோரி டைதானெடுத்துக்கொண்டு பூணவே மூவகைஜெயநீராலேபுகழாகத் தானரைப்பாய்சாமமப்பா, மாணவேசரக்கெல்லாமறைத்த பின்பு மார்க்கமுடன் மாத்திரைகளைந்துபாரே. 458

செய்பவேவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று செம்மலுடன் ருனு ருக்கிகுருகாணென்று, பையவேகண்விட்டுஆடும்போது பாகமுடன் ருனுருக்கி குருவொன்றீயதுய்யதொரு வெள்ளியது மாற்றுருகு துப்புரவாயப்பசுஊமயது சொல்லப்போமோ, மெய்யான வித்தை யிதுயேமவித்தை மேதினியில் செய்பவர்களில்லைதானே. 459

இல்லையே பத்துக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து யெழிலானவாரடித்து ப்புடத்தைப்போடு, தொல்லையெனும்பிறவியது மாருத்தங்கம் சயத் தங்கம் புடத்தங்கம் பசுமைத்தங்கம், அல்லலதுபோக்கடிக்கு மரு மைத்தங்கம் ஆகாகாநாதாக்கள் மறைத்ததங்கம், கல்லிலது விளைந் ததொருதங்கந்தானும் கருவானதங்கமிதற்கொவ்வாதன்றே. 460

அன்றான தங்கமதுயென்னசொல்வேன் அரகரநாதக்கள்ளொளி
த்ததங்கம்,குன்றானசாத்திரத்தில்மறைத்ததங்கம் கோவேந்தர்கட்ட
லைந்துகெட்டதங்கம், வென்றிடவேயுந்தமக்குவோதிவைத்தேன்வே
தாந்தக்கண்மணியேயுத்திவானே, கன்றில்லாப்பால்கறந்தகதையைப்
போலே காசினியில்சித்தரெல்லாமொளித்தார்தானே. 461

சூதவெள்ளி.

தாமானயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலி
ப்பாணிதம்பிரானே, கோமானுக்கொப்பான கோவேகேண்மோகுவ
லயத்திலெந்தனிடசத்தியவானே, ஆமானமானதொருசாத்திரங்கள்
வப்பனேவெகுகோடிநூல்கள்பார்த்து, சாமானியமானதொருசூத
வெள்ளிசாற்றுகிறேன்சன்மார்க்கபுனிதவானே. 462

புனிதமாஞ்சூதமதுதுலாமேவைந்துபுகழானகாடியென்றகாரந்
தானும், கனிவுடனேகாரமதுவொன்றேயாகும் கனமானமூசைதனி
லிட்டுமைந்தா, பனிபோன்றவாறுவகைஜெபநீர்தன்னால் பாங்குட
மூசைதனில்நிறையவிட்டு, இனிதாககலசமென்றமண்பாண்டத்தில்
யெழிலாகமணலிட்டுமூசைவையே. 463

வைத்துமேல்மூடிசீலைசெய்து வளமாகமேலுமந்தமணலைக்கொ
ட்டி, சத்தமதுபோகாமல்பாண்டமிட்டு சதுராகசீலையதுவலுவாய்
ச்செய்து, சுத்தமுடன்கணபதியைப்போற்றி செய்துசுந்தரனேநாற்
சாமமெரிப்பாயப்பா, துத்தமெனுங்காடியென்றசாரத்தாலேதுடியா
னசூதமது மடியலாச்சே. 464

ஆச்சப்பாபாண்டமதைதிறந்துமைந்தா வப்பனேமூசைதனிலி
ருக்குஞ்சத்தை, பாச்சலென்றசூதமதுவெண்ணைதன்னைபக்குவமாய்
வருத்தெடுத்துபீங்கானிட்டு, மூச்சடங்கிப்போனதொரு சூதந்தன்
னில் முசியாமல்கல்லுப்புதுலாமேபோடு, மாச்சலுடன்சூதமென்ற
வெண்ணைதானு மார்க்கமுடனுருகியல்லோ நிற்கும்பாரே. 465

நிற்குமேசூதமென்றவெண்ணைதன்னை நீதியுடன்மூசையிட்டுவு
ருக்கிப்பாரு, அற்பமென்றுநினையாதேயறிவுள்ளானே ஆகாகாவா
னத்துமீன்தானுச்சு, சொற்பமென்றுநினையாமல் ரவிவான்சேர்த்து
துப்புரவாய்ப்பூசையதுசெப்பக்கேளு, துர்க்கையென்ற காளிக்குப்பூ
சைபோடுதிறையானவெள்ளிமுகங்காணலாமே. 466

காணலாம்சூதமென்றவெள்ளிதன்னை காசினியில்நாதாந்தசித்த
ர்தாமும், பூணலாஞ்சித்துமுனிக்கானவேதை பூவுலகில்சமுசாரிக்கா

காவேவதை, வேணபடிசூதமதைக்கொன்றபேர்க்கு வெகுபாடுவெகு
கேடுகுஷ்டரோகம், ஆணவங்கள்தானொடுங்கி யழிந்துதேகம் வப்ப
னேசகரோக மாவார்பாரே. 467

பாரப்பாசூதமதைக்கொன்றபேர்கள் பாருலகில்வெகுபேர்கள்
மடிந்தாரப்பா, நேரப்பாதவயோகிவேடம்பூண்ட நிஷ்களங்கமான
தொருசிவயோகிக்கும், கூரப்பாவித்தையதுபலிக்கும்பாருகுவலயத்
தில்பற்றோர்க்கும்பலியாதப்பா, ஆரப்பாபுலிப்பாணி புனிதவானே
அன்புடனேயானுரைத்தேன் பண்பாய்க்கேளே. 468

சூதசெந்தூரம்.

பண்பானபுலிப்பாணிபாலாகேளீர்பகருகிறேன்சூதமென்றசெந்
தூரத்தை, நண்பானநூல்களுள்வாராய்ந்தேதான் நாதாந்தசித்துமு
னியறிந்துமல்லோ, திண்பானசெந்தூரப்போக்குதன்னை திசைமாறி
யடைமாறிபிரட்டல்செய்து, உண்மையாய்ச்சொன்னதொருமொழி
யைப்போலேவுவமைகொண்டுபாடிவைத்தார் பேதந்தானே. 469

பேதமாம்சூதமென்றவெண்ணைத்தானும் பேரானகெந்தியென்
றதிராவகத்தால், நீதமுடன் தானரைப்பாய்யிரண்டுசாமம்நிர்மலமாய்
பூமதைமடிந்துகொல்லும், போதமுடன்காசியென்ற குப்பிதன்னில்
பொங்கமுடன்மாக்கல்லால்கொண்டுமூடி வாதமதுபலிப்பதற்குமொ
ய்யேயானல் வளமானசீலையதுவலுவாய்போடே. 470

போடேநீகுப்பிக்கிச்சீலையேழு பொங்கமுடன் வாயைவிட்டுச்
சீலைசெய்து, கூடேநான்தளவாயாம்பாண்டந்தன்னில் கொற்றவனே
மணலிட்டுக்குப்பிவைத்து, நாமேதான்குப்பிதனில்மணலுமிட்டு நய
மாகமேல்மூடிசீலைசெய்து, ஆடேநீசாற்சாமமெரித்தபோது வப்ப
னேசெந்தூரமாகும்பாரே. 471

பாரேதான்செந்தூரந் தன்னையெடுத்து பாங்குடனேநாதாக்கள்
சொன்னமார்க்கம், சேரேதான்வெள்ளியதுகளஞ்சிறூறுதேற்றமுட
ன்தானெடுத்துகுகையிலிட்டு, கூரேதான்தானுருக்கிமைந்தாகேளுகு
றிப்புடனே குருவொன்றுதன்னையீய, வீரேதான்வர்ணமதுஎன்ன
சொல்வேன் வீருண்டபோக்கதுவுங் கூறப்போமோ. 472

போமேதான்வெள்ளிதன்னையுருக்கிப்பார்க்க போக்கானவெள்ளி
யதுதங்கமாச்சு, நாமேதான்சொன்னபடி தங்கமாற்றுநாதாக்கள்தம்
மாலேகூறப்போமோ, வேமேதான்பிறவியென்றதங்கந்தானும் வே
தாந்தத்தங்கமதுயிதற்கிடுண்டோ, ஆமேதான்சிவயோகத்தங்கமாகு
ம்வப்பனே காலாங்கி தங்கமாமே. 473

தங்கமாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன், தண்மையுள்ளபுலிப்பாணிதயவாய்க்கேளு, வங்கமதைதான்கொடுத்தூதிச் செம்பைவளமாகத்தானுருக்கி யெடுத்துமைந்தா, துங்கமுள்ளசெம்பதனில் நூற்றுக்கொன்று துப்புரவாய்த்தானுருக்கிகுருவொன்றீய, பங்கமிலாத்தங்கமதுயென்னசொல்வேன்பாருலகில்சிவயோகிகாணலாச்சே

ஆச்சப்பாசெம்பதுவும்தங்கமாச்சு வப்பனேநாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், மாச்சலதுவாராதுதங்கச்செம்பாம் மகத்தானதங்கமதுயிதற்கிடுண்டோ, பூச்சுடையபிறவியென்றதங்கரேக்கு புகலவொண்ணுசயத்தங்கமிதற்கிடுண்டோ, ஆச்சர்யமானதொருதங்கமாச்சு வப்பனேநாதாக்கள்மறைத்தார்தானே. 475

தானான தங்கமதைத்தானெடுத்து தண்மைபெறவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று கோனானகுகைதனிலேவிட்டுருக்கி கொற்றவனே செம்பதுவுமொண்றேயீய்ந்தால், தேனானவெள்ளியதுபழுக்கும்பாரு தேற்றமுடன்மாற்றதுவுங்கூறப்போமோ, மானானதேவேந்திரன்வீற்றிருக்கும் மகத்தானவாணியென்றதங்கமாச்சே. 476

ஆணியாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, காணியாஞ்செந்தூரமெடுத்துமைந்தா காத்துடனேகுடவனிலேநூற்றுக்கொன்று, வாணிபதந்தான்வணங்கிகொடுத்துப்பாரு வளமானகுடவனதுவூறலேகி, ஆணியாந்தங்கமதுகொப்பேசொல்வார் வப்பனேயிந்திரபீடதங்கமாச்சே. 477

இந்திரனூர்வீற்றிருக்குமாணித்தங்கம் பெழிலானதங்கமதுயெவர்தான்செய்வார், சுந்தரம்போல்சிவவேடம்பூண்டமெல்லோ துப்புரவாய்த்தானிருக்கும்யேகவான்கள், விந்தையுடன்வினோதமென்றவேதைதன்னை விருப்பமுடன்செய்துமல்லோமனதுவந்து, அந்தரமெலாம்புகழவாழும்பெற்றுவப்பனேவசித்திருப்பார்போகமாண்பே. ()

வெடியுப்புகட்டு.

மாண்பானயின்னமொரு போக்குசொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பாணிமன்னுகேளு, ஆண்மையுள்ளகாலாங்கிநாதர்பாதம் வப்பனேநான்வணங்கினதேசம், வீண்காலம்போகாமல்குளிகைகொண்டுவிட்டகுறையிருந்ததொருபுண்ணியத்தால், தாண்டவம்போல்தேசாதிதேசமெல்லாம் சற்குருவைத்தானடுத்துவரம்பெற்றேனே. 479

பெற்றேனேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலும்பெருமையுள்ளமனோன்மணியாள்கிருபையாலும், கற்றறிந்தநாதாக்களருளினாலும் கைலாச

நாதருடபுண்ணியத்தால் சுற்றெங்குந்தேடியல்லோகண்டாராய்ந்து சுத்தமுடன்வேதைமுகமுளவு கண்டு, பெற்றதொருமைந்தனைப்போ லென்னையெண்ணி பெருமையுள்ளமார்க்கமெல்லாமோதினேனே. ()

ஓதினேன்சிடிகையென்றவேதையப்பா வுத்தமனேவெடியுப்பு ஐந்தாங்காய்ச்சல், தீதில்லாவுப்பதுவுங்கப்பியுப்பு தீர்க்கமுடன்பல மைந்துநிறுத்துமைந்தா, ஆதியென்றமுப்பூவைப்பழச்சாற்றாலே வப் பனேதானரைத்துக்கவசஞ்செய்து, சோதிமயந்தான்பெறவேரவியில் வைத்து சோராமல்சீலைய துவலுவாய்ச்செய்யே. 481

செய்யவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு செயலானவுப்பதுவு ங்கட்டிப்போச்சு, பையவேவுப்பதுவுங்கட்டிற்றானல் பாலகனேயே மமென்றசெடியுமாச்சு, துய்யதொருவுப்பாலேயெல்லாஞ்சித்தி துப் புரவாய்ஜகத்தொளிவையற்றபேர்க்கு, உய்யதொருபொருளெல்லாந் தோயும்தோயும் வுத்தமனேவெடியுப்பைக்கண்டோர்க்காமே. 482

கண்டவர்களுப்பினிடமார்க்கந்தன்னைகாட்டார்கள் கருவாளி மாண்பரெல்லாம், விண்டதொருவுப்பினலப்புக்கட்டும் விண்ணுலகு மண்ணுலகுமிதிலடக்கம், சண்டமாருதங் கொண்டவுப்பினலேசக மெலாம்படல்கட்டியாடலாகும், தொண்டுசெய்து வுப்பதனையறிய வேண்டும் துரைராஜசுந்தரனேசெப்பக்கேளே. 483

செப்பவென்றால்வெடியுப்பைவிட்டாலல்லோ செம்மலுடன்பூ வுமில்லைக்காயுமில்லை, அப்பினலுப்பதனைக்கட்டலாகும் ஆகாகாநா தாக்கள்சிடிகைவேதை, ஒப்பமுடன்சிடிகையென்றவுப்புதன்னை ஓ கோகோநாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், தப்பிதங்கள்நேராதுவுப்பின் மார்க்கம் தன்மையுள்ளமன்னவனேசாற்றக்கேளே. 484

சாற்றவென்றாலுப்பினிடகட்டினத்தை சாங்கமுடன்குகையிலி ட்டுவுருக்கிமைந்தா, திட்டமுடன்குழலொன்றுசெய்குமல்லோ தீர் க்கமுடன்நாலுபட்டையாகச்செய்து, வட்டமுடனுப்பதனைவுருக்கி மைந்தா வளமையுள்ளகருக்குழலில்பாச்சியேதான், நாட்டமதுநே ராமல்கருவைநீக்கி நயம்பெறவேவுப்பதனையெடுத்திடாயே. 485

எடுத்துமேயுப்பதனைச்சொல்லக்கேளு யெழிலானபஞ்சபவர்ண மேற்றப்பாரு, தொடுத்ததொருலிங்கமதையரைத்துமைந்தா தோரு மலொருபக்கம்பூசிப்போடு, விடுத்ததொருதாளகத்தையெடுத்துபா லாவிருப்பமுடனொருபக்கம்பூசிப்போடு, படுத்ததொருகெந்தகத்தை யரைத்துமைந்தா பாங்குடனேவொருபக்கம்பூசிப்போடே. 486

போடேதான்கெவுரிபது வெடுத்துமைந்தா பொங்கமுடனொரு பக்கம்பூசிப்போடு, ஆடேதானுற்சரக்குமானபின்பு வப்பனே சீலை துவலுவாய்ச்செய்து, நாடீடதான் ரவிதனிலே காயப்போடு நலமான புடமதுவுங்கோழியாகும், தேடவேபுடம்போடு எடுத்துப்பாரு தெளிவானவாணமது தோற்றும்பாரே. 487

போற்றவே பக்கமொருவர்ணபேதந்தோறுத கம்பியுப்புசார ணையேயாக்க, மாற்றதுவுஞ்சொல்லவென்றால்நாவேயில்லை மகத்தான சாஸ்திரந்தானேடும்பாரு, ஆற்றலேலிங்கமது மாற்றாயிரந்தான் வப் பனே சொல்வதற்குநாவுமில்லை, தேற்றமுடன்தாளகமும் ரெண்டா யிரமாற்று தெளிவானவுப்பினிடவேகம்பாரே. 488

வேகமாங்கெந்திபது மூவாயிரமாற்று வெழிலானவேதைமுக ஞ்சொல்லொண்ணாது, பாகமுடன் கெவுரியது வைந்நூறுமாற்று பாங்குடனே வேதைமுகஞ் சொல்லும்பாரு, சாகமுடன்வுப்பினுட மேற்பட்டையப்பாசதாநந்தர்வைகுந்தாரறிவாரோதான், போகமது கொண்டதொருகாலாங்கிநாதர் பொன்னவனே யெந்தனுக்குவுரை த்தார்தானே. 489

தானான மாற்றினுட வேகமப்பா தாரணியில்சித்தர் தம்மால் சொல்லப்போமே, கோனானகாலாங்கி கடாட்சத்தாலே கொற்றவ னேயானுரைத்தேனுந்தமக்கு, தேனானமுறைபதுவை யாருஞ்சொல் லார் தேவாதியென்குருவே யெந்தன்மைந்தா, பானான பரஞ்சுடரே யுந்தமக்குப்பாரினிலே பாலித்தேன் பண்பாய்த்தானே. 490

பண்பானவேதையிது தாம்பிரவேதைபாலகனே யாருந்தான் விள்ளாரப்பா, நண்பானசாத்திரத்திற் சொல்லிருந்தும் நலமானம ஞேன்மணித்தாய் மறைத்தபாவம், உண்மையாய் உளவறிந்து கண் மலரோ பொன்மலரோ நீயெனக்குகருதாதே வொருவருக்குங்காட் டொண்ணாதே. 491

காட்டினால்லோகமெல்லாஞ்சித்தாய்ப்போகும் கனமோசங் கன லோகம் கருவாய்ப்போகும், நீட்டமுடன் சிவயோகிமாண்பாரப்பா நீணிலத்தில்செய்துமல்லோகண்டாராய்வார், வாட்டமுடன் முறை பாடுகைபாடாக வளமையுடன் செய்தவர்க்குயெல்லாஞ்சித்தி, தாட் டிகமாய்ப்புத்திவானறிவானப்பா சண்டாளகருமிகளு மறியார்பரோ

கல்லுப்புவேதை.

பாரேதானின்னமொரு போக்குசொல்வேன் பண்பானபரிகார மானபேர்க்கு, நேரேதான்புலிப்பாணிமன்னுகேளு நேர்மையுடனுந் தமக்குவுபதேசிப்பேன், சீரேதான்பெரும்பாடியாம்லவணந்தன்னை சிறப்புடனேதானெடுத்து மனதுவந்து, நீரேதான்சொன்னமுறை வழிபாடாக நிமலனேகைபாகஞ் செய்திடாயே. 493

செய்யவென்றுலுப்பதனை சேரைவாங்கிசெப்பவென்றால் வன் னியதுபட்டையப்பா, கொய்யவேதானிடித்துமாவதாக்கி சுகம்பெற வேயுப்புக்குகீழ்மேலிட்டு, துய்யகல்லவுப்பதனைநடுவேவைத்து து ரைராஜசுந்தரனே செப்பக்கேளு, வெய்யதமிழ்ப்பண்டிதங்கள் பலி ப்பதற்கு வேதாந்தத்தாயாரை வேண்டிக்கொள்ளே. 494

கொள்ளவேயுப்பதனை சீலைசெய்துகொப்பெனவேரவிதனிலே காயவைத்து, மெள்ளவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு மேன்மை யுள்ளவுப்பதுவுங் கட்டிப்போகும், கள்ளமதுவாராது வுப்புக்கப்ப காசினியில் கருவாளியறிவான்பாரு, உள்ளபடியானுரைத்தே னுந்த மக்கு வுத்தமனே கைபாகஞ்செய்வாய்காணே. 495

காணவென்றுலுப்பதனையெடுத்துமைந்தா கலங்காமல் பூநீரை சுத்திசெய்து, தோணவேநாலுக்கோரிடைதான்சேர்த்து தோருமல் தானரைப்பாய்கல்வமிட்டு, வேணபடிவன்னியின்றன் பட்டைச்சாற் ருல் வேகமுடன் ருனரைப்பாய்நாலுஜாமம், பூணவேயில்லையதுலகு வாய்ச்செய்துபுண்ணியனே கோழியென்ற புடத்தைப்போடே. ()

புடமான புடமதுவுமாறிப்பாரு புகழானவுப்பினிடகட்டியல் லோ நீடேதான் நிஷ்களங்கமானவுப்பு, நீடாழியுலகு பதியார்தான் கண்டார் கோடானகோடிமனுசித்தருண்டு, கொற்றவர்கள்கண்டமல் லோ மறைத்தேவைத்தார், பாடானபாடதுவும்யார்தான் செய்வார் பாலகனே விதியாளிசெய்வான்ருனே. 497

உப்புக்கட்டு செந்தூரவேதை.

விதியான கட்டென்றவுப்பைத்தானும் விமலனே செந்தூரஞ் செப்பக்கேளு, மதிபோன்றவுப்பதுவுங் கசிவுநீங்கிமகத்தான தவள ம்போலுருகியல்லோ, துதியானவுருக்கினம்போல் குடோரியாக துப் புரவாயிருக்குமந்தவுப்புதன்னை, பதியானவன் மென்றபேதிதன்னை பாலகனே நாலுக்கோரளவுசேரே. 498

சேர்த்துமேகல்வத்தில்பழச்சார்விட்டு செம்மையுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், பார்த்துமேயில்லைபதுலதுவாய்ச்செய்துபாலகனேரவிதனிலேகாயவைத்து, ஆர்த்துமேசில்லிட்டுச்சீலைசெய்துவப்பனேயெழுசீலைவலுவாய்ச்செய்து, பூர்க்கவேசெந்தூரம்லபிப்பதற்கு புகழானவடுப்பில்வைத்துயெரித்திடாயே. 499

எரிப்பதற்குவயணமதுசொல்வேனப்பா யெழிலானதளவரம்பாண்டந்தன்னில், திரியானமணலதனைக்கொட்டிமைந்தா தீர்க்கமுடன்கல்தன்னைமேலேவைத்து, சொரியானகருமணலையின்னுமல்லோ சோராமல்பாண்டமதில்மணலைக்கொட்டி, சரியாகமேற்பாண்டந்தன்னைமூடி சட்டமுடன்தானெரிப்பாய்ச்சாமம்நாலே. 500

நாலானசாமமதுயெரித்தபோது நலமானசெந்தூரமென்னசொல்வேன், காலானசெந்தூரந்தனையெடுத்து கருமானவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, மாலானவெள்ளியதுவுருகும்போது மகத்தானசெந்தூரங்களஞ்சியீய்ந்து, கோலானகரியிலுல்கிண்டும்போது கொற்றவனேவுட்கொண்டுபெழுக்கும்பாரே. 501

பாரேதான்மாற்றதுவுமென்னசொல்வேன் பாங்கானவயததுவுமெட்டுமாகும், கூரேதான்நாலுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்துகுறிப்புடனேவாரடித்துப்புடத்தைப்போடு, நேரேதானமறுபடியு முருக்கிப்பாருநேர்மையுள்ளதங்கமதுகூறப்போமோ, ஆரோதான்செய்வார்களிந்தப்போக்கு வப்பனேயுந்தமக்குவுரைத்தேன்றானே. 502

தானானபுடத்தங்கம்பிறவித்தங்கம் தன்மையுள்ளகுடோரியது உறங்காதப்பா, கோனானசிவராசதங்கமப்பா கொற்றவனேலவணமதிற்பிறந்ததங்கம், தேனானசிவயோகிக்குகந்ததங்கம் தெளிவானநாணயத்துக்குகந்ததங்கம்,மானானவையகத்தில்மாண்பர்தாமும்மார்க்கமுடன்செய்கின்றதங்கமாமே. 503

தங்கமாம்லவணமென்றசாரகாரம்தாரணியில் வெகுமாண்பர்காணமாட்டார், புங்கசித்தியெட்டுரியோன்காண்பான்பாருபுகலானசித்துமுனிசெய்யுந்தங்கம், வங்கமதற்கேங்காதுவரணந்தங்கம் வளமானபுரிசடையோனணியுந்தங்கம், இங்கிதமாய்சமுசாரிவழங்குந்தங்கம்யெழிலானவுப்பினுடதங்கங்காணே. 504

தேர்மகிமை பஞ்சபூதவொடுக்க வேதைமுகம்.

காணேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பாணிகண்ணியவானே, தோணவேபூதமென்றால்பஞ்சபூதம்சொல்லு

இறேன்நாதாக்கள்மகிமைதன்னை, வேணபடிவாதமெனுந்தேர்தானப்பா விருப்பமுடன்பூட்டுகிறேன்பஞ்சபூதம், ஆணாசாமுன்னுக்குளஞ்சுபூதம் வப்பனேசரக்குவகைபூதமஞ்சே. 505

அஞ்சானதேதென்றுகேட்பாயானல் வப்பனேதங்கமதுபிரிதிவாகும், துஞ்சலென்றயிரும்பதுவும்வாயுவாகும் துப்புரவாய்ச்செம்பதுவுந்தேய்வாகும், மிஞ்சவேகாரீயமப்புவாகும் மிக்கானநாகமதுஆகாசந்தான்,துஞ்சலென்றலோகமதுவஞ்சுங்கூடி துறையானபஞ்சபூதமொடுக்கந்தானே. 506

ஓடுக்கமாந்தேருக்குபிரிசியாச்சு வுத்தமனேபீடமதுவுரைப்பேன்பாரு, தொடுக்கவேபாஷாணபஞ்சபூதம்தோராமல்பீடவகையரைப்பேன்பாரு,இடுக்கமுள்ளகெந்தியதுபிரிதிவாகும்யெழிலானகெவுரியதுதேய்வுமாகும், விடுக்கவேலிங்கமதுவாகாசமாகும் விரிவானவீரமதுவப்புமாமே. 507

அப்பானதுரிசிபதுவாய்வுமாகும் வழகானபாஷாணபஞ்சபூதம் உப்பானகாரசாரபஞ்சபூதம், வுத்தமனேயானுரைப்பேன்விபரங்கேளுகப்பலென்றதேருக்குவுருளையப்பாகணமானலவணமென்றபூதமெல்லாம், ஒப்பமுடன்வெடியுப்புபிரிதிவாகும் ஓகோகோநாதாக்களாடுங்கூத்தே. 508

கூத்தானவெடியுப்புபிரிதிவாச்சு குணமானவளையலுப்புதேய்வுமாச்சு, நாத்தமென்றகல்லுப்புவப்புவாச்சு நலமானசீனமதுவாய்வுமாச்சு, சாத்திரத்திலுரைத்தபடிபூரேப்பா தண்மையுள்ளதாகாசந்தானேயாகும், சூத்திரமாம்பிரிதிவினிலுற்பவித்தசுடானவுப்பதுவுமாகாசமாச்சே. 509

ஆச்சப்பாசரக்குவறுபத்துநான்கும்வப்பனேவைந்தைந்தாயுகம்பிரித்து, மூச்சடங்கிக்கிடந்தமொருதேருக்கப்பா முனையானசட்டமதில்தாள்கள்பார்த்து, ஆச்சரியமாகவல்லோசிகரமட்டும் வப்பனேதூணிருத்திகால்கள்நாட்டி, மாச்சலென்றவுபசாரங்கள்தொண்ணூற்றுறும் மார்க்கமுடனலங்கரித்துவரிசைகேளே. 510

வரிசைபெறநவரத்னமொன்பதுந்தான் வளமைபெறகள்ளாணியாக்கிக்கொண்டு, அறிவுடையசிம்பமதில்அத்திரந்தான் வப்பனேமூலிகையைக்கயர்போலாக்கி, புரிசடையோன்தம்பிரான்றன்னைதானும் புகழானதேர்மீதிலுச்சாடித்து, சரியுடனேமூலமதிற்குள்கொண்டுபூட்டி தற்பரனைகள்ளாணி முடிக்கிடாயே. 511

முடிக்கவேகருவிகாணுதியந்தம் முனையானவுடல்பொருள்களாவியெல்லாம், தொடுக்கவேயண்டசராசரங்கள்மட்டும்தோறுமல்தாம்கண்டவேதைகோடி, நடுக்கடலில்காணியறுந்திட்டார்போலே நலமானபூதமெல்லாமொன்றேயானால், படிகணையில்மாறன்விட்ட வம்புபோலே பாரினிலேவாதமதுபலிக்கும்பாரே. 512

பலிக்குமேயறிவுடையோன்செய்துகொள்ளும் பாங்கானவேதைமுகங்கோடாகோடி, ஜொலிக்குமேபிரணவத்தால்மூலிகட்டும், சோராமல்சரக்கெல்லாஞ்சுருண்டுமாளும், ஒலிக்குமேலோகமெலாமொன்றாய்க்கூடிவுத்தமனேவாதத்துக்குறுதியாச்சு,சலியாதசரக்கெல்லாமைந்தைந்தாக சட்டமுடன்செய்வார்க்கு வாதமாமே. 513

வாதமென்றால்சரக்குகளில்பஞ்சபூதம் வளமானபூதமதிலொன்றுதப்பில், கீதமென்றகின்னரிக்குநாணற்றாற்போல்கீர்த்தியுள்ளசரக்கெல்லாமிழலாய்ப்போகும், தோதமுடன்வாதமது காணவென்றால்தோறுமல்பஞ்சபூதத்தைப்பாரு, பேதமதுவாராதுபூதங்கண்டால்பேரான வுலகினிலேசித்தாவாயே. 514

சித்தானசித்துமுனி யிந்தமார்க்கம் சிறப்புடன்சாத்திரத்திற்சொல்லவில்லை, முத்தானநூலெல்லாமனேகங்கண்டேன் முனையானபஞ்சபூதபேதந்தன்னை,சத்தேனுமாண்பர்களும்பிழைப்பதற்குதயவுவைத்துயாரேனுங்கூறவில்லை, முத்திபெறசாத்திரங்கள்கோடாகோடிமூதுலகில்சொன்னவர்கள்கோடியுண்டே. 515

கோடியேநாதாந்தசித்துதாமும் குறிப்புடனேசாத்திரங்களதிதஞ்சொன்னார், தேடியேசாத்திரங்கள் தலைவகுத்துசெப்பினார்யாதொன்றுங்கண்டதில்லை, பாடியதோர்வெகுநூல்கள்கைமறப்பு பாருலகில் பாடிவைத்தார்சித்தர்தாமும், நீடியேயுந்தனுக்குவாதங்காணநீதியுடன்போதித்தேனுண்மைதானே. 516

சூதவெள்ளிமணி.

உண்மையாமின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேநாதாக்கள்சொன்னாரில்லை, வண்மையுள்ளகாலாங்கிகிருபையாலேவளம் பெரியசித்தரெல்லாமறைத்துவைத்த, தண்மையுள்ளபாகஞ்செய்பாகத்தைசட்டமுடன்நாதாக்கள்கூறவில்லை, நண்மைபெறமாண்பர்களும்பிழைக்கவென்று நன்மையுடன்யானுரைப்பேன்பண்புதானே. ()

தானானசூதமதுபலந்தானைந்து தாக்குடனேசுத்திசெய்தெடுத்துமைந்தா பாங்குடனேமிருதாறுசிங்கிதன்னை பட்சமுடன்தானெடு

த்துசெப்பக்கேளு, மானனபலமதுவும்பத்தேயாகும்மகத்தானகல்வ மதிலிட்டுமைந்தா, தேனனசெவ்வாவின்பழரசத்தால் தேற்றமுடன் தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. 518

நாலானசாமமதுவரைத்தபின்பு நலமானமூசையது குரைதான் செய்து, பாலானரவிதனிலேகாயவைத்துபாங்குபெறமூசைதனையெ டுத்துமைந்தா, தாலானதளவாயாம்பாண்டந்தன்னில்தண்மையுடன் பூமணலைகொட்டியல்லோ, காலானமூசைதனைமையம்வைத்து கண்ம ணியே மூசைதனில்சூதந்தாக்கே. 519

தாக்கவேமேலுமந்தபில்லைமூடி தளமுடனேமணலதனைமேலே செய்து, நோக்கமுடன்தானெரிப்பாய்நாலுசாமம் நுட்பமுடன்தியா றியெடுத்துப்பாரு, பாக்கதுபோல்வுருளையதுதிரண்டுமல்லோபாங் குடனேதானிருக்கும் வருண்மைந்தாகேள், வாக்கதுவும்பொய்யாது புண்ணியவானே வளம்பெறவேசூதமதையெடுத்திடாயே. 520

எடுத்துமேசூதமென்றமணியையப்பா யெழிலானசாரணைதான் செப்பக்கேளு, கொடுத்துமேயாறுவகைசெயநீர்தன்னால்துப்புரவாப் த்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், வித்ததொருவெண்ணைதனைத்தானெடு த்துவிருப்பமுடன்நாகுயென்றகாசந்தன்னை, அடுத்துமேபலமதுவும் நிறுத்துமைந்தா வப்பனேகவசமதுசெய்திடாயே. 521

செய்யவென்றால் காடியென்றநாரந்தன்னில் செம்மலுடன்சூத மென்றவெண்ணைதன்னை,பையவேகவசமதுசெய்துபாலா பாங்குபெ றசுக்கானின்சீலைசெய்து, துய்யதொருரவிதனிலேகாயவைத்துதுப் புரவாயெழுசீலைவலுவாய்ச்செய்து, வெய்யவேயுமிபுடத்தில் போட் டுமைந்தா விருப்பமுடன்றானெடுப்பாய்பதமாய்த்தானே. 522

பதமானசீலைபதுபிரித்துமைந்தா பாங்குபெறத்தானெடுப்பாய் சூதந்தன்னை, கதமானசூதமதுபிறகியல்லோ கண்மணியேநல்லது போலிருக்கும்பாரு,பதனமுடனேமணியெடுத்து செப்பக்கேளுபாங் குபெறவெள்ளாட்டுப்பாலினாலே, மிதமுடனேநாற்சாமஞ்சுருக்குதா க்குமிக்கானசூதமென்றமணியுமாமே. 523

மணியானசூதமதையெடுத்துமைந்தா மார்க்கமுடன்குளிகைக் குவழிதான்சொல்வேன், அணியானபூநாகம்பலம்பத்தப்பாவப்பனே மணிபோக்கியெடுத்துப்பாரு, கனிதமுடன்தேனதனிலரைத்துமைந் தாகருத்துடனேமணிதனக்குக்கவசஞ்செய்து, பணிதமுடன்சீலைய துகாவிக்கல்லால்பான்மையுடன்தான்பொதிந்துரவியிற்போடே. 524

போடவேரவிதனிலேகாய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்மணல்மறை விற்புடத்தைப்போடு, தேடவேதீயாறியெடுத்துப்பாரு தெளிவுடனேகவசமதுயிறுகியல்லோ, மூடவேகவசமதை யுடைத்துமைந்தா வுத்தமனேபார்க்குமந்தவேளை தன்னில், கூடவேமண்ணுகஞ்செம்புதானும் குணமானசூதமதையிறுகலாச்சே. 525

ஆச்சப்பாசூதமது மணியுமாச்சு வப்பனேசாரணைகளின்னஞ் சொல்வேன், மூச்சடங்கிநெடுங்காலமிருப்பதற்கு மூனையானசூதமதைமணியேசெய்தால், பாச்சலுடன்நெடுந்தூரம்நடக்கலாகும் பாங்கானகுளிகையதுகீழ்நோக்காது, வீச்சுடனேகிருஷ்ணுவதாரனப்பா விண்ணுலகிலாடியதோர்குளிகையாச்சே. 526

குளிகைக்குசாரணைகளென்னவென்றால் கொற்றவனேமூமத்தங்காய்கள்தன்னை, நளினமுடன்தானரைத்துக்கவசஞ்செய்து நலமுடனேசிலையதுவனுவாய்ச்செய்து,பளிதமதுவாராதுபாலாளுபாங்கு பெறமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு, வனிதமுடன்கவசமதுநீக்கி மைந்தா வளமையுடன்தானெடுத்துசெப்பக்கேளே. 527

செப்பவென்றால்குளிகையதுபென்ன சொல்வேன்செம்மலுடன் போகும்வகைமுறைமைகேளு, ஒப்பமுடன்குளிகைதனை யெடுத்து மைந்தா ஓகோகோநாதாக்கள்செப்பும்வண்ணம், தப்பிதங்கள்வாராமல்தவளைசங்கு சாங்கமுடன்தானிடித்துமாவதாக்கி, இப்புவியில்சித்துவிளையாடுதற்கு யெழிலானசாரணைகள்சொல்வேன்பாரே. 528

சொல்லவென்றால்சாரணைகள் நிம்பழத்தால் சுத்தமுடன்தானரைத்துமைபோலாக்கி, வெல்லவேசூதமென்றகட்டியப்பா வேகமுடன்தானரைத்துக்கவசஞ்செய்து, புல்லவேரவிதனிலே காயவைத்து புகழானமண்மறைவிற்புடத்தைப்போடு, வெல்லவேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு வேதாந்தத்தாயினதுகடாட்சந்தானே. 529

தாணனபுடமதுவுங்கவசம்நீங்கி தண்மையுள்ளமணிதனேயேயெடுத்துமைந்தா, பாணனசங்கினிடசுண்ணந்தன்னை பார்த்திபனேதானெடுத்துமைபொலட்டி, கோணனகுருசொன்னநீதிபோலே கொற்றவனேகைமுறைகள்பிசகாமற்றான்,ஊணனசங்குதனை கவசஞ்செய்து உத்தமனேபுடம்நூறுபோட்டிடாயே. 530

புடமதுவுஞ்சதமென்றால் நூறுபோடுபுகழானரசமணியுங்கட்டும்பாரு, தடமதுவும்நடப்பதற்குயிதுவேசித்தி தண்மையுள்ள சூதமதுகுளிகையாச்சு, மடந்தனிலேதானிருக்குஞ்சிவயோகிக்கு மகத்தானகுளிகையதுகிட்டிற்றானால், நடராஜசுந்தரனார்கிருபையாலே நாதாந்தசித்துவெனச்செப்பலாமே. 531

சித்தானசித்துகளுமிவர்க்கீடுண்டோ சிறப்பானநாதாக்கள்கண்டதில்லை, வெத்தியுடனஷ்டசித்தியிதனாலாகும் வேதாந்தத்தாயாரும் பிரசங்கிப்பாள், முத்திபெறமோட்சவழிக்காணலாகும் முனையான சிவயோகியிவர்தானென்பார், சத்தியங்கள்தவறாமல் குளிகைகொண்டுசெட்டமுடன்நடப்பவனேசித்தன்பாரே. 532

பாரேதான்குளிகையதுயென்னசொல்வேன்,பாங்கானபுலிப்பாணிப்பாவலோனே, நேரேதான்சாத்திரங்களுளவாராய்ந்து நேர்மையுடன்மாண்பர்களுக்காகாவென்று, சீரேதான்குளிகைதனைமுடித்துமல்லோ சிறப்புடனேயஷ்டசித்துயாராலாகும், ஆரோதானுந்தமக்கு போதிப்பாரே வப்பனேயுந்தமக்குவருள்செய்வேனே. 533

அருளானவருளிதுவுமென்னவென்றால் வப்பனேமுன்செய்த புண்ணியத்தால், பொருளானசூதமென்றமணிதானப்பாபுண்ணியனேயுந்தமக்குக்கிட்டலாச்சு, இருளானபவக்கடலைவிட்டகற்றியெழிலானதவக்கடலையேகியல்லோ, மருளானஞானமென்றக்கடலைக்கண்டுமன்னவனேசிவயோகநிலையில்நில்லே. 534

நிற்கவென்றுனுந்தமக்குயெல்லாங்கிட்டும்நீதியுடன்சூதமென்ற குளிகைதன்னால், அற்பமென்றுநினையாதேயருண்மைந்தாகேள் ஆகாகாவிதியிருந்துகிட்டலாச்சு, சொற்பமெனுங்கருமியென்றமாண்பர் தம்மை சுட்டறுத்துவிட்டகற்றிதுகளகற்றி கற்புடையமாயவலைசிக் கறுத்து களங்கமில்லாசிவயோகதவத்தைப்போற்றே. 535

போற்றியேசூதமென்றகுளிகைதன்னை பொங்கமுடன்துவாரமிட்டுக்கயர்தான்மாட்டி, நாற்றிசையுமெச்சுதற்குகண்டம்போல்நாயகனேகழுத்திலிட்டுவேடம்பூண்டு, ஆற்றநீவெநெடுந்தூரம் நெடுந்தேசம் வப்பனேவயிரமாங் காதவோசை, ஏற்றமுடன்றனடக்கவாசியோடும்எழிலானகுளிகையதுமகிமைபாரே. 536

பார்க்கவென்றுலறுபத்துநான்குசித்தும் பாருலகில்வெகுகூத்து ஆடலாகும், தீர்க்கமுடனுவினதுமுதுகில்வைத்தால் திறமானபசுவதுவும்பால்கொடாது,ஏர்க்கவேகுளிகையதுவேகத்தாலே யெளிதானபாலதுவும்மேலேநோக்கும், ஆர்க்கமுடன்மணியதுவை யெடுத்தாலல்லோவப்பனேபாலதுவுங்கறக்கும்பாரே. 537

கறக்குகின்றஆவதுவும்பால்கொடாது காசினியிலிதுவுமொருசித்துவாகும், திறமுடையகுளிகைதனையெடுத்துமைந்தா தீர்க்கமுடன் பதனமாய்ச்செய்துகொண்டு, உறமுடனே நெடுங்காலமிருந்துகொண்டுவுத்தமனேசிவயோகஞ்சாதித்தேதான், நிறமதுவும்மாறுமல் சதாகாலந்தான் நீட்சியுடன்சமாதிமுகம்நின்றிடாபே. 538

நிற்கவேவிதியிருந்தபுண்ணியத்தால் நிலமையுள்ளகுளிகையது கிடைக்கலாச்சு அற்பமென்றபொருளெல்லாமாண்பாகேளுவப்பனேயுந்தனக்குகிடைக்கலாச்சு, விற்பிடித்தமன்னவரும்நன்றமைத்துவிட்டகுறையிருந்தவொரு புண்ணியத்தால், உற்பனமாங்குளிகையதுவாய்க்கலாச்சு ஒகோகோநாதாக்கள்கடாட்சந்தானே. 539

செம்புசுத்தி.

காணவேயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கருவானபுலிப்பாணிமகனேகேளு, தோணவேசெம்பதுவுஞ்சேர்தானென்று செப்புகிறேன்செம்புதனைமூசையிட்டு, வேணபடிசரக்குவகைசொல்வேனப்பா வேதாந்ததாயினதுகடாட்சத்தாலே, பாணமெனும்வெடியுப்புபலந்தானென்று பாங்குபெறதுருசதுவும்பலந்தானென்றே. 540

ஒன்றுனவளையுப்புபலந்தானென்று வுத்தமனேசாரமதுபலந்தானிந்து, குன்றுனவீரமதுபலந்தான்ரெண்டு குறையாமல்கல்லுப்புபலந்தான்ரெண்டு, வென்றிடவேயன்னமென்றபேதியப்பா வேகமுடன்யண்டோடுதானுஞ்சேர்த்து, சென்றுமேபொடியாக்கித்திராவேந்தாகேள் செப்புகிறேன்கைவரிசைமுறைமைபாரே. 541

முறையானசரக்கெல்லாமொன்றுய்க்கூட்டி வுத்தமனேகல்வமதில்பொடியதாக்கி, குறையாமல்செம்புதனையுருக்கிமைந்தா குணம்பெறவேநயம்பெறவேகிராசமீவாய், திறையகற்றுசெம்பதுவுமிருளுமேகிதீர்க்கமுடன்சிவந்துமல்லோயின்னம்பாரு, துறையானசெம்பதனையெடுத்துமைந்தா துகளகற்றிவூதியெடுசுத்தியாச்சே. 542

சுத்தியாஞ்செம்பதனையெடுத்துபாலா சுந்தரனேயாறுவகைஜெயநீர்தன்னால்வெற்றிபெறதானுருக்கி, காய்ப்பாயப்பாவேதாந்ததனாயினதுகடாட்சத்தாலே, சத்திரமாய்வூறலதுயேகியல்லோ சண்முகனார்பூசைக்குயேற்றமாச்சு, அத்திபுரந்தானெரித்த வாலங்காடார்வப்பனேதானணியுஞ்செம்புமாச்சே. 543

செம்பானசெம்புதனைப்பதனம்பண்ணு செயலானமுத்தியமும்பெறுவாயப்பா, கும்பமுனிசாத்திரத்திலநேகஞ்செம்புகூறினார்பன்னீராயிரத்திலப்பா, நம்பியல்லோசெய்தவர்க்குயெல்லாஞ்சித்திநாதாந்தசித்துமுனிசாத்திரத்தில், அம்பொன்னுஞ் செம்பொன்னின்வினோதவித்தைவப்பனேகோடிமுறைசூட்டினாரே. 544

சூட்டினேனிச்செம்புசிடிகைவேதை சிறப்பானசெம்புகளுமின்னமுண்டு, வாட்டமுடன்யிச்செம்பைமதியில்தானும் வளம்பெறவேபத்துக்குவொன்றுதாக்க, நாட்டமுடன் வயததுவுமென்னசொல்வேன் நலமானமாற்றதுவுமாணிக்காறு, ஆட்டிடையன்கதைபோலேயிருக்கவேண்டாமப்பனே செம்பிருக்கவலைவாருண்டே. 545

உண்டானவெள்ளிதனையுருக்கிமைந்தா வுத்தமனேபத்துக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து, கண்டிதமாய்வாரடித்துப்புடத்தைப்போடுகண்மணியேயென்னசொல்வேன்மாற்றேஎட்டு, பண்டிதங்கள்பொய்யாது ஆயுர்வேதம் பாரினிலேகலைவகுத்துநிலைவகுத்து, விண்டிடவேபோகரேழாயிரத்தை விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன்காண்டம்யேழே. ()

ஏழானகாண்டமதுகடைக்காண்டத்தில் பெழிலானசிவபோகந்தவயோகங்கள், ஆழவேவைப்புமுதல் சிடிகைவேதை வப்பனேபானுரைத்தேனுந்தமக்கு, வாழவென்றுலின்னூல்தான்சத்தகாண்டம் வையகத்துமாண்பருக்குப்போதாதுண்டோ,மீழவேகருவறிந்துபொருளறிந்து மிக்கானகருவறிந்துநினைவாய்க்கொள்ளே. 547

கொள்ளவென்றுல்சாத்திரத்தையுன்னிப்பாருகோடானகோடிமுறைகுறிப்புசொன்னேன்,விள்ளவேமனோன்மணியாள்பதாம்புயத்தை விருப்பமுடன்பணிந்தாக்கால்யெல்லாஞ்சித்தி, உள்ளதொருபொருளெல்லாமிதிலேதேயும் வுத்தமனேகாண்டமது யேழுங்கண்டால், கள்ளமதுவாராது புண்ணியவானே கருத்துடனே பாடிவைத்தேன் காண்டமேழே. 548

செம்புசுத்தி.

கண்டமாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கண்மணியேவிண்மணியேகனிருவாய்க்கேளு, வேண்டியதோர்கருமானவினோதமுண்டுவித்தகனே நாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், தூண்டியேபொருளறிந்துதொடர்பறிந்துதூய்தானசாத்திரத்தின்நிலையறிந்து, ஆண்டியெனுஞ்சித்தர்முனிபதமறிந்துவப்பனேகருமுறைகள்சொல்வேன்யானே. ()

சொல்லவென்றால்புலிப்பாணிசொகுசுள்ளானே சுந்தரனேயிந்திரனேசுகுணமாரா, புல்லறிவாலுந்தனக்குபுகட்டுவோம்யாம்புகழானசெம்பினுடசுத்திதன்னை, வெல்லவேசெம்பதுவும்பலமொன்றாகும் வேகமுள்ளவீரமதுபலமொன்றாகும், சொல்லவேகாரமதுபலமொன்றாகும்செயலானநிமிளையதுபலமொன்றாமே. 550

ஒன்றானசாரமதுபலமொன்றாகும் வுத்தமனேகெவுரியது பலமொன்றாகும், வென்றிடவேதுருசதுவும்பலமொன்றாகும் வேகமுள்ளசீனமதுபலமொன்றாகும், நன்றானலிங்கமதுபலமொன்றாகும் நலமானவெடியுப்புபலமொன்றாகும், பன்றானகரியுப்புபலமொன்றாகும் பாலகனேயிதுகளெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டே. 551

கூட்டவேசாக்கெல்லாங்கல்வமிட்டுகுமுறவேபொடியாக்கிமைந்தாகேளு, நாட்டமுடன்செம்புதனைக்குகையிலிட்டுநலமாகத்தானுருக்கிகிராசமீவாய், வாட்டமுடன்கிராசமதுகொடுக்கும்போதுவளமானசெம்பதுவுமுறலேகி, நீட்டமுடன்தங்கமென்றசெம்புபோலாம்விதியானசெமபுதனைபதனம்பண்ணே. 552

பண்ணவேசெம்பெடுத்துமைந்தாகேளு பாங்குபெறவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, தண்ணமுடன்கொடுத்துருக்கிமாற்றைப்பாருதாக்கானவயததுவும்சத்தமாகும், திண்ணமுடன்சுயத்தங்கம்பிறவித்தங்கம்தீர்க்கமுடன்தங்கமதின்பசுமையாகும், உண்ணவேசீவனத்துக்கிடம்வேறுண்டோ வுத்தமனேநாதாக்கள்செம்புதானே. 553

தானானவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்றுதண்மையுடன்தங்கமதுஒன்றுசேர்த்து, கோனானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலேகொற்றவனேதானுருக்கிவாரடித்துப், பானானபுடமது வுந்தீர்ந்துதானால் பாலகனேமாற்றதுவுமெட்டதாகும், மானானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலேமன்னவனேசெம்பினுடவேதைகாணே. 554

வைரவைப்பு.

வேதையாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வேதாந்தத்தாயினுடமகிமையாலேதீதொன்றும்நேராமல்ரவியின்னமார்க்கம்தீர்க்கமு

டன்சொல்லுகிறேன் திறமாய்க்கேளு, போதமுடன்சினமென்றபடிக
க்கல்லாம் பொங்கமுடன்சேரதுவும்சிறுத்திமைந்தா, வாதமதில்மே
லானவைடூரியந்தான் வளமானவச்சிரமாங்கல்லின்போக்கே. 555

போக்கானபடிகமென்றகலதானப்பா பொங்கமுடன்வச்சிரமா
ங்குகையிலிட்டு, வாக்கதுவும்பொய்யாமல்வசனிப்பேன்யான்வளமா
னமாந்தளிரமுருக்குப்பச்சை, நோக்கமுடன்சேரதுவுங்கால்தானெ
ன்றுநுட்பமுடன்பூரீறுக்கிடமொன்றாக, ஆக்கமுடன்காக்கையென்
றசிமிளையப்பா அடவானசேரதுவுங்கால்தானென்றே. 556

காலானகுடோரியென்றகாரஞ்சேர்ந்து கருவாகமூசையிட்டுவு
ருக்கும்போது, பாலானசரக்கெல்லாமொன்றுப்க்கூடிபாகுபதம்போ
லுருக்கிதண்விட்டாடும், மாலானவயிரமதுபோலேதோன்றும்மகத்
தானசிமிளையென்றவேதைதன்னால்சூலானகெற்பமதுவுள்ளேதோன்
றிசுக்கிரன்போல் சாணைவெளிகாணலாமே. 557

காணலாம்ரவையென்றகல்லுமாச்சு கருவானதவளம்போலேயி
ருக்கும்பாரு, பூணலாம்சாணையிட்டுவொளியேகொண்டால் புகழான
சுக்கிரன்போல்பூர்க்கும்பாரு, தோணவேவேணமட்டும்குகைதானிட்
டுதோருமல்முன்சொன்னகணக்குபோலே, வேணபடிகணக்கெடுத்து
வுருக்கிப்பாரு வெகுகோடிநிதியணைத்துங்காண்பாய்பாரே. 558

பாரப்பாமூசையிட்டுவுருவும்போதுபாலகனேசிறுமணியாங்கரு
வமைத்து, நேரப்பாவுருக்கியகைசாய்ப்பாயானல் நெடிதானஜெக
ஜோதியென்னசொல்வேன், சீரப்பாயிதற்கிடுரத்னமுண்டோ சீருல
கில்வெகுமாண்பர்தெரியாமற்றான், ஆரப்பாமுறையோடும் வழிபா
டோடும் வப்பனேதாமுறைத்தாரதிகவானே. 559

அதிகமாம்வயிரமென்றபோக்குதன்னை வப்பனேயானுரைத்தே
னுணுக்கமெத்த, பதிதமுள்ளவைப்பதனைசித்துதாமும்பாருலகில்மா
ண்பருக்குத்தெரியாமற்றான், துதியோடும்பதியோடும் நூல்கள்சொ
ல்லிதுப்புரவாய்மதிதனக்குயோமாமற்றான், விதியானசிடிகையென்ற
கைபாகத்தைவிட்டகற்றி நூல்மறைத்துவிலக்கினரே. 560

விலக்கவேவைப்புமுதலுளவுதன்னைவெகுபேர்களறியாமல்வின
யங்கொண்டு, துலக்கமுடன்நூல்தனைக்காணுமற்றான்துப்புரவாய்க்க
ருவிகாணதியந்தம், பலக்கவேசிடிகையென்றவேதைதன்னைபாராமல்
பாருலகில்கெட்டார்கோடி, ஜலக்கம்பமென்றதொருகெந்திபோலே
சாங்கமுடன்செய்வதற்குமதிபோனரே. 561

மதியானவயிரமதுபிறவிபோலாம் மகத்தானநாதாக்கள்செய்த வேதை, துதியானபிறவியென்றகல்லினாலே துப்புரவாய்ராசாதிராஜர்தாமும், நதிகளிலும்மலைகளிலுங்கண்டெடுத்த நாதாங்தசித்தொளியேகல்போலாகும், பதியானசுணைதனிலும்ஓடைதன்னில் பாங்குடனேவயிரமதுவிளையுந்தானே. 562

கெம்புவைப்பு.

தானானயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலிப்பாணிதம்பிரானே, கோனானயிந்தமுறைவேதையப்பா குவலயத்தில் நாதாக்கள்கூறவில்லை, பானானபடிகமதுசேர்தானென்று பாலகனே பூநீறும்பலந்தானென்று, தேனானதேன்வளையல் சேர்தான்காலாம் தேற்றமுடன்பவளமென்றபுத்துகாலே. 563

காலானபண்பவளசேர்தான்காலாம் கண்மணியே வளையலுப்பு சேர்தான்காலாம்,மாலானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி மகத்தான வங்கமென்றசெந்தூரக்தான், நூலானநூற்படியேகால்சேர்கூட்டிநுட்பமுடன்தானுருக்கிகருவமைத்து, சூலானகெற்பமது வுள்ளிருக்க துப்புரவாய்மணிபோலேவார்த்திடாயே. 564

வார்க்கவென்றால்மணியதுவுமுருகியல்லோ வளமானகெம்பினுடதளம்போலாகும், தீர்க்கமுடன்தளமெடுத்தசாணைதன்னில் திறமுடனேதான்கொடுத்துமதியபூண்டு, ஏற்கவேயிவ்வேதைசிடிகைவேதையெழிலானகெம்பினுட தளந்தானுச்சு, பூர்க்கவேசாணைதனில் மணிகொடுத்தால் புகழானகெம்பினுடசோதிதானே. 565

சோதியாங்கெம்பினுடமகிமைதன்னை சுந்திரனூர்சித்துமுனிமறைத்துவைத்தார், வாதிகளுங்காணமல்மதியம்பூண்டு வண்மையுடன்கைமறைப்பைத்தெரியாமற்றான், நீதியுடன்சாத்திரங்கள் படித்தயர்ந்து நிஷ்களங்கமாயிருந்தார்கோடிபேர்கள், வீதியெனுங்கொல்லனது மாளிதன்னில்விரும்பூசிசிற்றதொருகதையுமாச்சே. 566

கதையானகதைகாட்டிமையும்பூண்டு காசினியில்தான்மறைத்தார்விநோதவித்தை, கெதையானவுப்பினுடகெதையைச்சொன்னேன்கெணிதமுடனென்னிகண்டு காணமற்றான், விதைபோட்டால்சுரையொன்றுகாய்க்குமோசொல் வித்தகனேநூல்களெல்லாவினையங்கூறு, உதயம்போல்கெம்புவைப்புயிருக்க வுத்தமனேவெகுதேசஞ்சென்றார்பாரே. 567

பாரேதான்மணிதனையேசாணைதன்னுல்பக்குவமாய்த்தான்பொடித்துவொளியுங்கொண்டு, நேரேதான்வணிரிடகஞ்சென்ருயானுல் நெடிதானசெம்பதுவும்பிறவியென்று, சீரேதான்செகத்திலுள்ளமாண்பரெல்லாம் செகதலத்திற்பிறவியுள்ளகல்லேயென்று, தீரேதான் செகத்திலுள்ளமாண்பரெல்லாம் செப்பிடுவார்பின்னென்றும் செப்பார்தானே. 568

தானனகெம்பதனையார்தான் செய்வார் தண்மையுள்ளபுலிப்பாணிமன்னுகேளு, கோனுனநாதாக்கள்சித்துதாமும் குவலயத்தில்மறைத்துவைத்தார்நூல்களெல்லாம், தேனுனநூல்களெல்லாமுளவாராய்ந்து தேற்றமுடனேதிவைத்தேனுந்தமக்கு, பானுனபரஞ்சுடரே போற்றிசெய்து பாலகனேசதானித்தம்துதிப்பாய்தானே. 569

நற்பச்சைவைப்பு.

துதிப்பானபின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் துப்புரவாய்ப்புலிப்பாணிமன்னுகேளு, மதிப்புடையபடிகமென்றகல்தானப்பா மன்னவனேசேரதுவும்நிறுத்திக்கொண்டு, பதிவுடையகாச்சிக்கல் பச்சைதன்னை பாங்குபெறயிருசேராய்நிறுத்துக்கொண்டு, மதிபோன்றபூநீறுங்கூடச்சேர்த்து மகத்தானவனேயல்ரங்குதானுஞ்சேரே. 570

சேரேதான்குகையிலிட்டுசெப்பக்கேளும்செயலானவாறுவகைசெயநீர்தன்னை, வீரேதான்மூசையிட்டுகுடோரிசேர்த்து விருப்பமுடன்துருத்தியதுநாலுகொண்டு, நேரேதான்தானுருக்கிமைந்தாகேளு நேர்மையுடன்கருக்கட்டிவார்ப்பாயப்பா, ஆரேதான்மற்றொருவர்காணுமற்ருன் வப்பனேஆறியபின்னுடைத்துப்பாரே. 571

உடைத்துமேபார்க்கையிலேயென்னசொல்வேன் ஓகோகோநாதாக்கள்மறைத்தவண்ணம், படிகமும்நவநீதம்பானறிந்து பட்சமுடன்யானுரைத்த பச்சைதன்னில், மடைபோன்றசீரலது யிருக்கும் பாருமகத்தான்வணிகரிடஞ்சென்ருயானுல், சடைநீக்கிசாணைதனில் கொண்டுமெல்லோ சட்டமுடன்சோதிதனையறிந்துபாரே. 572

அறிவானபச்சையென்றவைப்புதன்னை வப்பனேயுந்தமக்குவுரைத்தவார்போல், குறியானமுறையறிந்துவழியறிந்து குணமானபாகமதுதானறிந்து, முறியாமல்வுருக்குமுகம்பாலறிந்து முனையானகருவ்தனில்பாச்சும்போது, நெறியானபிறவியென்றகல்லைப்போலும் நெடிதானபச்சையென்றதளமுமாச்சே. 573

ஜண்டரசபஸ்பம்.

ஆச்சப்பாயின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் அறிவுள்ளசிறுபாலாவன்புள்ளானே, ஆச்சரியமானதொருசெப்புதன்னை வப்பனேபுலிப்பாணியறைவேன்பாரு,மூச்சடங்கிதானிருந்தேன்நெடுங்காலசித்துமூதுலகில்சமாதிகொண்டகாலாங்கிநாதர், பாச்சலுடன்சினபதிசமாதிருந்து பட்சமுடனெந்தனுக்குவுரைத்தவாறே. 574

வாறுனவெடியுப்புபலமோபத்து ஊளமையுள்ளசீனமதுபலமோபத்து, கூறுனகண்டாதுபலமோபத்து குறிப்பானகல்லுப்புபலமோபத்து, சேறுனமிருதாருசிங்கிபலமோபத்து செம்பவளபுத்துமதுபலமோபத்து, மாறுனகெந்தியதுதுலாமோவைந்து மகத்தானபூரமதுபலமுமைந்தே. 575

அஞ்சானசரக்கெல்லாமொன்றுய்க்கூட்டி வப்பனேசாரமென்றசெயநீர்தன்னல், மிஞ்சவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம் மிக்கானபில்லையதுலகுவாய்ச்செய்து, அஞ்சாமல்சக்ரமாம்வாலைதன்னில்துப்புறவாய்த்தானமைத்துபாண்டந்தன்னில், பஞ்சமென்றகலசமதுவைந்தும்வைத்து பட்சமுடனென்றின்மேலொன்றுவையே. 576

வைத்துமேகரகமென்றபாண்டந்தன்னில் வளமுடனேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து,பொய்த்துமேபோகாமல்தீயைமூட்டிபொங்கமுடன்தானெரிப்பாய்க்கமலம்போலே, சுத்துமேசலமதனைவிட்டுமைந்தாசுந்தரனேவாலைபதுயெரிக்கும்போது, பத்துமேதீயதுவு மேராமற்றுன் பாங்குபெறவாலைதனை யெரித்திடாயே. 577

எரிக்கையிலேபதங்கமதுயென்னசொல்வேன் யெழிலாகசமதிலலைந்திலே, சரியானசூதமென்றபதங்கந்தானும்சதுரானமேற்கலசந்தன்னைப்பற்றி,சரிகுழலில்மேலாகப்பதங்கமேறிசுத்தமுடன்தவளமதுநிரந்தைப்போலும், உரியதொருசூதமென்றஆசுதானும் வுத்தமனேபளபளத்துநிற்கும்பாரே. 578

பாரப்பாசாமமதுநாலேயாகும் பாங்குபெறதானெரிப்பாய்க்கமலம்போலே, நேரப்பாயெரித்தவுடன்காரமேறி நேர்மையுடன்சரக்குமிகசேர்த்துமல்லோ, வேரப்பாவடிப்பாண்டஞ்சிட்டம்நின்று விளக்கொளிபோல்சிறுபொடியாக்தகடுபோலே, ஆரப்பாதவளம்போலிருக்கும்பாரு வப்பனேசண்டரசப்பெருமைதானே. 579

பெருமையாஞ்சண்டரசமென்றபற்பம் பேருலகில்நாதக்கள்மறைத்துமல்லோ, அருமையாமுள்ளதொருபற்பந்தன்னைவப்பனேதான்மறைத்துப்பாடிவைத்தார், ஒருமையாயெல்லவருமறிவதற்குவுத்தமனேயுந்தமக்குவுநமைகூறி, பெருமையாயானுரைத்தேனுந்தமக்குபேரானநன்முறையைத்தெரிந்துகொள்ளே. 580

கொள்ளவேஜண்டரசபோக்குசொல்வேன் குறிப்பானரோகமதைக்கொல்லும்வேகம், விள்ளவேரோகமதுயென்னவென்றால் வீரானசூலையது பதினெட்டும்போம், உள்ளதொருகுன்மமது யெட்டும்போகும் ஓம்கோகோபாண்டுவகையாறுந்தீரும், கள்ளமிலாபித்தமது நாற்பதும்போகும் கருவானவாதமென்பதுவும்போமே. 581

போமேதான்வாயுவென்றரோகம்போகும் பொல்லாதபீலிகையும்மகோதரம்போம், ஆமேதான்கவுசியென்றகெண்டைபோகும் வப்பனேவிக்கலென்றவுளமாந்தைபோகும், நாமேதான்சொன்னபடிவயிற்றுவலிபோகும் நலமானசோகையோடுபிரமேகம்போம், வேமேதான்மேகமதுயிருபதுவும்போகும் வேகமுடன்விஷபாகந்தீருந்தானே.

தானானகயரோகஞ்செயரோகம்போம் தாக்கானயிருமலொடுவிளாகச்சும், கோணனமண்டையில்சூலைபோகும் கெடிதானகருப்பனென்றவியாதிபோகும், பானனபடர்தாமரைகறுப்புபோகும் படையோடுசில்விஷங்களெல்லாந்தீரும், தேனனகாலாங்கிநீதிவாக்கு தேசமதில்பொய்யாதுமெய்யாதாமே. 583

மெய்யானசில்விஷமாங்குஷ்டம்போகும் மேலானவிப்புருதிமகண்டமாலை, வெய்யவேகிராணியதுகழிச்சல்போகும் வெளுப்பானசீழ்மூலம்நவமூலம்போம், துய்யதொருபவுத்திரமுமறையாப்பும்போம் துலையாதபுத்துவுடன்யோனிச்சூலை, எப்பவேமந்தாரகாரம்போகும் யெழிலானநேத்திரநோய்போகும்பாரே. 584

பாரேதான்கண்ணோய்தான்தொண்ணூற்றாறும் பாங்கானபிடரிநோய்ஜன்னிபதின்மூன்றும், நேரேதான் அண்டமென்றவாதம்போகும் நெடிதானபாதத்தின்வீக்கம்போகும், கூரேதான்குறிப்புற்றுக்கன்னப்புற்று குடிகெடுக்கும்ராசனென்றபிளவையோடும், சேரேதான்முதுவாளைவிலாவின்வாளை செயலானதமர்காய்ச்சிலந்திகாணே. 585

காணவேயிடிவிழுந்துபுரைமேற்புண்ணும் கண்ணோசைசதைவளர்த்திரோகந்தானும், தோணவேகபவாதம்ரத்தவாதம் தோற்றுதகைம்முடக்குகால்முடக்கு, வேணதொருநாவரட்சிசந்திடுப்புவீரானதீலினதுவாய்வுபோகும், தோணவே நரம்புவலிமுடிச்சிபோகும் கோளானமலக்குற்றம்போகும்பாரே. 586

போகுமேஅனுபானம்கண்டறிந்து போக்கவேவியாதிகளுக்குகந்தவண்ணம், ஏகுமேகைபாகஞ்செய்பாகந்தான் யெழிலானபுடபாகம்ருசிபாகந்தான், ஆகுமேயித்தனையுங்கண்டறிந்து வப்பனேநூல்வழியேசென்றுபானல், பாகுபதங்கால்வழிதான்காணலாகும்பாங்கானநாதாக்கள் கற்பந்தானே. 587

கற்பமாஞ்சண்டரசகூதமப்பா காசினியில்சித்தரெல்லாமறைத்துவைத்தார், பற்பமதுவுலகோர்களறியாமற்றான் பான்மைபெறநூல்களிலேமறைத்துச்சொன்னார், அற்பமென்றுநினையாதே வருண்மைந்தாகேள்வன்புடனேயாமுனக்குவுரைத்தநீதி, கற்பேந்திரகாலமதுநெடுகாலந்தான்காசினியிலிருப்பதுவும்வுண்மைதானே. 588

உண்மையாஞ்சண்டரசபற்பந்தன்னை வுலகுபதிமாண்பர்களுமுளவறிந்து, தண்மையுடன்கைபாகஞ்செய்பாகத்தால் சட்டமுடன் செய்குவதுமெய்யேபானல் வண்மைபாஞ்சித்துமுனிநாதர்போலே வளமுடனேவையகத்தில்நெடுங்காலந்தான், திண்மையுடன் வெகுகோடிகாலமப்பா தீர்க்கமுடனிருப்பதுவும் வுண்மைதானே. 589

உண்மையாம்வையகத்தில்நெடுங்காலந்தான் வுத்தமனேநாதாக்கள்சித்தரோடும், பண்மையுள்ளசாத்திரங்கள்பலவாராய்ந்து பாருலகில்மாண்பர்களும்பிழைப்பதற்கு, கண்மையாய்காலாங்கிதாள்பணிந்துகர்த்தாவையஞ்சலித்துமுடிகள்சாய்த்து,நண்மைபெறவுந்தனுக்குமனதுவந்துநாட்டினேனுண்மைசத்தியமும்பாரே. 590

சத்தியமாமென்னூலைமுழுதும்பார்த்து சாங்கமுடன்செய்பவர்க்குயெல்லாஞ்சித்தி, முத்தியதுபெறுவதற்குக்காயகற்பம் முன்னையானபற்பமிதுசூதபற்பம், வெத்திபெறவஷ்டாங்கசித்தியெட்டும் வேதாந்தத்தாயினிடநடனமார்க்கம், முத்தியதுபெறுவதற்குதேககற்பம்மூதுலகில்சத்தியர்க்குப்பலிக்கும்பாரே. 591

பலிக்குமேசூதமுண்டமாண்பரெல்லாம்பாருலகில் மகானுபாவனென்பார்பாரு, சொலிக்குமே தேகமது கற்றாணும் சோராதுவாசியது மேல்நோக்காது, சலிக்காது யிருகண்ணும் வருந்தியுந்

தோன்றும்காசினியில்வேசியாகமாண்பரென்பார், சலிக்காதுசண்ட ரசபற்பமப்பாசட்டமுடன்செய்வேனேயோகிபாரே. 592

பஞ்சபூதசிவராசயோகசெந்தூரம்.

பாரப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாகேளுபாலகனேகாலாங்கிநாதர்நீதி, ஆரப்பாயெந்தனுக்குவுரைத்தமார்க்கம், வப்பனேயஞ்சலித்துமுடிவ ணங்கி,சேரப்பாசமாதிமுகஞ்சென்றபோது செம்மலுடனெந்தமக்கு கொடுத்தபாகம், நேரப்பாசொல்லுகின்றபஞ்சபூதம் நெடிதானவே தைமுகம்நன்றாய்த்தானே. 593

வேதையாம்வேதைமுகம்பஞ்சபூதம்மேன்மையுள்ளசெந்தூரங் காயகற்பம், கோதையெனும் மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் கொற்றவனூர்நாதாக்கள்பாதத்தாலும், பாதையெனும்பஞ்சபூதசெந் தூரத்தைபாருலகில்மாணாக்கர்பிழைப்பதற்கும், சூதைபதுகூறமல் குமரவேலாசுந்தரனேகைபாகஞ்செப்புவேனே. 594

செப்புவேன்கெந்திபதுசேர்தான்பாதி செயலான வீரமதுசேர் தான்பாதி, ஒப்பமுடன்லிங்கமதுசேர்தானென்று வுத்தமனேசாரம துசேர்தானென்று, மெய்ப்புடனேபூரமதுசேர்தானென்றுமேன்மை யுடன்கல்வமீதிலிட்டுமைந்தா, எப்படியும்ஓரைந்தாம்பட்சபூதம்யெ ழிலானசரக்கெல்லாம் பொடியாய்ப்போச்சே. 595

பொடியானசரக்கெல்லாம்மையதாகி பொங்கமுடன்தாகமதுக ருவிட்டாட்டி, கன்னமாஞ்சரக்கெல்லாம் நன்றாயாட்டி கண்மணியே ஜாமமெட்டுந்தீர்ந்தபின்பு, வடிவானபஞ்சாசசரக்கையெல்லாம்வள ம்பெறவேபில்லைபதுலருவாய்த்தட்டி, மிடியோகவோட்டிவிட்டுச்சீலே செய்துமீட்சிபெறரவிதனிலேகாயப்போடே. 596

போடவேரவியாறிக்காய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்மணல்மறைவி ற்புடத்தைப்போட, நாடவேயிப்படியேபத்துமுறைபோடு நலமான தாகமென்றகருவினாலே, சாடவேபுடமதுவும்பத்துந்தீர்ந்தால் சட்ட முடன் மறுபடியும்செப்பக்கேளு, கூடவேசரக்கதனைக்கல்வமிட்டு கொற்றவனேகையாளின்ரசத்தைதாக்கே. 597

தாக்கவேநாற்சாமமறைத்தபின்பு சட்டமுடன்பில்லைபதுலகு வாய்ச்செய்து, ஆக்கமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து வப்பனேசில்லி ட்டுச்சீலேசெய்து, போக்கானசரக்கெல்லாங்கட்டுதற்குபொங்கமுட ன்மண்மறைவிற்புடைத்தைப்போடு, வாக்கதுவும்பொய்யாமல்கோழி யாகவளமுடனேபுடம்போடக்கட்டும்பாரே. 598

கட்டுமேபஞ்சரச்சரக்குதானும் கருவாக பத்துமுறையிப்படி யேபோட்டால், சட்டமுடன்சரக்கைந் துங்கட்டிப்போகும்சார்பாண செந்தூரம்நீலவர்ணம், மட்டுமேசிவப்பதுவுமோராதப்பா மார்க்கன டன் பின்னும்வகைசெப்பக்கேளு, பட்டுப்போல்செந்தூரஞ்சிவப்ப தற்குபாலகனே வரிசையது செப்புவேனே. 599

செப்பவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லைதேசத்தின் கருவாளிசெ ய்வாரப்பா, ஒப்பமுடன் கருமிகட்டுவாய்க்காதப்பா ஓகோகோவாய் த்தானும்விழலாய்ப்போகும், இப்புவியிலுந்தமக்குந்தருமிகட்கும்யெ ழிலானவேதைமுகங் கூறினேன்யான், தப்பிதங்கள்நேராதுசன்மார் க்கவானே சட்டமுடன்செய்பவனே புத்திவானே. 600

புத்தியுடன்சரக்கதனைத்தானெடுத்து பூபாலாபின்னுமந்தக்கல் வமிட்டு,பத்தியுடன்கருந்துளசிசாறுவிட்டு பாலகனேநாற்சாமமறை த்தபின்பு, சத்தியமாய்பில்லைபது லதுவாய்ச்செய்துசாங்கமுடன்ரவி திதனிலேகாயவைத்து,முத்திபெறசில்லிட்டுச்சீலைசெய்துமுனையான சோதியென்றபுடந்தான்போடே. 601

போடேதான்புடமதுவுங்கோழியாக பொங்கமுடனிப்படியே பத்துமுறைபோடு, நாடேதான்செந்தூரம் நவிலப்போமோ நாதாந் தசித்துமுனிசொல்லாவண்ணம்,கூடநீசெந்தூரந்தனை யெடுத்துகொ ற்றவனே கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, ஆடேதான்குமரியின்றன்சாற்றினா லே வப்பனேதானரைப்பாய்ஜாமம்நாலே 602

நாலானஜாமமதுவரைத்தபின்பு நலமானபில்லையதுலருவாய்ச் செய்துபாலானரவிதனிலே,காயப்போடு பாலகனேகாய்ந்தபின்புசில் லிசெய்து, மாலானசீலையதுசெய்தபின்புமகத்தானமணல்மறைவிற் புடத்தைப்போடு, சூலானபுடமாறியெடுத்துப்பாரு துப்புரவாய்ச் செந்தூரஞ்சொல்லொணாதே. 603

ஒண்ணாதுசெந்தூர மென்னசொல்வேன்ஓகோகோநாதாக்கள் கூறவில்லை, மண்ணானசரக்கதுவும்பிரிதிவிதன்னால்மகத்தானகாரசா ரமதுவேபாகி, தண்ணமுடன்வேதைமுகங்கோடாகோடி தாக்கிட வே சிமிட்டுவித்தையென்னலாகும், விண்ணானநாதாக்கள்காணுவித் தைவிருப்பமுடனுந்தனுக்கு வோதினேனே. 604

ஓதினேன்செந்தூரந்தனையெடுத்துவுத்தமனேவெள்ளிதனில்நூ ற்றுக்கொன்று, நீதியுடன்தானுருக்கிகுருவொன்றீய நிஷ்களங்கமா னதொருவெள்ளிதானும், ஆதியென்றபஞ்சபூதசரக்கிலே வப்பனே

வாணமதுமிகவேயாகி, பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரானால் பலிக்குமடாவாதவித்தை சொலிக்கும்பாரே. 605

சொலிக்குமேமாற்றதுவுமென்னசொல்வேன்சோராமல்வயதுபன்னிரெண்டதாகும்ஒலிக்குமேதங்கமதையென்னசொல்வேன்ஓகோகோசித்துமுனியறியாத்தங்கம், பலிக்குமேசிவயோகமாண்பருக்குபாவியென்றமாண்பருக்குப்பலியாதப்பா, எலித்தலையில்கோடறிதான்விழுந்தாற்போலே வெளிதானகைம்முறைகள் வினோதந்தானே ()

தானானசுயத்தங்கம் பிறவித்தங்கம் தாக்கானசிவயோகிசெய்யுந்தங்கம், கோனானகாலாங்கிநாதர்சொன்ன குருவானவாக்கதுவும் பொய்யாதப்பா, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலேதேற்றமுடன் பலவிதமாய்நூலைப்பாடி, மானான மாண்பர்களுமறியாமற்றான் மயக்கமுடன்மருட்கடலிலழுந்திட்டாரே. 607

மருட்டானசிடிகையென்றவேதைதன்னை மார்க்கமுடனறியாமல்மாண்பர்தானும், இருட்டுவழியேயியல்லோபாலரெல்லாம்பெழிலானகைம்முறையைப்பாராமற்றான், பொருளிருக்குமிடமதுவுந்தோன்றாவண்ணம், பொங்கமுடன்மதியீனமயக்கத்தாலேகுருட்டுவிழிப்பூனையதுவிட்டம்பாய்ந்த குறிப்பானகதைபோலமேவலாச்சே 608

நவலோக செந்தூரம்.

மேவலாமின்னமொரு மேன்மைகேளு மேதினியில்கீர்த்திபெற்றபுண்ணியவானே, ஆவலுடனுந்தபக்கு மனதுவந்துவப்பனேகாலாங்கிப்பதம்பணிந்துசாவதுவுமென்றைக்குநிட்சயந்தான்சாங்கமுடன் பலதொழிலுங்கற்றுமென்ன, போவதுமெய்பல்லாலிருப்பதில்லைபொங்கமுடன் வையகத்துவாழ்க்கையாமே. 609

வாழ்க்கையாம்வெகுகாலமிருப்போமென்னும் வண்மையுடன் பலநூலும்வுளவாராய்ந்து, தாட்கமலபதாம்புயத்தைமனதிலுன்னித்தகமையுள்ளகாயாதிகற்பங்கொண்டு, வீட்கமுடன் நெடுங்காலஞ்சமாதிசென்று விருதாவாய்மறுபடியும்வந்துமென்ன,பாழ்க்கமுடன் பவக்கடலை விட்டகற்றிபாருலகில்சுந்தரம்போலிருப்பீர்தானே. 610

சுந்தரனேகாவிகாஷாயம்பூண்டு சுத்தமுடனிருப்பதுவும்யோகியல்லோ, தந்திரமாயஷ்டசித்திபாடியென்ன தாரணியில்யோகமதுகொண்டுமென்ன, அந்தரமெல்லாம்புகழுஞானங்கொண்டு அவனிதனில்பொய்வேஷங்கொண்டுமென்ன, மந்திரத்தில்மாங்காய் விழுங்கதையைப்போல மானிலத்தில்வெகுபேர்கள்மயங்குவாரே. 611

மயக்கமேவெந்தனதுமணியேகேளும் மாசற்றநவலோகச்செந்தூரந்தான், தியக்கமதுவாராமல்லோகந்தன்னை தீர்க்கமுடன்முறைபாடுசொல்வேன்யானும், நயமுடையதங்கமதுவொன்றேயாகும் நலமானகாரீயமொன்றேகாலாம், அயமதுவும்விராகனதுவொன்றேயாகும் வப்பனேநாகமது ஆறதாமே. 612

ஆறானசெம்பதுவுமொன்றேயாகும்வப்பனேகுடவனதுவொன்றேயாகும், காரானவெள்ளியதுரண்டேயாகும் கருவானவெள்வங்கமொன்றேயாகும், கூறானவெட்டுருக்குவொன்றேயாகும் குறிப்பானநவலோகமொன்றாய்க்கூட்டி, சேறான லோகமெலாமொன்றாய்ச்சேர்த்துசெப்புகிறேன் வரிசைபெறவண்மைகேளே. 613

வண்மையாய்இடைகண்டு யினமுங்கண்டுவகுப்பானசேர்வையதுயானுங்கண்டு, தண்மைபெறநாதாக்கள்தாள்வணங்கி தாமுரைத்தமுறைபாடுவழிபாடெல்லாம், உண்மையுடன்தாமறிந்துபுத்திவானேவுகமையுள்ளலோகமதைக்கண்டாராய்ந்து திண்ணமுடன்மூசையிட்டுசீலைசெய்து தீர்க்கமுடன்சரவுலையில்வூதிடாயே. 614

ஊதவேநவலோக மொன்றாய்ச் சேர்ந்து வுத்தமனேயுருகியல்லோகளங்கமாகும், நீதமுடன்களங்கெடுத்து வுடைத்துமைந்தாவிஷ்களங்கமாகவல்லோகல்வமிட்டு, சூதமது யிரிடைக்குவொன்றேசேர்த்து சுத்தமுடன்கெந்திபதுரெட்டிப்பாக, வாதமதுபலிப்பதற்குவருண்மைந்தாகேள் வளம்பெறவேதாளகமும் பலந்தான்கூட்டே 615

கூட்டியேகண்டாதுகால்தான்சேரு குணமானகெவுரியதுகளஞ்சிரெண்டு, நீட்டமுடன்மனோசிலையுங்காலதாக நெடிதானவீரமதுகளஞ்சிநாலு, தாட்டிகமாய்த்துத்தமதுகளஞ்சிரெண்டு தாக்கானபூரமதுகளஞ்சியாறு,வாட்டமுடனிடைகண்டுகல்வமிட்டு வளம்பெறவேதானறைக்கவகையைக்கேளே. 616

வகையானஆறுவகை செயநீர்தன்னால்வளம்பெறவே தானறைப்பாயெட்டுசாமம், துகையானசாக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டிதோருமல்தானறைத்துபில்லைகட்டி, புகையாமலிருப்பதற்குரவியில்வைத்துபுகழான சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, பகையானபுடமதுவும் மணலிலப்பா பாங்குபெறகோழியென்றபுடந்தான்போடே. 617

புடமதுவுந்தீயாறிசென்றபின்பு பத்தியுள்ளபூபாலாயுனைப்பெனப்பா, தடங்கண்டுவழிகண்டுதண்மையோடு சட்டமுடன்மணலதனைநீக்கிமைந்தா, அடலானவாசல்தனை யெடுத்துப்பாரு வப்பனே

செந்தூரம்நீலவர்ணம், மடலானசெந்தூரந்தனையெடுத்துமன்னவ
னே பின்னுமந்தகல்வம்பூட்டே. 618

பூட்டியேசாக்கெல்லாங்கல்வமிட்டுபுத்தியுள்ளகண்மணியேசெ
யநீரப்பா, தாட்டிகமாயாறுவகை செயநீர்தன்னால் சட்டமுடன்தா
னரைப்பாய்ப்பின்னுமல்லோ, வாட்டமுடன்தானரைத்துபில்லைதட்
டிவளமுடனே ரவிதனிலேகாயவைத்து, நீட்டமுடன்சில்லிட்டுச்சீ
லைசெய்துநீதியுடன் மண்மறைவிற்புடந்தான்தாக்கே. 619

தாக்கவேகோழியது புடமதாக்கிதண்மையுள்ளபூபாலாபோட்
டாயானால், நோக்கமுடன்வோடதனையுடைத்துப்பாரு வுத்தமனே
செந்தூரமென்னசொல்வேன், ஆக்கமுடன்செந்தூரமருணன்போ
லாம் வப்பனைநாதாக்கள்கூறவில்லை, வாக்கதுவும்பொய்யாது வருண்
மைந்தாகேள் வண்மைபெறசெந்தூரவேதைதானே. 620

செந்தூரம்வேதைமுகம் ரோகநிவர்த்தி.

தானானவேதைமுகஞ்சாற்றக்கேளீர் தண்மையுள்ளபூபாலாத
ருமவானே, கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர்கொற்றவனார்தா
முரைத்தநீதிவண்ணம், பானானபராபரியாள்பாதம்போற்றி பாருல
கில்மாண்பர்களும்பிழைக்கவென்று தேனானசிவயோகநிலையில்நின்று
தேற்றமுடன்வேதைமுகங்கூறுவேனே. 621

கூறுவேன்செந்தூரந்தனையெடுத்து குணமான வெள்ளிதனில்
நூற்றுக்கொன்று, மாறுதலாய்க்குகையிலிட்டு வுருக்கிமைந்தாமார்
க்கமுடன் தகடடித்துப்புடத்தைப்போடு, தேறுதலாய்மாற்றதுவு
மென்னசொல்வேன், தேற்றமுடன்யெட்டரைக்கு ஆணிக்கொக்
கும், கூறுதலாய்ப்பிறவியென்றதங்கமாகும் குணமானசெந்தூர வே
தைகாணே. 622

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கைலாசபுலிப்பா
ணிகருவுள்ளானே, தோணவேசெம்பதனையுருக்கிமைந்தாதுப்புரவா
யிடைக்கிடைதான்செந்தூரத்தை, வேணமட்டுஞ்செம்புருக்கிக்கிரா
சமீவாய்வித்தகனே செம்பதுவுங்களங்கமாகும், மாணமருங்கல்வியு
ள்ளபூபாலாகேள்மகத்தானசெம்புதனை யூதிப்போடே. 623

ஊதவேசெம்பதுவுந் தங்கச்செம்பாம் வுத்தமனேநாதாக்கள்ம
றைத்தசெம்பு, நீதமுடன்செம்பெடுத்துசெப்பக்கேளும் நிஷ்களங்க
மானதொருவெள்ளிதன்னை, தோதமுடன் நூற்றுக்குவொன்றுசேர்
க்கதுப்புரவாய்மாற்றதுவும்பதினாறாகும், வாதமதுகாணவென்றாலி
துவேவாதம் வளம்பெரியநாதாக்கள்வாதம்பாரே. 624

பாரேதான் வாரடித்துப்புடந்தான்போடு பாங்கான வெள்ளி யது செம்பினாலே நேரேதான்மாற்றதுவு மதிகங்காணும் நேர்மை யுள்ள பிரவியென்றதங்கமாச்சு, சீரேதானித்தங்கம் சிவயோகத்தங் கம் சிறப்பான மாண்பர்களுக்குகந்ததங்கம், ஆரோதான்சொல்வார் களுந்தமக்கு வப்பனேயானுரைத்தேனுண்மைபாரே. 625

உண்மையாம்நவலோக செந்தூரத்தை வுத்தமனே யுந்தனுக்கு வோதினேன்யான், வண்ணமுடன்சீவனத்துக்கிடமதாகவளம்பெரிய செந்தூரம்பதனம்பண்ணு, எண்ணரியநற்பொருளேகுருவாயெண்ணி யெளிதானவறுமை வருங்காலந்தன்னில், கண்மறையுங்காலமது தா னறிந்து கண்மணியே சீவனத்துக்கிடந்தான்கொள்ளே. 626

கொள்ளவே வருமைவருங்காலந்தன்னில் கொற்றவனேநவலோ கசெந்தூரத்தை கள்ளமதுவாராமல் மைந்தாகேளு கணக்குடனே நாளொன்றுக்கிருநேரந்தான், வள்ளலுயர்வணிகரிடஞ் சென்றுமல் லோ வகையுடனேபணவிடைதான் பொன்தானீய்ந்து, உள்ளவரை சீவியநாளுள்ளமட்டும்வுத்தமனேகாலமதுகழிக்கநன்றே. 627

நன்றானசெந்தூரம்பதனம்பண்ணு நாதாக்கள்மறைத்துவைத்த செந்தூரந்தான், குன்றானமலைபழுக்கும் நவலோகந்தான் கொற்ற வனேகருமிகட்குமனம்விடாதே தின்றாலுமொருவனுய் மனதுவந்து தீர்க்கமுடன் மருமமதாயுண்பாயப்பா, அன்றெறித்த ஆதிசிவனுந் தமக்குவப்பனேதான்கொடுத்தவேதையாமே. 628

வேதையாமின்னமொருபோக்குச்சொல்வேன் வேதாந்தக்கண் மணியேபுனிதவானே, கோதையர்கள் மாயவலைசிக்கிடாதே கொற்ற றவனேசிக்கினால்மனம்விள்ளாதே, மாதாவின் சீர்பதத்தை தாரணி யிலெப்போதுந் தலைமேற்கொண்டு, சீதையுடன் ராமருந்தானிருந்த நேர்மைசெப்பினதோர் கதைதனையேகண்டீர்தானே. 629

கண்டதொரு மாண்பர்களுக்கிந்தலோகம் கருவான ரோகமது போவதற்கும், பண்டுளவமாலையணி கிருஷ்ணவதாரன்பார் மாலை யாகவல்லோபூண்டுகொண்டு, தண்டுளவதுளசியென்றமூலிச்சாற்றால் சட்டமுடன் நவலோகசெந்தூரத்தை, கொண்டிடவே யனுபானம் பணவிடைதானப்பா கொற்றவனேரோகமதுதீருங்காணே. 630

காணவேநவலோகசெந்தூரத்தால் கசரோகஞ்க்ஷயரோகங் கழன்றுபோகும், பூணவேதிருகடுகைசூரணத்தில்புகழான செந் தூரம் பணவிடைதான்கொள்ள, ஆணவத்தால்மிஞ்சிவந்தமேகரோக

மவப்பனேகடல்புக்கியோடும்பாரு, மாணமருங்கல்வியுள்ளமன்னு கேளும் மகத்தானவியாதிமுகமின்னங்கேளே. 631

கேளப்பாவனுபானம் செய்தேனுதும் கெடியான நவலோகசெந் தூரத்தை, ஆளப்பாவியாதிமுகந்தானறிந்து வப்பனேயனுபான மறிந்துகொண்டால், கேளப்பாவொருநாளும் வாராதப்பா குணமுள்ள நவலோகசெந்தூரந்தான், பாரப்பாபோகாமல் மண்டலந்தான் பரிவுடனே கொண்டவர்க்குரோகம்போமே. 632

போமேதான் பதினெட்டுகுஷ்டம்போகும் பொல்லாதமேகமென்றயிருபதும்போம், ஆமேதான்சூலைபதினெட்டும்போகும் வப்பனே காமாலையாறுந்தீரும், வேமேதான்வாதமதுயெண்பதும் போகும் வேகமுடன்பித்தமதுநாற்பதும்போம், நாமேதான்சொன்னபடி கிராணிபோகும் நலமாகப்பாண்டுவகைதீருந்தானே. 633

தீருமே தேகமதுவூதல்தீரும் தீர்க்கமுடன் ரோகநீரெல்லாம் போகும், ஈரதனில்தான சுரக்கும்விஷநீரப்பா வெழிலானதந்தநோயெல்லாந்தீரும், நாறுடலம்கிரந்தியென்றபுண்கள்போகும் நலமான தாதுடனே வலியுண்டாகும், கூறுமுனிகாலாங்கிநாதர்வாக்கு குவலயத்திலொருநாளும்பொய்யாதாமே. 634

பொய்யாதுநவலோகசெந்தூரந்தான் பூட்டுகிறேன்நாலாயிரத்துச்சொச்சம், மெய்யிலுள்ளரோகமது யெல்லாந்தீரும் மேலான நவலோகசெந்தூரந்தான், வையகங்கள்தான்புகழுந் செந்தூரத்தைவளம்பெரியநாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், துய்யநல்லபண்டிதங்கள்மிக வாராய்ந்து திப்புரவாய் வோதிவைத்தேனுனுக்கம்பாரே. 635

பாரேதான் நவலோகசெந்தூரத்தை பாருலகில் நாதாக்கள் மறைத்துவைத்தார், ஆரோதானசாத்திரங்களுளவாராய்ந்து வப்பனே போதிப்பாராறுமில்லை,நேரேதான் வுந்தனமுகம் மனதுவந்து நெடிதானமுறைபாடுவழிபாடெல்லாம், தீரேதானிடைபாகங்கைபாகங்கள் தீர்க்கமுடனுந்தமக்குபோதித்தேனே. 636

ரசவெள்ளி.

போதித்தேனின்னமொருமார்க்கங்கேளீர் பொங்கமுடன்புலிப்பாணிபுனிதவானே, ஆதித்தன் சந்திரன்போல் வெள்ளி போக்கு வப்பனேயானுரைப்பேனனபுள்ளானே, நீதியுடன்சூதமது பலந்தானொன்று நிஷ்களங்கமானதொருகாடிவீரம், தீதில்லாபாஷாணச்சுண்ணமொன்று தீர்க்கமுடன்களஞ்சியிடைதானுந்தூக்கே. 637

தூக்கியேகல்வமதிவிட்டுமைந்தா துப்புறவாயாறுவகை செய நீர்தன்னால், நோக்கமுடன் தானரைப்பாயிரண்டுசாமம் நுணுக்கமுடன்மெழுகதனையுருட்டிமைந்தா வாக்குடனேபாகமது பிசகிடாமல் வளமான சூதமென்றவெண்ணை தன்னை பாக்களவாயுருட்டியதை மூசையிட்டுபண்புபெறசில்லிட்டுசீலைசெய்யே. 638

சீலையென்றால் ஏழுசீலைவலுவாய்ச்செய்து திட்டமுடன்சரவுலையில்வைத்தூது, வாலையுடன் தீயாறியெடுத்துபாருவளமான சூதமது வெள்ளிபாகும், காலையிலேதானுதிக்குஞ் சூரியன்போல்கருவானவெள்ளியதுசோதிமெத்த, ஆலையெனும் தகடதனையிறுத்தி மைந்தா வப்பனே புடம்போடதுலக்கமாமே. 639

துலக்கமாம்வெள்ளியதுயென்னசொல்வேன் துப்புறவாய்ச்சூதமென்றவெள்ளியாச்சு, பலத்ததொருசிவராசவெள்ளிதன்னை பாருலகில்நாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், சுலபமென்றவேதை முகங்காணுமாண்பர் சுந்தரனேவெகுகோடி மாண்பரப்பா, கலக்கமதுவாராது சூதவெள்ளி கருவானவங்கத்துக்கசைந்திடாதே. 640

அசையாது சோதனைக்குவுறுதிவெள்ளி வப்பனேநாதாக்கள் நூலறிந்து, வகையொன்றும்நேராமல்தாள்பணிந்து வஷ்டாங்கயோகிலைதன்னிற்சென்று, திசைபெட்டுங்குளிகைபது யானுங்கொண்டு திருவினையாள்மனோன்மணியாள்போற்றிசெய்து, இசையுடனே யுந்தமக்கு யிந்தபாகம் யின்பமுடன் தான்கொடுத்தவேதையாச்சே.

ஆச்சப்பாசைபாகஞ்செய்யபாகந்தான் வப்பனே வினயமென்றபதமறிந்து, மூச்சடங்கி நெடுங்காலமிருந்தசித்த முனியானபாகமதைக்கைமறைத்தார், பாச்சலுடனடியேனுங்குளிகைகொண்டு பாருலகை சுத்தியல்லோ மனதுவந்து, வீச்சுடனே யுந்தமக்குவோதிவைத்தேன் விட்டகுறையிருந்ததினால் வாய்க்கலாச்சே. 642

வாய்க்கவேமுன்செய்தபுண்ணியத்தால் வளமானவினயமென்றவெள்ளிபோக்கு, தாய்க்கமலத்தாள்பணிந்த புண்ணியத்தால் சட்டமுடனுந்தமக்கு காணலாச்சு, பேய்பிடித்து மாண்பரெல்லாம் வாதந்தேடி பேரானகிலைகடந்து பதிகடந்து, மாய்கையெனுஞ் சமுசாரமிட்டிழந்து மாடிழந்து வீடிழந்துமாண்டார்தாமே. 643

மாண்டாரேவைபகத்தில்கோடிமாண்பர் மானிலத்தில் கணக்குண்டோலக்கோயில்லை, வேண்டியதோர்கருமானமனேகங்கொண்டுவிட்டகுறையில்லாமல்விழலாய்ப்போனார், காண்டவம்போல்பூர்வீகபு

ண்ணியத்தால் தற்பரனேயுக்தமக்கு யீந்தபாகம், ஆண்டகையாள் மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே வப்பனேயுக்தமக்குவந்தவாறே.

வெள்வங்கநீர்வாங்கல்.

வாறானயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வளமையுள்ள புலிப்பாணிமன்னாகேளும், கூறானவெள்வங்கம்பலந்தானொன்று கொற்றவனே சூதமதுபலந்தான்பாதி, நீறானபாஷாணசுன்னமப்பா நெடிதானமூசையிட்டுவுருக்கியல்லோ, பேறுடையபற்பமது குன்றியப்பா பெருமையுடன்வுருக்குமுகந்தன்னில்தாக்கே. 645

தாக்கவே வெள்வங்கமுருகியல்லோ தகைமையுள்ள நீர்தனையுரிந்துகொள்ளும், தேக்கலென்றவெள்ளீயவூட்டங் காய்ப்பு தெளிவானீரதுவுமேகியல்லோ, நோக்கமுடன் பிரவியென்ற வெள்ளியாச்சுநெடிதானவங்கமதற்கசையாதப்பா, ஏக்கமதுகொள்ளாமலிந்தபாகம்வெளிதாகச்செய்தவர்க்குசித்தியாமே. 646

சித்தியாம் வெள்ளீயம்பிரயோகித்தால் சீரான சமுசாரிக்கான வித்தை, முத்திபெறவழியுண்டுஞானமுண்டு மூதுலகில் நீயுமொரு சித்தனாவாய், நித்தியமுஞ் சிவானந்தநிலையில்நின்று நீதியுடன் சிவயோகந்தன்னைப்பாரு, சத்தியவான்வார்த்தையப்பா பொய்யாதப்பா சட்டமுடன் காலாங்கிசொன்னவாக்கே. 647

நாகக்கட்டுவேதை.

சொன்னதொருபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு சொகுசுள்ள கண்மணியேதீராமாரா, நன்னயமாய் பலநூலுங்கற்றுணர்ந்த நாதாந்தசித்தொனிவைநவில்வேனப்பா, உன்னிதமாய் நாகமென்ற லோகந்தன்னை வுற்பனமாய்த்தானெடுத்துவுண்மைபாரு, பன்னவேநாகமதுதானெடுத்துபாலகனேவுருக்கியல்லோ சாய்த்திடாயே. 648

சாய்க்கவேயினுப்பைநெய்தன்னிலப்பா சட்டமுடன் சாரமதைக்கிராசமீந்து, வாய்க்கவேபதினோருமுறைதானப்பா வளமுடனேயுருக்கிமிகச்சாய்த்தாயானால், மாய்த்துமேசட்டையதுசவளையாகிமகத்தான நாகமது வொருகண்ணாகி, பேய்ந்ததொரு மழையினால் மண்கட்டான பேரானபிரீதிவிபோலிருக்கும்பாரே. 649

பாரப்பா புலிப்பாணியின்னங்கேளு பாகமுடன் முன்செய்த நாகந்தன்னை, நேரப்பா கரிவங்கந்தானுங்கூட்டி நேர்மையுடன்தானுருக்கி செப்பக்கேளீர், ஆரப்பாதேன்வளையலென்றபூநீர் வப்பனே தானுருக்கி கருவிட்டாட்டி, தீரப்பாநாகமதற் கங்கியூட்டி திறமுடனேயேழுவகைசீலைசெய்யே. 650

ஏழானசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து யெழிலானரவிதனிலேகாய வைத்து, ஆழானபுடமதுவுங்கோழியப்பா வப்பனேதான்போட்டு எடுத்துப்பாரு, மீளானநாகமதுகட்டும்பாரு மிக்கானதவளையென் றேசெப்பலாகும், கோளாறுவாராதுயிந்தபாகம் கொற்றவனேநாக மதுகட்டிப்போச்சே. 651

கட்டியதோர்நாகமதுயின்னஞ்சொல்வேன் கருவானகையானி ன்சாற்றினாலே, திட்டமுடன்தானுருக்கிசாய்ப்பாயப்பா திறமான நாகமதுசிறலேகி, சட்டமுடன்தவளையதுபோலேயாகி தகைமையுள் ளநாகமதுபகையடங்கி, நட்டமிலாக்களங்கமதுபோல்ஜோதியோடும் நலமானநாகத்தின்கட்டுதானே. 652

தானானநாகமதுகட்டுதன்னை தன்மையுள்ள பூபாலாசாற்றக் கேளு, மானானமருதோன்றிசாற்றினாலே மார்க்கமுடன்தானுருக்கி சாய்ப்பாயப்பா, பானானபரஞ்சுடர்போல்சோதிமின்னும். பாலகனே பத்துமுறைவுருக்கிச்சாய்க்க, தேனானநாகமதுகண்ணடைந்துகேற் றமுடன்புத்துமென்றபுட்டுதானே. 653

புட்டானநாகமதைத்தானெடுத்து புகழானபழச்சாற்றிலுருக் கிச்சாய்க்க,திட்டமுடன்பத்துமுறைவுருக்கிப்பாருதீர்க்கமுள்ளசவ ளையதுபோலேயாகும், கட்டமுடன்பாராமல்விராலிதன்னைக் கருவா கத்தானுருக்கிசாய்த்துப்பாரு, நட்டமென்னசிவந்தகொடிவேலிதன் னைநன்றாகபத்துமுறை சாய்த்திடாயே. 654

பத்தானமுறையதுவுஞ்சாய்த்தாயானால்பாலகனேநாகமதுகொ டியகட்டாம்,சத்தானநாகமதுகட்டேயானால் சதகோடிசூரியர்போல் பிரகாசிக்கும், முத்தமரும்ஞானமுள்ளோர்செய்யமாட்டார் மூதுல கில்சமுசாரிசெய்யும்வித்தை, குத்தமதுவாராதுநாகந்தன்னை குண முடனேசெய்பவனேவாதியாமே. 655

வாதியாம்நாகமென்றகளங்கெடுத்து வரிசைபெறசூதமதுநேரே சேர்த்து, நீதியாமாறுவகைசெயநீர்தன்னால் நீட்டியரையெண்சாமந் தானுமப்பா, ஆதியெனும்பரஞ்சுடரைமனதிலெண்ணி சோராமல் தானரைப்பாய்மெழுகுபோலாம், பாதிமதிசடையணியுந்தம்பிரானால் பாலகனேமெழுகதுபோலிருக்குந்தானே. 656

தானானமெழுகுதன்னைபில்லை தட்டிதகைமையுடன்ரவிதனிலேகா யவைத்து, கோனானகுருசொன்னவாக்குபோலே கொற்றவனேசில்லி

ட்டுசிலைசெய்து, மாஞனமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு மகத்தான செந்தூரம்நீலவர்ணம், பாஞனபுடமதுவும்பத்தேயாகும் பாலகனே தானரைத்துபோடுபோடே. 657

போடவேசெந்தூரமருணன்போலாம் பொங்கமுடன்தானெடுத்துசெப்பக்கேளு, ஆடவேஜீவனத்துக்கிடமேதென்றால் வப்பனே வழிபாடுசொல்வேனப்பா, நீடவேசெம்பதுதான்களஞ்சிபத்து நெடிதானசெந்தூரங்களஞ்சியொன்று, கூடவேதானுருக்கிகொடுத்துப் பாரு கொற்றவனேமாற்றதுவுமொன்பதாமே. 658

தாமேதான்செம்புதனைவாரடித்து தண்மைபெறபுடம்போடபிறவித்தங்கம், வேமேதான்காவிக்கு முப்புக்கேகா வேதாந்தக்கண்மணியேவிளக்கம்பாரு, ஆமேதான்பசுமையென்றதங்கமப்பா வப்பனேசமுசாரிக்கானதங்கம், நாமேதான்சொன்னபடிநாகத்தங்கம் நலம்பெறவேசெய்பவனேபுத்திவானே. 659

புத்தியாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் புகழானவெள்ளியதுபத்துக்கொன்று, வெற்றிபெறதானுருக்கிகுருவொன்றீப வித்தகனேமாற்றதுவுமென்னசொல்வேன், சத்தியமாயெட்டரைதாஞணிக்கொக்குசன்மார்க்கபுத்தியுள்ளபூபாலாகேள், நித்தியமுங்குருபதாம்புயத்தைப்போற்றி நீமகனேஜீவித்துயிருப்பீர்காணே. 660

காணவேவாரடித்துபுடந்தான்போடு கருவானவெள்ளியதுபசுமையாகி, நீணவேதானிருக்குமாற்றேமெத்த நிஷ்களங்கமானதொருதங்கமப்பா, ஆணவங்கள்தானெடுக்கிப்பதாம்புயத்தை வப்பனேயென்னுளுமனதிலெண்ணி, காணவேகரங்குவித்து அஞ்சலித்துகாசினியில்மர்மமதாய்வாழ்குவீரே. 661

வாழ்கவென்றால்செந்தூரம்பதனம்பண்ணு மகத்தானபுலிப்பாணிமன்னுகேளு, வாழ்கவென்றால்செந்தூரந்தனைபெடுத்துவளம்பெறவேசெயரோகந்தன்னிலீவாய், வாழ்கவென்றால்மேகமென்றயிருபதுக்கும் மகத்தானகசரோகந்தன்றனக்கும், வாழ்கவென்றால்காயாதிகற்பம்போலே வண்மையுடன்தானருந்திவளமைகொள்ளே. 662

கொள்ளவேஅனுபானந் தன்னிலீய கொற்றவனேகாசமதுவாறும்போகும், உள்ளதொருபாண்டுவகையாறுந்தீரும்வுத்தமனேவாயுவென்றதெண்பதும்போம், கள்ளமிலாப்பித்தமதுநாற்பதும்போம் கயரோகஞ்சில்விஷங்களற்றுப்போகும், வள்ளலுபர்மேகமென்றகுஷ்டரோகம் வண்மைபெறுந்தாமரையுந்தானும்போமே. 663

போமேதான்பொல்லாதரோகம்போகும் போக்கானவாய்நாற் றம்வெள்ளைதீரும், நாமேதான்சொன்னபடிநளிர்சுரங்கள் நலமிலாக் கிராணியது ஆறுந்தீரும், வேமேதான்நேத்ரவலி தொண்ணூற்று று ம்விட்டகலுமேனியதுகாந்திமெத்த, ஆமேதான்நாதாக்கள்கொண்ட கற்பம்வப்பனேநாகசெந்தூரம்பாரே. 664

பாரேதான்செந்தூரமுண்டபேர்க்கு பாலகனேயேழாணைபல முண்டாகும், நேரேதான்கிருஷ்ணவதாரனைப்போல் நெடிதானஸ்ரீ லீலைமன்மதந்தான், சீரேதான்செந்தூரந்தானுமல்லோ ஸ்ரீராமர்கொ ண்டதொருகற்பமாகும், வேறேதான்கற்பமதுயிதற்கிடுண்டோ வே தாந்தத்தாய்கொடுத்தகற்பமாச்சே. 665

கற்பமாம்காகமென்றசெந்தூரந்தான் காலாங்கிநாதருடகடாட் சத்தாலே, சொற்பமென்றுநினையாதேதுய்யபாலா சுந்தரனேசமுசா ரிக்கானவித்தை, விற்பனர்கொண்டாடும்வேதைதன்னை விள்ளாதே யொருவருக்கும்விள்ளவேண்டாம், அற்பமென்றுநினையாதேவருள் மைந்தாகேள் ஆச்சரியமானதொருமகிமைதானே. 666

பூர்க்கட்டுவேதை.

மகிமையாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் மகத்தானபுலிப் பாணிமன்னுகேளு, அகிலமெலாந்தான்புகழும்காலாங்கிநாதர்வன்பு டனேயெந்தமக்குச்சொன்னநீதி, சகிதமுடனுந்தமக்குஞானோபித்து சகலகலைக்யானமெல்லாமுபதேசிப்பேன், விகிதராய்க்கருமிகளுமும் மைப்பற்றி வீரமுடன்நேசமதுகொள்வார்பாரே. 667

பாரானகருமிகளுமும்மைவேண்டி பாருலகில்சினேகவதஞ்செ ய்யவென்று, காரானநல்லவர்போல்வார்த்தைகூறி கடுஞ்சினத்தை மனதிலுன்னிமெய்யேகூர்வார், நேரானசிடிகையென்றவேதைமார்க் கம் நேரமையுடன்தாமுரைக்கவதிபஞ்சொல்வார், கூறானவார்த்தை யதுமிகவிடாமல் குணமுடனேநயமதுவாய்நேசங்கொள்ளே. 668

கொள்ளவென்றால்பூரணத்தைக்கேட்பாரப்பாகொற்றவனேமர் ம்மமதைவெளிவிடாதே, தெள்ளுதமிழ்வாகடத்தைப்பேசுபேசு தே ஜொளிவின்சின்மயத்தைவெளிவிடாதே, உள்ளதொருபொருளெல் லாமுவமையோடும் வுத்தமனேதடம்பிரித்துக்கேட்பாரப்பா, கள்ள மனமில்லாமல்கபடகற்றி கண்மணியேவுண்மையது புகன்றிடாயே

புகலவேபுலிப்பாணிமன்னுகேளு புகழானபூரமென்றவேதைதன்னை,சகலமுனிசித்துகளுஞ்சொன்னாரப்பாதாரணியில்மர்மமதாய்ச்சொல்லிவிட்டார், நிகலவேசாத்திரங்கள்கோடாகோடி நீதியுடன்கட்டுமுறையனேகங்கண்டார், அகலமுள்ளயிரும்பென்றபாண்டந்தன்னை வப்பனேவெண்மையதாய்த்துலக்கிப்போடே. 670

போடவேதான்பூரமென்றசரக்குதன்னைபொங்கமுடனயச்சட்டிதன்னிலிட்டு, நீடவேபலமொன்றுப்நிறுத்துக்கொண்டு நிஷ்களங்கமானவெள்ளாட்டுப்பாலால், சாடவேசுருக்கதுவுமெட்டுசாமந்தண்மையுடன்தான்கொடுத்துப்பின்னுங்கேளு, கூடவேபசுவின்பால்நாலுசாமம் கொற்றவனேதான்கொடுத்துயெடுத்திடாயே. 671

எடுக்கவேபூரமதுயென்னசொல்வேன்யெழிலானதந்தமதுபோலேகாணும், ஒடுக்கமதாயுருகியல்லோயிறுகிக்காட்டும் வுத்தமனேதவளநிறம்போலேகாணும்,தொடுக்கவேவெடியுப்புபலமொன்றாகும் தோஷமில்சீனமது பலமொன்றாகும், விடுத்ததொருதுருசதுவும்பலமொன்றாகும் வித்தகனேசிங்கியதுபலமொன்றாமே. 672

ஒன்றானசரக்கெல்லாங்கல்வமிட்டு வுத்தமனேநாதாக்கள்சொன்னவண்ணம்,தென்றிடவேகல்வமதிலிட்டுமைந்தாவேகமுள்ளவருக்கன்பால்தன்னாலாட்டி, குன்றானபூரமதுக்கங்கிபூட்டி கூர்மையுடன்ரவிதனிலேகாயப்போடு, நன்றானசீலைபதுயேழுசெய்து நலமுடனேயெரிக்கும்வகைவரிசைகேளே. 673

வரிசையாய்த்தளவாயாம்பாண்டந்தன்னில் வகையுடனேபூமணலைகொட்டியேதான், பரியானபூரமதையெடுத்துமைந்தா பாங்குபெறமணலதனில் பொதிந்துமல்லோ, விரிவானமணலதனுல்மேலுமூடி மேலுமந்தப்பாண்டமிட்டுசில்லுசெய்து, துரிதமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து துப்புரவாய்வாலுகையாலேற்றிடாயே. 674

ஏற்றியேதீபமதுயென்னசொல்வேன் எழிலானபுலிப்பாணிபுத்திவானே, போற்றியேவம்பாளின்பதாம்புயத்தை பொங்கமுடன்தானெறிப்பாய்க்கமலம்போலே,நீற்றவேபூரமதுகட்டுவாகிநீதியுடன்தவளம்போல்நிற்கும்பாரு, ஆற்றியேஜாமமதுநாலுமாகும் வப்பனேதானெரித்துயெடுத்திடாயே. 675

எடுக்கவேகணபதியைப்போற்றிசெய்துயெழிலானபாண்டமதுதிறந்துபாரு,விடுத்ததொருபூரமதுயென்னசொல்வேன்விண்ணுலகு

சந்திரன்போல்விளக்கமெத்த, தொடுத்ததொருபூரமதைத்தானெடுத்துசோராமல் கவசமதைநீக்கியேதான், தடுத்திடாமருந்துவகையானுரைப்பேன் தற்பரனேசிற்பரனேசார்ந்துகேளே. 676

சார்ந்துமே பூரமதையெடுத்துபாலா தண்மையுடன்பற்பமதுசெய்வதற்கு, ஓர்ந்துமேயீயமென்றசெந்தூரத்தை ஓகோகோநாதாக்கள் மறைத்துவைத்தார், தீர்ந்ததொருசெந்தூரந்தனையெடுத்துதீர்க்கமுடன்பூரமதுக் கிடையேதூக்கி, ஆர்ந்துமேசிற்றண்டக்கருவினுலேவப்பனேதானரைப்பாய்சாமம்நாலே. 677

நாலானசாமமது வரைத்தபின்பு நலமாகப்பூரமதுக்கங்கிபூட்டி பாலானரவிதனிலேகாயப்போடு பட்சமுடன்தானெடுத்துசீலைசெய்து, மாலானமண்மறைவிற்புடத்தைப்பாரு மகத்தானகோழியென்றபுடமேயாகும், சூலானபூரமதுக்குள்ளிருந்து சுந்தரனேசூதமதுமடியும்பாரே. 678

மடியுமேயிப்படிதான் பத்துமுறைபோடு மார்க்கமுடனீயமென்றசெந்தூரத்தால், படிபடியாய்கருவிட்டு ஆட்டிஆட்டிபாலகனேபூரமதுக்கங்கிபூட்டி, விடிந்தபின்புரவிதனிலே காயவைத்துவித்தகனேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, முகந்தபின்புமுன்போலே புடமும்போடு முனையானபதமாறியெடுக்கக்கேளே. 679

கேளேதான்பூரமது இறுகியல்லோ கெடியானசூதமதுமடங்கிநிற்கும், வீளேதான்பூரமதையெடுத்துமைந்தா விருப்பமுடன்பின்னுமல்லோ வதிதங்கேளு, நாளேதான்போகாமல் நாதவானேநவிலுகிறேன்பஞ்சபூதவாராதாரம், சூளேதான் துருசுவெடிப்புக்காரம்சுந்தரனேவருஞ்சாரஞ்சீனந்தானே. 680

சீனமாங்கரியுப்புத்தானுஞ்சேர்த்து சிறப்புடனேசெவ்வாலம்பாலாலாட்டி, சோனமதாம்புரத்துக்கங்கிமூட்டிசோராமல் ரவிதனிலேகாயப்போடு, கானமருஞ்சுண்ணும்புச்சீலைசெய்துகடுரவியால்பின்னுமங்கேகாயவைத்து ஊனமதுவாராமல் மணல்தானப்பா வுத்தமனேகோழியென்றபுடத்தைப்போடே. 681

புடமாறித்தீர்ந்தபின்புயெடுத்துப்பாரு புகழானவாறுவகைசரக்குதன்னால்,தடமானபஞ்சபூதவாரா தாரம்தண்மையுடன்சரக்கதுவு

ஞ்சேர்த்துமல்லோ, திடமாகப் புகழுடங்கிவீரடங்கி தீர்க்கமுள்ளபூ ரமதுயென்னசொல்வேன், மடலானபூரமதுவுருகியல்லோமார்க்கமு டன்தந்தம்போலிருக்கும்பாரே. 682

தந்தமாம்பூரமதுகட்டுமானல் தணமையுள்ளவேதையதுவென் னசொல்வேன், அந்தமுடன்பூரமதையெடுத்துபாலா ஆகாகாவாராக மென்றசெய்யினலே, பந்தமுடன்சுருக்கதுவும்நாலுசாமம் பாகமுட ன்தான்கொடுக்கமுழுக்கட்டாகும், விந்தையுடன்பூரமதுசிடிகைவே தைவிண்ணுலகில் மண்ணுலகில்காணூர்தாமே. 683

காணமல்சித்துமுனிநாதர்தாமும் கருவானசாத்திரங்கள் வதிக ஞ்சொன்னர், தோணுதகருக்குருவும் முறைபாடெல்லாம்தோராமல் பாடிவைத்தார்நூல்கள்தோறும் வீணுள்தான்போகாமல்சாத்திரத்தி ல்விட்டகுறையிருந்தாலேலபிக்குமென்று, மாணுக்களறியவென்று பலநூலெல்லாம் மானிலத்தில்பலவிதமாய்க்கூறினரே. 684

கூறினர்வாதநூலனேகஞ்சொல்லிகுணமானபாகமதைவிட்டறு த்து, தேறினர்நூல்களெல்லாமுன்பின்னுக தேற்றமுடன்கைமறை ம்பாய்க்கட்டறுத்து, மீறியேசிலநூலினுண்மைகூறி மிக்கானசெய் பாகம்வேறறுத்து, சீறியேமாணுக்கர்தமைச்சினந்துசீரறுத்துவாரறு த்துதிகைத்திட்டாரே. 685

திகைத்ததொருநூல்களெல்லாமுளவாராய்ந்துதீர்க்கமுடன்கா லாங்கிப்பதம்பணிந்து, பகைத்தொருசித்தர்களைக்கரங்குவித்துபட் சமுடனஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து,வகையுடனேகுளிகையது பூண்டு மல்லோவளமானசீனபதிபடியேன்சென்று, தகமையுடன்குருபாத ர்பதாம்புயத்தை தாள்பணிந்து சதாகாலந்தெரிசித்தேனே. 686

தெரிசித்தேன்சமாதிமுகம் மதிவாய்நின்றுதேற்றமுடன்குருவ ணக்கமதிகங்கூறி, புரிசடையோன்பதாம்புயத்தைமனதிலெண்ணிபூ பாலகாலாங்கிநாதர்பாதம் தெரியாதயெந்தனுக்கு வுகமைகூறிதெ ளிவானவுபதேசம்மிகவேநண்ணி, சரியானசமாதியதுபெறவேவேண் டிசட்டமுடன்வரமெனக்கு வருளென்றேனே. 687

என்றதொருவாக்கதுவும்கூறும்போது எழிலானகாலாங்கிநாதர் தாமும், தென்றிசையில்கும்பமுனிநாதருக்கு தேற்றமுடன்தரிசனை கள்தந்தாற்போலே, சென்றதொரு யெந்தனுக்குவாசீர்மங்கள்தெளி வாகமனதுவந்து வதிகங்கொண்டு, கன்றழுகுங்காலமதில்தாயுவந்து கடும்பசிக்குப்பால்கொடுத்தகதைபோலாச்சே. 688

ஆச்சப்பாவெந்தனுக்குவுபதேசங்கள் அவனிதனிலாரதுதான் சொன்னாரில்லை, மூச்சடங்கிசென்றதொருகாலாங்கிநாதர் முனையாக வெந்தனுக்குவுண்மைகூறி, மாச்சனுடன்சமாதிமுகந்தானிருந்துமன் னவனேகருவிகாரணாதியந்தம், ஏச்சலதுவாராமல்பெற்றுமல்லோ வெ ழிலானசீனபதிகடந்திட்டேனே. 689

கடந்தேனேசீனபதிநீங்கியல்லோ காலாங்கிநாதருடகிருபையா லும், சுடர்போன்றமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலும் சுந்தரனேவ ஷ்டதிசைதுடர்ந்துவந்தேன், திடமானமுறைபாடுவழிபாடெல்லாம் தீர்க்கமுடன்குணபாடுதெரிந்துமேதான், சட்டமுடன்காயாதிகற்பங் கொண்டு தாரணியில்நெடுங்காலமிருந்திட்டேனே. 690

இருந்தேனேநெடுங்காலங்குளிகைகொண்டு எழிலானசமாதிமு கமெல்லாங்கண்டு, பொருந்தவேயுந்தமக்குவுபதேசங்கள் பொங்க முடன்கொட்டிவைத்தேனிடங்கொள்ளாது, திருந்தவேபூரமென்ற காயகற்பம் திட்டமுடன்குன்றிவிதங்கொண்டாயானால், அருந்திய தோர்தேகமதுஜோதிமின்னும் வப்பனேபூரமதின்வேகந்தானே. ()

தானனகுருசொன்னவாக்குபோலே சட்டமுடன்மண்டலந்தா னுண்பாயானால், பானனதேகமதுயென்னசொல்வேன் பரிதிகண்ட பனிபோலேநோய்கள்தீர்ந்து, தேனனமேனிபதுகாந்திவீசும் தேச மதில்விதிபாளியறிவான்பாரு, மானனமகதேவர்கடாட்சத்தாலே மா ர்க்கமுடனுந்தமக்குவமைக்கலாச்சே. 692

வேதைமுகம்.

அமைப்பானபூரமதையெடுத்துமைந்தா வப்பனேமதிதனிலே நூற்றுக்கொன்று, நிமைப்பொழுதுங்காலமதுவீண்போகாமல்நீதி யுள்ளபுலிப்பாணிபுனிதவானே, சுமைதாங்கும்கலியாளர்க்குறைதீர்த் தாப்போல் சுந்தரனேசிடிகையென்றவேதைதன்னை, அமைப்புடனே மதிதானுமுருகும்போது வப்பனேபூரமதுவொன்றுதாக்கே. 693

தாக்கியேவுருக்குமுகந்தன்னிலப்பா தகைமையுடன்வெள்ளிதனை யெடுத்துப்பாரு, ஆக்கியோன்வாக்கதுவும்பொய்யாதப்பா வப்பனே வெள்ளியதுயென்னசொல்வேன், பாக்கியமுண்டாகுதற்குப்பசுமை

யாகி பாங்குடனேபத்தரையாம்மாற்றுமாகும், வாக்கதுவும்பொய் யாதுமைந்தாகேளு வண்மையுள்ளபிறவியென்றதங்கமாச்சே. 694

தங்கமாம்சுயத்தங்கம் பிறவித்தங்கம் தாரணியில் நாதாக்கள் மெச்சுந்தங்கம், புங்கசித்திக்குகந்ததொரு யோகத்தங்கம் புகழான சமுசாரிக்கானதங்கம், வங்கமதற்கசையாத வலுத்ததங்கம் வளம் பெரியசித்துமுனிபோற்றுந்தங்கம், இங்கிதமாமாண்பர்களுக்குகந்த தங்கம் யெழிலானநடராஜ தங்கம்பாரே. 695

பாரேதான்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாலகனேயின்னமொரு போக்குசொல்வேன், நேரேதான்செம்பதுவும் களஞ்சிறூறு நேர் மையுடன்குகைதனிலே யிட்டுமைந்தா, தீரேதான்பாகமது பிசகி டாமல் தீர்க்கமுடன்தானுருக்கிமருந்தையீவாய், கூரேதான்காரமது விட்டுருக்கி கொற்றவனேகுருவொன்று கொடுத்திடாயே. 696

கொடுத்தவுடன்செம்பதுவு முருகியல்லோ கோவேந்தர்புலிப் பாணிமன்னுகேளு, அடுத்தவிஷஞ்செம்பினது வூரலேகி வப்பனே மாற்றதுவுஞ்சொல்லப்போமோ, தடுத்திடாவர்ணமது பென்னசொ ல்வேன் தாரணியில்நாதாக்கள்மறைத்தகூத்து, நடுப்படையில்வில் லுக்குநாணுமற்று நானிலத்தில்விழுந்ததொரு கதைபோலாச்சே. ()

கதையானசெம்பதுவுமாற்றேமெத்த காசினியிலாரறிவார்மகி மைதன்னே, சதையாமல்வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு சட்டமுடன் தங்கமதுபென்னசொல்வேன், உடையாதுபுடத்துக்குவசைந்திடா துவுத்தமனேவங்கமதுக்குறந்திடாது, பதையாமல்வாரடித்துப்புட ந்தான்போட பாங்குபெறசெம்பொன்னின்மகிமைபாரே. 698

பாரேதான்கவசகுண்டலத்துக்காதிபாங்குபெறசிவயோகிக்குக ந்ததங்கம், நேரேதான்வருமைவெருங்காலந்தன்னில் நேர்மையுட னுண்பதற்குச்சொன்னநீதி, ஆரோதான்சொல்வார்களிந்தப்போக்கு வப்பனேயாமுனக்குவுரைத்தேனப்பா, சீரேதான்நெடுங்காலந்தவமி ருந்து சிற்பரனேவேதைமுகஞ்செய்துபாரே. 699

செய்துமேகுருவணக்கமிகவுங்கூறிசெயலானபாக்கியமுமதிகங் கொண்டு, வையகங்கள்தான்புகழபுத்திவானும் வளம்பெரியநாதாக் கள்பதம்பணிந்து, துய்யநல்லசிவவேடம்பூண்டுமேல்லோ துப்புரவாய் யோகனிஷ்டைதனிலிருந்து,பையவேயுனக்குகந்தசிஷன்தேடி பால கனேவுபதேசஞ்செய்வார்தானே. 700

கொச்சிவீரக்கட்டு

தானையின்னமொருபோக்குச் சொல்வேன் தகமையுள்ளநற்பாலாநண்புள்ளானே, கோனனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, தேனனமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே தெவுளிடமேனபெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், பானனபரஞ்சுடரைப் போற்றியேதான் பாடுகிறேன்கொச்சியென்ற வேதைகாணேன். 701

காணவேகொச்சியென்ற வீரமப்பா கவனமுடன்பலமதுதான் கொண்டுவந்து, தோணவேலட்சுமியாள் வீற்றிருக்கும்துகைபானவில்வமதுபழந்தான்பத்து, நீணவேபழமதனைக்கீறியல்லோ நீதியுடன் வீரமதையுள்ளமைத்து, மாணவேசீலைய துவலுவாய்ச்செய்துமயங்காமல்மணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடே. 702

போடவேயிப்படியேபத்துமுறைபோடு போக்கானவீரமதுகட்டிப்போகும், நீடவேவீரமதுகட்டினுக்கால் நீடாழியலகமெல்லாங் கட்டலாம்பார், சாடவேவீரமதைத்தானெடுத்து சட்டமுடன்சமென்றசெந்தூரத்தை, ஆடவேபழச்சாற்றால் தானரைத்து வப்பனேவீரமதுக்கங்கிபூட்டே. 703

பூட்டியேரவிதனிலே காயவைத்து பொங்கமுடன்சீலைய துவலுவாய்ச்செய்து, நீட்டியேமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு நீதியுடன் வீரமதுபுகையடங்கி, தாட்டிகமாய்வுருகிபகட்டிகிற்கும் தாடாண்மையானதொருவப்புதானும், கூட்டியேபின்னுமந்தவீரந்தன்னை குணமாகமறுபடியுஞ்செப்பக்கேளே. 704

செப்பவென்றுலின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலானவீரமதுதானெடுத்து, ஒப்பமுடன்மிருதாருசிங்கிதன்னை ஓகோகோநாதாக்கள்மறைப்புநீக்கி, தப்பிதங்கள்வாராமல்சிங்கிதன்னை சட்டமுடன்வெண்கருவால்தானரைத்து, மெய்ப்புடனேவீரமதற் கங்கிபூட்டி மேன்மையுடனரவிதனிலேகாயப்போடே. 705

காய்ந்தபின்புசீலையது வலுவாய்ச்செய்து கவனமுடன் மறைவிற்புடத்தைப்போடு, தேய்ந்ததொருவீரமதுகட்டுமாகி தேற்றமுடன்படிகமென்றகல்லுபோலாம், மாய்ந்ததொருவீரமதைத்தானெடுத்துமறுபடியும்முன்போலப்பாகஞ்செய்து,பாய்ந்ததொருமண்மறைவிற்புடந்தான்பத்துபாலகனேபோட்டுவரக்கட்டிப்போமே. 706

கட்டியதோர்வீரமதைத்தானெடுத்து கலங்காமல் சீலைபதுவிலக்கியல்லோ, திட்டமுடன்பின்னுமொருபாகஞ்சொல்வேன் தீர்க்கமு

ள்ளபுலிப்பாணிபுகலக்கேளீர், எட்டியென்றவித்ததுவும்பலந்தானேந் துளழிலாகநிம்பழத்தின்சாற்றினாலே, கொட்டியதோர்விஷந்தனைத் தானறைத்து கூறவேவீரமதற்கங்கியூட்டே. 707

அங்கியென்றவீரமதைரவியில்வைத்து வப்பனேயேழுசீலைவலு வாய்ச்செய்து, இங்கிதமாய்மண்மறைவில்புடத்தைப்போடு வெழிலா னபுடமாறியெடுத்துப்பாரு, சங்கையில்லாவீரமதுவென்னசொல்வே ன்சட்டமுடன்மணிபோலேயிறுகிநிற்கும், வங்கமென்றமணிபோலே தோற்றும்பாரு வளமையுள்ளவீரமணியாகுந்தானே. 708

தானானவீரமணியென்னசொல்வேன் தாக்கானபுடமதுவுமுன் போலாக, கோனானபுடமதுவும் நூறுபோடு கொற்றவனேவீரமணி யென்னசொல்வேன், மானானவீரமணிகட்டினாக்கால் மதகரியிலேறு தற்குஜயமுண்டோ, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலேதே ஜொளியின் வீரமணிகாணலாமே. 709

காணலாம் வீரமணிதனையெடுத்து கனமானமதகரியின்மேலே சென்று, பூணவேவீரமணிகட்டினேன்யான் புகழாகவெதிரியென்ற மாண்பர்தம்மை, வேணவேமண்டைதனைபிளப்பேனென்று விருதுப றையறைந்திடலாமணியினாலே, நாணவேசித்தாதிமுனிவர்தாமும்நடு ங்குவார்மணிதனையே கண்டபோதே. 710

கண்டதொருநாதாந்தசித்துதாமும்கனமுடனேயுந்தனைத்தான் போற்றுவார்கள், மண்டலத்து ராஜாதிராஜாதாமும் மகாவீரனென் றல்லோமதிப்பார்தானும், கொண்டல்வண்ணனச்சுதனார்கிருஷ்ணவ தாரன் குவலயத்தில்கொண்டதொரு குளிகையென்பார், தெண்டி ரைசூழ்மாண்பரெல்லாமும்மையல்லோதேர்ந்ததொருசித்துமுனியெ ன்பார்பாரே. 711

பாரேதான்வீரமென்ற குளிகைதன்னை பாங்குடனேதானெடுத் துப்பகாக்கேளு, நேரேதானுவினதுமுதுகின்பேரில் நேர்மையுடன் தான்வைக்கப்பால்கொடாது, சீரேதான்வீரமணியாட்டந்தன்னால்சி றப்பானபாலதுவுஞ்சுவறிப்போகும், நீரேதான்மணியதனை யெடுத் தாயானால் நிஷ்களங்கமானபால் சுரக்கும்பாரே. 712

சுரக்குமேமணிதனையேயெடுத்துபாலர்சுந்தரனேசொல்லுகிறே ன்சூட்சம்பாரு, இரக்கமுடனுன்மீதில்மனதுவந்துயெழிலானமணி யினதுபூட்டகத்தை, திறக்கவேமணியென்றவண்மைதன்னை தீர்க்கமு டன்புகலுகிறேன் திண்ணம்பாரு, பறக்கவேவாயுவேகந்தன்னைப்போ லேபாரினிலேவாயிலிட்டுநடக்கலாமே. 713

நடக்கவேநெடுந்தூரம்நெடுங்காலந்தான் நடராஜசுந்தரனேநவி ல்வேனப்பா, அடக்கமுடன்குளிகைதனைவாயிலிட்டு அவனியெலாம் நடந்தாலுமசைத்திடாது, படம்வரையும்மாதர்தனைப் புணர்ந்திட் டாலும்பகரவேகூடாதுலீலாவண்ணம், சடமதுவுந்தோன்றாது புந் தமக்குசட்டமுடன்குளிகைதனைக்கொள்வீர்தாமே 714

குளிகைவேதமுகம்.

கொள்ளவேயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் குணமானபுலி ப்பாணிகேந்திராகேள், எள்ளளவும்பிசகாதுயிந்தபாகம் யெழிலான வீரமணிவேதையப்பா, விள்ளாதேயொருவருக்கும் விந்தபாகம்விட் டகுறையிருந்ததினாலுந்தமக்கு, கள்ளமதுவாராமல்மனதுவந்துகண் மணியேகாட்டசித்தேன்பண்புதானே. 715

பண்பானவீரமணிதனையெடுத்துப்பார்வேந்தாவெள்வங்கஞ்சே ர்தானப்பா, திண்ணமுடன்தானுருக்கிகுகையிலிட்டுதீரமுடனேவீர மணிதனையெடுத்து, அண்ணலார்பதம்போற்றியடிபணிந்துவப்பனே குளிகையதுயெடுத்துமைந்தா, வண்ணமுடன்வங்கமது வுருகும் போதுவளம்பெறவேகுளிகைதனைப்பொதிந்திடாயே. 716

பொதியவேநீருண்டுமேலெழும்பி பொங்கமுடன்மணியதுவும் தெறிக்கும்பாரு, மதிபோன்றவெள்ளியதும்யன்னசொல்வேன் மகத் தானவெள்ளீயம்நீர்தானேகி, துதிபெறவேவெள்ளியது மாற்றேமெ த்ததுப்புரவாய்சொல்வதற்குநாவுமில்லை, பதியானவீரமணிதனிலுதி த்தபரிதிபென்றவெள்ளியது காணலாமே. 717

காணவேயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கண்மணியேபுலிப் பாணிகவிராஜேந்திரா, ஆணவத்தால்வந்ததொருகசரோகங்கள்வப்ப னேதேனதனிலனுபானித்தால், நாணமதுவாராமல் ரோகங்கள்நாடா துமேனிவிட்டுநழுகும்பாரு, மாணமருங்கல்வியுள்ளபுத்திவானேமார் க்கமுடனின்னமொருமருமங்கேளே. 718

கேளப்பாமணியதனையெடுத்துமைந்தா கெவனமுடன்பாணித னிற்பதனம்பண்ணு, வாளப்பாதேகமதுசெல்லும்போது வளமுட னேஐந்தறிவுங்குண்ணுமல்லோ, நாளப்பாவுடலைவிட்டாத்துமந்தா ன்நீங்கியேபோவதற்குமுன்னதாக, பாளப்பாதன்னைத்தான்மறந்து மல்லோ பாழுடலம்போவதற்குநாளுமுண்டே. 719

உண்டானகாலமது ஒடுக்கந்தன்னில் வுத்தமனே தாகமென்றகருவுதன்னில், கொண்டிடவேவீரமென்ற குளிகைதன்னை கொற்றவனே தானிழைத்துநாவில்தீட்ட, தண்டமுடன்செத்தசவம்போலானுலும் தாரணியில்தலையெடுத்துவார்த்தைகூறும், சண்டமாருதம்போலேயிந்தவீரம் சட்டமுடனுந்தனுக்குவோதினேனே. 720

சகலரோகங்களுக்குஞ்சூரணபாகம்.

காயகற்பம்.

ஓதவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோகோநாதாக்களாளித்தமார்க்கம், நீதமுடன்காயகற்பச்சூரணந்தான் நிலையானயோகிகட்குமாண்பருக்கும், தோதமுடனசாகுவகை செப்பக்கேளும் தோஷருமல் சுக்குடனேமிளகுமாகும், ஆதமுடன்திப்பிலியுங்கடுக்காய்த்தான்றி வப்பனேமாசிக்காய்தானுங்கூட்டே. 721

கூட்டவேதேசாவரம்வாய்விளங்கம் குணமானகார்போகங்கடுக்காய்ப்பூவும், நாட்டமுடன்சிற்றரத்தைபேரத்தை நலமானவாலுளுவையோமந்தானும், வாட்டமுடன்சிறுமல்லிபேராமல்லி வளமானகுராசுரளியோமந்தானும், கோஷ்டமுடன் கண்டதிப்பிலியுங்கூட்டிகுணமான அதிமதுரமேலந்தானே. 722

தானனகிராம்புடனே லவங்கப்பட்டை தண்மையுள்ள ஜாதிக்காய்ஜாதிப்பத்திரி, கோனனதக்கோலட பிரப்பின்மூலம் கொடிதானபூமிசர்க்கரையுமாகும், தேனனபரங்கியுடபட்டைதானும்தெளிவானவால்மிளகுசெங்கடுக்காய், பானனதுளசியென்றவித்துதானும்பாங்கானஆலினதுவித்துங்கூட்டே. 723

வித்தான அரசினதுவித்துமாகும் வீரானயிச்சினுடவித்துமாகும், சுத்தமுள் பூனையென்றகாலிதானும் சுந்தரனேவூமத்தைவித்துங்கூட்டு, மெத்தவரிதானதொருவிராலிவித்துமேன்மையுள்ளபூ அரசன் வித்துகூட்டு, சத்தநதிக்கப்பாலேவிளையும்வித்து சந்தனமாம்வித்ததுவுங்கூடச்சேரே. 724

சேரப்பாஅத்தியுடவித்துதானும் செயலான அழிஞ்சியுடவித்துதானும், கூரப்பாசாரத்தின்வித்துதானும்குறிப்பானவூசத்தினவித்துதானும், நேரப்பாமுருக்கிலையின்வித்துதானும் நெடித்தான எருக்கினுடவித்துதானும், ஆரப்பாசூரியுட வித்துதானும் வப்பனேயெள்ளினுடவித்துகாணே 725

காணவேவகைவகைக்குப்பலந்தானென்று கருத்தாகத்தான்வறுத்துசூரணித்து, தோணவேசூரணத்தையொன்றாய்க்கூட்டி சோராமல்பசும்பாலில்சுத்தித்தேதான், வேணதொருசரிபாகஞ்சீனிசேர்த்து விருப்பமுடன்சீசாவிற்பதனம்பண்ணு, ஆணவங்கள்வுண்டாகயிந்தபாகம் வப்பனேசரிகூட்டிபதனம்பணணே. 726

பண்ணவேமுப்பூவுகளஞ்சிசேர்த்துபண்மையுடன்மண்டலந்தான்கொண்டபேர்க்கு, நண்ணவேநடுச்சாமவயதுதன்னில் நாட்டமுடன்சிவயோகஞ்செய்யும்பேர்க்கு, திண்ணவேமண்டலந்தான்காயகற்பம தீர்க்கமுடனசமுசாரிக்கானவித்தை, வண்ணமுடனிப்பாகஞ்சித்தருக்கு வளமையுடன்மறைத்துவைத்தாருண்மைபாரே. 727

பாரேதான்மண்டலங்காயாதியப்பா பாங்குபெறவுண்டவர்க்குயெல்லாஞ்சித்தி, நேரேதானசமுசாரிக்கானகற்பம் நெடிதானதுறவிகட்குமுகந்தகற்பம், சீரேதான்காயாதிகொண்டபின்பு தீர்க்கமுடன்வழலையதுகொள்ளவேண்டும், நீரேதான்வழலையதுகைபாகந்தான் நீதியுடனறிவதற்குயினனங்கேளே. 728

யோகஞ்சாதிப்போர்க்குவழலைத்திராவகம்.

கேளப்பாபுலிப்பாணிமன்னுபாரு கெடியானயோகங்கள்சாதிப்போர்க்கு, வாளேதானசமுசாரிகுடியுள்ளோர்க்குவகுப்பானசிவயோகிவேடத்தோர்க்கும், பாளேதான்யோகமதுபோகாமற்றான் பகருகிறேன்திராவகவழலையப்பா, சூளேதான்கைபாகஞ் செய்பாகந்தான சூட்டுகிறேனவரிசைமுறையினனங்கேளே. 729

முறையானமுறைபாடுயேதெனறாக்கால் முனையானலவணமதுவெடியுப்பாகும், துறையானகல்லுபபுவளையலுபபு துடியானசவுட்டுப்புயிந்துப்பாகும், குறையகற்பமகரியுப்பூநீறுப்புகுணமானகாரமுடனசீனகற்பம,பிறைபோனறபாஷாணங்கெளரிதானும்பேரானலிங்கமதுபூரங்கூட்டே. 730

கூட்டவேவீரமுடனசிங்கிதானும் குணமானதாளகமுமகெவுரிதானும,நீட்டவேமனோசிலையுமவரிதாரந்தான நிலையானகெந்தியுடன்கற்பாஷாணம், நாட்டமுடனசங்குயெனறபாஷாணந்தான் நலமானதுத்தமுடன்துருசுங்கூட்டு, வாட்டமுடனசரக்கெல்லாஞ்சமனதாகவளமுடனேதானிறுத்துயெடுத்துக்கொள்ளே. 731

கொள்ளவேசாரக்குங்கர்சாரஞ்சேர்த்துகொடிதானசீனமதுரெட்டிப்பாக்கி, விள்ளவேகுழிக்கல்லில்பொடியதாக்கி வீரானவாலையிட்டுதிராவகந்தான், மெள்ளவேபாண்டமதிலசரக்கையிட்டு மேன்மையுட

ன்சக்கரமாம்வாலேதன்னை, எவ்வளவுகோளாறுநேராமற்றுன் வெளி தானதிராவகத்தைவாங்குவாங்கே. 732

வாங்கையிலேதிராவகந்தான்வெளுத்தவண்ணம் வளமையுடன் மறுபடியுமடித்துவாங்கு,தூங்கியேதிரியாதேதுய்யபாலா துப்புரவா ய்திராவகத்தை யேழுமுறைவாங்கு, ஏங்கியேயிருக்காமல்திராவக த்தை யெழிலானசிசாவிற்பதனம்பண்ணு, சாங்கமுடன்யோகமதுசா திக்குங்கால் சட்டமுடன்திராவகத்தின்தண்மைகேளே. 733

தண்மையாம்திராவகத்தைதாக்குவண்ணம் தகமையுள்ளபுலிப் பாணிதயவுள்ளானே, உண்மையுடன்மண்டலந்தானந்திசந்திவுத்தம ளேகளஞ்சியதுகொண்டாயானால், நண்ணமுடன்வாசியதுமேல்நோக் காது நளினமதுவாராதுநடுங்காமேனி, சுன்னமதுகொண்டாலுமொ ன்றுமில்லை சுந்தரனேதிராவகத்தைபதனஞ்செய்யே. 734

புலிப்பாணிக்கு போகர் ஞானப்பால்வூட்டல்.

செய்யவேயின்னமொருபுலப்பஞ்சொல்வேன் செயலானபுலிப் பாணிகணிதவானே, வையகத்தில்நெடுங்காலமிருந்துமல்லோ வளமு டனேவுபதேசமனேகங்கொண்டீர்,வெய்யவேமகுத்துவங்கள்கோடா கோடி மேன்மையுடன்தானடைந்தீர் புண்ணியத்தால்,பையவேயுந்த மக்குஞானப்பாலை பகருகிறேன்புலிப்பாணிபண்புள்ளானே. 735

பண்பானபுலிப்பாணிபாருள்ளானே பகருகிறேன்ஞானமென்ற பாலையப்பா, நண்பானவேங்கைதனைவிட்டிறங்கி நலமுடனேதிருப்பா லின்கடலின்மார்க்கம், விண்ணதனில் குளிகையிட்டு யென்பின்னுகை விட்டகுறையிருந்ததொருபுண்ணியத்தால், வண்ணமுடன்பின்றொ டர்ந்துவருகவென்று வணக்கமுடன்போகரவர்கூறுவாரே. 736

கூறுவார்வாய்திறந்துபோகர்தாமும் குணமானபுலிப்பாணிதன் னைத்தானும், நாறுமுடலந்தமக்குவுபதேசங்கள் நற்கதிகள்பெறுவத ற்குநயமதாக, ஆறுபுடைசூழ்ககரந்தன்னை நீங்கி வப்பனேதிருப்பாலி ன்கடல்வாவென்று,பேறுடையசப்தமுடனுச்சாடித்துபெருமையுட ன்சீஷனுக்குபோதிப்பாரே. 737

போதிப்பார்லோகமதுமார்க்கந்தன்னைபொங்கமுடன்சாத்திரத் தின்வழிபாடெல்லாம், சாதிப்பாயுலகமெல்லாமாடலாகும் தற்பரன் போலிருப்பதற்குஞாயமுண்டு, நீதியுடன்வையகத்துமகிமையெல்லா ம்நிஷ்களங்கமாகவல்லோநடத்தலாகும், ஆதியந்தமானதொருசாதி பேதம் வப்பனேநடத்துவதாமுண்மைபாரே. 738

பாரேதான் திக்கெட்டுமாளலாகும்; பாராளுமன்னவரைவெல்ல லாகும், தீரேதான் திக்குவிஜயங்கொண்ட தீரன் தீர்க்கமுள்ளபற்குண னை வெல்லலாகும், சீரேதான்னெழுகடலுங்காணலாகும் சிறப்புட னேநீரின்மேல்நடக்கலாகும், கூரேதானமிருகமென்ற ஜாதிதன்னை குறிப்புடனேயழைப்பதற்குவசியமுண்டே. 739

வசியமாம்பட்சிதனை பிடித்துவந்து வழக்கமுடன்பாஷைகளைச் சொல்லலாகும், நிசிதமுடனரவமதையாட்டலாகும் நிஷ்டூரமான தொருகொடியபேரை, நசிதமுடன்நன்மையாற்சொல்லலாகும் நல மானபரிபோகஞ்செய்யலாகும், பசிவந்தபாலனுக்குபால்கொடுத்த பாருலகில்கதைபோலமுடியுந்தானே. 740

தானனவுலகமதையாண்டுமென்ன தாரணியில்கீர்த்திபதுபெற் றுமென்ன,கோனனகோவேந்தர்தன்னைப்போலே கொற்றவனேகிரீ டமதைக்கொண்டுமென்ன, தேனனமாளிகையுங்கட்டியென்ன திக ழானசமுசாரங்கொண்டுமென்ன, பானனபாலகரைபெற்றுமென்ன பாலகனேஞானமென்றபால்தான்வேண்டே. 741

பாலானஞானமென்றபாலையப்பா பகருகிறேன்புலிப்பாணிபளி ங்குள்ளானே, மேலானபதந்தனையேநண்ணவேண்டும்மேதினியில்பவ க்கடலைபகற்றவேண்டும், நாலானபதந்தனக்குமேலேயப்பா நற்பத மாம்பொற்பதத்தைநண்ணல்வேண்டும், காலானசிதாபாசப்பொருளை யப்பா கருதுவேனுந்தமக்குக்கருதுவேனே. 742

கருதவென்றால்நாவில்லைப்பாவுமில்லை கண்மணியேபுலிப்பாணி கவிராஜேந்திரா, திருதமுள்ளதிருப்பாலின்கடலின்பச்கம்சிற்பரனே யென்பாலாசிரியவானே, குருவினதுகாலாங்கிவாக்குபோலே குண மானவுபதேசம்நீயும்பெற்று, பரிதிமதியுள்ளநாளளவுமட்டும் பாலக னேயுபதேசம்போற்றுவாயே. 743

போற்றவேபுலிப்பாணிபுகழுள்ளானே பொங்கமுடன்திருப்பா லின்நடுமையத்தில், ஆற்றவேகிருஷ்ணவதாரனப்பா அலைகடலில் பள்ளிகொண்டவம்பலத்தில், நாற்றிசையுந்நாதாந்த சித்துதாமும் நடுக்கமுடன்ரிஷிகளெல்லாம்பார்த்திருக்க, மேற்புறத்தில்போகரிஷி நாதர்தாமும் மெல்லெனவேவடபாகஞ்சாதிப்பாரே. 744

சாதிக்கவடபாகந்தானிருந்துசட்ட முடன்புலிப்பாணிக்குபதே சிக்க, மேதினியில்தேவாதிதேவரெல்லாம் மேன்மையுடன் கண்டல் லோபிரமித்தேங்க, ஆதியென்றபராபரியாள்முன்னேநிற்க அங்ஙன வேயுபதேசமனதுவந்து, சோதிமணிமந்திரந்தையுச்சாடித்து சுந்த ரற்குவுபதேசங்கூறுவாரே. 745

கூறுவாருபதேசமென்னவென்றால் குணமானதிருப்பாலின்கட லின்மேலே, மாறுபாடானதொருமயத்தைநீக்கி மகத்தானசிதபசா நிலையில்நின்று, தேறுதலாய்சமாதிமுகம்நிற்கவேண்டும் தேஜொளி யின்சின்மயத்தையறியவேண்டும், ஆறுதலமென்றதொரு பிரளயத் தை யப்பனேவுச்சரித்துநிலையில்நில்லே. 746

நிலையானநிலையதுவுமென்னசொல்வேன்நிஷ்களங்கமானதொரு கபாலபீடம், கலையானகலையதுவும்பிடகலைபிங்கலையில் கருவானநாசி யதுமையம்பற்றி, மலையானகபாலமென்றபீடம்பற்றி மகத்தானமூல வரைமேலேசென்று, தலையானபஞ்சேந்திரமுள்ளடக்கம் சாற்றுகி றேன்சிவயோகஞ்சாற்றுவேனே. 747

சாற்றுகிறேன்துவாரமது வொன்பதுந்தான்சட்டமுடன்தாள டைத்துமேலேபூட்டி, போற்றியதோர்கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு போதனைசக்தியெல்லாம்மனதிலுன்னி தூற்றியேதான்புடைத்துபொ ருளாராய்ந்து துப்புரவாய்சிதாபாசக்களையறுத்து, மாற்றியேவட்சர த்தைவுள்ளாராய்ந்து மகத்தானவுளவுதனையறிந்துகொள்ளே. 748

கொள்ளவேயறுபத்துக்கலைநான்காகக் கோடானகலைவகுத்துக் கயிர்கள்மாட்டி, விள்ளவேசச்சிதாநிலையில்நின்று விட்டகுறைவரும ளவும்மேலேநோக்கி, உள்ளதொருபூரணத்தைவெளிகாட்டாமல்வுத் தமனேவிசித்திரியிலேநின்றுகொண்டு, தெள்ளமூர்தமானதொருஞா னப்பாலை தேற்றமுடனூசரத்திலிருந்துதாக்கே. 749

தாக்கவேயூசரத்தைக் கொள்ளும்போது தகமையுள்ளவனகத் தையெட்டிவாங்கு, நோக்கமுடன்கேசரத்தைக் கொண்டாயானல் நுணுக்கமுடன்கலைவகுத்துப்பிரிக்கலாகும்; ஆக்கமுடன்விசித்திரியி லேயிருந்துகொண்டு ஆண்மையுடன்சுழுத்தியிலேமேலேபாய்ந்து,சா க்கரதைசொற்பனமும்அவஸ்தையற்று சட்டமுடனிருப்பதுவேசமாதி தானே. 750

ஞானப்பாலறிதல்.

தானை சமாதியிலே நின்றுகொண்டு சட்டமுடன் யோகமது கொள்ளும்போது, கோனை குருநிலைக்கைநிலையாயூன்றி குவலயத்தில்நடப்பவனேயோகவானும், தேனைகேஜொளியின் மயத்தைக்கண்டுதேற்றமுடன் சொக்கியல்லோ போகாமற்றான், பானை பாஞ்சுடரைப்பற்றியல்லோ பரவெளியில்சமாதிவழி சாதிப்பாயே. ()

சாதிக்க முச்சுடரை யறியலாகும் சட்டமுடன் நிஷ்டானுபூதிகொண்டு, ஆதியந்தங்கருவிகரமுளவாராய்ந்து வஷ்டாங்கயோகநிலைதன்னிற்சென்று, நீதியுடன் மாயவலைசிக்கறுத்து நிஷ்களங்கமானசுபாநிலையிற்சென்று, சோதியெனு முட்பொருளை மனதிலுன்னி சுந்தரனே கமலமென்ற பீடந்தாக்கே. 752

தாக்கையிலே கேசரத்தில்நின்றுகொண்டு தகமையுள்ளபூரணத்தைப்போற்றிசெய்து, நோக்கமுடன் கும்பத்தின்மேலிருந்து கொடிக்குள்ளே சுவாதிஷ்டானந்தெரிந்து, வாக்குடனே மனோலயத்தையுச்சரித்து வளமுடனேயஷ்டநிலைபதியிற்சென்று, நாக்கமெனுமிருட்கடலை விட்டகற்றி துய்யகருணானந்தங் கருவிபூணே. 753

பூணவேகருவியென்றால் ஞானப்பாலை புகழானபவக்கடலைவிட்டகற்றி, தோணவேசின்மயத்தை மனதிலுன்னி தோறுதகடுஞ்சினத்தை சிக்கறுத்து, வேணபடிமுச்சுடரைப் பற்றியல்லோ வேதாந்தமனோன்மணியைத்துதித்துநின்று, நீணவேவைராக்கியஞானமூட்டி நிஷ்களங்கமானதொரு நிலையில்நில்லே. 754

நில்லப்பாபசுபதியாம் பாசந்தன்னை நினையானமவுனமென்றநிலையிற்பூட்டி, வல்லதொரு பிரகாசநிலையில்நின்று வளம்பெறவேசூக்குமத்தின்வேரறுத்து, புல்லவேபாஷாந்திர பேதாபேதம் புகழானகருவிகாணாதியந்தம், நல்லதொருசிவானந்த நிலையைப்பற்றி நாட்டமுடன்மனதுவந்து நவிலக்கேளே. 755

நவிலவே சிதாபாசவலையகற்றி நலமுடனே பௌஷிகத்தின்வேரறுத்து, நவிலவேசற்பாந்திர காலமட்டும் கருத்துடனே சச்சிதாநிலையைப்பற்றி, புவிலவேயருட்கடலைக்காண்பதற்கு புகழான யிருட்கடலைவிட்டகற்றி, விலவேவித்தியா ரண்ணியத்தை விருப்பமுடன் கூறுகிறே னுண்மைபாரே. 756

பாரேதான்சன்னியாசி வர்த்தங்கொண்டு பாங்கான கலையகற்றி நிலையைப்பற்றி, சேரேதான்சிவானந்த லகிரியாலே செம்மனுடன்

குருசம்பிரதாயவர்க்கம், நீரேதான்கற்றறிந்து நிலையில்நின்று நிட்சி தமாம்பொருளதனை விட்டகற்றி, கூரேதான்சசிவர்ண சுயரூபத்தை குணமுடனே யோதுகிறேனின்னந்தானே. 757

தானான மனக்குறங்கை விட்டகற்றி தண்மையுள்ள யிதிகாசப் பொருளறிந்து, தேனான வமுர்தமெனுஞட்சீரகாத்திரம் தெகிட்டாத தெள்ளமுர்தஞானப்பாலை, மானான மதியமுர்தங் கொண்டாற்போல மதகரியாமாணுவத்தை யொடுக்கிநின்று, பானானபத்மமெனும் யுகா ந்தப்போரை பற்றறுத்துவிட்டறுத்து பதிவாய்நில்லே. 758

நிற்கையிலேசோதிமயந்தன்னிற்றோற்றும் நீதியுள்ளபாடுதுறை வழிதான்காட்டும், அற்பமென்று நினையாதே யடிவணங்கி அம்பரத் தின்மேலிருந்து அறிவாலுன்னி, சொற்பமதாய்வாசியதைகீழ்நோக் காமல்சோருமல்மனந்தளர்ந்து சூட்சமேகி, உற்பனமாய் உமிநீரை வழலையாக்கி வுத்தமனேநாள்தோறு மமுர்தமுண்ணே. 759

உண்ணவே தேகமெனுங் கோட்டைதன்னில் வுத்தமனே வுட் கோட்டையேழுகோட்டை, நண்ணவே துவாரமது வொன்பதாகும் நலமானபஞ்சேந்திரியமைந்துமாகும், திண்ணவே யுடல்பொருளாவி யந்தம்தீர்க்கமுள்ளயேழுசுற்று கோட்டைக்குள்ளே, வண்ணமுடன் கலையதுதான் முப்பத்திரண்டு வளமானயிடைகலையின் கலைதான் ரெ ண்டே. 760

இரண்டானகலைக்குள்ளே முப்பத்திரெண்டு யெழிலான கலைய துவுமிதிலடக்கம், திரண்டுமேரேசக பூரகத்தைப்பற்றி தெளிவான கும்பகமுமதிலடக்கம், கரண்டகம்போ லாகாசகபாடமாகும் கருவி கரணதியந்தமதிலடக்கம், வரண்டதொரு மேல்வீடு மோட்சவீடு வளம்பெரிய வாகாயகோட்டையாமே. 761

கோட்டையாங்கபாலமென்ற கோட்டையப்பா கொடிதானசின் மயத்தின் கோட்டையாகும், பாட்டையுடன்வாசலது வதிலேயுண்டு பாலகனேசின்மயத்தின்வாசலப்பா, தேட்டையெனும் வமுர்தமப்பா வுமிழ்நீர்தேட்டை தேஜொளிவின்பம்பரம்போல் சுரக்குந்தேட்டை, காட்டையதுகண்டாலுங் காணலாம்பார் காயாபுரிக் கோட்டையின் றன்கருகாணாரே. 762

காணாரேபஞ்சேந்திரியகோட்டைதன்னை கருவானதடங்களது காணமாட்டார், தோணாரேவாசலதுதடங்கண்டாலும் தோருமல்சின் மயத்தின்வழியறிந்து, வீணாளைப்போக்காமல் விட்டில்போலே வியா பித்துக்கருவயர்ந்து விழலாய்ப்போனார், ஊணாமல் பரஞ்சுடரையென லென்றண்ணி யுத்தமனேபாதைவழி தெரியார்காணே. 763

தானனவட்சரத்தை யோதமாட்டார் தன்மையுள்ள குருட்டு வழிதன்னிற்சென்று, தேனனமடாலயத்தை வீடென்றெண்ணி தேற்றமுடன் கிருஷ்ணவதாரனம்பா, பானன கீதையிலே யுபதேசித்த பற்குணனுருபதேசம்போலேயப்பா, மானனபத்மபீடம்பெற்றேனென்று மார்க்கமுடன் தாமுரைத்து கெட்டார்பாரே. 764

கெட்டாரேஞ்ஞானத்தின்பீடங்கண்டால் கெடியானமோட்சவழி காணலாகும், தொட்டாலேசின்மயத்தின்பொருளைதொட்டால்தோ ருமல்கேசரிதான்பத்தலாகும், விட்டகுறையிருந்தாலும் ஞானப்பால்தான் விருப்பமுடனுந்தமக்கு லபிக்கும்பாரு, தொட்டகுறிபோலது வேதுப்பபாலா துப்புரவாயுபதேசஞ்செய்திட்டேனே. 765

திருசு செந்தூரக்களங்கு.

இட்டேனே யின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன எழிலானபுலிப் பாணி ராஜபாலா, நட்டதொரு பயிரெல்லாம் பயிர்தானுமோ, நாடதனில்பெற்றதெல்லாம்பாலராமோ, துட்டரென்றால்துட்டாதுசொல்லப்போமோ துரைராஜசுந்தரனே துய்யவேலா, கெட்டவர்கள் நல்லவர்களாவாரோதான் கெடியானவையகத்தில் மாண்பர்தாமே. 766

மாண்பான வையகத்தின் மார்க்கஞ்சொல்வேன் மார்க்கமுடன் முறைபாடு வெவ்வேறுகும், தாண்பானகொக்கதுதா னன்னமாபோதாடாண்மைகொண்டதொருகோழிதானும், ஆண்பானகலாபமென்றமயில்தானுமோவப்பனேகுன்றின்மணிகெம்பாமோசொல், காண்பானசெக்கதுவும்லிங்கமாமோ தாரணியில் முறைபாடியின்னங்கேளே.

கேளேதான் பனிபதுவு மழைதானுமோ கெடியான மின்மினிதான்விளக்காமோசொல், தாளானபிரிதிவென்ற பவளந்தானும் தாக்கான நற்பவளமாகுமோசொல், பாளானசிப்பியது வெள்ளியாமோ பாலானவெள்ளைமண லுப்போமோசொல், கோளான மாண்பர்களில் நிகர்தான்கூற கொற்றவனே வேணவித்தியாசம்பாரே. 768

பாரேதான் சவுரியங்களதிகமுள்ளோர் பாருலகி லொருவருக் கோரீடுமுண்டோ, நேரேதானவரொக்க ரிஷிகளாவார் நேர்மையுடனிவரொக்கரவரேனுவார், சீரேதான் சீர்வளங்கள் மிகவும்பாடி சிறப்புடனே பேர்வளங்கள் மிகக்கொண்டாடி, கூரேதான்சித்துமுனிசாத்திரங்கள் கூறினார்வெகுகோடி வேதைதானே. 769

வேதையா யின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் வேதாந்தத்தாயி னதுகிருபையாலே, பாதையாம் சமுசாரிக் கானவித்தை பாலகனே யுந்தமக்குப் பகருவேன்யான், சீதையெனும் பெண்ணரசிமாதுபூண் டச்செகசோதிதங்கமதை யென்னசொல்வேன், சூதகற்றி மயக்கறுத்து சுட்டிடாமல் சுந்தரனே சிடிகையென்ற வேதைகேளே. 770

கேளேதான் துருசதுவுஞ் சேர்தானெட்டு கெடியான தாரமது சேர்தானொன்று, பாளேதான்போகாமல்கல்வமிட்டு பாலகனேதான னைப்பாய்நாலுசாமம், நீளேதான் செருப்படையில் நாலுசாமம் நிலையான நுணாமூலிநாலுசாமம், சீளேதான்வேரோடிப் படர்ந்திருக்கும் கெடியானகும்மட்டி மூலிவாங்கே. 771

வாங்கியேதானரைப்பாய் நாலுசாமம் வளமுடனே மாத்திரையாய்ச்செய்துகொண்டு, தூங்கயேதிரியாதேதுய்யபாலா துப்புரவாய் மாத்திரையைப்பீங்கானிட்டு, ஓங்கியேவெள்ளாட்டுக் கோமியந்தான் உத்தமனே மண்டலந்தானூறப்போடு, சாங்கமுடன்மண்டலந்தான் சென்றபின்பு சட்டமுடன் மாத்திரைதானெடுத்துக்கொள்ளே. ()

கொள்ளவே மாத்திரைதான்பதனம்பண்ணு கோவேந்தர்புலிப் பாணிபுனிதவானே, விள்ளவேவெள்ளியதுபலந்தான்ரெண்டுவிருப்பமுடன் மாத்திரைதான் துலந்தான்பத்து, எள்ளளவும்பிசகதுவும்நேரமற்றுன் எழிலானவெள்ளிதனைமூசையிட்டு, உள்ளபடி வெள்ளியதுவுருகும்போது வுத்தமனேமாத்திரைதான் துலமும்போடே. ()

போடேதான்மாத்திரைதானுருகியல்லோ பொங்கமுடன்தானிறக்கிவைத்துமல்லோ, நாடேதான் மற்றுநாள் பின்னுமப்பா நலமுடனேமூசைதனையுருக்கிக்கொண்டு, நீடேதான் பின்னுமந்த மூசைதன்னில் நிலையானமாத்திரையை துலந்தானீவாய், கூடேதான்மூசைதனையிறக்கிவைத்து குணமாகமற்றுநாளுருக்கிக்கொள்ளே. 774

உருக்கியேபத்துமுறை பத்துநாளப்பா முனையானமாத்திரையைகிராசமீவாய், செருக்குடனே பத்துநாளானபின்பு செவ்வையுடன்மூசைதனையெடுத்துமைந்தா, பெருக்கவேயாறுவகை ஜெயநீர்தன்னில் பேரானவெள்ளிதனை யுருக்கிச்சாய்ப்பாய், சுருக்கமதுவாராது வெள்ளிக்கப்பா சுந்தரனேபத்துமுறை யுருக்கியூத்தே. 775

ஊத்தையிலே யிருண்டசெம்புவெள்ளிதானும் வுத்தமனேமஞ்சளென்ற வரணந்தானும், நாத்தமுள்ளசெம்பதுவுமூறலேகி நலம

ணவெள்ளியது பழுக்கும்பாரு, பார்த்தவர்கள்வாதமென்ற சூதுவித்
தை பாருலகில்மகிமைதனை யறிவாரோதான், நேர்த்தியுள்ள கண்டா
துமகிமையாலே நேர்மையுள்ளவெள்ளியது பழுக்கலாச்சே. 776

ஆச்சப்பாமலைநாட்டுக் குள்ளிருக்கும் வப்பனே குரும்பரென்ற
சித்துதானும், பாச்சலுடன்காடுமலை வனந்திரங்கள் பாங்கானகுகை
தனிலேயிருந்துகொண்டு, ஏச்சலதுவாராம லென்னாளைக்கும் யெழி
லான கண்டருடவேதைதன்னை, ஆச்சரியமாகவல்லோ செய்துகொ
ண்டு வப்பனேகடைமாறி யுண்ணுவாரே. 777

உண்ணுவார்சமுசாரி தம்மிடத்தில் உத்தமனேநிதிவாங்கி பொ
ன்கொடுத்து, திண்ணமுடன் மாற்றதுவு மென்னசொல்வேன் துய்ய
வெள்ளிபத்தரையுங் காணுங்காணும், எண்ணரிய நற்பொருளைக்கா
ணுமற்றான் எழிலானசமுசாரி யெல்லாமாய்ந்தார், பண்ணவெனக்கு
மமையதுவறியாமற்றான் பாருலகில்யானுமல்லோ மயங்கினேனே.

மயங்கியதோரெந்தனுக்கு மன்னாகேளுமகத்தானகாலாங்கிகிரு
பையாலே, நயம்படவேவிதைதையது யானுங்கண்டு நாதாந்தய்த்தொ
ளிவிளொலியுங்கண்டு, செயம்பெறவே வாதமென்ற வேதைதன்னை
சேர்வையுடனுந்தனுக்கு யானுந்தந்தேன், பயப்படவேயென்னாளும்
பதாம்புயத்தைப் பணிந்துமல்லோ வஞ்சலித்து துதிப்பாய்தானே.

தானானஸ்ரீராமர் கொண்டசீதை தகமையுள்ள ஜானகியாற்றன்
றனக்கு, கோனானகோவேந்தர்பதியிலப்பா கொற்றவனேசித்தர்களு
முடித்தவேதை, தோனானசெம்பொன்னே தங்கவர்ணம் தேற்றமு
டன்பிறவியென்றதங்கமாகும், பானானசுயத்தங்கம்நயத்தங்கம் பா
ருலகில்நாதாக்கள் மறைத்தார்காணே. 780

காணவேநாதாக்கள் மறைத்ததாலே காலாங்கிநாதருட கிருபை
யாலும், தோணவே மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் தோறாம
லுந்தனுக்குமனதுவந்து, வேணதொரு நீதிமுறைபாடுகூறி வேதா
ந்தவுபதேசவுண்மைகூறி, நீணவேயுந்தனுக்குவுபதேசித்தேன் நீடா
ழிபதவிதனை யாளுவீரே. 781

தாளகக்கட்டுவேதை.

ஆளவென்று மின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனே
புலிப்பாணியறிவுள்ளானே, நீளவேதாரமது சேர்தானெட்டு நிலையா

னகாரமதுசேர்தான்ரெண்டு, சூளவேதருசதுவுஞ்சேர்தான்ரெண்டு
சுந்தரனேசூதமது சேர்தான்ரெண்டு, மீளவேயிவையெல்லாங் கல்வ
மிட்டு மிக்கானசிவகரந்தை சாற்றாலாட்டே. 782

ஆட்டவே நாற்சாமமானபின்பு வப்பனே மாற்றிரைதான் செய்
துகொண்டு, தாட்டிகமாய்வெள்ளிதனையுருக்கிமைந்தா சட்டமுடன
சேருக்குபத்துதாக்கு, நீட்டமுடன் வெள்ளியதுவுருகும்போதுநிஷ்
களங்கமானதொரு மருந்துதன்னை, வாட்டமில்லா சோதுதா னென்
றுதாக்கு வளமுடனேவெள்ளிபது வுரியும்பாரே. 783

உரியுமேமாத்திரையை வாங்கிக்கொள்ளும் வுத்தமனே மூசை
தனையாறவைத்து, சரியாகவைந்துநாள் தணியவிட்டு சாங்கமுடன்
மறுபடியும் பின்னுமல்லோ, புரியானவெள்ளிதனைமூசையிட்டு பட்ச
முடன்தானுருக்கிமருந்தையப்பா, வரியானகணக்குடனே முன்போ
லப்பா வளமுடனேசேருக்கு ஒன்றுதாக்கே. 784

தாக்கவேமூசையிட்டு வுருக்கிமைந்தா தண்மையுடன்னுளதுவு
மைந்ததாக, நோக்கமுட னிப்படியே பத்துமுறையப்பா நுணுக்கமு
டனுருக்கியல்லோஆரவைப்பாய், வாக்கதுவும்பொய்யாது காலாங்கி
நீதி வளம்பெரியசித்தர்களு மறைத்ததோஷம், ஏக்கமதுகொள்ளாம
லெழில்வேந்தாகேள் எழிலுடனேசெய்குவதும்பாகமாமே. 785

பாகமாமிப்படியே பத்துமுறைதீர்ந்த பாலானவெள்ளிதனையெ
டுத்துமைந்தா, ஆகமத்தில் முறைபாடு செய்பாடெல்லாம் வப்பனே
கண்டுமிகவுளவாராய்ந்து, வேகமுடனுறுவகை ஜெயநீர்தன்னில் வே
ட்கமுடன்தானுருக்கி சாய்ப்பாயப்பா, பாகமதுபொய்யாதுமெய்யே
யாகும் பாருலகில்செய்தவர்க்கு சித்திதானே. 786

சித்தியாமிப்படியேபத்துமுறைபாடு சேர்வைகண்டுபதனங்கண்
டுவுருக்கிச்சாய்ப்பால், சத்தியவான்காலாங்கிநாதர்வாக்கு சங்கரனே
பொய்யாது வேதவாக்கியம், பத்தியுடன் மனோன்மணியைத்தொழு
துபோற்றி பாலகனேமுறைபோலே செய்வாயப்பா, சுத்தியுள்ளவெ
ள்ளிதனை பூதிப்பாருசுந்தரனே மாற்றதுவுஞ் சொல்லொண்ணாதே.

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை துரைராஜ சுந்தரனே
யெவர்தான்காண்பார், வல்லதொரு சித்தாதி முனிவர்தாமும் வளம்
பெரியசாத்திரத்தில் மறைத்துவைத்த, கல்லான முறைகளெல்லாங்

கருக்கள்காட்டி கருவிகாணு பந்தம் முடிவுண்டாக்கி, நல்லதொரு
முறைபாடுசெய்பாடெல்லாம் நாட்டினிலே மாண்பர்களுக் குரைத்
திட்டேனே. 788

உரைத்தேனே தாரமென்ற களங்குமார்க்கம் ஓகோகோநாதாக்
கள்கூறவில்லை, வரையானபொருளெல்லாம் மிதிலேதோயும் வளமா
னமாற்றதுவும்பத்தேயாகும், திரைகடலில் நாதாக்கள் மறைத்ததா
லே தீர்க்கமுள்ளவேதைமுகம்யானுங்கண்டு, விரைபோட்டால்சுரை
யொன்று முளைக்குமோதான் வித்தகனே தாரமென்ற தங்கமாமே.

நாற்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள் பதினெண்சித்தர்கள்

நவகோடிரிஷிகள் போகரை வருந்தல்.

தங்கமாமின்னமொருவயணஞ்சொல்வோம் தன்மையுள்ளபுலிப்
பாணிதயவுள்ளானே, இங்கிதமா யெந்தனையுஞ் சித்தர்கூடி யெழி
லான விண்ணப்ப வருந்தல்தன்னை, சங்கமென்றசபையாறு மனது
வந்து சட்டமுடனெந்தனையும் கேள்விகேட்க, வந்தனமாய்ச் சொன்
னதொருவளம்பாடெல்லாம் வண்மையுடனுந்தனுக்குவோதுவேனே.

ஓதவேயெந்தனையுஞ் சித்தர்கூடி ஓகோகோ நாதாக்கள் கூட்ட
த்தோடும், நீதமுடனெந்தனையும் வரவழைத்துநீதியுடன்முறைபாடு
வழிபாடெல்லாம், தோதகமாய்கட்டுரைத்தார் கோடாகோடி தேரு
மல்யானுமல்லோ விடைகள்சொன்னேன், போதனைகள் மிகவுரைத்
தாரிறங்கிபல்லோ பொங்கமுடன்யானும்மல்லோ விடைதந்தேனே.

தந்தேனே விடையதுவு மென்னவென்றால் தகமையுள்ளரிஷி
கூட்டமுனிவரெல்லாம், சொர்ந்தமுடன் வாதாடிவுறவுமொண்டுசோ
ருமலெந்தனுக்குயிதவுகூறி, வந்தனங்கள் மிகச்செய்து வஞ்சவித்து
வளம்பெரியகாலாங்கிநாதசீஷா, இந்தவரைநெடுங்காலங்கோடிகாலம்
இகபரமுங்கண்டறிந்த சித்துபாரே. 792

பாரேதான் வையகத்தின் மகிமையெல்லாம் பட்சமுடன் காலா
ங்கிநாதர்தாமும், சீரேதானுந்தமக்கு வுபதேசங்கள் செய்துவைத்த
படியாலே தோஷமில்லை, நீரேதான் குளிகையது பூண்டுகொண்டு நீ
டாழியுலகமெலாஞ் சுற்றிவந்து, கூரேதான் மகிமையெல்லாமறிந்து
கொண்டீர் கொற்றவனார்காலாங்கி கடாட்சந்தானே. 793

தானனமகிமையெல்லாமறிந்தாலுந்தான் தாரணியிலொருபோ
துந்தோஷமில்லை, தோனனவுமதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்

குருபாத கடாட்சத்தாலே, தேஞ[torn]ாத்திரத்தின் முறைபாடெல்லாம் தெளிவுடனேசிக்கருத்து சத்தகாண்டம், பானுனசூரியன்போலேழாயிரந்தான் பாடிவைத்தீர் சினபதிமாண்பருக்கே 794

மாண்பானசாஸ்திரத்தை யுந்தன்சேஷன் மகத்தானபுலிப்பாணிக்குபதேசித்தீர், ஆண்மையுள்ளசித்தாதி சித்தரெல்லாம் அவர்பேரில்மெத்த மனஸ்தாபமுண்டு, வீண்போன்றசாத்திரமாயிருந்தாலல்லோ விருப்பமுடனவர்தமக்கு வுபதேசிக்க, தாண்மையுள்ள சாத்திரந்தான் சத்தகாண்டம் தாரணியில்மருத்துவங்கள் மெத்தவுண்டே

உண்டானசாத்திரத்தை யவர்க்குமல்லோ வுத்தமனே மனதுவந்துவுபதேசித்தீர், கண்டாலும்விடுவாரோ ரிஷிகள்தாமும் கருவானமகிமையென்ற வேதைமார்க்கம், சண்டமாருதம்போலயுலகவாழ்கை சட்டமுடன்வெகுகோடியூதிவிட்டு, மண்டலத்தில்மகிமையெல்லாம் வெளியிட்டாக்காள் மாண்பர்களு மொருவருந்தான் மதியார்தானே

தானனசத்தகாண்ட மேழாயிரந்தான் தகமையுடன்கூறிவிட்டீர் தோஷமில்லை, பானுன பெண்ணாயிரஞ் சாத்திரத்தைப் பகரவேண்டாம் புலிப்பாணிநாதருக்கு, தேனான சாத்திரத்தைமனதுவந்து தேற்றமுடன் மேருகிரிதன்னிலப்பா, மோனன குகைதனிலேவைத்தாலல்லோ கொற்றவனேலோகமெலா மதிப்பார்தானே. 797

மதிப்பான சாத்திரத்தை வெளியிலிட்டால் மகதேவரானவருமொருவருண்டோ, துதிப்புடனே பொருவருந்தான் தன்னைதானும் துப்புரவாய்மதிப்பாரு மாருமில்லை, விதிப்படியே விட்டகுறை யிருந்துதானல் விருப்பமுடன் வினயம்வந்து கிட்டும்பாரு கதிபெறுவபெண்ணாயிரங்காவியத்தால்காசினியிலதிதமென்ற மார்க்கம்பாரே. ()

பாரேதான்காண்ட மேழாயிரத்தில் பாருலகில்வெகுகோடிவதிசயங்கள், நேரேதான்சித்தாதி கூட்டத்தோடு நேர்மையிடன் பாடிவைத்த நுணுக்கமெல்லாம், சேரேதான்கிட்டிருந்து வுளவுகொண்டு சேனரக்கியங்களெல்லாம் வெளியாய்விட்டீர், ஊரேதா னுலகலோமிதிலடக்கம் உத்தமனேயேழாயிரம் பாடல்தானே. 799

பாடலாய்மறைத்துவைத்த சங்கையெல்லாம் பாரிலுள்ளமாண்பர்களுங்கண்டுகொள்வார், தேடவே சாத்திரத்தைப் புனிதவானே தேற்றமுடன்புலிப்பாணிக்குறுதிகூறி, ஆடவேயம்பலத்தில் நல்லோர்தம்மை அறிவுடையோர்சிவயோகமாண்பருக்கு, கூவேசாத்திரத்தைதேர்ந்துமல்லோ குணமானவெகுபுத்தி கூறுவீரே. 800

கூறுவீர் … ளகண்டுபதமுங்
கண்டு, தேறி … றமுடன்புத்திமதி
மிகவுரைத்து … ாமல் மிக்கமனதுவந்து
வல்லோமதிக … கவகற்றி வப்பனேநூல்கொ
டுத்துப்பதன … 801

சொல்ல … குண்மைகூறித் சோருமல்மனத்திட
மும்நன்ருய்ச்செ … யல்லவேயவரவர்க்குத்தக்கதாக வேதாந்த
சின்மயத்தையே … சால்லி, புல்லவேசாத்திரத்துக்குறுதிசொல்லி
புகழானசத்திய … கள்வாங்கியேதான், நல்லதொருசாத்திரத்தைத்தந்
தீரானுல் நலமாகயிருக்குமென்றுநவின்றிட்டாரே. 802

நவின்றதொருவாக்கதுவும்பிசகாமற்றுன் நாதாக்கள்சொல்லுத
ற்குயிடையூறின்றி, குவின்றிடவேபுலிப்பாணிபுனிதவானேகுவலய
த்தில்பத்தியுண்டாய்மாண்பர்கண்டு, தவின்றிடவேவிதியாளிகுணமு
ங்கண்டுதக்கபடிநூலீய்ந்தால்தருமமாகும், புவின்றிடவேயுந்தனது
மனதுபோலே பூதலத்தில்நடப்பதுவுங்கடாட்சந்தானே. 803

தானுனகாலாங்கிநீதிபோலேசட்டமுடன்போகரேழாயிரத்தை,
கோனுனவையகத்தில்யானும்பாடி கொற்றவனேயுந்தனுக்குவுபதேசி
த்தேன், தேனுனசாத்திரத்தைபாதுகாத்து தேசத்தில்கொடுப்பதுவு
முந்தன்பாரம், பானுனகருமிகட்கு கொடுப்பாயானுல் பாலகனே
பாவம்வந்துபெய்தும்பாரே. 804

பாரேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கானபுலிப்பா
ணிபலிங்குள்ளானே, நேரேதானவரவர்கள்மகிமைதன்னை நேர்மை
யுடன்சொல்லுகிறேனுண்மையாக, சீரேதான்சித்தரெல்லாமொன்று
ய்க்கூடி சிறப்புடனேகாலாங்கிநாதர்தம்மை, வீரேதான்சினபதிதன்
னிலேகி விருப்பமுடன்மனதுவந்துவந்திட்டாரே. 805

வந்தாரேகாயாதிகொண்டசித்து வளம்பெரியசினபதிமார்க்கந்த
ன்னை, அந்தமுடன்காலாங்கிசமாதிபக்கல்வற்புதமாய்வெகுகோடிநா
தர்தாமும், சொந்தமுடனெனதையர்காலாங்கிநாதர்சுடரொளியைக்
காணவென்றுமனங்களித்து, விந்தையாய்வுபதேசம்பெறவேநண்ணி
விருப்பமுடன்சமாதியிடம்வந்தார்தானே. 806

தானுனநெடுங்காலஞ்சமாதிருந்ததண்மையுள்ளநாதாக்கள்ரிஷி
கள்தாமும், கோனுனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர்முன்

பாகவினயங்கூறு, ... தேற்றமுடன்
செய்ததல்லோமேவ ... மெந்தன்னாதா
பட்சமுடனதிசயத்தைக ... 807

பூதானந ...

கண்டாரேயின்னமொருமார்க ... னகரதிபூஷண
மேகல்விவானே, அண்டமதிலாகாயந ... வப்பனேமகா
பூதாநந்தநாதர், உண்மைவில்லுநவுண்டே ... த்தில் வுத்தமனே
யந்தமட்டுஞ்சொல்வேனென்று கண்டிதமாய ... ரங்கி வாக்குத்
தந்து கனமுடனேவாசியோகம்நடத்தினாரே. 808

வாசியைத்தானடத்திபூதநாதர்வளமானகேசரத்தினம்பரத்தில், மாசியெனுமண்டலத்திலேகியல்லோ மன்னவனார்மண்டலந்தானங்கிருந்து, காசிபதிகடலோரந்தன்னிற்சென்று கனமானசீனபதியருகில் வந்து, தேசியெனும்வாசியைத்தானடத்தியல்லோ தேற்றமுடன்சீனபதியிறங்கினாரே. 809

இறங்கினார்நாபற்பதுநாள்மண்டலந்தான் வெழிலானவாகாசந்தனிலிருந்து, சிறந்தவொருவாசியைத்தானடத்தியல்லோ சிறப்புடனேவையகத்தோர்காணவென்று, பறந்துமேவையகத்திலிறங்கியேதான்பாங்கானகாலாங்கிசமாதிமுன்னே, இறந்தவொருசவம்போலேவிழுந்தாரல்லோ வெழிலாகபூதநாதசித்துதானே. 810

சித்தானசித்துமுனி நாதர்தாமும் சிறப்பானகாலாங்கிதம்மிடத்தில், பத்தியுடனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து பான்மையுடன்சிரங்குனிந்துகரங்குவித்து, முத்திபெறயெங்களுக்குவுபதேசங்கள் முனிவரே செய்யவென்றுவடிபணிந்து, சத்தியமாயெந்தனைத்தானுதரிக்கசட்டமுடன்கடாட்சமதுவருள்செய்வீரே. 811

அருளானவருளதுவும்பெற்றுமல்லோ வன்புடனேபூதநானந்தசித்து, இருளானயிருளகற்றிமையம்பூண்டு வெழிலானசீனபதிவிட்டுமல்லோ, குருவானடமரகனுந்தனுரை குறிப்புடனேகாண்பதற்குமனதிலெண்ணி, திருவானஜோதிமயந்தன்னைக்காண தீர்க்கமுடன்தென்பொதிகைவந்திட்டாரே. 812

கருவூரார்மகிமை.

வந்தாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமானபுலிப்பாணிவறிவுள்ளானே, இந்தமானிலத்தில்வெகுவதிசயங்கள் வெழிலானசித்துமுனிகோடாகோடி, சுந்தரனார்காலாங்கிநாதர்பக்கல் துப்புர

வாய்வந்தவர்கள்லக்கோயில்லே, விந்தைகளுமிகச்செய்தார்ரிஷியார் தாமும் விண்ணுலகுகருவூரார் சித்துபாரே. 813

பாரப்பாபுலிப்பாணி பண்புள்ளானே பாலகனேபெந்தனிரும ணியேகேண்மோ, ஆரப்பாவாகாயமண்டலத்தில் வப்பனோநட்சத்தி ரவளவுமட்டும், நேரப்பாவாசிவைத்தானடத்திபல்லோ நேர்மையுட னுகாயஞ்சென்றுரில்லே, கூரப்பாகருவூரானென்றசித்து கொற்றவ னேவாகாயஞ் சென்றுர்காணே. 814

காணவேகருவூராரென்றசித்து காசினியில்மகிமைவெகுகாண்ட சித்து, தோணவேகமேடசனைத்தானுண்டுசெய்த தோறுதகருவூரா ரென்றசித்து, மானமருங்கல்வியுள்ளசித்தரெல்லாம் மானிலத்தில் மதிப்பதற்குக்கீர்த்திகொண்ட, ஆணவமாங்காமியத்தை விட்டொழி த்த வப்பனேகருவூரா ரென்றசித்தே. 815

சித்தானசித்துமுனிகருவூரார்தான் சிறப்பானகாலாங்கி நாதர் முன்னே, சுத்தமுடன்காலாங்கி நாதர்தம்மை சுந்தரனுர்சீனபதிசமா திதன்னில், வித்தகனுர்பார்த்திருக்கமகிமைபூண்டு விண்ணுலகமாகா யஞ்செல்வேனென்று, புத்தியுடநட்சத்திர வளவுமட்டும்பரஞ்சுட ரேசெல்வேனென்று பேசினுரே. 816

ஏகவேவாசியோகஞ் செய்துகொண்டு பெழிலானநட்சத்திர மண்டலத்தில், போகவேமனவுறுதிகொண்டுமல்லோ பொங்கமுடன் மூன்றுமண்டலந்தானப்பா, சாகாமல் ஆகாயமண்டலத்தில் சட்டமு டன்மூன்றுமண்டலமிருந்து, வேகமுடன்வாசியோகஞ் செய்துகொ ண்டு வேட்கையுடன் பூமிதனிலிறங்கிட்டாரே. 817

இட்டாரேகருவூராரென்றசித்து யெழிலானவையகத்தின் மகி மைகோடி, சட்டமுடன்செய்தல்லோ யாகம்பூண்டு சதுராகநெடுங் காலந்தாமிருந்தார், திட்டமுடன்காலாங்கி நாதர்தாமும் தீர்க்கமுட ன்கருவூரார்தன்றனக்கு, வட்டமுடன்முதலியதோர் மகிமையெல்லா ம்வளமுடனேயுபதேசஞ்செய்தார்பாரே. 818

சுந்தரானந்தர்மகிமை.

பாரப்பாபுலிப்பாணி பளிங்குள்ளானே பகருகிறேன்சித்தருட மகிமைதன்னை, ஊரப்பாசீனபதிதேசந்தன்னில் வுத்தமனுர்காலாங்கி நாதர்தம்மை, சேரப்பாசமாதியிடஞ்சென்றுமல்லோ செம்மலுடன் காலாங்கிதம்மைக்காண, ஆரப்பாவென்றல்லோ காலாங்கிநாதர் வப் பனேமனதுவந்து கூறென்றுரே. 819

கூறென்றுசொல்லுகையில் சித்தரானகுணமானசுந்தரா னந்த மூர்த்தி, தேறலுடன்யாரென்றுவினவிக்கேட்ட பெதளிவானகாலாங் கிநாதர்தாமும், மாறலதுவாராமல்சித்துதாமும் மகத்தானகாலாங்கி நாதருக்கு, ஆறலுடனஞ்சலித்து மனதுவந்து வப்பனேசுந்தரனென் றிட்டாரே. 820

என்றுரேசுந்தரானந்தமூர்த்தி யெழிலானகாலாங்கி நாதருக்கு வென்றிடவே யென்தேவாலோகநாதா விருப்பமுடன்தங்களிடம்ம னங்களித்து, சென்றுநான்வந்தேனே சீனதேசம்செம்மலுடனடியே னைப்பாதுகாத்து, குன்றுனவுபதேசமெந்தனுக்கு கொப்பெனவே கூறுமென்று பணிந்திட்டாரே. 821

பணிந்துமேசுந்தரானந்தர்தாமும்பட்சமுடன் காலாங்கிநாதரு க்கு, துணிந்துமேயெந்தனதுமகிமைதன்னை துப்புரவாய்க்காட்டுகிறே ன்குருவேந்தாகேள், கனிதமுடன்மேகமண்டலத்தில்யானு கர்த்தா வேவாசியோகஞ்செய்துகொண்டு, பணிவுடனேவாகாசஞ்சென்று மல்லோ, பாங்குடனேமேகத்தோடேகுவேனே. 822

ஏகுவேன்மேகத்தோடிணக்கமாகி யெழிலானதிருப்பாலின்க டலின்மேலே, போகுவேன்மேகங்கள் ஜலந்திரட்டி பொங்கமுடன் தானிறங்குங்காலந்தன்னில், தாகுடனேமேகமது வாகாசத்தில் தக மையுடன்செல்லுமதுபக்கமெல்லாம், வாகுடனே ஆகாசந் திரிந்து யானும் வளமுடனேநெடுங்கால மிருப்பேன்தானே. 823

தானுனபூமிசஞ்சாரமில்லை தண்மையுடன்மேகத்தில்மேகமாக, கோனுனமண்டலத்தில்நெடுங்காலந்தான் கொற்றவரேவாசியோகஞ் செய்துகொண்டு, தேனுனமனோன்மணியைத் துதித்துமல்லோதேற் றமுடன்நெடுங்காலந்தானிருந்தேன், பானுனபரஞ்சுடரே சொரூபா னந்தா பரம்பொருளேவுபதேசம் பகருவீரே. 824

பகரவென்றுசுந்தரானந்தர்கேட்ட பாருலகிலிதிகாச மகிமைக ண்டு, நிகரமுடனிவர்தமக்கு வுபதேசங்கள் நீதியுடன்கூர்வதற்கும் னங்களித்து, உகரமென்றவட்சரத்தை யுபதேசித்து வுத்தமனார்சுந் தரானந்தருக்கு, ககரமுடன்யகரமுதல் வுயிர்களெல்லாம் கருவான மூட்சரத்தை ஓதினாரே. 825

ஓதவேயஞ்சலிகள்மிகவும்பெற்று வுத்தமனார்சீனபதிகண்டுமெல்லோ, நீதமுடன்விடையதுவும்பெற்றுமல்லோ நிலையானதம்பதிக்குயேகினார்காண், சேதமதுவாராமல்சித்துதானும் ஜெகதலத்தில்நெடுங்காலமிருந்தாரல்லோ, தோதமுள்ளசித்தாதிசித்தரெல்லாம் தோருமல்லென்குருவைக்கண்டிட்டாரே. 826

போகர் புலிப்பாணிக்கு பாஷாணவிளைவுகள் கூறல்.

கண்டாரேயின்னமொருகருமானங்கேள் கைலாசபுலிப்பாணிகருவுள்ளானே, அண்டரண்டதேசமெல்லாஞ்சுற்றிவந்தேன்வப்பனே பாஷாணவிளைவுகண்டேன், திண்டரிகமானதொருவிளைவுமார்க்கம் துப்புரவாயான்கண்டுவிடமுங்கண்டேன், சண்டமாருதம்போலவிளைவுகண்டேன் தண்மையுள்ளபாஷாணவிளைவுகேளே. 827

சுருமாக்கல்விளைவு.

கேளப்பாசுருமாவின்விளைவுமார்க்கம் கெடியானடில்லிக்குமேற்கேயப்பா, ஆளப்பாபூமியெல்லாஞ்சுருமாவாகும் வப்பனேநீலாஞ்சக்கல்லுதானும், கோளப்பாவாராது அஞ்சனக்கல் கொற்றவனேசுருமாவின்கீழ்மட்டந்தான், ளேப்பாவஞ்சனமாம்பாறையல்லோ கெடியானகல்லினுடபூமியாமே. 828

கெந்தகவிளைவு.

பூமியாம்டில்லிக்குகிழக்கேயப்பாபுகழானகெந்தகத்தின்பூமியாகும், சாமியதுகிருபையினால்விளையுங்கெந்தம் சதுரானசித்தர்களுக்குகந்தகெந்தி, வாமிசிவகாமியம்மாள்வீற்றிருக்கும் வளமானசிவப்புகெந்தியங்கேயுண்டு, நாமிகவேகுளிகைகொண்டுசென்றேனப்பா நலமானடில்லிக்குகிழக்கேதானே. 829

கிழக்கானபூமியப்பாநெடுந்தூரந்தான்கிளையானவாறுண்டுசுனைதானுண்டு, பழக்கமதாய்மாண்பர்களும்போனதில்லை பாங்கானகுறும்பருடநாடேயாகும் அழகானபூமியதுசொல்லொண்ணாதுவப்பனே கெந்தகந்தான்விளையும்நாடு, தழலானசெடிமரங்கள்பூண்டுமில்லை தாரணியைக்குளிகைகொண்டுகண்டிட்டேனே. 830

தாளகவிளைவு.

இட்டதொருகிழக்குக்குத்தெற்கேயப்பா யெழிலானதிருச்சங்குமைந்தனல்லோ, சட்டமுடனாண்டிருந்தராச்சியத்தின்சதுரானமேற்புறத்திலேயேயப்பா, வட்டமுள்ளபூமியதுநெடுந்தூரந்தான் வளமானதாளகத்தின்பூமியாகும், திட்டமுடன் பூமியெல்லாந்தாளகந்தான் திரமானநமைமையேறிதாரமாமே. 831

அரிதானவரிதார மென்னசொல்வேன் வப்பனேவதின்கீழேம
னேசிலையுமாகும், சரிதானவிளைவல்லோபூமியெல்லாம் சாங்கமுடன்
தாளகத்தின்பூமியாகும், பரிபானதங்கமதுவிளையும்நாடு பாருலகில்
நாதாக்கள்கண்டதுண்டு, திரிலோகந்தான்மதிக்குந்தங்கமப்பா தீர்க்
கமுடன்விளைகின்றநாடுதானே 832

கற்பரிபாஷாணவிளைவு.

நாடானநாடதுதான்சொல்வேனப்பா நலமானபுலிப்பாணிநன்
புள்ளானே, காடானகாடெல்லாம்யான்திரிந்து கனமானகுளிகையது
கொண்டுமல்லோ, மேடானபூமியதுதிரிந்துமேதான் மேன்மையுள்ள
கற்பரிபாஷாணங்கண்டேன், தாடாண்மையுள்ளதொரு பாஷாணத்
தால் தாரணியில்தங்கமிகச்செய்யலாமே. 833

செய்யவேகற்பரிபாஷாணந்தன்னால் செயலானநவலோகம்வெல்
லலாகும், துய்யதொருநவலோம் நீறிப்போகும் துப்புரவாய்லோகங்
கள்சத்துருவேயாகும், வெய்யவேநடுமைபந்தன்னிலப்பா வேட்கமெ
னுமவுல்பாஷாணந்தானாகும், பையவேயதின்கீழேதானிருக்கும் பாங்
கானஜலபாஷாணந்தான்பாரே. 834

காயகற்ப அயச்செந்தூரம்.

பாரப்பாயின்னமொருபரிகாரந்தான் பாலகனேஸ்தூலமதுவுற
திசெய்ய, ஆரப்பாமணலிரும்புகொண்டுவந்து வப்பனேவுருக்கியல்
லோதகடடித்து, சீரப்பாமுன்சொன்னபாஷாணத்தை சிறப்புடனே
லிம்பழத்தின்சாற்றினாலே, ஊரப்பாமூன்றுவகை பாஷாணந்தான்வுத்
தமனேதானரைப்பாய்சாமம்நாலே. 835

நாலானசாமமதுதானரைத்து நலமானயிரும்பதனைத் தகடதா
க்கி, பாலானசரக்கெல்லாம்மேலேபூசி பட்சமுடன்ரவிதனிலேகாய
வைத்து, மாலானசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து மார்க்கமுடன்கோழிபென்
றபுடந்தான்போடு, சூலானவயமதுவும்களங்கமாகி துப்புரவாய்த்தா
னிருக்கும்வயந்தான்காணே. 836

காணவேபவரெலாந்தானெடுத்து கருவாகபுடமதுவாய்ச்சேர்
த்துக்கொண்டு, தோணவேகடைசரக்குசெப்பக்கேளீர் தோருமல்கெ
வுரியென்றவீரந்தானும், மாணவேகெந்தகமும்லிங்கந்தானும் மகத்
தானசிங்கியுடன்பூரமாகும், நீணவேவகைவகைக்குப்பலந்தான்காலா
ய்விஷ்களங்கமாகவல்லோபழச்சார்தானே. 837

தானானசாறதவும்பிழிந்துகொண்டு தண்மையுள்ளவயப்பொடியாங்களங்குதன்னில், தேனானசெம்பழத்தின்சாற்றினாலே தெளிவற வேதானறைப்பாய்நாலுசாமம், பானானவில்லைபதுலதுவாய்ச்செய்து பாலகனேரவிதனிலேகாயவைத்து, மானானவோட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்து மகத்தானமண்மறைவிற்புடத்தைப்போடே. 838

போடேதானிப்படியேபுடந்தான்போடு பொங்கமுடன்தானறைத்துவில்லைதட்டி, நீடேதான்முன்னுரைத்தபாகம்போலே நீதியுடன்வில்லைதட்டிக்காயவைத்து, கூடேதான்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து கொற்றவனேகோழியென்றபுடந்தான்போடு, போடேதான்மண்மறைவிற்பத்துமுறைபோடு பொலிவானவயமதுவுஞ்சிவக்கும்பாரே.

சிவக்குமேஅயமதுவும்பாஷாணத்தால் சிறப்புடையகுற்றமது பதினென்றும்போம், தவப்பலனைக்கொண்டவர்க்குச் சித்தியாகும் தகமையுள்ளமணவிரும்புசெந்தூரந்தான், தவப்பலனைக்கொண்டோர்கள்காணமாட்டார் வப்பனேபுத்தியுள்ளபுனிதவானே, பவக்கடலைவிட்டகற்றிப்பாலாநீயும் பாருலகில்யிருப்பதுவேபுண்ணியமாமே. ( )

செந்தூரமனுபானம்.

புண்ணியனாயிருக்கவென்றால் பூபாலாகேள் புகழானசெந்தூரமுண்பதற்கு, திண்ணமுடன்தேனதனில்மண்டலந்தான் தீரமுடன்தானருந்ததேகங்கற்றாண், வண்ணமுடன்வாசியது மேல்நோக்காது வளமானசெந்தூரந்தானுமல்லோ, நண்ணமுடன்சட்டையதுதள்ளும்பாரு நாதாந்தசித்தர்கள்தானாடுங்கூத்தே. 841

கூத்தானசெந்தூரம்மண்டலந்தான் குறிப்புடனேகொண்டவர்க்குப்பலனைக்கேளு, நீத்தமுடன்நெடுங்காலமிருக்கலாகும்நெடியான ரோகமதுகடலேபோகும், சாத்தகியாழ்வார்தானுங்கொண்டகற்பம் தாரணியில்வெகுகாலமிருந்தாரல்லோ, பூத்தமலர்முகசுகுணமாதர் தம்மை புகழாகவாயிரம்பேர்கூடலாமே. 842

கூடலாங்கிருஷ்ணாவதாரனல்லோ கொற்றவனார்சிலகாலமுண்ட கற்பம், ஆடலாம்தேசவிளையாட்டையெல்லாம் வப்பனேவயமென்ற செந்தூரத்தால், ஓடலாம்வெகுதூரநடக்கலாகும் வுத்தமனேநடந்தாலும்யிளைப்போயில்லை, தேடலாம்வெகுகோடிதிரவியங்கள் தேடினால்பலனென்றுமில்லைதானே. 843

இல்லையேசெந்தூரமவேதைகாண வெழிலானவெள்ளியதுகளஞ்சிநூறு, தொல்லையெனும்பிறவியதுமாற்றம்போலே தோறாமல்வர்

ணமதுசொல்லப்போமோ, கொல்லனதுவுலையில்வைத்துவுருக்கியல்லோகொற்றவனேசெந்தூரங்களஞ்சிதாக்கு, வல்லதொருவெள்ளியதுபழுப்புமாகி மகத்தானயேமமதுசொல்லொணாதே. 844

ஒண்ணாததங்கமது மாற்றுசொல்வேன் ஓகோகோநாதாக்கள் மறைத்துவைத்து, தண்ணமுடன்மாற்றதுவோலக்கோயில்லை தாடாண்மைகொண்டதொருவுறத்தசங்கம், பண்ணுதற்குவிட்டகுறையில்லாவிட்டால்பலிக்குமோபாராளும்மாண்பருக்கு, எண்ணமுடன்மனதுவந்துயிந்தபாகம் யெழிலாகசெய்பவர்க்குப்பலிக்குந்தானே. ()

பலிக்குமேயித்தங்கம்பிறவித்தங்கம் பாரிலுள்ளசிவயோகிக்கானதங்கம்,ஒலிக்குமேஜெகஜோதியானதங்கம் வுத்தமனேகருமிகட்குவாய்க்காதப்பா, நலியாளர்தங்களுக்குயிந்ததங்கம் நாதிபற்றபோர்களுக்குநவிலவேண்டும், பலியாதுகருமிகளாயிருப்பாரானல் பாருலகில்கருமிகட்குவாய்க்காதன்றே. 846

மகாசிடிகை அயச்செந்தூரம் சமுசாரிக்கானவேதை.

அன்றனயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பாணியன்புள்ளானே, குன்றனசெந்தூரமென்னசொல்வேன் குறிப்பானவயமதுவும்பலந்தான்பத்து, வென்றிடவேவிம்பழத்தின்சாற்றினலே விருப்பமுடன்சுத்தியதுசெய்துமல்லோ, நன்றாககல்வமதிலிட்டுமைந்தா நலமுடனேதானறக்கமருந்தைக்கேளே. 847

கேளப்பாமுருங்கைவேர்பட்டைதன்னை கிருபையுடன்தானிடித்துசார்பிழிந்து, பாளப்பாபோகாமல்பத்துசாமம் பாங்குடனேதானரைப்பாய்சுன்னநீரும், ஆளப்பாபலமதுவுமொன்றேயாகும் வப்பனேதான்போட்டுவரைத்துமல்லோ, சூளப்பாவில்லையதுலகுவாய்ச்செய்துசுந்தரனேரவிதனிலேகாயப்போடே. 848

காய்ந்தபின்புவில்லையதைபெடுத்து மைந்தாகருவாகவோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து,வாய்ந்ததொருபுடமதுவும்கெஜமேயாகும்வளமுடனேபோட்டபின்புயெடுத்துப்பாரு, தீய்ந்துமேபோகாமல்செந்தூரந்தான் தீர்க்கமுடனருணனதுநிறம்போலாகும்,மாய்ந்துமேஅயமதுவும்மடிந்துமல்லோ மகத்தானசெந்தூரஞ்சொல்லொணாதே. 849

சொல்லவென்றால்நாவில்லைப்பாவுமில்லை துப்புரவாய்நாதாக்கள் மறைத்தசித்து, வெல்லவேயிவ்வேதையார்தான்செய்வார் விதியாளிசெய்வாரேமற்றோர்காணர், புல்லவேசெந்தூரமகிமைதன்னை பூதலத்தில்மாண்பர்களுங்கண்டதில்லை, அல்லவென்றால்செந்தூரங்கோடிபாகம் வப்பனேகண்டதுண்டுமெத்தகாணே. 850

காணவேசெந்தூரம் மண்டலந்தான் கருவாககொண்டவர்க்குப் பலனைக்கேளு, தோணவேதேனதனில் கொண்டாலல்லோ தோருமல் தேகமது யிருக்கும்பாரு, வேணதொருரோகமெல்லாம் நீங்கியல்லோ விரைக்குமேகரம்பதுவுந் துடிப்புமெத்த, பாணமெனு மன்மதனுர் வேகந்தன்னை பாலிக்கும்வயத்தினுடவீரங்காணே. 851

வீரமாம் வாசியதுமேலோடாறு விருனகரம்புகளு முறுக்குமேறி, சாரமுடன்தேகமதுவலுவுமெத்த சட்டைபதுமூன்றுவிசைதள்ளும்பாரு, கோரமென்றதேகமதுவழகுமீறி கொற்றவனே னெடுங்காலமிருக்கலாகும், பாரமென்றவபமதுவுஞ் சொல்லப்போமோ பாராளுஞ்சித்தர்முனி வேதையாச்சே. 852

வேதையாமின்னமொரு போக்குசொல்வேன் வேதாந்தபுலிப்பாணி புண்ணியவானே, பாதையாம்மதிதனிலே பத்துக்கொன்று பட்சமுடன்தானுருக்கி குருவொன்றீய, சோதனைக்குபிடையாது வுறத்ததங்கம் சோராமல்லிங்கமிட்டு வூதிப்போடு, வேதைமுறை சொன்னவழிதப்பாதப்பா வேதாந்தசித்தினுடவுண்மைபாரே. 853

சிடிகை அயச்செந்தூரம்.

உண்மையாமின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேபுலிப்பாணிபுனிதவானே, திண்ணமுட னயமதுவும் பலந்தான்பத்து திறமானநிம்பழத்தின்சாற்றினலே, வண்ணமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம் வாகுடனேகழுவியல்லோ வயமெடுத்து, கண்ணமுடன் கல்வமதிலிட்டுமைந்தா தகமையுடன் பழமதுதான்செப்பக்கேளே.

செப்பவென்றுல்கருநாகப் பழாசத்தால் செம்மலுடன்தானரைப்பாய் நாலுசாமம், ஒப்பமுடன்முப்பூவங் களஞ்சிசேர்த்து வுத்தமனே தானறைந்து பில்லைதட்டி, தப்பிதங்கள்வாராமல் ரவியில்வைத்து சட்டமுடன் சில்லிட்டுச்சீலைசெய்து, மெய்ப்புடனேகோழியென்றபுடந்தான்போடு மேலானசெந்தூர மாகுந்தானே. 855

தானனசெந்தூரந்தனையெடுத்து தண்மையுடன் முன்போல கல்வமிட்டு, தேனனகருநாகப் பழாசத்தால் தேற்றமுடன் முன்போலகல்வமிட்டு, தேனனகருநாகப் பழாசத்தால்தேற்றமுடன்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், பானனபில்லையது லகுவாய்ச்செய்து பாலகனே ரவிமுகத்தில்காயப்போடு, மானனசில்லிட்டுச் சீலைசெய்து மார்க்கமுடன்முன்போலப்புடத்தைப்போடே. 856

போடேதான்பத்துமுறை யிப்படியேபோடு பொங்கமுடனயமதுவுஞ்செந்தூரந்தான், நாடேதான்முறைபோலே செய்வாயானல்

நலமானசெந்தூரம் வேதையாகும், கூடேதானவின்பால் வெண்ணே தன்னில் குணமுடனே நெல்லிடைதான் கொண்டேயானல் தேடே தான் காலாங்கி கடாட்சத்தாலே தெளிவாகதேகமது மின்னும் பாரே. 857

பாரேதான்மண்டலந்தான் கொண்டபோது பாங்கானதேகமது சட்டைதள்ளும், நேரேதான்தேகமது வண்டுபோலாம் நெடிதான வாசியதுமேல்நோக்காது, கூரேதான்தேகமது கற்றாணுகும் கொற்றவனே யமனுக்குநாளுமில்லை, வேரேதான்கற்பமது வேண்டுமோதான் வித்தகனேவயத்தினுட மகிமைகாணே. 878

காணவேயின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் கருவானபுலிப்பாணி கணிதவானே, தோணவேவெள்ளியது கஞ்சிபத்து தோருமல் தானுருக்கி மருந்தொன்றீய, மாணவேவெள்ளியது பழுக்கும்பாரு மகத்தானமாற்றதுவு மென்னசொல்வேன், வேணபடிவங்கமதைக் கொடுத்தேயூது வேட்கையுடன்வர்ணமது பேகாதன்றே. 859

ஏகாதுவுப்புக்கும் காவிக்குந்தான் யெழிலானசெந்தூரமென்னசொல்வேன், போகாதுபுடத்துக்கு வுறுகிதங்கம் பொங்கமுடன் நாதாக்களுறைத்ததில்லை, சாகாமலிருந்திடலாஞ் செந்தூரத்தால் சதாகாலங்கற்பமது வுண்டுபாரு, வேகாதுதேகமது தீயிற்பட்டால் வெந்தாலும்மேனியது வினைகொள்ளாதே. 860

போகர் காலாங்கிநாதர் சீஷியசரித்திரத்தை
புலிப்பாணிக்குவுபதேசித்தல்.

கொள்ளவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கொற்றவனே புலிப்பாணி குணமுள்ளானே, வெள்ளமுர்தானதொரு யெந்தன் சாமி தெளிவானகாலாங்கி நாதர்தாமும், உள்ளபடி திரேதாயினுகத்திலப்பா வுத்தமனே தாமிருந்த வண்மையெல்லாம், கள்ளமின்றியிகழாமல்யானுரைப்பேன் கைலாசபுலிப்பாணி கருவாய்க்கேளே. 861

கருவானதிரேதாயினுகத்திலப்பா காலாங்கிநாதருடவண்மையெல்லாம், திருவானகுருமுனி சொன்னநீதி தீர்க்கமுடனிருவரது சரித்திரங்கள், குருவானபெனதேவரெங்களுக்கு கூறிபகோர்லோகவதிசயங்களெல்லாம், கருவறிந்துவழிபறிந்து யுந்தமக்கு கழறுவேன் புலிப்பாணி கவிவல்லோனே. 862

வல்லதொரு திரேதாயினுகத்திலப்பா வளமானலட்சத்திநாற் பத்தாண்டில், புல்லானவுலகமது மகிமைசொல்வேன் புகழானபிரளயங்கள்நேர்ந்தபோது, கல்லானமலைகளுமேமுழுகியல்லோ கடலெழுங்

தான்கடந்துமலைமட்டந்தான், வல்லமையாய்சத்தசமுத்திரங்களெல்லாம் வளமுடனேபொங்கியதுநிற்கலாச்சே. 863

நிற்கையிலேகாலாங்கிநாதர்தாமும் நீடாழிபுலகமதைக்கண்டேயேங்கி, சொற்பமுடன்தன்மனதிலெண்ணியல்லோ தோருமல்காலாங்கிகமலர்தாமும், விற்பனர்களிருவருமாய்க்காலாங்கிகிரியில் வீற்றிருந்தார்மண்டலந்தான் நெடுநாளப்பா, அற்பமுடன்வையகத்துமாண்பர்தம்மில் வனேகம்பேரம்மலையி லிருந்திட்டாரே. 864

இருந்தாரேநெடுங்காலங்காலாங்கிநாதர் யெழிலானமலைமீதிலென்னசொல்வேன், பொருந்தவேகாயாதிகற்பங்கொண்டு பொங்கமுடன்வுலகமதின்மகிமையெல்லாம், திருந்தவேகண்ணிறற்கண்டுமல்லோ தீர்க்கமுடன்தன்மனதிலுள்ளடக்கி, அருந்தவத்திலுதித்ததொருரிஷிகள்தேவர் வனேகரிடமகிமையெல்லாம்பார்த்திட்டாரே. 865

பார்த்தாரேகாலாங்கி மலையிலப்பா பாங்கானரிஷியினுட மகிமைசொல்வேன், தீர்த்தமென்றகறையிலப்பாரிஷியாருண்டு திரமானரிஷியாரும்புலிரூபந்தான், ஆர்க்கவேதிருமுகத்தைக்கண்டாலல்லோ வப்பனேமானிடத்தின்சித்துபோலாம், மூர்க்கமதுவாராதுமுனிநாதர்க்கு முனையானவேங்கையுடசித்துதானே. 866

சித்தானவேங்கையென்றமனிதசித்து ஜெகதலத்தில்யாரேனுங்கண்டதில்லை, பத்தியுள்ளபென்தேவர்காலாங்கிநாதர் பாங்கானதிரேதாயினுகத்திலப்பா, வெத்தியுடன்கண்டதொரு மகிமைதன்னைவேதாந்தசித்தெனக்குவெளியிட்டார்காண், எத்திசையும்சித்தர்முனிகண்டதில்லை யெழிலானவதிசயத்தின் கூறுதானே. 867

மச்சரிஷி.

கூறுனகோடிவகை வதிசயங்கள் கொற்றவனே காலாங்கி மலையிலப்பா, நீறுனமலைமுனியாந்தவசியப்பாநெடுங்காலந்தானிருக்குங்கொடியசித்து, வாறுனமச்சமென்றதேகமப்பாவனமானதிருமுகந்தான்மனிதரூபம், சேறுடும்சுனையோரம் மலையோரத்தில்செம்மலுடன் தவமிருப்பா ரிஷியார்தானே. 868

தானுனவவர்பெருமைமெத்தவுண்டு தகைமையுள்ளசித்தாதிகண்டதில்லை, கோனுனபென்தேவர்கரலாங்கிநாதர் கொற்றவனுரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, தேனுனமகிமைகளுங் கோடாகோடி திரேதாயினுகத்திலப்பா கண்டதுண்டு, மானுனநெடுங்கால சித்துவென்றுமகதேவர்சொல்லெனக்குத் தெரியலாச்சே. 869

கூர்மரிஷி.

ஆச்சப்பாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனே புலிப்பாணிவரியவானே, மூச்சடங்கிநெடுங்கால மிருந்தசித்து முனையான காலாங்கிநாதரப்பா, பாச்சலுடன் பிரளயங்கள் வந்தபோதுபாங்கான மலைமீதிலிருக்குங்காலம், மாச்சலுடன்தவயோகி ரிடியார்தம்மை மன்னவனே கண்டவதிசயத்தைக்கேளே. 870

கேளப்பா தேகமது கூர்மவர்ணம் கெடியானதிருமுகந்தான் மனுஷரூபம், வாளப்பாநெடுங்காலந் தவசிருந்து வளமையுடன் காலாங்கி மலைமேற்றானும், ஆளப்பாபிரளயங்கள்வந்தபோது வப்பனே தவசிருந்தசித்துமாகும், காளப்பாதிரேதாயுகத்தில் தானும் கருவானமலையதனி லிருந்தசித்தே. 871

வராகரிடி.

சித்தான புலிப்பாணிசிறியபாலா சிறப்புள்ளவதிசயங்க ளின்னஞ்சொல்வேன், பத்தியுடன் காலாங்கி நாதர்தாமும் பாருலகில்திரேதாயினுகத்திலப்பா, சத்தியங்கள் தவராமல்தவசுசெய்து சாங்கமுடன் பிரளயங்கள்வந்தபோது, சுத்தியேகிற்பதற்கு யிடங்கொள்ளாமல் சுந்தரனார்மலைமீதிலேறினரே. 872

ஏறினார்காலாங்கிமலையின்மேலே யெழிலானபிரளயங்கள் வந்தபோது, மீறியேயாகங்கள் செய்துகொண்டு மிக்கான மலைகளிலேயிருக்கும்போது, கூறியதோர்வராகமென்ற ரிடியார்தாமும் கொற்றவனர் மலையதனில் தவசிருந்தார், கோறியே காலாங்கிநாதர்தாமும் கொப்பெனவே தவசியிடஞ்சென்றார் பாரே. 873

பாரேதானென்னதையர் காலாங்கிநாதர் பாங்கான மலைதனிலே தவசிருந்த, சீரானவராகரிடி தன்னைத்தானும் சிறப்புடனே காலாங்கி காணும்போது, சீரானவுருவமதுவராகம்போலும் தீர்க்கமுள்ள திருமுகந்தான் மனிதரூபம், நேரேதான் தவயோகஞ்செய்துகொண்டு நேர்மையுடன் தானிருந்தரிடிமாண்டாரே. 874

கண்டாரே நெடுங்காலந் தவசிருக்கும் கருவானரிடியாரைமனதுவந்து, தெண்டமுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும் தேற்றமுடன்ரிடியாரைக்கேட்கும்போது, சண்டமாருதம்போலே ரிடியார்தாமும்சட்டமுடன் மனதுவந்து சாற்றலுற்றார், திண்ணமுடன்திரேதாயினுகத்திலப்பா திருவாண்டுமுதல்வருஷஞ்சமாதிதானே. 875

தானனகாலாங்கிநாதரேகேள் தகமையுடன் திரேதாயினுகத்தி லப்பா, தேனனமனேன்மணியாள்கிருபையாலே திரளானபிரளயங் கள்வந்தபோது, மானனமகதேவர்கடாட்சத்தாலே மன்னவனேநெ டுங்காலந்தவசிருந்தேன், பானனவையகத்திலாரேனுந்தான் பக்கல்வ ந்துகேட்டதில்லை யென்றிட்டாரே. 876

இட்டாரேவராகரிடி முனிவர்தாமும் பெழிலானகாலாங்கி த ன்னைக்கண்டு, விட்டகுறையிருந்ததொருபுண்ணியத்தால் விருப்பமு டனெந்தனையுங் காணலாச்சு, சட்டமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் சாங்கமுடன்பேதிப்போனென்றுசொல்லி, திட்டமுடன்வுலகத்தில் மகிமையெல்லாம் தீர்க்கமுடன்காலாங்கிக்கோதினரே. 877

ஓதினர்சமாதிமுகமிருந்தகாலம்வுத்தமனர்காலாங்கி நாதருக்கு, ஆதியெனும்பராபரத்தின்ரகசியத்தை வப்பனேகாலாங்கிக் கோதின ர்காண், நீதியுடனுபதேசம்பெற்றுமல்லோ மகிட்சியுடன்தெற்குமுக ம்திரும்பிவந்தார், பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்போல்பரமகுரு ரிடியொருவ ரிருந்திட்டாரே. 878

நரசிங்கரிடி.

இருந்தாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பெழிலானபு விப்பாணியின்புள்ளானே, பொருந்தவேதிரேதாயி னுகததிலப்பா பொங்கமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும், திருந்தியேகண்டதொருவதிச யங்கள் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, வருந்தவேநரசிங்கரி டியார்தன்னை வளப்பமுடன்கண்டதொருவுண்மைபாரே. 879

உண்மையாங்காலாங்கிநாதர்தாமும்வுத்தமனர்திரேதாயினுகத் திலப்பா, வண்மையுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும் வாகுடனேமலேமீதிற் கண்டசேதி,திண்மைபெறமார்க்கமதுயேதென்றுக்கால்தீர்க்கமுடன் கிரிசுத்திவருகும்போது, வண்மையுள்ளசுனையொன்று தடாகமுண்டு வளம்பெரியதவசிதனைப் பார்த்திட்டாரே. 880

பார்த்தாரேநரசிங்க ரிடியார்தம்மைப் பட்சமுடன்காலாங்கிகா ணும்போது, தீர்த்தமுடன்ரிடியாரின் தவசின்வேடம் திரேகமெல் லாஞ்சிமபத்தின ரூபமாகும், நேர்த்தியுள்ளவர்னமது தங்கவர்னம் நே ர்மையுடன்வையகத்திலிருந்தசித்து, ஆர்த்ததொருதிருமுபம் மனி தரூபம் வப்பனேதவநிலையை யறிந்திட்டாரே. 881

அறிந்தாரே தவசிபதுமகிமைதன்னை வன்புடனேமனதுவந்துயருகில்வந்து, சிறந்ததொருரிடியாரைக் காவாங்கிநாதர் தேற்றமுடன்வினவியங்கேகேழ்க்கும்போது, குறித்ததொரு காலாங்கிநாதருக்குகுணமானநரசிங்க ரிடியார்தாமும், மறித்துமேகாலாங்கிநாதர்தாமும்மன்னவனேமார்க்கமது கூறுவேனே. 882

கூறுவேனெனறலுமே ரிடியார்தாமும் குணமானகாலாங்கிநாதருக்கு, தேறுதலாயுபதேசம்மிகவுஞ்சொல்லிதேற்றமுடன்நெடுங்காலம்மலையிலப்பா, மாறுலகவையகத்தில்தவசிருந்து மன்னவனேயானறிந்தமகிமைகோடி, ஆறுதலாயுபதேசவதிதங்கூறி வப்பனேபோகவென்று விடைதந்தாரே. 883

தந்தாரேகாலாங்கிநாதருக்கு தாரணியிலதிசயங்களதிதஞ்சொன்னார், பொருந்தியேகாலாங்கிநாதர்தாமும்போனதொருகிரிகைதனில்மேற்குபாகம், சொந்தமுடன்காணுதற்கு மனதுவந்துதோறுமல்கிரியோரம்வருகும்போது, விந்தையுடனதிசயங்களென்னவென்றால்வீரானவாமரிஷி தனைக்கண்டாரே. 884

வாமரிடி.

கண்டாரேபுலிப்பாணிகணிதவானே காசினியிலின்னும்வெகுவதிசயங்கள், அண்டர்பிரானுதாக்கள் ரிடியார்தாமும்யாரேனுங்கண்டறிந்துசொன்னதுண்டோ, சண்டமாருதம்போலே யெந்தன்தேவர்சட்டமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும், கண்டறிந்தவதிசயத்தையாமுரைப்பேன் கண்மணியேவிண்மணியே கழறக்கேளே. 885

கேளப்பாயெந்தனதுகாலாங்கிநாதர்வேடிதானதிரேதாயினுகத்திலப்பா, ஆளப்பாகிரிசுத்திவருகும்போதுவப்பனேமலையோரம்வடபக்கந்தான், மீளவேதவநிலையைப்பார்க்கவென்று மிக்கானசுனையருகேவந்தபோது, சூளப்பாரிடியார்கள் கூட்டத்தோடும் சுந்தரனேவாமமகா ரிடிகண்டாரே. 886

கண்டாரேவாமமகா ரிடியாதம்மை கருவானதேகமதுவாமரூபம், கொண்டதொருதிருமுகமும் மனிதரூபம்கோடானகோடியதுநெடுங்காலந்தான், அண்டமகாரிடிபோலே வாமர்தாமும் வருளானபெருந்தவசுதானிருந்தார், கொண்டல்வண்ணனச்சுதன்போல்விசுவரூபம் கொடியதவஞ்செய்திருக்கக் கண்டிட்டாரே. 887

கண்டாரேதிரேதாயினுகத்திலப்பா கடுந்தவசுசெய்திருந்தரிஷி ம்மை, சண்டமாருதம்போலேதவசிருந்து சாங்கமுடன்வையக கிமையெல்லாம், வண்டணியாள்ரேணுகையாள்மகிமைதன்னை முடனேதானுரைத்தார்காலாங்கிக்கு, குண்ணதின்மேலிருந்துத யாரும் கூறினர்வெகுகோடிமகிமைதானே. 888

பரசுராமரிஷி.

தானனையின்னமொருதண்மைசொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலிப் பாணிகனவானேகேள், கோனனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்ற வனுரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி,தேனன திரேதாயினுகத்திலப்பாதே ற்றமுடனிருபதாமாண்டுதன்னில்,பானனபிரம்மகுலபரசுராமன்பெ ருந்தவசுதானிருந்தவண்மைபாரே. 889

பாரேதான்பிரளயங்கள்வந்தபோது பாங்கானகாலாங்கிமலையி ன்பேரில், நேரேதான்நெடுங்காலந்தவசிருந்த நேர்மையுள்ளபிரம்ம குலசித்துதானும்,சீரேதான்கிரிதனக்குகீழ்பாகந்தான் சிறப்புடனே தவமிருந்தரிஷிபார்தம்மை, ஆரோதான்காண்பதற்கு வையகத்தில் வப்பனேயாராலும்முடியாதன்றே. 890

அன்றானகாலாங்கிநாதர்தாமும் அறிவுடையசித்துமகாரிஷிபா ரல்லோ, குன்றானபருவதத்தைத்தேடியேதான் குணமானகாலாங்கி நாதர்தாமும், சென்றாரேபரசுமகாரிஷிபார்பக்கல் செம்பவளரிஷிபா ருமருகிற்சென்று, நின்றாரேநெடுநேரமுடிகள்சாய்த்து நீதியுடன்கா லாங்கிபணிந்திட்டாரே 891

பணிந்திட்டகாலாங்கிநாதருக்கு பட்சமுடன்பரசுமகா ரிஷி யார்தாமும்,துணிந்திட்டகாலாங்கிநாதருக்கு தப்புரவாயுபதேசங் கோடிவண்ணம், அணிபெறவேவையகத்துமகிமையெல்லாம் வப்ப னேவுபதேசஞ்செய்தாரல்லோ, கணிதமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும் கருத்துடனே மலையைவிட்டுயேகினாரே. 892

ஏகமேகாலாங்கிநாதர்தாமும் யெழிலானசீனபதி தன்னிற்செ ன்று, பாகமுடன்லோகவதிசயங்களெல்லாம் பாலித்தார்சீனபதிப்பெ ண்களுக்கு, ஆகமசாஸ்திரபுராணங்களெல்லாம் அன்பனவேபோதி த்துவினயங்கூறு, போகரென்றயெந்தனையுஞ்சீஷனாக்கிபொங்கமுட ன்நெடுங்காலமிருந்திட்டாரே. 893

ராமரிஷி.

இருந்தாரேயின்னமொருவயணஞ்சொல்வேன் யெழிலானபுலி ப்பாணியெந்தன்மாரா, பொருந்தவேசீனபதிவிட்டுநீங்கி பொங்கமு

டன்காலாங்கிநாதர்தாமும், திருந்தவேகிரேதாயினுகத்திலப்பா கமுடன்பிரளயங்கள்வந்தபோது, அருந்தவசியாயிருந்தாராமன்னை அங்ஙனவேகண்டுமெல்லோமதித்திட்டாரே.

மதித்தாரேராமரிடி முனியார்தம்மை மார்க்கமுடன்காலாங்கிநாதர்தேவர், துதிப்புடனேராமரிடியென்றுமேதான் துப்புரவாயஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து, விதிப்படியேபட்டாபிஷேகமென்று விருப்பமுடன்தன்மனதிலுவந்துகொண்டு, நதிக்கரையைதான்தேடி தீர்த்தங்கொண்டு நமஸ்காரதுதிகள்மிகசெய்திட்டாரே. 895

செய்தவொருகாலாங்கிநாதர்தம்மை செங்கண்மால்ரிடியாரும் மனங்களித்து, துய்யவொருதுளபமாம்மலைதன்னை துப்புரவாய்கையேந்திமுடிகள்சாய்ந்து வெய்யபுகழ்வுபதேசமெந்தனுக்கு விருப்பமுடன்செய்யவென்றுவினவிக்கேட்க, கைதவமாய்வுபதேசவுண்மைதன்னை கர்த்தாவும்யெந்தனுக்குகூறிட்டாரே. 896

கூறியேயுபதேச வுண்மைதன்னை குணமானகாலாங்கி நாதருக்கு, தேறியதோர்கிரேதாயினுகத்தில்தானும் தேற்றமுடன் தானடந்தமகிமையெல்லாம், ஆறிடவேகாலாங்கிநாதருக்கு அங்ஙனவேயுபதேசஞ்செய்தாரல்லோ, பீறியேகாலாங்கிநாதர்தாமும் மிக்கவேசீனபதிசென்றிட்டாரே. 897

சென்றுமேசிலகாலமங்கிருந்து செம்மலுடன்கிரேதாயினுகத்தில்தானும், குன்றுமலைவனைந்திரங்கள் குகைகள்தேடி கூருணசித்துமுனியனைத்துங்கண்டு, தென்றிசையில்கும்பமுனிமலையுங்கண்டு தேற்றமுடன்காலாங்கிமலையைக்காண, வென்றிடவேபிரளயங்கள்வந்தபோதுமேன்மையுடன் மலைதனிலேயிருந்திட்டாரே. 898

பலராமரிடி

இருந்தாரேயின்னமொரு யிணக்கஞ்சொல்வேன் யெழிலானபுலிப்பாணிபுனிதவானே, திருந்தவேகிரேதாயி னுகத்திலப்பா தீர்க்கமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும், அருந்தவசி பலராம ரென்னுஞ்சித்துவம்மலையில்நெடுங்காலந்தவசிருக்க, குருந்தமெனும் மரக்கலப்பைத்தோளிலேந்தி குணமானரிடியாரின்தவங்கண்டாரே. 899

தவமானரிடியாருங் கிரியைதன்னில் சட்டமுடன்நெடுங்காலந்தவசுகொண்டு, சவம்போலேமூச்சடங்கிரூபத்தோடும் சட்டமுடன் தவசிருக்குமவன்மைதன்னை, பவமகற்றுகாலாங்கி நாதர்தாமும்பண்புடனேமுடிசாய்ந்து தலைகுனிந்து, நவகோடியஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து நாதாந்த சித்துருவே கெதியென்றாரே. 900

கெதியென்றுகாலாங்கி கேட்குங்காலம் கெடியான பலராமரிடியார்தாமும், பதிதனைத்தேடிவந்த ரிடியாருக்கு பட்சமுடன் ஞானோபதேசங்கூறி மதிபோன்றமகதேவர்காலாங்கிக்கு மார்க்கமுடனுலகவதிசயங்களெல்லாம், இதிகாசபுராணமெனும் மறைப்பையெல்லாம் யிஷ்டமுடன்மனதுவந்து போதித்தாரே. 901

பௌத்மரிடி.

போதிக்கவின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் பொங்கமுடன் புலிப்பாணிபுகழுள்ளானே, ஆதித்தன்சந்திரன்போல் பௌத்மசித்து அரகாயென்ன சொல்வேன்கிரியிலப்பா, சோதிபிரகாச மென்ற காலாங்கிநாதர் சொர்ணமென்றகிரியை தனிற்சொல்லும்போது, சாதியிலாதவனுர் பௌத்மசித்து சட்டமுடன் நெடுந்தவசி பார்த்திட்டாரே. 902

பார்த்தாரேயென்தேவர் காலாங்கிநாதர் பாரானமலைதனிலே தவசியாரை, சார்த்தகையாள்வார்போல தவங்கள்பூண்டு சட்டமுடன் நெடுங்காலசித்துதம்மை, கோர்த்துமேசுரமெத்து அஞ்சலித்து கொப்பெனவே காலாங்கி வணக்கஞ்செய்தார், தீர்த்தமுடன் பத்திரமாந் துளபமாலை தீர்க்கமுடன்தான்கொடுத்துவர்ணித்தாரே.

வசனிக்காஞானோபதேசந் தன்னை வளமுடனே பௌத்மமகாரிடியார்தாமும், நிசமுடனேமனங்களித்து மனதுவந்து நிட்சயமாம் ஞானமென்றயிதிகாசத்தை, வசனமதாயுபதேசவுண்மையாக வாக்களித்தார்காலாங்கிநாதருக்கு, தசமுடனேபஞ்சதசா காயமாக்கி சட்டமுடன்மனதுவந்து கொடுத்திட்டாரே 904

கலிகரிடி.

கொடுக்கவே யின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கோளாறுதான்சுற்றிமைந்தாகேளு, விடுக்கவேகாலாங்கிநாதர்தாமும் விட்டகுறை யிருந்ததொருதன்மையாலே, படிகளம்போல் பத்தாவதாரந்தன்னை பாற்கடல்கள்சுற்றிவந்து பான்மைகொண்டார், தொடுகுறிபோல் கலிக்கமகாரிடியார்தம்மை தோமூலகிரிதனையே கண்டார்தாமே. 905

தானனகலிக்கமகாரிடியார்தன்னை தகமையுள்ளகாலாங்கிநாதர்தாமும், பானன கிரேதாயினுகத்திலப்பா பாங்கான மலைதனிலே கண்டாரங்கே, தேனனபிரளயங்கள்வந்தபோது தேற்றமுடன் மலைதனிலே நின்றசித்து, கோனனகொடுந்தவசிபானசித்து கொப்பனேவேசித்து மகாபத்துமாமே. 960

கலியுகத்தாருக்கு வியாசமகாரிடியார் இந்த தசரிடிகளை பத்தவ தாரமென்று புராணக்கட்டுகூறினர் இவர்கள் கிரேதாயுக த்து மனிதரென்று சொல்லப்படுவர்.

பத்தானமகிமையது யென்னசொல்வேன் பாங்கான்புலிப் பாணி பாலாகேளீர், செத்துமேசாகாமல்காயங்கொண்டு சேனைநெடு ங்கால மதுவரையிலப்பா, முத்தானமோட்சவழிபெறுவதற்கு முனை யானபத்துமகாரிடியார்தாமும், சுத்தமுடன்கிரேதாயினுகத்திலப்பா சுந்தரனேதவசிருந்து சித்துபாரே. 907

பாரேதான் காலாங்கி நாதர்தாமும் பட்சமுட னெந்தனுக்குச் சொன்னநீதி, நேரேதானவர்களுந்தான் மனிதரன்றி நெடிதான தேவதாரமல்ல, சீரேதான்கலியுகத்துமாண்பரெல்லாம் சிறப்புடனே தசாதாரக்கடவுளென்று, வேரேதானின்னமொருதெய்வமுண்டோ வித்தகனே யென்றல்லோ விதிக்கின்றாரே. 908

வித்தகனேயிவர்களெல்லாந் தெய்வமல்ல விண்ணுலகம்பதிப் பதற்குகூடுமோதான், செத்தவர்கள்கோடிமனுமாண்பருண்டு தேவா திதேவரிடியானபேரும், கைத்தவங்கள்தான்மறந்து மண்ணுப் போனார் காசினியிலியாவருந்தானிப்படியேபோனார். மெய்த்தவங் கள் செய்துமல்லோகாரம்பூண்டு வெகுகோடிமாண்பர்களுமிருக்கி ன்றாரே. 909

போகர் ஆயிரத்தெட்டு சிவாலயப் பெருமைகூறல்.

இருக்கவே யின்னமொரு மகுத்துவங்கள் யெழிலானபுலிப் பாணி கண்ணியவானே, பொருக்கவே வையகத்தின் மகிமையெல் லாம் புகட்டினேன் கணக்குண்டோ லக்கோயில்லை, பெருக்கவே துகைகண்டு விதிகள் கண்டு பேரானஸ்தலமகிமையாவுங்கண்டு, குரு க்கவேதிசையெட்டு மதிக்குநான்கும் கூரானதேவகோட்டை கூறு வனே. 910

கூறுவேன் புலிப்பாணிமன்னுகேளு கொற்றவனர் காலாங்கி சொன்னநீதி, பேறுடையவையகத்தின் ஸ்தலங்களெல்லாம் பேர்வ குத்துச் சீர்வகுத்துப்பிரித்துச்சொன்னார், ஆறுதலம்பஞ்சபூதஸ் தலத்தைக்கண்டுவப்பனே யெந்தனுக்குவோதினர்காண், மாறுபடா ஸ்தலமகிமை யுந்தனுக்கு மார்க்கமுடன் வகைபிரித்துச்சொல்வேன் தானே. 911

தானானபஞ்சபூதஸ்தலமேதென்றால் தாக்கானகாளஸ்திரிகாஞ் சியாகும், தேனான திருக்காசிசிதம்பரந்தான் தெளிவான திருவருணை ஸ்தலமுமாகும், பானான ஸ்தலத்தினது சேர்வைசொன்னேன் பாங்

கானஆறுதாரங்கள்சொல்வேன்,மானனமகதேவர்மதுரையைத்தான் மகத்தானஸ்தலமெனறுமதிப்பிட்டாரே. 912

மதிப்பானஸ்தலத்தினதுகோர்வைசொல்வேன் மகத்தானமது ரைக்குளெண்பத்துநாலு, துதிப்புடையசிதம்பரங்கோர்வைசொல் வேன் துப்புரவாய்ப்பதினாறுரெண்டுயெட்டு, யிதிலானவருணைக்கு கோர்வைசொல்வேன் விற்பனனேசோடசமாமொன்றுநான்கு, மதி போன்றகாளஸ்திரிகோர்வைசொல்வேன் மார்க்கமுடன்கலைரெண்டு தசங்களொன்றே. 913

ஒன்றானகாசியின்றன்கோர்வைசொல்வேன் ஓகோகோநாதாக் கள்மறைத்தகூத்து, சென்றதொருகோர்வையதுயேதென்றாக்கால் செம்மலுடன்ஒன்றுபத்துநான்குயெட்டு, நன்றானதிருக்காஞ்சிகோர் வைசொல்வேன்நலமானபஞ்சம்ரண்டுசத்தம்நாலு, குன்றானகணக்கு வகையின்னஞ்சொல்வேன் குணமுள்ளபுலிப்பாணிமன்னுகேளே. 914

மன்னுகேள்திருவானைக் காவலப்பா மகத்தானஸ்தலத்தினது கோர்வைசொல்வேன், நன்னயமாயதைச்சார்ந்ததேவஸ்தானம் நல மானயீறுறுதலமேயாகும், தென்னுடன்கும்பமுனியகஸ்தியன்தான் தேவதாகிரியுடனேஸ்தலமுஞ்சொல்வேன், முன்னேதான்பெரியோர் களுரைத்தவண்ணம் முனியானகோயில்வகைகூறுவேனே. 915

வரையானவகஸ்தியனார்ஸ்தலமொன்றுண்டு வளமானகோர்வை யதுயின்னஞ்சொல்வேன், திறையானசத்தமதுமூன்றேயாகும் திக ழானவட்டமதுநான்கேயாகும், குறையாதநந்தியதுகோட்டையப்பா கொற்றவனார்மலையருகேசுற்றியுண்டு, முறையானவகஸ்தியனார்தேவ ஸ்தானம் முனையானலக்கமிதுசொல்லொண்ணாதே. 916

ஒண்ணுதுதிருக்கடையூர்தேவதானம் வுத்தமனேகோர்வையது யென்னசொல்வேன், திண்ணமுடன்கலைநான்குயிருமூன்றுறு தினமா னமண்டபங்கள் பதினெட்டாகும், வண்ணமுடன்சீர்காழிதேவதா னம்மகத்தானகோர்வையதுயென்னசொல்வேன், தண்ணமுடன்கலை நான்குபதிகளெட்டு தாக்கானமண்டபமும்பதினாலாமே. 917

நாலானசேதுபதிதலமுஞ்சொல்வேன் நலமானகோர்வையது யென்னசொல்வேன், காலானவறுபத்துநாலுமாகும் கருவானமண்ட பந்தான்முப்பத்திரண்டு, மாலானமகதேவரெந்நாதர்மார்க்கமுடன் கண்டறிந்ததலமுமாகும், பாலானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே பாங்கானபுதுமையின்னங்கூறுவேனே. 918

கூறுவேன் தணிகையது தலமுமாகும் கூரானகோர்வையதுவெ ன்னசொல்வேன், ஆறுதலங்கோட்டையதுமலைமேலப்பா வப்பனே தசம்ரெண்டுசத்தம்நாலு, வேறுண்டோவையகத்தில்சொன்னாரில்லை வெட்டவெளியானதொருதலமுமில்லைநாறுண்டோபூவதுபோல்மண முமாகி நானிலத்தில்கோடிதலங்கண்டேன்பாரே. 919

பாரேதான்கோணமதுநவகோணந்தான் பாங்கானகும்பமென்ற கோணமப்பா, நேரேதான்தேவதா தலமுமாகும் நெடிதானகோர்வை யதுயென்னசொல்வேன், கூரேதான்கலையாறுருசிகையெட்டு குண மானதேவுதாதலமுமாகும், நீரேதான்வகுத்தறிய யின்னஞ்சொல் வேன் நிஷ்களங்கமாயவர்தலமுமாமே. 920

தலமானதேவதாதலமுமாகும் தாக்கானகோர்வையதுயென்ன சொல்வேன், பிலமானகோயிலதுமுப்பத்திரெண்டு போரானமண்ட பந்தான் அறுபததுநான்கு, வலமானபோஞ்சாலதேசமப்பாவளமான தேவதாதலமுமாகும், நலமானகோர்வையது யென்னசொல்வேன் நாட்டிலேநவில்வதற்குநாவில்லைதானே. 921

நாவில்லைப்பாவில்லையென்னசொல்வேன் நன்மையுள்ளவறுபத் துநாலுசத்தம், காவிலாநேபாளதேசமப்பா கருவானதேவதாதலமு மாகும், பூவினுயர்கோர்வையதுயென்னசொல்வேன் புகழானசத்த மதுபரிசமெட்டு, தாவுபுகழாவடையார்தலமுமாகும் தகமையுள்ள கோர்வையதுசொல்லக்கேளே. 922

சொல்லவென்றால்நாற்பத்தியாறேயாகும் சுத்தமுள்ளசத்தமது நாலேயாகும், வெல்லவேபழனிம்காதலமுமாகும் வேதாந்ததலத்தி னதுகோர்வைசொல்வேன், புல்லவேசதுரெட்டுதிசைகள்நான்கு புக ழானகோணமதுவறுபத்துநான்கு, வெல்லவேகழுக்குன்றபதிதானப் பா மேன்மையுள்ளதலமென்றுசெப்பலாமே. 923

செப்பவென்றால்கோர்வையது பென்னசொல்வேன் ஜெகதலத் திலாராலுஞ்சொல்லப்போமோ, ஒப்பமுடன்யிருபத்துநாலுமாகும் ஓகோகோ நாதாக்கள்மறைத்தகூத்து, எப்படியும்யீரைந்தாய்ப்பதி னாறுக யெழிலானமண்டபமுங்கூறலாகும், தப்பிதங்களில்லாமல்தய வுள்ளானே சாற்றுகிறேன்திருவொற்றியூரைத்தானே. 924

தானானதுவாபரமாம்யுகத்திலப்பா தகமையுடன்பிரளயங்கள் வந்தபோது, கோனானதிருவொற்றியூர்தானப்பா கொற்றவனேநடுக் கடலிலேநெடுந்தூரந்தான், தேனானமாபுரமுங்கோபுரந்தான்தெரியா

மலபிரளயங்கள்வந்துமல்லோ, மானுன தலமதுவும் முழுகியல்லோம ன்னவனே சமுத்திரமும்மேவலாச்சே. 925

மேவவென்றால்கோர்வையது வென்னசொல்வேன் மேன்மையு ள்ளநாற்பத்தியெட்டேயாகும், தாவுகடலலையதுவு மிஞ்சியேதான் சட்டமுடன்பூமியல்லோ முழுகலாச்சே, ஆவலுடன்குளிகைகொ ண்டுசென்றேனப்பா வப்பனேதிருப்புவனங்கண்டேன்யானும், நாவ தனில்கூறுதற்குஅளவில்லை நலமான தலமதுவும்மகிமையாச்சே. ()

ஆச்சப்பாகோர்வையது வென்னசொல்வேன்வப்பனேபதினெ ட்டுரெண்டுபத்து, பாச்சலென்றதிருப்பழனிதலமுமாகும் பாங்கான மகிமையதுவென்னசொல்வேன், மாச்சலென்றகோர்வையதுமுப்பத் திரண்டு, மகத்தானமண்டபமுமெட்டுகாலு, வீச்சுடனே குளிகை கொண்டுபோர்த்துவந்தேன் விதக்கவேபுலிப்பாணி யின்னங்கேளே.

கேளப்பாபிணிதீர்த்த வயித்தியநாதர்கெடியான தலமென்ற தொன்றுவுண்டு, ஆளப்பாகோர்வையது வென்னசொல்வேன் வப்ப னே பதினுறுதிக்குகாலு, யாளப்பாதிருப்பரமாங்குன்றந்தானும் வள மையுள்ளகெடிஸ்தலமாமதற்குப்பேரு, சூளப்பாகோர்வையது வெ ன்னசொல்வேன் துப்புறவாயிருமூன்றுசதுரமெட்டே. 928

எட்டானதிருவாரு ரென்னலாகும் யெழிலானகோர்வையது யென்னசொல்வேன், சட்டமுடன்திருவாசலறுபத்துநான்கு தக மையுள்ளகலையாறுசத்தமெட்டு, திட்டமுடன்திருவிடையா மரு தூரப்பா தேவதாதலமென்றுசெப்பலாகும், வட்டமுடன்கோர்வை யதுவன்பத்தாறு வப்பனேபரிசமதுநாலுதானே. 129

நாலானதிருவிரிஞ்சிதலமுமப்பா நலமானமலைநாடு கள்ளர்தே சம், பாலானகோர்வையதுவென்னசொல்வேன் பாங்கானவிளையாட் டுசெத்தமெட்டு, காலானதிருச்சோழதலமுமாகும் கருவானமகிமை யதுவென்னசொல்வேன், நூலானகோர்வையது நாலுபத்துநுட்ப முடன்கலையாறுபாசமெட்டே. 930

எட்டானசேரனது தலமுமப்பா யெழிலானமகிமையது யென் னசொல்வேன், மட்டானதலபதியின்மகிமைசொல்வேன் மகத்தான கோர்வையது தொண்ணூற்று று, திட்டமுடன்பாண்டியனுர் தலமு மப்பா திகழானவையைவளநாடேயாகும், வட்டமுடன்கோர்வைய துஎன்னசொல்வேன் வண்மையுள்ளகலெரெண்டுசோடசமுமேழே.

ஏழானகாசியதுயெட்டேயாகும் யெழிலானமகிமையதுயென் னசொல்வேன், பாழானகோர்வையது நூற்றிரண்டுபத்துசட்ட

முடன்மகிமையதுமெத்தவுண்டு, காழானநாகார்ச்சுனதலமுமாகும் கருவானகோர்வையதுயெழுபத்திரெண்டு,தாழானடில்லியதுமகிமை மெத்த தாக்கானகோர்வையது யெண்பத்திரெண்டே. 932

ரெண்டானசீனபதி தன்னிற்சென்று யெழிலானகுளிகையது யானும்பூண்டு, குண்டலியாம்வாசிதனைப்பூட்டியல்லோகொற்றவனே சீனபதியானிருந்து, சண்டமாருதம்போலே சிலநாட்சென்று சாங்க முடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, வண்ணமுடன் தீர்த்தவரைகா ணுதற்கு வளமுடனேசென்றதொரு மகிமைபாரே. 933

தீர்த்தமகிமை.

பாரேதான்படிகாமாந் தீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானஜம்புவெ ன்றதீர்த்தங்கண்டேன், நேரேதான்செந்தாமரைதீர்த்தங்கண்டேன் நெடிதானமனோன்மணியாள்தீர்த்தங்கண்டேன், கூரேதான்மயேஸ் வரனார்தீர்த்தங்கண்டேன், குறிப்பானமச்சமென்ற தீர்த்தங்கண்டே ன், சீரேதான்மானிடவதீர்த்தங்கண்டேன் சிறப்பானகோபருவதீர்த் தங்காணே. 934

காணவேபட்சியென்ற தீர்த்தங்கண்டேன் கருவானசங்கிலினுட தீர்த்தங்கண்டேன், பூணவேசந்தனமாந்தீர்த்தங்கண்டேன்புகழான வியாசமுனிதீர்த்தங்கண்டேன், மாணவேமகதேவர்தீர்த்தங்கண்டே ன்மகத்தானபச்சையென்ற தீர்த்தங்கண்டேன், கோணவேதிருப்பா லின்தீர்த்தங்கண்டேன் தோறுகவண்டேன் தீர்த்தமாமே. 935

தீர்த்தமாங்கரியமால்தீர்த்தங்கண்டேன் திறமானநாகேஸ்வரதீ ர்த்தங்கண்டேன், பூர்த்தியாய்ப்பரமசிவதீர்த்தங்கண்டேன் புகழான பாகவததீர்த்தங்கண்டேன், கீர்த்தியுள்ளசெங்கண்மால் தீர்த்தங்க ண்டேன் கெடியானபுண்ணியத்தீர்த்தங்கண்டேன், பார்த்தேனேச டாயுவென்றதீர்த்தங்கண்டேன்பாங்கானவச்சிரவல்லிதீர்த்தந்தானே

தானானகுசலமென்றதீர்த்தங்கண்டேன் தாக்கானயமுனையென் றதீர்த்தங்கண்டேன், கோனானவகஸ்தியனார் தீர்த்தங்கணடேன்கு ணமானவன்னியனார் தீர்த்தங்கண்டேன், தேனானமல்லியென்றதீர்த் தங்கண்டேன், தெளிவானவனுமாரின் தீர்த்தங்கண்டேன், பானான காசியென்றதீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானகைலங்கிரிதீர்த்தம்பாரே.

பாரேதான்செண்பகத்தின் தீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானகை கேசிதீர்த்தகண்டேன், நேரேதான்கறுப்பண்ணர் தீர்த்தங்கண்டே ன்கெடிதானகிட்கிந்தா தீர்த்தங்கண்டேன், கூரேதானஷ்டமென்ற தீர்த்தங்கண்டேன் குணமான ஜெகமோகினி தீர்த்தங்கண்டேன்,தி ரேதாயின் திருவல்லிதீர்த்தங்கண்டேன் திறமானகற்பகத்தின் தீர்த் தங்காணே, 938

காணவேயின்னம்வெகு தீர்த்தமுண்டு கண்மணியேவிலாடமென்றதீர்த்தங்கண்டேன், பூணவேயிரணியனூர்தீர்த்தங்கண்டேன் புகழான புஜண்டரிடதீர்த்தங்கண்டேன், வேணபடிதிருமாலின் தீர்த்தங்கண்டேன் விருளானகும்பமென்ற தீர்த்தங்கண்டேன், நீணவேகாளிங்கதீர்த்தங்கண்டேன் பிஷ்களங்க சொர்ணமென்றதீர்த்தந்தானே. 939

தானானதீர்த்தமதுபென்னசொல்வேன் தகமையுள்ளபுலிப்பாணிதம்பிரானே, மானானதாமரையின் தீர்த்தங்கண்டேன் மகத்தானஞானமென்றதீர்த்தங்கண்டேன், வேனானயாதவமாந் தீர்த்தங்கண்டேன் வெளியானவமூர்தமென்ற தீர்த்தங்கண்டேன், பானானவசுவனியாந்தீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானவற்புதமாந்தீர்த்தமாமே. 940

ஆமேதான் புலிப்பாணியன்புள்ளானே வப்பனேவனாகத்தின் தீர்த்தங்கண்டேன், நாமேதான்காலாங்கிநாதர்தம்மால் நலமானகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, தாமேதான்காலாங்கிசொன்னநீதி தண்மையுடன்வாக்கதுவும் செய்யாமற்றான், போமேதானஷ்டதிசையான்கடந்து பொங்கமுடன் தீர்த்தமதைக்கண்டிட்டேனே. 941

கண்டேனேவெதுகோடிதீர்த்தந்தன்னை காசினியிலார்கண்டாரெனைப்போல, உண்டானசித்துமுனிரிஷிகள்தேவர்வுலகமெலாங் குளிகைகொண்டுசென்றதுண்டே, ஒண்டொடியாய்மரம்பொந்துசமாதிபீடம் ஓகோகோநாதாக்கள்கண்டதில்லை, சண்டமாருதம்போலே குளிகைபூண்டு சட்டமுடனஷ்டதிசை கண்டிட்டேனே. 942

இட்டேனேயின்னமொருமாக்கஞ்சொல்வேன் யெளிதானநாதாக்கசித்துதாமும், பட்டமாமவிட்டலவோபாரின்மீது பாருலகிலதிசயத்தைக்கண்டதில்லை, விட்டகுறையிநுங்கதொருபுண்ணியத்தால் வேதாந்தத்தாயினது மருத்துவத்தால், சட்டமுடன் வையகத்து மகிமையெல்லாம் தாரணியில் கண்டறிந்தபுதுமைபாரே. 943

புதுமையாம்வெகுகோடி சித்தர்தாமும் புகழானவுலகுதனில்கோடாகோடி, கதுமையுள்ள தேவரிஷியிருந்தாரல்லோ காசினியிலதிசயங்கள்கண்டேனென்றும், பதுமமுகமஷ்டதிக்குப்பரிசம்பாவும் பார்த்துவந்தவுறுதியதுங்கூறவில்லை, வதுவைபுரிசுரக்காயுங்கரிக்காயென்ற வார்த்தையதுபோலலைவாய்நவின்றிட்டாரே. 944

நவின்றாரேசித்துமுனி கோடாகோடி நாற்பத்துயெட்டுலட்சரோகந்தன்னை, குவின்றதொருசாத்திரங்கள் மலைபோலாக குணமுடனே பாடிவைத்தார்லக்கோயில்லை, கவிந்ததொரு குறுக்குவழி

சுறுக்குமார்க்கம் கண்டுமனதுவந்தல்லோவுளவாராய்ந்து, அவிந்த திருவிளக்கதுவை யேற்றினூர்போல் வப்பனே சத்தகாண்டம்பாடி னேனே. 945

போகர்தன்வரலாற்றை புலிப்பாணிக்குகூறல்.

பாடினேனின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பாலகனே புலிப் பாணிபகரக்கேளாய், நீடியதோர்காலாங்கிகிருபையாலே நீதியுடன் நெடுங்காலமிருந்தேனங்கே, தேடியேகாலாங்கிநாதர்தாமும் தேற்ற முடன்றன்றனக்குவுகந்தசீஷன், நாடியேவேண்டுமென்று நன்மை யாலே நானவற்குநற்சீஷனுகினேனே. 946

ஆகினேனேனெடுங்காலம்பணிதிசெய்து வப்பனேசமாதிக்குப் பூசைசெய்தேன், பாலில்விழுமீயைப்போலபரதவித்தேன் பட்சமுட னென்மீதில்மனதுவந்து, சாகின்றசடலமதுக்காயந்தந்து சட்ட முடனெந்தனுக்கு யிதவுகூறி மேதிடவேஞானேபதேசஞ்சொல்லி மேன்மையுடனெந்தனேயா சீர்மித்தாரே. 947

எந்தனையுமாசீர்மம் மிகவுஞ்செய்து வெழிலானவுபதேசவுண் மைகூறி, அந்தமுடனுதியந்தமுடிவுஞ்சொல்லி வப்பனேயோக மென்றவழியுங்காட்டி, விந்தையுடன்வையகத்துமகிமைகூறி விட்ட குறையாவனைத்து மொழிந்துமல்லோ, சொந்தமுடனென்னுளுஞ் சீஷனுக்கி சுந்தரனேமகுத்துவங்கள் கூறினூரே. 948

கூறினூர்வெகுகோடியிதிகாசங்கள் கொற்றவனே சமாதி முறைப்பாடுஞ் சொல்லி, தேறியேசிலகாலமங்கிருந்து தேற்ற முடன்வையகத்துவதிசயங்கள், மீறியேதானுணர்ந்து குளிகை பூண்டு மிக்கானநாடுபதிதேசமெல்லாம், கோறியேதேசமெல்லாம்மதி தம்பூண்டு கொற்றவனே யெந்தனுக்குவருள்தந்தாரே. 949

தந்தாரேயெந்தனுக்குகோடியாகச் சட்டமுடன்காலாங்கிநாதர் தாமும், அந்தமுடனெந்தனுக்குவதிதமார்க்கம் வப்பனேதாமுறைத் துப்போகவென்று, இந்தமானிலத்திலுள்ளமகிமையெல்லாம் ஏற்ற முள்ள குளிகையினுலறிந்துகொண்டு, விந்தையுடன்பாடிவைப் பேன் சத்தகாண்டம் விண்ணுலகம்மண்ணுலகம் விடங்கொள் ளாதே. 950

கொள்ளாதுபோகரேழாயிரந்தான் கொற்றவனே நாதாக்கள் கூறவில்லை, எள்ளளவும்பிசகாதுயின்னூலப்பா யிணையானநூலுக்கு யெதுவேதென்றால், கள்ளமிலாக்கும்பமுனி சொன்னநூலாம் காசி னியில் பெருநூலாம்பேதமுண்டோ, தள்ளவுந்தான்போகாதகாண் டமப்பா தருவானபன்னீராயிரந்தானுமே. 951

பன்னீராயிரமென்னும் நூல்தானப்பாபயிலானகாண்டமது பனிரெண்டுமாகும், சொன்னமொழிதவருது துய்யபாலா துகள கற்றிப்பன்னீராயிரந்தான் சொன்னர், கன்னிபமாய்ப் பனிரெண்டு காண்டஞ் சொன்னர் கண்மணிரீய வாயிரத்துக்கொருகாண்டந் தான், உன்னிதமாயின்னூலுக்குவமைகூறி வுத்தமனர்பாடிவைத் தாருண்மைதானே. 952

உண்மையாமென்னூலைக்கண்டறிந்து வுத்தமனே கும்பமுனி நூலைப்பாரு, திண்ணமுடன்பனிரெண்டுகாண்டம்பாருதீர்க்கமுடன் ரகசியங்களெல்லாம் விள்ளும், நன்மைபெறமோட்சவழிகதியே கொள்வார் நாதாந்தக்கும்பமுனிமுன்னேநிற்பார், தன்மையுள்ள சாத்திரந்தான் பெருநூலப்பா தகமையுள்ள பனிரெண்டு காண்டம்பாரே.

பாரேதானகஸ்தியனர்கோடிநூல்கள் பாருலகில்பாடிவைத்தார் மறைப்புமெத்த, நேரேதான்பெருநூலின் மார்க்கமெல்லாம் நேர்மையுள்ளவென்னூல்போல்விள்ளலாகும், சீரேதான்பனிரெண்டுகாண்டமாக சிறப்புடனேபாடிவைத்தார்புலஸ்தியற்கு, வேரேதான் சாத்திரங்கள்பார்ப்பதுண்டோ பார்த்தாலும் பெருநூலுக்கொவ்வாதன்றே.

அன்றானசாத்திரங்களனந்தங்கோடி வளவில்லா சூத்திரங்கள் கணக்கோயில்லை, குன்றானமலைபோலே குவித்துவைத்தார் கொடிதானசாத்திரத்தின்மகிமையெல்லாம், தென்றிசையில்கும்பமுனிசெய்தநூல்கள் தேசத்தில்பாதியுண்டு வாயுர்வேதம், வென்றிடவேபதினெண்பேர்செய்நூல்கள் வேட்கமுடன்மறுபாதியென்னலாமே. ()

என்னவேகும்பமுனியென்றநாமம் யெழிலானவகஸ்தியரின்நாமமாகும், பன்னவேயகஸ்தியனர்யென்றநாமம்பலபலவாஞ்சாத்திரத்தில்முறைபாடாக, துன்னவேகும்பமுனி யென்றுமேதான் துப்புரவாயெப்போதும் வழக்கம்பாரு, சொன்னதொரு நூல்களிலே மகிமைகோடி தோறுமல்பாடிவைத்தார் முனிவர்தாமே. 956

முனியானசாத்திரங்கள் பலநூல்கோர்வை மூதுலகில்பாடிவைத்தார்சித்தரெல்லாம், கனியானநவகனியாம் நூல்தானப்பா கருத்துடனே பனிரெண்டுகாண்டஞ்சொன்னர், பனியதுதான் சூரியனைக் கண்டாற்போலே பறக்குமடாபனிரெண்டுகாண்டமுன்னே, தொனிபோன்றசாத்திரங்கள்களவுமார்க்கம் துப்புரவாய்க்காவியத்துக் கொவ்வாதன்றே. 957

அன்றானசாத்திரமாங்கோர்வையப்பா வப்பனேபனிரெண்டுகாண்டஞ்சொன்னர், குன்றானமலைபோலே கோடித்தங்கம்கொட்டினர் பனிரெண்டுகாண்டத்துள்ளே, சென்றிடவேவயித்தியமும்வாதமார்

க்கம்செயலானயோகமுதல் ஞானமார்க்கம், வென்றிடவேமாந்திரீக மாரணவேதம் வேண்டியதோர் கருமானமிவுண்டாமே. 958

உண்டானசாத்திரத்திலில்லாமார்க்கம் வுத்தமனே பெருநூலிற் காணலாகும், கண்டாலும்விடுவாரோபெருநூலப்பா காசினியில்பனி ரெண்டுகொண்டந்தன்னை, விண்டதொருபொருளெல்லா மதிலேதோ யும் வித்தகனேமற்றோர்நூல் காண்பதில்லை, சண்டமாருதம்போலே பனிரெண்டுகொண்டம்சங்கைபற வாயிரத்துக்கொருகாண்டந்தானே.

சங்கையில்லாபெருநூலைப்பார்த்தபேர்கள் சாயுச்சியபதவிதனை ப்பெறவேயாகும், இங்கிதமாய்ப்பெருநூல்கள் பார்க்காமாண்பர் யெ ழிலான சாலோகசாமீபந்தான், அங்கமுடன் சாரூபபதவிமூன்றும் வப்பனேகிட்டுவதுமரிதேயாகும், புங்கசித்தியெட்டுவித போகந்தன் னைபுகழுடனே பெருநூலோர்காண்பார்தானே. 960

போகர்புலிப்பாணியை யாசீர்வதித்துபுத்திகூறல்.

தானென யின்னமொரு தண்மைசொல்வேன் தாக்கானபுலிப்பா ணிதயவுள்ளானே, கோனெனயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவ னேயெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி,பானெனபார்லோகமிடங்கொள்ளாது பாலகனேசொல்வதற்குநாளுமில்லை, தேனெனமனேன்மணியாள்கடா ட்சத்தாலே தேற்றமுடன்கோடிமுறை சொல்வேன்பாரே. 961

பாரேதான்கலியுகம் பிறக்கலாச்சு பாலகனே சத்தியமும் விழ லாய்ப்போச்சு, ஆரேதானுனக்குமதி சொல்வார் வப்பனே யுபதே சம்பெற்றமட்டும், பேரிருக்கவூரிருக்கபிதாவிருக்க பேரானமகுத்து வத்தை வெளிவிடாதே, சீரழிக்குமாண்பரெல்லாஞ் செனிப்பாரப் பா ஜெகதலத்தில் கருமியென்ற கோடிபேரே. 962

கோடியாம்நல்லவர்போலிருப்பாரப்பா கொற்றவனேயுந்தனுக் குயுபதேசித்த, தேடியதோர் பொருளப்பா சத்தகாண்டம் தெளிவா னயேழாயிரகாவியத்தை, பாடியேயுந்தனுக்கு தத்தமாக பட்சமு டன் யான்கொடுத்த பெருநூலப்பா, வாடியேமயங்காதே மனம் விடாதே மதிகெட்டுசில்லாதே நூல்கொடாதே. 963

கொடுத்தாலும்விதியாளி பார்த்தறிந்து கொற்றவனே கொடுத் தாலும்புண்ணியமெய்தும், கெடுத்ததொருகுடிகெடுக்கும்பாவிகட் கும கொடியான சண்டாளமாண்பருக்கும், அடுத்துறவுநயம்பேசி புர ணிகூறும் வனியாயக்காரருக்கும வறிவிலார்க்கும், தொடுத்ததொரு பெருநூலாஞ்சத்தகாண்டம் துப்புரவாய்க்கொடுத்தாலேபாவமாமே

பாவமாம் நூலதனைப் பதனம்பண்ணு பாலகனே சமாதிமுகம் வைத்துப்போற்று, ஆவலுடன் விதியாளிவந்துகேட்டால் வப்பனே நீகொடுத்துமதிகள்கூறு, சாவதுவுந்தலைமேலேயிருக்குமப்பா சாங்கமுடன் நூல்கொடுத்தால் மெத்தநன்று, போவதுமெய் யிருப்பது பொய்யென்றவாக்கியம் பொங்கமுடன்வேதமது நுணுக்கமாமே. ()

வேதங்கள் நுணுக்கறிந்து யீயாவிட்டால் வெருபாவம் வெகுசாபம்நரகமெய்தும், நீதமுடன்பரிசுத்தவாளருக்கு நீதியுடன் கொடுப்பதுவேகர்மமாகும், தோதமுடன் விதியாளிவந்துகேட்டால் தோருமல்சமாதிமுகமிருந்தநூலை, ஆதவமாமருளினதுவிசுவாசத்தால் வப்பனேநூல்கொடுத்து மதிகள்கூறே. 966

கூறவென்றால் புலிப்பாணி குணமுள்ளானே கொற்றவனேகலியுகமும்பிறந்துபோச்சு, மாறலுடன்வையகத்தில் வெகுபாடப்பாமாண்பர்களும்வெகுகேடுபடுவாரப்பா, சீறலுடன்பொய்சூது கபடதந்திரம் சிறப்பானகுறைபாடுவதிதமார்க்கம், மீறவேதானடக்குங்கலியுகத்தில் மிக்கானவுண்மையது வறிந்துகொள்ளே. 967

கொள்ளப்பா யொருவரையும் நம்பவேண்டாம் கொற்றவனே கலியுகத்திலனியாயங்கள், தள்ளவேபோகாது தரணிமீதில் சட்டமுடன் அனேகவிததெய்வமென்பார், விள்ளவேவிசுவாசம்பாவமுண்டு வித்தகனேயனேகவிதசாத்திரங்கள், உள்ளபடி கூறுவார் மாண்பரப்பா வுத்தமனேமயங்காதே புத்திவானே. 968

புத்தியாய்கலியுகத்தில்சிலதுகாலம் புகழுடனேதாமிருந்துசமாதிகொள்வாய், சத்தியத்தைத்தவறாதே தம்பிரானேசதகோடி சூரியன்போல் ஞானங்கொள்ளு, வித்தகனே விற்பனனே விண்ணுள்ளானே விட்டகுறைநேருமட்டும் வையகத்தில், புத்தியாய்நெடுங்காலந் தாமிருந்து புண்ணியனேசமாதிமுகம் புகுவீர்தானே. 969

போகர் சமாதிக்குப்போகல்.

தாஞனபுலிப்பாணிதகமையோனே தாக்கானயென்தேவர் சொன்னநீதி, கோஞனகாலாங்கி வாக்குபோலே கொற்றவனே சமாதிமுகஞ்செல்வேனப்பா, மாஞனமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் மகதேவர்காலாங்கி கிருபையாலும், பாஞனபாரிலுள்ளோர் புண்ணியத்தால் பாலகனேசமாதிமுகஞ் செல்வேன்தானே. 970

செல்கவென்றால்யென்தன்முறைபாடுபோலே ஜெகதலத்தில்சிலகாலம்நீயிருந்து, புல்கவே வையகத்தைத்தான்மறந்து புகழான சமா

திமுகமேவநன்று, வில்கமேகலியுகத்திலிருந்துமென்ன விட்டகுறை யிருந்தாலுமென்னலாபம், அல்லவது நெடுநாளுமிருந்தாலுந்தான் வப்பனேதேகமது மண்ணாய்ப்போமே. 971

மண்ணானதேகமதுயிருந்துமென்ன மகிதலத்தில் நெடுங்காலம் வாழ்ந்துமென்ன, வண்ணமுடன் கலியுகத்திலனியாயங்கள் வாகுடனேசதாகாலம்நடக்கும்பாரு, எண்ணமது கலியுகத்து மாண்பருக்கு வெழிலானகோடிமுறை தத்துவங்கள், கண்ணவிந்த மாண்பரப்பா கலியுகத்தார் காசினியைமறப்பதுவும் மெத்தநன்றே. 972

நன்றானகாசினியை மறந்துமல்லோ நான்போகுஞ் சமாதிமுகந் தன்னைப்போலே, குன்றான கலியுகத்தில் நீயுமப்பா கொற்றவனே சமாதிமுகஞ்செல்கநன்று, என்றைக்கும் வையகத்தின் வாழ்க்கை யெல்லாம் யெழிலுடனேமறப்பதுவு மெத்தநன்று, தென்றிசையில் கும்பமுனிசமாதிபக்கல் தேற்றமுடன்சமாதிமுகங்கொள்வீர்தானே.

போகர் சித்தர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் வணக்கங்கூறுகின்றார்.

தானானவகஸ்தியர்க்குச்சரணஞ்சொன்னேன் தாக்கானவவர்பாதம்போற்றிபோற்றி, கோனானவரரிஷியார் தாள்பணிந்தேன் கொற்றவனேயவர்பாதம்போற்றிபோற்றி, தேனானகாலாங்கி சரணஞ்சொன்னேன்தேற்றமுடனவர்பாதம்போற்றிபோற்றி, மானானசட்டமுனி சரணஞ்சொன்னேன் மார்க்கமுட னவர்பாதந்தொழுதிட்டேனே.()

தொழுதேனேரோமரிடிஷி சரணஞ்சொன்னேன் தோறாமலவர் பாதம்பணிந்துபோற்றி, பழுதுபடாமச்சமுனிசரணஞ்சொன்னேன் பாலகனே யவர்பாதம்போற்றிபோற்றி, தொழுதுமே சிவவாக்கியர் சரணஞ் சொன்னேன் தோற்றமுடனவர்பாதம் போற்றிபோற்றி, விழுந்துமே நந்தீசர்சரணஞ்சொன்னேன் விருப்பமுட னவர்பாதம் பணிந்திட்டேனே (975)

பணிந்தேனே தன்வந்திரி சரணஞ்சொன்னேன் பாலகனேயவர் பாதந்தொழுதுபோற்றி, அணியானராமருக்குச் சரணஞ் சொன்னேன்வப்பனே யவர்பாதம்போற்றிபோற்றி, துணிந்துமே கௌபாலர்தாள் பணிந்தேன் துப்புரவாய்ச் சரணங்கள் மிகவுஞ் சொன்னேன், மணியானசுந்தராநந்தருக்கு மகத்தானசரணங்கள்போற்றி தானே. 976

போற்றியேதேறையர் சரணஞ்சொன்னேன் புகழுடனே யவர் பாதந்தொழுதுபோற்றி, ஆற்றலுடன்பூதனாநந்தருக்குவப்பனேயவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி,மாற்றலுடன்புண்ணாக்குயீசருக்குமகத்தா

னசரங்கள் மிகவுஞ்சொன்னேன், தேறமுடன் யிடைக்காடர் சரணஞ்சொன்னேன் தெளிவுடனே யவர்பாதந்தொழுதேன் தானே, ()

தானனடமரகானந்தருக்கு தண்மையுடன் மிகநோக்கிச்சரணஞ் சொன்னேன், கோனனதட்சணைபருக்கு கோடிமுறைசரணங்கள் மிகவுஞ் சொன்னேன், பானன வகப்பேய்சித்தருக்கு பட்சமுடன் வெகுகோடிசரணஞ்சொன்னேன், மானனயாக்கோபுபாதம்போற்றி மார்க்கமுடன் சரணங்கள்கூறினேனே. 978

கூறினேன்குறும்பரென்ற சித்தருக்கு கோடானகோடியதுசரணஞ்சொன்னேன், தேறியே யவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி தேற்றமுடனஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்தேன், மாறுபடாசோதியென்ற முனிவருக்கு மகத்தான சரணங்களதிகஞ்சொன்னேன், ஆறுநதி தீர்த்தமது கொண்டுமல்லோ வவர்பாதமர்ச்சனைகள் செய்திட்டேனே. ()

செய்தேனேயின்னம்வெகு மார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலான புலிப்பாணிசெல்வவானே, துய்யநல்லூர்வசியாள்சரணஞ்சொன்னேன் துப்புரவாயென்மீதிற்கடாட்சம்வைத்து, வெய்யபுகழ் காலாங்கி கடாட்சத்தாலே விருப்பமுடனென்மீதில் மனதுவந்து, தையலெனும்வூர்வசியாள்கடாட்சத்தாலே சட்டமுடன் சத்தகாண்டம் பாடினேனே. 980

பாடினேன் புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாலகனே வியாசமுனிநாதருக்கு, தேடியேயவர்பாதந்தொழுதேனப்பா தேற்றமுடன் சரணங்கள் மிகவுஞ்சொன்னேன், கூடியேகௌதமரிடியாரின்றன்கொற்றவனேயவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, நீடியேவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து நீதியுடனவர்பதத்தைப் பணிந்திட்டேனே. 981

இட்டேனே திருமூலர்சரணஞ்சொன்னேன்யெழிலுடனேயவர்பாதந் தொழுதுபோற்றி, சட்டமுடன் பாம்பாட்டிசித்தருக்கு சதகோடிநமஸ்காரஞ்செய்தேன்யானும், திட்டமுடனவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி தீர்க்கமுடன்மேலுமஞ்சலிகள்செய்தேன், பட்டமுடனகப்வெளியார்சித்தருக்கு பாலகனேநமஸ்காரஞ் செய்தேன்பாரே. ()

பாரேதான்கமலமென்ற முனியாருக்கு பட்சமுடன் சதகோடிசரணஞ்சொன்னேன், சீரேதானவர்பாதந் தொழுதுபோற்றி சிறப்புடனே வஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்தேன், நேரேதான கைலாசரிடியாருக்குநேர்மையுடனவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, கூரேதான்நமஸ்காரம் மிகவுஞ்சொன்னேன் கொற்றவனேபுலிப்பாணி பண்புள்ளானே. ()

பண்பானவஞ்சனமாம்ரிடியாருக்கு பாலகனேசரணங்களதிகஞ் சொன்னேன், நண்புடனே தாள்பணிந்துமுடிகள்சாய்த்துநன்மையுட

னவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, வண்பான நவகண்டர் பாதம்போற்றி வளமுடனேயவர்தனக்குச் சாணஞ்சொன்னேன், திண்பானவஞ்சலிகள்மிக்வுஞ்செய்து தீர்க்கமுடன்காங்குவித்து வணங்கினேனே.

வணங்கவேயின்னம்வெகுசித்தருண்டு வளமானநாதாந்தரிடியாரப்பா, இணங்கினேன்ஜமதக்கினிமுனியாருக்குயெழிலானசரணங்கள்மிகவுஞ் சொன்னேன், சுணங்கமதுவாராமல் ரிடியாருக்கு சுத்தமுடனவர்பாதந் தொழுதுபோற்றி, மணங்கமழுந் திரணுக்கியமுனிவருக்கு மார்க்கமுடனவர்பாதந் தொழுதிட்டேனே. 985

தொழுதேனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தொல்லைபெனும்பிறவியது மயக்கறுத்த, பழுதுபடாபுலிப்பாணி பகர்வேனப்பா பாலகனேயின்னம்வெகுசித்தருண்டு, முழுதுமே மூதுலகில் கீர்த்தி பெற்ற முனையானவசுவனியாந்தேவருக்கு, தொழுதுமேயவர்பாதம் போற்றிபோற்றி தோற்றமுடனஞ்சலிகள் பகருவேனே. 986

பகரவேபுஜண்ட மகாரிஷியாருக்கு பண்புடனே வெகுகோடி சரணஞ்சொன்னேன், நிகரவே யவர்பாதந்தொழுது போற்றி நீதியுடன்தலைகுனிந்து முடிகள்சாய்த்தேன், சகராஜபரிட்சித் மன்னனுக்கு சட்டமுடன்சோதிடங்கள்தாமுரைத்த, சுகரென்றரிடியார்க்குச்சரணஞ்சொன்னேன் துப்புரவாயவர்பாதம் பணிந்திட்டேனே. ()

பணிந்தேனேபுலிப்பாணி மன்னவாகேள் பாருலகில் கும்பமென்றயீசருக்கு, துணிந்துமே யவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி துப்புரவாய் சரணங்களதிகஞ்சொன்னேன், கணிதமென்றமூலத்தி னீசருக்கு கனகாபிஷேகமுடன் சரணஞ்சொன்னேன், மணிபோன்றபாதமதைத்தொழுதுபோற்றி மன்னவனேசதாகாலம்நினைப்பேன்காணே

காணவே கருவூரார்சித்தருக்கு கனகாபிஷேகமது மிகவுஞ்செய்து, தோணவேயவர்தனக்குச் சரணஞ்சொன்னேன் துப்புரவாயவர்பாதம்போற்றிபோற்றி, மாணமருங்கல்வியுள்ள கொங்கணர்க்கு மகத்தான சரணங்கள்மிகவுஞ்சொன்னேன், நீணவே வாலையானந்தருக்கு நீதியுடன்பாதமது பணிந்தேன்தானே. 989

தானனபுலஸ்தியர்க்குச்சரணஞ்சொன்னேன் தாக்கான வால்மீகர்பாதம்போற்றி, கோனன சுப்பிரமணியர் சரணஞ்சொன்னேன் கூரானவவர்பாதந் தொழுதுபோற்றி, தேனனஜெயகண்டி பாதம் போற்றி செங்கமலவள்ளுவனுர் சரணஞ்சொன்னேன், மானனமகதேவர் காலதூதர் மகத்தானபாதமது பணிந்திட்டேனே. 990

இட்டேனேநவகோடி ரிடியாருக்கும் செழிலானபதினெண்பேர் சித்தருக்கும், சட்டமுடன் நாற்பத்தியெட்டுபேர்கள் சதுரானமுனிவருக்குஞ்சரணஞ்சொன்னேன், திட்டமுடன் மனோன்மணியாள் பாதம்போற்றிதிடமானசுடரொளியாஞ்சோதிபோற்றி, அட்டதிசை தான் புகழுங்காலாங்கிநாதர் வையனேயுன்பாதம் போற்றிதானே.

போகர் சித்தர்களுக்கு அவையடக்கங்கூறல்.

தானான சித்துமகாரிடியாருக்கு தன்மையுள்ள மனுவொன்று சொல்வேனப்பா, கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனா னபதிதேசந்தன்னில், மானானவையகத்துமகிமையெல்லாம்மார்க்க டனெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், பானானசதகோடி சூரியன்போல் பாடினேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே. 992

பண்பானலோக வதிசயங்களெல்லாம் பாருலகில்நாதாக்கள் மறைத்ததாலே, நண்பானமாண்பர்களும்பிழைக்கவேதான் நலமான புலிப்பாணிபாலனுக்கு, திண்ணமுடனிதிகாசவித்தையெல்லாம் தீர்க்கமுடன்சத்தசாகரத்தைப்போலே, உண்மையாம் போகரேழாயிரந்தான் வுகமையுடன்பாடிவைத்தேன் காண்டம்பாரே. 993

பாரேதான் மருத்துவங்கள்வெளியாச்சென்று பண்புள்ளநாதாக்கள் நீங்களெல்லாம், வேரேதான் கோபமது கொள்ளாமற்றான் வேழ்க்கமுடனெந்தன்மேல்கிருபைவைத்து, சீரேதான் சிறுபாலனென்னையுந்தான்சிறப்புடனேமனதுவந்துவஞ்சலித்து, நேரேதானென்மீதிற்சினங்கொள்ளாமல் நேர்மையுடன்கொண்டணைத்தல் பாரமாமே.

பாரமாமென்னூலிற்றுகளுண்டானாற் பாலகனேசிக்கறுத்துமனங்களித்து, தூரானவார்த்தையது மிகக்கொள்ளாமல் துப்புரவாய்ச் செந்தமிழைச்சீர்திருத்தி கூரானவிதிபாடு முறைபாடோடு குணபாடுவழிபாடுதானமர்த்தி, சீரானபோகரேழாயிரத்தை சிறப்புடனே யுகந்துமனங்கொள்வீர்தாமே. 995

தாமானசித்துமுனிரிடியார்முன்னே தகமையுடன் பாடிவைத்த சத்தகாண்டம், ஆமேதான் பசுபசுங்கிள்ளைமுன்னே வப்பனேயருங்காக்கைசத்தம்போலும், வேமேதான் செந்தமிழாற் சித்தர்முன்னே வேட்கையுடன் யான்செய்த சத்தகாண்டாம், தாமேதான்புல்லறிவாலுரைத்ததாலே தண்மையுடன்பெரியோர் புன்னகையுமாமே. 996

நகையான போகரேழாயிரந்தான் நலமானஅத்தாமுனி [illegible]
கு, தகமையுள்ளகாண்டமதுபெருமையோசொல் தாரணியில[illegible]
பேர்சித்தர்கூடி, குகைதனிலேவெகுநூல்கள் பாடியல்லோ கொற்ற
வனே சமாதிமுகம்வைத்தாரப்பா, வகையானசாத்திரத்துக்கொப்பு
சொல்ல வல்லவனேயென்னாலும் முடியாதன்றே. 997

அன்றானவாதிசேடன்றன்னினாலும் வப்பனேவினவிடவும்போ
காதப்பா, குன்றானமலைபோலே சாத்திரங்கள்கொட்டினார்சித்தசொல்
லாம்லக்கோயில்லை, வென்றிடவேகும்பமுனிவர்க்கத்தோரும் வேதா
ந்தத்திருமூலவர்க்கத்தோரும், நன்றாகப்பாடிவைத்தார் கோடி[illegible]
கள் நலமாகப்பாடிவைத்தோன் சின்னூலாமே. 998

சின்னூலாமென்றதொரு யிந்தநூலை சினமதுவுங் கொள்ளாமல்
மனதுவந்து, பன்னூலும் பெருநூலாயிருந்திட்டாலும்பட்சமுடன்
மனங்களித்துவாசீர்மித்து, என்னூலைக்குற்றமதுகூறாமற்றான் பெரி
லான சிறியேன்மேலன்புகூர்ந்து, நன்னூலாயிதம்பூண்டு யின்னூல்
தன்னை நன்மையுடனனுசரித்து கொள்ளநன்றே. 999

கொள்ளவே போகரேழாயிரந்தான் கொற்றவனேநெடுங்காலந்
தவமிருந்து, உள்ளபடி யுடல்பொருள்களாவியெல்லாம் வுத்தமனே
யின்நூலுக் கொப்பிவைத்தேன், கள்ளமில்லாசாத்திரமாஞ் சத்தகா
ண்டம் கலியுகத்தார்தான்பிழைக்கப்பாடிவைத்தேன், உள்ளபடிசாப
மது யின்நூற்கில்லை வுத்தமனேகாண்டமது யேழுதானே. 1000

தானான காண்டமது யேழுக்குள்ளே சதகோடி சூரியன்போல்
மருத்துவங்கள், கோனானகாலாங்கி கடாட்சத்தாலே கொற்றவனே
பெருநூலாங்குருநூலாக, தேனானமனோன்மணியாள்கிருபையாலும்
தேஜொளியின் சின்மயத்தினருளினாலும், மானான போகரேழாயிரந்
தான் மார்க்கமுடன் பெருநூலும் முற்றதாமே. 1001

போகர் சத்தகாண்டம்-எது

எ - வது காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.